SAN MARCO

BIBLIOTECA NAZIONALE DI SAN MARCO
ALDINE
72
·VENEZIA·

~~CXIV.10~~

38574.

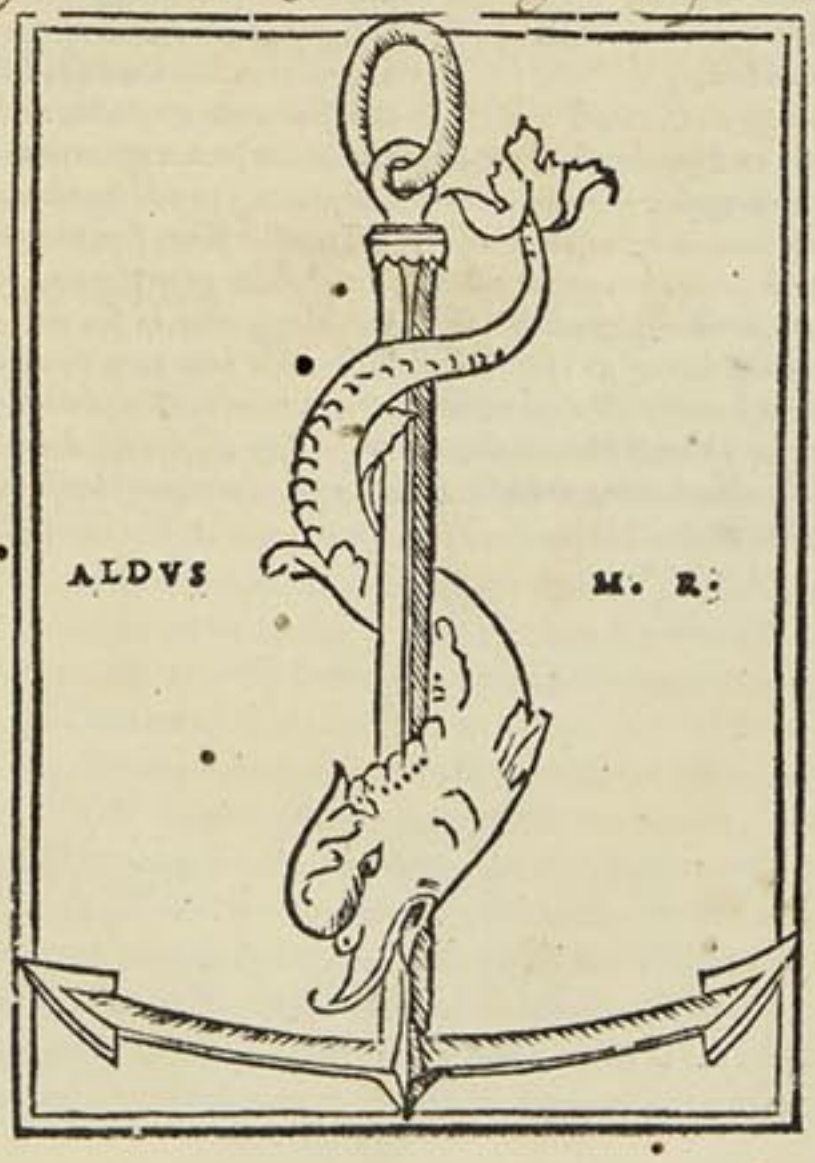
8.*

Vetrina

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΟΥ πῶ πολυμαθεστάτην πραγματείαν νῶ ἔξεσί σοι φιλολόγῳ μικρῶν πρὸς μεγάλων καὶ ἀξιομνημονεύτων καὶ θαυμαστῶν καὶ ποικίλων καὶ σπουδαίων καὶ γλαφυρῶν καὶ ὧν ἴσως πρότερον οὐκ ἤκουσας, εἰς μνῆμον ἐλθεῖν· καὶ ὅλως τῶν τῆς ἑλληνικῆς παιδείας ἀκροθέτων καὶ δυσευρέτων κειμηλίων ἐμπρακτεῖ γενέσθαι· τῶν δὲ βιβλίων πεντεκαίδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντων, τὰ μὲν τρισκαίδεκα, ὁλοχρῆ· τὸ δέ τοι πρῶτον καὶ δεύτερον ἐπιτετμημένα σοι παρέχομεν· ἀκεφάλῳ σώματι κεφαλὴν ἀναγκασθέντες ἐπιθεῖναι κολοβῷ· ἀνδρῶν οἷων ἔστιν δυγνωμόνων τὸ ταυτὶ τὰ συγγράμματ' ἀναλεγομένους, μάλιστα μὲν τοῖς ὧδε ἦ ἄλλοθι τὸν πολύαθλόν τε καὶ πολυγράμμακρι εὐχαριστεῖν· οὐχ ἥκιστα δὲ καὶ μουσούρῳ τῷ διδασκάλῳ. τῷ εἰ καὶ μὴ πανταπασιν ἰσασαμένῳ τὰ ἐντύγχαφον τῶνδε τῶν τύπων ἀνικέσοις ἕλκεσι πολλαχῆ διεφθορός, ἀλλ' οὖν πολλὰς μὲν μυριάδας διορθώσαντι σφαλμάτων πολλοὺς δὲ σίχους τῶν παρεισαγομένων ἀπαλογάδην πρότερον ἀναγινωσκομένους καὶ χύδην, εἰς πῶ προσήκασαν τῆς ἐμμέτρου τάξεως ἐκείνῃσιν ἀποκαταστῆσαι, χάριν εἰδόσι.

Collegij Societatis Jesv Heiligenstadij A° 1595

Jo. Graumii

ALDVS PIVS MANVTIVS IANO VYR-

THESI PANNONIO · S· P· D·

Quantum gratulerꝫ tibi Iane, quantum Hungaris tuis, quantum ipſi Hungariæ, non facile dixerim: quod tantum iam profeceris græcis literis nondum annũ audiens Muſurum Cretẽſem: idq; Venetiis, ut primus græcas muſas atticè loquẽtes breui relaturus in patriam uideare. Macte noua uirtute puer ſic itur ad aſtra. Noſti ſuſcepiſſe te onus graue & Venetiarum, & Muſuri, quorum alter te ſcientia augere poteſt: alterꝫ exẽplis. Noſti illud Homeri ἀνχότερος ἀμείνων πολλὸν τε φέρτερος εἶναι. Noſti quàm excitet te ad uirtutẽ Thomas Cardinalis & legatus à latere D. N. ac Strigonienſis Archiepiſcopus, maxime uenerandus: Anunculus tuus, qui illud Aeneæ ad Aſcanium tibi dicere uere poteſt, Diſce puer uirtutẽ ex me uerumq; laborẽ. Noſti quàm excitet te & Philippus Cyulanus à ſecretis Regis, homo grauiſſimus, atq; optimus, qui dum ſumma fide, & integritate oratorem agit apud Venetos, te, quoties ad eum officij gratia ſalutatũ uadis, id quod ſæpe facis, aſſidue monet, inquiens, Iane, Pauci, quos æquus amauit Iuppiter, aut ardẽs euexit ad æthera uirtus, cura precor, ut ſis unus ex paucis, & Anunculi Cardinalis ſimillimus. Perge fili, ut cœpiſti. & id genus alia plena patriæ dilectionis. Noſti præterea quàm excitet te Ianus ille quinqueccleſienſis Epiſcopus, Gloria, & Decus ingẽi Pannoniæ. nam & tibi nomen eſt Iano, in cuius ſepulchro elegans illud Diſtichum legitur.

Hic ſitus eſt Ianus, patrium qui primus ad Iſtrum
Duxit laurigeras ex Heliconе Deas.

Retulit uir ille nũquam ſatis laudatus in patriam primus latinas muſas: tu & latinas, & atticas Muſuro Doctore relaturus uideris. Neq; enim dubito, quin, quæ glorioſe cœpiſti, ſis perfecturus. tum quia bene cœpiſti, dimidium, facti qui cœpit, habet. ἀρχὴ γάρ τοι μύριον ἥμισυ πάντος. Tum etiam, quia iam plurimum profeciſti. Quamobrem impulſus ego acri ingenio, frequenti ſtudio, miro amore ergꝫ bonas literas, ſanctiſſimis moribus tuis, hoſce Athenæi libros de cœnis doctorum hominum plenos uariarum, & mirabilium, ſatuq; digniſſimarum rerũ ſub tuo nomine exire uolui ex ædibus noſtris in manus ſtudioſorum, quo fias alacrior ad ſacra ſtudia literarum. Hi. n. libri præter uariã, ac miram rerum, quas continent, cognitionem, ut piſcium: herbarum: arborum, & aliorum penè innumerabiliũ, iuuabunt te, & ſtudioſos cæteros corrigendis aliis libris ex plurimis, quos citat, authoribus. Cuius rei facere fidem poteſt locus apud Theophraſtum de Hiſtoria plantarum libro quarto, ubi de Malis Medicis, ac Perſicis tractat. qui cum ſit mutilatus, & corruptus, & in eo libro, quẽ è græco in latinũ non minus eleganter quàm docte traduxit Theodorus Gaza, & in eo, qui græce cura noſtra habetur impreſſus facile ex eo corrigi poteſt, quod in tertio libro δενδροφορίων citat Athenæus, In græco enim impreſſo, & in traducto per Theodorum, poſt κηκιδόνιον deeſt τῷ τῆς δάφνης, & poſt ἀδράχνης, deeſt καὶ καρύης. Eſt enim ἀδράχνη abſq; r. portulaca arbor abſq; r. ἀνδράχνη autẽ cum r portulaca herba cum r. id quod & Plinius teſtatur. & poſt ἔσω μὲν δὴ πάνυ, deeſt καὶ αὐτό. Item poſt κεκωνὸς βαθὰς μὲν φάρμακον deeſt, δοκεῖ γὰρ ὃν οἶνῳ διακόπτειν τὴν κοιλίαν, καὶ ἐξάγειν τὸ φάρμακον. Præterea illud in impreſſo ὅταν δὲ ἀδρὸν * τι διαφυτεύηται, Legendum eſt, ὅταν δὲ ἀδρὸν ᾖ, διαφυτεύηται, abſq; aſteriſco. Deeſſe autem τῷ τῆς δάφνης, & δοκεῖ γὰρ ὃν οἶνῳ διακόπτειν τὴν κοιλίαν, καὶ ἐξάγειν τὸ φάρμακον, confirmatur ex his Virgilij uerſibus in ſecundo Georgicõn,

Media fert triſtes ſuccos, tardumq; ſaporem
Pocula ſi quando ſæuæ infecere nouercæ,
Auxilium uenit, & membris agit atra uenena.
Et ſi non alium late iactaret odorem,
Flos apprima tenax animas, & olentia Medi
Felicis Mali, quo non præſentius ullum,
Miſcuerunt herbas, & non innoxia uerba,
Ipſa ingens arbor, facie q; ſimillima Lauro:
Laurus erat. folia haud ullis labentia uentis.
Ora fouent illo, & ſenibus mediantur anhelis.

Totum. n. accepiſſe uidetur ex Theophraſto. Hanc arborẽ Athenæus probat eſſe atrium multis rationibus, & addit, quo modo in Media primum inuentũ ſit pomo eius arboris, uenena exagi ex mẽbris: nec obeſſe ea quicquam poſſe ijs, qui comederint atrium. Hæc diximus uerboſius, ut cognoſceres quàm utiles futuri ſint tibi, & cæteris ſtudioſis hi Athenæi libri, quos Muſurus noſter ſic accurate recenſuit collatis & cum multis exemplaribus, & cum Epitomate, ut infinitis penè in locis eos emendauerit, carmina q;, quæ ueluti proſa in alijs legebantur, in ſua metra reſtituerit. Adde, quod primus, & ſecũdus liber, qui in alijs deerant, ex epitomate additi ſunt eum bona parte Tertij libri, erat. n. hic ſine capite, quo factum eſt, ut ijdem ferè hi exiſtimari poſſint, qui erant integri, quoniam ea eſt materia, ut non multæ ſubtrahi ex eis potuerint. Habes igitur integros Athenæi libros. Dabuntur ut ſpero, & alij, qui deſyderantur Authores, uel breui, faueat Deus. Quamobrẽ omnia tibi abunde erunt: ut muſas Atticas in patriam tuam glorioſus referas. Vale.

Venetijs Menſe Auguſto. M. D. XIIII.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ.

ΔΑΙΤΥΜΟΝΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

ΕΚ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ μὲν ὁ τῆς βίβλου πατήρ. ποιεῖται δὲ ἓν λόγον πρὸς Τιμοκράτη. δειπνοσοφιστὴς δὲ ταύτῃ τοὔνομα. ὑπόκειται δὲ τῷ λόγῳ λαρίνσιος ῥωμαῖος ἀνὴρ τῇ τύχῃ πολυφαὴς. τοὺς κατὰ πᾶσαν παιδείαν ἐμπειροτάτους ἐν βίοις ἑαυτὸν ποιούμενος. ἐν οἷς οὐκ ἔστ' οὐδεὶς τῶν καλλίστων ἂν ἐμνημόνευσεν. ἴχθυς τε γὰρ τῇ βίβλῳ οἶδε, καὶ τὰς τούπων χρείας. καὶ τὰς τῶν ὀνομάτων ἀκροτελεύτους. καὶ λαχάνων γένη παντοῖα, καὶ ζώων παντοδαπῶν, καὶ ἄνδρας ἰσοείας συγγραφοτέρας. καὶ ποιητάς. καὶ ὅλως σοφούς, καὶ ὄργανα μουσικά. καὶ σκευασμάτων εἴδη μυρία. καὶ ἑκπωμάτων διαφορὰς, καὶ πολυτελεῖς βασιλέων διηγήσατο, καὶ νηῶν μεγέθη. καὶ ὅσα ἄλλα, οὐδ' ἂν ῥᾳδίως ἀπομνημονεύσαιμι, ἢ ἐπιλίποι με ἡ ἡμέρα κατ' εἶδος διεξερχόμενον. καὶ ἔστιν ἡ τοῦ λόγου οἰκονομία, μίμημα τῆς τοῦ δείπνου πολυτελείας, καὶ τῆς βίβλου διασκευῆς, τῆς τε λόγῳ παρασκευῆς. τοιοῦτον ὁ θαυμαστὸς οὗτος τοῦ λόγου οἰκονόμος Ἀθηναῖος ἤθελεν λογόδειπνον εἶναι, κρείττων τε αὐτὸς ἑαυτοῦ γινόμενος, ὥσπερ οἱ ἀθηναῖοι ῥήτορες, ὅταν τῆς τε τῷ λέγειν ἁρμονίας τῆς πρὸς τὰ ἐφήμενα τῆς βίβλου. βαθμηδὸν ὑπεραίρηται. οἱ δὲ τῷ δείπνῳ σθένει ἐπιθημίζαντες δειπνοσοφισταὶ ἦσαν. μᾶσσύριος, νόμων ὀξυγνώμων τε καὶ πάσης παιδείας οὐ παρέργως ἐπιμέλειαν ποιούμενος, μόνιος ποιητὴς, ἀνὴρ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην παιδείαν οὐδενὸς δεύτερος. καὶ τὸν ἐγκύκλιον, οὐ παρέργως ἐζηλωκὼς ἔσχεν γὰρ ὧν ἐπεδείκνυτο, ὡς μόνον οὕτως ἐσκηκὼς ἐφαίνετο. διαὐτῆς πολυμαθείας ἐκ παίδων συνεφέρετο. ἰάμβων δὲ ἦν ποιητὴς. οὐδενὸς δεύτερος φησὶ τῶν μετ' ἀρχίλοχον ποιητῶν. παρῆν δὲ καὶ πλούταρχος, καὶ λεωνίδης ὁ ἠλεῖος, καὶ αἰμιλιανὸς ὁ μαυρούσιος, καὶ ζωΐλος γραμματικῶν οἱ χαριέστατοι. φιλοσόφων δὲ παρῆσαν, πὼν παντὸς μὲν δημόκριτος οἰνιγμολεῖς. πολυμαθείας πάντας ὑπερβαλλόμενος. φιλάδελφός τε ὁ πτολεμαιεύς. ἀνὴρ οὐ μόνον τὰ φιλοσόφῳ θεωρεῖα τετραμμένος, ἀλλὰ, καὶ κατὰ τὸν ἄλλον βίον ὑβριστικός. τῶν δὲ κωμικῶν εἷς ἦν, ὃν κωμοῦλλον καλεῖ. ᾧ οὐ μόνον δύο κωμῳδίαι ἀρχαὶ ἐπονθντο, ὡς ᾧ τὴν λεμάχῳ ἐγκλησιάζοντι, ἀλλὰ τῶν ἀκταίωνος, πολὺ πλείονες ῥητόρων τὴν ἄγυρις, τῶν κωμικῶν κατ' οὐδὲν ἀφλοπομένη. ὧν κατέφερε μιδᾶ, καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι τι ἐφθέγγοντο, οὐλπιανὸς ὁ τύριος. ὃς ἐν τὰς συνεχεῖς ζητήσεις ἃς αἰεὶ πᾶσαν ὥραν ποιεῖται ἐν ταῖς ἀγυιαῖς πολυπάτοις βιβλιοπωλείοις βαλανείοις ἔχων ὄνομα τοῦ κυρίου διασημότερον κειβύκειος. οὗτος ὁ ἀνὴρ νόμον εἶχε μηδενὸς ἀποφώγειν, πρὶν ἐπεῖν κεῖται ἢ οὐκ ἐπεῖται εἰ) εἰκεῖται ὥρα ἐνδὺ τῆς ἡμέρας μοείου. εἰ ἐμὴ κεῖται ἢ τῶν ἐδωλίμων ἐρωμάτων εἰσύαγρος κεῖται ἐν σώθεν ἐνδὺ τοῦ συός. ἀγῶν δὲ παρῆσαν δάφνος ἐφέσιος ἰδρὸς πὼ τέχνην καὶ κατὰ τὰ ἤθη τῶν ἀνακθημαικῶν λόγων οὐ παρέργως ἁπτόμενος γαληνός τε ὁ περγαμηνὸς ὃς τοσαῦτ' ἐκ δίδωκε συγγράμματα φιλόσοφά τε καὶ ἰατρικὰ ὡς πάντας ὑπερβαλεῖν τοὺς πρὸ αὐτοῦ καὶ κατὰ πὼ ὁρμητέαν οὐδενὸς ὧν τῶν ἀρχαίων ἀδιαπότερος, ῥουφῖνός τε ὁ νικαεύς. μουσικὸς δὲ παρῆν, ἀλκείδης ὁ ἀλεξανδρεύς, καὶ ἦν ὁ κατάλογος οὗτος γραπτὸς φησὶ μᾶλλον ἢ συμποτικός. δραματουργεῖ δὲ ἐν διάλογον ὁ ἀθηναῖος ζήλῳ πλατωνικῷ. οὕτως ἐοῦν ἄρχεται.

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΤΟΥ ΕΣΤΙΑΤΟΡΟΣ.

ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ΑΥΤΟΣ ὦ ἀθηναῖε μετειλήφως τῆς καλῆς ἐκείνης σωφροσύνης τῶν νῦν ἐπικλυσθέντων δειπνοσοφιστῶν, ἥτις ἀπὸ πὼ πόλιν πολυθρύλλητος ἐγένετο, ἢ παρ' ἄλλο μαθών. ἐοῖς ἑταίροις ἐξήγεις. ΑΘ. Αὐτὸς ὦ τιμόκρατες μεταχών. ΤΙ. Ἆρ' ἂν ἐθελήσειας καὶ ἡμῖν τῶν καλῶν δεῖπνων κυλικείων λόγων μεταδοῦναι τρεῖς δ' ἀπομαξαμένοισι θεοὶ δίδασιν ἄμεινον ὡς που φησὶ ὁ κυρηναῖος ποιητής. ἢ πρὸ ἄλλο τινὸς ἡμᾶς ἀκροᾶσθαι θαττον ἐᾷς. ἔστα ἐς βάλλ' ἐμὲ τ' ὀλίγον, εἰς ἔτ' τοῦ λαρίνσιου ἔπαινον καὶ λέγει ὃς ὦδὲ φιλοτιμίας πολλοὺς τῶν ἀφ' παιδείας, σωκαθείζων, οὐ μόνοις ἐοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ λόγοις, ἐσία, τὰ μὲν προβάλλων τῶν ἀξίων ζητήσεως, τὰ δὲ, καθυρείσκων οὐκ ἀβασανίστως. οὐδ' ἐκ τὴν παρατυχόντως τὰς ζητήσεις ποιούμενος, ἀλλ' ὡς οἷόν μάλιστα, μετὰ κριτικῆς τινος καὶ σωκρατικῆς ἐπιστήμης. ὡς πάντας θαυμάζειν τῶν ζητήσεων πὼ τήρησιν. λέγεται δ' αὐτὸν καὶ καθεσμένον ἐνδὺ τῶν ἑδρῶν ἔτι καὶ θυσιῶν ὦδὲ τ' πάντ' χρίσου βασιλέως μακροῦ καὶ μὴ ἔλαττον τῶν παρείων. τὰ τῶν ἑλλήνων μεταχειρίζεσθαι. καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ ἀστεροπαῖον. ἵνα. ἐπίσης ἀμφοτέρων τῶν φωνῶν προϊστάμενον. λέγει δ' αὐτὸν καὶ ἔμπειρον ἔτι ἑδροβρυῶν τῶν νομοθετῶν ὦδέ τι τοῦ τῆς πόλεως ἐπωνύμου ῥωμύλου καὶ πομπιλίου νόμων. καὶ ἐπιστήμονα νόμων πολιτικῶν. πάντα δ' ταῦτα μόνον ὀξυρεῖν ἐκ παλαιῶν ψηφισμάτων καὶ δογμάτων τηρήσεως ἕνεκα νόμων σωματωδῶν, ὅσ' ἔτι διδάσκουσιν

κ 4 βιβλιοθῆκαι διαφόρων. ἡ δημοβοινία. βοῦς ἐμπεδοκλέης. σιχάδια ἠυζεπισμία. ἀρχεστράτου γαστρονομία. λέπυνων ἀναγραφεῖς.

ὡς τὰ πινδάρου. ὁ κωμῳδιοποιὸς οὐ πόλις φησὶ, κόδη κατασεσιγασμένας ὑπ' αὐ τῶν πολλῶν ἀφιλοκαλίας. ἡν δέ φησι καὶ βιβλίων κτῆσις αὐτῷ ἀρχαίων ἑλληνικῶν τε σαύτη, ὡς ὑπερβάλλειν πάντας τοὺς τῶν σωματω γῶν πεφωμασμένους πολυκράτη τε τὸν σάμιον καὶ πεισίστρατον, τὸν ἀθηναίων τυραννήσαντα. βύκλειδην τε τὸν καὶ αὐτὸν ἀθηναῖον, καὶ νικοκράτη τὸν κύπριον. ἔτι τε τοὺς πτολεμαίου βασιλέως. βύβλιοθήκην τε τὴν ποικίλην ἀριστοτέλη τε τὸν φιλόσοφον, καὶ τὸν τοὺ τῶν διατηρήσαντα βιβλίων παλαιά. παρ' οὗ πάντα φησὶ πριάμενος, ὁ ἡμέτερος βασιλεὺς πτολεμαῖος φιλάδελφος δι' ἐπιστολῆν, μετὰ τῶν ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀπὸ ῥόδου, εἰς πολὺ καλλιὼ ἀλεξανδρείαν μετήγαγε. διόπερ ἐκεῖνα τῶν αὐτοφαίους, βρῶτις εἰς αὐτόν. ἀεὶ δὲ πρὸς μούσαις καὶ λόγοις πάρεα. ὅπου τὸ σοφίας βρῶτον ἀναπάζεται. ἀγλαΐζεται δὲ καὶ μουσικῆς ἀνάωτῳ δια παίζομεν φίλαι αὐδρεοῦ ἀμφὶ βαμὰ ῥάπιζαν, κατὰ τὴν ἠβαῖον μελοποιόν. καὶ ὠδὴ τὰς ἐστιάσεις δὲ παρακαλῶν, παρείδα φησὶ πολὺ ῥώμην πᾶσιν ἀποφαίνει. τὶς γὰρ τὰ οἱ κοι ποθεῖ τούτῳ ξυνῶν, αἰκε πεπαμένην ἔχῃτι τοῖς φίλοις πολὺ οἰκίαν κατὰ χαῖρ' ἡν κωμῳδιοποιὸν ἀ-

Εἰς οἰκίαν ὅταν τις εἰσίῃ φίλου. ἔστιν θεωρεῖν νικῶφῶν τὴν τ' φίλα. (πολλόδωρον.
Εὔνοιαν οὐδὲ εἰσιόντι τὰς θύρας ὁ θυρωρὸς ἱλαρὸς πρῶτον ἐστὶν ἢ κύων
Ἔσανε. καὶ προσῆλθεν. ὑπάντησέ τις. δίφρον οὐθέως ἔθηκε κοὐ μυλεὺς λέγει

Μηδὲν τοιοῦτον ἔλθῃ καὶ τοὺς λοιποὺς εἶναι πολέμους. ὡς τῆς γε μὴ ἔχει ποιοῦσιν ὀρεῖτις. τί μικρολογεῖς πολεῖταί τοι, οἶνον κλισίαι δαίνυ λαοῖτα γέρουσι θάλειαν. ἔοικέ τοι. τοιοῦτος ἦν τῇ μεγαλοψυχίᾳ ὁ μέγας ἀλέξανδρος, κόνων δέ, τῇ αὐτοῦ κύδον ναυμαχίᾳ νικήσας λακεδαιμονίους, καὶ τειχίσας τὴν πειραῖα, ἑκατόμβην τῷ ὄντι θύσας καὶ οὐ ψευδωνύμως, πάντας ἀθηναίους εἱστίασεν. ἀλκιβιάδης δὲ, ὀλύμπια νικήσας ἅρμασι πρῶτος καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος εἰς ἃς νίκας καὶ θουκυδίδης ἔγραψεν ἐπινίκιον, θύσας ὀλυμπίῳ διῒ τὴν πανήγυριν ἅπασαν εἱστίασε. ᾧ αὐτῷ ἐποίησε καὶ λεόφρων ὀλυμπιάσιν ἐπινίκιον γράψαντος τοῦ κείου σιμωνίδου, ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ ἀκραγαντῖνος ἵππασις ὀλύμπια νικήσας, πυθαγορικὸς ὤν. καὶ ἐμψύχων ἀπεχόμενος, ἐκ σμύρνης, καὶ λιβανωτοῦ, καὶ τῶν πολυτελεστάτων ἀρωμάτων βοῦν αἰκαπλάσας, διείμε πᾶσιν εἰς πολὺ πανήγυριν ἅπαντήσασιν. ὁ δὲ χῖος ἴων τραγῳδίαν. νικήσας, ἀθήνησιν, ἐπάσῳ τῶν ἀθηναίων ἔδωκε χῖον κεράμιον

Τοῦ, γὰρ ἦς ἄλλα πρὸς θεῶν πόρ, ὅτινα κα εὔξαιτο πολίτην οὐπορεῖν τε χρημάτων.
Ἢ τῷ λιώσασθαι πολὺ ξυνοικεῖν τοῖς φίλοις σπείρειν τε καρπὸν χαρίεις ἡλίσκης θεῶν,
Τοῦ μὲν πιεῖν γὰρ καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς, ἔχμεν ὁμοίως. οὐχὶ δὲ τοῖς λαμπροῖσι γε

Δείπνοις δ' πεινῶν παύεται, ἀντιφάνης φησὶν ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἀκραγαντῖνος πλίας, φιλόξενος ὢν καὶ πάντας πυλωρῶν, πνακησίοις ἱππεῦσιν ἑκγέλασ' ποτὲ καταλύσασιν ὡς αὐτὸν, χειμῶνος ὥρᾳ ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα, καὶ ἱμάτιον. ὁ δ' ρεχέλεπνος φησὶ σοφιστὴς. κλέαρχος. χάρμων ἦν συρακούσιον, οὐκ ἐπίστευσι χιλίας καὶ παρῳμίασ' εἰς ἕκαστον τῶν σὺν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων. εἰς μὲν ἦν ἰχθῦς Ἡ κωλιπὼν ἀγαθὸν ἀλμυρὸν βάθος. εἰς δὲ πύας κήρυκας, Χαίρετε κήρυκες διὸς ἄγγελοι. εἰς δὲ πλὴν χορδὴν, ἑλικτά. κοὐδὲν ὑγιές. εἰς δὲ πλὴν ὠὴν θυλεμένην τευθίδα. σοφή. σοφὴ σὺ, εἰς δὲ ἢ σὺ τοῖς ἐλπιδοῖς ὡραῖον. οὐκ ἀπὸ μοῦ σκεδάσεις ὅλον; εἰς δὲ πλὴν ἀχρὶς δὲ ἁρμυρίδα ἐγχελυν, οὐ προσαλυπτομένα. βοσσυχώδια κιούσυς πολλοὺς φησὶ τῷ λαρτησίου παρεῖναι δείπνῳ ὥσπερ συμβολὰς καμίζοντας τὰ ἀπὸ τῶν σκωμαζομένων γράμματα. φησὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ χάρμος εἰς ἕκαστον τῶν παρατιθεμένων ἔχων τι πρόχειρον ὡς προείρηται ἐδόκει τοῖς μεσσηνίοις πᾶσι δυμίες εἶναι, ὡς καὶ καλλιφάνης ὁ τοὺ παραβύκου τοὺς κληθεὶς. ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν ἐγγραψάμενος, ἀπειλήφει μέχρι τειῶν, καὶ πασαρῶν στίχων πολυμαθείας δόξαν προσποιούμενος. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι δι' ὁμάδος εἶχον τὰς σὺν τῷ σκελικῷ μυρσίνας. τὰς πλωτὰς ἐγχέλεις, τῶν παχώου θύννων τὰς ἀτειρίας, δοὺ σὺν μύλῳ βρίφους. τοὺς σὺν συμαίθῳ κεφαλάς. καὶ τῶν ἀδόξων δὲ τὰς πελωρίδας κόγχας. τὰς ἐκ λιπάρας μανιάδας. πλὴν μανδυνικλῶ γογγυλίδας. τὰς ἐκ θηβῶν βουνιάδας. καὶ τὰ παρὰ σκιραίοις τοῦ πλακ. κλεαίθης δὲ ὁ παραντῖνος ὡς φησὶ κλέαρχος πάντα παρὰ τοὺς πότους ἔμμετρα ἔλεγε. καὶ παμφίλος δὲ ὁ σικελὸς ὡς ταῦτα ἔγχει πιεῖν μοι καὶ δ' πέρδικος σκέλος. ἁμίδας δότωπις ἢ πλακοῦντα τῆς δότω. τὸν βίον φησὶν βύσαθεῖς οὐκ ἐγχειρογάστορις, μεγάθους ψηφισμάτων φόρους τε ἀ- εἰσῶφαίνης φησίν. ὅτι ἀρχέστρατος ὁ συρακούσιος ἢ γέλωος σὺν τῇ ὡς χρυσίππου ἐπιγραφομένῃ, γαστρονομίᾳ. ὡς δὲ λῦγκος, καὶ ναυμίμαχος, ἡδυπαθείᾳ, ὡς δὲ κλέαρχος δειπνολογίᾳ. ὡς δ' ἄλλοι ὀψοποιΐᾳ. ἐπικὸν δὲ τὸ ποίημα οὗ ἡ ἀρχὴ, ἱστορίης ἐπίλειγμα ποιούμενος ἑλλάδι πάσῃ φησί.

γρὸς δὲ μιᾷ πάντας δειπνεῖν ἀβρόβιον ῥαπίζῃ
Ἔστωσαν δ' ἢ ῥεῖς ἢ τέτταρες οἱ ξυνάπαντες. Ἢ πῶν πέντε γε μὴ πολείους. ἤδη γὰρ αὖ εἶη

Μισθοφόρων ἀρπαξιβίων σκηνὴ, σκρατιωτῶν. ἀγνοεῖ δ' ὅ τί οἱ σὺν τῷ πλάτωνος συναπτέω. οἵ τινες ἡ ἔλησιήσαν. οὗτοι δὲ τὰ δεῖπνα τῶν σὺν τῇ πόλει ἀφορῶσι. ἢ πέτονται δεξιῶς ὠδὶ ταῦτα ἀκλιτοῖ, ἀνὶ φαίνης φησί. ἢ ἐπάγει οὓς ἐκκοινῶν ἔδει φρέφειν δ' ὅμου

Ὁ Ἀθηναῖος. Φιλοξένου καὶ Διθυράμου τινὸς. κ ς

Λεὐδ' ὥσπερ ὀλυμπιάσι φασὶ τὰς μίμους ποιεῖν,
Βοῦν τοὺς ἀκλήτους προσκαλεῖσθαι πανταχοῦ.
Τὰ μὲν θέρους, τὰ δὲ γίνεται σὺ χειμῶνί φησι ὁ συρακούσιος ποιητής.
Οὐχ ἅμα μὲν οὖν πάντα παρασκευάζεσθαι δυνατόν. λέγεσθαι δὲ, ῥᾴδιον.
Ὅτι δὲ πλείστων ἀναγραφὰς πεποίηνται ἄλλοι τε, καὶ τιμαχίδας ὁ ῥόδιος δι' ἐπῶν ἐν ᾠδῇ. Βιβλίους, ἃ καὶ πολλοί σι. καὶ νουμηνίους ἡρακλεώτης ὁ λιβύχους τοῦ ἰαλυσοῦ μαθητής. καὶ μικρίας ὁ παναῖος ὁ παρωδός. καὶ ἡγήμονα ὁ θάσιος, ὃν ἐπικλινεῖς φακῶ. ὃν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ τινὲς ἐν τάττουσιν. τοῦ φιλοξένου δὲ τοῦ λυκαιδίου πλέπνον πολλῶν ὁ κωμῳδιοποιὸς μέμνηται

Ἐγὼ δ' ἐνθάδ' ἐν τῇ ὁρμίᾳ, τουτὶ διελθεῖν βούλομαι Β' βιβλίον.
Ξένος ἐμαυτὸν, ἔστι δ' αὐτιβολῶ σε οὔπω τί Φιλοξένου καινὴ πις ὀψαρτισία
Ἐπίλειξον αὐτῷ ἥτις ἐστὶν ἄκουε δή. ἄρξομαι δ' ἐκβολβοῦ. πλουτήσω δ' ὧδ' ὠνούμενος
Ἐπὶ θωΐνου, οὐκοῦν τῆς τελευτῆς πολὺ κράτιστον ἐνταῦθα τετάχθαι τάξεως.
Βολβοὺς μὲν οὖν ὀδῇ δεμάσας ἡματαχύσματι λεύσας
Ὡς πλείστους διάφωγε. τὸ γὰρ δίμασ' ἀνορθοῖ. καὶ τάδε μὲν δὴ ταῦτα θαλάττης δ' ἐστέκν' ἄειμι.
Εἶτα μετὰ μικρόν. οὐδὲ λοπὰς ἀκόν ἐστιν, ἀτὰρ τὸ τάγηνον ἄμεινον ὀίμεται. καὶ μετ' ὀλίγον, ὀρφῶν αἰολίαν σιωόδον τάτε καρχαρίαντε
Μὴ τέμνειν. μή σοι νέμεσις θεόθεν καταπνεύσῃ.
Ἀλλ' ὅλον ὀπτήσας παράθες. πολλὸν γὰρ ἄμεινον.
Γουλύποδος πλεκτὴ δ' αὖ ἐπεὶ λίνῳ κατὰ καιρὸν
Ἐφθὴ τῆς ὀπτῆς ἦν ἡ μείζων, πολὺ κρείττων. ἦν ὀπταὶ δὲ δύ' ὧδ' ἐφθῇ κλαίειν ἀγορεύω:
Τεύθλη δ' οὐκ ἐθέλω νεύρων ἐπίρανος εἶναι γαρθένα. αὐτέμιδος γὰρ ἔφυ. κὐ σύμματα μισεῖ.
Σκορπίος αὖ, παύσειε γέσου τὸν πρωκτὸν ὑπελθών. Ἀπὸ τούτου τοῦ φιλοξένου, καὶ φιλοξενίδοί τινες πλακοῦντες ὠνομάσθησαν. ὧδὶ τούτου χρύσιππος. φησὶν ἐπὶ κατέχω τινὰ ὀψοφάγον ὧδὶ τοσοῦτον ἐκπεπωκότα τοῦ μὴ δύνασθαι ζῆν πλησίον ὧδὶ ὅστις γινομένους, ὡς τὰ φανερῶς ἐν τοῖς καλαμαίοις, τήν τε χεῖρα σωεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ καθίστα εἰς ὕδωρ θερμὸν, καὶ τὸ σῶμα ἀναχορ χαριζόμενον θερμῷ ὅπως δηλονότι ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. ἔφασαν γὰρ αὐτὸν καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας ὑποποιεῖσθαι ἵνα θερμότατα τὰ ὠνητιθῶσι. καὶ μόνος καταναλίσκειν αὐτὸς τῶν λοιπῶν σωακολουθεῖν μὴ δύναμένων. τά δ' αὐτὰ ὠνητὸν τοῦ κυθηρίου φιλοξένου, ἱστοροῦσι καὶ ἀρχύτου, καὶ ἄλλων πλειόνων ὧν τίς παρὰ κρωβύλῳ τῷ κωμικῷ φησίν. ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπνῳ βολῆ,
Τοὺς δακτύλους δή που θεν ἰδέλους ἔχω καὶ ζὺν λαγύνῃ ἥδιστα πυρὶ ὦ τε μμαχίοις
Κάμινος οὐκ ἄνθρωπος. κλέαρχος δέ φησι φιλόξενον προλούμενον ὠνητὸν βρέχεσθαι τὰς οἰκέτας ἀκηλᾶ βούντων αὐτῷ παίδων καὶ φορόντων ἔλαιον οἶνον καὶ ὄξος. καὶ ἄλλα ἡδύσματα. ἔπειτα εἰσιόντας εἰς τὸ ἀλόζιον οἶκον, τὰ ἐφημερίδα τοῖς ἄλλοις ἀναγινώσκειν. ἐμβάλλοντα ὧν δεῖ χρέα. εἶθ' οὕτως, ἀνακάμψαντα βύωχεῖσθαι. οὗτος εἰς ἔφεσον καταπλεύσας οὖρον πλοῖον πολλίαν κενὴν, ἐπύθετο πλοῦ αἰτίαν, καὶ μαθὼν ὅτι πάντες εἰς γάμους συνῳχοῦντο, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος ὡς τὰ νυμφίου. κὴ μὴν τὸ δεῖπνον ἅπας ὑμέναιον ἦν ἡ ἀρχὴ γάμε θεῶν λαμπρότατε, πάντας ἐψυχαγώγησεν. ἰὼ δὲ διθυραμβοποιὸς κὴ ὁ νυμφίος. φιλόξενε εἶπε κὴ αὔριον ὧδε δείπνει. καὶ ὁ φιλόξενος. αὖθις ἔφη μὴ πωλῆτις, θεόφιλος δέ φησιν οὐχ ὧσπερ φιλόξενον ἦν ὀρύξιδος. ἐκεῖνος γὰρ ὡς ἔοικε ἐπιμεμφόμενος πλοῦ φύσιν, εἰς πλοῦ ἀπόλαυσιν ἤυξατό ποτε γερκίου τὴν φαρυγγα ἔχειν ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἔσωσον ὅλως ἢ βοῦν ἢ κάμηλον ἢ ἐλέφαντα δεῖ σουσδέζειν γενέσθαι. οὕτω γὰρ καὶ αἱ ἐπιθυμίαι καὶ αἱ ἡδοναὶ, πολλῷ μείζους καὶ σφοδρότεραι. πρὸς γὰρ τὰς δαπάνας, ποιοῦνται τὰς ἀπολαύσεις. κλέαρχος δὲ μελαίθιον φησὶ, τοῦτ' ὄξεσθαι λέγων. τὸν δὲ νοῦ μελαίθιος ἔοικε βουλόμενος σέλπον ὁ μὲν, γὰρ ἀθανασίαδ' ἐπιθυμήσας σὺ θαλάμῳ κρέμε πάντων ὑπὸ γήρως ἐστερημένος τῶν ἡδέων. μελαίθιος δὲ τῶν ἀπολαύσεων ὀρῶν, ἤυξατο τῆς μακραύχενος ὄρνιθος ζὺν ἀγκάλῃ ἔχειν, ἵνα ὅτι πλεῖστον τοῖς ἡδέσιν σὺ διαρρίβῃ. ὁ αὐτὸς φησὶ πίθυλλον ἦν τὸν θύνον καλλίμενον οὐ τοῦδε λωπίδα μόνον ὑμενίνην φορεῖν, ἀλλὰ καὶ προσελυρροῦν πλοῦ γλῶσαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις καὶ τέλος ἐγχωρίβων ἀπενάθαιρεν αὐτήν. μόνος δ' οὗτος τῶν ἀπολαυστικῶν καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἐθίζειν λέγεται ἦν ὅλον. ἵν' ὡς θερμότατα ὁ τεισάθλιος. ἀναδιδῶ τῇ γλώττῃ ἄλλοι δὲ φιλιχθυν καὶ αὐτὸν φιλόξενον φησίν. ἀριστοτέλης δὲ, φιλόδειπνον ἁπλῶς. ὃς καὶ γράφει που ταῦτα. δημοχορῶντες σὺ τοῖς ὄχλοις, καταρρίβουσιν ὅλιγα πλοῦ ἡμέραν σὺ τοῖς θαύμασι. καὶ πρὸς τοῦ ἐκ τοῦ φάσηδος ἢ βορυθαίους καταπλέοντας. ἀπεγνωκότες οὐδὲν, πλὴν ἐὰ φιλοξένου δεῖπνον οὐχ ὅλην φαινίδα δὲ φησὶ ὅτι φιλόξενος ὁ κυθήριος ποιητής. ὧδε παθὼν ἐν τοῖς ὄφοις, δειπνῶν ποτὲ, παρὰ διονυσίῳ. ὡς ἔδην ἐκείνῳ μὲν μεγάλῳ τεύθλων παρατεθεῖσαν ἑαυτῷ δὲ μικρὰν, ἀναλαβὼν αὐτὴν εἰς τὰς χεῖρας, πρὸς δ' οὓς προσήνεγκε. πυθομένου δὲ τοῦ διονυσίου, τίνος εἵνεκεν τοῦτο ποιεῖ, εἶπεν ὁ φιλόξενος. ὅτι γράφων πλοῦ γαλάτειαν βούλοιτ' ἵνα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ νηρέα πυθέσθαι πλοῦ δέποτε ἥρω-

α 6 φιλοξένου τενθέα καὶ ἀπικίου. ἀεισοξένου θεισδακίναι. νικομήδους ἀφύαι. ἄκλητοι. ἀσύμβολοι. μονοφάγοι.

τημιόνην οὐκ ἀποκεκρίσθαι ὅτι νεωτέρα ἁλώη. διὸ μὴ παρακολουθῶν πω δὲ τῷ διονύσῳ παρατεθεῖσαν πρεσβυτέραν οὖσαν, ἁλιεῖαι πάντα σοφῶς ἃ βούλεται μαθεῖν. ἐν οἷς διονύσιον γελάσαντα ἀρτεῖλαι αὐτῷ πω τεῖχλην τὴν ὠδὲ παρ' αὐτῷ. σωσεμέδυε δὲ τῷ φιλοξένῳ ἡδέως ὁ διονύσιος. ἐπεὶ δὲ πω ὀρωμένην γαλάτειαν ἐφωράθη διαφθείρων, εἰς τὰς λαχαναμίδας ἐνεβλήθη ἐν αἷς ποιῶν ἐν κύκλῳ πα, σωεμέδυε ἐν μύθου εἰς ἃ ὠδὲ αὐτὸν γενόμενον πάθος ἐν μὲν διονύσιον κύκλωπα ὑποσημαίνων. πω δ' αὐληδίδα, γαλάτειαν. ἑαυτὸν δ' ὀδυσσέα. ἐγένετο δὲ κατὰ τὸν τῆ βυρρίου χρόνους ἀνήρ τις ἀπίκιος. πλουσιώτατος φυφητὴς ἀφ' οὗ πλακωτῶν γένη πολλὰ ἀπίκια ὀνομάζεται. οὗτος ἱκανὰς μυριάδας καταναλώσας εἰς τὴν γαστέρα, ἐν μυτούραις πόλει δὲ ἡμπανίας διέτριβε τὰ πολλὰ, ἡ εἰδὰς ἐθίων πολυτελῶς. αἰγίνονται αὐτόθι ὑπέργε τὰς ἐν σμύρνῃ μίγισται καὶ τοὺς ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἀταλοὺς ἀκούσας ὄν καὶ κατὰ λιβύην γίνεσθαι ὑπερμεγέθεις, ἐξέπλευσεν οὐδ' ἀναμείνας μίαν ἡμέραν. καὶ πολλὰ ἡκηκοὼς παθήσας κατὰ τὴν πλοῦν, ὡς πλησίον ἦκε τῶν τόπων, πρὶν ὁρμῆσαι τῆς νεώς, σφόδρα δ' ἐγγύθεν παρὰ λίβισι φύμης ἀφίξεως αὐτοῦ πρὸς πλέοντες ἁλιῆς προσήνεγκαν αὐτῷ τὰς ἡμέρας ἀφελέσθαι ὃ δ' ἰδὼν ἐπύθετο εἰ μείζους ἔχοιεν ἐποίων δὲ μὴ γίνεσθαι ὧν ἤνεγκαν, ἔστο μνησθεὶς τῶν ἐν μυτούραις. ἐκέλευσε δὲ κυβερνήτῃ πω αὐτὴν ὁδὸν ὠδὶ ἰταλίαν ἀπαντᾶν μὴ δὲ προπλάσαντι τῇ γῇ. ἀρισόξενος δ' ὁ κυρηναῖος φιλόσοφος ὁ οὕτως μετελθὼν πω πάλιον φιλοσοφίαν ἀφ' οὗ καὶ κωλήν τις ἡμαλεῖται ἀρισόξενος ἰδίως σκυβαλόμενος, ἔστο τῆς αὐτοῦ βλίτου φυφῆς, καὶ τὰς ἐν τῷ κήπῳ γινομένας θεισδακίνας οἰνομέλιτι ἐποτίζων ἐωθρὰς καὶ ἔστο τὴν ἕω λαμβαίνων χλωρούς ἔχειν ἔλεγε. πλακωτῶντας. ἔστο τῆς γῆς ἀπαπεμπομένους αὐτῷ ζαΐανῷ δὲ τῷ αὐτοκράτορι ἐν παρῃδίᾳ ἔνι καὶ τῆς θαλάττης ἀπέχοντι ἡμερῶν πεμπόλων ὁδὸν, ἀπίκιος ὄσσεα νεαρὰ διεπίμπλα ἔστο σοφίας αὐτῷ τεθησαυρισμένα. καὶ οὐχ ὡς νικομήδῃ δῖ διωνῷ τῷ βασιλεῖ ἐπιθυμήσαντι ἀφύης μακραὶ δὲ καὶ οὗτος ἦν τῆς θαλάττης, μάγειρός τις μιμησάμενος ἐν ἰχθύδιον παρέθηκεν ὡς ἀφύας. ὁ γοῦν παρ' εὐφρονίῳ κωμικῷ μάγειρος, φησὶ ἑαυτὸν μαθητὴν δηλοῦντα σωτηρίας ἐς ἀχὼ θαλάττης νικομήδῃ δώδεκα.

ὁδὸν ἀπέχοντι πρῶθεν ἡμερῶν ποτε — ἀφύης ἐπιθυμήσαντι, χειμῶνος μέσου
γαρέθηκεν ἡμῖν ὡς τε πάντας ἀλκκραγεῖν. — γῶς δὲ δεινὸν τοῦτ' ἔδοξ' ἐπιλειαν λαβών,
γογγυλίδας. ταύτην ἔπεμψεν εἰς λεπτὰ σφόδρα — τὴν ὄψιν αὐτῆς τ' ἀφύης μεμυμένος
λεπτόζεσαι δ' ἔλαιον, ὠδὶ χέσας ἅλας — δοὺς μουσικῆς μήκωνος ἐπιπάσας ἄνω
κόκκους μελαίνης ὄν ἀριθμὸν δώδεκα. — περὶ τὴν σκυθίαν ἐλθὼν πω ἐπιθυμίαν καὶ νικομήδης γογγυλίδας μαστώμενος, — ἀφύης τό τ' ἔλεγε τοῖς φίλοις ἐκώμιον. οὐδὲν ὁ μάγειρος τοῦ ποιητοῦ, δια φέρει ὁ νοῦς γὰρ ὅλην ἐνεστόδω τούτων τέχνη. ὅτι ὠδὶ ἀθηναίους φησὶν ἀρχίλοχος ὁ πάριος ποιητὴς, ὡς ἀκλήτου ἐπειπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια μυκωνίων δίκα. δοκοῦσι δ' οἱ μυκώνιοι δεῖν φ πίνεσθαι καὶ λυπρὰν νῆστιν εἶκειν, ὠδὶ γλιχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ, διαβάλλεσθαι. φησὶ γοῦν γλίχρον ἰχθύα χρατῖνος μυκαίων κλαεῖ.

γῶς αἰ ἰχθύος γενοὺς μυκωνίου, — φιλόξωρος αἰεὶ εἶης. ἀγαθὸς αἰεὶ πρὸς ἀγαθοὺς ἄνδρας,
ἐστιασόμενος, ἦκον, κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. — γολλὸν δὲ πίνων καὶ χαλίκρηθρον μεθύων οὔτ' ἔπι τίμον ἐστίνεγκους οὐδὲ μὴν κληθεὶς, ἦλθες. δίκα δὴ φίλος. ἀλλά σε γαστὴρ ὧντε καὶ φρεάσι παρήγαγεν εἰς ἀσυλείην. ἀρχίλοχος φησὶ βοῦλος ὁ κωμικὸς, φάσ' που.

εἰσὶν ἡμῖν τῶν κεκλημένων, δύο — ἐπὶ λεπτὸν ἄμαχοι. φιλοκράτης καὶ φιλοκτήτης.
ἕνα μ' ἐκεῖνον ὄντα, δύο λογίζομαι — μεθάλους. μᾶλλον δὲ ῥᾳδίους.

ὃν φασὶ παρακληθέντ' ὠδὶ λεπτὸν πρὸς φίλου, ἰνὸς ἐπόντος αὐτῷ τοῦ φίλου, ὁ πνίκ' αὖ

εἴωθεν ποδῶν μεζοῦν τι στοιχεῖον ἕν — ἦ κεινεῖσθαι αὐτὴν δύσεις ἡλίου
μεῖναι ἀνέχοντος μακροτέρας δ' οὔσης ἔτι — γλεῖν ἢ δυοῖν ποδοῖν παρεῖναι τῆς σκιᾶς.
ἔπειτα φάναι, μικρὸν ἀφιέντορον — διὰ χολίαν παρόθ' ἧκεν ἀμήμβρα.
ἀσυμβόλου λεπτοῦ γὰρ ὄς τις ὑστερεῖ. — τοῦτον ταχέως νόμιζε, καὶ πάξιν λιπεῖν, ἄμφις φησὶ κωμικός. χρύσιππος δέ φησιν ἀσύμβολον κώθωνα μὴ ὠδὶ λίμπανε — κώθων δ' οὐ πιεῖν πος ἀσύμβολος ἀλλὰ διωκτὸς αὐ πφανίς. δέ φησι βίος θεῶν γοῦν ὅτ' ἔχεις ὠθεὶ τἄλλότρια λαμπεῖν μὴ προσέχων, λοιμᾶσι. καὶ πάλιν

μακχάριος ὁ βίος ὦ λεῖ μάκει καινὸν ὄρον — εὑρίσκειν ὡς μάσημα ταῖς γνάθοις ἔχω.

ταῦτα οἰκοθεν ἔχων εἰς τὸ συμπόσιον ἦλθον. καὶ προμελετήσας. ἵνα κἀγὼ τὸ στεγανόμιον κομίζων ὠδὶ γένωμαι. ἄκαπνα γὰρ αἰεὶ ἀοιλοὶ ᾄδομεν. ὅτι δ' μονοφαγεῖν ὄσιν οἱ χρήσει τοῖς παλαιοῖς. αὐ πφανὶς μονοφαγῆς ἦν τὰ καὶ βλάπτεις ἐμὲ, ἀμφίσαι. ἔρρ' ὅθ' ἥρπασας μονοφάγε καί φι χωρύκε, ὠδὶ τῶν ἡρώων καθ' ὅμηρον, βίου, ὅτε ὅμηρος ὁρῶν πω σωφροσύνην οἰκειοτάτην αἱρετὸν οὖσαν τοῖς νέοις καὶ πρώτην, ἔτι δὲ ἁρμόζουσαν καὶ πάντων τῶν καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος ἐμφῦσαι πάλιν αὖ πω ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς ἵνα πω σχολὴν, καὶ τὸν ζῆλον ὠδὶ τοῖς καλοῖς ὄργοις ἀναλίσκωσι καὶ ὧσιν

εὐόργητοι

Ἡρώων τῶ καθ' Ὅμηρον λίαινα. Ἡρώων τῶ Ὁμήρω λίαινα, πράμνιος. Ἡρώων τῶ Ὁμήρω λίαινα. α 7

αὐθρωπικοὶ, καὶ κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, βίου τελῶ κατευκβάσει πᾶσι φύσιν εἶναι καὶ αὐτάρκη. λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς, ἰσχυροτάτας γίνεσθαι τοῦδὲ ἑαυτοῦ καὶ πάσιν· δεῖ δὲ διαμεμενηκότας ἐν βίου τελείᾳ, βίου τάκτους, καὶ τοῦδὲ τῶ ἄλλον βίον γίνεσθαι ἐγκρατεῖς· ἀπολῦσαι οὖν ἀφροδίσιον καὶ τὴν λίαιναν πᾶσι· καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσιν· ἰδιώταις νέοις· πρεσβύταις· ὀπτὰ παλιβαῖς πᾶσι κρέα· καὶ ταῦτα ὡς ἔν πολυτόλα εἴτε ἑορταῖς καὶ γάμοις, καὶ ἄλλῃ σωφρόνως καὶ, οὐθεία καὶ καταβύλλειν καὶ ἄμιτας· μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ὑβαίρετα τοῦδε τίθησιν ὅμηρος· ἀλλ' ἀφ' ὧν δεῖ ἔξειν ἔμελλον τὸ σῶμα, καὶ πρὸ ψυχήν. αἴαντα δὲ μετὰ πρὸ μονομαχίαν, νώροισι βοῶν γέραιρον ὁ ἀχαμέμνων καὶ νέστορι δ' ἤδη ὄντι γεραιῶ, καὶ φοίνικι δὲ, κρέας ὀπτὸν λίσωσι, καὶ ἀλκίνῳ δὲ φ τ' ἀφυφρὸν ἠρημένῳ εἶον ἀφιστῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ μενέλαος δὲ τοῦδὲ τῶν παίδων γάμους φοιῶν τηλεμάχῳ νῶϊν δοὺς παρέθηκεν ὀπτὰ τὰ ῥάϊστα γέρας πάρ
10 θεσαν αὐφ· καὶ νέστωρ δὲ δόας ἵππῳ ποσειδῶνι π' τῇ θαλάσσῃ δηλ' τ φιλτάτων, καὶ οἰκειοτάτων τέκνων βασιλεῖς ὧν καὶ πολλοὺς ἔχων ὑπηκόους ὁσιωτάτη τ' αὕτη θυσία θεοῖς καὶ προσφιλεστέρα, ἢ δηλ' τ κείων καὶ δύνουσὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ μνησῆρας δὲ ὑβρεισὰς ὄντας, καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνημέρους οὔτε ἰχθῦς ἐθίοντας ποιεῖ οὔτε ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα· τοῦδὲ λῶν παντοδένῃ τὰς μαγειρικὰς παραπανείας καὶ τὰ ὡς ὁ μίναθρος φησὶ, ὑποβιννιῶντα βρώματα· καὶ ζ' π' πολλοῖς λασαυροκάκαβον καλούμενον βρῶμα· ὡς φησι χρύσιπ-
15 πος· οὐ κατασκευὴ, τοῦδὲ βρῶτοδόα· πρίαμος δὲ, π' τῷ ποιητῇ καὶ ὀνειλίζει τοῖς ὑοῖς ἀπαλίσκεσθαι τὰ μὴ νενομισμένα· ἀρνῶν ἢ δ' ὀρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες φιλόξενος δὲ ἱστορεῖ καὶ κεκωλύσθαι ἀθήνησιν ἀπέκτου ἀρνὸς μηλόκαρπον εἶναι· ἐπιλειπούσης ποτὲ τ' τῶν ζώων φύτων γενέσεως· ἐλλιπόντων δὲ ὅμηρος, ἰχθύοντα προσαγορεύων καὶ τοὺς φαίακας πολυπικωτάτους ποιῶν καὶ ἐν τῇ ἰθάκῃ εἰδὼς λιμένας πολεῖς καὶ νήσους προσεχεῖς πολλὰς, ἐν αἷς ἰχθύων ἐγίνετο πλῆθος καὶ ἀγρίων ὀρνίθων καὶ εἰς δυσαιμονίαν δὲ κα
20 ταιθμῶν ἐν πῇ θάλασσαν ἰχθῦς παρέχειν, ὅμως τούτων οὐδὲν οὐλιάκα ποιεῖ προφορόμενον· καὶ μὴν οὐδ' ὁπόταν παρατίθηται τινὶ καὶ πόρρουσαν πολλὴν καὶ ἥδιστα ταύτης μνημονεύων καὶ πάντα χρόνον παρασκευάζων ἀθανάτοισιν ὄχθη γὰρ ἔασιν ἐπ' ὄχθῃ καὶ τὰ ἑξῆς ἀλλὰ μὴν οὐδὲ στεφανουμένους ποιεῖ· ὥσπερ δὲ θυμιῶντας, ἀλλὰ πάντων φύτων ἀπολύων τοῦδὲ ἀνθρώπους, εἰς ἐλευθερίαν καὶ αὐτάρκειαν ὑβαιρέτως τοῦδὲ βασιλεῖς ἀποκαθίστησι· καὶ θεοῖς δὲ ἀπολῆν ἀπολύσωσι λίαιναν νέκταρ καὶ ἀμβροσίαν· καὶ τοῦδὲ
25 ἀνθρώπους δὲ ποιεῖ τιμῶν τοὺς αὐτοὺς ἀπὸ τῆς διαίτης· ἀφελὼν λιβανωτὸν καὶ σμύρναν καὶ στεφάνους, καὶ πῇ π' ταῦτα ζυφήν· καὶ τῆς ἀπολῆς δὲ ταύτης διαίτης, οὐκ ἀπολήσως ἀπολαύοντας παείσησιν ἀλλ' ὡς οἱ κρέτισοι τῶν ἰαζῶν, ἀφαιρεῖ τοὺς πολυσαρκίας· Αὐτὰρ ἐπειὸν πόσιος καὶ ἐδητύος ὑβρὸν ἔοντο· καὶ πῇ ἐπιθυμίαν πληρώσαντες οἱ μὲν, ὑβρώρμων δ' μελέτην ἀθλητικὴν δίσκοισι τορπόμενοι καὶ αἰγανέαις τῇ παυδιᾷ· τὰ πρὸς ἡδονὴν ἐκμελετῶντες· οἱ δὲ, κιθαρῳδῶν ἢ κρούων τοὺς ἡρωϊκοὺς πράξεις εἰ μέλῃ καὶ ῥυθμῷ
30 ποιούντων· διὸ οὐδὲν θαυμαστὸν τοῦδ' οὕτω τεθραμμένους ἀφλεγμάντους ἢ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχάς· ἐνδείκνυμενος δ' καὶ πῇ δύταξίαν ὡς ὑγιεινόν ὄν καὶ δύχρηστον καὶ κοινὸν, τ' σοφώτατον νέστορα πεποίηκε μαχέονι ᾧ ἰατρῷ τεθραμμένῳ τ' δεξιὸν ὦμον προφορόντα οἶνον ταῖς φλεγμοναῖς εὐανιώτατον ὄντα, καὶ τοῦτον πράμνιον, ὃν Ἴλιον παχὺν καὶ πολύτροφον· οὐ διαφθίσεως ἄκος ἀλλ' ἐμφορήσεως εἵνεκα· πεπωκότι γοῦν παρακελεύεται σωτηρίως τοῦτον ποιεῖν· σὺ μὲν φησὶ καθημένος πῖνε· καὶ ἐπιξύοντα· τυρὸν αἶγειον δ' δὲ κρόμυον
35 ποᾷ ὄψον ἵνα πλεῖον πίνῃ· καί τοι ἀλλαχοῦ· λέγων τ' οἶνον ἐκλύειν τὴν ἰσχὺν καὶ ἀπογηρᾶν· π' δὲ τ' ἔκτορος ἐκβαίνοιμεν μὲν αὖτ', ἐν καταλιπόμενον τ' ἡμέρας, παρακαλεῖ πεῖν πείσαντα προσδεπομένη εἰς θυμηλίαν· ὃ δ' ὑπορρίπτει πρὸς πρᾶξιν ὑβριών· καὶ ἡ μὴ, ἀπροιαπάστως ἐπαινεῖ τ' ὀδ'· ὁ δὲ μετὰ ἄσθμασος ἤκων ἀπωθεῖ· καὶ ἡ μὴ ἀξιοῖ πείσαντα πεῖν· ὁ δὲ, καθημαγμένος ἀσεβὲς ἠγέετο· οἵδε δὲ ὅμηρος καὶ ἐν ὠφέλιμον καὶ ἐν σύμμετρον τ' οἴνου· δὶς τ' χανδὸν ἔλκοντα αὖθις, βλάπτεσθαι φησὶ καὶ κράσεων δὲ γένη διάφορα ἐ-
40 πίστατο· οὐκοῦν τ' ἀχιλλῆϊ ἐν ζωροτέρου κυβαίρας δεῖν ἔλεγε μὴ οὔσης τινὸς καθημερινῆς κράσεως· ἴσως οἷον οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὸν διαφόρητον· αἴθυ τερεμνίου σιτίου μίγμασος· ὃ τοῖς ἰατροῖς δηλ' πῇ τέχνην, ἐστὶ δῆλον· τοῖσγε ὦ καρδιακοῖς μετὰ οἴνου τῶδες ἀκμίσχοισί τι πρὸς καθυχὴν τ' διαυάμεως· ἀλλ' ἐκείνος τῷ μὲν μαχέονι, μετ' ἀλφίτου καὶ τυροῦ, δέδωκε τ' οἶνον· ἐν δ' ὀδυσσεία ποιεῖ, σωφρόνοντα· πῇ ἀφ' τ' σιτίων καὶ οἴνων, ὠφέλειαν· ὃς δὲ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσάμενος καὶ ἐδωδῆς ᾧ ἢ κωθωνιζομένῳ δίδωσι τ' ἡδύποτον.
45 οὕτω καλέσας αὐτόν· ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο ποιεῖ δὲ ὅμηρος, καὶ τὰς ἥρωας καὶ τὰς γυναῖκας λούσας τοῦδὲ ξείνους· ὡς οὔτε φλεγμονὴν οὔτε ἀκρασίαν παρόντων τ' δυβεβιωκότων καὶ σωφρόνως ἀπομένας· ἀρχαῖον δὲ, τοῦτο ἔθος λούσασθαι γοῶ, καὶ αἰ κωκαλύβυα τοῦδ' ὡς νενομισμένον, ἐν μύνω παρακαλούμενον ἐς σικελίαν· τ' μέθης δὲ καταφρέχων ὁ ποιητὴς· ἐν τηλικοῦτον κύκλωπα ἐνὸ μικρᾶ σώματος
50 διὰ ταύτην ἀπολύμενον παρείσησιν· καὶ δύρυτίωνα, τ' κένταυρον· νύς τε παρὰ κίρκῃ λέοντας ποιεῖ καὶ λύκους ταῖς ἡδοναῖς παρακαθελουθήσαντας· ἐν δὲ ὀδυσσεία σώζει τῷ ὁρμοῦ λόγῳ πειθόμενα διὸ καὶ ἀπαθῆς γίνεται· ἐλπήνορα δὲ παροινον ὄντα, καὶ φρυφρὸν καταπρημνίζει καὶ αὐτίνοος δὲ λέων πρὸς ὀδυσσέα· δεινός σε πρώει μελιηδὴς, αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο τοῦ πόματος· διὸ καὶ φρενοβλαβὴς ἀπώλυσε ἔπι κρατῶν ᾧ ποτήριον· ποιεῖ δὲ καὶ τοὺς ἕλληνας σὺν τῷ ἀπὸ σκλῳ μεθύοντας· διὸ καὶ σκοπάζοντας ὄθεν καὶ ἀπόλλυνται· ἱ-
σορεῖ δὲ καὶ τὸν ἡδύποτον αἰνείαν τῶν ζώων σὺν ᾧ βουλεύεσθαι δηλ' τὴν σὺν τῇ μέθᾳ παῤῥησίαν καὶ τὰς ἀπει-

κ 8 τροφαὶ ἡρώων τῶν παρ' Ὁμήρῳ καὶ τῶν μεταγενεστέρων. τράπεζαι παρακείμεναι. δαὶς εἰδέ-
ση. ὁμήρ. Ἁλιῆες ὁμήρου καὶ ἁλιευτικὰ συγγράμματα. ὁ ὠσταναός.

λὰς ἃς φησὶν ὑπέχθω οἰνοποτάζων. ὑπομένανται τὴν Ἀχιλλέως ὁρμήν. καὶ μικρῷ παραπολλύμενον. καὶ ἀγαμέμνονα λέγοντά που. ὠδὲ αὐτ'. ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην ἀφρεσὶ λευγαλέῃσι. πιθήσας ἢ οἴνῳ μεθύων ἢ μέβλαφαν θεοὶ αὐτοί. Εἰς τὴν αὐτὴν πίθεις ὠλάς ἴγα, τὴν μέθην, τῇ μανίᾳ, οἵπω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προενέγκας διοσκουρίδης ὁ ἰσοκράτους μαθητὴς. καὶ ἐχιλλεὺς δ' ὀνειδίζων ᾧ ἀγαμέμνονι φησίν. οἰνοβαρὲς κυνὸς ὄμματ' ἔχων. ταῦτ' εἶπε δ' θετταλὸν σόφισμα. ὁ ἐκ θετταλίας σοφιστὴς παίζει δ' ἴσως, πρὸς τὴν παροιμίαν ὁ ἀθήναιος. Ὅτι φοφᾶς ἐχρῶντο ἥρωες παρ' Ὁμήρῳ πρῶτον μὲν ᾧ καλουμένῳ ἀκρατίσματι. ὁ λέγει ἀρίστιον. οὗ ἅπαξ ἅπαξ μέμνηται ἐν Ὀδυσσείᾳ. ὀδυσεὺς ἡδὺ γλυκερὸν τ' ἀρίστον καμόντι πῦρ. καὶ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι Ἐσταότες τε πίνοντο καὶ ἐκύτυνοντο ἀρίστου. λέγει δὲ τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα. ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν. ὃ ᾧ καὶ ἀκράτῳ βρέχειν καὶ προσιλαρὰ ψωμούς ὡς αἰτιφάνης. ἄριστον δ' ὅσῳ ὁ μάγειρος ποιεῖ. εἶτ' ἐπάγει σιωακρατίσαθαί πως ἔχεις μετ' ἐμοῦ, καὶ κἀνθάρου οὐκοῦν ἀκρατισόμεθα αὐτὶ τοῦ μηδὲ μὼς δ' ἰαθμῷ γὰρ ἀριστήσομεν, ἀριστομένης. Ἀκρατίζομαι μικρὸν εἶθ' ἥξω πάλιν. ἄρτου δὲ λίς ἡ κρὶς ἀποδακών. φιλήμων δὲ φησὶ ὅτι φοφᾶς ἐχρῶντο οἱ παλαιοὶ, ἀκρατίσματι. ἀρίστῳ. ἐστιατορίσματι. δείπνῳ. ἦν μὲν οὖν ἀκρατισμὸν, διανυκτισμὸν ἔλεγον. ἦν δ' ἄριστον, δόρπησον ἦν δὲ δεῖπνον. ἐπιδορπίδα. ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' ἀριχύλῳ, τῶν ὀνομάτων. σὺ δὲ ὁ παλαμήδης ποιήσας λέπτων. καὶ ταξιάρχας καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας Ἔπαξ οὖν δ' εἰδέναι διώρισται λεῖσα. δεῖπνα. δόρπα θ' αἱρεῖσθαι ζίπα. Τῆς δὲ πετάρτης φοφῆς οὕτως ὅμηρος μέμνηται σὺ δ' ὄφ' χο διειλιήσας ὃ καλοῦσι τινὲς δόλινόν. ὅ ὅτι μεταξὺ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου ἀρίστου, καὶ δείπνου. ἦ ἄριστον μέν ὅτι, ἦ οὐδὲν τὴν ἕω λαμβανόμενον. δεῖπνον δὲ μεσημβρινόν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον. δόρπον ἢ ἑσπερινόν. μήποτε δὲ καὶ σιωνυμεῖ ἦ ἄριστον τῷ δείπνῳ. ὡδὶ γὰρ τ' πρωΐνης που φοφῆς ἔφη οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλον τ' ἀχὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο. μετὰ γὰρ τὴν ἀκαλλονὴν δύθυς δειπνοποιησάμενοι, προήρχοντο εἰς τὴν μάχην δύσχωστοι δὲ παρ' ὁμήρῳ καθήμενοι. οἵονται δέ τινες ἢ ἐνάτῳ τῶν θαιτυμόνων κατ' αὖσρα παρακεῖσθαι φάπεζαν. ᾧ τοιοῦ μὴν τῇ φασὶν ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὴν λέμαχον τῶν φαπέζων παρακειμένων. ξεστὴ παρετέθη φάπεζα, οὐκ ἔστι δὲ οὗτος ἐμφανῶς τοῦ προκειμένου καταστικόν. διώκεται γ' ἡ ἀθηνᾶ ἀχὸ τ' τηλεμάχου ζαπίζης διαίνυσθαι. παρ' ὄλλῳ δὲ τὴν σιωουσίαν παρέκειντο αἱ ζάπιζαι ὠλένῃς ὡς παρὰ πολλοῖς τῶν βαρβάρων ἔτι καὶ νῦν ἔθος ἐστί. κατηρεφὲς παντοίων ἀγαθῶν κατὰ ἀνακρέοντα. μετὰ δὲ τὴν ἀναχώρησιν αἰδῶ μὲν ἀχὸ μὲν σῖτον πάλιν ἧρον καὶ ζάπιζαν καὶ δέπας ἰδιάζον δὲ ἦ παρὰ μενελάῳ εἰσάγει συμπόσιον διδυνήσαντας γὰρ ποιεῖ ὁμιλοῦντας εἶτ' ἀπονιψαμένους ποιεῖ πάλιν διδωνῦν τας, καὶ δόρπου ὑβαῦτις μεμνημένους. μετὰ τ' κλαυθμόν. ᾧ δὲ μὴ αἴρεσθαι τὰς ζαπίζας, σαν ἰοῖσθαι δοκεῖ ἦ σὺ ἰλιάδι Ἔδοντο καὶ πίνων. ἕως καὶ παρέκειτο ζάπιζα. Ἀναγνωστέον δὴν οὕτω. ἔδοντο καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο ζάπιζα. ἢ τὸν καιρὸν αὐτὰ σθαι τ' παρόντα δεῖ. πῶς γὰρ ἦν πρέπον τῷ ἀχιλλεῖ πενθοῦντι τι παρακεῖσθαι ζάπιζαν καθάπερ τοῖς διωχυμένοις παρ' ὅλην τὴν σιωουσίαν. παρετίθεντο δὲ, οἱ μὴ αὐτοὶ σιὼ τοῖς κανοῖς τὰ δὲ λεῖσα κρέα μόνον ἦν ὀπτὰ ζωμὸν δὲ οὐκ ἐποίει ὅμηρος ζύων βοῦς οὐ δ' ἦ ψεκρέα. οὐ δ' ἐγκέφαλον ὠπτα δὲ καὶ τὰς κοιλίας. οὕτω σφόδρα ἦν αὐχαῖος αὐτιφάνης φησὶ καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι αἰέμοντο ὅθεν εἰσὰς φησὶ τὰς δαῖτας, ἀχ' τ' ἰσότητος. τὰ δ' δεῖπνα, δαῖτας ἔλεγον ἀχ' τοῦ δατεῖσθ. οὐ μόνον τῶν κρεῶν διανεμομένων ἀλλὰ καὶ τοῦ οἴνου ὅθεν μὴ δαιτὸς κεκορέμενα δαιτὸς εἴσης καὶ χαίρ ἀχιλλεῦ. δαιτὸς μὲν εἴσης οὐκ ἐπιβουᾶς. ἐκ τούτ' δ' ἐπείθεν ζηνόδοτος, δαῖτα εἶσιν πὼ ἀγαθὴν λέγεσθ. ἐπεὶ δ' ἡ ζοφὴ ᾧ ἀνθρώπῳ ἀγαθὴ αἰκ ἦν. ἐπεκτείνας φησὶ εἴρηκεν εἶσιν. ἐπεὶ οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι οἷς δὴ οὐ παρῆν ἄφθονος ζοφὴ, αὖτι φαινομένης, ἀνδρόων ἐῶ αὐπὼ ἴοντες βίᾳ ἥρπαζον καὶ ἀφηρέοντο τοὺς ἔχοντας. καὶ μετὰ ἀκοσμίας, ἐγένοντο, καὶ φόνοι. ὧν εἰκὸς λεχθῆναι καὶ πὼ ἀταθαλίαν, ἔτι δ' ταῖς θαλίαις τὰ πρῶτα ὠμαρτάνον. οἱ αὖοι εἰς ἀλλήλους ὡς δὲ παρεγένθο αὐτοῖς πολλὴ ἐκ τ' δήμητος δισέμον ἐνόησῶ ἴσην καὶ οὕτως εἰς κόσμον ἦλθε τοῖς ἀνθρώποις. τὰ δόρπα. διὸ αὖτου τὲ ἐπίνοια πέμματός τε εἰς ἴσον διαμεμοιρασμένων, καὶ τοῖς διαπίνουσιν ἄλεισα, καὶ γὰρ ταῦτα εἰς ἴσον χωροῦντα ἐγίνετο. ὥς τε ἡ ζοφὴ λαὶς ᾧ δ' λαίεσθ λέγεται δ' ὅτι διαμοιρᾶσθαι ἐπίσης, καὶ ὁ τὰ κρέα ὀπτῶν δαιτρός. ἐπεὶ ἴσην ἐνόησῶ μοῖραν ἐλίου καὶ ὠδὶ μόνων ἀνθρώπων δαῖτας λέγει ὁ ποιητὴς ὠδὶ δὲ θηρείων οὐκέτι. ἀγνοοῦσι δὲ ταύτης τῆς φωνῆς πὼ δυάμενοι ὁ ζωϊόδοτος σὺ τῇ. κατ' αὐτ' ἐκδόσει γράφῃ αὐτοῦ δ' ἐλώρια τεῦχε κυσίν. οἰωνοῖσί τε δαῖτα. πὼ τῶν γυπῶν καὶ τῶν ἄλλων οἰωνῶν ζοφὴν οὕτω καλῶν. μόνον ἀνθρώπου χωροῦντος ᾧ ἴσον ἐκ τ' προαιρετικῆς βίας. διὸ καὶ μόνου τούτου ἡ ζοφὴ, δαὶς καὶ μοῖρα δ' ἐνάσῳ δεδόμενον. οὐκ ἔφερον δὲ οἶκα δὲ οἱ παρ' ὁμήρῳ θαιτυμόνες τὰ λειπόμενα. ἀλλὰ κρεισθέντες κατέλιπον παρ' οἷς ἦν δαὶς καὶ ἡ ταμίη λαβοῦσα ἔσχεν. ἵνα αὖτις ἀφίκηται ξείνος, ἔχοι δοῦναι αὐτῷ. καὶ ἰχθύσι δὲ ὅμηρος ποιεῖ χρωμένους τοὺς τε, καὶ ἔρεβος. κατὰ γῆν πὼ θεινακίην οἱ ὀδυσσέως ἑταῖροι βυβρώσκουσιν ἰχθῦς ἔρεβός τε φίλας θ' ὅπως χεῖρας ἵκοιτο γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν. ἀτ' αὐτὴ θεινακίη ἐκεκαλκυφὸς τὰ ἄγκιστρα. ἀλλ' ἐπιφέρονθ αὐτῷ πολῷ δηλονότι ὥς τε ἦν αὐτοῖς θήρασ' ἰχθύων ἐπιμελείᾳ καὶ τύχῃ ἐπάγει δὲ καὶ τοὺς ὕστερον σπύλλης καὶ παζομένους ὀδυσσέως ἑταίρους ἰχθύσι προμήκεσι βαλιοκομένοις, καὶ θύραζε ἱππομένοις. οὐ τῷ καὶ

παύπω

Ὁ μηρικοῦ συμποσίου θεωρία. Λοιποῦ ὁμήρου καὶ σφαιριστικῆς εὕρεσις. α 9

παύτην πλὴν τέχνην ἀκριβοῦν μᾶλλον τῶν τοιαῦτα προσχυμιλίως ἐκθεσωκότων ποιήματα ἢ καὶ συγγράμματα. καὶ κλείτω δὲ ἀργεῖον, καὶ νουμήνιον τὸν ἡρακλεώτην. παγκράτιον δὲ ἀρκάδα. πίσειλάνιον τὸν κορίνθιον. καὶ τὸν ὀλίτω πρὸ ἡμῶν γενόμενον ὀστασεὺν τὸν κίλικα. τοσούτοις γὰρ ἐντυγχάνομεν ἐποποιοῖς ἀλιβυζικὰ γεγραφόσι. καταλογάδην δὲ τῷ σελβύκου τῷ ταρσέως, καὶ λεωνίδου τοῦ βυζαντίου. οὐ μὴν μονβύει δὲ τοι κώτης ἐλωδὴς ἐκεῖ τῶν λέπτων ὡς οὐκ οἰκείως νομιζομένης τῆς ῥοφῆς, τοῖς σὺ ἀξιώμασιν ἥρωσι κειμένοις. ὡς οὐδὲ τῆς τῶν ὠκεανιτῶν ἰδρείων. οὐ μόνον δὲ ἐχθύσιν. ἀλλὰ, καὶ ὀστρείοις ἐχρῶντο. καί φι τῆς τούτων ἐλωδῆς, οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ὠφέλιμον, καὶ ἡδὺ ἀλλὰ καὶ τῷ βυθῷ κατὰ βάθος κειμένων. καὶ οὐκ ἔστιν ὅς ταῦτα. ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ χρήσασθαι, ἢ λαῦτα κατὰ βυθοῦ, ἢ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνὴρ ὅς ῥᾳδίως κυβιστᾷ. ὃν καὶ λέγει πολλοὺς ἀποκρίσεις τὴθεα διφῶντα ἐκάστῳ δὲ τῶν λαυτυμένων παρὸ ὁμήρῳ παράκειται. παντὶ γοῦν παρακτέον. κάπρον, καὶ ῥάπιζα. καὶ δέπας πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι. ἐπισέβονται δὲ βοῦς οἱ κρατῆρες. ἢ βοὸς ὑπὸ χειλέας οἱ κρατῆρες ποιοῦνται ὥς τε δι' αὐτοῦ τοῦ ποτοῦ ὠθίστεφανοῦσθαι καὶ ταῦτα ἔπραττον, πρὸς οἰωνοῦ τι θέμενοι κοῦροι δὲ διανέμουσι πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δὲ πάσασι δὲ πᾶσιν οὐ βοῖς ποτηρίοις ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσιν. ἀλκίνους γοῦν τῷ φυτονόμῳ φησὶ μέθυ δὲ πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον. καὶ ἐξῆς ἐπάγει. νώμησε δ' αὖρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενος δὲ πάσασιν εἰσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀρίστοις καὶ τὰ δίπτυχα. τμῆσαι τυλίδης γοῦν, καὶ κρίασι, καὶ σταθμοῖς δὲ πάσασι λιμᾶται. καὶ αἵματι νώτοισι δυνεκέασι γεραίρεται. καὶ οἱ βασιλῆες δὲ, τοῖς αὐτοῖς νῶτα βοὸς τὰ ἐκ οἱ πάρθεσαν αὐτῷ μενελάῳ δηλονότι, καὶ ἀγαμέμνονα, σταθμοῖσι δὲ παῖ τιμᾶ. σὰρ πηλέως δὲ παρὰ λυκίοις, τοῖς αὐτοῖς λιμᾶται, καὶ ἔσθων, καὶ κρεάσιν ἦν δέ τις αὐτοῖς καὶ διὰ τῆς προπόσεως, ἀσωσμός. οἱ γοῦν θεοὶ, χρυσέοις δὲ πέλεσι δέδεκτ' ἀλλήλους. ἢ οἱ ἐδεξιοῦντο προπίνοντες ἑαυτοῖς ταῖς δεξιαῖς, καί τις δὲ λέγει τ' ἀχιλλέα αὐτὶ τοῦ ἐδοξιοῦτο ὅ ὅτιν προέπινεν αὐτῷ τῇ δεξιᾷ δηλοῦς δ' ποτήριον ἐλωρεῖντο δὲ, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν μοίρασ' οἷς ἢ βούλοντο. ὡς ὀδυσσῆς νώτου ἀποπροτάμνου αὐτῷ παρέθηκε. ᾧ δημοδόκῳ. ἐχρῶντο δ' ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ κιθαρῳδοῖς, καὶ ὀρχησταῖς ὡς οἱ μνησῆρες καὶ παρὰ μενελάῳ. ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς. δύω δὲ κυβιστῆρες μολπῆς ἄξ' ἀρχοντες, ἐλίνδυον μολπῆς αὐτὶ τοῦ παιδιᾶς. σῶφρον δέ τι ἦν τῶν ἀοιδῶν γένος καὶ φιλοσόφων διάθεσιν ἐπίχον. ἀγαμέμνων γοῦν ὃν ἀοιδὸν καταλείπει τῇ κλυταιμνήστρᾳ. φύλακα καὶ παραινετῆρά τινα. ὃς πρῶτον μὲν, ἀρετὰς γυναικῶν διόρχόμενος, ἐνέβαλλε τινὰ φιλοτιμίαν, εἰς ἀλλοιοτέραν θέαν. εἶτα διατείνων παρέχων ἄλεσαν ἀπὸ σταλάκτου τοῦ διαύοιαν φαύλων ἐπινοιῶν. διὸ αἴγισθος οὐ πρότερον διέφθειρε τὴν γυναῖκα πρὶν ἂν ἀοιδὸν ἀφανίσειε σὺν νόῳ βρύμῃ. τοιοῦτός ὅτι καὶ ὁ παρὰ τοῖς μνησῆρσιν ἀείλων ἀνάγκη ὃς τοὺς ἐφεδρεύοντας τῇ πηνελόπῃ, ἐβουκολεῖτο. κοινοὺς δέ που πάντας τοὺς ἀοιδοὺς ἀλλοίους τοῖς ἀνθρώποις εἶναι φησί. διὸ νέκρα σφέας οἴμασ' Μοῦσ' ἐλίσσε-

ξε. φίλητέ τε φῦλον ἀοιδῶν ὁ δὲ παρὰ φαίαξι δημόδοκος, ἄλεα λάθεος, νὴ ἀφροδίτης σωφροσύνην. οὐ δίκα ἀποδέχεσθαι δ' τοιοῦτον πάθος, ἀλλ' ἀποφέπων αὐτοὺς παρανόμων ὀρέξεων ἐλῶς ἐν φυσφορῷ λιβίῳ τεθραμμένους. καὶ τοῦθεν ὁμοιότατα τοῖς φόποις. αὐτῶν τὰ πρὸς ἀφροδίτην ἀποφοβῶν. καὶ τοῖς μνησῆρσιν ἄλεα πρὸς ἣν αὐτῶν βουλὴν ὁ φήμιος, νόσον ἀχαιῶν. καὶ αἰσερῆνος δὲ ἀοιδοῖσι τῷ ὀδυσσεῖ, τὰ μάλιστα αὐτὸν τορφον τα. καὶ τὰ οἰκεῖα τῇ φιλοτιμίᾳ αὐτοῦ, καὶ πολυμαθίᾳ λέγουσαι. ἴσμεν γὰρ φασὶ τά γ' ἄλλα. καὶ ὅσα γίνεται ἐν χθονὶ πολυβοτείρῃ. ὀρχήσεις δ' εἰσὶ παρ' ὁμήρῳ αἱ μέν τινες τῶν κυβιστήρων. αἱ δὲ διὰ τῆς σφαίρας ἧς πὴν θύρεσιν ἁλλὶς ἡ κορκυραία γραμματική, ναυσικᾷ αἰκατίθησι. ὡς φλιπδὶ χαριζομένη. δικαιάρχος δὲ σικυωνίοις ἵππασος δὲ, λακεδαιμονίοις, ταύτην τε καὶ τὰ γυμνάσια. ὡρώριος. ταύτην δὲ μόνην τῶν ἡρώων ὅμηρος παρίησι σφαιρίζουσαν. διαβόητος δὲ ἐπὶ σφαιρικῇ, δημοτέλης ὁ θρόγνιδος τ' χίου σοφιστοῦ ἀδελφὸς καί τις χαῖρε φαίης ὃς ἀσκληπιάδου τινὶ νέῳ πτε ρακολουθῶν, οὐ διελέγετο μόνον ἐκώλυε δὲ πράττειν τὸν νεανίσκον, ἐπόνους δι' ὅτι χαιρέφανες ἀν' παύσηται ἀθλουθῶν, πάντασι ἔσται παρ' ἡμῶν. ἐτὼ δ' αὖ ἔφησος διαλεχθείην; τί οὖν εἶπε παρακολουθεῖς, χαίρωσι θεωρῶν ἔφη. δ' δὲ ἦθος οὐ δοκιμάζω. τὸ δὲ καλούμενον δι' τῆς σφαίρας ἁρπαστὸν, φαινίνδα ἐκαλεῖτο ὅ ἐτὼ πάντων μάλιστα ἀσπάζομαι. πολὺ δὲ σωτήριον καὶ ἁματηρόν. τῆς ὧδε τὴν σφαιριστικὴν ἀμέλλης. τό, τε κατὰ βοὺς φαιηκισμοὺς ῥωμαλέον διηγεῖται δὲ πὼ φαινίνδα παιδιᾶ, οἵπως αὖτε φαίης. σφαῖραν λαβὼν, τῷ μὲν, διλοὺς ἔχαιρε. τὸν δ' ἔφυγ' ἅμα τοῦ δ' ὀξὲ κέρουσε τὸν δ' ἀνέσκοπεν πάλιν κλακτάσι φωνῆς. ἐκαλεῖτο δὲ φαινίνδα ἀπὸ τῆς ἀφέσεως τῶν σφαιριζόντων. ὅ, τε θύρετὸς αὖτ' ὡς φησὶ ὁ σαμώριος. φαινέστιος ὁ παιδοδίβης, καὶ αὖ τε φαίης. φαινίνδα παίζων ἥδε σὺ φαινεστιάδα. ἐφρόντιζον δὲ θύρυθμίαν οἱ σφαιρίζοντες. δημόξενος οἵων φησί.

Νεανίαν τὶς ἐσφαιριζεν ὧν ἐπῶν
Ἴσως ἐπαχαΐδην.
κῶος. θεοὺς γὰρ φαίνεθ' ἡνίοχος φορέων,
Ὃς ἐπεί ποτ' ἐμβλέψαι τοῖς ἀθηναίοις
Ἢ λαμβάνων πὼ σφαῖραν ἢ διλοὺς ἅμα
Γαῖαν ἐσοῶμεν ἢ δ' θύρυθμία
Τὸ, τ' ἦθος ἥτε τάξις ὅση
Ἐν τῷ τι λέγειν ἢ πράττειν ἐφαίνετο
Ἐμπροσθεν οὔθ' ἑώρακα. τοιαύτην χάριν.

κ ι ο Σφαιρικήν. ὀρχήσαι ξενοφῶντος· ἢ πάλιν θεωρία τῶν ὁμηρικῶν συμποσίων. Φαιάκων ζυφή, ἢ μνηστήρων πτῆξις τῶν παρ' ὁμήρῳ.

Ἔμεινα καὶ νῦν δ' οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκῶ· ἐσφαίριζε δ' οὐκ ἀκόσμως καὶ κτησίβιος χαλκιδεὺς φιλόσοφος καὶ πολλοὶ δεῦρο πλὴν σφαιρικὴν αὐτῷ. συναπεδύοντο τῶν ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως φίλων. συέγραψε δὲ καὶ περὶ σφαιρικῆς πρωκράτης ὁ λάκων. οἱ Φαίακες δὲ παρ' ὁμήρῳ, καὶ αὖθι σφαίρασ' ὠρχοῦντο. καὶ ὀρχοῦταί που, ἀλλὰ μόρος, πυκνῶς γὰρ τὸ ῥ ὄζει τὸ παρφέρ' ἀμειβόμενοι ἄλλων ἐφεστώτων καὶ ἐπικειμένων τοῖς λιχανοῖς δακτύλοις ὁ φησὶ λικεῖ. οἶδε δὲ ὁ ποιητὴς, ἢ πλὴ πρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν. δηλαδὴ μονῳδοῦ γοῦν ᾄδοντος, κοῦροι πρωθῆναι ὠρχοῦντο καὶ ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος, ἄλλοι ἐμανίᾳ μολπῇ τε ὀρχημῷ τε ὕκαιρον. ὑποσημαίνεται δὲ ἐν τούτοις ὑπορχηματικὸς τρόπος ὃς ἦν ἦσεν ᾠδὴ ξενοδήμου, καὶ πυλαρίου. καὶ ἔστιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις, μίμησις τῶν ἐπὶ τῆς λέξεως δρωμενουμένων πραγμάτων· ἦν παρείσηει γινομένην ξενοφῶν· ὁπηλίς ἐν τῇ ἀναβάσει. ἐν τῷ παρὰ σύνθη τῷ θρᾳκὶ συμποσίῳ. φησὶ γοῦν ἐπειδὴ σπονδαὶ ἐγένοντο, καὶ ἐπαιώνισαν, ἀνέστησαν πρῶτοι θρᾷκες καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχοῦντο σοὶ ὅπλοις· καὶ ἄλλον τινὰ· ὑψηλά τε καὶ κούφως· καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο. τέλος δ' ὁ ἕτερος ἦν ἕτερον παίζων πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι ἦν αὐτῶν. ὁ δ' ἔπεσε τεχνικῶς πως καὶ πάντες ἀνέκραγον. καὶ ὁ μὲν σκυλεύσας τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου ᾄδων ἀπῆλθεν· ἄλλοι δὲ τῶν θρᾳκῶν, ἦν ἕτερον ᾄδοντα φέροντες ὡς τεθνηκότα. ἦν δὲ οὐδὲν πεπονθώς. μετὰ τοῦτον ἀνιαῶντο καὶ μάχιμοι, ἀνέστησαν. οἱ ὠρχοῦντο πλὴ καρπαίαν κωλουμένην. σὺν τοῖς ὅπλοις. ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν, ὁ μὲν παρατιθέμενος τὰ ὅπλα ὠθεῖται καὶ ζυγωλατεῖ πυκνὰ μεταστρεφόμενος ὡς φοβούμενος. λῃστὴς δὲ προσέρχεται ὁ δὲ ἐπὰν προΐδηται, ἁρπάσας τὰ ὅπλα, μάχεται πρὸ ζυγοῦ· σὺν ῥυθμῷ πρὸς ἕν αὐλόν. καὶ τέλος ὁ λῃστὴς δήσας τὸν ἄνδρα, τὸ ζυγὸς ἀπάγει. εἶτα δὲ ὁ ζυγωλάτης, ἦν λῃστὴν. καί τις φησὶ τὸ πορδικὸν ὠρχεῖτο. καὶ κροτῶν τὰς πέλτας ὤκλαζε. καὶ ὀξαυίσας· μὴ ταῦτα. πάντα ῥαθύμως. πρὸς ἕν ῥυθμὸν ἐποίει. καὶ ἁρμόδιος δέ φησι ἀναστάντες ὀξοπλισάμενοι, ἧσαν σὺν ῥυθμῷ πρὸς τὸν σύνοπλιον ῥυθμὸν ἀλούμενοι· μὴ σὺν ὅπλοις ἀλοῦντο, καὶ ὠρχήσαντο. ἐχρῶντο δὲ καὶ αὐλοῖς, καὶ συρίγγιον ἤρξατο. ὁ γοῦν ἀναμέμιγμένων αὐλῶν συρίγγων τ' ἀκοπῆς ἀκούει. εἰς δὲ τὰ συμπόσια, οὐ παρέλαγε πολὺν σὺν τῇ ὁπλοποιΐᾳ γάμων γινομένων, αὐλῶν μνημονεύει, οἷς δὲ βαρβάροις ἀκροδίδωσι τοὺς αὐλούς· παρὰ δωριεῦσιν οὕτω ἦν αὐλῶν συρίγγων τ' ἀκοπή. ἔσπενδον δὲ ἀκρὸ τῶν δειπνῶν ἀκαλύοντες, καὶ τὰς σπονδὰς ἐποιοῦντο ὁρμῇ. καὶ ὄχ ὡς ὕστερον δι' τελέω. δοκεῖ γὰρ ὁρμῆς ὕπνου προσάπτης εἶναι. σπένδουσι δ' αὐτῷ καὶ ὑδὶ τοὺς γλώττας ἐκ τῶν δείπνων ἀπόντες. προσνέμονται δ' αὐτῷ αἱ γλῶτται, δεῦρο πλὴ ὁρμιωτέαν. δοὺς δ' ὁμῆρος, καὶ ποικίλας ἐδωδάς. λέγει γοῦν ἐδωδὴν παντοίην, καὶ ὄψα δαῖτα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες. οἶδε δὲ, καὶ πᾶσαν. πλὴ νῦν πολυτέλειαν. οἴκων μὲν οἷον λαμπρότατος ὁ μενελάου. ποιοῦτον δέ τινα ὑφίσταται τῇ κατασκευῇ, καὶ λαμπρότητι. πολύβιος, βιότου ζῆνος βασιλέως οἰκίαν. οὐ καὶ ἐζηλωκέναι λέγει πλὴ τῶν φαιάκων ζυφήν. σπλὴν τοῦ τοὺς κρατῆρας σὺ μέσῳ τῆς οἰκίας ἑστάναι σπλήρεις. οἴνου νεοθήνου ἀφύρου ὄντας, καὶ χρυσοῦς. ὁμῆρος δὲ ποτε γραφῶν καὶ πλὴ καλυψοῦς οἰκίαν ἐκσπλήπτει τὴν ὁρμῆν. ἀκολαστικὸς δέ ὅστις παρ' αὐτῷ, καὶ ὁ τῶν φαιάκων βίος. αἰεὶ γὰρ ἡμῖν λαῖς τε φίλη πεπαρείς τε, καὶ τὰ ἑξῆς. ἄεπτη ὁρατοθαλίης, οὕτω δεῖν γεγράφθαι φησίν. οὐ γὰρ ἔτωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι, ἢ ὅταν εὐφροσυνὴν μὲν ἔχη κακότητος ἀπούσης. δαιτυμόνος δ' αὐτὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ. κακότητος ἀπούσης φάσκων, τῆς ἀφροσύνης· ἀλλώατον γὰρ μὴ φρονίμους εἶναι φαίακας οἳ μάλα φίλοι εἰσὶ θεοῖσιν ὡς ὁ ναυσικράτης φησί. καὶ οἱ μνηστῆρες δὲ παρ' αὐτῷ πατρίοισι προπάροιθε θυράων ἑτέρων τε οὐ παρὰ τὸν μεγαλοπολίτου διοδώρου ἢ θεοξένου μαθόντες πλὴ πεπλείαν. οὐδὲ τὸ μιτυληναίου λέοντος, τὸ αἰνήμονα ἀθηναίου. ὃς ἀκέπητος ἦν κατὰ πλὴ πεπλυκυῖαν ὡς φησὶ φανίας. ἀπίων δὲ ὁ ἀλεξανδρεὺς ἀκηκοέναι φησὶ παρὰ τοῦ ἰθακησίου κτησώνος πλὴ τῶν μνηστήρων πεπλείαν οἰκεῖν ὀκτὼ γὰρ φησὶ, καὶ ἑκατὸν ὄντες οἱ μνηστῆρες, διετίθεσαν ψήφους σαντίασ' ἀλλήλαις ἴσας πρὸς ἴσας τὸν ἀριθμὸν ὅσοι πόδες ἦσαν, καὶ αὐτοὶ γίνεσθαι οἷον ἑκατὸν ὠδὸν τέσσαρας καὶ πεντήκοντα. τὸ δ' ἀνὰ μέσον τούτων διαλιπεῖν ὀλίγον κενόν. σὺν δὲ τῷ μεταιχμίῳ τοῦτο. μίαν τιθέναι ψῆφον· ἣν καλεῖν μὲν αὐτοὺς πηνελόπην. σκοπὸν δὲ ποιεῖσθαι εἴτις βάλοι ψήφῳ ἑτέρᾳ. καὶ κληρουμένου, τὸν λαχόντα σοχάζεσθαι ταύτης εἰδέ τις τύχοι καὶ ἐκκρούσειε πρόσω πλὴ πηνελόπην, ἀχρεῖσθαι πλὴ αὐτοὺς εἰς τὴν τῆς ἐλευθείσης καὶ ἐξωσμένης χώραν, σὺ ᾗ πρότερον ἦν. καὶ πάλιν σάντα, τὴν πηνελόπην, σὺ ᾧ δὲ δεύτερον ἐγένετο χωρίῳ, σὺ τεῦθεν βαλεῖν τὴν ἑτέραν. εἰ δὲ τύχοι αὖθι, τοῦ μηδεμίαν τῶν ἄλλων ψαύσαι νικᾶν, καὶ ἐλπίδας ἔχειν πολλὰς, γαμέσειν αὐτὴν τὸν δὲ ἐρύμαχον σπλείσας ἐλευθοῦσθαι ταύτῃ τῇ παιδιᾷ. καὶ ἔνελπιν εἶναι τῷ γάμῳ. οὕτω δὲ ἐξέπλη πλὴ ῥυφὴν τὰς χεῖρας οἱ μνηστῆρες ἔχοισ' ἀπαλὰς ὡς μὴ δι' ᾧ τόξου σὺν εἶναι λωάσθαι. πολυτελεῖς δ' αὐτοῖς, καὶ οἱ διακονούμενοι. δωματωτάτη δὲ παρ' ὁμήρῳ, καὶ ἡ τῶν μύρων ὀδωδία. οὗ καὶ κινυμένοιο δι' ὤσπλοι χαλκηβατὲς δῶ. Ἔμπης εἰσαΐεν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμή. καὶ σχεδὸν δὲ διὰ πρεσβύτας τοιούτους οἷον ἀρήτη ὀδυσσεῖ ὑποσχεδὸν ἰέναι καὶ λύειν. καὶ νέστορ αὐχεῖ πρὸς τηλέμαχον πολλῶν τοιούτων δύπορεῖν. τῶν δ' ἄλλων σοφιστῶν οἵδε, τὰς καθ' αὑτοὺς πολυτελείασ' καὶ ῥαθυμίασ' ἀπέπεμπον, ὡς οὔσας, καὶ κατὰ τὰ ζῳϊκά. ἀχιλλεὺς οἷον ἀσχετῶς που παρέχει, μεθύοντας τοὺς ἕλληνασ' ὡς

γεινται ἀλάζονες τὰ καθ' αὑτοὺς εἰς τὰ ζῶα. κατακλίνεσθαι σὺν συμποσίοις. λυδία· α χι
πόνικ. βαλανεῖα. ὀχυρὰ καὶ λαμπάμεις μύρα. στέφανος.

νασ' ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις ποθεν καταγνύναι. λέγει γοῦν

Ὃ δ' ἔστιν ὃς ποτ' ἀμφ' ἐμοὶ βέλος — Γελωτοποιὸν τὴν κάκοσμον οὐρανὸν
Ἔρριψεν οὐ δι' ἥμαρτε. πόθεν δὲ ἐμῷ κάρα — Γλίσχρῳ δ' ἐκάνασεν ὀσφρανουμένη
χωρεῖς μυρίπνων τευχέων πνέουσ' ἐμοί. — καὶ σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀχαιῶν σαπρὰ λέγει.
λλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐρανὸν — Ἔρριψεν οὐ δι' ἥμαρτε. πόθεν δὲ ἐμῷ κάρᾳ
κατάγνυται δ' τεῦχος οὐ μύρου πνέον. — Ἐδιψάλυμνον δι' οὐ φίλης ὀσμῆς ὕπο.

Εὔπολις δὲ πρῶτος ἐισηγήσατο τὸν ἀμίδος ὄνομα, ἐπὶ πολλῶν λέγων. μισῶ λακωνίζειν δὲ ἐγὼ, πριαπίμπλω.
Ῥόμβος δ' ὅδε μοι νῦν ἐκβεβιάσθαι. — Ὃς δὲ πρῶτος ὀρύξας πρῶτ' ἐπιπίνει,
πολλήν γε λακκοπρωκτίαν ἐπίστασθ' ἡμῖν οὗρον. — Εἰ σοφὸς ἐστὶν ἀμίδα· παλαιστρικὸς μεταξὺ πίνων·
Γαλαμηδικόν γε τοὔργον τὸ ξύριμα καὶ σοφὸν — οἱ παρ' ὁμήρῳ δὲ ἀριστεῖς κοσμίως διέπνουσιν ἐν ἀγα-
μέμνονος· ἐν ὀδυσσείᾳ φιλονεικοῦσιν ἀχιλλεὺς, καὶ ὀδυσσεὺς, καὶ ἀγαμέμνων χαίρει νίκῃ, ἀλλ' ὠφέλιμοι αἱ
φιλοτιμίαι ζηθωΐτων λόγῳ ἡ μάχη αἱρεθῆναι λεῖ δ' ἴλιον. — λλ' οὐ διότε μνηστῆρες εἰσάγω μεθύ-
οντας. οὐ δὲ τότε τοιαύτην ἀκοσμίαν εἰσήγαγεν, ὡς σοφοκλῆς, ἢ αἰσχύλος πεποιήκασιν· ἀλλὰ πόθεν δόξαν
ὠδὴ ἦν ὀδυσσέα ἱστόμενον· καθίζονται δ' ἐν τοῖς στωμύλοις οἱ ἥρωες οὐ κατακέκλινται· οὔτε δὲ καὶ
παρ' ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ ἐστότε ἦν ὡς φησὶ λοῦρις. τετράκλινους οὖν ποτὲ ἡγεμόνας ὄντων ἐκάθισεν
ὠδὴ δίφρων ἀργυρῶν. καὶ κλινιδίων ἀλουργοῖς ποθεν ἐσθῆσι ματίοις. ἡγήσανδρος δὲ φησὶ οὐδὲ ἔθος εἶ
ναι ἐν μακεδονίᾳ κατακλίνεσθαι πρὸς τὸ μὴ πίνειν ἐμέτις ὀζωλίνων * ὠκεν τήσειν ἕως δὲ τότε κατήμενοι
ἐμέπινον. κάσανδρος δεῦρο πέντε, καὶ ἑβδομήκοντα ὢν ἐτῶν, ἐμέπινεν παρὰ τὸν πατέρ' κατήμενος οὐ δυ-
νάμενος δ' ἆθλον ἐκτέλεσαι. καίτοι πολὺ ἀνδρεῖος γεγονὼς, καὶ κοινωνὸς ἀγαθὸς· ἐς ὃ πρέπον δὲ ὅμηρος ἀφο
ρῶν. τοὺς ἥρωας οὐ ποιήσας ἄλλο τι πλὴν μυλοῦντας, ἢ κρέα. καὶ ταῦτα αὐτοῖς σπουδάζοντας· οὐ γὰρ ἔ-
χει γέλωτα οὐδ' αἰσχύνην· ὀφθαλμοῦντας αὐτοὺς, καὶ ἕλκοντας ὁρᾶν· ἐπετήδευον γὰρ, τὴν αὐτοδιακονίαν.
καὶ ἐμαλλοπίζοντο φησὶ χρύσιππος τῇ τοῦτοις δυσχερείᾳ· ὀδυσσεῖ γοῦν σκληρύνει τὸ καὶ πῦρ νήσαι
δίος οὐκ ἄλλος δεξιὸς εἶναι φησί· καὶ ἐν λιταῖς δὲ πάτροκλος, καὶ ἀχιλλεὺς πάντα αὐτουργεῖ· καὶ με-
νελάου δὲ τελοῦντος γάμους, ὁ νυμφίος μεγαπένθης οἰνοχοεῖ· νῦν δὲ ὠδὴ τοσοῦτον ἐπεπλώκαμεν ὡς κατα-
κεῖσθαι σκηνοῦμενοι· προσφάτως δὲ καὶ τὰ βαλανεῖα παρῆκται πλὴν ἀρχὴν οὐδὲ ἔδρα τῆς πόλεως ἐόν-
των εἶναι αὐτά. ὧν ἐν ἐλαφικὸν αὐλητρίδων δηλοῖ.
Εἰς μακαρίαν ἐν λουτρὸν ὡς δέδηκέ με. — Ἐφθὸν κομιδῇ πεποίηκ' ἀρκναίσειν αὖ,
καὶ ὀπισθοῦν μου λαβόμενος τὸ δράκοντος· οὕτω στερεὸν πρᾶγμα θερμὸν ἐστ' ὕδωρ δρόμωσος.
μὰ δι' οὐ μέν τοι μεθύειν ἐν αὐθρακχεῖ — τὸν ἀγαθὸν· οὐδὲ θρόμολουτρεῖν ἃ σὺ ποιεῖς· ὕηκται
δὲ, καὶ ἡ τῶν ὀλοποιῶν ποθεν δρῦπα. καὶ ἡ τῶν μυρεψῶν· ὡς τοὐδ' ἀπὸ κολυμβᾷ εἰς κολυμβήθραν μύρου ἀρ
κέσθαί τις ἂν, λωΐτιος. φησὶ ἄλεξις· αἰθοῦσι δὲ καὶ αἱ τῶν ποθεν τὰ πίμπλατα δημιουργίαι· καὶ αἱ πε-
ρὶ τὰς στωμυλίας ποθεν δρῦαι. ὡς τ' ἐπιτεχνᾶσθαι σώγγους ὑποτίθεσθαι ἐπακτικὸν χαρεῖναι δ' ποιοῦ
τον, πρὸς ἀφροδισίων πλῆθος. θεόφραστος δ' οὕτω φησὶ πινὰς ὀχλητικὰς λαμπάμεις εἶναι, ὡς καὶ μέχρις
ἑβδομήκοντα στωμυλιῶν ἐπιτελεῖν. καὶ ἐν τελευταῖον αὐτοῖς αἷμα ἀποκρίνεσθαι· φύλαρχος δὲ σαν-
δροκύπτου φησὶν ἐν ἰνδοῖς βασιλέα, σελεύκῳ μεθ' ὧν ἔπεμψε δώρων, ἀποστεῖλαι πινὰς λαμπάμεις συμπι-
νὰς τοιαύτας· ὡς ἐκεῖνος τοὺς πόδας πιθανῶν τῶν στωμυλιζόντων οἷς μὲν, ὁρμὰς ἐμποιεῖν ὀρνίθων δ'
κην, οὓς δὲ κατατείνειν. — Ὕηκται δὲ νῦν, καὶ ἡ τῆς μουσικῆς διαστροφή· καὶ ἡ ποθεν τὰς ἐσθήσεις·
καὶ ὑποδέσεις ἐπήκμασε πολυτέλεια. ὅμηρος δὲ πλὴν τοῦ μύρου φύσιν εἰδὼς· οὐκ εἰσήγαγε μύρους ἀλειφομέ-
νους τοὺς ἥρωας, πλὴν ἐν πάριον ἐν οἷς φησὶ κάλλει σίλβων, ὡς, καὶ ἀφροδίτη κάλλει τὰ πρόσωπα κα
θαίρει. ἀλλ' οὐδὲ στεφανουμένους εἰσάγει· καίτοι τῷ ἐκ τῆς μεταφορᾶς ὁμοιώματι σημαίνεται. ὅτι ἦδη τ'
στέφανον. φησὶν οὖν νῆσον ἣν ποθεν πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο· καὶ πάντη γὰρ στέφανος πολέμοιο δέδη.
παρατηρητέον δὲ, καὶ ὅταν ὀδυσσεὺς ἀπονιζόμενον τὰς χεῖρας ποιῇ πρὶν μεταλαβεῖν τροφῆς· ἐν ἰλιάδι δὲ οὔτε ποιοῦντας, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν· ἀγωνιζόντων γὰρ ἴσος ὁ ἐν ὀδυσσείᾳ· καὶ διὰ πλὴν ἐρίων φυφώντ'.
διὸ οἱ ἐν ταῦθα ἐθεράπευον τὸ σῶμα, διὰ λουτρῶν, καὶ καταινιμμάτων· διὰ οὔτε καὶ ἀσκαναλίζουσιν ἐν
ταύτῃ τῇ πολιτείᾳ καὶ ὀρχοῦνται, καὶ σφαιρίζουσιν· ἁρόδοτος δὲ οὐ καλῶς εἴρηκεν ὠδὴ ἄπνους διὰ λιμὸν
εὑρεθῆναι τὰς παιδιάς· πρεσβύει γὰρ τοῖς χρόνοις, τὰ ἡρωϊκά· οἱ δ' ἐν τῇ ἰλιακῇ πολιτείᾳ μονονοὺ
ζῶσι κλυθ' ἀλάλαλα πολέμου θυγατὲρ δύχεων προοίμιον. — Ὅτι παρισώνικον ἦν καρύστιον ἐν ἀλεξά
δρου σφαιρισὴν ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν διὰ πλὴν τέχνην, καὶ ἀνδριάντα εἵσασαν· τὰς γὰρ βαναύ-
σους τέχνας ἕλληνες ὕστερον ποθεν πολέσου μᾶλλον ἐποιοῦντο ἢ τὰς κατὰ παιδείαν γινομένας ἐπινοίας·
ἱστιαῖος γοῦν, καὶ ὠρεῖται θεοδώρου τὸ ψηφοκλέπτου ἐν θεάτρῳ χαλκῆν εἰκόνα ἀνέθηκαν ψῆφον κρατοῦ-
σαν· ὡς δ' αὕτως μιλήσιοι ἀρχελάου τὸ κιθαρῳδοῦ· ἐν δὲ θήβαις, πινδάρου μὲν οὐκ ἔστιν εἰκὼν χλέωνος
δὲ τοῦ ῥήτορος ἐφ' ἧς ἐπιγέγραπται

α ι ι βαύσωσι τιμώμενοι. ὡς αὐλητοί. θαυματοποιοί. τολαῖοι. ῥώμη ἐπιβολὴ τῆς οἰκουμένης. ὀρχήσεις πυλάδες. θεοφράστου σχήματα διδάσκοντος.

γυθικὸς ὁ δ' ὄστι κλέων θυβαῖος ἀοιδός. ὃς τολείσου θυητῶν ἀμφέθετο στεφάνους
κρητὸς ὢν δ' σφετέρης. κὴ οἰκλέος οὐρανόμηκες. χαῖρε κλέων θήβας πατρί δ' ἐπυκλείσας.

ὑ δὲ ἔστιν ὃν ἀνδριάντα ὅτε ἀλέξανδρος τὰς θήβας κατέσκαπτε φησὶ πολέμων φεύγοντα πινὰ χρυσίον εἰς ῥ ἱμάτιον κοῖλον ὃν ἐνθέσθαι. καὶ σωθεικλομένης τ' τόλεως ἐπανελθόντα εὑρεῖν τὸ χρυσίον μετὰ ἔτη ριϗκοντα ἡρόδοτος δὲ ὁ λογόμμος ὡς φησὶ ἡγήσανδρος, καὶ ἀρχέλαος ὁ ὀρχηστὴς παρὰ αὐλιόχῳ ᾧ ἐβασιλεῖ, μάλισα ἐπιμῶντο τῶν φίλων. ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἀντίοχος, τοῦ σωσιβίου τοῦ αὐλητοῦ ἡνίκα σωματο φύλακα. ἐπεποίητο. ἐθαυμάζετο δὲ. παρ' ἕλλησι καὶ ῥωμαίοις μαθέσθαι ὁ τολαῖος ὁ ἀλεξανδρεύς. ὃς ἔλεγε καὶ, θηρίον δέφειν ὁ αὐτὸ ἑαυτὸ ηκπεθάμ. ὡς, καὶ ζητεῖσθαι μέχρι νῦν δ' μαθέου θηείον, τίεσιν. ἐποίησε δ' οὗτος, καὶ παρὰ τὰς ἀριστοτέλους ἀρχείας, καὶ ἀνεγίνωσκε δημοσία διατὸ ἥλιος δυῦναι μὲν, κηλυμβᾶν δ' οὔ. καὶ δία τὶ οἱ αὐτόθροι συμπίνουσι μέν. συμποσιάζονται δ' οὔ. καὶ τὰ τεράσβαχμα κατα λάττεσθαι μὲν ὀργίζεται δ' οὔ. ἀθηναίοις δὲ ποθεινῶ τῷ νθυροσπόσῳ πὶ σκευλῶ ἔδωκαν. ἀφ' ἧς σὶ θουσίων οἱ τοδὶ θύει πίδην. ἐθαυμάζετο δὲ καὶ ξενοφῶν ὁ θαυματοποιὸς, ὃς μαθητὴν κατέλιπε κρατεσθένη ὃν φλιάσιον. ὃς πῦρ τε αὐτόματον ἐποίει ἀναφύεσθαι, καὶ ἄλλα πολλὰ φάσματα ἐτεχνᾶτο. ἀφ' ὧν ὕβρισε τῶν ἀνθρώπων, πὶ θαύσιαν. τοιοῦτος ἦν, καὶ νυμφόδωρος ὁ θαυματοποιὸς ὃς προσκρούσας ἐγγίνοις ὡς φησὶ θούριος εἰς θεσσαλίαν αὐτοὺς ἔσκωψε πρῶτος, θύλλικος δὲ ὁ γελωτοποιὸς ὑδοκίμει μιμούμενος. παλαιστὰς, καὶ πύκτας ὡς φησιν ἀριστόξενος. σφάτων δ' ὁ ταραντῖνος. ἐθαυμάζετο πὺς δὶ θυρέμβους μιμούμενος. τὰς δὲ κιθαρῳδίας οἱ τοδὶ ἐν ὕβ ἰταλίᾳ σ' οἰνωναῖ. ὃς καὶ κύκλωπα εἰσήγαγε τραγετίζοντα. καὶ ναυτῶν ναυσπλοΐαν ὀδυσσέα σολοικίζοντα. ὁ αὐτὸς φησί. διοπείθης δὲ ὁ λοκρὸς ὡς φησι φανόδημος παρανομούμενος εἰς θήβας, κὴ ὑποζωννύμενος, οἷνα κύστεις μεταὶ κὴ γάλακτος, κὴ ταύτας ἀποθλίβων, αἷμα ἔλεγεν ἐκ τ' στόματος. εὔδοξοι δ' ἦσαν, καὶ παρ' ἀλεξάνδρῳ θαυματοποιοὶ, σκύμνος, ὁ ταραντῖνος. φιλισίδης ὁ συρακόσιος. ἡράκλητος ὁ μιτυληναῖος. γενόναται καὶ τολαῖοι εὔδοξοι. ὧν κηφισόδωρος, καὶ παντα λέων. φιλιστοπόλου δὲ τὸ γελωτοποιοῦ ξενοφῶν μνημονεύει,

ὅλη οἰκουμένη, δῆλον πὶ ῥωμὴν φησί. λέγει δὲ καὶ ὅτι οὐκ ἄλλης σκοπεῖν πόρρω θεν ἐξὸν, λέγων πὶ ῥωμαίων πόλιν ἐπιβολὴν τῆς οἰκουμένης. ἐξ ἧς σωζεσθῆναι ἔστιν οὕτως πάσας τὰς πόλεις ἰσορυμένας, καὶ κατ' ἰδίαν δὲ τὰς πολλάς. ὡς ἀλεξανδρέων μὲν πὶ χρυσὴν αὐλιοχίων δὲ. πὶ καλὴν. νικομηδέων δὲ τὴν τοδὶ καλλή. προσέτι τε πὶ λαμπροτάτην πόλεων πασῶν ὁπόσας ὁ ζὸς ἀναφαίνει. τὰς ἀθήνας λέγω. ἐπιλείποι δ' ἄν γε οὐχ ἡμέρα μία ἑξαριθμούμενον τὰς ἐν τῇ ῥωμαίων οὐρανοπόλει ῥώμῃ ἀριθμουμένας πόλεις. ἀλλὰ πᾶσαι αἱ κατὰ ἥν σιαωτὸν, ἀριθμούμεναι δ' ἐκ τὸ τολῆθος. καὶ γὰρ ὅλα ἔθνη ἀθρόως αὐτόθι σωῴκισαι ὡς ῥ ηκπαδοκῶν, καὶ σκυθῶν, καὶ ποντικῶν. καὶ ἄλλων τολεόνων οὗτοι δ' πάντες ὁ σύμπας δῆμος τῆς οἰκουμένης τ' ἐφ' ἡμῶν φησι φιλόσοφον ὀρχηστὴν, μίμφιν ἐνθέλεσαν ἀπαρχαίζοντες πὶ ὃ δὲ τῶ σώματος αὐτοῦ κίνησιν τῷ τ' τόλεως ἀρχαιοτρόπῳ. καὶ βασιλικωτρόπῳ. τοδὶ ἧς βακχυλίδης φησὶ πὶ ἀχέμαν τόν τε μέμφιν καὶ δονακώδεα νέϊλον. οὗτος πὶ πυθαγόρου φιλοσοφίαν ἐπιδείκνυσιν ἥτις ὅδ' μετὰ σωπῆς πάνυ ἡμῖν ἐμφανίζων σαφέστερον ἢ οἱ τὰς τῶν λόγων τέχνας ἐπαγγελλόμενοι διδάσκειν. τῆς δὲ κατὰ ὄρχησιν ὀρχήσεως τῆς ζαγικῆς καλουμένης. πρῶτος εἰσηγητὴς γέγονε βάθυλλος ὁ ἀλεξανδρεύς. ὃν φησὶν νομίμως ὀρχήσασθαι σέλθυκος. ὄρχησιν ἦν βάθυλλον φησὶ αἰσχύνικος κὴ πυλάδης. οὗ ἔστι, καὶ σύγγραμμα τοδὶ ὀρχήσεως, πὶ ἰταλικὴν ὄρχησιν συνήσασθαι. ἐκ τῆς κωμικῆς ἣ ἐκαλεῖτο κόρδαξ καὶ τ' ζαγικὴ, ἣ καλεῖτο ἐμμέλεια. καὶ τῆς σατυρικῆς ἣ ἐλέγετο σίκιννις. διὸ, καὶ οἱ σάτυροι, σικιννισταί. ἧς εὑρετὴς μίκιννός τις βαίβαρος. οἱ δὲ φασὶν ὅτι κρὴς ἦν ὁ σίκιννος. ἦν δὲ ἡ πυλάδου ὄρχησις, ὀγμώδης παθητική τε τὲ, κὴ πολύτροπος. ἡ δὲ βαθύλλεος ἱλαροτρόπος καὶ γὰρ ὑπορχήματα ἔδοξεν διατίθεσθαι. σοφοκλῆς δὲ πρὸς ᾧ καλὸς γεγενῆσθαι τὴν ὥραν ἦν κὴ ὀρχηστικὴν διδασκόμενος, καὶ μουσικὴν ἔπ παῖς ὢν παρὰ λάμπρῳ. μετὰ γοῦν πὶ σαλαμῖνι ναυμαχίαν τοδὶ χόρευσεν γυμνὸς ἀλιλιμμένος ἐχόρευσε μετὰ λύρας. οἱ δὲ σὺν ἱματίῳ φησί. καὶ τὸν θάμιριν διδάσκων αὐτὸς ἐνεθάρσησεν ἄκρως δὲ ἐσφάλησεν ὅτε πὶ ναυσπλοΐαν ἔθηκε. τῆς δὲ μεμφιδος ὀρχήσεως ἦρα καὶ σωκράτης ὁ σοφὸς, καὶ πολλάκις καταλαμβανόμενος. ὀρχούμενος, ὡς φησὶ ξενοφῶν, ἔλεγε τοῖς γνωρίμοις παντὸς εἶναι μέλους πὶ ὄρχησιν. γυμνάσιον. ἕταιρον γὰρ ῥ ὀρχεῖσθαι ἐὰν τ' κινεῖσθαι, κὴ βρενθύζεσθαι. ἀπαρκέων. καλλίκηρος καὶ ἦρα διὸς ὠρχήσατο τ' ἐλαφρῶς. ἴων. ἐκ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον ὤρχησε φρύνιχος δ' πὶ ὥρμησεν ὁ τραγῳδοποιὸς δὲ φησὶ θεόφραστον παρχίνεσθαι εἰς ῥ περίπατον καθ' ὥραν λαμπρὸν καὶ ἐξησκημένον. εἶτα καθίσαντα διατίθεσθαι ἐν λόγον. οὐδὲ μᾶσ' ἀπεχόμενον κινήσεως. οὐδὲ σχήματος τινὸς καὶ ποτὲ ὀλοφάγον μιμούμενον ἐξαίφνης πὶ χλωάσαν, τοδὶ λέγειν τὰ χείλη ἔμελε δὲ αὐτῆς, καὶ τ' κοσμίως ἀναλαμβάνειν τὴν ἐσθῆτα. κὴ τοὺς μὴ ὧδε ποιοῦντας, ἔσκωπτον. πλάτων δ' ἑαυτῷ. πάντα δυναμένους ὀξέως τε, κὴ ῥᾳδίως διακρῖναι ἀκριβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένους. ἐπιδεξιελθυθείως. οὐ δ' ἁρμονίαν λόγων λαμβάνοντας ὀρθῶς ὑμνῆσαι θεῶν τε κὴ ἀνθρώπων βίους. σαπφὼ τοδὶ ἀσχημόνησε σκώπτει τῆς δ' ἀγριώτατον βέλγιον νόον. οὐκ ἐπισταμένης τὰ ῥάκεα ἕλκειν ὠδὶ τῶν σφυρῶν. φιλαίτερος ἢ ἄμφις καλλιστέρων φασὶ

Εὐρύθμως ἀμπέχεσθαι. ὄρχησις. μουσεῖον. Διόνυσος ἰατρός. πίνειν. ἀνακπίπτειν. α ιγ
ἀνακεῖσθαι.

οὐκ ἀθήσεις πάλαι. μὴ δ' ἀγροίκως ἄνω γόνατος ἀμφέξη. ὄμμωξος ἡ Φησὶ θέοκριτον χίον, ὡς ἀπαίθων μέμφεσθαι πὼ ἀνάξιμένους ὠδῖνι βολιῶ. κὠμλίσχρατός τι ὁ ἀριστοφάνειος, ἀρίστα ἄρχον ἐν συγγράμματι κἀκῶς εἴρηκεν ἐπὶ τῷ μὴ εὐρύθμως ἀμπέχεσθαι. φθόνου τός τι, καὶ τὸ ἰουδαῖον πρὸς παλαίσασθαι τὸ σιν διὸ καὶ ἄλεξις Φησί.

Ἐν γὰρ νομίζω τῶν ἀνελευθέρων
Εἶναι φ βαλίζειν ἀρρύθμως ἐν ταῖς ὁδοῖς
Ἐξὸν καλῶς δ' μή τε πράττεται τέλος
Μηδὲς ἡμᾶς μή τε μὴν ὀδόντας δι' ἑτόρων λαβεῖν.
Φθόνει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοισιν οὐ δόξης ἕνεκον. τοῖς δ' ὁρῶσιν ἡδονήν.
Κόσμον δὲ τῷ βίῳ, δ' ἰουδαῖον γέρας τὶς οὐκ ἂν κτῶτ' αὐτῷ Φάσκων νοῦν ἔχειν
Καὶ αἰσχύλος δὲ σὺ μόνον ἐξεῦρε πὼ τῆς σολῆς εὐπρέπειαν καὶ σεμνότητα, ἣν ζηλώσαντες οἱ ἱεροφάνται καὶ δεδουλεύκασι, ἀμφισέσωνται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ σχήματα ὀρχηστικὰ αὐτὸς ἐξεύρισκων, ἀνελίσσου τοῖς χοροδιδασκάλοις οὐ χρησάμενον. ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τοῖς χοροῖς τὰ σχήματα ποιοῦντα, τῶν ὀρχήσεων καὶ ὅλως πᾶσαν πὼ τῆς θρασωνίδος οἰωνομίαν εἰς ἑαυτὸν ἀθροίσαν. ὑπερεύρε γοῦν μετὰ τὸ ἐκάστος τὰ δράματα. ἀριστοφάνης γοῦν, παρὲξ δὲ τοῖς κωμικοῖς, ἡ ὠδὶ τῶν θρακικῶν ἀπόκειται πίσις, θρεῖα αὐτὸν αἰσχύλον. λέγοντα. τοῖσι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματα ἐποίουν. καὶ πάλιν δ' ὦ Φρύγας δίδε θεωρῶν ὅτε ὦ πριάμῳ συλυσόμενοι τὸν παῖδα ἦλθον τευκεῶται. πολλὰ τοιαυτὶ καὶ τοιαυτὶ καὶ δίδυρο σχηματίσαντας. καὶ τέλεσις δὲ ἡ τελεσὶς ὁ ὀρχηστοδιδάσκαλος πολλὰ ἐξεύρηκε σχήματα. ἄκρως ταῖς χερσὶ τὰ λεγόμενα δεικνυούσας. ἀριστοκλῆς γοῦν Φησιν ὅτι τελεσὶς ὁ αἰσχύλου ὀρχηστὴς, οὕτως ἦν τεχνίτης, ὥς τε συνορχεῖσθαι τοὺς ἐπὶ σκηνῆς Θήβας, Φανερὰ ποιῆσαι τὰ πράγματα δι' ὀρχήσεως. Φασὶ δὲ καὶ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί. θεατὰς ἀπὸ πράττειν. χρητῖνος Φρυνίχος. ὀρχηστικοὶ ἐκάλουν τε, διὰ τὸ μὴ μόνον τὰ ἑαυτῶν δράματα ἀναφορὰν εἰς ὄρχησιν τοῦ χοροῦ ἀλλὰ καὶ ἔξω τῶν ἰδίων ποιημάτων διδάσκειν τοὺς βουλομένους ὀρχεῖσθαι. μεθύων δὲ ἐποίει τὰς θρασωνίδας αἰσχύλος, ὡς Φησι χαμαιλέων σοφοκλῆς οὕτω ὠνείδιζεν αὐτῷ ὅτι εἰκῇ τὰ δέοντα ποιεῖ ἀλλ' οὐκ εἰδὼς γε. ὀρχήσεις δὲ ἐθνικὰ, αἵδε λακωνικαί. θρηϊκαί. ἐπιζεφύριοι. κρητικαί. ἰωνικαὶ καὶ μαντινικαὶ ἃς προκρίνει ἀριστόξενος διὰ τὴν. τῶν χειρῶν κίνησιν οὕτως δ' ἂν εὔδοξον, καὶ σοφὸν ἡ ὄρχησις, ὡς τε πίνδαρος, ἣν ἀπόλλω ὀρχηστὴν καλεῖ ὀρχηστὰ ἀγλαΐας ἀνάστων δύρυφάρε τ' ἐξ ἀπόλλων, καὶ ὅμηρος δὲ ἢ τῶν ὁμηρεώντις ἐν τοῖς εἰς ἀπόλλωνα ὕμνοις Φησὶν. ἀπόλλων Φόρμιγγ' ἐν χείρεσ' ἔχων κιθαρίζε καλὰ καὶ ὕφε βιβάς. βύμηλος δὲ ἢ ἀρκτῖνος ὁ κρεόνθιος, ἣν λία ὀρχούμενον που παρέχει λέοντων μέσοισιν δ' ὠρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν γε θεῶντε. θεόφραστος δέ Φησι πρῶτον ἄνδρωνα τ' κατανεῖον αὐλητῶν, κινήσεις, καὶ ῥυθμοὺς ποιῆσαι τῷ σώματι αὐλητῶντα. ὅθεν σικελίζειν φ ὀρχεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. μεθ' ὃν κλεόφαντον θηβαῖον. ὀρχησταὶ δὲ εὐδοξοι βολβὸς μὲν παρὰ κρατίνῳ καὶ ἡγλλία. ζώων δὲ ὁ κρὶς ὁ πάνυ ἀρταξόρξη προσφιλέστατος, παρὰ κτησιάλεξανδρος δὲ, ἐν τῇ πρὸς φιλόξενον ἐπιστολῇ, μέμνηται. θεοδώρου, καὶ χρυσίππου. ὅλι φ μουσεῖον ὁ φλιάσιος τίμων ὁ σιλλογράφος, τὰ λαρόν που Φησὶν ἐπισκώπτων, τοὺς ἐν αὐτῷ ζεφομένους φιλοσόφους, ὅλι ὥσπερ ἐν πανάγρῳ ζηνὶ σιτοῦνται, καθάπερ οἱ πολυλιμότατοι ὄρνιθες γολμοὶ μὲν βόσκονται, ἐν αἰγυπτῳ, πολυφύλῳ
βιβλικοὶ χαρακεῖται ἀπείρητα θηρεύοντες μουσέων ἐν ταλαρῴως αὐτῆς λογοθηρείασ' ἀπαλλαττῶσιν οὗτοι οἱ φαπεζορήτορες οἱ ἕως γλωσσαλγίας ἐπιλελῆσθαί μοι δοκοῦσι· μὴ τὸ πυθικοῦ χρησμοῦ. ὃν αἰνιχράφει χαμαιλέων. εἴκοσι τὰς πρὸ κωὼς, καὶ εἴκοσι τὰς μετέπειτα. οἴκω σὺ σιερῷ διονύσῳ χρᾶσθαι ἰατρῷ καὶ μνησίθεος δὲ ἀθηναῖος διονύσον ἰατρὸν Φησι πὼ πυθίαν χρῆσαι ζημαῖ ἀθηναίοις. Φησὶ δὲ καὶ ἀλκαῖος ὁ μιτυληναῖος ποιητὴς, οἴνῳ πνεύμονα πίζη. φ γὰρ ἄσχορον πυρὶ τέλεται. ἡ δ' ὥρη χαλεπὴ πάντα δι' ὃ ἕως καῦμακρος μὴ ἀλλαχῇ. πίνωμεν φ γὰρ ἄσχορον πυρὶ τέλεται. οὔ πολίς τε τὸν ἡγλλίαν Φησὶ αἰσχυμάζεσθαι ἕως πρωταγόρου. πίνειν. ἵνα πρὸ ποῦ κωὼς φ πνεύμονα ἔκλυζον φορῇ. ἡμῖν δ' οὐ μόνον ὁ πνεύμων ἀπεξήρανται κινδυνεύει δὲ καὶ ἡ καυδλία. καί τοι αὐτιφάνης λέγει. φ δὲ ζῶ ἐπί μοι τί ὄστι. φ πίνειν Φήμ' ἐγώ.
Ὀρᾶς παρὰ ῥήθροισι χειμάῤῥοις. ὅσα δενδρων ἀεὶ πὼ νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν βρέχεται μέγα
θος. καὶ κάλλος οἷα γίνεται. τὰ δ' αὖ τεῖνον βοιονεὶ δίψαν τινὰ
Ἢ ξηρασίαν ἔχοντ' αὐτό πρεμνὰ ἀφύλλυται. οὕτω νύβις Φησὶ κωολογήσασιν ἐδόθη πιεῖν, ἔρηται δὲ φ βρέχειν. καὶ ὠδὶ τῷ πίνειν, αὖ λι φαήνης δεῖ γὰρ φαγόντας, δεῦ μιλῶς βρέχειν. βύβυλος. οἰκῶν ἐν ὑγρῷ βεβρεγμένος ἥκω καὶ κεκωδωνισμένος. πέπωκεν οὕτως πέπωκ' ἐγώ, ναὶ δία φ μεσδαῖον.
ὅλι φ αἰσχυπίπτην, κυρίως ὠδὶ ψυχὴν ὄστιν οἱ ἀθυμεῖν ὁλιτωρεῖν θουκυδίδης πρώτῃ. νικώμενοι ἐσ' ἐλάχιστον αἰσχυπίπτουσι. κρατίνος δ' ὠδὶ βρετῶν χρᾶται τῇ λέξει ῥοδίχῃ, καὶ ἀνάπιπτε. καὶ ξενοφῶν ἐν οἰκονομικῷ. διατὶ ἄλυποι ἀλλήλοις εἰσὶν οἱ βρέται ἢ ὅτι ἐν τάξει μὲν κάθηνται. ἐν τάξει δὲ προνέουσιν. ἐν τάξει δὲ αἰσχυπίπτουσιν. ἀνακεῖσθαι δὲ Φαμὲν ὠδὶ αὐσβιανίτος. ὅθεν δὲ ὠδὶ κατακειμένων χρωμένους τῇ λέξει, διέσυρον. δίφιλος ἐκῶ δ' ἕως μέν τινος, ἀνακείμην. πρὸς ὃν δυσχεραίνων ὁ ἑταῖρος. Φησί, ἀνάκεισο.

α 14 κατακεῖσθαι πάσασθαι. ἡρώων ὁμηρικῶν. κωμῳδοῦσι λουζά. ἀκρόδρυα. ἡρῴες ὁμηρικοὶ ἰχθῦσι καὶ ὄρνισι θηρεύοντες.

φιλητᾶς. καὶ λειπνῶν ἀεὶ ἀνακείμενος παρ' αὐτόν. καὶ ἐπάγκι. πρότροπον αὐσβριάτα εἰσία. κατακεῖσθαι δὲ λέγεται. καὶ κατακεκλίσθαι. ὡς ἐν συμποσίοις ξενοφῶν, καὶ πλάτων. ἄλεξις ὡς ἔστι κατακεῖσθαι πρὸ δείπνου συμφορά, οὔτε γὰρ ὕπνος δύναται οὐδεὶς αὖ λάβοι οὐ δ' αὖ λέγω τὶς οὐ δαιμῶς μάθοιμεν ἂν ὁ νοῦς γάρ ὅστι τ' φαπέζης πλησίον. ἔστι δὲ εὑρεῖν, καὶ ἐνδὶ τῆς εἰνοίας ταύτης πανίως δ' ἀνακεῖσθαι σάτυρος παρὰ σοφοκλεῖ ἔφην ἐπικακόμενος τῷ ἡρακλεῖ ἀνακλιθέντι παρὰ τῷ ἀδμήτῳ μέσου ἐς δν αὖ χὼ εἰσαλοίμην ἀριστοτέλης δ' ἐν τυρρηνῶν νομίμοις. οἱ δὲ τυρρηνοὶ λειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ἔστω τῷ αὐτῷ ἱματίῳ. θεόπομπος ἐπίνομεν μετὰ ταῦτα κατακείμενοι μαλακώτατα τ' ἐνδὶ τεκλινίῳ τελαμῶνος ὁμοίως ὄντες ἀλλήλοις μέλη. φιλωνίδης κατάκειμαι ὡς ὁρᾶτε δεινάπαλαι. βυζαντίδης κύκλωπι λυπέσθαι φαρύλος. ἀιθέρ' ὀβελίσκε ταρωῦ. ἄλεξις. μετὰ ταῦτ' ἀνακρεῖν ἐκέλευον αὐτὼ παρ' ἐμέ.

ὅλως δὲ πάσασθαι ἐνδὶ τὸ ἀπογεύσασθαι τίθεται. φησὶ γοῦν φοινίξ πρὸς ἀχιλλέα. οὐκ ἔθελον ἄμ' ἄλλοις μεγάροισι πάσασθαι. καὶ ἀλλαχοῦ δ' οἱ παλάγχαι ἐπάσαντο. τῶν γὰρ παλάγχων ἀπογεύοντες μόνων, ὡς ἂν ὀλίτων πολὺς ὅμιλος. ἢ ὁ πρίαμος δὲ πρὸς ἀχιλλέα φησί. νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην. οὐκεῖον γὰρ τὸ πνιγόδε ἀτυχήσαντος, ἀπογεύσασθαι μόνον. εἰς κῆρον γὰρ ἐλθεῖν οὐκ εἴα φ' πένθος. διὸ καὶ ὁ φ' σωλῆνον οὐ γευσάμενος φοφῆς, κεῖται ἄστος ἄπασος. ἐνδὶ δὲ τῶν ἀποπεπληρωμένων οὐδέποτε λέγεται φ' πάσασθαι. ἀλλ' ὁπόσα δηλοῖ κόρον αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου πάρεθεν, καὶ ἐδητύος ἔξ ὄρου ἕντο. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐνδὶ τ' πεπληρῶσθαι τιθέασι τὸ πάσασθαι. καλλίμαχος μύθου δὲ πασαίμην, κλέος. ἔρανος θέτης. ὁπαλέα κρέα ἐκ τέφρης ἐπάσαντο. τὰ τ' ἀγρώσοντες ἔλουν. ποτίκλυον ἄτε ξύλον πεδὶ ξύλω. φησὶ ὁ θηβαῖος μελοποιός. ὅτι σέλευκος φησὶ τὴν παρ' ὁμήρῳ λαῖτα θάλειαν, στοιχείων μεταθεὶς λίαιταν εἶναι. δ' δὲ ἀφ' τοῦ λαίσασθαι λέγειν, βιαιότροπον ἐστι. σφαιρίζουσι δὲ παρ' ὁμήρῳ οὐ μόνον ἀνδρες, ἀλλὰ, καὶ γυναῖκες. καὶ λίσκοις δὲ, καὶ ἀκοντίοις μετά τινος συμπεφίασ' ἐχώοντο. λίσκοισιν τέρποντο, καὶ αἰγανέῃσιν ἰσάντες δ' γὰρ τόρπνον, πεῖ καὶ παθεῖαν κουφίζει. κἠνδὶ κωμῳδία δὲ ἀξιᾶσιν οἱ νέοι πρὸς μελέτην τῶν πολεμικῶν κινδύνων. καὶ ἐνδὶ θήρας παντοίασ' ἀφ' ὧν ῥωμαλεώτεροι, καὶ ὑγιεινότεροι διετέλουν. ὡς ὅτε πυγμὴν σφέας αὐτοὺς αὐτύνουσι. κἠ αὐτίον ἰσάμενοι, ἀκοντίζουσιν. ἴσασι δὲ, καὶ λουτρὰ ἄκη πόνων παντοῖα. κἠπον μὲν θαλάττῃ λύοντες ἢ μάλιστα τοῖς νεύροις ὅτι πρόσφορος ἀναχαιῶντες δὲ ταῖς ἐμβάσεσι τὰς τῶν μυῶν σωτάσεις. εἶτ' ἐπαλείφοντες λίπος. πρὸς δὲ μὴ ῥαυθεῖτος τοῦ ὕδατος. ἀπεσκληρυμμένα γίνεσθαι τὰ σώματα. οἱ γοῦν ἀπὸ τῆς σκοπῆς ἐπανελθόντες, ἰσχνῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ κνήμασ'. ἐνδὶ λόφον ἀμφίτε μηρούς. καὶ οὕτως ἀναψύξαντες, ἐς ἄσαμα μίνθους ἑαυτὲς ὀξέστας, λούσαντο. καὶ ἀλειψάμενοι λίπ' ἐλαίῳ, λείπνῳ ἐφιζανέτην. ἔστι καὶ φόβος ἐτόρος κημάτων λύσεως. ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς κατακονήσεων. θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε, καὶ ὤμων. αἱ γὰρ ἐμβάσεις, ὠδὶ κεχυμέναι παντα χόθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττουσι πῇ τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν. καθαπὲρ αὖ ἔπις ἠθμὸς εἰς ὕδωρ ἐληθείη. διέξεισι γὰρ οὐδὲν ἧν μή τις αὐτὴν μετεωρίσας, τοῖς φόροις ἀναψυχὴν, καὶ διέξοδον ἐς ἔξω παράσχῃ ὡς ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι ζητῶν, διατὶ οἱ ἱδροῦντες ἐπὶν ἔλθωσιν εἰς θερμὸν ἢ ψυχρὸν ὕδωρ. οὐκέτι ἱδροῦσι. ἕως πάλιν ἐπανέλθωσιν ἀφ' τ' ἐμβάσεων. παρετίθεσθε δὲ ἥρωσι λειπνοῦσι, καὶ λάχανα. ὅτι δὲ οἴδασι τὰς λαχανείας δῆλον ἐκ τῶν παρὰ νέαιτον ὄρχον κεσμικτῶν πρασιῶν. ἀλλὰ μὴν καὶ κακεχυμένα τοῖς κρομύοις ἐχρῶντο, ἐνδὶ δὲ κρόμυον ποτῷ, ὄψον ἐπιμελουμένους δὲ αὐτοὺς εἰσάγει. καὶ τῶν ἀκροδρύων ὄχνη γὰρ ἐστ' ὄχνη σπουγηράσει σῦκον δ' ἐνδὶ σύκῳ. διὸ, καὶ τῶν δένδρων τὰ μὲν καρποφόρα, καλὰ προσαγορεύεται ἔνθεν δ' εἰσόρεα καλὰ πεφύκει ὄχναι, καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι. τὰ δ' εἰς ξυλείαν εὔθετα μακρὰ, τοῖς ἐνδὶ θέρεσι τὰς χρήσεις διαστέλλων. ἔνθεν δ' εἰσόρεα μακρὰ πεφύκει κλήθρη τ' αἴγειρός τ' ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης. ἀρχαιοτρόπα δ' ἦν, καὶ τῶν ῥωϊκῶν, ἃ τούτων χρῆσις. τάνταλος οἷον οὐδὲ θανὼν, ἀπηλλάττετο τ' τούτων ἐπιθυμίας. εἰπὲρ ὁ κηλάζων αὐτὸν θεὸς, προσιὼν καθάπερ οἱ τὰ ἄλογα τῶν ζώων τοῖς θαλλοῖς ἄγοντες, τοῖς τοιούτοις καρποῖς ἀποκρούεται αὐτὸν τῆς ἀπολαύσεως ὅτε τ' ἐλπίδος ἐγγὺς ἔλθοι. καὶ λαβεῖν δ' ἐνδυναστὶς ἀναμιμνήσκων ἔδωκε αὐτῷ παιδί' ὄντι ὄγχνας μοι δῶκας ῥισκαίδεκα, κἠ τὰς ἑξῆς. ὅτι δὲ, καὶ ἰχθῦς ἤθιον, σαρπηδὼν δῆλον ποιεῖ. ὁμοίων τὴν ἄλωσιν παντάχου δικτύου θήρᾳ. καί τι δ' βουλος κατὰ πῶ κωμικὴν χάειν. φησί. παίζων. ἰχθῶ δὲ δ' γ' ὅμηρος ἐθίον τ' εἶρηκε γε

τινὰ τῶν ἀχαιῶν. κρέα δὲ μόνον ὤπτων, ἐπεὶ
Ἔλον τά γ' οὐ πε ποίησεν αὐτῶν οὐδενά
ἀλλ' οὐδὲ μίαν ἄλλην ἐπαίρων εἰδέ ἵης
αὐτῶν ἑαυτοὺς δ' ἔδεφον σιαυτοὺς δέπα
γικρατέαν δ' εἶδον οἵ τινες πόλιν
μίαν λαβόντες, δίψυπροκτόποροι πολὺ
τῆς πόλεως ἀπεχώρησαν ἧς ἕλον τό τε.
οὐδὲ τ' ἀόρα δ' ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἶων ἐλεύθερον. πα
γάλαο καὶ νεφέλαο ἐνδὶ ταῖς κίχλαις, καὶ πλαθάσιν ἑστάντες. ἐγυμνάζοντο δὲ πρὸς ὀρνεοθηρευτικὴν, κἠ πῇ πλαθάδα τῇ μεσόγειος κρεμάντες ἀφ' νηὸς ἱστοῦ, καὶ τοξεύοντες ἐκηβόλως εἰς αὐτὴν ὡς ἐν τῷ ἐπιταφίῳ δηλοῦται. παρέλιπε δὲ πῇ χρῆσιν τῶν λαχάνων, καὶ ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων διά τε πῇ λιχνείαν,

οἶνος παλαιός· καὶ διαφόρων χρωμάτων· διόνυσος καταφθίτων εἰς θάλασσαν· οἶνοι ἰταλικοί. α 15

καὶ προσίζει πρὸς τὰς συνουσίας ἀπρέπειαν· ἐλάττω κεκερασμένων ἡρωϊκῶν καὶ θείων δρῶν· ὅπου δὲ καὶ ἐφθοῖς ἐχρῶντο κρέασιν, ἐμφανίζει, ἃ τοῖς λέγει· ὡς δὲ λέβης ζεῖ· κινάστη μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σάλοιο.

καὶ ὁ κατ' ὀδυσσέως ἀφεθεὶς πούς βοὸς, ὀπτὸν σημαίνει· φόδα γὰρ βόες οὐδὲς ἀπτᾶ· καὶ κρεῶν δὲ πίνακας παρέθηκεν ἀείρας, παντοίων, οὐ μόνον πρὸς τῶν κρεῶν ἀλλαγὴν δηλοῖ· ὡς ὀρνίθεια· χοίρεια· ἐρίφεια· βόεια· λέοντα, ἀλλὰ πρὸς συνουσίαν ὡς ποικίλην ἔχοντα, καὶ οὐ μονοειδῆ ἀλλὰ πολυειδῆν· ὡς ἀνακύπτειν· τὰς σκελικὰς, καὶ συβαριτικὰς, καὶ ἰταλικὰς ἁρπίζασα· ἤδη δὲ καὶ χίας· μαρτυροῦνται γὰρ καὶ χῖοι οὐκ ἔλαττον τῶν προφερομένων εἰδὲ ὀφαρτυτικῆς. κοιμῶνται δὲ μετὰ γυναικῶν παρ' ὁμήρῳ οὐ μόνον οἱ νέοι, ἀλλὰ, καὶ οἱ γέροντες· φοῖνίξ τε, καὶ νέστωρ· μένῳ μετελάῳ οὐ συνέζυκται γυνὴ εἰδὲ γυναῖκα γαμετὴν ἠρᾶσθαι, πρὸς στρατείαν ποιεῖται. γαλαιὸν μὲν οἶνον ἀοίδιμον ὑμνῶν νεωτέρων πίνδαρος ἐπαινεῖ, βοῦλος δὲ φησὶν ἄλλοτέ τε· τὸν μὲν οἶνον βύβλινον μὲν ἀεὶ παρὰ ταῖς ἑταίραις ἦν παλαιόν· ἀσθμα δὲ μὴ ἦν παλαιόν· ἀλλὰ τὸν νεώτερον τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἄλεξις ἡδὺν ἀπαραλλάκτως τὸ σφόδρα μόνου κεκμήκοντος αὐτὸ τὸ ἀεί· ὅπως δὲ παλαιὸς οἶνος οὐ πρὸς ἡδονὴν μένον, ἀλλὰ, καὶ πρὸς ὑγίειαν προσφορώτερος· πίσσει τε καὶ μᾶλλον ταῦτα, καὶ λεπτομερὴς ὤν, εὐαπόδοτός ἐστι, καὶ ἀμύνει δὲ τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖ· τὸ αἷμα τε εὐρυθμίζει καὶ εὐαπόδοτον καταστικτάζει· καὶ τοὺς ὕπνους ἀπαράλυπους παρέχει· ἐπαινεῖ δὲ ὅμηρος τὸν ἐπιχώμονον ἱκανὴν κρᾶσιν ὡς τὸν τοῦ μαρώνος· ἐπιδέχεται δὲ τελείαν κρᾶσιν ὁ παλαιὸς οἶνος· διὰ τὸ μᾶλλον θερμὸς γίνεσθαι παλαιούμενος· οἵοι δὲ καὶ πρὸς διονύσου φυγὴν εἰς πρὸς θάλασσαν οἰνοποιΐαν σημαίνειν φασί· παλαι γνωριζομένην· ἁλιὼ γὰρ εἶναι ἂν οἶνον παρεγχωμένης θαλάσσης· ἐπαινῶν δὲ ὅμηρος ἦν μέλανα οἶνον πολλάκις αὐτὸν, καὶ αἴθοπα καλεῖ· δυναμικώτατος γάρ ἐστι καὶ μᾶλλον ἐν ταῖς ἕξεσι τῶν πινόντων τελεῖσθαι χρόνον· διόπομπος δέ φησι παρὰ χίοις πρώτοις γενέσθαι ἂν μέλανα οἶνον καὶ φυτεύειν τε καὶ θραπεύειν ἀμπέλους, χίους πρώτους μαθόντας παρ' οἰνοπίωνος, τὸν διονύσου, ὃς καὶ συνώκησε πρὸς γῆσον, τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεταδοῦναι· ὁ δὲ λευκὸς οἶνος, ἀθανὴς, καὶ λεπτὸς· ὁ δὲ κιρρὸς πέπτει ῥᾶον ξηραντικώτερός ὢν· πρὸ ἰταλικῶν οἴνων φησὶ παρὰ τούτῳ ᾧ σοφιστῇ γαληνός· ὁ φαλερεῖνος οἶνος, ἀφ' ἑτῶν δέκα ἐστὶ πότιμος· καὶ ἀφ' πεντεκαίδεκα μέχρις εἴκοσιν, ὁ δ' ἔτος τούτου ἐκπίπτων τὸ χρόνον κεφαλαλγικός· καὶ τὰ νευρώδους καθάπτεται· εἴδη δ' αὐτοῦ, δύο· ὁ αὐστηρὸς, καὶ ὁ γλυκάζων οὗτος δὲ τοιοῦτος γίνεται· ὅταν ἔτος ἐν φυτὸν νότος πνεύσωσι παρ' ὁ, καὶ μελάντερος γίνεται· ὁ δὲ μὴ οὕτω ξυνθεὶς, αὐστηρός τε, καὶ τῷ χρώματι κιρρὸς, καὶ τὸ ἀλβανοῦ, δι' οἶνου, εἴδη δύο· ὁ μὲν γλυκάζων, ὁ δ' ὀμφακίας· ἀμφότεροι δὲ ἀφ' πεντεκαίδεκα ἐτῶν ἀκμάζουσι· συῤῥεντῖνος δὲ ἀφ' πέντε, καὶ εἴκοσιν ἐτῶν, ἄρχεται γίνεσθαι πότιμος· ὢν γὰρ ἁλιπὴς καὶ λίαν ψαφαρὸς μόλις πεπαίνεται· καὶ παλαιούμενος, ἡδὺν μόνος ἐστὶν ἐπιτήδειος τοῖς χρωμένοις διηνεκῶς· ὁ δὲ ῥηγῖνος τοῦ συῤῥεντίνου λιπαρώτερος ὤν, χρήσιμος ἀπὸ ἐτῶν πεντεκαίδεκα· χρήσιμος καὶ ὁ πριοῦδρος λεπτομερέστερος ὢν τοῦ ῥηγίνου ἥκιστά τε καθαπτόμενος κεφαλῆς, καὶ τῷ ἐμφρὴς ὁ φορμιανός· ταχὺ δὲ ἀκμάζει· καὶ λιπαρώτερός ἐστιν αὐτοῦ. βράδιον δ' ἀκμάζει ὁ φιφολῖνος· ἔστι δὲ τοῦ συῤῥεντίνου γηραιότερος· ὁ δὲ σεπῖνος, τῶν πρώτων ἐστὶν οἴνων· ἐμφρὴς δὲ φαλερίνῳ κουφότερος· οὐ γλυκτικός· ὁ τιβερτῖνος, λεπτὸς δυσδιάπνευστος· ἀκμάζων ἀφ' ἑπτὰ δέκα· κρείττων δὲ γίνεται παλαιούμενος ὁ λαβικανὸς, ἡδύς· λιπαρὸς τῇ γεύσει· μεταξὺ φαλερίνου καὶ ἀλβανοῦ· ἡδὺς δὲ αὐτοῦ πόσις ἀφ' ἑπτὰ δέκα· ἀπαύρανος δὲ καὶ ὀλίγος καὶ ἀθλιος· προσέτι τε δύτονος καὶ παχύς· πραινεστίνου δὲ καὶ τιβουρτίνου λιπαρώτερος ὁ μαρσικός· πάνυ αὐστηρὸς δυσόμαχος δὲ γίνεται δὲ καὶ περὶ τὴν καμπανίας κύμην ὁ καλούμενος οὐλβανός· πόλιμος· κοῦφος· ἀφ' ἑπτὰ πέντε· ὁ ἀσ νιτάνος χρηστὸς, λιπαρὸς πος ὁ βικεντῖνος ἐμφερὴς ἔχει τῷ ἀλβανῷ τὸ ὀμφακίας εἶναι· ἔστι δὲ ἡδυ- τὸς καὶ δυσόμαχος· ὁ οὐέτερος δὲ ἡδὺς πινόμενος· δυσόμαχος ἴδιον δ' αὐτοῦ, τὸ μὴ δοκεῖν ἀπορέγκυτος εἶναι· ἐμφαίνει γὰρ ὡς ἐμμεμιγμένου αὐτῷ ἑτέρου· ὁ καλλινὸς, κοῦφος τῷ φαλερίνου δυσομαχώτερος· δυνατὸς δὲ, καὶ ὁ καίκουβος· πολυκτικὸς δύτονος, παλαιοῦται δὲ, μετὰ ἱκανὰ ἔτη· ὁ φουνλανὸς, δύτονος, πολύφοφος κεφαλῆς, καὶ στομάχου ἅπτεται· διὸ οὐ πολὺς ἐν συμποσίοις, πίνεται· πάντων δὲ τούτων, ὁ ῥαβῖνος, κουφότερος· ἀφ' ἑπτὰ ἐπὶ δέκα μέχρις πέντε καὶ δέκα· ὁ δὲ σιγνῖνος, μέχρις ἐτῶν ἓξ· χρήσιμος παλαιωθεὶς δὲ, πολὺ χρησιμώτερος· ὁ νουμεντάνος, ἀκμάζει ταχὺ, καὶ ἀφ' ἑπτὰ πέντε πόλιμός ἐστι· ἔστι δ' οὔτε λίαν ἡδὺς, οὔτε λεπτός· ὁ ἀπολετῖνος δὲ, καὶ πινόμενος, ἡδὺς, καὶ τῷ χρώματι χρυσίζει καπυανὸς κατὰ πολλὰ τῷ συῤῥεντίνῳ ἐμφερὴς, ὁ βαρβῖνος, λίαν αὐστηρός· καὶ ἀεὶ ἐωσπὸ κρείττων γίνεται εὐγενὴς, καὶ ὁ καικῖνος, καὶ ᾧ φαλερίνῳ ἐμφερὴς· ὁ βενεφρανὸς δυσόμαχος, καὶ κοῦφος· ὁ δὲ νεαπολιτικὸς, εὐκρασίᾳ χρώμενος τῇ ἡδυάμῃ, δυσόμαχος δύσομος, ὁ δρέπανος δὲ ἀρχὴν μὲν ὅτι μέλας μετ' οὐ πολὺ δὲ ἔτη, λευκὸς γίνεται ἔστι δὲ λίαν κοῦφος, καὶ φυφορός· ὁ μασσαλιώτης· καλὸς· ὀλίγος δὲ γίνεται· παχύς· σαρκώδης, ταραντῖνος, δὲ, καὶ οἱ ἀπὸ τοῦ κλίματος τούτου πάντες ἀπαλοί· οὐ πολὺν οὐ τόνον ἔχοντες ἡδεῖς· δυσόμαχοι. ὁ δὲ μαμερτῖνος ἔξω μὲν τῆς ἰταλίας γίνεται· καὶ γινόμενος σικελία, καλεῖται ἰωτάλινος· ἡδὺς δ' ὅτι κοῦφος· εὔτονος. ὃ δὲ παρ' ἡμῖν δοκεῖ μάτην δαίμων, ὡς φησι χάρης ὁ μιτυληναῖος καλεῖται σοροκάλεως· βρμινδύεται δὲ ἑλλάδι φωνῇ οἰνοποιός.

κ 16 ἐνήσης φλεως ἰδιώματα. ἐνήσης ἰδιώματα χώρας. δῖνοι. οἶνοι.

Οἷα ἀντιφάνης που ὁ χαρίεις, τὰ ὀξ ἐνήσης πόλεως. ἰδιώματα οὕτω καταλέγει.
Ἐξ ἅλιδος μάγειρος ὀξ ἀργους. λέβης. Φλιάσιος δῖνος ἐκ θερίνθου. ςρώματα.
Ἰχθῦς σικυώνιος. ἀγγίου, καὶ αὐλητρίδες. τυρὸς σικελικός. μύρον ὀξ ἀθηνῶν ἐγχέλυς. βοιώτ.
αι. ὀρμῖσκος. καὶ οὕπως.
Ἔστε νεῶ μοι μῶσαι ὀλύμπια δῶμα τ' ἔχουσαι. ἐξ οὗ ναυκληρεῖ διόνυσος ἐπ' οἴνοπα πόντον. 5
Οἵ τ' ἀγάθ' ἀνθρώποις διδύασ' ἅλυρ' ἦχαν νηῒ μελαίνῃ. ἐκ μὲν κυρήνης, καυλόν. καὶ δρέπανα βύειον.
Ἐκ δ' ἐλαιῶνος σκόμβρους, καὶ πάντα τανύσσας.
Ἐκ δ' αὖ ἰταλίας. χόσφον, καὶ θωρηκτὰ βόεια. καὶ παρὰ σιτάλκου. ψώρας λακέδαι μονίοισι.
Καὶ παρὰ πρασιάς ψυδρὴν ναυσὶν πάνυ θαλάσσης. αἱ δὲ συρακούσαι σῦς καὶ τυρὸν παρέχουσαι. καὶ κερ-
κυραίους ὁ ποσειδῶν ὀξολίσσει ναυσὶ μὲν γλαφυρῆσι ὅτι λίχα θυμὸν ἔχουσι. ταῦτα μὲν οὖτος 10
βοῦν. ἐκ δ' αἰγύπτου τὰ κρέμασα ἰσία, καὶ βύβλους. ἀφὸ δ' αὖ συρίας, λιβανωτόν.
Ἡ δὲ καλὴ κρήτη κυπάρισσον τοῖσι θεοῖσιν. ἡ λιβύη δ' ἐλέφαντα πολλὰ παρέχει κατὰ πρᾶσιν. ἡ ῥόδος
ἀσταφίδας, τὰ καὶ ἰαράδας ἡδυοίνους. αὖται δ' ἄπωθεν βύβλους, καὶ ἴριδα μύλας.
Ἀνδράπο δ' ἐκ φρυγίας. ἀφὸ δ' ἀρκαδίας ἐπικούρους. αἱ παγασαὶ δούλους, καὶ σιγματίας πα
ρέχουσι, τοὺς δὲ διὸς βαλάνους, καὶ ἀμύγδαλα σιγαλόεντα γαφλαχόνες παρέχουσι τὰ γοῦν τ' αἰκ- 15
θήματα δαιτός. φοινίκη δ' αὖ καρπόν. φοίνικος καὶ σεμίδαλιν. καρχηδὼν δὲ πίδακας, καὶ
ποικίλα προσκεφάλαια. γίνδαρος δ' ἐν τῇ εἰς ἱδρῶνα πυθικῇ ὠδῇ ἀφὸ ταυγέτου μὲν λάκαιναν ἐ
πὶ θηρσὶ κυνὰ φρέχειν τοκινώτατον ὀρπέων. σκύφους δ' ἐς ἄμελξιν γάλακτος. αἶγες ὀξοχώτατοι. ὅσσα
δ' ἀφ' ἅρμος. ἁρμὰ θηβαίων ἀφὸ γᾶς ἀλλοκάρπου σικελίας δ' ὄχημα δαιδάλεον ματεύειν. κειτίας
δ' οὕτως. κότταβος ἐκ σικελῆς χθονὸς ἐκ πρεπὴς εἰς ὄρχον. ὃν σκοπὸν εἰς λατάγων τόξα καθιστάμε- 20
(θα.
Εἶτα δ' ὄχος σικελός. *καλλιδα πάνυ τὸ κρατίστη.
Θεσσαλικὸς ἢ θρόνος γύων φρυφρωτάτη ἕδρα. εὐναῖον δὲ λέχος ἔξοχα κῶλος ἔχει
Μίλητός τε χλαῖς τ' ἄκαλος πόλις οἰνοπίωνος. τυρσηνὴν δὲ κρατεῖ χρυσοτύπος φιάλη
Καὶ πᾶς χαλκὸς ὅτις κοσμεῖ δόμον ἔστιν ἰδεῖν. φοίνικες δ' ὄρον γράμματ' ἀλεξίλοχα
Θήβη δ' ἁρματόεντα λίφορον σωτῆρα πρώτη. 25
Φορτηγοὺς δ' ἀκάτους κῶρις ἄλος ταμίας τόν δὲ χρόνον γαίης τε καμόντου γ' ἔκπονον ὄρος
Κλεινόταγον κόραμον χρήσιμον οἰκονόμον. ἢ φῶκαν μαραθῶνι κατασήσασι χροπαίον καὶ ἐ
παινεῖται ὄντως ὁ ἀττικὸς κόραμος βοῦβουλος δὲ φησί. κυίδια κοράμβια σικελικὰ βατάνια. μυκηναῖα. πι-
θάκνια. ἀντιφάνης δὲ, νάπυ κύπρου καὶ σκαμωνίας ὁπού.
Καρδαμον μελήσιον κρόμμυον σκαμβρόκνημον καυλὸν ἐκ καρχηδόνος καὶ σίλφιον θύμον ὑμήττιον. 30
Ὀρίγανον πενέσιον. ὅ γε ὁ πορσῶν βασιλὶς ἦν χαλυβώνιον μόνον δῖνον
Ἔπινεν. ὃν φησι ποσειδώνιος κἀν δαμασκῷ τῆς συρίας πίνειν πορσῶν αὐτόθι καταφυτευσάντων τὰς
ἀμπέλους, ὡδὲ ἴσχ τῇ κατὰ φοινίκην νήσῳ ἀγαθαρχίδης φησὶ δῖνον γίνεσθαι ὃν πᾶσι συμμειγνύμενον
καλλίω δυρίσκεσθαι. χίου δὲ οἴνου καὶ θασίου μέμνηται ἐπίλυκος χῖος καὶ θάσιος ἡμιόλιος. δῖνος λέσβιος
ὃν αὐτὸς ἐποίησεν ὁ μαρών μοι δοκῶ φησὶ κλέαρχος. λεσβίου πόματος οὐκ ἔστιν ἄλλος δῖνος ἡ 35
δίων πιεῖν φησὶ ἄλεξις, θασίοις καὶ λεσβίοις οἰναρείοις τῆς ἡμόρας δ' λοιπὸν ὑποβρέχει μόρος, καὶ νοσαλίζε.
ὁ αὐτός. ἡ δυὸς ὁ βρόμιος πλὴν ἀτέλφαν λεσβίᾳ γοιῶν τ' οἶνον εἰσάγουσιν ἐνθάδε
ὅς δ' αὖ εἰς ἑτοβρίαν λιφθῆναι ἀποστέλλων πόλιν, κἂν κύαθον, ἱβρὰν ἐγγράφον πλὴν οὐσίαν.
Ἔθεσσος φιλῶν φράμνιον δῖνον λέσβιον. γθλὴ δὲ λεσβία σατῶν ἐκ πίνεται ἄγαν.
Ἀντιφάνης ἔστιν ὅλον χρυσὸν ἐπαινῶν πάνυ δῖνος τὸ θάσιος. καὶ μύρον καὶ σέμματα 40
Ἐν πολισμονῇ γὰρ κύπρις. ἐν δὲ τοῖς κακῶς. γράσουσιν, οὐκ ἔστιν ἀφροδίτη βροντῖς, βύβλος.
θάσιον ἢ χῖον λαβών, ἢ λέσβιον γέροντα νεκταροσταγῆ. μέμνηται δ' οὗτος, καὶ ψυθίου οἴνου. δῖ-
νον γὰρ μεψύθιον μύσας ἡλῶ ἄκρατον, διψῶντα λαβὼν ὄξει παίει πρὸς τὰ σήθη, καὶ ἀναξανδρίδης
χοῦς κεκραμένος ψυθίου. ὅτι ἀριστοφάνους τὰς διυθυράσ' θεσμοφοριαζούσας δημήτριος ὁ ζοι- 45
ζήνιος θεσμοφοριασάσας. ἐπιγράφει. ἐν ταύτῃ δ' κωμικὸς μέμνηται πεπαρηθίου
Οἶνον δὲ πινεῖν οὐκ ἐάσω πράμνιον. οὐ χῖον. οὐ θάσιον, οὐ πεπαρήθιον.
Οὐ δ' ἄλλον ὅς τις ἐπιχειρεῖ φέρειν ἔμβολον. εὔβουλος. ὁ λευκάδιος πάρεσι καὶ μελάνιος
Οἰνίσκος οὕτω πόλεμος ἄρχεςράτου τὸ λεπτολόγου.
Εἰθ' ὁπόταν πολίρωμα διὸς σωτῆρος ἕλησθε, ἦ δὴ χρὴ γεραόν. πολιὸν σφόδρα καρποφοροῦντα
Οἶνον ὑγρᾶ χαίτᾳ λευκῷ πεπυκασμένον αὔρᾳ. γίνφ ἐκ λέσβου πολυκύμονος ἐκ γεγαῶτα. 50
Τὸν δ' ἀφὸ φοινίκης ἱερᾶς φέρε βύβλινον ἀνδρ οὐ μέν τοι κείνῳ γε παρεξισῶ αὐτόν.
Ἀνθ' ὑβαίφνης αὖτ' αὖτις μὴ πρόσθεν ἐπιθεὶς, εὐώδης μέν σοι δόξει τοῦ λεσβίου εἶναι
Μᾶλλον. ἔχει γὰρ ὄπισθε χρόνου δι' μῆκος ἄπλατον.
Γινόμενος δ' ἤπατο πολλῷ. κεῖνος δὲ δοκήσει οὐκ οἴνῳσος ἔχειν ὅμοιον χέρας ἀμβροσίᾳ δὲ

οἶνοι. βασιλεῖς πόρρω πόλεις σῳζούμενοι. οἶνος πράμνιος. ἰκαρίος. οἶνος. ἀκανθιος. σίβλινος.

ἠδὲ πινὸν σκιόωσιν ἀλαζονοχαιωοφλύαροι.
οὐ προσέχω τὴν νοῦν αὐτοῖς.
πολλοῖς πρεσβεύων ἑτέρου οἴνου πόδι καλλείπειν, ὥραις.
οἶδα δὲ καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων βοσσυοσαγῆ ὄρνιν
ἀλλ' ἄθην τ' ἄλλ' ὄδιν ἀπλῶς πρὸς λέσβιον οἶνον

Φοίνικος δὲ οἴνου μέμνηται, καὶ ἑξῆς. ἀκάρυκα ἑρσάς. φοινίκια ἑτέρα νωχαλίσματα τὰ μυαρία τὸ οἴνου τοῦ φοινικικοῦ. καὶ πάλιν φοινικίνου βοτρύος τις ὑπανεώγυται, μνημονεύει αὐτοῦ καὶ ξενοφῶν ἀναβάσει. μενδαίου δὲ ὁ κρατῖνος

νῷν δ' αὖ ἵλοι μενδαῖον ἡδὺν τ' ἀρτίως
οἷμώς ἁπαλὸς, καὶ λευκὸς ἁρ' οἷσει τείχη
μένον μενδαίῳ μὴ σὺν ῥοῦσι, καὶ θεοὶ αὐτοὶ
σφώμαχοι σὺ μαλακοῖς. μάγνητα δὲ μελιχόρωρον
καὶ θάσιον τῷ δὴ μάλων ἐδὲ δέρβομεν ὀλμή.
τῶν ἄλλων οἴνων μετ' ἀμύμονα χῖον ἄλυπον.
οὗ, καὶ ἀπὸ στόματος σάμινων ἀποιγομενάων
ὁ σμὴ θεσπεσίη. κατὰ πᾶν δ' ἔχει ὑμερφεὲς δῶ.
τούτου χρὴ παρέχειν πίνειν σὺ τῆσι θαλείης

Φησὶ δὲ φανίας ὁ ἐρέσιος μενδαίους εἶναι τοὺς βότρυς ἐπὶ τῇ ἀμπέλῳ ῥᾴονα τῷ ἐλατηρίῳ. διὸ γίνεσθαι τὸν οἶνον μελανόν. ὅτι θεμιστοκλῆς φησὶ βασιλέως ἔλαβον δωρεὰν τὴν λάμψακον, εἰς οἶνον μαδυναίαν, δ' εἰς ἄρτον μυοῦντα δ' εἰς ὄψον πορκώπην δὲ ἣν ἐγὼ παλαισκῆψιν, εἰς σφωμῶν, καὶ ἱματισμόν. ἐκέλευσε δὲ τούτῳ, σολοὶ φορεῖν βαρβαρικὴν ὡς, μὴ δημαρατῷ δοὺς τὰ πρότερον ὑπάρχοντα καὶ σολῆν γάμβειον προσθείς. ἐφῶτε μηκέτι ἑλληνικὸν ἱμάτιον προσβάλλεται. καὶ κῦρος δὲ ὁ μέγας τυθαρχῷ τῷ κυζικηνῷ φίλῳ ὄντι ἐχειρίσατο ἐπὶ πᾶσι πόλεως ὡς φησὶ βακυλώνιος ἀγαθοκλῆς. πήδασον. ὀλύμπιον. ἡμαθοῦν. σκῆπτρα αὐτύφων τορτύρην. ὁ δ' εἰς ὕβριν φασὶ καὶ αἰσχίαν προελθὼν, τυραννεῖν ἐπιχείρησε τῆς πατρίδος. σχοινιὰ σιωγατῶν καὶ οἱ κυζικηνοὶ ὀργισθέντες ἐπ' αὐτὸν ἐβοήθησαν. πρόκροσσοι φρόμενοι ἐπὶ τὴν κίνδυνον. τιμᾶται δὲ παρὰ λαμψακηνοῖς ὁ πρίαπος ὁ αὐτὸς ὢν τῷ διονύσῳ ὃς ἐπὶ θέτου καλουμένῳ οὕτως ὡς θρίαμβος, καὶ διθύραμβος. οἷμι τυληναῖοι ἦν παρ' αὐτοῖς γλυκὺ οἶνον πρόβρομον καλοῦσιν. ἄλλοι δὲ πρόζοπον ἢ πρόβρομον. βαυμάζεται δὲ καὶ ὁ ἰκάριος οἶνος. ὡς ἄμφις, τὸ θουρίοις τ' οὔλαιον. τὸ γέλᾳ φακοί. ἰκάριος οἶνος ἰαχάδης μεμώλιαι. γίνεται δὲ τὸ ἰκαρίῳ φησὶν ἐπαρχίδης ὁ πράμνιος ἔστι δὲ οὗτος, γένος τί οἴνου. καὶ ἔστιν οὔτε γλυκὺς οὔτε παχὺς ἀλλ' αὐστηρὸς, καὶ σκληρὸς, καὶ δριμὺν ἔχων διαφθοροῦσαν. διὸ ἀριστοφάνης οὐκ ἤδεσθαι ἀθηναίους φησὶ λέγων ἦν ἀθηναίων δῆμον οὔτε ποικιλοῖς ἤδεσθαι σκληροῖς, καὶ ἀστεμφέσιν, οὔτε πραμνίοις σκληροῖσιν οἴνοις. σωάγοισι τὰς ὀφρῦς τε καὶ τὴν κοιλίαν. ἀλλ' αὐθωμία, καὶ πίθοι νεκταροσαγεῖ. εἶναι γὰρ τὸ ἰκαρίῳ φησὶ. σῆμος πράμνιον πῖραν. καὶ παρ' αὐτῇ ὄρος μέγα. ἀφ' οὗ δὴ πράμνιον οἶνον ὃν καὶ φαρμακίτην, λυνὰς καλεῖν ἐκαλεῖτο δὲ ἡ ἰκαρος πρότερον ἰχθυόεσσα, διὰ τὸ τὰ αὐτῇ τῶν ἰχθύων πολὺ πλῆθος. ὡς καὶ ἐχινάδες ἀπὸ τῶν ἐχίνων. καὶ σηπιὰς ἄκρα ἀπὸ τῶν πολὺ αὐτὴν σηπιῶν. καὶ λαγοῦσσαι νῆσοι, ἀπὸ τῶν τὰ αὐτοῖς λαγῶν. καὶ ἔτεραι φυκοῦσσαι. καὶ λεπαλοῦσσαι ἀπὸ τῶν πειρατῶν. προσαγορεύεται δὲ φησὶ ἐπαρχίδης ἡ ἄμπελος ἡ ἐν ἰκαρίῳ πράμνιον φέρουσα ἀπὸ τῶν ξύλων μὲν, ἰδρά. ἀπὸ δὲ τῶν οἰνοέων διονυσιάς. οἰνὸν δὲ πόλις ἐν τῇ νήσῳ ὅδι. λίδυμος δὲ πράμνιον φησὶ οἶνον, ἀπὸ πραμνίου, ἀμπέλου οὕτω καλουμένης. οἱ δὲ, ἰδίως, ἐν μέλανα εἶναι δὲ ἐν τῇ καθόλου. τὸ πρὸς παραμένειν ἐπὶ πλέον οἱονεὶ παραμένιον ὄντα. οἱ δὲ ἐν πραῶνοντα ἀπὸ μένος. ἐπεὶ οἱ πόντες προσηνεῖς. ἐπαινεῖ ἄμφις, καὶ τὸ ἐξ ἀκανθοῦ φύλλεως οἶνον, λέγων

γοδαπὸς εἰ φράσον. ἀκανθιος.
οἴνου πολίτης ὢν κρατίσου σφυρὸς εἶ.
ἔχεις. τί δ' ἄθην τῶν φυλιτῶν οὐκ ἔχεις.
οἶνος ξυνικὸς παρῆν. ὁ γὰρ κηρίνθιος
οἶνον. ἀρχίλοχος ἐν νάξιον τῷ νέκταρι παραβάλλει. ὃς καί που φησὶ
ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη. ἐν δορὶ δ' οἶνος
σπάτις δὲ ἐν σκιάθιον ἐπαινεῖ.

μέλας σκιάθιος ἴσον ἴσῳ κεκραμένος. ἀχαιὸς δὲ ἐρυξιδίῳ, βιβλίου μέμνηται. ῥομβεύς, φησὶ δὲ καὶ φιλῖνος ὅτι παρέξω λέσβιον. χῖον γαπ* θάσιον. σίβλινον. μενδαῖον. ὡς τε μὴ δὲν κραιπαλᾶν. ἐπίχαρμος δὲ, ἀπό τινων ὀρῶν βιβλίνων φησὶ αὐτὸν ὠνομάσθαι. ἁρμονίδας δὲ τ' ἐρέτης

Εἰ τα πρὸς θεῶν
καὶ τοιοῦμ αὐτὸ τῆς παλίσσος σὺ τοῖς τρόποις
κοεῖν δὲ οἴνου ἄλεξις μνημονεύει ὡς σκληροῦ.
βασανισμός ὅτι. μὴ βύβλινον δὲ φησὶ τῶν βύβλινον
ἰσμαρικὸς. πίνω δ' ἐν σοὶ κεκλιμένος
οἶνος κοκκύζει τοῖς ὁλοιπόροις πιεῖν
ὃν βίβλινον.
καλεῖται δ' οὕτως ἀπό τινος χωρίου οὕτω προσαγορευομένου, φησὶ δὲ καὶ φιλῖνος ὅτι παρέξω λέσβιον. χῖον γαπ* θάσιον. σίβλινον. μενδαῖον. ὡς τε μὴ δὲν κραιπαλᾶν. ἐπίχαρμος δὲ, ἀπό τινων ὀρῶν βιβλίνων φησὶ αὐτὸν ὠνομάσθαι. ἁρμονίδας δὲ τ' ἐρέτης

α 18 ἔτι οἶνος πράμνιος. ἄλλοι τε καὶ αὐθοσμίας. φρίμμα. οἴνων ἰδιώματα διαφόρων. οἶνος πεπαλαιωμένος.

φησὶ εἶναι χώραν τὴν βιβλίαν. ἣν καὶ θάσιος ἰσάρην καὶ οἰσύμην προσαγορευθῆναι. ἐπιφανῶς δὲ ἡ θράκη ἐθαυμάζετο ὡς ἡδύοινος. καὶ σπουδαίως τὰ θασίων αὐτῆς χωρία. νῦν δ' ἐκλήμνιοι παρέσασαν οἶνον ἄριστον ἱστορήσασ'. δ' ὁ ἐρηγιος πρὸ ἐλαιὸν καλουμένην ἄμπελον, βιβλίαν φησὶ καλεῖσθαι. ἣν πόλιν φησὶν ἀρχαῖον ὃς ἐκάπεσε συρακουσίων πρῶτον εἰς συρακούσας κομίσαι ἐξ ἰταλίας. εἶτα αὖθις ὁ παρὰ σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος πόλιος, ὁ βίβλινος οἶνος. Χρησμός. πῖν' οἶνον φυτὰν ἐπεὶ οὐκ αὐθ- 5
δονα ναίεις οὐ δ' ἵδρα. ὑπέσαν. ὅθι γ' ἄκρυζον οἶνον ἔπινες. ὠνομάζετο δὲ παρὰ φοιζηνίοις ὡς φησιν ἀ
ριστοτέλης ἐν τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ ἄμπελος αὐθοδονιάς, καὶ ὑπειρὰς ἀφ' αὐθου τινὸς, καὶ ὑπίρου ὡς καὶ ἀλθηριάς ἀφ' ἀλθηρίου τινὸς οἰὸς τῶν ἀλφειοῦ ἀπογόνων. ἀλκμὰν δέ που. ἄπυρον οἶνον καὶ αὐθιτος ὀσ-
δοντα. φησὶ φύεκ πάντε λόφων ὃς ὅτι τόπος ἀσαρτης ἀπέχων σταδίους ἑπτά. καὶ φύεκοεν. πασῶν ὀρυ
γμάτος τινος καὶ ὄν ὑξ οἰνοῦντος. καὶ φύεν ὑξ ὀνόγλου καὶ σταθμῶν χωρία δὲ ταῦτα τὰ καὶ θασιον πιτάνης. 10
φησὶν ὃν οἶνον δ' οἰνουντιάδην ἢ δένδριν, ἢ πρύσιον. ἢ ὄνωγλιν, ἢ σταθμίταν. καὶ τὸ ἐκ καρύσου ὃς ὅτι θασιον
ἀφροδίσιον. ἄπυρον δὲ ἔστι τὸ οὐχ ἑψημένον. ἐχρῶντο δ' ἐφθοῖς οἴνοις πολύβιος δὲ διάφορον οἶνον οἰκαπύρ
φησὶ γίνεσθαι φύεν ἀχαδενδρίτιδι καλουμένου. ὧ μηδεία συμπίνεσθαι. ἀλκίφρων δ' ὁ μαιανδρίος θασὶ
τιδι ἐφεσίαν φησὶ εἶναι ὀρείαν κώμην τιδι πρόσθορον μὲν καλουμένην, λητοΐδα. νῦν δὲ λατωρείαν ἀφ' λα
τωρείας ἀμαζόνος. οἰκ γίνεσθαι φύεν πράμνειον οἶνον. τιμαχίδας δὲ ὁ ῥόδιος ὑπόχυτον τινὰ οἶνον οἰ ῥό- 15
δῳ καλεῖ. παρὰ θασιον τῷ γλυκεῖ, καὶ γλύκις δ' οἶνος καλεῖται ὁ τὸ ἕψημα ἔχων. πολύζηλος δὲ αὐ
τίτην καλεῖ οἶνον οἰ ῥόδῳ. θασίων δ' ὁ κωμικὸς, καπνίαν καλλιστος δ' οὗτος γίνεται οἰκοικοδῶ, πολεῖ ἰ
ταλίας. ἄμφις δ' οἶνος ὁ φαῦλος καλεῖσθαι παρὰ σωσικράτει. ἐχρῶντο δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ πόματι ἔνι ὑξ
ἀρωμάτων. καταστυφαξομένῳ ὁ ἐνδάλουν τείμημα. θεόφραστος δὲ οἰ τῇ θασὶ φυτῶν ἱστορίᾳ. φησί. οἰκ
ῥαίας τῆς ἀρκαδίας γίνεσθαι οἶνον ὃς τοὺς μὲν ἄνδρας πινόμενος ὑξ ἴσης. τὰς δὲ γυναῖκας, τεκνούσας 20
ποιεῖ. θασὶ δὲ κορωνίαν τῆς ἀχαΐας, ἀμπέλου τι γένος εἶναι ἀφ' ἧς φύεν οἶνον ὑξ ἀμβλοῦν ποιεῖν τὰς γυ
ναῖκας τὰς ἐγκύμονας. καὶ τῶν βοιδίων δέ φησι φάτωσι, ὑξ ἀμβλοῦσιν. ὁ δὲ φοιζήνιος οἶνος ἀγόνους φη
σὶ ποιεῖ τοὺς πίνοντας. οἰ θάσω δ' λέγει. ὡς αὐθὶ ποιοῦσιν οἶνόν τινα ὑπνωτικόν. καὶ ἕτερον ἀγρυπνεῖν ποιῶν
τα τοὺς πίνοντας. θασὶ δὲ τῆς τῶ αὐθοσμίου οἴνου σπουδάσας, φαίνιας ὁ ῥόδιος φησὶ παῖδ' γλυκεῖ πα
ρεγχεῖται θασὶ, τοὺς πυκνότατα εἰς θάλασσης, καὶ γίνεται αὐθοσμίας καὶ πάλιν. αὐθοσμίας γίνε- 25
ται ἐκ νέων ἀμπέλων ἰαχυρώτερος. ἢ ἐκ παλαιῶν, ὑξ ἧς τὲ φησὶ τοὺς ἐμφακώδης συμπατήσαντες ἀπί
θενδε, καὶ αὐθοσμίας ἐγένετο. θεόφραστος δ' οἰ θάσῳ φησὶ δ' οἰ τῷ πρυτανείῳ διδόμενον θαυμασθὲν ἦ
πιὸν ἡδονὴν ἡρτυμένος γαρ ὅσιν. ἐμβάλλουσι γ' εἰς φ κεράμου σταῖς μέλιτι φυράσαντες ὥς τε πιὸν ὀσμὴν
ἀπ' αὐθοῦ, τὴν δὲ γλυκύτητα ἀφ' τῶ σαιτὸς λαμβάνειν φ οἶνον. καὶ ἑξῆς δέ φησιν. ἑαίτης κεράσης σικυ
ρὸν, καὶ θύοσμον μαλακῷ καὶ θύόσμῳ καθάπερ δ' ἡρακλεώτην, καὶ δ' ῥυθραῖον, τῶ μὲν πιὸ μαλακό- 30
τητα. θοῦ δὲ τὴν θύσομαχίαν παρεχομένου. μυρτίτης δὲ ἡ μυρρίνης οἶνος κεῖται παρὰ ποσειδίππῳ

διψηρὸς ἄκρος ὁ μυρρίνης ὁ τίμιος, καὶ ῥμῆς δ' εἶδος πόσεως παρὰ σφαπίδι. χαιρίας δὲ
ἐν βαβυλῶνι, οἶνον φησὶ γίνεσθαι φ καλούμενον νέκταρ ἢ γαρ ἔπος φ δ' ἀληθὲς ὅτ' οὐ μόνον, ὕδατος εἶ
σαν. ἀλλά τι καὶ λαύχης οἶνος ἔχειν ἐθέλῃ. οὐ δὲ γαρ ἀπόβλητον διονύσιον. οὐδὲ γίγαρτον ὁ
κεῖος φησι ποιητὴς τῶν οἴνων ὁ μὲν, λευκὸς ὁ δὲ κιρρός. ὁ δὲ μέλας. καὶ ὁ μὲν λευκὸς, λεπτόταθος τῇ φύ- 35
σει οὐρητικός. θρμός. πεπτικός τε ὢν, πιὸ κεφαλὴν ποιεῖ διάπυρον. ἀνωφορὴς γαρ ὁ οἶνος. ὁ δὲ μέλας ὁ
μὴ γλυκάζων. εὐφορμώτατος. συμπτικός. ὁ δὲ γλυκάζων, καὶ τῶν λευκῶν, καὶ τῶν κιρρῶν προφορμώτα
τος. λεαίνει γαρ κατὰ πιὸ πάρεδρον. καὶ παχυῶν τὰ ὑγρὰ μᾶλλον, κεφαλὴν ἧττον παρενοχλεῖ. ὄντως
γαρ ἡ τῶ γλυκέος οἴνου φησὶν, ἐγχρονίζει θασὶ τὰ ὑποχόνδρια καὶ πυέλου ὄδιν ἀνατωγός. ὡς διοκλῆς,
καὶ πραξαγόρας, ἰσορροῦσι. μνησίθεος δ' ὁ ἀθηναῖος φησὶν ὁ μέλας οἶνος ὅτι θρεπτικώτατος. ὁ δὲ λευκὸς, 40
οὐρητικώτατος καὶ λεπτόταθος ὁ δὲ κιρρὸς, ξηρός. καὶ τῶν σιτίων πεπτικώτερος. οἱ δ' ἐπιμελέστεροι τε
θαλαπεωμένοι οἶνοι, ἀκραὶ παλοί τε εἰσι, καὶ κοιλίαν λύουσιν ὥσπερ δέκνουσί τε ἐν γόμαχον. ἐμφυσήσεις τε
ἀνθρᾴζονται, καὶ συγκατθρᾴζονται πιὸ φροφὴν βιοῦσι δ' ὅσιν ὅ, τε μισόδιος, καὶ ὁ ἀφ' ἁλικαρνασσοῦ.
ὁ γοῶν κωμικὸς μένιππος ἁλμοφόπιν πιὸ μισόδον φησὶ καινῶς δὲ, καὶ ὁ κῶος τεθαλάπεωται. καὶ ὁ ῥόδιος
δὲ, ἐλάπονος μὲν τετύχηκε θαλάσσης ὁ δὲ πολὺς αὐτοῦ ἀχρεῖος ὅσιν ὁ δὲ νησιώτης, εἴς τε τοὺς πότους ἐ- 45
στὶν οὐ πεφυκὼς, καὶ πρὸς τὴν καθημερινὴν χρῆσιν οὐκ ἀποικέος. ὁ δὲ κνίδιος, αἵματος γεννητικός. εὔφο
μος κοιλίαν δ' λυθὸν καταστυφάζων πολεῖον δὲ πινόμενος, ἐκλύει φ γόμαχον. ὁ δὲ λέσβιος, σύφειν μι
κροτέραν ἔχει καὶ μᾶλλον οὐρεῖται χαριέστερος δ' ὅσιν ὁ χῖος. καὶ τὸ χίου, ὁ καλούμενος αἰριούσιος. διαφο
ραὶ δὲ αὐθοῦ εἰσὶ τρεῖς. ὁ μὲν, γαρ αὐστηρός ὅσιν. ὁ δὲ, γλυκάζων. ὁ δὲ μέσος τούτων τῇ φύσει, αὐτόκρατος κα
λεῖται. ὁ μὲν οὖν αὐστηρὸς θύσομος ὅσι, καὶ εὔφορμος, καὶ μᾶλλον οὐρεῖται. ὁ δὲ γλυκάζων, εὔφορμος 50
πιὸ μισόδιος. κοιλίαν μαλακτικός. ὁ δ' αὐτόκρατος, τῇ χρείᾳ ὅσι. κοινῶς δ' ὁ χῖος, πεπτικὸς εὔφορμος. αἵ
ματος χρηστοῦ γεννητικός. προσηνέστατος πιὸ μισόδιος. διὰ δ' πολὺ εἶναι τῇ δυνάμει. τῶν δ' οἴνων χαριέστα
τος, ὁ κατὰ πιὸ ἰταλίαν ἀλβανὸς ὁ καὶ ὁ φαλέρνος. ὁ δὲ θύτων πεπαλαιωμένος, καὶ κεχρονικὼς, φαρ-

οἶνος πρὸς τοῖς ἄλλοις, χῖος, καὶ μαρεώτης. οἶνος ταινιωτικός· αἰγύπτιος. ἀσυδέ- κ 19
μασ' οἴνου εὕρεσις. κεῖθινος οἶνος· κρέμβη ἀμέθυστος.

μακώδης ὢν καὶ λίαν ταχέως ὁ δὲ ἀδριανὸς ἡδύοινος, εὔπνους εὐανάδοτος, ἄλυπος δὲ σώζειν. οἶνο ποιητέον δὲ αὐτοὺς πρότερον χρόνου· καὶ εἰς ἀναπεπαμένον τότε θετέον· εἰς τὸ διαπνεῦσαι δὲ πολὺ τῆς ἀκμῆς αὐτῶν· χαριέστατος δ' οἶνος εἰς παλαίωσιν ὁ κερκυραῖος. ὁ δὲ ζακώνθιος· καὶ ὁ λευκάδιος ὀξὺς δὲ γύψον λαβεῖν, καὶ κεφαλὴν, ἀδικοῦσιν. ὁ δὲ ἀπὸ κιλικίας ἀβάτης ἡδύοινος, καὶ λίαν μόνον δεῖ μα-
5 λακικὸς κώμη δὲ, ἢ μεσσήνη, ἢ ἀλικαρνασσός, ἢ παντὶ τῷ ἰκαρίῳ τεθαλαττωμένῳ σωζέσθω τὰ σκλη ρὰ τῶν ὑδάτων· δίκην κῆρος ἔχει, ἢ ὄμβρια ἐκεῖ δ' ἀνυλιβόμενα, καὶ πλέονα χρόνον καθεσταμένα χρήσιμοι δ' εἰσὶν οὗτοι ἀθήναις, καὶ σικυῶνι· τὰ γὰρ τοιαῦτα ὕδατα· τοῖς δὲ θαλασσίοις τῶν οἴνων, καὶ τοῖς παρέχουσιν ἑαυτοὺς ἂν ὠθῶσιν σύμπαν τῷ χρόνῳ καὶ λεσβίῳ, τὰ ἀποιόταται τῶν ὑδάτων, εὐθετεῖ. εὖ γλεῦσαι σι γήσασα τὸν πολὺν χρόνον. ὡς δ' ἂν τὰ πλείστη πρᾶγμ' ὑπέρχεται τόδε. ἡ τῆς ἀνάγκης οὐδὲν ἐμβεί
10 θέστερον. ὑφ' ἧς μὲν κρυφθὲν ἐκφανεῖς ἀνάκτορον φησὶ σοφοκλῆς· ὅτι ὁ μαρεώτης οἶνος, ὁ ἀλεξανδρεω τικός· πλὴν μὲν προσηγορίαν ἔχει, ἀπὸ τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ. κρίνης μαρείας, ἢ τῆ παρ' αὐτὴν πόλεως ὁ μεωνύμου. ἡ πρότερον μὲν ἦν μεγίστη· νῦν δὲ κώμη· παρέλιφε μέν τοι πλὴν προσηγορίαν λαβοῦσα ἀπὸ μα ρωνος· ἑνὸς τῶν μετὰ διονύσου τὰς στρατείας πεποιημένων πολλὴ δὲ ἡ τοῦδε πλὴν γὴν ταύτην ἄμπελος ἧς ἢ σταφυλὴ βρωθῆναι πάνυ· εὔστομος, καὶ ὁ γινόμενος οἶνος ἡδύοινος· λευκὸς τε γὰρ καὶ ἡδὺς εὔπνους· εὐα
15 νάδοτος· λεπτός· κεφαλῆς οὐ καθικνούμενος· διουρητικός· τούτου δὲ ἧττον ὁ ταινιωτικὸς ἡδύοινος· ταινία δ' ὄνομα ἐπὶ μήκους τοῦδε τοὺς αὐτοὺς τόπους· ἀφ' ἧς οἱ γινόμενοι οἶνοι, εἰσὶ μὲν ἐρίμαυ πόχλωροι ἐμφαί νοντές τι ἐν κύλιξι· λιπαρόν· ὃ κατὰ πλὴν τὸ ὕδατος κρᾶσιν ἀνακλύεται κατὰ βραχὺ ὡς ἧττον τὸ μέλι φ' ἁπτικόν, ἀσχιερνάμενον. οὔτος ὁ ταινιωτικὸς, πρὸς τὸ ἡδὺς εἶναι, ἔχει τι ἧττον ἀφωμακτῶδες· ἐρίμαι ἐπισύφων. ἡ δὲ τοῦδε τὸν, νεῖλον ἄμπελος τοῦδε μὲν αὐτὴ ἔσος, καὶ ὁ τοῦ μός· ἧττον δὲ τῶν οἴνων ἰσάζοντες κα-
20 τά τε τὰ χρώματα, ἧττον τὴν προσφορά· τούτους δ' ὑπὸ τοῦ βάλλει ὁ κατὰ αἴτυλλαν πόλιν οὐ μακρὰν δοσαν ἀλεξανδρείας ἧς ζεὺς φόρβας οἱ τότε βασιλεῖς αἰγύπτιοί τε, ἧττον πέρσαι ταῖς γαμεταῖς ἐλίσσοσαν εἰς ζώνας. ὁ δὲ κατὰ πλὴν ἠβαῖδα, ἧττον μάλισα ὁ κατὰ τὴν κόπτον πόλιν οὕτως ὄνομα λεπτός, ἧττον εὐανάδοτος, καὶ ταχέως πεπτικὸς, ὡς τοῖς πυρετταίνουσι δίδόμενος μὴ βλάπτειν Σαωτὴν ἐπαινεῖς ὧσπερ ἀσυδέμασ' γύ ναι· ἦν δὲ ζηκικὸς ποιητὴς, ὁ ἀσυδέμασ'. ὅτι θεόπομπος ὁ χῖος τὴν ἄμπελον ἱστορεῖ εὑρεθῆναι ἐν ἐλυμ
25 πίᾳ παρὰ τὸν ἀλφειὸν, ἧττον ὅτι τῆς ἡλείας τόπος ὄνομα ἐστὶν ἀπέχων ὀκτὼ σταδίους. ἐν ᾧ οἱ ἐγχώριοι. κατακλείον τες τοῖς διονυσίοις χαλκοῖς λέβησι τὰς ῥᾶγας καινοὺς, παρόντων τῶν ἐπιδημούντων, ἀφροφραγίζονται. καὶ ὕστερον ἀνοίγοντες, εὑρίσκουσιν οἴνου πεπληρωμένους· ἑλλάνικος δέ φησιν ἐν τῇ πλὴν θήνῃ πόλῃ αἰγύπτου, πρώτη εὑρεθῆναι τὴν ἄμπελον, διὸ, καὶ διόθεν ὁ βξ ἀναδημίασ', φιλοίνους, καὶ φιλοπότας τοὺς αἰγυ πτίους γενέσθ· εὑρεθῆναι τε παρ' αὐτοῖς βούλημα ὥστε τοὺς ἐπὶ πειρᾶσθαι ἀφροῦντας οἴνου ἓν ἐκ τῶν κει
30 θῶν γινόμενον πίνειν· καὶ οὕτως ἥδεσθαι τοὺς ἐπὶ πρωϊ προσφθρομένους ὡς, καὶ ἄλφι, καὶ ὀρχεῖσθαι, καὶ πάντα ποιεῖν ὅσα τοὺς βεβοίνους γινομένους. ἀριστοτέλης δὲ φησὶ· ὅτι οἱ μὲν ἀπ' οἴνου μεθυσκόμενοι· εὐθὺ πρόσω πον φέρονται· οἱ δὲ τὸν κρίθινον πεπωκότες, βραπτάζονται πλὴν κεφαλὴν· ὁ μὲν γὰρ οἶνος, καρη βαρικός· ὁ δὲ κρίθινος, καρωτικός· ὅτι δὲ φίλοινοι αἰγύπτιοι, σημεῖον, καὶ τὸ παρὰ μόνοις αὐτοῖς ὡς νό μισμον εἶναι τοῖς λεπτοῖς πρὸ πάντων ἐθισμάτων κρίνεσθαι· ἔθεν ἐφθὰς καὶ μέχρι τοῦ λίβυος παρασκευά-
35 ζεσθαι· καὶ πολλοὶ εἰς τὰς καταστιβαζομένας ἀμπέλους, προσλαμβάνουσι ἐν τῆς κρίμβης σωρίσμα· καὶ οὕτω ἀπ' ἀμπελῶνι κρίμβαι φύονται, ἀμαυρότερος ὁ οἶνος γίνεται· διὸ καὶ συβαρεῖται φησὶ τίμαι ος πρὸ βοῦ πίνειν, κρίμβασ' ἥδιον ἄλεξις. ἐχεὶς ὑπὲ πινοθεῖται νεωὶ κραιπαλᾶς καταυύσασαν παύσει γὰρ εἰτάσι δότῳ· ἐχφανόν τις δύβύλος· δύβουλος δέ σου φησὶ γύναι ἐ φανόν γε κομίσασ' εἰς ἐμὲ σὺ, πλὴν κραιπάλλω μέλλεις ἀφεῖναι πᾶσαν· ὡς ἐμοὶ δοκεῖς. ὅτι δὲ τὴν κρίμβλω ἐφάνσι ἐκά-
40 λουν οἱ παλαιοὶ, ἀπολλόδωρος δηλοῖ ὁ κηρύστιος·

οἶ δ' ὅτι κικλοῦσιν ἐφάνον ἡμεῖς δ' ὀξέοι
κρίμβην γ' ἀφανόν τε φλλῶ σὺ φάγητε, παύσετε,
ἐπὶ τοῦ μετώπου, νικηχάρης,
βαλανεῖον ἵν' οὕω βξ χρὴ τὴν κραιπάλλω ἄμβις
οὐδὲν τοιοῦτον ὡς δ' προσωτεσεῖν ἄφνω
ἄνρους ὡς τε τὰς ἐφαφάνους οὕτω δοκεῖν.

τὸ βαρὸς διασκεδάτε τ' πρόσθεν πλῶ κέφος
εἰσαύριον αὖτις ἐφάνων ἐμφύσομεν
οὐκ ὄντιν ὡς ἔοικε φαρμακον μέθυς
λύπην τιν' οὕτως· βξελαύνει γὰρ σφόδρα.
ῥᾳδὶ δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης λῶ ἡ κρίμβη ποιεῖ· ἰσορᾷ καὶ θεόφραστος φεύγειν φάσκων, καὶ ζῶσαν τὴν ἄμπελον τῆς ἐφαφάνου τὴν ὁλήν.

περὶ οἴνου. οἴνου φύσις. οἰκία χρήσης.

κ 21

ἐκ τοῦ βιβλίου δευτέρου.

ὁ πολὺ τῆς ἡμέρας προσεπιμελῶς τῷ ὕπνῳ. οὐκ εἴων με οἱ λόγοι οὓς ἀπεμνημόνευσας ὄν
τες ποικίλοι ὕπνῳ δίδοναι ὁλόκληρον. ὅπερ ἦν οἶνον, ὁ ἠθλοφώνιος νικανδρος, ὠνομάσθαι
φησὶν ἀφ' οἰνέως, οἶνον δὲ σὺν κοίλοισιν ἀρθμὸν ἐφεῖσαν δεπάεσσιν οἶνην ἔκλησε. φησὶ δὲ, καὶ 5
τ μελανιστοπόδης ὁ μελήσιος ἐπώνυμον ὧδέ σοτ' οἶνον οἰνέως. ἑκαταῖος δ' ὁ μελήσιος πλὼ
ἄμπελον σὺν αἰπολίᾳ λέπτων οὔρεσι θῆναι. φησὶ, καὶ παῖδε. ὀρεσθλὴς ὁ δλυκαλίωνος ἦλθεν εἰς αἰ
πολίαν ὠδὶ βασιλέα. καὶ κύων αὐτῷ στέλεχος ἕπετο. καὶ ὃς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἡμερουχθῆναι. καὶ ἐξ αὐ
τῆς ἔφυ ἄμπελος πολυστάφυλος. διὸ καὶ ἦν αὐτοῦ παῖδα φύτον ἐνάλεσι. τούτου δ' οἶνος ἐγένετο κληθεὶς
ἀφ' τῶν ἀμπέλων. οἱ γὰρ παλαιοὶ φησὶν Ἕλληνες οἶναν ἐνάλουν τὰς ἀμπέλους. οἰνέως δ' ἐγένετο αἰπολός. 10
πλάτων δ' ἐν κρατύλῳ ἐτυμολογῶν φησὶν οἶνον, οἱόνουν αὐτὸν φησὶ εἶναι ἐξ τοῦ οἰήσεως ἡμῶν τὸν νοῦν ἐμπι
πλᾶν. ἢ τάχα ἀφ' τ' ὀνήσεως κέκληται. παρετυμολογῶν γ' ὅμηρος τὴν φωνὴν, ὥς πως φησὶ πεῖται
δὲ καὶ αὐτὸς ὀνήσασθαι αἴκε πίεθα καὶ γὰρ τὰ βρώματα ὀνήατα καλεῖν εἰώθασιν ἀφ' τοῦ ὀνίσασθαι ἡμᾶς. οἱ-
νόν τοι μνῆσάμενος θεοὶ ποίησαν ἄρισον θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀφροσυνέων μελεδῶνας δίφιλος δ' ὁ κω 15
μικὸς φησὶν ὧ πᾶσι τοῖς φρονοῦσι προσφιλέστατε
διόνυσε, καὶ σοφώτατ' ὡς ἡδύς τις εἶ ὅταν τάπεινον μέγα φρονεῖν ποιῇς μόνος
τὸν τὰς ὀφρῦς αἴροντα, συμπείθεις γελᾶν. τόν τ' ἀθυμοῦντ', ὀλμαῖόν τ', ὄν, δειλὸν, θρασύν.

ὁ δὲ φιλόξενος λέγει εὑρεῖν τινας οἶνος πάμφωνος. χαιρήμων δέ ὁ γραμματικὸς παρασημαίνειν φησὶ τὸν
οἶνον τοῖς χωμικοῖς, γέλωτα σοφίαν εὐμάθειαν. εὐβουλίαν. ἴων δ' ὁ χῖος φησὶ ἄδε μὲν παῖδα ταυροπὸν
νέον οὐ νέον ἤδιστον πρόπολον βαρυδούπων ὀρῶν 20
οἶνον ἀθρόσπονον ἀνθρώπων πρύτανιν. μνησίθεος δὲ ἔφη τὸν οἶνον τοὺς θεούς.
θνητοῖς κατάδεξαι. τοῖς μὲν ὀρθῶς χωμικοῖς, λαθὸν μέγιστον. τοῖς δ' ἀτάκτως εὐμπαλιν
τροφὴν τε γὰρ δίδωσι τοῖσι χωμικοῖς ἰσχύτε ταῖς ψυχαῖσι, καὶ τοῖς σώμασιν.
εἰς πᾶν ἰατρικήν τε χρησιμώτατον. καὶ τοῖσι πότοισι φαρμάκοις, κραίνυται,
καὶ τοῖσιν ἑλκωθεῖσιν ὠφέλημ' ἔχει. σὺ ταῖς σωούσαις τε ταῖς καθ' ἡμέραν 25
τοῖς μὲν μέτριον πίνουσι, καὶ κεκραμένον εὐθυμίαν φορᾷ γ' ἑαυτὸν δ' ὑπὸρ βάλλης ὕβριν.
ἐὰν δ' ἴσον ἴσῳ προσφορῇ, μανίαν ποιεῖ ἂν δ' ἄκρατον παράλυσιν τῶν γε σωμάτων.
διὸ, καὶ καλέεσθαι τ' οἶνυσον παντα χοῦ ἀφρὸν ἡ δὲ πυθὶ ἑρμῆ τίσι
οἶνυσον ὑγιάτην καλεῖν, εὔβουλος δὲ ποιεῖ τὸν οἶνυσον λέγοντα
τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκραννύω τοῖς δὲ φρονοῦσι τὸν μὲν, ὑγιείας εἶα. 30
ὃν πρῶτον ἐκ πίνουσι. τὸν δὲ δεύτερον ἔρωτος ἡδονῆς τε τὸν τρίτον δ' ὕπνου,
ὃν ἐς πόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι, οἶνος δὲ καθίζουσ' ὁ δὲ τέταρτος,
οὐκέτ' ἀμέτερος ἐστ' ἀλλ' ὕβρεως. ὁ δ' πέμπτος, βοῶν ἕκτος δὲ κώμων ἔβδομος δ' ὑπωπίων.
ὄγδοος. κλήτορος ὁ δ' ἔνατος χολῆς. δέκατος δὲ, μανίας, ὥς τε, μὴ βάλλειν ποιεῖ.
γολὺς γὰρ εἰς σ' ἔμε κρὸν ἀνῆκον χυθείς, ὑποσκελίζει ῥᾳδίως τοὺς πεπωκότας. 35

ἐπίχαρμος δὲ φησὶ ἐκ μὲν θυσίας, βοίνη ἐκ δὲ βοίνης πόσις ἐγένετο χάρεσσιν ὡς γέ μοι ἐκ δὲ πόσιος κῶμος.
ἐκ κώμου δ' ἐγένετο θυσία ἐκ δὲ θυσίας λίκνα. ἐκ δὲ καταλίκνης, πίδαι τε μὴ σφάκελος καὶ ζημία πα
νύκτιος δ' ὁ ἐποποιὸς πλὼ μὲν πρώτην πόσιν, ἀχρονέμει χάρεσσιν ὥραις, καὶ διονύσῳ πλὼ δὲ δευτέραν, ἀφρο
δίτῃ καὶ πάλιν διονύσῳ. ὕβρει δὲ καὶ ἄτῃ πλὼ τρίτην. κατὰ γὰρ τὸν ὕβρεως πόσιν, γίνεται κῶμος λοί
δορόν θ' ὕβρειν φόβος ὅθεν τινὲς τὴν διονύσου γένεσιν καὶ πλὼ τ' ὕβρεως, κατὰ ταυτὰ γενέσθαι φασίν. 40
ἄλεξις δέ που φησὶν. ὡς ὁμοιότατος ἀνθρώπος οἴνῳ πλὼ φύσιν
τρόπον τιν' ὄψιν. τὸν γὰρ οἶνον τὸν νέον γολή γ' αἰάγμη καὶ τὸν ἀέρα ἀποζέσαι
γρώτισον ἀφυσρέσαι τε ἅπαν θῆσαι. πάλιν σκληρὸν γενέσθαι. παραμάσσοντα δ' ὧν λέγω
τούτων ἁπάντων ἀπειρυθέντα. πλὼ αὖω ταύτην αὖσιαν ἐπιπολάζουσαν ποτὲ
γρόμον γενέσθαι, καὶ κατασῆναι πάλιν. ἢ λαὼ θ' ἅπασι τοὺ πίλοιπον λαπτελεῖν. κατὰ δὲ τ' 45
κυρλωσίον ποιητὴν, οἶνος πυρὶ ἶσον ἔχει μέρος δ' τ' αὖες αὖσαι
ἔλθῃ κυμαίνει δ' ἁλὶ λίβυσσαν ἅλα βορέης μὲ νότος τὰ δ' τε κεκρυμμένα φαίνῃ
βυσσόθεν. ἐκ δ' ἀέρων πάντ' ἐτίνα ξενόον. λαχοῦ δὲ τοὐναντίον φησὶ ἄλεξις
οὐλόν γ' ἔοικ' ἄνθρωπος οἶνῳ πλὼ φύσιν. ὁ μὲν, γὰρ ἀπογράσκων, ἀνδρὸς γίνεται
οἶνον δὲ τὸν παλαιότατον ἀσουδίζομεν. ὁ μὲν δάκνει γὰρ ὁ δ' ἱλαροὺς ἡμᾶς ποιεῖ. 50
γανύασις δὲ λέγει οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄψαρ
ἐθλὸν ἀλεξίκακον παίσῃ σιωπηδὸν αἰήν. σὺ μὲν γὰρ θαλίης ὄρατον μόρον ἀλλαίης τε
ἐν δὲ χορῶν τυπίης. σὺ δ' ἱμόρτης φιλότητος
τῷ σε χρὴ παρὰ δαιτὶ δεδαιμένον εὔφρονι θυμῷ, πίνῃν μὴ δὲ βορῆς κεκορημένον ἠύτε παῖδα

ἦθαι

οἶνος καὶ ἀλήθεια. Τί πολις. Διόνυσος ὀρθός. ἄκρατον διὸς σωτῆρος. νέκταρ. κα 21

Ἥδεται πλημμύροντα λελιθισμένον δυφροσιν ἀώτῳ.
Καὶ πάλιν. οἶνος δὲ θνητοῖσι θεῶν παρὰ δῶρον ἄριστον
Ἀγλαὸς ᾧ πᾶσαι μὲν ἐφαρμόζουσιν ἀοιδαί.
Γαῖται δ' ὀρχησμοὶ πᾶσαι δ' ὧραται φιλότητες.
Γάσας δ' ἐκ καρδίας αἰνίας ἀνθρώπων ἀλαπάζει. Ἀπινόμενος καὶ τὰ μέζον. ἔτι δὲ μέζον δὲ χρείων.

Τίμαιος δὲ ὁ ταυρομενίτης ἐν ἀκράγαντι οἰκίαν τινά φησι καλεῖσθαι ῥήμη ὑπ' αὐτῆς διαύτης. νεανίσκους τινὰς ἐν αὐτῇ μεθυσκομένους, ἐς τοσοῦτον ἐλθεῖν μανίας ἐκθορμανθέντας ἀπὸ τῆς μέθης, ὡς νομίζειν μὲν αὐτὰ ῥήμους πλεῖν. χειμάζεσθαι δὲ χαλεπῶς καὶ τὰ πλοῖα ἐκφέρεσθαι ὡς τὰ ἀπὸ τῆς οἰκίας πάντα σκεύη, καὶ σώματα, ἅ ἦν ὡς αὐτὰ πλοῖα θάλασσαν, πλοῖα ναῶν δὲ ἦν χειμῶνα ἀποροπτίζεσθαι δόξαν αὐτοῖς λέγειν ἦν κυβερνήτην. συναθροιζομένων οὖν πολλῶν καὶ τὰ ῥιπτόμενα διαρπαζόντων, ἃ δ' ὡς παύεσθαι τῆς μανίας τοὺς νεανίσκους. καὶ τῇ ἐπιούσῃ τ' ἡμέρᾳ, παρχνομένων τῶν σρατιωτῶν αὐτὰ πλοῖα, ἐγκλιθέντες οἱ νεανίσκοι ἐπὶ ναυτιῶντες, ἀπεκείναντο τῶν θανομένων τ' ἀφ' ὧν ἦντων, ἔτι δὲ χειμῶνος ἀνοχλήσαντος, ἰώμενοι δὲ ἀποφορήσασθαι τῇ θαλάσσῃ τὰ αὐτὰ τῶν φορτίων. θαυμαζόντων δὲ τῶν σρατιωτῶν πλοῖα ἐκπλεῖν τ' ἀνδρῶν εἰς τ' νεανίσκων καί τι δοκῶν τῶν ἄλλων προσβύειν κατὰ πλοῖα ἐπὶ δ' ἔρη ἀνδρὸς ῥίπτωνες ἔτι τὸ δέους ἀναβαλὼν ἐμαυτὸν ἔτι τοὺς θαλάμους ὡς σὺν μάλιστα ἀναπαυόμενος ἐκείμην συβίνοντες δὴ τῇ αὐτῶν ἐκστάσει ἐπιτιμήσαντες μὴ πλείονος οἴνου, ἐμφορεῖσθαι ἀφῆκαν. καὶ οἱ χάριν ἔχειν ὁμολογήσαντες. αὐτὸς μόνος ἔρη τύχωμεν ἀπαλλαγέντες τούτου κλύδωνος, σωτῆρα ὑμᾶς ἐπιφανῶς μὴ τῶν θαλασσίων δαιμόνων ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα ὀρυσσόμενα. ὡς αἰσίως ἡμῖν ἐπιφανέντας. ἐντεῦθεν ἡ οἰκία ῥήμης ἐκλήθη. φιλόχορος δέ φησιν ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν οἱ λοιποὶ εἰσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἔνιοι αἰσχρολυπούσι παῤῥησίαν ἄγοντες. ὅθεν οἶνος καὶ ἀλήθεια λέγεται. καὶ ἀνδρὸς δ' ἔλεγε ξένου. καὶ τὸ νικητήριον ἐν διονύσου ῥίπτου. καὶ γὰρ ἐκ τίποδος λέγειν φασὶν τοὺς ἀληθεύοντας. δεῖ δὲ νοεῖν τί ποδα, τὸ διονύσου τὸν τῆρα. ὧν ἐν τῷ ἀρχαῖον, δύο γένη ῥιπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας σωέβαινον ἀμφοτέρους. ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος. αἰσχύλος.

Τὸν μὲν ῥίποδ' ἑβδέξατ' οἰκεῖος λέβης. Αἰεὶ φυλάσσων πλοῖα κἀπὸ πυρὸς τάσιν.
Ὁ δ' ἕτερος ὁ κρατὴρ καλούμενος ὅμηρος Ἐπ' ἀπύρους ῥίποδας ἐν τούτοις δὲ ἦν οἶνον ἐκίρνων καὶ ἐστὸς ὅστις ὁ τῆς ἀληθείας οἰκεῖος τίποδος. διὸ ἀπόλλωνος μὴ οἰκεῖος, ὅτι πλοῖα ἐκ μαντικῆς ἀλήθειαν. διονύσου δὲ ὅτι πλοῖα ἐν μέθῃ. σῖμος δ' ὅλιος φησι ῥίποδος χαλκοῦς. οὐχ ὁ πυθικός. ἀλλ' ὃν νῦν λέβητα καλοῦσι οὗτοι δ' ἦσαν οἱ μὴ ἄπυροι εἰς οὓς τ' οἶνον ἐξεκράαινον. οἱ δὲ λοετροχόοι ἐν οὓς τ' ὕδωρ ἐθέρμαινον καὶ ἐμπυριβήται. καὶ τούτων οἵτινες ὠπώντες. τίποδας δὲ πλοῖα ὑπόβασιν ἔχοντες, τίποδες ὠνομάζοντο. φησὶ που ἔφιππος. οἴνου δὲ πλῆθος πολλὴ ἀνάγκη λαλεῖν.

Οὐκοῦν μεθύοντας φασὶ τὰ λεγόμενα, Ἀντιφάνης κρύπτειν φιλεῖ
Ἅπαντα τἄλλα τοὺς διώκοντ' ἂν πολλοὶ δυοῖν. Οἶνον τε πίνων εἰς ὄψε τ' ἐμπεσών.
Ἀμφότερα μιμεῖται ἀπὸ τῶν βλεμμάτων, Καὶ τῶν λόγων γ' αὖ ὥς τε τοὺς ἀφνουμένους
Μάλιστα ταῦτα καταφανεῖς πολλοῖς. ποιεῖ φιλόχορος δέ φησι ἀμφικτύονα, ἐν ἀθηναίων βασιλέα μαθόντα παρὰ διονύσου πλοῖα τὸν οἶνα κρᾶσιν πρῶτον κεράσαι. διὸ, καὶ ὀρθοὺς γενέσθαι τοὺς ἀνθρώπους οὐ πίνοντας, πρόσθεν. ἔτι τὸ ἀκρατόν καμπτομένους καὶ ῥίπτειν τοῦτο ῥύσασθαι βωμὸν ὀρθῷ διονύσῳ. ἐν ᾧ τ' ὥρᾳ ἱδρῷ. αὖται τ' καὶ τ' ἀμπέλου καρπὸν ἐκφέρουσι. πλησίον δ' αὐτῆς, καὶ ταῖς νύμφαις βωμὸν ἔδειμεν ὑπόμνημα βίας χωμένοις τῆς κράσεως ποιούμενος. καὶ γὰρ διονύσου τροφοὶ αἱ μοῦσαι λέγονται. καὶ δεσμὸν ἔθος προσφέρεσθαι μὴ τὰ σῖτα ἄκρατον μόνον. ὅσον γύσασθαι. δεῖγμα τ' δυνάμενος τοῦ ἀγαθοῦ θεοῦ. τὸ δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον ὁ πόσον ἕκαστος βούλεται. προσεπιλέγειν δὴ τούτῳ, τὸ τοῦ διὸς σωτῆρος ὄνομα. ὅθεν καὶ μνήμης ἕνεκα τῶν πινόντων, ὅτι οὕτω πίνοντες, ἀσφαλῶς σωθήσονται. πλάτων δ' ἐν δευτέρῳ νόμων πλοῖα τοῦ οἴνου χρῆσιν φησὶ ὑγιὰ σῶμα ὑπάρχειν ἀπὸ τοῦ καὶ τὰ μέθυ δὲ καταστήματος. καὶ ταύρῳ παραβάλλουσι τὸν διόνυσον, καὶ παροξύνειν διὰ τὸ πρὸς βίαν ἄγεσθαι ὑβρίσαντας. ἀλκαῖος ἄλλο τε μὲν μελιαδέος ἄλλο τε δ' ὀξυτόνου τε βολῶν. ἀῤῥηθυμένος ἐστὶ δ' οἱ καὶ θυμικοὶ γίνονται τοιοῦτος δ' ὁ ταῦρος. ὑβριστὴς ταῦροι δ' ὑβρισταὶ, καὶ ἐκ κέρως θυμούμενοι. διὰ δὲ τὸ μάχιμον, καὶ ἀνειώλεις οἶνοι πίνονται. ὅθεν καὶ ὁ παροξυντὸς καλῶς οὖν ἀριστῶν ὁ κῖος φησὶ ἥδιστον ποτὸν εἶναι. ἐν ἅμα μὴ γλυκύτητος, ἅμα δ' ὑδρίας κοινωνοῦντα. διὸ καὶ τὸ καλούμενον νέκταρ κατασκευάζειν γυναῖκας τοῦδε τὸν λυδίας ὅλυμπον οἶνον, καὶ κηρία συγκιρνάντας εἰς ταυτὸ καὶ τὰ τῶν αὐτῶν ὑδρίας. οἶδε δ' ὅτι ἀναξανδρίδης τὸ νέκταρ οὐ ποτὸν ἀλλὰ τροφὴν εἶναι λέγει θεῶν. ἐν ἔκταρ πάνυ μάτην. ἐθέλω. διαπίνω γ' ἀμβροσίαν, καὶ ᾧ δι' διακονῶ. καὶ σεμνὸς ἐμὲ ἐκάστοτε θ' ἥρα λαλῶν, καὶ κύπριδι παραπαθήμενος. Καὶ ἀλκμαὼν δέ φησι τὸν ἔκταρ ἕλμεναι αὐτούς. καὶ σαπφὼ δ' ἐν σὺ ἀμβροσίαν μὲν κρατὴρ ἐκέκραστο. ὀρμᾶς δ' ἑλὼν ὀρπεν θεοῖς οἰνοχόησων. οὐ δ' ὅμηρος θεῶν πόμα δ' νέκταρ οἶδεν. ἴσυκος δέ φησι πλοῖα ἀμβροσίαν τ' μέλιτος καὶ ἐπίτασιν ἐναπολασίαν ἔχειν γλυκύτητα δ' μέ

κ 22. Νέκταρ. ἀμβροσία. καυχήσεις. κωμῳδία. ἄρεσις. ἐτυμολογία. βοίνης. θαλείας. μέθης. Τέλος, ὕδατα.

λιλέτων εἷκατον εἶναι. μέρος τῆς ἀμβροσίας κατὰ τὴν ἡδονήν
Οὐδεὶς φιλοπότης ἄνθρωπος ὅστις ἡμῶν ὁ γὰρ διμάτωρ βρόμιος, οὐ χαίρει σιωπῶν
Ἀνδράσι φαινηρὸς οὐ λάπαιθρος βίῳ φησὶν Ἄλεξις. καὶ
Ὅτι οἶνος, φιλολόγους πάντας ποιεῖ τοὺς πλέον πίνοντας αὐτόν.
Ὁ δὲ ποιήσας δ' εἰς κρατῆνον ἐπίγραμμα, Φησὶ οἶνος τοι χαίροντι πέλει μέγας ἴππος ἀοιδῷ. 5
Ὕδωρ δὲ πίνων, χρηστὸν, οὐδὲν ἂν τέκοις Ταῦτ' ἔλεγεν Διόνυσε, καὶ ἔπινεν, οὐχ ὁ νόος ἀσκοῦ
κρατῆνος. ἀλλα παντὸς ὡσπερ ὡς πίθου. Τοιγαρ' οἱ στεραίων δόμος ἔβρυεν. εἶχε δὲ κυπέλων
Μέτωπον δίκην συκέρκυρον μέλον. Γοργόμων Φησὶ καὶ μακρυχίαν ἥρωα ἀκρατοποτην τι
μαθεῖν. παρὰ δὲ παρτιάταις μάτηνα, καὶ κέρσωνα ἥρωας ἀπό τινων μαντέων ἱδρύσθαι ἐν οἷς φε
δίτησις. πιᾶται δὲ, καὶ ἐν ἀχαΐᾳ δαφνοῖς, ἀφ' ὧν δειπνῶν ἔχων, πρὸ προσηγορεύων. Ἐκ Ἰοφῶς ξη 10
ρᾶς οὔτ' ἂν σκώμματα γένοιτο. οἵ τ' αὐτοσχέδια ποιήματα. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ κῶμος. οὐδὲ ψυχῆς ἀλαζο
νεία. κακῶς δ' ἂν ἐν ᾧ, πῆ ἔβαν δύχωλαι ἂς ἐν λύμνῳ ἡτορ' ἀκαδε ἐλθοντες κρία ἅμα, καὶ πίνοντες κρητῆ
ρας. Οἶνος ἐστερέας, ἐσεσημάνατο ὁ γραμματικὸς ἀρίσταρχος ὅτι γράφει τὸν στίχον ὃς ὑπὸρ κρεο
φαγίας αὐχεῖν ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας. οὐ τὰ ἀπὸ πάσης θυμιάσας, καὶ πληρώσεως δ' καὶ χαθαι, καὶ σκώ
πτειν, καὶ γελοιάζειν ἀπὸ δὲ τῆς ἀμοιούσης πρὸ γνώμην, καὶ πρὸς δ' ψυδεῖς προπούσης. ἢ γίνεται κατὰ 15
τὸ μέθυσον δίο. βαχυλίδης φησί. γλυκεῖ ἀνάγκη γυναικὸς κυλίκων, θάλπησι θυμὸν κύπριδος. ἐλπὶς
δ' ἀμύστιδι φρένας. ἀνάγκη γυναικὸς διονυσίοισι δώροις. ἀνδράσι δ' ἀποτάτω πέμπει μερίμνας αὐτὸς μὴ
πολέων κρήδεμνον λύει. πᾶσι δ' ἀνθρώποις μονάρχησεν δοκεῖ. χρυσῷ δ' ἐλέφαντί, τε μαρμαίρει δόμοι.
πυροφόροι δὲ κατ' ἀγλαΐσκονται νῆες ἄγουσιν ἀπὸ αἰγίπτου μέγιστον πλοῦτον ὡς πίνοντος ὁρμαίνει κέαρ.
Σοφοκλῆς δέ φησι. δ' μεθύειν πημονῆς λυτήριον οἱ δ' ἄλλοι ποιηταὶ φασὶ τὸν οἶνον δῶρον καρπὸν αἱρέ 20
ρως. Καὶ ὁ τῶν ποιητῶν δὲ βασιλεὺς ἔτ' ὀδυσσέα παράγει λέγοντα ὃς δὲ κ' αὐτὸς οἴνοιο κορεσσάμενος, καὶ
ἐδωδῆς πανημέριος θαλεμίζῃ, θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ, καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀπὸ μέθης, καὶ ἡ τῆς κωμῳδίας,
καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ἄρεσις ἐν ἰκαρίῳ τῆς ἀττικῆς, ἀρξαμένη, καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τῆς τρύγος καιρόν. ἀφ' ὧν,
καὶ τραγῳδία δ' πρῶτον ἐκλήθη ἡ κωμῳδία πρὸ παντὸς ἄμπελον δοθῆναι βρομίῳ. Οἴνου δὲ
μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν κύπρις. Οὐ δ' ἄλλο τοῦ πνεῦν οὐδὲν ἀνθρώποις ἔλυσε πίδης ἐν βάκχαις 25
φησὶ, καὶ ἀσυδάμας δέ φησι. Θυηθῖσι πρὸ ἀκεσφόρον λύπης. Ἔφην οἰνομήτορ' ἄμπελον.
Σωφρονῶς μὲν γὰρ ἔστω πᾶς ἄνθρωπος, ἄμελης γίνεται. ὑποπιῶν δὲ πάνυ φρενητικός. ἀντι
φάνης φησί. οὐ μέθυσος πρὸ φρόνησιν. ἀλλὰ δ' τοιοῦτον μόνον, ᾧ διορίζεσθαι βεβαίως τῷ στόματι τὰ γράμ
ματα. φησὶ ἄλεξις. Σέλευκος δέ φησι δ' παλαιὸν οὐκ εἶναι ἔθος. οὐδ' οἶνον ἐπὶ πᾶσιν οὐδ' ἄλλην
ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι. μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο ὁρῶντας διὸ, καὶ θοίνασθαι, καὶ θαλίασθαι, καὶ μέθας ὠνό 30
μαζεν. τὰς μὲν, ὅτι δεῖ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον. τὰς δ' ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο, καὶ σωθέ
σαν εὐτυχῶς γάρ. δ' καὶ θύειν φησὶ ἀρισοτέλης δ' μὴ δ' θύειν αὐτῷ χρῆσθαι.
Θεοῖσι μὲν γὰρ θύοντας τέλη τῶν βουθυτούντων ὄντας δυσσεβεστέρους. δύσπιδης φησὶ, καὶ σημείωσαι
ὧδε δ' τέλος. πρὸ θυσίαν. καὶ ὅμηρος Οὐ γὰρ ἔπος γε φίμι τέλος χαριέστερον εἶναι ὅταν δυφροσύνη
μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα Τελετάς τε καλοῦμεν τὰς ἐπὶ μείζους, καὶ μετά τινος μυστικῆς παρα 35
δόσεως ἑορτὰς τῶν εἰς αὐτὰς δρωμένων ἕνεκα τελεῖν γὰρ δ' δρᾶν, καὶ πολυτελεῖς οἱ πολλὰ
ἀναλίσκοντες καὶ δὺ τελεῖς οἱ ὀλίγα. φησὶν ἄλεξις.
Τοὺς δύτυχοῦντας ἐπιφανῶς δεῖ ζῆν. φανερά τε πρὸ δόσιν τοῦ θεοῦ ποιεῖσθ
Ὁ γὰρ δεδωκὼς τἀγαθὰ φρονεῖν μὲν, ὧν Γεποίηκεν οἴεται χάριν τινὰ
Ἔχειν ἑαυτῷ. δοὺς ἀφορμὰς δὲ, καὶ Μετρίως πράττειν φάσκοντας ἀχρήστους ὁρῶν 40
Ἀνελεύθερος τὸ ζῶντας, ἐκ δὲ καιροῦ ἴσως, λαβὼν ἀφείλεθ' ὅσα δεδωκὼς ἦν πάλαι.
Οὐ χαίρῃ τῷ πόματι ἐκ πρώτης ἐμπαθεὶς ἀνεκφοφῆς, ὑφορᾶσθαι.
Ἡδὺ γὰρ ἐς σε δαιτί. καὶ ἐλαττόνη τε βαλίῃ Τόρπεσθαι μύθοισιν ἐπὴν δαιτὸς κορέσσωνται ἠσίο
δος ἐν τῇ μελαμποδίᾳ φησί. οὔ τινι ὑμῶν ἐπῆλθε τοῦδε ὑδάτων ἐπεῖν τε ἀφ' ὧν καὶ ὁ οἶνος, ἀφύει. καὶ
ἐν τῶν λαρου τοῦ μεγαλοφωνοτάτου, ἄριστον πάντων ἐστὶν μὲν ὕδωρ, φήσαντος. ὅμηρος μὴν ὃν ὁ θεότα 45
τος καὶ σοφιμώτατον αὐτὸ εἰδέναι. ἐν οἷς αἰγείρων. ὑδατοσοφέων, ἄλλος λέγει. ἐπαινεῖ δὲ καὶ δ' διαυ
γὲς αὐτοῦ κρῖναι πίσυρις ῥεῖον ὕδατι λευκῷ. ᾧ δὲ δὴ κοῦφον καὶ πολέμους τιμῆς ἄξιον, ἱμερτὸν καλεῖ
μερτὸν οἷον φησὶ πιταρήσιον ὃς ᾧ πηνῷῳ συμμίσγεται, καὶ τοῦ ῥυπτικοῦ δὲ ὕδατος μέμνηται. ὃ ἀπο
δεχόμενος καὶ πραξαγόρου. ὁ κῶος, καλὸν ἐστὶν λέγει. καλὸν ὑπεκπορεύει μάλα πρὸ. ῥυπόωντα καθη
ρεῖ. διαστέλλει δὲ καὶ γλυκὺ ὕδωρ, ἀπὸ πολαιτέος. τὸν μὲν ἐλλήσποντον, εἶναι λέγων πολαιτὸν ὑπὸ ἢ θα 50
τέρου, φράζων. εἶναι μὴ νᾶσον ἀγχοῦ ὕδατος γλυκέρροιο, οἵδε δὲ καὶ πρὸ χλιαροῦ φύσιν πρὸς τὰ βαύ
ματα. τοιοῦτον εὑρύπυλον βυβάντα, ἐκ βούτης καταιονεῖ. καί τοι εἰ ἐπιχέαν ἔλλῃ πρὸ ἀμορβρίαν δ' ψυ
χρὸν ἐπιπλέον ἦν συμφέρον, καὶ συσφίγγειν. ἂς ᾗ δ' παρεπορῆσαι τὰς ὁδοιπόρους, ᾧ θορμῷ ἐπαινοῦντι θέλῃν
διαμένῳ.

διαχαμαί. ἔστι δὲ παρ' αὐτῷ, ὃ λιαρὸν θερμὸν, ἐν ἀρτῷ δὲ ὕδωρ λέκνυσιν, ἐν τῷ τοῦδε τῶν σκαμανδρου πηγῶν. ἡ μὴ, ἃ φησὶν ὕδατι λιαρῷ ῥέει ἀμφὶ δὲ καπνός. Γίνεται δὲ αὐτ' ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο. αὖθά γε ὕδωρ λιαρόν ἐστιν ἀφ' οὗ πυρὸς ἀτμὶς ἢ καπνὸς ἔμπυρος ἀναφορεῖται. ἔστι δὲ τῆς ἑτέρας πηγῆς λέγει ὡς θέρεος ῥέει εἰκῦα χαλάζῃ χιόνι ψυχρῇ ἢ ὕδατος κρυστάλλῳ. ἐῶσιν δὲ λέγειν, ἢ τοὺς νεοκρώτους θερμῷ πολυῤῥεῖσθαι αἵματι, ἐὰν δὲ μὴ ἀναμένοντος φησὶ ὄφρα οἱ αἷμα θερμὸν ἀνήνοθεν ὑπὸ ὠτειλῆς ἐὰν δὲ τοῦ γονῆος μετὰ τὸ βληθῆναι ἐλάφου, μεταφράζων φησὶν. ὄφρα μαλιαρόν· καὶ γοῦν τὸ ὀρώρει. ἀθηναῖοι δὲ μετάκρασιν καλοῦσι τὸ λιαρὸν ὡς ὀρτοδένης, φησὶ, ὑλαρές φησι, καὶ μετάκρασιν τῶν δ' ἄλλων ὑδάτων τὰ μὲν ἐκ πετρῶν φορόμενα. ἀνοφορὰ καλεῖ. ὡς ἀχρεῖα δηλονότι τὰ δὲ κρηναῖα καὶ διὰ πολλοῦ γῆς, καὶ οὐ καρσοῦ φορόμενα, τῶν ἄλλων προκεινόντως, καὶ ἡσίοδος· κρήνης ἀενάου καὶ ἀπορρύτου. αἴτ' ἀθόλωτος· καὶ πίνλαρος μελίγαθης ἀμβρόσιον ὕδωρ. ἰλαφώασιν ἀπὸ καλλικρήνου κρήνη δ' ἐν βοιωτίᾳ ἢ πλαταιὰ ἀφ' ἧς ἀριστοφάνης φησὶ τειρεσίαν ποιόντα διὰ γῆρας οὐκ ὑπομείναντα πιεῖν ψυχρότητα, ἀποθανεῖν. θεόφραστος δέ φησιν ἐν τῷ περὶ ὑδάτων· ἢ νέλου ὕδωρ, πολυγονώτατον καὶ ἡλυκύτατον διὸ καὶ λύειν τὰς κοιλίας τῶν πινόντων μίξιν ἔχοντα νιτρώδη. ἐν δὲ τῷ περὶ φυτῶν σπιάχυ φησὶ ὕδωρ γίνεσθαι παιδογόνιον. ὡς ἐν θεσπιαῖς· ἐν πύῤῥᾳ δὲ ἄγονον· καὶ τῶν γλυκέων δέ φησιν ὑδάτων σπιὰ ἄγονα ἢ οὐ πολύγονα· ὡς δ' ἐν φέραις· καὶ ἐν τάῤῥαις αὐχμῶν δέ ποτε γινομένων περὶ τὸν νέλον, ἐῤῥύη δ' ὕδωρ ἰῶδες καὶ πολλοὶ τῶν αἰγυπτίων, ἀπώλοντο. μεταβάλλειν τε φησὶ οὐ μόνον τὰ πικρὰ τῶν ὑδάτων ἀλλὰ καὶ τὸ ἁλυκὸν καὶ ὅλους ποταμούς. καθὰ τὸν ἐν κιθαιρῶνι.* παρ' ᾧ χηνὸς ποσειδώνος ἱερόν ἐστιν· αἴλιον δέ, τὸ πολλοὺς κραυνοὺς πίπτειν περὶ τὸν τόπον· τἆλλα δὲ τῶν ὑδάτων, καὶ σωματώδη εἶναι καὶ ἔχειν ὡς πέρ τι βάρος ἐν ἑαυτοῖς· ὡς καὶ ἐν χροιζῆνι. ἔστι γὰρ, καὶ τῶν ῥεόντων οὐδὲν ποιεῖ πλῆρες τὸ σῶμα τὰ δὲ πρὸς τοῖς πάλαιον μεταλλοις, τὸ μὲν χειμῶνος, πλὴν κοτύλην ἄγουσαν ἔχει ἐνεγκόντα ἐξ ἑτέρους δὲ τεταραχθέντα ἐξ. συέλλει δὲ αὐτὸς καὶ πυκνοῖ μᾶλλον τὸ ψῦχος. διὸ, καὶ ἐν τοῖς γνώμοσι ῥέον, οὐκ ἀναλίσκωσι τὰς ὥρας ἐν τῷ χειμῶνι. ἀλλὰ πολὺ πλέον βραδυτέρας οὔσης τῆς ἐκροῆς διὰ τὸ πάχος· καὶ ταῦτα περὶ αἰγυπτίου φησὶ ὅπου μαλακώτερος ὁ ἀήρ. τὸ δὲ ἁλυκὸν ὕδωρ, γλωδέστερον ὄν· καὶ πλείονος δεῖται κατεργασίας ὡς καὶ τὸ θαλάσσιον ἐλάττονα θερμότητα ἔχον πρὸς φύσιν, καὶ μὴ ὁμοίως πάχος, μόνον δ' ἀτμώδη τῶν ἁλυκῶν, τὸ τῆς ἀρετῆς θύσεως χείρω δ' ὄντι, τὰ βαρυσταθμότερα καὶ τὰ σκληρότερα. καὶ τὰ ψυχρότερα διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. δυναστερὰ δ' ὄντα, τὰ μὲν, τῷ πολὺ δ' γεώδες ἔχειν. τὰ δὲ, ψυχρότητος ὑπερβολῇ. τὰ δὲ τὰ χυθρὰ μαινόμενα, κοῦφα καὶ ὑγιεινά. ἐν κρανῶνι δ' ὄντι ὕδωρ ἡσυχῇ θερμαῖνον ὃ διατηρεῖ κραθέντα τὸν οἶνον ἐπὶ δύο, καὶ τρεῖς ἡμέρας. τὰ δ' ἐπίῤῥυτα, καὶ ὅσ' ὀχετοῦ ὡς ἐπίπαν, βελτίω τῶν στασίμων καὶ πόμενά τε, μαλακώτερα γίνεται. διὰ ταῦτ', καὶ τὰ ἀπὸ τῆς χιόνος, δοκεῖ χρηστὰ εἶναι καὶ γοῦν ἀπάγεται ὁ ποτὸς ὕδωρ καὶ ἥκιστα κεκομμένον ὅτι ᾧ ἀδρὶ διὸ καὶ τῶν ὀμβρίων, βελτίω. καὶ τὰ ἐκκρυστάλλου ἢ διὰ τὸ κουφότερα εἶναι. σημεῖον δ' ὅτι καὶ ὁ κρύσταλλος, αὐτὸς κουφότερος τοῦ ἄλλου ὕδατος· τὰ δὲ ψυχρὰ σκληρὰ, διότι γεωδέστερα· τὸ δὲ σωματῶδες, μὴ θερμαινόμενον θερμότερον καὶ ψυχρὸν, ψυχρότερόν ὅτι καὶ τὰ πιὼ αὐτὴν δ' αἰτίαν, καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι, ποτιμώτερα τῶν ἐν τοῖς παραλίοις. κίτιον γὰρ μέμικτι τῷ γλώλῃ. ποιεῖ δὲ τὸ γεῶδες, καὶ τὰς ἐπιχροὰς τῶν ὑδάτων. τὸ τοιοῦτον τῆς ἐν βαβυλῶνι λίμνης, ὀρυκτὸν γίνεται. ἐπί πινα τὸ ἡμίσεα· τὸ δὲ τοῦ βορυσθένους κατά τινα χρόνους, ἰοβαφές· καὶ πόρρω ὄντος καθύπερθε λὴν λεπτοῦ· σημεῖον δὲ τὸ ὑπάνιος ἐπάνω γίνεται διὰ κουφότητα πιὼ ἐν τοῖς βορείοις· πολλαχοῦ δ' εἰσὶ κρῆναι. αἱ μὲν, ποτιμώτεραι καὶ οἴνῳ δέ τεραι ὡς ἡ ὠδὲ παφλαγονίαν· πρὸς ἣν φησὶ τοὺς ἐγχωρίους ὑποπίνειν προσιόντας· ἁλμώδεις δ' ἅμα τῷ ὀξεῖ ἐν σικανοῖς τῆς σικελίας· ἐν τῇ καρχηδονίων δὲ ὠδὶ κρατεία κρήνη ἐστὶν ἡ δ' ἐφισάμενον, ἐλαίῳ ὅτιν ὅμοιον· μελαίτερον πιὼ χρόαν· ὃ ἀφαιροῦντες, χρῶνται πρὸς τὰ πρόβατα, καὶ τὰ κτήνη· καὶ παρ' ἄλλοις δ' εἰσὶ λίπος ἔχουσαι τοιοῦτον ὡς ἡ ἐν ἀσίᾳ. ὠδὶ ἧς ἀλέξανδρος, ἐπέστειλεν, ὡς ἐλαίᾳ κρήνην εὑρηκώς· καὶ τῶν θερμῶν δ' ἐκ φύσεως ὑδάτων ἐστὶν ἃ γλυκέα ἐστὶν ὡς τὰ ἐν αἰτωλίᾳ τῆς κελικίας· καὶ ὠδὶ ἀσφάλτου τὰς ἐν τῇ ἀσίᾳ ὠδὶ ἀσφάλλις, καὶ τὸν χαρακωμήτην ὄντα μὲν ἔλαιον δὲ νύσσαν πόλιν. οὕτως ὅτι λιπαρὰ ὡς μὴ δεῖσθαι τοὺς ἐκπονουμένους ἐλαίου· φιαῦτα, καὶ τὰ ἐν δασκύλου κώμῃ· τὰ δ' ἐν καρούροις· καὶ τάξηρα, καὶ σφόδρα θερμὰ, τὰ δὲ ὠδὶ μηνὸς κώμην ἥ ὅτι φρυγίας ἀχύτορα ὅτι, καὶ λιπαρώτερα· ὡς καὶ τὰ ἐν τῇ καλουμένῃ λέοντος κώμῃ τῆς φρυγίας· τὰ δὲ ὠδὶ δονύλαιον, καὶ πινόμενα, ὅτιν ἥδιστα· τὰ γοῦν ὠδὶ βαΐακος ἢ βαΐφ λιμένι τῆς ἰταλίας, παντελῶς ἄποτα. Σταθμήσας τὸ ἀπὸ τῆς ἐν κηρεΐνδῃ πειρήνης καλουμένης ὕδωρ, κουφότερον πάντων ὕδρων τῶν κατὰ πιὼ ἑλλάδα· οὐ γὰρ ἀντιφαίνει τῷ κωμικῷ πεπίστευκα λέοντι κατὰ πολλὰ πιὼ ἀπικήν, διαφθείρουσαν τῶν ἄλλων καὶ ὕδωρ καὶ λιπαρώτερον ἔχειν· φησὶ γοῦν· οἴκ ὀλίγ' ἐχώρα φθείρει διαφθείρουσα πάσης ἰωσόνικε τῆς οἰκουμένης. τὸ μέλι τοὺς ἄρβυς τὰ σῦκα· σύκα μὲν νὴ ἦν δεῖ πάνυ· φθείρει. βοσκήματ' ὄρια· μύρτα· θύματα τυροὺς ὕδωρ διαφθείρει ὥς τι καὶ γνοίην ἂν θύτης ἀπικὸν πίνων ὕδωρ. τὸ ὕδωρ ποταμοῦ σῶμα φησί που βοῦσους ὁ κωμῳδοποιὸς ἀριστοφάνης χειμάρρουτα τὸν ῥαγικόν· ἐπεὶ δὲ σικῶν ὠδὶ βολὰς ἡμέρας. Ὕδωρ τὸ ποταμοῦ

κ 24 Ὕδατα ὑδροπότας. ἰβήρων μικρολογία. Ὑδροφόται. λασύρτας ἄποδος.

σῶμα διεπεράσαμεν. καὶ ἡμῶν δὲ πᾶσι λώβαμες ὀξ ὑδάτων αὔξεται. ἐντεῦθεν κρήνη ἐστὶν ἧς ὃ ὕδατι δίνος οὐ μίγνυται. ἡρόδοτος δὲ ἐν τετάρτῃ τῆς Εὐτερπης Φησὶν ἀπὸ μὲν τῶν πηγῶν φερόμενον ἡμέρας πέντε ὁδὸν βραχὺ ἔστιν, καὶ γλυκὺ· μετὰ δὲ ἄλλων τεσσάρων ἡμερῶν, ἅλεον πικρὸν γίνεσθαι· ἐκδιδούσης εἰς αὐτὸν κρήνης πικρᾶς. θεόπομπος δέ φησι παρὰ τὸν ὀξυάρτην ποταμὸν, ὀξὺ εἶναι ὕδωρ, καὶ τοὺς πίνοντας αὐτὸ μεθύσκεσθαι καθάπερ καὶ τοὺς τὸν οἶνον. ἀριστόβουλος δ' ὀκτὼ ἡμερῶν ὁδὸν φησὶν εἶναι μέλιτος κρήνην ἔστιν ἀχίλλειον καλουμένην. ἧς τὸ μὲν ῥεῦμα εἶναι γλυκύτατον· τὸ δ' ἐφεστηκὸς, ἁλμυρὸν ἀφ' ἧς οἱ μελίσσιοι. ἀπολλόδωρος φασὶ δ' ἥρωα ὕστερον ἀπὸ πέκτενος σφάμβηλον δ' ὄντα τῶν λελέγων βασιλέα φασὶ δὲ, καὶ ὅτι τὸ ἀπολλωνιάτιδα ὕδωρ, πολὺ τὸ ὂν, καὶ ἁλμυρὸν· οὐσίαν τινὰ ἀπόῤῥοιαν οὐκ ἔχον· ἀλλὰ μὴ ὑφὸ γῆν, ῥέοι. πτολεμαῖος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν ἑβδόμῳ ὑπομνημάτων ἐκεῖ καὶ ἐνθένδε προσάγουσί φησιν ἡμῖν· διὰ τῆς κοντοπορείας καλουμένης, κατὰ πλὼ ἀκρώρειαν προσβαίσιν, εἶναι κρήνην κᾶμα ἀνιεῖσαν χίονος ψυχρότατον· ὀξ ἧς πολλοὺς μὴ πίνειν ἀποπαύσασθαι προσδοκῶντας· αὐτὸς δὲ λέγει πεπωκέναι. φύλαρχος δέ φησιν ἐν κλείτῳ, εἶναι κρήνην, ἀφ' ἧς τοὺς πίοντας, οὐκ ἔτ' ἀνέχεσθαι πλὼ τοῦ οἴνου ὀλμῶν. κλείταρχος φησὶ μὲν ὕδωρ ὡς πῦρ καὶ δ' γάλα· λευκόν· λέγεσθαι δίνον δὲ καθάπερ, καὶ νέκταρ ὀρυθρόν· μέλι δὲ καὶ ἔλαιον, χλωρόν· δ' δ' ἐκ τῶν μύρων θλιβόμενον, μέλαν, εὔβουλος δύο πηγὰς φησι δ' ὕδωρ ποιεῖν, ἓν πίνοντας αὐτὸ μόνον, τὸν δ' οἶνον ἡμῶν ἧς φρονεῖν, ὥστε σκοτεῖν· τὰ αὐτὰ δ' ἰαμβεῖα· καὶ ὁ φιλητᾶς φησί. τοιαῦτα ὥσπερ οἱ ῥήτορες πρὸς ὕδωρ εἶπον, καὶ βραχὺ ἀναπαυσάμενος. αὖθις ἄμφις ὁ κωμικός που φησὶ

Ἕνιοι δ' ὕδωρ πίοντες εἰσὶ βέλτιστοι.

Σάλπιγι πλὼ σάλπιγα. ἧς κήρυκι, δ' βοῶντα

Αὐθάδιστα αὐθαδέστατα καὶ μίσσατον μαχείρῳ τάσιν, σάσειν· μάχην, μάχη, ὑπνῳ πίοις δὲ πύκτην πόνῳ πόνον δίκην δίκη γυναικὶ πλὼ γυναῖκα. ὅτι, καὶ ὠδὶ τὸ ὕδατος, ἔταττον οἱ παλαιοὶ τὸ ἄκρατον σώφρων ὕδωρ ἄκρατον εἰς πλὼ κύλικα. ὅτι φύλαρχός φησι θεόδωρον δ' λαρισσαῖον ὑδροπότην γενέσθαι· τὸν ἀλλοκρίως ἀεί ποτε πρὸς ἀντίγονον ἐχθρῶντα τὸν βασιλέα. φησὶ δὲ καὶ τοὺς ἱππέας πάντας, ὑδροποτεῖν· καί τοι πλουσιωτάτους ἀνθρώπων ὄντας μυρίσασθαι τὸ αὐτοὺς ἀεὶ λέγει διὰ μικρολογίαν· ἐθέλοντας δὲ φορεῖν πολυτελεστάτας· ἀριστοτέλης δ' ὁ θεόφραστος φιλῖνον τινὰ ἰσορεῖ μήτε ποτῷ χρήσασθαί ποτε ἢ ἐδέσματι ἄλλῳ, ἢ μόνῳ γάλακτι πάντα δ' βίον· πύθερμος δὲ ὁ ῥὶς πειραιῶς τυραννήσασι καταγράφει καὶ γλαύκωνα ὑδροπότην· καὶ σόφυλος δ' ὁ δελφὸς, ἀξ χάλκολον, καὶ μόχον φησὶ τοῦ δ' ἡλιδ σοφιστεύσαντος ὑδροποτῆσαι πάντα τὸν βίον· καὶ μόνα σύκα προσφερομένους, δηλονὸς ἦπον διακεῖσθαι σώμασιν ἐρρωμενεστέρους· τὸ δ' ἰσορῶντα αὐτὸ δυσωδίαν ὅπως ἔχειν, ὡς πάντας αὐτοὺς, ἐκκλίνειν δ' τοῖς βαλανείοις· μάλις δ' ὁ ἀθηναῖος ὃν ἐβίω χρόνον, ὀδὲν ἐσιτεῖτο ἢ μυρίνης ὁ λίγον· οἶνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων πάντων ἀπεῖχετο, πλὴν ὕδατος· ὑδροπότης δ' ἦν, καὶ λάμπρος ὁ μασκὸς πρὸ οὐ φρύνιχος φησὶ λαμπρὸς θρηνεῖν δ' οἷσι λάμπρος ἀναπεπνύκασιν αὖος ὑδατοπότας· μύνυρος ὑπερσοφιστὴς μουσῶν σκελετὸς ἀνδρῶν κἀπίαλος· ὕμνος ἄλου, μάχων δ' ὁ κωμικὸς ὑδροπότου μοχλίωνος μέμνηται ἀριστοτέλης δ' ἐν ᾧ πρὸς μέθης φησί· ὅτι ἁλμυράς τινες προσφερόμενοι ζοφὰς ἄδηλοι διέμειναν ὧν ἦν ἀρχωνίδης ὁ ἀργεῖος· μάχων δὲ ὁ καρχηδόνιος ζὶς πλὼ ἄοινον διῆλθεν ἅλφιτα ξηρὰ σιτούμενος, καὶ μὴ πίνων· πολέμων δ' ὁ ἀκαδημαϊκὸς ἀρξάμενος· ἀφ' ἑβδομήκοντα ἐτῶν ὑδροποτῆσαι μέχρι θανάτου· ὡς ἔφη ἀντίγονος ὁ καρύστιος. διοκλῆς τε ὁ παραθιος φησὶ δημόζιος ὁ σκήψιος μέχρι τέλους, ψυχρὸν ὕδωρ πεπωκέναι. αὐτὸς δὲ πρὸ αὐτοῦ μάρτυς ἀξιόχρεως δημοθένης ὁ ῥήτωρ φάσκων χρόνον τινὰ ὕδωρ μόνον, πεπωκέναι, καὶ πυθέας ζὲν φησὶ ἀλλὰ νῦν νεωδημακότες ὁρᾶτε δημοθένη· καὶ δημάδην, ὡς ἀναντίως τοῖς βίοις διάκειτ' ὃ μὴ τ', ὑδροποτῶν καὶ μβριμνῶν τὰς νύκτας ὡς φασίν. ὁ δὲ πορνοβοσκῶν, καὶ μεθυσκόμενος, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκάστην προγάστωρ ἡμῖν· ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀνακυκλεῖτο· βυφορείων δὲ ὁ χαλκιδεὺς, ὅπως συγγράφει· λασύρτης λασώνιος· οὐ δὲ προσελεῖτο τὸ ἡμιβάπτοι ἄλλοι. ὅρον δὲ προείπετο καθάπερ πάντες ἀεὶ· καὶ πολλοὶ δὲ φιλοτιμίαν ἐπεχείρησαν πρατηρῆσαι· καὶ ἀπέσησαν πρὸ τοῦ εὑρεῖν δ' πραττόμενον. θέρους τ' ὥρᾳ καὶ διακηνθέμβρον προσορῶντες· καὶ ὀλισθὸς μὴ ὁρῶντες ἀπιχόμενον ἁλμυρὸ πλὼ κύσιν δ' αὐτοῦ ἔχοντα σωφρονεῖν ἀπηλιβάτην ἐχρῆτο δὲ καὶ τῷ ποδὶ ἀλλ' ὀδὲν ἦπον, ὃ προσελεῖν τούτου· μεταλλάξαι ἕξωμαι διάφορα. ἔθ' ἡδὺ φησὶ αὐτοφάκης, καὶ τ' πολλάκις θρυλλουμένων διάμεσον ὄντα δ' πραγνύσασθαι τινὸς καινοῦ διαπλάσαι παρέχον τὴν ἡδονήν. ὁ περσῶν βασιλεὺς ὡς φησὶ ἐν τῇ τετάρτῃ ἡρόδοτος ὕδωρ ἀπὸ τ' χοάσπεος, πίειν ἄγεται τ' σοῦσα ῥέοντος. τ' δὲ μόνον πίνῃ ὁ βασιλεὺς τ' δι τοιοῦτου ὕδατος ἀπεψυγμένου, πολλαὶ καρτα ἅμαξαι πεζὰ κυκλοιημένα κομίζουσι ἐν ἀργυρέοισιν ἐπωτοῖς ἀκτησίας δὲ ὁ κνίδιος, καὶ ἰσορεῖ ὅπως ἔλεγε τὸ βασιλικὸν τ' τοῦ ὕδωρ. καὶ ὅπως ἐκποθούμενον τοῖς ἀρείοις, φορεῖ ᾧ βασιλεῖ λέγων αὐτό. καὶ ἐλαφρότατον, καὶ ἥδιστον ἦ. καὶ ὁ τ' αἰγύπτ. δὲ βασιλεὺς λεύτροος, ὁ φιλάδελφος ἐπίκλην, ἐκλὸς πλὼ αὐτ' θυατρὰ σοφιστὴν αἰτιόχῳ ᾧ συρίας βασιλεῖ, ἐπιμελείᾳ ἔσχε πέμψαν αὐτῇ ἀφ' τ' νέαν ὕδωρ. ἵνα μένου τούτου τ' ποταμοῦ ἢ παῖς πίνῃ ὡς ἰσορεῖ πολύβιος· ἡλιόδωρος ὃ φησὶ τ' ἐπιφανῆ αὐπόζην ὃν ὀξ τὰς πράξεις πολύβιος ἐπαινῶ καλεῖ, πλὼ κρήνην τὴν ἐν αἰτιοχείᾳ κοράσαι οἶνω· καθάπερ

καὶ ὃν

Χοάσπιος βασιλικὸν. ὕδωρ δὲ καὶ μέλι μελάμπους δῦρε κεράσιν οἴνου. Υ δάτων χρῆσις: τίνα τῶν ὑδάτων ἄριστα. Υ δατοσκόπια. χρόιμα. μέλιτος χρῆσις. κ 15

καὶ ἐν Φρύγια μέλαν φησὶ θεόπομπος, ὅτε ἐλεῖν ἦν σεληνὸν ἀπὸ μέσης ἠθέλησεν. ἔστι δὲ ἡ κρήνη ὡς φησὶ βίων μέση μιδῶν καὶ παιόνων ἴννακα λου μελύκ. στάφυλος δὲ φησὶ πλὴν ἐν οἴνου κεράσιν μελάμποδα πρῶτον δύρειν. φησὶ δὲ πεπτικώτερον τοῦ οἴνου τὸ ὕδωρ ἀπολλόδωρος. Ὅτι τοῖς προπίνουσιν ἐπιτεταμένως οὐκ οἰκείως διακεῖσθαι ὁ σόμαχος. ἀλλὰ μᾶλλον κακοῦται καὶ πολλάκις φθοράς τῶν λιφθεόντων, παρασκευάζει. διὰ τοῦτο φησὶν ἀνύσιμον ἀποποιούμενον, καὶ συμμέτροις γυμνασίοις χρᾶσθαι διὰ βίου πολλοὺς ἱδρῶτας. καὶ λουτροῖς ὡς διαχεῖ τε τὸ σῶμα, καὶ μαλακτικῶς. μετὰ δὲ ταῦτα προπίνειν ὕδωρ ὡς χρησότατον. τὸ μὲν χειμῶνι καὶ ἔαρι θερμὸν ὡς μάλιστα. τὸ δὲ τῷ θέρει, ψυχρὸν ὡς μὴ προσκλύειν τὸν σόμαχον. προπίνειν δὲ σύμμετρον τῷ πολίθει χρῆσθαι τὸ προσαναλίσκεσθαι οὗτος εἰς πλῆθος ἔξιν. καὶ μὴ ἀκόλαστον ἀναλίσκεσθαι πλὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου πλείονα μὴ δὲ τοῖς πέρασι τῶν ἀγώνων προσαπίπτουσαν ἐπισκήνειν. ἐὰν δὲ ὦσι ἡμῶν οὗτος δυσκόλως ποιῇ, γλυκὺ ὕδωρ ἢ θερμὸν προλαμβανέτω. μάλιστα δὲ τὸν καλούμενον πρόποτον τὸν γλυκὺν λέσβιον ὄντα εὐστόμαχον. καὶ ὁ γλυκάζων δ' οἶνος οὐ βαρύνει πλὴν κεφαλὴν ὡς ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ διαίτης φησί. τινὲς μὲν ἐπιγράφουσι περὶ ὀξέων νοσημάτων, οἱ δὲ περὶ πεπάνσεως. ἄλλοι δὲ πρὸς τὰς κνιλίσεις γράμμασι λέγει δὲ, ὁ γλυκὺς οἶνος ὅτι καρηβαρικὸς τοῦ οἰνώδους καὶ ἧττον φρενῶν ἀποῦσος διαχωρητικώτερος τοῦ ἑτέρου. κατ' ἐκεῖνο. οὐδὲ δὲ προπίνειν καθὰ τοὺς καρμανοὺς φησὶ ποσειδώνιος, οὓς γὰρ φιλοφρονουμένους ἐν τοῖς συμποσίοις, λύειν τὰς ὠδὰς τῷ προσώπῳ φλέβας καὶ τὸ καταῤῥέειν αἷμα μηγνύοντας, τῷ πόματι προσφέρεσθαι. τέλος φιλίαν νομίζοντας γεύεσθαι τοῦ ἀλλήλων αἵματος. μετὰ δὲ τὴν προσφοράν, ταύτην, συγχρίεσθαι τὴν κεφαλὴν μύρῳ μάλιστα μὲν ῥοδίνῳ. εἰ δὲ μή, μηλίνῳ. εἰς δ' ἀποκρούεσθαί τι ἀπὸ τοῦ βρόχου. καὶ μὴ βλάπτεσθαι ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου ἀπεψυμάσεως. εἰ δὲ μή, ἰρίνῳ ἢ ναρδίνῳ. οὐ κακῶς οἶμαι ἄλεξις φησὶ διαλείφεται τὰς ῥῖνας ὑγιείας μέρος Μέγιστον ὀσμῆς. ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιῶν Ἐκκλίνειν δὲ δεῖ τὰ παχέα τῶν μύρων ὕδωρ τε πίνειν, τὸ κατὰ πρόδηλον, καὶ διαυγὲς ὃ δὴ καὶ κατὰ τὸν σταθμόν ὅτι κοῦφον. καὶ οὐδὲν διαφέρειν τῶν γεῶν δεῖ ἔχει. τὸ δὲ συμμέτρως θερμαινόμενον, καὶ ψυχόμενον ὕδωρ, χρηστόν ὅτι, καὶ εἰς χάλκεον ἢ ἀργύρεον ἄγγος εἰσχεόμενον οὐ ποιεῖ ἰῶδες. φησὶ δὲ καὶ ὁ ἰσοκράτης ὕδωρ τὸ ταχέως θερμαινόμενον, καὶ ψυχόμενον ἀεὶ κουφότερον. μοχθηρὰ δ' ὅτι τὰ βραδέως τὰ ὄσπεια πήκοντα. φιαῦτα δὲ τὰ νιτρώδη, καὶ ἁλμυρά. Ἐν τῷ περὶ ὑδάτων ἰσοκράτης καλεῖ τὸ χρηστὸν ὕδωρ πολύτιμον. τὰ δὲ τῶν ὑδάτων στάσιμα χαλεπά· ὡς τὰ λιμναῖα, καὶ τὰ ἑλώδη. ἔστι δὲ καὶ τῶν κρηναίων τὰ πλεῖστα, σκληρότερα. βράσσεσθαι δὲ φησὶν ὡς δοκιμάζουσι τινὲς τὰ ὕδατα σταθμῷ ἀνεξετάστως. ἴσου γὰρ τοῦ ἐξ ἀμφιαράου ὕδατος καὶ τοῦ ἐξ ἐρεχθείου συμβαλλομένων τοῦ μὲν φαύλου. τοῦ δὲ χρηστοῦ ὄντος, οὐδέτις ὅτι διαφορὰ κατὰ τὸν σταθμόν. ἰσοκράτης δ' ἐν τῷ περὶ τόπων αἱρίσεις φησὶν εἶναι τῶν ὑδάτων ὅσα ἐκ μετεώρων χωρίων ῥεῖ. καὶ ἐκ λόφων ξηρῶν ταῦτα γὰρ, λευκὰ, καὶ γλυκέα. καὶ τὸν οἶνον ὀλίγον φέρειν διὰ τό ὅτι. τόν τε χειμῶνα θερμαίνεται, καὶ τὸ θέρος ψυχρά ὅτιν. ἐπαινεῖ δὲ μάλιστα ὧν τὰ ῥεύματα πρὸς ἀνατολὴν ἡλίου ἔῤῥωγε. καὶ μάλιστα πρὸς τὰς θερινάς. τὰ γὰρ ἀνατολικὰ λαμπρὰ εἶναι, καὶ εὐώδη, καὶ κοῦφα. διοκλῆς δὲ φησὶ τὸ ὕδωρ πεπτικὸν εἶναι καὶ ἄφυσον ψυκτικόν τε μετρίως. ὀξυδρόκεστε, καὶ ἧκιστα καρηβαρικόν. κινητικόν τε ψυχῆς καὶ σώματος πραξαγόρας τε φησὶ ταὐτά. ἐπαινεῖ δὲ τὸ ὄμβριον. εὔνοος δὲ τὰ λακκαῖα χρηστόν τε εἶναι φάσκει τὸ ὕδ ἀμφιαράου συμβαλλόμενον τῷ ἐρεχθείᾳ. ὅτι δὲ τὸ ὕδωρ ὁμολογουμένως ὅτι βόρειον, δῆλον ἐκ τοῦ ζέφεσθαι μᾶλλον ἢ αὐτοῦ μόνου τῶν ζώων, ὥσπερ ἐν τέτριξι. πολλὰ δὲ, καὶ τῶν ἄλλων ὑγρῶν ὅτι βόρεια. οἷ γάλακτι διοικεῖται. καὶ πολλὰ δὲ ἔθνη γαλακτοποτοῦσι, ζῇ. δημόκριτον δὲ τὸν αὐδηρίτην λόγος ἔχει διὰ γῆρας ὑπάξαι αὐτὸν διεγνωκότα τὸ ζῆν καὶ ὑφαιρεῖσθαι, τῆς τροφῆς καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ἐπεὶ αἱ τῶν θεσμοφορίων ἡμέραι, ἐπέστασαν, δεηθέντων τῶν οἰκείων γυναικῶν μὴ ἀποθανεῖν κατὰ τὰς παννύχους ὅπως ἑορτάσωσι, πεισθῆναι. κελεῦσαι τὰ μέλιτος ἀγγεῖον αὐτῷ πλησίον παρατεθῆναι. καὶ διαζῆσαι ἡμέρας τινὰς τὸν ἄνδρα τῇ ἀπὸ τοῦ μέλιτος ἀναφορᾷ μόνῃ χρώμενον. μετὰ τὰς ἡμέρας βασανισθέντος τοῦ μέλιτος, ἀποθανεῖν. ἔχειρε δὲ ὁ δημόκριτος ἀεὶ τῷ μέλιτι. καὶ πρὸς τὸν πυθόμενον, πῶς ἂν ὑγιῶς τις διάγοι, εἰ τὰ μὲν ἐντὸς, μέλιτι βρέχοι τὰ δ' ἐκτὸς ἐλαίῳ. καὶ τῶν πυθαγορείων δὲ τροφὴν, ἄρτος μετὰ μέλιτος, ὡς φησὶ ἀριστόξενος. τοὺς προσφερομένους αὐτὰ ἀεὶ ἐπ' αἴρισθαι, λέγων ἀδόσως διατελεῖν. λύκος δὲ πολυχρονίους φησὶν εἶναι τοὺς κυρηναίους. οἰκοῦσι δ' οὗτοι πλησίον. διὰ τὸ μέλιτι ἀεὶ χρῆσθαι. πλεῖστον δὲ ὄντα γίνεται παρ' αὐτοῖς. Ὄρχ τὸ κάκλιθρον πάντων πλὴν ζήτησιν. ἤτοι ἀκκαλλομένων. Ὅτι τὸ ἄνησις ἤτοι νῆσις, πλεονασμῷ τοῦ α ὡς στάχυς ἄσταχυς, παρὰ κρατῖνος κεῖται. οὐ γάρ τοι σύγε πρῶτος φοιτᾶς δι' ἄνησιν αἴνησις. τὸ δὲ ὀξύπεινος, τὸ διφίλῳ. τὸν πομμυγμοὺς ὁρῶν τοὺς ὀξυπεινοῦς. καὶ μὴ πρὸ τῶν καιρῶν ἀεὶ γαστέρα σώζειν πολύοντας. καὶ ἀντιφάνης οἰνόσημα τοῦτ' ἔχει Ἀεὶ τ' ὀξύπεινός ὅτι παλὸν λέγεις

κωμῳδῶν ἦν ἄνδρα. καὶ βούβουλος
οἰκεῖν κελεύει. καὶ γὰρ ἀξιωτέρους
σὺ δ' ὀξύπεινος, ἦν δὲ μουσικώτατον

ζῆθον μὲν ἐλθεῖν ἀγῶνες ἡδέως πόθον
γωλοῦσιν ὡς ἔοικε τοὺς ἄρτους ἐκεῖ.
κλεινὰς Ἀθήνας ἐκ πυρᾶς ἀμφίονα.

κ 26 μονυσιτῶν. νωγαλεύματα. ὀνομακλήτωρ. κλίναι. ποικίλα στρώματα. στρῶται ἢ σύλλιμος ὁ κρὴς παρὰ βασιλεῖ τῶν πορσῶν λιμώμενος. τρίποδες αἰ δάπεδαι.

οὗ ῥᾶστα δὴ πεινῶσι κεκροπιδῶν κήρυκι τῶν, κεῖται παρ' ἁλέξιδι
ἐ πὰν ἰδιώτην ἄνδρα μονοσιτοῶντ' ἴδῃς τὸν μὲν ἰδιώτην τοῦ βίου. τὸν ἔμμεσον τὴν ἡμίσειαν ζῶσι δ' ἀμφότεροι μόλις. ῥαδίως. τὰ ἡμφὶ παντα νωγαλεύματα. ἄλεξις θασίοις οἰνάροις τῆς ἡμέρας φ λοιπὸν ὑποδρέχει μέρος βόδρυς ῥοιάς. φοίνικας ἕτερα νωγαλεύματα λος. παράσιτον αὐτόσιτον. ἀκρέσητον δ' εἴρηκεν εὔπολις ἀκάμπτοσιτον δὲ κράτης. καὶ νικόστρατος δὲ μειράκιον κατὰ τύχην. ὑποσκαριόκαρπόν τι, καὶ κεχλαμυδωμένον πνον εἶπεν ἄλεξις. ἀφ' ὧν γίνοι τ' ἄν ἡμῖν σωτόμως ἡμερωτὸς ἕκαστος ἤθελον. οὐ δοκεῖ μέναντες ὀνομακλήτορα τῶν λέπτων ταξίαρχον. οὗ καὶ κρίκλινοι δίκλινοι, καὶ τετράκλινοι καὶ ἑπτάκλινοι καὶ κατὰ ζυγὸς ἑξῆς ἀριθμοὺς ἦσαν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἀντιφάνης σωσαγαπῶν χρῆς ὄντας εἰς τρίκλινον ὑμᾶς. φρυνίχος ἑπτάκλινος οἶκος ἦν καλὸς ἐπ' ἐνπέντε κλίναις σικελικῆς. λέγ' ἄλλό τι σικελικὴ προσκεφάλαια πέντε. ἄμφις οὐχὶ ποτρώσεις ποτὲ τρίκλινον. ἀναξανδρίδης τρίκλινον δ' ὑδρίας σωκήκετο, καὶ σωσαωλίαι γέρουλι. ἀλλὰ ξενῶναδ' ὄγε, καὶ ῥᾴδιον δόμους στρώννυ τὸ κοίτας, καὶ πυρὸς φλέξον μένος κρατῆρα τ' ἄειρε. γου, καὶ φρύδισον κέρασον. ὧν δὲ πρὸ τῶν στρωμάτων σώθησιν. ἐπιβολῇ χωρίζουσι, καὶ ὑποβολῇ. φησὶ πλάτων ὁ φιλόσοφος ὁ δ' ὁ μώνυμος αὐτῷ φησὶν, φησί. κἄπειτ' ἐκ κλίναις ἐλεφαντόπυσι καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις κἀν φοινικίσι σαρδιανικαῖσι κοσμησάμενος κατάκεισθαι ἥκμασε δ' ἐν τῶν ποικίλων ὑφῇ, μάλιστα δὲ τέχνων ἐπὶ αὐτὰ γενόμενος ἀκεσᾶ καὶ ἑλικῶνος τῶν κυπρίων ὑφάνται δ' ἦσαν εὔδοξοι καὶ ἦν ἑλικῶν. ὑφὸς ἀκεσᾶς ὡς φησὶ ἱδρώνυμος ἐν πυθοῖ γοῶ ἐπί τινος ὄρους ἐπιγέγραπται τοῦ ἑλικῶν ἀκεσᾶ σαλαμίνιος. ὧν σὶ χεροὶ γόνια θεσσαλίαν παλλὰς ἔπευξε χάριν. τοιοῦτος ἦν καὶ παθυμίας ὁ αἰγύπτιος. ὡς ἐπὶ σκιρτῷ πάλαι ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ὄζει καὶ λούομαι μύροις ψακασοῦς φησὶν ἔφιππος. ἀριστοφάνης, ὅς τις ἐν ἡδυόσμοις στρώμασι παννυχίζων, πὼ θεσσαλίαν ὀρεσίλφ. σώφρων δὲ στρόνθω τὰ ἐλίγματα φησὶν ἐν πεπαμμένα. ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα, λίτα εἶναι φάσκει. ἤτοι λευκά, καὶ μὴ βεβαμμένα, ἢ πεποικιλμένα. τὰ δὲ ἄνω στρώματα ῥήγεα καὶ πρῶτοι δὲ πέρσαι ὥς φησιν ἡρακλείδης, καὶ τοὺς λεπτομένους στρώτας ἐφεύρον ἵνα κόσμον ἔχῃ, ἡ στρῶσις, καὶ εὐχρεῖαν. ἦν οὖν κρῆται μὲν χλαμύδαν ἢ ἦν ἐκ χόρτινος ὡς φησὶ φανίας ὁ ἐρεσιακὸς ἐν πρώτῳ περὶ τῶν ἐν λέσβῳ ἀρχαίων ἐπὶ μὲν οὖν ἡφαίστου καὶ θεμιστοκλέους ἀπέβη ὡς βασιλέα, μιμῶν, ἁρπάξης σκηνὴν μὲν ἔδωκεν αὐτῷ διαφέρουσαν ἡ κάλλος, καὶ τὸ μέγεθος καὶ κλίνην ἀργυρόποδα. ἔπεμψε δὲ καὶ στρώματα πολυτελῆ. καὶ ἦν ὑποστρώσονται φάσκων οὐκ ἐπίστασθαι τοὺς ἕλληνας ὑποστρωνύειν καὶ ὧδ' ἦ συγγενικὸν ἄριστον ἐκάλει τὸ ὁ κρὴς αὖτος ἂν βασιλέα ψυχαγωγήσων ὅπερ οὐδενὶ πρότερον τῶν ἑλλήνων ἐγένετο ἀλλ' οὐ δ' ὕστερον αὕτη γὰρ ἡ τιμὴ τοῖς συγγενέσι διεφυλάττετο μακρὰ μὴ γὰρ τῷ ἀθηναίῳ ᾧ προσηνώκασι βασιλέα, καὶ μάλιστα τιμηθέντι, ἔξω οὐχ ὑπῆρξε. τῶν δὲ παρατιθεμένων βασιλεῖ, τούτων μετὰ χεῖρας ἀπεσέλλετο. ἀνταλκείδᾳ δὲ τῷ λάκωνι τὸν αὐτὸν στέφανον ἐκ μύρου. κάψας ἔπεμψε. τῷ δ' ἐντίμῳ. διαῶτα πολλὰ ἐποίει. καὶ ὧδ' τὸ συγγενικὸν, ἄριστον ἐκάλει ἐφ' ᾧ οἱ πέρσαι. χαλεπῶς ἔφερον ὡς τε τιμῆς ἀμειβομένης, καὶ στρατείαν ὧδ' πὼ ἑλλάδα πάλιν ἐσομένης. ἔπεμψε δὲ. καὶ κλίνην αὐτῷ ἀργυρόποδα καὶ στρωμνὼ, καὶ σκηνὴν οὐρανόροφον ἀθήνην. καὶ θρόνον ἀργυροῦν. καὶ ἐπίχρισον σκάφιον, καὶ φιάλας λιθοκολλήτους χρυσᾶς. καὶ ἀργυρᾶς δὲ μεγάλας, ἑκατόν. καὶ κρατῆρας ἀργυροῦς, καὶ παιδίσκας, ἑκατόν. καὶ παῖδας ἑκατόν. χρυσοῦς τε ἑξακισχιλίους χωεὶς τῶν εἰς τὰ ἐπιτήδεια καθ' ἡμέραν διδομένων. ῥαπίδας ἐλεφαντόποδας τῶν ἐπιθημάτων ἐκ τῆς καλουμένης σφενδάνης πεφυκυίας.

κρατῖνος ῥάπιδα τεισκελῆς σφενδόνινα. εἴδοντος τινὸς κνικοῦ ῥίποδα πὼ δάπεδαν, δυσχεραίνει ὁ παρὰ ᾧ σοφιστὴ οὐλπιανὸς καὶ λέγει τήμβρονετὼ πράγματα ἔξω δὲ ἀρχαίας πόθεν γὰρ τοῦτῳ ὁ τείπους. ἐμὴ πὼ διογένους βακτηρίαν σιὼ καὶ τῷ ποδὶ ἀριθμῶν οὗτος τείποδα προσηγόρευσε πάντων ῥαπίδας καλούντων τὰς παρηθίσεις ταύτας. ὅτι κἀσόδος σὶ κνῦκος γάμῳ κἂν γὰρ γραμματικῶν παῖδες ἀρξαμένων τοῦ ποιητοῦ τὰ ἑπτὰ ταῦτα, ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ ἀρχαῖα εἶναι, τείποδας τὰς δαπίδας φησὶ. καὶ ξενοφῶν δ' ὁ μουσικώτατος σὶ ἑβδόμῳ ἀναβάσεως γράφει. τείποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν οὗτοι δὲ, ὅσον εἴκοσι. κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων. καὶ ἐπάγει μάλιστα δ' αἱ ῥάπιδαι κατὰ τοὺς ξένους ἀεὶ ἐτίθεντο. ἀντιφάνης ἐπεὶ δ' ὁ τείπους ἤρθη κατὰ χειρῶν τ' εἴχομεν. εὔβουλος ῥίποδες οὗτοι πέντεσοι, καὶ πέντε. πεντηκοσολόγος γενήσομαι. ἐπίχαρμος. τὶ δὲ τά δ' ὧδι δηλαδὴ, ῥίπους. τιμαὶ οὖ. ἔχει πόλαδ' τέπαραδ' οὐ ἔστι τείπους ἀλλ' δὶ μέσι τετράπους. ἔστι δ' ὄνομα αὐτῷ τείπους. τέπαραδ' γεμαί. ἔχει πόλαδ' οἰλίπους τοίνυν πότ' ὦ αἰνίγματ' οὐνοεῖς; χρισοφάνης ῥάπιζαν ἡμῖν φόρε

ῥᾶις

Δαμασκηνὰ τὰ καὶ κοκκύμηλα, ἃ βλάβηλα. κδράσια χαμηκδράσα. μιμαί- α 27
κυλα. κδράσια. συκάμινα.

δεῖς πόδας ἔχουσιν, τέτταρας δὲ μῆκός τε, καὶ πόσιν ἐτῶ τεῖπον φράτεζαν λήθεμαι.

Ὅ τι ἔθος ἦν αὐτοῖς λείπνοις τῷ ἐσιάσει καταπλησθέντι προδίδοσθαι γραμματιδιόν τι πολίχνιον αἰτιᾶσθαι τῶν παρισωθυκομένων ἐφ' ᾧ εἰδέναι ὅτι μέλλοι ὄψεν φορεῖν ὁ μάγειρος.

Δαμάσκηνα. δαμασκοῦ τῆς πόλεως αὐδόξου ὄσης, καὶ μεγάλης, ὡς μοὶ τῶν ἀρχαίων μέμνηται. ἐπεὶ δὲ πολεῖσον αὐτῇ τῶν δαμασκηνῶν ὅτι χώρα τὸ κοκκύμηλον καλούμενον, ᾗ κάλλιστα γεωργεῖται, ἰδίως καλεῖται δ' ἀκρόδρυον δαμασκηνόν. ὡς διάφορον τῶν κατὰ τὰς ἄλλας χώρας πνεμείων. κοκκύμηλα δ' ὅτι ταῦτα. ὧν ἄλλος τε μέμνηται, καὶ ἰ πατέναξ. στέφανον εἶχεν, κοκκυμήλων, καὶ μύνθης ἄλεξις, καὶ μὴν οὐ πάνυ οἶδα μεμαρκέναι. Νικήτης ιν. λέγ' αὖτ' τὸν νοῦν πρόσεχε δή. Ἐν ᾧ σαοῖτο τῶν ἀνταγωνιστῶν μέτις. Ἔδοξε στεφανῦν γυμνὸς προσελθὼν στεφάνῳ. κυλισθὴ κοκκυμήλων ἡράκλεις τε πόνων πάλιν. Ἐώρακας πώποτε ἄνυσσον βυσκθυασμένον. Ἢ σπλῆν ὀπὸν μεμονῳλυμένον. Ἢ κοκκυμήλων αὖ εἰδας τεπόνων, τοιοῦτον ἔχει τὸ μέτωπον. Νίκανδρος μῆλον ὁ κόκκυτος καλέουσι. Κλείταρχος δ' ὁ πολιπατητικὸς φησὶ τοὺς ἀκρόδρυα καὶ σικελιώτας βραβύλα καλεῖν τὰ κοκκύμηλα ὡς, καὶ θεόκριτος ὁ συρακόσιος ὄρπικες βραβίλοισι καταβείοντες βάλλε, καὶ πάλιν ὅλον μῆλον βραβίλοιο ἴδιον. ἔστι δὲ ὅτε δ' ἀκρόδρυον μικρότερον μὲν τῇ πολιφορᾷ τῶν κοκκυμήλων. τῇ δ' ἰσότῃ δὴ τὸ αὐτό. πολὺν ὁλίτον δριμύτερον. σέλευκος δ' ἐν γλώσσαις, βραβύλα φησὶ ἥλα. κοκκύμηλα μάδρυα. τὰ αὐτὰ εἶναι τὰ μὲν μάδρυα δῖ) μαλόδρυα τὰ δὲ βράβιλα φησὶ ὅτι βυκοίλια, καὶ πλὴ βορᾶν ἐκβάλλοντα. ἥλα δὲ, δῖ) μῆλα, ὡς δημύλιος ὁ ἰξίων λέγει ἐν ἑτυμολογίᾳ. θεόφραστος δὲ λέγει κοκκύμηλα καὶ ὠονδίας. ὅθεν δ' ἐστὶν ὠὼν ὀρεῖα κοκκύμηλα ἀραιρὼς δὲ κοκκυμηλέαν καλεῖ τὸ δένδρον. κοκκύμηλον δὲ, τ' ἀκρόδρυον. δίφιλος ὁ σίφνιος, μέσως φησὶ εἶναι ταῦτα βύχυλα. βύφθαρτα βύκειται. ὀλιγόζοφα. Κδράσια. θεόφραστος ἐν ᾧ περὶ φυτῶν ἴδιον δὲ τῇ φύσει δένδρον, ὁ κδρᾶος ἐστὶ καὶ μεγεθῇ, μέγα. καὶ γὰρ εἰς ὕψος καὶ τέταρμο πήχεις αὔξεται. φύλλον δὲ ὅμοιον ἔχει ᾧ τῆς μεσπίλης. σκληρὸν δὲ, καὶ παχύτερον. φλοιὸν δ' ὅμοιον φιλύρᾳ. ἄνθος δὲ λευκὸν ἀπίῳ ᾗ μεσπίλῃ ὅμοιον. ἐκ μικρῶν ἀνθῶν συγκείμενον. κηρίωδες. ὁ δ' καρπὸς βυθρός. ὅμοιος δὲ σταφυλῇ τὸ σχῆμα. τὸ δὲ μέγεθος. ἡλίκον κύαμος πολὺν τὸ δὲ σταφυλῆς μὲν ὁ πυρὴν σκληρός. τὸ δὲ κδράσου μαλακὸς καὶ πάλιν κράταιγος οἱ δὲ κράταιγον καλοῦσιν. ἔχει δὲ τὸ μὲν φύλλον πεταμὸν ὅμοιον μεσπίλῃ. πολὺν μεῖζον ἐκεῖνος ᾗ πλατύτερον ἢ προμηκέστερον. τὸν δὲ χαρασμὸν, οὐκ ἔχει ὡσαύτως ἐκεῖνο. γίνεται δὲ δ' δένδρον οὔτε μέγα λίαν ὅτε παχύ. τὸ δὲ ξύλον, ποικίλον. ξανθόν. ἰσχυρόν. φλοιὸν δ' ἔχει λεῖον ὅμοιον μεσπίλῃ. μονόῤῥιζον εἰς βάθος ὡς ἐπὶ πολὺ καρπὸν δ' ἔχει στρογγύλον ἢ λίκνον ὁ κότινος, ὠχρωμένος δὲ ξανθός τέ ἐστι, καὶ ἐπὶ μελαίνεται. ἔχει δὲ πὴν γεῦσιν, ᾗ τὸν χυλὸν μεσπίλης. διόπερ ἀχρία μεσπίλη δόξειε μᾶλλον εἶναι ἐκτύπων μοι δοκεῖ φησὶ ὁ φιλόσοφος δ' νεῶ κδράσιον καλούμενον ἐμφανίζειν. ἀσκληπιάδης δὲ ὁ μυρλεανὸς χαμαικέρασον τινὰ καλῶν δένδρον, ἔρηται οὕτως. ἐν τῇ βιθυνῶν γῇ γίνεται ἡ χαμαικέρασος, ἧς ἡ μὲν ῥίζα ἐστὶν ὁ μεγάλη, ἀλλ' οὐδὲ δ' δένδρον, ἀλλὰ τῇ ἴσον ὁ δὲ καρπὸς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ὅμοιος, τοῦ δὲ πολείονι χρῆται μόνους, καθότι οἶνος ἐκ ῥωῆς τὸ πὴν κεφαλὴν, καὶ ἀλγεῖν πιθνοῖ ταῦτα ὁ ἀσκληπιάδης φησὶ μοι δοκεῖ λέγειν περὶ τῆς μαμαικύλων. φ, τὸ γὰρ φορεῖ αὐτὰ δένδρα τοιοῦτον. καὶ ὁ πολέων τῆς ἐπὶ τ' καρποῦ φαιῶν, κεφαλαλγὴς γίνεται. Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐθομάτοισι ταμμαίκυλα φύεται πολλά. Θεόπομπος. Τράγουσι μύρτα καὶ πέπονα μαμαίκυλα. Κράτης πάνυ γὰρ ἔστιν ὠμοικωτάτη τὰ ἰλιθία ὠὼν μῆλον ἢ μαμαίκυλα. Ἀμφις. ὁ συκαμίνος συκαμίνου ὁρᾷς φορά. ὁ πρίνος ἀκύλους. ὁ κόμαρος μαμαίκυλα. Θεόφραστος ἡ κόμαρος ἡ δ' μαμαίκυλον φέρουσα δ' ἐδώδιμον. Ὅπ' ἀγάπα καταγελάσιμόν τι ῥᾶμα, ἀμφιβάλλει τ' ἐστὶ πύθων ἐποίησεν ὁ καταναῦς ἢ ξυζαίπος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀλέξανδρος. φησὶ ὁ παρα ᾧ ῥήτορι λαρήνσιος. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ χραισθησόμενοι ἐθιζόμενοι ἐῶσιν αὐτοὶ ἢ ὀνομάζαντες ἢ πρῶτοι εὑρόντες. ἀγνοεῖτε δ' ὅτι λεύκιος ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς ὁ τὸν μιθριδάτην καταγωνισάμενος, πρῶτος εἰσήγαγεν εἰς ἰταλίαν τὸ φυτὸν ἐκ τοῦ ἀπὸ κδρασοῦντος τῶν πικῆς πόλεως. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καὶ τὸν καρπὸν καλέσας κδράσιον. ὁμώνυμος τῇ πόλει. ὡς ἱστοροῦσιν οἱ ἡμέτεροι συγγραφεῖς. πρὸς ὃν διάφορος τῆς φησὶν. ἀλλὰ μὴν παμπόλλοις αὐτοῖς πρεσβύτερος λευκόλλου αὐτὸς ἐλόγιμος. φίλος ὁ σίφνιος γεγονὼς καὶ λυσιμάχῳ τῷ βασιλεῖ. εἰς ὃν οὗτος τῶν ἀλεξανδρέα διαδόχων, μνημονεύει τῶν κδρασίων. λέγων τὰ κδράσια βυσόμαχα βύχυλα. ὀλιγόζοφα. ἐν ψυχρῷ δὲ λαμβανόμενα, βυσόμαχα, καλλίω δὲ τὰ ὀβιθρότερα ἢ τὰ μελίσια. εἰσὶ γὰρ διαφορά. Συκάμινα. ὅτι πάντων ἀπλῶς οὕτω καλούντων αὐτὰ, ἀλεξανδρεῖς μόνοι μόρα ὀνομάζουσι. συκάμινα δὲ οὐ τὰ ἀπὸ τῆς αἰγυπτίας συκῆς ἅπτινες συκόμορα λέγουσιν. ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι ἑωυτῶν χυνίσαντες σιδήρῳ, ἐῶσιν ὑπὸ τοῖς φυτοῖς. καὶ ὑπὸ τὸ αἵματος κινούμενα, ἐν τοῖς ἡμερῶν τειῶν, οὕτω πέπονα καὶ βυώδη γίνονται. μάλιστα δὲ ξερῶν πνεόντων, καὶ ἐδώδιμα. ὡς ἂν εἰ αὐτοῖς ἡρέμα ψυχρόν. Καὶ τοῖς πυρετταίνουσι μετὰ ῥοδίνου ἐλαίου καταπλασσόμενον, ὑπὸ τὸ σφάλγους ἐπιτίθεσθαι. καὶ οὐκ ὀλίγα παρεισφρεῖσθαι βοῦς νοσοῦντας. φορεῖ δὲ τὸν καρπὸν τοῦτον ἡ αἰ-

κ 28 Μόρα. συκάμινα. ἐπιδημία. ὡραῖα χρικῶν. καρύα. Ἀμυγδάλαι. καρύα πικρὰ ἀμύγδαλα. λαπφάλια. Ἀμυγδαλῆς. τόνος. ποντικὰ καρύα. ἡρακλεωτικά. πέρσικά.

γ πῖα συκάμινος ἀφ' οὗ ξύλου ἢ οὐκ ἀφ' οὗ ἐπικαρπίων. μόρα δὲ τὰ συκάμινα καὶ παρ' αἰ-
σχύλῳ ἐν Φρυξίν. ὠδὶ τοῦ ἕκτορος. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἰῶ πεπαίτερος μόρων. ἐν δὲ κρήτασις, καὶ κατὰ
τῆς κατ λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχύμοις. καὶ μελτοπρέποις βεβόσθαι τοῦ
τοῦ χυσίου. Σοφοκλῆς γρῶτον μὲν ὀφθὴ λευκὸν ἀνθοῦντα τάχεω. ἔπειτα φοινίξαντα τοβύλοις
μόρον. καὶ νίκανδρος δὲ ἐν γεωργικοῖς ἐμφανίζει καὶ ὅτι πρότερον τῶν ἄλλων ἀκροδρύων φαίνε-
ται. μορέαν τε καλῶν ἡ δεύτερον ἀεί. ὡς καὶ οἱ ἀλεξανδρεῖς. καὶ μορέης ἣ πάσι πίλει μείλιγμα
νέοισι. γρῶτον ἀπαπίλουσα βροτοῖς ἡδεῖαν ὁπώρην φαινίασ' δὲ ὀρέσιος ὁ ἀριστοτέλους μαθητής,
ἣν δ' ἀγρίαν συκάμινα καρπὸν μόρον καλεῖ ὄντα καὶ αὐτὸν γλυκύτατον καὶ ἡδίονα ὅτε τὸ πανθείκ.

γράφει δ' οὕτως. δὲ μόρον ὁ βατώδης ξηρανθείσης τῆς σφαίρας τὸ συκαμινώδους, ὃ ὁρμαθηδὸν ἔ-
χει τὰς συκαμινώδεις διαπνοὰς καθάπερ φαίνουσας, καὶ διαφορὰς ἔχει ψαθυρὰς καὶ ὀχύμους. γαρ-
βένιος δ' ἀβρωνά φησι συκάμινα, ἃ καλοῦσιν οἵνιοι μόρα. ἁλμωνίος δὲ τὰ αὐτὰ ταῦτα βάτια. δημή-
τριος δ' ὁ ἰξίων τὰ αὐτὰ συκάμινα καὶ μόρα. οἱ δὲ μόρεα μόρα καὶ σύκων ἀμείνω. δίφιλος δ' ὁ σίφνιος
ἴαβος, γράφει οὕτως. τὰ δὲ συκάμινα ἃ καὶ μόρα λέγετε, ὀχύλα μέν εἰσι μέσως ὀλιγόζοφα δὲ καὶ ὑσό-
μαχα καὶ ὀυέκκεται. ἰδίως δὲ ὑὸς τὸν τὰ σκώμα, ἑλμινθᾶν ἐκτινάσει. γύθρμος δὲ ἰσορεῖ ὡς φησιν ἡ-
γήσανδρος κατ' αὐτὴν τὰς συκαμίνους οὐχ ἁπτεσθαι καρπῶν ἑτῶν εἴκοσι, καὶ γενέσθαι ἐπιδημίαν πο-
δαπρικῶν τοσαύτην ὡς τε μὴ μόνον ἀνθρώπῳ ᾧ πάσει σκωληκιᾶσαι. ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ κόρας καὶ ὀυού-
χειο. ἔτι δὲ γυναῖκας. τοῦδε πιστεῖν δὲ οὕτω δ' ἀφνον καὶ αἰγιαλίῳ, ὡς τὰ δύο μόρια τῶν πεφαγότ' ἂν σκωλη-
κᾶναι τῷ αὐτῷ πάσει. καρύα οἱ ἀττικοὶ καὶ οἱ ἄλλοι συγγραφεῖς κοινῶς πάντα τὰ ἀκρόδρυα καρύα λέ-
γουσιν ἐπίχαρμος δὲ καὶ ἀρχέπολις ὡς ἡμεῖς καὶ πυροβώτονα καρύα ἀμυγδάλεα. φιλύλλιος. ἀά. καρύα.
ἀμυγδάλαι. ἡρακλέων δέ φησιν ὁ ἐφέσιος. καρύα ἐνάλουν καὶ τὰς ἀμυγδάλας. καὶ τὸ νῦν καστάνεα.
δὲ δένδρον καρύα τὸ σοφοκλεῖ. καρύαι μελίαι τε. εὔδοξος. φησὶν. καρύα. καρύσια. καλεῖται
δέ τινα καὶ μόσχια καρύα. ἀμυγδάλαι. ὅτι αἱ νάξιαι ἀμυγδάλαι ὀλίγα μνήμης ἦσαν τοῖς παλαιοῖς. καὶ
γίνονται ὄντως σπάνιον τῇ νήσῳ διάφοροι. ὡς ἐμαυτὸν φησι πείθω. φρυνίχος. τοὺς δὲ γομφίους ἅπαν-
τας ὀξέως τ' οὐκ ἂν δυναίμην ναξίαν ἀμυγδάλων κατάξαι. διάφοροι δ' ἀμυγδάλαι γίνονται καὶ ἐν
κύπρῳ τῇ νήσῳ. παρὰ γὰρ τὰς ἀλλαχόθι καὶ ἐπιμήκεις εἰσὶ καὶ κατὰ δ' ἄκρον ἐπιπαμπεῖς. λάκωνας δ'
σέλβυκος σὺν γλώσσαις φησὶ καλεῖν τὰ μεγάλα καρύα. μυκήρους. τηνίους δὲ τὰ γλυκέα καρύα. ἀμυγ-
δαλᾶς δέ φησι μύκηρον πὼ ἀμυγδάλην καλεῖσθαι. ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς ποτὸν τὰ ἀμύγδαλα πρεσ-
θιόμενα. εὔπολις. δίδου μασᾶσθαι ναξίας ἀμυγδάλας. οἶνόν τε πίνειν ναξίων οὐδ' ἀμπέλων.
ἦν δέ τις ἄμπελος ναξία καλαμίτη. πλούταρχος δὲ ὁ χαιρωνεύς φησι παρὰ σφοῦσιν ᾧ λιβυρίς καὶ
σαρος ὑφ' ἑαυτὸν τινὰ πορφύραντα πάντας σὺν ᾧ πίνειν, φωραθῆναι πρὸ τοῦ προεσθιόντα πικρὰς ἀ-
μυγδάλας πίνειν ἐξ ἃς πορφυρωθεὶς προσενέγκασθαι. ὀδὶ πρὸς δὲ μικρότατον ἀντίχειρ τοῦτ' αἰ-
τιος ἦν ἡ τῆς πικρότητος δυνάμις. ξηραντικὴ καὶ λάπανος ὑγρῶν οὖσα. κλεισθένης δὲ ἀμυγδά-
λας φησὶν ἡρωδιανὸς ὁ ἀλεξανδρεὺς παρὰ σὺν ᾧ μὴ τὸ χλωρὸν ὡς πορεῖ ἀμυχὰς ἔχειν, πολλάς.

Ὄνος βασίζας εἰς ἄχυρα βαγμάτων φησὶ που φιλήμων. φιπύνεον πανὸς ἄχαλμα. φησὶ νίκανδρος
σὺν δευτέρῳ γεωργικῶν. ὅτι μὴ οὐδὲ τέρας λέγεται. δίφιλος βωταλία μυρτίδες. πλακοῦς. ἀμύγδα-
λα. ὅτι τῆς προφορᾶς τοῦ τόνου τῆς ἀμυγδάλης, πάμφιλος μὲν ἀξιοῖ τὸ καρπὸν βαρύνειν ὁ
μοίως τῷ ἀμυγδάλῳ. δ' μέντοι δεύτερον θέλει βαρύνεσθαι. ἀμυγδαλῆ μὴ ῥοδῆ καὶ ἀντίλοχος. ῥοδῆς τε
καλὸν αὐτὸς. ἀρίσταρχος δὲ μὴ τὸν καρπὸν μὴ τὸ δεύτερον ὁμοίως προφέρεσθαι. κατ' ὀξεῖαν τάσιν. φι-
λόξενος δὲ ἀμφότερον πολιτεύεσθαι. φιλῆς, ἀπολεῖς μὲν καὶ μὰ πὼ ἀμυγδάλην. ἀρίσταρχος. ἄγε νῦν τὰς
ἀμυγδαλᾶς λαβὼν τασδί. κάταξον πὼ κεφαλὴν σαυτοῦ λίθῳ φρυνίχος. ἀμυγδάλη τὸ βηχὸς ἀγα-
θὸν φάρμακον. ἄλλοι δ' ἀμυγδαλᾶς ὡς καλάς. τρύφων δὲ ἀττικὴν προσῳδίαν. ἀμυγδάλῳ μὴ τὸ καρ-
πὸν βαρέως. ὃν ἡμεῖς οὐδεπώποτε ἀμύγδαλον λέγομεν. ἀμυγδαλῆ δὲ τὸ δένδρον. κτησικοῦ τὸ τὸ καρπὸν
ὄντος τὸ χαρακτῆρος καὶ ἐξ οὗ ἐστὶ πολιτικωμένου. ὅτι πάμφιλος σὺν γλώσσαις, μυκηρόβατον φησι κα-
λεῖσθαι τὴν καρυοκατάκτην ὑπὸ τῶν λακώνων. ἀντὶ τοῦ ἀμυγδαλοκατάκτην. μυκήρους γὰρ λέ-
γουσι τὰ ἀμύγδαλα. ὅτι ποντικῶν καλουμένων καρύων ἅλοσιμα ξύλα ὀνομάζουσι, μυ-
μαθύμενος φησὶν ὁ ναξίων ὁρμώναξ δὲ καὶ τιμαχίδας σὺν γλώσσαις διὸς βάλανον φησὶ καλεῖσθαι δ' ποντικὴν κά-
ρυον. ἡρακλείδης δ' ὁ ταραντῖνος ζητεῖ. πότερον προπαρατίθεσθαι δεῖ τὰ βαγμάτα καθάπερ ὄπτοισι τὸ
ποις τ' κατὰ πὼ ἀσίαν καὶ τλῶ ἑλλάδα γίνεσθαι ἢ ἄλλα μὴ δ' δεῖπνον. ἐὰν μὲν δῶν μὴ δ' δεῖπνον, συμβαί-
νῃ πλείονος δορᾶς παρεσθυομένης σὺν τῇ κοιλίᾳ καὶ βοῖς σὺν τοῖς τὰ ἐπεισοφρόμενα καρύα χάειν τῆς
πρὸς δ' πίνειν ὁρμῆς ἐμποδιζόμενα τοῖς σιτίοις ἐμπνευματοῦσθαι καὶ φθορὰς τοῦ δορᾶς παρασκευάζειν δι' δ'
παρακολουθεῖν αὐτοῖς ἐστὶ πολασικὴν φύσει καὶ δυσκατόρθωτον. ἐξ ὧν ἀπέχειν πίνοντας καὶ κοιλίας κατα-
φοράς. τὰ δ' ἀμύγδαλα φησι διοκλῆς φόρτιμα μέν ὄντι καὶ εὐκοίλικτα. ὁρμαντικὰ δ' ὀλίγα δ' ἔχειν κεγχρώ-
δεις πεπλυπεῖ δ' ἧττον τὰ χλωρὰ τῶν ξηρῶν. καὶ τὰ ἐψυγμένα τῶν ἀψύχων καὶ τὰ ἐφθυμένα τῶν ὠμῶν.

Τὰ δὲ

καρύων διαφόρων αἱρῶτὴ καὶ ηακία. Ἐρέβινθοι. Θρύμοι. Φάσηλοι.

Τὰ δὲ Ἡρακλεωτικὰ ηαλούμενα ηὴ διὸς βάλανοι, ζέφῳ μὴ, ὀχ ὁμοίως τοῖς ἀμυγδάλοις. ἔχει δέ τι κεγχρῶδες ηὴ ἐπιπολαστικόν. πλείω δὲ βρωθέντα βαρυῶῃ πιὼ κεφαλήν. κῆπον ὃ διοχλεῖ ηὴ τοῦτ τὰ χλωρὰ τ ξηρῶν. Τὰ δὲ πορσικὰ κεφαλαλγητικὰ μᾶλλόν ἐστιν. οὐχ ἧττον τῶν διὸς βαλάνων. ῥέφει δὲ μᾶλλον ηὴ φαρυγγα ζαχωύη ηὴ στόμα. ὀπηθόντα δὲ ἀλυπότερα γίνεται. διαχωρεῖ δὲ μάλιστα τῶν καρύων ἐσθιόμενα μετὰ μέλιτος. τὰ δὲ πλατέα φυσωδέστερά ἐστιν. ἀλυπότερα δὲ τὰ ἔφθὰ τῶν ὠμῶν. καὶ πεφρυγμένων. τὰ δὲ πεφρυγμένα τῶν ὠμῶν. Φιλότιμος δὲ ἐν τοῖς ποδὶ τροφῆς φησί. τὸ πλατὺ ηὴ τὸ ηαλούμενον σαρδιανὸν δυσηατέργαστόν ἐστιν ὠμὰ πάντα καὶ δυσδιάλυτα. ηατεχόμενα ὑπὸ τ φλέγματος ἐν τῇ ηοιλίᾳ ηὴ σφυφνότητα ἔχοντα. τὸ δὲ πονδικὸν λιπαρὸν ηὴ δυσηατέργαστον. τὸ δὲ ἀμύγδαλον ἧττον δυσηατέργαστον. φαγόντες γὰρ πλείονα, οὐχ ὑπολυόμεθα. λιπαρώτερά τε φαίνεται. ηὴ αὐχλίδωσι μὲν γλυκαίνει ηὴ λιπαρόν. Λίφιλος δ᾽ ὁσίφριος τὰ ηάρυα φησὶ τὰ βασιλικὰ κεφαλαλγῆ ἐστιν καὶ ἐπιπολαστικά. τούτων δὲ τὰ ἀπαλὰ ἔτι καὶ λελυμασμένα, δύχυλώτερα ηὴ κρείττονα παρέχει. τὰ δ᾽ ὑπὸ τοῖς ἱππίοις φερόμενα, ὀλιγόσαρκα. τὰ δὲ ἀμύγδαλα ἐστὶ λεπτωπικὰ ηὴ οὐρητικά. ηὴ ηαθαρτικὰ ηὴ ὀλιγόσαρκα. τῶν μὲν τοι χλωρῶν ηαὶ ηυχύλων ὄντων καὶ ἰσχροφωτέρων. πολὺ μᾶλλον φυσωδέστερα ηὴ ἐπιπολαστικώτερα ἐστὶ τὰ ξηρά. τὰ δὲ ἀπαλὰ ηαὶ σωλήρη καὶ λελυμασμένα μαλακτικὰ ὄντα, δύχυλά τέ ἐστι. τῶν δὲ ξηρῶν τὰ θάσια ηὴ κύπρια ἀπαλὰ ὄντα, δύεκκριτώτερά ἐστί. τὰ δὲ ποντικὰ καρύα κεφαλαλγῆ. ἧττον δ᾽ ἐπιπολαστικὰ τ βασιλικῶν. μνησίθεος δ᾽ ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ ποδὶ ἑδεστῶν, τῶν βοιωτικῶν φησι καρύων ἡ ηαστάνων ἀμφοτέρως γὰρ ηαλεῖται. δύσπεπτος μὲν ἡ ηατέργασία τῇ ηοιλίᾳ. ηὴ φυσώδης ἡ πέψις γίνεται. παχωῇ δὲ τὰς ἕξεις ἑαυτῶν ηρατήσει. Τὰ δὲ ἀμύγδαλα, καὶ τὰ Ἡρακλεωτικὰ ηαὶ τὰ πορσικὰ καρύα ηὴ τἄλλα τὰ τοιαῦτα, χείρω ἐστὶ φύτων. χρὴ δὲ μὴ δεῖν ὅλως τῆς τοιαύτης ἰδέας ἄπυρον ἐσθίειν. ἔξω τ χλωρῶν ἀμυγδάλων. ἀλλὰ τὰ μὲν ἕψειν. τὰ δὲ φρύγειν. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ λιπαρὰ τῇ φύσει. ηαθάπερ αἱ ἀμυγδάλαι τε αἱ ξηραί. ηὴ διὸς βάλανοι. τὰ δὲ, ξηρὰ ηὴ σφυφνά. ηαθάπερ αἵ τε φηγοὶ ηὴ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος. τῶν οὖν λιπαρῶν ἀφαιρεῖται ἡ λίπος ἡ πύρωσις. ἔστι γὰρ ἐδέσθαι χείριστον. τὰ δὲ σκληρὰ ηὴ σφυφνὰ πεπαίνεται ἑαυτῆς ὀλίγῳ καὶ μαλακῷ πυρὶ χρῆται. Ὁ δὲ λίφιλος τὰ ηάστανα ηὴ σαρδιανὰς βαλάνους ηαλεῖ. εἶτ᾽ λέπων αὐτὰς ηὴ πολυτρόφους ηαὶ δυχύλους δυσοικονομήτους δέ. τῷ δεῖ ἐπιμελείας πολλῆς τὰς δὲ ἐφθὰς ἐμπυθμαζομένας μὴ ἧττον ὠφελεῖν δὲ τούτων μᾶλλον. λόπιμον καρυόν τε Εὐβοϊκὸν βάλανον δὲ μετεξέτεροι ηαλέσαντο. νίκανδρος φησὶ ὁ ηολοφώνιος ἐν γεωργικοῖς ἀγέλοχος δὲ ἄμωτα ηαλεῖ τὰ ηαστάνεια. ὅπου δὲ γίνεται τὰ ηάρυα τὰ σινωπικὰ ταῦτα δένδρα ἐηάλουν ἄμωτα. Ἐρέβινθοι. κρώβυλος χλωρὸν βρέβιν ὃν τιν᾽ ἐνθάβιζον ηυὸν ὅλος. ζαγήμαται δ᾽ ἔστι πιθήηα ἔνθα δήπου δυστυχοῦς. ὅμηρος. θρώσκουσιν ηύαμοι μελανόχροοι ἠὲ βρέβινθοι. ξενοφάνης ὁ ηολοφώνιος ἐν παροιμίαις. Γὰρ τυεῖ χρὴ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὥρῃ Ἐν χλίνῃ μαλακῇ ηατα ηέμενον ἐμπλον ὄντα. Γίνονται γλυκὺ οἶνον ὑποχρώγον τ᾽ ὀρέβινθους. τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν πόσαι ἔτη ὄβριστε. πηλίκος ἦλθ᾽ οὗτ᾽ ὁ μῆνος ἀφίκετο. Σαπφώ. χρύσειοι ὀρέβινθοι ἐπ᾽ αἰώνων ἐφύοντο. Θεόφραστος δ᾽ ἐν φυτικοῖς. τῶν ὀρεβίνθων τινὰς ηαλεῖ κριούς, ηαὶ σόφιλος ὁ παντὴρ ὁ ταύτης πολὺ μέγιστός ἐστι. κριὸς ὀρέβινθος. φανίας δ᾽ ἐν τοῖς ποδὶ φυτῶν φησὶ. ζαγήμαται ἔχει χέραν ἀπαλὰ μὲν, ὠχρὸς κύαμος. ὀρέβινθος. ξηρὰ δὲ ἐφθὰ ηαὶ φρυκτὰ χλοῶν τὰ πλεῖστα. ἄλεξις. ἐστὶν ἀνήρ μοι πίων χὼ ὠχρὸς ηάπρος ηαὶ ζυγάτηρ. ηὴ παῖς ἱερός. ηὴ ἄδ᾽ ἡ χρυσή.

Γελοῖοι πάντες. Τούτων οἱ χρεῖς λέγωνοῦμεν. δύο δ᾽ αὐτοῖς συγηοινωνοῦμεν μάζης μιᾶς φθόγγους δ᾽ ἀλύρους θρηνοῦμεν ἐπὴν μηδὲν ἔχωμεν. χρῶμα δ᾽ ἀσίτων ἡμῶν ὄντων γίνεται ὠχρόν. τὰ μέρη δ᾽ ἡμῶν χὴ σύνταξις τοῦ βίου ἐστὶ ηύαμος. βρόμος. λάχανον. γογγυλὶς. ὦχρος. λάθυρος. φηγός. βολβός. τίπιξ. βρέβινθος. ἀχρὰς, τὸ, πτισανοπαγὶς μηδρῶν ἐμοὶ μελέδημ᾽ ἰδὰς. Φρυγίαι δ᾽ εὕρημα συηῆς. Φορεηράτης. τακεροὺς φησὶ τοὺς βρεβίνθους εὖ θέως. Γάλιν. χρώτων βρεβίνθους ἀπεπνίγη πεφρυγμένους λίφιλος δέ φησι, οἱ βρέβινθοι δύσπεπτοι. μηλικοί. οὐρηλικοὶ πνευματικοί. κατὰ δὲ διοηλέα ζυμωλικοὶ τ σαρκός. κρείττους δ᾽ οἱ λευκοὶ τῶν μελάνων. ηὴ πυξοειδεῖς. καὶ οἱ μελίτιοι τῶν λεγομένων κριῶν. οἵ τε χλοροὶ τῶν ξηρῶν. ηὴ οἱ ἐσβεσμένοι τῶν ἀβρόχων. Ὅ τι ποσειδώνος εὕρεμα οἱ βρέβινθοι.

Θρύμοι. μὴ ὥραισι μετὰ τῶν ηαηῶν ἴηοιθ᾽ ὁ τοὺς θέρμους φαγών,
Ἐν ᾧ προθύρῳ τὰ λέμματ᾽ ὀπτὴ ηατέλιπεν. Ἀλλ᾽ οὐηὰ πεπνίγη ηατα φαγών. μάλιστα δὲ
ηλεαίνετος μὲν οὐηέθηδοηοίδ᾽ ὅτι ὁ ζαγηὴς αὐτούς. οὐδιὼς ἵ πώποτε
Ἀπέβαλλον ὠορείου λέπος. οὕτως ἐηεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνήρ. λυηόφρων δ᾽ ὁ χαλκιδεὺς ἐν σατυρικῷ δράματι ὃ ἐπιηατα μωηήσει ἔγραψεν εἰς μενέδημον ἵ φιλόσοφον ἀφ᾽ οὗ ἡ τῶν ὀρεφικῶν ὠνομάθη αἵρεσις, διασηώπτων τ φιλοσόφων τὰ δεῖπνα, φησὶ ηὴ δημόηριτος ἐπιχόρδαυσε δαμοηλῆς
Θρῦμος πινήτων ηὴ ζηηλίνων συμπότης Δίφιλος. Οὐηέστιν οὐδὲν τεχνίον ὀβελέστερον
τοῦ πορνοβοσηοῦ ηατὰ πὼ ὁδὸν πωλεῖν ὧδε πάντων βούλομαι Ῥ᾽ ὁδὲ ῥαφανίδας. θρυμοηυάμους
σίμφυλα Ἄλλως ἄπαντα μᾶλλον ἢ ταύτας χρέφειν. ηὴ σημειώσασθαι φησὶ τὸ θρυμοηυάμας, ἐπεὶ ηὴ ναῦν οὕτω λέγειν. Γολέμων δέ φησι τὸν λαηεδαιμονίους λισὶ λαΐδας ηαλεῖν. Θεόφραστος δὲ ἱστορεῖ ἐν αἰ-

κ 30 Ἐλάαι. ῥαφανίδες· ῥαφανίδες. κῶνοι. ὀσγρακίδες. Ὠά. πῶς ἐλαίη ὀξ ὠοῦ. μολιονίδαι. πίοις φυτικοῖς ὅτι θέρμος ἢ ὄροβος ἢ βρέβινθος μόνα οὐ ζωοῦντ᾽ τῶν χεδροπῶν. διὰ πὼ σριμάτια ἢ πικρότητα. ὁ δ᾽ βρέβινθος φησὶ μέγας γίνεται διαφθειρόμενος. γίνεσθαι δὲ λέγει πάμπας ἐν τοῖς βρεβίνθοις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ τετάρτῳ τ᾽ αὐτῆς πραγματείας. διόφιλος δὲ ὁ σίφνιος τοὺς θέρμους φησὶν εἶν᾽ σμικροὺς καὶ πολυχρόφους. μάλισα δὲ τοὺς ἐπιπολέου ἀπεγλυκασμένους. διὸ καὶ ζήνων ὁ κιτιεὺς σκληρὸς ἦν καὶ πάνυ θυμοτικὸς πρὸς τοὺς γυμνασίους ἐὰν πολὺν τὸν οἶνον, ἀσάσας ἡδὺς ἐγίνετο καὶ μείλιχος. πρὸς τοὺς πυνθανομένους οὖν τὸ χρόπου πὼ διὰ φοράν, ἔλεγε φ αὐτὸ τοῖς θέρμοις πάσχειν. ἢ γαῦ ἐκείνους πρὶν διαβραχῆναι, πικροτάτους εἶναι. ποτιθέντες δὲ γλυκεῖς καὶ προσηνεστάτους. Φάσηλοι. λακεδαιμόνιοι δὲ τοῖς λέπνοις τοῖς καλουμένοις κοπίσι διδόασι φαγήματα σῦκα. τὰ ξηρά. καὶ κυάμους καὶ φασήλους χλωρούς. ἱστορεῖ πολέμων. Ἐπίχαρμος φασήλους φῶγε, βᾶσον ἄλχ᾽ ὁ διόνυσος φιλῆ.

Δημήτριος, ἢ σῦκον. ἢ φάσηλον ἢ τοιοῦτόν τι. Ἐλάαι. εὔπολις. σκπίαι. βρῦπε πεῖς τ᾽ ἐλάαι. ταύτας ῥωμαῖοι βρύππας λέγουσι. διόφιλος δέ φησιν ὁ σίφνιος τὰς ἐλάας ὀλιγοχρόφους εἶναι καὶ κεφαλαλγεῖς. τὰς δὲ μελαίνας, καὶ ἀκρατοποτικὰς. καὶ βαρυούσας πὼ κεφαλώ. τὰς δὲ κολυμβάδας καλουμένας δυσμαχωτέρας εἶναι καὶ κοιλίας σταπικάς. τὰς δὲ θλαστὰς μελαίνας, εὐσμαχωτέρας εἶναι μυημονεύει τῶν θλαστῶν ἐλαιῶν ἀριστοφάνης. Θλαστὰς ποιεῖν ἐλαίας. Γάλιν. Οὐ ταυτὸν ἔστιν ἁλμάδες καὶ σέμφυλα. καὶ μετ᾽ ὀλίγα. Θλαστὰς γαρ εἶναι κρεῖσσον ἔστιν ἁλμάδος. Ἀρχέστρατος ἐν τῇ γαστρονομίᾳ. Ῥ᾽ ιστεὶ καὶ βρυπεπεῖς παρακείσθω σάν σοι ἐλαῖαι. Ὥς τε μαραθώνος φ λοιπὸν ἐσ᾽ ἀγαθῷ μεμνημένοι Γαῖτες ἀεὶ ἐμβάλλουσι μάραθον ἐς τὰς ἁλμάδας. Φησὶν βρῦμωπος. Φιλήμων φησὶν γιτυρίδες καλοῦνται αἱ φαῦλαι ἐλάαι. σεμφυλίδες δὲ αἱ μέλαιναι. Καλλίμαχος δὲ ἐν τῇ ἐπιφάλῃ ἐλαῶν καταλέγει γερκεμὸν πίτυείν τε. Ἔλεγον δὲ, τὰς βρυπεπεῖς ἐλάας καὶ ἰφάλας καὶ γερκεμούς ὥς φησι δίδυμος. καὶ χωρὶς δὲ τὸ φάσηλον ἐλάας αὐτὸ καθ᾽ ἑαυτὸ ἔλεγον τὸ μόνον βρυπεπεῖς. τιμοκλείδης ξυγγενέσθαι φησὶ χρόνου λιπαρείτατον βρυπεπῆσι. μάζαις. καὶ διὰ σπανιδικίσαι. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς περιμελαίνας ἐλαίας στέμφυλας ἐπάλουν. βρύσια δὲ τὰ ὑφ᾽ ἡμῶν σέμφυλα. τὰ ἐκπίεσματα τῆς σαφυλῆς. παρὰ δὲ φοῖς βόφυς γέγονεν ἡ φωνή. Ῥ᾽ αφανίδες. οὕτως κέκλωσται διὰ τὸ ῥαδίως φαίνεσθαι. καὶ ἐκτεταμένως δὲ καὶ κατὰ συστολὴν λέγεται παρὰ ἀττικοῖς. κρατῖνος. ταῖς ῥαφανίσι δοκεῖ· τοῖς δ᾽ ἄλλοις οὐ λαχάνοις. Εὔπολις. ῥαφανίδες ἄ πλυβοι. σκπίαι. ὅτι δὲ τὸ ἄ πλυβον ἐπὶ τῶν ῥαφανίδων ἀκούειν δεῖ, οὐκ ἐπὶ τῶν σκπίων, δηλοῖ ἀντιφάνης γράφων· νήπαδα. ῥαδίνας κἀφ᾽ ὑπερώκιν. ὥα. ἐγκείδας. ῥαφανίδας ἀ πλύτους γεγυλίδας. χρύσιππος. μέλι. ἰδίως δ᾽ οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀ πλυτοὺς ῥαφανίδας. ἃς καὶ βασίδας ὠνόμαζον. Φθρικράτης. ῥαφανὶς τ᾽ ἄ πλυτος ὑπάρχει· καὶ θρμὰ λουφά. καὶ παρείχ πνικτό. καὶ κάρυα. ὑποθετικῶς δ᾽ εἴρηκεν. πλάτων δὲ ὑπόβολω. Φύλλιον ἢ ῥαφανίδιον. Θεόφραστος δὲ τοῖς περὶ φυτῶν, γένη ῥαφανίδων φησὶν εἶναι πέντε. κθειναίαν. λευκασίαν. κλεωναίαν. ἀμωρίαν. βοιωτίαν. καλεῖσθαι δὲ ἀπό τινων πὼ λφοβασίαν βρακίαν. γλυκυτάτην δὲ εἶναι πὼ βοιωτίαν. καὶ τῷ ἀμμαλὲ σρογγύλην. Ἀ πλῶς δέ φησιν, ὧν ὄζει λεῖα τὰ φύλλα, γλυκώτατα εἰσί. καλλίας δὲ ἐν ῥαφανίδος ἔργοις πὼ ῥάφανον πρὸ μὲν γοῦν τῆς ἀρχαιότητος τῆς κωμῳδίας σλεξιὼν, φησὶν ἔτνος. πῦρ. γογγυλίδες. ῥάφανοι. βρυπεπεῖς. ἐλατῆρες.

Ὅτι δ᾽ οὕτω τὰς ῥαφανίδας ἔφαγε, δῆλον ἀριστοφάνης ποιεῖ, πρὸ τῆς τοιαύτης ἀρχαιότητος ἐν δαναΐσι γράφων καὶ αὐτὸς καὶ λέπων. ὁ χρὸς δ᾽ ὡρχεῖτ᾽ ἀεὶ σκαψάμενος. δάπιδας καὶ σχηματόδισμα. διαμαχαλίσας αὐτὸν σκελίσι καὶ φύσηαις καὶ ῥαφανίσιν. βύτιλὲς δὲ σφόδρα εἶδος ἡ ῥαφανίς. ἄμφις ὅς τις ἀγοράζειν ὅλον ὄζὸν ἄπολλον ἰχθύων Ἀλληνῶν ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται.

Μνησίθεος ὁ ἀθηναῖος ἰατρὸς ἐν τῷ πρὸς ἑλκτῶν ὀσγρακίδας καλεῖ τῶν κώνων τοὺς πυρῆνας. ἔτι δὲ κώνους. Διοκλῆς δ᾽ ὁ καρύστιος πιτύϊνα καρύα, ὁ δὲ μιῶσιος ἀλέξανδρος πιτυΐνους κώνους. Θεόφραστος δὲ φ μὲν δισσόν, πεύκην ὀνομάζει. ἓν δὲ καρπὸν, κῶνον. Ἱππωκράτης δὲ ἐν τῷ πρὸς ἑλκτῶν τοὺς ἡμίσους μὲν νοθεύεται. ὑπ᾽ αἰῶν δὲ καὶ ὅλον, κηκιδώλους. οἱ πολλοὶ δὲ πυρῆνας. ὡς καὶ ἡρόδοτος ὅταν πρὸς τοῦ ποντικοῦ καρύου λέγῃ. φησὶ γαρ. πυρῆνα δ᾽ ἔχει ἴσον ἐπὰν γένηται πέπον.

Διόφιλος δ᾽ ὁ σίφνιος φησὶν· οἱ σρόβυλοι πολύχροφοί μὲν εἰσι. λεαντικοὶ δὲ ἀρτηρίας. καὶ θώρακος καὶ καρπικοί. διὰ φ ἔχειν παρεμπεπλεγμένον δ᾽ ῥητινώδες. μνησίθεος δ᾽ φησὶν παίνειν αὐτοὺς δ᾽ σῶμα. καὶ πρὸς δυσπνοίαν ἀλύπους εἶναι. ὑπάρχειν δὲ καὶ οὐρητικούς. καὶ οὐκ ἐφεκτικοὺς κοιλίας. Ὠά. ἀναξαγόρας ἐν τοῖς φυσικοῖς. Τὸ καλούμενον φησὶν ὄρνιθος γάλα, φ ἐν τοῖς ὠοῖς εἶναι λευκόν. ἀριστοφάνης. τίκτει πρῶτον ὑπνέμιον ὠὸν νύξ· σαπφὼ δ᾽ αὐτὸ τερασυλλάβως καλεῖ· φασὶ δή ποτε λήδαν ὠῖον βύρᾶν καὶ πάλιν οἰῖου πολὺ λευκότερον. Ὥεχε δ᾽ ἔφη ἐπίχαρμος. ὥια χανὸς καλεκτρυόνων πτερύγων. Σιμωνίδης ἐν λυτῷρῳ ἰάμβων. διόν τι χανὸς ὥεον μεγαλοσθενές. Διὰ παταρῶν δὲ αὐτὰ προεσθίνεται αἰγαξανθρίδης, ὡς φησὶν ἐπών. Καὶ ἔφιππος. Σταμνιαρίᾳ τ᾽ οἴνου μικρᾷ τῷ φοινικικοῦ. ὠάρια. χιῶν ἔτρα πολλὰ παίγνια. ἄλεξις δὲ, ἡμέρημά που ὠῶν λέγει. Οὐ μὴν δὲ οὐ μόνον αἰγυπτία ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ ὑπνέμια. Ἐκάλουν δὲ καὶ τὰ τῶν οἰκιῶν παρ᾽ ἡμῖν καλουμένα ὑπόρῳα, ὠΐδια. φησὶ κλέαρχος ἐν βίων τοῖς. Τιὼ ἐλεύην φάσηλον ἐν τοιούτοις οἰκήμασι ξεφομένην, δόξαν ἀπενέγκασθαι

παρὰ

γρόφμα. μαλάχη. ἄλιμος. κολοκώτη. σικύος. φιλοσόφων ζητήσεις χλευαζόμεναι. πρόπομα. μύκης.

παρὰ πολλοῖς ὡς ἀφ' ὧν ἔπη γεγενημένη. οὐκ οὖν δὴ νεοκλῆς ὁ προτωνιάτης ἔφη ἀφ' ἧς σελήνης πιεῖν ἀφ' ὧν ἀφ' οὗ. ἀφ' οὗ πάνυ ἐλοίμην γεννηθῆναι. τὰς γὰρ σεληνιαζομένας γυναῖκας. ὡς τοκεῖν καὶ τοὺς ἐκεῖ γεννωμένους πεντεκαιδεκαετεῖς πλασιόναυς ἡμῶν εἶναι. ὡς ἡρόδωρος ὁ ἡρακλεώτης ἱστορεῖ. Ἴβυκος δὲ ἐν πέμπτῳ μελῶν ποδὲ μολιονιδῶν φησὶ τοὺς τελθινίας ποτὲ κούρους τέκνα μολίονας κτάνοντα νάλικας ἰσοκεφάλους εἰσιγύους ἀμφοτέρους γεγαῶτας ἐν ὠεῷ αὐγερίῳ. Ἔφιππος. Ἴφια ζαγήματα. πυραμοῦς. ἄμμις. ὠῶν ἑκατόμβη πάντα ταῦτ' ἐχαύνομεν. Ὧν δὲ ῥοφητῶν μνημονεύει. νικόμαχος. οὐσίδιον γὰρ καταλιφθὲν μοι τοῦ πατρός. οὕτω σωρεσεογγύλιμα. κἀξεκόκκισα Ἐν μησὶν ὀλίγοις ὥσπερ ὠόντις ῥοφῶν. Χηνείων δ' ὠῶν ὄρνιφος. ὠὰ λευκά γε καὶ μεγάλα χήν ἐστιν ὡς γέ μοι δοκεῖ. οὗτος δέ φησι ταῦτα πρὸ λήδας τεκεῖν. ἐπαίνετος δὲ καὶ ἡρακλείδης ὁ συρακούσιος ἐν ὀψαρτυτικῷ τῶν ὠῶν φησὶ προτεύειν τὰ τῶν τεττίγων. μεθ' ἃ ἔστιν τάχυνα λωπίκεια. τρίτα καταλέγει τὰ ὀρνίθεια. γρόπομαι.

τοῦδυ φησὶ ποδιαιρεθέντος ὁ τῶν λείπνων ταμίας ὀλυμπιονίκης ἔφη εἰκέναι παρά τινι τῷ πρόπομα οὕτω καλούμενον ὡς νῦν ἡμεῖς φαμὲν καὶ ζητουμένων πάντων, αὐτὸς ἔφη ἐπὶ ὀρῶ. φύλαρχος ὁ ἀθηναῖος ἢ ναυκρατίτης ἐν οἷς ὁ λόγος ἐστὶν αὐτῷ ποδὶ ζηλᾶ τὸ βιβλίων βασιλέως ὃς ἐπὶ ξενίᾳ καλέσας τοὺς τῶν γαλατῶν ἡγεμόνας, ἐπιβουλεύσας αὐτοῖς καὶ αὐτὸς διεφθάρη, φησὶ οὕτως. εἰ μνήμης εὐτυχῶ. πρόπομά τι πρὸ τοῦ λείπνου ποδιεφόρει καθὼς εἰώθει δ' πρῶτον. καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ οὐλπιανὸς ἤτει πιεῖν εἰ ψυκτῆσι αρέσκειν ἑαυτῷ φάσκων ὀλίγα γε τοίνυν ἀπομνημονεύσαι ἂν δὲ τῶν εἰς τοῖς προπόμασι φησὶ παρασκευαζομένων. ἀλλά τε καὶ δὴ καὶ ταῦτα. μαλάχαι. Ἡσίοδος. οὐ δ' ὅσον εἰ μαλάχη τε καὶ ἀσφοδέλῳ μέγ' ὄνειαρ. τοῦτο ἁπλῶς. ἐπὶ δέ φησιν εἰ πολλοῖς ἀνθρώποις οὖρον, τὴν αὐτοφάνες γε μοῦ λος, ὀλίγα τ' ὀγεγραμμένον. ῥώγοντες μολόχης ῥίζαν. καὶ ἐπίχαρμος. πρωτόδορος ἔπωγε μολόχης. φανίας δὲ εἰ τοῖς φυτικοῖς φησι. τῆς ἁμβροῦ μαλάχης ὁ ὠφρματικὸς τύπος καλεῖται πλακοῦς. ἐμφορὴς ὢν αὐτῷ δ' μὴ γὰρ κτενώδης ἀνάλογον καθάπερ ἡ τοῦ πλακοῦντος κριπίς. καταμίσου τε πλακωτικοῦ ὄγκου γε κόσφον ὀμφατικόν. καὶ ποδιλιφθείσης τῆς κριπίδος ὅμοιον γίνεται τοῖς θαλαπίοις ποδιεγραμμένοις ἐχίνοις. ποδιεγραμμένον ἐχίνοις ὁ δὲ σίφνιος λίφιλος ἱστορεῖ. ὡς ἡ μαλάχη ἐστὶν βύχυλος. λεαντικὴ αρτηρίας. τὰς ἐπιπλαίους καταχέουσα ῥιμύτητας. ὠδὶ τήλειόν τε εἶναι φησὶ αὐτὴν τοῖς τῶν νεφρῶν καὶ τῆς κύστεως βρεχθισμοῖς. βύεκκειτόν τε εἶναι μετρίως καὶ ῥόφιμον. κρείττω δὲ πὼ ἀγρίαν τῆς κηπευομένης. ὄρμενος δὲ καλλιμάχειος καὶ εἰς τὴν καλουμένην φησὶν ἄλιμον προσέχειν τε ἄδιψον, ἐμβάλλεσθαι πὼ μαλάχην οὖσαν χρησιμωτάτην. κολοκάται. βυθύδημος ἀθλωναῖος ἐν ᾧ ποδὶ λαχάνων σικύαν ἰνδικὴν καλεῖ πὼ κολοκώτην. ὀλίγα δ' κεκομίσθαι δ' ὥρμα ἐκ τῆς ἰνδικῆς. μεγαλοπολῖται δ' αὐτὴν σικυωνίαν ὀνομάζουσι. θεόφραστος δὲ τῶν κολοκυντῶν φησὶ οὐκ εἶναι σὺ μόρφος ἰδέαι. ἀλλ' εἶναι τὰς μὲν, βελτίους. τὰς δὲ, χείρους. μηνόδωρος δὲ ὁ ὀλυνθίου ἑταῖρος ἐκεσίου φίλος τῶν κολοκυντῶν φησὶν. ἡ μὲν, ἰνδικὴ ἡ καὶ αὐτὴ καὶ σικύα. ἡ δὲ, κολοκώτη. καὶ ἡ μὲν ἰνδικὴ κατ' ὀψὲ πλεῖστον ἔτος ἐστί. ἡ δὲ κολοκώτη καὶ ὀπώραι. ἄχρι δὲ τοῦ νῦν λέγεσθαι παρὰ κνιδίοις τὰς κολοκύντας ἰνδικάς. ἑλληνόπολιοι δὲ σικύας μὲν τὰς μακρὰς καλοῦσι. κολοκύντας δὲ, τὰς ποδιεφόρους. διοκλῆς δ' κολοκύντας μὲν καλλίστας γίνεσθαι ποδὶ μαγνησίαν. προσέτι τὸ γογγύλιν ὑπερμεγέθη γλυκεῖαν καὶ βυσόμαχον. εἰ ἀνθιοχείᾳ δὲ σικυόν. εἰ δὲ σμύρνῃ καὶ γαλατείᾳ βείδακα. πήγανον δ' εἰ μύροις.

Δίφιλος δέ φησι. ἡ δὲ κολοκώτη ὀλιγόδροφός ἐστι καὶ βύφθαρτος. καὶ ὑγραντικὴ τῆς ἕξεως. καὶ βύεκκειτος. βύχυλος. βυσομαχωτόρα δέ ἐστιν ἡ δι' ὕδατος καὶ ὄξους λαμβανομένη. βυχυλοτόρα δὲ ἡ αρτυτική. λεπτυντικωτόρα δέ ἐστιν ἡ μετὰ νάπυος. βυπεπτοτόρα δὲ καὶ βυεκκειτωτόρα ἡ καθυθυτος. μνησίθεος δέ φησιν. ὅσα βυφυῶς διάκεινται. πρὸς πὼ τὸ πυρὸς κατεργασίαν ὅτι ὅ, τε σικυὸς καὶ ἡ κολοκώτη. καὶ μῆλα κυδώνια. καὶ σρούθεια καὶ εἴ τι τοιοῦτο, ταῦθ' ὅταν προσενεχθῇ, πυρωθέντα, δίδωσι τῷ σώματι τροφὴν ἀπολλὼ μὲν, ἄλυπον δὲ καὶ μᾶλλον ὑγρά. ἔστι δὲ καὶ ταῦτα τῆς κοιλίας ἐφεκτικὰ πάντα. δεῖ δὲ αὐτὰ λαμβάνειν ἑφθὰ μᾶλλον. ἀτθικοὶ δὲ, μόνως καλοῦσιν αὐτὴν κολοκώτην. ὄρμενος πὼ κεφαλὴν ὅσην ἔχει. ὅσιω κολοκώτην. Φρυνίχος. ὠὸν κοιλιστικῶς. ἢ μαζίου τὸ μικρὸν ἢ κολοκωτίου. Ἐπίχαρμος. ὑγιέστερόν τ' ἦν ἔτι κολοκώτας πολύ. Ἐπικράτης ὁ κωμῳδιοποιός. τὸ πλάτων καὶ ὠφέλιμον καὶ μανέδημος πρὸς τί σιν' πὼ διατείβουσι. ποία φρονῖς. ποῖος δὲ λόγος διορθοῦται παρὰ τοῖσι. τὰ δέ μοι πινυτῶς εἶπε καταπεισθὼς ἢ κἀς λέξεων πρὸς γὰς ἀλλ' οἶδα λέγειν ἐπὶ τῶνδε σαφῶς. παναθηναίοις γὰρ ἰδὼν ἀγέλην μειρακίων εἰ γυμνασίοις, ἀκαδημίαι, ἤκουσα λόγων ἀφάτων ἀτόπων. ποδὶ γὰρ φύσεως ἀφορίζομενοι, διεχώριζον ζώων τὸ βίον δισσόρων τε φύσιν λαχάνωντε γένη. κἀτ' εἰ βύρις πὼ κολοκώτην ἐβήταζον τίνος ὅτι γένους. καὶ τί ποτ' αὖ ὠρίσαντο καὶ τίνος γένους ἐστὶν ἡ φυτόν. δήλωσον ἀκριθά τι. γρώπισα μὲν πάντες ἀκωδιεῖς τότ' ἐπίσησαν. καὶ κύψαντες χρόνον οὐκ ὀλίγον δι' ἐφόντιζον. καὶ ξαίφνης ἔπι κυπλόντων καὶ ζητουμένων τῶν μειρακίων, λαχανόν τις ἔφη σρογγύλον εἶναι. ποία δ' ἄλλος. δισσόρου δ' ἕτερος. πῶτα δ' ἀκούων ἰατρός τις σικελὰς ἀφ', γᾶς, κατεπείρδε τ' αὐτῶν ὡς λυρούντων. ἢ που δηνῶς ὠργίσθησαν χλευάζεσθαι ἐβόησαν. ἡ τ' οὐ λέγεις τοιαῦσδε τοιαῦτα ποιεῖν βύπρεπίς. οὐ δ' ἐμέλησε τοῖς μειρακίοις. ὁ πλάτων δὲ παρὼν καὶ μάλα πράως οὐδὲν ὀρινθεὶς ἐπίπαξ' αὐτοῖς πά

κ 32 κηφισόδοτος κατ' ἀριστοτέλης βιβλία τέσσαρα. μύκητες. μύκητες θανατηφόροι. οἷον. μύκητες.

λιν ἀφορίζεσθαι τίνος ὅτι γένους οἱ διδήκρουν.
Ἄλλεξις ὁ χαρίεις πρόσωπον ὅλον παρατίθησι τοῖς διακρίνειν ἀδυναμένοις.
Ἔλαθον γενόμενος οὗ τὸ πρᾶγμ' ἐβούλετο.
Ἐφ' ἧς ἐπίκειτ' οὐτυρὸς οὐ δι' ἐλαχὼν γένη,
γαροφίδες καὶ λῦρος. ἀλλὰ παρετέθη
τὸ τῆς πόλεως παντὸς ἥμισφαίριον
ἴχθυς. ὄρνιθοι. διέζευκτ' οὐτῶν σκορπίος.
ἐπεβάλομεν τὰς χεῖρας. ὁ μὲν, ἐμοὶ λαλῶν
ἐπ' ἐμὲ κατήντα. ἡ πέρας οὐκ ἀνῆκ' ἔως
μύκας. ἀρίστας. μύκησι δ' ὀρέχθη ἡ λαίνου πίδαξ.
μικρὰς μελαγχρῶ μᾶζαν. ἠχυρωμένην
καὶ σῦκα βαιὰ καὶ μύκης ὡς εἰσιόντ' ἀθ'
ἀνηρεύετ' αὖ. καὶ λάχανα τῶν αὐτοχθόνων.
Ἦν ἀμφίβολον. ἀθροισμα φάσκων. ἡ δεῖπνόν ὅτι μάζας καὶ χαρακωμένη
νη. κὴ βολβὸς εἰς καὶ παροψίδες τινὲς Σόγχος τὶς ἢ μύκης τὶς ἢ θυαῦθ' ἁδρὰ
ἀθλίαθλίοις. Τοιοῦτος ὁ βίος. ἀπύρεκτος. φλέγμ' οὐκ ἔχων. Οὐδεὶς κρέως παρόντος ἐθέλει θύμον.
οὐ δ' οἱ δοκοῦντες πυθαγορίζειν. κὴ προελθών. τὶς ἀ δι' ἡμῶν ἡ μέλλων ὅ, τι παθεῖν πρόσω ἐπίστω
τῶν φίλων ταχὺ δὴ λαβών Ὅπα μύκητας πρινίνους τουσδὶ δύο. Ὅτι κηφισόδοτος ὁ ἰσοκράτους
μαθητὴς ἐν τοῖς κατ' ἀριστοτέλη τέσσαρα δ' ὅτι ταῦτα βιβλία. ἐπιγραφὴ ὦ φιλοσόφω ὡς οὐ ποιήσαν-
τι λόγου ἄξιον δ' παροιμίας ἀθροῖσαι ἀθηναίους ὅλον ποιήσαντος σφᾶς ἐπιγραφόμενον. παροιμία.
ἀφ' οὗ κὴ παρατίθεται τάδε. Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων φάγομαι, μύκητας ὠμοὺς αὖ, φαγεῖν δοκῶ καὶ
σφυρὰς μῆλα κἄπι πίνοι βρῶμά τι. Φύονται δὲ οἱ μύκητες γωνιεῖς. κὴ εἰσὶν αὐτῶν ἐδώδιμοι ὀλίγοι. οἱ
δὲ πολλοὶ ἀποπνίγουσιν. διὸ κὴ ἐπίχαρμος παίζων ἔφη. οἱ μύκαι αὖ' ἐπισκληκότες πνιξεῖσθε.
Νίκανδρος δὲ ἐν γεωργικοῖς καταλείπει τινες αὐτῶν εἰσὶν οἱ θανάσιμοι. λέγων. ἐχθρὰ δ' ἐλαίης ῥοιῆς τε πρί-
νου τε σφυός τ' ἀφορίματα κεῖται Οἱ δὲ λέαν σύκελλα βαρὺ σφίγγοντα μυκήτων Φησὶ δὲ κὴ ὅτι συκέ
ης ὁπότε στέλεχος καθυπόπρω κακκρύψασ' ὑδάτεσσιν ἀφαυάτεσσι νοτίζῃς, Φύονται πυθμέσσιν ἀκή-
ρειοι. ὧν σὺ μύκητα Ὀρεπτικὰ μή τι χαμαιζήλης ἀπὸ ῥίζης προτάμοιο τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἂν ἀναγνῶναι. κὴ
τε μύκητας ἀμανίτας τό τ' ἐφθύσεις. φησὶ ὁ αὐτὸς νίκανδρος ἐν ᾧ αὐτῷ. ἔρι σωσ. ἵν' ὥσπερ οἱ μύκητες
ἀφρωνίξαιμί σε. ἐπαρχίδης βύρι πίδην φησὶ τ' ποιητὴν ἐπιδημῆσαι τῇ ἰκαρίῳ. κὴ γυναικός τινος μὴ τέ-
κνων κατὰ τοὺς ἀγρούς, δύο μὲν ἀρρένων τελείων, μιᾶς δὲ παρθένου, φαγούσης θανασίμους μύκητας κὴ ἀ-
ποπνιγείσης μετὰ τῶν τέκνων ποιῆσαι τοῦτο δ' ἐπίγραμμα. Ὦ φρενὰ γήρανον πολυ ἀιθρος ἦλιε τε-
μνων ἐρεῖδες τοιόνδ' ὄμμα τε πρόσθε πάθος. Μητρὸς παρθενικήν τε κόρην διστούς τε σιωπαίους
ἐν ταὐτῷ φέρεται μοιρηγενὶ φθιμένους. Διοκλῆς ὁ καρύστιος ἐν πρώτῳ ὑγιεινῶν φησὶν. ἀγρίων ἐψήματα
τὰ τυλον. μαλάχη. λάπαθον. ἀκαλήφη. ἀσπάραξις. βολβοί. ὕδνα. μύκαι. Σίαν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν δὲ τῷ
τρόπῳ ὁμοίων. φησὶν ἐν ὕδατι γίνεσθαι. σελίνῳ ἐλαίῳ τε φύλλον ἐοικός. διὸ κὴ πτολεμαῖος ὁ δὲ ὕδρος ὑδρο-
πης ἀκρύπτου βασιλεύσας, παρ' ὁμήρῳ ἀξιοῖ γράφειν. ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου ἠδὲ σελίνου. σίαν δὲ
μετὰ σελίνου φύεσθαι ἀλλὰ μηδία. Δίφιλος φησὶ τοὺς μύκητας εἶναι δυσμάχους. κοιλίαν διαχωρητικούς.
θρεπτικούς. δυσεκπέπτους δὲ κὴ φυσώδεις. τοιούτους δὲ εἶναι καὶ ἐκεῖνα τῆς νήσου. πολλοὶ μέν τοι κὴ κτείνουσι.
δοκοῦσι δὲ οἰκεῖοι εἶναι οἱ λεπτότατοι κὴ ἄπαλοί. καὶ βύθρυπτοι οἱ ἐν τελέαις καὶ πύκναις γινόμενοι. ἀ-
νοίκτοι δὲ οἱ μέλανες κὴ πελιοὶ καὶ σκληροὶ κὴ οἱ μετὰ τὸ ἐμπεθῦναι κὴ τεθῆναι πεπασμένοι. οἳ πρὸς λαμβα-
νόμενοι κτείνουσι. βοηθοῦντες δὲ ἀκρατόμελιτος πόσεως. καὶ ὀξυμέλιτος νήφοντες κὴ ὄξους. μετὰ πολὺ πόσιν ἢ
ἐμεῖν δεῖν δόκει κὴ δεῖ μάλιστα σπεύδειν αὐτοὺς μετὰ ὄξους κὴ ὀξυμέλιτος. ἢ μέλιτος ἢ ἁλῶν. οὕτω δ' αὐ
τῶν τὸ πονηροὺς ἀφαιρεῖται. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν ἱστορίας γράφει. ὑπόγεια δὲ τὰ τοιαῦτά ἐ
στι κὴ ἐπίγεια. καθάπερ οὓς καλοῦσι τινὲς πέζικας ἅμα τοῖς μύκησι γινομένους ἄῤῥιζοι γὰρ καὶ αὐτοὶ τυγ-
χάνουσιν. ὁ δὲ μύκης ἔχει προσφύσεως ἀρχὴν τὸν καυλὸν εἰς μῆκος κὴ ἀκροτείνουσιν ἀπ' αὐτοῦ ῥίζαι.
Φησὶ δὲ καὶ ὅτι ἐν τῇ περὶ τὰς ἡρακλείους στήλας θαλάσσῃ ὅταν πολὺ ὕδατα γένηται, μύκητες φύονται
πρὸς τῇ θαλάσσῃ. οὓς καὶ ἀκρολιθοῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου φησί. καὶ φανίας δὲ ἐν πρώτῳ περὶ φυτῶν.
τὰ μὲν φύειν τὰ δὲ, οὐδὲ φύειν πλὴν ἀνθήνην. οὐδὲ τῆς σπερματικῆς ἴχνος καρυφώσεως. οὐδὲ σπερματώσε-
ως. οἷον μύκης. ὕδνον. πτερίς. ἔλιξ. ὁ αὐτός φησι. πτερὶς ἣν εἴσι βλάχνον καλοῦσι. Θεόφραστος δὲ φυτικοῖς.
λειόφλοια. καθάπερ ὕδνον. μύκης. πέζις. γεραίειον. Ὕδνα. Γίνεται κὴ ταῦτα αὐτόματα ἀκρὸ γῆς.
μάλιστα σπερὶ τὸν ἀμμώδεις τόπους λέγει δὲ π' αὐτῶν Θεόφραστος. Ὕδνον ὃ καλοῦσι τινὲς γεραίειον κὴ
ἔτι ἄλλο ὑπόγειον. καὶ πάλιν ἡ τ' ἐγγειοτόκων τούτων γέννησις ἅμα κὴ φύσις. οἷ), ζοῦτε ὕδνου κὴ τ' φυο-
μένου π' κυρήνην ὃ καλοῦσι μέσον δοκεῖ δ' ἡδὺ σφόδρα τοῦτ' εἶναι. καὶ πλὴν ὀσμὴν ἔχειν κρειώδη. καὶ δ' ἐν τῇ
βράκῃ δὲ γενόμενον ἴσον. σπερὶ δὲ ζούτων ἴδιόν τι λέγεται. φασὶ γὰρ ὅταν ὕδατα μετοπωρινὰ καὶ βρον-

Ὕδνα. Ὑδνόφυλλον. ἀκαλήφη. ἀπάραγοι. ὄρμενος. κοχλίαι. κοχλίαι. Βολβοί.

ται γίνονται σκληρᾶι, τό τε γίνεσθ. μὴ μᾶλλον ὅταν αἱ Ῥοντικαὶ ὡς ταύτης αἰπιωτέρας οὔσης. ἀδιεπίζήν δέ. ἀλλ' ἐπίπειον ἔστιν. πῶ δὲ χρείαν μὴ πῶ ἀκμὴν ἔχει τ' ἦρος. οὐ μὴν ἀλλ' οἱόγε ὡς ὠβρματικῆς ἕσης τ' ἀρχῆς λαμβάνοσι. ἐν ᾧ δ' ἀκαλῶ τῶν μυτυληναίων οὐ φασὶ πρότερον ἔστιν πρὶν ἡ γενομένης ἐπομβρίας ὠβρμα ἐπενεχθῆ ἀφ' παρῶν. τὸ δὲ τὸ δὲ δεῖ χωρεῖν ἐν ᾧ πολλὰ γίνεται. πίνει δὲ ὅτι τοῖς ἀκαλοῖς μάλιστα. μὴ ὅσα χῶρα ὑπαμμος. μὴ γὰρ αἰπία τοιαῦται. φύεται ἢ μὴ λαμβάνει ἐν τῇ ἀπηρί δι. μὴ ἐν ἀλωπεκοννήσῳ. κἀν τῇ ἀλείων. Λυγκεύς ὁ σάμιος φησιν, ἀκαλήφην ἡ θάλασσαν αἰνίσσειν. ἡ δὲ γῆ ὕδνα καὶ μάκρων ὁ παιρωδὸς ἐν ᾧ λείπω. ὀσσεία γ' ἤνεγκεν. βέτιδος νηρηΐδος ὕδνα. Δίφιλος δὲ φύσει δύ' ἐστὶ πᾶα φησὶν εἶναι τὰ ὕδνα, βύχυλα ἢ μὴ παραλλαττικά. προσέτι ἢ διαχωριτικά. μὴ εἶπα αὐτῶν ὁμοίως τοῖς μύκαις πιπτώδη ἔστιν. ἡγήσανδρος δ' ὁ δελφὸς ἐν ἐλικωνίῳ φησὶ οὔτε ὕδνον γίνεσθ. ὅτε γλαυκίσκον. οὔτε θύμον. διὸ ναυσικλείδας βρῆμίαν μή τε ἔαρ μή τε φίλυρα. Ὑδνόφυλλον δὲ, φησὶ πάμφιλος ἐν γλώσσαις πῶ φυομένην τ' ὕδνων ὑπόρθιε πᾶαν. ἀφ' ἧς τὸ ὕδνον γινώσκεσθ. Ἀκαλήφη λέγεται παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς οὕτως καὶ δ' βοτανῶδες καὶ κνησμῶν αἴτιον. ἀριστοφάνης φοινίσσαις πρῶτον πάντ' ἴουλα φώνει. εἶθ' ἑξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας. Ἀπάραγοι οὗτοι μὴ ἕλκοι. μὴ ὄρκοι καλοῦντ'. ὧν οἱ κάλλιστοι οὐ πείρονται. πάντ' ὄντες τῶν αὐτὸς θρασυβουλικοὶ οἱ δὲ πάντες, μὴ σφόδρα ὑπερμεγέθης γίνονται· ἐν λιβύῃ δέ φασιν ἐν γαιτουλίᾳ γίνεσθ πάχος μὲν κηπρίου καλάμου. μῆκος δὲ πολλῶν σταδίων. ἐν ᾧ τῇ ὀρφνῇ μὴ παρωκεανίτιδι, πάχος μὲν, μεγάλων ναυτικῶν. μῆκος ἢ τῶν, δυὸ εἴκοσι πήχεις. Κρατῖνος δὲ σφῆκ τ' ἀσφάραγον ὀνομάζει. καὶ θεόπομπος. κἄπειτ' ἰδὼν ἀσφάραγον ἐν θάμνῳ τινὶ ἀμφίαλον. ἀχλὺς δ' ἀσφάραγος δὲ φύσις κλάδοι. Δίφιλος δέ φησιν ὡς ὁ τ' κράμβοις ἀσφάραγος λεγόμενος ἰδίως ὄρμενος, βύσμαχώτερός ἐστι μὴ βύεσθαι μὲν ὠτερος. ὄψεων δὲ βλαπτικός. ἔστι ἢ σπάνιος μὴ ἐρωτικός. μὴ ἀδικεῖν ἐφοὺς καὶ κύστιν ἀττικοὶ δ' εἰσὶν οἱ λέγοντες ὄρμενον τὸν ἀφ' τ' κράμβης ἐξηνθηκότα. Σοφοκλῆς ἰχνευτὰς ἀξορμενίζει. κοὐκέτι ἀπολάζεται. Βλάστη παρὰ τὸ βλάστειν μὴ βλαστάνειν. Ἀνυπράνης δὲ διὰ τὸ π' φησὶ ἀπάραγον ἀπάρατος ἡλαΐζων ὦχρος ἐξήνθηκέναι. Ἀεισοφῶν. ἀπάπαιεν. βλαχώ. θύμον. ἀπάραγον. πίπαν. ῥάμνον. σφάκελον. τύμπανον. κοχλίας. φιλύλλιος οὐκ εἰμὶ τὸ πίξ. ἀλλ' ἢ κοχλίας ὦ γύναι. καὶ πάλιν. μανίδες σκόμβροι κοχλίαι κορακῖνοι. Ἡσίοδος ἢ τὸν κοχλίαν φρίκοικον καλεῖ. καὶ ἀνέξιλαν δὲ ἀπὸ τ' κοχλιῶν πολλῶ πάνυ. Οἱ πολιφρούσ' ὑπ' ἀνέμων ἀνέξιλαν τὰς οἰκίας. Ἀχαιός. Ἦ τοσούς δ' ἄλτην φέρει κοχλίας κράτας. προβάλλει ἢ, κἀν τοῖς συμποσίοις χρίφα τάξιν ἔχον τὸν τ' κοχλιῶν οὕτως. Ὑλογενὴς αἰάκηνθος ἀναίματος ὑγροκέλευθος. ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ τῶν ζώων φησὶν. οἱ κοχλίαι φαίνονται κύοντες ἐν ᾧ μετοπώρῳ καὶ τὸ ἔαρος. μόνοι τε ἄρχοντες τῶν ὀστρακοδέρμων σωζυγάζόμενοι ἐφθάσαν. Θεόφραστος δὲ ἐν ᾧ τ' φολβούντων. οἱ κοχλίαι φησὶ φολβοῦσι μὲν μὴ τ' χειμῶνος. μᾶλλον δὲ τὸ θέρους. διὸ, καὶ πλείοσι φαίνονται τοῖς μετοπωρινοῖς ὕδασιν. ἡ δὲ φωλεὰ τὸ θέρους καὶ ἐν τῆς γῆς μὴ ὠθεῖ τ' διάφορον. λέγουσι δέ τινες τῶν κοχλιῶν καὶ σίσιλοι. Ἐπίχαρμος. τούτων ἁπάντων ἀκείλασ' ἀνταλλάττουσι. Κόγχην δὲ τ' σίσιλον. ἅπαγε ἐς τ' φθόρον, ἀπίλλας δὲ λακεδαιμονίους φησὶ σίμελον τ' κοχλίαν λέγειν. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ διὰ τοῦ ρ' ἔτυμολογιῶν τ' κοχλιῶν φησὶ τινὰς καλεῖσθ κώλισι λέπνους. Βολβοί. τούτων ἡρακλῆς ἐσθίειν παραπείσας ἐν ἀμαλθείᾳ βουβούλακα λέγων. θρόμβοτρον ἢ κραιρόκερων ἢ μέσως ἔχον.

Τοῦτ' ἐσθίεμεν ἐμφύσῃ μεῖζον ἢ ῥοίαν ἐλεῖν
Οὐδ' ἰβροσύλοις καὶ πικραῖς παρουσίαις
Ἀλλ' ἐς τ' ἐδωδὴν πρῶτα καὶ ῥώμης ἀκμὴν
Κρέασι βόειον ἐφθὸν ἀσύλοικον μέγα.

Καγὼ μ' οὐκ αὐλοῖσιν οὐδὲ σιλφίῳ.
Βολβοῖς τ' ἐμαυτὸν χορτάσων ἐλύλυβα.
Καὶ πρὸς ὑγίειαν πάντα ταῦτ' ἐπαινῶ μόνα.
Ἀκροκώλιόν τε γλυκύν. ὀπτὰ δ' ἐλαφάκια

Λιπαρὰ δία λέξις ἐμφανίζων πῶ τ' βολβῶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια δυνάμεν, φησὶ πίνασι καὶ ἄρχβον. Βολβούς. καλίασι. κήρυκος. ὠά. ἀκροκώλια

Τοιαῦτα τούτων ἄνδρες ἥρωες φαγόντες
Ἐρῶνθ' ἑταίρας ἑτέρας χρησιμώτερα. Ξενάρχης. φθίνει δόμος ἀσύφοισι δεῖπνων κεχρημένος
Τύχας. ἀλλάσωρ' εἰς πέπωκε. καὶ πελοπιδῶν. Ἄσυτος οἶκος. κοὔτε βυσσώχην διὰ
Δηοῖ συοίκος γαγενὴς βολβὸς φίλοις Ἔφθὸς βοηθῶν δυνατὸς ἐς ἐπαρκέσαι.
Μάτην δὲ πόντου κυανέας δίνας ἁφεὶς Φλεβὸς ἁπωτὴρ πουλύποδ' ἁλοὺς βροτῶν
Γλεκτὰς ἀνάγκας τῆς ἁρπαλέθου κόρης Γίμπλησι λοπάδος σθρυσσόμενον κύβος.

Ἀρχέστρατος. Βολβῶν μὴ καυλῶν χαίρειν λέγω ὀξυβάφοισι. Ταῖς τ' ἄλλαισι παρουσίοις πάσαις. ἡρακλείδης ὁ ταραντῖνος ἐν συμποσίῳ. βολβὸς καὶ κοχλίας. καὶ ὠόν. μὴ τὰ ὅμοια. δοκεῖ σπέρματος εἶναι ποιητικά. οὐ διὰ δ' ὁμοειδῆς ἔχειν τὰς πρώτας φύσεις μὴ τὰς αὐτὰς δυνάμεις τῷ σπέρματι.

Δίφιλος οἱ βολβοὶ δύσπεπτοί μέν εἰσι. πολύτροφοι δὲ μὴ βυσόμαχοι. ἔτι δὲ σμηκτικοὶ καὶ ἀμβλωτικοὶ ὄψεως διεγερτικοί τ' ἀφροδισίων. ἡ δὲ παροιμία φησὶν. οὐδὲν σ' ὀνήσει βολβὸς αἰ μὴ λυρᾷ ἔχῃς. Διευέρσοι δ' ὄντως αὐτῶν πρὸς ἀφροδίσια οἱ βασιλικοὶ λεγόμενοι. οἱ μὴ κρείττονες τ' ἄλλων εἰσί. μεθ' οὓς οἱ πυρροί. οἱ ἢ λευκοὶ μὴ λιβυκοί, σκυλλώδεις. χειρονθ' ἢ πάντων οἱ αἰγύπτιοι. Αἱ ἢ βολβίναι καλούμεναι εὐχυλότεραι μέν εἰσι τ' βολβῶν οὐ μὴν οὔπω εὐσόμαχοι. διὰ δ', πλυνήξον ἔχειν παχύτι. Καίτοι καλ

α 34 βο λβοί. κίχλαι. ἐπικιχλίδες ὁμήρου. συναγλίδες. ἄπνοι. ὄρνίθια. ἐγκέφαλος.

νῶς εἰσὶ δηλ. πλὴν πολλῶν σκληρότητα καὶ δύσκριτοι. Μνημονεύει δὲ βολβίνης μάρων ἐν παροψίαις.
σύγκους δ' οὐκ ἂν ἔτι μυθήσομαι. οὐδ' ὀνομήνω. Μυλεῶν βλάσημα κωμικομῴωντας ἀκαίρους.
Βολβίνας θ' αἱ ξυνὸς ὀλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί. Ἃς ἐν χόρῳ θρέψε διὸς παῖς ἄπειρος ὄμβρος. λαθ-
κοτόδαπ' χιόνος ἰδεῖν. ἀμύλοισιν ὁμοίας. Τάων φυομένων ἡράσατο ποτνια γαστήρ. Οἷα νίκαν
ὄρος μεγαρῆας βολβοὺς ἐπαινεῖ. Θεόφραστος δὲ ἐν ζ φυτῶν ἱστορίας φησὶ οὐ πάντας γλυκεῖς εἶναι οἱ βολ- 5
βοὶ ὡς τε καὶ ὠμοὺς ἐσθίεσθαι ὡς πρὸς κῆ ἐν τῇ παυσικῇ χερρονήσῳ. Τὰ αὐτὰ ἰσορεῖ καὶ φανίας.
ἔστι δὲ καὶ γένος φησὶ βολβῶν θεόφραστος ὁριοφόρων. ὃ φύεται ἐν ἀμπελοῖς. ἔχει δὲ τὸ ὅριον λεπτὸ τοῦ πρώ-
που καὶ πάνυ ὡς τε αὐτὰ μέσον εἶναι τοῦ ἐδωδίμου τοῦ ἐντὸς καὶ τοῦ ἔξω. ὑφαίνεται δ' ἐξ αὐτοῦ καὶ πό-
δια καὶ ἄλλα μάτια. ὡς καφανείας φησί. Σ' δὲ ἐν ἰνδοῖς διχῶδες ἐστί. Γ ὁρὶ δὲ τῆς τοῦ βολβῶν σκυ-
ασίας φιλήμων φησὶ τὸν βολβὸν ἐὰν βάλῃ σκόπει ὅσα δὲ πανήσας δύστκιμα. τυρὸν. μέλι. σήσαμον. 10
ἔλαιον. κρόμυον. ὄξος. σίφιον. αὐτὸς δ' ἐφ' αὐτοῦ ὅτι φυγρὸς καὶ πικρός. Ἡρακλείδης δὲ ὁ ταραντῖ-
νος τῶν συμφυσίων ποδιγράφων φησὶ τοὺς βολβούς, φησὶ, ποδιγράφην δεῖ τιὼ πολλὴν βρῶσιν. καὶ μά-
λιστα τὴν ἐχόντων ὀλκὴν μόντι καὶ γλίχρον. οἷ), ὠῶν. βολβῶν. ἀκρωτηλίων. κηδείων. καὶ τῶν ὁμοίων.
ἐπιμένῃ γὰρ τῇ κοιλίᾳ πλείονας χρόνους καὶ ἐμπλεκόμενα παρὰ κατέχει τὰ ὑγρά. Κίχλαι. καὶ 15
τούτων ἦσαν καὶ ἄλλων ὀρνίθων ἀγέλαι ἐν τοῖς προπόμασι. Τηλακλείδης. ὁ παῖς δὲ κίχλαι. μεθ' ἁ-
μέλισκων* εἰς τιὼ φαρυγγέα σε τέτοντο συρκκοῦ σοι δὲ τὰς κίχλας καὶ κίχλας λέγουσιν. Ἐπίχαρμος.
τάς θ' ἐλαιοφυλοφάγους καὶ κίχλας. Μέμνηται δ' ὑπῶν καὶ ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. Τέρα δὲ ἐστὶν
γένη καὶ κιχλῶν ἀριστοτέλης ἱστορεῖ. ὧν τιὼ πρώτην καὶ μεγίστην καὶ πασῶν πάρισον, εἶναι. ἣν καὶ καλεῖσθαι ἰ
ξοφάγον. ἐπειδὴ ἰξὸν ἐσθίει. τιὼ δ' ἑτέραν ἐλάττω τοῦ μεγέθους, ἣν ὀνομάζεσθαι διχάδα. τὴν δὲ τρίτην ἐλαχίστην τῶ
προφρημένων ὄσαν, ἰλάδα ὀνομάζεσθαι. οἱ δὲ τυλάδα λέγουσιν. ὡς ἀλέξανδρος ἱστορεῖ ὁ μιλήσιος. ἢ καὶ 20
σωαγελαστικὴν. εἶναι καὶ νεοττοβόαν ὡς καὶ τὰς χελιδόνας. Ὅτι δ' εἰς ὄμηρον ἀνακρόμενον ἐπίλ-
λιον ἐπιγραφόμενον δὲ ἐπικιχλίδες ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας. δηλ. ὅτι τὸν ὄμηρον ἄδοντα αὐτὸ
τοῖς παισὶ κίχλας δῶρον λαμβάνειν. ἱστορεῖ μέναιχμος ἐν τῷ ποδὶ τεχνιτῶν. συναγλίδες. Ἀλέξαν-
δρος ὁ μιλήσιος ἱστορεῖ. ἄτοκος τῶν αἰγυπτίων ὑφ' ὧν μὴν ἐλαιὸς καλεῖται. λεπτὸ δὲ ἱματίων πτερὰς συνα-
γλὶς δ' ὅταν ἀκμάζῃ τὰ σύναγ. δύο δ' εἶναι γένη αὐτῆς. συναγλίδα μὲν μελανόφυρον. ἐπίχαρμος ἀγλαὰς 25
συναγλίδας. καὶ πάλιν. ἣν δ' ὀρῳδιοὶ μακρόναμπυλαύχενοι. τέρακές τε ποδάρκτολόγοι. καὶ γλαυκὶ συ-
καλλίδες. ἁλίσκονται δ' ὧνται ᾧ τῶν σύκων καιρῷ. διὸ σέλλιον ὀνομάζοι τ' ἂν δίκαιος λ. δηλ. ὁ μὲ-
φον ἐπίχαρμος δηλ. Μ δυοῖν εἴρηκεν. Σπίνοι. Εὔβουλος. Ἀμφισβητουμένων ὄντων ἐν οἷς ἐνομά-
ζεται. ὁ πᾶν τε τυροῦ χρονικοῦ τόμον. Ἔφθη τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἡλαισμένον. πνίγει τε παχέων ἀρνίων σκηδύνια. Τίλλει τε φάτταν καὶ κίχλας ὁμοῦ πτοῖσιν ὁμοῦ τε χαυλίοι μανίσι σκευάσια. 30
πιλοῦν τε πολλὰς πλεκτάνας ἐπιστρεφῶς. Γίνεται τὸ πολλὰς κύλικας ὑζωστέρους.
κόμιχοι. Νικόστρατος ἢ φιλέταιρος. Τί οὖν ἀτορέζω. φάζε γάρ μοι σφλυπελῶς. Ἀλλὰ καθαρ-
εἴως δὲ σύφ δ' ἐὰν πλουτύχης ἀγόρχον. Καὶ νηπτί ὁ πόσα σὺ βούλει. καὶ κίχλας. καὶ κομίχους. ὀρνι-
θίων τε τῶν ἀγρίων τούτων συγγά. χαίρειν. Ἀντιφάνεις δὲ καὶ ψάρας ἐν τοῖς βρώμασι καταλέγ-
μέλι. πόρδικες. φάτται. νῆτται. χῆνες. ψάρες. κίττα. κολοιός. κόμιχος. ὄρτυξ. ὄρνις. σήλφα. 35
γάντων ἡμῶν λόγον ἅπαντες. καὶ οὐ δ' ὁπόσον ἔξεστιν εἰπεῖν ἀνυπόβυνον.

Ὅτι φ, στρουθάριον παρ' ἄλλοις τε καὶ δὴ καὶ παρ' βυβούλῳ, πόρδικα λάβε τέτταρ' ἢ καὶ πέντε.
δασύπολας φρεῖς. στρουθάρια θ' οἱ) βύφαγεῖν. ἀχανθυλίδας. σιττάκας. κίτταν. κορχνῆδας. τά
τ' ἄλλ' ἄττ' ἂν ἐπιτύχῃς. Ἐγκέφαλοι χρήσιμοι τούτων ἡμᾶς ἐσθίειν οὐκ εἰῶν οἱ φιλόσοφοι. φά- 40
σκοντες δεῖν αὐτῶν μεταλαμβάνοντας ἰόν καὶ κυάμους φεύγειν. κεφαλάς τε οὐτοκκίων μόνον ἀλ-
λὰ καὶ τῶν ἄλλων βοβίλων. οὐδεία οὖν τ' ἀρχαίων βεβρωκέναι, δηλ. ὅτι τὰς αἰσθήσεις ἁπάσας χωδὸν
εἶναι αὐφ' εἶναι. Ἀπολλόδωρος δ' ὁ ἀθηναῖος οὐ δ' ὀνομάζειν τινὰ ἰὸν παλαιῶν φησὶν ἐγκέφαλον.
καὶ σοφοκλέα τοιῶν ἐν ἰαχναίαις ποιήσαντα τὸν ἡρακλέα ῥιπτοῦντα ἐν λίμναν ἐς θάλασσαν, ὃν ὀνομά-
σαι ἐγκέφαλον ἀλλὰ λευκὸν μυελὸν ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον. κῆμις δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνειν
μέσου. Κρατὸς διαστερεοῦς αἵματός θ' ὁμοῦ. Καί τοι τ' ἄλλα διαῤῥήδην ὀνομάσαντα. καὶ βυριπίδης 45
δὲ πλὴν ἐκβάλλειν θρηνῶσαν εἰσαγαπῶν τὸν ἀσυναίακτα λεπτὸν τῶν ἐλλήνων ῥιφθέντα, φησί.
Δύστηνε κρατὸς ὡς σ' ἔκφρον ἀθλίως. Τύχη παρῴακλοξίου πυρτώματα.
Οὐ πολλ' ἐκπνεύσασ' ἡ τεκοῦσα βέσσυχον. Φιλήμασίν τ' ἔδωκεν. οὐθὲν ἔκλυε
Ὁσέων ῥαφέντων φόνος. ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω. Ἔχει δὲ ἐπίστασίαν ἡ τῶ ποιημάτων τούτῳ ἐκδοχή. 50
Καὶ γὰρ φιλοκλῆς τὸ ἐγκέφαλον φησὶν οὐδ' αὖ ἐγκεφάλου ἔσθω λίφος. καὶ ἀριστοφάνης.
Ἀπολέσαι μ' ἂν ἐγκεφάλου θείω δύω καὶ ἄλλοι. λευκὸν οἶμαι ἂν εἶναι μυελὸν εἰρηκὼς σοφοκλῆς ποιη-
τικῶς. δυριπίδης τε τὸ τ' προσόψεως ἐλεγχθεὶς μὴ αἰσχρὸν οὐκ αἰρούμενος σαφῶς ἐμφανίσαι. ἐδήλωσεν
ὡς ἐβάλετο. Ὅτι δ' ἱερὸν ἐνόμιζον πλὴν κεφαλὴν, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ καθ' αὑτῆς ὀμνύειν. καὶ τοὺ γνω-
μικοὺς ὑπ' αὐτῆς πλάσμους προσκυνεῖν ὡς ἱκρούς. ἀλλὰ μὴν μὴ τὰς συνκαταθέσεις βεβαιουμένας τῇ

ἐγκέφαλος. ἔλαιον. Ἔλαιον. χάρος. ὄξος. Ὄξος. ἀρτύματα. κύμινον. ταύτης ἐπινθύσει. ὡς καὶ ὁ ὀμηρικὸς χολὴ φησίν. εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλὴν ἐπινθύσομαι.

Ὅλη εἰς ἡ πρόπομα καὶ ταῦτα ἐμβάλλον. φ. πόδι. φύλλης. σμύρνα. κύπειρον. μύρον αἰγυπτιον.

Ἀντιφάνης. αὖ μὲν ἁρπόδι' τις φρὴν πριάμενος, Σκευλοῦν γράφουσι δεῖν ὡς κατάσκοπον. γάλιν. νεῦ δεῖ πόδι ἰόντα πόδι καὶ καρπὸν βλίζου ζητεῖν. βύβουλος. κόκκον λαβοῦσα κνίδιον ἢ τῶ πιπέριδος Τείψασ' ὁμοῦ σμύρνη διαπότει πλὼ ὁδόν. Ὠφελίων. λιβυκὴν πόπόδι ἦν μίαμα. καὶ βιβλίον πλάτωνος ἐμβρόντητον. Νίκανδρος θηριακοῖς. Ἢ καὶ λεπτοβείοιο πολὺ χοκφύλακα νίζης. γολλάκι δὴ πόδι κόψας νέον ἢ ἀφ' μήδων καρδάμου. Θεόφραστος ἐν φυτῶν ἱστορίᾳ. Τὸ πόπόδι καρφὸς μιόδει. Διπλοῦν δὴ αὐτοῦ τὸ γένος. τὸ μὲν, στρογγύλον ὥσπερ ὀρόβου κέλυφος. Υ πίρυθρον. τὸ δὲ, πρόμηκες μέλαν. ὥσπερ μάτια μικωνίου ἔχον. Ἰσχυρότατον δὲ πολὺ ὄξος θαπτόδου. θδρ μαπτικὸν δὲ ἄμφω. διὸ καὶ πρὸς τὸ κώνειον ξυνθεῖ ταῦτα. ἐν δὲ τῷ πόδι πνιγμοῦ γράφει. ἡ δὲ τούτων ἀπάκτησις ὄξους ἐγχύσει καὶ πιπέριδος. ἢ κνίδης καρπῶ ξηφθείσης. ὄξος δ' ἡμᾶς τηρῆσαι δεῖ ὅτι οὐδέτερον ὄνομα οὐλόν ἐστι παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εἰς ἰλῆγον. εἰ μὴ μόνον δ' μέλι. τὸ γὰρ πόπόδι κῆ κόμμει καὶ κοῖ ξυνηφή. Ἔλαιον. Σαμικοῦ ἐλαίου μνημονεύει ἀντιφάνης. ἢ ἄλεξις. οὐτοσὶ δέ σοι τῦ λαπαθάλου πάντων ἐλαίου σαμικοῦ ἔστι μεδριτής. καὶ κοῦ δὲ ὠφελίων. Ἐλαίω καὶ κῶ ἀλείφεσθε.

Ἀμαύτας δὲ σταθμοῖς πορνικοῖς φησί. φορβὴ τὸ ὄρεα τορμινθον καὶ σχίνον. καὶ καρύα τὰ πορνικά. ἀφ' ὧν ποιοῦσι τῷ βασιλεῖ ἔλαιον πολύ. Κτησίας δὲ ἐν καρμανίᾳ φησὶ γίνεσθαι ἔλαιον ἀκανθινον ᾧ χρῆσθαι βασιλέα. ὃς καὶ καταλέγων ἐν τῷ πόδι τῶν κατὰ μὺ ἀσίαν φόρων φησὶ τῷ βιβλίῳ πάντα τὰ ᾧ βασιλεῖ. παρασκευαζόμενα ἐκδὶ ἐλαιον, οὔτε πιπέρεως μέμνηται, οὔτε ὄξους ὃ μόνον ἄριστον ἐστι τῶν ἡδυσμάτων. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ λείνων ἐν τῇ πορνικῇ πραγματείᾳ. ὃς γε φησὶ καὶ ἄλλα ἀμμωνιακοὺς ἀπ' αἰγύπτου ἀναπέμπεσθαι βασιλεῖ. καὶ ὕσσωρ ἐκ τῶ νείλου. Ἐλαίου δὲ τῦ ὠμοβρίβους καλουμένου μέμνηται Θεόφραστος ἐν τῷ πόδι ὀλυμπιάων. φάσκων αὐτὸ γίνεσθαι ἐκ τῶν φαύλων ἐλαιῶν. κὴ ἐξ ἀμυγδάλων. τῦ δὲ ἐν θουρίοις γινομένου ἐλαίου ὡς διαφόρου μνημονεύει ἄμφις. ἐν θουρίοις τοῦλαιον ἐν γύλα φακῆ. Γαῦρος. Κρατῖνος. Ὁ τάλαυρος ἡμῶν διάπολεως ἔσται γαύρου. Φρυνιχράτης. Τριπολέμῳ τῦ παιχρυσῦ γαύρου. Πλάτων. Ἐν σαπρῷ γαύρῳ βάπτοντες ἀρρωνίξουσί με. Ὅτι δ' ἀρσενικόν ἐστι τοὔνομα, αἰσχύλος δηλοῖ, εἰπών. καὶ δ' ἐν ἰχνεύων γαύρου. Ὄξος. ὄξος μόνον ἀπλοῖ τῶν ἡδυσμάτων εἶδος καλοῦσι. μᾶλλιστον δ' ὄξος εἶναι φησὶ χρύσιππος ὁ φιλόσοφος, τό, τε αἰγύπτιον καὶ τὸ κνίδιον. Ἀριστοφάνης, δὲ ἐν πολύτῳ φησὶ ὄξει διέμενος σφηκίῳ. Δίδυμος δ' ὀξυγλυκὺ μενος τὸ ἰαμβεῖον, φησὶν. ἴσως διό τοι σφήκιοι ὀξεῖς. μνημονεύει δέ που καὶ τῶν ἐκκλεωνῶν ὄξους ὡς διαφόρου. ἐν δὲ κλεωναῖς ὀξύτιδές εἰσι. καὶ φίλιλος. Δειπνεῖ τὸ καταδὺς πῶς δοκεῖς λακωνικῶς. Ὄξους δὲ κοτύλιον. πάξ. τί πάξ ὀξὶς μέζον Χωρεῖ δοσύδο τῶν κλεωναίων. φιλωνίδης. Τὰ κατὰ χύσματ' αὐτοῖσιν ὄξος οὐκ ἔχει. Ὁ δὲ παραντῖνος ἡρακλείδης ἐν τῷ συμποσίῳ φησί. δ' ὄξος ὑπὸ τῶν ἐντὸς σωμάτων. παρασκευάζεσθαι δὲ καὶ τὰ ἐν κοιλίᾳ. τὰ ἐν τῷ ὄγκῳ διαλύει. ἐξ δ' ἡλονότι διαφόρους ἐν ἡμῖν μίγνυσθαι χυμούς. Ἐβαπτίζετο δὲ καὶ ὁ δικελικὸν ὄξος. ἄλεξις. Τέτταρα σοτύλα. Ἀναγκάσας μεμεσὰς αὐτῦ σάσαι. Ὄξους δικελικοῦ, διὰ πορᾶς μέσης ἄγεις. λεκτέον δέ. ὀξὺ γὰρ ἐξ ἐτῦ. καὶ ὁ δι' ὑμένων αὐτὸ ἀγγεῖον ὀξύβαφον. Ἐπεὶ καὶ λυσίας ἐν τῷ κατὰ θεοπόμπου ἀλκίας εἴρηκεν. Ἐπὶ δ' ὀξύμελι πίνω. οὗτος οἶνω ὀρῦμαι καὶ ὀξυρόδινον. Ὅτι ἀρτύματα Εὕρηται παρὰ σοφοκλεῖ. καὶ βορᾶς ἀρτύματα. καὶ παρ' αἰσχύλῳ. Διαβρέχεις τἀρτύματα καὶ θεόπομπος δέ φησι. πολλοὶ μὲν ἀρτύμασι μέδιμνοι. πολλοὶ δὲ σάκκοι καὶ θύλακοι βιβλίων. καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν χρησίμων πρὸς τὸν βίον. τὸ δὲ ῥῆμα κεῖται παρὰ σοφοκλεῖ. ἐπὶ μάγειρος ἀρτύσω σοφῶς. Κρατῖνος. πλαύκῳ. οὐ πρὸς παντὸς ἐστιν ἀρτύσαι καλῶς. Εὔπολις. Ὄψῳ πονηρῷ πολυτελῶς ἠρτυμένῳ. Ὅτι ἀρτύματα ταῦτα καταλέγει ποῦ αὐτιφάνης. Ἀσταφίδος. Ἁλῶν. σιραίου. σιλφίου. τυροῦ. θύμου. σησάμου. νίτρου. κυμίνου. ὀρίγανα. βοτανίων ὄξους. ἐλαῶν εἰς ἀβυρτάκην. χλόης. καππάριδος. ὠῶν. ταρίχων. καρδάμων. θρίων. ὀποῦ. Ὅτι οἴδασιν οἱ παλαιοὶ δ' αἰθιοπικὸν καλούμενον κύμινον. ὅτι εἴρηται ἀρσενικῶς ὁ θύμος. καὶ ὁ ὀρίγανος. Ἀναξανδρίδης. ἀσφάραγον ἄγνον τὸ τίμων καὶ ὀρίγανον. ὃς δὴ σημαίνει ὁ ταρίχου μιχθὲν κορίαννῳ. Ἴων. Αὐτὰρ ὅ γ' ἔμμα πίως ὁ ὀρίγανον σὺ χερὶ κόψει. Ἡλυκῶς δὲ πλάτων ἢ καθαρὸς ἢ ἀρχαΐας οὕτω σπιμυτάπιν ὀρίγανον. Οὐδετέρως ἐπίχαρμος καὶ ἀμειψίας. Τὸν δὲ θύμον, ἀρσενικῶς νίκανδρος ἐν μελισσουργικοῖς. Ὅτι πρὸς πέφνας κρατῖνος μὲν σικυοὺς σπερματίας κέκληκεν ἐν ὀδυσσεῦσι.

γώποτ' εἶδές μοι ἦν αὔσβρα παῖ λαβόντα φίλον
γλάπων λαίῳ. οὐχ ὁρᾶς
κόκκυξ ἠλίθιος πόδι ἔχεται.

Ἐν πάρῳ σικυὸν μέγιστον σπερματίαν ὠνούμενον.
Ὃ θὸ μελέαγρος πλαύκωνος ὢν μεγάλα γένους
Σικυοῦ πέφνος βύνου χίου κνήμας ἔχων.

Ἀναξίλας. τὰ δὲ σφυρὰ ὤλεσε μᾶλλον ἢ σικυὸς πέπων. Θεόπομπος. μαλακωτέρα πέπονος σικυοῦ μοι γένοιτο. φανίας. Βρωτὰ μὲν ἀπαλὰ τῷ πικαρπίῳ σικυὸς καὶ πέπων αὐξυ τῦ σπερμάτος. πεπτόμενον δὲ δ' πολυκάρπιον μόνον. ἠλοκωτὴ δὲ ὠμὴ μὲν, ἄβρωτος. ἐφθὴ δὲ καὶ ὀπτὴ βρωτή.

κ 36 γέπων. θείδαξ. Θείδαξ. κιναρα. κλινόσβατος.

Διοκλῆς δ' ὁ καρύστιος ἐν πρώτῳ ὑγιεινῶν φησιν. ἔψανα ἄγρια. *εἰνσιθείδακα. ταύτης κρατίστην, τὴν μέλαιναν. καρδαμον. ἀβριανὸν σίναπυ. κρόμυον. ζύτου εἶδος ἀσκαλώνιον καὶ γάπειον. σιόροδον. φύσγος. σικυός. πέπων. μήκων. καὶ μετ' ὀλίγα. ὁ πέπων δ' ὅδιν δυκαρδιώτερος καὶ δυπεπτότερος. ἐφθὸς δ' ὁ σικυὸς ἀπαλός. ἄλυπος. οὐρητικός. ὁ δὲ πέπων ἐφθεὶς ἐν μελικράτῳ, διαχωρητικώτερος. ωβύσιπωος δ' ἐν τοῖς ὁμοίοις. τὸν πέπονα καλεῖ σικύαν διοκλῆς δὲ πέπονα ὀνομάσας, οὐκ ἔτι καλεῖ σικύαν. καὶ ὁ ωβύσιπωος δὲ σικύαν εἰπὼν, πέπονα οὐκ ὀνομάζει. Δίφιλος δέ φησιν ὁ πέπων δυχυλότερός ὅδι καὶ ἐπικρατητικός. καθυχυλότερος δὲ, ὀλιγόφοφος δὲ καὶ δυφθαρτος. καὶ δυεκπεπτότερος. Θείδαξ. ταύτην ἀττικοὶ θεισακίνην καλοῦσιν. ἐπίχαρμος. Θείσακος ἀχρι ελεμμένος ἦν καυλόν. Θεισακινήσας δ' ἔρηκε σφάλις. γρασοκουρείδης αἴνηκτ' δυφύλλους αἰὰ κνήπους πιυτήκοντα ποδῶν ἴχνεσι βαίνουσ' τ' ἐφαπτόμενα ποδῶν σατυρισίων μακροκέρκων χροὺς ἐλίσσουσαι παρ' ὠκίμων πίταλα καὶ θεισακινήσων δυόσμων τε σελίνων. Θεόφραστος δέ φησι. τῆς θεισακίνης ἡ μὲν γλυκυτέρα. καὶ ἀπαλωτέρα. γένη δ' αὐτῆς ἡ μὲν πλατύκαυλον. καὶ σφιγγυλόκαυλον. καὶ τείτον ἡ λακωνικός. αὕτη δ' ἔχει ἡ μὲν φύλλον σκολυμώδες. ὀρθὴ δὲ καὶ δυαιξὴς ἀπαρὰ βλητός ὅδιν ἐκ τοῦ καυλοῦ. τῶν δὲ πλατέων οὕτω τινὲς γίνονται πλατύκαυλοι, ὡς τ' ὠίους χρῆσθαι καὶ θύραις κιπυρικαῖς. τῶν δὲ καυλῶν φησὶ κολουθεόντων, ἁλίους τοὺς παλαιβλαστεῖς εἶναι. νίκανδρος δὲ ὁ κολοφάνιος ἐν δευτέρῳ γλωσσῶν. Θρᾴκην λέγεσθαι φησὶ παρὰ κυπρίοις θείδακα. οὗ ὁ ἄδωνις καταφατὸν ὑπὸ τ' ἀκάπρου διεφθάρη. ἄμφις τε ἐν ἰαλέμῳ φησί. ἐν ταῖς θεισακίναις ταῖς κάκις ἀπολουμέναις. ἃς ἐφάγοι τις ἐντὸς ἑξήκοντ' ἐτῶν

ὁππότε γυναικὸς λαμβάνοι κοινωνίαν
ὧν βούλεται σφῶν αὐτὶ τῆς ὑπουργίας

Σφέφοι θ' ὅλην πὼ νύκταν μηδέ τι πωλέον
τῇ χειρὶ σφίβων πὼ αἰσχυμίαν τύχην.

καὶ καλλίμαχος δὲ φησιν. ὅτι ἡ ἀφροδίτη ἡν ἄδωνιν ἐν θεισακίνῃ κρύψαν ἀλλ' ἐρούντων τῶν ποιητῶν ὅλη ἀθανατὴ εἰσὶ πρὸς ἀφροδίσια οἱ σωεχῶς χρώμενοι θείδαξι· ἡ δὲ οὖλος ἀκτύρις φησί.

μὴ πωδε τόθεμοι θεισακίναις ὦ γύναι
ἐν τῷ λαχάνῳ τούτῳ σ' ὡς ὁ λόγος ποτὲ

Ἐπὶ πὼ ζάπιζαν. ἡ σεαυτὴν αἰτιῶ.
τὸν ἄδωνιν ἀποθανόντα προΐδηκε κύπρις.

Ὡς ὅδι νεκύων ῥῶμα. κρατῖνος δὲ φησί. φάωνος βραθεῖσαν πὼ ἀφροδίτην ἐν ἁλαῖς θεισακίναις αὐτὴν ἀποκρύψαι. μαρσύας δ' ὁ νεώτερος, ἐν χλόῃ κειμένων. Ἰωσὼ νάκτα δὲ τεφακίνην πὼ θείδακα καλεῖν πέμφιλος ἐν γλώσσαις. κλείταρχος δὲ φρύγας οὕτω καλεῖν. Ἴβυκος δ' ὁ πυθαγόρειος πὼ ἐκ γενέσεως θείδακα πλατύφυλλον τε καὶ λῶ ἄκαυλον. ὑπὸ μὴ τῶν πυθαγορείων λέγεσθαι δύνηται. ὑπὸ δὲ τῶν γυναικῶν ἀσυπόδε. διουρητικοὺς γὰρ παρεκπυάζειν ἐκκλύτους πρὸς τὰ ἀφροδίσια. ἔστι δὲ κρατῖνι ἐθίεσθαι. δίφιλος δὲ φησὶν ὡς ὁ τῆς θείδακος καυλὸς, πολύφοφός ὅδι καὶ δυσέκπεπτος μᾶλλον τῶν φύλλων. πυῖτης δὲ πνευστικώτερά ὅδι καὶ φορτικώτερα καὶ δυεκκριτώτερα. κοινῶς μέν τοι ἡ θείδαξ δυσόμαχος ψυκτική. δυκοίλιος. Ὑπνωτική. δύχυλος. ἐφεκτικὴ τ' πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὁρμῆς. ἡ δὲ φυφραωτέρα θείδαξ, δυσομαχωτέρα καὶ μᾶλλον ὕπνον ποιοῦσα. ἡ δὲ σκληροτέρα καὶ ψαθυρὰ ἧττον ὅδι καὶ δυσόμαχος. καὶ δυκοίλιος. ὑπνόν τε ποιεῖ. ἡ δὲ μέλαινα θείδαξ ψύχει μᾶλλον. δυκοίλιός τε ὅδί. καὶ αἱ μὲν θερειναὶ δύχυλότεραι. καὶ φορτικώτεραι. αἱ δὲ φθινοπωρειναὶ ἄζοφοι καὶ ἀχυλότεραι. ὁ δὲ καυλὸς τῆς θείδακος ἄδηλος εἶναι δοκεῖ. Θείδαξ δ' ἐψομένη ὁμοίως τῷ ἀπὸ κράμβης ἀσπαράγῳ σὺ λοπάδι ὡς γλαυκίας ἰσορρεῖ, κρείττων τῶν ἄλλων ἑψητῶν λαχάνων. σὺ ἄλλοις δὲ θεόφραστος ἐπίωορεχ φησὶ καλεῖσθαι πευτλίον. θρασακίνιλω. βύζωμον. νάπυ. λάπαθον. κορίαννον. αἴνηθον. καρδαμον. δίφιλος δὲ κοινῶς φησὶν εἶναι πάντα τὰ λάχανα. ἄζοφα καὶ λεπτωτικά. καὶ ἡκόχυλα. ἔπι τε ἐπὶ πολασικὰ καὶ δυσοικονόμητα. Θρινῶν δὲ λαχάνων ἐπίχαρμος μέμνηται κίναρα.

ταῦτα σοφοκλῆς σὺ κολχίσι κωυάραν καλεῖ. σὺ δὲ φοίνικι. κωύαρος ἄκανθα πάντα πωλιηύει γύην. Ἑκαταῖος δ' ὁ μιλήσιος σὺ ἀσίαδ' πωδὶ νήσων ἐγνήσιον τὸ συγγραφέως τῆς βιβλίον, καλλίμαχος γὰρ αὐτὸ ἀκαγράφει νησιώτην. ὅς τις ἐὼν ὁ ποιήσας, λέγει οὕτω πωδὶ πὼ ἀρ' καινὴν θάλασσαν ἁλεομένην οὐρία ὑλακὴ καὶ δασέα ὕλησι. ἐωδὶ δὲ ζῶσιν οὔρεσιν ἄκανθα κωυάρα. καὶ ἑξῆς. γαρόντων πρὸς ἥλιον αἰέροντα χερόσμοισι οἰκοῦσι γῆν ἔχοντες καὶ πεδία καὶ οὔρεα. σὺ δὲ ζῶσιν οὔρεσι, δασέσρεα σὶ ἄγρια. ἄκανθα. κωυάρα. ἰτέα. μυρίκη. καὶ πωδὶ τὸν ἴνδον δέ φησι ποταμὸν, γίνεσθαι πὼ κωυάραν. καὶ σκύλαξ δὲ ὁ πολέμων, εἶναι δὲ πὼ γῆν ὑσρηλήν. κρήνησι καὶ ὀχετοῖσιν. σὺ δὲ ζῶς οὔρεσι πέφυκε κωυάρα καὶ βοτάνη ἄλλη. καὶ σὺ τοῖς ἑξῆς. σὺ τεῦθρον δὲ ὄρος παρέτεινε τῷ ποταμοῦ καὶ σεῦθρον καὶ σεῦθρον. ὑλῆλόν τε καὶ δασὺ ἀδειὴ ὕλῃ καὶ ἀκάνθῃ κωυάρᾳ. Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς. ὑξηγούμενος παρὰ τῷ σοφοκλεῖ τὸ κωύαρος ἄκανθα, μή ποτε φησὶ πὼ κωὸς ὃ κάτον λέγει, ὃ καὶ ἀκανθάδες καὶ ῥαχὺ ἐστὶν τὸ φυτόν. καὶ γὰρ ἡ πυθία, ξυλίνην κωύα αὐτὸ εἶπεν. καὶ ὁ λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν, ὅσου ἂν σὺ ξυλίνης κωὸς δηλῶν, καταμυχθεὶς πὼ κνήμῃ σὺ κωοσβάτου. ἔκτισε πὼ πόλιν. ἔστι δὲ ὁ κωόσβατος μετὰ ξυβάμωνος καὶ δασέος ὡς φησι θεόφραστος. καὶ ὃν καρπὸν ἔχει δρυῶδες παραπλήσιον τῇ ῥοιᾷ. δύχει δὲ καὶ ἀφύλλου ἀλλὰ ὠδῆς. φανίας δὲ σὺ πέμπτῳ πωδὶ φυτῶν, ἄκτον σικελικὸν πύκα καλεῖ ἀκανθώδη φυ-

κωαρά. ηάκτος. Carduus. ἐγκέφαλος φοίνικος.

τόν. ὡς καὶ Θεόφραστος. ἐν ἕκτῳ τῶν περὶ φυτῶν. ἡ δὲ, ηάκτος ηαλουμένη τῶν περὶ σικελίαν μόνον ἐν τῇ ἑλλάδι δ' οὐκ ἔστι. ἀφίησι δ' οὗθυς πρὸς τῆς ῥίζης καυλοὺς ἐπιγείους. φ δὲ φύλλον ἔχει πλατὺ ηαὶ ἀκανθῶδες. καυλοὺς δὲ τοὺς ηαλουμένους ηάκτους. ἐδώδιμοι δ' εἰσὶ τῶν περὶ λεπόμενοι. ηαὶ μικρὸν ὑπόπικροι καὶ ἀχρηστα ευεί ζουσιν αὐτοὺς ἐν ἅλμῃ. ἕτερον δὲ καυλὸν ὀρθὸν ἀφίησιν ὃν ηαλοῦσι πίρνηα. ηὴ ἔστιν ἐδώδιμον. φ δὲ τῶν περὶ καρδίαν ἀφαιρεθέντων τῶν παχέων φύλλων, ἐμφερὲς τῷ τοῦ φοίνικος ἐγκεφάλῳ. ἐδώδιμον ηαὶ ἔστι. ηαλοῦσι δ' αὐτὸ ἀσκάλιφον. τὶς δὲ τούτοις οὐχὶ πειθόμενος θαῤῥῶν αὐ ἔποι. πῶ ηάκτον εἶναι παῤῥα τὴν ὑπὸ ῥωμαίων μὲν ηαλουμένην καρδύην οὐ ηακρανὰ ὄντων τῆς σικελίας, τῶν δὲ φανῶς δ' ὑπὸ τῶν ἑλλήνων κινάρων ὀνομαζομένην. ἀλλαγὴ γὰρ δύο γραμμάτων καρδὺς ηαὶ ηάκτος ταὐτὸν αὐ εἴη.

Σαφῶς δ' ἡμᾶς διδάσκει ηαὶ ἐπίχαρμος μετὰ τῶν ἐδωδίμων λαχάνων. ηαὶ πῶ ηάκτον ηαταλέγων οὕτως. μήκων. μαράθοι. ῥαφανίδες τε ηάκτοι. τοῖς ἄλλοις μὲν φαγεῖν ὑπό τι λαχάνοις ἐς* φ πὸν αἴηακτις ἐκ τείψας ηαλῶς παρατιθῆνιν, ἁδὺς ἔσται. αὐτὸς δ' ἐπ' αὐτοῦ χαιρέπω. ηαὶ πάλιν. θείδακας. ἐλάτας ἀγνόν. ῥαφανίδας. ηάκτους. ηαὶ πάλιν, ὃ δὲ ἰὼς ἀγρόθεν ἔοικε μαράθῳ ηαὶ ηάκτος φόβειν. Ἴφυον. λάπαθον. ὀτόξυλον. σκόλιον. σεῖδα. ῥάκτυλον. πτέριν. ηάκτον. ἐνόπορδον. ηαὶ φίλλυραν ὁκῶς. γηρύσαιτο δὲ νεβρός. ἀφ' ὑψηλῶν ὤλεσα ὀξείης ηάκτου τύμμα φυλαξαμένην. ἀλλὰ μὲν ηαὶ ηιναφρὰ ὠνόμασε παρὰ τὴν σὺν πατρὸς ὁ πάφιος. γενὼς δὲ τῆς χρόνοις κατ' ἀλέξανδρον ἔτι φιλίππου ἐπιβιοὺς δὲ ηαὶ ἕως τοῦ πτολεμαίου τοῦ λαγοῦ πίου βασιλέως ὡς αὐτὸς ἐμφανίζει σύλλυι τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. Ἐρατοσθένης δ' ὁ βυβλιοθήκης βασιλεὺς λαγοῦ πίου εἷς ὢν τῶν ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, ἐν πτολεμαίῳ ὑπομνημάτων γράφει οὕτως, τοῦ δὲ βορυσθένους τῆς λιβύης λίθων ποταμὸς ἐν ᾧ γίνεται ἰχθὺς λάβραξ. ηαὶ χρύσοφρυς ηαὶ ἐγχέλεων πλῆθος ηαὶ τῶν ηαλουμένων βασιλικῶν. αἳ τῶν τε ἐν μακεδονίᾳ ηαὶ τῆς ηωπαΐδος λίμνης ἐν μεγέθεσιν εἰσὶν ἡ μιόλιαι. πᾶν τε ἐν ῥεῖθρον. αὐτοῦ ἰχθύων ποικίλων ἔστι πλῆθος. πολλῆς δ' ἐν τοῖς τόποις ναφάδος φυομένης, οἵτε σωματηλθοῦντες ἡμῖν σταλιῶται πάντες ὁρεπόμενοι σωεχρῶντο, ηαὶ ἡμῖν προσέφερον φιλοῦντες τῶν ἀκανθῶν. οἶδα δὲ ηαὶ ηίναρον ηαλουμένην νῆσον ἧς μνημονεύῳ σῆμος. Ἐγκέφαλος φοίνικος. Θεόφραστος πρῶτον φοίνικος τοῦ φυτοῦ ἐν πῶν, ἐπιφέρει. ἡ μὲν οὖν ἀφ' ὧν καρπῶν φυτεία τοιαύτη τίς. ἡ δ' ἀπ' αὐτοῦ ὅταν ἀφέλωσι τὸ ἄνω ἐν ὥρᾳ ὁ ἐγκέφαλος. ηαὶ ξενοφῶν ἐν ἀναβάσεως, γράφει τάδε. ἐν ταύθα ηαὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ στρατιῶται. ηαὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τό, τε εἶδος, ηὴ τὴν ἰδιότητα τῆς ἡδονῆς. ἦν δὲ σφόδρα ηὴ ὥρᾳ ηεφαλαιγές. ὁ δὲ φοῖνιξ ὅταν ἐξαιρεθῶν ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος ἐξιώσεκται. νίηανδρος γεωργικῶν. Σὼ ηαὶ φοίνικος παρὰ φυάλαις ἐκπέπτοντες ἐγκέφαλον φορέουσι. νέοις ἀσπασὸν ἔδεσμα. δίφιλος δ' ὁ σίφνιος ἱστορεῖ. οἱ τῶν φοινίκων ἐγκέφαλοι πλήσμιοι ηαὶ πολύτροφοι. Ἔτι δὲ Σαρῆς ηαὶ δυσοικονόμητοι. διψάδης τε ηαὶ σταλικοὶ ηοιλίαις. Ἡμεῖς δὲ φησὶν οὕτως, ἐπαίρειν μόνον ἐγκέφαλον ἔχειν μέχρι τοῦ τέλους ἐν καταπαύσομεν ἐν ταύθα ηαὶ τήνδε πῶ σωματωγήν.

ΚΙΒΩΡΙΑ ΚΟΛΟΚΑΣΙΑ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ.

Ἀλλίμαχος ὁ γραμματικὸς φ μέγα βιβλίον ἴσον ἔλεγεν εἶναι τῷ μεγάλῳ ηακῷ. ηιβώρια. Νίηανδρος ἐν γεωργικοῖς πειρᾶται ηύαμον αἰγυπτίου. ὅφρα θερείαις ἄνθεα μὲν ηεφάλους αὐήσῃ. τὰ δὲ πεπταῶτα ἀημαίου ηαρποῖο ηιβώρια. δαινυμένοισιν. ἐφέρας ἠϊθέοισι πάλαι ποθέουσιν ὀρέξῃς. ῥίζαν δ' ἐν θοίνῃσιν ἀφειψήσας προτίθημι. ῥίζας, λέγει νίηανδρος τὰ ὑπ' ἀλεξανδρέων ηολοηάσια ηαλούμενα ὡς ὁ αὐτός. ηυάμους λέαψαν ηολοηάσιον ἐν τμήξαντες. ἔστι δ' ἐν σικυῶνι ηολοηασίαν ἀθηνᾶς ἱερόν. Ἔστι δὲ ηαὶ ηιβώριον εἶδος ποτηρίου. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτω γράφει. ὁ ηύαμος ἐν αἰγυπτίῳ φύεται μὴ ἐν ἕλεσι ηὴ λίμναις. ηαυλὸς δ' αὐτοῦ μῆηος μὲν ὁ μηηρότατος εἰς πέντε πήχεις. πάχος δὲ δαητυλιαῖος. ὅμοιος ηαλάμῳ μηηρῷ ἀγονάτῳ. διαφύσεις δ' ἔνδοθεν ἔχει δίπλους διειλημμένας ὁμοίως τοῖς ηνηείοις. ἐνδὶ τούτῳ δ' ἡ ηωλίη ηαὶ φ αὐτὸς δι πλάσιον ἡ μήηωνος χρῶμα δ' ὅμοιον ῥόδῳ ηατηρές. παραφύεται δὲ φύλλα μεγάλα. ἡ δὲ ῥίζα παχυτέρα ηαλάμου τοῦ παχυτάτου. ηαὶ διαφύσεις ὁμοίας ἔχουσα τῷ ηαυλῷ. ἐσθίουσι δ' αὐτῷ ηαὶ ἑφθὴν ηαὶ ὠμὴν ηαὶ ὀπτῷ. ηαὶ οἱ πολλὰ τὰ ἕλη τούτῳ σίτῳ χρῶνται. γίνεται δὲ ηαὶ ἐν συρία ηατὰ ηιλιηίαν ἀλλ' οὐ ἐηπίπτουσιν αἰχῶραι. ηαὶ πολλὰ τορώνην τῆς χαλδιηῆς ἐν λίμνῃ πνὶ μετεία τῷ μεγέθει. ηαὶ αὐτὰ πέπλῳ. ηὴ τελεοηαρτεῖ. δίφιλος δ' ὁ σίφνιος φησίν. ἡ τοῦ ηυάμου τοῦ αἰγυπτίου ῥίζα ἥτις λέγεται ηολοηάσιον, δυσόμαχός τε ἐστὶ ηαὶ φόριμος. δυσέηκειτος δὲ ηαὶ παραξύφειν. ηρεῖττον δ' ὅτι τὸ ἥηιστα ὁρίωσι. οἱ δὲ γινόμενοι φησὶ ηύαμοι ἐη τῶν ηιβωρίων, χλωροίμενοί εἰσι. δύασε-

α 38 Θεύλαρος ὑδάτων καὶ φυτῶν ὄλεθρος διὰ φιλοσοφίαν τῶν κεκτημένων.

πῶν. ἁλιεύτροφοι. διαχωρητικοί. πνευματικώτατοι ξηραινθέντες δέ, κῶπον πνευματοῦσι. γίνεται δὲ οὕτως ἐκ τῶν κιβωρίων καὶ ἄνθος στεφανωτικόν. καλοῦσι δ' Αἰγύπτιοι μὲν αὐτὸ λωτόν. Ναυκρατῖται δὲ οἱ ἐμοὶ λέγει οὗτος ὁ Ἀθήναιος, μελίλωτον. ἀφ' οὗ καὶ μελιλώτινοι στέφανοι. Γαύβυθις καὶ καύσωνος ὥρᾳ ψυκτικώτατοι. Φύλαρχος δέ φησιν, οὐδέποτε πρότερον ἐν οὐδενὶ τόπῳ κυάμων ἀίγυπτίων οὔτε σπαρέντων, οὔτ' ἐσπαρείσης τινὸς τῶν κρημνῶν. εἰ μὴ κατὰ Αἴγυπτον, ἐνδὶ τῇ Βασιλέως ἀλεξάνδρου, τῇ πύρρου παρὰ τὴν θύραμιν ποταμὸν τῆς ἐν ἠπείρῳ θεσπρωτίας· ἐν ἕλει τινὶ σωθῆναι φυῆναι. δύο μὲν οὖν ἤνεγκέ πως ἕτη καρπὸν ἐκτενῶς. καὶ ἤυξησε. τοῦ δ' ἀλεξάνδρου φυλακὴν ἐπισήσαντος καὶ κωλύοντος οὐχ ὅλην λαμβάνειν τὴν βουλόμενον, ἀλλὰ μηδὲ προσέρχεσθαι πρὸς τὴν τόπον, ἀνεξηράνθη δ' ἕλος. καὶ τὸ λοιπὸν οὐχ ὅλην τὴν προσειρημένην ἤνεγκε καρπόν. ἀλλ' οὐδὲ ὕδωρ εἴποτε ἔσχε, φαίνεται. τὸ παρασκήνιον ἐγένετο καὶ σπέδιψῶ. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὑδάτων, ναμάτιόν τι ἐφαίνετο ψυχρὸν ὕδωρ προϊέμενον οὐ πόρρω τῆς θαλάσσης. τούτου πίνοντες οἱ ἀρρωστοῦντες τὰ μέγιστα ὠφελοῦντο. διὸ πολλοὶ παρεγίνοντο καὶ μακρόθεν. τῷ ὕδατι χρησόμενοι. Οἱ οὖν τοῦ βασιλέως ἀντιγόνου στρατηγοὶ βουλόμενοι οἰκονομικώτεροι εἶναι, διάφορόν τι ἔταξαν διδόναι τοῖς πίνουσι. καὶ ἐκ τούτου ἀπεξηράνθη τὸ νᾶμα. καὶ σπωμένοις δὲ ὀξυσίαν εἶχον οἱ βουλόμενοι τὸν πρὸ τοῦ χρόνου ἦν φάσκον ἄλλα λαμβάνειν. λιμῷ μάχου δὲ τέλος ἐπιβαλόντες, ἐφανίσθη. Θαυμάσαντος δὲ καὶ ἀφέστος τὸν τόπον ἀτελῆ, πάλιν ἠυξήθη. σικυός. παροιμία. Σικυὸν φώγουσα γοῦν πῶ χλαῖναν ὕφανε. Μάρων δὲ παρωδεῖ·

Καὶ σικυὸν εἶδον. γαίης ὀδικυδέος ὑιόν.
Κάμινον δὲ λαχάνοις. ὃ δ' ἔσω σπόνια κεῖτο φαπίζων.

Καὶ λάχανα. ὡς δ' ὅτ' ἀέξηται σικυὸς ὀροσερῷ ἐνὶ χώρῳ. ἀττικοὶ μὲν οὖν ἀεὶ τὸ συλλάβως. ἀλκαῖος δὲ δάκτυλον φησὶ τῶν σικύων. ἀφ' οὗ θεῖα δὲ τῆς σίκυς. ὡς τάχυς τάχυος. Φρύνιχος δὲ σφαγεῖς φησὶ σικύδιον λακωνικῶς.

μέχρι τοῦδε τὰ τῆς ἐπιδόμης. ἀντιφάνης ὁ ἀθηναῖος.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΣΙΚΥΟΙ. ΣΥΚΑ. 1

στελέων ἐκφανίλαο σικύους τέτταρας. σικίδιον δ' ὑποκοριστικῶς εἴρηκε Φρυνίχος. ἐν Φάσαις. Θεόφραστος δέ φησι σικυῶν τρία εἶναι γένη. λακωνικόν. σικυαλίαν. βοιώτιον καὶ τούτων τὸ μὲν λακωνικὸν ὑπερβυόμενον βελτίω γίνεσθαι. τοὺς δ' ἄλλους αὐστηρούς. γίνονται δέ φησι καὶ βυχνίτιδες οἱ σικυοὶ ἐὰν τὸ σῶμα ἐν γάλακτι ἐρασχὲν σωφῇ, ἢ ἐν μελικράτῳ ἑψηθέντα δὲ τοῦτα ἐν φυτικοῖς αἰτίοις θᾶττον αὔξεσθαι καὶ ἐν ὕδατι, καὶ ἐν γάλακτι πρότερον ἢ εἰς πλῆν ἥκοντα τελεσθῆναι, ἐρασχῆ. Εὐθύδημος δ' ἐν τῷ τοὺς λαχάνων εἴδους σικυῶν εἶναι τοὺς προσαερβυομένους στρακοντίους. ὠνομάσθαι δὲ σικυοὺς φησὶ δημήτριος οἰκείων ἐν πρώτῃ ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τοῦ σύεσθαι, καὶ κύειν. ὁρμητικὸν γὰρ ὑπάρχειν.

Ἡρακλείδης δ' ὁ ταραντῖνος ἐν τῷ συμποσίῳ ἡδύγαιον καλεῖ τὸν σικυόν. Φίλιος δέ φησιν ὁ καρύστιος τὸν σικυὸν ἐν πρώτοις λαμβανόμενον ἀποχλεῖν. φορεῖσθαι γὰρ αὖ ὡς θάττον πλῆ ῥᾴφανον. τελευταῖον δὲ λαμβανόμενον ἀλυπότερον εἶναι, καὶ δυσπεπτότερον. ἐφθὸν δὲ καὶ διουρητικὸν μετρίως ὑπάρχειν.

Δίφιλος δέ φησιν ὁ σικυὸς ψυκτικὸς ὑπάρχων. δυσοικονόμητός ἐστι καὶ δυσπρόϊκας ἔτι δὲ φευκτοποιός, καὶ γεννητικὸς χολῆς. ἀφροδισίων τε ἐφεκτικός. αὔξονται δὲ ἐν τοῖς κήποις οἱ σικυοὶ κατὰ τὰς πανσελήνους καὶ φανεραὶ ἔχουσι πλῆ ἐπίδοσιν καθάπερ καὶ οἱ θαλάττιοι ἐχῖνοι. ἡ συκῆ. οὐδενὶ γὰρ τῶν τοιούτων συκῶν λόγων παραχωρήσαιμι κἂν ἀποκρέμαθῃ δέῃ φιλόσυκος γάρ εἰμι δαιμονίως λέξω τοίνυν πρὸς τοὺς πίττονται. ἡ συκῆ ἀνδρῶν φίλοι ἡγεμὼν τοῦ καθαρείου βίου τοῖς ἀνθρώποις ἐγένετο δῆλον δὲ ἔσται ἐκ τοῦ καλεῖν τοὺς ἀθηναίους ἱεραὶ συκῆ τὸν τόπον, ἐν ᾧ πρῶτον εὑρέθη. ἦν δ' ἀπ' αἰτίας καρπὸν ἡμερωτέραν, διὰ τὸ πρῶτον εὑρεθῆναι τῆς ἀγρίου τροφῆς. Τῶν δὲ σύκων ἐστὶ γένη πλείονα. ἀττικὸν μὲν, οὗ μνημονεύει ἀλεξάνδρου ὁ μωνύμοις. ἐπαινῶν δὲ πλῆ χώραν τὴν ἀττικὴν τάδε λέγει. οἵα δ' ἡ χώρα φορᾶ. διαφέρουσα πάσης ἐστὶ τῆς οἰκουμένης. τὸ μέλι τοὺς ἄρτους. τὰ σῦκα. σῦκα μὲν νὴ ἔστιν ἃ φορᾷ. Ἴσχρος δ' ἐν τοῖς ἀττικοῖς οὐ δεῖ ἐξάγεσθαί φησι τῆς ἀττικῆς τὰς ἀπ' αὐτῶν γινομένας ἰσχάδας, ἵνα μόνοι ἀπολαύωσιν οἱ κατοικοῦντες. καὶ ἐπεὶ πολλοὶ διεφανίζοντο διακλέπτοντες, οἱ τοὺς μηνύοντες τοῖς δικασταῖς, ἐκλήθησαν τότε πρῶτον συκοφάνται. Ἄλεξις δ' ἐν ποιητῇ φησιν.

ὁ συκοφάντης οὐ δικαίως τοὔνομα
ἔδει γὰρ ὅστις χρηστὸς ἦν, ἡδύς τ' ἀνὴρ,
πᾶσι μοχθηροῖσιν ἦν κέντρον.
τὰ σῦκα προστεθέντα δηλοῖ τὸν τρόπον.
πορεῖν πεποίηκε, δι' τί τοῦθ' οὕτως ἔχει.

Φιλόμνηστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν ῥόδῳ συμβεβηκότων φησίν. ἐπεὶ καὶ ὁ συκοφάντης ἐπεύθυνος προσηγορεύθη, διὰ τὸ εἶναι τότε τὰ ἐπιζήμια, καὶ τὰς εἰσφορὰς, σῦκα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον, ἀφ' ὧν τὰ κοινὰ διώκουν καὶ τοὺς ταῦτα πράττοντας, μὴ εἰσφαίνοντας ἐμήνυον, ὡς ἔοικε, συκοφάντας, αἱρέμενοι τοὺς ἀξιοπιστοτάτους τῶν πολιτῶν. Λακωνικοῦ δὲ συκομωμονεύει ἐν γεωργοῖς ἀριστοφάνης, τάδε λέγων.

Συκᾶς φυτεύω πάντα πλὴν λακωνικῆς. τοῦτο γὰρ δ' σῦκον ἐχθρόν ἐστι καὶ τυραννικόν, οὐ πρὶν ἂν μικρὸν ἐμὴ μισόδημον ἦν σφόδρα. μικρὸν δὲ αὖ φησὶ, διὰ τὸ μὴ μέγα εἶναι φυτόν. Ἄλεξις δ' ἐν ὁλωσθίῳ φρυγίων σύκων μνημονεύων φησί. τό, τε θειοφαγὲς μηδῶϊον ἐμοὶ μελέδη μὴ ἰσχάδας φρυγίας βύρεμα συκῆς. Τῶν δὲ καλουμένων φιβαλέων σύκων πολλοὶ μὲν μέμνηται τῶν κωμῳδοποιῶν. Ἀτὰρ καὶ φθονερώτατος ἐν κρατταλίοις. Ὦ δαιμόνιε, πύρετε μηδὲν φροντίσας. καὶ τῶν φιβαλέων χρῶχε σύκων τοῦ θέρους. κἀμπιπλάμενος ἡδέως τὰς μεσημβρίας, κατασφακέλιζε, καὶ πέπρησο, καὶ βόα. Τηλεκλείδης δ' ἐν ἀμφικτυόσι, ὡς καλοὶ, καὶ φιβαλέοι. καὶ τὰς μυρρίνας δὲ φιβαλέας λέγουσιν ὡς ἀντιφάνης ἐν κρησί. γρώπισαδε. Τῶν μυρρίνων δ' ἐν πλῇ χάριν βούλομαι. διαμασῶμαι ὅταν τι βουλεύειν δέῃ. τασδὶ φιβάλεως πάνυ καλὰς στεφανωσίδας. Χελιδονίων δὲ σύκων μνημονεύει ἐπιγόνης ἐν Βραγχίᾳ. εἶτ' ὀρχεται χελιδονίων μετ' ὀλίγον Σκληρῶν ἀσπὸς πινακίσκος. Ἀνθρωπίων ἢ, ἢ φίλιππος, ἢ ἡμέρων ἐν ᾧ γεωργικῷ, γένη σύκων τὰ δὲ ἀκαρπότατα οὕτως. ἐν μὲν οὖν τῷ πεδίῳ φυτεύειν χρὴ χελιδονίων. ὀρινεῶν, λευκορινεῶν φιβαλέων. ὀπωροβασιλίδας δὲ πανταχοῦ. ἔχει γάρ τι χρήσιμον ἕκαστον τὸ γένος. ὠδὶ δὲ τὸ πλεῖστον αἱ κόλουροι, καὶ φορμώδιοι, καὶ λίφοροι, καὶ μεγαρικαὶ, καὶ λακωνικαὶ συμφέρουσιν, ἐὰν ἔχωσιν ὕδωρ. Τῶν δὲ ἐν ῥόδῳ γινομένων σύκων, μνημονεύει λυγκεὺς ἐν ἐπιστολαῖς, σύγκρισιν ποιούμενος τῶν ἀθήνησι γινομένων καλλίστων πρὸς τὰ ῥοδιακά. γράφει δὲ οὕτως. τὰ δὲ ὀρινεὰ τοῖς λακωνικοῖς ὥστε συνάμενα σύκοις δοκεῖν ὁρίζειν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἀποδεῖπνου καθάπερ ἐκεῖ διεγραμμένης ἤδη διὰ πλῆ τοῦ νόμου τῆς γεύσεως, ἀλλ' ἀδίκτου τῆς ἐπιθυμίας οὔσης πρὸ δείπνου παρατεθείσης. Τῶν δ' ἐν τῇ καλῇ ῥώμῃ καλλιστρουθίων καλουμένων σύκων, εἰ ὄλυγκυς ἐγένετο ὥσπερ ἐγὼ, ὀξυωτίτερος ἂν ἐγένετο παρὰ πολὺ τὸ ὁμώνυμον. τοσαύτην ὑπεροχὴν ἔχει ταῦτα τὰ σύκα πρὸς τὰ ἐν τῇ πάσῃ οἰκουμένῃ γινόμενα. ἐπαινεῖται δὲ καὶ ἄλλα σύκων γένη κατὰ πλῆ ῥώμην γινομένων, τά τε καλούμενα χία, καὶ τὰ λιβιακὰ, ἔτι δὲ καὶ τὰ χαλκιδικὰ ὀνομαζόμενα, καὶ τὰ ἀφεικανά. ὡς καὶ ἡρόδοτος ὁ λύκιος μαρτυρεῖ ἐν τῷ

περὶ σύκων συγγράμματα. Γαρμίνων ὁ βυζάντιος ἐν τοῖς ἰάμβοις τὰ ἀφ' αὐτῶν τῆς αἰολικῆς πόλεως ὡς διάφορα ἐπαινῶν φησίν. Ἦλθον μακρὴν θάρσαν οὐκ ἄτων σῦκα καύνια φέρων. Ὅτι δὲ καὶ τὰ ἀφ' αὐτοῦ τῆς καρίας ἐπαινεῖται, κοινόν. Τοξαλίων δὲ σύκων οὕτως ἀλουμένων μνημονεύει ἡρακλείων ὁ ἐφέσιος, καὶ νίκανδρος ὁ φυατειρηνὸς παρατιθέμενοι ἀπολλοδώρου τοῦ καρυστίου ἐκ δράματος προικιζομένης ἱματίῳ πώλιδος τάδε, Γλὴν δ' οἰναρίων πάνυ Ἡνὸξύ καὶ πονηρόν, ὥστ' ἀχνύομαν, Τὰ λοιπὰ μὲν γὰρ τοξαλίους χωρεῖα Συνῆς φορᾷ· τοῦ μὲν δὲ καὶ τοὺς ἀμπέλους Τῶν δ' ἐν πάρῳ τῇ νήσῳ, (διάφορα γὰρ ἡμῖν ταῦθα γίνεται σῦκα τὰ ἁλοὺμενα παρὰ τοῖς παρείοις αἱ μῶνια ταυτὰ ὄντα τοῖς λυλίοις ἁλουμένοις, ἃ πρὸ μὲν δρυθρῶδες, καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἔτυχε) ἀρχίλοχος μνημονεύει λέγων οὕτως Ἃ πάρου ἡμῖν σῦκα κεῖνα καὶ θαλάσσιον βίον· Τὰ δὲ σῦκα ταῦτα τοσαύτην ἔχει παρλλαγὴν πρὸς τὰ πολλαχοῦ γινόμενα, ὡς φ τὸ ἀγρίου συὸς κρέας πρὸς τὰ ἄλλα τὰ μὴ τῶν ἀγρίων χοίρων κρέα. Λευκορινεὸς δέ τι εἶδός ἐστι συκῆς καὶ ἴσως αὕτη ἐστὶν ἡ τὰ λευκὰ σῦκα φέρουσα. Μνημονεύει δ' αὐτῆς ὁμήρος ἐν ἰάμβοις οὕτως. Τὰς λευκορινεὰς δὲ χωρὶς ἰσχάδας. Τῶν δ' ὁρινῶν σύκων εὐρυπίδης ἐν σκίρωνι ἢ προσπηγνῦσαι κραδίας ὁρίνας. Καὶ ἐπίχαρμος ἐν σφιγγὶ, Ἀλλ' οὐχ ὅμοια γ' ὁρίνοις οὐδὲ μοῦσ. Σοφοκλῆς δ' ἐν ἐλένης γάμῳ τροπικῶς τῷ τοῦ δείσρου ὀνόματι τὸν καρπὸν ἐκάλεσεν εἰπών. Γέπων δ' ὁρῖνος ἀχρεῖος ὢν Ἕλλησιν, ἄλλους ὀρινάζεις λόγῳ. Γέπων δ' ἔρινος εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ πίπον ὁρῖνον. Καὶ ἀλεξις ἐν λέβητι· καὶ τί δεῖ λέγειν ἐθ' ἡμᾶς ὑὸς τὰ σύχ' ἑκάστοτε Ἐν ταῖς συρίχοις πωλοῦντας. οἱ ποθ' ἡμῖν Τὰ σκληρὰ καὶ μοχθηρὰ τῶν σύκων ἀεὶ τιθέασιν. ἐπὶ πολὺν δὲ πέπονα καὶ καλά. Εἶθ' ὁ μὲν ἔδωκεν ὡς τοιαῦτ' ὠνούμενος τιμήν. ὁ δ' ἐγμάψας ὁ κόρμης τὴν γνάθον, Ἕλεινὰ πέδοτο, σῦκα πωλεῖν ὁμοίως τὸ δείσρον ἡ ἀγρία συκῆ ἀφ' ἧς τὰ ὁρῖνα, ὁρῖνος καὶ τὸ φ ἄῤῥεν λέγεται. Σφάλις φησὶν, Ἕλεινον οἷον πὶν αὐτῆς γλυκίονα Νικάνδρας ὄντα. Καὶ ὄμηρος Τῷ δ' ἐν ὁρῖνος ἔστι μέγας φύλλοισι τε θηλύς. Ἀμερίας δ' ὁρινάδας καλεῖσθαι τοὺς ὁλοὺθους. Ἑρμώναξ δ' ἐν γλώτταις κριτικαῖς σύκων γένη ἀναγράφει, ἀμάδια, καὶ νικύλεα. φιλήμων δ' ἐν ἀττικαῖς λέξεσι καλεῖσθαί φησι τινὰ σῦκα βασίλεια ἀφ' ὧν καλεῖσθαι καὶ τὰς βασιλίδας ἰσχάδας προσισορῶν, ὅτι κόλυβρα καλεῖται τὰ πέπονα σῦκα. Σέλβυκος δ' ἐν ταῖς γλώσσαις καὶ γλυκυσίδην τινὰ καλεῖσθαι φησὶ σύκων τὴν μορφὴν μάλιστα εἰοικυῖαν. Φυλάττεσθαι δὲ τὰς γυναῖκας ἐσθίειν, διὰ τὸ ποιεῖν ματαιασμούς. ὡς καὶ πλάτων ὁ κωμῳδοποιὸς φησὶν ἐν κλεοφῶντι. τὰ δὲ χειμερινὰ σῦκα, πάμφιλος καλεῖσθαί φησι κυδωνάια λεπὸ ἀχαιῶν, ἔνθα λέγων ἀριστοφάνη εἰρηκέναι ἐν λακωνικαῖς γλώσσαις. κορακίων δὲ σύκων εἶδος ὄρμιτωδες ἐν στρατιώταις παραλίσκων διὰ τοῦτων φιβαλέων μάλιστ' ἀπὸ, ἢ τῶν κορακίων. Θεόφραστος δ' ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας, σύκων φησὶ γένος τοιοῦτόν τι εἶναι, οἷ ἡ χαρείλεως ἀράτειος καλουμένη. ἐν δὲ τῷ τείτῳ τοὺς δὲ πὶ φησὶν ἴδιον γίνεσθαι συκῆν θαμνώδη, φύλλον ὅμοιον ἔχουσαν τῇ τῆς φιλύρας. φέρειν δὲ σῦκα ὀρυθρὰ ἡλίκα ἐλαία μέγεθος στρογγυλώτερα, εἶναι δὲ πὶ γεῦσιν μεστιλώδη. Περὶ δὲ τῆς ἐν κρήτῃ καλουμένης κυπρίας συκῆς, ὁ αὐτὸς θεόφραστος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς φυτικῆς ἱστορίας τάδε γράφει. ἡ ἐν κρήτῃ καλουμένη κυπρία συκῆ, φέρει τὸν καρπὸν ἐκ τοῦ στελέχους, καὶ τῶν παχυτάτων ἀκρεμόνων. βλαστὸν δὲ ἕνα ἀφίησι μικρὸν ἄφυλλον. ὥσπερ ῥιζίον πρόσω ὁ καρπός. ἡ δὲ στέλεχος μέλα, καὶ παρόμοιον τῇ λύκῃ. φύλλον δὲ τῇ πτελέᾳ πεπαίνει δὲ τέτταρας καρποὺς, ὅσους παρ' αὐτοῦ καὶ αἱ βλαστήσεις. ἡ δὲ γλυκύτης, προσεμφερὴς τῷ σύκῳ καὶ ἐσωθεν τοῖς ὁρίνοις. μέγεθος δὲ, ἡλίκον καὶ κύμινον. Τῶν δὲ προσβρόμων καλουμένων σύκων αὐτὸς θεόφραστος ἐν τείτῃ φυσικῶν αἰτίων οὕτως. Τῇ συκῇ ὅταν ἀὴρ ἐπιγένηται μαλακὸς, καὶ ὑγρὸς, καὶ θερμὸς ἐξεναλείσας τὸν βλάστησιν, ὅθεν καὶ οἱ πρόσβρομοι. Καὶ πρελθὼν, τάδε λέγει. πάλιν δὲ τοὺς προσβρόμους, οἱ μὲν φέρουσιν ἥτε λακωνικὴ, καὶ ἡ λευκομφάλιος, καὶ ἕτεραι πλείους, αἳ δ' οὐ φέρουσι. Σέλβυκος δ' ἐν γλώσσαις πρωτοβρικὴν φησι καλεῖσθαι γένος τί συκῆς, ἥτις φέρει πρώϊον τὸν καρπόν.

Δικφόρου δὲ συκῆς μνημονεύει καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἐκκλησιαζούσαις. Ὑμᾶς δέ γ' ὡς θεία λαβὸν τας διαφόρου συκῆς. Καὶ ἀντιφάνης ἐν σκληρείαις. ἔστι γὰρ παρ' αὐτὴν πὶ διάφορον συκῆ κάτω. Ὁ θεόπομπος δὲ ἐν τῇ πεντηκοστῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν, κατὰ πὶ φιλίππου φησὶν ἀρχὴν ποθὲν τὴν βισαλτίαν ἀμφίπολιν, καὶ γραιστωνίαν τῆς μακεδονίας, ἔαρος μέσου ὄντος, τὰς μὲν συκᾶς σῦκα, τὰς δ' ἀμπέλους βότρυς, τὰς δ' ἐλαίας ἐν ᾧ χρόνῳ βρύειν ἐκὸς ἦν αὐτὰς ἐλαίας ἐνεγκεῖν, καὶ βότρυας πάντα φίλιππον. Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ περὶ φυτῶν ὁ θεόφραστος καὶ τὸ ὁρινεὸν εἶναί φησι διάφορον. οἱ δὲ διάφορον, ὥσπερ οἱ κέφ. λέγει δὲ καὶ πὶ συκῆν ἐκ τῶν σκιάδι φυτευθῇ, θᾶττον παραχήνεσθαι, καὶ ὑπὸ σκωλήκων μὴ διαφθείρεσθαι, καὶ πάντα δὲ τὰ ἐν σκιάδι φυτευθέντα, καὶ θᾶττον αὐξάνεσθαι, καὶ βέλτιον γίνεσθαι. Πάλιν δὲ ὁ θεόφραστος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν αἰτίων, ἡ ἰνδικὴ φησι συκῆ καλουμένη θαυμαστὴ οὖσα

μαστὴ οὖσα

μασὶ οὖσας τῷ μεγέθει, μικρὸν ἔχει τὸν καρπὸν, καὶ ὀλίγον, ὡς αὐτὸς τὴν βλάσην ὑβαναλίσκουσα ἅπασαν τὴν ζοφιὼ· ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὁ φιλόσοφος φησιν.

Ἔστι καὶ ἄλλο γένος συκῆς οἵα τε τῇ ἐλάδι, καὶ τῇδε κιλικίαν, καὶ κύπρον, ὀλιγοφόρον. ἐν ᾗ μὲν σῦκον ἔμπροσθεν φέρει τοῦ φύτου. τὸν δὲ ὄλινθον ὑπόπαθεν. αἱ δὲ ὅλως ἐκ τοῦ οὖου βλαστοῦ, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ νέου. πρῶτον δὲ ἦκαρ τῶν σύκων, πίονά τε καὶ γλυκὺ ἔχει, καὶ οὐχ ὥσπερ τὸν παρ' ἡμῖν. γίνεται δὲ καὶ μείζων οὗτος πολὺ τῶν σύκων· ἡ δ' ὥρα μετὰ πολὺ βλάστησιν οὐ πολύ. οἶδα δὲ καὶ ἄλλα σύκων ὀνόματα λεγόμενα βασίλεια. συκοβασίλεια. κιρροκοιλάδια, καὶ ὑλάδια. σαρκελάφεια. λαπύρια. πτερίδια. δρακόντια. λευκόφια. μελανόφια. κριόνεια. μυλαικὰ. ἀσκαλώνια. Γράφει δὲ τῆς προσηγορίας τῶν σύκων λέγων ὧδε· ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας, δωρεώνα φησὶν ἐν γεωργικῷ· ἱσορεῖν συκέαν οἵα τινὰ τῶν ἱππάνων διωκόμενον ὑπὸ δίος πολὺ μητέρα γῆν ὑποδέξασθαι, καὶ ἀνεῖναι δὲ φυτρεὺς διατείνειν τῷ παιδὶ, ἀφ' οὗ καὶ συκέαν πόλιν εἶναι ἐν κιλικίᾳ. Φορδόνης δὲ ὁ ἐποφίς, Ἡρακλεώτης δὲ γένος ἀπὸ συκῆς τῆς ὀξύλου θυγατρὸς προσαγορευθῆναι. ὄξυλον γὰρ ἦν ὀρείου ἀμαδρυάδι δὲ τῇ ἀδελφῇ μιγέντα μετ' ἄλλων γεννῆσαι, καρύαν βάλανον· κραύειον· ὀρέαν. αἴγειρον. πτελέαν. ἄμπελον. συκῆν· καὶ ταύτας ἀμαδρυάδας νύμφας καλεῖσθαι. καὶ ἀπ' αὐτῶν πολλὰ τῶν δένδρων προσαγορεύεσθαι. ὅθεν καὶ ἦν ἱππώνακτα φάναι συκῆν μέλαιναν· ἀμπέλου καστιγνήτην.

Σώσιβιος δ' ὁ λάκων ἀποδείκνυς εὕρεμα διονύσου πῶν συκῆν, ὅθεν καὶ λακεδαιμονίους συκῆ πρῶν διόνυσον τιμᾶν. Νάξιοι δὲ ὡς ἀνδρίσκος ἔλεγε δ' ἀγαθοκλῆς ἱστοροῦσι μελίχριον καλεῖσθαι τὸν διόνυσον, ὅθεν πρῶν τοῦ συκίνου καρποῦ παράδοσιν. διὸ καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ θεοῦ παρὰ τοῖς ναξίοις, ἐν μὲν τῷ βακχείῳ διονύσου καλουμένου, εἶναι ἀμπέλινον. τὸ δὲ τοῦ μελιχίου, σύκινον· τὰ γὰρ σῦκα μέλιχα καλεῖσθαι. ὅλως δὲ πάντων τῶν καλουμένων ξυλίνων καρπῶν, ὠφελιμώτατά ἐστι τοῖς ἀνθρώποις τὰ σῦκα, ἱκανῶς ἱστόρηκε ὁ λύκιος, ὅθεν πολλῶν ἀποδείκνυσιν, ἐν τῷ περὶ σύκων συγγράμματι. οὐραφῆται λέγων γίνεσθαι τὰ νεογνὰ τῶν παιδίων ἐν τῷ χυλῷ τῶν σύκων ἐνδιατρέφοιτο. φορβᾶς κράτης, ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς πόρτας φησίν. ἦν δ' ἡμῶν σῦκόν τις ἴδῃ ὅθεν χρόνου νέου ποτὲ τῷ φαλμῷ περιπατοῦντα τῶν παιδίων. ὡς καὶ ἱματος οὐ πολυτελοῦς τῶν σύκων ὑπαρχόντων.

Ὁ δὲ θαυμασιώτατος καὶ μελίγηρυς ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν, καὶ μέγα ἀγαθὸν φησιν εἶναι τὰ σῦκα οὕτως λέγων. Βασιλεὺς. σὺ δ' ἐπὶ ἀνδρὶ τοιούτῳ παρασκευάζῃ στρατεύεσθαι, οἳ σκυτίνας μὲν ἀναξυρίδας. σκυτίνην δὲ τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φορέουσι· σιτέονται οὐχ ὅσα ἐθέλουσιν, ἀλλ' ὅσα ἔχουσι· χώρην ἔχοντες τραχείην· πρὸς δὲ νῆ δι' οὐκ οἴνῳ χρέονται, ἀλλ' ὑδροποτέουσιν· οὐ σῦκα ἔξεστι φαγεῖν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν ἀγαθόν· πολύβιος δ' ὁ μεγαλοπολίτης ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, φίλιππος φησὶν ὁ πορσέως πατὴρ, ὅτε πῶν ἀσίαν κατέτρεχεν, ἀπορῶν τροφῶν, τοῖς στρατιώταις παρὰ μαγνήτων ἐπεὶ σῖτον οὐκ εἶχεν, σῦκα ἔλαβε. διὸ καὶ μυοῦντος κυριεύσας τοῖς μάγνησιν ἐχαρίσατο ὃ φ χωρίον ἀντὶ τῶν σύκων. καὶ ἀνάντιος, ὁ ἰαμβοποιὸς ἔφη,

Εἴπερ καθεῖρξε χρυσὸν ἐν δόμοις πολὸν — καὶ σῦκα βαιὰ καὶ δύ' ἢ ζεῖς ἀνθρώπους,
Γνοίης ὅσῳ τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρείσσω, — τοσαῦτα τοῦ μάγνου συνθλογήσαντος,

Ἄκφνος ὁ ἰαμβὸς ἔφη. φιλότιμος ἐν τῷ τρίτῳ περὶ τροφῆς, τὰ ἀπαλὰ φησι σῦκα, διαφορὰς μὲν ἔχει πλείους πρὸς ἄλληλα καὶ τοῖς γένεσι, καὶ τοῖς χρόνοις, ἐν οἷς ἕκαστα γίνεται καὶ ταῖς δυνάμεσιν· οὐ μὴν ἀλλὰ καθόλου εἰπεῖν τά, τε ὑγρὰ τὰ πεπεμμένα, καὶ μάλιστα αὐτῶν διαλύεται ταχέως, καὶ καταβράζεται μᾶλλον τῆς ἄλλης ὀπώρας καὶ τὴν λοιπὴν τροφὴν οὐ κωλύει καταβράζεσθαι· διουρητικὰς δ' ἔχει τῶν ὑγρῶν κολλώδεις τε, καὶ γλυκείας. εὐστόμους τε, καὶ πῶν διαχώρησιν ἀθρουστέραν, καὶ διακεχυμένην· καὶ θᾶττον καὶ λίαν ἄλυπον παρασκευάζει· χυλὸν δ' ἀλυκόν· ῥυμώδη τε ἔχοντα ἀναδίδωσι μετ' ἀλῶν ἐπιπινόμενα. διαλύεται μὲν οὖν ταχέως· διότι πολλῶν, καὶ μεγάλων ὄγκων εἰσενεχθέντων, μετὰ μικρὸν χρόνον λαχαροὶ γινόμεθα· καθ' ὑπερβολήν. ἀλυσιτελὲς δ' ἂν εἴη συμβαίνειν διαμενόντων, καὶ μὴ ταχὺ διαλυομένων τῶν σύκων· καταβράζεται δὲ μᾶλλον τῆς ἄλλης οὐ μόνον ὅτι πολλαπλάσιον λαμβάνοντες αὐτῶν τῆς λοιπῆς ὀπώρας ἀλύπως διάγομεν, ἀλλ' οὐ δὲ πῶν εἰωθυῖαν τροφὴν ἴσην λαμβάνοντες, τούτων προχειρισθέντων, οὐδὲν ἐνοχλούμενα ἤλθον εἰῶν ὡς ἐκρακτύμεν ἀμφοτέρων ταῦτά τε πίπτεται μᾶλλον, καὶ πῶν λοιπὴν οὐ κωλύει καταβράζεσθαι ζοφιὼ· τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τὰς λεγομένας· πῶν μὲν κολλώδη τε, καὶ τὴν ἀλυκὴν ἐκ τοῦ κολλαῦτε, καὶ ῥύπτειν τὰς χεῖρας· τὴν δὲ, γλυκεῖαν ἐν τῷ στόματι γινομένῳ ὁρῶμεν· πῶν δὲ διαχώρησιν αὖθις στρόφων τε, καὶ ταραχῆς καὶ πολεῖν, καὶ θᾶττον, καὶ μαλακωτέραν ὅτι παροξυνθύζει, λόγου προσδεῖν οὐδὲν νομίζομεν· ἀλλοιοῦται δ' οὐ λίαν οὐ διὰ τὸ δύσπεπτον αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καταπίνομέν τε ταχέως οὐλεανάντες· καὶ τὴν διέξοδον διότι ταχεῖαν ποιεῖται· χυμὸν δ' ἀλυκὸν ἀναδίδωσι, διότι δ' μὲν νιζώδης ἀπολείχθη τὰ σῦκα ἔχοντα· ἀλυκώτερον δὲ φαίνεται ἢ ὁριμωθέντων ἐπιγινομένων· οἱ μὲν γὰρ ἄλυσ ἦν ἀλυκὸν· τὸ δ' ὄξος καὶ τὸ θύμον ἦν ὁριμωθὲν αὐξηχυμόν.

ΣΥΚΑ. Η ΜΗΛΑ.

4

Ἡρακλείδης δ' ὁ ταραντῖνος ἐν τῷ συμποσίῳ ζητεῖ, πότερον ἐπιλαμβάνειν δεῖ μετὰ πλὴν τῶν σύκων προσφορὰν θερμὸν ὕδωρ, ἢ ψυχρόν. καὶ τοὺς μὲν λέγοντας θερμόν, δεῖν ἐπιλαμβάνειν προορῶντας δ' τοιοῦτο παρακελεύεσθαι. διό μοι καὶ τὰς χεῖρας ταχέως ὁ θερμὸν ῥύπτει. διὸ πιθανὸν εἶναι καὶ ἐν κοιλίᾳ σωτόμως αὐτὰ τῷ θερμῷ διαλύεσθαι. καὶ ἐὰν τῶν ἐκ φορᾶς δὲ σύκων ὁ θερμὸν διαλύει πλὴν συνέχειαν αὐτῶν. καὶ εἰς λεπτομερεῖς τόφους ἄγει. ὁ δὲ ψυχρὸν σωίσησιν. οἱ δὲ ψυχρὸν λέγοντες, προσφορέεσθαι, ἡ τοῦ ψυχροῦ φασὶ πόμαθος λῆψις, τὰ ἐὰν τὸ στομάχου καθήμενα τῷ βαφῇ καταφορεῖ. τὰ γὰρ σῦκα οὐκ ἀστείως διατίθησι τὸν στόμαχον καυσώδη, καὶ ἀδυνώτορον αὐτὸν φαίνεται. διόπερ τινὲς καὶ τὸν ἄκρατον σωνεχῶς προσφέρονται. μετὰ δὲ ταῦτα εὖ μοι καὶ τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ προωθεῖ. δεῖ δὲ πολέοντι, καὶ ἀθρουστέρῳ χρῆσθαι τῷ πόματι μετὰ τὴν τῶν σύκων προσφοράν. εἵνεκα τοῦ μὴ ὑπομένειν αὐτὰ ἐν κοιλίᾳ. φορέεσθαι δὲ εἰς τὰ κάτω μόρια τῶν ἐντέρων. ἄλλοι δέ φασιν, ὅταν μὴ δεῖ σῦκα προ- 10
σφορέεσθαι μεσημβρίας. νοσώδη γὰρ εἶναι τότε, ὡς καὶ Φορβεκράτης ἐν κραπατάλλοις εἴρηκεν.

Λεισοφάνης δ' ἐν προκαπῶνι,
Κάμοντα δ' αὖ τὸν θέρους ἰδών ποτε
Ἔρωγ' ἵνα κάμνοι σῦκα τῆς μεσημβρίας.
Καὶ βούλεσθ' ἐνσφιγγονεῖωνι·
Νὴ τὸν δί' ἁθηνοῦν γ' ὦ βέλτιστε σύ·
Φασὶ στρώνη σῦκα τ' μεσημβρίας· Νικοφῶν δ' ἐν ὁρέ-
Ἐὰν δὲ γ' ἡμῶν σῦκά τις μεσημβρίας
Τρώτων καθεύδῃ χλωρά, πυρετὸς βυθέως (σιν. 15
Ἥκει φέρων οὐκ ἄξιος τειωβόλου
Κἀθ' οὗτος ἐπιπεσὼν ἐμεῖν ποιεῖ χολήν.

Δίφιλος δ' ὁσιφνιός φησι, τῶν σύκων εἶναι τὰ μὲν ἁπαλὰ ὀλιγόφορα, καὶ καθύχυλα, βύεκκεται δὲ, καὶ ἐπιπολασιῳ, καὶ βυσκοιλομικότορα δὲ τῶν ξηρῶν, τὰ δὲ πρὸς τῷ χειμῶνι γινόμενα, βίᾳ πεπαινόμενα, χείρονα τυγχάνει. τὰ δ' ἐν τῇ ἀκμῇ τῶν ὡρῶν κρείττονα, ὡς αὐ κατὰ φύσιν πεπαινόμενα, τὰ δὲ πολλῷ ὀπὸν ἔχοντα, καὶ τὰ παχύσαρκα δ' βυσομαχότορα μὲν, βαρύτορα δὲ, τὰ δὲ θραλλιακὰ, ἁπαλογεῖ τοῖς ῥοδίοις. τὰ δὲ χία καὶ τἆλλα πάντα βύτων εἶναι καθοχυλώτορα. Μνασίθεος δ' ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν φησιν· ὅσα δὲ ὠμὰ προσφορέεται τῶν βιούτων, οἷ) ἄπιοι καὶ σῦκα· καὶ μῆλα δελφινιὰ, καὶ τὰ βιαῦτα, δεῖ φυλάττειν ἐν καιρόν, ἐνῷ τοὺς χυλοὺς τοὺς ἐναύρους μή τε ἀπέπτους, μή τε σαπροὺς, μή τε καταξηραμμένους λίαν ἔσω τῆς ὥρας ἕξει. Δημήτριος δ' ὁ σκήφιος ἐν τῷ πεντεκαιδεκάτῳ τοῦ θρωϊκοῦ διακόσμου βύφωνους φησὶ γίνεσθαι τοὺς μὴ σύκων ἐσθίοντας.

Ἡγησιάνακτα οὖν τὸν ἀλεξανδρέα τὸν τὰς ἱστορίας γράψαντα κατ' ἀρχὰς ὄντα πίνακα, καὶ θραγῳδὸν φησι γενέσθαι, καὶ ὑποκριτικὸν, καὶ βύηχρονοκτωκαιδέκατον ἐτῶν σύκων μὴ γευσάμενον. Καὶ παροιμίαν δὲ οἶδε περὶ σύκων λεγομένην τοιάνδε. Σῦκον μετ' ἰχθύν· ὄψαριον μετὰ κρέα. Σῦκα φιλορνίθεσι φυτεύειν οὐκ ἐθέλουσι. Μῆλα ταῦτα μνησίθεος ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν, μῆλα δελφινιὰ καλεῖ. Δίφιλος δέ φησι τῶν μήλων τὰ χλωρὰ καὶ μηδέπω πίπονα, καθύχυμα εἶναι, καὶ καθυσόμαχα· ἐπιπολασιά τε, καὶ χολῆς γεννητικὰ, νοσοποιά τε, καὶ φείκης παραίτια. Τῶν δὲ πεφόνων βύχυλότορα μὲν εἶναι τὰ γλυκέα, καὶ βύεκκειπώτορα δι' ὃ σύψιν μὴ ἔχειν καθοχυμότορα δὲ εἶναι τὰ ὀξέα, καὶ στατικώτορα τὰ δὲ τῆς γλυκύτητος ὑφειμένα, προσλαμβάνοντα δ' βυσομεῖν, διὰ τὴν ποσὴν σύψιν βυσομαχώτορα. Τὰ δὲ καλούμενα ὀρβικάτα μετὰ σύψεως ἡδείας ἔχοντα, καὶ γλυκύτητα βυσόμαχα εἶναι. Τὰ δὲ σιτάνια λεγόμενα προσέτι δὲ καὶ σιτάνια, βύχυλα μὲν, καὶ βύεκκειται. οὐκ βυσόμαχα δέ. Τὰ δὲ μορδιανὰ καλούμενα γίνεται μὲν κάλλιστα ἐν ἀπολλωνίᾳ τῇ μορδίῳ λεγομένῃ ἀνακλᾶται δὲ τοῖς ὀρβικάτοις. Τὰ δὲ κυδώνια ὧν εἶα καὶ σρούθια λέγεται κοινῶς, ἁπάντων ὅσα τῶν μήλων βυσομαχώτορα. καὶ μάλιστα τὰ πίπονα.

Γλαυκίδης δέ φησιν, ἄριστα τῶν ἀκροσβύων εἶναι μῆλα κυδώνια· φαυλία σρούθια. Φιλόξενος δ' ἐν τῷ τετάρτῳ ἢ δεκάτῳ περὶ ῥοφῆς τὰς μῆλά φησι, τὰ μὲν ἐαρινὰ, δυσπεπτότορα πολὺ τῶν ἀπίων· καὶ τὰ ὠμὰ τῶν ὠμῶν, καὶ τὰ πίπονα τῶν πεπόνων· τὰς δὲ δυνάμεις ἔχει τῶν ὑγρῶν, τὰ μὲν ὀξέα, καὶ μή πω πέφανα σρυφνοτόρως, καὶ πόσεως ὀξείως, χυμόν τε ἀναλίσκοντα εἰς δ' σῶμα δ' καλούμενον ξυσικόν· καθόλου τε τὰ μῆλα τῶν ἀπίων δυσπεπτότορα εἶναι. διό μοι τὰ μὲν ἐλάττω φαγόντες ἥττον· τὰς δὲ πλείους προσαράμενοι μᾶλλον πέπομεν· ξυσικὸς δὲ γίνεται χυμὸς ὑφ' αὐτῶν, ὁ λεγόμενος ὑπὸ πραξαγόρου· διό τι τὰ μὲν καταβραζόμενα, παχυτόρους ἕξει τοὺς χυμούς· ἀπολείχθη δὲ καθόλου τὰ μῆλα δυσκαταβρακτότορα τῶν ἀπίων· καὶ ὅτι τὰ σρυφνὰ μᾶλλον εἰμὶ παχυτόρους παρασκευάζειν εἴωθεν αὐτούς· τὰ δὲ χειμερινὰ τῶν μήλων, τὰ μὲν κυδώνια, σρυφνοτόρους· τὰ δὲ σρούθια τοὺς χυμοὺς ἐλάττους ἀναλίσκουσι, καὶ σρυφνοτόρους ἧττον· πίπτεσθαί τε μᾶλλον δυνάται. Νίκανδρος δ' ὁ θυατειρηνὸς τὰ κυδώνια μῆλα τὰ σρούθια φησι καλεῖσθαι ἀγνοῶν. Γλαυκίδης γὰρ ἱστορεῖ ἄριστα λέγων τῶν ἀκροσβύων εἶναι μῆλα κυδώνια. Φαυλία σρούθια· κυδωνίων δὲ μήλων, μνημονεύει σκιάχορος ἐν ἑλκύνῃ. οὕτως πολλὰ μὲν κυδώνια μᾶλα ποτ' ἐρρίπτουν ποτὶ δίφρον ἄνακτι· πολλὰ δὲ μύρρινα φύλλα καὶ ῥοδίνους, ἴωντε κορωνίδας οὖλας, καὶ ἄλικμαν, ἔλυ δὲ καύθαρος ἐν τρεῖ, κυδωνέοις μήλοισιν ἐς τὰ πτυθία. καὶ Φιλήμων δ' ἐν ἀγροίκῳ τὰ κυδώνια μῆλα σρούθια καλεῖ.

Φύλαρχος δ' ἐν

Φύλαρχος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν, τὰ κυδώνια φησι μῆλα τῇ θυωλίᾳ καὶ τὰς τῶν θαλασσίων φαρμάκων δυνάμεις ἀπαμβλύνειν. τὸ γοῦν φαρικὸν φάρμακον ἐμβληθὲν φησιν εἰς ῥοῖσκον ἢ ἰσχάδα τινα ἀφ' ἧς τῶν μήλων κύπτων σωθῆναι, ἐξίτηλον γενέσθαι μὴ τηρῆσαν τὴν ἰλίαν θυώδη. κεραθὲν γοῦν, καὶ δοθὲν πιεῖν τοῖς εἰς ὕδωρ ἐνεσβληθεῖσιν ἀπαθεῖς αὐτοὺς διατηρῆσαι. ἐπιγινώσκειν δὲ ὕδωρ ὕστερον ἐξ ἀνάγκης ὕδωρ φάρμακον πωλήσαντος. καὶ ἐπιγόνης δ' γενόμενον ἐκ τῆς τῶν μήλων σωθήσεως. ὁρμῶν δ' ἐν κρητικαῖς γλώσσαις κοδύμαλα καλεῖσθαί φησι τὰ κυδώνια μῆλα. Πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς τίμαιον, ἄνθους γένος ἔκ κοδύμαλον εἶναί τινα σὺν ἱστορεῖν.

Λάκμαν δὲ ὁ σρουθίου μῆλον. ὅταν λέγῃ, μεῖον, ἢ κοδύμαλον. ἀπολλόδωρος δὲ καὶ σωσίβιος ὁ κυδώνιον μῆλον ἀκούουσιν. ὅτι δὲ διαφέρει ὁ κυδώνιον μῆλον τοῦ σρουθείου, σαφῶς εἴρηκεν ὁ θεόφραστος ἐν. β'. τῆς ἱστορίας διάφορα δὲ μῆλα γίνεται ἐν σιδωνίᾳ. κώμη δ' ἔστιν αὐτῇ κοτείνθου, ὡς βυφορείων, ἢ ἀρχύτας ἐν γεράνῳ φησίν. Ὠεῖον δίκτε μῆλον ὁ δ' ἀργιλλώδεσιν ὄχθαις. Πορφύρεον ἐλαχεῖν δὲ τρέφεται σιδωνι. Μνημονεύει δ' αὐτῶν καὶ νίκανδρος. ἐν ἑτεροιουμένοις οὕτως. αὐτί χ' ὅ γ' ἢ σιδονίης ἐκ πολείσου ἀφ' κύπων μῆλα τὰ μὲν χλοάοντα τύπους νωμήσας κάλαμου ὅτι δ' ἦ σιλοῦς τῆς κοτείνθου ὄξι κώμη, ἀρτεμᾶς εἴρηκεν ἐν πρώτῃ ἡρακλείδου. καὶ ἀπολλόδωρος ὁ ἀθηναῖος ἐν. ε'. περὶ νεῶν καταλόγου. αὐτίγονος δ' ὁ καρύστιος ἐν αὐτιπάτρῳ φησίν. Ἡ χίμοι ὡραίων πολὺ φίλτερος ἢ ἀρίμήλων. Πορφυρέων ἐφύρη τάπερ αὔξεται ἠνεμόεσσα. Φαύλιων δὲ μήλων, μνημονεύει τηλεκλείδης ἐν ἀμφικτύοσιν οὕτως. ὧν τὰ μὲν κομψοί. τὰ δὲ φαυλότεροι φαυλίων μήλων. καὶ θεόπομπος ἐν θησεῖ. ἀσβοτίων δ' ἐν τῷ γεωργικῷ τὰς δὲ μηλίδας φησὶ φαυλίδας καὶ σρουθίδας. οὐ γὰρ ἀπορρεῖ ὁ μῆλον ἀφ' τοῦ μίσχου τῶν σρουθίων τὰς δὲ ἠρινὰς, ἢ λακωνικὰς, ἢ σιδωνιτίδας ἢ χρυσωλίδας. Ἐπὶ δ' αὖσβοβ φίλοι πάντων μάλιστα πεθαύμακα κατὰ ἐρώμη πτερασκόμενα μῆλα τὰ μαπιανὰ καλούμενα. ἄπερ καμίζεσθαι λέγεται ἀπό τινος κώμης ἰσρυμλίνης ἐν τῶν πρὸς ἀκυλήᾳ, ἄλπεων. τούτων δ' οὐ πολὺ ἀπολείπεται τὰ ἐν ἀγγύροις πόλει παφλαγονικῇ. ὅτι δὲ καὶ τῶν μήλων εὑρετής ὄξι διόνυσος μαρτυρεῖ θεόκριτος ὁ συρακούσιος, οὕτως οἵπως λέγων.

Μᾶλα μὲν ἐν κήλῳσι διονύσοιο φυλάσσων Κρατὶ δ' ἔχων λάβρακον. ἡρακλέος ἰόβολον βρῶνος.

Νεοπτόλεμος δ' ὁ παριανὸς ἐν τῇ διονυσιάδι καὶ αὐτὸς ἱστορεῖ, ὡς ἐκεῖ διονύσου εὑρεθέντων τῶν μήλων καθάπερ καὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων. Ἐπιμηλὶς δὲ καλεῖται φησι πάμφιλος τῶν ἀπίων τι γένος. ἐπιβρίδιον δὲ μῆλον οὕτως καλεῖσθαί τινά φησι τιμαχίδας ἐν τῷ τετάρτῳ ἐπῶν. καὶ ἐν λακεδαίμονι παρεπτίθεσθαι τοῖς θεοῖς φησι πάμφιλος ταῦτα. βύσμα δὲ εἶναι καὶ ἄβρωτα, καλεῖσθαι δ' ἐπιβρίδιον μῆλα. ἀριστοκράτης γοῦν ἐν τετάρτῳ λακωνικῶν, ἔτι δὲ μῆλα καὶ τὰς λεγομένας ἐπιβρίδας. Γλαυκίας δ' ὁ σικελὸς θεόφραστος ἐν δευτέρῳ περὶ φυτῶν ἱστορίας λέγων, ὡδὶ ὧν ὁ καρπὸς οὐ φανερὸς, γράφει καὶ τάδε. ἐπεὶ τῶν γε μᾶλλον φανερὰ πάντων ἡ ἀρχή. καθάπερ ἀμυγδάλης καὶ καρύου καὶ τῶν ἄλλων ὅσα τοιαῦτα, πλὴν τοῦ πέρσικοῦ. τούτου δ' ἤκουσα. καὶ πάλιν ἑξῆς. ἀπίου μηλέας. Δίφιλος δ' ὁ σίφνιος ἐν τῷ περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι, καὶ τοῖς ὑγιαίνουσι, φησὶ τάδε. πέρσικὰ λεγόμενα μῆλα. ὑπό τινων δὲ πέρσικὰ καλοῦμενα, μέσως ὄξιν εὔχυλα. θρεπτικώτερα δὲ τῶν μήλων. φιλότιμος δ' ἐν τῷ τρίτῳ καὶ δεκάτῳ περὶ τροφῆς. τὸ πέρσικὸν φησι λιπαρώτερον καὶ κεγχρῶδες εἶναι. χαυνότερον δ' ὑπάρχειν. καὶ πιεζόμενον, πλεῖσον ἔλαιον ἀνίεσθαι. ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν λακωνικαῖς γλώσσαις, τὰ κεγκρύμενα φησὶ τοὺς λάκωνας, καλεῖν ὀξύμαλα πέρσικά. ἄτινα ἄβεια. κιρσίον. περὶ τούτου πολλὴ ζήτησις ἐν τοῖς λειποσοφισταῖς, εἴτις ὄξιν αὐτοῦ μνήμη παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Μυρτίλος μὲν γάρ ἔφασκεν, ὥσπερ εἰς αἴγας ἡμᾶς ἀγείρας ἀποπέμπων τοὺς ζητοῦντας, ἡγήσασθαι ἐν δελφοὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν αὐτοῦ μνημονεύειν τῆς λέξεως ταυτησὶ οὐ μεμνῆσθαι. πρὸς ὃν ἀντιλέγων ὁ πλούταρχος, ἀλλὰ μὴν ἔτυγέ φασι διορίζομαι μὴ δ' ὅλως ἐν ἡγήσασθαι τοῦτ' εἰρηκέναι. διὰ τοῦτο τοῦτ' ἀναγνοὺς αὐτοῦ πάντα τὰ ὑπομνήματα. ἐπεὶ καὶ ἄλλος τις τῶν ἑταίρων τοῦτ' ἔχειν οὕτω διεβεβαιοῦτο. ὁρμώμενος ἔκπινων ἀρχαίων ὑπομνημάτων ἀσαφὲς οὐκ ἀδόξου. ὥστε ὥρασοι φίλε μυρτίλε ἄλλον ζητεῖν μάρτυρα. Λί μιλήσιοι δὲ ἔλεγον ἰόβαν τὸν μαυρουσίων βασιλέα ἄνδρα πολυμαθέστατον ἐν τοῖς περὶ λιβύης συγγράμμασι μνημονεύοντα τοῦ κίτρου, καλεῖσθαι φάσκειν αὐτὸ παρὰ τοῖς λίβυσι μῆλον ἐπιβρικόν. ἀφ' ὧν καὶ ἡρακλέα θέμενον εἰς τὴν ἑλλάδα, τὰ χρύσεα ὀλίγῳ πρὸ ἰδέαν λεγόμενα μῆλα. ὅπερ εἰς τοὺς διὸς καὶ ἥρας λεγομένους γάμους ἀνῆκεν ἡγῆ, ἀσκληπιάδης εἴρηκε ἐν ἑξηκοστῷ αἰγυπτιακῶν. πρὸς τοῦτο ἀποβλέψας ὁ δημοκλείδης ἔφη ἐν μήτι τούτων ἰόβαν ἱστορεῖ, χαιρέτω λιβυκαῖσι βίβλοις. Ἐπὶ ταῖς αὔωνος πλανᾶναις. ἐγὼ δὲ ὄνομα οὔφημι κεῖσθαι τοῦ κιρσίου παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὄξιν, τὸ δὲ πρᾶγμα ἀπὸ τοῦ βρεσίου θεοφράστου οὕτως λεγόμενον ἐν ταῖς περὶ φυτῶν ἱστορίαις ἀναγκάζει με ἐκδὶ τῶν κτησίου ἀκούειν τὰ σημαινόμενα. φησὶ γοῦν ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς περὶ φυτῶν ἱστορίας οὕτως. ἡ δὲ μηλία χώρα, καὶ ἡ πέρσις ἄλλα ἔχει πλείω καὶ τὸ μῆλον τὸ πέρσικὸν, ἢ μηδικὸν καλούμενον. ἔχει δὲ δ'

δενδρου ἔστιν, φύλλον μὲν ὅμοιον, καὶ σχεδὸν ἴσον τῷ τῆς δάφνης, ἀνθρακώδης, καὶ καρῦδα, ἀκάνθας δ' ὀξείας, ἄπιος, ἡδὺ ὀξυάκανθος, λείκη δὲ, καὶ ὀξείας σφόδρα, καὶ ἰσχυράς· ᾧ δὲ μῆλον οὐκ ἐσθίεται μέν· βύσσιμον δὲ πάνυ, καὶ αὐτὸ, καὶ τὰ φύλλα τοῦ δενδρου. καὶ εἰς ἰμάτια τεθὲν δ' μῆλον, ἄκηπα διατηρεῖ· χρήσιμον δὲ ἐπὶ λαὶ καὶ τύχῃ τὶς πεπωκὼς θανάσιμον φαρμάκον. δοθὲν γὰρ σὺν οἴνῳ, διακόπτει πὼ κοιλίαν, καὶ ἰσχάγει δ' φάρμακον· καὶ πρὸς στόμαχος εὐωλίαν. ἐὰν γάρ τις ἐνθύσῃ σὺν ζωμῷ, ἢ σὺν ἄλλῳ πνὶ δ' ἔσω τοῦ μήλου ἐκ πίσσης τὲς εἰς τὸ στόμα, καὶ καταῤῥοφήσῃ, ποιεῖ πὼ ὀσμὴν ἡδεῖαν· σώζεται δὲ ἔτος τοῦ ἦρος εἰς πρασιὰς ἰζαιρεθὲν τὸ σῶρμα διεργασμένον ἐπιμελῶς· ἔτ' ἀρδόμενα δι' τετάρτης, ἢ πέμπτης ἡμέρας· ὅταν δὲ ἄῤῥωνῇ, διαφυτεύεται πάλιν τοῦ ἔαρος εἰς χωρίον μαλακὸν, καὶ ἔφυδρον, καὶ οὐλίαν λεπτήν. φορεῖ δὲ τὰ μῆλα πᾶσαν ὥραν. τὰ μὲν γὰρ ἀφῄρηται, τὰ δ' ἀνθεῖ, τὰ δ' ἐκ πίπτει. τῶν δ' ἀνθῶν ὅσα ἔχει καθάπερ ἡλακάτην ἐκ μέσου ἀνέχουσαν, ταῦτά ὅτι γόνιμα, ὅσα δὲ μὴ, ἄγονα. καὶ τῷ πρώτῳ δὲ τῆς αὐτῆς πραγματείας τὰ περὶ τῆς ἡλακάτης, καὶ τῶν γονίμων εἴρηκεν. ἐκ βύτων ἐπὶ κινούμενος ὡς ἐπαίροι ὧν φησιν ὁ Θεόφραστος περὶ χόας, περὶ ὀλμῆς, περὶ φύλλων, δ' κίτρου εἶναι λέγεσθαι πεπίστευκα. καὶ μηδεὶς ὑμῶν θαυμαζέτω εἰ φησι, μὴ ἐσθίεσθαι αὐτό· ὁ πότε γε καὶ μέχρι πῶν κατὰ βυς παλαιοὺς ἡμῶν χρόνους οὐδεὶς ἤσθιεν. ἀλλ' ὥς τι μέγα κειμήλιον ἀπετίθετο σὺν ταῖς κρυβωτοῖς μετὰ τῶν ἱματίων. Ὅτι δ' οὕτως ἐκ τῆς ἄνω χώρας ἐκείνης κατέβαινεν τοῖς Ἕλλησι φησὶν ὁ φυτῶν, ἐστὶν θύρειν λεγόμενον καὶ παρὰ τοῖς τῆς κωμῳδίας ποιηταῖς, οἳ καὶ περὶ μεγέθους αὐτῶν τε λέγοντες τῶν κιτρίων μυημονεύειν φαίνονται. ἀλλὰ φανίας μὲν, ἐν δοιωτίῳ·

καὶ περὶ μὲν ὄλυνθου γ' ἁλίσιον δ' οὐ λέγειν
γαρβένε τὰ μῆλα καλάζε· καλὰ δῆτ' ὦ θεοί·
εἰς τὰς ἀθήνας ὅτι παρὰ τοῦ βασιλέως
φασὶν τὰ χρυσᾶ μῆλας ταῦτ' εἶναι ῥία

Ἔρυφος δ' ἐν μελιβοίᾳ, αὐτὰ ταῦτα τὰ ἰαμβεῖα προσθεὶς ὡς ἴδια τὰ τοῦ αὐτοφάνους, ἐπιφέρει·

γαρβέ' ἀστερίδων ὤμην γυνὴ τὴν ἄρτεμιν·
μόνον. ἔστιν ὀλίγον ᾧ καλὸν, ἔστι παντὶ χοῦ
τίθημι, λογίζομαι γάρ. αὖται δὲ ῥοαί
δένδρου φυτεῦσαι φασιν· ἢ μόνον
καὶ πάσδε κἀμέσας. οὐ γ' εἶχον πλέονας.

φησὶ τὰ χρυσᾶ μῆλα ταῦτ' εἶναι ῥία
καὶ τίμιον· κύπρον μὲν ὀβολὸν οὐ πολύ
ὡς εὐγενές· πλὴν γὰρ ἀφροδίτην ἐν κύπρῳ
βρύδεια φλυτιμή τε κἀ τὰ ῥεῖς μόνας;

τούτοις εἴτις ἀπολελείφθω ἔχει, ὅτι μὴ ᾧ νῦν κύριον λεγόμενον σημαίνει, σαφέστερα μαρτύρια παρατιθέσθω. καί τι μὴ φανίᾳ δ' ῥηθὲν ὄνομα ἡμῖν διδάξῃ μή ποτε ἀπὸ τῆς κέδρου ᾧ κεδρίον ὠνόμασαι· μὴ πὼ κέδρον φησὶν ἐν πέμπτῳ περὶ φυτῶν ἀνθοῦντας ἔχειν περὶ τὰ φύλλα. ὅλως δ' αὐτὸ ἔστιν μὴ περὶ τοῦ κιτρίου ὅτι, παντὶ δῆλον· ὅλως δὲ μὴ προσλαμβανόμενον ᾧ κύριον πάσης σοφῆς ξηρᾶς τε, μὴ ὑγρᾶς ἀντιφάρμακόν ὅτι παντὸς δηλητηρίου, οὗ οἶδα μαθὼν παρὰ φιλίου ἐμοῦ πιστεύθης τὴν τῆς αἰγύπτου ἀρχήν. οὗτος κατελίπασέν τινας γνέσθαι θηρίων ἐορακὼς καὶ κάρησος εὑρεθέντας, καὶ ἕλειν αὐτοὺς ἅπασι τοῖς ζώοις παραβληθῆναι· ἐσιοῦσι δὲ αὐτοῖς εἰς τὸ μυρεῖον ἀποδεδειγμένον θάκρον κατὰ πὼ ὁδὸν κάπηλίς τις κατέλειπεν, οὗ μετὰ χεῖρας ἔχουσα κιτρίου, καὶ λαβόντες ἔφαγον, καὶ μετ' οὐ πολὺ παραβληθέντες πελωρίοις, καὶ ἀγριωτάτοις ζώοις, ταῖς ἀσπίσι δηχθέντες, οὐδὲν ἔπαθον. ἀπορία δὲ κατέσχε τὸν ἄρχοντα· καὶ ὅ τελευταῖον αὐτοὺς φυλάττοντα στρατιώτην, εἰ ἔφαγον, ἢ ἔπιον, ὡς ἔμαθεν κατὰ τὸ αὐτὸ ἐξ ἀκριβαίου ὅ κίτρον δεδομένον, τῇ ἐπιούσῃ τῶν ἡμερῶν, τῷ μὲν πάλιν ἐκέλευσε δοθῆναι κιτρίου, τῷ δ' οὔ· καὶ ὁ μὲν φαγὼν δηχθεὶς, οὐδὲν ἔπαθεν· ὁ δὲ, παραυτίκα πολυκῆς ἀπέθανε. δοκιμαθέντος οὖν ἐξ ἀλλων τὸ τοιούτου, εὑρέθη τὸ κιτρίου ἀντιφάρμακον παντὸς δηλητηρίου φαρμάκου. ἐὰν δέ τις ἐν μέλιτι ἀπτικῷ ὅλον τὸ κίτρον ὡς ἔχει φύσεως σωθενθὲν μετὰ τὸ σῶρμάτος διαλύεται μὲν ἐν τῷ μέλιτι, καὶ ὁ ἀπ' αὐτοῦ λαμβανῶν ἕως ἓν δύο ἢ τρεῖς δακτύλους, οὐδὲν ὀλοὺν ὑπὸ φαρμάκου πείσεται. Εἴτις τούτοις ἀπιστεῖ, μαθέτω καὶ παρὰ θεοπόμπου τὸ χίου· ἀνδρὸς φιλαλήθους καὶ πολλὰ χρήματα καταναλώσαντος εἰς πὼ τοῦ τῆς ἱστορίας ζήτησιν ἀκριβῆ. φησὶ γοῦν ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν ἱστοριῶν τοῦ κλεάρχου διηγούμενος τὸ ἡρακλεώτου τῶν ἐν τῷ πόντῳ τυραννου, ὡς βιαίως ἀφῄρει πολλούς· καὶ ὡς τοῖς τολέσοις ἐλίδιον κώνειον πιεῖν. ἐπειδὴ οὗτοι φησι πάντες ἔγνωσαν τὴν τοῦ φαρμάκου ταύτην φιλοτησίαν, οὐ προῆσαν τῶν οἰκιῶν, πρὶν φαγεῖν πήγανον. τοῦτο γὰρ τοὺς προφαγόντας μηδὲν πάσχειν πίνοντας δ' ἀκόνιτον, ὃ κληθῆναί φησι, διὰ δ' φύεσθαι ἐν τόπῳ ἀκήναις κατουμένῳ ὅλῃ τοῦ τὴν ἡρακλειαν.

ταῦτ' ἐπόνησε τὸ δημοκρίτου θαυμάσαντες οἱ πολλοὶ πὼ τοῦ κιτρίου δυνάμεν, ἀπήθιον, ὡς μὴ πρότερον φαγόντες, ἢ πίοντές τι. Γάμφιλος δ' ἐν ταῖς γλώσσαις ῥωμαίους φησὶ αὐτὸ κίτρον καλεῖ. Ἐξ ὧν δὲ τοῖς προειρημένοις κατ' ἰδίαν ἐπεσινεχθέντων ἡμῖν πολλῶν ὀσφρέων, καὶ τῶν ἄλλων ὀσφραθῆναι μοι, σχεδὸν τὰ τοιαῦτα αὐτῶν μνήμης ἠξιωμένα παρέπεμψα ἂν ἥδιστα χάριν σὺν ἥδονῃ χάμῳ θυρίσκω διὰ τύπων.

Ἄγε δὴ παντοδαπὰ κογχύλια. λεπάδας· ἀασέλους στράβυλους· κηκιβάλους· πτερυγίκια· βαλαίους.

βαλαίους. θρφυρᾶς. ὄσσ ἐα συμμεμικότα. τὰ, δηλεῖν μὲν ὅτι χαλεπά, καταφαγεῖν δ' ὠμὰ ρέα. μύας. ἀναρίπτας τε. καρύκας τε. κῆσ σκιφύδρια. τὰ γλυκέα μὲν οὐ τὶ ἐπίθυμα οὐ πάνυ μέν δ' ὀξέα. τούς τε μακροχοιρύλλους. σωλιῶας, ἢ μέλαινά τε. κόγχος. ἄπορ ἡ γυνὴ θηρᾶται πᾶσιν ἐς χρισώνια. θάτερα δὲ ἡ αἰκόγχοι αἱ ἁμαθίτιδές τε καὶ θδικιμοί τε κυνόγνοι. τὰς ἀσφροφυκτίδας πάντες ἄνθρω
5 ποι καλέουσι. λ μμες δὲ λεύκας τοὶ θεοί. σὶ δὲ μούσας γράφετε. ἀντὶ τ κόγχος αὐ τέλλιναι καλέομες. ἔστιν δ' ἄδισον κρέας. τὴν τελλίναν λεγομένην ἴσως δηλοῖ. ἣν ῥωμαῖοι μύτιλον ὀνομάζουσι. μνημονεύων δ' αὐτῆς ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς σὶ τῷ ᾠδῇ τῆς ἀχνυμένης σκυτάλης συγγράμματι, ὁμοίας φησὶν εἶναι τὰς λεπάδας ταῖς καλουμέναις τελλίναις. καλλίας δ' ὁ μυτυληναῖος σὶ τῷ ᾠδῇ τ παρ' ἀλκαίῳ λεπάδος, παρὰ τῷ ἀλκαίῳ φησὶν εἶναι ᾠδήν, ἧς ἡ ἀρχή. πέζας καὶ πολιᾶς θαλάσσης τέκνον.
10 ἧς ᾠδῇ τέλος γεγράφθαι. ἐκ λεπάδων χαιώοις φρενας ἀθαλασσία λεπάς. ὁ δ' ἀριστοφάνης γράφει αὐτὶ τοῦ λεπάς, χέλυς καί φησιν οὐκ οὖν δικαίαρχον ἐκλεξάμενον λέγειν τὰς λεπάδας. τὰ παμμεγάρια δὲ ἥνικ' αὖ εἰς φ τόμα λάβωσιν αὐλεῖν σὺν ταύταις καὶ παίζειν. καθάπερ ἡμῖν τὰ σωρμοληγα τῶν παμμεγάρων ταῖς καλουμέναις τελλίναις. ὡς καὶ σώπατρός φησιν ὁ φλοιακογράφος. σὶ τῷ ᾠδῇ γραφομένῳ δράκαν τι βύβουλοθυομβρότῳ. ἀλλ' ἰχ, τελλίνης γὰρ ἰβαίφνης μέτις. λ κοὰς μελῳδὸς ἔχεις ἐμὰς
15 ἔβη. γ λὸ ἐπίχαρμος σὶ πύῤῥᾳ καὶ προμαθεῖ φησι κῶν ἰες ἐλλιόων φν αὖσρι τ' αὖ θᾶσσι δὴ καὶ λεπὰς ὄαττα. γαρὰ σώφρονι δ' οἱ κόγχοι μελανίδες λέγονται. μελανίδες γὰρ ἰσι νηῶν τί ἐμὲν ἐκ τῆς μικροῦ λιμένος. σὶ τῷ ἐπιγραφομένῳ ἁλιβυκῷ φν ἀγροιώταν χηράσαι ὀνομάζει. καὶ ἀρχίλοχος δὲ τῆς χηράδος μέμνηται. τὸ δ' αὐαρίτου ἴσυκος καλεῖται δ' ὁ αἰαρίτης, καὶ αὐάρτας κογχύδες δὲ οὐ δ' ὄστρεον, προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες. ἡ ρώνδας δ' σὶ σωρμαζομένας προσφυὲς
20 ὅκως τις χειράδων αἰαρίτης. λιχύλος δ' σὶ πρόσωπα τίς αὖ ἥρει τὰς νήσους αἰαρῖδι τρόφας ἔρικεν. ὄμηρος δὲ τῶν τεθνεώτων μέμνηται. διοκλῆς δ' ὁ καρύστιος σὶ τοῖς ὑγιφνοῖς, κράτιστά φησιν εἶναι τῶν κογχυλίων πρὸς διαχώρησιν, καὶ οὔρησιν. μύας. ὄστρεια. κτένας. χήμας. ἀρχιτώσους δ' σὶ ἰχθύσι λεπάσιν. ἐχίνοις ἐγχέλεσι. βελόνας τε. τοῖς κτένεσί τε. ῥωμαλεώτερα δὲ τῶν κογχυλίων φησὶν εἶναι ὁ διοκλῆς, κόγχας. πορφύρας. κήρυκας. γ ρὶ δὲ τῶν κηρύκων ὁ ἀρχιτώσους τάδε λέγει. κήρυξ θαλάσσης ζόφιμος, υἱὸς πορ
25 φύρας. σωβύσιτώσους δ' σὶ λυτρῷ ὁμοίων παρασιτήσια εἶναι κήρυκας. πορφύρας. σγαβήλας. κόγχας. τῶν σγαβήλων μνημονεύει καὶ σοφοκλῆς σὶ ναμικοῖς οὔπω ἁλίας σγαβήλου τῆσδε τέκνου, ἔτινα δίκαι μεθ' ὑρεῖν. ἔτι ὁ σωβύσιτώσους ἑξῆς πάλιν ἰδίᾳ καταριθμεῖται. κόγχυς. κτένας. μῦς. πίννας. σωλῆνας. καὶ σὶ ἄλλῳ μορίῳ ὄστρεια. λεπάδας. ἁραρὼς δὲ καμπυλίωνί φησιν. τὰ κομψὰ δήπου ταῦτα νῦν καλούμενα. κόγχαι τε, καὶ σωλιῶνες, αὖτε καμπύλαι καρῖδες ἰβήλονδε δελφίνων δίκην.
30 σώφρων δ' σὶ μίμοις. τίνες ἢ σὶ τί ποκα φίλα δ' δέ τοι μακραὶ κόγχαι σωληνέσθην τοῦ τί γλυκύκρεων κογχύλιον χηρᾶν γυναικῶν λίχνευμα. τῶν δὲ πίννων μνημονεύει κρατῖνος σὶ ἀρχιλόχοις. ἢ μὲν σκπίκοι, καὶ ὀστρέοισιν ὁμοίη. φιλύλλιος δ' ἢ φρωνίχῳ. ἢ ἀριστοφάνης σὶ πόλεσι πολυπόδιον. σκπιδάριον. καράβον, ἀστακόν. ὄστρεια. χήμας. λεπάδας. σωλιῶας. μῦς. πίννας. κτένας. ἐκ μεταλήνης. λ ρεται δ' αὖ θρακίδας. τρίγλη. σαργός. κεστρεύς. πόρκη. θρακῖνος. λ γίας δὲ καὶ δράκυλος σὶ χρυσολικοῖς, τοὺς
35 σγαβήλους, ἀσγαβήλους ὀνομάζουσι μνημονεύοντες αὐτῶν ὡς ἐπὶ τηδείων ὄντων εἰς τὸ σαλπίζειν. τὰς δὲ κόγχας ἔστιν ὑρεῖν λεγομένας καὶ ἠλυκῶς, καὶ ἀρσενικῶς. ἀριστοφάνης σὶ βαβυλωνίοις. λ νέχασμον εἰς ἕκαστος ἐμφορέσεται. ὁ πωμυλίας κόγχαισιν ᾠδῇ τῶν ἀνθράκων. τηλεκλείδης δ' σὶ ἀμφισβόλοις. κόγχη φησὶν δηλεῖν. καὶ σώφρων γυναικείοις αἶγα μαί. κόγχαι ὥσπερ αἰκόγχος κελεύμαθος. κεχάνατε ἅρμιν πᾶσαι. δ', δὲ κρῆς ἐνίστας ὑβέχει. ἀρσενικῶς δ' αἰσχύλος σὶ ποντίῳ γλαύκῳ. κόγχοι,
40 μῦες, κ ὄστρεια. ἀριστώνυμος θησεῖ, κόγχης ὡς βάπτων ἄλλων ὁ μοίως. παρασιτήσιος δ' ἔρικε. καὶ φρύνιχος σατύροις. ἱκέσιος δὲ ὁ βρασίστρατος τῶν χημῶν φησι τὰς μὲν θραχείας λέγεσθαι, τὰς δὲ βασιλικὰς. καὶ τὰς μὲν θραχείας καὶ καλαχύλους εἶναι ὀλιγοτρόφους. δυσκρίτους. χρῆσθαι δὲ αὐταῖς καὶ δελέασι τοὺς πορφυρευομένους. τῶν δὲ λείων κατὰ τὰ μεγέθη, καὶ τὰς διαφορὰς εἶναι κρατίστας. ἡ γήσανδρος δ' σὶ ὑπομνήμασι, τὰς θραχείας φησὶ κόγχας, ὧν μὲν μακεδόνων κωφύκους καλεῖσθαι, ὧν δὲ ἀθηναίων κρείους. τὰς δὲ λεπάδας ὁ ἱκέσιος τῶν προειρημένων δυσκρίτους μᾶλλον εἶναι. τὰ δ' ὄστρεια, ἀτροφώτερά τε τούτων, καὶ σωλήσμια, δυσκριτώτερά τε τούτων. οἱ δὲ κτένες, τροφιμώτεροι μέν εἰσι. κακοχυλότεροι δὲ, καὶ δυσκριτώτεροι. τῶν δὲ μυῶν, οἱ μὲν ἐφέσιοι, καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι τὴν εὐχυλίαν, τῶν μὲν κτενῶν βελτίονες, τῶν δὲ χημῶν λεπόμενοι, οὐρητικώτεροι δὲ μᾶλλον, ἢ ἐπὶ τὴν κοιλίαν, φορόμενοι. εἰσὶ δ' αὐτῶν οἵτινες καὶ σκιλλώδεις, καὶ κακόχυλοί τε, καὶ πρὸς τὴν γεῦσιν ἀπειθεῖς.
50 οἵ δ' ἐλάττονες πύτων, καὶ θασεῖς ἔξωθεν, οὐρητικώτεροι μέν εἰσι, καὶ εὐχυλώτεροι τῶν σκιλλωδῶν, ἀτροφώτεροι δὲ διά, τε τὸ μέγεθος, καὶ τῷ γένει ὄντες βιοῦβοι. οἱ δὲ τῶν κηρύκων θράχηλοι, εὐστόμαχοί τέ εἰσι, καὶ ἀτροφώτεροι μυῶν τε, καὶ χημῶν, καὶ κτενῶν. βῖς δ' ἀθανεῖ τὸν στόμαχον ἔχουσι, καὶ μὴ ῥᾳδίως ἀποδιηθοῦσι τὴν τροφὴν εἰς θ' αὐτὸ τῆς κοιλίας, χρήσιμοι, δύσφθαρτοί τε ὄντες. τὰ δ' ὁμολογουμένως εὔπεπτα, κατὰ τὸν ναντίον ἀλλοῖα τ διαθέσεως ταύτης ὄσιν εὐχερῶς διαφθερόμενα ὅθ' ὅταν

λα, καὶ εὐδιάλυτα ἦ. ὅθεν αἱ μύκωνες αὐτῶν πρὸς μὲν τὰς τῶν στομάχων εὐτονίας οὐκ εὐπεπτοῦσι, πρὸς δὲ πλὴν τῆς κοιλίας ἀσθενέσι, χρήσιμος. προφιμώτεραι δὲ εὐπωνεῖσι, καὶ ἀπολαυστικώτεραι αἱ τῶν περ φύρας μύκωνες, πλὴν σκιλλωδέστεραι ὑπάρχουσι, μὴ τὸ ὅλον τὸ ἰσχύλιον τοιοῦτόν ὄστιν. ἴδιον δὲ καὶ τῶν ταις μὴ ὄις σωλῆσι παρέπεσθαι τὸ ζωμόν. ἐνδόμυσοι δὲ τὸ καθ' ἑαυτοὺς μὴ οἱ μάχιμοι τῶν πορφυρῶν, εὐπεπτοῦσι πρὸς τὰς τῶν στομάχων διαθέσεις. μνημονεύει δ' αὐτῶν ποσείδιππος ὀνλοκροῖσιν ὅτως· ὦραι πορφύραι ἐγχέλυαι. καράβες. κόγχας. ἐχίνους προσφάγους. μύκωνια. γίννας. μάχιλας. μύας. αἱ μὲν βάλανοι δ' εἰ μείζονες εὐέγκριτοι. μὴ εὔσομοι. τὰ δ' ὠτάρια (γίνεται δὲ καὶ τῶν τα καὶ τῇ καὶ τὰ πλὴν ἀλεξάνδρεια λεγομένη φαρφυρίνη) προφιμώτερα τῶν προφερομένων ἁπάντων· ἀγκύβλεπτα δέ. ἀντίγονος δ' ὁ καρύστιος ἐν τῷ περὶ λέξεως, τὸ ὄστρειον εἶδος ὑπὸ αἰολέων καλεῖσθαι ὃς ἀφροδίτης. αἱ δὲ φωλάδες πολυζοφώτεραι. βρωμώδεις δέ· τὰ δὲ τῆθη παρασωλήσια τοῖς προειρημένοις, καὶ πολυτροφώτερα. γίνεται δέ πινα· καὶ ἄγελα λεγόμενα ὄστρεα. πολύτροφα δ' ἔστι, καὶ βρωμώδη προσέπτε εὐτελῆ καὶ τὰ πλὴν χύσιν. ἀριστοφάνης τέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζώων. ὄστρεά φησι, πίννη. ὄστρεον· μῦς. κτεὶς. σωλήν. κόγχη. λεπάς. τῆθυς, βάλανος. πορφυρὶς δὲ κῆρυξ. πορφύρα. ἁδυπορφύρα. ἐχῖνος. στρόβιλος· ἔστι δ' ὁ μὲν κτεὶς, τραχυόστρακος. τραβωτός. ὁ δὲ τῆθος, ἀρρόβδωτον. λειόστρακον. ἡ δὲ πίννη λεπτόσομον. ὁ δὲ ὄστρεον παχύσομον· μονόθυρον δὲ καὶ λεόστρακον· λεπὰς δὲ δίθυρον· καὶ λεόστρακον· συμφυὲς δὲ μῦς μονοφυὲς δὲ, καὶ λεόστρακον, σωλὴν καὶ βάλανος· κοινὸν δ' ἐξ ἀμφοῖν κόγχη. ὁ δ' ἐν τῇς τῆς πίννης ἐπαίνετος ἐν ἀρτυσιχῷ καλεῖσθαι φησι μύκωνα. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων ἱστορίας ὁ ἀριστοτέλης γίνονται φησιν αἱ μὲν πορφύραι πολὺ ὁ ἔαρ. οἱ δὲ κήρυκες λήγοντος τοῦ χειμῶνος. ὅλως δέ φησι τὰ ὀστρακόδερμα ἐν τῷ ἔαρι φαίνεται ἔχοντα τὰ καλούμενα ὠά. κατὰ τῷ μεταπώρῳ δὲ πλὴν τῶν ἐχίνων τῶν ἐσθιομένων. οὗτοι δὲ μάλιστα μὲν ἐν ταύταις ταῖς ὥραις ἀέτε ἰσχύσι, καὶ ὁ πλέον ἐν ταῖς παυσελήνοις, μὴ ταῖς ἀλεεναῖς ἡμέραις, πλὴν τῶν ἐν τῷ βυρέῳ τῶν πυρρῶν. ἐκεῖνοι δ' ἀμένονοῦ τοῦ χειμῶνος καὶ εἰσι μικροί· πλήρεις δὲ ὠῶν· κύοντες δὲ φαίνονται καὶ οἱ κογχύλιαι πάντες ὁμοίως πλὴ αὐτῶν ὥραν. προσελθὼν δὲ πάλιν φησὶν ὁ φιλόσοφος. αἱ μὲν οὖν πορφύραι, τοῦ ἔαρος σπαυθροιζόμεναι εἰς δ' αὐτὸ ποιοῦσι πλὴ καλουμένην μελιχήραν· ἀλλ' οὐχ οὕτως χλαφυρὸν, ὥσπερ αἱ ἐκλεπύρων βρεβίνθων λευκῶν πολλὰ συμπαγίν. ἔχει δὲ ἀνεωργμένον οὐδὲν τούτων. οὐ δὲ γίνονται ἐκ τούτων αἱ πορφύραι, ἀλλὰ φύονται αὐταὶ· καὶ τὰλλα ὀστρακόδερμα ἐξ ἰλύος, καὶ σήψεως· τοῦτο δὲ συμβαίνει ὥσπερ ἀφανάθαρμα, καὶ ταύταις, καὶ τοῖς κήρυξιν. κυριάζουσι γὰρ καὶ οὗτοι. ἀφιᾶσι δ' ἐχθρόμενοι κυριάζειν χλιαρότητα μυξώδη. ἐξ ὧν τὰ λεπυρώδη σωΐσταται. ταῦτα μὲν οὖν ἅπαντα διαχεῖται. ἀφίησι δ' ἰχῶρα εἰς πλὴν γῆν. καὶ ἐν ᾧ τῷ τόπῳ γίνεται ἐν τῇ γῇ, σωστάντα πορφύρια μικρὰ ἃ ἔχουσαι ἁλίσκονται αἱ πορφύραι ἐὰν δὲ πρὶν ἐκτεκεῖν ἁλῶσιν, εἶτα ἐν ταῖς φορμίσιν. εἰς δὲ τοῦτο σωιοῦσαι, ἐκτίκτουσι, καὶ γίνεται οἱονεὶ βότρυς. ἔστι δὲ τῶν πορφυρῶν γένη πλείονα· καὶ εἶναι μὲν μεγάλαι, οἷαι αἱ περὶ τὸ σίγειον, καὶ τὸ λεκτόν· αἱ δὲ μικραὶ, οἱ ἐν τῷ βυρέῳ, καὶ αὖθος αἱ μὲν πλεῖστοι μέλαν ἔχουσιν, εἶναι δ' ὀρυθρὸν μικρόν· γίνονται δ' εἶναι τῶν μεγάλων καὶ μναι αἷαι· ἐν δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς, καὶ περὶ τὰς ἀκτὰς ὁ μὲν μέγεθος, εἰσὶ μικραὶ, ὁ δὲ αὖθος ὀρυθρὸν ἔχουσιν. ἔτι δ' ἐν μὲν ταῖς προσβόροις, μέλαιναι, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις, ὀρυθραὶ ὡς εἰπεῖν δ' πλεῖστον. ἀπολλόδωρος δ' ὁ ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ σώφρονος, προσθεὶς δ' λιχόστρακα τῶν πορφυρῶν, ὅλη παροιμία ἐστὶ, καὶ λέγει, ὡς μὴν ἐνδυθ' ἀφ' τοῦ βάμματος, οὐ γὰρ ἂν προσφαύσῃ ἔλκει ἐφ' ἑαυτὸ καὶ τοῖς προσαπατεθμιώσις ἐμποιεῖ χρώματος αὐγήν. ἄλλοι δ' ἀφ' τοῦ ζώου. ἁλίσκονται δέ φησιν ὁ ἀριστοτέλης τοῦ ἔαρος. οὐ γὰρ κωφὰ δ' οὐχ ἁλίσκονται· οὐ γὰρ νέμονται, ἀλλὰ κρύπτουσιν ἑαυτὰς, καὶ φωλεύουσι. τὸ δὲ αὖθος ἔχουσιν ἀνὰ μέσον τοῦ μήκωνος, καὶ τοῦ στραγάλου. ἔχει δὲ καὶ αὐτὴ καὶ ὁ κήρυξ τὰ ἐπιφαλύμματα κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ τὰ ἄλλα τὰ στρομβώδη ἐκγενετῆς πάντα· νέμονται δ' ἐξ εἴρονται πλὴ καλουμένην γλῶπαν οὐ δ' ἐφάλυμμα· δ' δὲ μέγεθος τῆς γλώσσης ἔχει ἡ πορφύρα μεῖζον δακτύλου ᾧ νέμεται καὶ διαζυπᾷ, καὶ τὰ κογχύλια, καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄστρακον· μακρόβια δ' ὄστι, καὶ ἡ πορφύρα, καὶ ὁ κήρυξ, καὶ ζῇ πολὺ ἔτη ἑξ. φανερὰ δὲ ἡ αὔξησις ἐκ τῆς ἐν τῷ ὀστράκῳ ἕλικος· αἱ δὲ κόγχαι, καὶ χῆμαι, καὶ σωλῆνες, καὶ κτένες, ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι πλὴ σύστασιν. αἱ δὲ πίνναι ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βυθοῦ· ἔχουσί τε ἐν αὐταῖς ἡ πίννο φύλακα, αἱ μὲν καρίδιον, αἱ δὲ καρκίνιον, οὗ στρόμβοι, θᾶττον διαφθείρονται. ὅτε δὲ πάμφιλος ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς πολὺ ὀνομάτων συμπεφυκέναι φησὶν αὐταῖς. χρύσιππος δ' ὁ σολεὺς ἐν τῷ πέμπτῳ πολὺ τοῦ καλοῦ, καὶ τῆς κόδωνος, ἡ πίννη φησὶ, καὶ ὁ πιννοτήρης σωβρὰ ἀλλήλοις κατ' ἰδίαν οὐ πλανᾶται συμμένειν, ἡ μὲν οὖν πίννη, ὄστρεόν ὄστιν, ὁ δὲ πιννοτήρης, καρκίνος μικρός· καὶ ἡ πίννη διασήσασα τὸ ὄστρακον, ἡ συνάγει τηροῦσα τὰ ἐπεισιόντα ἰχθύδια· ὁ δὲ πιννοτήρης παρεστὼς ὅταν εἰσέλθῃ τι, δάκνει αὐτὴν ὥσπερ σημαίνων, ἡ δὲ δηχθεῖσα συμμύει· καὶ οὕτως ἡ ἁλωφθεῖσα σύνδυο κατεσθίουσι κοινῇ. φασὶ δέ τινες καὶ συπεσπάσθαι αὐτὰ αὐτοῖς, καὶ ὡς ἂν ἐξ ἑνὸς σώματος γίνεσθαι. πάλιν δὲ ὁ ἀριστοτέλης φησί. πάντα τὰ ὀστρακόδερμα γίνεται καὶ ἐν τῇ ἰλύϊ. ἐν μὲν τῇ βορβορώδει τὰ ὄστρεα, ἐν δὲ τῇ ἀμμώδει κόγχαι, καὶ τὰ ῥηθέντα. πολὺ δὲ τὰς σήραγγας τῶν πετρῶν τὴθια, καὶ βάλανοι. καὶ τὰ ἐπιπολάζοντα. οἷον λεπάδες, καὶ νηρίται. ἦν αὐτὸν δὲ τρόπον γίνεται τοῖς ὀστρακόδερμοις καὶ τὰ μὴ ἔχοντα ὄστρακον καθάπερ

βάπορ αἱ τε κνίδαι, καὶ οἱ ασπόγγοι ἐν ταῖς σήραγξι τῶν πετρῶν. Εἴσι δὲ τῶν κιόνων δύο γένη· αἱ μὲν γὰρ ἐν τοῖς κοίλοις, οὐκ ἀπολύονται τῶν πετρῶν, αἱ δ' ἐν τοῖς λείοις, καὶ πολλαπλασίοις ἀφλύονται μεταχωροῦσι. τῆς δὲ κνίδαος ὁ θύπολις ἐν αὐτολύκῳ ἀκαλήφας ὀνομάζει. ἔλυτε ἀρίστοφάνης ἐν φοινίσσαις οὕτως· ἔχε δὴν πρῶτον πάντων ἵφυα φῶναι. εἶθ' ἑξῆς τὰς κραναὰς ἀκαλήφας· καὶ ἐν σφηξί· φόρει κράτης δ' ἐν αὐτομόλοις· καὶ ἀκαλήφαις τὸν ἴσον χρόνον ἐστεφανῶσθαι. λίφιλος δ' ὁ σίφνιος ἰατρὸς, ἡ δὲ ἀκαλήφη φησὶν ὅτιν θύκοιλιος· οὐρητική· θύσομαχος· κνησμὸν δὲ ποιεῖ τοῖς σωμάτουσιν, ἐπειδὰν μὴ προσαλείψωνται. οὕτως γὰρ αἱρεῖ τοὺς θηρεύοντας αὐτήν. ὑφ' ὧν καὶ παραφθορὰν νεῶν ἀκαλήφην ὀνομάζεται· τάχα δὲ ἴσως διὰ ταύτην καὶ ἡ βοτάνη· κατ' ὀφθαλμισμὸν γ' τῆς ἀπὸ φράσεως ὠνόμασται· οὐ γὰρ πρακεῖ ὅτι, καὶ ἁπαλὴ τῇ ἁφῇ· θραχεῖα δὲ, καὶ ἀνθής· τῆς μέν τοι θαλασσίου ἀκαλήφης μνημονεύει καὶ φιλιστωίδης ἐν ἀμφιαραῷ οὕτως· ὅστρεά τ' ἀκαλήφας, λεπάδας παρέθηκέ μοι. τὰ δ' ἐν λυσιστράτῃ ἀρίστοφάνους πέπαικται. ἀλλ' ὦ τῆθυων ἀνόσιοτάτη, καὶ μητρολῴων ἀκαλήφων. ἐπεὶ τήθεα τὰ ὄστρεα· μέμνηται γὰρ κωμῳδικῶς πρὸς πλὼ τὴν θῆν, ἡ μητρόα· καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ὀστρέων ὁ λίφιλος τά δὲ φησὶν· χημῶν δὲ τῶν παχέων αἱ μὲν κρεῖ, καὶ λεπῆν ἔχουσαι τὴν σάρκα, ὄστρεα λέγονται· ἡ θύσομαχοί εἰσι καὶ δύεκκειτοι· αἱ δὲ παχεῖαι, βασιλικαὶ δὲ πρός τινων καλούμεναι, πελώριαί τε λεγόμεναι, εὔτροφιμοι· δυσέκκειτοι· βόχυλοι θύσομαχοι· καὶ μάλιστα αἱ μείζους. τελλίναι γίνονται μὲν ἐν καινῷ πολλαὶ, καὶ πρὸ τοῦ πρὸ τοῦ νείλου ἀνάβασιν πλησθύουσιν· ὧν λεπάδραι μὲν εἰσὶν αἱ βασιλικαὶ διαχωρητικαί τε, καὶ κοφαι, ἔτι δὲ καὶ εὔτροφιμοι, αἱ δὲ ποτάμιαι γλυκύτροφοι· οἱ δὲ μύες μέσως εἰσὶ εὔτροφιμοι· διαχωρητικοὶ· ὀρυκτικοὶ· κράτιστοι δὲ οἱ ἐφέσιοι· καὶ τούτων οἱ φθινοπωρινοί· αἱ δὲ μύες, καὶ τῶν μυῶν οὖσαι μικρότροφοι γλυκεῖαί τε, καὶ βόχυλοί εἰσι· προσίλλ τὲ καὶ βόφιμοι· οἱ δὲ σωλῆνες μὲν πρός τινων καλούμενοι, πρός τινων δὲ καὶ αὐλοὶ, καὶ δόνακες, καὶ ὄνυχες φλύχυλοι, ἡ κακόχυλοι κολλώλεις· καὶ οἱ μὲν ἄρρενες αὐτῶν, ἐχθρώδεις εἰσὶ, καὶ οὐρανοχρώμαχοι· εἰσὶ δὲ τοῖς λιθῶσι, καὶ ἄλλοις δυσουροῦσιν εὔθετοι· οἱ δὲ θήλεις μονοχρώματοί τε εἰσὶ, καὶ γλυκύτροφοι· λαμβάνονται δὲ ἐφθοὶ, καὶ τηγανισοί· κρείττονες δ' εἰσὶν οἱ μέχρι τοῦ χανεῖν ἐπ' ἀθρόκων ὀπτώμενοι· σωληνίσκαι δ' ἐκαλοῦντο οἱ σωάγοντες τὰ ὄστρεα ταῦτα, ὡς ἴσορεῖ φανίας ὁ ἐρέσιος ἐν τῷ ἐπὶ γραφομένῳ τυράννων ἀναίρεσις ἐκτιμωρίας γράφων οὕτως· φιλόξενος ὁ καλούμενος σωληνίσκης, ἐκ δημοκρατοῦς τύραννος ἀνεφάνη· ζῶν τε μὲν ὑβαρχὴς ἀλιευόμενος, καὶ σωληνοθήρας ὤν, ἀφορμῆς δὲ λαβόμενος καὶ ἐμπορευσάμενος, βίον ἐκτήσατο. τῶν δὲ κτενῶν, ἁπαλώτροφοι μὲν εἰσὶν οἱ λοβοί· ἄβρωμοι γὰρ, καὶ βυκοίλιοι· τῶν δὲ μελάνων καὶ πυῤῥῶν οἱ μείζονες, ἡ ἐνιαύσιοι θύσομοι· κοινῶς δὲ πάντες θύσομαχοι δύπεπτοι· βυκοίλιοι· λαμβανόμενοι μετὰ κυάμου, καὶ πεπέρεως· μνημονεύει δ' αὐτῶν, ἡ ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσιν· λεπάσιν· ἐχίνοις· ἐχάραις βελόναις τε τοῖς κτενέσιν τε. αἱ δὲ βάλανοι καλούμεναι ἀπὸ τῆς πρὸς τὰς βρυίνας ὁμοιότητος διαφθείρουσι παρὰ τὸν πόρον αἱ μὲν γὰρ αἰγύπτιαι γλυκεῖαι· ἁπαλαί· θύσομοι θρεπτικαί· πολύχυλοι· ὀρυκτικαί· βυκοίλιοι· αἱ δὲ ἄλλαι γλυκύτροφοι· τὰ δὲ ὠτία δύσπεπτα· τροφιμα δὲ μᾶλλον τηγανιζόμενα· αἱ δὲ φωλάδες θύσομοι, βρομώδεις δὲ, καὶ κακόχυλοι· ἐχῖνοι δὲ ἁπαλοὶ μὲν, βόχυλοι· βρωμώδεις· πολύσπερμοι· βύφθαρτοι· μετὰ δὲ ὀξυμέλιτος λαμβανόμενοι, καὶ σελίνου ἡδύσμου θύσομαχοι, γλυκεῖς τε, καὶ βόχυλοι· προσηνέστεροι δ' αὐτῶν οἱ βρύβροι, καὶ οἱ μήλινοι· καὶ οἱ παχύτατοι· καὶ οἱ ἐν τῷ ξύλῳ γαλακτώδεις αἰσθάνεσθαι· οἱ δὲ πρὸς τὴν κεφαλληνίαν γινόμενοι καὶ πρὸς πλὼ ἱκαρίαν, καὶ τὴν ἀσπάλαν, λυπρότατοι εἰσὶν· οἱ δ' ἐπὶ τοῦ σκοπέλου τῆς σικελίας, κοιλίας λυπτικοί. ἀριστοτέλης δέ φησι τῶν ἐχίνων πλείω γένη εἶναι· ὧν μὲν τὸ ἐδώδιμον, ἐν ᾧ τὰ καλούμενά ἐστιν ὠά· ἄλλα δὲ δύο· τότε τῶν πατάγων, καὶ τὸ τῶν καλουμένων βρυσῶν· μνημονεύει τῶν πατάγων καὶ σώφρων, ἡ ἀριστοφάνης ἐν ὀλκάσιν οὕτως· ἀλλ' ἐκ δὲ πόντου μυρίλλοντα διαλέχοντά μ' ἔτι πάτταλον βρύνοι· ἐπίχαρμος δὲ ἐν ἥβης γάμῳ τῶν ἐχίνων φησί· καρκῖνος θ' ἵκανε τὸ τοὶ καὶ θ' ἅλμυραν ἄλα· νεῖν μὲν οὐκ ἴσασι, πεζαὶ δ' ἐμπορεύονται μόνοι· δημήτριος δ' ὁ σκήψιος ἐν ἕκτῳ ἡ εἴκοσῳ τοῦ ῥωϊκοῦ διακόσμου λάκωνά φησί τινα κλινθέντα ὑπὸ θοίνην παρατεθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν θαλασσίων ἐχίνων ἐπιλαβέσθαι· ὡς οὐκ εἰδότα πρὸς χρῆσιν τοῦ ἐδέσματος· ἀλλ' οὐδὲ προσέχοντα τοῖς συμπίνουσιν πῶς ἀναλίσκουσιν, ἐνθέντα δὲ εἰς τὸ στόμα σὺν τῷ κελύφει βρύκειν· τοὺς δὲ λοιποὺς τὸν ἐχῖνον δυχρηστούμενον ἐν τῇ βρώσει, καὶ οὐ σωφρόντα πρὸς αὐλητυπίαν τῆς ῥαχύτητος εἰπεῖν· ὦ φάγμα μιαρόν· οὔτε μὴ νεῶσι ἀφέωμαλακισθεὶς, οὔτ' αὖλις ἔλυτε λάβοιμι. ὅλυτε δὲ οἱ ἐχῖνοι λέγω δὲ καὶ τοὺς χερσαίους, καὶ τοὺς θαλασσίους, ἡ ἑαυτῶν εἰσι φυλακτικοὶ πρὸς τοὺς θηρῶντας προβαλλόμενοι τὰς ἀκανθας, ὥσπερ τι χαράκωμα, ἵνων ὁ χῖος μαρτυρεῖ ἐν φοινίκῃ καινῇ λέγων οὕτως. ἀλλ' ὥστε χέρσῳ τὰς λέοντος ἧνεσα. ἢ τὰς ἐχίνας μᾶλλον οἰζυρὰς τέχνας. ὃς οὔτ' ἂν ἄλλων κρειττόνων ὁρμὴν μάθῃ. σφαῖλος ἀμφ' ἀκανθαν εἱλίξας δέμας. κεῖται δ' ἀκεῖν τε καὶ θίγειν ἀμήχανος. τῶν δὲ λεπάδων φησὶν ὁ λίφιλος· τινὲς μέν εἰσι μικραὶ, τινὲς δὲ καὶ ὀστρείοις ἐοικυῖαι· εἰσὶ δὲ σκληραὶ, καὶ ὀλιγόχυλοι· καὶ οὐκ ἄγαν ὀρυμεῖαι· θύσομοι δὲ, καὶ θύσκατόργαστοι· ἔφθαι δὲ ποσῶς θύσομοι, αἱ δὲ πίνναι ὀρυκτικαί· βόφιμοι· δύσπεπτοι· δυσανάδοτοι· ἔοικασι δ' αὐτοῖς καὶ οἱ κήρυκες· ὧν οἱ μὲν φάχηλοι, θυσόμαχοι· δυσκατόργαστοι δέ· διὸ τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐστόμαχον οἰκεῖον· δυσέκκειτοί τε καὶ μέσως τρόφιμοι· τούτων δὲ αἱ μήκωνες λεγόμεναι πρὸς τοῖς πυθμέσιν, ἁπαλαί·

ΟΣΤΡΕΑ.

ΒΟΦθαρτοι. διὸ τοῖς πλὴ γαστέρα ἀθανοῦσιν οἰκεῖαι αἱ δὲ πορφύραι μετα ξὺ πίννης εἰσὶ, καὶ τῷ κήρυκος ὧν οἱ μὲν ϛράχηλοι πολύχυλοι. βύσσομοι. ϕ δὲ λοιπὸν αὐτῶν, ἁλυκὸν, καὶ γλυκὺ, καὶ διανάδοτον, εἰς ἐπίκρασίν, τε ἐπιτήδειον. Τὰ δὲ ὄστρεα, γεννᾶται μὲν καὶ ἐν ποταμοῖς, καὶ ἐν λίμναις, καὶ ἐν θαλάσσῃ· κράτιστα δὲ τὰ θαλάττια, ὅταν λίμνη, ἢ ποταμὸς παρακέηται. γίνεται γὰρ βύχυλα, καὶ μείζονα, καὶ γλυκύτερα. τὰ δὲ πρὸς ἠόσι, καὶ πέρασις ἰλύος, καὶ ὕδατος ἀμιγῆ, μικρὰ, σκληρὰ δηκτικά. τὰ δὲ ἑσπερινὰ ὄστρεα, καὶ τὰ κατὰ πλὴ τῶ θρόους ἀρχὴν κρείσσονα. πολὺ ἐν θαλασσίζοντα μὲν γλυκύτητος βυσσόμαχα. βύεκκεται. τὰ δὲ σωιεφόμενα μαλάχῃ, ἤλακατάθω, ἢ ἰχθύσιν, ἢ καθ' αὐτὰ, ϕόφιμα, καὶ βυκοίλια. μνησίθεος δ' ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ πρὸ ἐδεστῶν Φησὶν ὄστρεα καὶ κόγχαι, καὶ μύες, καὶ τὰ ὅμοια πλὴ μὴ σάρκα δύσπεπτον ἔχασά ὅτι δι' ὃ πλὴ ὑγρότητα πλὴ ἐν αὐτοῖς ἁλυκήν. διόπερ ὠμὰ μὲν ἐσθιόμενα, κοιλίαν ὑπάγει καὶ δι' τὴν ἁλυκότητα. τὰ δὲ ἑφόμενα ἀφίησιν ἤτοι πᾶσαν, ἢ πλὴ πολείσην ἅλμην εἰς τὴν σωιέφουσαν αὐτὴν ὑγρότητα. διόπερ αἱ μὴ ὑγρότητες, ἐν αἷς αὖ ἐμπεσῇ τι τῶν ὀστρέων, παρακτικαὶ, καὶ ὑπακτικαὶ κοιλίαν εἰσὶν, αἱ δὲ σάρκες τῶν ἐφθημένων ὀστρέων ϕόφους ποιοῦσιν ἐστερημέναι τῶν ὑγρῶν. τὰ δὲ ὀπτὰ τῶν ὀστρέων ἐάν τις αὐτὰ καλῶς ὀπτήσῃ ἁλυποτάτην ἔχει διάθεσιν. πυρώται γὰρ. διὸ οὐχ ὁμοίως τοῖς ὠμοῖς ὅτι δύσπεπτα καὶ τὰς ὑγρότητας ἐν αὐτοῖς ἔχει κατεξηραμμένας. διὸν ἔκλυσις ἡ κοιλία γίνεται. ϕοφόν τε λίσωσιν ὑγρά τε, καὶ δύσπεπτον ἅπαν ὄστρεον· ἢ πρὸς τὰς οὐρήσεις ἔστιν οὐκ εὔοδα. ἀκαλήφη δὲ, καὶ ἐχίνων ὠά, ἢ τὰ βιαῶτα ϕοφὴν μὲν λίσωσιν ὑγρὰν ἢ μικράν. τῆς δὲ κοιλίας ὅτι λυτικὰ, καὶ οὐρήσεως κινητικά· νί καῦσρος δ' ὁ κολοφώνιος ἐν γεωργικοῖς τάδε τῶν ὀστρέων καταλέγει. Ἠὲ καὶ ὀστρέα τόσσα ϲυθοὺς ἅτε βόσκεται ἅλμης Νηρίται, ϲρόμβοιτε, πλωρειάδες τε, μύες τε Γλίχραι τ' ἀλλὰ σαῶες τε, καὶ αὐτῆς φωλεὰ πίννης. καὶ ἀρχέϲτρατος δ' ἐν γαστρονομίᾳ φησί·

Τοὺς μῦς αἴνος ἔχει μεγάλους, ὄστρεα δ' ἄβυδος, Τὰς ἀρκάδας, πάριον· ὗς ὑ, κτένας, ἢ μυτυλήνη·
Γλάϲσας δ' ἀμβρακία παρέχει, ἢ ἄπλατα * μετ' αὐτ. Μεσήνη δὲ, πλωρειάδας· ϲτενοπορθμίδι, κόγχας·
Καὶ ἐφέσῳ λήψῃ τὰς χίμας, οὔτι πονηράς. Τήνια, καλχηδὼν· δὲ κήρυκας δ' ἐπιβίλαι.
Ὁ ζεὺς· νύς τε θαλασσογενεῖς, ἢ τοὺς ἀγορείους. Γλαῦκ' ἐν ὑς ἀνοῦ· κῆνος δέ μοι ὄϲτις ἑταῖρος.
Λέσβον βρισάφυλον ναίων ἀγάθων δὲ καλεῖτ'. Καὶ φιλύλλιος ἦ ὅς τις ὄϲτιν ὁ πικάσας τὰς πόλας,
Φησὶ χίμας, λεπάδας, σωλῆνας, μῦς, πίννας, κτένας ἐκμηδύμνης. Ὄστρεα δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι· κρατῖνος ἀρχιλόχοις πίννῃσι καὶ ὀστρείοισιν ὁμοίη· καὶ ἐπίκαρμος ἐν Ἥβας γάμοις· ὄστρεια συμπεφυκότα. ὄστρεον δὲ ὡς ὅριεν· πολλάκις ἐν Φαίσβῳ ὀστρέου δόπον Φησὶ δεδεσμένοι. ἢ ἐν τῷ τιμαίῳ ϕ τῶν ὀστρέων γένος συμπάντων. ἐν δὲ τῷ τῆς πολιτείας δηλῶ ὄστρεα εἶπε συμπεφυκέναι ὄστρεά τε ἢ φυκιάσ'. αἱ δὲ πελωρειάδες ὠνομάσθησαν παρὰ τὸ πελώριον μείζων γὰρ ὄϲτι χίμης, ἢ παρηλλαγμένον. ἀρίστοτέλης δέ Φησι καὶ ἐν ἄμμῳ αὐτὰς γίνεσθαι. τῶν δὲ χιμάων μνημονεύει ἰῶν ὄγχος ἐν ἐπιδημίαις. καὶ ἴσως οὕτως ὠνόμασται τὰ ἠγχύλια παρὰ τὸ κεχηνέναι. πολὺ δὲ τῶν κατὰ πλὴ ἰνδικὴν γινομένων ὀστρέων, οὐ γὰρ ἄκαιρον καὶ τούτων μνησθῆναι διὰ πλὴ τῶν μαργαριτῶν χρῆσιν, θεόφραστος μὲν ἐν τῷ πολὺ λίθων γράφει οὕτως. τῶν θαυμαζομένων δὲ λίθων, ὅϲτι καὶ ὁ μαργαρίτης καλούμενος· διαφανὴς μὲν τῇ φύσει· ποιοῦσι δ' ἐξ αὐτὸ φὺς πολυτελεῖς ὅρμους. γίνεται δὲ ἐν ὀστρέῳ τινὶ παραπλησίῳ ταῖς πίνναις. πολὺ ἐλάττονι. μεγέθει δὲ ἡλίκον ἰχθύος· ὀφθαλμὸς βυμεγέθης. ἀπροσθετίνης δ' ἐν τῷ τῆς ἰνδικῆς παράπλω γράφει οὕτως. τῶν δὲ ϲρόμβων, καὶ χηλείων, καὶ τῶν λοιπῶν κογχυλίων αἱ ποικίλαι ἢ δεῖαι, καὶ πολὺ διάφοροι τῶν παρ' ἡμῖν· γίνονται δὲ πορφύραι τε, καὶ ὀστρέων πολὺ πλῆθος τῶν λοιπῶν· ἐν δὲ ἴδιον ὃ καλοῦσιν ἐκεῖνοι βόρβορι, ἐξ οὗ ἡ μαργαρίτις λίθος γίνεται· αὕτη δ' ὅϲτι πολυτελὴς κατὰ πλὴ ἀσίαν, ἢ πωλεῖται πολὺ πρόσω τε, καὶ δυ' ἄνω τόπους πρὸς χρυσίον. ἔστι δ' ἡ μὲν τοῦ ὀστρέου ὄψις παραπλησία τῷ κτενί· οὐ διέγλυπται δέ. ἀλλὰ λεῖον ϕ ὄστρακον ἔχει, καὶ σκαιόν· οὐ δὲ ὦτα ἔχει δύο ὥσπερ ὁ κτείς, ἀλλὰ ἐν· ἡ δὲ λίθος γίνεται ἐν τῇ σαρκὶ τοῦ ὀστρέου, ὥσπερ ἐν τοῖς συείοις ἡ χάλαζα· καὶ ἔστιν ἡ μὲν χρυσοειδὴς σφόδρα· ὥστε μὴ ῥᾳδίως διαγνῶναι ὅταν παρατεθῇ παρὰ τὸ χρυσίον, ἡ δὲ ἀργυροειδής· ἡ δὲ πελέως λευκή, ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων· χάρης δ' ὁ μυτυληναῖος ἐν ἑβδόμῃ τῶν περὶ ἀλεξανδρου ἱστοριῶν Φησι. θηρεύεται δὲ κατὰ τὴν ἰνδικὴν θάλασσαν· ὡσαύτως δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀρμενίαν, ἢ περσικὴν, καὶ σουσιανὴν, ἢ βαβυλωνίαν παρόμοιον ὀστρέῳ. ᾧ δ' ὄϲτιν ἁδρὸν καὶ πρόμικες ἔχον ἐν αὐτῷ σάρκα, καὶ μεγάλλω, καὶ λευκὴν βυώδη σφόδρα. ἐξ ὧν ἐξαιροῦντες ὅσα λευκὰ προσαναρβύουσι μὲν μαργαρίτην. κατασκευάζουσι δ' ἐξ αὐτῶν ὁρμίσκους τε, καὶ ψέλλια πρὸς τὰς χεῖρας, ἢ δὲ πόδας. πρὸς ἃ ἀσουσδάζουσιν οἱ περσαι, καὶ μῆδοι, καὶ πάρθοι ἀσιανοί. πολὺ μᾶλλον τῶν ἐκ χρυσίου γινομένων. Ἰσίδωρος δ' ὁ χαρακηνὸς ἐν τῷ τῆς παρθίας πρὸς ἑσπέραν, κατὰ τὸ περσικὸν πέλαγος νῆσόν Φησιν εἶναι λευκὰ, ἔνθα πολείσην μαργαρίτην θηρεύεσθαι. διόπερ ἁλιάς κεκλαμένας περσίδας εἶναι τῆς νήσου. ἐξ ὧν καθαλλομένους εἰς τὴν θάλασσαν ἐπ' ὀργυιὰς εἴκοσιν ἀνακομίζειν διὰ πολοῦς κόγχας. Φασὶ δ' ὅταν βρονταὶ σωεχεῖς ὦσι, καὶ ὄμβρων ἐκχύσεις· τότε μᾶλλον τὴν πίνναν κύειν, καὶ πολείσην γίνεσθαι μαργαρίτην, ἢ δυμεγέθη· τὸ δὲ χειμῶνος εἰς τὰς ἐμβυθίους θαλάσσας λυώειν ἐώθασιν αἱ πίνναι θρόους δὲ τὰς μὲν νύκτας κεχήνασι διανηχόμεναι, ἢ μβρας ἢ μύουσιν. ὅσαι δ' αὖ πίτραις ἢ πιλάσι πρὸς Φυῶσι, ῥιζοβολοῦσι. καὶ ἐν τῷ

θα ὠνῦσαι, τὴν μαργαρίτην γεννῶσι ζωογονοῦνται δὲ, καὶ τρέφονται ὑφ᾽ ὧν προσπεφυκότες τῇ σαρκὶ μέρους. ὄστρ. δὲ συμπέφυκε τῷ τοῦ κόγχου σώματι χηλὰς ἔχον, καὶ νομὴν εἰς φόρον. ὃ δή ὄστιν ἐοικὸς καρκίνῳ μικρῷ καλουμένῳ πιννοφύλαξ. διήκει δὲ ἐκ τούτου ἡ σὰρξ μέχρι μέσου τοῦ κόγχου οἱονεὶ ῥίζα. παρ᾽ ἣν ἡ μαργαρίτης γεννωμένη αὔξεται ὑφ᾽ ὧν στερεοῦ τῆς κόγχης, καὶ τρέφεται ὅσον αὐτῇ προσπεφυκυῖα χρόνον. ἐπεὶ καὶ δὲ παρὰ τὴν ἔκφυσιν ὑποδυομένη ἡ σὰρξ, καὶ μαλακως ἀντέμουσα χωρίσῃ τῷ μαργαρίτην ἀφ᾽ ὧν τοῦ κόγχου, ἀμπέχουσα μὲν οὐκέτι τρέφει, λοιπὸν δ᾽ αὐτὴν, καὶ διαυγεστέραν ποιεῖ, καὶ καθαρωτέραν. ἡ μὲν οὖν ἐμβύθιος πίννα διαυγεστάτην ποιεῖ, καὶ καθαρωτάτην, καὶ μεγάλην γεννᾷ μαργαρίτην, ἡ δὲ ἐπιπολάζουσα, καὶ ἀνωφερὴς, διὰ τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκλινοβολεῖσθαι δύσχρους, καὶ κάτωθεν κινδυνεύουσι δ᾽ οἱ θηρῶντες τοὺς μαργαρίτας, ὅταν εἰς κεχηνότα κόγχον κατὰ βυθὸν ἐκτείνωσι τὴν χεῖρα μύαι τότε, καὶ πολλάκις οἱ δάκτυλοι αὐτῶν ἁρπάζονται. εἶνοι δὲ καὶ παραχρῆμα ἀποθνήσκουσιν. ὅσοι δ᾽ αὖ ἐκ πολαγίου ὑποθέντες τὴν χεῖρα τύχωσι, ῥᾳδίως τοὺς κόγχους ἀφ᾽ οὗ λίθου ἀποσπῶσιν. Μαράδων δὲ μυρμοῦς μέλανας ὄρος ἐν πεδίῳ. μακρογόνου εἶναι ταῦτ᾽ ἔδιφ, καὶ σάρδια. αὖθυ δὲ ζοῦς λεκτέον. παρὰ γὰρ τὸ μαρμαίρειν ὠνόμασται τῷ διαυγὴς ὑπάρχειν. Μετὰ ταῦτα ἐδιηνέχθησαν πίνακες ἔχοντες τῶν ἐξ ὕδατος κρεῶν πολλά. πόδας καὶ κεφαλὰς, καὶ ὠτία, καὶ σαγόνας. ἔπι δὲ καὶ χερσὰς, καὶ κοιλίας, καὶ γλώσσας ὥσπερ ἔθος ἐστὶν ἐν τοῖς κατὰ πόλεμον ἀλεξάνδρεια λεγομένοις ἐφθοπώλοις. εἶρητο γὰρ οὐλπιανῷ, καὶ τὸ ἐφθοπώλιον παρὰ ποσειδίππῳ ἐν πεδίῳ. καὶ πάλιν ζητούντων τινὰς ὀνομάσαντας ζώων, ὁ μέν τις ἔλεγε, τῶν ἐδωδίμων κοιλιῶν μνημονεύει ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσι. Φήσω δ᾽ ἀδηφατεύειν κοιλίας πωλεῖν. καὶ ἑξῆς. Τί μῶν ἀγαθὸν οὐ πωλοῦντ᾽ ἐᾶς τὰς κοιλίας, γωλεῖν τε τοὺς ἁλαόντας, ἀλλὰ καταγελᾶς. καὶ πάλιν. Ἐγὼ δέ γ᾽ ἤνεγκον ὗς, καὶ κοιλίαν ὑείνην καταβροχεῖσας, κἄτ᾽ ἐκ πιῶν τὸν ζωμὸν ἀναφύσησας λαρυγγιῶντους ῥήτορας. καὶ νικίαν ταράξω. καὶ πάλιν. Ἢ δι᾽ ὀβελοπάρχην ἔφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας. καὶ χόλικος ἠνύσσου τε, καὶ γαστρὸς τόμον. Σιαγόνος δὲ κρατῖνος πωλοῦσι πωλοῦσι σιαγόνος βοείας μαχόμενος. καὶ σοφοκλῆς ἀμύκῳ. σιαγόνας τε δὴ μαλθακὰς τίθησι πλάτων δ᾽ ἐν μαίῳ γράφει. καὶ τὰς σιαγόνας ἄκρας αὖ τῆς σωτείδησιν ὑπὸ τὴν φύσιν τοῦ προσώπου. καὶ ξενοφῶν ἐν τῷ πωλοῦντι ἵππων κῆς. σιαγόνα μακρὰν σωτεταλμένην οἱ δὲ συαγόνα, διὰ τὸ ὑοειδὲς ἐκφέροντες κατ᾽ ἀναλογίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ὑός. χορδῶν τε μέμνηται ἐπίχαρμος, ἃς ἐρύκας ὀνομάζει ἐπιγράψασ᾽ ἃς καὶ τῶν σφαμάτων ὀρύαν. ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. ἐκ μοῦ χορδὴν τοῖς φροντιστηρίοις παραβαίνων. κρατῖνος ἐν πυτίνῃ ὡς λεπτὸς ἡ δι᾽ ὃς ἔθ᾽ ὁ τῆς χορδῆς τόμος. καὶ βύπολις ἐν αἰξίν. ἄλεξις δ᾽ ἐν λυδιαλίᾳ, ἢ σφαπέταις, χορδοπρίου τόμος ἦκεν, καὶ πωλοῦ κομματίων ἀντιφάνης ἐν ἀδώμοις. ἐκτεμὼν χορδῆς μέσαιον ποδῶν τε, καὶ ὠτίων ἕλε δι᾽ ῥάγχους. ἄλεξις δ᾽ ἐν κρατίᾳ, ἢ φαρμακοπώλῃ. τὸ μαρτύριον ὀλίγου ὕσδρον ἐκθήσομαι πολλὰ ἔχον τῶν ζητουμένων ὀνομάτων. θεόφιλος παγκρατιαστῇ. ἐφθῶν μὴ χεδὸν τρεῖς μνᾶς λέγ᾽ ἄλλο ῥυγχίον κωλήν. πόδας τέτταρας υἱὸς ἡρακλῆς, ζοὸς δὲ τρεῖς. ἀναξίλαος μαγείροις. τῶν αἰχύλα πολὺ μᾶλλον εἶναί μοι δοκεῖ ἰχθύ διόπαν. τί σὺ λέγεις ἰχθύδια. συναίτιον μέλλ᾽ ὑοσηλθύειν ὅσον ἀκροκώλιεν εἶναι ῥύγχη. πόδας ἀναξίλαος δ᾽ ἐν κίρκῃ. ἀφνεὸν μὴ τ᾽ ἔχον θῦος ῥάγχος ὦ φίλε κινησίᾳ. μὴ ἐν ἀμφοῖ. Ῥ᾽ ύγχος φορῶν ὕφον ἠθόμην τότε. Ὠτάρια δ᾽ ὠνόμασε καὶ ἀναξανδρείδης ἐν ἀτύρῳ. ἀξιόνικος δὲ ἐν χαλκίδι φησὶ ζωμοποιῶ θρῖν᾽ ἰχθῦν ἐπανακωλάπτων. ἡμίβρωτα λείψανα σωθείς. * οἱοντ᾽ αὖ ὠτάριν᾽ ἀπὸ σιλφίου σφενδονῶν ἀλλάντα τέμνω. περαφθρῶ χορδῆς τόμον ῥύγχος εἰς ὄξος πέζω. ὥστε πάντας ὁμολογεῖν τῶν γάμων κρείττω γενέσθαι τὴν ἔωλον ἡμέραν. ἀριστοφάνης ἐν πρωτεῶνι ἐγευσάμην χορδῆς ὀδύς τινος τέκνον. Γῶς εἰσίδω ῥύγχος πωλικὸν καυμένον. φερεκράτης λήμνιοις. Ὡς οὐχ ὅτου τὸ ῥύγχος ἀτεχνῶς ἔθ᾽ ὑός. καὶ τόπος δέ τις οὕτω καλεῖται. ῥύγχος πωλεῖ σφᾶν τῆς ἀπωλίας. ὡς φησι πολύβιος ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν. σκήπτρος τέ φησιν ἐν συνθήραις κρύψαι δὲ ῥύγχος ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν ὅτι δὲ κυρίως λέγεται ῥύγχος, ἐκ τῶν συῶν προείρηται. ὅτι δὲ καὶ ἐπ᾽ ἄλλων ζώων, ἀρχίππος ἀμφιῤῥύτῃ λιβυτρόφῳ κατὰ παιδιὰν εἴρηκε καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου οὕτως. καὶ τοῦ ἔχων δ᾽ ῥύγχος οὕτως μακρόν. καὶ ἀρχεδίκῃ ἀσωνίδι ὁ γὰρ θεὸς ὁ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς σῴζει. Ἀκροκωλίων δὲ μέμνηται ἀριστοφάνης ἀιολοσίκωνι, κἀμὲν δ᾽ ἐᾶν ἀκροκώλια δέσοι τέτταρα, ἢ ψησάτω κρέα. καὶ ἐν μυρτάλῃ. ἀκροκώλια ἀρνεῖα. καράβοι. ἀντιφάνης κωμικὸς ἐν θία. ἔπειτα καὶ ἀκροκώλιον ὕειον ἀφροδίτης γλοιὸν ἀγωνεῖς. ἐν τῇ κύπρῳ δ᾽ οὕτω. φιλιδεῖ ταῖς ὕεσι δέσπαστα ὥστε καὶ τοφαγεῖν ἀπεῖρξε ζῴου, σὺν δὲ βοῦς ἠνάγκασεν. ὅτι δὲ ὄντως ἀφροδίτῃ ὗς θύεται, μαρτυρεῖ καλλίμαχος, ἢ ζωόδοτος ἐν ἰσοδικοῖς ὑπομνήμασι γράφων ὧδε. ἀρχαῖοι ἀφροδίτῃ ὗς θύουσι, καὶ ἑορτὴ καλεῖται ὑσγενία. φερεκράτης δ᾽ ἐν μεταλλεῦσι. Σχελίδες δ᾽ ὁ λόκιμοι πωλικὸν τὰ κρέα τὰ κρεάδια δ᾽ ὅτι καὶ πωλικὰ καλεῖται. Ἐπὶ πινακίσκοις καὶ διέφθ᾽ ἀκροκώλια. Ἄλεξις κυβευταῖς. κρεισκήτων Σχεδόν, τί δ᾽ ἡμῶν ἐξ ἀκροκωλίου τινός. Κἂν παννύχιδι ἢ ὀρίθοισιν ἡμιόπτα μὲν. τὰ κρεάδια δ᾽ ὅτι καὶ πωλικὰ μιμεῖται. Ὁ γόβρος ἔφθος τὰ δ᾽ ἀκροκώλιον δέπω. Τῶν δ᾽ ἐφθῶν ποδῶν, μνημονεύει φερεκράτης ἐν λουλοδιδασκάλῳ. ὡς παρασημαίζεται δεῖπνον πῶς ἂν εἴπαι θ᾽ ἡμῖν. καὶ δεῖται ὑπάρχει τόμαχος. ἐγχέλιον ὑμῖν, πευθίς. ἀρνεῖον κρέας. φύσκης νόμος. πους ἐφθὸς, ἢ παρ, πολυρόν. ὀρνίθια πολιό-

θει πολλά. τυρὸς ἐν μέλιτι. μηρὶς κρεῶν ἀντὶ φακῆς παρασίτῳ. χοιρίων. σκέλη καὶ πυρὰ ἀσεῖον γυνὴ πλὴν ἐσίαν. λ" εἰσον. ἐφθὸς τυρὸς ἐπιδόσει πολύς. ἐκφαντίδης δ' ἐν σατύροις πόδας τὲ ἐ δ' οἱ πρίαμενον καταφαγεῖν ἐφθοὺς υἱός. γλώσσης δὲ μέμνηται ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς ὅτῳ τούτων. ἄλις ἀφύης μοι. παρατέτακται γὰρ τὰ λιπαρὰ καπῶν. ἀλλὰ φορέτ' ἀπόβασιν ἢ πάτιον. ἢ καὶ πρισλίου νέου κολλοπάτινα. εἰ δὲ μὴ σκληρὸν ἢ γλῶπαν, ἢ σαλιωὸς, ἤν ὄστιν, ἢ δέλφακος. ἢ ῥῖνας. ἢ χοίρεια φορέτε δ' σῦρο μιξὰ κολάβων χλιαρῶν ὀσούπων λεχεσύπων καὶ σκορὶ θούπων, οὐ δὲ τῶν ἰαχρῶν οἱ παρόντες ἀσύμβολοι μετεπέμψαντο. ἔφη γοῦν ὁ διονυσοκλῆς. μνησίθεος ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ σκορὶ ἑστιῶν, κεφαλὴ καὶ πόδες ὑῶν οὐ πολὺ δ' ὄφελιμον, καὶ λιπαρὸν ἐν αὐτοῖς ἔχουσι. καὶ ὁ λεωνίδης δ' ἐν ιωνι ἐν τετάρτῳ ἀτθίδος. ἀφείδαν τά φησι βασιλεύοντα ἀθηνῶν, θυμοίτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς, νόθος ὢν ἀποκτείνασ', αὐτὸς ἐβασίλευσεν. ἐφ' οὗ μέλανθος μεσσήνιος ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος, ἐπῆλθε πλὴν πυθίαν ὅπου κατῳκίσθη. ἡ δὲ ἔφη, σὺ θα αὖ ξενίοις πρῶτον τιμὴν δὸς πόδας αὐτῷ, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐμοὶ δ' ἀπόνῳ παραθέντων. καὶ φυτὸ ἐγένετο αὐτῷ ἐν ἐλευσῖνι τῶν ἰδρώτων γὰρ ὅ τε πάτειον τινὰ ἑορτὴν ἐπιτελουσῶν, καὶ πάντα τὰ κρέα κατανάλωκεν, τῶν δὲ ποδῶν, καὶ τῆς κεφαλῆς ὑπολοίπων ὄντων ταῦτα τῷ μελάνθῳ ἀπέστειλαν. μήλακες ἐξῆς ἐπεσημείωται μικροποιός τις ὡς ἀληθῶς οὖσα καὶ μήτηρ τῶν ἱπποκράτους υἱῶν, οὓς εἰς ὑωλίαν κωμῳδουμένους δίδα. εἰς ἣν ἀποβλέψασ' ὁ οὐλπιανὸς, ἄγε δὴ ἔφη ἄνδρες φίλοι παρά τινι κεῖται ἡ μύρα. ἱκανῶς γὰρ γεγαστρίσμεθα, καὶ καιρὸς ἤδη ὅστ' καὶ λέγειν ἡμᾶς. οἷς δὲ κωμικοῖς ἔστω παρακελεύομαι σιωπᾶν κεχορτασμένοις ἀφειδῶς. σκληρὸν ἐμὲ μὴ καὶ τῶν σιαγόνων μὴ τῶν κεφαλῶν καταῤῥῶξαι βούλοντι, καὶ τὰ ὀστᾶ ὧν οὐλεῖς φθόνος αὐτοῖς ἀπολαύειν ὡς κυσί. ἔστω γάρ εἰσι, καὶ βοῦχονται καλεῖσθαι. νόμος δὲ λέγφανα ἐκβάλλειν κυσὶν ἐν κρέασιν ὁ βυζαντίδης ἔφη. πάντα γοῦν ἐσθίειν, καὶ πίνειν θέλουσιν ὧν νῦν οὐ λαμβάνοντες ὅπερ ὁ θεῖος σκάπτων ἔφη ἐν πρώτα γόρα. σκορὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοίοταν εἶναι τοῖς συμποσίοις οἷς τῶν φαύλων, καὶ ἀγοραίων ἀνθρώπων. καὶ γοῦν οἱ δεῖ τὸ μὴ λοιδορεῖσθαι ἀλλήλοις λιαὐτῶν σωφρονεῖν ἐν τῷ πότῳ. μὴ δὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς, καὶ λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίαν, πμᾶσ' ποιοῦσι τὰς αὐληδρίδας πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλοδρίαν φωνὴν τὴν τῶν αὐλῶν, καὶ διὰ τῆς ἐκείνων φωνῆς ἀλλήλοις ξυῴδειν ὅπου δὲ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ ξυμπόται καὶ πεπαιδευμένοι εἰσὶν, οὐκ ἂν ἴδοις αὐληδρίδας. οὔτε ὀρχηστρίδας, οὔτε ψαλτρίδας, ἀλλ' αὐτοὺς ἑαυτοῖς ἱκανοὺς ὄντας συεῖναι ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων. διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς λέγοντάς τε, καὶ ἀκούοντας ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως καὶ πάνυ σφόδρα δεῖνον πίοσι. σκορὶ δ' ὑμεῖς, ποιῆτε ὦ κύνοὖλκε, πίνοντες, μᾶλλον δ' ἐκπίνοντες αὐληδρίδων, καὶ ὀρχηστρίδων δίκλω, ἐμποδίζετε πλὴν διὰ τῶν λόγων ἡδονὴν. ζῶντες κατὰ φύσιν αὐτὸν σκάπτοντα (ὡς ἐν τῷ φιλήβῳ φησὶν) οὐκ ἀνθρώπου βίου, ἀλλά τινος σκληρύμονος. ἢ τῶν ὅσα θαλάττια μετ' ὀστρέων, ἐμψύχων ὄστ' σωμάτων. καὶ ὁ κωκύλος ὀργισθεὶς, χάσκων ἔφη, καὶ κοιλιόσθαι μὲν ἄνθρωπε, οὐδὲν ἄλλο σὺ δίδαθ. οὐ λόγους διεξοδικοὺς ἐπεῖν, οὐκ ἰσορεῖα σ' μανθάνων, οὐ τῆς ἐν λόγοις χάριτος ἀπάρξασθαί ποτε, ἀλλὰ τ' χρόνου ἅπαντα τ' ταῦτα κατεζίβης ζητῶν, κεῖτ, οὐ κεῖτ. ἐρῶ), οὐκ ἐρῶ. ὀξυνυχίζεις τε πάντα, τὰ προσωπόντα τοῖς σιωδιαλεγομένοις τὰς ἀκόθασ', σιωπάτων ὡς ἀνεχνόποδας, καὶ ἀνάξιχειαν ὄνων ἀεὶ διαῤῥίζων, ἀνθέων τῶν ἡλίσων μηδὲν σιωαθροίζων. ἢ οὐ σὺ εἶ, ὁ καὶ πλὴν ὑπὸ ῥωμαίων καλουμένην σχολὴν, κατά τινα παζίαν παράδοσιν λεγομένην, καὶ διδομένην τοῖς φίλοις, ἐπινομίδα καλῶν. καὶ ἐμὲν τὴν σκάπτωνος ζηλώσας, μαθεῖν βουλόμενα, εἰ δὲ παρά τινι οὕτως θύραν λεγομένην, ἐμφανίζον τὸν ἐπόντα. ἐτὼ γὰρ οἶδα ἐπινομίδα καλουμένην καὶ μύρτες τὴν τῆς τερέντης. ὡς ἀπολλώνιος ἐν τερεντικῷ παρατέθειτ. οὐσὺ εἶ, ὁ καὶ τὸν καινὸν, καὶ οὐδέπω ἐν χρείᾳ γενόμενον φαινόλην. εἴρηται γὰρ ὦ βέλτιστε καὶ ὁ φαινόλης, εἰπών. παῖ λύκε, δόσμοι τὸν ἄχρηστον φαινόλην. εἰς βαλανεῖον δέ ποτε πορευόμενος, οὐκ ἔφης πρὸς τὸν πυνθανόμενον, ποῖ δὴ, ἀπολούμενος ἦν δι' ἐτὼ ἐπείγομαι. καὶ κείνης σοι τῆς ἡμέρας ὁ καλὸς καπυσινὸς ὑπὸ λωποδυτῶν ἀνῃρέθη. ὡς γέλωτα πάμπολλον ἐν τῷ βαλανείῳ γενέσθαι, ἀχρήστου ζηκυμένου φαινόλου. ἄλλο τε δι' ὃ ἑταίροι φίλταροι. πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ τὰ λοιπά. προσέπαισε λίθῳ, καὶ πλὴν μικρὸν ἔλυσε. θρασυπευθὴς οὖν προκεῖται καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους τί ἔστ' οὐλπιανὲ ὑπό τινος ἔλεγε. κατὰ ξυοῦν γ' αὐτῷ, τότε τὸν γέλωτα φορέειν οὐ δυνάμενος, παρά τινι τῶν φίλων ἀζῷ ὑπαλειφάμενος τὰ ὑπὸ ὀφρύος ὀφθαλμοὺς παχεῖ φαρμάκῳ, πρὸς τοὺς πυνθανομένους, τί δὲ σὺ, πρόσκομμα ἔφασκον, τῆς δ' αὐτῆς ταύτης σοφίας. καὶ ἕτερός τις ζηλωτὴς πομπηιανὸς ὁ φιλαδελφεὺς, ἀνὴρ ὡς οὐκ ἀπάνουργος, ὀνοματοθήρας δὲ καὶ αὐτός. ὅστις πρὸς τὸν οἰκέτην διαλεγόμενος, μεγάλῃ τῇ φωνῇ καλέσας τὸ ὄνομα, σκομβιχίδη ἔφη. κόμιζέ μοι ἐνθὶ δ' γυμνάσιον τὰς χλαύτας, τὰς ἀφορήτους, καὶ πλὴν ἐφεσρίδα πλὴν ἄχρηστον. ἐτὼ γὰρ ὑποδησάμενος τὸν πώτωνα προαγορεύσω τοὺς ἑταίρους. ὁ πῶς γὰρ ἔστι μοι λαμπρὸς. κόμιζε δὲ τὸ ἐλαίου πλὴν λήκυθον, πρότερον γὰρ σιωτεθνεκόμενον, ἔπειθ' οὕτως ἀπολούμεθον. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος σοφιστὴς, φεβρουαρίῳ μὲν ὡς ῥωμαῖοι λέγουσι. τὸν δὲ μῆνα ἔτος ἦν κληθῆναί φησιν ὁ μαυρούσιος ἰόβαν, ἀπὸ τῶν κατουλαίων φόβων κατ' αἵρεσιν τῶν δεκμάτων, ἐν ᾧ τοῦ χειμῶνος ὄστ' ἐν ἀκμαιότατον, καὶ ἔθος τό τε τοῖς καρπιζομένοις τὰς χοὰς ἐπιφορεῖν, πολλαῖς ἡμέραις πρός τινα τῶν φίλων. οὐκ εἰδὼς μὲ ἔφη πολλῶν ἡμερῶν δεῖ τὰ κεύματα. τῆς δὲ τῶν πανα-

θηναίων ἑορτῆς ἐπιτελουμένης, διὰ, καὶ τὰ δικαστήρια οὐ συνάγεται, ἔφη, γενέθλιός ὅτι τῆς ἀλέκτορος ἀθηνᾶς, καὶ ἄδικος ἡ τῆτες ἡμέρα. ἐκάλεσε δέ ποτε καὶ φρύνη δελφῶν ἐπαινελθόντα ἡμῶν ἑταῖρον οὐδίν, αὖ τῷ χρήσαντος τοῦ θεοῦ, ἄχρηστον. δεῖξιν δέ ποτε λόγων δημόσια ποιούμενος, καὶ ἐγκώμιον διεξερχόμενος τῆς βασιλευούσης πόλεως ἔφη. θαυμαστὴ διὰ ἡ ῥωμαίων ἀρχὴ ἡ ἀνυπόσαλος. διοὔτοι τινές εἰσιν ὧ ἑταῖροι οἱ οὐλπιάνοι σοφισταί. οἱ καὶ φ μελιχρίον καλούμενον ὑπὸ ῥωμαίων, τὸ εἰς θερμοῦ ὕδατος κατεργασίαν κατασκευαζόμενον, ἱπνολέβητα ὀνομάζοντες πολλῶν ὀνομάτων ποιηταὶ, καὶ πολλοῖς παρεκσάγγαις ὑποβραμόντες τὸν σικελιώτην διόνυσιον. ὃς πρὸ μὲν παρθένον ἐκάλεῖ μίνανθρον, ὅτι μένει ἄνθρα. καὶ φ ξύλον μινεκράτην, ὅτι μένῃ, καὶ κρατεῖ. καλλαίτιον δὲ δ' ἀκόντιον. ὅτι ἀκοντίου βάλλεται. καὶ τὰς τῶν μυῶν διέξοδους, μυσήρια ἐκάλει, ὅτι φοὺς μῦς τηρεῖ. ἄθανις δ' ἀν πρώτῳ σικελικῶν, ἢ αὐτόν φησι, διονύσιον, καὶ φ βοῦν χαράταν καλεῖν. καὶ τὸν χοῖρον ἴακχον. πρὸς δὲ ἰωνὴ ἀλέξαρχος, ὁ κωλοτάνθρου τοῦ μακεδονίαν βασιλεύσαντος ἀδελφός. ὁ πρὸ οὐρανόπολιν καλουμένην κτίσας. ἰσορεῖ δὲ πρὸ αὐτοῦ ἡ ἀλεξάνδρεια ὁ λέμβος ἀν τῇ φιακοσιοστῇ ἑβδόμῃ τῶν ἰσορικῶν λέγων οὕτως. ἀλέξαρχος, ὁ πρὸ ἀρανόπολιν κτίσας, διαλέκτους ἰλίαδα εἰσήνεγκεν ὀρθοβόαν μὲν, φ ἀλεκτρυόνα καλέων, καὶ βροδοκέρην, ἢ κουρέα καὶ τὴν ὀρακμὴν ἀργυρείδα, τὴν δὲ χρύσιππα, ἡμεροδρομίδα, καὶ τὸν κήρυκα, ἀπύτην, ἢ τοῖς κατανδρείων δὲ ἄρχουσι, τοιαῦτά ποτε ἐπέστειλε ἀλέξαρχος ὁ μακρῶν. πρόμοις καθεῖν, τοὺς ἡλιοκρεῖς οἰῶν, διδαχλιποῦσα θεωτῶν ὀρνίων κρατίστρασα μορσίμῳ τύχα κεκυρωμένας θεοῦ φάναις κυτλώσαντες αὐτοὺς, καὶ φύλακας ὀρεικνεῖς. διὰ δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δηλοῖ, νομίζω ἐτὼ μὴ δεῖ πύθιον διαγωνάσαι. κατὰ τὸν ἀνυπόφανους κλεοφάνη, φ δὲ τυραννεῖν ὄβιν ἢ διά ποτε δ' ὠνυδαῖον, ἀκολουθεῖν, ὀρνὶς, ἀν τῷ λυκείῳ μετὰ σοφιστῶν, ἢ διαλεπτῶν ἀσίτων συκίνων λέγοντα. ὅτι.

τὸ πρᾶγμα πῦρ, οὐκ ἔστιν ἔτι ὃ γίνεται. οὐ δ' ἔστι γὰρ πω γινόμενον ὃ γίνεται.
οὔτ' εἰ πρότερον ἦν ἔστιν ὃ νῦν γίνεται. ἔστι γὰρ οὐκ ὂν οὐδέν. ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω
οὐκ ἔστιν ὥσπερ γέγονε. ὃ δὲ μὴ γέγονέ πω, ἐκ τοῦ γ' εἶναι γέγονεν. εἰ δ' οὐκ ἦν ὅθεν
ῥᾳδίως ἐγένετ' ἂν οὐκ ὄντος, οὐχ οἷόν τε γὰρ εἰ δ' αὐτόθεν ποι γέγονε, οὐκ ἔστιν πάλιν.
κεῖποί δέ πω τις εἰποθεν γενήσεται τὸ οὐκ ὂν εἰς οὐκ ὄν. γ' οὐ διαιρήσεται.
ταῦτ' ἄλλ' ὅτ' ὄβιν, οὐ διὰ τὰ ἀπόλλων μάθοι. οἶδα δ' ὅτι καὶ σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε
τὸν διὰ. καὶ ἀλκμᾶνος, τὸ ἄδην ἀγησίλαον. νίκαιος δὲ ὁ κηλοφώνιος, ἰσχέμαχον πρὸ ἀπίδα δ' ζῶον. διὰ
ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὁ θαυμάσιος πλάτων ἀν τῷ πολιτικῷ εἰπὼν, ἐκροβατικὰ ἵνα ζῶα καὶ ἀσροβατικά. ἀλλὰ ἐκροφικόν τε, καὶ ὑγροφικόν, καὶ ἐκρονομικὸν αὖθι ζώων χερσαίων, καὶ ἐνύγρων, καὶ ἐναέριων, ἐπλέγει. ὥσπερ παρακελευόμενος τοῖς ὀνομάζοις ποιοῖς φυλάττεσθαι τὴν καινότητα.
γράφων δὲ κατὰ λέξιν τάδε. καὶ διαφυλάξης δὲ μὴ πουδάζειν ἐν τοῖς ὀνόμασι πλουσιώτερος, καὶ εἰς γῆρας ἀνεκφανίσιν φρονήσεως. δίδαξε δὲ καὶ ἡρώδην τὸν ἀττικὸν ῥήτορα ὀνομάζοντα, κροκοπέδην, τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν κροκῶν, ὅτε καταντεῖς τόποις ὀχούμενος ἐπορεύετο. καίτοι σπαρτιοῦν ἂν τοῖς συνωνύμοις, ἐπικλεία δὲ ξύλον τοῦτο ἐπονομάσαντος. καὶ σοφοκλῆς δέ που ὁ ποιητὴς τὸν φύλακα, μοχλόν που ὠνόμασεν ἐν τούτοις. θαρσεῖ μέγας σοι τοῦ δ' ἐτὼ φόβου μοχλός. κἀν ἄλλοις δὲ πρὸ ἀγκυραν ἐκάδαι κέκληκεν, διὰ δ' καταπέτειν τὴν ναῦν. ναῦται δὲ μηρύσαντο νηὸς ἐκάδαι. καὶ δημάδης δὲ ὁ ῥήτωρ ἔλεγε πρὸ μὲν αἴγιναν εἶναι λήμνην τοῦ πειραιῶς. τὴν δὲ σάμον, ἀπώρυγα τῆς πόλεως. ἔαρ δὲ τοῦ δήμου, βοῦς ἐφέλους δ' δὲ τεῖχος, ἐαθῆναι τῆς πόλεως. τὸν δὲ σαλπικτὴν, κοινὸν ἀθηναίων ἀλέκτορα. ὁ δ' ὀνομαζοθήρας οὗτος σοφιστὴς, ἀπόβαρτον ἔφη γυναῖκα, ἧς ἐπιχημένα ἦν τὰ γυναικεῖα. πόθεν δέ σοι ὦ οὐλπιανὲ ἡ κεχορτασμένοι ἐπεῖν, ἐπῆλθε δέον, τῷ κηρεσθῆναι χρήσασθαι. πρὸς ταῦτα ὁ οὐλπιανός πως ἡδέως γελάσας, ἀλλὰ μὴ βαῦζε εἶπεν ὦ ἑταῖρε, μὴ δὲ ἀγειαίνε πρὸ κωικὴν προβαλλόμενος λύσαν τῶν ὑφ' ἡμῶν ὀνομάτων ἡμῶν, δέον ἀνθάλλειν μᾶλλον, καὶ προσαινεῖν τοῖς σωφρονέστοις, μή καί τινα ἡμῶν φόντιν ἑορτὴν ποιησώμεθα αὐτὴ τῆς παρ' ἀργείοις ἐπιτελουμένης. χορτασθῆναι ἐρωτῇ ὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν, παρὰ μὲν κρατίνῳ ἀνόδυσεν οὕτως. ἦλθε πανημέριοι χορταζόμενοι γάλα λευκὸν, καὶ μινάνδρου δὲ ἐν τροφωνίῳ ἔφη χορτασθεὶς, ἀριστοφάνης δ' ἐν γηρυτάδῃ. θράπευε, καὶ χόρταζε τῶν μονωδιῶν; σοφοκλῆς τε ἐν τυροῖ. οἷ τοῖσι παν χόρτοισιν ὑβρίζομεν. εὔβουλος δ' ἐν δόλωνι. ἐτὼ κεχόρτασμαι μὲν ἀνδρῶν οὐ κακῶς, ἀλλ' εἰμὶ πλήρης, ὥστε καὶ μόλις πάνυ. ὑπεδεξάμην ἅπαντας ἀνδρῶν, τοὺς ἐμβάδας. σώφιλος δ' ἐν φυλάρχῳ. γαστρισμὸς ἔσται δαψιλής. τὰ προοίμι' ὁρῶ χορτασθήσομαι. νικοτέλους δ' ὀνύσιον ἀνδρες ἤδη σχοινίῳ, καὶ ἄμφις ἐν οὐρανῷ εἰς τὴν ἑστίαν χορταζόμενα πᾶσιν ἀγαθοῖς. ταῦτα μὲν δὴ ὦ κωὸ ὗλκε εἰπεῖν προχείρως ἔχοσι ταυτῃ, αὖθις δὲ ἢ σὺ γε, φιτὴν γὰρ εἰς χρίτην ἡ σοδὸς εἴρηκεν οὕτως, πλὴ καίσαρ χορτάσω, ἑαυτὸν, μὴ εἴπῃς ὁ κοιλιοδαίμων παρὰ τίνι κεῖται, σιωπήσαντος δ' ἐκείνου, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτο αὐτὸς σοι ὦ κύον ὁρῶ, ὅτι οὐ πόλις φυσὶ κηλακας ἐν τῷ ἐμανύμῳ δράματι οὕτω κέκληκεν, φ δὲ μαρτύριον ἀναβαλοῦμαι, ἔστ' ἂν ἀποδῶσι τὰς πλήρας. καθ' ἑαυτὸν οὖν ἐπὶ τοῖς πεπαυγμένοις ἁπάντων, ἀλλὰ μὴν ἔφη ὁ οὐλπιανὸς, ἢ τὸν πρὸ τῆς μήρας λόγον ἀποδῶσω, ἄλις ἔξις γὰρ ἐν τῷ πυθικῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι, καὶ μὴ μέδοντα τὴν ἐχθρὰν, καὶ

ραβον δὲ ἐπικαλούμενον κωμωδῶν. (ὡδ' οὖν ἦς ἐν τῶν κατὰ δημοσθένη ῥητόρα πολιτευομένων φησίν. Ὑπὲρ πάτρας μὲν πᾶς τις ἀποθνήσκειν θέλει, Ὑπὲρ δὲ μήτρας καλλιμέδων ὁ καράβος. Εὖ φθῆς ἴσως πρὸς ἰταλῶν ἀποθανεῖν. ἦν δὲ ὁ καλλιμέδων, καὶ ὡδὶ ὁ λοφαγίδα διαβάλλος μνημονεύει τῆς μήτρας καὶ ἀντιφάνης ἐν φιλομήτορι, οὕτως. Ἔνμηζον ἐὰν ἢ ξύλον γλάσκην ἔχει, μητρόπολις ἔστιν, οὐχὶ πατρόπολις. μήτραν γὰρ πωλοῦσιν ἥδιστον κρέας. μήτρας ὁ χίος ἔστι τῷ δήμῳ φίλος. οὗ φρέων δ' ἐν παραδιδομένη, οὐμὸς διδάσκαλος δὲ μήτραν σπουδάσας, γαστρὶ θήκε καλλιμέδοντι ἡδύθιον θ' ἅμα, ἔ ποίησε πηδᾶν, ὅθεν ἐκλήθη καράβος. διώξιππος δὲ ἐν ἀντιπορνοβοσκῷ. οἷον δ' ἐπιθυμεῖ ἑρωμάτων ὡς μουσικῶν, ἤνυσε μήτρας χόλικας, ἐν δὲ ἰσοελεγράφῳ, πῶς σοὶ διεξέπαιον ἀμφικλῆς μήτρας δύο κρεμμαμένας; δείξας ἐκεῖνον πέμπε, φῆς, ἐὰν ἴδῃς. βούλει δ' ἐν ἀθηναλίῳ νι; Ἡ πάπα, νῆστις, ὠλόμεσθα, μήτρα. ὁ λῦγκος δ' ὁ σάμιος, ὁ θεοφράστου γνώριμος. καὶ πῶς σώ ὀῶῳ χρῆσιν αὐτῆς δῆλον. ἀναγράφων γοῦν τὸ πρὸ κεμαίου συμπόσιόν φησιν ὅπως, μήτρας ἰνὸς πολυφερομένης ἐν ὄξει, καὶ ὀπῶ. ζοῦ δὲ ὁπόυ μέμνηται ἀντιφάνης ἐν δυσίρωσι τοῦδὲ κυρήνης, ἣν λόγον ποιούμενος, ἐκεῖσε δ' ἐκ τοῦδε ὅθεν διεσαθημεν ἐῤῥώσθαι λέγων, ἅπασιν ἴσως σιλφίῳ σωσειέν, καὶ λῶ; κέλιση; μασοῖς, πυρετοῖς ὁποῖς. τῆς δὲ διαφορᾶς τῆς πρὸ πηῶ ἐκνομίδα, μνημονεύει ἵππαρχος, ὁ τὴν αἰγυπτιακὴν ἰλιάδα σεσωθεὶς ἐν τούτοις. ἁλμαλοπᾶ σύ μ' οὐφρένη μήτρης καλὰ πρόσωπα ἐκβολάδος δ' ἔλαφος ἐν κλιβανίῳ ἑδέα ὅλος. σώπαιτρος δ' ἐν μὲν ἴσως ὀλύτῳ φησὶν, ἁλλ' οἷα μήτρα καλλίκαρπος ἐκβολάς, δίεφθα, λευκανθεῖσα, τυροῦται δ' ἅμα. ἐν δὲ φυσιολόγῳ, μήτρας ὑείας ἐκ ἀφεψηθεὶς τόμος. τὴν δ' ἐξίφυμον ἐν τοῖς ὀξάλμην ἔχων. ἐν δὲ σίλφαις, μήτρα σὺ ὑείας ἐφθὸν ὡς φάγης τόμον. δειμέαν ὠῶν πηγανῖτιν εἰς χολήν. οἱ μὲν οἱ ἀρχαῖοι πάντες πρὸ τοῦ λειπύειν, οὐ παρέφερον οὔτε μήτρα, οὔτε βείδακα, οὔτ' ἄλλο τι τῶν θυομένων, ὥσπερ νῦν γίνεται. ἀρχέστρατος γοῦν ὁ ὀψοδαίδαλος, μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς προπόσεις, καὶ τὰ μύρια χρήσασθαί φησιν.

λεῖ δὲ σεφανίοισι καρὰ παρὰ λαῖτα πυκάζου
καὶ σακρίοισι μύροις ἀγαθοῖς χαίτην θεράπευε,
βάλλε παννυμβρίος συρίης δύώδεα καρπόν.
γαστέρα, καὶ μήτραν ἐφθὴν ὑὸς ἐν τεκυμένῳ,
ὀρνίθων τ' εἰ ὀπτῶν ἀπαλὴν γένος ὡς αὖ ὑπέρχῃ
οἳ πίνουσι μόνον, ἐλάχων ζόπον ἀδὲν ἔδοντες, (κε,
βρωτὰ, τὰ δ' ἄλλα γ' ἐκεῖνα ζαλύματα πάντα πέφυ
καὶ κύαμοι, καὶ μᾶλα, καὶ ἰσχάδες, ἀλλὰ σλακοῦντα
λὺ ἐν ἔχῃς ἐτόδ' ὠθι, μέλι ζήτησον ἀπελθὼν
οὕτω τοι δεῖ ζῆν ἐν λαύθρου, ἢ κατὰ τῆς γῆς
ἧκεν, καὶ κατερωρύχθαι σταλίχας ἀναρίθμους.

δεῖπνον, ὅτε ὑπεδέχετο δημήτειον τὸν φλιορκήτην, δὺ θέως τοὺς εἰσελθόντας ἐν τῷ δεῖπνον, ἐθίοντας, ποιεῖ ἰχθῦς παντοίους, καὶ κρέα. ὁμοίως καὶ δ' ἀντιγόνα, τοῦ βασιλέως δεῖπνον διατιθεὶς ἐπιτελοῦντος ἀφροδίσια, καὶ τὸ πολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἰχθῦς πρῶτον παρατίθησι, καὶ κρέα θαυμάζειν δ' ἔστιν ἄξιον, τοῦ, τὰς καλὰς ὑποθήκας παραδιδόντος ἡμῖν ἀρχεστράτου, ὃς ἐπικούρῳ τῷ σοφῷ τῆς ἡδονῆς καθηγεμὼν γενόμενος, κατὰ τὸν ἀσηραῖον ποιητὴν, γνωμικῶς καὶ ἡμῖν συμβουλεύει, πρὸ μὲν μὴ πείθεσθαι, αὐτῷ δὲ προσέχειν τὸν νοῦν, καὶ ἐσθίειν παρακελεύεται τὰ, μὴ τὰ, οὐδὲν ἀποδέων τοῦ, παρὰ δαιμοξένῳ τῷ κωμῳδοποιῷ μαγείρου, ὃς ἐν σικυῶνι φησίν. - ἐπικούρου δέμε

ὁρᾶς μαθητὴν ὄντα τοῦ σοφοῦ, παρ' ᾧ
τάλαντ' ἔτ' ὠσοι κατεπύκνωσα τέτταρα
μάγειρος ἦν, κἀκεῖνος οὐκ ἄλλῃ θεοὶ
ἀρχέγονον ὄνειν ὡς ἀληθείᾳ.
ἦν τ' οὐχερὲς δ' πρᾶγμα, τοῦ λόγου τε βλῶ
διόπερ μάγειρον ὅταν ἴδῃς ἀγράμματον,
μᾶλλον δὲ κατέχοντα καταγέλα σύγ' ὡς κενοῦ,
ὡς ἐκ διατεμβῆς, ὃς ὑπερ δεῖ γαστρὶ εἰδέναι,
γλαυκίσκος ἐν χειμῶνι, καὶ θέρει, πάλιν
ἰχθῦς ὑποπρόπας ὅτι χρησιμώτατος,
ἢ λίβανον ἐν ἀνθρώποισιν ἀλλοιώματα
λυθὲν καθ' ὥραν ἀποδίδωσι πῶ χάριν.
σοφοί, καὶ πνευματία γινόμενα τὸν κεκλημένον
τὸ προσφερόμενον βρῶμα, καὶ λεπτύεται,
ὁ χυμὸς, ὁ μαλῶς πάντα χῦ σωίζεται.

ἐπικούρου δέμε

ἐν δύ' ἔτεσιν καὶ μησὶν οὐχ ὅλοις δέκα.
τοῦτο δὲ τί ὄστιν, ἐπί μοι, καθήγησαι
τοῖος μάγειρος, ἡ φύσις πάσης τέχνην
οὐκ ἔστιν οὐθὲν, τὸ πονεῖν σοφώτερον,
ἔχοντα τούτου, πολλὰ γὰρ συμβάλλεται,
μὴ δημόκειτόν τε πάντα διανενωκότα,
καὶ ἐν ἐπικούρᾳ κανόνα μαθόντα σαφῆς,
τίν' ἔχει διαφοράν, πρῶτος ὦ βέλτιστε σύ
τοῖος ὠδὶ δύσιν πολεάδος σωθεῖσαι,
λί μεταβολαὶ γ', αἳ, τε κινήσεις ἑκάστην
ἐν ταῖς τροπαῖς ποιοῦσι μανθάνεις, ἐν δὲ,
τίς παρακολουθεῖ ταῦτα; τοιγαροῦν
ἀχρηματεῖν ποιοῦσι, παρὰ δ' ἐμοὶ φέρῃ,
ὀρθῶς τε διαπνεῖ τοὶ γαροῦν εἰς τοὺς πόρους.
χυμὸς λέγεις, δημόκειτος δ' ἄλλ' πρᾶγμα τὰ

Γινόμενα ποιεῖ τὸν φαγόντ' ἀθρῆπτον,
καὶ πᾶς ὁ φύσεως αὐτὸς, ἡδὺ ἀπειρία,
οἵαν πιὸν ὀμὴν ὅταν ἴδῃς, ἀφ' ἱχθύων,
καὶ σήψα μύσπορίζοντας εἰς ταὐτην λαβὼν
Ὦ σμοι κέχρησαι, τί γὰρ ἂν δυ γένοιτό τι,
καὶ συμπλεκομένω σ' οὐχὶ συμφώνους ἀφὰς,
οὐ τὸ διανίζειν λοπάδα σ', οὐ δ' ὄζειν καπνοῦ.
ἀλλά σε θεωρῶ πλησίον καθήμενος,
καὶ τὰ πορβαῖνον ὀξὺ, δ' ὠδὶ κομμὶ ἄφες
μαλιζέπω σοῖς σάχεσι πρώτην λοπὰς
τὸν τύπον ἄφολλον, καὶ τὶ φαίνεται τέχνη,
βρῶμ' ἀλλὰ μίξασ' πάντα κατὰ συμφωνίαν.
κοινωνίαν δεῖ πέντε, δεῖ πασῶν πάλιν,
καὶ ταῖς ἐπιφορᾶις σὺ θὺς οἰκείως πλέκω,
ἢ πῆ, τί δ' ὑπὸν μεγνύειν μέλλεις, ὅρα
Ἐπίκουρος οὕτω κατεπύκνου πλὴν ἡδονήν.
ἐκεῖνος ὅ' ὅδ' ἐστὶν, οἱ δ' ἐν τῇ σοᾷ
οὐκοῦν ὅτ' οὐκ ἔχουσιν, ἀγνοῦσι,
ἀφῶμεν οὖν τὰ λοιπὰ, δηλαδὴ πάλαι.
σας, μειρακίου παντόρα ὡς διαφθαρέντος ἡμᾶς τὴν διαίταν ὑπὸ τῆ παιδαγωγοῦ φησιν,
ἀπολώλεκάς μου φ μέρακιον παραλαβὼν
ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πόθους ἐωθινοὺς
εἴ μ' ἐμάθηκε δέασθαι, ζῆν, ἐκαλεῖς,
ὃ γοῦν ἐπίκουρος φησὶν εἶναι, τἀγαθὸν,
ταύτην ἐπόρωθεν, ἐκ δὲ τῆ ζῆν δὴ καλῶς,
ἑώρακάς συ φιλόσοφον, ἐπέμοι μνᾶ
ἅπαντας, οἱ γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες,
καὶ ταῖς διαρρίβαις, ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόφου,
ὥστ' ἐκ πολῆχθαι πάντας,
εἰς φθόρον, ἄνθρωπος δ' οὗτός ἐστιν, ὃς φησιν.
ὅστις ἄνθρωπος δὲ φύς
γλῆσον ἡ μαρτήκων, ἢ τ' εἰς φορὰ τὶς ἥρπακε,
ἢ σφατηγήσας προσῶφλεν χρηγὸς θ' αἱρεθεὶς
ἢ ζηπαρχῶν ἀπήξατ' ἢ πολέων ἦλω κέποι,
οὐ βέβαιον οὐδεμία, πλὴν ὃς ἂν καθ' ἡμέραν,
οὐ δ' ταῦτα σφόδρα τι, μὴ τ' πῶ ζάπιζαν ἁρπάσ-
ἐν τοῖς ἤδη τ' ὀδόντ' τυγχάνη κατεσακὼς, (σαι
τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν ὑδρίᾳ· εἰς ταὐτ' οὖν ἰὼν ἀποβλέπων ἄνδρες φίλοι, εἰκότως ἂν ἐπαινέσειεν τὸν
καλὸν χρύσιππον, κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν ἐπικούρου φύσιν, καὶ εἰδότα, μικρόπολιν εἶναι τῆς φιλοσοφίας αὐτ', τὴν ἀφχεσσάβυ λεσσολογίαν, ἣν πάντες οἱ τ' φιλοσόφων λεσσίμαρδοι, θεογονίαν τινὰ αὐτ' λ. λέγουσιν τὴν καλὴν ταύτην ἐποποιΐαν, πρὸς ἃς μὴ θεόσυνῆ ὃς ἐν φάσματι, ἢ φιλαρδύρῳ φησὶν ἐκ δύτ'.
ἄνθρωπ' ἀπολέσμε, πῶν τ' ἐκ τῆς ποικίλης
ἐρεῖς ἀλλόδιον ἔθ' ὁ πλᾶδος ἀνθρώπῳ πάχνης
ταύτην λαβὼν, ἀπώλεσ' ὦ πάλαι' ἐγώ·
ἐπαρίστερ' ἔμαθες ὦ πόνηρ' γράμματα,
γεφιλοσόφηκα σ' γῆ τε, κ' οὐρανῷ λαλῶν,
καὶ τῆς ἰαζικῆς τί μετέχειν μοι δοκεῖς,
τῶν νῦν μαγείρων κατανόᾳ, πρὸς τῶν θεῶν,
ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιούντων μάχην.
ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μόρος προσαιρδέτω,
τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτοῖαν μεμιμήσης,
τὸ ταῦτα δρᾶν, ἔστιν δύψύχου τέχνης,
ἐγὼ γ' ἐς τὸ πανεῖον οὐκ εἰσέρχομαι,
γοιοῦσι δ' ἕτεροι, σοὶ δὲ λέγω τὰς αἰτίας,
ἁρμονικὸς οὐ μαγείρος, ἐπίτεινον δ' πῦρ,
ζῆ, νὺς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως νοεῖς
εἰ τ' οὐθὲν εἰκῆ παρατίθεμαι τοῖς συμπόταις,
γῶς ὅστιν αὐτοῖς; ἃ δεῖ τετ' αἴρων ἔχει
ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα,
ἐνίοτε δ' ἀφεστὼς παρακελεύομαι, πόθεν
ἀφωνον ἕλκῃς, οὐχ ὑπὸρ βύσσου σοφὸν,
ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς εἶδε τἀγαθὸν μόνος
ζητοῦσι σιωπηχῶς, οἳ ἐς οὐκ εἰδότες.
οὐ δ' αὖ ἑτόρῳ δοίησαν, οὕπωσι δοκεῖ;
καὶ πλάτων δ' ἐν σιωπῇ καπαιῶν τε δυσχεραίνοντα ποιῶ
ἀπολώλεκάς μου φ μέρακιον παραλαβὼν
ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πόθους ἐωθινοὺς
εἴ μ' ἐμάθηκε δέασθαι, ζῆν, ἐκαλεῖς,
ὃ γοῦν ἐπίκουρος φησὶν εἶναι, τἀγαθὸν,
ταύτην ἐτόρωθεν, ἐκ δὲ τῆ ζῆν δὴ καλῶς,
ἑώρακάς συ φιλόσοφον, ἐπέμοι μνᾶ
ἅπαντας, οἱ γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες,
καὶ ταῖς διαρρίβαις, ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόφου,
ὥστ' ἐκ πολῆχθαι πάντας,
εἰς φθόρον, ἄνθρωπος δ' οὗτός ἐστιν, ὃς φησιν.
ὅστις ἄνθρωπος δὲ φύς
γλῆσον ἡ μαρτήκων, ἢ τ' εἰς φορὰ τὶς ἥρπακε,
ἢ σφατηγήσας προσῶφλεν χρηγὸς θ' αἱρεθεὶς
ἢ ζηπαρχῶν ἀπήξατ' ἢ πολέων ἦλω κέποι,
οὐ βέβαιον οὐδεμία, πλὴν ὃς ἂν καθ' ἡμέραν,
οὐ δ' ταῦτα σφόδρα τι, μὴ τ' πῶ ζάπιζαν ἁρπάσ-
ἐν τοῖς ἤδη τ' ὀδόντ' τυγχάνη κατεσακὼς, (σαι
τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν ὑδρίᾳ· εἰς ταὐτ' οὖν ἰὼν ἀποβλέπων ἄνδρες φίλοι, εἰκότως ἂν ἐπαινέσειεν τὸν
καλὸν χρύσιππον, κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν ἐπικούρου φύσιν, καὶ εἰδότα, μικρόπολιν εἶναι τῆς φιλοσοφίας αὐτ', τὴν ἀφχεσσάβυ λεσσολογίαν, ἣν πάντες οἱ τ' φιλοσόφων λεσσίμαρδοι, θεογονίαν τινὰ αὐτ' λ. λέγουσιν τὴν καλὴν ταύτην ἐποποιΐαν, πρὸς ἃς μὴ θεόσυνῆ ὃς ἐν φάσματι, ἢ φιλαρδύρῳ φησὶν ἐκ δύτ'.
ἄνθρωπ' ἀπολέσμε, πῶν τ' ἐκ τῆς ποικίλης
ἐρεῖς ἀλλόδιον ἔθ' ὁ πλᾶδος ἀνθρώπῳ πάχνης
ταύτην λαβὼν, ἀπώλεσ' ὦ πάλαι' ἐγώ·
ἐπαρίστερ' ἔμαθες ὦ πόνηρ' γράμματα,
γεφιλοσόφηκα σ' γῆ τε, κ' οὐρανῷ λαλῶν,
ἐπὶ τῆ οὐλοπάνου διαλεγομένου, παῖδες ἐπεὶ σῆλθον φορέοντες ὠδὶ λίσιων καράβους μείζονα σ' καλ-
λιμέδοντος τῆ ῥήτορος, ἐς δεῖ σ' φιλησεῖν τῷ ῥεώματι κάραβος ἐπικλήθη· ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν ἐνδορ-
κίδι, ἢ ποππυζούσῃ, φίλιχθυν ἢ κοινῶς παρασίσωσι, καθάπερ ἢ ἄλλοι τ' κωμῳδοποιῶν, λέγων ὅτως.
τοῖς ἰχθυοπώλαις ἔστιν ἐμφερισμένον,
σπῆσαι παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐθέσιν τῆς τέχνης μόνον
καὶ τῆς ἰαζικῆς τί μετέχειν μοι δοκεῖς,
τῶν νῦν μαγείρων κατανόᾳ, πρὸς τῶν θεῶν,
ὑπεναντίων αὐτοῖσι ποιούντων μάχην.
ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μόρος προσαιρδέτω,
τῆς ἰδιότητος πρὸς ἑτοῖαν μεμιμήσης,
τὸ ταῦτα δρᾶν, ἔστιν δύψύχου τέχνης,
ἐγὼ γ' ἐς τὸ πανεῖον οὐκ εἰσέρχομαι,
γοιοῦσι δ' ἕτεροι, σοὶ δὲ λέγω τὰς αἰτίας,
ἁρμονικὸς οὐ μαγείρος, ἐπίτεινον δ' πῦρ,
ζῆ, νὺς ἐφεξῆς οὐχὶ συμφώνως νοεῖς
εἰ τ' οὐθὲν εἰκῆ παρατίθεμαι τοῖς συμπόταις,
γῶς ὅστιν αὐτοῖς; ἃ δεῖ τετ' αἴρων ἔχει
ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα,
ἐνίοτε δ' ἀφεστὼς παρακελεύομαι, πόθεν
ἀφωνον ἕλκῃς, οὐχ ὑπὸρ βύσσου σοφὸν,
ἐμασᾶτ' ἐπιμελῶς εἶδε τἀγαθὸν μόνος
ζητοῦσι σιωπηχῶς, οἳ ἐς οὐκ εἰδότες.
οὐ δ' αὖ ἑτόρῳ δοίησαν, οὕπωσι δοκεῖ;
καὶ πλάτων δ' ἐν σιωπῇ καπαιῶν τε δυσχεραίνοντα ποιῶ
σας, μειρακίου παντόρα ὡς διαφθαρέντος ἡμᾶς τὴν διαίταν ὑπὸ τῆ παιδαγωγοῦ φησιν,
ἀπολώλεκάς μου φ μέρακιον παραλαβὼν
ἀλλότριον αὐτοῦ, καὶ πόθους ἐωθινοὺς
εἴ μ' ἐμάθηκε δέασθαι, ζῆν, ἐκαλεῖς,
ὃ γοῦν ἐπίκουρος φησὶν εἶναι, τἀγαθὸν,
ταύτην ἐτόρωθεν, ἐκ δὲ τῆ ζῆν δὴ καλῶς,
ἑώρακάς συ φιλόσοφον, ἐπέμοι μνᾶ
ἅπαντας, οἱ γοῦν τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες,
καὶ ταῖς διαρρίβαις, ὥσπερ ἀποδεδρακότα,
ἴσασιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόφου,
ὥστ' ἐκ πολῆχθαι πάντας,
εἰς φθόρον, ἄνθρωπος δ' οὗτός ἐστιν, ὃς φησιν.
ὅστις ἄνθρωπος δὲ φύς
γλῆσον ἡ μαρτήκων, ἢ τ' εἰς φορὰ τὶς ἥρπακε,
ἢ σφατηγήσας προσῶφλεν χρηγὸς θ' αἱρεθεὶς
ἢ ζηπαρχῶν ἀπήξατ' ἢ πολέων ἦλω κέποι,
οὐ βέβαιον οὐδεμία, πλὴν ὃς ἂν καθ' ἡμέραν,
οὐ δ' ταῦτα σφόδρα τι, μὴ τ' πῶ ζάπιζαν ἁρπάσ-
ἐν τοῖς ἤδη τ' ὀδόντ' τυγχάνη κατεσακὼς, (σαι
τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ ἐν ὑδρίᾳ· εἰς ταὐτ' οὖν ἰὼν ἀποβλέπων ἄνδρες φίλοι, εἰκότως ἂν ἐπαινέσειεν τὸν
καλὸν χρύσιππον, κατιδόντα ἀκριβῶς τὴν ἐπικούρου φύσιν, καὶ εἰδότα, μικρόπολιν εἶναι τῆς φιλοσοφίας αὐτ', τὴν ἀφχεσσάβυ λεσσολογίαν, ἣν πάντες οἱ τ' φιλοσόφων λεσσίμαρδοι, θεογονίαν τινὰ αὐτ' λ. λέγουσιν τὴν καλὴν ταύτην ἐποποιΐαν, πρὸς ἃς μὴ θεόσυνῆ ὃς ἐν φάσματι, ἢ φιλαρδύρῳ φησὶν ἐκ δύτ'.
ἄνθρωπ' ἀπολέσμε, πῶν τ' ἐκ τῆς ποικίλης
ἐρεῖς ἀλλόδιον ἔθ' ὁ πλᾶδος ἀνθρώπῳ πάχνης
ταύτην λαβὼν, ἀπώλεσ' ὦ πάλαι' ἐγώ·
ἐπαρίστερ' ἔμαθες ὦ πόνηρ' γράμματα,
γεφιλοσόφηκα σ' γῆ τε, κ' οὐρανῷ λαλῶν,
ἐπὶ τῆ οὐλοπάνου διαλεγομένου, παῖδες ἐπεὶ σῆλθον φορέοντες ὠδὶ λίσιων καράβους μείζονα σ' καλ-
λιμέδοντος τῆ ῥήτορος, ἐς δεῖ σ' φιλησεῖν τῷ ῥεώματι κάραβος ἐπικλήθη· ἄλεξις μὲν οὖν αὐτὸν ἐνδορ-
κίδι, ἢ ποππυζούσῃ, φίλιχθυν ἢ κοινῶς παρασίσωσι, καθάπερ ἢ ἄλλοι τ' κωμῳδοποιῶν, λέγων ὅτως.
τοῖς ἰχθυοπώλαις ἔστιν ἐμφερισμένον,
σπῆσαι παναθηναίοισιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,
ὡς αὐτὸν ὄντ' αὐθέσιν τῆς τέχνης μόνον
ὥσφασι, χαλκῆν καλλιμέδοντος εἰκόνα
ἔχουσαν ὁπόν καράβον ἐν τῇ δεξιᾷ;
σωτῆρα, τοὺς ἄλλους δὲ πάντας, ζημίαν.
ὁρισαντύδασος δὲ ἦν πολλοῖς ἢ τῆ καράβου ῥώσις, ὡς ἔστι δεῖξαι δεῖ πολλῶν τῆς κωμῳδίας με-

ρῶν. ἀρκέσει δὲ ταῦτ' ἀριζοφάνης ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις, οὕτως λέγων,

Ἰχθῦς τις ἐώνηται, ὅσον πίδιον,
Ἢ νῆσις, ὁ πατὴρ ἢ γαλεὸς, ἢ τευθίς,
οὐδ' ὄφιον, ἀλλὰ πνικὸς, ἀλλ' ἔπαρ ἡμῖν,
οὐδ' ἐγχέλειον, οὐδὲ καράβου μέγαν,
Ἢ τῶν τοξοτῶν καρίδων δ', ἢ πουλύποδ',
μὰ φῦ δί' οὐδὲ τοὐδὲ βάτις, οὐδὲ φήμ' ἐτώ;
οὐδὲ χαδῶν, οὐδ' ἀφύαιον δέλφακος,
Γναθικὸ κοπιῶσαν ἐπικουρήσατε.

Γλαυκίας δὲ καρίδιαδ' αὖ ἔφη λέγων τοὺς ἀσακοὺς ἡδυλουμένους, ὧν μνημονεύει Φυλύλλιος ἐν πόλεσι, καὶ ἀρχέστρατος γοῦν ἐν τῷ δευτέρῳ φάσκει, οὐδ' ὅλως που καράβον ὀνομάζων, ἀσακὸν προσαγορεύει ὥσπερ καὶ τούτοις,

Ἀλλὰ παρεὶς λῖπον πολιὸν, ἀσακὸν ὠνοῦ,
τὸν τὰς χεῖρας ἔχοντα μακράς,
ἄλλως τε καρίδιαδ',
τοὺς δὲ πόλιας μικροὺς, βραδέως δ' ὠδὶ ταῖαν ὀρούει,
εἰσὶ δὲ πολεῖσι μὲν πάντων ἀρετῇ τε κράτιστοι ἐν λιπάραις, πολλοὺς δὲ καὶ ἐλλιπάσοντος ἀθροίζει. καὶ ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβης γάμῳ, ἣν προειρημένον ἀσακὸν λέγων τὸ ἀρχεστράτου δηλοῖ, ὅτι καράβος ἐστὶ, λέγων οὕτως,

ἐντὶ δ' ἀσακοὶ, κωλύεσθαι ναί τ' ἐχόσαι φόλια μικρὰ, τὰς χεῖρας δὲ μακρὰς, καράβος δὲ πῶνυμα. Ἴδιον δ' ἔστι γένος καράβων τι, καὶ ἀσακῶν ἄλλο, ἔτι δὲ καρίδων. τὸν δ' ἀσακὸν οἱ ἀττικοὶ δηλοῦσι τὸ. ὃ ἀσακὸν λέγουσι, καθάπερ καὶ ὀσταφίδας. ἐπίχαρμος δὲ ἐν γᾷ, καὶ θαλάσσᾳ φησὶ, καὶ ἀσακοὶ γαμψώνυχοι· ὡσεύσιπος δὲ δὲ ἐν. β'. ὁμοίως, παραπλήσιά φησιν εἶναι τῶν μαλακοστράκων, κάραβον, ἀσακὸν, νυμφὴν ἄρκυν, καρῖνον, πάγουρον. διοκλῆς δ' ὁ καρύστιος φησι, καρίδες, καρῖνοι, κάραβοι, ἀσακοὶ, βύσσωμα, καὶ διουρητικά. κολύβδαιναν δ' ἔριννον ἐπίχαρμος ἐν τοῖς προεκκειμένοις, ὡς μὲν νίκανδρός φησι, τὸ θαλάσσιον ἀλλοῖον, ὡς δ' ἡρακλείδης ὁ ὀψαρτυτικὸς, τὴν καρίδα. ἀριστοτέλης δ' ἐν ζώων μορείων, τῶν μαλακοστράκων ὀχεύονται φησι, καράβοι, ἀσακοὶ, καρίδες, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ καὶ τὰ ὀπισθουρητικὰ τῶν τε γραπτῶν. ὀχεύοντες δὲ τὸ ἀρρεν ὀρχουμένου πρὸς τὴν γῆν, ἤδη γὰρ ὥπται ἡ ὀχεία πάντων τῶν νεύτων. σπαχοῦ δὲ, ὅταν τὰ σῦκα κρῖνῃ πεπαίνεσθαι γίνονται δ' οἱ μὲν καράβοι ἐν τοῖς γραπτοῖς, καὶ πετρώδεσιν, οἱ δ' ἀσακοὶ ἐν τοῖς λείοις, ἐν δὲ τοῖς πηλώδεσιν οὐδέτεροι. διὸ καὶ ἐν ἔλεσιν οὐδέτεροι μὲν, καὶ ὠδὶ βάσον, ἀσακοὶ γίνονται, ὠδὶ δὲ φ σίγειον, καὶ ἴτ' ἄδω, καράβοι. εἰσὶ δ' οἱ καράβοι μακρόβιοι πάντες. θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ τῶν φωλευόντων, οὐ ἀσακοὺς, καὶ καράβους, καὶ καρίδας ἐκδύεσθαί φησι φ γῆρας. ὠδὶ δὲ τῶν καρίδων, ὅτι καὶ πολλαὶ καρίδες ὠδὶ χόντιῶσον, ἔφορος ἐν τῇ πρώτῃ ἱστορεῖ, κτίσμα φάσκων αὐτὴν τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ ὠδὶ δηλιακοῦ γενομένου κατακλυσμοῦ, μετὰ μακαρτὸν, καὶ μέχρι νῦν φ τόπον κατοικεῖσθαι καρίδας. ὁ δὲ ὀνομακλείδας ἀρχέστρατος παραινεῖ τάδε,

Ἦν δὲ ποτ' ἐς ἴασον καρῶν πόλιν ἐσαφίκηαι, καρί δ' ὑμεγέθη λάψῃ σαπίαι δὲ πρίασθαι. ἐν δὲ μακηδονίᾳ τε, καὶ ἀμβρακίᾳ, μάλα πολλαί. ἐκ τεταμένως δ' ἔρικε καρῖδα, ἀραιρὼς μὲν ἀνακαμπυλίωνι, λί' τε κακμπύλαι, καρίδες ἰχθύλλον δελφίνων λίκνον, εἰς χρινὸ πλεκτὸν ἄλος. καὶ βύβουλος ἐν ὀρθαννῃ. καρῖδα κακθήκα κάτω, κἀνέσασ' αὖθις. ἀναξανδρίδης λυκούργῳ, καὶ συμπαίζει καριδαρίοις μετὰ πορδικίων, καὶ θειτιδίων, καὶ φιτταλίοις μετὰ κωβιδακείων, καὶ σκινδακείοις μετὰ κωβιλίων. ὁ δ' αὐτὸς κἀν παυλάρῳ φησίν· οὐκ ἐπικεκρυφῶς ὀρθὸς ὢν ἐλπίσῃσι, λύτη δὲ καρίδιοῖ σ' σῶμα. κακμπύλη ἄγκυρά τ' ἐστὶν αὐτικρὺ τοῦ σώματος; ἐν δὲ κορκίῳ, ἐρυθρώτερον καρῖδος ὀπτῶν ὀ ἀποφανῶ· εὔβουλος, τηθαῖς καρῖδα τε τῶν κύφων. καὶ ἀνακλαίχῳ, κυρταὶ δ' ὁμοῦ καρῖδες ἐν ξηρῷ πέλῳ, καὶ ἐν ἁλέμῳ, ὠρχοῦντο δ' ὡς καρίδες ἀνθράκων ὠδὶ, γνάθωσι κυρταί. σωσικλείδης ἐρίφοις· ὑπόλις ἀναίξιν ὅπως, γλαῦξ ἅπαξ ποτ' ἐν φάλαγγος ἔφαγον καρίδας. καὶ ἐν δήμοις, ἔχων φ πρόσωπον καρίδος μαθλητῖνος. ὠνομάσθησαν δὲ καρίδες ἀπὸ τοῦ καρᾶ, φ τοῦτον μόριον τοῦ σώματος ἡ κεφαλὴ ἀπηνίκαρ. καρίδες δὲ βραχέως οἱ ἀττικοὶ ἀνακλάτως, παρὰ γὰρ φ ἡμεῖς γίγνεται δι' φ μείζονι κεχρῆσθαι κεφαλῇ, ὡς εἶῶ παρὰ φ γραφὴ, γραφὶς, καὶ βολὴ, βολὶς, οὕτω καὶ παρὰ δ' καρὴ, καρὶς· ταθείσης δὲ τῆς παρατελευταίας, ἐτάθη καὶ φ τέλος, καὶ ὁμοίως λέγεται τῷ ψηφὶς, κρηπὶς, καὶ τευθίς. ὠδὶ δὲ τῶν ὀστρακοδέρμων τούτων, δίφιλος μὲν ὁ σίφνιος, οὕτως γράφει, τῶν δ' ὀστρακοδέρμων καρὶς, ἀσακὸς, κάραβος, καρκῖνος, λέων, τοῦ αὐτοῦ γένους ὄντα διαφέρουσι. μείζων δ' ἐστὶν ὁ λέων τοῦ ἀσακοῦ, οἱ δὲ κάραβοι κὴ γραπταῖοι λέγονται, τῶν καρκίνων δ' εἰσὶν σαρκωδέστεροι. ὁ δὲ καρκῖνος, βαρὺς, καὶ δύσπεπτος. μνησίθεος δ' ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ ὠδὶ ἑκτῶν, κάραβοί φησι, καὶ καρκῖνοι, καὶ καρίδες, κὴ τὰ ὅμοια, δύσπεπτα μὲν ταῦτα, τῶν δὲ ἄλλων ἰχθύων οὐ πόρρω πολλῷ. πρέπει δ' αὐτοῖς ὀπτᾶσθαι μᾶλλον, ἢ ἕψεσθαι. κουρείδαν δὲ, τὰς καρείδαν ἔρικε σώφρονι γυναικείοις, οὕτως; ἴδε καλαὶ κουρείδων, ἴδε καμμάρων, ἴδε φίλα θάσσει μαὶ, ὡς ὑβρυβαί τ' ἐντὶ καὶ λέως ὑριχιῶσαι. ἐπίχαρμος δ' ἐν γᾷ, καὶ θαλάσσᾳ, καρείδα τε φοινίκεαι, ἐν δὲ λόγῳ, καὶ λογιναὶ δι' ὧν ἔρικεν, ἀφύαν τε, καρείδαν τε καμπύλαν. σιμωνίδης δὲ θωύροισι τευθὶς, κωβίοισι καρείδες· ἐξ ἧς εἰσκομίσθη τις νηστὶς ἅπασα ὠδὶ φλημμελὴς τῷ καλαμίῳ ἐπίπλῳ, ὃν φίλέταιρος ἐν τηρεῖ, ἐπίπλοιον ἔρικεν. εἰς ἅπαν ἀποβλέψας ὁ κωμῳδὸς, λέγει ἡμῖν, ἔφη, ὡς σοφὲ οὐλπιανὲ ἔπου κεῖται οὕτως φ ἅπαξ ἐν τετυλιγμένον, καὶ ὃς ἐὰν πρότερον λέξῃς σὺ παρὰ τίνι, ὁ ἐπίπλους ἔρικεν ὠδὶ τὸ λίπους, καὶ τοῦ ὑμένος· ἀντιθρυασμένων ἐῶν κύπτον ὁ

των ὁ μυρτίλος ἔφη, ὁμῆ ἐπίωλος παρεπιχάρμῳ σὺ βάκχαις κὴ ἴτ αὖθις ἐπικάμψας ἐπίωλόω, κὴ σὺ θεάρξοις, ὀσφύος τε πίεμ, κὴ ἐπίωλος, κὴ ὁ χῖος δι' ἴων σὺ ταῖς ἐπιθημίαις ἔφη τ' ἐπικάμψας, ἀπέχθης φίλῃ κεφαλὴ ἀλπανέ τ' ἐπίωλον, ἤν δήποτε αὐῷ σὺ τυλιχθεὶς ἡσυχαίνῃς, κὴ πάντας ἡμᾶς ζητήσεων ἀπαλλάξῃς, τό τε μαρτύριον τ' ὅπως διεσκευασμένον ἤπατος δίκαιος εἰ ἀπομνημονεύσαι, προφερμίῳ σοι πάλαι ὅτε π' τ' ὠτίων, κὴ ποδῶν ἐζητοῦμεν· ἄλεξις σὺ κρατεία, ἣ Φαρμακοπώλῃ εἴρηκε, πᾶσα δὴ ἐκλογὴ χρησίμη δοτέ εἰς θολλά, ἐπεὶ τὰ νῦν δὴ μνήμης ἀκρατεῖς, αὖθις ἐγὼ διεξελεύσομαι. φησὶ δ' οὕτως ὁ κωμικός. Γρῶτον μὲν ὄσχεια π' νηρεῖ τινὶ ἰσῶν, Γδρόν τι φυκιοῖσιν ἠμφιεσμένῳ, Ἔλαβον ἐχίνους τέ. Ἔστι τ' προοίμιον λείπουσι χαριέντως ταῦτα πεπρυτανευμένα, τούτ' δ' ἀπολυθεὶς κειμένων ἰχθυλίων Μικρῶν φρεμόντων τῷ δίκῃ, τί πείσεται, Θαρρεῖν κελεύσας εἴνεκ' ἐμοῦ ταῦτ' οὖν δίκῃ, Φήσας ἀδικεῖσθαι περιάμπλω γλαῦκηθ' μίαν, Ἔπειτα νεύρκην ἔλαβον σὺ θυμούμενος, Ὅ τι δὴ γυναικὸς ἐπιφρούσης δακτύλους, Ἀπαλοὺς ὑπὸ ἀκανθῆς μὴ δίκῃ τούτων παθεῖν, Ἐπὶ τ' τάγηνον φυκίλαο' ἡψήσαο πνικὰς, καρίδα, φύκιον, κωβιὸν, πέρκιλον, ἀσκάρον; Ἐποίησα τ' αὐτὴν θικιλώτερον ταῦ, κριάδια, ποδάκια, ῥέγχη πινὰ, ὠτάρια, Ὑγιὲς ἢ πάπτον ἐγκεκαλυμμένον, λιχνεύεται γὰρ πολιτικὸν τῷ χρώματι, τούχοις μάχειρος οὐ πρόσα, ὃ οὐκ ὄψεται; οἰμώξεται γὰρ νὴ δία λέγω σαφῶς Ταὐτ' οἰκονομῶ, κὴ γλαφυρῶς, κὴ ποικίλως οὕτω, ποῦ γὰρ ζῦφον αὐτὸς, ὥς τε ζῦς Δειτωνοῦντα' εἰς τὰ λοιπὰ διεμβάλλειν ποῦ, ἐνίοτε ζῦς ὀδόντα' ὑπὸ τῆς ἀδονῆς, Τὰς σικυάκια', πάντων δὲ κὴ τὰς σικύας εἰς, τούτων ἕτοιμός εἰμι δικνύειν λέγειν, Ῥᾶστα προδιδάσκειν, αὖ θέλῃς μανθάνειν, ὅτι δι' ἔθος ὃ ἐπίωλο περικαλύπτεται τὰ ἢ πάπια· ἢ γάσανορος ὁ ἀδελφὸς σὺ ὑπομνήμασί φησι, μετάνδραν πού ἑταίραν, ὡς σὺ τοῖς κεκαλυμμένοις ἢ πατίοις αὐτὴ πεθυμόνιον ἔλαβεν, κὴ ὡς πολυελουσα δ' σέαρ ἴδεν, αὐέκραγεν ἀπόλωλα, πέπωλον μ' ὤλεσαν τοδε πῦχαι, μή ποτε ᾖ κὴ κρώζυλος ὁ κωμῳδοποιὸς αἰσχυνόμενον εἶπεν δ' ὑστότ' ἢ παρ. ὥσπερ κὴ ἄλεξις σὺ φθυποβολιμαίῳ, λέγων ὅπως, καὶ πολεκτάνῳ σιφρὰ σφόδρ', σὺ τούβις τ' φυ λισχυνόμενον ἢ παρ, κὴ πρίσιας καταφαδᾶ. Η' πάπτον δ' εἴρηκεν αὖ ἰσοφάνης σὺ ταγηνισᾶις, κὴ ἀλκαῖος σὺ παλαίστρᾳ, δ' ἔβλης τ' σὺ δυσκαλίωνι, δᾶσσω τέον ᾗ λέγοντας δ' ἢ παρ, κὴ τ' ἢ σωσαλοιφὴ δεῖ πολαρχιλόχῳ δὲ δασύος, φησὶ τ', χολὴν τ' ἀκ ἔχδις ἐφ' ἢ παῦ. ἔστι δὲ κὴ ἰχθῦς τις ἢ παῦς καλούμενος, ὃν φησιν αὖ ἐφ' οὗ βούλῃ σὺ λάκωσιν, οὐκ ἔχδν χολὴν, ἀκ ὥσπερ χολὴν ἔχδν, ὡς δ' ἢ πάντωμοι διελέγω· ἐτὼ δέ γ' εἰμὶ τ' μελαμπύτων ἔτι, ἢ γάσανορος δ' σὺ ὑπομνήμασιν σὺ ταῖς κεφαλαῖς φησι τ' ἢ πατον δύο λίθους ἔχδν τῇ μ' αὐγῇ, κὴ τῷ χρώματι παραπλησίους τοῖς ὀστρίοις, τῷ δὲ σχήματι ῥομβοδδεῖς· ταγηνιστῶν δ' ἰχθύων μνημονεύει καὶ ἄλεξις ὃ σὺ δημιζίῳ, καθάπερ καὶ ὃ πρόκειμένῳ σχήματι βούβουλος ὀρθαύχην, Γᾶσα δ' σύμορφος ζωὴ, Ἐρεῖος ἀπήλιθ τηγανώντε σωζοφα. Τειβαλλομπάνος θρεπταμφακύλλια, ὃ μὰ τὴ τευθὶς, κὴ φαλῆρεὺς ἢ κώφη, Σωλαίχοισιν ἀρνείοισι συμμεμιγμένη, γνδὰ χορδὺξ πῶλος, ὡς ὑπὲρ ζυξ, Ῥῖπὶς δ' ἐγείρῃ φύλακας ἠφάισα κωὰς, Θορμῆ παροξωύσασα πνοῇ πηγάνῳ, ὁ σμὴ ὃ πρὸς μυκτῆρας ἠρεθισμένη Λασῇ, μεμιγμένη δὲ δὴ μηδοσκόρῳ, κοίλη φαρκίδος δακτύλῳ πάσμαλι Σύρῃ τε ἡρὸς ἐμβολὰς, μεμιγμένη Δεῖπνα πρόσορομον ἄριστον, ἔαθιον δὲ κὴ ταγηνιστὰς σηπίας.- Φιλαίτδρος, ἢ νικόστρατος σὺ ἀντύλλῳ φησὶν, ἄποτ' αὖθις σηπίαν ἀφ' τηγάνῳ δλμήσαιμι φαγεῖν μόνος· ἢ γέμων δ' σὺ φιλίννῃ, κὴ γόνου ἐκ ταγήνῳ ἐθίοντας ποιεῖ σὺ τάρις. Μάλα ταχέως αὖτ' πρίῳ πώλυπον, καὶ δόσκατα φαγεῖν ἀπὸ τηγάνῳ γόνον· Ἐπὶ βύβις δ' χηθεὶς ὁ ἀλπανὸς αἰσθεὶς δὲ, ἀποβλέψας, ὡς ἡμᾶς, κὴ τὰ ὑφ' ὀρθαύχης βούβουλα ἰαμβεῖα, ἐπῶν, ὡς οὐ νεανικὴν ἔτ' τηγάνῳ, ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς μυρτῖλος· ὅτι τ' ἄδειν βούτ' πριάμενος ποτε ἔφαγεν, οὐ δίδακτ', ἰνὸς οἰκεῖ αὖτ' ἐπόνησε μοι ποτὲ τὰ ἐκ πορνοβοσκῆ βύβλα ἰαμβεῖα τάδε, Τρέφει με θεὸς κλύς τις αὖος βαρὺς, γλαυκ', Φυλαφύγιος δὲ καλιτήειος; ὀψοφάγος, ὀψωνῶν δὲ μέχρι χριωβόλα, Ἐπεὶ δὲ πεπαυλθυμένος ἦν ὀνεανίσκος, κὴ ἀχὶ π' τῷ μυρτίλῳ γε, ἀλλὰ π' ἄλλῳ τινὶ, ὡς ἐπυνθανόμην αὖτ', πῶς εἰς τ' μυρτῖλον νέον ἔπεσεν, ἔφη μοι τὰ, ἐκ νεοπτίδος αὐτιφάνους τάδε, Γῶς ὢν μετ' ἀδελφῆς, εἰς Ἀθήνας σὺ τάδε ἀφικόμην ἀχθεὶς ὑπό τινος ἐμπόρου, Σύρος τ' γένος ὤν, πεντυχὼν δ' ἡμῖν ὁδῖ, κυρυτόμενος ὀβολοστάτης ὢν ἐπρίατο, Ἄνθρωπος αὐτυπέρβλητος εἰς πονηρίαν τοιοῦτος, οἷος μηδένα εἰς πὼ οἰκίαν, Μὴ δ' ὢν ὁ πυθαγόρας ἐκεῖνος ἤθιον, Ὃ ζισμαναφείτης εἰς φόρδν ἔξω θύμα, Ἔτι τ' ἀλπανὸς ριαῦτά τινα παίζοντος ὁ κωόκλος ἀνέκραγεν, ἀρτου δεῖ, κὴ ὀτ' μεσαπίων ἔασι λέως, λέτω τ' σὺ ἰαπυγίᾳ, π' οὗ κὴ σύβραμμά ὅτι πολέμωνι, μνημονεύει δ' αὐτοῦ κὴ θακυλίδης σὺ ἐβδόμῃ, κὴ δημήτριος ὁ κωμῳδοποιὸς, σὺ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι σικελίᾳ, δι' οὗτ', κἀκεῖθεν εἰς πὼ ἰταλίαν αὐτόμῳ νότῳ, Διεβάλομεν δ' πέλαγος εἰς μεσαπίους, Ἄρδος δ' ἀσκλαβῶν ὀξυζύγιος ἡμᾶς κἀκῶς, Ξένος χαρίεις ἐκεῖ μέγας, κὴ λαμπρὸς ἦν, οὐ τούτου οἷον τοῦ ἀρτου ὁ νεὼ καιρὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν βυρημιέων ὑπὸ τῆς σιτοῦς καλουμένης δημήτρος, κὴ σιμαλίδος. οὕτως τ' ἢ θεὸς π' συρακουσίοις τιμᾶτ', ὡς αὐτὸς πολέμων ἱσορεῖ, σὺ τῷ π' τοῦ μωρύχου, σὺ δὲ τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς τίμαιον σὺ σικελῷ φησὶ τῷ βοιωτικῷ μεγαλαρτου, κὴ μεγαλομάζου ἀγάλματα ἰσρυάθ· ἐπεὶ δὲ ἤδη ἄρτοι εἰσενηνεγμένοι, κὴ πολῆθος ἐπ' αὐτοῖς

παντοδαπῶν βρωμάτων ἀποβλέψας, εἰς αὐτὰ ἔφη, τοῖς ἄρτοις ὅσας ἡδονὰς παρέχεται ὁ ταλαίπωρος ἐρως! φησὶν Ἀλέξις ἐν τῇ εἰς Φρέαρ, ἡμεῖς δὲν εἴπω μή τι καὶ περὶ ἄρτων, προφθάσας δ' αὐτὸν ὁ πονηρὸς ἔφη. Φρύφων ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς φυτικοῖς ἐπιγραφομένοις, ἄρτων ἐκτίθεται γένη ἕνδεκα· τὸ μὲν μνημονεύει, ζημίτην, ἄζυμον, σεμιδαλίτην, χονδρίτην, συγκομιστὸν, ὄξυρον δ' εἶναί φησι, καὶ διαχωρητικώτερον τοῦ καθαροῦ· τὸν δὲ ὀλυρῶν, τὸν ἐκ τιφῶν, τὸν ἐκ μελινῶν. γίνεται μὲν φησὶν ὁ χονδρίτης ἐκ τριῶν ζεσταῖς, ἐκ δὲ καὶ ἀθῆς χόνδρον μὴ γίνεσθαι, παρὰ δὲ τὰς ὀπήσεις ὀνομάζεσθαι ἰπνίτην, οὗ μνημονεύει Τιμοκλέα ἐν Φαυδολησταῖς, οὕτως; καταμαθὼν δὲ καὶ μᾶλλον θερμὸν σκάφην, Θερμῶν ἰπνιτῶν εἰθιον. ἐς χαρίτην τοῦ μνημονεύει Ἀντίδοτος ἐν πρωτόχρῳ. λαβόντα θερμοὺς ἐς χαρίτας, πῶς πού; τοὺς δὲ ἀπελίποντα βάπτειν εἰς γλυκύ. καὶ κρόμβυλος ἀνάπαγχομένῳ. καὶ σκάφην λαβὼν ἵνα τῶν ἐκ χαρίτων τῶν καθαρῶν. λύγκος δ' ὁ Σάμιος ἐν τῇ πρὸς διαγόραν ἐπιστολῇ συγκειμένων τὰ ἀθήνησι γινόμενα τῶν ἐσθιομένων πρὸς τὰ ἐν Ῥόδῳ, φησὶν, ἔτι δὲ σεμνυνομένων παρ' ἐκείνοις πόνων ἀγορίων ἄρτων, ἀρχομένου μὲν τοῦ λείπου, καὶ μεσουμένους, οὐδὲν λειπομένους ἐπιφέρουσιν, ἀπειρηκότων δὲ, καὶ πεπληρωμένων ἡδίστην ἐπεισάγουσι διαζιβλῶ τὸν διάχρηστον ἐς χαρίτην καλούμενον, ὃς ἄπτεται κέκρατε τοῖς μελίγμασι, καὶ τῇ μαλακότητι, καὶ τοιαύτην ἐνδυπτόμενος ἔχει πρὸς τὸν γλυκὺν συναυλισμὸν προσβιαζόμενος, θαυμαστόν τι σωτελὲς καθάπερ ἀπανήφειν πολλάκις γινέσθαι μεθύοντα, τὸν αὐτὸν τρόπον λύει τῆς ἡδονῆς ἀπεπείρητον γίνεσθαι τὸν ἐσθίοντα. ταβαρίτην σῶ παιδὸς ἐν κυνηλίᾳ, ταβαρίτης δ' ἄρτος ἦν πολυσίγαθος ἀχαΐνασε, τοῦ δὲ ἄρτου μνημονεύει σῆμος ἐν ἐβδόῳ δ' ἡλιάδος, λέπων, ταῖς θεσμοφόροις γίνεσθαι· εἰσὶ δὲ ἄρτοι μεγάλοι, καὶ ἑορτὴ καλεῖται μεγαλάρτια ἐπλεγόντων τὸ φερόντων Ἀχαΐνιον· ἕκτος ἔμπολεον λάγον. κειβανίτην. τοῦδε μνημονεύει ἀριστοφάνης ἐν γήρᾳ, ποιεῖ δὲ λέγουσαν ἀρτόπωλιν δίκης πασμένων αὐτῆς τὸ ἄρτων ὑφ' ὧν ἀγόρασ' ἀποβαλόντων. τουτί τί ἦν ὃ πρᾶγμα θερμοὺς ὦ τέκνον, ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς κειβανίτας πάνυ λευκοὺς ὦ τέκνον. ἐκρυφίαν. τούτου μνημονεύει νικόστρατος ἐν ἱδροφαίτῃ, καὶ ὁ ὀψοποιὸς ἀλέξις· οὐ κατὰ καιρὸν δ' μαρτύριον παρεθησόμαι. δίπυρον· βούβουλος ἐν γαννυμήδει, δικπύρους τὲ θερμούς· οἱ δίπυροι δ' εἰσὶν, τίνες. ἄρτοι φυφῶντες· ἀλκαῖος γαννυμήδει· λάγανον, ὃ ἐλαφρόν τέ ἐστι, καὶ ἄφορον, καὶ μᾶλλον αὐτὸ ἢ ἀπανθρακὶς καλουμένη· μνημονεύει δὲ τοῦ μὴ ἀριστοφάνης ἐν ἐκκλησιαζούσαις, φάσκων λάγανα πίπτεται, τῆς δ' ἀπανθρακίδος διόκλῆς ὁ καρύστιος ἐν πρώτῃ ὑγιεινῶν, οὕτωσὶ λέγων, ἡ δ' ἀπανθρακὶς ἔστι τῶν λαγάνων ἀπαλωτέρα· ἔοικε δὲ καὶ οὗτος ἐπ' ἀνθράκων γίνεσθαι, ὥσπερ καὶ ὁ παρ' ἀττικοῖς ἐγκρυφίας· ὃν καὶ ἀλεξανδρεῖς τῷ κρόνῳ ἀναφροῦντες προσαγορεύουσιν ἐθίειν, τῷ βουλομένῳ ἐν τῷ κρόνου ἱερῷ. ἐπίχαρμος δὲ ἐν ἥβης γάμῳ καὶ μούσαις· οὗτος δὲ ὁ ἄρτος διασκευάζεται τοῦ προκειμένου, ἄρτων ἐκτίθεται γένη, κειβανίτην, ὅμορον, σταιτίτην, ἐγκρίδα, ἀλειφατίτην, ἡμιάρτιον, ὧν καὶ σώφρων ἐν γυναικείοις μίμοις μνημονεύει, λέγων οὕτως, λεπτὸν ταῖς θείαις κειβανίτας, καὶ ὁ μόρος, καὶ ἡμίαρτον ἐκ ατα· δίδα δὲ ἀσφοδελὸς φίλοι, ὅλα ἀττικοὶ μὴ δι' ἓ· ρ· στοιχεῖα λέγουσι, καὶ κειβανον, καὶ κειβανίτην· ἡρόδοτος δ' ἐν δευτέρᾳ τ' ἱστοριῶν ἔφη, κλιβανίῳ διαφανεῖ. καὶ ὁ σώφρων δέ φησι, τίς σταιτίτας, ἢ κλιβανίτας, ἢ μιαρτία πίστει, ὁ δ' αὐτὸς μνημονεύει καὶ πλακίτα τινὸς ἄρτου ἐν γυναικείοις· εἰς νύκτα μεταξὺ σὺ δ' ἄρτῳ πλακίτα· καὶ τυρῶντος δ' ἄρτου μνημονεύει ὁ σώφρων ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ πενθερᾷ, οὕτως, συμβουλεύω τ' ἐν φαγεῖν ἄρτον γ' ἄρτι τυρῶντα τοῖσ παιδίοισιν. νίκανδρος δ' ὁ κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις τὸν ἄζυμον ἄρτον καλεῖ σάραβον· πλάτων δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν νυκτὶ μακρᾷ τοὺς μεγάλους ἄρτους, καὶ ἑψητοὺς, κιλικίους ὀνομάζει δι' οὗτων. καὶ δ' ἄρτους ἔφη περιάμενος μὴ τῶν καθαρυλλῶν, ἀλλὰ μεγάλους κιλικίους, ἐν δὲ ᾧ μενελάῳ ἐπιγραφομένῳ, ἀγελαίους τινὰς ἄρτους καλεῖ. αὐθεπύρου δ' ἄρτου μέμνηται ἄλεξις ἐν κυπρίῳ. τὸν δ' αὐτόπυρον ἄρτον ἀρτίως φατὸν. φρυνίχος δ' ἐν ποασσρίαις, αὐτοπυρίτας αὐτοὺς καλῶν, φησὶν, αὐτοπυρίτης σῖτ' ἄρτος, καὶ λιπῶσι στεμφύλοις ὀρνίθου δ' ἄρτου μέμνηται σοφοκλῆς ἐν ἰππολέμῳ, ἥδιστ' ἂν ἐρύζης γινομένου, ἢ ἀφ' ἑστίας γιγνομένῳ σοί μαζος, ὅ ἐστιν ὅμοιον σησάμῳ· καὶ μάλιστα δ' ἄρτους ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς, λαμβάνει τε κόλλαβον ἑκάστος, καὶ πάλιν, ἢ δ' ἀλφιτος ὀπωρινῆς, ἢ ζέαν φέρει δεῦρο μετὰ κολλάβων χλιαρῶν, γίνονται δ' οἱ ἄρτοι τοιοῦτοι ἐκ νέου πυρῶν, ὡς φιλλύλιος ἐν αὐτῇ παρείκασιν, αὐτὸς φέρων, πάρεμι πυρῶν ἐκ χόνδρος ζιμήνων, μαλακὸν χρῶτα καὶ μάλιστα θερμούς· μακωνίδων δ' ἄρτ', μνημονεύει ἄλκμαν ἐν ᾧ πεντακαιδεκάτῳ, ὅτι, κλίναι μ' ἐπτὰ, καὶ τόσαι ζάπεδαι μακωνίδων ἄρτ' ἐπιστέφουσαι λίνῳ τε, σασάμῳ τε, κἠν πελίχναις πίσαι π· χρυσοκόλλαβοι Ἑρωμάλεον δέμας μέλιτος, καὶ λίνου· τ' ἠ κολλύρας καλαμιαίου ἄρτου ἀριστοφάνης ἐν ἐρήνῃ, καὶ κολύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὅλον ἐς αὐτὴν, καὶ ἐνόλυρα, καὶ κολύραν τοῖς πυρῶσι, δέμας τὰν μαρδωνίων ζόπαιον· ὁ δ' ὀβελίας ἄρτος κέκληται, ἅτι ὅλα ὀβολοῦ πιπράσκεται, ὡς ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ, ἢ ὅτι ἐν ὀβελοῖς ὀπτᾶται· ἀριστοφάνης γεωργοῖς, εἰ τ' ἄρτ' ὀπτῶν τυγχάνοις ὀβελίαν· φορεκράτης ἐπιλήσμονι, ὦ λαν ὀβελίαν ἀποδῶ, λάρτα δ' μὴ λαμᾶν· ἐναλδανῶ δ' καὶ ὀβελιαφόροι οἱ ἐν ταῖς θριπαῖς παρεφέρονται· αὐτὸν δὲ τ' ὦμων. σωκράτης ἐν ἐπιλήσεως τ' ὀβελίαν φησὶν ἄρτον, διόνυσο δ' εὑρεῖν ἐν ταῖς στρατιαῖς βύνιτας ἄρτους ὁ προσαγορευόμενος λεκιβίτας ὥσ φησι σωκράτης· πανὸς ἄρτος, μεσάπιοι καὶ πλὴ πολησμονὴν πανίαν

καὶ

ΑΡΤΟΙ.

καὶ πάνια τὰ πολύσπορα. Ἐλέσθω σὺ μεσόριβα· καὶ ἀρχίλοχος σὺ πηλίφῳ· ἐρίνθιοντε σὺ ἀμφιρρύωνι. ἢ ῥωμαΐδι δὲ πᾶνα, τὸν ἄρτον καλοῦσι. νασσὸν ἄρτος ζυμίτης καλεῖται μέγας, ὡς φησι πολέμαρχος, καὶ ἀρτεμίδωρος, ἡρακλέων δὲ, πλακοῦντος εἶδος, νικόστρατος δὲ σὺ κλίνῃ, νασσὸς δὲ μέγεθος πηλικοῦτος δέ- ισται λευκὸς, ᾧ τὸ πάχος ὑπερέκυψε τὸ κανοῦν, ὅσμὴ δὲ τῆς πίβλης μέχρι πολυηρέθη, ἐβάδιζ' ἄνω, ἢ μέ λιτι μεμιγμένη ἀτμίς τις εἰς τὰς ῥῖνας, ἕλκει γάρ· θρόμβος ἦν· κνηστὸς ἄρτος φιὸς τῆς ἴωσιν, ἀρτεμίδωρος ὁ ἐφέσιος φησὶ σὺ ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι· θρόνος ἄρτου ὄνομα· νεανίσκος ὁ κυζικηνὸς σὺ ἑαυτοῦ ἑλληνικῶν γρά- φων οὕτως, ὁ δὲ κόσμος τόμον ἄρτου τὸ καλούμενον θρόνον λαμβάνει, ἢ κρέας, ἢ τῷ πρεσβυτάτῳ νέμου σι. βάκχυλος δ' ἔστιν ἄρτος σταδίτης παρ' ἡλείοις καλούμενος, ὡς νίκανδρος σὺ ἑαυτοῦ γλωσσῶν ἰσορεῖ· μνημονεύει δ' αὐχοῦ ἢ λίβιλλος σὺ διαμαρτανούσῃ οὕτως, ἄρτους σταδίτας χρισείρκτας σταφυλῆς. ἄρτου δ' εἴδους ὄντος καὶ ὁ ἀποπυρίας καλούμενος, ἐφ' ἁθρόων δ' ἐφ' ἑαυτῆς, καλεῖτο δ' οὗτος ὑπό τινος ζυμί της. κρᾶτινος μαλθακοῖς, πρῶτον ἀποπυρίαν ἔχω ζυμίτα μάδλου πλέους κνέφαλον. ἀρχέ στρατος δ' ἐν τῇ γαστρονομίᾳ σταδὶ ἀλφίτων, καὶ ἄρτων οὕτως ἐκτίθεται,

γρῶτα μὲν οὖν δώρων μεμνήσομαι κυκόμοιο, Δήμητρος φίλε μόχθε, σύ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Ἔστι γὰρ τὰ κράτιστα λαβεῖν εἰλίσσοντά τε πάντων, Εὐκάρπου κειθῆς καθαρῶς ἀσκημένα πάντα.
Ἐν λέσβῳ κλεινῆς ὀρέσσυ σταδὶ κύμονι μαστῷ Λευκὸ τόδαι θείασ' χιόνος θεοὶ ἔμπρ ἔλασσιν
Ἄλφι τ' ἐκεῖθεν ἰὼν ὁρμᾶς αὐτὸς ἀγοράζει. Ἔστι δὲ καὶ Δήβαις ταῖς ἑπταπύλοις ἐπικεκλῆ,
Καὶ βάσω, σὺ τ' ἄλλαις πόλεσιν λιὸν, ἄλλα γίγαρ· Φαίνονται πρὸς ἐκείνας ἀφεὶς τὰ δ' ἐῶ σασσόδεκ.
Σχοινυλοδίνητος δὲ τετριμμένος ὠδε κατ' αὐχένα. (τὰ κόλλιξ θρατυλικὸς σοι ὑπαρχέτω, ὃν καλέουσι,
Κεῖνοι κειμήλια, οἱ δ' ἄλλοι χόνδριον ἄρτον, Εἶτα γὰρ σὺ τεγέας σιμοδάλεος ὑγρὸν ἐπαινῶ,
Ἐγκρυφίαν, ἣν δ' ἐς ἀγορὰν ποιούμενον ἄρτον, Αἱ κλειναὶ παρέχουσι βροτοῖς κάλλιστον ἀθλῶσαι,
Ἐν δὲ Φορβείας φύλοις ὀρυφραῖς ἐκ κλιβανίου ἐλθὼν Λευκὸς ἀφραῖς βάλλων ὥραις τόρνῃσι παρὰ δεῖπνον.

Ταῦτ' εἰπὼν ὁ τένθης ἀρχέστρατος, καὶ τῶν ἄρτου ποιημάτων ἔχειν συμβουλεύει φοίνικα, ἢ λυδὸν, ἢ γνώ- μην τοῦ ἀφ' ἑαυτῆς καπαδοκίας ἀρτοποιοὺς ἀρίστους ὄντας, λέγει δ' οὕτως, Ἔστω δή σοι ἀνὴρ φοίνιξ, ἢ λυ- δὸς σὺ οἴκῳ, ὃς τις ἐπισήμων νόον ἔσται σοὶ ὁ κατ' ἦμαρ, γαυδίας ἰδίας τεύχων, ὡς αὖ σὺ κελεύεις.
Τῶν δὲ ἀττικῶν ἄρτων ὡς διαφόρων μνημονεύει καὶ ἀντιφάνης σὺ ὀμφάλῃ οὕτως,

Γῶς γὰρ ἄν τις εὐγενὴς γένοιτο Δοῦναι τ' ἂν ἐξελθεῖν ποτε τῆς δ' ἐκτῆς στέγης,
Ὁρῶν μὲν ἄρτους, τοὺς δὲ λευκοσωμάτους, Ἵν' οὖν καταμπέχοντας σὺ πυκναῖς διεξόδοις·
Ὁρῶν δὲ μορφὴν καὶ βαΐοις ἠλλαγμένους, Μίμημα χρεὼς ἀττικῆς, ὃς δὴ γοναῖς θεαρίων ἔδιξεν·

Οὗτός ἐστι θεαρίων ὁ ἀρτοποιὸς, οὗ μνημονεύει πολλάκις σὺ γοργίᾳ συγκαταλέγων αὐτῷ, καὶ μίθαι κον, οὕτως γράφων, οἵτινες ἀγαθοὶ γεγόνασιν, ἢ εἰσὶ σωμάτ' ὑγραπευταί. ἔλεγές μοι πάνυ σταδάζων θεα ρίων ὁ ἀρτοκόπος, καὶ μίθακος, ὁ πρὸ ὀψοποιΐαν συγκαταγεγραφὼς πρὸ σικελικήν, καὶ σάραμβος ὁ καρά βος ὁ κάπηλος, ὅτι οὐκ εἰ θαυμάσιοι γεγόνασι σωμάτων ὑγραπευταὶ, ὁ μὴ ἄρτους θαυμαστοὺς παρασκευά- ζων. ὁ δὲ ὄψον, ὁ δὲ οἶνον· ἀρίστοφάνης σὺ γηρυτάδῃ, καὶ ἀπολοσίκωνι, διὰ τούτ', Ἧκω θεαρίων, ὃς ἀρτο- πώλιον λιπών, Ἵν' ἔστι καὶ βαΐων ἐσωλία· κυπρίων δὲ ἄρτων μνημονεύει βύβλος ὡς διαφόρων σὺ ὀρθαίᾳ διὰ φύτων, λευκὸν μὴ ἰδόντα παρεμπεῦσαι κυπρίας ἄρτους, Μαγνῆτις δ' λίθος ὡς ἕλκει τοὺς πεινῶν τας. τῶν δὲ κολλικίων ἄρτων, οἱ αὐτοὶ δ' εἰσὶ τοῖς καλάβοις, ἐφιππος σὺ ἀρτέμιδι μνημονεύει ὅπως, παρ' ἀλεξανδρεῦσι δ' ἐκ θετταλίας καλλικράτων κρίβανος ἄρτων. ἀρίστοφάνης δ' σὺ ἀχαρνεῦσιν. Ὦ χαῖρε κολ λικοφάγε βοιωτίδιον. τούτων οὕτως λεχθέντ', ἔφη τις τῶν παρόντων γραμματικῶν ἀξιοῦντος ὄνομα, τῶν τα σιτία κρονικὰ ὄντων ὧν ἑταῖροι, ἡμεῖς δ' οὐδ' ἀλφίτοισι χαίρομεν, πολήρης δ' ἄρτων ἡ πόλις, οὔτε τῷ τ' ἄρ των τούτων καταλόγῳ, ἐπεὶ δὲ μὴ ἄλλῳ χρυσίῳ τ' τυανέως συβράμματι σὺ τυχὸν ἐπιγραφομένῳ ἀρτοποιϊκῷ, μὴ πειρανέχον τ' αὐτόθι ὀνομαθέντ' τοῖς πολλοῖς τῶν φίλων, ὄρχομαι μὴ αὐτὸς λέγων τί τῶν ἄρτων, ὁ ἀρτοπτικὸς ἄρτος καλούμενος, κλιβανικίου, καὶ φουρνακίου διαφέρει, ἐὰν δὲ καὶ σκληρὰς ζύμης ὀργάζηται αὐτὸν, ἔσται μὲν λαμπρὸς, καὶ εὔχρως πρὸς ξηροφαγίαν, εἰ δ' ἧττον ἀνειμένης, ἔσται μὲν ἐλαφρὸς, οὐ λαμπρὸς δὲ κλιβανίκιος, δὲ καὶ φουρνίκιος· χαίρουσι δὲ παλαιοτέραι τῇ ζύμῃ· τοῖς δὲ τοῖς Ἕλλησι, καλεῖται τὶς ἄρτος ἀπαλὸς ἀρτυόμενος γάλακτι ὀλίγῳ, καὶ ἐλαίῳ, καὶ ἁλσὶν ἀρκετοῖς. δεῖ δὲ πρὸ μαστρίαν ἀνειμέ νην ποιεῖν, οὗτος δὲ ὁ ἄρτος λέγεται καπαδοκικὸς, ἐπειδὴ σὺ καππαδοκίᾳ κατὰ πολὺ πλεῖστον ἀπαλὸς ἄρ- τος γίνεται· τὸ τῶν δὲ νεοὺς ἄρτον οἱ σύροι λαγανὰ προσαγορεύουσι, καὶ ἔστιν οὗτος σὺ συρίᾳ χρησότατος γινό μενος διὰ τὸ θρόμματος φρύγεσθαι, καὶ ἔστιν αὖθις παραπλήσιος· ὁ δὲ βωλητῖνος καλούμενος ἄρτος πλάττεται μὲν, ὡς βουλίτης, καὶ ἀλλείφεται ἢ μάκρα ὑποπαστομένης μίκωνος, ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται μαστρία, καὶ σὺ τῷ ζυμοῦσθαι οὐ καλᾶται τῇ καρδόπῳ, ἐπειδὰν δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον ὑποπαλσ σεται τῷ ῥέμβῳ χόνδρις τις, καὶ τότε ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος, καὶ ἕλκει χρῶμα ἄριστον, διὰ τῷ φουμόσῳ τυ ρῷ· ὁ δὲ σταπίτιος ἄρτος σιωπαναλαμβάνεται γάλακτι ὀλίγῳ, καὶ προσβάλλεται πίττῃ, καὶ ἐ- λαίου ὀλίγον, εἰ δὲ μὴ σέσαρ· εἰς δὲ τὸ καλούμενον ἄρτολάγανον ἐμβάλλεται οἰναρίου ὀλίγον, καὶ πέπε ρι, γάλα τε, καὶ ἔλαιον ὀλίγον, ἢ σέσαρ· εἰς δὲ τὰ καπύρια, καλούμενα γρακταμίξεις ὥσπερ καὶ

ΑΡΤΟΙ.

ἐις ἄρτον, ταῦτ' ἐκ Θεμιζόνου τὰ εἰς ἀρχεῖα δόγματα, ζῦ ῥωμαίων μεγαλοσοφιςοῦ, ὁ κωὸ οὗλκος ἔφη, δάμα τοῦ σοφίας, οὐκ ἐὸς ἀρ' ἁμμακοσίας ἔχει μαθητὰς ὁ θαυμάσιος Βλεψίας, κὴ ὥλ' οὗτον ἀπηνέγκαθ' το σοῦ ῥον ἐκ τῆς μεγάλης ταύτης σοφίας ὑπὸρ ζοργίαν, κὴ πρωταζόραν· ὅθεν ὁ κνῶμὰ τὰς θεὰς εἰπεῖν πότε ρον αὐτὸς οὐ Βλέπει, ἢ οἱ ζῦς μαθητὰς αὐτῷ παρεδίδοντες, πάντες εἶκα ἔχουσιν ὀφθαλμὸν, ὡς μόλις ὅλῳ δ' ὥλῃ θος ὁρᾶ, μακαρίους δ' ἂν αὐτοὺ, μᾶλλον δὲ μακαρείτας ἢ φημὶ, ῥιαύτας δείξεις τ' διδασκά λων ποιημένων, πρὸς οὓ ὁ μάγνῆς φιλοφάπλος ὤν, κὴ τ' γραμματικὸν ἔτερον ὑπερεπαινῶν, ὅλῳ πλὼ ἐ- κτένειαν ἔφη, ὅτοι αἰπόποδες χαμαιδυνάδες ἀβρίοικοι κατὰ τ' κωμικὸν βύβουλον, αἰόσοι λαφίσσες ἀλ λοδρίων κτεάνων παραλειωνίδες· ὀχ ὁ προπάτωρ ὑμῶν διογένης ὥλακωῶτά ποτε ἐθίων σ' ἐλέπνφ, λάβρως πρὸς τὸν πυνθανόμενον ἔλεγεν, ἄρτον, ἐλθίδνηκαλῶς πεποιημένον· ὑμεῖς δ' ὦ λοπαδάγχαι κα- τὰ τ' αὐτὸν ποικτὴν βύβουλον, λευκῶν ὑποταρριθίων ἐτόροις οὐ παραχωροῦντες φθέρεθε τὰς ἡσυχί ας οὐκ οὓς ἀεὶ μεταχειρίζεσθε, ἄρτοι εἰσὶ τετράπωνοι ἡδυσμένοι ἀνήθῳ, κὴ τυρῷ, κὴ ἐλαίῳ, ὡς φησὶν ἡρᾶ κλεί- δης σὺν ὀφαρτιλικῷ· παρεῆλον δὲ ἄρτον ὁ βλεψίας, ὥσπερ κὴ τ' θαρύπλον, ὃν τινες καλοῦσι θαλύσιον. κρᾶτης δ' ὁ σινδυτορᾶ ἀττικῆς διαλέκτου, θαρύπλον καλεῖσθ τ' ἐκ τῆς συγκομιδῆς πρῶτον γινόμενον ἄρ τον, κὴ τ' σαμίτην· οὐκ ἐώρακε δὲ, οὐδὲ τὸν ναστὸν καλούμενον ὃς ταῖς ἀρτηφόροις γίνεται ἔστι ὃ κὴ ὁ πυραμῆς ἄρτος, ὅλῳ σησαμένων πεπόμενος, κὴ τάχα ὁ αὐτὸς τῷ σησαμίτῃ ὤν· μνημονεύῳ δὲ πάντ' ζύτων ζύφῶν σὺν πρώτῳ φυτικῶν, καθάπερ κὴ τ' διαζόνων ὀνομαζομένων, οὕτοι δ' εἰσὶν ἄρτοι θεοῖς πεπόμενοι σὺν αἰτω- λίᾳ· ὁρᾶμᾶκας δὲ, κὴ ἀρᾶξῖς παρ' ἀθάμασιν ἄρτοι τινὲς οὕτως κὴ δηλοῦντες· κὴ οἱ γλωσσογράφοι δὲ ἄρ- των ὀνόματα καταλέγουσι· σίλλυβος μὲν ὁρᾶμα ὑφ' μακεδόνων οὕτως καλούμενον δ' ἄρτον ὑπὸ θεσσα- λῶν· σὶ ταν δέ φησιν ἄρτον ξ. λεκιθίκλω, ὁρικίταν τε καλεῖσθ τ' ὑξ ἐρέβινθμίσα, κὴ ἀσήσου πυροῦ γινό μενον, κὴ ζῃνοβρώλους ἀμεῖρας δὲ καλεῖ ξηροπυρίταν τ' αὐτόπυρον ἄρτον· ὁμοίως δὲ κὴ πιμαχίδας· νί καῦ- ρος δὲ διαζόνας φησὶν ἄρτους ὑπ' αἰτωλῶν καλεῖσθ, οὓς τοῖς θεοῖς γινομένους· αἰγυπτίοι δὲ φύλλον ὑποξίζον τα ἄρτον κυλλάστιν καλοῦσιν, μνημονεύει δ' αὐτ' ἀριστοφάνης σὺν δαναΐσι, κὴ τ' κυλλάστιν φθέγου, κὴ γὸν πε τόσειν, μνημονεύουσιν αὐτ' κὴ ἐνδατεῖος, κὴ ἡρόδοτος, κὴ ὁ φανόδημος, σὺν ἑβδόμῃ τ' διδος· ὁ δὲ θυατειρη- νὸς νί καῦρος, φύλλον ἐκ τῆς κριθῆς ἄρτον γινόμενον ὑπὸ αἰγυπτίων, κύλλασίν φησι καλεῖσθ· οὓς δὲ ἐυπαρὸς ἄρτους φαιοὺς ὠνόμασεν ἄλεξις σὺν κυπρίῳ οὕτως. Ἔπειτα πῶς ἦλθεν μόλις γ' ὁπτωμένους, κατέλαβον, ὑξ ὅλοι ἀτὰρ πόδ' οὓς φορεῖς, Ἐκκαίδε κ' οἴσω δοῦρο, λευκοὺς μὲν ὀκπώ; τῶν δὲ φαιῶν· οὓ ἴσους. Βλῆμα δέ φησι καλεῖσθ τ' σὶ τετρυμμένον ἄρτον, κὴ θρῦμὸν σίλλυβος, φιλήμονα δ' σὶν πρώτῳ παντοδαπῶν χρησείων, πυρόν φησι καλεῖσθ τ' ἐκ πυρῶν ἀσήτων γινόμενον ἄρτον, κὴ πάντα σὺν ἑαυῷ ἔχοντα. Βλωμολίχας τὲ ἄρτους ὀνομάζεσθ λέγει, οὓς ἔχοντας σὶ τομὰς, οὓς ῥωμαῖοι κατορθίους λέγουσι. Βρωτίμην τὲ καλεῖσθ τ' πιτυρίτην ἄρτον, ὃν βύκανον, ἢ τεύκηνον ὀνομάζουσιν ἀμεῖρας, κὴ μαχίδας· φιλή ταις δ' ἐν τοῖς ἀτάκτοις, ἀπολία καλεῖσθαί τινα ἄρτον, ὃν ὑπὸ τῶν συβωτῶν μόνον καταναλίσκεσθ· κὴ μά ζας δ' ἔστιν βυρεῖν ἀπὸ γεγραμμένης παρά τε τῷ φρύφωνι, κὴ παρ' ἄλλοις πλείοσιν· παρ' ἀθηναίοις μὲ φύ- σην πιὼ μὴ ἄχαν τελιμένην, ἔτι δὲ καρδαμάλην, κὴ βήρακα· κὴ τολύπας, κὴ ἀχίλλιον, κὴ ἴσως αὔτη ἐστὶν ἡ ὑξ ἀχιλλείων κειθῶν γινομένη θειδακίνας τε, κὴ οἰνοῦπαν, καὶ μελιπούταν, κὴ κείνον καλούμενον, κὴ χὴ μά τι χρεικῆς· ὀρχήστεως παρ' ἀπολλοφάνει σὺν δαλνίδι· αἱ δὲ παρ' ἀλκμᾶνι θειδακίσκαι λεγόμεναι· αἱ αὐ ταί εἰσι ταῖς ἀττικαῖς θειδακίναις· λέγει δὲ οὕτως ὁ ἀλκμᾶν, θειδακίσκας τε, κὴ κεβανωτὸς· σωσίβιος δ' σὺν ῥί τῳ π' ἀλκμᾶνος, κείβανα φησὶ λέγεσθ ὥλακωῶτας λινᾶς τῷ χήμαλι μασσομένας· ὑγιὰς δὲ καλεῖ ται κ' διδυμίνη σὺν ταῖς θυσίαις μᾶζα, ἵνα ἀπογεύσωνται· κὴ ἡσίοδος δὲ μάζαν λινᾶ ἀμολγαίαν καλεῖ, μάζα τ' ἀμολγαίη· γάλακτ' αὐτῶν σβεννυμένων, πιὼ ποιμενικῷ λέγων, κὴ ἀκμαίαν· ἀμολγὸς τ' ἀκμαιότατον, παραιτητέον δὲ καταλέγειν· οὐ δὲ τ' οὕτως εὐτυχῶς μνήμης ἔχω, ἃ ὑξέθετο πόπανα, κὴ πέμματα· ἀρι στοφάνης ὁ ἀθηναῖος σὶ ῥίπτω τῶν πρὸς τὰς ἰδρουργίας, ἔγωγε μὲν δὲ, κὴ ἡμεῖς τ' αἰσθανόμεθα νεώτεροι, πρε σβύτερον, ὑποκειτὴς δὲ ἰῷ ἀρχαίας κωμῳδίας ἀπελλῆθρος τὸ μουσικωτάτου βασιλέως ἀσυρίανοῦ, κα λούμενος ὑπ' αὐτοῦ ἀττικοπρόδρξ. κὴ ὁ οὐλπιανὸς ἔφη, ὁ δ' ἀπελλῆθρος παρατίνει κεῖτ· ἐπόνος δέ τι νος κὴ σράκα ἐπιγράφεσθ, κὴ ἐπισωάπτοντος πάλιν ἔφη, τίνι δὲ διαφέρει ὑξ ἐλευθέρᾳ, ταῦτα μὴ οὕτω ἔδοξε κατὰ δ' παρὸν ἀνχβαλέσθ, κὴ ὁ γαλλιῶς μελόντ' ἡμῶν ἐφάπτεσθ τ' ἄρτων, οὐ πρότορον ἔφη, διεπονήθημεν, ἕως αὖ κὴ παρ' ἡμῶν ἀκούσητε, ὅσα εἰρήκασι π' ἄρτων, ἢ πεμμάτων, ἔτι τε ἀλφίτων ἀσκλη- πιαδῶν παῖδες. Λίφιλος μὴ ὁ σίφνιος σὶ ῷ π' τῶν προσφθρομένων ζοῖς νοσοῦσι, κὴ τοῖς ὑγιαίνουσιν, ἄρτοι φησὶν, οἱ ἐκ πυρῶν, κριθίνων εἰσὶ πολυτροφώτροι, κὴ βυοικονομητώτροι, κὴ ὅλον κρείττονες, ἢ ὁ οἱ σε μιδαλίτης, μεθ' οὓς οἱ ἀλφιεῖτης, ἢ θ' οἱ συγκομιστοὶ ὑξ ἀσήτων ἀλφίτων γινόμενοι, οὕτοι γὰρ πολυτροφώτεροις ξ. δοκοῦσι. φιλῖσίων δ' ὁ λοκρὸς τῶν ξηνοβριτῶν τοὺς σεμιδαλίτας πρὸς ἰσχυὸ φησι μᾶλλον πεφυκέναι, μεθ' οὓς ζοὺς ξηνοβρίτας τίθησιν, ἔπα τοὺς ἀλφιείτας· οἱ ὑξ ἐκ γυρέως κρῖθοι γινόμενοι, κακοχυλότροι τέ εἰ σι, κὴ ὀλιγοτροφώτεροί τε, κὴ δύχυλώτροι, ἔτι ὑ πνευματικοὶ, κὴ βυανάδοτοι· οἱ δ' ἐψυγμένοι εὐκόσμιοι, δύσοι κονομητοι οἱ ὑ τελέως παλαιοὶ, κὴ κατεψυγμένοι, ἀτροφώτεροι, σατικοί τε κοιλίας, κὴ κακόχυλοι. ὁ δ' ἐγκυ-

φίσας,

φίας, ἄρτος ζαρὺς, δυσοικονόμητός τε ὃς ὑπὸ ἀλωμάλως ὀπτᾶται· ὁ δὲ ὑπίτης καλάμινος, καὶ καμινίτης δύσεπτος, ὁ δ' ἐξαρείτης, καὶ ἀφ' ὑγιὰς διὰ τὴν τοῦ ἐλαίου ἐπίμιξιν, εὐεκκοπώτερος, διὰ δὲ τὸ κνισὸν, καὶ κνισομαχώτεροι γάρ· ὁ δὲ κλιβανίτης πάσαις ταῖς ἀρεταῖς ὡδε πη βύει, εὔχυλος ἐστὶ, καὶ εὐσόμαχος, καὶ εὔπεπτος, καὶ πρὸς ἀνάδοσιν ῥᾷστος, οὔτε ἐστὶν ἰσάνθ κοιλίαν, οὔτε παχατείνει. ἀποβρέᾶς δὲ ὁ ἰαζὸς ἄρτους ζωνὰς φησὶν εἰ συείᾳ γίνεσθαι ἐκ συκαμίνων, ὧν τοὺς φαγόντας διχορβύδιον καὶ σίθιός φησι, τὸν ἄρτον τῆς μάζης εὐπεπώτερον ἢ, καὶ τοὺς ἐκ τῆς σίφνης μᾶλλον ἰκανῶς φέρειν, πέπτεσθαι γὰρ αὐτοὺς, καὶ οὐ μετὰ πολλοῦ πόνου. τὸν δ' ἐκ τῶν ζειῶν ἄρτον, ἄδηλον φασὶν εἰ θιόμενον βαρὺν ἢ, καὶ δύσεπτον, διὸ οὐχ ὑγιαίνειν τοὺς αὐτὸν ἐθίοντας. εἰδέναι δὲ ὑμᾶς δεῖ, ὅτι τὰ μὲν πυρωθέντα, ἥδιστα θέρμα. Φύσας, καὶ ζαφὴ, καὶ ζρέφας, καὶ κεφαλαιγίαν ποιεῖ. Μετὰ ταῦτας διαλέξεις ἔδοξεν ἤδη ποτὲ καὶ διψῆν, καὶ ὡδὶ ἐπεχέστης τοῦ κάλου μέλλ ὡραίου ὁ λεωνίδης ἔφη. Βυθύδημος ὁ ἀθλιώτατος ἄνδρων φίλοι ἐν τῷ τοῦ ταρίχους, καθάπερ φησὶ, πάντων τῶν ταριχευομένων τὰ δ' ἐρίφεια, Ἄμφακες μὴ πρῶτον σῶμα, καὶ κεπαία, καὶ θύννη, Γναθμῶν ἀνδρὶ ξανθῷ δυσείμονες ἰχθυόλεκες, οἷς ὁ ταριπολεώς, ἀδὲ βέλτιστος, οἱ πυθόγαστροι τιμῶντες τὰ χθίζινα τὰ χιλία τε καὶ μύριοι. Ναὶ μὴν, οὐκ ἀδαλὲς θνητοῖς γένος ὀξυόρυγχον, οὐ νῦν ὅλον καὶ τμῆ τὸν ἀλεσιχεῖς ἐκόμισαν. Θωϊνων δ' ὡραίων βυζάντιον ἔωλέτο μικτὴν, καὶ σκόμβρων βυθίων τε, καὶ βυχόρτου λιβάπεω, καὶ πάριον κολίων κυσρὴ χροφὸς ἔσκε πολίχνη. Ἰόνιον δ' ἀνάκυμα φυτῶν γαλέρα θοὸν ἄξει. βρέπτιος, ἢ καμπανὸς, ἢ ὀξ ἀχαθοῖο τάραντος, Ὀρκυώσιο χρίτωνα τά τ' ἐν τάμνοισι τ' ἄνθεα, ἀμφάλλαξ λείπωνοισιν ὀπηδεῖ. ταῦτα ἔπη ἐμοὶ μὲν δοκεῖ τινὸς μαγείρου ἢ μᾶλλον, ἢ τοῦ μουσικωτάτου ἢ σοφοῦ. πόθεν τ' ἐλθεῖν δοκῶ πάριον, ἢ βυζάντιον, ἔτι δὲ τάραντα, καὶ βρεπτίους, καὶ καμπανοὺς, πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερος ὤν. δοκεῖ δέν μοι αὐτοῦ τοῦ βυθυδήμου ἢ τὰ ποιήματα καὶ ὁ διονυσοκλῆς ἔφη, ὅπου μὲν ὄβρι τὰ ποιήματα ὡς ἀγαθὲ λεωνίδη. ὑμῶν ὄβρι κεῖνται τοῦ δοκιμωτάτων γραμματικῶν, ἀλλ' ἐπεὶ τοῦ ταρίχους ἐστὶν ὁ λόγος, ὡδὲ ὧν οἶδα καὶ παροιμίαν μνήμης ἀξιωμένης ὑπὸ τοῦ σοφέως κλεαρχου, σαπρὸς ταρίχους πρὸ ὀψίγανον φιλεῖ. Ἔρχομαι κἀτὼ λέξων τί περ αὐτοῦ τὰ τῆς τέχνης. διοκλῆς μὲν ὁ καρύστιος ἐν τοῖς ὑγιεινοῖς ἐπιγραφομένοις, τῶν ταρίχων φησὶ τοὺς ἀπιμέλως κράσεως ἔχειν τὰ ὡραῖα, τῶν δὲ πόνων, τὰ θωϋνια· ἱκέσιος δ' ἰσορρεῖ οὐκ ἂν δυνεκείτους κοιλίαις; οὔτε πηλαμίδας, οὔτε τὰ ὡραῖα· τὰ δὲ νεόρατα τοῦ θωϋνίων τὴν ἀπόλαυσιν ἔχειν τοῖς κυβίοις, μεγάλην τε διαφορὰν πρὸς πάντα ὡραῖα λεγόμενα, ὁμοίως δὲ λέγει καὶ τοῦ βυζαντίων ὡραίων πρὸς τὰ ἀφ' ἑτέρων τόπων λαμβανόμενα, καὶ ἀμένον τοῦ θυννίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἁλισκομένων ἐν βυζαντίῳ, φύσεως προσέθηκεν ὁ ἐφέσιος δάφνος. ἀρχέστρατος μὲν ὁ ὡδὲ πολύσας πρὸ οἰκουμένην τῆς γαστρὸς σύνεσιν, καὶ τῶν ὑπὸ γαστέρα φησί. Καὶ σικελὸν θωϋνα τέμαχος τμηθὲν, ὅτ' ἐν βίοισι ταριχεῦσθαι ἔμελλον, Σαρπήδη δ' ἐνέπω κλαίειν μακρὰ πονεμένῳ ὄφῳ, καὶ τοῖς κῆνον ἐπαινοῦσιν, παῦροι δ' ἔασιν ἀνθρώπων ὅτι φαῦλον ἔφυ καὶ ἀκηδὲς ἔδεσμα, ἀλλὰ ζωτικὸν ἔχειν σκόμβρων πρὶν ἐς ἅλμυρὸν ὕδωρ ἐλθεῖν ἀμφορέως ἐν τὸ νεόν· ἢ μετάριχον, Ἂν δ' ἀφίκηι κλυτοῦ βυζαντίδος εἰς πόλιν ἀγνιὰ Ὡραίου φάσκοντες τέμαχος, πάλιν ἔστι δ' ἐσθλὸν, καὶ μαλακόν. Γαρέλιπεν ὁ τύνθης ἀρχέστρατος συγκαταλέξας ἡμῖν, καὶ ἐν κρατῆρι τῷ κωμῳδοποιῷ ἐν σαμίοις, λεγόμενον ἐλεφάντινον τάριχος, ὃν οὗ φησὶν, σκυτίνη ποτ' ἐν χύτρᾳ τάριχος ἐλεφάντινον ἦλθε ποντίας χελώνης πευκίνοισι κύμασι καρκίνοι πολιάνεμοί τε, καὶ ταυρώτοροι λύκοι ὑσμινεμάχειν αὖσαι οὐρανοῦ καπνύματα· ταῦτ' ἐκεῖνον ἄζηχε κεῖνον, ἐκαλῶ τις ἡμῖν, ὅτι δὲ διαβόητον ἦν ἐν τοῖς κρατῆρος ἐλεφάντινον τάριχος, μαρτυρεῖ ἀριστοφάνης ἐν θεσμοφοριαζούσαις διὰ τοῦτ', ἔνι μέγα πιθρῶ μὲ ὄβριν ἢ ζυτωδοπιομασικὴ, Ἦν κράτηι τάριχος ἐλεφάντινον λαμπρὸν ὁμοίζον ἀπόνως παρεβεβλημένον, ἄλλά τε διαῦθ' ἕτερα μυεῖ ἐκμαΐζω. ὠμὸν τάριχον δέ τινα κέκληκεν ἄλεξις ἐν ἀπυλλαυκωμένῳ, ὁ δ' αὐτὸς ποιητὴς ἐν πονήρᾳ ὡδὲ σπυρασίῳ τάριχον, μάγειρόν τινα παράγει λέγοντα τάδε,

Ὅμως λογίσασθαι πρὸς ἐμαυτὸν βούλομαι, καθεζόμενος ἐν ταὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν,
Ὁμοῦ τε σωτάξαι τί πρῶτον εἰσέον ἢ λωτέον τε πῶς ἕκαστον ἔστι μοι
Τάριχος ὄβρι πρῶτον, ὡραῖον τοδὶ ὅλου μόνου τοῦτ' ὄβρι, πολυτέλειαν δ' ἄλλα
Εἰ τ' εἰς λοπάδιον ὑποπάσας ἡδύσματα, ἐνθεὶς δὲ τέμαχος, λευκὸν οἶνον ἐπιχέας,
Ἐπισκέδασας ζωμάλιον, εἶθ' ἕψων ποτὲ μυελὸν ἀφεῖλον ἐπιγανώσας σιλφίῳ·
Ἐν ᾧ δ' ἀπυλλαυκωμένῳ, σύμβολά τις ἀπαιτεῖ με· γὰρ ἐμοῦ δ' ἐὰν μὴ καθ' αὑτὸν ἕκαστον, πάντας ὧς,
Χαλκοῦς μέρος δώδεκατον ἂν ἀφλάβοις (νός φησι, δίκαιος ὁ λόγος, ἀβάκιον ψῆφον λέγω,
Ἐς ὠμὸν τάριχος πέντε χαλκῶν, λέγ' ἕτερον, μοῦς ἑπτὰ χαλκῶν, οὐδὲν ἀσεβεῖς, οὐδέπω
Λέγω, πόων ἐχίνων ὀβολὸς, ἀγωβδεῖς. ἔλε, γὰρ ἦν μετὰ ταῦθ' ἡράφανος, ἣν ἐβόα χρηστὸν γὰρ ἐβοῶμεν, ὃ κύβιον φιωβόλου,
Στὴν οὐ γὰρ ἦν, ἔδωκα πεύτης δύ' ὀβολοὺς, οὐκ οἶσθα γ' ὦ μακάριε τὴν ἀγορὰν; ὅτι
Ὀνεῖν κεχειρῶν γε οὐκ ἐπράξατ' οὐδέν, διὰ ταῦτ' ἄρ' ὁ τάριχος τέθηκα σὸ πλησίον.
Κατεδηδόκασιν τὰ λάχανα ῥωξαλλίδες, Γόγγρος δὲ κὀβολῶν, οὐχὶ πολλοῦ λέγ' ἕτερον,
Ὁ ταριχοπώλης ὄβριν ἐλθὼν πυθαύου; Ὅσον πορφυρέτος ἀνὴκεν, εἰ τὸ καὶ ἐπιτέλει,
τὸν ὀπτὸν ἰχθὺν ἐπριάμην δραχμῆς, παπαῖ,

Ερόαθες τὸν οἶνον, οὗ μεθυόντων· προσέλαβον. Ὑμῶν χάσ' ἁρῆς δ' ἀβολῶν ὀχύς· Ἰκέσιος δ' ἀνθλιτρόφῳ ᾠδὲ ὕλης πηλαμίδας, κύβια ἔστιν φησὶ μεγάλα· κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν μετα φερομένῳ· βυβύδημος δ' ἐν τῷ Π ταρίχων Τ δελκανὸν φησὶν, ἰχθὺν ὀνομάζεσθαι ἀφ' δελκωνος· Τ ποταμοῦ, ἀφ' οὗ πρῶτ ἠλίσκεσθαι, καὶ ταριχευόμενον δυσμαχώτατον ἔστιν· δωρίων δ' ἐν τῷ Π ἰχθύων, Τ λεπτὸν λεβιανὸν ὀνομάζων φησὶ, λέγειν τινὰς, ὡς αὐτός ὅτι τῷ δελκανῷ, τόν τε κορακῖνον ὑπὸ πολλῶν λέγεσθαι σαπρόν, ἢ Ξ κράτιστον· φέρεται δὲ ἐκ τῆς μαιώτιδος λίμνης· θαυμαστούς τε Ξ λέγει, ἢ τοὺς Π ἀβδηρα ἁλισκομένους κεζρεῖς, μεθ' οὓς, τοὺς Π σινώπην, καὶ ταριχευομένους δυσμάχους ὑπάρχειν, τοὺς δὲ προσαγορευομένους φησὶ μύλλους, ὑφ' ὧν μὲν τίνων καλεῖσθαι γνωτίδια, ὑπὸ δέ τινων πλατυσακοὺς, ὄντας τοὺς αὐτοὺς, καὶ θάπορ ἢ Τ χελμάρην, ἢ δ' ὄξυρον εἶναι ὄντα ἰχθὺν πολλῶν ὀνομασιῶν τε τυγχάνειν, καλεῖσθαι δ' καὶ βάκχον, καὶ ὀνίσκον, καὶ χελμάρην, οἱ μὲν οὖν μείζονα αὐτ', ὀνομάζοντες πλατίσακοι, οἱ δὲ μέσην ἔχοντες ἡλικίαν μύλλοι, οἱ δὲ βαιοὶ τοῖς μεγέθεσιν ἀγνωτίδια· μνημονεύει δὲ τῶν μύλλων καὶ ἀριστοφάνης ἐν Δηλίοις, σκόμβροι, κολίαι, λέβιοι, μύλλοι, σαπέρδαι, θυννίδες. ὧδὶ τούτοις σιωπήσαντος τοῦ διονυσοκλέους, ὁ γραμματικὸς, ἔφη Ἄδραστος, ἀλλὰ μὴν καὶ ἀντιφάνης ὁ ποιητὴς, ἐν Δηλιακοῖσιν ταρίχων τῶν δημόνητ, ταρίχους ἀστακοῦν εἶναι βούλεται, Ἡ χαλκιδικὸν, βυζαντίας δὲ θυννίδος ὁ σμαῖσι χαίρει· καὶ ἐν παρασίτῳ, τάριχος ἀστακοῦν ἐν μέσῳ· πίων ὁ λόλβυκον θρῖνον· τὸν κόρακα δέ τινες, ἢ φιλέταιρος ἐν ἀντύλλῳ. βυζάντιον τέμαχος ἐπιβακχεύσατο χαλκιδικὸν ὑπογάστριον παρέσιτῳ, καὶ προελθών· ἀλλ' ἐπειράκμην παρ' ἀσπρὸς ὢν γῆ, καὶ θεοὶ ταριχοπώλας πάνυ καλῶς τε, κἀγαθῶς, τίλιτον μέγιστον ἄξιον σφραγῖδος, δυοῖν ὁ βολοῖν, οὐκ ἂν καὶ καταφάγοιμεν ἡμῶν ζιῶν, Ἢ δὴ καταθέοντες, οὐ σώσομέν γε ὑπερ, μέγεθος γάρ ἔστιν. ᾧ τοὺς ὁ ἀλπιανὸς ἀποβλέψας εἰς Τ πλούταρχον ἔφη, μή ποτ' οὖτις ἐν τούτοις ὢν ἔσθ' τὸς παρ' ὑμῖν τοῖς ἀλεξανδρεῦσι καταλέξει μισθοῦσους, ὧν ὁ δ' ἀν' μαινόμενος κύων γένοιτο ἄν ποτε, ἢ Τ καλῶν ἡμινίρων, ἢ Τ ταριχρῶν σιλούρων. καὶ ὁ πλούταρχος, ὁ μὴ ἡμίνιρος ἔφη, τί διαφέρει Τ προκαταλεγμένῳ ἡμιταρίχου, ὁ καλὸς ὑμῶν ἀρχέστρατος μέμνηται. ἀλλ' ὅμως ὠνόμασεν ἡμίνιρον ὁ πάφιος σώπατρος ἐν μυστάκῃ θυτίῳ ὅπως, Ἑξδέξαι' ἀστακοῦν, οὗ δέφ μέγας Ἴσγρος, σκύθαισιν ἡμίνιρον ἡδονὴν, καὶ Τ μισθήσιον οὕτως ὁ αὐτὸς καταλέγει, Μισθήσιος θ' ὡραῖος ἀκρόπαστος δυ, Ξανθαῖσιν ὀπτὸς κέφαλος ἀκτῖσιν πυρός. ταῦτα δὲ τὰ βρώματα, ὅτι πολλῷ ἥλιῳ ὄστι, Τ παρὰ σοὶ ᾠδὶ ἀσθάσων κόπται, καὶ λεπίδιον περιχθέντες ἴασι. λέγε δ' ἡμῖν καὶ σὺ, εἰ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ταρίχος λέγεις παρὰ Ττικοῖσ, Π δ' ἐπιχαίρω οἶδα μεν, οὐ ζηδωῶτα προφθάσας ὁ μυρτίλος ἔφη, κρατῖνος μὲν διονυσαλεξάνδρῳ, σὺ σαργανοῖσιν, ἄξω ταρίχους ποντικούς· πλάτων δὲ ἐν ἀκαδημίᾳ, Ὧσθ' ἅπερ ἔχω, ταῦτ' ὄστι, ταρίχους ἀπολέσω. Ἀρισοφάνης δὲ ταλθύσιν, οὐκ ἀνέχωοὖμαι Τ τάριχον γυνή, γλαύκων ἅπασιν ὅσα σώοισ δ' αὖ ᾧ καπνὸ κρέατος θυείοις Καὶ Τ ἰχθύων ἔφην χρὴ, ἰχθὺς Τ ὀπτᾶν, ὃς τε ταρίχους ἡμῶν δ' ἀφ' χέρας ἔχειν· ἰδίως δ' ἐφημαλίσαι παρ' ὀβριμίππῳ ἐν ἀρδῶ πόλισι, καὶ ταρίχης πίονα, Νεκρὸς τάριχος, ἐσθραῦσ' αἰγύπτιος. Ὑποκορισικῶς δ' εἴρηκεν ἀριστοφάνης ἐν εἰρήνῃ, Ἀγόρασόν γε χρησὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον· καὶ κηφισόδωρος· ἐνυὶ, κρεάδιόν τι φαῦλον, ἢ ταρίχιον· φρῦνέκράτης ἐν αὐτομόλοις, ἡ γυνὴ, δ' ἡμῶν ἐνέγκῃ λέκιθον ἐψούσῃ, φακῆν Ἀναμένει, καὶ σμικρὸν ὀπτῶ ὀρφανὸν ταρίχιον. καὶ ἐπίχαρμος δ' ἀρσενικῶς εἴρηκεν, ὁ τάριχος· κρόδοτος δ' ἐν ἀνάτῃ ὕστερος, οἱ τάριχοι Τ τῷ πυρὶ κείμενοι ἐπάλλονται, καὶ ἅπαξ ἁρπασθέντες· καὶ παροιμία δὲ κατὰ Τ ἄρρεν λέγουσι, Τάριχος ὀπτὸς θύθυς αὖ ἴδη πῦρ. Σαπρὸς τάριχος πλὴν ὀρίγανον φιλεῖ, οὐκ αὖ πάθοι τάριχος ὢν πρᾶξις. Ἀττικοὶ δὲ οὐδετέρως λέγουσι, καὶ γίνεται ἡ γενικὴ Τ ταρίχους. χιωνίδης πωλοῖς, Ἐρ' αὖ φάγοι τ' αὖ καὶ ταρίχους ὠθεοῖ, καὶ ἐπὶ δοτικῆς, Τ τῷ ταρίχει τῷδε τοίνυν κοπτέον· ἡ δὲ δοτικὴ, ταρίχει, ὡς ξίφει φιλαπόστροις δέπτσιν. Ἐπίπαν δὲ Τ ὁ τάριχος ἅλας, αὖ ἄπω τύχοι. Ὅτε δὲ ἀρσενικόν ἔστιν, ἡ γενικὴ ἀκέπ ἔξει ὁ· τοσαύτην Ἀθηναῖοι ᾠδὴν ἐποιοῦντο Π ὁ τάριχος, ὡς καὶ πολίτας ἀναγράψαι· δὺ χαιρεφίλου Τ ταριχοπώλαιμους, ὥσφησιν ἅλῆξις ἐν ἐπιλαύρῳ οὕτως, Τοὺς χαιρεφίλα δ' ὑμεῖς Ἀθηναίους, ὅτι Εἰσήγαγε τάριχος, οὓς καὶ ἀμοκλῆς Ἴδων Τ τῶν ἵππων, δύο σκόμβρους ἔφη Ἐν τοῖς σατύροις Ξ· μνημονεύει αὐτ' καὶ ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ. βυθιοῦν δὲ Τ ταριχοπώλαι μέμνηται ἀντιφάνης ἐν χαρίδι οὕτως, Ἐλθών τε πρὸς Τ τεμαχοπώλιον πρίμενε, Γαρὺν φρύδην ἑώνα, κἂν οὕτω τύχῃ βύθιος ἀπολογίζων αὐτόθι, Χρηστόν τι πρίμενον, κέλυσον μὴ τεμεῖν. Φειδίππου δὲ καὶ Τ ἕτερος ταριχοπώλης, ἄλεξις δ' ἐν ἰππεῖσιν, ἢν σωράκοις. Φειδίππου ἕτερός τις ταριχηρὸς ξένος. Ἐσθιόντ' δ' ἡμῶν Τ τάριχος, καὶ πολλῶν ὁρμὴν ἐχόντ' Ξ ἐπὶ πίνειν ὁ δέφνος ἔφη, ἀνατείνας τὼ χεῖρε· ἡρακλείδης ὁ ταραντῖνος ἄορις φίλοι, Ξ ἐπὶ πυραφομένῳ συμποσίῳ φησὶ, λιπτέον σύμμετρον τροφὴν πρὸς τὸ πίνειν, καὶ μάλιστα τοὺς ἐθισμένους προπαρατίθεσθαι πρόφασις· ἐκ διαστήματος γὰρ εἰς φορμίνας ἀναλάμπειν τὰ ἀπὸ τοῦ οἴνου προσκαθίζοντα τῷ στομάχῳ, καὶ δηγμῶν αἴτια καθιστάμενα. οἴονται δέ τινες τ' αὐτ' εἶναι καὶ καθοσόμαχα, λέπω δὴ λαχάνων, καὶ ταρίχων γένη, δηκτικόν τι κεκτημένα· δύνασθαι δὲ τὰ καλλίονα, καὶ ἐπισύφοντα βρώματα, ἀγνοοῦντες, ὅτι πολλὰ τῶν τὰς ἐκκρίσεις ποιούντων δυσόμαχα καθίστησιν, ἐν οἷς ὄστι καὶ ὁ σίσαρον καλούμενον, οὗ μνημονεύει ἐπίχαρμος ἐν ἀγρωστίνῳ ἢ γῇ καὶ θαλάσσῃ, καὶ διοκλῆς ἐν πρώτῳ ὑγιεινῶν,

νῶν, ἀπαράχωος, πῦτλον ἡ λβυκὴν, ἡ χαὶ μέλαν καθηκικόν ἐστιν ἐκκείσεως, κόγχαι σωλῆνες, μῦες βαλάτιος, χῆμαι, κτένες τάφρος τέλειος, καὶ μὴ βρομώδης, καὶ ἰχθύων εὐχύλων γένος, προπαρατίθεσθαι δ' ἐστὶν ὠφέλιμον, τὴν λεγομένην φυλλίδα, μὴ πυτλίον, ἐπὶ δὲ τάφρος, εἰς τὰς ὁρμὰς εἰς ταῦτα μὴ ὁμοίως τῶν πολυτρόφων ἀπολαύειν, τὰς δὲ ἀθρόους ἐν ἀρχῇ πόσεις ἐκκλιτέον. δύσκλυστον γὰρ εἰς τοιαύτα τῶν ὑγρῶν προσφορά· μακεδόνες δ' ὥς φησιν ἐφέστιος ὁ ὁλωΐτης ἐν τῷ τοῦ τῆς ἀλεξανδρείας, μὴ ἡ φασιάνος ταφῆς, οὐκ ἐπίσαιν πίνειν εὐτάκτως, ἀλλ' εὐθέως ἐχρῶντο μεγάλαις προπόσεσιν, ὥς τε μεθύειν, εἶτα παρακειμένων τῶν πρώτων ζαπιζῶν, καὶ μὴ λωΐσθαι τῶν σιτίων ἀπολαύειν. δίφιλος δ' ὁ σιφνίος φησὶ, τὰ ταρίχη τὰ ἐκ τῶν θαλασσίων, καὶ λιμναίων, καὶ ποταμίων γινόμενα ἐστὶν ὁ λιγύροφα, ἐλιγόχυλα, καυσώδη, εὐκοίλια, ὀρεθισπικὰ ὀρέξεως. κράτιστα δὲ τῶν μὲν ἀπόνων κύβια, καὶ ὠραῖα, μὴ τὰ χοῦβις ὅμοια γένη· τῶν δὲ πόνων τὰ θωυμάσια, καὶ κορδύλη, τὰ δὲ παλαιὰ, κρείσσονα, καὶ σιριμύτορα, καὶ μάλιστα τὰ βυζαντία. ἡ δὲ θύννις φησὶ, γίνεται ἐκ τῆς μείζονος πηλαμίδος, ὧν ἡ μικρὸν ἀπολογεῖ τῷ κυβίῳ, ἐξ οὗ γένους ἐστὶ καὶ ἡ ὠραῖον. ἡ δὲ σάρδα προσοίκειεν τῷ κολίᾳ, μεγέθει· ὁ δὲ σκόμβρος, κούφως, καὶ ταχέως ἀποχωρῶν τοῦ στομάχου· ὁ κολίας ἢ κολλοσκιλλωδέστερος, λεπτικώτερος, καὶ κακοχυλότερος· εὔπεπτος· κρείσσων δὲ ὁ ἀμύκλανος. καὶ ὁ ἀσανὸς ὁ σεξιτανὸς λεγόμενος, λεπτότερος γὰρ, καὶ γλυκύτερος· γράβων δ' ἐν τείτῳ γεωγραφικῶν πρὸς ταῖς ἡρακλέους φησὶν, οὓς ἐν τοῖς κατὰ καρχηδόνα πόλιν εἶναι, σεξιτανίαν, ἐξ ἧς καὶ τὰ ταρίχη ἐπωνύμως λέγεσθαι, καὶ ἄλλως σκομβροκαρείαν, ἀπὸ τῶν ἁλισκομένων σκόμβρων, ἐξ ὧν ἡ κρῖσον σκευάζεσθαι γάρον. οἱ δὲ λεγόμενοι μελανούραι, ὧν καὶ ἐπίχαρμος μνημονεύει ἐν αὐτῷ μόλῳ ὀδυσσεῖ οὕτως, πετὶ φόρημον ἡ τέμαχος ἰὼ ὑπομελανούρως· μέλανουρος δὲ τῶν μεγίστων θύννων εἶδός ἐστιν, ὡς παμφίλος ἐν τῷ τοῦ ἐνομάτων, ταρίχησι, καὶ ἔστι τὰ τεμάχη αὐτοῦ λιπαρώτερα· ἡ δὲ ὠμοτάριχον φησὶν ὁ δίφιλος, κήτημα τινὲς λέγουσι, καὶ ἔστι βαρὺ, καὶ γλοιῶδες, προσέτι δὲ, καὶ δύσπεπτον. ὁ δὲ ποτάμιος κορακῖνος, ὃν πέλτην τινὲς καλοῦσιν, οἱ ἀπὸ τοῦ νείλου, ὃν οἱ κατὰ πηλὼ ἀλεξανδρεῖαν ἰλίας, ἢ μύκηρον ὀνομάζουσιν, ὑποπίμελος μέν ἐστι, καὶ ἥκιστα κακόχυλος· σαρκώδης, εὔπεπτος, εὐανάδοτος, κατὰ πάντα τοῦ μύλλου κρείσσων· τὰ μέν γε τῶν ἰχθύων, καὶ τῶν ταρίχων ὡς πάντα, εὐσπεπτα, εὐσφθαρτα, μᾶλλον δὲ τὰ τῶν λιπαρωτέρων, καὶ μείζονων, σκληρότερα γὰρ μένει, καὶ ἀδιαίρετα· γίνεται δὲ εὔστομα μετὰ ἄλλων σβεσθέντα, καὶ ἐποπτηθέντα· πάντας δὲ χρὴ τοὺς ταρίχους πλύνειν, ἄχρις ἂν τὸ ὕδωρ ἄοσμον, καὶ γλυκὺ γένηται· ὁ δὲ ἐκ θαλάττης ἐφόμενος τάριχος γλυκύτερος γίνεται. θορμοί τε οἱ ταρίχειοι ἢ διονύσιοι εἰσι· μυῆσίθεος δ' ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ περὶ ἐδεστῶν, οἱ ἁλυκοί φησι, καὶ γλυκεῖς χυμοὶ πάντες ὑπάγουσι τὰς κοιλίας, οἱ δ' ὀξεῖς, καὶ δριμεῖς λύουσι πηὼ οὖρησιν, οἱ δὲ πικροὶ μᾶλλον μέν εἰσιν οὐρητικοὶ, λύουσι δ' αὐτῶν οἵπερ καὶ τὰς κοιλίας, οἱ δὲ στρυφνοὶ τὰς ἐκκρίσεις· ξενοφῶν δὲ ὁ μουσικώτατος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἱέρωνι, ἢ τυραννικῷ διαλόγων τὰ ξηρὰ τῶν βρωμάτων φησὶ, τί γὰρ ἔφη ὁ ἱέρων τὰ πολλὰ ταῦτα μηχανήματα καταναισίματε, ἃ παρατίθεται τοῖς τυράννοις ὀξέα, καὶ δριμέα, καὶ στρυφνὰ, καὶ τὰ τούτων ἀδελφά· πάνυ μὲν οὖν ἔφη ὁ σιμωνίδης, καὶ πάνυ γέ σοι δοκοῦντα παρὰ φύσιν εἶναι ταῦτα αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως οἶμαι ἔφη ὁ ἱέρων, ταῦτα ἐδέσματα εἶναι, ἢ μὴ ὀξέα καὶ δριμέα, καὶ ἀθυμούσης ψυχῆς ἐπιθυμήματα, ἐπεὶ οἵ γε ὑδέως ἔθοντες, καὶ σύπου δοκοῦσι, ὅπου οὐδὲν προσδέονται τούτων τῶν σοφισμάτων. Ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν, ὁ κωΐου λκος πρὸς ἣν ἠτησατο δίκην. δεῖν λέγων ἁλμυρούς λόγους, γλυκέσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασιν, πρὸς ὃς ὁ οὐλπιανὸς, ἀντλήσας, καὶ τύψας τῇ χειρὶ, ἡ προσκεφάλαιον ἔφη, μέχρι πότε βαρβαρίζοντες οὐ παύεσθε, ἢ ἕως ἂν καταλιπὼν ἡ συμπόσιον, οἴχωμαι φθέγγειν τοιούτους λόγους οὐ δυνάμενος, καὶ ὃς εἰ ῥώμῃ τῇ βασιλευούσῃ διατείβοντα νῦν ὦ λῶστε, ἐπιχωρίῳ κέχρημαι κατὰ πηὼ συνήθειαν φωνῇ· καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς, καὶ συγγραφεῦσι τοῖς σφόδρα ἑλληνίζουσιν ἔστιν εὑρεῖν, μὴ πρόσφατα ἐνόματα κείμενα διὰ πηὼ τῆς χρήσεως συνήθειαν, ὡς τοὺς παρασάγγας, καὶ τοὺς ἀσάρους, μὴ τὴν χοῖνον, ἢ τὸν χοῖνον· μέζον δ' ἔστι σάτου ὁ λοῦ μέχρι νῦν, οὕτω παρὰ πολλοῖς καλούμενον· μακεδονίζοντάς τ' οἴδε πολλοὺς τῶν ἀττικῶν διὰ πηὼ ἐπιμιξίαν, βέλτιον δ' ἦν μοι αἷμα ταύρειον πιεῖν· ὁ θεμιστοκλέους δὲ θάνατος αἱρετώτερος, ἢ εἰς σὲ ἐμπεσεῖν. οὐ γὰρ ἂν ἔτι μοι ταύρειον ὕδωρ πιεῖν, ὅπερ σὺ οὐκ οἶσθα, τί ἐστιν, οὐ δὲ γὰρ ἐπίσασαι, ὅ τι καὶ παρὰ τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν, καὶ συγγραφέων εἴρηταί τινα, καὶ φαῦλα· κηφισόδωρος γοῦν ὁ ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος μαθητὴς, ἐν τῷ κρίτῳ τῶν, πρὸς ἀριστοτέλη λέγει, ὅτι εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν, ἢ καὶ σοφιστῶν, εἴ, ἢ δύο γ' οὕτω πονηρῶς εἰρημένα, οἷα παρὰ μὲν ἀρχίλοχῳ ἡ, πολυτ' ἂν δ' ἀπόσκολυπτον, θεόπομπῳ δὲ ὅ, κελεύειν μὲν ἐστὶν ἔχειν, ἐπαινεῖν δὲ ἡ ἴσον, εὐρεῖ πόδην τε ἡ, πηὼ γλωττᾶν ὁ μωμοκόπος φάσκει, καὶ σοφοκλεῖ ὅ, ἐν αἰθίοπι εἰρημένον. διαῦτα τοῖσι πρὸς χάριν τε καὶ οὐσίαν λέγω, σὺ δ' αὐτὸς ὥσπερ οἱ σοφοὶ, τὰ μὲν δίκαια παίνει, τὰ δὲ κερδαίνειν ἔχει, καὶ ἀλλαχοῦ δ' ὁ αὐτὸς ἔφη, μηδὲν ἁ· σὺν κέρδει κακὸν, ὁ μέρων ὅ, πηὼ ἥραν ἐπιβαλοῦσαι φ δὶ, καὶ τ' αὖη μοιχεύειν, ἐφ' οἷς πάντες κατηγοροῦσιν αὐτ' ἐν ὧν κατώ τι ἥμαρτον ὧν καλλίστων ἐνομάτων, καὶ ῥημάτ' θηρευτὰ, μὴ χαλέπαινε· κατὰ τ' τ' μελλήσιον πμόθεον ἡν ποιηπὼ ἀκ ἀείδω τὰ παλαιὰ, καινὰ τ' ἄμα κρείασω, νέος ὁ ζεὺς βασιλεύει· ὅ παλαιὸν δ' ἦν κρόνος αἶχων ἀπιπομοῦσα παλαιά· αὐτῖ φαίης τ' ὦ ἀλκήσιδι ἔφη, ἐπεὶ ἡ καινουργεῖν φόβη.

οὕτως ἐκεῖνος οὖρον γινώσκων, ὅτι Ἓν καινὸν εἰς χέρνιμα, κἂν ᾖ λιμηρόν ἢ, πολλῶν παλαιῶν ὄζει χρηστότερον. Ὅλως δὲ καὶ οἱ ἀρχαῖοι οἴδασι τὸ οὕτω λεγόμενον ὕδωρ, ἵνα μὴ πάλιν ἀναγκάσῃς, δικόκταυμον λέγοντος λείξω· κατὰ γοῦν τὸν Φορενικράτους ψυδηρακλείαν ποτὲ τὰς αὖ, τῶν πάνυ δοκησιδεξίων. Ἐγὼ δ' αὖ αὐτείφιμι μὴ πολυπραγμόνει, ἀλλ' ἐδοκεῖ σοι πρόσεχε τὸν νοῦν ἠκροῶ· ἀλλὰ μὴ Φθονήσῃς, ἔφη ὁ αὐλητικὸς δέομαι μέντοι τοῦ ταυρείου ὕδατος, ὁποῖόν ἐστι δηλῶσαι. τῶν γὰρ ἰσχνοτέρων φωνῶν ἐγὼ διψῶ· καὶ ὁ κωμῳδοποιὸς, ἀλλὰ προπίνωσι ἔφη, φιλοτησίαν· διψᾷς γὰρ λόγων παρὰ καλὴν ἰδοὺς λαβὼν ἐκπυθαγορίζουσης ὕδατος ἀπίφθου κύαθον, αὖ δ' ὡμὲν πίῃ βαρύ, καὶ κῶπωδες· ἔστι δὲ ταύρειον ὕδωρ ὠνόμασεν ὦ φίλε σοφόκλεις. σὺ γὰρ ἀφ' τοῦ ποτὲ φοιζίνα ποταμοῦ ταύρου, παρ' ᾧ καὶ κρήνη τις ὑόεσσα καλεῖται ἐπίσκοπος δι' ὀλίγου παλαιοὶ καὶ φ πάνυ ψυχρὸν ὕδωρ ἐν ταῖς προπόσεσιν· ἀλλ' οὐκ ὀρῶ, ἐὰν μὴ καὶ σύμεδιδάξῃς, εἰ ἔπινον θερμὸν ὕδωρ ἐν ταῖς βωμίαις οἱ ἀρχαῖοι. εἰ γὰρ οἱ κρατῆρες ἀφ' τοῦ συμβεβηκότως τῆς ὀνομασίας ἔτυχον, οὗτοι τὲ κεραθέντες παρέκειντο πλήρεις, οὐζέον φ ποτὸν παρεῖχεν· λεβήτων φόπον ὑποκαιόμενοι. ὅλως γὰρ ὕδασι θερμὸν ὕδωρ, οὐ πόλις μὴ ἐν δήμοις παρέσχησεν φ χαλκίδον θέρμαι νέφ ἡμῖν, καὶ ξύλα ἵνα γέμειν κέλευ ἵνα πλάσχοισι συγγενώμεθα ἀντιφάνης δ' ἐν ὁμφάλῃ, ἐν χύτραδέ μοι ὅπως ὕδωρ ἕψον, τὰ μηδὲν ὄλομαι, οὐ γὰρ κακὸν ἔχω, μὴ δ' ἔχοιμι, ἐὰν δ' ἄρα σκέφῃ με φοδὲ τὴν γαστέρα, ἢ τ' ὀμφαλὸν, παρὰ φορτάλου δακτύλιος ἔστι μοι δέκα χοῦς ἐν δὲ ἀλιπείᾳ φορέται δ' ὄραμα, καὶ ὡς ἀλέξιδος. ἐὰν δὲ οὖρ γαστήριον ποιῆτε φοδὲ βόντου, κατασκιδοῦν ἡ πὼ φίλην δήμητρα; τὴν Μεγίστην, αφύταιναν ὑμῶν ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος ζέοντος ὕδατος, ἐὰ δὲ μὴ δὲ ποὺ ὕδωρ ποὶ μέλλοθέριον· φλάττων δ' ἐν πρώτῳ πολιτείας, ἐπιθυμία ἐν τῇ ψυχῇ ἐστίν, ὅτι δίψα ἐστίν. δίψα ἆρα γε θέρμου ποτοῦ, ἢ ψυχροῦ ὀλίγου, ἢ κἠ ἐν ὀλίγῳ ποιοῦ τινος πώματος, ἢ ἐὰν μὲν ᾖ θερμότης τῷ δίψει προσῇ, πὼ τοῦ ψυχροῦ ἐπιθυμίαν προσαρέχει αὖ, ἐὰν δὲ ψυχρότης, πὼ τοῦ θερμοῦ, ἐὰν δὲ ὀλίγα φοπλήθους παρουσίαν πολλῶν δίψα, ἢ ὅτι πὼ τοῦ πολλοῦ παρέξεται, ἐὰν δὲ ὀλίγη, πὼ τ' ὀλίγου. αὐτὸ δὲ φ δίψαν, οὐ μή φοτε ἄλλου γένηται ἐπιθυμία, ἢ οὗπερ πέφυκεν αὐτοῦ πόματος, κἠ αὖ τοῦ πεινῆν βρώματος. σῆμος δὲ ὁ δήλιος ἐν δλυτοδρῷ νησιάδος ἐν κεμφόλῳ τῇ νήσῳ φησὶ, ψυχία κατεσκευάσθαι βόρους ἐρυκτὰ σῶδε χλιαροῦ ὕδατος φοπλήρη κεράμια κατατιθέντες ὕδατος, καμίζονται χιόνος οὐδὲν διάφορα φ δὲ χλιαρὸν ὕδωρ ἀθηναῖοι, μετάκερας καλοῦσιν, ὡς σώφιλος ἐν ἀνδροκλεῖ· ἄλεξις δ' ἐν λοκροῖς. λί δὲ παίδες παρέχειον, Ἡ μὲν φ θερμὸν, ἡ δ' ἑτέρα μετάκερασ. καὶ φιλήμων ἐν κοιν θίᾳ, ἄμφις δ' ἐν βαλανείῳ, ἀνεβόησεν, Ὑδωρ ἐνεγκεῖν θερμὸν, ἄλλος μετάκερας· μέλλοντος δὲ τ' κωμικοῦ ζεύξις ἐπισωρεύειν τινὰ, ὁ φορπανὸς ἔφη, οἴδασιν ὦ φίλτατοι ἀνδρῶν οἱ ἀρχαῖοι, καὶ πὼ τὸ πάνυ ψυχροῦ πόσιν. ἄλεξις τοῦ ἐν παρασίτῳ φησὶ, καὶ γὰρ βούλομαι Ὑδατός σε γεῦσαι, πρᾶγμα δ' ὀξύ μοι μέτα, Φρέατος σῶδον ψυχρότατον ἀφαρότος. ὀνομάζῃ δὲ καὶ βρῦτωσος ἐν κέρκωπι, φρεατικὸν ὕδωρ οὕτως, ὅτι δὲ καὶ χιόνα ἔπινον. ἐν μανδραγορίζομένῃ ἔφη ἄλεξις,

Εἰ τ' οὐ πειόρτον ὄζιν ἀνθρώποις φυτὸν
Ἐρῶμεν ἀλλοκρίων, παροινῶμεν συσσίτους
Ἐραστὰς φορέοντες, οὐ φορέομεν ἀλλ' ἢ κακῶς,
Γλιχόμεθα πὼ μάζαν, ἵνα λευκὴ παρῇ,
Τὸ καλὸν δὲ χρῶμα τῷ λευκοφορίῳ χρώζομεν,
Τὸ δ' ὅλον ἐὰν μὴ θέρμον ἢ διασύρομεν,
Ἐπὶ ταῖς ἀβυρτάκαισι δ' ἐκβακχεύομεν,
Τὸ μὴ γενέσθαι μὲν κράτιστον ἐς ἀεί,
Ὑπεναντιωτάτοις τε πλείστοις χρώμενον;
Ἔχοντες, οὐδὲν εὐπορεῖν τοῖς πίλαο'
Ἀκτῆς τροφῆς δὲ, τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν
Ζωμὸν δὲ ταύτῃ μέλανα μηχανώμεθα.
Καὶ χίονα μὲν πίνειν παρασκευάζομεν,
Καὶ τὸν μὲν ὀξὺν οἶνον ἐκπτίζομεν,
Οὐκοῦν φ πολλοῖς τῶν σοφῶν ἐρημένον,
Ἐπὸν γένηται δ' ὡς τάχιστ' ἔχειν τέλος.

Δεξικράτης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑφ' ἑαυτῶν πλανώμενοί φησιν, εἰ δὲ μεθύων καὶ χίονα πίνω, καὶ μύρον εὐδιάσωμα τος κράτιστον ἀίγυπτος ποιεῖ· σῦθυκλῆς δ' ἐν ἀσώτοις ἢ ἐπιστολῇ. Γρῶνος μὲν εἶδεν εἰ χιὼν ἐστ' ὤνια, Γρῶνον δ' ἐκεῖνον ἁδδόνα δεῖ πάντως φαγεῖν. Οἶδεν δὲ καὶ ὁ κλὸς ξενοφῶν ἐν ἀπομνημονεύμασι, τὴν δι' χίονος πόσιν· χάρης δ' ὁ μυτυληναῖος ἐν ταῖς πρὸς ἀλέξανδρον ἰσοριαις, καὶ ὅπως δεῖ χίονα διαφυλάσσεσθαι, εἴρηκεν, διηγούμενος πρὸς τῆς πολιορκίας τῆς ἐν ἰλίῳ πόλεως, πίδας ὀρύξαι, φάσκων, πρὸς ἀλέξανδρον ὀρύγματα τεσσάκοντα συχνὰ, ἃ πληρώσαντα χίονος, παρεμβαλεῖν σρυὸς κλάδους, οὕτω γὰρ παραμενεῖν πλείω χρόνον τὴν χίονα. ὅτι δὲ καὶ ἐν οἶνον ἔψυχρον ἔπινον φ τὸ ψυχρότερον αὐτὸν πίνειν, σφάτις φησὶν ἐν ψυχασταῖς, οἶνον γὰ πιεῖν οὐκ αἴ ἐς Δέξασθε θέρμον, ἀλλὰ πολὺ ἐναντίον Ψυχόμενον ἐν τῷ φρέατι, χιόνι μεμιγμένον. καὶ ὁ λύσιπωσος ἐν βάκχοις Ἔρμων τί ὅτι, πῶς ἔχομεν, τί δ' ἄλλο γ' ἢ Ὁ πατὴρ αὔωσεν ἐς φ φρέαρ μὴ δοκεῖ, Ὥσπερ ἦν οἶνον ἐν θέρους καθέξασθαι. Δίφιλος δ' ἐν μυρματίῳ φησὶ Ψύξον τ' οἶνον δωρεῖπων. πρωτοριέδης δ' ἐν δλυτοδρῷ τῶν κωμικῶν ἱστοριῶν τὸν αὐτόχυτῆς βασιλέως, κατὰ ἣν ποταμὸν διηγούμενος πολοῦν, λέγει τί καὶ φοδὲ ἐπιτεχνήσεως ψυχρῶν ὑδάτων ἐν τούτοις, πὼ γὰρ ἡμέραν αἰνιλιάζοντες αὖ τῆς νυκτὸς, ἀπηθοῦντες τὸ παχύτατον, τὸ λοιπὸν ἐξαιθριάζουσιν ἐν ὑδρείαις κεραμείαις ἐν τῶν μετεωροτάτων μορῶν τῆς οἰκήσεως, διόλης τῆς νυκτὸς δύο παίδες ὕδατι τὰ τύχη καταῤῥαίνουσιν, ὄρθρου δὲ

θρου δὲ καθαιροῦντες, καὶ πλὼ ὑποτάθμιλω πάλιν ὑποαπῶντες, λεπτόντε ποιοῦντες αὐτὸ, καὶ πρὸς ὑγίαν
ὂν ἄριστον, ἐν χύροις τισὶ θέασι τὰς ὑσρείασ', ἐι θ' οὕτως χρῶνται, χιόνος οὐ δι' ἣν πὺθν χρείαν ἔχοντες. λακ
κοίνου δὲ ὕδατος μνημονδύει ἀνάξιλαο ἐν αὐλητῇ, οὕτως, ὕδατός τε λακκοίου παρέμου ζυτὶ χίσοι γε-
νοιθ' ὑπάρχειν, καὶ πάλιν, ἴσως δὲ λακκοῖον μ' ὕδωρ ἀπόλωλεν. ἀπολλόδωρος δ' ὁ γλῶσσ, καὶ τὸ λάκ
κου αὐτοῦ, ὥσπερ ἡμεῖς λέγομεν· μνημονδύει ἐν ἀπολειπούσῃ, οὕτως, Ἀπωνιῶσα τόν τε τὸ λάκκου
κοίδον, λύσασα καὶ τὸν τὸ φρέατος δύρεπεῖς Τὰς ἰμονιὰς πεποίηκας. Τούτων ὁ μυρτίλος ἀκ
κούσας ἔφη, ἐτὼ δ' ὧν φιλοταίριος ὢ ἑταῖροι, χιόνος πιεῖν δούλομαι κατὰ σιμωνίδην. καὶ ὁ οὐλπιά-
νὸς, κεῖται μὲν ὁ φιλοτάιριος ἔφη παρ' αἰτιφανῆ ἐν ὀμφαλὴν οὕτως, Οὐ φιλοταίριος οὐδαμῶς
ἐι μὴ κόρη· ἄλεξις δ' ἐν γυναικηρατία, καὶ ζωμοταίριον τινὰ κέλικα ἐν δύτοις, ὁ δὲ κέλιξ, ὅ δ' ἱπ-
πόκλης ὁ ζωμοταίριος ὑποκειτής. Ἀ δὲ κατὰ σιμωνίδην, τί δῆτα, οὐκ οἶσθα, οὐ γὰρ μέλει σοι, ἔφη ὁ μύρ
τίλος ἰσοχίασ' ὡγάθεων· κνισολοίχης γὰρ ἦς εἰ κατὰ τὸν σάμιον ποιητὴν ἄσιον τὸν παλαιὸν ἐκεῖνον· κὴ
κνισοκόλαξ. καλλίστρατος ἐνέδραμῶ συμμίκτων φησὶν, ὡς ἐστιώμενος παράτισι σιμωνίδης ὁ ποιητὴς κρα
ταιοῦ καύματος ὥραν, καὶ τῶν οἰνοχόων τοῖς ἄλλοις σμιγόντων εἰς τὸ ποτὸν χιόνος, αὐτῷ δὲ οὔ, ἀπεχο-
λίασε τόδε τὸ ἐπίγραμμα. Τλῶ ῥάποτ' οὐλύμποιο τόδε πλευρὰς ἐκάλυψεν. Ὠκὺς ἀπὸ θρήκης
ὀρνύμενος βορέης. Ἀνδρῶν δ' ἀχλαίνων ἔδακε φρένας, αὐτὰρ ἐκάμφθη Ζωὴ πιερίδων γὰν ἐπεσα-
μένη. Ἔντις ἔμοι γ' αὐτῆς χέρσος μόρος, οὐ γὰρ ἔοικε Θρῃκὴν βασάζειν ἀνδρὶ φίλῳ πρόποσιν· πόν-
τος οἶνον αὐτὸ πάλιν, ἐζήτει ὁ οὐλπιανὸς, ποῦ κεῖται ὁ κνισολοίχης, καὶ τίνα ὄδι, τὰ τ' ἄσιον ἔπη, τὰ πε
ρὶ τὸ κνισοκόλακος· τὰ μὲν οἶνον τοῦ ἄσιον ἔφη ὁ μυρτίλος ἔπη ταῦτά ὄδι, Χωλὸς σιγματίης πολυγή
ρυος, ἴσος ἀλήτῃ. Ἦλθεν ὁ κνισοκόλαξ, δῦτε μέλης ἐγένετ, Ἄκλητος ζωμοῦ κεχρημένος, ἐν δὲ μέσοι-
σιν Ἥρως εἰσήκει Βορβόρου ὄβριμος υἱός. Ὁ δὲ κνισολοίχης ἐστὶ παρὰ μὲν σωφίλῳ ἐν φιλαρχῳ οὕτως,
Ὁ φοφάγος ἐι καὶ κνισολοίχης· ἐν δὲ τοῖς ἐπιγραφομένοις σωτρέχουσι, κνισολοιχίαν εἴρηκεν ἐν δύτοις.
Ὁ πορνοβοσκὸς γ' μέλλω κνισολοιχίαν Χορδὴν ἵνα αἱματιάλιν αὐτῷ σκυάσαι ἐκέλευσε
ταυτηνὶ ἐμὲ Τοῦ κνισολοίχου δὲ καὶ αὐλιφαύης μνημονδύει ἐν βομβυλίῳ, ὅτι δὲ ἔπινον καὶ γλυκὺ δί
νον μεταξὺ ἐθίοντες· ἄλεξις φησὶν ἐν ὡρωπίδι. Εἰσῆλθεν ἡ ἑταίρα φδροῦσα τὸν γλυκὺ
Ἐν ἀργυρῷ ποτηρίῳ πεντασβράχμῳ τινὶ Ἀστειοτάτῳ πλὼ ὄφενοῦτε ζυβλίῳ
οὔτε φιάλῃ· μετεῖχ' ἁμ
φοῖν δῖν ῥυθμοῖν. Ἐξῆς ἐπεισηνέχθη πλακοῦς ἐκ γάλακτος ἰσρίων τε, καὶ μέλιτος, ὃν ῥωμαῖοι λί-
βονα καλοῦσι. καὶ ὁ κωφοῦλλος ἔφη ἐμπίπλασο οὐλπιανὲ χερροσλάφου παχίου, ὃς παρ' οὐδενὶ τῶν πα
λαιῶν, μὰ πλὼ δήμηδα, γέγραπται; πλὼ ἐι μὴ ἄρα παρὰ τοῖς τὰ φοινικὰ συγγεγραφόσι, σωσιαίδωνι,
καὶ μναχῷ δῖς σοῖς πολίταις. καὶ ὁ οὐλπιανὸς, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἔφη ὦ κωόμυκα μελιπήκτων ἅλις, ἡδέως
δ' ἂν χόνδρου φάγοιμι τῶν ὀσγακίδων, ἢ τῶν κοκκύλων, ἀφθόνως ἔχοντος, καὶ κομαθούτης δέτε, ἔφη,
μυσιλλίου, οὐ γὰρ ἂν ἔμοιγε μεμύγμενον. παρ' οὐδενὶ δὲ τῶν πρὸ ἡμῶν ἐρημένον, ἐπλήσμων ἔφη, ὦ θαυ-
μάσιε ὁ ἀμιλιανὸς, οὐ σὺ μόνος ἦν κολοφώνιον νίκαθρον ἀεὶ τεθαύμακας ἦν ἐποποιὸν ὡς φιλάρχαιο-
ον, καὶ πολυμαθῆ, καὶ ὡς δ' περίον ὀνομάσαντα παρέθου; οὕτος τοίνυν αὐτὸς ἐν τῷ προτρόπῳ τῶν γε-
ωργικῶν ἐμφανίζων τὴν τὸ χόνδρου χρῆσιν, καὶ μύγμον ὠνόμασε δι' οὗτον.

Ἀλλ' ὁ πόλ' ἡ βρίφοιο νεοσφάγος ἤκεν ἀρνὸς, Ἢ αὖτ' ὄρνιθος ἐφοπλίζεσθαι ἐδωδὴν,
Χίσρα μὲν ἐκρίψασ' ὑποχρώσας δ' ἐν κοίλοις Ἄψεσιν, οὐώδῃ δὲ μεγὴν ἅμα φῦρσον ἐλαίῳ,
Ζωμὸν ὃ βρομέοντα κατ' αὐτλὰς πίνῃ δὲ πῶμα Ἀμφιβαλὼν, Φωκτὸν γὰρ ἀοισιάνδ' ἔαρὺ κεῖμενον.
Ἠρέμα δ' ἐν χλιαρὸν κοίλοις ἐκλαίνεο μύγμοις. Διὰ δύτ' ὦ θαυμασιώτατε ὑπογράφδ' ὁ νίκανδρος
πλὼ χρῆσιν τ' χόνδρου, καὶ τῆς ἐπισμοίης κειδῆς, ἐπιχεῖν κελδύων ἀρνὸς, ἢ βρίφου ζωμὸν, ἢ ὄρνιθος·
τὰ μὲν οἶνον, χίσρα φησὶν, ἐκ ζίφομεν ἐν θυείᾳ, μίξασ' δ' ἔλαιον αὐτοῖς ἀναφύρασον ἢ νίκανδρος ἔψηται. ἦν
ἐκ τῆς ῥιᾶσον σκυδῆς ἀναχρομοῦται ζωμὸν, πυκνότερον τῇ ζωμηρύσῃ κατα μιγνύε, μηδ' ἑτέρον ἐπιγ-
χέων, ἀλλ' αὐτὸν ἀπ' αὐτ' ἀρυόμενος, πρὸς δ' μηδὲν ὑποχλίσαι τοῦ πιμελεστέρου· διὸ καὶ φησὶ, κατάπνι
γε ἦ ὑποχλίον ἐπιθεὶς πῶμα, δ' κειμενὸν οὕτω φωκτὸν γινόμενον δι' οἰδῆ, πλευταῖον δὲ πράσως χλιαρὸν
γενόμενον, κοίλοις προσφδροῦ δῖς μύγμοις· ἀλλὰ μὴν καὶ ἱπποσόλοχος ὁ μακεδὼν ἐν τῇ πρὸς λυγκέα ἐ
πιστολῇ, δι' ἧς ἐμφανίζει μακεδονικὸν τι δεῖπνον, πολυτελείᾳ τὰ πάντα παντα χοῦ γενόμενα, ὑποβα-
λὸν, μνημονδύει ὡς ἐνάδῳ τῶν δειπνούντων δοθέντων μύγμων χρυσῶν· ἐπεὶ δὲ φιλάρχαιος ἦ θέλδς, καὶ
οὐδὲν φῆς φθέγξασθαι, ὃ μὴ τῆς ἀττικῆς ἐστι φωνῆς ὦ φίλτατε, τί δῆτα, ὃ λέγει νικοφῶν, ὁ τῆς ἀρχαίας
κωμῳδίας ποιητὴς ἐν τοῖς χειρογράφοις, ἐτὼ γὰρ καὶ ἕτερον δύρίσκω μνημονδύοντα τῶν μύγμων, ὅταν
λέγῃ, μεμβραδοπῶλαις, ἀκραδοπῶλαις, ἰχαδοπῶλαις, σιφθδροπῶλαις, ἀλφιδοπῶλαις, μυγριοπώ
λαισ, βιβλιοπῶλαις, κοσκινοπῶλαις, ἐγκνισδοπῶλαις, ἀσδρμαδοπῶλαις· τίνδ' γὰρ αἰ εἶεν οἱ μυγριο-
πῶλαι ἢ, οἱ τὰ μύγμα πωλοῦντες. μαθὼν οἶνον ἐκ τούτων ὦ κλέμου, συρακῆσιε πλὼ τὸ μύγμου χρῆσιν, ἐμ
φοροῦ τ' χόνδρου, ἵνα μὴ λέγῃς, ἄκικυσ ἐμὲ, καὶ ὀλιγοδρανέω· τεθαύμακα δὲ καὶ πῶς οὐκ ἐζητήσας ὁ
δὲ χόνδρος ὅθεν μεγαρόθεν, ἢ θετταλικὸς, ὅθεν καὶ μύρτιλος δῖν. καὶ ὁ οὐλπιανὸς, παύομαι, ἔφη, ἐθέων
αἴμε διδέξῃς, παρὰ τίσιν εἴρηνται οὗτοι οἱ χόνδροι· καὶ ὁ ἀμιλιανὸς ἔφη, ἀλλ' οὐ φθονήσουσι, ὁρῶν γὰ

λαμπροτάτην δείπνου παρασκευήν, βούλομαί σε δίκλω ἀλεκτρύονος ἐμφορηθέντα τ̃ χόνδρου κερύξαθαι, καὶ διδάσκειν ἡμᾶς τοὐδὶ ὧν μέλλομεν ἐδισμάτων μεταμβαίειν, καὶ ὃς δυσχεράσας ἔφη, πόθεν σοι ἀὶ τῶ, μὴ γὰρ ἀνάπαυσαθαί ὅτι ζητοῦντα ἀεὶ, τι πρὸς τοὺς ὁμιλητὰς τοιοῦτος σοφιστάς· ἀλλ' ἐμοὶ ἔφη, μὴ τοὐδὲ τούτου σοι ἕνεκα λόγου ὁ ἀμυδιανὸς ἀποδώσω, λέξω δὲ πρῶτον τοὐδὶ τ̃ χόνδρου αὐλητρίδας, παρεπιθέμενος ὧδε αὐτέσασά τε δὴ, ἐν ταῖς αὐτείσι δὲ τί ποτ' ὄντι φίλτατε ἐν ταῖς διὸ μὴ χὴν ὄρος ἀγαθὸς μεγαυκὸς, οὐ πεπαλικὸν ἦν χρηστὸν εἶναι, φασὶ δὲ τῆς φοινίκης σεμίδαλις ἐκ πολλῆς σφόδρα ἐξεπεπυρίν, τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο ῥᾶμα φορεῖς μὴ ὡς ἀλέξιδος ἀνολίγοις σφόδρα διαλλάττον· ἀ δὲ πονηρὰ πάλιν ὁ ἄλεξις, καὶ χόνδρος οὐδὲν ὅτι πεπαλικὸς πολύς. χόνδρου δὲ εἶρηκε ῥ ῥέφημα ἀριστοφάνης ἀνδαυταλδύσιν οὕτως, Ἢ χόνδρου ἑψῶν, εἶτα μῦαν ἐμβαλὼν ἐλίδιον ἑοφεῖν ἄν. καὶ σεμιδάλεως δὲ μέμνηται, καὶ εἰ μὴ τὰ ματύρια κρατῶς ῥάτις ἀνάνθρωφρέσῃ, καὶ ἄλεξις ἀνίσοσασίῳ· πλὴ γενικῶ δὲ σεμιδάλιδος εἴρηκεν· ὁ ῥάτις ἀντῷ αὐτῷ ῥαμάλι, οὕτως, τῶν δὲ διδύμων ἐκγόνων σεμιδάλιδος. τὰ δὲ ἐδέσματα ὠνόμασεν αὐτιφάνης ἀνδιδύμοις οὕτωσὶ,

Ἀπίλαωσα πολλῶν, καὶ καλῶν ἐδεσμάτων
γιών τε προπόσεις ῥᾳδίως ἴσως, ἢ τέτταρας, ἐσχηνίων πως κατα βεβρωκὼς σιτία, ἴσως ἐλεφάντων τεττάρων. ἐχέτω τέλος ἤδη ἡ βίβλος ὠδὶ τοῖς λόγοις τοῖς τοὐδὶ τῶν ἐδισμάτων ἔχουσα πλὴ κατα σῥοφιλῶ· ἀρχὴν γὰρ τῶ δείπνου ἀπὸ τῶν ἑξῆς ποιησόμεθα οὐ πρότερόν γε ὦ Ἀθήναιε πρὶν ἡμῖν δι' ἐλθεῖν, καὶ δ' ἦ ἱστορόν τε μακεδονικὸν συμπόσιον. ἀλλ' ἀκόλουθόν σοι φίλον ὦ τιμόκρατες, οὕτω παρασκευαζόμεθα.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Γπόλοχος ὁ μακεδὼν ἑταῖρε τιμόκρατες, τοῖς χρόνοις μὲν γέγονε κατὰ λυγκέα, καὶ δὲ εἶναι τοὺς σαμίους, θεόφρασου δὲ τοῦ ἐρεσίου μαθητὴς σῶν Ἀθήναισ' δείκνυε ταῦτας πρὸς
ί τὸν λυγκέα, ὡς ἐκ τῶν αὐτοῦ ὅτι μαθεῖν ἐπιστολῶν, πάντως αὐτῷ δηλοῦν εἴ τίνι συμπίειν ἐχθεῖν δεῖπνῳ πολυτελεῖ τὰ ὅμοια κἀκείνου αὐτιπροπίνοντος αὐτῷ, ἑκατὸν οἷν σώζονται δειπνητικαί τινος ἐπιστολαί. λυγκέως μὲν τοῦ λαμίασ' τῆς ἀττικῆς αὐλητρίδος ἐμφανίζοντος, δεῖπνον ἀθήνησι γινόμενον δημοτρίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπὶ κλεῖ δὲ πολιορκητῆ· δρωμεὺς δ' ἦν ἡ λάμια τοῦ δημητρίου, τοῦ δ' ἐπὶ πτολέμαιου τοὺς καθ' αὑτοῦ τοῦ μακεδόνος ἐμφανίζοντος γάμους καὶ ἄλλας δὲ τοιαύτας τοῦ λυγκέως ἐπιστολάς, πρὸς ἣν αὐτὸν γεγραμμένας ἐπὶ πτολέμαιου τοῦ βασιλέως δεῖπνον, ἀφροδίσια ἐπιτελοῦντος ἀθήνησι, καὶ δ' πτολεμαίου τοῦ βασιλέως δηλώσομεν δέ σοι καὶ αὐτὰς τὰς ἐπιστολάς· ἐπεὶ δὲ ἡ τοῦ ἐπὶ πτολέμαιου πανήγυρις θυείσκετο, ἐπιθραμοῦμαί σοι τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα διακριβῶς ἵνα καὶ νῶ, καὶ ψυχαγωγήσω· ἐν μακεδονίᾳ, ὡς ἔφην τοῦ καθ' αὑτοῦ γάμους ἑστιῶντος, οἱ μὲν συγκεκλημένοι ἀθρόοι ἦσαν ἔνθεν, οἷς καὶ κατακλιθεῖσιν ὑδάτεως ἐδόθησαν φιάλαι ἀργυραῖ ἑκάστῳ μία δωρεά· προεστεφανώκει δὲ καὶ ἕκασον, πρὶν εἰσελθεῖν σλεπίδι χρυσῇ, πέντε χρυσῶν ἑκάστη δ' ὧν ἦν τίμημα· ἐπεὶ δ' ἔβρεπον τὰς φιάλας, ἐν χαλκῷ πίναξι τῶν καθεζομένων δίων κατασκευασμάτων ἄρτος ἑκάστῳ ἰσόβαρος ἐδόθη, ὄρνεις τε, καὶ νῆσσαι, προσέτι δὲ καὶ φάτναι, καὶ χὴν, καὶ τοιαύτη τις ἄλλη ἀφθονία σεσωρευμένη, καὶ ἕκασος λαβὼν σὺν αὐτῷ πίνακι, τοῖς κατόπιν διελίδου πᾶσιν, ἄλλα δ' ἐτίθει τοὐδὲ ἐφόρετο πολλὰ, καὶ ποικίλα· καὶ μετὰ ταῦτα ἀργυροῦς πίνακας ἕτερος ἐφ' ᾧ πάλιν ἄρτος μέγας, καὶ χόνδρος, καὶ λαγωοὶ, καὶ ὄρνιθοι, καὶ ἕτεροι ἄρτοι πεπονημένοι καὶ τοὐδὲ τεραὶ, καὶ συῶν, πόρδικές τε, καὶ ὅσον ἄλλο πτηνῶν τοὐδὲ ἦθος ἐπιδώκαμεν οἷν φησὶ, καὶ ταῦτα τοῖς δούλοις, καὶ ὡς ἄρα ἔχομεν ἑρώπεως, ἐχρηνιῶμενα, καὶ στέφανοι εἰσὶν ἔχουσαν πολλοὶ παντοδαπῶν ἀνθέων, ὧδὶ πᾶσι τὸ χρυσοῦ σλεγγίδες ὁλκὴν ἴσαι τῷ πρώτῳ στεφάνῳ· ὧδὶ δὲ τούτοις ἐπῶν ἱστορόν τε, ὡς πρωτέασ' ἀπόγονος ἐκείνου πρωτεσλακινίκης σοῦ, ἧπτις ἐκγόνῃ τροφὸς ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως ἐπιστολεῖσον, ἐνὶ πολυπώτης, καὶ ὡς ὁ πάππος αὐτοῦ πρωτέασ' ὁ συσσιόμενος ἀλεξάνδρῳ· καὶ ὅτι πᾶσι προὐπίεν, ἐξῆς γράφῃ καὶ ταῦτα, ἤδη δὲ ἡμῶν κοίτως ἀπηλλοτριωμένων τοῦ σωφρονεῖν, ἐπεισβάλλουσιν αὐλητρίδες, καὶ μουσουργοὶ, καὶ συμβυκίστριαί τινες ῥόδιαι· ἐμοὶ μὲν γυμναὶ δοκῶ πλὴν ἔλεγόν τινες ἔχειν χιτῶνας, ἃ παρεξάμεναί τε ἀπῆλθον, καὶ ἐπεισῆλθον ἄλλαι φορούσαι λυκύθους μύρου ἑκάστη δύο, σωδεδεμένας ἱματίῳ χρυσῷ, τὴν μὲν ἀργυρᾶν, πλὴ δὲ χρυσῆν κοτυλίαις καὶ ἑκάστῳ προσίδωκαν, ἔπειτ' εἰς φορέτους πλοῦτος αὐτὶ δείπνου, πίναξ ἀργυροῦς ὧδὶ πάχος οὐκ ὀλίγον περίχρυσος, ὅσος ὥστε δέχεσθαι μέγεθος χοίρου τινὸς, ὀπτοῦ, καὶ σφόδρα μεγάλα, ὃς ὕπτιος ἐπέκειτο, τὴν γαστέρα δεικνὺς ἄφω πλήρη οὖσαν πολλῶν ἀγαθῶν. ἦσαν γὰρ ἐν αὐτῷ σωωπημένα κίχλαι, καὶ μῦλαι, καὶ συναλλίσεων πλῆθος ἄπειρον, καὶ ὠῶν ἐπικεχυμένα, λέκιθοι, καὶ ὄσφρια, καὶ κτένια, καὶ ἑκάστῳ πεπυρωμένα αὐτοῖς πίναξιν ἐδόθη· μετὰ δὲ ταῦτα πόντες ἐλάβομεν, ἕκασος ὄρτυγα ζέοντα ἐφ' ἑτέρῳ πάλιν πίνακι τοιούτῳ μύσοις χρυσοῖς· ὀρεῶν δὲ πλὴ δυσχωρίαν ὁ πέρσης, κελεύει σπουράδια ἡμῖν, καὶ ἀρτοφόρα δὲ ἱματίων ἐλεφαντίνων πεπλεγμέ-

να δοθῆναι, ἐφ' οἷς καθέντες αὐτικροτάλισαμεν φρυνιμφίον, ὡς καὶ τῶν δοθέντων ἡμῖν ἀκάστοις χαμαίων. ἔπειτα στέφανον πάλιν, καὶ δίλικυθον μύρου χρυσοῦ, καὶ ἀργυροῦν ἰσόσταθμοι τοῖς προτόδοις· ἡ συχάς δὲ γνομένης, ἐπεὶς βάλλουσιν ἡμῖν οἱ καὶν τοῖς χύτροις τοῖς ἀθήνησι λιβυργήσαντες, μεθ' οὓς εἰσῆλθον ἰθύφαλλοι, καὶ σκληροπαίκται, καὶ πινθῆ καὶ θαυμαζυργοὶ γυναῖκες εἰς ξίφη κυβιστῶσαι, καὶ πῦρ ἐκ τῆς στόμαζος ἐκπίζουσαι γυμναὶ, ἐπεὶ δὲ καὶ τούτων ἀπηλλάγημεν, ἐκλαμβάνει πάλιν ἡμᾶς θρμόζις, καὶ ζωρότδρος ὡς τὸς οἴνων ὄντων ἡμῖν θασίων, καὶ μενδαίων, ἢ λεσβίων, χρυσίδων πάνυ μεγάλων ἐνώπιον προσενεχθεισῶν, καὶ μετὰ φν πόζν, ὑελοῦς πίναξ λίπηχύς που πῆ διάμετρον, ἐνθέμενος κατακείμενος ἀργυρᾶ, πολήρης ἰχθύων ὁπῶν πάντα γένη συὴ ἠθροισμένων, ἅπαξ οἵ τε προσεδέθη, ἢ ἀργυρᾶν ἀρτοφόρον ἀρτ' ἀπαδοκίων, ὧν τὰ μὴ, ἐφάγομεν, τὰ δ' ἢ τοῖς θράπουσιν ἀποδιδώκαμεν, ἢ νιψάμενοι τὰς χεῖρας ἐστεφανούμεθα, ἢ πάλιν σλεγίδας ἐλάβομεν χρυσᾶς, δι' πλασίους τῶν πρότδρον, καὶ ἄλλο δίλικυθον μύρου. ἡ συχὰς δὲ γενομένης, ὑξαλλόμενος τῆς κλίνης ὁ πρῶτός σ', αἴτει σκύφον χυᾶον, καὶ πληρώσας οἴνου θασίου, ὀλίγον τε ἐπῤῥανάσ' ὕδατος ὑξέπιεν. Ἐπεὶ πὼν ὁ πλεῖστα πίνων, πλεῖστα κ' ὐφρανθήσεται. καὶ ὁ κάρανος ἔφη, ἐπεὶ πρῶτος ἔπιες, ἔχε πρῶτος καὶ τὸν σκῦφον, δῶρον, ἦτορ ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσοι ἐκ' πίωσιν, ἔσται γέρας, ἐφ' οἷς λεχθεῖσιν οἱ δ' ἐνέα πάντες αὐτίκα παίζοντες, κ' ἄλλος ἄλλον φθανόντες. ἐκ δὲ τῶν σιωπεύντων ἡμῖν ἄθλιος οὐ δυνάμενος πιεῖν, ἀνακαθίσας ἔκλαιεν ἄσκυφος γενόμενος, καὶ ὁ κάρανος αὐτῷ χαρίζεται κοτύλ' ἐκπομα. ὡδὶ δ' οὗτος χορὸς εἰσῆλθεν ἀνθρώπων ἐναπ', ἐμμελῶς ἀδόντων γαμηλίων ὕμνον, μεθ' οὓς ὀρχήσεσθαι διεσκευασμένα κρόπον νυμφιδίων, αἱ δὲ νυμφῶν. ἅ ποτοῦ δὲ προϊόντος, καὶ τῆς ὥρας ὑποσκιαζούσης ἀνεπτεταννύουσι δ' οἶκον, ἐν ᾧ κύκλῳ ὀθόναις διείλη πο πάντα λευκαῖς, καὶ ἀνεπταθεισῶν. δᾴδες ἐφάνησαν λάθρα κατὰ μηχανὰς, φαθέντων τῶν Φρα-
γμάτων, καὶ θρῶτες, καὶ ἀρτέμιδες, καὶ πᾶνες, καὶ θρμαῖ, καί τοι αὐτὰ πολλὰ εἴδωλα, ἀργυροῖς δὲ λουχνοῖσι λαμπτῆρσι. θαυμαζόντων δ' ἡμῶν πῶ τεχνιτείαν, θρυμαίθοι τῷ ὄντι σύαγροι κατὰ πινάκων τετραπόνων, χρυσομίτρων σικυώνις ἀργυρᾶς διαπεπρονημένοι πόδι ἐφθρόνθῳ ἐνάσῳ. καὶ ἦ θαυμάσιον, ὅτι παρέμενοι, καὶ καρηβαροῦντες ὑπὸ τῆς μέθης, ὁ πότε τί τῶν ἀγομένων θεασάμεθα, πάντες ὀξυνήφομεν ὀρθοὶ, ἢ δὴ λεγόμενον ἀνιστάμενοι. σίναρον οὖν οἱ παῖδες εἰς τὰς δύτυχεῖς ἀσωτείδας, ἕως ἐσάλπισε δ' ἐωθὸς, θῦ τελευταίου λείπνου σημεῖον, οὕτω γὰ ἦ μακεδονικὸν ἐθάθη ἔθος, ἐν ταῖς πολυανθρώποις κώμαις γινόμενον. κἦ ὁ κάρανος ἄρξας πολῦ μικροῖς ἐκ πώμασι, πολυσυβεῖν ἐκέλευε τοῖς παισὶν, ἐπίνομεν οὖν θύμαρῶς, ὥσ πὸρ ἀντίδοθεν ἐκ τῆς προτδρας ἀκρατοποσίας λαμβάνοντες. ἐν τούτῳ δὲ ὁ γελωτοποιὸς εἰσῆλθε μαθροβρογένης, ἐκείνου στράτωνος τὸ ἀττικοῦ, ὡς φασὶν, ἀπόγονος, καὶ πολλοὺς κατέρρηξεν ἡμῶν γέλωτας, καὶ μετὰ ταῦτα ὀρχεῖτ' μετὰ τῆς γυναικὸς, ἔτη ἤδη οὔσης πολλὰ τὰ ὀγδοήκοντα, καὶ τελευταῖαι ἐπεισῆλθον ἐποδόρπιαι φράπεζαι. δαγμὰ τά τ' ἐν πολυτελέσι ἐλεφαντίνοις ἐποδόθη πᾶσι, καὶ πολανθρώπους ἔμασε γένη κρητικῶν, καὶ τῶν σῶν ἑταίρε λυκοῦσα μακῶν, καὶ ἀττικῶν, αὐταῖς ταῖς ἰδίαις τῶν πεμμάτων θήκαις. μετὰ δὲ ταῦτα ὑξαναστάντες ἀπηλλάτόμεθα νήφοντες, νὴ τοὺς θεούς, δίκ' τὸν φόβον τοῦ πολύτου, ὃν ἐλάβομεν· οὐ δὲ μόνον ἐν Ἀθήναις μέν ὠν δαιμονίζεις, τὰς θεοφράστου θέσεις ἀκούων, θύμε, καὶ θύζωμε, καὶ τοὺς καλοὺς ἐθίων στρεπτοὺς, λήναια, καὶ χύτρους θεωρῶν, ἡμεῖς δ' ἐκ τοῦ καράνου δείπνου πολύτου αὐτὶ μυρίσλων θυσχηθέντες, νῦ ζητοῦμεν, οἱ μὲ οἰκίας, οἱ δὲ ἀγρὰς, οἱ δὲ ἀνδράποδ' ὠνήσασθαι εἰς ταῦτα ὧ ἑταῖρε τιμόκρατες ἀποβλέπων, τίνι συγκεῖναι ἔχεις τῶν ἑλληνικῶν δείπνων, ὃ προκείμενον τοῦτ' συμπόσιον· ὁ πότε καὶ αὐτοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν οἰνομάῳ, ἢ πέλοπι διαπαίζων ἔφη, τί δ' ἂν ἔλλιωες μικροφάπεζοι φιλοζῶγκς θράσειαν, ὅπου τὸ παραλήψη κρέας μικρὰ ὀβολοῦ, παρὰ δ' ἢ μετδρίοις προγόνοισιν ὅλους βοῦς ὁπῶσιν, ἐλάφους, ἀρνασ', ἢ πελυταῖον δ' ὁ μάγειρος ὅλον τδρασ' ὁπήσας μεγάλῳ βασιλεῖ, θδρμὴν παρέθηκε κάμηλον. ἀριστοφάνες δ' ἐν ἀχαρνεῦσι, κἦ αὐτὸς τῶν βαρβάρων ἐμφανίζων, πὼ μεγαληότητά φησιν,

Εἰ τὸ ὑζαίρειν παρετίθει θ' ἡμῖν ὅλους — Ἐκκεβαύους βοῦς, καὶ τίς εἶδεν πώποτε
Βοῦς κεβαυίτασ' τῶν ἀλαζονθυμάτων; — Καὶ ναὶ μὰ δί' ὄρνιν τεττωλάσιον κλεωνύμου
Γαρέθηκεν ἡμῖν, ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φείαξ. — Ἀνεξανδρίδης δ' ἐν πρωτεσιλάῳ, διασύρων ἢ τῶν ἰμπεράτορας γάμων συμπόσιον, ὅτε ἤγετο πὼ κότυος τὸ θρικῶν βασιλέως θυγατδρα φησί,

Κἀν ταῦτα ποιῇς, ὥσπὸρ φράζω, λαμπροῖς — Δείπνοις δέχε θ' ὑμᾶς. οὐδὲν ὁμοίως
Τοῖς ἰμπεράτορσι τοῖς ἐνθράκη· καί τοι — Φασὶ φιλοπάλως αὐτὰ γενέσθαι.
Κατὰ πὼ ἀτραπὸν μὲν ὑπεσρῶσθαι — Στρώματα μὲν ἁλουργὰ, μέχρι τῆς αἰθούσης,
Δεισωτὴν δ' ἀνδρασ' Ἑρμιονέα φασὶ — Λυχνηροκόμασ' μυριοπλήθεις,
Τοὺς δὲ λέβησασ' χαλκοῦς εἶναι μείζους λάκκων σωληνοκλίνων,
Αὐτὸν δὲ κότυν πορφυρίζεσθαι, ζωμόν τε φορεῖν ἐν χρυσῇ,
Καὶ γευόμενον τῶν κρεπτήρων, πρότδρον μεθύειν τῶν πινόντων,
Αὐλεῖν δ' αὐτοῖς ἀντιγενίδαν ἀργᾶν δ' ἄδειν, καὶ κιθαρίζειν
Κηφισόδοτον, τὸν ἀχαρνῆθεν, μέλπειν δ' ὡσαύτως τοτὲ μὲν ὠσαρτὴν

τὴν εὐρύχορον, ὅτε δ' αὖ θήβασ' τὰς ἑπταπύλους μεταβάλλειν, φρενάς τε λαβεῖν δύο μὲν ξανθὼ ἴσω ἀγέλασ', χρυσοῦτε σάκος, φιάλην τε λεπαστήν; χἱόνος τε πρόχοον, κέγχρωντε χύτραν βολβῶν τε σιρὸν δωδεκάπηχυ, καὶ πολυπόδων ἑκατόμβην, ταῦτα μὲν ὅπως φασὶ ποιῆσαι; κότυν δ' οὐ θράκην γάμον ἱμερόεντα, τούτων δ' ἔστ' πολὺ σεμνότερον, καὶ λαμπρότερον παρὰ θεοσεβέσιν, ὅτις ἢ μετρίοις. τί γὰρ ἐκλείπει δῶμος ἢ μέτρος ποίων ἀγαθῶν, οὐ σμύρνης, καὶ συρίασ' ὀδμαὶ, λιβάνου τε ποῖαι· τρυφερόχρωντες μαζῶν ὄψεις ἄρτων ἀμύλων πολυποδείων, χολίκων, δήμου φυσικῶν, ζωμοῦ, τευτλων, θείων, λεκίθου, σκορόδων, ἀφύης, σκόμβρων, ἀνθρυμματίδων, πισάνης, ἀθαρῆς, κυάμων, λαθύρων, ὠχρῶν, δολίχων, μέλιτος, τυροῦ, χρείων, πυρῶν, καυρύων, χόνδρου, καράβοι ὀπτοὶ, τευθίδες ὀπταὶ, κεστρεὺς ἑφθὸς, σηπίαι ἑφθαὶ, μύραινα ἑφθὴ, κωβιοὶ ἑφθοὶ, θυννίδες ὀπταὶ, φυκίδες ἑφθαὶ, κάραχοι, τέρκαι, σωόδοντες, ὄνοι, βατίδες, ψῆτται, γαλεὸς, κόκκυξ, θείαται, ναρκαὶ, ῥέννης τεμάχη, σκαδόνες, βόστρυχες, σῦκα, πολακοῦντες, μῆλα, κρόμμυα, ῥοαὶ, ὄρπυλλοι, ἀχράδες, κύπρος, ἐλάαι, σέμφυλα, ἄμπελοι, πρασιὰ, ῥάπεια, κρόμμυα, φύσκη, βολβοὶ, καυλοὶ, σίλφιον, ὄξος, μαραθρὶς, φακὴ, τέττιγες ὀπτοὶ, καρδαμα, σήσαμα, κήρυκες, ἄλες, πίνναι, λεπάδες, μῦες, ὄστρεα, κτένες, ὄρκυες, καὶ πρὸς τούτοις, ὀρνιθείων ἀφάτων πολὺ πλῆθος, νηττῶν, φατταῶν, χῆνες, στρουθοὶ, κίχλαι, κόρυδοι, κίτται, κύκνοι, πλεκανὶς, κίγκλοι, χέρανος, τουβὶ τὸ χάσκουσ' διατετραμμένη ὀξὺ τὸ πρωκτοῦ, καὶ τῶν πολυρρῶν διακόψει τὸ μέτωπον. οἶνος δ' ἔσοι λευκὸς; γλυκὺς, αὐθημερινὸς, ἡδὺς κατωνίας. λυκοῦς δ' ἂν καταύρω, διαπαίζων τὰ ἀττικὰ δεῖπνα φησὶ,

μάγειρός ἐστιν ὅστις ἁρπάζων τ' ἐμὲ
οὐκ ἔστρος ἢ μῶν ἤδεται τοῖς ἀττικοῖς
ὥσπερ ξενικὴ παρέθηκε, πίνακα χθὲ μέγαν
τούτων ὁ μὲν ἔχει σκόροδον, ὁ δ' ἐχίνους δύο;
ὁ δ' αὖ τακαίου μικρὸν, ἂν ὄσφρ δ' ἐθίζω
ἢ φαίσακ. βούλομαι δ' ἔτ' ὀλίγα τέλτισε συγκαμεῖν,
οὔτε σόμαται γὰρ, οὔτε χείλη πέν τ' ἔχω.
ἀλλ' οὐθεὶς ὅστις ἔστρ πρὸς πὼ γαστέρα,
τί οὖν ἔχεις ὄστρεια πολλὰ, πίναξί μοι
ἔχεις ἐχίνους· ἔστρος ἔστω σοι πίναξ.
ὀψάριον αὖ ἔστρ παραθήσεις μόνον,

ῥόδιος, ἔτ' δ' ὁ κεκλημένος πρίνθιος;
Δέπνοις, ἀηδία γάρ ἐστιν ἀττική,
ἔχοντα μικροὺς πέντε πινακίσκους, ἐν ᾧ
ὁ θρυμματίδα γλυκεῖαν, ὁ δὲ κάραβος δίκα,
ἔστρος ἐκεῖν', ἐν ὅσῳ δ' ἐκεῖνος, τὸ τέτ' ἔτ'
καὶ ἔστρ γ' ἀλλ' ἁλιώτατα βούλομαι;
ὅμην μὲν ἔχει τὰ τοιαῦτα ποικίλα,
κατέπλησα γὰρ δ' χεῖλος, οὐκ ἐπέπλησα δέ.
τούτων παραθήσεις, αὐτὸν ἐφ' ἑαυτῷ μέγαν·
λυτὸς γὰρ αὐτὸν ἐπριάμην ὀκτὼ ὀβολῶν.
ἵνα ταυτὰ πάντες μὴ φ μὲν ἔτ', φ δ' ἔστρος.

Δρομέως δ' ὁ παράσιτος, ὁρωτήσαντός τινος αὐτὸν, ὥσ φησιν ὁ ἀδελφὸς ἢ γήσανδρος, πότερον ἐν ἄστει γίνεται τέλτιον λέπαστα, ἢ ἐν χαλκίδι. φ πρόοιμον εἶπε τῶν ἐν χαλκίδι λεπάστων χαριέστερον εἶναι τῆς ἐν ἄστει παρασκευῆς. φ πλῆθος τῶν ὀστρέων, καὶ πὼ ποικιλίαν προοίμιον ἐπῶν λεπάστου. δίφιλος δ' ἐν ἀπολειπούσῃ μάγειρον ἕνα παράτων, ποιεῖ τά δὲ λέγοντα,

γόσοι φ πλῆθος εἰσὶν οἱ κεκλημένοι
ἅπαντες, ἢ κἀκ τοῦ ἐμπορίου τινὲς, τί δὲ
ἡ γεμονία τίς ἐστιν αὐτῆς ὦ πάτερ,
οἷον ῥοδίους κέκληκας εἰσιοῦσι, δὸς
ἀποζέσας σίλουρον, ἢ λεβίαν, ἐφ' ᾧ
ἄστεῖον ὁ σιλουρισμὸς, αὖ θυζαντίους,
κάθαλα ποίησαι πάντα, μὴ ἐσκορόδισμένα,
γάστες βλιχανώδεις εἰσὶ, καὶ μεστοὶ λαπῶν,
ξένου φ λέπτιον ἐστὶν ὑποδοχῆς τίνος.
οἷον τὰ μὲν νησιωτικὰ ταυτὶ, ξενύσρια
καὶ παντοδαπῆς τῆς ἁλμίδος μὲν οὐ πάνυ
τὰς ὀδυνηλυθύσεις, καὶ τὰ κακαρυκευμένα
ἀρκαδικὴν φωὴν ἀντίον-
ταξύποσάσεις ποιῶν, κἄναυλον ὑποβιννητῶν τὰ βρώματα, ἐχρῶντο γὰρ οἱ πολλαὶ, καὶ τῆς εἰς ἀ-
νασόμωσιν βρώμασιν, ὥσπερ ταῖς ἁλμάσιν ἐλάαις, ἃς κηλυμβάδας καλοῦσιν· ἀριστοφάνης γοῦν ἐν ἥρᾳ
φησὶν, Ὦ πεσβύτα πότερα φιλεῖς τὰς σρυπεπεῖν ἐ ταίρας· ἢ τὰς ὑφ' ἁρεσύνης ἁλμάδας,
ὡς ἐλάας σιφρὰς. φιλήμων δ' ἐν μειόντι, ἢ ζωμίῳ, ἰχθύς τις σοὶ ἐφάνη ἐ ἔφηδος, μικρὸς ἰῶ
ἀκάνθας· λμη τελθυκὴ, καὶ παχεῖα ὑπόρβολη, κοὐχὶ λοπάδος προσῶζεν οὐδ' ἡδυσμάτων, ἐ
βόουν ἅπαντες, ὡς ἀγαθὴν ἅλμην ποιεῖς, εἰώθιον δὲ καὶ τέττιγας, καὶ κόρκωπας ἀκεστομφόσεως χά-
ειν· ἀριστοφάνης ἀνὴρ γύρῳ, πρὸς θεῶν ὁρᾷς τέττιγα φαγεῖν καὶ κόρκωπα θηρευσαμένη ἡλάμῳ λε-
ωτῷ· ἔστι δ' ἡ κόρκωπη ζῷον ὅμοιον τέττιγι, καὶ ῥυγονίᾳ, ὡς σαθύσιστος παείσησιν· ἐν τετάρτῳ ὁ μοίων
μνημονεύει αὐτῶν ἐπίλυκος ἐν κωραλίσκῳ. ἄλεξις ἐν θράσωνί φησι. σοῦ δ' ἐγὼ οὔπω ποτ' εἶδον οὔ-
τε κόρκωπην γύναι, οὐκέτ' ἂν. οὐκ ἀηδόν', οὐ ῥυγόν', οὐ τέττιγα νικόστρατος δ' ἐν ἄβρᾳ,

Γίνχε ὁ πρῶτος τῶν μεγάλων ἡγήσεται
τόμχος, βολβὸν ἐν ὑποφρίμματι,
πυος γογγυλίδας, σαφῶς παρίσκησι νίκαδρος ἐν ἀυτοδρώ γεωργικῶν, λέγων οὕτως,
Γογγυλίδος δοσὴ γὰρ ἰδὲ ἐκ ἐρχαφάνοιο γενέθλη,
καὶ τὰς μὲν καύκωσον ἀποβλώσας βορέηι
θόρμοις δ' ἰκμαινθεῖσαι ἀναζώσουσι πέτεται,
ἢ καὶ ἀπηρέμνους λεπτοργέας, ἠελίῳ δὲ
γ' ἀδὲ δρυμώνη, πόλεας ἐμβάπτισον ἅλμη,
ἴσον ἴσῳ, τάς δ' ἀφρὸς ἐπισύψας ἁλικρύφαις,
σπέρμα τάτ' ἐν δέκνυνται σινήπυος ἐν σὶ ἢ ζυξ
ὤριον ἁλμαίην ἄμυσαι κε χρήσι λαίτης.
Ἔστιν δ' ὅτε ὀξὺς ὀξύ σοι,
Ἄρεισα τούτοις πάντα πέσῳ, καὶ πυκνά,
τῶν πρεσβυτέρων, τ' ταῦτα τῶν ἡδυσμάτων,
τὸ τενωκαρῶδες, καὶ ἀπημβλυωμένον
Ἄλεξις δ' ἐν ταραντίνοις ἐν τοῖς συμποσιάζουσι φησὶ τοὺς ἀπίκους καὶ ὀρχεῖσθαι ὑποπίοντας,
τοῦτο γὰρ νῶϊν ἔστι σοι
Ἅπαντες ὀρχοῦ τ' εὐθέως ἂν οἶνου μόνον
φάινης ἂν, εἰς συμπόσιον εἰσελθὼν ἄφνω,
Χαρίς, ἀλλ' ἐπαινῶ δὴ τὸν γόητα Θεόδοτον,
καινιζόμενον τὰ λυκηά, τὸν ἄκαλλον βάμα
Μήποτε δὲ καὶ ἀντιφάνης ἐν καρσὶ, κατὰ δ' ἀπικὸν ἔθος τῆς ὀρχήσεως, κωμῳδεῖ τινα τῶν σοφῶν, ὡς
παρὰ δεῖπνον ὀρχούμενον λέγων οὕτως,
οὐχ ὁρᾶς ὀρχούμενον ταῖς χερσὶ τ' βάκηλον οὐ δ' αἰσχύνεται, ὁ τὸν ἡράκλειον πᾶσιν ὑπερτιθέμενος, ὁ πῶϊ Θεοδέκτου μένος ἀνδρικῶς τ' ἔχων, ὁ τὰ κα-
φάλαια συμφράφων βυρσίδη. Τούτοις οὐ δ' ἀναρμόστως ἄν τις ἐπενέγκαι τὰ δρίφῳ τῷ κωμικῷ ἐν
ἀόλῳ εἰρημένα τάδε, λόγος γάρ ἐς ἀρχαῖος οὐκ ἀκαίρως ἔχων; οἷον λέγοισί τοὺς γέροντας ὡς πάν-
τυ, γέθειν χορδύειν οὐ θέλοντας. Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἰσοτάσιον φησὶν,
Ἀπὸ συμβολῶν ἔπινον ὀρχεῖσθαι μόνον βλέποντες, ἄλλο δ' οὐδὲν ὄψων ὀνόματα, καὶ σιτίων ἔχοντες ὄψον, καφάβος, καὶ κωβιὸς, κὴ σαμίσαλις. Ἀπικὸν δὲ δεῖπνον οὐκ ἀχαρίστως διαγράφει μάγων
ὁ παρῳδὸς, ὅπερ δεῖ ἐν συνίσι ἀκηκοέναι ὑμῖν ἄνδρες φίλοι, ὁ πολύτερπος ἔφη ἀνὴρ μνημονεύσαι,
Δεῖπνα μοι σύνεπε μᾶσι πολύσοφα, κὴ μάλα πικρά, Ἀξενοκλῆς ῥήτωρ σ' ἀνάθωμαι δεῖπνισιν ἡμᾶς,
ἦλθον δ' ἡκέσιος πολὺς δέ μοι ἕσπετο λιμὸς, οὐδὲ καλλίστους ἄρτους ἴδον, οὐ δὲ μεγίστους,
λευκοτέρους χιόνος, ἔσθιον δ' ἀμύλοισιν ὁμοίους. Τάων καὶ Βορέης ἠράσατο πεπτομενάων
Αὐτὰρ δὲ ξενοκλῆς ἐπεπώλεεν σίχας ἀνδρῶν, Στὴν δ' ἄρ' ἐὼ οὐδὸν ἰὼν, ὀπίσω δὲ οἱ ἦν παράσιτος
Χαιρεφόων, πεινῶν πιλαφώδρνιθι ἐοικώς, Νύσης ἀλλοτρίων βεβιὼς ἀπροσιτώων,
τῷ δὲ μάγειροι μὲν φόρτον ὠλίσαν τετραπέζαν, οἷς ἐπιτετράφαται μέγας οὐρανὸς ὀπταλίκων.
ἦ μὲν ἐπαυδῶσαι δείπνου χρόνον, ἠδ' ἀνακεῖναι, Ἐνθ' ἄλλοι πάντες λαχάνοις ὠδὶ χεῖρας ἄλλον,
Ἀλλ' ἐτὼ οὐ πιθόμην, ἀλλ' ἔσθιον εἴδατα πάντα, βολβοὺς, ἀσπαράγους τε, καὶ ὄρτυγα μυελόεντα,
Ὡμοταίειχον ἐὼν χείρ φοινίκιον ὄψον. αὐτὰρ ἐχίνους ῥίψα κορυθμώωντας ἀκάνθας,
Οἱ δὲ κυλινδόμενοι κατὰ χθὸν ἔχον ἐν ποσὶ παίδων ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκε.
γολὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους εἶλκον ἀκαν- Ἡ δὲ φαληρικὴ κλῃδὼν φύη ἰχθύος ἐταίρη,
Ἄνθα παρφάων ὁρμὴν ἐρυπαρὰ κρήδεμνα, (θας, τοὺς δ' ὁ κύκλωψ φίλῃ, καὶ ἐν οἴρεσιν ὀξὲ φυλάσσει,
γίνναδ' ἦλθε φόρων, κὴ ἄμυλα κεχάνοντα, ἧς κατὰ φυγόρριχος πίσσης λευκὸν χρέφει ὕδωρ,
τὴν πάτερ χρυσορόφυης, κὴ ῥίγλη μιλτοπάρηος. τῆ γ' ἐὼ ἐν πρώτοις ἐπέχον κρατερώνυχα χεῖρα,
οὐ δ' ἐφθὴν ῥώσας ἵνα εἶασι φοῖβος ἀπόλλων, ὡς δ' εἶδον σχεδόθεν κρατερὸν μέτωπον φόβοιο,
τείγλης ἰωσταίμοιο κακῆς μετὰ χερσὶν ἔχοντα, ἄψ δ' ἐλόμην χάρμη, λιμὸν δ' ἀπέωσον ἄμυξα.
ἦλθε δὲ νηρῆος θυγάτηρ ἠΐθεος ἀργυρόπεζα, Σπεῖρα δ' ὑπόκαμος, σεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
ἦ μόνη ἰχθὺς ἐοῦσα φ' λευκὴν, καὶ μέλαν ὄδε, καὶ πτυὸν εἶδον λίμνης βρισυδείαν ὀπῆρα,
κείμενον ἐν λοπάδεσσ', ὅ δ' ἐπ' ἰνία κεῖθι βαπίζας, τῷ δὲ μετ' ἰχνία βαῖνε θεὰ λευκώλενος ἰχθύς
Ἔγχελυς, ἣ δὶς σὺχ τ' ἀνάκοινοι μιγῆναι ἐν κοιτῶν, ὅθεν ἐγχέλεων γένος ἀγροτεράων
γαμετῆς, ἣν οὐδὲ δὺ' ἀνδρὸν ἀθλητῆρες, οἷοι ἄξ' ἀσυάσχε τε, καὶ ἀτίνωρ ἐγένοντο,
ἢ ἠϊδίως ἐτὼ ἄμαξαν ἀτὼ οὐδὸς ὀχλίσειαν. τειαπίθαμοι τ' ταί γε, κὴ ἀνάπηχες ἦσαν (ρος,
εὖρος, ἀτὰρ μῆκος γενέσθην ἀπέοργυοι. γολὰ δ' ἄρα πάντα κατὰ πάντα κατὰ σέας ἦλθ' ὁ μάγει-
Σείων ὀλοφόρους πίνακας κατὰ δεξιὸν ὦμον, τῷ δ' ἅμα πεσαράκοντα μέλαιναι χύδαι ἔπονθ',

Αὐτὰρ ἐπ' οὐδοιαν λοπάδες τόσαι ἐστιχόωντο.
Γρῆκη τ' αὐθεσίχρως, καὶ ὁ δημοτικὸς μελάνουρος,
Οἴη δ' αὖ θύννου κεφαλὴ βαλαμηδόλο.
Λίρομένων, ᾧ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισι.
Τρηχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος, οὐ γὰρ ἔτ' ὠγε
Ὁππότε δ' εἰσῆλθε πολώλεις ἰωσότα κεφαλῆς,
Κυανόχρως δ' ἀμίαν ὣς τις μέγας, ὅστε θαλάσσης
Καρίδες, θ' αἱ ζωνὸς ὀλυμπίου εἰσὶν ἀοιδοί,
Χρύσοφρυς, ὅς κ' ἐλλισσος ἐν ἄλλοις ἵστατ' ἰχθῦς,
Ἐν μακάρων λείποις τοῖς δαιτυμόνες χαρίεφτες,
Τῶν δ' ἄρ' ἔλοφ· κρείων δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Γύσαθ' ἱμείρων, ᾧ δέ γ' ἀμβροσίηφι ἔδοξεν
Μύραιναν δ' ἐπέθηκε φορῶν ὁ κάλυμμα τραπέζης,
Εἰς λέχος ἥνίκ' ἔβαινε φρασσηντία δὴ μεταβύμῳ,
Ὧν βουλῆσιν ἔμιξεν ἐνάλμῃ μορμυρούσῃ,
Καὶ πίερας καταβοσκομένας, θυάδας θ' ὑδατίνας,
Μορμύρος αὖ τά δ' ἔην μεγάλη τ' ἀκάρος, ἧς ὁ μάγειρος.
Τῶν ἔλεγεν δαίνυσθ' ἐμοὶ δίγε θηλυτεράων
Κεῖτο δέ τις βοτάνης, ἧς οὐδεὶς ἥπτετο λείπων
Ἐξῆσ κέντυφος ἦλθε μέσος, γεύσασθ' ἕτοιμος,
Κωλῆν δ' εἰσεῖδον πῶς ἔρεμεν, ἐν δὲ σίαλπυ
Γευσάμενος δ' ἔκλαιον ὅτ' αὖριον, οὐκέτι ταῦτα
Νηλὴς δ' οὐχ ὑπέμεινε, βιάζετο γὼ ἐχέεσθαι,
Γαῖς δέ τις ἐκ σαλαμῖνος ἔβην ζεὺς καίδεκα νῆας,
Ὅπκε φορῶν, ἵν' ἀθηναίων κατέκειντο φάλαγγες,
Ὄρνιθας γνώναι, καὶ ἐναίσιμα σταθμᾶσθαι.
Ὄφρα οἱ αὖθ' ἵππτι πάλιν ποτιδέρκιον ἦεν,
Ἀπτῖνῳ ἐν κοράμῳ πίπτων ζεῖς καίδεκα μοῦνος.
Χεῖρας νιφαμένοισιν ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων.
Ἄλλος δ' αὖ στεφάνους ἐπιδέξιὰ πᾶσιν ἔδωκεν,
Κρητὴρ δὲ βρομίου ἐκράανυτο, πίνεν δ' οἶνος
Δύτδραι αὖ τε τράπεζαι ἐφωλίζοντο γέμουσαι.
Ῥοιαί τε, σαφυλαί τε θεοῦ βρομαίοιο τιθῆναι
Τῶν δ' ἐγὼ ἄλλοσ' ἔαθον, ἀπωλῶς μεσὸς δ' ἀνεκείμην,
Δήμητρος παῖ δ' ὀπτὸν ἐπεισελθόντα πολακῆνται.
Οὐ δ' ἔμοι δέ γε μὴ χεῖρες, δέπα δὲ σόματ' εἶσιν,
Γόρναι δ' εἰσῆλθον, πόρναι δύο θαυματοποιοί,
Ἄλεξις δ' ὠσωτρέχοισ' ἐπισκώπτων τὰ ἀπτηνὰ δεῖπνά φησιν,
οὓς αὖ σοφωτάτῳ δωρῶμαι τῇ πόλει,
οὐκ ἀπτικηρῶς, οὐ δ' ἀπικρεωμένως λιμῷ παρελθεῖν, ἀλλὰ δεῖπνα θ' οἷ
δόντα μεγαλίως. Εὐτράπεζοι δ' εἰσὶν οὕτως οἱ θετταλοὶ, καθὰ καὶ βρῖσος φησὶν ὁ πλατωνικὸς,
Τὰ δ' οὐκόρεν θος οὔτε λαὶς ὦσύρε, οὐ δ' εὐτραπέζων θετταλῶν ξενῶν τροφαὶ,
ἤ δὲ χεὶρ ἐγίνετο. Ὁ δὲ τοὺς εἰς χιονίδην ἀνατρεφομένους, πτωχοὺς φησὶν τοὺς ἀθηναίους φησὶν, ὅταν
τοῖς διοσκούροις ἐν πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται, ἐκ τῶν τραπέζων λαβεῖν τυρὸν, καὶ φύσην, σρυ-
πεῖς τ' ἐλάας, καὶ πράσα ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας ἀπωγῆς· σόλων δὲ τοῖς ἐν πρυτανείῳ
σιτουμένοις, μάζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαρατίθεσθαι, μιμούμενος τὸν ὅμηρον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοὺς ἀριστεῖς σωμάτων πρὸς τὴν ἀγαμέμνονα, φύρετο δ' ἄλφιτά φησιν, ἐν ἀθλήσαις δὲ ἱερο-
ῦσιν οὐ πάνυ ἀρχαίων δυοῖν γενομένων λείπων ἐν λυκείῳ τε, καὶ ἀκαδημίᾳ, τὸ μὲν εἰς πλὴ ἀκαδημίαν
εἰσενέγκαντος ὄλο ποιοῦ λοπάδα, πρὸς ἑτοίμην τινὰ χρείαν τὸν κράμον κατάξαι· πάντας τοὺς ἱερο-
ποιοὺς, ὡς μακρόθεν οὐκ ἀστίμως παρεισδύσεως γινομένης, δεόντως ἀπέχεσθαι ἔτερον μακρόθεν. τὸν δ' ἐν τῷ
λυκείῳ κρέμασ' ταειχρὸν εἰς τὰ εἰχος διασκευάσαντα, μαστιγῶσθαι ὡς παρασοφιζόμενον φανερῶς· πολλά
των δ' ἐν λουτρῷ πολιτείως, οὕτως ἐστιᾶ τοὺς αὐτὸ νεοπολίτας, γράφων, ἀόδυ ὄφου ἔφη, ὡς ἔοικασ',
ποιεῖς τοὺς ἄνδρασ' ἐστιωμένους· ἀληθῆ λέγεις, εἶπον, λέγεις, ἐπελαθόμην, ὅλε καὶ ὄψον ἔχουσιν, ἄλασ' τε δη-
λονότι, καὶ ἐλαίασ', καὶ τυρὸν, καὶ βολβοὺς, καὶ λάχανά γε, οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς, ἐψήματά τε ἐψίοντες,

Εἷς δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα τευθὶς
Ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν ἔπετ' ἰχθύσιν ἀθανάτοισιν,
Νόσφιν ἀφιστήκει κεχολωμένη οὕνεκα τευχέων·
Τὴν ἵνα τὴν φιλέουσι θοῶς ἀτειλεστῶς τέκτονες ἀνδρες,
Ἧς σαρκὸς λιώσαι μαι γλυκερώτερον, ἀλλ' οἰδέω ζ.
Οὐκ ὅιος ἅμα τῷ γε δυώδεκα σαργοὶ ἕποντο
Γάσης βαθέης ἁλὸς ποσειδάωνος ὑφ' ὁρμῆς,
Λὶ δὴ ἰλέην κυφαὶ μὲν ἔσαν, χροτὶ δὲ πάσαθαι.
Καράβος, ἀστακὸς αὖτε λιλαίετο θωρήσσεσθαι
Ἐν σόμασιν ἔθεσαν, καὶ ἀπήγαγον ἄλλυδις ἄλλον;
Οὐ γὰρ ἵνα σπερχὲς ἐὼν κρατερὸς παλάμη ἐπορέχθη,
Εἰ δὲ, ἵν' ἁλίονται μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Ζώννυ δ' ἵν' φορέεσκεν ἀγαλλομένη περίδειρον
Σαίδαλα δ' αὖ παρέθηκαν ἀεὶ γενῇ ἀθανατάων
Κίχλασ' δ' ἐξείης ἡβώοασ' ὑμετέρησι,
Ἐν δ' ἀναμὶξ σάργοιτε, καὶ ἴσαυροι, γλαίες τε,
Σίζοντας παρέθηκε φορῶν, κνίσωσε δὲ δῶμα,
Εἶναι βρώματ' ἔδοξεν, ἐπεὶ δ' ὄρμαινον ἐὼ ἄλλα,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι πορ λοπάδων διεφαίνετο χῶρος,
Οὐ μὰν οὐ δ' ἄρ' ἄθικτος ἔην, πόθεον δὲ καὶ ἄλλοι
Κῆτ' ἀγχοῦ γλυκὺ πλείονα, χρυσὸς ὣν ἀπορύκων.
Ὄ μοι, ἀλλά με τυρώλη, καὶ μάζη ὀρίνῃ,
Δάμναμεν ζωμός τε μέλασ' ἀκροκώλιά θ' ἑφθά.
Λίμνης ὀξ ἰδρῆς μάλα πίονασ', ἅς ὁ μάγειρος
Χαιροφόων δ' ἐδόκησεν ἅμα πρόσω, καὶ ὀπίσω,
Ἦθιε δ' ὥστε λέων παλάμη δ' ἔχετο σκέλος αὖτε,
Χόνδρος δ' ἐνδυπρόσωπος, οὐ φάσκε μιν ἔμμεν ἔμπων
Λὐτὰρ ἐπεὶ δόρποιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
Ὡραῖος παῖς ἦλθε φορῶν μύρον ἠείνὸν ἠδύ,
Οἱ ῥόδον ἀμφεπάλεκτο, δι' αὖ δι' ἀκανθοσυνθέντες,
Λέσβιος, οὗ δὴ πολεῖσον ἀνὴρ ἐπόησ' ἄνδρα πεπώκ.
Ἐν δ' αὐτοῖσιν ἔπην, ἄπιοι καὶ πόνα μῆλα,
Ῥόσφακες ἦν θ' ἁμάμαξαι ἐπάκλισιν ἠκαλέουσιν,
Ὧς ἰδὲ ἴδον ξανθὸν γλυκερὸν μέλαν ἔγκυκλον ἄνδρες,
Ὡς αὖ ἔπειτα πολυκοίωτος ἐτῷ θείου ἀπεχρίμπω,
Γαστὴρ δ' ἀῤῥηκτος, χάλκεον δέμοι ἦτορ ἐνέκ.
Ἂς στρατοκλῆς ἤλασε ποδώκεας ὄρνιθας ὥς.
Ἔτ' γε δύο λαβεῖν μαχείρους βούλομαι, οὓς αὖ σοφωτάτῳ δωρῶμαι τῇ πόλει, μέλοντα λειπτίζειν γ' ἄνδρα θεπαλὸν,
οὐκ ἀπικηρῶς, οὐ δ' ἀπικρεωμένως λιμῷ παρελθεῖν, ἀλλὰ δεῖπνα θ' οἷ ἔμασον αὐτοῖς παρατι-
θέντα μεγαλίως. Εὐτράπεζοι δ' εἰσὶν οὕτως οἱ θετταλοὶ, καθὰ καὶ βρῖσος φησὶν ὁ πλατωνικὸς,
Τὰ δ' οὐκόρεν θος οὔτε λαὶς ὦσύρε, οὐ δ' εὐτραπέζων θετταλῶν ξενῶν τροφαὶ, ἣν οὐκ ἄμοιρος,
ἤ δὲ χεὶρ ἐγίνετο. Ὁ δὲ τοὺς εἰς χιονίδην ἀνατρεφομένους, πτωχοὺς φησὶν τοὺς ἀθηναίους φησὶν, ὅταν
τοῖς διοσκούροις ἐν πρυτανείῳ ἄριστον προτιθῶνται, ἐκ τῶν τραπέζων λαβεῖν τυρὸν, καὶ φύσην, σρυ-
πεῖς τ' ἐλάας, καὶ πράσα ὑπόμνησιν ποιουμένους τῆς ἀρχαίας ἀπωγῆς· σόλων δὲ τοῖς ἐν πρυτανείῳ
σιτουμένοις, μάζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαρατίθεσθαι, μιμούμενος τὸν ὅμηρον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος τοὺς ἀριστεῖς σωμάτων πρὸς τὴν ἀγαμέμνονα, φύρετο δ' ἄλφιτά φησιν, ἐν ἀθλήσαις δὲ ἱερο-
ῦσιν οὐ πάνυ ἀρχαίων δυοῖν γενομένων λείπων ἐν λυκείῳ τε, καὶ ἀκαδημίᾳ, τὸ μὲν εἰς πλὴ ἀκαδημίαν
εἰσενέγκαντος ὄλο ποιοῦ λοπάδα, πρὸς ἑτοίμην τινὰ χρείαν τὸν κράμον κατάξαι· πάντας τοὺς ἱερο-
ποιοὺς, ὡς μακρόθεν οὐκ ἀστίμως παρεισδύσεως γινομένης, δεόντως ἀπέχεσθαι ἔτερον μακρόθεν. τὸν δ' ἐν τῷ
λυκείῳ κρέμασ' ταειχρὸν εἰς τὰ εἰχος διασκευάσαντα, μαστιγῶσθαι ὡς παρασοφιζόμενον φανερῶς· πολλά
των δ' ἐν λουτρῷ πολιτείως, οὕτως ἐστιᾶ τοὺς αὐτὸ νεοπολίτας, γράφων, ἀόδυ ὄφου ἔφη, ὡς ἔοικασ',
ποιεῖς τοὺς ἄνδρασ' ἐστιωμένους· ἀληθῆ λέγεις, εἶπον, λέγεις, ἐπελαθόμην, ὅλε καὶ ὄψον ἔχουσιν, ἄλασ' τε δη-
λονότι, καὶ ἐλαίασ', καὶ τυρὸν, καὶ βολβοὺς, καὶ λάχανά γε, οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς, ἐψήματά τε ἐψίοντες,

καὶ ῥαχήματά που παρατήσομεν αὐτοῖς, τῶντε συκῶν, καὶ βρεβίνθων, καὶ κυάμων, καὶ μύρτα, καὶ φηγοὺς ἀποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ, μετρίως ὑποπίνοντες, καὶ οὕτως διάγοντες τὸν βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσιν. ἑξῆς δὲ λεκτέον καὶ περὶ τῶν λακωνικῶν συμποσίων. Ἡρόδοτος μὲν δὴ ἐν τῇ διάτῃ τῶν ἱσορειῶν, περὶ τῆς μαρδονίου παρασκευῆς λέγων, καὶ μνημονεύσας λακωνικῶν συμποσίων φησὶ, ξέρξης φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος μαρδονίῳ τὴν παρασκευὴν κατέλιπε περὶ αὐτῶν. παυσανίαν οὖν ἰδόντα περὶ τῆς μαρδονίου παρασκευὴν χρυσῷ, καὶ ἀργύρῳ, καὶ παραπετάσμασι ποικίλοις κατεσκευασμένην, κελεῦσαι τοὺς ἀρτοποιοὺς, καὶ ὀψοποιοὺς κατὰ ταυτὰ, καθὼς μαρδονίῳ ἔθος ἦν παρασκευάσαι ποιησάντων δὲ τούτων τὰ κελευσθέντα, τὸν παυσανίαν ἰδόντα κλίνας χρυσᾶς, καὶ ἀργυρᾶς ἐστρωμένας, καὶ τραπέζας ἀργυρᾶς, καὶ παρασκευὴν μεγαλοπρεπῆ δεῖπνου, ἐκπλαγέντα, καὶ τὰ προκείμενα κελεῦσαι ὧδὶ γέλωτι τοῖς ἑαυτοῦ διακόνοις παρασκευάσαι λακωνικὸν δεῖπνον, ὡς παρασκευασθέντος, γελάσας ὁ παυσανίας, μετεπέμψατο τῶν ἑλλήνων τοὺς στρατηγοὺς, καὶ ἐλθόντων, ἐπιδείξας ἑκατέρου τὸ δεῖπνον τῇ παρασκευὴν, εἶπεν ἄνδρες Ἕλληνες, σωμήναγον ὑμᾶς βουλόμενος ἐπιδεῖξαι τοῦ μήδων ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην, ὃς τοιαύτην δίαιταν ἔχων ἦλθεν ὡς ἡμᾶς οὕτω ταλαίπωρον ἔχοντας. Φασὶ δέ τινες, καὶ ἀνδρα συβαρείτην ἐπιδημήσαντα τῇ σπαρτῃ, καὶ συνεσκηνωθέντα τοῖς φιδιτίοις ἐπεῖν, εἰκότως ἀνδρὶ τοιούτῳ ἅπάντων εἶναι λακεδαιμονίων. ἔλοιτο γὰρ ἂν φρονῶν μυριάκις ἀποθανεῖν, ἢ οὕτως βίου τελοῦς διαίτης μεταλαβεῖν. πολέμων δὲ αὐτῷ παρὰ ξενοφῶντι κανάθρῳ, τῷ παρὰ λάκωσι καλουμένου δείπνου καὶ πότου, μνημονεύοντα κρατῖνον αὐτοῦ δοῦλος λέγων, ἦρ' ἀληθῶς τοῖς ξένοισιν ὄβιν, ὡς λέγουσ' ἐκεῖ, Γᾶσι τοῖς ἐλθοῦσιν ἐν τῇ κοπίδι βοινᾶσθαι καλῶς, Ἐν δὲ ταῖς λέχμαισι φύσαι προσπεπταλυμένα, κατακρέμαντας τοῖσι πρεσβύταισιν ἀποδέκνυεν ὁδάξ. καὶ οὖν πολὺς ἐνεῖλωσι, καὶ γένηται τοῖς δισσάμβροσον κόπις. δεῖπνον δ' ὄβιν ἁλίως ἔχον ἦκόπις, καθάπερ καὶ τὸ καλούμενον αἶκλον. ἐπὴν δὲ κοπίζωσι, πρῶτον μὲν δὴ σκιλλᾶς ποιοῦνται παρὰ τὸν θεὸν, ἐν δὲ ταύταις σιβάδας ἐξ ὕλης. ὧδὶ δὲ τούτων διέπισας ὑποστρωννύουσιν, ἐφ' αἷς τοὺς κατακλινθέντας δύω χοροῦσιν, οὐ μόνον τοῦ ἐκ τῆς ἡμέρας πᾶσι κινουμένους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιδημήσαντας τῶν ξένων θύουσι δ' ἐν ταῖς κοπίσιν αἶγας, ἄλλο δ' οὐδὲν ἱερεῖον, καὶ τῶν κρεῶν διδόασι μοίρας. καὶ τί καλούμενον φυσικλλον; ὅς ὄβιν ἀρτίσκος ἐγκρίδι παραπολήσιος, χονδυλώτερος δὲ πᾶν ἰδέαν. διδόασι τῶν σωιζόντων ἐκάστῳ τυρὸν χλωρὸν, καὶ γάστρος, καὶ φυσικῆς τόμον, καὶ ῥαγήματα, σῦκά τε ξηρὰ, καὶ κυάμους, καὶ φασήλους χλωρούς. κοπίζει δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀρτιατῶν ὁ βουλόμενος. ἐν δὲ τῇ πόλει κοπίδας ἄνοσι καὶ τοῖς πεθηνικόσιν καλουμένοις ἐκ τῶν παίδων. κομίζουσι δὲ αἱ τίτθαι τὰ ἄῤῥενα παιδία κατὰ τὸν καιρὸν ἔξω εἰς ἀγρὸν, καὶ πρὸς πᾶν κορυθαλλίαν καλουμένην ἄρτεμιν, ἧς τὸ ἱερὸν παρὰ τὴν καλουμένην τίκασον ὄβιν, ἐν τοῖς πρὸς πᾶν κλίνας μοίρεσι, τὰς κοπίδας παρασκευάσας τὰς λελεγμένας ἐπιτελοῦσι, θύουσι δὲ καὶ τῇ γαλαθηνοὺς ὀρθαγορίσκους, καὶ παρατιθέασιν ἐν τῇ βοίνῃ τοὺς ἰωνίτας ἄρτους. τὸ δὲ αἶκλον καλούμενον ἔστω μὴ τῶν ἄλλων δωρεῶν καλεῖτω δεῖπνον. ἐπιχάρμος γοῦν ἐν ἐλπίδι φησὶν, ἐκάλεσε γάρ τοι τὶς ἐπ' αἶκλον ἑκών, τὺ δὲ ἑκὼν ὤχετο δέχων. τὰ αὐτὰ εἴρηκεν καὶ ἐν ὠδελλίῳ. ἐν δὲ τῇ λακεδαίμονι τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ φιδίτιον μετὰ δεῖπνον, τὸ καλούμενον αἶκλον, εἰς φόρους ἄρτους ἐκφέρουσι, καὶ κρέασ' ἑκάστῳ, καὶ τῷ νέμοντι τὰς μοίρασ' ἀκολουθῶν ὁ διάκονος, κηρύττει τὸ αἶκλον προστιθεὶς τὸ πίμπλαντος τὸν ὀνομασίαν. πῶτα μὲν ὁ πολέμων; πρὸς οὗ ἀθηναίου δίδυμος ὁ γραμματικὸς (καλεῖ δὲ τοῦτον δημόσιος ὁ ζοιζήνιος βιβλιολάθαν, ὅτι τὸ πλῆθος ὧν ἐκ δέσμης συγγραμμάτων, ἔστι δὲ χίλια πρὸς διακοσίοις) φησὶ τάδε, πολυκράτης ἐν τοῖς λακωνικοῖς ἱστορεῖ, ὅτι τὴν μὲν τῶν ὑακινθίων θυσίαν οἱ λάκωνες ὧδὶ δεῖς ἡμέρας σωτελοῦσιν, καὶ ὅτι δ' πένθος δ' γενόμενον ὠδὲ τὸν ὑακινθον, οὔτε στεφανοῦνται ὧδὶ τοῖς δείπνοις, οὔτε ἄρτον εἰς φόρους, ἀλλὰ πέμματα, καὶ τὰ τοιαῦτα ἀκόλουθα διδόασι, καὶ ἦν εἰς τὸν θεὸν παιᾶνα οὐκ ἄδουσι, οὐ δι' ἄλλο τι ἢ τοῦτον εἰσάγουσιν, ὅδιον, καθάπερ ἐν ταῖς ἄλλαις θυσίαις, ποιοῦσιν, ἀλλὰ μετὰ ταξίας πολλῆς διαπονήσαντες ἀπέρχονται. τῇ δὲ μέσῃ τῶν τριῶν ἡμερῶν γίνεται θέα ποικίλη, καὶ πανήγυρις ἀξιόλογος, καὶ μεγάλη. παῖδές τε γὰρ καθαρίζουσιν, ἐν χιτῶσιν ἀνεζωσμένοις, καὶ πρὸς αὐλὸν ἄδοντες, πάλιν ἅμα τῷ πανκράτῳ τὰς χορδὰς ἐπιτρέχοντες, ἐν ῥυθμῷ μὲν ἀνακαίω, μετ' ὀξέος δὲ τόνου ἦν θεὸν ἄδουσιν. ἄλλοι δ' ἀφ' ἵππων κεκοσμημένων, ἅ θέαρον διεξέρχονται, χορούς τε νεανίσκων παμπληθεῖς εἰσέρχονται, καὶ τῶν ἐπιχωρίων ἵνα ποιημάτων ἄδουσιν ὀρχησάς τε ἐν τούτοις ἀναμεμιγμένοι, πρὸς κίνησιν ἀρχαικὴν ἐν αὐλῷ, καὶ πρὸς ᾠδὴν ποιοῦνται. τῶν δὲ παρθένων αἱ μὲν ὧδὶ καναθρων καμάκρῳ τῶν ξυλίνων ἁρμάτων φέρονται, πολυτελῶς κατεσκευασμένων, αἱ δ' ἐφ' ἁμίλλαις ἁρμάτων ἐξευγμένων πομπεύουσιν. ἅπασα δ' ἐν κινήσει, καὶ χαρᾶς θεωρίας ἡ πόλις καθέστηκεν. ἱερεῖα τὰ παμπληθῆ θύουσι πρὸς ἡμέραν ταύτην, καὶ δειπνίζουσιν οἱ πολῖται πάντας τοὺς ξενοὺς καὶ τοὺς ἰδίους. οὐδεὶς δ' ἀπολείπει πρὸς τὴν θυσίαν, ἀλλ' κενοῦσθαι συμβαίνει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θέαν. τῆς δὲ κοπίδος μνημονεύει καὶ ἀριστοφάνης, ἐν φιλύλλιοι ἐν ταῖς πόλεσιν. ἐπίλυκός τις ἐν κωραλίσκῳ λέγων οὕτως, ποτ' ἂν κοπίδοιῶσω μου τὸν ἀμυκλαῖον, παραπέλωσι βάρκες πολλαὶ οἱ ἥρτα καὶ δῶδεμοσοι μάλα ἀλεῖς διαῤῥήδην λέγων μάζας ἐν ταῖς κοπίσι παρατίθεσθαι. ὅτι γὰρ ἀβάρκας δηλοῖ

σιν. οὐχὶ ὁ λύπας, ὥσ φησι λυκόφρων, ἡ τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν, ὡς βρατοθσύης, καὶ ἄρτους δὲ, καὶ ζωμόν τινα καθηδυσμένον ὥδε πῶς· τίς δέ ἐστιν ἡ κοπὶς, σαφῶς ἐκτίθεται μέλπις ἐν τῇ λακεδαιμονίων πολιτείᾳ γράφων οὕτως, ποιοῦσι δὲ καὶ τὰς καλουμένας κοπίδας. ἔστι δ' ἡ κοπὶς διττῶν, μάζα, ἄρτος, κρέας, λάχανον ὠμὸν, ζωμὸς, σῦκον, ῥάγισμα, βρόμος, ἀλλὰ μὴν οὐ δ' ὀρθαχαίσιοι. ἐπεὶ πρὸς τὸν ὄρθρον πιπράσκονται, ὥσπερ σαίος ἱστορεῖ ἐν τῇ λακωνικῇ πολιτείᾳ, καὶ διοσκουρίδης ἐν δευτέρῳ πολιτειῶν, καὶ ἀριστοκλῆς ἐν τῷ πρώτῳ, καὶ οὗτος τῶν λακώνων πολιτείαν. ἔτι φησὶν ὁ πολέμων, καὶ τὸ λεῖπνον εἶναι τῶν λακεδαιμονίων αἶκλον προσαγορεύεσθαι, παραπλησίως ἁπάντων δωριέων, οὕτως αὐτὸ καλούντων, ἁλικμὰ μὲν γὰρ οὕτω φησὶ, καὶ πεῖσαι μύλαι· σρυφῆτι καὶ πὶ ταῖς συναικλείαις, οὕπω τὰ σιτία λέγοντες καλῶν. καὶ πάλιν αἶκλον ἁλικμάων ἁρμόξατο, αἶκλον δ' οὐ λέγουσιν οἱ λάκωνες ἀλλὰ μετὰ τὸ λεῖπνον μοῖραν, ἀλλ' οὐδὲ τὰ διδόμενα τοῖς φειδίτιοις μετὰ τὸ λεῖπνον, ἄρτος γάρ ἐστι, καὶ κρέας, ἀλλ' ἐπαίκλα μὲν λέγεται ταῦτα, οὐκ ὄντα, οἷον ἐπιχρηγνύμενα τῷ σιτίῳ τοῖς φειδίτιοις αἴκλου, παρὰ γοῦν ὄρθρον οἶμαι τὸν φωνὸν ποιεῖσθαι· καὶ ἔστιν ἡ παρασκευὴ τῶν λεγομένων ἐπαίκλων οὐχ ἁπλῆ, καθάπερ ὁ πολέμων ὑπέλαβεν, ἀλλὰ διπλῆ, ἣν μὲν γὰρ τοῖς παισὶ παρέχουσι, πάνυ τις βύκλος ἐστὶ, καὶ βύτελης, ἄλφιτα γάρ ἐστιν ἐλαίῳ δεδευμένα, ἃ φησὶν νικοκλῆς ὁ λάκων, καθ' ἡδονὴν αὐτοὺς μετὰ τὸ λεῖπνον ἐν φύλλοις δέφνης· παρὸ καὶ γραμματίδιον μὲν προσαγορεύεσθαι τὰ φύλλα, αὐτὰ δὲ τὰ ξαυτὰ ῥάμματα· ὅτι δὲ ἔθος ἦν τοῖς πάλαι, φύλλα δέφνης ξαγματίζεσθαι. καὶ λίαν, ἡ διοκλῆς ἐν τοῖς κύκλωπι φησὶν οὕτως, φύλλα σὺ λέπνων καταλύσεις, ἡ δὲ καθάπερ ῥαμμάτων, ἣν δ' εἰς τὰ τῶν ἀνδρῶν φειδίτια κομίζουσιν, σιθυοφιέται ἐκτίνων ζώων, ὡρισμένων παραχωρηγοῦντες αὐτὰ τοῖς φειδίταις ἐνδοτῶν δυνούντων, ἔνθ' ὅτε δὲ καὶ πωλεῖσθαι· ὁ δὲ μόλπις, καὶ μαπτύλιόν φησι, προσαγορεύεσθαι τὰ ἐπαίκλα. ὧδε δὲ τῶν ἐπαίκλων πέρσεις ἐν τῇ λακωνικῇ πολιτείᾳ οὕτωσὶ γράφει, καὶ βύθους τοὺς μὲν δυπόρους ζημιοῦσιν ἐπαίκλα, ταῦτα δ' ἔστι μετὰ τὸ λεῖπνον ῥαγήματα, τοῖς δ' ἀπόροις ἐπιτάττει καλάμους, ἡ σιβάδα, ἡ φύλλα δέφνης φορεῖν, ὅπως ἔχωσι τὰ ἐπαίκλα καθ' ἕπεσθαι μετὰ δεῖπνον γίνεται γὰρ ἄλφιτα ἐλαίῳ ἐῤῥαμμένα, ὃ δ' ὅλον ὥσπερ πολίτευμά τι ἦν δὴ σωίσασθαι μικρόν καὶ γοῦν ὃν ἕνα δεῖ πρῶτον καταπεσεῖν, ἡ ἀθύτερον, ἡ ὠδὶ τὸ σκιμποδίου καθῆσθαι πάντας, διαῦτα ποιοῦσιν εἰς ἐπαίκλα· τὰ ὅμοια ἱστορεῖ καὶ διοσκουρίδης· ὧδε δὲ τῶν καμματίδων, καὶ τῶν καμμάτων, νικοκλῆς οὕτως γράφει, διακούσας δὲ πάντων ὁ ἔφορος ἥντινα ἀπέλυσεν, ἡ κατέλιπασεν, ὁ δὲ νικήσας ἐζημίωσεν ἐλαφρῶς ἤτοι καμμάτιον, ἡ καμματίδιον· ἔστι δὲ τὰ μὲν καμματα ξαυτὰ, αἱ δὲ καμματίδες, ἃς καθάπτουσιν τὰ ξαυτά· ὧδε δὲ τῶν φειδιτίων λεῖπνου, δικαίαρχος τά δὲ ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ τριπολιτικῷ, τὸ λεῖπνον, πρῶτον μὲν ἑκάστῳ χωρὶς παρατιθέμενον, καὶ πρὸς ἕτερον κοινωνίαν οὐδεμίαν ἔχον, εἶτα μάξαν μὲν ὅσην αὐτὸς ἕκαστος ἡ βούλομενος, καὶ πεῖν· πάλιν ὅταν ἡ θυμὸς ἑκάστῳ καθ' ὃν παρακείμενός ἐστι, ὅλον δὲ ταυρῆν ἀέθητε πᾶσιν ὑδρίαν ὕδατος κρέασ' ἐφθὸν, ἐνίοτε δέ τι μένον ὠλιὸ ὅλου τὶ μικρὸν, ἔχον σαθμὸν ὡς τέταρτον μάλιστα, καὶ ὠμὰ δὲ ἕτερον οὐδὲν, ὠλιὸν ὅμως ἀφ' τούτων ζωμὸς, ἐνίοτε δὲ ὃν παρακεῖσθαι τὸ λεῖπνον ἅπαντας αὐτὸν παρακέμωφεν, ἢν ἀρὰ ἐλάκατις, ἡ τυρὸς, ἡ σῦκον· ἀλλὰ καὶ ἢν τι λάθωσιν ἐπιδόσιμον ἰχθῦς, ἡ λαγὼς, ἡ φάττα, ἡ τι τοιοῦτον, εἰ τὸ ἐξείης ἤδη διαλειπνικόσιν, ὕστερα ὧδε φορεῖται ταῦτα τὰ ἐπαίκλα καλούμενα. συμφορεῖ δ' ἕκαστος εἰς τὸ φειδίτιον, ἀλφίτων μὲν ὡς τεῖα μάλιστα ἡ μεμέδιμνα ἀπὸ μῆνὸς, οἴνου δὲ χοᾶς ὀκτὼ πίνας, ἡ δώδεκα, παρὰ δὲ ταῦτα τυροῦ σαθμόν τινα, καὶ σύκων, ἔτι δὲ εἰς ὀψωνίαν, ὧδὶ δέκα πίνας ἀργυρίους ὀβολούς· σφαῖρος δ' ἐν ἱππίῳ λακωνικῆς πολιτείας φησὶ, φορεῖν δὲ καὶ ἐπαίκλα αὐτοῖς οἱ φειδίται, καὶ τῶν μὲν ἀγορευομένων ὑφ' αὐτῶν ἐνίοτε οἱ πολλοὶ, οὐ μὰ δὶ' ἀλλ' οἵ γε πλουσίοι καὶ ἄρτον, καὶ ἐν αἰ ὥρᾳ ἐκ τῶν ἀγρῶν, ὅσον εἰς αὐτὴν τὴν σωουσίαν νομίζοντες, καὶ τὰ πλείονα τῶν ἱκανῶν παρασκευάζειν, ὧδε πὸν εἶναι, μὴ μέλλοντά γε προσφέρεσθαι· μόλπις δέ φησι, μετὰ δὲ δ' λεῖπνον ἐώθειν ἀέτι παρά τινος κομίζεσθαι, ἐνίοτε δὲ μὴ παρὰ πλόνων, παρ' αὐτοῖς κατ' οἰκηνὴν ἡρτυμένα μαπτύλιον, ὃ καλοῦσιν ἐπαίκλον τῶν δὲ κομιζομένων οὐδεὶς οὐθὲν ἀγορᾶσας ἔωθε φορεῖν, οὔτε γὰρ ἡ δονῆς, οὐ δ' ἀκρασίας χάριν οὔτε κομίζουσιν, ἀλλὰ τῆς αὐτῶν αἱρετῆς ἀπόλειξιν τῆς κατὰ πόλιν θήρας ποιούμενοι. πολλοὶ δὲ καὶ ποίμνια αὐτῶν ἔχοντες, ἀφθόνως μεταδιδόασι τῶν ἐκγόνων ἔστι δ' ἡ μαπτύα, φάττα, χῆνες, τρίγονες, κίχλαι, κόσσυφοι, λαγὼς, ἄρνες, ὄρνιθες, οἱ δὲ μάγειροι σημαίνουσι τοὺς ἀέτι κομίζοντας εἰς μέσον, ἵνα πάντες ἴδωσι πόλιν τῆς θήρας φιλοπονίαν, καὶ πόλιν εἰς αὐτοὺς ἐκτένειαν· δημήτειος δ' ὁ σκήψιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ῥωμαϊκῶν διακόσμου, πόλιν τῶν καρνείων φασὶν ἑορτὴν παρὰ λακεδαιμονίοις, μίμημα εἶναι στρατιωτικῆς ἀγωγῆς· τόπους γάρ εἶναι σκηνὰς μὲν τῷ ἀρίθμῷ, σκιάδες δὲ οὓς καλοῦνται, σκηνὰς ἔχοντες παρασκηνίου τι, καὶ σκηνὰ καθ' ἕκαστον ἄνδρες δύο πνοῦσι, πάντα τὰ ἐκ προστάγματος κηρύσσεται, ἔχει τι ἑκάστη σκιὰ, φρασεῖον ῥῆς, καὶ γίνεται ἡ τῶν καρνείων ἑορτὴ ἐνιαύσιον ἡμέρας σκηνὰ, πόλιν ἡ τῆς διαίτης τῆς διαιότητος σκληρότητα· ὕστερον καταλύσαντες οἱ λάκωνες, ἐξώκειλαν εἰς φυφήν· φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν ἱστοριῶν τάδε γράφει ὠδὶ αὐτῶν· λακεδαιμόνιοι, εἰς μὲν τὰ φειδίτια οὐκ ἤρχοντο κατὰ τὸ πάτριον ἔθος, ὅτε δὲ καὶ παραγένοιντο μικρὰ συμπαρεισενεγκεῖσιν, ὁ μοῦ χάριν παρεσκευάζετο· καὶ πάλιν αὖ τοῖς στρωμναίτε ζοῖς μεγίστοις,

γάθεσιν, οὔπως ἀξιοσκημόνως πολυτελῶς, καὶ τῇ ποικιλίᾳ διαφόρως, ὥς τε τῶν ξένων εἰ ους τῶν παραλλαφθέντων ὀκνεῖν τὸν ἀγῶνα, ἐὰν τὰ προσκεφάλαια βρέξειν. οἱ δὲ πρόσδρομοι ἐὰν τὸ κλινιδείου ψιλοῦ διακαρτεροῦντες τῆς κλίνης παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν, ὅ τε ἂν ἀγῶνα ἅπαξ βρέξειαν. εἰς δὲ τὴν προειρημένην ψυφῖδα, ἦλθον ποτηρίων τε ἐκθέσεις πολλῶν καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν πεποιημένων παραθέσεις, ἔτι δὲ μύρων ἀξιολογωτέρων, ὡς δ' αὕτως οἴνων, καὶ ψαγμάτων· καὶ τούτων ἤρξαν οἱ μικρὸν πρὸ κλεομένους βασιλεύσαντες, αὖθις καὶ ἀκρότατος αὐλικὴν ἀξίωσιν ζηλώσαντες, οὓς τοσοῦτόν τινες τῶν ἰδιωτῶν, τῶν οὐ πάνυ χρήτην γενομένων κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, τῇ φιλοτιμίᾳ τῇ καθ' αὐτοὺς, ὥστε δοκεῖν ἦν αἰσχρότατον οὐ τελέως πάντας ὑποβεβληκέναι τοὺς ἀφελεστάτους τῶν πρόσθεν· κλεομένης δὲ πολὺ διενέγκας τῶν τε συνιέναι πράγματα, καὶ τοι νέος ὤν, καὶ κατὰ τὸν διαφανῆ γέγονεν. ἤδη γοῦν τηλικούτων πραγμάτων ἡγούμενος, ἔμφασιν ἔδωκε τοῖς παραλαμβανομένοις πρὸς τὴν ξυσίαν ἐφίεσθαι, διότι τὰ παρὰ ἐκείνοις τῶν παρ' αὐτὸν οὐδὲν καταδέστερα εἴη παρασκευάζομενα· πολλῶν δὲ προσβειῶν παρεχομένων πρὸς αὐτὸν, οὐδέποτε ἀνωφελέστερον τοῦ κατὰ θησμένου σιωπᾶν γε καιροῦ, πεντάκλινόν τε διεζρώννυτο, οὐδέποτε τελεῖον· ὅτε δὲ μὴ παρείη προσβεία, ἑπτάκλινον, καὶ πρόσαγμα οὐκ ἐλάττω διπλῆ κάρδου, τίς ἔσεται, καὶ κατακλιθήσεται πρῶτος. ἀλλ' ὁ προσβύτατος ἑκάστοτε ἐπὶ τὰς κλίνας, εἰ μή τις αὐτὸς προσκαλέσαιτο. κατελαμβάνετο δὲ ὑπὸ πολυ μετ' ἀδελφοῦ κατακείμενος, ἢ μετά τινος τῶν ἡλικιωτῶν. ἐπί τε τῷ ἑτέρῳ σκύφῳ ψυκτὴρ χαλκοῦς ἐπίκειτο καὶ κλάδος, καὶ σκάφιον ἀργυροῦν δύο κοτύλας χωροῦν, καὶ κύαθος· ἡ δ' ἐπίχυσις χαλκῆ· πίνειν δὲ οὐ προσεφέρετο εἰ μή τις αἰτήσειε. συνελίσσετο δὲ κύαθος εἰς πρὸ τοῦ δείπνου· ἦν δὲ πολὺ πρῶτον καὶ ὅτε προσνύσειεν ἐκεῖνος, οὕτως ἔπινον καὶ οἱ λοιποί· τὰ δὲ παραληφθέντα ὑπὸ μὲν σκυφιδίου ἕως τοῦ τυχόντος; τὰ δὲ λοιπὰ ὥστε μὴ ὑποβαίνειν, μήτε λείπειν, ἀλλ' ἑκάστοις ἅπασι γίνεσθαι, καὶ μὴ προσλείπεσθαι τοὺς παρόντας· οὔτε γὰρ οὕτως ὠφελεῖν, ὥσπερ ἐν τοῖς φιλοτίοις δέχεσθαι ζωμῷ, καὶ κρεαδίοις ἀφελῶς· οὔτε πάλιν οὕτως ὑποτανύειν, ὡς εἰς τὸ μηδὲν δεῖ παυσάμενον, ὑποβάλλοντα τὸ σύμμετρον τῆς δαίτης, τὸ μὲν γὰρ ἀνελεύθερον ἡγοῦμαι ζῆν, τὸ δ' ὑπερήφανον. ὁ δ' οἶνος ἕως μικρῷ βελτίων, ὅτε παρέπινόν τινες, ἐπεὶ δὲ λειπνήσειαν, ἐσιώπων πάντες· ὁ δὲ παῖς ἐφεστὼς κεκραμένον ἔχων τὸν οἶνον, καὶ τῷ αἰτοῦντι προσέφερε. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον οὐ τελεῖον ἐδίδοτο δύο κυάθων, καὶ τότε προσνύσαντος προσεφέρετο. ἀκροάματα δὲ οὐδὲν οὐδέποτε παρεπορεύετο, διετέλει δ' αὐτὸς προσομιλῶν πρὸς ἕκαστον, καὶ πάντας ἐκκαλούμενος εἰς τὸ μὲν ἀκούειν τὰ δὲ λέγειν αὐτούς, ὥστε τε ἠρεμοῦντας ἀποφέρειν ἅπαντας. διακωμῳδῶν δ' ἀπεφαίνετο τὰ λακωνικὰ δεῖπνα, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι ἄρχων, φησὶν οὕτως, Ἐν λακεδαίμονι γέγονας ἐκείνων τῶν νόμων μεθεκτέον. Ἔστιν, βάδιζ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὰ φιδίτια, Ἀπόλαυε τοῦ ζωμοῦ, φόρει τοὺς βύσακας, Μὴ καταφρόνει, μὴ δ' ἔτ' ἐπιζήτει μαλακά, Ἐν οἷς δ' ἐκείνων ἔθεσιν ἴσθ' ἀρχαικός. Περὶ δὲ τῶν κρητικῶν συσσιτίων, διωσίαλος ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν κρητικῶν γράφει οὕτως, οἱ δὲ λύκτιοι σιωάγοισι μὲν τὰ κοινὰ συσσίτια οὕτως, ἕκαστος τῶν γινομένων καρπῶν ἀποφορὰ τοῦ δεκάτην εἰς τοὺ ἐταιρείαν, καὶ τὰς τῆς πόλεως προσόδους, ἃς διανέμουσιν οἱ προεστηκότες τῆς πόλεως εἰς τοὺς ἑκάστων οἴκους, τῶν δὲ δούλων ἕκαστος ἀγελαῖον φορὰ σατῆρα κατὰ κεφαλήν. διήρηνται δ' οἱ πολῖται πάντες κατ' ἑταιρείας. τὴν τε ἐπιμέλειαν ἔχει τοῦ συσσιτίου γυνὴ, ὁρεῖς, ἣ τέτταρας τῶν δημοσίων προσειληφυῖα πρὸς τὰς ὑπηρεσίας. ἑκάστῳ δ' αὐτῶν ἀκολουθοῦσι δύο θεράποντες ξυλοφόροι, καλοῦσι δ' αὐτοὺς καλοφόρους. εἰσὶ δὲ παντα χοῦ κατὰ τὴν κρήτην οἶκοι δύο ταῖς συσσιτίαις, ὧν ἓν μὲν καλοῦσιν ἀνδρεῖον, ἓν δ' ἄλλον ἐν ᾧ τοὺς ξένους κοιμίζουσι, κοιμητήριον προσαγορεύουσι κατὰ δὲ τὸν συσσιτικὸν οἶκον πρῶται μὲν κεῖνται δύο τράπεζαι ξενικαὶ καλούμεναι, ἃς προκαθίζουσι τῶν ξένων οἱ παρόντες, ἐξῆς δ' εἰσὶν αἱ τῶν ἄλλων. παρατίθεται δὲ τῶν παρόντων ἴσον μέρος ἑκάστῳ, τοῖς δὲ νεωτέροις ἥμισυ μέρος κρέως, τῶν δ' ἄλλων οὐ θενὸς ἄπτονται. εἶτα ποτήριον ἐν ἑκάστῃ τραπέζῃ παρατίθεται κεκραμένον ὑλαροῦς, ἔστι κοινῇ πάντες πίνουσιν οἱ κατὰ τὴν κοινὴν τράπεζαν, καὶ διετῶν κάσιν, ἄλλο παρατίθεται, τοῖς δὲ πᾶσι κοινὸς κέκραται κρατὴρ, τοῖς δὲ πρεσβυτέροις, ἐὰν βούλωνται πλείω πιεῖν, ἐξουσία δέδοται. ἀπὸ δὲ τῆς τραπέζης τὰ βέλτιστα τῶν παρακειμένων ἡ προεστηκυῖα τῆς συσσιτίας γυνὴ φανερῶς ἀφαιροῦσα παρατίθησι τοῖς κατὰ τὸν πόλεμον, ἢ κατὰ σώφρονα δεδοξασμένοις. ἀπὸ δὲ τοῦ δείπνα πρῶτον μὲν ἐώθασι βουλεύεσθαι τῶν κοινῶν. εἶτα μετὰ ταῦτα μέμνηνται τῶν κατὰ πόλεμον πράξεων, καὶ τοὺς γενομένους ἀνδρας ἀγαθοὺς ἐπαινοῦσι, προτρεπόμενοι τοὺς νέους εἰς ἀνδραγαθίαν. πυρρίχων δ' ἐν ζίτῳ κρητικῶν νομίμων, ἐν οἷς συσσιτίοις φησὶν, οἱ κρῆτες καθήμενοι βουλεύουσι, καὶ ὅτι ἀβαμβάκευτα τοῖς ὀρφανοῖς παρατίθεται, καὶ ὅτι οἱ νεώτατοι αὐτῶν ἑφεστῶσι διακονοῦντες, καὶ ὅτι μετὰ δυφημίας ἀπείσαντες τοῖς θείοις, μείζοσι τῶν παρατιθεμένων ἅπασιν, ἀφαιρέμασι ἢ καὶ τοῖς ἱμᾶς κατὰ τὸν βάκον τῶν παῖδες ἐφιζάνουσιν, ἐξ ἡμισείας τοῖς ἀνδράσι παρατιθεμένων, τοῦ δ' ὀρφανοῦ ἰσομοιρεῖ τῷ παρατίθεται δ' αὐτοῖς ἀβαμβάκευτα τῇ κράσει καθ' ἕκαστα τῶν νενομισμένων. ἔσαν δὲ καὶ ξενικοὶ βάκοι, καὶ ζάπεζα ζίτη δι' ἃς εἰσιόντες εἰς τὰ ἀνδρεῖα, ἵν' ξένιά τε δῖος ξενίαν τε προσηγόρευον· ἡρόδοτος δὲ συμπείνων τὰ τῶν ἑλλήνων συμπόσια πρὸς τὰ παρὰ πέρσαις, φησὶν, ἡμιμοιρίην δὲ πρόσεσι ἀπασέων μάλιστα ἐκείνην τιμᾶν νομίζουσι, τῇ ἕκαστος ἐγένετο, ἐν ταύτῃ δὲ

πολέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιοῦσι προτίθεσθαι, ἐν τῇ οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν βοῦν, καὶ ὄνον, καὶ ἵππον, καὶ κάμηλον προτίθεται, ὅλους ὀπτούς· ἐν καμίνοις· οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων τίθενται, σίτοισί τε ὀλίγοισι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι, καὶ οὐκ ἄλεσι, καὶ διὰ τοῦτ' φασὶ πίεσθαι, τοὺς ἑλλιπῶς σιτουμένους πεινῶντας παύεσθαι, ὅτι σφίσιν ἀπὸ πλείονου παραφορέεται οὐδὲν λόγου ἄξιον, εἰ δέ τι παραφόροιτο ἐσθιόντας αὖ οὐ παύεσθαι· οἶνῳ δὲ καρτα προσκέαται, καίσφιν οὐκ ἐμέσαι ἔξεστιν, οὐκ οὐρῆσαι ἀντίον ἄλλου· ταῦτα μὲν οὕτω φυλάσσεται· μεθυσκόμενοι δὲ ἐώθασι βουλεύεσθαι τὰ ἀσυμφορώτατα αὐτῇ πρήγματα· ἢν δ' αὖ ἀδήσφίσι βουλευομένοισι τοῦτο τῇ ὑστεραίῃ νήφουσι προτίθεῖ ὁ στεγάρχος ἐν τῷ, αὖ ἐόντες βουλεύωνται, καὶ ἢν μὲν ἀδῇ, καὶ νήφουσι, χρέονται αὐτῷ· εἰ δὲ μὴ μετέασι τὰ δ' ἀνήφοντες προβουλεύσωνται, μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι τοῦδε δὲ τῆς ξυφῆς τῶν ἐν πόρσαις βασιλέων ξενοφῶν ἀνάγνωσμα λάω οὕτω γράφει, τῷ μὲν γὰρ πέρσῃ πᾶσαν γῆν πεδορξηνται, μαστεύοντες τί αὖ ἡδέως πίοι· μυρίοι δὲ τέχνωνται, τί αὖ ἡδέως φάγοι; ὅπως γε μὴν καταδάρθοι, οὐδ' ἂν εἷς πώποτε τίς, ὅσα πραγματεύονται· ἀγῶσμα δὲ δὴ τὸ φιλόπονος εἶναι, πᾶν μὲν δὴ δ' παρὰ ἡδέως ἔπινε, πᾶν δὲ δ' σως τυχὸν ἡδέως ἔσθιεν· εἰς δὲ δ' ἀσμενέως κοιμηθῆναι πᾶς τόπος ἱκανὸς ἦν αὐτῷ· ἐν δὲ τῷ ἱδρῶνι ἐπιγραφομένῳ λέτων τοῦδε τῶν τοῖς τυράννοις παρασκευαζομένων, καὶ τῶν τοῖς ἰδιώταις εἰς τροφὰς φησὶν οὕτως, καὶ δισσάγα ἔφη δι ὦ σιμωνίδη, ὅτι τοῦτο κείνουσι οἱ πλεῖστοι, ἥδιον ἡμᾶς καὶ πίνειν, καὶ ἐσθίειν τῶν ἰδιωτῶν, ὅτι δοκοῦσι καὶ αὐτοὶ, ἥδιον ἂν δειπνῆσαι ἢ ἡμῖν παρατιθέμενον δεῖπνον, ἢ τοῦτοις· ἢ γὰρ τὰ ἐωθότα ὑπερβάλλειν, τοῦτο παρέχει τὰς ἡδονὰς, διὸ καὶ πάντες ἄνθρωποι ἡδέως προσδέχονται τὰς ἑορτὰς, πλὴν οὐχ οἱ τύραννοι, ἐκπλέω γὰρ αὐτοῖς ἀεὶ παρεσκευάσθαι, οὐδεμίαν ἐν ταῖς ἑορταῖς ἐπίδοσιν ἔχουσιν αὐτῶν αἱ τράπεζαι, ὥστε ταύτῃ πρῶτον τῇ διαφορᾷ σιωπῇ τῆς ἐλπίδος μειονεκτοῦσι τῶν ἰδιωτῶν· ἔπειτα ἔφη, ἐκεῖνο οὐ οἶδα, ὅτι καὶ σὺ ἔμπειρος εἶ, ὅλῳ ὅσῳ ἀπὸ τοῦ πλέω τὸ παρεσκευάσθαι τὰ τοῦδε πᾶν τῶν ἱκανῶν, τοσούτῳ καὶ θᾶσσον μᾶλλον κόρος ἐμπίπτει τῆς ἐδωδῆς· ὥστε καὶ τῷ χρόνῳ τῆσδ ἡδονῆς μειονεκτεῖ ὁ παρατιθέμενος πολλὰ τῶν μετρίως διαιτωμένων· ἀλλὰ ναὶ μὰ δία ἔφη ὁ σιμωνίδης, ὅσον αὖ χρόνου ἡ ψυχὴ προσῇται τοῦτο, πολλῷ μᾶλλον ἥδονται οἱ ταῖς πολυτελεστέραις παρασκευαῖς χρεώμενοι, τῶν τὰ ὀψοτελέστατα παρατιθεμένων· θεόφραστος δ' ἐν τῷ πρὸς κάσανδρον τοῦδε βασιλέα σ' ἐγκώμιον, ἢ σύγγραμμα, πολλοὶ γὰρ αὐτόφασιν εἶναι σωσιβίου, ἐς ὃν καλλίμαχος ὁ φωκαεὺς ἐπίνικον ἐλεγειακὸν ἐποίησεν, ὃς πόρσῃ βασιλεῖς ὧδε ξυφῆς προκηρύττειν, τοῖσ' ἐφευρίσκουσι τινὰ καινὴν ἡδονὴν ἀργυρίου τοῦδε τοῦ ἔθος· θεόπομπος δ' ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ καὶ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν, ὃν παφλαγόνων φησὶ βασιλέα ζῦν, ἐκαὸν πάντα παρατίθεσθαι δειπνοῦντα ἐπὶ τοῦδε τράπεζαν, ἀπὸ βοῶν ἀρξάμενον, καὶ ἀναχθέντα ἀσχμάλωτον ὡς βασιλέα, καὶ ἐν φυλακῇ ὄντα· πάλιν τὰ αὐτὰ παρατίθεσθαι ζῶντα λαμπρῶσ, διὸ καὶ ἀκούσαντα ἀφτᾶξόρξην εἰπεῖν, ὅτι οὗτος αὐτῷ δοκοίη ζῆν, ὡς παχέως ἀπολούμενος· ὁ δ' αὐτὸς θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν φιλιππικῶν, ὅταν φησὶ, βασιλεῖς ἔσ τινασ' ἀφίκηται τῶν ἀρχομένων, εἰς τὸ δεῖπνον αὖθις θαυμάζειν εἴωθασι τάλαντα, ποτὲ δὲ καὶ τεττάρων τάλαντα, οἱ δὲ καὶ πολὺ πλείω δαπανῶσι· ἔνιοι γὰρ τῶν πόλεων κατὰ τὸ μέγεθος, ὥσπερ ὁ φόρος, καὶ τὸ δεῖπνον ἐκ παλαιοῦ τεταγμένον ἐστίν· ἡρακλείδης δ' ὁ κυμαῖος ὁ τὰ περσικὰ συγγράψας, ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἐπιγραφομένων παρασκευαστικῶν, καὶ οἱ θρᾳκεύοντές φησι, τοὺς πέρσῶν βασιλέας δειπνοῦσθαι, ἅπαντες λελουμένοι διανυοῦσιν ἐσθῆσθαι καλὰς ἔχοντες, καὶ διατείβουσι σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας περὶ τὸ δεῖπνον, τῶν δὲ τοῦ βασιλέως συνδείπνων, οἱ μὲν ἔξω δειπνοῦσιν, οὓς καὶ ὁρᾶν ἔξεστι παντὶ τῷ βουλομένῳ, οἱ δὲ ἔσω μετὰ βασιλέως, καὶ οὗτοι δὲ οὐ συνδειπνοῦσιν αὐτῷ, ἀλλ' ἔστιν οἰκήματα δύο κατ' αὐτὸ κρυς ἀλλήλων, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς τὸ ἄριστον ποιεῖται, καὶ ἐν ᾧ οἱ συνδειπνοι· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκείνους ὁρᾷ διὰ τοῦ παραπετάσματος τοῦδε τῇ θύρᾳ, ἐκεῖνοι δ' αὖ οὐχ ὁρῶσιν· ἐνίοτε μὲν οὖν ἐπειδὰν ἑορτὴν ἄγῃ, ἐν ἑνὶ οἰκήματι ἅπαντες δειπνοῦσιν, ἐν ᾧ ὁ μὲν βασιλεὺς ἐν τῷ μεγάλῳ οἴκῳ· ὅταν δὲ βασιλεὺς θόρυβον ποιῆται, ποιεῖ δὲ πολλάκις συμπόται αὐτῷ εἰσὶν, ὡς μάλιστα δώδεκα· καὶ ὅταν διαπνύσωσιν, ὅ τε βασιλεὺς αὖθις καθεύδων, καὶ οἱ συνδειπνοι, καλεῖ τοὺς συμπότας τοὺς τῶν εὐνούχων, καὶ ὅταν συνέλθωσι, συμπίνουσι μετ' αὐτοῦ, οὐ τὸν αὐτὸν οἶνον κἀκεῖνοι· καὶ οἱ μὲν χαμαὶ κατακείμενοι, ὁ δ' ἐπὶ κλίνης χρυσόποδος κατακείμενος, καὶ ὑπερμεθυσθέντες ἀπέρχονται· τὰ δὲ πλεῖστα ὁ βασιλεὺς μόνος ἀριστᾷ καὶ δειπνεῖ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτῷ συνδειπνεῖ, καὶ τῶν υἱῶν ἐνίοι, καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ἅδουσί τε, καὶ ψάλλουσιν ἀλλήλοις καὶ αὐτῷ, καὶ μία μὲν ἀρχή, αἱ δὲ ἄλλαι ἀθρόως ἅδουσι· τὸ δὲ δεῖπνόν φησι, τοῦ βασιλέως καλούμενον, ἀκούσαντα μὲν δόξει μεγαλοπρεπὲς εἶναι, ἐξεταζόμενον δὲ φανεῖται οἰνωνομικῶς, καὶ ἀκεφάλως συντεταγμένον; καὶ τοῖς ἄλλοις πέρσαις τοῖς ἐν διαιτασίᾳ οὖσι κατὰ μὲν αὐτὴν χρόνον· ἔστι μὲν γὰρ τῷ βασιλεῖ χιλίχοιρος τῆς ἡμέρας κατασκευαζόμενος, πτηνῶν δὲ εἰσὶ καὶ ἵπποι, καὶ ἡμίονοι, καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ ἔλαφοι, καὶ τὰ τοιαῦτα πρόβατα, πολλοὶ δὲ καὶ ὄρνιθες ἁλίσκονται, οἵ τε στρουθοὶ οἱ ἀρχαῖοι, ἔστι δὲ καὶ ζῶντα μέγα, καὶ χῆνες, καὶ ἀλεκτρυόνες, καὶ μέρια μὲν αὐτῶν παρατίθεται ἑκάστῳ τῶν συνδείπνων τοῦ βασιλέως, καὶ ἀποφέρεται ἕκαστος αὐτῶν, ὅτι ἂν καταλίπηται ἐκεῖ τῷ ἀείσῳ·

ἀείσῳ· τὰ δὲ πολλὰ τούτων τῶν ἱερείων, καὶ τῶν σιτίων, οὓς φέρει βασιλεύς, τῶν τε δορυφόρων, καὶ τῶν πελτασῶν τούτοις ἐκφορεῖται εἰς πλὴν αὐλήν, οὐ διδοῦν ἅπαντα, μερίδας ποιήσαντες τῶν κρεῶν, καὶ τῶν αὖτων ἴσας διαιροῦνται, ὥσπερ δὲ οἱ μισθοφόροι ἐν τῇ ἑλλάδι μισθὸν ἀργύριον λαμβάνουσιν, οὕτοι τὰ σιτία παρὰ τοῦ βασιλέως εἰς ὑπόλογον λαμβάνουσιν, οὕτω δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις πέρσαις, οἷς ἂν διωκητέα οὖσιν, ἀθρόα πάντα τὰ σιτία ἐπὶ τὴν δαπάνην παρατίθεται. ἐπειδὰν δὲ οἱ σωφρονισταὶ διαφθείρωσι τῶν ἀφ' ἧς δαπάνης παραλαμβανομένων, καὶ ταλάντου δὲ τὰ πολλὰ κρέα, καὶ αὖθις ὁ τῆς δαπάνης ἐπιμελούμενος διδόασιν ἑκάστῳ τῶν οἰκετῶν, καὶ ταῦτα λαβὼν πλὴν καθ' ἡμέραν ἔχει τροφήν· παρὰ γὰρ δὲ βασιλέα φοιτῶσιν οἱ ἐν ἡλικίᾳ τοῖς τῶν σωφρονιστῶν, ἐφ' ᾧ αὖθις μόνον δειπνῆσαι, ἵνα μὴ διὰ πορεύωνται· ἀλλὰ καὶ αὖθις τοὺς σωφρονιστὰς ὑποδέχονται· ἡρόδοτος δέ φησιν ἐν τῇ ἑβδόμῃ, ὡς οἱ ὑποδεχόμενοι ἑλλήνων φασὶ βασιλέα, καὶ δειπνίζοντες ξέρξην, ἐς πᾶν ἡκιστα ἀφίκοντο οὕτως, ὥστε ἐκ τῶν οἴκων ἀνίστασθαι ἐγένοντο, ὅκου θασίοισιν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ πολίων, τὸν σφετέρων δεξαμένοις πλὴν ξέρξεω στρατιὴν, καὶ διφθισίσασι, τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου ἀντὶ πάντος τῶν ἀστῶν ἀνὴρ ἔδωκε πλήσας, καὶ γὰρ ἐκπώματα ἀργυρᾶ, καὶ χρυσᾶ, καὶ κρατῆρας παρετίθεντο, καὶ ταῦτα μετὰ τοῦ δείπνου. εἰ δὲ ξέρξης δὶς ἐσιπεύσῃ μεταλαμβάνων καὶ ἄριστον, ἀνάστασις ἂν ἐγένοντο αἱ πόλεις. καὶ ἐν τῇ σινάτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν φησι, βασιλήϊον δεῖπνον βασιλεῖ προτίθεται, ὃν δὲ παρασκευάζεται ἅπας ὁ σύμπας ὄχλος, ἐν ἡμέρᾳ τῇ ἐγένετο ὁ βασιλεύς. οὔνομα δὲ τῷ δείπνῳ πέρσισι μὲν τυκτά, ἕλλησι δὲ τέλεον, τό τε γὰρ πλὴν κεφαλὴν σμᾶται μόνον, καὶ πέρσαις δωρεῖται. ὁ δὲ μέγας ἀλέξανδρος δειπνῶν ἑκάστοτε μετὰ τῶν φίλων ὡς ἱστορεῖ ἔφιππος ὁ ὀλωΐτης ἐν τῷ τοῦ τῆς ἀλεξάνδρου, καὶ ἡ φαισίωνος μεταλλαγῆς, ἀνήλισκε τῆς ἡμέρας μνᾶς ἑκατὸν, δειπνούντων ἴσως ἑξήκοντα, ἢ ἑβδομήκοντα φίλων. ὁ δὲ πέρσων βασιλεὺς, ὡς φησι κτησίας, καὶ δείπνων ἐν τοῖς πέρσικοῖς, ἐδείπνει μετὰ ἀνδρῶν μυρίων πεντακισχιλίων, καὶ ἀνήλισκε εἰς τὸ δεῖπνον τάλαντα τετρακόσια, γίνεται δὲ ταῦτα ἰταλικοῦ νομίσματος ἐν μυριάσι διακοσίαις πεντακισχιλίοις μεριζόμενα, ἑκάστῳ ἀνδρὶ γίνονται ἀνὰ ἑκατὸν ἑξήκοντα ἰταλικοῦ νομίσματος· ὥστε εἰς ἴσον καθίστασθαι τῷ τοῦ ἀλεξάνδρου ἀναλώματι. ἑκατὸν γὰρ μνᾶς ἀνήλισκεν ὡς ἔφιππος ἱστόρησεν. μένανδρος δ' ἐν μέθῃ τοῦ μεγίστου δείπνου δαπάνημα τάλαντον τίθησιν, λέγων οὕτως,

Εἰ θ' ὅμοια πράττομεν, καὶ θύομεν,
Δραχμῶν ἄττω προβάτιον ἀγαπητὸν δώδεκα,
Ταῦτα θάσιον, ἐγχέλεις, τυρὸν, μέλι,
Ὡς γὰρ ὑποβολῆς ἕνος ἀναλώματος
Ὡς θύουσι δ' οἱ πλούσιοι
Ἕνεκ' ἀλλ' ἑαυτῶν ὁ λιβανωτὸς βυσιεὶς
Ἅπαν ἐπιτεθέν. οἱ δὲ τὴν ὀσφῦν ἄκραν
Ἐπιθύντες αὐτοῖς τἄλλα καταπίνουσι.

ὅπου γε θεοῖς μὲν ἠγορασμένον,
Αὐλητρίδα δὲ, καὶ μύρον, καὶ ψαλτρίδα,
Μικροῦ τάλαντον γίνεται τὸ κατὰ λόγον,
Τάλαντον ὠνόμασε. καὶ ὁ δυσκόλως δέ φησιν ὅτως,
Κοίτας φοβοῦντες σαμνί' οὐχὶ τῶν θεῶν
Καὶ τὸ πόπανον τοῦτ' ἔλαβον ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
Καὶ πλὴν χολὴν ἔτ' ἐς τὰ βρώματα τοῖς θεοῖς,

εἴπερ τοίνυν καὶ ὁ κωμῳδοποιὸς πλάτων ἐν τῷ φάωνι ἐμνήσθη, καὶ μὴ τοῦ λυκηγλίου φιλοξένου, τοιαύτην ἐκτίθεται παρασκευὴν δείπνου. Εἰς δ' ἔφορον διπλόοι παῖδες λιπαρῷ παρέπιζαν,
Ἄμμι δ' ἑτοῖαν δ' ἑτοῖοι, ἄλλοι δ' ἑτοῖαν μέχρι οὗ πλήρωσαν οἶκον, ταὶ δὲ πρὸς ὑψηλύχνους ἔστιβον αὐγὰς, αἱ στεφάνοις λαχάνοις παρο-ψίσιτε ὀξυβάφων πλήρεις, σιῶ τε χλιδῶσαι παντοδαποὺς τέχνᾳ σὺν καλῇ πρὸς βιοτὰν ψυχᾶς, δελεασματίοισι παρέφορον σὺν καινοῖσι μάζαισ' χιονοχρόας, ἄλλοι δ' ἐπεὶ πρῶτα παρῆλθον οὐκ κακκαβος ὥς φιλότασ' ἀλλὰ λοπὰς, ἧς δ' μέγιστον πάντη ἔπεσι λιπαρόν τ' ἐς ἐγχέλεας ἴνες ἄριστον, γοῦν ροιβδιωνι τε μιῶν πλῆρες θεοτερπὲς ἐπ' αὐτῷ δ' ἄλμο παρῆλθε τόσον βασιονέην ἰσόκυκλος, μικρὰ δὲ κακκαβὶ ἔχοντα φ μὲν γαλεοῦ ἰναρκιον ἄλλου παρῆς ἕτορον· πίων ἀφ' τευθιάδα, καὶ σηπίου φλυποδίων ἁπαλοπλοκάμων θρῖμες μετὰ ταῦτα παρῆλθεν ἰσοζάπιζος ὅλος μύης σιωόδων πυρὸς, ἔπειτα βαθμοὺς ἀτμίζων, ὑδὶ τῷ δ' ἐπίπυσαι τευθίδες ὦ φίλαι, καὶ ξανθαὶ μελιηρείδες αἱ κοῦφαι παρῆλθον, θρυμματίδες δ' ὑδὶ ταύταις δὐπίταλοι, χλωραί τε ὑδυφαρυγῆδε, πυείωντε στεγαὶ βύσαι μέγαθος κακκάβου γλυκὺ ὄξιος ὀμφαλὸς θοινάασ', καλεῖται παράγε μυηκάπιν σαφυοιδα* ἐσαλαναιμαχθέους ὑπερμέγεθος τίθεμος θυγμοῦ μόλεν ὀπὶ ἐνέκεθεν θρμὸν, ὅθεν γλυφὶς τόμιον δύθυς ἐπ' αὐτὰς τὰς ὑπογαστρίδας διανεκέος ἐπάμωε πέμπτε μελοικαέτιν μάλακον κεχαρίσμεθα, ἀλλ' οὐθὲν ἐλλείπομεν θοινασταρέης, ὁ τε παλάξαι δωόκτ' ἐπικρατέως. ἔτω γε τοῦ, καὶ λέγοι τις πάντα παρῶν ἐβίμως ὕμμιν, παρέπιστε δὲ θρμὸν σπλάγχνον. ἔπειτα δὲ νῆσις δέλφακος οἰκείας, καὶ νώτιος ἔλιπε, καὶ ὀσφῦς, καὶ μυνυείγματα θρμὰ, καὶ κεφάλαιον ὅλον διάπυχες ἔφθὸν, ἀπόρπευθηνὸς ἀλεκτοζόφα, πυικτὰς ὀρίφα παρέθηκε, εἶτα δὲ ἕφθα κρόκῳ, λαχανίδας τε μετ' αὐτ' λευκοφοινοχρόας, ῥύγχη, καὶ κεφαλαὶ, ἄποδος πυκνὰ ματτ' ἴοντες ἐσιφωμενον· ἑφθά τ' ἔπεφτα κρέα, ὁπὰ ἄλλ' ἐείφωντε, καὶ ἀρνῶν ἀθυπόρθημα κατὸς χορδὴ· γλυκὺς τα μεξόριφα ρνογένης ἀδηφιλέοντι θεοὶ του

τῷ φιλέταο ἔοθοις, καὶ λαπαρὰ τ' ἔπει τ' ἀλεκτρυόνων τενεοσσὶ, τορδίκων, Φάσιων τε χύδαν. ἤδη δὲ παρεβάλλετο θρμὰ πολλά, καὶ μαλακὸν πυχέων ἄρτων, ὁ μοσύζυγα δὲ, ξανθόν τ' ἐπεισῆλθε μέλι, καὶ γάλα συμπάκτον, ᾧ καὶ τυρονάπασις, ἣ μὲν ἔφασκεν ἁπαλὸν κἠτῶν ἐφάμαν, ὅτε δ' ἤδη βρωτέως, ἣ δὲ ποτάτος ἐσώρουν ἐπαύροι ἦσμεν, τήναμον ὑβαπαίριον ἁμῶδυ· ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτῆρ' ἔδωσαν κατὰ χειρός. Σωκράτης δὲ ὁ ῥόδιος ἐν τεί τῷ ἐμφυλίου πολέμου, τὸ κλεοπάτρας ἀναγράφων συμπόσιον, τῆς τελευταίας ἀγῶνος τῆς βασιλευούσης μνημονίης δ' ἀντωνίῳ τῷ ῥωμαίων στρατηγῷ ἐν κιλικίᾳ φησὶν οὕτως, ἅπαντήσασα τῷ ἀντωνίῳ ἡ κλεοπάτρα ἐν λικίᾳ παρεσκεύασεν αὐτῷ βασικὸν συμπόσιον, ἐν ᾧ πάντα χρύσια, καὶ λιθοκόλλητα ποδεπῶς ὑβειργασμένα τοὺς τέχνας. ἦσαν δέ φησι, καὶ οἱ τοῖχοι ἀλουργίσι, καὶ διαχρύσοις ἐμπεπετασμένοι ὕφεσι, καὶ σώδεκα τρίκλινα διαστρώσασα ἐνῴκλεσε ἐν ἀντωνίου, μεθ' ὧν ἐβούλετο, ἡ κλεοπάτρα, τὸ δὲ τῇ πολυτελείᾳ τῆς ὄψεως ἐκπλαγέντος, ὑπομφιλάσασα, τῶν τ' ἔφη πάντα δωρεῖσθαι αὐτῷ, καὶ εἰς αὔριον παρεσκεύασε σωλειπῆσαι, πάλιν ἦκοντα μετὰ τῶν φίλων, καὶ τῶν ἡγεμόνων, ὅτε καὶ πολλῷ κρεῖττον διακοσμήσασα τὸ συμπόσιον, ἐποίησε φανῆναι τὰ πρῶτα μικρά, καὶ πάλιν καὶ ταῦτα ἐσωρήσατο. τῶν δ' ἡγεμόνων ἐφ' ἓξ ἕκαστος κατέκειτο κλίνῃ, καὶ τὰ κυλίκια καθὼς τοῖς στρωμνοῖς ἐμεμόρισο ἑκάστῳ φορεῖν ἐπέρεμε, καὶ κατὰ πλὴν ἄφοδον, οἷς μὲν ἀξιώματι φορεῖα σὺν οἷς κομίζουσι, οἷς δὲ πολέσοι δὲ καταργύροις σκυφοῖς κεκοσμημένους ἵππους, πᾶσι δ' λαμπροφόρους παῖδας ἀθίοπας παρέσησε. τῇ δὲ τετάρτῃ τῶν ἡμερῶν τὰ λαντεῖους εἰς ῥόδα μεθοὺς δέδωκε, καὶ κατεστρώθη ὑπὸ τῇ χειμαβάθῃ τὰ ἐδάφη ἐμπεπετασμένων δικτύων οἷς ἕλιξιν· ἰσορεῖ δὲ καὶ αὐτὸν τὸν αὐτώνιον ἐν Ἀθήναις μετὰ ταῦτα διατρέφαντα, πειόπτον ὕδωρ δ' ἑκάστου κατασκευάσαντα ἡλίαν, χλωρᾷ πεπυκασμένῳ ὕλῃ, ὥσπερ ὑπὸ τῶν βακχικῶν ἄντρων γίνεται, παύτης τύμπανα, καὶ νευρίλασα, καὶ παντοδαπὰ ἄλλα ἀθύρματα διονισιακὰ, ὑβαρτήσαντα μετὰ τῶν φίλων, ὑξ ἑωθινοῦ κατακλινόμενον μεθύσκεσθαι, λειτουργούντων αὐτῷ, τῶν ὑξ ἰταλίας μεταπεμφθέντων ἀκροαμάτων, συνηθροισμένων ὑπὸ πλῆθος τῶν πανελλήνων. μετέβαινε δ' ἐνίοτέ φησι, καὶ ὑπὸ πλῆθος ἀκρόπολιν ἀπὸ τῶν τειῶν λαμπάδων, διαλουχνιμένης πάσης τῆς ἀθηναίων πόλεως, καὶ ἔκτοτε ἐκέλευσεν ἑαυτὸν διονύσιον ἀνακηρύττεσθαι κατὰ τὰς πόλεις ἁπάσας. καὶ γάιος δὲ ὁ αὐτοκράτωρ, ὁ καλλίκολα προσαγορευθεὶς ὑφ' ὧν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι, οὐ μόνον ἐνομάζετο νέος διόνυσος, ἀλλὰ καὶ πλῆθος διονυσιακὴν πᾶσαν ἐν λεύκων στολὴν προῆκε, καὶ οὕτως ἐσκευασμένος ἐλίγκιζεν. Εἰς ταὐτά δ' ἔστιν ἀποβλέποντα τὰ ὑπὸ ἡμᾶς, ἀγαπᾶν πλῆθος ἑλληνικὴν πενίαν λαμβάνοντα πρὸ ὀφθαλμῶν, καὶ τὰ παρὰ ἀθηναίοις δεῖπνα. ὑπὸ ὧν κλείταρχος ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ὑπὸ ἀλέξανδρον ἱστοριῶν διηγούμενος, καὶ ὅτι πᾶς αὐτῶν στολοῦχος ἡνρέθη μετὰ τὴν ὑπὸ ἀλεξάνδρου τῆς πόλεως κατασκαφὴν ἐν ταλάντοις τριακοσίοις, τεταράκοντά φησιν, ὅτι τε μικρόψυχοι ἦσαν, καὶ τὰ ὑπὸ τὴν τροφὴν λίχνοι· παρασκευάζοντες ἐν τοῖς δείπνοις, θεῖα, καὶ ἐφήβους, καὶ ἀφύας, καὶ ἐγκαρσιλόχους, καὶ ἀλμάδας, καὶ σκιλίδας, καὶ ἔτνος, ὃ ἐστι μαγείριον ἐξίκοσι μετὰ τῶν ἄλλων πεντήκοντα πορσῶν αὖ ταμος ὁ φρυώνος, ὃν φησιν ἡρώδοτος ἐν τῇ ἐνάτῃ, μεγάλως στολύλῳ παρεσκευάσθαι· ἡγοῦμαι δ' ὅλη οὐκ ἂν πολυτελέγενετο, οὐδ' ἂν ἐδόκησε τοῖς ἕλλησι πολὺ πλάπαιαν ἀναράπτεσθαι, ἀφωλωλόσιν ἤδη ὑπὸ τῶν βιούντων τροφῶν· ἀρκαδικὸν δὲ δεῖπνον διαγράφων ὁ μελήσιος ἐν τῷ πρίτῃ τῶν γενεαλογιῶν, μάζας φησὶν, εἶναι καὶ ὕφακρέα· ἀφ' ὧν μόδιος δὲ ὁ λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ φιγάλιαν νομίμων, ὃν καταλαθεὶς φησὶ, παρὰ φιγαλεῦσι ταρχος ἔφορε τῆς ἡμέρας οἶνου χοᾶς χοᾶς, καὶ ἀλφίτων μέδιμνον, καὶ τυροῦ πεντάμνουν, καὶ τἆλλα τὰ πρὸς πλῆθος αὐτῶν ἱερείων ἁρμόττοντα. ἡ δὲ πόλις παρεῖχεν ἐκατὸν ὄῶν χορῶν χρία πρόβατα, καὶ μάγειροι ὑσὶ ἀφόρουτε, καὶ χαπίζας, καὶ βάθρα πρὸς πλῆθος κατασκευάν, καὶ τὴν τοιαύτην ἅπασαν παρασκευήν, πλὴν τῶν τοὺς μάγειρον σκευῶν, ὁ χορηγός· τὰ δὲ λεῖπνον ἦν τοιοῦτον, τυρὸς, καὶ φύσις, μάζα νόμου χάειν ὑπὸ χαλκῶν κανῶν, τῶν παράτισι καλουμένων μαζονόμων, ἀφ' ὧν τὰς χοίρας ἐλιφόπων τὴν ἐπωνυμίαν· ὁ μοῦ δὲ τῇ μάζῃ, καὶ τῷ τυρῷ σπλάγχνον, καὶ ἄλες προφαγεῖν· καθαγισάντων δὲ ταῦτα ἐν κραμείῳ κατὰβίδι ποιεῖν ἐνάσῳ μικρόν· καὶ ὁ προσφορῶν αὖ δεῖπνον δυλειπνίαις· εἶτα δ' ἐς τὸ κοινὸν ζωμὸς, καὶ πεῖνα μμιχ, πρόχρα δὲ ἐνάσῳ δύο κρέα· ἐόμεζον δ' ἐν ἅπασι τοῖς λείποις, μάλιστα δὲ τοῖς λεγομένοις μάζωσι· τοῦτο γὰρ ἔτι καὶ νῦν ἡ διονισιακὴ σωσοδος ἔχει τὸ νόμα, τοῖς ἐαθίουσι τῶν νέων, ἀνδρικώτερον ζωμὸν τ' ἐγχεῖν πλείω, καὶ μάζας, καὶ ἄρτους παραβαλεῖν, γενναῖος γὰρ ὁ βιοῦντος ἐκείνῳ, καὶ ἀνδρώδης ὑπάρχειν, θαυμαστὸν γὰρ ἦν, καὶ πολὺ βόκλον παρ' αὐτοῖς ἡ πολυφαγία· μετὰ δὲ τὸν λεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦντο οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀποματτόμενοι τοῖς ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε, τοῦτο ποιοῦντες εἵνεκα τῶν ἐν ταῖς ἀμφόλοις γινομένων νυκτερινῶν φόβων, ἀφ' ὧν τῶν σπονδῶν παυσαν ἄδεται. ὅταν δὲ τοῖς ἥρωσι θύωσι σουθυσία μεγάλη γίνεται, καὶ ἑστιῶνται πάντες μετὰ τῶν δούλων. οἱ δὲ παῖδες ἐν ταῖς ἑστιάσεσι μετὰ τῶν πατέρων, ἐπὶ λίθων καθήμενοι, γυμνοὶ συνδειπνοῦσιν. Ἡρόπομπος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ πεντεκαιδεκάτῃ τῶν φιλιππικῶν, οἰκρηφάδες, φησὶν, ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν ὑποδέχονται τοὺς διαπόντας, καὶ τοὺς ἐμπόρους, καὶ μίαν πᾶσι ζάπιζαν παρασκευάζουσι, καὶ τὰ σιτία

ναυκρατιτῶν, καὶ αἰγυπτίων, καὶ γαλατῶν, καὶ θρᾳκῶν δεῖπνον.

καὶ τὰ σιτία πᾶσιν, εἰς ἣν μέσον παραθιάσι, καὶ κρατῆρα ἓν αὐτὸν πᾶσι κεφῶσι. παρὰ δὲ ναυκρατίταις, ὥς φησιν ὁ μέλας ἐν τῷ λυτρῷ των ᾠδεῖ τοῦ χρυσέου ἀπόλλωνος, ἐν τῷ πρυτανείῳ δειπνοῦσι γυμνοῖς ἐσθῆσι πρυτανίδος, καὶ διονυσίοις, ἔτι δὲ τῇ τῶ κωμικοῦ ἀπόλλωνος παννυχίδι, εἰσιόντες πάντες ἐν στολαῖς λευκαῖς, ἃς μέχρι καὶ νῦν καλοῦσι πρυτανικὰς ἐσθῆτας, καὶ κατακλινθέντες ἐπανίστανται εἰς γόνατα τοῦ ἱδροκήρυκος, τὰς παρεῖσας εὐχὰς καταλέγοντος συναισίδοντες. μετὰ δὲ ταῦτα κατακλινθέντες λαμβάνουσιν, ἕκαστος οἴνου κοτύλας δύο ἀπὸ τῶν ἱδρείων, τῶ τε πυθίου ἀπόλλωνος, καὶ τοῦ διονύσου, ζύπων γὰρ ἐν κατόρῳ διαπλοῦς ὁ δεῖνος μετὰ καὶ τῶν ἄλλων μερίδων λίδονται, ἔπειτα ἑκάστῳ παρατίθεται ἄρτος καθαρὸς ἐκ πλάτος πεποιημένος, ἐφ' ᾧ ἐπίκειται ἄρνος ἕτερος, ὃν κριβανίτην καλοῦσι, καὶ κρέας ὕειον, καὶ λεκάριον πτισάνης, ἢ λαχάνου τοῦ κατὰ καιρὸν γινομένου, ὥστε δύο, καὶ τυροῦ τροφαλλὶς, σῦκά τε ξηρὰ, καὶ πλακοῦς, καὶ στέφανος. καὶ ὃς ἂν ἔξω τι τούτων ἱδροποιὸς παρασκευάσῃ, ζημιοῦται. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν πρυτανείῳ ἔξωθεν προσεισφορὰν τὸ βρῶσιμον ἔξεστι· μόνα δὲ ταῦτα καταναλίσκουσιν, τὰ ὑπολειφθέντα τοῖς οἰκέταις μεταδόντες. ταῖς δ' ἄλλαις ἡμέραις πάσαις τοῦ σιταυτοῦ ἔξεστι τῶν σιτουμένων τῷ βουλομένῳ ἀπελθόντι, εἰς τὸ πρυτανεῖον δειπνῆσαι, οἴκοθεν παρασκευάσαντα τὰ αὐτῷ λάχανόν τι, ἢ τῶν ὀπωρείων, καὶ τάριχος, ἢ ἰχθῦς, κρέως δὲ χοιρείου βραχύτατον, καὶ τούτων μεταλαμβάνων κοτύλην οἴνου γυναικὶ δὲ οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι εἰς τὸ πρυτανεῖον, ἢ μόνῃ τῇ αὐλητρίδι. οὐκ εἰς φορέται δὲ οὐδὲ ἀμὶς εἰς τὸ πρυτανεῖον. ἐὰν δέ τις ναυκρατιτῶν γάμους ἑστιᾷ, ὡς ἐν τῷ γαμικῷ νόμῳ γέγραπται, ἀπείρηται αὐτῷ, καὶ μελίπηκτα δίδοσθαι. τίς δὲ ἡ τούτων αἰτία, οὐ λίαν ἡμᾶς διδάσκειν δίκαιος. λυγκεὺς δ' ἐν τοῖς αἰγυπτιακοῖς προκείνων τὰ αἰγυπτιακὰ δεῖπνα τῶν πτερσικῶν, αἰγυπτίων ἐπισχεπτυσάντων φησὶν ἐκεῖ ὧχον τὸν πτερσῶν βασιλέα, καὶ νικηθέντων ἐπεὶ ἐγένετο ἀχιμάλωτος ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὁ ὧχος αὐτὸν φιλανθρώπως ἀπωνείλεσε καὶ οὕτω δεῖπνον. τῆς οὖν παρασκευῆς γενομένης λαμπρᾶς, ὁ αἰγύπτιος κατεγέλασε βουτελῶς τὸ πτέρσου διαπωμένου, εἰ δὲ θέλεις, ἔφη, εἰσελθεῖν ὦ βασιλεῦ, πῶς δεῖ σιτεῖσθαι τοὺς εὐδαίμονας βασιλέας, ἐπίτρεψον τοῖς ἐμοῖς ποτὲ γενομένοις μαγείροις παρασκευάσαι σοι αἰγύπτιον δεῖπνον, καὶ κελεύσαντος ἐπεὶ παρεσκευάσθη, καθεὶς ὁ ὧχος τῷ δείπνῳ, ἀκοὴν κακῶς σε ἔφη, ὦ αἰγύπτιε ἀπωλέσειαν οἱ θεοὶ, ὅστις δεῖπνα τοιαῦτα καταλιπὼν, ἐπεθύμησας βοείνης βουτελέστερας. τίνα δ' ἦν τὰ αἰγύπτια δεῖπνα πρῶτα μὲν οὖν πρώτῳ ᾠδεῖ διαφθορέων ἀγώνων διδάσκει ἡμᾶς, λέγων οὕτως, τρίτη δέ ἐστιν ἰδία δεῖπνων αἰγυπτιακὴ, ῥαπίζων μὲν οὐ παρατιθεμένων, πινάκων δὲ ᾠδεῖ φερομένων· παρὰ δὲ γαλάταις φησὶ φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ, ἐν ταῖς ῥαπίζαις ἄρτους πολλοὺς κατακεκλασμένους παρατίθεσθαι χύδην, καὶ κρέατα ἐκ τῶν λεβήτων, ὧν οὐλὰς γεύεται, εἰ μὴ πρότερον θύσαιτο τὸν βασιλέα, εἰ ἥψατο τῶν παρακειμένων· ἐν δὲ τῇ τρίτῃ ὁ αὐτὸς φύλαρχος ἀριάμνῃ φησὶ, γαλάτην πλουσιώτατον ὄντα, ἐπαγγείλασθαι ἑστιάσειν γαλάτας πάντας ἐναντίον, καὶ ὅπως τελέσειε ποιήσαντα οὕτως, κατὰ πόλεις τῆς χώρας τοὺς ἐπικαιροτάτους τῶν ὁδῶν διέλαβε σταθμοῖς, ἐπί τε τούτοις ἐκκαιδεκάκωλον, καὶ τῶν καλάμων τῶν τε οἰσύνων ἐπιβάλλεσθαι σκηνὰς χωρούσας ἀνὰ τετρακισχιλίους ἄνδρας, καὶ πλείους, ἔτι καθὼς ἂν ἐκποιῶσιν οἱ τόποι, τότε ἀφ' ὧν πόλεων δέξασθαι καὶ τῶν κωμῶν μέλλοντος ἐπιρρεῖν πλῆθος, ἐν ταύταις δὲ λέβητας ἐπίσησε κρεῶν παντοδαπῶν μεγάλους, οὓς μὲν αὐτοῦ, καὶ πρὸ τοῦ μέλλειν μεταπεμψάμενος τεχνίτας ἐκ πόλεων ἐχαλκεύσατο. θύματα δὲ καταβάλλεσθαι ταύρων, καὶ συῶν, καὶ προβάτων τε, καὶ λοιπῶν κτηνῶν ἑκάστης ἡμέρας πολλὰ, πίθους τε οἴνου παρασκευάσασθαι, καὶ πλῆθος ἀλφίτων πεφυραμένων, καὶ οὐ μόνον, φησὶν, οἱ παραγινόμενοι τῶν γαλατῶν ἀφ' ὧν κωμῶν, καὶ τῶν πόλεων ἀπήλαυον, ἀλλὰ καὶ οἱ παριόντες ξένοι ἀπὸ τῶν ἑσπερίων παίδων οὐκ ἠφίοντο, ἕως ἂν μεταλάβωσι τῶν παρασκευασθέντων βρακίων δὲ δείπνων μνημονεύῃ ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως· παρεσκεύη διαφόρων συμπόσιον ἐν τούτοις, ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον πάντες, τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ἠθημένοις κύκλῳ, ἔπειτα δὲ τράπεζαι εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δὲ ὅσον εἴκοσι κρεῶν μέσοι νενεμημένων, καὶ ἄρτοι ζύμητες μεγάλοι προσεπροκειμένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι, μάλιστα δὲ ῥαπίζαι κατὰ τοὺς ξένους ἀεὶ ἔθεντο. νόμος γὰρ ἦν, καὶ πρῶτος τοῦτ' ἐποίησε σύβης, ἀπελόμενος τοὺς παρ' αὐτῷ ἡμέτερους ἄρτους διέκλα κατὰ μικρὰ, καὶ διερρίπτει οἷς, αὐτῷ ἐδόκει, καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ κατὰ τὰ αὐτὰ ἐποίουν, καθ' οὓς καὶ αἱ ῥαπίζαι ἔκειντο, ἄρτος δέ τις ἀρύστας ὄνομα φαγεῖν δεινός· ἣ μὲν διαῤῥιπτεῖν εἶα χαίρειν, λαβὼν δ' εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τετραχοίνικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα ἐδείπνει, κρατὶ δὲ οἴνου ᾠδεῖ φέρον καὶ πάντας ἐδέχοντο· ὁ δὲ ἀρύστας, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων ἡ κρᾶσις ὁ οἰνοχόος ἦν, εἶπεν, ἰδοὺ ἦν ξενοφῶντα οὐκ ἔᾳ δειπνοῦντα, ἐκείνῳ ἔφη, δῆς. σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐτῶ δ' οὔπω, ἐν ταύτῃ μὲν δὴ γέλως ἐγένετο. ἐπεὶ δὲ πρὸς χώρᾳ ὁ ποτὸς, εἰσῆλθεν ἀνὴρ θρᾷξ, ἵππον ἔχων λευκὸν, καὶ λαβὼν κόρας μέσον, προπίνω σοι ὦ σύβη, ἔφη, καὶ τῦ ἵππου δωρῶμαι, ἐφ' ᾧ καὶ διώκων, ὃν ἂν ἐθέλῃς, αἱρήσῃς, καὶ ἀφ' χωρῶν ἀμὴ δείσῃς τὸ πολέμιον· ἄλλος παῖς εἰσαγαγὼν ὅπως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικὶ, καὶ τιμαδίων προπίνων φιάλην τε ἀρ

γυρκῶ, ἢ κοπίδα, ἀξίαν ἢ καμπῶν. γνώσεσθαι δέ τις ἀθηναῖος ἀνάγκη ἔστιν, ὅτι ἀρχαῖος ἦν νόμος ἡμῖν, τοὺς μὴ ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς εἵνεκα, οἷς ἢ μὴ ἔχουσι, διδόναι τὰ βασιλέα. ξενοφῶν ἢ ἀνέγνω θαρσαλέως, ἢ δεξάμενος δ' κῦρος ἔστιν, ἐτῶσι ὧ σύβη λίσωμι ἐμαυτὸν, ἢ βοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους φίλους εἶναι πιστοὺς, καὶ οὐλοὰ ἄκοντα, καὶ νῶ πάρεισιν οὐδὲν προσειρῶντες, ἀλλὰ καὶ πονεῖν ἕνεκα σοῦ, καὶ προκινδυνεύειν βουλόμενοι. καὶ ὁ σύβης ἀνάστας σιωπᾷ, καὶ συγκατασκευάσασθαι μετ' αὐτοῦ τὸ κῦρος, μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλθον κέρασίται οἷοις σημαίνουσιν αὐλητῶται, καὶ σάλπιγξιν ὡμοβοΐαις, ῥυθμούς τε, καὶ οἱονεὶ μαγάδιν σαλπίζοντες. ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς ἐν ταῖς ἱστορίαις, ἃς συνέθηκεν οὐκ ἀλογιστέως, ἃς προέρηθ', φιλοσοφίας, πολλὰ παρὰ φίλοις ἔθιμα, καὶ νόμιμα ἀναγράφων, κελτοὶ, φησὶ, τὰς χοὰς προτίθενται, χόρτον ὑποβάλλοντες, καὶ ἐπὶ τραπεζῶν ξυλίνων, μικρὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπηρμένων, ἡ τροφὴ δ' ἔστι αὐτοῖς μὲν ὀλίγοι, κρέα δὲ πολλὰ ἀνύδατα, καὶ ὀπτὰ ἐπ' ἀνθράκων, ἢ ὀβελίσκων. προσφέρονται δὲ ταῦτα καθαρίως μὲν, λεοντωδῶς δὲ ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις ἄροντες ὅλα μέλη, καὶ ἀποδάκνοντες. ἐὰν δέ τι δυσαπόσπαστον, μαχαιρίῳ μικρῷ παρατέμνοντες, οἷς τοῖς κολεοῖς ἐνιδιάπτηκται παράκειται. προσφέρονται δὲ καὶ ἰχθῦς, οἵτε παρὰ τοὺς ποταμοὺς οἰκοῦντες, καὶ παρὰ πηὼ αὐτὸς, καὶ πηὼ ἔξω θάλασσαν, καὶ τούτους δὲ ὀπτοὺς μετὰ ἁλῶν, καὶ ὄξους, καὶ κυμίνου, οἷς δὲ καὶ εἰς τὸ ποτὸν ἐμβάλλουσιν. ἐλαίῳ δὲ οὐ χρῶνται διὰ φαυλότητα, καὶ διὰ τὸ ἀσυήθεις ἀνθρώποις αὐτοῖς φαίνεται. ὅταν δὲ πλείονες συνδειπνῶσιν, κάθηνται μὲν ἐν κύκλῳ, μέσος δὲ ὁ κράτιστος, ὡς ἂν κορυφαῖος χοροῦ διαφέρων τῶν ἄλλων, ἢ κατὰ πηὼ πολεμικὴν ἐμπειρίαν, ἢ κατὰ τὸ γένος, ἢ κατὰ πλοῦτον. ὁ δ' ὑποδεχόμενος παρ' αὐτὸν, ἐφεξῆς δ' ἑκάτερθε κατ' ἀξίαν, ὡς ἔχουσι, ὑποδοχῆς, καὶ οἱ μὲν βοὺς θυρεοὺς ὁ πλοφορούντες ἐκ τῶν ὀπίσω παρεστᾶσιν, οἱ δὲ δορυφόροι κατὰ πηὼ ἀντικρὺ καθήμενοι κύκλῳ, καθάπερ οἱ δεσπόται σιωβυωχωῶται. ἐν δὲ ποτὸν οἱ διακονοῦντες ἀναγγίοις πολυφορούσιν, ἐοικόσι μὲν, ἀμβίκοις, ἢ κραμέοις, ἢ ἀργυροῖς. καὶ γὰρ τοὺς πίνακας, ἐφ' ὧν τὰς τροφὰς προτίθενται, τοιούτους ἔχουσιν, οἱ δὲ χαλκοῦς, οἱ δὲ καὶα ξύλινα, καὶ πλεκτά. ὃ δὲ πινόμενόν ἐστι, παρὰ μὴ τοῖς πλουτοῦσιν οἶνος ἐξ ἰταλίας, καὶ τῆς μασσαλιητῶν χώρας παρακομιζόμενος, ἄκρατος δ' οὗτος, σπάνιον δὲ ὀλίγον ὕδωρ παραμίγνυται, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς καὶ αὐτὸ καλεῖται βρῦτον, ἀποῤῥοφοῦσι δι' ἑκατέρου αὐτοῦ ποτηρίου καὶ μικρὸν, οὐ πλεῖον κυάθου, πυκνότερον δὲ ἄκρατον ποιοῦσι, πολυφορεῖ δὲ ὁ παῖς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ τὰ λαιά· οὕτως διακονοῦνται καὶ τοὺς θεοὺς προσκυνοῦσιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφόμενοι. ἔτι ὁ ποσειδώνιος διηγούμενος· καὶ ἦν λουβρίου τοῦ Σιτύβιος παιδὸς πλοῦτον, τοὺς Κελτοὺς Ῥωμαίων καθαιρεθέντος, φησὶ, διαπωλοῦντα αὐτὸν τοὺς ὄχλους, ἐν ἅρματι φορεῖσθαι διὰ τῶν πολίων, καὶ σπείρειν χρυσὸν, ἢ ἄργυρον ταῖς ἀκολουθούσαις τῶν κελτῶν μυριάσι, φράγματι ποιεῖν διωδεκαστάδιον τετράπωνον, ἐν ᾧ πλοῦτον λίμνους πολυτελοῦς πόμασι, παρασκευάζειν τε τοσοῦτο βρωμάτων πλῆθος, ὥστε ἐφ' ἡμέρας πλείονας ἥξειν τοῖς βουλομένοις, εἰσερχομένοις τῶν παρασκευαθέντων ἀπολαύειν, ἀδιαλείπτως διακονουμένους, ἀφορίσαντος δ' αὐτοῦ προθεσμίαν ποτὲ τῆς θοίνης, ἀφυστερήσαντά τινα τῶν βαρβάρων ποιητὴν ἀφικέσθαι, καὶ σιωπήσαντα μετὰ ᾠδῆς ὑμνεῖν αὐτοῦ τὴν ὑποδοχὴν, ἑαυτὸν δ' ὑποθρηνεῖν, ὅτι ὑστέρησε, τὴν δὲ τοξοφόρα θυλάκιον αἰτῆσαι χρυσίου, καὶ ῥῖψαι αὐτῷ παραχρῆμα τῷ ἀνελομένῳ δ' ἐκεῖνον πάλιν ὑμνεῖν λέγοντα, διότι τὰ ἴχνη τῆς γῆς, ἐφ' ἧς ἅρματα λατεῖ, χρυσὸν, καὶ ἀργύριόν ἐστιν ἀνθρώποις φορεῖ. ταῦτα μὲν οὖν ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστορήσαν, ἐν δὲ τῇ πέμπτῃ πάλιν παρὰ θυαίοις διηγούμενός φησιν, ὁ δὲ καλούμενος φίλος τραπέζης μὲν οὐ κοινωνεῖ, χαμαὶ δ' ὑποκαθήμενος, ἐφ' ὑψηλῆς κλίνης κατακειμένῳ τῷ βασιλεῖ, ὃ παραβληθεὶς ὑπ' αὐτοῦ κωμικὸν σιτεῖσθαι, καὶ πολλάκις, διὰ τὴν τυχοῦσαν αἰτίαν ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου, ἐκβολοῖς, καὶ ἰμάσιν ἀτραγαλώτοις μαστιγοῦται, καὶ γενόμενος ἀμόφυρτος, τὸν τιμωρησάμενον, ὡς βύργητην ἐπὶ τὸ ἔδαφος πρόωρος προσαιτοῦντα προσκυνεῖ. ἐν δὲ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ πάλιν σελεύκου διηγουμένου τοῦ βασιλέως, ὡς εἰς μιλησίαν ἀπελθὼν, καὶ πολεμῶν ἀρετὴν ἠγαπηκότα τὸν βαρβάρου, καὶ ὡς πολὺν χρόνον παρὰ τῷ ἀσάρκει διέτριψεν, ἀγόμενος βασιλικῶς, γράφει καὶ ταῦτα, παρὰ πάρθοις ἐν τοῖς δείπνοις ὁ βασιλεὺς, τὴν τε κλίνην, ἐφ' ἧς μόνος κατέκειτο, μετεωροτέραν τῶν ἄλλων, καὶ κεχωρισμένην εἶχε, καὶ τὴν τράπεζαν μόνῳ, καθάπερ ἥρῳ πολλὴν βαρβαρικῶν θοινημάτων παρακειμένων· ἱστορῶν δὲ καὶ περὶ ἡρακλέωνος τοῦ βοιωτίου, ὃς ἐπὶ τὸ γρυπὸν καλουμένου αὐτοῦ σχοῦ τοῦ βασιλέως προσχωρήσας, μικροῦ δεῖν τῆς βασιλείας ἐξέβαλεν ἡν βύργητην, γράφει ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν τάδε, ἐποίει τό τε τῶν στρατιωτῶν τὰς κατακλίσεις ὡδὶ τοῦ ἐδάφους ἐν ὑπαίθρῳ ἀνακλίνους λειπνίζων, ὃ δὲ λεῖπνον ἦν ἄρτος μέγας, καὶ κρέασ', ἡ δὲ ποτὸν, κεκραμένος οἶνος, οἷος δή ποτε ὕδατι ψυχρῷ, διακόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι. καὶ σιωπὴν ἦν δύτακτος· ἐν δὲ τῇ λουτρᾷ, ἐν τῇ ῥωμαίᾳ, φησὶ, πολλῷ, ὅταν δύνωχῶνται ἐν τῷ τοῦ ἡρακλέους ἱερῷ, λιμπνίζοντος τοῦ κατὰ καιρὸν θεραμβεύοντος, καὶ ἡ παρασκευὴ τῆς δύνωχίας ἡρακλεωτική ἐστι, διοινοχοεῖται μὲν γὰρ οἰνόμελι, τὰ δὲ βρώματα ἄρτοι μεγάλοι, καὶ κρεπιστὰ ἔφθα κρέα, καὶ τὰ προσφάτων καθηφθημένα ὀπτὰ δελφίνων· παρὰ δὲ τυρρηνοῖς διὰ τοῦ ἡμέρας δάπιζαι πολυτελεῖς παρασκε-

λεῖς παρασκευάζονται, ἀσπίδια τε σφῶμα, καὶ ἐκ πώματα ἀργυρᾶ παρεσκεύασται, καὶ δούλων πλῆθος ὑπερεπῶν παρέσκηκεν, ἐσθήσεσι πολυτελέσι κεκοσμημένων. τίμαιος δ' ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν, καὶ τὰς θοιναπαίνας, φησι, παρ' αὐτοῖς μέχρις οὗ ἂν αὐξηθῶσι γυμνὰς διακονεῖσθαι. μεγαθενὴς δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἰνδικῶν, τοῖς ἰνδοῖς, φησὶν, ἐν τῷ δείπνῳ παρατίθεσθαι ἑκάστῳ ζάπεζαν, ταύτην δ' εἶναι ὁμοίαν ταῖς ἐν γυθήκαις, καὶ ἐπιτίθεσθαι ἐπ' αὐτῆς φυβλίον χρυσοῦν, εἰς ὃ ἐμβαλεῖν αὐτοὺς, πρῶτον μὲν τὴν ὄρυζαν ἐφθήν, ὡς αὖτις ἐμφύσειε χόνδρον, ἔπειτα ὄψα πολλὰ κεχειρουργημένα ταῖς ἰνδικαῖς σκευασίαις. γερμανοὶ δὲ, ὡς ἱστορεῖ ποσειδώνιος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, ἄριστον προσφέρονται κρέα μεμυδὸν ὠπτημένα, καὶ ἐμπίνουσι γάλα, καὶ τὸν οἶνον ἄκρατον. κῶμπανῶν δέ τινες παρὰ τὰ συμπόσια μονομαχοῦσι νικόλαος δ' ὁ δαμασκηνὸς εἶς τῶν ἀφ' ὧν ἀδριανὸς ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ δικαίᾳ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν, ῥωμαίους, ἱστορεῖ, παρὰ τὸ δεῖπνον συμβάλλειν μονομαχίας, γράφων οὕτως, τὰς τῶν μονομάχων θέας οὐ μόνον ἐν πανηγύρεσι, καὶ θεάτροις ἐποιοῦντο ῥωμαῖοι, παρὰ τυρρηνῶν παραλαβόντες τὸ ἔθος, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἑστιάσεσιν· ἐκάλουν γοῦν τινες πολλάκις ἐπὶ δεῖπνον τοὺς φίλους ἐπί τε ἄλλοις, καὶ ὅπως αὐτοῖς δύο, ἢ τρία ζεύγη ἄλλοι μονομάχων, ὅτε καὶ κρεωθέντες δειπνοῦν, καὶ μέθης, ἐσκεκάλουν τοὺς μονομάχους, καὶ ὁ μὲν ἄμαχος ἐσφάττετο, αὐτοὶ δ' ἐκρόβατα ἐπὶ τούτῳ ἐδόμενοι. ἤδη δέ τις καὶ ταῖς διαθήκαις γράφει γυναῖκας ὑπερεπισάτας μονομαχῆσαι, ἃς ἐκέκτητο ἕτερος δὲ παῖδας ἀνηβους ὁρωμένους ἐαυτῷ, ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἤνεγκε ὁ δῆμος τὴν παρανομίαν ταύτην, ἀλλ' ἄκυρον τὴν διαθήκην ἐποίησεν. ὁρᾶτε θένης δ' ἐν πρώτῳ ὀλυμπιονικῶν, φύς τυρρηνούς, φησι, πρὸς αὐλὸν πυκτεύειν. ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, κελτοὶ, φησὶν, ἐνίοτε παρὰ δεῖπνον μονομαχοῦσιν, οἱ γὰρ τοῖς ὅπλοις ἐγκρεθέντες σκιαμαχοῦσι, καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζονται, ποτὲ δὲ καὶ μέχρι τραύματος προΐασιν, καὶ ἐκ τούτου ὀργισθέντες ἐὰν μὴ ἐπισχῶσιν οἱ παρόντες, καὶ ἕως ἀναιρέσεως ἔρχονται. ὁ δὲ παλαιὸν, φησὶν, ὅλῃ παρατεθέντων κωλήνων δ' μηρίον ὁ κράτησας ἐλάμβανεν, εἰδέ τις ἕτερος αὐτὶ ποιήσαιτο, σὺν ἴσαν μονομαχήσοντες μέχρι θανάτου, ἄλλοι δ' ἐν θεάτρῳ λαβόντες ἀργύριον, ἢ χρυσίον, οἱ δὲ οἴνου κεραμέων ἀριθμόν τινα, καὶ πιστωσάμενοι πρὸ δόσιν, καὶ τοῖς ἀναγκαίοις φίλοις διασωρκισάμενοι, ὕπτιοι ἐκτεθέντες ἐπὶ θυρεῶν κεῖνται, παρεστὰς δέ τις ξίφει τὸν λαιμὸν ἀποκόπτει. εὐφορείων δ' ὁ χαλκιδεὺς ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν οὕτω γράφει, παρὰ δὲ τοῖς ῥωμαίοις προτίθεσθαι πέντε μνᾶς τοῖς ὑπομένειν βουλομένοις τὴν κεφαλὴν ἀποκοπῆναι πελέκει, ὥστε τοὺς κληρονόμους κομίσασθαι τὸ ἆθλον, καὶ πολλάκις ἀπογραφομένους τολέους δικαιολογεῖσθαι. καὶ τὸ δίκαιον τοῦτο ἔστιν ἔκδικος αὐτὸς ἀφ' ὑμπανιάθηναι. ὁρμεῖσθος δ' ἐν πρώτῳ τῶν περὶ νομοθετῶν τῶν μονομαχούντων, φύρετὰς ἀποφαίνει μαντινεῖς, δημόνακτος δὲ τῶν πολιτῶν συμβουλεύσαντος, καὶ ζηλωτὰς τούτου γενέσθαι κυρηναίους. ἔφορος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν, ἢ σκιόν φησι, τὰ πολεμικὰ οἱ μαντινεῖς καὶ ἀρκάδες, τὴν τε σολιῶ τὴν πολεμικὴν, καὶ πρὸ ὃ σολισιν τὴν ἀρχαίαν, ὡς εὑρόντων ἐκείνων ἔτι καὶ νεῶ μαντινικὴν ἀποκλοῦσι. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὁ σολομαχίας μαθήσεις ἐν μαντινίᾳ, πρῶτον εὑρέθησαν δημέου ἢ τέχνημα καταλείξαντος. ὅτι δὲ ἀρχαῖον ἦν τὸ σολὶ τοὺς μονομάχους, ἀρισοφάνης εἴρηκεν ἐν φοινίσσαις οὕτως, Ἐς οἰλίπου δεῦρ' αἰδὶ σὺ πύχῳ κόρῳ Ἄρης κατέσκηψέ τε μονομάχου πάλης, ἀτῶν ἀνεῶ ἑστᾶσιν. ἔοικεν δὲ πεποιῆσθαι ἡ ὄνομα οὐκ ἐκ τοῦ μάχη, ἀλλ' ἐκ τοῦ ῥήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι. ὁ πότε γὰρ ἡ μάχη σωτηρίαν, ἢ τέλος ἴσως φέρει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος, πρωτόμαχος ἐπίμαχος, φιλόμαχον γένος ἐκ πορσίου παρὰ πινδάρῳ, τηνικαῦτα προπαροξύνεται, ὁ πότε δὲ παροξύνεται, ἡ μάχεσθαι ῥῆμα σημαίνει, ὡς ἐν τῷ πυγμάχος, ναυμάχος, αὖ ἐν τῷ πυγμάχῃ πρῶτον παρὰ σοφοκλεῖ, ὁ σολομάχος, τειχομάχος, πυργομάχος. ὁ δὲ κωμῳδοποιὸς ποσείδιππος ἐν πορνοβοσκῷ φησιν. Ὁ μὴ πεσολυκὼς οὐδὲν ἑώρακεν πάκον, Τῶν μονομαχούντων ἐς μὲν ἀθλιώτατοι. Ὅτι δὲ καὶ οἱ σύνδοξοι, καὶ οἱ ἡγεμόνες ἐμονομάχουν, καὶ ἐκ προκλήσεως τοῦτ' ἐποίουν, ἐν ἄλλοις εἰρήκαμεν. διύλλος δ' ὁ ἀθηναῖος ἐν τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν φησιν, ὡς κάσσανδρος ἐκ βοιωτίας ἐπανῶν, καὶ θάψας ἣν βασιλέα καὶ πόλιν βασίλειαν ἐν αἰγαῖς, καὶ μετ' αὐτῶν πόλιν κώνειαν πόλιν θυρυλίκης μητρός, καὶ τοῖς ἄλλοις τιμήσας οἷ προσήκει, καὶ μονομαχίας ἀγῶνα ἔθηκεν, εἰς ὃν κατέβησαν τέσσαρες τῶν σωματοφυλάκων. δημήτριος δ' ὁ σκήψιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ τοῦ ῥωϊκοῦ διακόσμου παρὰ ἀπολλοδώρου φησὶ, τῷ βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ προσαγορευθέντι ἐν τῷ δείπνῳ, πρὸς ὃ πολλα ὠρχοῦντο, οὐ μόνον οἱ βασιλέως φίλοι, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς. ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς ἡγησιάνακτα ἦν ἀλεξανδρέα ἀφ' ῥωδόου, ἣν τὰς ἱστορίας γράψαντα, ἢ τῆς ὀρχήσεως τάξις ἐγένετο, ἀνάγκας εἶπεν, πότερον ὦ βασιλεῦ καλῶς ὀρχούμενον ἐμὲ θεάσασθαι βούλει, ἢ καλῶς ἀπαγγέλοντός μου ἴδια ποιήματα θέλεις ἀκροᾶσθαι, κελευσθεὶς εἶπεν λέγειν οὕτως, ἦσε ἦν βασιλέα ὥστ' ὀρθοῦντ' ἀξιωθῆναι, καὶ τῶν φίλων εἶς γενέσθαι. λοῦσις δ' ὁ σάμιος ἐν τῇ τῶν ἱστοριῶν ἑπτακαιδεκάτῃ, πολυωρχοῦντά φησιν, εἰ μεθυσθείη, καίτοι πρεσβύτερον ὄντα ὀρχεῖσθαι, οὐδενὸς μακεδόνων ὄντα δεινότερον, οὔτε κατὰ πόλεμον στρατηγίαν, οὔτε κατὰ τὴν ἀξίωσιν, καὶ ἐνδυόμενον αὐτὴν κροκωτὸν, καὶ ὑποδούμενον σικυώνια διατελεῖν ὀρχούμενον. ἀγαθαρχίδης δ' ὁ κνίδιος ἐν ὀγδόῃ ἀσιατικῶν ἱστορεῖ, ὡς οἱ ἑστιῶντος ἀλέξανδρον τὸν φιλίππου τῶν φίλων, ἢ μέλλον παρατεθήσεσθαι τῶν ῥαγημάτων ὠδὶ ἐχρύσουν, ὅτε δὲ θέλοιεν ἀναλίσκειν, ὠδὶ ἐλόων.

τες ἦν χρυσὸν ἅμα τοῖς ἄλλοις ἐξέβαλον, ἵνα τῆς μὲν πολυτελείας οἱ φίλοι θεαταὶ γένωνται, οἱ δ' οἰκέται κύριοι, ἐπιτελεσμοῖοι δ' ἦσαν οὗτοι, ὡς καὶ δοῦριος ἱστορεῖ, ὅτι καὶ φίλιππος ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου πατὴρ ποτήριον χρυσοῦν, ὁλκὴν ἄγον πεντήκοντα δραχμὰς κεκτημένος οὗτος ἐλάμβανε κοιμώμενος ἀεί, καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτῷ κατετίθετο. σέλευκος δὲ βρακῶν φησι, ἵνας ἐν τοῖς συμποσίοις ἀγχόνης παίζειν βρόχον αἰρήσαντας ἔκ τινος ὕψους στρογγύλον, πρὸς ὃν κατὰ κάθεδον προστίθεσθαι λίθον δυσπερίζεπτον τοῖς ἐπιβαίνουσι, διαλαγχάνειν οὖν αὐτῶν, καὶ ἢ χαλόντα δρεπάνιον ἐπιβαίνειν τῷ λίθῳ, καὶ ἡνίκα ταχὺ ἐς ἣν βρόχην ἐνιβῆναι, παρορχόμενον δὲ ἄλλον ἐγείρειν τὸν λίθον, καὶ ὁ κρεμάμενος ἐπιφέροντος τὸν λίθου, ἐὰν μὴ ταχὺ φθάσας ἀποτέμνῃ τῷ δρεπάνῳ, τεθνάναι, καὶ οἱ ἄλλοι γελῶσι, παιδιὰν ἔχοντες ἐκείνου θάνατον. ταῦτα εἰπὼν, ἔχων ἄνδρα φίλοι, καὶ συμφέρεται τῶν ἑλλήνων πολὺ πρῶτοι, καὶ ἀρχαίων συμποσίων ἐπιστάμενος ἀκριβῶς. ὁ σοφὸς πλάτων ἐν τῷ πρώτῳ νόμων καὶ συμποσίων διηγεῖται, λέγων οὕτως, καὶ οὔτ' ἂν ἐπ' ἀγρῶν ἄλλοις, οὔτενος ἄτερος ὢν σπουδαίοις μὲν συμπόσιον, οὐδ' ὁπόσα δοῦλοις ξυμπόσια παίσας ἡδονὰς κινεῖ κατὰ δυνάμιν, οὐδ' ἔστιν ὅς τις ἂν ἀπάντων βαλίζοντι ἑνὶ μετὰ μέθης, οὐκ ἂν πολὺ μείζην δίκην δοῦναι ἐπιθεῖν, καὶ οὔτ' ἂν διονύσια πρόφασιν ἔχων ἑαυτὸν ῥύσαιτο, ὥσπερ ἐν ἀμάξαις ἴδον παρ' ὑμῖν ἐγώ. μὴ δὲ παράντι δὲ παρὰ τοῖς ἡμετέροις ἀποίκοις πᾶσαν πολὺ πόλιν ἐθεασάμην, καὶ τὰ διονύσια μεθύουσαν, ὁ λακεδαίμονι οὐκ ἔστ' οὐδὲν τοιοῦτον. καὶ ὁ κύνος ὁ λιχὸς, μᾶλλον ὤφελον, ἔφη, πολὺ θρᾴκιον ταύτην παίξας παιδιὰν διεφθάρην, ἢ τῇδε παρ' ὑμᾶς ὥσπερ νηπίαν ἄγοντας, καὶ τοσοῦτον μείονα ἀκτέλλον ἄξιον, οὗ φασι, μὴ φαυλότατος, οἱ πολὺ χρησὴν ταύτην φιλοσοφίαν εὑρόντες, νόμιμον εἶναι μηδενὸς ψεύεσθαι. ἐγὼ δ' ὁ τάλας κατὰ δὴν κωμῳδοποιὸν δίφιλον, κεχρὸς ἂν εἴην ἐνεκα νηπίας ἄκρας. ἐπελάθεσθε δὲ καὶ ὑμεῖς τῶν τοῦ ποιητοῦ καλῶν, ὃς ἔφη,

οὐ μὴν χύτρι χύρειον ἐν ὥρῃ λιπτὸν ἐλέσθαι. καὶ ὁ καλὸς δ' ἀριστοφάνης ἐν κωκάλῳ ἔφη,

ἀλλ' ἔστιν ὥπερ κομιδῇ μεσημβρία, ἥ νίκα καὶ τοὺς νεωτέρους λιπεῖν χρεών. ἐμοί τε πολλῷ ἦν ἄμεινον κατὰ τὸ παρμενίσκου τῶν κωικῶν συμπόσιον διῆπνειν, ἢ ἐνθάδε πάντα, ὥσπερ τοὺς πυρέσσοντας θεριφορούμενα ὁρᾶν. γελασάντων δὲ ἡμῶν, ἔφη τις, ἀλλ' ὦ λῶστε ἀνδρῶν μὴ φθονήσῃς ἡμῖν, ὃ παρμενίσκειον ἐκεῖνο διελθεῖν συμπόσιον, καὶ ὃς μετέωρον αὖ τὴν παρανασήσας ἔφη, ὄμνυμι δ' ὑμῖν ἄνδρες αὖθις ἦν θεὸν, ἐξ οὗ τὸ μεθύειν πᾶσιν ὑμῖν γίνεται, ἢ μὴν ἐλέσθαι, κρεῖττον ἂν ἡγοῦμαι τὴν βίον, ἢ τὴν σπληνὸς τοῦ βασιλέως ὑπερογκίαν φορεῖν, φακῆν ἔθ' ἡδὺ μὴ διδοικότα. μαλακῶς καὶ θέλειν ἄθλιον δεδοικότα. ἀλλ' ὅγε παρμενίσκος οὕτως ὑπῆρξεν, παρμενίσκος μόλπις δι' χαίρεφ. πολεονάζων δὲ ταῖς προσφωνήσεσι προσετ' ἐδεῖ τῶν ἐπιφανῶν κλήσεων, ἀτυχίᾳ μή ποτε εἰς ἐπιλήσμην ἐμπέσῃ μεμψιμοιρήσας, διὸ καὶ μεταδοῦναί σοι βούλομαι τοῦ παρὰ κέβητι τῷ κυζικηνῷ δείπνου, προπιὼν δ' ὑσῴ που πολὺ ὥραν ἐπάνεχε ἐμοὶ πολὺ ἑστίασιν. διονυσίων γὰρ ὄντων ἀθήνησι, παρελήφθην πρὸς αὐτοῦ, κατέλαβον δὲ κωικοὺς μὲν ἀνακειμένους ἔξ, οὐκ δὲ κωδύλην καρνεῖον ἦν μεγαρικὸν, τοῦ δείπνου δὲ χρονίζοντος, λόγος ἐγένετο, ποῖον τῶν ὑδάτων ἥδιστόν ἐστιν, καὶ τῶν μὲν ἐγκωμιαζόντων, τὸ ἀπὸ τῆς λοβόνης, ἄλλων δὲ, τὸ ἀπὸ τῆς πειρήνης, ὁ καρνεῖος κατὰ φιλόξενον εἶπεν, τὸ κατὰ χειρῶν, καὶ τῆς κρατίζης παρεκτεθείσης, ἐλαφρυνούμεν, καὶ πολὺ μᾶλλον ἥδιον πλουμεν φακῆν, ἣ δ' ἐπεισέρρει, εἶτα πάλιν φακοῖ προσενέχθησαν ὄρεσι βεβρεγμένοι. καὶ ὁ διόξιππος σπαραξάμενος ἔφη,

ζεῦ μὰ λάθοισι τῶν δ' ὅς ἄριστος φακῶν,

καὶ ἄλλος ἐξῆς ἀνεβόησε, φακόστε δαίμων, καὶ φακῆ τύχη λάβοι. ἐμοὶ δὲ κατὰ τὸν κωμικὸν δίφιλον, φησὶ δ' οὗτος ἐν πλιάσι

τὸ δείπνον ἄριστον ἀνδρός. πλακοῦντα ὦ σφόδρα φακῆς κατ' ἄνδρα βύβλιον μέσον μέγα

γρῶτισον οὐκ ἀνδρὸς ὦδε τοῦτο φορᾶν

εἰς δ' μέσον ἐπεχέθησαν πόρδης μέγας

ὑπόλυσ δυσῳδὴς οὗτος ἥρως ἀνδρί

ὃν πολλὰ τοῖς κίχλαις ἤδη λῶμεν.

γέλωτος οὖν ἐπιγενομένου παρῆν ἡ θεσπροπρωπὴ μέλιττα καὶ ἡ κωκύμηνα νίκιον αὖται δ' ἦσαν τῶν οὐκ ἀσήμων ἑταιρίδων. ἀποβλέψασαι οὖν αὖται εἰς τὰ παρακείμενα καὶ θαυμάσασαι, ἐγέλων καὶ ἡ νίκιον ἔφη οὐλὲς ὑμῶν ἀνδρῶν γενέσθαι συλλεκτάδαι ἐχθὲς ἐν ἀθήναις. ἡ κἀκεῖθεν ὁ πρόγονος ὑμῶν μελέαγρος ὁ καλαβρὸς, ἐν ταῖς χάρισιν ἐπιγραφομένοις ἔφη. ἦν ὅμηρον σύρον ὄντα δ' γένος κατὰ τὰ πάτρια. ἰχθύων ἀπεχομένους ποιῆσαι. οὐ ἀρχαίους δεῖ μελέσθαι πολλῆς οὔσης κατὰ δὴν ἐλλησποντον. ἢ μόνον ἀνέγνωτε σύγγραμμα αὐτοῦ ἐν πολιέχνῃ λεκίθου καὶ φακῆς σύγκρισιν. ὁρῶ γὰρ πολλὴν παρ' ὑμῖν τῆς φακῆς τὴν σπουδήν. εἰς ἣν ἀποβλέπουσα, συμβουλεύσαι μ' ἂν ὑμῖν κατὰ τὴν σωκρατικὴν ἀληθείην ὑβάγειν ἑαυτοὺς τὸ βίου διαιῶντα σπουδαίους. πρὸς ἣν, ὁ καρνεῖος ἔφη. οὐξέστιος ὁ πυθαγορικὸς ὠνίκιον ὡς φησι κλέαρχος ὁ πολιπατηλικὸς ἐν λυτορίῳ βίων ἔλεγεν ἐν διδέσθαι τῷ σώματι μὴ τῷ δλύρου βίῳ τὰς ἀπάντων ψυχὰς τιμωρεῖσθαι χάειν. καὶ διεπαθαι πολὺ θεὸν ὡς εἰ μὴ μονοῦσιν ἐν δουρὶς ἕως ἂν ἐκὼν αὐτοὺς λύσῃ, πολέσι μὴ μείζοσιν ἐμπεσοῦνται τὸ τε λύμας. διὸ πάνυ σ' ὀλιγαβουλίους τὴν τῶν κυρίων ἀνάστασιν, φοβεῖσθαι τὸ ζῆν ἐκόντας ἐκβῆναι. μόνον τὸ τὸν ἐν τῷ γήρᾳ βάκτον ἀσφαλῶς προϊέσθαι πεπεισμένους πολὺ ἀπόλισθον τῆς ψυχῆς μετὰ τῆς τῶν κυρίων γίγνεσθαι γνώμης, δοῦναι τοῖς δόγμασιν ἡμᾶς πειθόμενον ὑμῖν δὲ φθόνος οὐδεὶς ἐς ἐλέσθαι σῦλα τῶν ζῴων ἔχειν κακῶν. οὐ γὰρ ἐπίστασθε ὦ τὰ λάπωροι ὅτι αἱ βάρεαι αὖται φοφαὶ φράττουσι τὸ ἡγεμονικὸν, καὶ οὐκ ἐῶσι πολὺ φρόνησιν ἐν αὐτῇ εἶναι. διόπομπος οὖν ἐν

πίμπλῳ

πέμπτῳ φιλιππικῶν φησί, δ' γὰρ ἐσθίειν πολλὰ καὶ κρέα φαγεῖν, τοὺς μὲν λογισμοὺς ἀφαιρεῖ. καὶ τὰς ψυχὰς ποιεῖται βραδυτέρας· ὀργῆς δὲ καὶ σκληρότητος καὶ πολλῆς σκαιότητος ἐμπίπλησι. καὶ ὁ θαυμάσιος δὲ ξενοφῶν φησίν. ὡς ἡδὺ μὲν μάζαν καὶ κάρδαμα φαγεῖν πεινῶντι· ἡδὺ δὲ ὕδωρ ἀρυσάμενον ἐκ ποταμοῦ διψῶντα πιεῖν, σωκράτης δὲ καὶ πολλάκις κατελαμβάνετο διαπορῶν τῶν ἐσχατιῶν βαθεῖ σοφίᾳ πρὸς τὴν οἰκίαν. καὶ πρὸς τοὺς πυνθανομένους τί τὴν νικῶσι δεῖπνον. ἡμῖν δὲ αὐτάρκης μερὶς ἂν ἀπὸ τραπέζης ἡμῶν λάβωμεν. καὶ οὐ χαλεπαίνομεν ὡς ἔλαττον φορτιζόμενοι. καθάπερ ὁ παρὰ ἀθηναίοις ἡρακλῆς· φησὶ γὰρ οὗτος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν νόστων μετὰ τὸ σωτελέσαι τοὺς ἄθλους ἡρακλέα. βουταδέως θυσίαν τινὰ ἐπιτελοῦντος συμπαρακληθέντα, καὶ τῶν τῆς βουταδέως· τὰς μερίδας ἑκάστῳ παρατιθέντων, τῷ δ' ἡρακλεῖτα πεντορδάνα παρατεθέντων, ὁ ἡρακλῆς ἀπομάξας ὑπολαβών, ἀποκτείνας φησὶ τῶν παίδων τὸν μόνον βούβιον· βούπυλον οὐ τοιοῦτοί οἷοι δ' ἂν θυμὸν ἡμεῖς, εἰ καὶ πάντα ἡρακλέους ζηλωταί· φαγικὸν γὰρ ἡ φακῆ ἐστιν ἀρχαῖα. θος ἔφη πῶ γεγραφέναι φορφοῦντα ἑρέσθαι τὸν νόσου πεπαυμένον φησὶ σώφιλος ὁ κωμῳδοποιός. σωτὴν δὲ δόγμα ἐστὶν ὅτι πάντα δεῖ ποιήσει ὁ σοφός. καὶ φακῆν φρονίμως ἀρτύσει. διὸ καὶ τίμων ὁ φλιάσιος ἔφη. καὶ ζηνώνειόν γε φακῆν ἐφεῖν. ὃς μὴ φρονίμως μεμάθηκεν ὡς οὐκ ἄλλως ἀνωμαλίας ἐφεῖναι φακῆς. εἰ μὴ κατὰ τὴν ζηνώνειον ὑφήγησιν. ὃς ἔφη. εἰς δὲ φακῆν ἐμβαλὼν δυωδέκαβολον κορίαννον· καὶ κράτης δ' ὁ θηβαῖος ἔλεγεν μὴ πρὸ φακῆς λοπάδ' αὐξων εἰς στάσιν ἄμμε βάλης· χρυσιππικός τε ἐν τῷ περὶ τοῦ καλοῦ γνώμας ἵνας ἡμῖν εἰς φόβρων, φησί. μή ποτ' ἐλαίαν ἐθ' ἱκαλήφην ἔχων χειμῶνος ὥρᾳ, βολβοφακὴν βαβαὶ βαβαί. βολβοφακὴν δ' οἱ ἀμβροσίᾳ ψύχουσ κρύσαντες ὁ χαιρέας τε ἀριστοφάνης ἐν γηρυτάδῃ ἔφη Γ πισάνῳ διδάσκεις σαυτὸν ἑφεῖν ἢ φακήν. καὶ ἐναμφιαράῳ. Ὅστις φακὴν ἥδιον ὄψων λοιδορεῖς. Ἐπίχαρμος δ' ἐν διονύσοις. χύτλα δὲ φακέας ἤψεν. καὶ φάνης δ' ὁμοίως· δεῖ δὲ γίνεθ' ἡ φακῆν ἑφεῖν μ' ἐδίδαξε τῶν ἐπιχωρίων τις ἐς, οἶδα δὲ κἀγὼ τοῦ δυνατέως τὸ φρονιμωτάτου καὶ σωτεπωτάτου ἀδελφὴν φακῆν καλουμένην. ἣν ἄλλοι τινὲς καλλιστὼ ὀνομάζουσιν, ὡς ἱστορεῖν μυσίαν τὸν παρέα ἐν τείτῳ βύρωπακῶν φησὶ λυσίμαχος ἐν τρίτῳ νόστων. ἐν δὲ τούτοις γελάσαντος πάνυ ἐκλαμπρον τὸ πλουτάρχου, οὐκ εἰκὸς ἰκύων παρορᾶσθαι πῶ τοῦ τῆς φακῆς πολυμαθίαν, ἀλλ' ὑμεῖς γε ἔφη οἱ ἀπὸ τῆς καλῆς ἀλεξανδρείας ὦ πλούταρχε σώφροφοι ἐστὲ τῷ φακίνῳ βρώματι καὶ πᾶσα ὑμῶν ἡ πόλις πλήρης ἐστὶ φακίνων. ὧν καὶ σώπατρος ὁ φάκιος παρῳδῶν μέμνηται ἐν δράματι βακίδῃ λέγων οὕτως. Οὐκ ἂν δυναίμην ἐσορῶν χαλκίλαβον Μέγαν πολισσὸν, φάκινον ἄρχοντ' ἐθίζειν· ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι κατὰ δῆν σὸν βύρσαν πλὴν δυοῖν μόνον, δήμητρος ἀκτῆς πώματός θ' ὑδρηχόου. Ἄπορ πάρεστι, καὶ πίφυχ' ὑμᾶς χρέφειν. Ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πολισμονῆς χρυφῇ γέθι. Ἄλλων ἑδεστῶν μηχανᾶς θηρεύομεν· πρὸς δ' ἄλλοις δέ φησιν ὁ σικυωνιὸς οὗτος φιλόσοφος. ἀρκεῖ μεζία βιοτάμοι σώφρονος ζαπέζης· δ' δ' ἄκαιρον ἄπαν ὑπορβάλλον τὸ μὴ πρόσημαν. καὶ ὁ σωκράτης δ' ἔλεγεν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφορεῖν καθόσον οἱ μὲν ζῶσιν ἵν' ἐσθίωσιν. αὐτὸς δ' ἐσθίει ἵνα ζῇ. διογένης τε πρὸς τοὺς ἐγκαλοῦντας αὐτῷ ἀποκριβομένῳ ἔλεγεν. εἰθ' ἡλωάμην καὶ τὴν γαστέρα κρίψασ' τῆς πείνης καὶ τῆς ἀλείας παύσασθαι· ὁ δ' εὐριπίδης ἐν ἱκέτισιν φησὶ τὸ καπανέως φησὶν· καπανεὺς ὃ δ' ὄλβιον ᾧ βίος μὲν ἦν πολὺς Ἥκιστα δ' ὄλβῳ χαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ Οὐδενὸς μεῖζον εἶχεν ἢ πίνης ἀνὴρ Ἑκατὸν δραπέζαις εἴπερ ἐβδομήκοντ' ἄγαν ταρηθῶ ἐπαινῶν· οὐ γὰρ ἂν γαστρὸς βορᾷ τὸ χρηστὸν εἶναι. μέτρια δ' ἐβδομήκοντ' ἀρκεῖν ἔφη. Οὐκ ἦν γὰρ βιοῦν ὁ καπανεὺς οἷ' ὁ καλὸς χρύσιππος διαγράφει ἐν τῷ περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ αἱρετῶν ὧδε· ἐπεὶ τοσοῦτόν εἰσὶ τροφὴν ἐπιπόνουσι πρὸς δ' ἀργύριον. ὥστε ἱστορῆσθαι πρὸς τῇ τελευτῇ, ἵνα μὲν καταπίοντα οὐκ ὀλίγους χρυσοῦς ἀποθανεῖν. ἕν δὲ ἕτερον ῥαφάνινον εἰς ἵνα χοῦν καὶ ἀναλῶτα αὐτὴν ἐπισκῆψαι τοῖς οἰκείοις θάψαι οὕτως μή τε καύσαντας μή τε θάψαντας. οὔπω γὰρ καὶ οἱ τοιοῦτοι μενοῦνγε βοῶντες ἀποθνήσκουσιν. Ὦ χρυσὲ δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς. Ὡς οὔτε μήτηρ ἡδονὰς διὰς δ' ἔχει· Οὐ παῖδες ἀνδρὸς οὐ φίλος πατρί. Οἷ' ἂν σὺ χ' οἱ σὲ δώμασιν κεκτημένοι. Εἰ δ' ἡ κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ, οὐ θαῦμ' ὁρᾶτ' ἂν μυρίους αὐτὴν ἔχειν. Τοιαύτη τίς ἐστιν ἡ φιλοχρηματία παρὰ τοῖς τότε· ὧδε φησὶν· ἀνάχαρσις πυνθανομένου τινὸς πρὸς τί οἱ ἕλληνες χρῶνται τῷ ἀργυρίῳ, εἰπεῖν πρὸς δ' ἀριθμεῖν· διογένης δ' ἐν τῇ ἑαυτοῦ πολιτείᾳ νόμισμα εἶναι νομοθετεῖ ἀσφαλούς. καλῶς δὲ καὶ ταῦτα ὁ εὐριπίδης εἴρηκε Μὴ πλοῦτον εἴπῃς οὐκέθ' ὑμνῶ θεόν. Οὐ χὠ ἀνάκυσος ῥᾳδίως ἐκτήσατο. χρύσιππος δ' ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς εἰς τὸν περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείας κανίσκον φησὶ ἵνα ἐκ τῆς ἰωνίας σφόδρα πλούσιον ἐπιδημήσαι τοῖς ἀθήναις πορφυρίδα ἠμφιεσμένον ἔχουσαν χρυσᾶ κράσπεδα πυνθανομένου δέ τινος αὐτὸν πόθεν εἴη ἀποκρίνασθαι, ὅτι πλούσιος· μή ποτε τὸν αὐτοῦ μνεμονεύσῃ καὶ ἄλεξις ἐν ἠθαίοις λέγειν οὕτως.

Ἔστιν δὲ ποδαπὸς δ' γένος οὗτος πλούσιος. Τούτους δὲ πάντες φασὶν εὐγενεστάτους· πίνητας οὐ δ' εὐπατρίδας οὐδ' εἰς ὁρᾶ. ταῦτ' εἰπὼν ὁ κωμῳδὸς ἐπεὶ μὴ ἐκροταλίσθη θυμωθεὶς, ἀλλ' ἐπεισῆλθε· νῦν ἔφη ὦ συμποσίαρχε τὸ λογοδιαῤῥοίας σὺ χλούμενοι μὴ πεινῶσιν ἢ τὰ τοῦ τῆς φακῆς λεχθέντα χλευάζουσιν, ἐν νῷ ἔχοντες τὰ ἐρημία φορεκράτει σικυωνίᾳ, Φόρει δὴ κατακλινῶ· οὐ δὲ τράπεζαν φορεῖ, καὶ κύλικα κἀν τραχεῖαν ἣν ἥδιον πίω. Ἰοὺ κύλιξ σοι καὶ τράπεζα καὶ φακοί. μὴ μοι φακοὺς μὰ Δῖ'

δι' οὐ γὰρ ἥδομαι Ἦν γάρ τις τῶν σόματος ὄζει κακόν. Ἐπεὶ οὖν δεῖ τοῦτον φυλάττεσθαι οἱ σοφοὶ οὗτοι τοὺς φακοὺς, ἀλλ' ἡμῖν γε θύσιμον δοθῆναι αὖτον, μεθ' ὧν μηδὲν τῶν πολυτελῶν ἀλλὰ καὶ τὴν πολυθρύλητον ἔχης φακῆν ἣν καλούμενον κόγχον· γελασάντων δὲ πάντων καὶ ὧδε τῷ κόγχῳ μάλιστα ἀπαιλαυτοὶ ἐστὲ ἔφη ἀνόρθως λαιτυμένης, οὐκ ἀκαγινώσκοντες βιβλία· ἃ μόνα παιδεύει ζῶά γε ἐπιθυμοῦντας τῶν καλῶν, λέγω δὲ τὰ τίμωνος τοῦ πυῤῥωνίου τῶν σίλλων· οὕτως γάρ ἐστιν ὃς καὶ τοῦ κόγχου μνημονεύει ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν σίλλων λέγων οὕτως. οὔτε μοι ἐκταίη μάζ' ἀναίδεια οὔτε κηρύκη ὀίζύσ. διαφόρων γ' οὐσῶν καὶ τῶν ἐκταίων μαζῶν, ὡς καὶ τῶν ὀξυθρίασ ὡς σώπατος ἐν βάκχιδος μνησῆρσι. φησὶ γάρ ἐρίφαν ὠρμήθεμεν εἰς λευκάλφιτον καὶ τῶν λυλίων καρυκκῶν, προκείνει ἀμφοτέρων ὁ τίμων τὸν κόγχον· πρὸς ταῦτα ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστίατωρ λαρύντιος καὶ αὐτὸς ἔφη· ὦ ἄνορθ' κωΐες οἱ κατὰ τὴν στράτιδος τοῦ κωμῳδοποιοῦ ἰοκάσην ἥτις σὺ ταῖς ἐπιγραφομέναις φοινίσσαις φησὶ γαραιέσαι σφῶν τι βούλομαι σοφόν. ὃ τ' αὖ φακῆν ἔψητε μὴ πιχεῖν μύρον. καὶ ὁ σώπατρος δὲ οὕτα νῶν μέμνησαι σὺ νεκύια μνημονεύει οὕτως. Ἴθακος ὀδυσεὺς δ' ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον γαρίσεται θάρσει θυμέ. κλέαρχος δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ ποντικοῦ τῶν περὶ παροιμιῶν, ὡς παροιμίαν ἀναγράφει τὸ ὠδὶ τῇ φακῇ μύρον. ἧς μέμνηται καὶ ὁ ἡμέτερος προπάτωρ ὀυάρῥων, ὁ μενίππειος ἐπικαλούμενος. καὶ οἱ πολλοὶ τῶν γραμματικῶν τῶν ῥωμαϊκῶν, οὐχ ὁ μελήσαντες πολλοῖς ἑλληνικοῖς ποιηταῖς ἢ συγγράφουσιν, οὐκ ἴσασιν ὅθεν εἴληφεν ὁ ὀυάρῥων τὸ ἰαμβεῖον. σὺ δέ μοι δοκεῖς ὦ κωΰλκε τούτῳ τὸ χαίρεις τῷ ὀνόματι, οὐ λέγων ὃ ἐκ γενετῆσθε ἢ μήτηρ κέκληκεν κατὰ τὸν σὸν τίμωνα εἶναί μοι καλὸς τε μέγας τε οὐκ ἐπισταμένος ὅτι κόγχος παρὰ ποτάμῳ μύσης τετύχηκεν ἐπιχαίρων τε τῇ ἑορτῇ καὶ νάσοις. αὐτιφάνει τε τῷ κωμικῷ. ὃς ὑποκορεστικώτερον αὐτὸν ὠνόμασεν ἐν γάμῳ οὕτως. κογχίον τε μικρόν· ἀλλαντός τε προστετμημένον. ἐξῆς ἁρπάσας τὸν λόγον ὁ μάγνος, ὁ μὲν πάντα ἄριστος ἔφη λαρύνσιος ὀξέως καὶ καλῶς ἀπήντησεν τῷ γάστρι καὶ τῷ κόγχου. ἐτὸ δὲ κατὰ τοὺς τ' παμφίου σωπάτρου γαλάτας παρ' οἷς ἔθος ἐστὶν ἐνίκα αὖ προτρέπεσθαι ἐν τοῖς πολέμοις λάβωσι θύειν τοῖς θεοῖς.

τοὺς αἰχμαλώτους, γαλάτας μεμούμενος.
διαλεκτικοὺς φρεῖς τῶν παρεπεγραμμένων
ὑμᾶς ἐπιμελῶς καρτερῆν θ' αἱρουμένους
γροθίος. ἦν κατανίζων ἔτ' ἐὰν ὀπτωμένων
ζηνωνικῷ παραθήσει θ' οὗτος κυρίῳ.

κἀτὼ, κατακαύσειν κυξάμην τοῖς δαίμοσι
καὶ μὴν φιλοσοφεῖν φιλολογεῖν τ' ἀκηκοὼς
τὼ πεῖραν ὑγιῆ λήψομαι τῶν δογμάτων
εἴδωλα νυμῶν συμφάσαντα θ' σκέλος
ἐπ' ὀξατωγᾶ τὼ φρόνησιν ἀγνοῶν

μετὰ παρῆσι σό γὰρ ὁρῶ πρὸς αὐτοὺς, εἰ αὐτάρκεσαν ἀσπάζη φιλόσοφε τί οὐ τοὺ πυθαγορικοὺς ἐκείνους ζηλοῖς τωδὶ ὧν φησιν αὖ τι φάσκης μὲν σὺ μνήμασι τάδε. τῶν πυθαγορικῶν δὲ τυχὸν ἄθλιοί τινες ἐν τῇ χαράδρᾳ φρώγον τ' ἄλιμμα καὶ κακὰ τοιαῦτα συλλέγοντες. κἂν τῷ κυρίῳ κωρύκῳ δ' ἐπίρρα φομένω φησί. ῥῶτον μὲν ὥσπερ πυθαγορίζων ἐσθίε. ἔμψυχον οὐδέν· τῆς δὲ τελείσης τοῦ βόλου μάζης μελαγχρὴ μερίδα λαμβάνων λέπει, ἅλεξις δ' ὁ παραντίνοις. οἱ πυθαγορίζοντες δ', ὡς ἀκούομεν οὔτ' ὄψον ἐσθίουσιν οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἔμψυχον· οἶνον τ' ἐκ πίνουσι μένοι. ἐπιχαίρεις δὲ τοῖς κύναις κατεσθίε. τοῦ πυθαγορείου εἰς ἀποκτείνασ' γενοῦ οὐκέτι γὰρ εἰς ἔμψυχον. προελθὼν δέ φησι. γυναικορισμοὶ καὶ λόγοι.

λεπτοί· διεσμιλευμέναι τε φρουτίδες
ἄρτος καθαρὸς εἰς ἐκατὸν δραχμῶν ποτήριον,
λέγουσι δίαιταν πάντες οὗτοι γ' οἱ σοφοὶ
τρυφῶσιν ἕτεροι πρὸς ἑτέρους ἄρ' οἶσθ' ὅπως
καὶ φυρόμαχος καὶ φανός. οἱ δ' ἡμιόβαφοι

τρέφου σ' ἐκείνους τοὺς δι' ἡμέραν τάδε
ὑπὸ ζωὸς ζωσῦται ταῦτα δεσμωτηρίου
διάγουσι καὶ τοιαῦτα ἡμῖν παθοῦσί που.
μελανιππίδης ἑταῖρος ὅδ', καὶ φάων.

Δειπνοῦσι πέμπτης ἁλφίτων κοτύλην μίαν· καὶ ἐν πυθαγορίζούσῃ. Ἡ δ' ἑστίασις, φακῆς καὶ ξέμφυλα καὶ τυρὸς ἔσται· ταῦτα γ' ἡμῖν νόμος τοῖς πυθαγορείοις· νὴ δί' ἱερεῖον μὲν οὖν ὁ ποιοῦν ἡμᾶς ἧττον ὡς βέλτιστ' ἔχη. καὶ μετ' ὀλίγα ἐγὼ δ' ὑπομένω μικρὸν, ἀστίαν ῥύσω ῥίγος· σιωπήν. συνουσίαν τ' ἀλουσίαν τούτων δ' ὑμεῖς ὦ φιλόσοφοι οὐδὲν ἀσκεῖτε· ἀλλ' ἢ πάντων χαλεπώτερον λαλεῖτε τωδὶ ὧν οὐκ οἴδατε· καὶ ὡς κοσμίως ἐσθίοντες ποιεῖτε πρὸ σῖτησιν κατὰ τὸν κάλλιστον ἀντιφάνη· οὗτος γὰρ σὺ δραπέταιτ' ὦ, λέγει κοσμίως θοίων πρὸ σίτησιν· μικρὰν μὲν ἐκ τοῦ πρόσθεν· μεσὴν δ' ἐν ὀδοῦσιν τῷ χειρὶ κἀβάπτορ ἀὶ γυναῖκες κατάφαγε πάμπολλα καὶ ταχύτατα· ἐξὸν κατὰ τὸν αὐτὸν κάλλιστον θοιητὴν, σὺ δομβυκίωνι λέγονται δραχμῆς ὠνήσασθαι τὰς προσφόρους ἡμῖν δοφᾶς· σκόροδα· τυρόν· κρόμμυα· καὶ πάσειν· πάντα ταῦτ' ἔστι δραχμῆς· ἀριστοφάνης δ' ἐν πυθαγόροις.

Τί πρὸς θεῶν οἰόμεθα δῆτ' πάλαι ποτὲ
ἐκόντας, ἢ φορεῖν τείθωνα σ' ἡδέως,
ἢ μὴ 'ξ ἀνάγκης οὐκ ἔχοντες οὐδέν,
ὄρους ἔπηξαν τοῖς πίνουσι χρησίμους;
κἂν μὴ κατεσθίωσι καὶ τοὺς δακτύλους,

γυναικορισταὶς γινομένους ὄντως ῥυπᾶν
οὐκ ἔστι τούτων οὐδὲν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
τῆς βυτελείας πρόφασιν βυρόντες καλῶ
ἐπεὶ παράθες αὐτοῖς ἰχθῦς, ἢ κρέασ',
ἐθέλω κρέμασθαι δεηθῆναι.

οὐκ ἄκαιρον δ' ἴσως μνημονεῦσαι καὶ τῶν εἰς ὑμᾶς ποιηθέντος ἐπιγράμματος, ὅπερ παρέθετο ὁ Διλφὸς ἐξήσανδρος ἐν ἕκτῳ ὑπομνημάτων, ὁ Φρυνα καταπαύσασθαι ῥίνευγα τὰ πρὸ ἐγένετοι. Σακκογενεύσοφοι, καὶ λοπαδαυρπαγίδαι ἴνα τανῶπερίβαλλοι νηλιπόκαιβλεπίδαιοι, Νυκτιλαβραιοφάγοι, νυκτιπάται πολάγοι, Μῆρακιεξαπάται, καὶ συλλαβοπυσλαβιταί; Δοξοματαιόσοφοι, ζητα ρετησιάδαι. Ἀρχέστρατός τε ὁ γελῶος ἐν τῇ γαστρολογίᾳ, ἣν μόνην ὑμεῖς ῥαψῳδίαν οἱ σοφοὶ ἀσπάζεσθε, μόνον οὐχὶ πυθαγορίζοντες ἐν σιωπῇ· δ' ἰαθτείαν λόγων οὐδὲν ποιοῦντες, εἴ τι τὸ τοῦ σφοδρίου τοῦ κωμικοῦ τέχνην ὄψω κὴν, καὶ τὰς πρωταγορείου ἀκροάσεις ὄψοποιὰς, πολιτείου τε τοῦ καλοῦ φιλοσόφου συμποτικοὺς διαλόγους, σιωπτέντας ἐκ τῶν σίλλωνος, καὶ ζήνωνος ἀπομνημονευμάτων, ἐν οἷς ζητεῖ ὅπως ἂν μὴ κατακοιμηθῶσιν οἱ συμπόται, καὶ πῶς ταῖς ἐπιχύσεσι χρητέον, πηνίκα τε εἰσακτέον τοὺς ὡραίους, καὶ τὰς ὡραίας εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ πότε αὐτοὺς προσδεκτέον ὡραιζομένους, καὶ πότε παραπεμπτέον ὡς ὑπορῶντας, καὶ τοὺς προσφημάτων, καὶ τοὺς αὖ ὄψων, καὶ τοὺς τῶν ἄλλων ὅσα τε περιεργότερον τοὺς φιλημάτων εὕρηκεν ὁ σωφρονίσκου, φιλόσοφος, ὃς τοὺς ταῦτα τὴν διάνοιαν ἀεὶ γρέφων, πιστευθεὶς ὥς φησιν ὁ μισσωνὸς ὑπὸ ἀντιγόνου ἐν ἀκροάσεσθαι, κωθωνιζόμενος ὀξέπεσιν καὶ αὐτῆς τῆς κωθείνης κατασχεθεὶς ὑπὸ σικυωνίου αἰρέτου, ὁ πρότερον ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς ζηνώνα διαμιλλώμενος, ὡς ὁ σοφὸς πάντων αὐτὸς, καὶ στρατηγὸς ἀγαθὸς, μόνον οὐχὶ δι' ὧν ὄψων διαβεβαιωσάμενος ὁ καλὸς τοῦ ζηνώνος οἰκειοῦς, χαριέντως γάρ ἔφη βίων ὁ κορυθαντίτης θεασάμενος αὐτοῦ χαλκῆν εἰκόνα, ἐφ' ᾗς ἐπεγέγραπτο, πόρσιον ζήνωνος κιτιέα, πεπλανῆσθαι εἶπε τὸν ἐπιγράψαντα· δεῖν γὰρ οὕτως ἔχειν πόρσιον ζηνώνος οἰκιτιέα, ἣν γὰρ οὗτος οἰκέτης γενόμενος τοῦ ξήνωνος, ὡς νικίας ὁ νικομήδους ἰσορεῖ ἐν τῇ τοῦ τῶν φιλοσόφων ἱστορίᾳ, ἢ σωτίων ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν ταῖς διαδοχαῖς· δύο δὲ συγγράμμασι τοῦ πόρσιον ἀπηντηκέναι τῆς σοφῆς ταύτης πραγματείας, φιλοῦσι δ' ἔχεσθαι ἐπίγραμμα, συμποσικῶν διαλόγων· κτησίβιος δ' ὁ χαλκιδεὺς ὁ μενεδήμου γνώριμος, ὡς φησιν ἀντίπατρος ὁ καρύστιος ἐν τοῖς βίοις, ὁρωτηθεὶς ὑπό τινος τί τοῦτο γέγονεν ἐκ φιλοσοφίας αὐτῷ, ἔφη· ἀσυμβόλως λειπνεῖν, διὸ καὶ ὁ τίμων τοῦ πρὸς αὐτὸν ἔφη· Δειπνομανὲς νεκρῷ ἔμματ' ἔχων κραδίην δ' ἀκύλιστον. Ἦν δ' οὗτος ὁ κτησίβιος, καὶ χαρίεις τοῦτο τὸ γελοῖον, διὸ καὶ πάντες αὐτὸν ἐῶσι τὰ συμπόσια παρενάλουν οὐχ ὥσπερ σὺ κωμικέ, ὁ μηδέποτε ταῖς χάρισιν, ἀλλ' οὐ δὲ ταῖς μούσαις θύσας. Φυγοῦσα γ' ἔωσι, καὶ τοὺς σοὶ παρεπολησίους ἡ ἀρετὴ, ἡ δονῇ παρεκάθηται ὡς φησὶ μνασάλκης ὁ συκυώνιος ἐν ἐπιγράμμασιν·

Ἄ δ' ἐτῶ ἀλλάμων ἀρετὰ παρὰ τῇ δεκάθημαι Ἢ δονῇ ἀσχίστως κειραμένη πολεμίους,
Θυμὸν ἄχθ' μεγάλῳ βεβολημένα εἴποθ' ἅπασιν, Ἀγακόφρων τοὔνεκ' ἐμοῦ κέκριται.
Βάπων δ' ὁ κωμικὸς ἐν ἀνθρωφόνῳ φησὶ, Τῶν φιλοσόφων τοὺς σώφρονας ἐν τοιούτοις κολῶ,
Τοὺς ἀγαθὸν αὐτοῖς οὐ διδόντας οὐδὲ ἕν, Τοὺς ἓν φρόνιμον ζητοῦντας ἐν τοῖς πολλοῖς,
καὶ ταῖς διαφθοραῖς ὥσπερ ἀποδεδρακότα, Ἄνθρωπ' ἀλάστωρ διατί συμβολὰς ἔχων
Νύφεις, τί τηλικοῦτον ἀδικεῖς τοὺς θεούς; Τί τἀργύριον ἄνθρωπε τιμιώτερον
Σαυτοῦ τέθεικας, ἢ πέφυκε τῇ φύσει, Ἁλισί τελὴς ἐν τῇ πόλει πίνων ὕδωρ·
Τὸν γὰρ γεωργὸν, οὐ δ' ἔμπορον κακοῖς, Ἐγὼ δὲ τοὺς προσόλους μεθύων, κλαλὰς ποῶ,
Εἰ πεῖ θ' ἑῶσθεν πολλὰ κἀγκυλωτὸν Κατὰ μανθάνων δ' ὕλαιον, ὥστε πολυφορεῖν,
Ὠρολόγιον δόξει τις οὐχὶ λίκυθον· Ἀρχέστρατος δὲ ὦ κώουλκε οὐ μὰ τὸ ὄμμ' ἐρασμιωτέρας προσκυνεῖς δῆτα πολὺ γαστέρα, ἧς οὐ λαμυρώτερον ἄδειν ὁ τίμων σου πολὺ τοῦ κωὸς τ' θαλατταίου ἱερῶν, γράφει καὶ
Ἀ δ' ἔτω πολλοὶ ἔασι βροτῶν, τόδε θεῖον ἔδεσμα, οὐ δ' ἔστιν ἐθέλει σ' ὅσοι κάφην τελεῖσθαι (πῶτα·
Ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν, εἰσὶν δ' ἀφόβητοι, ὡς ἀνθρωποφάγου τ' θηρίου ὄντος, ἅπας δὲ
ἰχθῦς σάρκα φιλεῖ βροτέην αἰπὺρ πολὺ κύρσι, ὅστις πρέπει καθαρῶς ὁ πόσοι τά δὲ μὴ ἐξολοῦσι,
τοῖς λαχάνοις προσάδειν, καὶ πρὸς διόδωρον ἰόντας τὸν σοφὸν, ἐγκρατέως μετ' ἐκείνα πυθαγορίζειν.

Ἦν δ' ὁ διόδωρος οὗτος μὲν γένος ἀσπένδιος, πυθαγορικὸς δεδόξασται εἶναι ὑμῶν τῶν κωμικῶν ζόπυρος ἕλκ. κθμῶν, καὶ ῥυπῶν, καὶ ἀνυποδήτων, ὅθεν καὶ πυθαγορικὸν ἐν τῆς κόμης ἔδοξαν εἶναί τινες ἀπὸ τοῦ διοδώρου προσχεῖν, ὡς φησιν ἐρμιππος τιμαῖος δ' ὁ ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν, ποθὲν αὐτοῦ γράφει ὄτως, διοδώρου τοῦ ζ γένος ἀσπενδίου πόλεως ἀβυλλαγμένην εἰσαγαγόντος κατασκευὴν, καὶ βίος πυθαγορείοις πεπολησιακέναι προσωκειωθέντος, πρὸς ὃν ἐπιστέλλων ὁ στρατόνικος ἐκέλευσε φυλάττειν τὰ δ' ἐνθένδε παρεῖναι τῷ ποθὲν διοδώρου μανίασ' ὕβρεώς τε πέρι, στάσιμον σοὶ ἔχειν τι πυθαγόρου πλάτη· σωσικράτης δ' ἐν τείτῳ φιλοσόφων διαδοχῆς, βυθεῖ πώπωνι χρήσασθαι τὸν διόδωρον ἱστορεῖ, καὶ φρίβωνα ἀναλαβεῖν κόμην τε φορῆσαι, καὶ κατά τινα τύφου τὴν ἐπιτήδευσιν ταύτην προσαγαγόντα, πῶν πρὸ αὐτοῦ πυθαγορικῶν, λαμπρά τε ἐσθῆτι ἀμφιεννυμένων, καὶ λουτροῖς, καὶ ἀλείμμασι, κουρᾷ τε τῇ σιωνίῳ χρωμένων. εἰ δ' ὑμεῖς ὄντως ὦ φιλόσοφοι πρὸ αὐτὰ ἀρκέσαν ἀσπάζεσθε, καὶ τὰ τῶν λειπνων βύτελλ', τί ἂν παῦθ' ἅπαρχήνεσθε μὴ δὲ κλινθέντες, ἢ ὡς εἰς ἀσώτου μαγειρικὰ σκεύη καταλέγειν μαθησόμενοι, ἢ ὡς τὸν ἀθηνογένους κεφαλίωνα ἀποστοματοῦντες· κατὰ γὰρ τὸν σοφοκλέους κηδεμόνα ἐστὶ μαστιγίαι, κέντρωνος, ἀλλοδριοφάγοι. ὅπου δ' ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι πρὸ τὰ δεῖπνα ἀεὶ τ' νῶ ἔχετε, δέον ὑμᾶς ἐπιφαγεῖν τί αἰτῆσαι,

ἢ ἐπιθήσω τί τῶν κωμικῶν βρωμάτων, οὔτε γὰρ χαιρεδημλωσεῖν ὑμᾶς θέμις, δῆλον δ' ἐξ ὧν καὶ ἄλεξις ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ λίνῳ ἱστορεῖ, ὑποτίθεται δὲ τὸν ἡρακλέα παρὰ τῷ λίνῳ παιδευόμενον, καὶ κελευσθέντα ἀφ' βιβλίων πολλῶν παρακειμένων λαβόντα ἐντυχεῖν, κεῖνος δ' ὀφαρτυλικὴν λαβὼν βιβλίον ἐνχερῶν, ὧδε ἀσυνδέτως ἐκράτει. λέγει δὲ οὕτως ὁ λίνος, βιβλίον

Ἐντεῦθεν ὅλα βούλῃ, προσελθὼν γὰρ λάβε, Ἔπειτ' ἀναγνῶς πάνυ γε διασκοπῶν
Ἀπὸ τῶν ἐπιγραμμάτων ἀξέμα τε, καὶ χολῶ. Ὀρφεὺς ἔστιν, ἡσίοδος Ζαπωδία,
Χοίριλλος, Ὅμηρος, ἐπίχαρμος συγγράμματα Γανυδαπάδηλάσας γὰρ οὕτω τὴν φύσιν
Ἐπὶ τί μάλιστ' ὤρμησε δυτὴ λαμβάνω, Δεξιὸν τί ὄρνιν πρῶτον. ὀφαρτυσία
Ὡς φησι δυπί ἔραμαι φιλόσοφός τις εἶ, Εὔδηλον ὅς παρεὶς τοσαῦτα γράμματα
Σιμοῦ τέχνην ἔλαβεν. ὁ σιμός δ' ἔστι τίς Μᾶλ' ὐφυὴς ἄνθρωπος ὠδὶ φαγωδίαν
Ὤρμηκε νῦν. καὶ τῶν μὲν ὑποκειτῶν πολὺ κράτιστός ὄντιν' ὀφοποιὸς ὡς δοκεῖ
Τοῖς χρωμένοις. τῶν δ' ὀφοποιῶν ὑποκειτὴς βούλιμος ἐς ἄνθρωπος ὅ, τι βούλῃ λέγε.
Γενῶ γὰρ οὐ τῆτ' ἴσθι. Ταῦτα τοῦ μάγου ἐξὸς καταδραμόντος ἀποβλέψασ' ὁ κωμῳδοποιὸς εἰς τὸν
παρόντας τῶν φιλοσόφων, ἔφη. Εἶδες πῶς θυσίαν ἅλμην, οἱ ἅπαξ αὖζῃ ὡς οὖν καὶ τοχέως ἀπ-
πίσαι δ' καὶ παραχρῆμα. Οὐ μήτοι παρακωφὸν ὁ τυφλὸς ἔοικε λαλῆσαι. Ὡς ὁ κρατῖνος ἐν τοῖς
ἀρχιλόχοις ἔφη. ἐπιλανθανόμενος γὰρ ἐν οἷς φιέπται δικαστηρίοις τῶν κωλῶν ἰάμβων αὐτὸ τὰς ἐπιδέ-
ξεις ὑπὸ τῆς ἐμφύτου γαστριμαργίας καὶ ἡδυλογίας κολάρους ἀκαγνώσῃ καὶ μέλη πάραυλα καὶ ἀ-
κρότητα κύμβαλα, καὶ μετὰ τοὺς καλοὺς τούτους ἀμουσολογίας ὧδε ὀρχεται, τοὺς οἰκίας ὀξετάζων
ὅπου δεῖπνα λαμπρὰ παρασκευάζεται ὑπὲρ τ' ἀθηναῖον χαιρεφῶντα ἐκεῖνον. ἐπ' οὖ φησὶν ἄλεξις ἐν φυγάδι.
Ἀεὶ γ' ὁ χαιρεφῶν τὴν θυρίσκῃ τέχνην Καὶ νῦν ποεῖταί γε δεῖπν' ἀσύμβολα,
Ὅπου γὰρ ὄρνιν ὁ κόρυμος μαθώσιμος Ὃ τοῖς μαγείροις, θυρέως ὀξ ἑωθινοῦ
Ἔσηκεν ἐλθὼν ἠὰν ἴδῃ μαθούμενον Εἰς ἑστίασιν τοῦ μαγείρου πυθόμενος,
Τὸν ἑστιῶντα τῆς θύρας χασμωμένης Ἂν ἐπλάθηται, πρῶτος εἰσελήλυθεν.

Οὐκ οἰκεῖ δ' ἀήρ οὖδος καθάπερ καὶ ὁ κλὸς μάγος καὶ ὑπερορίους ἀποδημίας φιεῖσθαι τῆς χα-
ρᾶς χάριν. ὡς αὐτὸς ἄλεξις εἴρηκεν ἐν σιωποθνήσκουσιν Ἐπὶ δεῖπνον εἰς κύριν δὴν ἐλθὼν χαιρε-
φῶν Ἀχλυος. ἥδη γὰρ πέπτεται διαπόντιος. οὕτω τ' ἀλλόφρια ἐθίσθη ὅτι γλυκύ. καὶ θεόπομ
πος δ' ἐν ὀδυσσεῖ ἔφη. Εὑρεῖν δ' ἄλου τ' ἄριστον οὐ κακῶς ἔχον Τἀλλόφρια λιπαίνειν τ' κλῶς θυμαίμο
να. Γελασάντων οἶν πάντων ὧδὶ τοὔβις, ὁ οὐλπιανὸς ἔφη, Γέθεν δὲ καὶ κδυλογία τοῖς κδονι-
κοῖς τοὔβις ἁμαρτολόγοις. πρὸς ἓν ὁ κωμῳδὸς ἐν τῷ ἐφιάλτῃ μνημονεύει τοῦ κ δυλόγου δι' κ ὑπων Ἔστ δ' αὖ τούς γε φυλάττεσθαι τῶν νῦν, χαλε-
πώτατον δρᾶγον Ἔχουσι γάρ τι καίριον ἐν τοῖς δακτύλοις Μισάνθρωπον ἄνθος ἕβης. εἰ δ' κ δυλογοῦ-
σιν ἅπασιν Ἀεὶ κατὰ πλῶ ἀγορὰν ὠδὶ ἰόντες ὠδὶ τοῖς βάθροις ὅταν ὦσιν Ἐκεῖ τοὔβις οἷς κ δυλογοῦ
σι μεγάλασ' ἀμυχὰς Καταιύξαντες κ συγκρύψαντες ἅπαντα γελῶσι Τὸ δὲ χαιρεδημλωσεῖν
αἰσχύλος εἴρηκεν ἐν προμηθεῖ δεσμώτῃ Γνώσει τὰ δ' ὡς ἔτυμά γ' οὐδὲ γ' μάτην Χαριδημλωσεῖν
ἐστὶν. Πάλιν τε ἐπόντος τοῦ οὐλπιανοῦ τίνα δ' ἐστὶν ἀθροῦς φίλοι τὰ μαγειρικὰ σκεύη, τοὔτων τ'
μνημονεύσαντα ἐν τοῖς ἀρχαιοκωμικοῖς δείπνοις μνήμης ἠξιωμένων. καὶ τ' ἀσώτων που κεῖται. ἀσώτους μὲν τ'
οἶδε διαβοήτους. εἷς μὲν οὖν μνημονεύει ἄλεξις ἐν κυκλίᾳ. Διόδωρος οὖν πύριπτος ἐν ἕτεσιν δύο
Σφαῖραν ἀπέλιπε πῶ παυρώαν οὐσίαν Οὕτως ἅπαντα κατεμασήσατο. Ἐν δὲ φαίδρῳ φη
σὶν Σχολῇ γὰρ τὸν ἥλιον ὁλῇ λέγεις Ἐπιχαιρέδης ὁ μικρὸς ἐν πίνδ' ἡμέραις Σφαῖραν ἐποίησεν
πῶ παυρώαν οὐσίαν Οὕτως σωιεσφόγγυλον ἅπαντα καὶ ταχύ. Καὶ κτήσιππος δ' ὁ χαβρίου
υἱὸς ἐς ἑαυτὸν ἦλθεν ἀσωτίας, ὡς καὶ τὸ μνήμα τοῦ παυρὸς ἐς ὃ ἀθηναῖοι χιλίασ' ἀνέλωσαν ὄραχ-
μὰς τοὺς λίθους πωλῆσαι εἰς τὰς ἡδυπαθείασ'. δίφιλος γοῦν ἐν τῇς ἐνεγκίζουσι φησὶν,

Εἰ μὴ σωιήθης φαιδίμωτ' ἐτύγχανον Ὁ χαβρίου κτήσιππος, εἰσηνεγκάμην
Νόμον τιν' οὐκ ἄχρηστον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. Ὥστ' ἐπιτελεσθῆναι ποτ' αὐτῷ τὸ παυρὸς
Τὸ μνῆμα κατ' ἐναυτὸν ἓν λίθον Ἀμαξιαῖον καὶ σφόδρ' εὐτελὲς λίτω.
Τιμωλλῆς δ' ἐν δημοσατύροις φησίν. Οὐδ' ὁ χαβρίου κτήσιππος ἐπὶ γῆς κείσεται
Ἐν ταῖς γυναιξὶν λαμπρὸς οὐκ ἐν ἀνδράσιν. Καὶ μίναιπρος δ' ἐν ὀργῇ τῷδὶ αὖ τ' τάδε λέγει·
Καί τοι νέος ποτ' ἐγενόμην κἀτῶ γύναι· Ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας
Τότ' ἀλλὰ νῦν, οὐ δὲ χλανίδ' εἶχον· ἀλλὰ νῦν. Οὐδὲ μύρον εἶχον ἀλλὰ νῦν· καὶ βάλλομαι
Καὶ παρχιλοῦμαι νὴ δία. καὶ γυνήσομαι Κτήσιππος οὐκ ἄνθρωπος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ
Καθὼς ἐκεῖνος κατέδομαι καὶ τοὺς λίθους Ἀπαξάπαντας· οὐ γὰρ οἶν πῶ γὴν μένην

Τάχ' οἶν δι' πῶ πολλῶ ταύτην ἀσωτίαν, καὶ κιναιδείαν τοὔνομα αὐτοῦ παρέλιπε δημοσθένης ἐν ᾧ
ὧδὶ ἀπελειῶν· χρὴ δὲ τοὺς παυρῶν κατεδηδοκότας κατὰ τὸν μενάνδρου ναύκληρον ὕπως κλάζειν ἔχῃ· φη
Ὦ φιλτάτη γῆ μῆτερ. ὡς σεμνὸν σφόδρ' εἰ Τοῖς νοῦν ἔχουσι κτῆμα τοῦ τ' ἄξιον (σὶν,

ὡς δὴ τ' ἐχῶν, εἶλις παιρῶαν παραλαβὼν
καὶ μὴ δ' ἐπιβαίνειν γῆς ἵν' οὕτως ἤθελε.
Γυθοκλέους δέ τινος ἀσώτου μνημονεύει ἀξιόνικος ἐν τυρρηνῷ οὕτως.
ὁ πυθοκλῆς οὗτος ἰσοβαλλίων
μεθύουσά τ' ἐξ ὄπιθεν ἡ σοφωτάτη
πολύθυκτ' ἀναξανορίδης ἐν τηρεῖ κωμῳδῶν.
πότερον, κατα φαιτὼν ἢ παιρῶαν οὐσίαν.
λέρδω ὑπὸ ἡλείων κατεκόπης.
Γλῶ κατα φάγοι πολεῖν ὄζον ἤδη δὴ τέλους.
οἷον παραλαβὼν ἀγαθὸν οὐκ ἐφείσατο.
Γροσέρχεται ἐπικαλούμενος ἀσωτότατος
ἀποτυμπανιαῖς κατὰ πόλιν πορδύεται.
ὄρνις κεκλῆσθαι φησί. διατὶ πρὸς τὰς ἑστίασ'
ὥσπερ πολύθυκτος ὁ καλὸς οὐδὲν ἀλλ' ὅτι
θεόπομπος δ' ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν φιλιππικῶν, ἀφ' ἧς τινὲς τὸ τελευταῖον μόρος χωρίσαντες ἐνῷ ὄζει τὰ πολλὰ τῶν ἀθήνησι δημάτων, βούλεσθαι φησὶ τὴν δημαγωγὸν ἄσωτον γενέσθαι. τῇ λέξει δὲ ταύτῃ ἐχρήσατο. καὶ προσοῦσαν ἀσωτίαν καὶ πλεονεξίαν διανύοντα τὸν
δήμου τοῦ παραντίνων, ὅσον ὁ μὲν πολλὰ τὰς ἑστιάσεις εἶχε μόνον ἀκράτως, ὁ δὲ τῶν ἀθηναίων καὶ τὰς προσόδους κατα μισθοφορῶν διατετέλεκε. καλλίστρατος δέ φησιν ὁ καλλικράβους δημαγωγὸς ἦ αὐτὸς, πρὸς μὲν τὰς ἡδονὰς ἦν ἀκρατὴς· τῶν δὲ πολιτικῶν πραγματικῶν ἦν ἐπιμελής. πολλὰ δὲ τῶν παραντίνων ἱερῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ πενταετηρίδι τῶν ἱερείων γράφει οὕτως. ἡ πόλις ἡμῶν παραντίνων ἔδοξεν καθ' ἕκαστον μῆνα βουθυτεῖν· καὶ δημοσίας ἑστιάσεις ποιεῖται. τὸ δὲ τῶν ἰδιωτῶν πλῆθος ἀεὶ πολλὰ συνουσιάζει καὶ πόλους δύο· λέγοι δὲ καί τινα βιοῦν τὸν λόγον οἱ παραντῖνοι· τοὺς μὲν ἄλλους ἀνθρώπους δεῖ φιλοπονεῖσθαι καὶ πολλὰ τὰς δρῳασίας διατείβειν παρεσκευάζεσθαι ζῆν. αὐτοὺς δὲ δεῖ τὰς συνουσίας, μὴ τὰς ἡδονὰς οὐ μέλλειν ἀλλ' ἤδη βιῶναι. πολλὰ δὲ τῆς ἀσωτίας καὶ τοῦ βίου φιλίππου καὶ τῶν ἑταίρων αὐτοῦ ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ τῶν ἱερειῶν ὁ θεόπομπος, τάδε γράφει. φίλιππος ἐπεὶ ἐγκρατὴς πολλῶν ἐγένετο χρημάτων, οὐκ ἀνάλωσεν αὐτὰ ταχέως, ἀλλ' ἐξέβαλε καὶ ἔρριψε· πάντων ἀνθρώπων ἥκιστος ὢν οἰκονόμος· οὐ μόνον αὐτὸς ἀλλὰ καὶ οἱ πολλοὶ αὐτῶν. ἀπλῶς γὰρ οὐδεὶς αὐτῶν ἐπίστατο ζῆν ὀρθῶς οὐδὲ σωφρόνως οἰκεῖν οἰκίαν. τὸ δ' αὐτὸς ἄλυσος ἦν. ἄπληστος καὶ πολυτελὴς ὢν. προχείρως ἅπαντα ποιῶν. καὶ κτώμενος. καὶ διδούς. σφαλιώτης γὰρ ὢν καὶ λογίζεσθαι τὰ προσιόντα καὶ τὰναλισκόμενα δι' ἀχολίαν οὐκ ἠδύνατο. ἔπειτα δ' οἱ ἑταῖροι αὐτοῦ ἐκ πολλῶν τόπων ἦσαν συνερρυηκότες. οἱ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς τῆς χώρας. οἱ δὲ ἐκ θετταλίας. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἄλλης ἑλλάδος. ἐκ αὐτοσίνδην ἐξελεγμένοι. ἀλλ' εἴτις ἦν ἐν τοῖς ἕλλησιν, ἢ πρὸς βαρβάροις λάσταυρος ἢ βδέλυρος, ἢ θρασὺς τὸν τρόπον, δεῦρο πάντες εἰς μακεδονίαν ἀθροιζόμενοι ἑταῖροι φιλίππου προσηγορεύοντο· εἰ δὲ μή καὶ τοιοῦτός τις ἐλήλυθει, πρὸς τὸ βίου καὶ τὴν διαίτης τῆς μακεδονικῆς, ταχέως ἐκείνοις ὅμοιος ἐγίνετο· τὰ μὲν γὰρ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ στρατεῖαι, καὶ αἱ πολυτέλειαι, θρασεῖς αὐτοὺς εἶναι προετρέποντο· καὶ ζῆν μὴ δημοσίως, ἀλλ' ἀσώτως καὶ τοῖς λησταῖς παραπλησίως· διοὐρεις δ' ὢν ἑβδόμῳ μακεδονικῶν πολλὰ παισικύπρου λέγων τὸν κύπρῳ βασιλέως ὅτι ἄσωτος ἦν γράφει καὶ τάδε. ἀλέξανδρος μετὰ τὴν τύρου φλιορκίαν πυνταγόραν ἀποστέλλων, ἄλλα τε δωρεὰς ἔδωκε, καὶ χωρίον ᾐτήσατο. πρότερον δὲ οὗτος παισικύπρος ὁ βασιλεύων, ἀπέδοτο δι' ἀσωτίαν πεντήκοντα ταλάντων τυμάτῳ τῷ κιλικί, ἅμα τε χωρίον καὶ τὴν βασιλείαν. καὶ λαβὼν τὰ χρήματα κατεγέλασεν αὐτοῦ ἅμα θεωλῷ. τοιοῦτος ἐγένετο καὶ αἰθίοψ ὁ κηφισθεὺς ὡς φησὶ δημήτριος ὁ σκήψιος, οὗ μνημονεύει ἀρχίλοχος. ὑπὸ φιλησίου γοῦν καὶ ἀκρασίαν· καὶ οὗτος μετ' ἀρχίου πολέων εἰς σικελίαν, ὅτε ἔμελλε κτίζειν συρακούσας, τῷ ἑαυτοῦ συασίτῳ μελιπούτης ἀπέδοτο τὸν κλῆρον· ὃν αὐ συρακούσας λαχὼν ἔμελλεν ἕξειν· εἰς τοσοῦτον δ' ἀσωτίας ἐλήλυθεν καὶ δημήτριος ὁ δημητρίου τοῦ φαληρέως ἀπόγονος ὡς φησὶν ἡγήσανδρος, ὥστε ἀρίσταγόραν μὲν ἔχειν πλοῦν θεσμοθεσίαν δραχμῶν. ζῆν δὲ πολυτελῶς· ἀνακαλεσαμένων δ' αὐτὸν τῶν ἀρεοπαγιτῶν καὶ κελευόντων βέλτιον ζῆν, ἀλλὰ καὶ νῦν εἶπεν ἐλευθερίως ζῶ. καὶ γὰρ ἑταίραν ἔχω πλὴν καλλίστην καὶ ἀδικῶ οὐδένα. καὶ πίνω χῖον οἶνον καὶ τἆλλα ἀρκούντως παρασκευάζομαι. τῶν ἐμῶν μου προσόδων εἰς ταῦτα ἐκποιουσῶν· οὐ καθάπερ ὑμῶν οἵοι δεκάζομενοι ζῶ καὶ μοιχεύων. καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα πραττόντων· καὶ ἐπ' ὀνόματος ἕνας κατέλεξε. ταῦτα δ' ἀκούσας ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς θεσμοθέτην αὐτὸν κατέστησεν. τοῖς γὰρ παναθηναίοις ὕπαρχος ὢν ἱκέτευον ἕστως πρὸς τοῖς βρμαῖς ἀρισταγόρᾳ μετεωρότερον τῶν βρμῶν. ἐλευσινί τε μυστηρίων ὄντων ἔθηκεν αὐτῷ θρόνον παρὰ τὸν ἀνάκτορον οἰμώξεσθαι φήσας τοὺς κωλύσοντας ὅπου δὲ τοὺς ἀσώτους καὶ οὐ μὴ ἔκπυνος ποδιουσίας ζῶντας τὸν πυλαιὸν ἐκάλουν τὸ οἱ ἀρεοπαγῖται καὶ ἐκάλαζον, ἰσόρροπον φανόδημος καὶ φιλόχορος. ἄλλοι τε πολέις μισέδημον γοῦν καὶ ἀσπλαγχνίαν τοὺς φιλοσόφους νέους ὄντας καὶ πενομένους, μεταπεμψάμενοι ἠρώτησαν· πῶς ὅλως τὰς ἡμέρας τοῖς φιλοσόφοις συνοικοῦντες κεκτημένοι ἢ μηδέν, διεκρῦσιν οὕτω τοῖς σώμασι, καὶ οἱ ἐκέλευσαν μεταπεμφθῆναί τινα τῶν μυλωθρῶν· ἐλθόντος δὲ ἐκείνου. καὶ ἐπόνους ὅλη νυκτὸς ἑκάστης καλοῦντες εἰς τὸ μύλωνα καὶ ἀλλοῦντες δύο δραχμὰς ἀμφοτέροις λαμβάνοιστ, θαυμάσαντες οἱ ἀρεοπαγῖται. διακοσίαις δραχμαῖς ἐτίμησαν αὐτούς. καὶ δημόκειτον δ' ἀβδηρείτην δημοσίᾳ κείροντες ὡς κατέφθαρε τὰ παιρῶα, ἐπεὶ ἀκηγνοὺς αὐτοῖς τὸν μέγαν διάκοσμον καὶ τὰ τοῦ τῶν σὺν ἄλλου, ἐπῶν εἰς ταῦτα ἀπολωκόται, ἀφείθη. οἱ δὲ μὴ οὕτως ἄσωτοι κατὰ τὴν ἄμφιν. γίνουσ' ἑκάστης ἡμέρας δύ' ἡμέρας. διασειόμενοι τοὺς κροτάφους ὑπὸ τ' ἀκράτου. καὶ κατὰ τὴν λίφιλον κεφαλὰς ἔχον-

Ἄσωτοι. μαγειρικά. Ἢ δύσματα καὶ ζαπεζοκόμοι.

τες ζῆς ὥσπερ ἀρτεμίσιον, πολέμιοι τῆς οὐσίας ὑπάρχοντες, ὡς σάτυρος ἐν τοῖς ᾠδὴ χαρακτήρων ἤρικε. καταζέχοντες τ' ἀγρόν. διαρπάζοντες πᾶν οἰκίαν. λαφυραπωλοῦντες τὰ ὑπάρχοντα. σκοποῦντες οὔ τί δεδαπάνηται. ἀλλὰ τί δαπανηθήσεται, οὐδὲ τί ᾠδιέσται. ἀλλὰ τί οὐ πωλιέσται ἐν τῇ νεότητι τὰ τοῦ γήρως ἐφόδια προαναλίσκοντες. χαίροντες τῇ ἑταίρᾳ οὐ ζοῖς ἑταίροις. καὶ τῷ οἴνῳ οὐ ζοῖς συμπόταις. ἀγαθαρχίδης δ' ὁ κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ πρὸς τῇ εἰκοστῇ τῶν βυρωπακῶν, γνώσιμον φησὶν ἄσωτον γινόμενον ἐν τῇ ἀκαρίῃ, ἐκώλυον οἱ ἔφοροι σῖτα ἀναισχρέφειν τοῖς νέοις. παρὰ δὲ ῥωμαίοις μνημονεύεται ὡς φησι ποσειδώνιος ἐν τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ καὶ πεντηκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, ἀπικόν τινα, ὃν ἀσωτίᾳ πάντας ἀνθρώπους ὑπερβαλέσθαι οὗτος δ' ἔστιν ἀπίκιος ὁ καὶ τῆς φυγῆς αἴτιος γενόμενος ἑουτιλίῳ τῷ πῶ ῥωμαικὴν ἱστορίαν ἐκδεδωκότι τῇ ἑλλήνων φωνῇ, ᾠδὲ δὲ ἀπικίου τοῦ καὶ αὐτὸ ᾠδὴ ἀσωτίᾳ διαβοήτου ἐν τοῖς πρώτοις εἰρήκαμεν. διογένης δ' ὁ βαβυλώνιος ἐν τοῖς ᾠδὲ βυκινέαις φησὶ φωκίωνος ὑὸν φησὶ φῶκον, οὐκι ιῶ ὃς οὐκ ἐμίσει ἀθηναίων. καί ὁ ποτε ἀπαντήσειέ τις αὐτῷ, ἔλεγεν. ὦ καταισχύνη γένος. πάντα γὰρ ἀνήλωσε τὰ πατρῷα εἰς ἀσωτίαν. καὶ μετὰ ταῦτα ἐκηλάκησε. τὸν ᾠδὴ τῆς μονυχίας ἐφ' ᾧ πάλιν ζῶσι πάντων ἐπερράπιζε. ἐπιδόσεων δέ ποτε γινομένων, παρελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς πνῦκα ἐκκλησίαν ἔφη. ἐπιλίσωμι κἀγώ. καὶ οἱ ἀθηναῖοι ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόησαν εἰς ἀκηλασίαν. ἦν δ' ὁ φῶκος καὶ φιλοπότης. νικήσαντος γοῦν αὐτὸν ἵππωνος παναθηναίοις ὡς ὁ πατὴρ εἰσία ζοὺς ἑταίρους, σὺν ἐλθόντων εἰς δεῖπνον λαμπρὰ μὲν ἦν ἡ παρασκευὴ, καὶ τοῖς εἰσιοῦσι προσεφέροντο ποδονιπτῆρες οἴνου διαῤῥωμάτων. οὓς ἰδὼν ὁ πατὴρ καλέσας ὄν φῶκον, οὐ παύσεις ἔφη τὸν ἑταῖρον διαφθείροντά σου τὴν νίκην. οἶδα δὲ καὶ ἄλλους ἀσώτους πολλοὺς ᾠδὲ ὧν ὑμῖν καταλέπω ζητεῖν, πλὴν καλλίου τοῦ ἱππονίκου. ὃν καὶ οἱ τῶν παίδων οἴδασι παιδαγωγοί. ᾠδὲ δὲ τῶν ἄλλων ὧν φθάω προβεβληκώς. ἔτι λέγειν ἔχετε, ἀναπεπαμένος ἔχω τῶν ὤπων τὰς πύλας. ὥστε λέγετε ἐπιζητῶ γάρ. καὶ μάγνος εἴρηκε τὸ ἐπιθέειν καὶ τὸ ἐπιφαγεῖν. καὶ ἀμμιανὸς ἔφη. Σὺ μή ἀσώτου ἔχεις παρὰ γραπτὸν ἐν χρυσίππῳ λέγοντι οὕτως. Εἰ μηδὲ χίσαι γ' αὐτῷ ὅλη γενήσεται. Μὴ δ' εἰς ἀσώλιον γραπτέον. μὴ δέ γ' αὖ λύτῳ ξωανὰ τὰς λαλήσαι μυδλεῖ.

Μαγειρικὰ δὲ σιβύρη καταριθμεῖται ἀνάξιως ἐν κιθαρῳδῷ οὕτως.

Ζωμύρυσιν φορβοῖς ὀβελίσκους σώζηκα κρεάγραν θυίαν τυροκνῆσιν παστικὴν
Στελεὸν σκαφίδας ζεῖς. διερίδα κοπίδας τέτταρας οὐ μὴ πρόσορον θύσεις θεοῖσιν ἐχθρέ. σὺ
Τὸ λεβήτιον ἡμῖν τοῦ χύτρα πάλιν ὑστερεῖς καὶ πῶ κύβηλον πῶ ἀτωνισκείαν

Τὴν χύτραν δ' ἀριστοφάνης ἐν σκηναῖς καταλαμβανούσας, κακκάβῳ εἴρηκεν οὕτως. πῶ κακκάβην τ' καρύσου δίδασκαλον. ἡδύσματα τὰ λύσιν. ἡδύνειν ἐκεῖνον κακκάβην. αὐτοφάνης δ' ἐν φιλοθηβαίῳ.

Γαῦ τ' ὄζην ἡμῖν. ἤτε χαρὶ σιωπώμενος Τῆς σεῦδον οὔσης ἐγχέλυς βοιωτίας μιχθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖ σι κακκάβης. Χλιαίνετ' αἰρεῖ ἕλκεται παφλάζεται. Βατάνειον δ' εἴρηκεν αὐτοφάνης ἐν βύθυδί
κῳ. Εἶπεν τὰ φλύπους τε μυκιλίους Ἐν βατάνοισιν ἔφθος. Ἄλεξις ἐν ἀσκληποκλείδῃ.
Οὕτως δ' ὀψοποιεῖν δύφυως Γερὶ σκελίαν αὐτὸς ἔμαθον. ὥστε τοὺς Δειπνοῦντας εἰς βάλανειά γ' ἐκ
καλεῖν ποιῶ Ἐνίοτε τοὺς ὀδόντας ἔξω τῆς κόδυνης. Βατάνειον δὲ διὰ τοῦ π'. αὐτοφάνης ἐν σάμῳ.
Βατάνια. σεῦτλον. σιλφίον. χύλας. λύχνους. κορίαννα. κρόμμυ. ἄλθος. ἔλαιον. φύβλιον. φιλέταιρος οἰνοπίωνι. Ὁ μάγειρος οὗτος πατανείων. Ἐν δὲ ψαρασίτῳ αὐτοφάνης καὶ τάδε εἴρηκεν.
Ἄλμος ᾠδὶ τούτῳ μέγας Ἤ ξει τὶς ἰσορᾷ πέζος εὐγενὴς τίνα
Λέγεις καρύσου βρέμμα γηγενὴς ζέων. Εἰ τ' οὐκ ἀπεῖπες ὕπαγε, κἀκκάβον λέπω.
Σύ δ' ἴσως ἀνεῖπες λοπάδ'. ἐμοὶ δὲ ζοῦνομα Οἶει διαφθρεῖν ἔτι κἀκκάβόν τινες
Χαίροντες ὀνομάζουσιν, εἴτε σίπυον. Γλὴν ὅτι λέγεις, ἀσεῖον οἶδα.

Εὔβουλος δ' ἐν ἴωνι, καὶ βατάνεια. καὶ πατάνια λέγει ἐν τούτοις.

Τρύβλια δὲ καὶ βατάνια καὶ κακκάβια καὶ λοπάδια καὶ πατάνια. πυκνὰ τἄρφεα
Κοὐδ' ἀνθρώπων λέξαιμι. Ἢ δυσμάτων δὲ καταλόγου ἄλεξις ἐποίησε δ' ἐν λέβητι οὕτως.
Καὶ μὴ προφάσεις ἐν ταῦθά μοι μὴ δ' οὐκ ἔχω Ἀλλά γε λέγ' οὗ δεῖ λήψομαι δ' πάντ' ἐγώ.
Ὀρθῶς γ' πρῶτον μὲν λάβ' ἐλθὼν σήσαμα Ἀλλ' ἔστιν ἐνδον ἀσαφίδα κεκομμένον.
Μάραθον ἄνηθον νάπυ. καυλόν. σίλφιον. Κορίαννον. ὠδὸν. ῥοῦν. κύμινον. σίραιον.
Σέσελι πήγανον. πράσον. Ἐν δὲ παυχίδι ἢ ὄρίθοις. μάγειρον δὲ ποιεῖ λέγοντα
Κύκλῳ δεήσει ᾠδὶ βρέχειν με καὶ ζέειν Ἄνηθον δέωμαι. λεπτὸν αἰτήσεις μεσοῦν
Ἤδη παρελθὼν οὐκ ἔχων δὲ τυγχάνω Οὐκ ὄξος. οὐκ ἄνηθον. οὐκ ὀρίγανον.
Οὐ θεῖον. οὐκ ἔλαιον. οὐκ ἀμυγδαλάς. Οὐ σκόροδον οὐ σίραιον. οὐχὶ γήτειον.
Οὐ ζωλδὸν. οὐ πῦρ. οὐ κύμινον. ἀχ' ἅλαδ' Οὐκ ᾠὸν. οὐ ξύλον οὐ σκάφιον. οὐ τήγανον.
Οὐχ ἱμονιά. οὐ λάκκην εἶδον. οὐ φρέαρ. Οὐ τάμνος ὅστ. διακονῆς δ' ἔσῃ κἀτώ.
Ἔχων μάχαιραν πρυσὶ πῶ δειπνιζωμένος. Καὶ πονήρα Τῆς ὀρεγάνου
Γρώλιστον ὑπολιθεὶς ἐς λοπάδα νεανικὴν, Τὸ ζύμμ' ᾠδὶ πολῆς βύρύθμως δίμμιον
Ὄξει σιρίῳ χρωματίσας καὶ σιλφίῳ Γυκνῷ πατάξας Ἐπιθὶν εἴρηκε τηλεκλέα

δης πρυτάνεσιν ὅπως· τυρίον ἐπιθίοντα. ἐπιφαγεῖν δ' οὐ πολις ταξιάρχοις. ἐπιφαγεῖν μηδὲν ἀλλ' ἢ κρόμμυον ἐλέφοντα καὶ ῥᾶις ἁλμάδας· καὶ ἀφισοφάνης πωλοῦτω. Γρὸ τοῦ δ' ὄψου τῆς πενίας ἄπαντ' ἐπήθιον. Τῶν δὲ μαγείρων διάφοροί τινες ἦσαν οἱ καλούμενοι ὀψοποιοί· εἰς ὃ δὲ οὗτοι παρελαμβάνοντο, σαφῶς παρίστησιν ἀντιφάνης ἐν μετρίκῳ. Γροσέλαβον ἐλθὼν τουτονὶ Τραπεζοποιόν· ὃς πωλωεῖ σκύλ. λύχνους Θ' ἑβδομήκοντα πονηδὰς ποιήσας. πάλλ' ὅσα τούτοις προσήκει. Ζητητέον δ' ἐν καὶ ὁ τραπεζοκόμος ὁ αὐτός ὅτι τῷ τραπεζοφορῷ. ἰδίαν γὰρ ὁ βασιλεὺς ἐν ταῖς ὁμοιότησι φέρων αὐφρον εἶναι φησὶ τραπεζοκόμον, καὶ ἐν ὑφ' ῥωμαίων καλούμενον στρούκθρα παραλιθέμενος ἐκ σμάγματος ἀλεξάνδρου. ᾧ ἐπιγραφή, πόρος. Εἰς αὐριόν με δεῖ λαβεῖν αὐλητρίδα Τραπεζοποιὸν δημιουργὸν λήψομαι Ἐπὶ τοῦ ἀπείρου λέγει ἀγροῦμόδο διατάττης. Ἐκάλουν δὲ τραπεζοποιὸν ἔν τραπεζῶν ἐπιμελητήν. καὶ τῆς ἄλλης διακοσμίας. φιλήμων παρασιτοῦντι Γρὶν τὸν παίδων οὐ γένεθ' ἡ σκευωρία. Τραπεζοποιός ἐστιν ἐν τῷ διακονεῖν. Ἔλεγον δὲ καὶ ἐν τραπεζώματα τὰ ἐπιθέματα τῇ τραπέζῃ βρώματα. πλάτωνι μελαίνῃ Ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων Ἐκάλουν δὲ καὶ ἀγορασήν ἔν τὰ ὄψα ὠνούμενον. νῦν δ' ὀψωνάθρα ὡς ξενοφῶν ἐν ἐλευθέρῳ ἀπομνημονευμάτων οὕτως εἰπών· διάκονον δ' ἂν καὶ ἀγορασὴν ἔφη δεῖν τοιοῦτον θέλοιμι προῖκα λαβεῖν. παρὰ δὲ μεναίνῳ ἐστὶ κοινότερον ἐν φανίᾳ. φειδωλὸς ἦν καὶ μέτριος ἀγορασής. ὀψώνιον δ' εἴρηκεν ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς διὰ τούτων. ὡς ὀψώνιος διαβρίβειν ἡμῶν τὸ ἄριστον ἔοικε· παροψωνεῖν δ' ἔφη κρατῖνος ἐν κλεοβουλίναις· οὕτως

Γαραγοράζειν δ' ἄλεξις ἐν ῥωπίδι. εἰλέαφροι δὲ καλοῦνται ὡς φησὶ πάμφιλος οἱ ἐπὶ τὴν βασιλικὴν καλοῦντες τράπεζαν παρὰ τὸ ἐλεόν. ἀρτεμίδωρος δ' αὐτοὺς λειπονυκτήρας ὀνομάζει. ἐκάλουν δέ φησι καὶ τοὺς προγεύσας ἐλεάζους· ὅτι πρόκριτον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν· νῦν δὲ ὁ ἐλεάζος ἐπιστάτης γέγονε τῆς ὅλης διακονίας· ἦν δ' ἐπιφανὴς καὶ ἔντιμος ἡ χρεία χάρις γοῦν ἐν τῇ τείτῃ τῶν ἱστορειῶν, πολεμαῖον φησὶν ἐν σωτῆρα ἐλεάζον ἀποδειχθῆναι ἀλεξάνδρου· μήποτε δὲ καὶ ὁ νῦν καλοῦσιν οἱ ῥωμαῖοι προγεύστην, ὅτε οἱ ἕλληνες προτέρην ὠνόμαζον· ὡς ἀριστοφάνης ἐν πρωτοδάμαις νεφέλαις, διὰ τούτων.

Γῶς οὐδέχονται δῆτα τὴν νουμηνίαν
Ὅπερ οἱ προτέρην γὰρ δοκοῦσί μοι παθεῖν
Διὰ τοῦτο προὐτέρην θυσαν ἡμέραν μιᾶ.
Τῶν γὰρ προτεριθῶν ἐς μὲν ἀλλ' οὐκ οἶδα σύ.
Βούλεσθε δῆτ' ἐτὼ φράσω τὶς εἰμὶ ἐτὼ

Ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ. ἀλλ' εἴη τε καὶ νέα
Ἵν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφέλοιτο.
Μνημονεύει αὐτῶν ἐν φρεικράτης ἐν ἀλείοις. μὴ θαυμάσῃς
καὶ φιλύλλιος ἐν ἡρακλεῖ. (μάσης
Ἢ τῶν προτεριθῶν δορπίαν καλουμένην.

Εὑρίσκω δὲ καὶ ψήφισμα ἐν ηὐφισοδώρου ἄρχοντος ἀθηναίοις γενόμενον· ἐν ᾧ ὥσπερ ἐν σύγκλητοι οἱ προτέριοι εἰσὶ καθάπερ καὶ οἱ παράσιτοι ὀνομαζόμενοι ἔχουσιν οὕτως φῶκος εἶπεν. ὅπως ἂν ἡ βουλὴ ἄγῃ τὰ ὀκταετηρίδα μετὰ τῶν ἄλλων ἀθηναίων, κατὰ τὰ πάτρια, ἐψηφίσθαι τῇ βουλῇ ἀφεῖναι τοὺς βουλευτὰς τὰς ἡμέρας ἃς οἱ προτέριοι ἄγουσι πέντε ἡμέρας· ὅτι δ' εἶχον οἱ ἀρχαῖοι καὶ τοὺς προγεύστας καλουμένους, ξενοφῶν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἱέρωνι ἢ τυραννικῷ, φησὶν ὁ τύραννος οὔτε σιτίοις καὶ ποτοῖς πιστεύων διάγει· ἀλλὰ καὶ γεύστην ἀντὶ τοῦ ἀπάρχεσθαι θεοῖς τοῖς διακονοῦσι πρῶτον κελεύσειν ἀπογεύεσθαι διὰ τὸ ἀπιστεῖν μὴ ἐν τούτοις κακόν τι φάτνωσιν ἢ πίωσιν· ἀναξίλας δ' ἐν καλυψοῖ φησίν. Γρογεύσεταί σοι πρῶτον ἡγραῦς τοῦ ποτοῦ. τοὺς δὲ τὰ πέμματα προσέτι τὰ τοῦ πολακωνικοῦ, οἱ πρότερον δημιουργοὺς ἐκάλουν. μένανδρος φυσικῷ καταμεμφόμενος τοὺς μαγείρους, ὡς ἐπιχειροῦντας καὶ οἷς μὴ δεῖ φησὶν,

Μάγειρ' ἀνδρί μοι δοκεῖς εἶναι σοφόν.
Ἢ δημόβρωτας χρεῖδιον ἐν θύομεν.
Τί σοι διαφέρει τοῦτο παράθες τὺ μίαν.
Εἰωθασ' εἰς ταὐτὸν καρυκεύειν μέλι
Νῶν ὄξιν. ὁ μάγειρος γὰρ ἐν πιχῇ ἐν θύειν ποιεῖ
Μετὰ δ' ταῦτ' ἰχθύς. εἶτα θεῖον καὶ βόρυν.
Κρέα δι' ὀπτὰ καὶ κέγχλας· καὶ ζωμάτια.
Μυρισάμενος δὲ καὶ στεφανωσάμενος πάλιν

Γέσται ζωπέλας μέλλομεν ποιεῖν ζῶν
Οὐκ τὼ ποίησον τὰς ζωπέλας δύο μίαν
Οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν. οὐ δ' οἷα σὺ
Σεμίδαλιν· ὠά· πάντα γὰρ τἀναντία
Γλαυκωῦτας ὀπτᾶ· χόνδρον ἑψεῖ· καὶ φορᾷ
Ἢ δημιουργὸς δ' ἀνὴρ παρ' τὰ παγμάτα,
Ἑψεῖ θ' ὁ λειπὼν μὲν γραμματίζεται.
Δφωνεῖ τὰ μελίπηκτα τοῖς κέγχλαις.

Ὅτι δὲ ἐκεχώρισο τὰ τῆς ὑπουργίας πεμμάτων μὲν προνοησῶν τῶν δημιουργῶν· ὀψαρτυτικῆς δὲ τῶν μαγείρων, ἀντιφάνης διεσάφησεν ἐν χρύσιδι οὕτως.

Τέτταρες δ' αὐλητρίδες
Καὶ δημιουργοὶ μέλιτος ἀπεῦσαι σπάφας.
Τί δῆτα παῖ διακονικῶς γὰρ νηλία
Τὼ νύκτα τ' ἠγρυπνήκαμεν· καὶ νεῶ ἔτι

Ἔχουσι μαθὼν καὶ μάγειροι δώδεκα.
Μένανδρος δημιουργῷ
Προελύλυθας, ναί. πλάττομεν γὰρ πλάσματα
Ἀφίντα πάμφιλ' ὄντιν' ἡμῖν.

Γεμμάτων δὲ πρῶθεν φησὶ μνημονεύουσι πάνυασιν, σέλευκος ἐν οἷς πρὸ τῆς παρ' αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγεῖται· πολλὰ μὲν ἐπιθεῖναι λέπων πέμματα· πολλὰς δὲ νοστάλας ὄρνεις προτόδου σχίζων ἢ ἰβύκου ἐν τοῖς ἄθλοις ἐπιγραφομένοις ἐρινύσι

Φόρεαθ' ἡ παρθένῳ δῶρα κἀπαμίλας.

48 Δήλιοι. μάζδροι. Δελφοὶ καρυκοποιοί. ἢ ὄργανα μουσικά.

χόνδρον τὲ καὶ ἐγκέλλασ. Ἄλματε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν. Ὅτι δὲ ὁ ποίημα ἔστιν χόρου ἐστὶν ἱκανώτατος μάρτυς σιμωνίδης ὁ ποιητής. ὃς ᾠδὴν τὸ μελέαγρον λόγον ποιούμενος φησίν.

ὡς δουρὶ πάντας νικᾷς σὺ θοὺς Δινάεντα βαλὼν ἄναυρον ὕδωρ
γολυδόντους ὄβρ ἰωλκοῦ οὕτω γὰρ ὅμηρος ἢ δὲ στασίχορος ἀεισιλαοῖς.

Ὁ γὰρ στησίχορος οὕτως εἴρηκεν ἐν τῷ προκειμένῳ ἄσματα τοῖς ἄθλοις Θρῴσκων μὲν γὰρ ἀμφιάραος ἦκον τι δὲ νικᾷς ἐμμελέαγρος. Οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ ᾠδὴν δηλίων ἃ ἀπολλόδωρος ὁ ἀθηναῖος εἴρηκεν, ὅτι μαχαίρων καὶ ζαπτίζοποιῶν παρέχοντο χρείας τοῖς παραγινομένοις πρὸς τὰς ἱδρυσείας, καὶ ὅτι ἰδ. αὐτοῖς ἀφ᾽ τῶν πράξεων ὀνόματα. μάγαδις καὶ γογγύλος, ἐπειδὴ τὰς μάγαδας φησὶν ἀριστοτέλης ἐν ταῖς θοίναις δι᾽ ἡμιβρώσεως τείνοντες παρεῖχον, ὥσπερ ἐν γυναιξὶ γογγύλας μεμιγμένας. καλοῦσι δὲ καὶ μέχρι νεῶ τινὲς αὐτῶν χείρκοι καὶ ἀμνοί. καὶ ἀρτυσίλαοι. καὶ σήσαμοι. καὶ ἀρτυσίφρχοι. καὶ νεωκόροι. καὶ ἰχθυβόλοι. τῶν δὲ γυναικῶν κυμινᾶσθαι. κοινῇ δὲ πάντες ἐλεοδύεται. ὅθ᾽ φ τοῖς ἐλεοῖς ὑποδύεσθαι. διακονοῦντες ἐν ταῖς θοίναις. ἐλεὸς δ᾽ ὄβριμ ἡ μαγειρικὴ φάπιζα ὅμηρος.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ᾽ ὤπτησε καὶ ἐν ἐλεοῖσιν ἔθηκε. Ὅθεν καὶ πολυκράτων ὁ κείων ἐρινάιος λίκνην γράφομενος οὐ δηλίους αὐτοὺς ὀνομάζει. ἀλλὰ φ κοινὸν τῶν ἐλεοδυτῶν ἐπιπάσασθαι καὶ ὁ τῶν ἀμφικτυόνων δὲ νόμος κελεύει ὕδωρ παρέχειν ἐλεοδύτας τοὺς φαπίζοποιοὺς καὶ δοῦλους διακόνους σημαίνων. κείων δ᾽ ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν φιλοπράγμονι παρασίτους τὲ θεοῦ καλεῖ τοὺς δηλίους, δι᾽ φ τούτων.

φοίνικα μεγάλου κύριον βαλλαντίου Ναύκληρον ἐν τῷ λιμένι ποιήσας ἄπλουν
καὶ φορμίωσεν ναῦς. ἀναγκάσας δύο Εἰς δῆλον ἐλθεῖν ἐθέλησεν ἐκ πειραιῶς
γαίπων ἀκτίων. δίοτι παράσιτος τόπος Οὗτος. τέως μόνον ἀγαθὰ κεκτῆσθαι δοκεῖ.
εὔοψον ἀγορά. παντοδαπὸν οἰκοῦσι λόχον λύτους παράσιτους τ᾽ θεοῦ τοὺς δηλίους.

Ἀχαιὸς δ᾽ ὁ ἐρετριεὺς ἐν ἀλκμαίωνι τῷ σατυρικῷ καρυκοποιοὺς καλεῖ τοὺς δελφοὺς δι᾽ φ τούτων.

καρυκοποιὸς προσβλέπων βδελύττομαι, γαρόσον τὰ ἱερεῖα τοὺς τιμῶντας, δῆλον ὡς ἐμαγείρουν αὐτὰ καὶ ἐκαρύκευον. εἰς ταῦτα δὲ ἀποβλέπων καὶ ἀριστοφάνης ἔφη.

Ἀλλ᾽ ὦ δελφῶν πλείστας ἀπωνῶν φοῖβε μαχαί- καὶ προδιδάσκων τοὺς σοὺς προπόλους.
κᾳν τοῖς ἑξῆς δ᾽ ὁ ἀχαιὸς φησιν. χρὴ, τίς ὑποκερυμμένος μένει σαραβάκων κοπίδων σιωμώμεθα. ἐπισκώπτουσι γὰρ οἱ σατύρειοι τοὺς δελφοὺς ὡς ᾠδὴ τὰς θυσίας καὶ τὰς θοίνας διατείνοντας. σῆμος δ᾽ ὁ τετόρτῳ δηλιάδος δελφοῖς φησι παρεγινομένοις εἰς δῆλον, παρεῖχον δήλιοι ἅλας καὶ ὄξος. καὶ ἔλαιον καὶ ξύλα. ἢ σχοινία. ἀριστοτέλης δ᾽ ἢ θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν δὲ μαγάδων ὅτι μαθεῖν ἐστὶν ἄποικοι θοαύτας ἐπιτελοῦντας αὐτοὺς ποιεῖ χρείας τοῖς παρεγινομένοις τῶν ξένων λέτων οὕτως. μάγνητες οἱ ἐν τῷ μαιάνδρῳ ποταμῷ κατοικοῦντες ἱεροὶ τ᾽ θεοῦ δελφῶν ἄποικοι παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι, σίγυν. ἅλας ἔλαιον. ὄξος. ἐπίλυχνον. κλίνας. σχοινία. σαπέζας. δημόσιος δ᾽ ὁ σικυώνιος ἐν ἑκκαιδεκάτῳ τῶν ῥωϊκοῦ διακόσμου, ἐν τῇ λακωνικῇ φησιν, ὃν τῆς ὁλοῦ τῆς καλουμένης ὑακινθίδος. ἱδρύσθαι ἥρωας λαίτωνα καὶ κοράωνα, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φλυαρίας ποιοῦντων τὲ τὰς μάγαδας, καὶ κραιπνιώτων ἢ νοῖνον διακόνων. ὁ δ᾽ αὐτὸς ἴσως ἐν τῷ τεταρτῳ καὶ εἰκοστῷ τῆς αὐτῆς πραγματείας, λαίταν ἥρωα τιμώμενον παρὰ τοῖς ῥωσὶν οὐ μνημονεύειν μέμψεται. καὶ κύπρῳ δέ φησι τιμᾶσθαι ἡγήσανδρος ὁ δελφὸς δι᾽ ἐλαπιναστήν τε καὶ ὠλαγχοτόμον. πολλῶν δὲ ἑτούτων λεγομένων ἐκ τ᾽ γειτόνων τὴς ὀβηκούσθης αὐσραύλεως ἦχος πάντως ἡδὺς καὶ τερπνός. ὡς πάντας ἡμᾶς ἐπισπάσθαι θελχθέντας ἀπὸ τῆς ἐμμελείας. καὶ ὁ οὐλπιανὸς ἀποβλέψας πρὸς τ᾽ μουσῶν ἀλκείδην, ἀκούεις ἔφη μουσῶν κώτατε ἀνδρῶν τῆς καλῆς ταύτης βυφωνίας ἥτις ἡμᾶς ἐπέστρεψε πάντας κατακηληθέντας ἀπὸ τῆς μουσικῆς καὶ οὐχ ὡς παρ᾽ ὑμῖν τοῖς ἀλεξανδρεῦσι πολὺς ὁ μόναυλος, ἀλγηδόνα μᾶλλον ἢ τοῖς ἀκούουσι παρέχων. ἢ τινα τρόφιν μουσικήν. καὶ ὁ ἀλκείδης ἔφη. ἀλλὰ μὴν καὶ τ᾽ ὄργανον ἔστιν ἡ ὕδραυλις εἴτε τῶν σύνθετων ἐστὶν ἀπὸ τ᾽ θέλγειν, εἴτε τῶν ἐμπνευστῶν, ἀλεξανδρέως ἐστὶν ἡ μεδέπου βύρημα κουρέως ἢ τὸ χύειν. κτησίβιος δ᾽ αὐτῷ ῥύνομα. ἴσως δὲ ἔστιν ἀριστοκλῆς ἐν τῷ περὶ ἔργων οὕτωσί πως λέτων ζητεῖται πότερα τῶν ἐμπνευστῶν ἔστιν ἐργάνων ἡ ὕδραυλις, ἢ τῶν σύνθετων. ἀριστόξενος μὲν οὖν ἔστιν οὐκ οἶδε. λέγεται δὲ πλάτωνα μικρᾶντινα σύνοιαν λοῦναι τ᾽ καταστυφόμενος. νυκτερινὸν φιάσανται ὠρολόγιον ἐοικὸς τῷ ὑδραυλικῷ. οἱ κλεψύδραν μεγάλην λίαν. καὶ δ᾽ ὑδραυλικὸν δὲ ὄργανον δοκεῖ κλεψύδρας εἶναι. ἐν τοῖς τὸν οὖν μὴ καθαπτὸν οὐκ ἀνόμασθείη. ἐμπνευστὸν ἂν ἴσως ῥηθείη δι᾽ φ ἐμπνεῖσθαι φ ὄργανον ὑπὸ τ᾽ ὕδατος. κατεσταλμένοι γάρ εἰσιν οἱ αὐλοὶ εἰς φ ὕδωρ. καὶ ἀραιοῦ ῥοῦ τ᾽ ὕδατος ὑπὸ βίνος νεανίσκα. ἔτι δὲ διϊκνουμένων ἀξινῶν δι᾽ τὸ ὀργάνου ἐμπνέονται οἱ αὐλοί. καὶ ἡ χορὰ ποτελοῦσι προσηνῆ. ἔοικε δὲ τ᾽ ὄργανον βωμῷ στρογγύλῳ. καὶ φασὶ εἶναι δύρῆσθαι ὑπόκτησιον κουρέως ἐν ταύθα οἰκοῦντος ἐν τῇ ἀσωτολίᾳ. ᾠδὴ τὸ δηυτόρου δύρηγέου διαπρέψαι τὲ φασὶ μεγάλως. βυτονεῖν οὖν καὶ πλὴν αὐ τοῦ διδάξαι γυνῆκα θαίδα. χρύφων δ᾽ ἐν τετάρτῳ ᾠδὴ ὀνομασιῶν. ἔστι δὲ φ σύριγμα ᾠδὴ κώλων καὶ ὀργάνων. συνῆχθαι φησὶ ᾠδὴ τ᾽ ὑδραύλεως κτησίβιον ἐν μηχανικῶν ἐπὶ ὃ οὐκ οἶδα εἴ πῃ δ᾽ ὄνομα σφάλλεται. ὁ μὲν γοῦν ἀριστόξενος προκείνῃ τὰ ἐν τὰ καὶ καθαπτὰ τῶν ὀργάνων τῶν

νων τῶν ἐμπνευστῶν ῥᾴδια ἦ. Φάσκων τὰ ἐμπνευστά· πολλὰς γὰρ μὴ διδαχθέντας, αὐλεῖν τε καὶ συρίζειν ὥσπερ τοὺς παιμένας· καὶ τοσαῦτα μὲν ἔχω σοι εἰπεῖν περὶ τῶν ὑδραυλικῶν ὀργάνων αὐλητικά. γεγράφασι δὲ οἱ Φοίνικες ὡς Φησὶν ὁ Ξενοφῶν ἐχρῶντο αὐλοῖς ποικιλμένοις καὶ μέγεθος· ὀξὺ μὲν γὰρ ὂν Φθεγγομένοις· βαρὺς δὲ μὲν οἱ κατὰ χρῶντες αὐτοῖς θρήνοις· ἐπὶ μὲν ἀρχὴ ἡ κατὰ Φοινίκην ἐκαλεῖτο· ὡς παρὰ κορίννῃ μὲν βακχυλίδῃ δὲ ἐστὶν βύρσην· ὀνομάζον ται δὲ οἱ αὐλοὶ, γίγροι ὑπὸ τῶν Φοινίκων, ἀπὸ τῶν τοὺς ἄδωνιν θρήνων· ἦν γὰρ ἄδωνις γίγρος καλεῖτε ὑμεῖς οἱ Φοίνικες· ὡς ἱστορεῖ δὲ καὶ μοκλείδης. μνημονεύει τῶν γίγρων αὐτῶν ἀντιφάνης ἐν ἀκρωῷ. καὶ μένανδρος ἐν ἡρείνῃ· ἄμφις τε ἐν διθυράμβῳ λέγων οὕτως·

Εἰ τὼ δὲ τὸν γίγραν τὸν ἐν σοφώτατον.
Ἢ μέτορον. ὃ θεάτρῳ μὲν οὐδέπω ποτ' ἐ
ν συμποσίοις ἤδιστον· ὅμῳ τί δ' οὐκ ἄγεις
Σφόδρα φιλονεικοῦσαν λαχεῖν τιν' ὅδε γὰρ
Καὶ ἀξιόνικος ἐν φιλθυρεπίλῃ.
Ἄμφω νοσοῦσιν· ὥστε τ' ἄλλ' αὐτοῖς δοκεῖν

Τίς δ' ἔθ' ὁ γίγγρας καινὸν ἐξεύρημά τι
Δείξειν γ' ἀθήνησιν δὲ κατακεχωμένον
Εἰς ἣν ὄχλον αὐτὸ διότι φυλὴν πολεμίων
Ὅτι πάνυ ἀνχριαίνουσι κρόνοις.
Οὕτω γὰρ ὠδὶ τοῖς μέλεσι τοῖς θυρεπίλου
Εἶναι μέλη γιγγραντὰ καὶ κακὸν μέγα.

Γόσω δὲ κρεῖττον ὦ αὐλπαν' ἐν σοφώτατε τὸ ὑδραυλικὸν τοῦτ' ὄργανον τὸ καλουμένου νάβλα· ὃν Φησὶ σὼ πάτροος ὁ παρωδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι πύλαι, Φοινίκων εἶναι καὶ τοῦτον θύρημα· λέγει δ' οὕτως. Οὔτε τ' σισθῶν νάβλα λαρυγόφωνος ἐκκεχόρδωτ' τύφος. Καὶ ἐν μυσικοῦ δὲ θυτίῳ Φησίν. Νάβλας ἐν ἄρθροις γραμμάτ', οὐκ ἔμελες Ὦ λωτὸς ἐν θλυρσῖσιν ἄψυχος παγὶς
Ἔμπνουν αὐλεῖ μοῦσαν ἐγρέλου δέ τις Τὸν ἡδονῆς μελῳδὸν θάλλων χορόν, Φιλήμων δ' ἐν μοιχῷ. Ἔδει παρεῖναι παιρμένων αὐλητρίδ' ἢ Νάβλαν τιν'· ὁ δὲ νάβλας τί ἐστιν οὐκ οἶδας ἐμβρόντητε σύ. μὰ δί' οὔ τί Φησ οὐκ οἶδα νάβλαν· οὐδὲ νὴ οἶδ' ἀγαθόν· Σύ γ' οὐδὲ σαμβυκίστριαν· καὶ τρίτωνον δὲ καλούμενον ὄργανον, ἰόβας ἐν τετάρτῳ θεατρικῆς ἱστορίας· σύρων θύρημα Φησὶν εἶ· ὡς μὴ τ' καλούμενον λυροφοίνικα σαμβύκην· ἔστι δ' ὁ ὄργανον νεανθὴς ὁ κυζικηνὸς ἐν πρώτῳ, ὡρῶν θύρημα εἶ· λέγει δ' ἐβύκα τ' ῥηγίνου ποιητοῦ, ὡς μὴ ἀκαιρέοντος τὸ βαρβίτου· ὃν δὲ ἡμῶν τ' ἀλεξανδρέων καταφέρεις ὡς ἀμούσων, μὴ τ' μόναυλον σωφερῶς ὀνομάζεις ἐπιχωριάζοντα παρ' ἡμῖν, ἄκουε μὴ πω αὐτ' ἄνωθεν ἔχωσι λέγειν ἐν προχείρῳ.

Ἰόβας μὴ τ' ἐν τῷ προειρημένῳ συγγράμματι, αἰγυπτίους Φησὶ λέγειν τ' μόναυλον ὀσιριδος εἶ· θύρημα καθάπερ καὶ τὸν καλούμενον Φώτιδα πλαγίαυλον· οὗ καὶ αὐτ' παρξήσομαι μνημονεύοντα ἐλλόγιμον ἄνδρα· ἐπιχωριάζειν τ' καὶ ὁ Φώτιδος αὐλὸς παρ' ἡμῖν· τ' δὲ μοναύλα μνημονεύει σοφοκλῆς ἐν θαμύρᾳ οὕτως.

Οἴχωκε γὰρ κροτητὰ πηκτίδων μέλη
Ναὸς τέρημα κωμάσης.
Ἁρπάσας μόναυλον θύτης πως δοκεῖς
Ἀνεξανορίδης δ' ἐν θησαυρῷ.
Καὶ ἐν φιλιππίδῃ.
Τοῖσιν μόναυλον τὸν καλαμον.

Λύρα μέναυλος ἥ, τε χειμώνων πόλεως
Ἁρπασ' ἐν πανὸς γονάς,
Κοὐφως ἀνέλλεβ.
Ἀναλαβὼν μόναυλον ὕλουν ἦν ὑμέναιον.
Τὸν μόναυλον ποῖ τέτροφας οὗτος σύρε.
Σώπατρος βακχίδι. καὶ ἦν μόναυλον μέλος ἦχησε.

Γρωπαγορίδης δ' ὁ κυζικηνὸς ἐν λυτρῷ πρὸς τῶν ὠδῶν δάφνη παννυχίων φησίν· παντὸς δὲ ὀργάνου καταμέμετον ἔπαι κρουτάλων ἐπὶ φανοῦ παυσόρου τῷ τε ἡδεῖ μοναύλῳ τὰς ἡδίστας ἁρμονίας ἀνεμινυρίζει. ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς σοᾶς φιλόσοφος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν διηγούμενος πρὸς τὰ ἀπαμέων πρὸς λαριασταίους πολέμου γράφει τάδε· παραζωνίδια καὶ λογχεῖα ἀπειληφότες ἰῷ καὶ ῥύσῳ κεκρυμμένοις· πεταστὰ δ' ἐπὶ τε θειμένοι καὶ τροσκόπια, σκιὰ μὲν ποιοῦνται κατὰ πνεῖσθαι δ' οὐ κωλύονται τοὺς τραχήλους ὄνους ἐφελκόμενοι γέμοντας οἴνου καὶ βρωμάτων παντοδαπῶν· οἷς παρέκειτο φωτίγγια καὶ μοναύλια, κωμῶν οὐ πολέμων ὄργανα· Οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι ἀμείρεται ὁ μακεδὼν ἐν ταῖς γλώσσαις, τυρρενον Φησὶ καλεῖσθαι τὸν μόναυλον· ἴδε ἀπέχεις καλεῖ αὐλπαν. καὶ τὸν τῆς Φώτιγγος μνημονεύοντα. ὅτι δὲ ὁ μόναυλος ἦν ὁ νῦν καλούμενος καλαμαύλης, ἴσασι πάντες εἰσὶν ἡδύλος ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν οὕτως ἐν λέγων.

Τοῦτο θέων ὁ μόναυλος ὑπ' ἠρίον ὁ γλυκὺς οἰκεῖ
Τυφλὸς ὑπ' αἰγίρου εἶχε, καὶ σμίρ παλον ὑὸν
Ἐλέλιξεν αὐτοῦ τὰ γενέθλια. τοῦτο γὰρ εἶχε
Ἤυλῃ δὴ γλαύκης μεμεθυσμένα παίγνια μισθῶν
Ἢ κὴ κώταλον. ἢ κὴ πάνκαλον· ἀλλὰ θέωνα

Αὐλητὴς μίμων κὴν θυμέλῃσι χαρεὶς
Νήπιόν τ' ἐνάλῃ. σμίρ παλον ὗ παλάμου
Γὰρ μαρπὰν* ἥδυμα σημαντῆρα
Νὴ τὸν σὺ ἀκρήτοις Σάπφαλον ἡδυπότην.
Τὸν καλαμαυλήτην ἔπαθε χαῖρε θέων.

Ὥσπερ οὖν τοὺς τῷ καλάμῳ αὐλοῦντας, καλαμαύλας λέγουσι νῦν, ὅπως μὴ ἐρα παύλας ὡς Φησὶν ἀμείας ὁ μακεδὼν ἐν ταῖς γλώσσαις, τοὺς τῇ καλάμῃ αὐλοῦντας γινώσκειν δὲ βούλομαί σε ἀνδρῶν λῶστε ὅλ παιε, ὅτι ἀλεξανδρέων μοῦσαι κώτυροι ἄλλοι γενέθλ οὐχ ἱσόρυθμοι· μὴ οὐ λέγω π' κεναφωλίαν μόνην, ἐς μὴ ὁ βύβλεσθος παρ' ἡμῖν ἰδιώτης, προσέτι τε μὴ ἀκλφάβητος, οὕτως ὥστ' σιωπᾶν, ὡς πάχισα ἐλέγχειν τὰ π' τὰς κρίσεις ἁμαρτήματα γινόμενα· ἀλλὰ μὴ π' αὐλοὺς εἰσὶ μουσικώτατοι. οὐ μόνον τοὺς παρθενίους καλουμένους μὴ παιδικοὺς, ἀλλὰ μὴ τοὺς ἀνδρείους· ὅ τινας καλοῦντες τέλειοί τε μὴ ὑπερτέλειοι· μὴ τοὺς κα

50 μαστιγὶ ὄργανα. ΓΡΙ τοῦ αὐτόματος δ' οἱ ἦλθε. μενέλαος οὐ μαλακός·

θαρσηρεί̃ους δὲ καὶ τοὺς δακτυλικούς· οὓς δ' ἐλύμους αὐλοὺς, ὧν μνημονεύει σοφοκλῆς ἐν Ἰόβῃ τὴν ἐν τῷ τυμπανιστα῀ις, οὐκ ἄλλους τινὰς ἔστιν ἀκούομεν ἢ τοὺς Φρυγίους. ὧν καὶ αὐτὸς ἐμπείρως ἔχοι᾽ ἂν ἀλεξανδρεύς· οἴδασι δὲ καὶ τοὺς διόπους· ἔτι τε μουσικήπους· καὶ τοὺς καλουμένους ὑποζυγίους· τῶν δ' ἐλύμων αὐλῶν μνημονεύει καὶ καλλίας ἐν πιθήκαις. ἰδίας δὲ τούτους φησὶν ἢ. θύρημα· ὀνομάζεσθαι δὲ καὶ συνταλίας κατ' ἐμφέρειαν τῶν πάλπων· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς καὶ κυπρίους φησὶ κρατῖνος ἐν νεοττοῖς ἐν θηρκμένῃ· οἴδεμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμιόπους καλουμένους ὑπ' ὧν φησὶν ἀνακρέων τίς. βρασμίην θρέψασ' ὑμὴν ἐσίδην τοδί· ὡς ἡμίοπον ὑπ' αὐλῶν ὀρχεῖται· εἰσὶν δ' οἱ αὐλοὶ οὗτοι ἐλάττονες τῶν τελείων· αἰσχύλος γοῦν καταμεμφόμενος ἀσωδάζοντας ἐν σήμαγμι ξενοφῶν δὲ καί φησιν ἰδιώτας σιωπᾶν μέχρι. πολλῷ γοῦν μᾶλλον ὅμηρος ἐποίησε καὶ διάφορα παρεσκευάσθαι συμπόσια. πάλιν δ' ὅταν παραβολῆς ὀρθῶς μᾶλλον. ἔστι δ' αὐτῶν ὑπὸ μὲν τῶν μυσηρῶν, οἳ ἀν γένοιντο νεανίσκων μέθαις καὶ ὕβρεσιν ἀνακειμένων. ὑπὸ δὲ τῶν φαιάκων ὕστερον μὲν τούτων. φιλήδονον δὲ τούτοις δ' ἀπέθηκε τὸ μὲν ὡς στρατιᾶς· τὸ δὲ πολιτικώτερον τελέσμασι σωφρόνως· καὶ πάλιν αὖ διῆλε, τὸ μὲν δημοθοινίαν ἔχοντα· τὸ δ' οἰκείων σιώδη. ἐπίκουρος δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνον πεφύκῃ· ἐλίδαξε δ' ὅμηρος καὶ οὓς οὐκ ἐᾶ καλεῖν, ἀλλ' αὐτομάτους ἰέναι ὕβρεως ἕνεκα τῶν ἀνακλήτων καὶ τῶν ὁμοίων παρουσίαν. αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε σὺν ἀγαθὸς μενέλαος· δῆλον δ' ὡς οὔτε ἀδελφόν· οὔτε γονέα σ'. οὔτε γυναῖκα κλητέον· οὔτ' ἔστις ἰδίμως γυνὰς τούτοις ἄγοι· καὶ δ' αὖ ψυχρὸν εἴη καὶ ἄφιλον. καί τοι τινὲς στίχον προσάρραψαν τῷ αἰτίαν προστιθέντες. ἦλθε δὲ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν· ὡς ἐφονεῦτο. ὥσπερ δέον εἰπεῖν· λίην ἀδελφὸς αὐτόματος αὖ ἦκοι πρὸς δεῖπνον. πιθανὴν δ' αἰτίαν ἀποδιδομένης· πότερον γὰρ φησὶν ὡς οὐκ ἤλει τὸν ἀδελφὸν ἑστῶντα· καὶ πῶς οὐ γελοῖον, ὁ ποτὲ πολυφανὴς ἦν βαθυσίκῃ καὶ πᾶσι γνώριμος. πῶς δ' αὖ ἦλθεν εἰ μὴ ἤλει· ἢ νῦν δία τοῦτο αὐτόμενον φησὶν αὐτόν· εἰδὼς σιωπῶσαν τῷ μὴ κεκλῆκέναι καὶ συμπεριφερόμενος ἦλθεν αὐτόματος. ὥσπερ ὁ φήσας ἄκλητον ἦκε, ἵνα μὴ προῒας ὑποβλέπωσιν ἄλλοι· λους ὁ μὴ αἰλούμενος· ὁ δὲ μεμφόμενος ἀλλὰ γελοῖον ἦν ἐπιλαθέσθαι τὸν ἀγαμέμνονα τοῦ ἀδελφοῦ· καὶ ταῦτα δεῖκανον οὐ μόνον εἰς δ' παρὸν θύοντα, ἀλλὰ καὶ τὸν φόλεμον ἀνδιδεγμένον καὶ κεκλημότα τοὺς μή τε γένει προσήκοντας, μή τε παιδὶ προσῳκειωμένους· ἀθλοθοκλῆς δ' ὁ κυζικηνὸς μᾶλλον ἀρίστερχον κατακούων τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν, δύπαι λυτότερον ἡμῖν φησι τὸν ὅμηρον καταλιπεῖν ὡς τῆς ἀνάγκης ὁ μενέλεως οἰκειοτέρως ἔχειν· δημήτριος δ' ὁ φαληρεὺς ἐπαρίστερον καὶ τὸν στίχου παρὰ λιπεῖν ἐπεπώκῃ τὸ ποιήσεως ἀλλόζιον, τὸν ἦλθε δ' κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο, μικρολογίαν ἐμβάλλει τοῖς ἤθεσιν οἶμαι γάρ φησιν ἕκαστον τῶν χαριεστέρων ἀνθρώπων, ἔχειν καὶ οἰκεῖον καὶ φίλον. πρὸς ὃν ἂν ἔλθοι θυσίας ἄσης ἂν καλοῦντα μὴ πεδομένας· πλάτων δ' ὁ τῷ συμφοίτῃ τῶν αὐτῶν λέγει οὕτως· ἵνα καὶ πῶς παροιμίαν φησὶ διαφθείρωμεν μεταβάλλοντες· ὡς ἄρα καὶ ἀγαθῶν δαῖτας ἴασιν αὐτόματοι ἀγαθοί· ὅμηρος μὲν τὸ κινδυνεύει, οὐ μόνον διαφθεῖραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρεῖσαι εἰς αὐτήν· ποιήσας δ' ἂν ἀγαμέμνονα ἀγαθὸν τὰ πολέμια· ἂν μενέλαον δὲ μαλακὸν αἰχμητήν, θυσίαν ποιουμένου τοῦ ἀγαμέμνονος, ἄκλητον ἐποίησεν ἐλθόντα δὲν χείρονα δὴ πῶς τοῦ ἀμείνονος δίαιταν· σακκυλίδης δὲ τῆς κύπρου οἴκου φησὶν ἔστι δ' οὐ λαΐνον οὐδόν· τοὶ δὲ θοίνας σύντονον ὧδε τ' ἔφασ' αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας θύσχθους, ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες αἱ δὲ παροιμίαι· ἡ μὲν φησιν αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν· ἡ δὲ, αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν· οὐδέντως γοῦν πλάτων τὸ μενέλεων οἰόμενον ἢ δειλόν· ὃν αὖθις φίλον ὅμηρος λέγει καὶ μόνον ὑποδὺς παιδόκλα ἀριστεύσαντα· καὶ τῷ ἔχθει πρὸ πάντ' πρόθυμον μονομαχεῖ καὶ πόρρω ὄντα τῆς ῥώμης καταδιέστερον· ἐφ' οὗ μέντοι τὸν στρατεύσαμενον ἐρίκυσι· ἐν δ' αὖθις κίνδυσι προθυμήσεσθαι πεφυκότως· εἰ δὲ ὁ ἐχθρὸς βλασφημῶν αὐτὸν ἐρίκυσε μαλθακὸν αἰχμητὴν, καὶ διὰ τοῦτο πλάτων τῷ ὄντι μαλθακὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνῃ, καὶ ἂν αὖ φθάνοι καὶ τὸν ἀγαμέμνονα λυθεὶς ὑπὸ τῆς φαύλοις ἐν αὐτὸς φησὶν ἢ ἀγαθόν· ἐπεὶ ἐς αὐτὸν ἐρεῖ τοῦτο ἔπος· οἰνοβαρὲς κυνὸς ὄμματ' ἔχων· κραδίην δ' ἐλάφοιο· οὐκ ἐπιλέγκῃ παρὸ μήρῳ, τὸ δ' ὅμηρος λέγῃ· πῶς δ' αὖ ἐὼν μαλθακὸς μενέλαος ὁ τὸν ἕκτορα μόνος ἀπείρεσας τὸν παιδόκλα καὶ δὴ φορβὸν ἀποκτείνας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς ἑαυτοῦ· ὃ δὲ μὴ δὲ ὃν στίχον ὃν ἠλίατο τελέως κατανοῆσαι, ἄριστον· διὸ δὴ καὶ ἀγαθὸς μενέλαος λέγῃ· τοῖς δ' ἀνδροτάτοις ὅμηρος εἴωθεν ἐπιφωνεῖν καλοῦντ' τὸν παλαιῶν τὸν πόλεμον δοκεῖ· πάντα δ' ὧν ἀκριβὴς ὅμηρος καὶ ὃ μικρὸν ἔστιν ὃ παρέλιπε· ὃ δεῖν θρασυτάσαντα δ' σωμάτιον καὶ λασάμενον ἰέναι πρὸς ὃ δεῖπνον. ἐπεὶ τοῦ τοῦ ὀδυσσέως ἐπὶ τὸν φαίαξι θοίνης· αὐτόδιον δ' ἀρᾶσθαι ταμίη λούσασθ' ἄνωγεν· ἐπὶ ἦν τὸν τηλέμαχον ἐς ἑᾶκίνθους ἑαυτὸς δὴ ξέσας λούσαντο· ἃ πρεπὶς δ' ἦν φησὶν ἀριστοτέλης ἥκειν εἰς ὃ συμπόσιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ καὶ κονιορτῷ· δεῖ δ' τὸ χαρίεντα μήτε ῥυπᾶν μήτε αὐχμεῖν· μήτε βορβόρῳ χαίρειν καθ' ἡδονήν. δεῖ γὰρ καὶ τὸν πρῶτον εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν ὁρμῶμενον ὃ δεῖπνον, μὴ λασσόμενον δίκης ὃ δ' συμπόσιον χωρεῖ. ἀλλά τι δεῖναι πρότερον τῷ φιλοθεάμονι καὶ καταυδῆσαι πῶς οἰκίαν· οὐδὲ γὰρ ἂν παρέλιπεν ὁ ποιητής.

λὐτοὶ δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥστε γὰρ ἠελίοιο αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μενελάου κυδαλίμοιο.

καὶ ἀριστοφάνης σὺν σφηξὶ ποιεῖ φνάξριον γέροντα μὴ φιλοδικαστὴν καταρυθμιζόμενον εἰς Σίον ἦμβρον ὑπὸ τῶν παιδός. Γραῦ ἀλλὰ δουλεὶ κατακλινεῖς προσμαίθανε Ξυμποτικὸς εἶν μὴ ξυνωσιαστικός.

Διδύξαο

Διδάξας τε αὐτ̃ ὡς δεῖ κατακλίνεσθ̃ φησίν. Ἔπειτ̀ ἐπαίνεσόν τι τ̃ χαλκωμάτ̃ ὁροφὴν θέασαι
κρειῶν λιπαυλῆς θαύμασον. καὶ πρὸ τ̃ θοινᾶσθ̃ δὲ ἅ δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς διδάσκει πάλιν ὅμηρος ἀπαρχὰς
τ̃ βρωμάτων νέμειν θεοῖς· οἱ γοῦν π̃ τ̃ ὀδυσσέα καίπερ ὄντες ἐν τῷ τ̃ κύκλωπος ὠμηλαίῳ, Ἐν θάδε
πῦρ κέαντες ἐθύσαμεν· αὐτὰρ καὶ αὐτοὶ τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν. καὶ ὁ ἀχιλλεύς· καίπερ ἐπειγομένων
5 τ̃ πρέσβεων ὡς ἐν μέσοις νυξὶν ἰόντ̃, ὅμως θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει. Γάστρολογον δ' ἑταῖρον· ὁ δ' ὦν πυ-
ρὶ βάλε δῖος ἀχιλλεύς. καὶ ὠνὸν δὲ ποιεῖταί μ̃ τὸν λαιτυμόνας. κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. λύτα δ' ἐπεὶ ὠπάσαντο ἄπορ καὶ ὠλάτ̃ φυλάσσει καὶ
τὰ μὲν συμπόσιον· μετὰ δ' ἃ μὲν λειπανῆσαι ὠνὸν δὲ τὸ φησὶν ποιῆσαι καὶ δι' ἀθλων παιωνίσαντας τοῖς νομίζο
μένοις γέρασι· παρακαλῆσαι δὲ καὶ ξενοφῶν· π̃ δ' ἐπικούρῳ, οὐ ὠνὸν· οὐκ ἀπαρχὴ θεοῖς· ἀλλ' ὥσπερ σι-
10 μωνίδης· ἔφη π̃ τῆς ἀνθεμοῦντος γυναικός. λοῦται δ' ἱερὰ πολλάκις καταθύει. τὴν δ' σύμμειξον κρα
σιν τ̃ οἴνου ὑπὸ ἀμφικτύονος βασιλεύσαντος δι' ἀθλιωτῆς φασὶν ἀθλιωτέους· καὶ δὴ καὶ ἱερὸν διονύσου ὀρ-
θοῦ ἱδρύσασθ̃· φησὶ δ' ὀρθὸς ὅτι τῷ ὄντι καὶ οὐ σφαλερὸς ὅταν συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνηται.
οἶνος δ' ἀνώγει Ἠλεὸς ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονα πῦρ μάλ' ἄησαν. καὶ θ' ἅπαλὸν γελάσαι· καὶ τ' ὀρ
χήσασθ̃ ἀνῆκεν· καὶ π̃ ἔπος προέηκεν ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον. τὸν γοῦν οἶνον ὅμηρος, οὐκ ἀλεεινὸν ὥσπερ ἡ
15 λίθιον καλεῖ καὶ ματαιοποιόν· οὐδὲ κελεύει σκυθρωπὸν ἔ· μήτε ᾄδοντα μήτε γελῶντα· μήτ' εὐρύθμως ἐν
τε καὶ πρὸς ὄρχησιν ξεπόμενον· ἐχ οὕτως ἀγροῖκος· οὐδ' ἐπαίσθρός ἐστιν· ἀλλ' ἥδη ζύπων ἐκφύσου καὶ ποσότη
τος καὶ ποιότητος διαφοραί· ὅθεν οὐκ εἶπεν ὡς ἅπαξ ἦν μεθύοντα ὁ οἶνος ποιεῖ ἅπαντα· ἀλλὰ μάλ' ἅπαντα τοι-
γάρτοι ἀμέτρως καὶ ἄκρατον ὥσπερ προσοφλεῖν· οὐδ' ἔτι γελάσαι μὰ δι' οὐδ' ὀρχήσασθ̃· κοινὸν δ' ἐπ' ἀμ
φοτέρων λαβὼν δ' ἅπαλὸν, πρὸ ἀνάστροφον εἰς ἕδος προπίπτοντα ἐπισομένει· καὶ θ' ἅπαλὸν γελάσαι καὶ ὀ
20 ρχήσασθ̃ ἀνῆκεν· π̃ δὲ τῷ μεθύοντι ζύπων οὐδὲν ἔμμετρον· ἀλλὰ πίνουσι μὴ τοσοῦτον ὥστε μὴ δεῖν ἐ-
λίοις ποσὶν ἵστασθ̃· ὅρα δ' ὠδὴ κῶμον ἀκμιβιάδην ὡς ἀχμονεῖ· οἱ δ' ἄλλοι τὸν ὀκτακότυλον ψυκτῆρα πί
νοσι· προφάσεως λαβόμενοι ἐπεὶ ὅπερ αὐτοὺς προέλκυσεν ἀκμιβιάδης· οὐχ ὥσπερ οἱ παρ' ὁμήρῳ· αὐτὰρ
ἐπεὶ πόσιος ἔπον θ' ἔσσυτο θυμός· τοῦτ' ἔστ' ἂ μὴ καθάπαξ ὠδὴ γραπτέον· οἷς δὲ συμμέτρως χρη
στέον ὥσπερ αὐτοσχεδίασμα πρὸς μικρὸν προσαποβλέψαντας καθάπερ ὅμηρος εἴρηκεν· μολπῇ τ' ὀρχηστύϊ τε
25 τὰ γοῦν ἀγαθήματα δαιτός· ᾧ δ' ὅλον ᾧ πρὸς τὰ φιαῦτα νεανικὸς τοῖς μυκτῆρσι καὶ τοῖς φαίαξιν εἰσε-
μεν· ἀλλ' οὐχὶ νέστορι οὐδὲ μελεάγῳ· οὔ σε τῇ ἁμοποιΐᾳ μὴ οὐ σωσάτην οἱ π̃ ἀρίσταρχον, (ὅ τι σωτεχθὺς ἄ
σης τῆς ἐστάσεως καὶ τῶν ἀκμαίων ἡμῶν παρελιλυθιῶν, ἐν αἷς παρέλκτο μὲν ἡ ἁμαμυίνθ πρὸς τ̃ νυμ
φίου, πέρας δ' εἶχεν ὁ τῦ μεγαπένθους γάμος, αὐτοὶ δὲ μονάζοντες διὰ τῶν ζ, ὅτε μελέαγος καὶ ἡ ἑλένη) μὴ
συνόντες· ἀλλ' ἁθρόα πατηθέντες ὑπὸ τ̃ πρώτου ἔπους. ἓν δ' οὖρον θαυμαστὸν γάμον πολλοῖσιν ἔτεσιν, προσ
30 συνῆψαν ζιούτους πινὰς σίχους· ὡς οἱ μὲν θαύνωζ. καθ' ὑφορεφὲς μέγα δῶμα γείτονες ἠδὲ ἑταῖροι μελε-
λάῳ κυδαλίμοιο τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε καθ' αὐτοὺς μολπῆς ἁθρόα ἄρχοντες ἐλίνθιον κατὰ μέσσους μετεπερκόντες ἐκ τ̃ ὁ ᾠδοποιΐας σῳ αὐτῷ γε
τῷ π̃ τὴν λέξιν ἁμαρτήματι· οὐ γοῦν ἁθρόα ἄρχοντες οἱ κυβιστητῆρες· ἀλλ' ἁθρόα ἀρξάντζ τ̃ ᾠδοῦ πάντως ἀρχῶν
το· ᾧ γὰρ ἁθρόα ἄρχειν τ̃ φόρμιγγος ἴδιον· διόπερ ὁ μὲν ἡσίοδος φησὶν ἐν τῇ ἀσπίδι θεὰ δ' ἁθρόα ἀοιδὸς μοῦ
35 σαι πιερίδες· καὶ ὁ ἀρχίλοχος αὖθις ἁθρόα ἄρχων πρὸς αὐλὸν λέσβιον παιήονα· καλεῖ δὲ σκαμάνδριος μὲν πιὼ
μοῦσαν ἀρχεπολοπον· πίνδαρος δ' ἀγησιχόρα τὰ προοίμια· δίδυμος δ' ὁ ἀριστοφάνειος ὅλον τόνγαμον
ᾠδὴν ἔγραψε· πάζων πρώτας ἡμέρας ἔ· καὶ ᾧ λῆξον αὐτῶν· ἔτι δὲ καὶ ᾧ ἔωλον τῆς συμποσίας οὐκ ἐπι
λογιζόμενος· ἔπειτα κελεύει γράφειν· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε καθ' αὐτοὺς ἐν τῷ δακτυλογράμματι σολοικίζειν
αἰσχαλέον· ᾧ μὲν γὰρ κατ' αὐτοὺς, κατὰ σφᾶς ἐστιν αὐτούς· τὸ δὲ λέγειν ἑαυτοὺς σόλοικον· ἀλλ' ὅπερ ἔπον
40 οἱ τῶν ἀκροαμάτων εἰς ᾧ σῶφρον τοῦτο συμπόσιον εἰσαγωγὴ, παρέγγραφός ἐστιν ἐκ τ̃ κρητικοῦ χοροῦ με
τενηνεγμένη· π̃ οὗ φησὶν ἐν ὁ ᾠδοποιΐα. Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλε δαιδαλυκλυτὸς ἀμφιγυήεις τῷ ἴκελον
οἷόν ποτ' ἐν κνωσῷ εὐρείῃ δαίδαλος ἤσκησε καλλιστεφάνῳ ἀριάδνῃ. Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλ
φεσίβοια ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπικαρπῷ χεῖρας ἔχουσαι. τοὺ δὲ ἐπιβάλλ· γολλὸς δ' ἰμερόεντα χορὸν περιῖσθ' ὅμιλος τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς μολπῆς ἁθρόα ἄρχοντες ἐλίνθου
45 ον κατὰ μέσσους. τοῖς μὲν δὴν κρησὶν, ἥ τε ὄρχησις ἐπιχώριος καὶ ἡ κυβιστᾶν· διὸ φησὶ πρὸς τ̃ κρῆτα μηριό-
νην· μηριόνην· πάχε κούρη καὶ ὀρχησθήν πορ ἐόντα Ἔγχος ἐμοὶ κατόπασε διαμπερὲς εἰσέβαλόν πορ.
ὅθεν καὶ κρητικὰ καλοῦσι τὰ ὑπορχήματα· κρήταν μὲν καλέσαι τρόπον· ᾧ δ' ὄργανον μολοσσόν· οἱ δὲ λεγό
μενοι λακωνισταὶ φησὶν ὁ τίμαιος ἐν τοῖς λακωνικοῖς χοροῖς ᾖδον· καθόλα δὲ διάφορος ἦν ἡ μουσικὴ π̃ τοῖς ἕλλη-
σι· τ̃ μὲν ἀθηναίων τὸν διονυσιακὸν χορὸν καὶ τὸν κυκλίους προτιμώντ̃ συρακοσίων δὲ τὸν ἰαμβιστάς· ἄλλων δ'
50 ἄλλοτι· ὁ δ' ἀριστάρχης ἃ μόνον (εἰς ἃ δ̃ μελεάγου συμπόσιον ἐμβαλὼν ὃς ἃ προσῆκε σίχας) καὶ τ̃ λακώνων
παιδείας ἀλλόφυλον ἐποίησε καὶ τ̃ τοῦ βασιλέως σωφροσύνης, ἀλλὰ καὶ τοῦ κρητικοῦ χορεύτ̃ ᾠδὴν ὀφείλων ἐ
πῆ μὲν τὰ ποιήματα ἐνυδρόπον ζύγον. γολλὸς δ' ἰμερόεντα χορὸν ᾠδοιΐσθ' ὅμιλος
τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς μολπῆς ἁθρόα ἄρχοντες ἐλίνθου κατὰ μέσσους. ὥστ' ἀ-
νίατον γίνεσθ̃ παντάπασι ᾧ ἁθρόα ἄρχοντες μικρᾷ διωκμένης τῆς ᾠδῆς ἀκαφορᾶς σώζεσθ̃· διότι δὲ

οὐ πιθανὸν ἀκρόαμα τῷ μενελάῳ τυγχάνειν. δῆλον ἐκ τῆς διὸ μιλίας ὅλον τὸ συμπόσιον πεφαίνεσθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους. ὄνομα δὲ μηδὲν εἰρῆσθαι τῆ ὡλοῦ μὴ ὡσθὴν ἵνα ἡδὲ μηδὲ προσέχειν τὸν τηλέμαχον αὐτῷ. καθάπερ δ' ἐν σιωπῇ τινι καὶ ἠρεμίᾳ καταγνοεῖν μᾶλλον ἢ νόσον. καίτοι γε πῶς οὐκ ἀπίθανον τοὺς τῶν φρονιμωτάτων ἡρώων ὀδυσσέως καὶ νέστορος ἐπαιδιστέρους εἰσάγεσθαι. ὥσπερ ὁπόταν ἀγροίκων ἵππων μὴ προσέχειν τοῖς παρεσκευασμένοις ἀκροάμασιν. ὁ γοῦν ὀδυσσεὺς προσέχει τοῖς τῶν φαιάκων ἁσματοποιοῖς αὐτὰρ ὀδυσσεὺς μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν θαύμαζε δὲ θυμῷ καίπερ ἔχων ἄλλα τὰ ὠδιέλεγον τα καὶ ὀλυάμενος εἰπεῖν. κἄπειά μοι καὶ μᾶλλον εἰ φρεσὶν ἦσιν ἀοιδαί. πῶς οὖν οὐκ ἂν ἀβέλτερος εἴη ὁ τηλέμαχος ὠλοῦ παρόντος καὶ κυβιστῆρος προσκύπτων πρὸς τὸ πεισίστρατον καὶ τῶν σκυλῶν διατιθέμενος. ἀλλ' ὅμηρος ὥσπερ ἀγαθὸς ζωγράφος, πάντα ὅμοιον τῷ παιδὶ τὸν τηλέμαχον παείκασι. πεποίηκεν γοῦν ἀμφοτέρας, τὴν μὲν τῷ ἀλκινόῳ, τὴν δὲ τῷ μενελάῳ δι' ἀκαιρούων γνωριζομένους. ἐν δὲ τῷ ἐπικούρου συμποσίῳ κολάκων ὄντων ἄγαν ἀλλήλους ἐπαινούντων. ἢ ἢ πλάτωνος πλὴν ἐρεῖς ὅτι μυκτηρισῶν ἀλλήλους πωθαζόντων. ἢν δ' ἐν ἀλκιβιάδου λόγον σιωπῶ. παρὰ δ' ὁμήρῳ κεκρότηται τὰ σώφρονα συμπόσια. μὴ ποτὲ μὴ ἐπήνεσέ τις φήσας πρὸς τὸν μενέλαον, ὡς οὐτολμῶ λέγειν ἄνται σέθεν τ', νῶϊ θεοῦ ὡς τὸ πρὶν μεθ' αὐλῆ. ὁ δ' ἐπελάβετό τινος τῶν οὐκ ὀρθῶς λεγομένων ἢ γιγνομένων. καὶ νῦν ἔστιν ὅτι πίθοιό μοι. οὐ γ' ἔπος τὸ πρὶν ὀδυρόμενος μεταδέρπος. ὁ δὲ πάλιν τηλέμαχε. ποῖόν σε ἔπος φύγεν ὀρθὸς ὀδόντα κατὰ μεταφορὰν ἐξίων φησί. τὸν δ' ἥμιπον μὴ τὸν ἐλάσσονα, ταχέως ὁ μέγας καταπίνει. εἰσὶ δ' οἱ αὐτὸ τοῖς παιδικοῖς καλουμένοις οἷς οὐκ οὖσιν ἀκτωνίοις πρὸς τὰς βώμιχας χρῶντες. διὸ μὴ τόδυνας αὐτὸν κέγλυκον ὁ ἀνακρέων. οὐδὲ δὲ μὴ ἄλλα γένη αὐλῶν. φρυγικῶν τε μὴ λυσιῳδῶν. μὴ μιξολυδιστῶν. ὧν μνημονεύουσιν οὐφορός τε ἐν τοῖς ῥυθμοῖς μὴ οὐφραίωρ ὁ πυθαγορικὸς ἐν τῷ περὶ αὐλῶν. ὁ δὲ καλάμινος αὐλὸς τιτύρινος καλεῖτο παρὰ τοῖς ἐν ἰταλίᾳ διωρισθεῖσιν. ὡς ἀρτεμίδωρος ἱστορεῖ ὁ ἀριστοφάνειος σχολιαστὴς τόρνῳ περὶ διωρίδος. ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς ὁ μὴ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος ἐν ταυτῷ, ὀξεῖ μὴ βαρεῖ φθόγγον ἐπιλείπων. ὡς ἀλεξανδρίδης ἐν ὁ τῶν ὁμομάχῳ φησίν. μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι μὴ μέγαν. οἱ δὲ καλούμενοι λώτινοι αὐλοί, οὓς ἔστιν οἱ ὑπὸ ἀλεξανδρέων καλούμενοι φώτινοι. καταστηρίζοντι δ' ἐκ τοῦ καλαμίνου λωτοῦ. ξύλον δ' ὅτι ἐξεργινόμενον ἐν λιβύῃ. θηβαίων δ' ὕρεμα φησὶν εἶ. ἰόβας τ' ἐκ νεβροῦ κώλων καταστηρίζομενον αὐλόν. ὁ δὲ ξύφων φησὶ μὴ τοὺς καλαμίνους ἐλεφαντίνους αὐλοὺς τοῦ φοίνικος ἀναριθμεῖσθαι. διὸ δὲ ὅτι μὴ μάγαδις, ὄργανόν ἐστιν ἐν τανῦν. καθάπερ μὴ κιθάρα. λύρα. βάρβιτον. ὑδροραῖον δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ τοῦ ἰοβᾶ μέων, οἵ νῦν φησὶ καλούμενοι ναβλισταὶ μὴ παυλουρισταὶ μὴ σαμβυκισταὶ, καινῷ μὴ οὐλοῦντι χρῶντες ὀργάνῳ. ἐν δὲ βαρβιτον μὴ βάρβιτον, ὧν σαωφῶ μὴ ἀνακρέων μνημονεύουσι μὴ πρὸ μάγαδιν μὴ τὰ ψίτωνα μὴ τὰς σαμβύκας ἀρχαῖα ἦ. ἐν γοῦν μετυλήνῃ μίαν τοῦ μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ λεσβοθέμιδος ἔχουσαν σαμβύκιον. ἀριστόξενος δ' ἐκ φυλακὸς ὄργανα καλεῖ φοινικικὰς μὴ πηκτίδας. μὴ μαγαλίδας. σαμβύκας τε μὴ ψίτωνα μὴ κλεψιάδας. μὴ σκινδαψούς. καὶ τὸ σινεάχορδον καλούμενον. πλάτων δ' ἐν ψίττῳ πολιτείας φησίν. οὐκ ἄρα ἦν δ' ἐτὸ πολὺ χορδίας γε οὐδὲ παναρμονίους ἡμῖν δείσει ἐν ταῖς ᾠδαῖς τε μὴ μέλεσιν. οὗμοι ἔφη φαίνεται ψιτώνων ἄρα καὶ πηκτίδων μὴ πάντων ὀργάνων, ὅσα πολύχορδα μὴ παναρμόνια. ἔστιν δ' ὁ σκινδαψὸς τετράχορδον ὄργανον. ὡς ὁ παρῳδὸς φησὶ μάκρων ἐν τούτοις. οὐ δ' ὑπὸ παστολόφιν κρέμασαν ὅθι πὰρ τετάνυστο σκινδαψὸς πλάχορδος ἀπλακὴς βιογενὴς ναικὸς μνημονεύει αὐτῆ μὴ θεόφραστος ὁ κολοφώνιος ἐποποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἁρματίῳ σκινδαψὸν λυρόεντα μέγαν χείρεσι δινάεντων ὀξύφωνον προμάλοιο τετυγμένον ἀζήεντος. καὶ ἀναξίλας ἐν λυροποιῷ. ἐτῷ δὲ βαρβίτους ψιχόρδους πηκτίδας κιθάρας. λύρας. σκινδαψούς, ὀξυρτύμους.

Σώπατρος δ' ὁ παρῳδὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μύσται, δίχορδον ἦ. φησὶ πὼ πηκτίδα, λέγων οὕτως πηκτὶς δὲ μάσει γαυρωθεῖσα βαρβάρῳ δίχορδος εἰς πὼ χεῖρα πῶς κατεστάθη. τὸ δὲ παρεμβίσων ἐπίχαρμος ἐν περιάλῳ μνημονεύει ὅπως σεμέλα δὲ χορδῇ. μὴ ὑπαλίσφιν σοφὸς κιθάρα παρεμβίσας. ἀδίγαθεῖ πυκινῶν κρεγμῶν ἀκροαζομένα. τὸ δὲ ψαλτήριον ὡς φησὶν ἰόβας, ἀλέξανδρος ὁ κυθήριος συνεπλήρωσε χορδαῖς μὴ ἐγκρούσας τῇ ἐφεσίων πόλει ὡς σοφώτατον τ' ἑαυτῆ τέχνης ζυτὶ τὸ ὕρεμα αὐξήσειν ἐν ἀρτεμίδος. μνημονεύει δ' ὁ ἰόβας μὴ τ' λυροφοίνικος μὴ τ' ἐπιγονίου. ὃ νῦν εἰς ψαλτήριον ὀρθιον μεταχειρισθὲν. διασῴζει πὼ τ' χρησαμένην προσηγορίαν ἢν δ' ὁ ἐπίγονος φύσει μὲν ἀμβρακιώτης. δημοπίμπρης δὲ σικυώνιος. μουσικώτατος δ' ὤν, κατὰ χεῖρα δίχα πλήκτρα ἔψαλλον. πάντ' οὖν τοῦτ' τ' προφερημένων ὀργάνων μὴ αὐλῶν ἐμπείρως ἔχοντ μὴ τεχνικῶς ἀλεξανδρεῖς. ἐν οἷς αἰμαθήλης ἀποπειραθῶσαι ἐπιλείξομαί σοι ἐτῷ αὐτὸς πολλῶν ἄλλων μουσικωτάτων μὲ ἐν τῇ παιδὶ ὑπαρχόντ'. ἀλέξανδρος ὁ πολίτης μὲ, ὅτως δ' ἀπὸ πολλοῦ τετελεύτηκε, δημοσίᾳ ἐπιδεξάμενος ἐν τῷ ζιζώνῳ ἐπικαλυμμένῳ ὀργάνῳ, οὕτως ἐποίησε πάντας ῥωμαίους μὲ σωμανεῖν, ὡς δὲ πολλοὺς καὶ ἀπομνημονεύειν αὐτ' τὰ κρέσματα. μνημονεύει δ' τ' ζιζώνα τάδε καὶ σοφοκλῆς ἐν μὴ μυσοῖς ὅπως. πολὺς δ' ῥοὺξ ζίζωνος αὐτίπασάτε λύδης ἐφυμνεῖ πηκτίδος συνῳδία. καὶ ἐν θαμύρᾳ. ἀριστοφάνης δ' ἐν ἀμφιτρυόνι καὶ θεόφραστος ἐν πηνελόπῃ. οὗ πολις δ' ἐν βάπταις φησίν. ὃς καλῶς μὴ τυμπανίζει. καὶ διαψάλλει ζιτώνιος. τ' δ' καλαμίνα παυδόρα, δυφορείων μὲν ὡς προείρηται καὶ πρωταγορίδης ἐν λυτορῷ τ' τῶν ὧν δέφνη παννύχιος. πυθαγόρας δὲ ὁ μηθαφὼς

πολὺ

περὶ τῆς ἁρμονίας βαλάσσης, φησὶ καταπλεῖν τὸν παυσάνιαν ἐκ τῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ Φυομένης δάφνης τυρρηνῶν δ' ἔστιν εὕρημα, κέρατά τε καὶ σάλπιγγες. μηρόδωρος δ' ὁ χῖος ἐν ὡραϊκοῖς σύριγγα μὲν φησι μαρσύαν καὶ αὐλὸν ἐκ κελαιναῖς, τῶν πρόσθον ἐπὶ καλάμῳ συριζόντων, διφορέων δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ περὶ μελοποιΐας πρῶτον μονοκάλαμον σύριγγα ἁρμῷ εὑρεῖν. πινὰξ δ' ἰσοδρεῖν σεύθην καὶ ῥωνάκην τοὺς μάσθλας. πρῶτον δὲ πολυκάλαμον σιλφιόν. μαρσύαν δὲ πρῶτον κηρόδετον. ταῦτα ἔχεις παρ' ἡμῶν τῶν ἀλεξανδρέων οὐλπιανὲ ὀνομαστὴρα τῶν περὶ τοὺς μοναύλους ἐπιστημόνων. οὐ γὰρ οἶδας ἰσοροῦντα μενεκλέα τὸν καρκάσιον συγγραφέα, ἔλεγέ τε αὔσρωνα ἐν τοῖς χρονικοῖς ἐν ἀλεξανδρείᾳ ὅτι ἀλεξανδρεῖς εἰσιν οἱ παυσάμενοι πάντας τοὺς ἕλληνας καὶ τοὺς βαρβάρους, ἐκλειπούσης ἤδη τῆς ἐγκυκλίου παιδείας, διὰ τὰς γενομένας συνεχεῖς κινήσεις ἐν τοῖς κατὰ τοὺς ἀλεξάνδρου διαδόχους χρόνοις. ἐγένετο οὖν ἀνανέωσις πάλιν παιδείας ἀπάσης κατὰ τὴν ἑβδόμην βασιλεύσαντα αἰγύπτου πτολεμαῖον. ὃν κυρίως λέγω τῶν ἀλεξανδρέων καλούμενον κακεργέτην. οὗτος γὰρ πολλοὺς τῶν ἀλεξανδρέων ἀποσφάξας, οὐκ ὀλίγους δὲ καὶ φυγαδεύσας τῶν κατὰ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἐφηβησάντων, ἐποίησε πλήρεις τὰς τε νήσους καὶ πόλεις ἀνδρῶν γραμματικῶν. φιλοσόφων. γεωμετρῶν. μουσικῶν. ζωγράφων. παιδοτρίβων τε καὶ ἰατρῶν. καὶ ἄλλων πολλῶν τεχνιτῶν. οἱ διὰ τὰ πίνεσθαι διδάσκοντες ἃ ἠπίσαντο, πολλοὺς κατεσκεύασαν ἀνδραποδώδεις ἐλλογίμους. ἔμελε δὲ τοῖς παλαι πᾶσιν ἕλλησι μουσικῆς. διόπερ καὶ ἡ αὐλητικὴ περιεποιήσατο ἦν. καμαιλέων γοῦν ὁ ἡρακλεώτης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ προτρεπτικῷ, λακεδαιμονίους φησὶ καὶ θηβαίους πάντας αὐλεῖν μανθάνειν. ἡρακλεώτας τε τοὺς ἐν τῷ πόντῳ καθ' ἑαυτὸν ἕνα, ἀθηναίων τε τοὺς ἐπιφανεστάτους. καλλίαν τε τὸν ἱππονίκου. καὶ κεντίαν τὸν καλλαίσχρου. λοῦσις δ' ἐν τῷ περὶ δυσεπίλου καὶ σοφοκλέους, ἀλκιβιάδην φησὶ μαθεῖν παρὰ τοῦ αὐλητικοῦ, οὐ παρὰ τὸ τυχόντος, ἀλλὰ προσόντος τοῦ μεγίστην ἐχόντος δόξαν. ἀριστόξενος δὲ καὶ ἐπαινῶν ἐφ' θηβαῖον αὐλεῖν μαθεῖν παρὰ ὀλυμποδώρου καὶ ὀρθαγόρα. καὶ τῶν πυθαγορικῶν δὲ πολλοὶ τὴν αὐλητικὴν ἤσκησαν, ὡς θυμοφάνης καὶ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν κατέλιπεν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀρχύτας. ἐμφανίζει δὲ καὶ ἀριστοφάνης ἐν τοῖς δαιταλεῖς περὶ τοῦ πράγματος ἐν οἷς φησὶν ὅταν λέγῃ

Ὅστις δ' αὖ περὶ αὐλοῖς καὶ λύραις κατατέτριμμαι χρώμενος, εἶτα με σκάπτειν κελεύεις.

φρυνίχος δ' ἐν ἐφιάλτῃ

οὐ τοῦ νῦν μόνον ἐστὶ σὺ κιθαρεῖν ἦν ποτὲ αὐλεῖν τ' ἐδίδαξας.

καὶ περὶ ἀθλων δέ φησιν ἐπίχαρμος ἐν μούσαις ἐπαυλῆσαι τοῖς διονυσίοις ἐν συρακούσαις. ἴων δ' ἐν φοίνικι. ἢ καινεῖ ἀλέκτωρ τὸν αὐλὸν καλεῖ ἐν φύτοις. ἐπὶ δ' αὐλὸς ἀλέκτωρ λύδιον ὕμνον ἀχαιῶν. ἐν δὲ φρυξὶ τὸν ἀλεκτρυόνα ἰλαῖον εἴρηκε σύριγγα διὰ τούτων. προθεὶς δὲ φησὶ σύριγξ ἰλαῖος ἀλέκτωρ. ἐν ᾧ δὲ λυδῷ φοίνικι ὁ αὐτὸς ἴων φησίν. ἔκτυπον ἄτων βαρὺ αὐλὸν ἔχοντι ῥυθμῷ ἄπο λέπτων ὦφ φρυγίῳ. βαρὺς δ' ὄφις παρὰ τὴν δ' κόρας αὐῶ προσάπτασιν, ἀναλογῶ τῷ τῶν σαλπίγγων κώδωνι, ὃν τοῦτο τέλος ἔχετο τῆς ἥδε ἡ βίβλος ἐταῖρε μοκράτες, ἡμιονὸν ἑλικοφῆ μήκος.

ΓΑΛΛΙΟΙ

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΣΗΝΔΕΙΠ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

Ἀλλ' ἐπεὶ πολὺς οὕτως λόγος συμποσίων προδιήνυται ὦ τιμόκρατες· ἐν οἷς πρὸ τούτων, παρελίπομεν δὲ αὐτῶν τὰ χρησιμώτατα καὶ οὐ βαρὺντα πρὸς ψυχήν, ὠφελοῦντα ἃ κατὰ παυσανίαν ἄπερ ὁ θεῖος ὅμηρος παρεισήγαγε, μνημονεύσω καὶ τὰ περὶ τούτ' λεχθέντα ὑπὸ τ' πάντα ἀρίστου μαντευέως· ἡμεῖς γὰρ κατὰ τὸν καλὸν ἀγάθωνα. τὸ μὲν πάρεργον ἔργον ὡς ποιούμεθα. τὸ δ' ἔργον ὡς πάρεργον ἐκ πονούμεθα. φησὶ δ' ὃν, ὁ ποιητὴς περὶ τ' μελάου τὸν λόγον ποιούμενος;

τὸν δ' ὕδρον δαινυῶντα γάμον πολλοῖσιν ἐτήσιον
ἥρως· ἡδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος ᾧ εἰ οἴκω.

ὡς νομίζεται ἄγειν συμπόσια περὶ τοὺς γάμους. τῶν τε γαμηλίων θεῶν ἕνεκα καὶ τῆς οἰονεὶ μαρτυρίας· ὁ δὲ πρὸς τοὺς ξένους συμπόσιον ὁ τῆς λυκίας βασιλεὺς διδάσκει οἷ) ἐστὶν δεῖ ἦν βελλεροφόντην μεγαλοπρεπῶς, δεξάμενος. ἐννῆ μαρξείνιαι καὶ σπένδεσθαι τοῖς ἱέρευσι. δοκεῖ γὰρ ἔχειν πρὸς φιλίαν τί οἶνος ἐλκυστικὸν παραθορμαίνων περὶ ψυχὴν καὶ διαχέων· διόπερ οὐδὲ πρότερον ἡρώων οἵτινες εἶεν, ἀλλ' ὕστερον ὡς τὴν ξενίαν αὐτὴν τιμῶντες ἀλλ' οὐ τοὺ ἐμβρεκὴς καθ' ἕκαστον ἡμῶν· τῶν δὲ νῦν δεῖπνων προνοοῦντες οἱ νομοθέται τά τε φιλετικὰ δεῖπνα καὶ τὰ δημοτικὰ προσέταξαν. ἔτι δὲ θιάσους καὶ τὰ φρατρικὰ καὶ πάλιν ὀργεωνικὰ λεγόμενα· πολλῶν γοῦν εἰσὶ φιλοσόφων οἳ ἄστει συνόδοι· τῶν μὲν διογενιστῶν· τ' δὲ ἀπολλοδωριστῶν λεγομένων. τ' δὲ, παναιλιαστῶν· κατέλιπε δὲ καὶ θεόφραστος εἰς τὴν τοιαύτην συνόδων χρήματα· μαθεῖν οὐχ ἵνα ἀκολασταίνωσι συνιόντες, ἀλλ' ἵνα τὰ κατὰ τ' συμποσίου λόγου σωφρόνως καὶ πεπαιδιωμένως διεξάτωσι· συνεδείπνουν δ' οἱ δημόται οἱ περὶ πύτανιν σώφρονα καὶ σωτῆρα τῶν πόλεων συνέδειπνα· πρὸς γοῦν τοιοῦτον συμπόσιον φησὶν ὁ δημοθένης, ἀνανήφειν τὴν ἐλατείαν κατάληψιν· ἑστία μὲν γὰρ ἔκει δὲ ἀγγέλλων τὶς ὡς τοὺς πρυτάνεις ὡς ἐλάτεια κατείληπται. καὶ τοῖς φιλοσόφοις δὲ ἐπιμελὲς ἦν συνάγοισι τοὺς νέους μετ' αὐτῶν, πρός τινα τεταγμένον νόμον διωκεῖσθαι. τῷ γοῦν ξενοκράτους ἐν ἀκαδημίᾳ καὶ πάλιν ἀριστοτέ-

54 γαλαιὸι σιωλιφπνῦντες. συμπόσιον ὁμηρικὸν, ἢ πλατωνικόν. συμπόσιον ξενοφῶντος, ἢ ὁμήρ.

λους, συμποτικοί τινες ἦσαν νόμοι. τὰ δ' ἐν ταφῇ φιλότιμα καὶ παρὰ τοῖς κρησὶν αἰσχρὰ μετὰ πάσης ἐπιμελείας αἱ πόλεις σιωπῶσιν. διὸ καί τις οὐκ ἀκόλουθος ἔφη. Οὐ χρὴ συμποσίοισι φίλους ἀπέχεσθαι. ἐπαίρους Δηρόν. ἀσάμενος δὲ πίλει χαριεστάτη αὐτῇ. Ἀντίπατρος δ' ὁ φιλόσοφος συμπόσιον ποτὲ σιωπῶν, σιωπᾶν ξεροῖς ὀρχομένοις ὡς πρὸ σοφισμάτων ὁρῶσιν. ἀρκεσίλαον δέ φασιν εἰς συμπόσιον παρακληθέντα καὶ συγκατακλιθέντα σὺν τῶν ἑταίρων ἐσθιόντων, αὐτὸν δὲ μηδενὸς ἀπολαῦσαι δυνάμενον, ἐπεί τις αὐτῷ τῶν παρόντων ὀβελίσκον ἔφασαν. Εὖσοι γένοιτο τηλέφου δ' ἀρωνιῶ. Ἐτυχε δ' ὁ κακοφοφατῶν, τήλεφος καλούμενος. ὁ δὲ ζωλῶν ἐπεί τις τῶν παρόντων ὀψοφαγῶν ἀπίσυρεν ἅμα τῷ παρατεθῆναι τὸ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος, στρέψας καὶ αὐτὸς τὸν ἰχθῦν, ἀπίσυρεν ἐπιλέπων. Ἰνὼ δὲ τὰ πὶ θάτερ' ὀβελιαρίζετο. Σωκράτης δ' ἰσῶν τινα ἀμέτρως τῇ ἐπιψήσει χρώμενον, ὦ παρόντες ἔφη. τίς ὑμῶν τῷ μὲν ἄρτῳ ὡς ὄψῳ χρῆται τῷ δ' ὄψῳ ὡς ἄρτῳ. ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν ὁμηρικῶν συμποσίων λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητὴς χρόνους. πρόσωπα. αἰτίας. τάξιν δὲ ὀρθῶς ἀπεμάξατο ὁ ξενοφῶν καὶ πλάτων. οἱ καταρχὰς τῶν ξυγγραμμάτων ἐκτίθενται πρὸ αἰτίαν τοῦ συμποσίου. καὶ τίνος οἱ παρόντες. ἐπίκουρος δὲ, οὐ τόπον. οὐ χρόνον ἀφορίζει. οὐ προλέγει οὐδέν. δεῖ οὖν μαντεύσασθαι πῶς ποτ' ἄνθρωπος ὀβελίσκους ἔχων κύλικα προβάλλει ζητήματα καθάπερ ἂν διαφορᾶς λέξεων ἀριστοτέλης, ἄλουτον καὶ κονιορτοῦ ἥκειν πλήρη τινὰ εἰδὴ ἐν συμπόσιον φησίν. ἔπειτ' ὁ μὲν ὅμηρος ἐκ διδάσκει τίνας κλητέον εἰπὼν ὡς τοὺς ἀρίστους τε καὶ αὐτίμους χρὴ καλεῖν. κέκλησκον δὲ γέροντα τὸν ἀρίστους πανταχοῦ. οὐχ ὅπου ἡσίοδος οὔτος γὰρ ἀξιοῖ καὶ τοὺς νέους μάλιστα καλεῖν ὅσους σίθεν ἐγγύθι ναίει. ἔστω γὰρ ὡς ἀληθῶς βρωτικῆς ὄντι ἀναιθησίας συμπόσιον. καὶ τῇ μὲν ἀνθρωπάτῃ τῶν παρημιῶν ἀρμόττον. Τηλοῦ φίλοι ναίοντες, οὐκ εἰσὶν φίλοι. Γῶς γὰρ οὐκ ἄλογον τόπῳ τὴν φιλίαν καὶ οὐ χρόνῳ κρίνεσθαι. τοιγαροῦν παρ' ὁμήρῳ μετὰ τὴν πεῖναν τοῖς δ' ὀγέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν. Παρὰ δὲ τοῖς οὐ τὰ σώφρονα συμπόσια σιωπῶσιν. τοῖς δ' ὁ κάλαξ πάμπρωτος ὑφαίνειν ἦρχε μῶκον. Ἔτι δὲ ὁ μὲν ὅμηρος ἡλικίαις εἰσάγει διαφόρους καὶ ταῖς προαιρέσεσι τοὺς κεκλημένους, νέσορα καὶ αἴαντα καὶ ὀδυσσέα. τὸν μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς ἀρετῆς αὐτεχομένους. ἤδη δὲ διαφόροις ὅλοις ὡρμηκότας εἰς αὐτήν. ὁ δ' ἐπίκουρος ἅπαντας εἰσήγαγεν προφήτας ἀτόμων. καὶ ταῦτ' ἔχων παραδείγματα, τήν τε τοῦ ποιητοῦ τῶν συμποσίων ἀκρίλιαν. καὶ τὴν πλατωνός τε καὶ ξενοφῶντος χάριν. ὧν ὁ μὲν πλάτων ἦν μὲν ὀρυξίμαχον, ἰατρόν. ἦν δὲ ἀριστοφάνη, ποιητήν. ἄλλον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως ἐόντων. οὔτε γὰρ κόλακα πρέπον ὄντα εἶναι, οὔτε μυκτηρισήν. πάλιν ἐπίκουρος ἐν τῷ συμποσίῳ ζητεῖ πολλὰ δυσωπεῖσθαι. ὥστ' οἰωνίσασθαι. εἰ θ' ἑξῆς πολλὰ πυρετῶν. πλὴν μὴν γὰρ ἐπιφέρουσαν τῇ λέξει ἀρυθμίαν τί δεῖ καὶ λέγειν. πλάτων δὲ ἦν μὲν ἔσω τῆς λυγγὸς ὀχλούμενον καὶ θεραπευόμενον ἀνακαγχυλιασμοῖς ὕδατος. ἐν δὲ ταῖς ὑποθήκαις τὸ καρφοῦς ἵνα πλὴν ῥῖνα κινήσας πᾶρη, παρείκει. κωμῳδεῖν γὰρ οὐ θέλει καὶ διασύρειν. χλευάζει τὸ τὰ ἰσόκωλα τὰ ἀγάθωνος καὶ τὰ ἀντίθετα. καὶ ἦν ἀλκιβιάδην δὲ παράγει λέγοντα ὅτι παχητᾶ. ἀλλ' ὅμως τοιαῦτα γράφοντες, ἦν ὅμηρον ἐκβάλλουσι τῶν πόλεων ἀλλ' οὔτε ἐκθύμβρασ' ἔφη δημοχάρης λόγχη οὔτ' ἐκ βιούτων λόγων ἀνὴρ ἀγαθὸς γίνεται οὐ μόνον δ' ἀλκιβιάδην διασύρει ἀλλὰ καὶ χαρμίδην καὶ βυθύδημον. καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν νέων. δῆλον δὲ κωμῳδοῦντός ὅτι τὴν ἀθηναίων πόλιν. ἦ τῆς ἑλλάδος μουσεῖον. ἰὼ ὁ μὲν πίνδαρος ἑλλάδος ἑλλάδα. ὁ δὲ πύθιος, ἑστίαν καὶ πρυτανεῖον τῶν ἑλλήνων. διό τι βίαιον καταψεύσασθαι τῶν νεανίσκων πάρεστι σκοπεῖν ἐξ αὐτοῦ τοῦ πλάτωνος. ἦν μὲν γὰρ ἀλκιβιάδην φησὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ πεπρακμάσαντα, ὅ τε πρῶτον ἄρξαντα σωκράτει λαλεῖν, ὅτε πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ τοῦ σώματος ἐπιθυμηταί. λέγει γὰρ ταῦτα καταρχὰς τοῦ διαλόγου. τὰ δ' ἐν τῷ χαρμίδῃ ἀνταπώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ὁ βουλόμενος ἔσεται. ποιεῖ δ' αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδινιῶντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ὄψει μὴ γινόμενον ἔξεσρον. μὴ καθάπερ νεκρὸν ὑποπεπωκότα λέοντος ἀλκῆ. ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησὶ τῆς ὥρας αὐτοῦ. ἀλλὰ μὴν καὶ ξενοφῶντος συμπόσιον καὶ πάρ' ἐπαινούμενον οὐκ ἐλάττους ἔχει τύπων ἐπιλήψεις. καλλίας μὲν δὴ σωκράτει ἐν συμπόσιον ἐπειδὴ πάρ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ αὐτόλυκος παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. καὶ βυθὺς οἱ κατακλιθέντες τῷ παιδὶ προσέχουσι τὸν νοῦν. καὶ ταῦτα τοῦ πατρὸς παρακαθημένου ὥσπερ γὰρ ὅταν φέγγος σὺν νυκτὶ παρῇ, πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τὸν αὐτολύκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται ὄψις ἐφ' ἑαυτό. ἔπειτα τὸ παρόντος οὐλὲς ἦν ὃς ἂν ἔπαχθες τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου. οἱ μὲν γε σιωπηλότεροι ἐγίγνοντο. οἱ δὲ οὐκ ἐχρημάτιζόν πως. ἀλλ' ἔχ ὅμηρος τοιοῦτόν τι εἰπεῖν ἐπιχειρήσει. οὐ πάρ τὸ ἐλάσσης παρόσης πάρ τὸ κάλλος τὶς τὸ σὺν τῶν αὐτῇ διαυτὸ ἔπιν ὑπὸ τὸ ἀληθείας ἐκ νικώμενος.

Οὐ νέμεσις Ζῶός τε καὶ θυκυδίδας ἀχαιὰς
Τοιῇ, ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν.
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν. Εἶτα φησὶν Ἀλλὰ καὶ ὥστοιγε πάρ ἐοῦσ' ἐν νηυσὶ νεέσθω.

Τάδε μειράκια τὰ ὡς ἦν μενέλαον παραγωνόμενα ὁ νέσορος υἱὸς καὶ ὁ τηλέμαχος σὺν οἴνῳ ὄντες καὶ ἐν γαμικῷ συμποσίῳ διατείβοντες, καὶ τῆς ἑλένης παρκαθημένης ὡς πρέπον ἦσιν ἡσυχίαν ἄγοντες πρὸς τὸ ἀβρὸν βόητον ἐκ κεκωφωμένοι κάλλος. ὁ δὲ σωκράτης τίνος χάριν τῶν αὐλητρίδων αἰεχόμενος καὶ τὴ

ἐρχομένα

Συμπόσιον ὁ μενελάου. Αὐλή, καὶ μενελάου συμπόσιον

ὀρχηθμόν παιδὸς καὶ κιθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυβιστώσης γυναικὸς ἁπλῶς ἐν μύροις ἀπείπατο οὐ γὰρ ἂν αὐτοῦ ἀγελαστὶ ἥνεχετο κατὰ νοῦν ἔχων ταῦτα τὰ ἔπη. Τοὺς ὠχριῶντας τοὺς ἀνυποδήτους λέγοις, Ὧν ὁ κακοδαίμων σωκράτης καὶ χαιρεφῶν. Καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ αὐστηρότητι. ὁ γὰρ δὴ κριτόβουλος μειράκιον ἀστεῖον γέροντα καὶ διδάσκαλον αὐτὸν ἦν σωκράτη σκώπτει· πολὺ τῶν σεμνῶν ἀεχὶ λέγων εἶναι· ὁ δὲ αὖ τῷ διαμορφοσκοπεῖται καὶ κριτὰς ἑλόμενος τόν τε παῖδα καὶ πὼ ὀρχήσίδα, προτίθησι νικητήρια φιλήματα τῶν κριτῶν· τίς οὖν τῶν νέων ἐν τυχὼν τούτοις οὐκ ἐπιτεθήσεται μᾶλλον ἢ πρὸς ἀρετὴν προαχθείη· παρὰ δ' ὁ μήρῳ ἐν τῷ τοῦ μενελάου συμποσίῳ προβάλλουσιν ἀλλήλοις ὥσπερ ἐνδιατριβῆς ζητήματα καὶ πολιτικῶς ὁμιλοῦντες τοῦ ποιεῖν ἀλλήλους καὶ ἡμᾶς· ὁ γοῦν μενέλαος παραγενομένων ἐκ τοῦ λουτρῶνος τῶν περὶ τὴν τηλέμαχον καὶ τῶν περὶ τὴν ἑλένην παρακαλεῖ μεταλαμβάνειν λέγων τάδε. Σίτου δ' ἄπτεσθον καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα Δείπνου πασαμένω ἐρήσομεν οἵ τινες ἐσσί. Ἔπειτα προσπιλίδωσι τῶν παρακειμένων αὐτῷ φιλανθρωπευόμενος. Ὡς φάτο καὶ σφιν νῶτα βοὸς παραπίονα θῆκεν Ὁππ' ἐν χερσὶν ἔλῃσι τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ· Φαγόντες δ' ἐκεῖνοι μετὰ σωπῆς ὡς πρέπει νέοις ἀλλήλοις ὁμιλοῦσιν ἡρέμα προσκύψαντες οὐ περὶ ἐδισμάτων φασίν· οὐ δὲ πε
ἐν θεραπαινῶν τῶν κεκλημένων ὑφ' ὧν ἐλούσαντο. περὶ δὲ τῶν κτημάτων τῶν ὑποδεξαμένου ξενίου που ποιοῦνται δόμοις ἐν κτήματα κεῖται. Βέλτιον γὰρ οὕτως φησὶν ὁ σόλυκος γράφεσθαι. ἀρίσταρχος δὲ οὐδέτερον γράφει. ξυνός που δίνδε γ' ὀλύμπου ἔνδοθεν αὐλή. Οὐ γὰρ τῆς οἰκίας ὁ κάλλος μόνον ἀποθαυμάζουσι πῶς γὰρ ἤλεκτρον καὶ ἄργυρος καὶ ἐλέφας ἐν τοῖς τοίχοις ἦν. ἀλλὰ τὰ μὲν περὶ τὸν οἶκον εἰρήκασιν ὡς ἔστι δώματα ἠχήεντα. ποιοῦνται γὰρ δὴ τὰ ὑψόροφα καὶ μεγάλα. περὶ δὲ τῶν σκευῶν ὁ Χρυσοῦ τ' ἠλέκτρου τε καὶ ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος. οἷς εἰκότως ἐπιφέρεται. ξυνός που ποιοῦνται δόμοις ἐν κτήματα κεῖται Ὅσα τὰ δ' ἄασται πολλὰ σίβας μ' ἔχει εἰσορόωντα. Οὐκ ἔστιν δ' ἀκόλουθον τῷ ξυνός που δίνδε γ' ὀλύμπου ἔνδοθεν αὐλή, ἐπιφέρειν ὅσα τά δ' ἄασται πολλὰ σόλοικον ὂν τῷ ἀσωπήτει τῆς ἀκαιρώσεως· ἔτι δ' ἴνιον οὐ δ' ἡ αὐλὴ ἁρμότ τει ἐνδὶ τὸν οἶκον. ὁ γὰρ διαπεπτωκὼς τόπος αὐλὴ λέγεται· καὶ διαυλωνίζειν φαμὲν τὸ διεχόμενον ὀξὺ ἐκ τόρου πνεῦμα χωρεῖον. εἰ δὲ αὐλὸς μὲν τὸ ὄργανον ᾧ διορχεῖται τὸ πνεῦμα καὶ πᾶν τὸ διατεταμένον εἰς βυθύτητα σχῆμα αὐλὸν καλοῦμεν, ὥσπερ τὸ στάδιον καὶ τὸν κρουνὸν τοῦ αἵματος· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνάρῑναστ παχὺς ἦλθε καὶ ἐνὶ τοῦδε κεφαλαίαν ὅταν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς ἑρθὸν ἀκτείνῃ αὐλῶπιν· λέγονται δὲ ἀθήνησι καὶ ἱδροί τινος αὐλῶνος ὧν μέμνηται φιλόχορος ἐν τῇ εἰνάτῃ· καλοῦσι δ' αὖ σενικῶς τοὺς αὐλῶνας, ὥσπερ θουκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ· καὶ πάντες οἱ καταλογάδην συγγραφεῖς. οἱ δὲ ποιηταὶ θηλυκῶς. καλλῖνος μὲν ἀχιλλεῖ Βαθείαν εἰς αὐλῶνα περίδρομον σταθοῦ, καὶ σοφοκλῆς σκύθαις. κριμνούς τε καὶ σῆραγγας ἠδ' ἐπακτίδας αὐλῶνας· Ἐκδεκτέον οὖν καὶ δ' παρὰ βραδυθυμίᾳ ἐν τῷ δρμῇ θηλυκῶς εἰρῆσθαι. Βαθὺς διαφύεται αὐλών, Ἀντὶ τοῦ βαθεῖα· καθάπερ λέγεται θηλυς ἔδρη· πᾶν οὖν τὸ διοῦτον αὐλήτε καὶ αὐλὼν λέγεται· νῦν δὲ τὰ βασίλεια λέγουσιν αὐλάς· ὥσπερ μίλτιαδης αὐλὰς θεραπεύειν καὶ σατράπας· καὶ δίφιλος Αὐλὰς θεραπεύειν ἔστιν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ ἡ φυγάδος· ἢ πεινῶντος· ἢ μαστιγίου. Ἢ τοι δὴ μὲν μεγάλους ἔχειν τοὺς πρὸ τῶν οἰκων ὑπαιθρίους τόπους ἢ τῷ παραωλίζεσθαι καὶ παρακοιμᾶσθαι τοὺς δορυφόρους τοῖς βασιλείοις ὅμηρος δὲ πὼ αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐνδὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων· ἔνθα ἦν ὁ τοῦ δρκείου ξυνὸς βωμός· ὁ μὲν γε πολὺς καταλαμβάνεται Αὐλὴς ἐν χορτῳ. ἔχ δὲ χρύσειον ἄλεισον Σπένδων αἴθοπα οἶνον, ἐπ' ἀθρόοις ἱδρῦσι. Ὁ δὲ πρίαμος Αὐλὴς ἐν χορτοισι κυλινδούμενος κατὰ κόπρον. καὶ ὁ ὀδυσεὺς προστάττει τοῖς περὶ τὴν φήμιον Ἀλλ' ἴξελθόντες μεγάρων δυναιετάόντων ἐκ φόνου εἰσαυλήν. Ὅτι δὲ ὁμοῦ τόν τ' οἶκον καὶ τὰ κτήματα ἐωνήνεσεν ὁ τηλέμαχος, ἐμφανίζει ὁ μενέλαος· Τέκνα φίλ' ἤτοι ξυνὶ βροτῶν οὐκ ἄντις δρίζον. Ἀθανάτοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν. Ἀλλὰ χρὴ ἐπανιτέον ἐνδὶ τὸ συμπόσιον ἐν ᾧ ὅμηρος ἐπιδεξίως ἀφορμὴν εὗρε λόγων, ὥστε κτῆσιν συμπείναι φίλου· οὐχ ὡς πρόβλημα προτείνει· ἀλλ' ἐπιχειρήσας παρενήνεγκε ὁ μενέλαος ἐπειδὴ ἤκουσε τῶν ἐπαίνων. τὸ μὲν εἶναι πλούσιος, οὐκ ἀρνεῖται. καὶ γὰρ ταῦθα δὲ πολιτελῶς ἂν φθόνον. πολλὰ γὰρ φησι παθὼν ἔχειν αὐτόν· οὐ μήν τοι ἀξιοῖ ἴσα τὴν θεοῖς συμπείνειν· ἀθανάτοι γὰρ τοῦ γε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν· ἐπιλειξάμενος δὲ φιλάδελφον ἦθος καὶ μετ' ἀνάγκης φήσας ζῆν τε καὶ πλουτεῖν, αὖτις παρέθηκε τὸν τῆς φιλίας λόγον· ὡς ὄφελον τε πεντάτην πὸρ ἔχων ἐν δώμασιν μοῖραν Ναίειν· οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἵ περ τ' ὄλοντο Τροίῃ ἐν εὐρείῃ· ἑκὰς ἄργεος ἱπποβότοιο. Τίς ἂν οὖν τῶν ἐκγόνων ἐκείνων τῶν τοῦ διοῦτου τεθνηκότων οὐκ ἂν ἀνταξίαν δόξειεν πὼ ἐνδὶ τῇ σεμνύσει τοῦ πατρὸς λύπην τῇ τοῦ πατρὸς εὐχαρίστῳ μνήμῃ διαρθρουμένῳ· ὅπως δὲ μὴ δόξῃ κοινὸς εἶναι πρὸς πάντας τοὺς παρακλησίως αὐτῷ πὼ εὔνοιαν ἐνδεδειγμένους ἐπήνεγκεν· Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύμενός περ Ὡς ἐμός· ὅστε μοι ὕπνον ἀπερύκοι καὶ ἐδωδήν· Ἵνα δὲ μὴ φαίνῃ μηδενὸς τ' ἐκείνα παραμελῶν, ἐμνήσθη κατ' ὄνομα· Ὀδύροντ' ἠύπου αὐτόν. λαβὼν δὲ ὁ χερῶν καὶ ἐκ φρεσὶν πηνελόπειαν.

56 Ὁ μὲν οὖν μενέλαος, μενέλαου μὲν αἰγυπτίου, πλάτωνος, καὶ ὁ μὲν τὸ συμπόσιον·

Τηλέμαχος μὲν οὖν ἔλειπε νέον γενόμενον τὸν οἶκον· τὸν δὲ δι' ἀκρύσαντος πρὸς πολὺ μνήμην, ὁ μὲν ἐφίσησι· καὶ νῦν δὲ οὕτω τῆς ἐλένης ἐπεισόδιον καὶ ἐκείνης ἐκ τῆς ὁμοιότητος τεκμηριωμένης, πάνυ γὰρ αἱ γυναῖκες δι' ὃ μάλιστα ἐπιθυμοῦσι πολὺ ἀλλήλων σωφρονεῖν, δεῖναι τὰς ὁμοιότητας τῶν παίδων πρὸς τοὺς γονέας ἐλέγξαι, παρεμβάλλοντός τινα λόγον, καὶ τὸν πεισιστράτου καὶ γὰρ καὶ ἐκεῖνον μὴ παρεῖναι δορυφορήματος τρόπον· καὶ διαλεχθέντος ὑβριστικῶς τοῦδε τῆς αὐλοῦς τὸν τηλεμάχου, πάλιν ἐπιβάλλει ὁ μενέλαος τοῦδε τῆς τὸν ὀδυσσέως φιλίαν, ὅτι μετὰ μόνου ἠκατηγωνίσατο μάλιστ' ἂν ἢ θελήσαι μετ' ἐκείνου· κατὰ δὲ τὸ εἰκὸς, οἱ μὲν δι' ἀκρύουσιν· ἡ δ' ἑλένη διὸς οὖσα θυγάτηρ καὶ παρὰ τῶν ἐν αἰγύπτῳ σοφῶν μεμαθηκυῖα πολλοὺς λόγους εἰς τὸν οἶνον ἐμβάλλει πάνακες τῷ ὄντι φάρμακον· καὶ ἄρχεται δικαιοῦσθαι τὰ τοῦδε τὸν ὀδυσσέως μετὰ ξυντεταλασπουργίαν ἀπομένη, οὐ δι' αἵρεσιν ἔχουσα πρᾶξιν, ἀλλ' οἷον θεὸν ἔχουσα πρὸς τοιαύτην αἵρεσιν· ἡγοῦμαι δὲ ἁρμοστὴν τὴν ἐρχομένην πρὸς αὐτὴν μετὰ δὲ μονομαχίαν ἐπιζεύγνυται.

Γρηῒ δ' ἐμὲν εἰκὼς παλαιγενέϊ προσέειπεν
Ἥ σκέλε' ἔσω καλά. Ἐμφανίζεται δ' αὐτῆς οὐ παρέργως τὸ φίλεργον καὶ κεκοσμημένον·
Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' ἀμφίπολος φυλὼ παρέθηκε φέρεσα
Ἠλακάτη τετάνυσο ἰοδνεφὲς ἔριος ἔχουσα.
Φῆσιν τηλεμάχῳ πέπλον τινὰ δωρουμένη, φησὶ· μνημεῖον χειρῶν· πολυηράτου εἰς γάμου ὥρην. Σὴ δ' ἀλόχῳ φορέειν. Αὕτη δὲ ἡ φιλεργία τὴν σωφροσύνην αὐτῆς καταμηνύει· οὐ γὰρ δὴ θρυπτομένη δι' ἃ μάλιστα εἰσάγεται· βυρίσκεται γοῦν τοῦδε ἱστὸν ὑφαίνουσα καὶ ποικίλλουσα.
μαρμαρέην· πολέας δ' ἐν πᾶσιν ἄεθλους
Οὕς ἔθεν οὕνεκ' ἔπαχον ὑπ' ἄρνος παλαμάων.

Διδάσκει δ' ἡμᾶς ὅμηρος ὅτι δεῖ τοὺς κεκλημένους ἐφ' ἑστίαν παρακαλεῖν ἀπαναίσασθαι τοὺς κεκλημένους· ὁ μὲν τηλέμαχος τὸν μενέλαον. Ἀλλ' ἄγε τοι δύνῃ φράσεθ' ἡμέας· ὄφρα κεν ἤδη
Ὑμῶν ὑπὸ γλυκερῷ παρπάμενοι κοιμηθέντες. Ἡ δὲ προαποιουμένη μήτωρ ἔην ἀθηνᾶ πρὸς ἓν νέσορα. Ἀλλ' ἄγε τάμνετε μὲν γλῶσσας· κοράσασθε δὲ δεῖπνον.
Ὄφρα ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
Σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα τοῖο γὰρ ὥρη. Ἐν δὲ ταῖς τῶν θεῶν ἑορταῖς, οὐ δ' ὅσον εἶναι δοκεῖ πλέω χρόνον παραμένειν· γνωμικῶς γοῦν φησὶ παρὰ τῷ ὁμήρῳ ἡ ἀθηνᾶ. Ἦ δὴ γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον οὐδὲ ἔοικε
Δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασέμεν· ἀλλὰ νέεσθαι. Καὶ νῦν δὴ νόμος ἐκ θυσιῶν τινῶν πρὸ ἡλίου δύοντος ἀπιέναι. Καὶ παρ' αἰγυπτίοις δὲ ὁ παλαιὸν σωφρονικῶς διεξήγετο ὁ τῶν συμποσίων γένος· καθάπερ εἰρήκεναι δοκεῖ ὁμηρικὸς ὁ τοῦδε τούτων γεγραφώς· καὶ ἡμεῖς μὲν γ' ἐδαίσαμεν ἀφθίτῳ ἤτορ ἔδοντες
ὅσσον ἐκὼς ἀν γένοιτο πρὸς εὐθυμίαν· ἵνα ὁ πίνδαρος αἰτεῖται παρὰ τοῦ διός· Τί δ' ὀπίσω φίλος σοί τε καρδιοβρόντα κρονίδα. φίλος δὲ μοίσαις εὐθυμίᾳ τε μελῶν εἶναι· τὸ αὐτὸ μαίσε· δ' ὁ πλάτωνος συμπόσιον, οὐ σωφρόνιόν ἐστιν οὐδὲ βουλευτήριον οὐλέχη φιλοσόφων· σωκράτης γὰρ οὐδὲ τοῦ συμποσίου ἀποσῆναι θέλει· καί τοι ὀρυξιμάχου καὶ φαίδρου, καὶ ἄλλων τινῶν ἀποστάντων· ἀλλ' ἐγρήγορε μετ' ἀγάθωνος καὶ ἀριστοφάνους· καὶ πινὶ δὲ ἀργυρῶν φιάλαις· καλῶς γάρ μοι τὰ μεγάλα ποτήρια ὄπως ὠνόμασε· πινὶ τ' ἐκ τῆς φιάλης ἐπιδέξια· φησὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τοὺ μὲν δύο νυστάζειν· καταλαρβεῖν δὲ πρότερον τὸν ἀριστοφάνη ἤδη δὲ ἡμῶν ὑποφαινούσης τὸν ἀγάθωνα καὶ σωκράτην καταλαμβάνει· ἐκαθέζοντο δὲ καὶ διαιωνοῦντες οἱ τότε ὁμαχῷ γοῦν ὁ ὅμηρος φησίν. Ἐξείης ἕζοντο κατακλισμούς τε θρόνους τε. Ὁ γὰρ θρόνος αὐτὸ μόνον ἐλευθέριός ἐστι καθέδρα· ὃν ὑποπολιῶν ὅπερ θρῆνυν καλοῦντες, ἐντεῦθεν αὐτὸν ὠνόμασαν θρόνον τ' θρήσασθαι χέειν, ὅπερ ὠδὶ τοῦ καθέζεσθαι πάσουσιν, ὡς φιλήτας· θρήσασθαι γὰρ πλατάνῳ ἰκὼ

ὑπό·

ὁ μικρὸν συμπόσιον. Ἀντίοχος ὁ ἐπιμανής. Ἀντιόχου πομπεία. 57

ὑπό. ὁ δὲ κλισμὸς ὡδὶ πως τρόπῳ κεκόσμηται ἀνακλίσει. τούτων δ' αὐτελέστερος ἦν ὁ λίφρος. τῷ γοῦν ὀδυνᾶσθαι ἐπαίτιον εἶναι δοκοῦσι, λίφρον ἀεικέλιον φησὶ καταθεὶς ὀλίγην τράπεζαν. οἱ δὲ κρατῆρες αὖ τοῖς ὥσπερ ἔχει καὶ τοὔνομα κεκραμένοι παρεσκεύασαν. ἐξ ὧν οἱ κοῦροι διακονούμενοι, τοῖς μὲν ἀθλιωτάτοις ἀεὶ κοτύλας παρεῖχον φορητόν. τοῖς δ' ἄλλοις ἐξ ἴσου διάκεμον. ὁμοῦ ἀγαμέμνων πρὸς ἓν ἴδωμεν φησί. Σὸν δὲ κοτύλιον δέπας ἀεὶ ἔσκεν ὥσπερ ἐμοὶ πιέειν ὅτε θυμὸς ἀνώγει. Προέπινον δ' ἀλλήλοις οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς. ἔθος γὰρ προεκπιεῖν ὕβριν ἀλλὰ μεσὸν ἦν σκύφον. Γλυκάμενος δ' οἴνοιο δέπας δεδεκτ' ἀχιλῆα. Ὁ δ' ἀκμὴς δὲ καὶ προφὰς ἐλάμβανον προειρήκαμεν ἤδη. ὅτε δὲ χρεῖς ἦσαν. διὰ δ' αὖ ἦν, ποτὲ μὲν ἄρισον. ποτὲ δὲ δεῖπνον ὀνομάζεσθαι. γελοῖοι γάρ εἰσιν οἱ φάσκοντες ὅτε καὶ τέσσαρσ' ἐλάμβανον. ἐπεὶ ὁ ποιητὴς ἔφη. σύ δ' ὄρχεο δειελιήσας οὐ νοσέοντες ὅτε λέγει τὸν δειλινὸν διαζίψασ' χρόνον ὅμως δὲ οὐδεὶς δείξει παρὰ τῷ ποιητῇ χρίς τινα λαμβάνοντα ζοφάς. ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ ἐφεξῆς πιθέντες τούτους τοῦ στίχου. Σῖτον δ' ἀλφίοιο τάμίη παρέθηκε φέρουσα Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα χαριζομένη παρεόντων. Δαιτρὸς δὲ κρεάων πίνακας παρέθηκεν ἀείρας. Εἰ γὰρ εἴδατα παρέθηκεν ἡ ταμίη, δῆλον ὡς κρεάτων λείψανα τυγχάνοντα, τὸν δαιτρὸν οὐκ ἔδει παρεισφέρειν. διόπερ ὀλίγιστον ἀπαρκεῖ. Ἀπαλλαγέντων δὲ τῶν δειπνούντων αἱ τράπεζαι ἐβαστάζοντο, ὥσπερ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι καὶ λέγει. Ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον εὖτε δαιτός. Δῆλον ὡς τὰ ἀζυγία. καὶ γὰρ τῶν ὅλων τὰ σκεπαστικὰ θώρηκα καὶ κνημῖδας καὶ τὰ τούτοις ἐμφερῆ λέγουσιν εὖτε. καθάπερ αἴτια τῶν τὸ σώματος μερῶν ὄντα. τῶν δὲ ἡρωϊκῶν οἴκων τοὺς μείζονας ὅμηρος μέγαρα καλεῖ καὶ δώματα καὶ κλισίας. οἱ δὲ νεώτεροι, ξενῶνας καὶ ἀνδρῶνας νομίζουσι. τί οὖν ὀνομάσιμον αὐτοῖς φίλοι; Συμφέρον ὅπερ Ἀντίοχος ὁ ἐπιφανὴς μὲν κληθείς, ἐπιμανὴς δὲ ἐκ τῶν πράξεων ὀνομασθείς, βασιλεὺς δὲ Συρίας τῆς ἐπὶ σελεύκου εἷς, ὡδὶ οὐ φησὶ πολύβιος τάδε. ὡς ἀποδιδράσκων ἐκ τῆς αὐλῆς εὐθέως οὐ θεραπεύοντας τύχοι τῆς πόλεως αὐτῶν ἐφαίνετο δύστροπος καὶ τεῖρος. μάλιστα δὲ πρὸς τοῖς ἀργυροκοπείοις διέκειτο καὶ χρυσοχοίοις διαπιλοτῶν καὶ φιλοτεχνῶν πρὸς τοὺς θρύπτας καὶ τοὺς ἄλλως τεχνίτας. ἔπειτα καὶ μεθ' ὁμοτῶν ἀνθρώπων συγκαταβαίνων ὁμιλεῖ ᾧ τύχοι. καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων σωφρονίζων τῶν δυτελεστάτων. ὅτε δὲ τῶν νεωτέρων ἀλαθινόν τινας σωφρονιζομένους οὐδεμίαν ἔμφασιν ποιοῖτο, παρλιὸ ἐπικωμάζων μετὰ κραμίου καὶ συμφωνίας. ὥστε τοὺς μὲν ἄλλους ἀφ' ὁδοῦ παράγεσθαι φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ πλὴν βασιλικῶν ἀποθέμενος ἐσθῆτα τὴν τυχοῦσαν ἀναλαβὼν περιῄει κατὰ τὰς ἀγορὰς ἀρχιερεσιάζων. καὶ τοὺς μὲν δεξιούμενος. τοὺς δὲ καὶ πύγας παρεφίλει φορεῖν αὐτῷ τὴν ἄφον ποτὲ μὲν ὡς ἀγορανόμος γένηται. ποτὲ δὲ καὶ ὡς δημαρχῇς. τυχὼν δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ καθίσας ἐπὶ ἐλεφάντινον δίφρον κατὰ τὸ παρὰ ῥωμαίοις ἔθος, διήκουε τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν γινομένων συναλλαγμάτων καὶ διέκρινε μετὰ πολλῆς σπουδῆς καὶ προθυμίας. ἐξ ὧν εἰς ἀφέλειαν ἦγε τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιεικεῖς. οἱ μὲν γὰρ ἀφελῆ ἵνα αὐτὸν εἶναι ὑπελάμβανον. οἱ δὲ μανικόν. καὶ γὰρ ὡδὶ τὰς δωρεὰς ἦν παραπολλύσιος. ἐλίδιον γὰρ τοῖς μὲν ἀσπιδαλόους δορυφορείους. τοῖς δὲ φοινικοβαλανίους. ἄλλοις δὲ χρυσίον. καὶ ἐξ ἁπάντησεως δέ τισι τυγχάνων οὓς μὴ ἑωράκει ὥστε ἐλίδου δωρεὰς ἀπροσδοκήτους. ἐν τε ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καὶ ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς τιμαῖς πάντας ὑπερέβαλλε τοὺς βασιλευκότας. ἦγε δ' αὐτὸς τεκμήραιθ' ἔκτε τὰ παρ' ἀθηναίοις ὀλυμπιεῖα. καὶ τῶν ὡδὶ τὸν ἐν δήλῳ θωμὸν ἀνέθηκε αὐτῶν. ἐλούετο δὲ ἐν τοῖς δημοσίοις βαλανείοις. ὅτε δημοτῶν ἦν τὰ βαλανεῖα πεπληρωμένα κραμίων εἰς φορομένων αὐτῷ μύρων τῶν πολυτελεστάτων. ὅτε καί τινος εἰπόντος μακαρίοι ἐστὲ ὑμεῖς οἱ βασιλεῖς, οἱ καὶ τούτοις χρώμενοι, καὶ ὁσιωδότες ἡδύ, καὶ μισοπόνηρον ἄνθρωπον προσειπών ὅπου κεῖνος τῇ ἑξῆς ἐλούετο, ἐπεισελθὼν ἐποίησεν αὐτὸν καταχυθῆναι τῆς κεφαλῆς μέγιστον κράμιον πολυτελεστάτου μύρου τῇ ἑξῆς ἡλουμένης. ὡς πάνυ σ' ἀνασάντα κυλίεσθαι λουμένους τῷ μύρῳ. καὶ ὅτε πὼ γλισχρότητα καταπίπτοντας γέλωτα παρέχειν καθάπερ καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος βασιλεὺς ἀκούσας τοὺς ἐν τῇ μακεδονίᾳ σωματελεσμένους ἀτῶνας ὑπὸ αἰμιλίου παύλου τοῦ ῥωμαίων στρατηγοῦ, βαλόμενος τῇ μεγαλοβρύᾳ δωρεᾷ ὑπεράραι τὸν παῦλον, ὃς ἔπεμψε πρέσβεις καὶ θεωροὺς εἰς τὰς πόλεις καταγελοῦντας τοὺς ἐσομένους ἀτῶνας ὑπ' αὐτοῦ ὡδὶ διάφωνις. ὡς πολλῷ γινέσθαι τῶν ἑλλήνων σωθῆναι εἰς πὼ ὡς αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποιήσατο τῆς παννυχίου πὼ πομπείαν οὕτως ἐπιτελεσθεῖσαν. καθηγοῦντο τὸ ἵππεις ῥωμαϊκὸν ἔχοντες καθοπλισμὸν ὑπὸ θώραξιν ἁλυσιδωτοῖς ἄνδρες ἀκμάζοντες ταῖς ἡλικίαις πεντακισχίλιοι. μεθ' οὓς μυσοὶ πεντακισχίλιοι συνεχεῖς ἦσαν. κίλικες δ' εἰς τὸν τῶν ὁπλιτῶν τρόπον καθωπλισμένοι τετρακισχίλιοι χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους ὑπὸ δὲ τούτοις, θρᾷκες τετρακισχίλιοι. καὶ γαλάται πεντακισχίλιοι. ἄλλοι δὲ ἀργυράσπιδες ὅσοι ἐπηκολούθει μονομάχων ζεύγη διακόσια τεσσαράκοντα. τούτων κατόπιν ἦσαν ἱππεῖς πισαῖοι μὲν χίλιοι. πολίται δὲ τετρακισχίλιοι. ὧν οἱ μὲν πρώτους ἦσαν χρυσοφάλαροι καὶ χρυσοστέφανοι. οἱ δ' ἄλλοι ἀργυροφάλαροι. μετὰ δὲ τούτους ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἑταῖροι ἱππεῖς. οὗτοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι πάντες χρυσοφάλαροι. τούτοις συνεχὴς ἦν τὸ τῶν φίλων σύνταγμα. ἴσον καὶ κατὰ τὸ πλῆθος καὶ κατὰ τὸν κόσμον. ὑπὸ δὲ τούτοις ἐπίλεκτοι χίλιοι. τελευταία δ' ἦν ἡ κατάφρακτος ἵππος οἰκείως τῇ προσηγορίᾳ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμένων πρὸς ὅπλοις. ἦσαν δὲ καὶ αὐτοὶ

χίλιοι καὶ πεντακόσιοι· πάντες δ' οἱ προειρημένοι εἶχον πορφυρᾶς ἐφαπτίδας, πολλοὶ δὲ καὶ διαχρύσους καὶ ζωωτάς. ἔξιππα μὲν ἦν ἑκατόν· τέθριππα δὲ πεντήκοντα· ἔπειτα ἐλεφάντων ἅρμα καὶ συνωρεῖς· καθ' εἷς δὲ ἐπόντο ἐλέφαντες διεσκευασμένοι τετράκοντα καὶ ἕξ· πρὸ δ' ἄλλην πομπὴν λέγειν δεῖ δυσέφικτον ὡς σὺν κεφαλαίῳ δὲ λεκτέον· ἔφηβοι μὲν γὰρ ἐπόμπευσαν εἰς ὀκτακοσίους, χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους. βόες δ' εὐφερεῖς τοὐλὶ χιλίους. θεωρία δὲ βραχὺ λείπουσα τριακοσίων ἐλεφάντων δι' ὀδόντος ὀκτακόσιοι· ἡ δὲ τῶν ἀγαλμάτων πολυπλοῦς, οὐ διωατὸν ἐξηγήσασθαι· πάντων γοῦν τῶν παρ' ἀνθρώποις λεγομένων ἢ νομιζομένων θεῶν ἢ δαιμόνων, προσῆν δὲ ἡρώων εἴδωλα διήκετο· τὰ μὲν κεχρυσωμένα· τὰ δ' ἠμφιεσμένα στολαῖς διαχρύσοις· καὶ πᾶσι τούτοις οἱ προσήκοντες μῦθοι κατὰ τὰς παραδεδομένας ἱστορίας σὺν διασκευαῖς πολυτελέσι παρέκειντο· εἵπετο δ' αὐτοῖς καὶ νυκτὸς εἴδωλον· καὶ ἡμέρας· γῆς τε καὶ ὥρανοῦ καὶ ἡλίου καὶ μεσημβρίας· τὸ δὲ τῶν χρυσωμάτων καὶ ἀργυρωμάτων πολυπλοῦς οὕτως ἂν τις ὑπονοήσειεν· ὅσον ἦν σάτυρος γὰρ τῶν φίλων Διονυσίου τοῦ ἐπιστολογράφου χίλιοι παῖδες ἐπόμπευσαν, ἀργυρώματα ἔχοντες ὧν οὐδὲν ἐλάττον ὁλκὴν εἶχε δραχμῶν χιλίων· βασιλικοὶ δὲ παῖδες παρῆλθον ἑξακόσιοι χρυσώματα ἔχοντες· ἔπειτα γυναῖκες ἐκ χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν μύρων ἔρραινον εἰς διακοσίας· ταύταις δ' ἑξῆς ἐπόμπευον σὺν χρυσώποσι μὲν φορείοις, ὀγδοήκοντα γυναῖκες· ἀργυρώποσι δὲ πεντακόσιαι καθήμεναι πολυτελῶς διεσκευασμέναι· καὶ τῆς μὲν πομπῆς τὰ ἐπιφανέστατα ταῦτα ἦν· ἐπιτελεσθέντων δὲ τῶν ἀγώνων καὶ μονομαχιῶν καὶ κυνηγεσίων κατὰ φρίκον θ' ἡμέρας σὺν αἷς τὰς θέας συνετέλει, πέντε μὲν τοὺς πρόταυρα σὺν τῷ γυμνασίῳ πάντες ἐκ χρυσῶν ὁλκείων ἠλείφοντο κροκίνῳ μύρῳ· ἦν δὲ ταῦτα πεντεκαιδέκα· κῆ κινάμωμίνα τὰ ἴσα καὶ ναρδίνου· παρεσκευάσθη δὲ καὶ ταῖς ἑξῆς εἰσφορὰ τήλινον ἀμαράκινον· ἐρινεόν· πάντα διαφέροντα ταῖς δυνάμεσιν· ἔστρωτο δὲ εἰς δυσχάν, ποτὲ μὲν χίλια φρίκλινα· ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς· ὁ δὲ χειρισμὸς ἐγίνετο τῶν πραγμάτων διὰ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἴσασιν γὰρ ἔχων δύτελῆ παρέσχε παρὰ τὴν πομπήν· τοὺς μὲν προάγειν κελεύων· τοὺς δὲ ἐπέχειν· κατὰ δὲ τοὺς πόδας αὐτὸς αὐτὸς τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος, οὓς μὲν εἰσῆγεν· ὃς δ' ἀνέκλινε· καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτὸς εἰσήγαγεν· καὶ πολλὰ πορευόμενος οὗ μὲν προσεκάθιζεν· οὗ δὲ προσανέπιπτε· καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξύ ἐν ᾠδῇ ποτὲ δὲ ἐποτήριον ἀνεπήδα· καὶ μετανίστατο· καὶ πολλάκις τὸν πόδα προπόδειος λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις· ἅμα δὲ καὶ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων· προϊούσης δ' ἤδη πολὺ τῆς συνουσίας καὶ πολλῶν ἤδη κεχωρισμένων ἐκ τῶν νομίμων ὁ βασιλεὺς εἰσεφέρετο ὅλος κεκαλυμμένος· καὶ εἰς πᾶν γένος ἐτίθετο· ὡς εἰς ὢν δῆτα τῶν μίμων καὶ τῆς συμφωνίας προσκλουμένης, ἀναπηδήσας ὠρχεῖτο· καὶ ὑπεκρίνετο μετὰ τῶν γελωτοποιῶν· ὥστε πάντας ἀσχημονοῦντας φεύγειν· ταῦτα δὲ πάντα συνετελέσθη· ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐκ τῆς αἰγύπτου συνεσφίσατο παρασκευάσας ὁ φιλομήτωρ βασιλεὺς πανδίσιον ὄντα τὰ δεκὴ τῶν φίλων συμβαλλομένων· ἱδρυσυλήκῃ δὲ καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἱδρῶν. θωμασάντων δὲ τῶν διαιτωμένων τήν τε τοῦ βασιλέως διάνοιαν ὡς οὐκ ἐπιφανῆ, ἀλλ' ὅντως ἐπιμανῆ ὑπῆρχε, προσέθηκεν ὁ μασούριος τοὐλὶ τῆς σὺν Ἀλεξανδρείᾳ γεγενημένης τοῦ τε πάντ' ἀρίστου πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου καὶ βασιλέως πομπῆς, καὶ πλείονα ἂν ῥᾴδιον ἱστορῆσαι σὺν τῷ τετάρτῳ τοὐλὶ Ἀλεξανδρείας· ὃς φησι· πρὸ δὲ τοῦ αὐξηθῆναι, πλὴν καταστασιασθείσαν στενὴν σὺν τῷ τ' ἄκρᾳ τοὐλὶ βόλῳ χωρεῖς τῆς τῶν στρατιωτῶν καὶ τεχνιτῶν καὶ παρεπιδήμων ὑποδοχῆς ἐξηγήσομαι· καὶ γὰρ εἰς ὑπερβολὴν ἀξία τε ἀκοῆς ἐγενήθη· ἡ μὲν οὖν μέγεθος αὐτῆς ἐκατὸν τεσσάρων κλινασ' ἐπιδεχόμενον κύκλῳ· διασκευὴ δὲ ἦν τοιάδ' τις· κίονες διεστάθησαν ξύλινοι, πέντε μὲν κατὰ πλευρὰν ἑκάστην τὸ μῆκος πεντήκοντα πήχεις πρὸς ὕψος· σὺν δὲ ἐλάττους κατὰ πλάτος· ἐφ' ὧν ἐπίσυλλον καθηρμόσθη τετράγωνον ὑπερῷδον πλὴν σύμπασαν τὸ συμποσίου στέγην· αὐτὴ δ' ἐπετετάσθη κατὰ μέσον οὐρανίσκῳ κεκυανοβαφεῖ τοὐλὶ λίνῳ· καθ' ἑκάτερον δὲ μέρος εἶχε δοκοὺς μισολίνους σὺν πετάσμασι πυρτωτοῖς κατειλημμένας· σὺν αἷς φατνώματα γραπτὰ κατὰ μέσον ἐτετάκτο· τῶν δὲ πλείονων οἱ μὲν τὸ σαρὸν ὁμοίων τῷ φοινικῶνι· οἱ δ' ἀνὰ μέσον θύρσων εἶχον φαντασίαν· φύτων δ' ἐκ περιζύλου ἐπεποίητο σύριγξ ταῖς δισὶ πλευραῖς καμαρωτὴν ἔχουσα στέγην· σὺν ᾗ πλὴν τῶν κατακειμένων ἀνθολουθίαν ἑστάναι σωέβαινον· ἧς δ' μὲν σὺν τὸς αὐλέας τοὐλὶ εἶχε τὸ φοινικῶνας· ἐν δὲ τῶν ἀναμέσον χώρων, δορὰς θηρείων παράδοξοι καὶ τῇ ποικιλίᾳ καὶ τοῖς μεγέθεσιν ἐκρέμαντο· ἡ δὲ τοὐλὶ εἶχον αὐτὴν ὑπαυθρον μυρρίνας τε καὶ δάφνας καὶ ἄλλοις ἐπιτηδείοις ὄρνεσιν ἐκτὸς σωηρεφές· ἡ δ' ἔδαφος πᾶν, ἄνθεσι κατεπέπαστο παντοίοις· ἦν γὰρ αἴγυπτος καὶ δὴ πλὴν τὸ τοὐλὶ εἶχε τὸς ἄδρος δύκρασιαν, καὶ δὴ τοὺς κηπεύοντας, τὰ σανίως καὶ ὥραν εἰσηκῦαν σὺν ἑτοίμοις φυόμενα τόποις ἄφθονα γεννᾶ καὶ διαπαντός· καὶ οὔτε ῥόδον, οὔτε λευκοίον οὐ' ἄλλο ἐαρινὸς ἄνθος ἐκλιπεῖν οὐδέν ποτ' εἴωθε· διὸ δὴ καὶ κατὰ μέσον χειμῶνα τῆς ὑποδοχῆς τε γενομένης, παράδοξος ἡ φαντασία τό τε τοῖς ξένοις κατέστη· τὰ γὰρ εἰς μέσην θερείαν φαίνοντα οὐκ ἂν δυνηθῆναι σὺν ἄλλῃ πόλει ἐαρινὸς, ταῦτα καὶ τῷ τοὐλὶ τῶν κατακειμένων ἐχορηγεῖτο εἰς τοὺς στεφάνους ἄφθονως· καὶ εἰς δ' τῆς σκηνῆς ἔδαφος κατεπέπαστο χύδην· θείου τινὸς ὡς ἀληθῶς ἀποτελοῦντα λειμῶνος πρόσοψιν· διέκειτο δὲ ἐνδὶ μὴ τῶν τῆς σκηνῆς παρασκάδων ζῷα μαρμαρίνα τε πρώτων τεχνιτῶν, ἑκατόν· σὺν δὲ ταῖς ἀνὰ μέσον χώραις πίνακες τῶν σικυωνιακῶν ζωγράφων· σὺν ἁλλὰξ δὲ ἑ-

πλεκτοὶ ἐνῆσαν παντοῖοι καὶ χιτῶνες χρυσοῦφεῖς· ἐφαπτίδες τε καὶ λισταὶ· τινὲς μὲν ἐκόνας ἔχουσαι τῶν βασιλέων ἐνυφασμένας· αἱ δὲ μυθικὰς διαθέσεις· ὑπεδαίδαλτο δὲ τούτων θυρεοὶ τοὐλλεκεντο ἀσπίδες ἀργυρᾶ τε καὶ χρυσᾶ· ἐν δὲ ταῖς ἐπάνω τούτων χώραις οὔσαις ὀκτακτήχεσιν αἴθουσα κατεσκεύαστο· κατὰ μῆκος τῆς στοᾶς ἓξ ἑκατόρας τοὐλάβος δὲ τέτταρα· συμπόσιά τε ἀντία ἀλλήλων αὖ θοῖς γραϊκῶν τε καὶ κωμικῶν καὶ σατυρικῶν ζώων ἀληθινὸν ἐχόντων ἰματισμόν· οἷς παρέκειτο καὶ ποτήρια χρυσᾶ· κατὰ μέσον δὲ τῶν αἴθρων νύμφαι ἐλέφαντος ἀνάθεσιν εἶχον τὸ δὲ λαφικοὶ χρυσοῖ τε ἐποδεῖς· ὑποσκήματα ἔχοντες· κατὰ δὲ τὸν ὑψηλότατον τόπον τῆς ὀροφῆς ἀετοὶ κατὰ πρόσωπον ἦσαν ἀλλήλων χρυσοῖ· πεντεκαιδεκαπήχεις δὲ μέγεθος· ἐκάλουν δὲ καὶ κλῖναι χρυσαῖ σφιγπόποδες ἐν ταῖς δυσὶ τοὐλυραῖς, ἑκατόν· ἡ γὰρ κατὰ πρόσωπον ὄψις ἀφεῖται ἀναπεπταμένη· ταύτας δ' ἀμφίταποι ἀλουργεῖς ὑπέστρωντο πρώτης βρέασ· καὶ τοὐδισχρώματα ποικίλα διαπρεπῆ ταῖς τέχναις ἐπῆν· μιλαὶ δὲ πόρσω καὶ πλὼ ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν χώραν ἐκάλυπτον· ἀκριβῆ πλὼ βυγραμμίαν τῶν ἐνυφασμένων ἔχουσαι ζωϊλίων· παρετέθησαν δὲ καὶ τρίποδες θεῖς κατακειμένοις χρυσοῖ, διακόσιοι ἦν ἀριθμόν· ὥστ' εἶναι δύο κατὰ κλίνην ἐπ' ἀργυρῶν λέβητων· ἐκ δὲ τῶν ὄπιθεν πρὸς πλὼ ἀφῆν ἑκατὸν ἀργυρᾶ λεκάναι καὶ κατασκευαὶ ἦσαι παρέκειντο· ἐπεσώγει δὲ τὸ συμπόσιον καθ' ἁρμὸν καὶ ἑτέρα κλίνη πρὸς πλὼ τῶν κυλικείων καὶ ποτηρίων, τῶν τε λοιπῶν τῶν πρὸς τὴν χρῆσιν ἀνηκόντων καὶ κατασκευασμάτων ἔκθεσιν· ἃ δὴ πάντα χρυσᾶ τε ἦν καὶ διάλιθα θαυμαστὰ ταῖς τέχναις· τούτων δὲ πλὼ μὲν κατὰ μέρος κατασκευὴν οὐ τὰ γένη μακρὸν ἐπιφαίνεσθαί μοι δοκοῦν· τὸ δὲ τοῦ σταθμοῦ πολὺ ἦθος, εἰς μυρία τάλαντα ἀργυρίου πλὼ σύμπασαν εἶχε κατασκευὴν ἐπεὶ δὲ τῆς σκηνῆς τὴν κατασκευὴν διεληλύθαμεν, ποιησόμεθα καὶ τῆς πομπῆς δῆγησιν· ἤγετο γὰρ δὴ τὸ κατὰ τὴν πόλιν σταδίου· πρώτη δ' ἐβάδιζεν εὐσφόρου· καὶ γὰρ ἀρχὴν εἶχεν ἡ πομπή, καθ' ὃν ὁ προειρημένος ἀστὴρ φαίνεται χρόνον· ἔπειτα ἡ τῶν βασιλέων γονέων κατωνομασμένη· μετὰ δὲ ταύτας αἱ πάντων θεῶν ἁπάντων οἰκείαν ἔχουσαι τῆς πομπῆς ἐκάστων αὐτῶν ἰσοτέλειαν διασκευήν· τὴν δὲ τελευταίαν ἐπόρθουν σωτέβαινον εἶναι τὸν ὥρισε εἰς τὸν σωτηρίους τὸν καιρόν· τὰ δὲ κατὰ μέρος αὐτῶν ἔστιν εἰδέναι βούλεται, τὰς τῶν πεντετηρίδων γραφὰς λαμβάνων ἐπισκοπείτω· τὴν δὲ διονυσιακὴν πομπῆς, πρῶτοι μὲν προῆλθον οἱ πᾶν ὅλον ἀπείργοντες σεληνοὶ πορφυρᾶς χλανίδας, οἱ δὲ Φοινικίδας ἠμφιεσμένοι. τούτοις δ' ἐπηκολούθουν σάτυροι καθ' ἕκαστον τοῦ σταδίου μέρος ἕκαστοι λαμπάδας φέροντες κισσίνας διαχρύσους· μεθ' οὓς νῖκαι χρυσᾶς ἔχουσαι πτέρυγας· ἔφερον δ' αὗται θυμιατήρια ἐξαπήχη κισσίνοις ἐν χρυσοῖς κέρασι διακεκοσμημένα· ζωστοὺς δ' ἐνεδεδύκεσαν χιτῶνας· αὐτὴ δὲ πολὺν κόσμον χρυσοῦ περικείμεναι· μετὰ δὲ ταύτας εἵπετο βωμὸς ἑξάπηχυς διαπρεπὴς κισσίνῃ φυλλάδι διαχρύσῳ πεπυκασμένος, ἔχων ἀμπέλινον χρυσοῦν στέφανον μεσολεύκοις μίτραις κατειλημμένον· ἐπηκολούθουν δ' αὐτῷ παῖδες ἐν χιτῶσι πορφυροῖς λιβανωτὸν καὶ σμύρναν, ἔτι δὲ κρόκον ἐν δὲ χρυσῶν μαζονόμων φόρον τις ἐνῆν ἐν κόσι· μεθ' οὓς σάτυροι τεταραγμένοι ἐστεφανωμένοι, κισσίνοις χρυσοῖς στεφάνοις, τὰ δὲ σώματα οἱ μὲν ἐκέχριντο ὀσσείῳ· τινὲς δὲ μίλτῳ καὶ χρώμασιν ἑτέροις· ἔφερον δὲ καὶ οὗτοι στέφανον χρυσοῦν ἐξ ἀμπέλου καὶ χρυσοῦ εἰργασμένον· μεθ' οὓς σεληνοὶ δύο ἐν πορφυρίσι χλαμύσι καὶ κιθῶσι λευκοῖς· εἶχε δ' αὐτῶν, ὁ μὲν, πέτασον καὶ κηρύκιον χρυσοῦν· ὁ δὲ, σάλπιγγα· μέσος δὲ τούτων ἐβάδιζεν ἀνὴρ μείζων τετράπηχυς ἐν χρανικῇ διαθέσει καὶ προσώπῳ φόβων χρυσοῦν ἀμαλθείας κέρας· ὃς προσηγορεύετο ἐνιαυτός· ᾧ γυνὴ περιπλεκεστάτη κατὰ μέγεθος εἵπετο· πολλῷ χρυσῷ καὶ διαπρεπεῖ κεκοσμημένη· φόβουσα τῇ μὲν μιᾷ τῶν χειρῶν στέφανον πολυτελῆ· τῇ δ' ἑτέρᾳ ῥάβδον φοίνικος· ἐκαλεῖτο δὲ αὕτη πενταετηρὶς ταύτῃ δ' ἐπηκολούθουν ὧραι τέτταρες διεσκευασμέναι· καὶ δύο κίστας ἐκ χρυσοῦ ἐξαπήχεις καὶ βωμὸς ἀνὰ μέσον τούτων τετράγωνος χρυσοῦς· καὶ πάλιν σάτυροι στεφάνους ἔχοντες κισσίνους χρυσοῦς φοινικίδας τοὐλυβελαμένοι. ἔφερον δ' οἱ μὲν οἰνοχόην χρυσῆν· οἱ δὲ καρχήσιον· μεθ' οὓς ἐφέρετο Φιλίσκος ὁ ποιητὴς· ἱδρυκὼς ὢν διονύσου· καὶ πάντες οἱ τοὐδὲ δ' ἦν διόνυσον τεχνίται· τούτων δ' ἐφεξῆς ἐφόρουν διαφοραὶ τρίποδες ἄθλα τοῖς τῶν ἀθλητῶν χορηγοῖς· ὁ μὲν παιδίσκος εἰνέα πηχῶν τὸ ὕψος· ὁ δὲ πηχῶν δώδεκα ὁ τῶν ἀνδρῶν· μετὰ τούτους τετράκυκλος πηχῶν τεσσαρεσκαίδεκα· ὀκτὼ δὲ τὸ τοὐλάβος ἦγε λίθου ἀνδρῶν ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν· ἣ δὲ ταύτης ἐστὶν ἄγαλμα διονυσιοῦδε κάπηχυ· τὸ σῶμα δὲ ἐκ χαρχησίας χρυσοῦ χιτῶνα πορφυροῦν ἔχον διάπεζον· καὶ ἐπ' αὐτοῦ κροκωτὸν διαφανῆ τοὐλελεβέβλητο δὲ ἱμάτιον πορφυροῦν χρυσοποίκιλον· προσέκειτο δὲ αὐτῇ κρατὴρ λακωνικὸς χρυσοῦς μετρητῶν δεκαπέντε· ἦν τρίπους χρυσοῦς ἐφ' οὗ θυμιατήριον χρυσοῦν καὶ φιάλαι δύο χρυσαῖ κατάπλεοι μέσται καὶ κρόκου· τοὐλελέκτο δ' αὐτῷ καὶ σκιὰς ἐκ κισσοῦ καὶ ἀμπέλου καὶ τῆς λοιπῆς ὀπώρας κεκοσμημένη· προσήρτηντο δὲ καὶ στέφανοι καὶ ταινίαι καὶ θύρσοι καὶ τύμπανα· καὶ μίτραι· πρόσωπά τε σατυρικὰ καὶ κωμικὰ καὶ γραϊκά· τῇ δὲ τετράκυκλῳ ἑορεῖς καὶ ἑορεῖαι· καὶ πῖρσις τελεταὶ καὶ θίασοι παντοδαποὶ καὶ τὰ λίκνα φόβουσαι· μετὰ δὲ ταύτας μακέται αἱ κλούμεναι μιμαλλόνες· καὶ βασσαραὶ· καὶ λυδαὶ κατακεχυμέναι τὰς τρίχας καὶ ἐστεφανωμέναι· τινὲς μὲν ὄφεσιν αἱ δὲ σμίλαξι καὶ ἀμπέλῳ καὶ κισσῷ· κατεῖχον δὲ ταῖς χερσὶν, αἱ μὲν ἔγχειρίδια· αἱ δὲ ὄφεις· μετὰ δὴ ταύτας ἦγετο τετράκυκλος πηχῶν ὀκτὼ τοὐλάβος λίθου ἀνδρῶν ἑξήκοντα· ἐφ' ἧς ἄγαλμα νύσης ὀκτάπηχυ καθήμενον· ἐσθῆτος μὲν βάθυνον χιτῶνα χρυσοποίκιλον· ἱμάτιον δὲ ἀμφιέ

κο λακωνικήν. αὐίσταν δὲ ἕδην μηχανικῶς· οὐλονὸς τὰς χεῖρας προσάγοντος· καὶ ἐπεῖσεν ἐκ χρυσῆς φιά
λης γάλα, πάλιν ἐκάθητο. εἶχε δὲ ἐν τῇ ἀριστερᾷ θύρσον ἐστεμμένον μίτραις· αὖτη δ' ἐστεφάνωτο κισσίνῳ
χρυσῷ. καὶ βόστρυχοι διαλίθοις πολυτελέσιν. εἶχε δὲ σκιάδα καὶ ἐπὶ τῶν γονίων τῆ περακύκλῳ κατεπε
πήγεσαν λαμπάδες διάχρυσοι τέτταρες. ἐξῆς ἐπὶ θ' ἄλλη περάκυκλος μῆκος πηχῶν εἰκοσιτεσσάρων,
πλάτος πεντεκαίδεκα πλήρης σαφυλῆς. ἐπάτουν δὲ ἐξήκοντα σάτυροι πρὸς αὐλὸν ἄδοντες μέλος ἐπι 5
λώιον. ἐφεστήκει δ' αὐτοῖς σιληνὸς ἡλικίας τῆς ὅλου τὸ πλοῦτος ἔῤῥᾳ. ἐξῆς ἐφέρετο περάκυκλος μῆκος
πηχῶν κύριε πλάτος πεντεκαίδεκα. ἦγε τοδὶ ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξηκοσίων ἐφ' ἧς ἦν ἀσκὸς περιλίθος ἔ-
χων μερίτας ἐκ παρδαλῶν δράκοντων ἐῤῥαμμένος. ἐῤῥᾳ δὲ καὶ οὗτος κατὰ μικρὸν ἀνιέμενος κατὰ πᾶ
σαν πλῶ ὁδόν. ἠκολούθουν δ' αὐτῷ σάτυροι καὶ σιληνοὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐστεφανωμένοι. φέροντες οἱ μὲν οἰνοχό-
ους· οἱ δὲ φιάλας· οἱ δὲ θηρικλείους μεγάλας πάντα χρυσᾶ ἐχομένους ἦγεν κρατὴρ ἀργυροῦς ἑξακοσίας 10
χωρῶν μερίτας ὑπὸ περακύκλου ἑλκόμενος ὑπὸ ἀνδρῶν ἑξακοσίων. εἶχε δὲ καὶ ὑπὸ τὰ χείλη καὶ τὰ
ὦτα καὶ ὑπὸ τὴν βάσιν ζῶα περιθυμίνα. καὶ διὰ μέσου ἐστεφάνωτο χρυσῷ διαλίθῳ. ἐξῆς ἐπιφέρετο κυ
λίκια ἀργυρᾶ δωδεκαπήχη δύο ὕψος πηχῶν ἓξ. ταῦτα δ' εἶχεν ἄνω τὰ ἀκρωτήρια καὶ ὑπὸ ταῖς λάγυσι
κύκλῳ. καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν ζῶα δύο ἑκάστου πήχη. καὶ πτυχαῖα πολλά. καὶ λουτῆρες μεγάλοι δέκα.
καὶ κρατῆρες ἑκκαίδεκα. ὧν διμέτρους ἐχώρουν μερίτας διακοσίους. οἱ δ' ἐλάχιστοι πέντε. εἶτα λέβητες ἑξ. 15
βαυστοὶ εἴκοσι τέτταρες ἐπ' ἐνθήκαις πέντε καὶ λυχνοὶ ἀργυροῦ δύο. ἐφ' ὧν ἦσαν βίκοι εἴκοσι τέτταρες.
κρατῆρά τε ὁ λαὸς γυρος. δωδεκάπηχυς. καὶ ἄλλαι ἑξακόσιαι τετράκοντα. πρὸς δὲ τούτοις, κρίνοδες τέσ
σαρες. ὧν εἷς μὲν εἶχε πλῶ περίμετρον πηχῶν ἑκκαίδεκα. κεράργυρος ὢν ὅλος. οἱ δὲ κρεῖς ἐλάττονος ὄντες
διάλιθοι κατὰ μέσον ὑπῆρχον. μετὰ δὲ τούτους ἐφέροντο δίλφικοι τρίποδες ἀργυροῖ ὀγδοήκοντα τὴν ἀ-
ριθμόν, ἐλάττους τῶν προειρημένων. ὧν αἱ τριῶνται τετράμετροι. ὑψηλαὶ εἴκοσι καὶ ἓξ. ἀμφορεῖς πανα θηναι 20
καὶ δεκαέξ. ψυκτῆρες ἑκατὸν ἐξήκοντα. τούτων ὁ μέγιστος ἦν μερίτων ἓξ. ὁ δὲ ἐλάχιστος δύο πλῶτα μὴ ἔλ
λιπ ἅπαντα ἀργυρᾶ. ἐχόμενα δὲ τούτων ἐπόμπευον οἱ τὰ χρυσώματα φέροντες κρατῆρας λακωνικοὺς
τέτταρας ἔχοντας στεφάνους ἀμπέλινους. τετραμέτρητοι ἔτρυοι. ἡθεῖα θουρεκτὶς δύο. οὗτοι δ' εἶχον ἄνω θεν
καθήμενα πολυφανῆ περιθυμίνα ζῶα καὶ ἐν ταῖς λάγυσι πρόσωπα ἐπιμελῶς πεφυ
μένα. ἐχώρει δ' ἕκαστος μερίτας ὀκτώ, ἐπέγγυα θήκαις καὶ λινοῦς· ἐνῆσαν δὲ βίκοι δέκα. ὁλκεῖα δύο ἑκάτε 25
ρον χωροῦν μερίτας πέντε. καθῶναι διαμέτρητοι δύο. ψυκτῆρες εἴκοσι δύο. ὧν ὁ μέγιστος ἐχώρει μερίτας
διακοσίους. ὁ δὲ ἐλάχιστος, ἐχώρει μεδίμνην. ἐπόμπευσαν δὲ καὶ τρίποδες χρυσοῖ μεγάλοι τέτταρες. καὶ χρυσω
ματοθήκη χρυσῆ διάλιθος πηχῶν δέκα. ὕψος ἔχουσα βασμοὺς ἓξ· ἐν οἷς καὶ ζῶα περπάλαιστα ἐπιμε-
λῶς πεποιημένα πολλὰ τὸ ἀριθμόν. καὶ κυλίκια δύο. καὶ ὑάλινα διάχρυσα δύο. ἐγγυθήκαι χρυσαῖ πε-
τράπηχεις δύο. ἄλλαι ἐλάττους τρεῖς. ὑδρίαι δέκα. βωμὸς τριπήχυς. μαζονομίαι εἴκοσι πέντε. μετὰ δὲ 30
ταῦτα, ἐφέροντο παῖδες χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. οἱ δὲ δυνάμενοι χιτῶνας λευκούς. ἐστεφανωμένοι οἱ μὲν κισ
σῷ· οἱ δὲ πιτύῃ· διακόσιοι δὲ καὶ πεντήκοντα, χρεῖαν εἶχον χρυσοῦς πεδακόσιοι δὲ ἀργυροῦς. ἕτεροι δὲ τετρα
κόσιοι. καὶ εἴκοσι φυκτήρια ἔφερον χρυσᾶ· οἱ δὲ ἀργυρᾶ· μεθ' οὓς ἄλλοι παῖδες ἔφερον κεράμια πρὸς πλῶ
τὸ γλυκισμοῦ χρείαν. ὧν εἴκοσι μὲν ἦν χρυσᾶ. πεντήκοντα δὲ ἀργυρᾶ. διακόσια δὲ κεκηρογραφημένα χρώ
μασι παντοίοις. καὶ κεκραθότων ἐν ταῖς ὑδρίαις καὶ πίθοις πάντες ἡσυχίως ἐγλυκάνθησαν οἱ ἐν τῷ 35
σαλίφ. ἐξῆς τροῦς καταλέγει τοὺς πήχεις φράζων. ἐφ' ὧν πολλὰ θέατρ' ἄξια πολυτελῶς κατεσκευα
σμένα πολλοῖς θεάματα. ἐν οἷς καὶ ὁ τοῦ σεμέλης θάλαμος ἐν ᾧ ἔκειτο χιτῶνας τινὲς διαχρύσους καὶ
λιθοκολλήτους τῶν πολυτιμήτων. οὐκ ἄξιον δ' ἐστὶ παραλιπεῖν τήνδε πλῶ περικύκλου μῆκος οὖσαν πη-
χῶν ἑκατὸν δύο. πλάτος διακαιτεσσάρων ἐπὶ ἀνδρῶν ἐληλυθυῖαν πεντακοσίων. ἐφ' ἧς ἀνδρὸν ἦν βαθὺ κατ'
ὑπερβολήν, κισσῷ καὶ μίλτῳ. ἐκ δύο δὲ πλευρὰ καὶ φάσσαι καὶ χρυσόνες κατ' ὅλου δὲ πᾶντο πλῶ ὁ 40
δόν. λιμοίσιοις δὲ τοὺς πόδας δεδεμένας πρὸς τὸ ῥᾳδίως ὑπὸ τῶν θεωμένων ἁρπάζεσθαι. ἀνέδυον δὲ ἐξ
αὐτοῦ καὶ κρουνοὶ δύο ὁ μὲν γάλακτος. ὁ δὲ οἴνου. πᾶσαι δ' αἱ περὶ αὐτὴν νύμφαι στεφάνους εἶχον χρυσοῦς.
ὁ δὲ δρυμὸς καὶ κηρύκειον χρυσοῦν. ἐθῆται δὲ πολυτελεῖς. ᾠδὴ δὲ ἄλλης περακύκλου ἣ περιεῖχε πλῶ ἐξ
ἐνδεῶν κώδωνα διονύσου, διόνυσος ἦν δωδεκάπηχυς ἐπ' ἐλέφαντος κατακείμενος, ἡμφιεσμένος ποδήρη
δα καὶ στέφανον κισσοῦ καὶ ἀμπέλου χρυσοῦν ἔχων, εἶχεν ἐν ταῖς χερσὶ θυρσόλογχον χρυσοῦν. ὑπεδέδε- 45
το δὲ ἐμβάδας χρυσοβαφεῖς προσεκάθητο δ' αὐτῷ ὃ τῷ βαχχίλῳ τὸ ἐλέφαντος σατυρίσκος πεντάπη
χυς ἐστεφανωμένος πίτυος στεφάνῳ χρυσῷ. τῇ δεξιᾷ χειρὶ αἰδοίῳ κέρκτι χρυσῷ σημαίνων ὁ δ' ἐλέφας σκιὰν
εἶχε χρυσῆν. καὶ πρὸ τῷ βαχχίλῳ, κίστινοι χρυσοῦν στέφανον. ἠκολούθουν δὲ τούτῳ παιδίσκαι πεντα-
κόσιαι κεκοσμημέναι χιτῶσι πορφυροῖς χρυσῷ διεζωσμέναι. ἐστεφάνωντο δὲ αἱ μὲν ἡγούμεναι ἑκατὸν εἴ-
κοσι, πανοπλίαι, οἱ μὲν ἀργυραῖς· οἱ δὲ χαλκαῖς ἔχοντες. μετὰ δὲ τούτους ἐπορεύοντο ὄνων ἴλαι 50
πέντε. ἐφ' ὧν ἦσαν σιληνοὶ καὶ σάτυροι ἐστεφανωμένοι. τῶν δὲ ὄνων, οἱ μὲν χρυσᾶς οἱ δὲ ἀργυρᾶς προμετω-
πίδας καὶ σιβυκοστόλους εἶχον. μετὰ δὲ τούτους ἐλεφάντων ἁρμάτα ἀφέθη εἰκοσιτέσσαρα. καὶ στρωμνοί-
δες χρώτων ἑξήκοντα κώλων* δεκαδύο. ὀρύτων ἑπτὰ καὶ βουβάλων δεκαπέντε. στρουθῶν στρωμνίδες ὀκτώ.
ἀνελάφων ἑπτά. καὶ στρωμνίδες τέσσαρες ὄνων ἀγρίων ἅρματα τέσσαρα. ᾠδὴ δὲ πάντων τούτων ἀκο-

ελεφάντεια χιτῶνα ἔχοντα ἡνιοχικοὺς καὶ πετάσους· παραναβεβήκει δὲ παιδίσκαρια διεσκευασμένα πελταρείοις καὶ θυρεολόγχοις κεκοσμημένα ἱματίοις καὶ χρυσίοις ἐστεφανωμένοι δὲ τὰ μὲν ἡνιοχεῖα τὰ παιδάρεια πίτυϊ, τὰ δὲ παιδίσκαρια μυρσῖνῃ. ἑπόμπευσαν δὲ σωματοφυλάκων ἡμίλλων ἀνὰ ἑκατὸν μόρους τρεῖς· οἷς ἐπηκολούθουν ἄπῃραι ὑφ' ἡμιόνων ἀγόμεναι. αὗται δ' εἶχον σκηνὰς βαυβαρικὰς ἐφ' ὧν ἐνῆσαν γυναῖκες ἰνδαί. καὶ ἕτεραι κεκοσμημέναι ὡς αἰχμάλωτοι. ἡμίλλοι δ' αἱ μὲν ἔφορον λιβανωτοῦ μυῤῥης τριακοσίας· κρόκου καὶ κασίας καὶ κινναμώμου καὶ ἑτέρας τινὸς τῶν τοιούτων χρωμάτων διακοσίας· ἐχόμενοι τούτων ἦσαν αἰθίοπες δωροφόροι· ὧν οἱ μὲν ἔφορον ὀδόντας ἐλέφαντος ἑξακοσίους· ἕτεροι δὲ ἑβένου κορμοὺς διακοσίους· ἄλλοι χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου κρατῆρας ἑξήκοντα. καὶ φοίνικας χρυσοῦς. μεθοὺς ἐπόμπευσαν κωμῆται δύο ἔχοντες σιτωνίας χρυσοῦς· ἦγον δὲ καὶ κώνας δισχιλίους τετρακοσίους· οἱ μὲν ἰνδοί· οἱ δὲ τοὶ δὲ ὑρκανοί· καὶ μολοσσοὶ καὶ ἑτέρων γενῶν. ἑξῆς ἄνδρες ἑκατὸν πεντήκοντα φέροντες διαύρα ἐξ ὧν ἀνῆρτηντο θηρία παντοδαπὰ καὶ ὄρνεα. εἶτ' ἐφέροντο σὺν ἀγγείοις μεγάλοις πολλοὶ· εἶτα δὲ ἄλλοι πολλοὶ· ἐπῶν δὲ μὴ ἄλλα πλεῖστα καὶ κατὰ λέξιν ζώων ἀγέλαι, ἐπιφέρει πρόβατα αἰθιοπικὰ ἑκατὸν τριάκοντα· ἀφάβια τριακόσια· βοῦβαλοι ἑκατὸν εἴκοσι· κριοὶ λευκοὶ βόες ἰνδικοὶ ἑκατὸν ἑξ· αἰθιοπικοὶ ὀκτώ· ἄρκτος μὲν λευκὴ μεγάλη μία· παρδάλεις δεκατέσσαρες πάνθηροι δεκαέξ· λυγμία τέσσαρα· ἄρκυλοι τρεῖς· καμηλοπάρδαλις μία· ῥινόκερως αἰθιοπικὸς εἷς· ἐξῆς ὠδὴ τετρακύκλου διόνυσος πλὴν ἧς ἔφερε βωμὸν κατεσκευασμένον ὡραίως, ὅτε ἔπεμπε Πτολεμαῖος· στέφανον ἔχων χρυσοῦν, πρίαπος αὐτῷ παρεστῶτος ἐστεφανωμένου χρυσῷ κισσίνῳ· ἧς δὲ τῆς ἥρας ἄγαλμα στεφάνην εἶχε χρυσῆν· ἀλεξάνδρου δὲ καὶ Πτολεμαίου ἀγάλματα ἐστεφανωμένα στεφάνοις κισσίνοις ἐκ χρυσοῦ· ἃ δὲ τῆς ἀρετῆς ἄγαλμα ἧς παρεδος ᾧ Πτολεμαίῳ στέφανον εἶχεν ἐλαίας χρυσοῦν· κἠ πρίαπος δ' αὐτοῖς συμπαρῆν ἔχων στέφανον κισσοῦν ἐκ χρυσοῦ· κόρινθος δὲ πόλις παρεστῶσα τῷ Πτολεμαίῳ, ἐστεφάνωτο διαδήματι χρυσῷ· παρέκειντο δὲ πᾶσι βύβλοις κυλίκιον μεσὸν χρυσωμάτων· κρατῆρες χρυσοῦς μεγίστων πέντε· τῇ δὲ τετρακύκλῳ ταύτῃ ἠκολούθουν γυναῖκες ἔχουσαι ἱμάτια πολυτελῆ, καὶ κόσμον· προσηγορεύοντο δὲ πόλεις· αἵτε ἀπῴκισαν καὶ λοιπαὶ ἑλληνίδες, ὅσαι τὴν ἀσίαν καὶ τὰς νήσους κατοικοῦσαι, ὑπὸ τοὺς πόρους ἐτάχθησαν· ἐφόρουν δὲ πᾶσαι, στεφάνους χρυσοῦς· ἐφέρετο καὶ ἐπ' ἄλλῳ τετρακύκλῳ θύρσος σιφωνικὸν τάπηχυς χρυσοῦς· κἠ λόγχη ἀργυρᾶ ἑξήκοντα πήχεως· καὶ ἐν ἄλλῃ φαλλὸς χρυσοῦς πηχῶν ἑκατὸν εἴκοσι διαγραμμικὸς κἠ διαδεδεμένος στέμμασι διαχρύσοις, ἔχων ἐπ' ἄκρον ἀστέρα χρύσεον· οὗ ἦν ἡ περίμετρος πηχῶν ἓξ· πολλῶν οὖν καὶ ποικίλων ἐρημένων ἐν ταῖς πομπαῖς ταύταις μόνα ἐξελεξάμεθα ἐν οἷς ἦν χρυσὸς καὶ ἄργυρος· καὶ γὰρ διαθέσεις πολλαὶ ἀκηδεῖς ἦσαν ἄξιαι· καὶ θηρίων πλῆθη καὶ ἵππων καὶ λεόντων παμμεγέθης εἴκοσι καὶ τέσσαρες· ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τετράκυκλοι οὐ μόνον εἰκόνας βασιλέων φέρουσαι, ἀλλὰ καὶ θεῶν πολλαί· μεθ' ἃς χορὸς ἐπόμπευσεν ἀνδρῶν ἑξακοσίων· ἐν οἷς κιθαρισταὶ σιτωφάνους χρυσοῦς ἔχοντες ὅλας κιθάρας κἠ στεφάνους χρυσοῦς· μεθ' οὓς ταῦροι διῆλθον διχίλιοι ὁμοιόχρωμοι χρυσόκερω προμετωπίδας χρυσᾶς καὶ ἀπὸ μέσου στεφάνους, ὅρμους τε καὶ αἰγίδας πρὸ τῶν στηθῶν ἔχοντες· ἦν δ' ἅπαντα ταῦτα χρυσᾶ· κἠ μεταταῦτα διὸς ἦγε πομπή, καὶ ἄλλων παμφύλων θεῶν· καὶ ὠδὴ πᾶσιν ἀλεξάνδρου· ὃς ἐφ' ἅρματος ἐλεφάντων ἁλισθινῶν ἐφέρετο χρυσοῦς, νίκην καὶ ἀθηνᾶν ἔχων ἑκατέρου μόρους· ἔχων ἐπόμπευσαν δὲ καὶ θρόνοι πολλοὶ ἔκ τε ἐλέφαντος καὶ χρυσοῦ κατεσκευασμένοι· ὧν ἐφ' οὗ ἦν ἡ στέφανος χρυσῆ· ἐπ' ἄλλου δὲ ἦν στέφανος χρυσοῦς· καὶ ἐπ' ἄλλου δὲ ἦν ἡ ῥάβδος ὁλόχρυσον· ὠδὴ δὲ τὸν Πτολεμαίου τοῦ σωτῆρος θρόνον στέφανος ἐπῆκτο ἐκ μυρσίνων κατεσκευασμένος χρυσῶν· ἐπόμπευσι δὲ καὶ θυματήρια χρυσᾶ πρακτὰ καὶ πεντήκοντα· καὶ βωμοὶ δὲ ἐπίχρυσοι ἐστεφανωμένοι χρυσοῖς στεφάνοις· ὧν οὗ παρεπέμψαν δάφνης χρυσοῦ δεκαπήχεις τέσσαρες· ἐπόμπευσαν δὲ καὶ ἐλάαι ἐπίχρυσοι δώδεκα· ὧν ἡ μὲν δωδεκάπηχυς τὴν ἐπιμέρῳ· τεσσαρακοντάπηχυς ὕψει· ἡ δὲ πηχῶν δεκαπέντε· ἐπόμπευσαν δὲ κἠ δελφικοὶ τρίποδες χρυσοῖ σὺν ἑαυτοῖς ἐκ πηχῶν τεσσάρων· ἄλλοι ὀκτώ, πηχῶν ἓξ· ἄλλος πηχῶν τεσσάρων καὶ δέκα· ἐφ' οὗ ἦν ζῶα χρυσᾶ πέντε πήχεως· καὶ στέφανος κύκλῳ χρυσᾶς ἀμπέλινος· παρῆλθον δὲ καὶ φοίνικες ἐπίχρυσοι ὀκτὼ πήχεις ἑπτά· καὶ κηρύκειον ἐπίχρυσον πηχῶν τεσσαράκοντα πέντε· καὶ κεραυνὸς ἐπίχρυσος πηχῶν τεσσαράκοντα· ναός τε ἐπίχρυσος, οὗ ἡ περίμετρος πηχῶν τεσσαράκοντα· λίθοις πολυτελέσι κεκοσμημένος ὀγδοηκοντάπηχυς· οὗτος δὲ ὠδὴ ἐπῆκτο ᾧ τὸ σῶμα νικήσαντος θυρώματι· αἰγίς τε ὁμοίως χρυσῆ· ἐπόμπευσαν δὲ κἠ στέφανοι χρυσοῖ πάνυ πολλαὶ ἃς ἔφορον παιδίσκαι πολυτελῶς κεκοσμημέναι· ὧν μία λίπηχυς εἰς ὕψος ἦν δὲ περίμετρον ἔχουσα ἐκκαίδεκα πηχῶν· ἐπόμπευσε δὲ κἠ θώραξ χρυσοῦς πηχῶν δώδεκα· καὶ ἕτερος ἀργυροῦς πηχῶν ὀκτωκαίδεκα· ἔχων ἐφ' ἑαυτῷ κοραυνοὺς χρυσοῦς δωδεκαπήχεις δύο· καὶ στέφανον ὁρμοὺς διάλιθον· ἀσπίδες χρυσαῖ εἴκοσι· παννοστλίαι χρυσαῖ ἑξήκοντα τέσσαρες· κνημῖδες χρυσαῖ τριπήχεις δύο· λεκάναι χρυσαῖ δυοκαίδεκα· φιάλαι πολλαὶ πάνυ ὧν ἀριθμὸν οἶνος χαλᾶται τετρακόσιαι ἑξήκοντα· ἄλειπτρα μεγάλα δέκα· ὑδρίαι δώδεκα· μαζονόμακα πεντήκοντα· ῥάπιζαι διάφοροι· κυλίκια χρυσωμάτων πέντε· κρατῆρα ὁλόχρυσον πηχῶν τεσσαράκοντα-

πεῦτα δὲ τὰ χρυσώματα ἐκ τῶν ἦν τῶν ἐν τῇ τοῦ Διονύσου πομπῇ διεκεχθέντων. εἶτ' ἀργυρωμάτων ἅμαξαι τετρακῆσαι· καὶ χρυσωμάτων ἐκῆσι. ἀρτωμάτων δὲ ὀκτακῆσαι. ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἐπόμπευσαν αἱ Διονύσιαι καὶ ἡ πεζικὴ πᾶσα καὶ ἡ ἱππικὴ διεσκευασμέναι θαυμασίως· πεζοὶ μὲν ἐς πέντε μυριάδας καὶ ἐπτακισχιλίους καὶ ἑξακοσίους· ἱππεῖς δὲ Διονύσιοι τετρακισχίλιοι διακόσιοι. πάντες δ' οὗτοι ἐπόμπευσαν πρὸ αὐτοῦ ζουσαν ἐκόσμῳ ἠμφιεσμένοι στολήν· καὶ τὰς προσηκούσας ἔχοντες παντοδαπὰς ἐκφορὰς ἐφ' ὧν πάντες οὗτοι ἦσαν παντοδαπῶν, καὶ ἄλλαι τετρῆρεις ἦσαν ἀφωκεῖμεναι ὧν οὐδὲ ἦν ἀριθμὸν ἀναγράψαι ῥᾴδιον. κατέλεξε δ' αὐτὸν ὁ καλλίξεινος. ἐστεφανώθησαν δ' ἐν τῷ ἀγῶνι καὶ στεφάνοις χρυσοῖς εἴκοσι. πτολεμαῖος δὲ ὁ πρῶτος καὶ βδομηκοστὸν εἴκοσι φιάλην ἐφ' ἁρμάτων χρυσῶν καὶ τεμένεσιν ἀνεδεδώκει. καὶ ἐγένετο δὲ τὰ πάνημα τοῦ νομίσματος, τάλαντα διχίλια διακόσια τεσσαρακοντατεσσάρων μυριάδες πεντήκοντα. καὶ ταῦτ' ἠριθμήθη πάντα παρὰ τοῖς οἰκονόμοις ὅτε πρῶτον τῶν στεφανούντων προῆλθεν ἡ πρὸ τοῦ τὰς θήκας παρελθεῖν, ὁ φιλάδελφος πτολεμαῖος υἱὸς αὐτῶν ἔθηκε χρυσοῦς· δυσὶ μὲν ἐφ' ἁρμάτων χρυσῶν. ὃν δὲ κιόνων ἐξαπήχει μὲν πεντεπήχεσι πέντε. τετραπήχεσιν ἐξ· ποῖα οἷόν τε ἀσφαλῶς λαβεῖν μόνου βασιλέα οὕτως γέγονε πολύχρυσος· οὐ γὰρ τὰ ἐκ πορῶν καὶ βαβυλῶνος λαβοῦσα μέταλλα ἢ χρήματα δραχαμένη, ἢ πατρῷον ἔχουσα χρυσοῦν φρόνημα κατεφρόνησε· μόνος γὰρ ὡς ἀληθῶς ὁ χρυσορρόας καλούμενος νεῖλος μετὰ τροφῶν ἀφθόνων καὶ χρυσὸν ἀκίβδηλον κατεφόρει ἀκινδύνως γεωργούμενον· ὡς πᾶσιν ἱκανὸν ἀνθρώποις δι' κλω τριπτολέμου πεμπόμενον εἰς πᾶσαν γῆν διόπορ αὐτὸν καὶ ὁ βυζάντιος ποιητὴς παρμένων ἐπικαλούμενος, αἰγύπτιε ζεῦ φησὶν εἶλε· πολλῶν δὲ ὁ φιλάδελφος βασιλέων πλούτῳ διέφορε καὶ πολλὰ πάντα ἐπιδεδώκει τὰ κατασκευάσματα φιλοτίμως· ὥστε νῆ πλοίων πλήθει πάντας ὑπερέβαλλεν· τὰ γοῦν μέγιστα ἦν τῶν πλοίων παρ' αὐτῷ· τεσσαρακοντήρεις δύο· ἑκατὸν ἡμίονος μία· τεσσαρες δὲ, τεσσαρακαιδεκήρεις δύο· εἰκοσήρεις, δεκαπέντε ἀνήρεις, τριάκοντα· ἑπτήρεις, τριάκοντα ἑπτά· ἑξήρεις, πέντε· πεντήρεις, ἑπτακαίδεκα· τὰ δ' ἀπὸ τετρήρους μέχρι τριημιολίας διεπλάσια κύπτων· τὰ δ' εἰς τὰς νήσους πεμπόμενα καὶ τὰς ἄλλας πόλεις ὧν ἦρχε καὶ πρὸ λιμένα, πλείονα ἦν τῶν τετρακισχιλίων· πρὸς δὲ βιβλίων πλῆθος καὶ βιβλιοθηκῶν συναγωγῆς καὶ τῆς εἰς δ' μουσεῖον κατασκευῆς τί δεῖ καὶ λέγειν πᾶσι φύτων ὄντων κατὰ μνήμην· ἐπεὶ δὲ πρὸ νεῶν κατασκευῆς, εἰρήκαμεν, φθάνομεν ἀκοῆς γὰρ ὄντι ἄξια καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ φιλοπάτορος βασιλέως κατεσκευασμένα σκάφη· πρὸς δὲ ὧν ὁ αὐτὸς καλλίξεινος ἱστορεῖ ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς ἀλεξανδρέας οὕτως λέγων· τὴν τεσσαρακοντήρη, ναῦν κατεσκεύασεν ὁ φιλοπάτωρ φ μῆκος ἔχουσαν διακοσίων ὀγδοήκοντα πηχῶν· ὀκτὼ δὲ καὶ ἑκατὸν, ἀφ' ὑπερῴου ἐπὶ πρύμναν· ὕψος δὲ ἕως ἀκροστολίου, τεσσαράκοντα ὀκτὼ πηχῶν· ἀφ' δὲ τῶν πρυμνητικῶν ἀφλάστων ἡ φ τὴ θαλάττῃ μέρος αὐτῆς ἓξ πρὸς τοῖς πεντήκοντα πήχεις· πηδάλιον δ' εἶχε τέτταρα, ἑκατὸν πήχεων· κώπας δὲ θρανιτικὰς ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν τοὺς μεγίστους εἰ δεῖ φ μόλυβδον ἔχειν ἐν τοῖς ἐγχειριδίοις καὶ γενέσθαι λίαν εὔσω βαρεῖαι κατὰ πλῆθος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς χρείας· δι' πρωρος δ' ἐγεγόνει καὶ δι' πρυμνος· καὶ ἔμβολα εἶχεν ἐπτὰ ζύτων σιμὸν ἡγούμενον τὰ δ' ὑποστέλλοντα· ἓνὰ δὲ κατὰ τὰς ἐπωτίδας· ὑποζώματα δὲ ἐλάμβανε δώδεκα· ἑξακοσίων δ' ἦν ἕκαστον πηχῶν. σύρυθμος δ' ἦν καὶ ὑπόρ βολήν. θαυμαστὸς δ' ἦν καὶ ὁ ἄλλος κόσμος τῆς νεώς· ζῶα μὲν γὰρ εἶχεν οὐκ ἐλάττω δώδεκα πηχῶν κατὰ πρύμναν τε καὶ πρῷραν· καὶ πᾶς τόπος αὐτῆς κηρογραφίαι κατεποίκιλτο· φ δὲ ἔμπροσθεν ἅπαν μέχρι τῆς πρώτης κλασίνου φυλλάδος καὶ θύρσους εἶχε περιξ· πολὺς δ' ἦν καὶ ὁ τῶν ὅπλων κόσμος· ἀνεπλήρου δὲ τὰ προσδέοντα τῆς νεὼς μορίων· γενομένης δὲ ἀπείρατος ἐδέξατο ἐρέτας πλείους τῶν τετρακισχιλίων· εἰς δὲ τὰς ὑπηρεσίας τετρακοσίους· εἰς δὲ φ κατάστρωμα, ἐπιβάτας δισχιλίους ἀποδέοντας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα· καὶ χωρεῖς ὑπὸ τὰ ζύγια πλῆθος ἀνθρώπων ἕτερον ἐπισιτισμούς τε οὐκ ὀλίγον· καθείλκυσθη δὲ πλὼ μὲν ἀρχὴν ἀφ' ἧς χερείου τινὸς ὃ φασὶ παῖναι πεντήκοντα πλοίων πεντηρικῶν ξυλείαν· ὑπὸ δὲ ὅλου μετὰ βοῶν καὶ σαλπίγγων κατήγετο· ὕστερον δὲ τῶν ἀφ' φοινίκης τίς ἐπενόησε πλὼ καθολικήν, τάφρον ὑποσκαμμένος ἴσην τῇ νηῒ κατὰ μῆκος· ἦν πλησίον τῆ λιμένος ὤρυξε· ταύτη δὲ τοὺς θεμελίους κατωκοδόμησε λίθῳ στερεῷ πρὸς πέντε πήχεις φ βάθος· κ δι' τούτων φάλαγας ἐπικαιρόταξε κατὰ πλάτος τῆς τὰ φρουδιώσας, σωρεχεῖς τετράπηχυ εἰς βάθος τόπον ἀπολιπούσας· καὶ ποιήσας εἴσρουν ἀπὸ τῆς θαλάττης ἐνέπλησεν αὐτῆς πάντα τ' ὀρυχθέντα τόπον εἰς ὃν ῥᾳδίως ἀφ' τῶν τυχόντων ἀνδρῶν εἰσήγαγε πλὼ νεῶν, δ' ἀνοιχθὲν κατ' ἀρχὰς ἐμφράξας· μετεξήντλησε πάλιν πλὼ θάλασσαν ὀργάνοις· πύθου γενομένου, ἐσπλεῖν δ' πλοῖον ἀσφαλῶς ἐδύνατο τῶν προειρημένων φαλάγγων· κατεσκεύασε δὲ ὁ φιλοπάτωρ κ τὸ τάμιον πλοῖον, πλὼ θαλαμηγὸν καλουμένην· φ μῆκος ἔχουσαν ἡμιστάδιον· δ' δ' εὖρος ἡ πλατύτερον φιάκοντα πηχῶν· φ δὲ ὕψος σὺν τῷ τῆς σκηνῆς ἀνατήματι μικρὸν ἀπέλειπε τεσσαράκοντα πηχῶν· δ' δὲ σχῆμα αὐτῆς, οὔτε ταῖς μακραῖς ναυσὶν, οὔτε ταῖς στρογγύλαις ἐοικός· ἀλλὰ παρηλλαγμένον τὸ καὶ πρὸς πλὼ χρείαν τῷ ποταμοῦ δ' βάθος κάπωθεν μὲν γὰρ ἀλιτενὴς κ πλατεῖα· τῷ δ' ὄπισθεν μετέωρος· τὰ δ' ὑπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς μορίων καὶ μάλιστα τὰ κατὰ πρῷραν παρέτεινεν ἐφ' ἱκανὸν τῆς ἀνακλάσεως εὐγράμμου φαινομένης· δι' πρωρος δὲ ἐγεγόνει καὶ δι' πρυμνος καὶ πρὸς ὕψος ἀνέτεινε δι' φ μετέωρον ἦραν ἴσασθαι πολλάκις ἐν τῷ ποταμῷ φ κῦμα· κατεσκεύασο δ' αὐτῆς κατὰ μὲν μέσον φ κύτος τὰ συμ

πόσιν καὶ οἱ κοιτῶνες· καὶ τὰ λοιπὰ τὰ πρὸς τὴν διατροφὴν χρησίμεια. πέριξ δὲ τῆς νεὼς περίπατος κατὰ ῥᾶιν πολυρρὰς ἐγεγόνεισαν δι' ὅλου· ὧν ἡ μὲν περίμετρος ἦν πέντε πλέθρων οὐκ ἐλάττων· ἡ δὲ διάθεσις τοῦ μὲν καταγείου πολυσύλῳ παραπλήσιος· τοῦ δ' ὑπερῴου κρυπτὴ φραγμοῖς καὶ θυρίσι πολυειλημένη πάντοθεν· πρώτη δ' εἰσιόντι καὶ κατὰ πρύμναν ἐτέτακτο πρὸς ὄψιν πρύμνα ἀνακεκαμμένη· κύκλῳ δὲ περίπατος· ἧς ἐν τῷ κατ' ἀντικρὺ τῆς πρώρας μέρει, προπύλαιον κατεσκεύαστο διὰ ἐλεφάντος καὶ τῆς πολυτελεστάτης ὕλης γεγονός· ὃ δὲ διελθοῦσιν ὡς ἀνὰ πρόσταγμα ἐπεποίκτο τῇ διαθέσει κατάστεγον ἄνω πάλιν ὁμοίως κατὰ μὲν τὴν μέσην πολυρρὰν πρὸς τὰ ἔνδον παρεῖχε ὄπισθεν καὶ τετράθυρος ἔφερεν εἰς αὐτὴν πυλών· ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ νῆ δι' ἐξιῶν θυρίδες ὑπῆκτο φῶς παρέχουσαι· σωλήνητο δὲ ζώστοις ὁ μέγιστος δίκως· περίπτερος δ' ἦν ἑκάστη κλίνασ' ἐπιδεχόμενος· κατεσκευάσθη δ' αὐτοῦ τὰ μὲν πολεῖσα ἀπὸ κέδρου ἀξόνης· καὶ κυπαρίσσου μελήσασ'· αἱ δὲ τῆς πολυτελείας θύραι ἦν ἀριθμὸν ἑκάστοι οὖσαι, θύραις κατεκεκόλλητο σανίσιν, ἐλεφαντίνους ἔχουσαι τοὺς κόσμους· ἡ δ' ἐπίλωσις ἡ κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τὰ ῥόπτρα ἐξ ὀρειχάλκου γεγονότα χαλκοῦ πολυ χρύσωσιν ἐκ πυρὸς ἐπέφασιν· τῶν δὲ κιόνων τὰ μὲν σώματα ἦν κυπαρίσσινα· αἱ δὲ κεφαλαὶ θερμουργεῖς ἐλέφαντι καὶ χρυσῷ διακεκοσμημέναι· ἔτι δὲ ἐπίζυλιον ἐκ χρυσοῦ πᾶν ὅλον· ἐφ' οὗ διάζωσμα ἐφήρμοστο πολυφανές, ζώδια ἔχον ἐλεφάντινα μέζω πηχυαίων· τῇ μὲν τέχνῃ μέτρια· τῇ δὲ ὑλῇ διαξιοθαύμαστα· ἐπέκειτο δὲ καὶ στέγη καλὴ τῷ συμποσίῳ τετράτωνος κυπαρισσίνη· ὑπερῷοι δ' αὐτῆς ἦσαν οἱ κόσμοι· χρυσὴν ἔχοντες πολυεπιφάνειαν· παρέκειτο δὲ ᾧ συμποσίῳ τούτῳ καὶ κοιτὼν ἐπάκλινος, ᾧ στενὴ σύριγξ κατὰ πλάτος τοῦ κύτους χωρίζουσα πολυγυναικωνῖτιν· ἐν δὲ ταύτῃ συμπόσιον ἐνεάκλινον ἦν παραπλήσιον τῇ πολυτελείᾳ τῷ μεγάλῳ· καὶ κοιτὼν πεντάκλινος· καὶ τὰ μὲν ἄχρι τῆς πρώτης στέγης κατεσκευασμένα διαυτὶ λῶ· ἀναβαίνουσι δὲ τὰς παραπολυτελὲς συμπόσιον ἑξάκλινον, οἷος ἦν ἄλλος πεντάκλινος ὁρώφωμα ῥομβωτὸν ἔχων καὶ πλησίον αὐτοῦ ναὸς ἀφροδίτης πολυφοῦς· ἐν ᾧ μαρμάρινον ἄγαλμα τῆς θεοῦ· κατεναντίον δὲ τούτου, ἄλλο συμπόσιον πολυτελὲς περίπτερον· οἱ γὰρ κίονες αὐτοῦ ἐκλίθινοι ἰνδικῶν σωλῆνες· παρὰ καὶ τούτῳ τῷ συμποσίῳ κοιτῶνες ἀκόλουθον πολυκατασκευὴν τοῖς προδεδηλωμένοις ἔχοντες· προάγουσι δὲ ἐπὶ πολυπρώραν οἶκος ὑπῆκτο βακχικὸς ῥισπαδεκάκλινος περίπτερος ἐπίχρυσον ἔχων τὸ γεῖσον· ἕως τοῦ πολυφέροντος ἐπιζυλίου· στέγη δὲ τῆς τοῦ θεοῦ διαθέσεως οἰκία· ἐν δὲ τούτῳ κατὰ μὲν πολυδεξιὰ πολυρρὰ, ἀέρος κατεσκεύαστο· οὗ χῶρμα μὲν ἦν ἔχον πολυποικίλαν ἐκλίθων ἀλκηστινῶν, καὶ χρυσοῦ δεδημιουργημένον ἴσον· ἐν αὐτῷ τε τὰ βασιλέων συγγενείας ἀγάλματα εἰκονικὰ λίθου λυχνέως· ἐπιτραπὲς δ' ἱκανῶς καὶ ἄλλο συμφόσιον ἦν ἐπὶ τῇ τοῦ μείζονος οἴκου στέγῃ κείμενον, σκιωνῆς ἔχον τάξιν ὡς τε τῇ μὲν οἰκέπην· διαβαναῖα δὲ ἔξοθεν ἦν ὅλῳ ποσοῦ λύχνες ἐνετέτακτο διασήματος· ἐφ' ὧν αὐλαῖαι κατὰ τὸ αὐτὸ πολυργεῖς ἐνεπετάνυντο· μετὰ δὲ τὸν αἴθριον ὑπεδέχετο πολυπάνω τὸ ὑποκείμενος προσάντης τάξιν κατέχον ὠκλίμακτε ἑλικτὴ φορᾶσα πρὸς ὃν κρυπτὸν περίπατον· παρέκειτο καὶ συμπόσιον ἐνεάκλινον τῇ διαθέσει τῆς καταστάσεως αἰγύπτιον· οἱ δ' γεγονότες αὐτόθι κίονες, ἀνάγοντο σφενδόνῃ διαλλάττοντες τοῖς ὠτυδύλοις· τοῦ μὲν μέλανος· τοῦ δὲ λευκοῦ παραλλήλως διαμειμένων· εἰσὶ δ' αὐτῶν καὶ αἱ κεφαλαὶ τῷ σχήματι πολυφορεῖς· ὧν ἡ μὲν ὅλη πολυγραφὴ παραπλησίως ῥόδοις ὠδὶ μικρὸν ἀνακεκαμμένοις· ἡ δὲ τὸν προσαναφυόμενον κάλαθον, οὐχ ἕλικες καθάπερ ὠδὶ τῶν ἑλληνικῶν καὶ φύλλα ῥαχία περίκειται· λωτῶν δὲ ποταμίων κάλυκες καὶ φοινίκων ἀρτιβλάστων καρπός· ἔστι δ' ὅτε καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνθέων γένη πολυποίκιλα γένη· ὃ δ' ἐπὶ τῷ ὀρίζαν, ὃ δὴ τῷ σιωπίπονι πρὸς τὴν κεφαλὴν ἐπίκειται πολυδύλῳ, κιονείων ἀνθεσι καὶ φύλλοις ὡσανεὶ καταπεπλεγμένοις ὁμοίαν ἔχει πολυδιάθεσιν· τοὺς μὲν οὖν κίονας οὕτως αἰγύπτιοι κατασκευάζουσι· καὶ τοὺς τοίχους δὲ λευκαῖς καὶ μελαίναις διαποικίλλουσι πλινθίοις· ἐνίοτε δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς ἀλεξανδρείας προσαναφυομένης πίστεσι· πολλὰ δὲ καὶ ἕτερα κατὰ μέσον τὸν νεὼς τὸ κύτος ἐν κοίλῃ· καὶ κατὰ πᾶν αὐτῆς μέρος οἰκέματα ἦν· ὁ δὲ ἶσος ἦν αὐτοῖς ἑβδομήκοντα πηχῶν· βύσιον ἔχων ἴσιον ἀλκηστινῆ παρασείρῳ κεκοσμημένον πᾶς δὲ ὁ τοῦ βασιλέως τοῦ φιλαδέλφου πολυτος φυλακὴν κατελύθη ὑπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου, τοῦ καὶ τὸν γαδιτανικὸν συσκιάσαντος πόλεμον· οὐκ ἀνδρὸς νομιζομένου ἀλλ' αὐλητοῦ καὶ μάγου· πολυδὲ καὶ τὸ ὑπὸ ἱέρωνος τοῦ συρακουσίου καταπολυθεὶς νεὼς ἧς καὶ ἀρχιμήδης ἦν ὁ μεσεμέρης ἐπόωτης οὐκ ἄξιον εἶναι κεῖνο σιωπῆσαι· σύγγραμμα ἐκ δόντος μοχλίωνος λινὸς ᾧ οὐ παρρήτως ἐντετυχηκότως· γράφει οὖν ὁ μοχλίων οὕτως· διοκλείδης μὲν ὁ αὐδηρίτης θαυμάζεται ὠδὶ τῇ πρὸς πολυῥωμαίων φιλίαν ὑπὸ δημηφίᾳ προσαχθείσῃ τοῖς πείσασιν ἐλαιπόλῳ· τίμαιος δ' ὠδὶ τῇ πυρᾷ τῇ καταπολυθείσῃ διονυσίῳ τῷ σικελίας τυράννῳ, καὶ ἱερώνυμος ἐν τῇ καταπολυθείσῃ τῆς ἁρμαμάξης, ἣ σωίβαινε κατακοσμηθῆναι τὸ ἀλεξάνδρου σῶμα· πολυκλείδης δ' ὠδὶ τῷ λυχνίῳ τῷ καταπολυθέντι τῷ πίσῃ· ἱέρων δὲ ὁ συρακουσίων βασιλεὺς ὁ πάντα ῥωμαίοις φίλος, ἐπὶ πολυδέκει μὲν καὶ ὠδὶ ἱέρων καὶ γυμνασίων κατασκευάς· ἦν δὲ καὶ ὠδὶ ναῦν πηγάσαι φιλότιμος πλοῖα σιτηγὰ καταπολυαζόμενος ὧν ἐνὸς τοῦ καταπολυθέντος μνηθήσομαι· εἰς ὕλλιν μὲν ξύλων ἐκ τῆς αἴτνης παρεπολυθέντος, ἑξήκοντα τεκτονικῶν σκαφῶν πλῆθος ὀρύξασθαι δυναμένην· ὡς δὲ ταῦτα ἡτοιμάσατο τὸ μῆκος τε καὶ εὐμοίλια καὶ σταμίνας· καὶ πρὸς τὴν ὕλλην ὕλην χρείαν, πρὸς μὲν ὀρύξι-

παλίαδ. ἐς δὲ ὀρινία, λευκαίαν μὲν ἐξ ἰβηρίαδ. κώνειον δὲ καὶ κάπρον ἐκ τῦ ῥοδανοῦ ποταμοῦ. καὶ τἄλλα πάντα τὰ χρώσιμα θλαχόθεν. σωκάγαγε δὲ καὶ ναυπηγοὺς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας. καὶ κατασήσας ἐκ πάντων αὐτῶν ἀρχίαν ἔνα κυβερνήτην αὐτὸν ἐκεῖνον, παρεκάλεσε προθύμως ἐπιλαβέσθαι τῆς κατασκευῆς. προσκαρτερῶν καὶ αὐτὸς τὰς ἡμέραδ. ἐ μὲν οὖν ἥμισυ τῦ παντὸς τῆς νεώς, εἰ μισὸν ἐξ ἐρινάσεο. καὶ ταῦρος ἐκ μολίβδου ποικθείσας κεραμίσιν ἀεὶ καθ' ὃν ναυπηγεθείη μέρος προσελαμβάνε- 5
το. ὡς αὖ ἐρικυδίων ὄντων τῶν πρὸ ὕλην βρασομένων τεχνιτῶν, χωρὶς τῶν ὑπηρετῶντων. τῦτο μὲν οὖν τὸ μέρος εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν προσετέτακτο τὴν λοιπὴν κατασκευήν· ἵν' ἐκεῖ λαμβάνη. ὡς δὲ περὶ τὸν καθελκυσμὸν αὐτῦ ἦν εἰς τὴν θάλασσαν, πολλὴ ξύντασις ἦν, ἀρχιμήδης ὁ μηχανικὸς μόνος αὐτὸ κατήγαγε λιθολίθων σωμάτων κατασκευάσας γαυλέλικα, ἐ τηλικοῦτον σκάφος εἰς τὴν θάλασσαν κατήγαγε πρῶτος ἀρχιμήδης δυρὶ τῷ τ' ἕλικος κατασκευήν. ὡς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τῆς νεὼς σὺν ἄλλοις ἐξ 10
μισὶ κατεσκευάθη, καὶ ἐς χαλκοῦν ἅλοις πᾶσα τοδιελήφθη. ὧν οἱ πολλοὶ δεκάμναιοι ἦσαν, οἱ δ' ἄλλοι τούτων ἢ μιόλιοι ἀφ' ἑκατὸν δ' ἦσαν οὗτοι ἁρμοσμοὶ κῦς τα μίνασ' σωέχοντες. μολυβδαίναις δὲ κεραμίσιν ἀπεστεγοῦντο πρὸς τὸ ξύλον ὑποπεπλεσμένων ὀθονίων μετὰ πίττης. ὡς οὖν τῷ ἐκ τῆς ἐπιφανείαν ἀφεργάσαδ, τῷ σὺν τὸς διασκευὴν ἀφεσπένετο. ἦν δὲ ἡ ναῦς τῇ μὴ κατασκευῇ, εἰκόσορος, ἡ πάροδος δέ. τῷ μὲν κατὰ τάπω ἔχων εὖρος τὸν γόμον. ἐφ' ἧν δὲ κλιμάκων πυκνῶν ἡ κατάβασις ἐγίνετο. ἡ δ' ἑτέρα τοῖς εἰς τὰς διαίτας βουλομένοις εἰσιέναι μεμηχάνητο. μεθ' ἣν ἡ τελευταία τῆς σὺν τοῖς ὄπλοις τεταγμένοις. ἦσαν δὲ τ' μέσης παρόλου παρεκπάτδον τῶν τοίχων διαίτης τρίκλινοι τῆς ἀνδράσι διάκοντα τὸ πλῆθος. ἡ δὲ ναυκληρικὴ διαίτα, κλινῶν μὲν ἦν πεντεκαίδεκα. θαλάμους δὲ τρεῖς εἶχε τρικλίνους. ὧν ἦν τὸ κατὰ τῷ πρύμναν ὀπταπέδιον. παῦτα ἦ πάντα δάπεδον εἶχεν σὺν ἀβακίσκοις συγκείμενον ἐκ παντοίων λίθων. σὺν οἷς ἦν κατεσκευασμένος πᾶς ὁ τοδὲ τὴν ἰλιάδα μῦθος θαυμασίως. ταῖς τε κατασκευαῖς καὶ ταῖς ἐροφαῖς καὶ θυρώμασι δὲ πάντα ἦν ταῦτα πεποικιλία. κατὰ δὲ τὴν ἀνωτάτω πάροδον, γυμνάσιον ἦν καὶ περίπατοι σύμμετρον ἔχοντες τὴν κατασκευὴν τῷ τοῦ πλοίου μεγέθει. σὺν οἷς κἄποι παντοίοι θαυμασίως ἦσαν τοδὲ βάλλοντες ταῖς φυτείαις διὰ κεραμίδων ἢ μολυβδαινῶν ἔλε δὲ σκιναὶ κισσοῦ καὶ ἀμπελώνων αἱ ῥίζαι πλῆ τροφὴν σὺν πίθοις ἐχθὲς γῆς πεπληρωμένοις πλῆ αὐτὴν ἀρδλυσιν λαμβάνουσαι, καθάπερ καὶ οἱ κῆποι. αὖται δὲ αἱ σκιναὶ συνεσκίαζον τοὺς τοδὲ πάτους. ἐξῆς δὲ τούτων ἀφροδίσιον κατεσκεύαστο. τρίκλινον δάπεδον ἔχον ἐκλίδων ἀχατῶν τε καὶ ἄλλων χαριεστάτων. ὅσοι κατὰ τὴν νῆσον ἦσαν· τοὺς τοίχους δ' εἶχε καὶ τὴν ὀροφὴν κυπαρίττου. τὰς δὲ θύρας ἐλέφαντος καὶ βύου γραφαῖς καὶ ἀγάλμασιν, ἔτι δὲ ποτηρίων κατασκευαῖς ὑποβαλλόντως κατεσκεύαστο. τούτου δ' ἐφεξῆς, χολαστήριον ὑπῆρχε πεντάκλινον ἐκ πύξου τοὺς τοίχους καὶ τὰ θυρώματα κατεσκευασμένον. βιβλιοθήκην ἔχον σὺν αὐτῷ. κατὰ δὲ πλῆ ὀροφὴν πόλον ἐκ τῦ κατὰ πλῆ ἀχραδινὴν ἀπομεμιμημένον ἡλιοτροπίου. ἦν δὲ καὶ βαλανεῖον τρίκλινον πυξίνοις χαλκοῖς ἔχον θρεῖς. καὶ λουτῆρα πέντε μερικτὰς δεχόμενον ποικίλον τῦ ταυρομενίτου λίθου. κατεσκεύαστο δὲ καὶ οἰκήματα τοπλείω τῆς ἐπιβάτιδος καὶ τῆς τῶν ἀνδρῶν φυλακῆς οὔσης. χωρὶς δὲ τούτων, ἱππῶνες ἦσαν ἑκατέρου τῶν τοίχων δέκα. κατὰ δὲ τούτους, ἡ τροφὴ τοῖς ἵπποις ἔκειτο καὶ τ' ἀχράτων καὶ τῶν παιέλων τὰ σκεύη. ἦν δὲ καὶ ὑδροθήκη κατὰ πλῆ πρώραν κλεισὶς χιλίας μετρητὰς δεχομένη. ἐκ σανίδων καὶ πίττης καὶ ὀθονίων κατεσκευασμένη. παρὰ δὲ ταύτην κατεσκεύαστο διὰ μολιβδώματος καὶ βανίδων κλειστῶν ἰχθυοτροφεῖον. ὕδωρ δ' ἦν τοπλῆρες θαλάττης σὺν ᾧ πολλοὶ ἰχθύες διεφέροντο. ὑπῆρχον δὲ καὶ τῶν τοίχων ἑκατέρωθεν τρόποι προσεωσμένοι διάστημα σύμμετρον ἔχοντες. ἐφ' ὧν κατεσκευασμένοι ἦσαν ξυλοθῆκαι καὶ κρίβανοι καὶ ὑπαυλεῖα καὶ μύλοι. καὶ τοπλείους ἕτεραι διακονίαι. ἄπλαντές τε τοδιέτρεχον πλῆ ναῦν ἐκτὸς ἐξαπήχεις. οἱ τοὺς ὄγκους ὑπεπλήφεσαν τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ τὸ ξύλινον. πάντες σὺν διασήματι βεβῶτες. ἡ δὲ ναῦς πᾶσα οἰκείαις γραφαῖς ἐπιπόνως. πύργοι τε ἦσαν σὺν αὐτῇ ὀκτὼ σύμμετροι τὸ μέγεθος τοῖς τῆς νεὼς ὄγκοις. δύο μὲν κατὰ πρύμναν, οἱ δ' ἴσοι κατὰ πρώραν. οἱ λοιποὶ δὲ κατὰ μέσην ναῦν. τούτων δὲ ἑνὸς πρὸς ἑσπέραν παρεδίδοντο κρᾶναι δύο. ἐφ' ὧν κατεσκεύαστο φατνώματα. λίθων κῴων λίθοι πρὸς τοὺς ὑποπλέοντας τ' πολεμίων. ὧν δὲ τῶν πύργων τὸν ἕνα ἐπέβαινον τέτταρσι μὲν κατὰ πλῆ πρώραν κλισμοὶ νεανίσκοι δύο δὲ τοξόται. πᾶν δὲ σὺν τοὺς τῶν πύργων, λίθων καὶ βελῶν τοπλῆρες ἦν. τεῖχος δὲ ἐπάλξεις ἔχον καὶ κατάρρωμα διὰ νεὸς ἐπὶ κιλλιβάντων κατεσκεύαστο. ἐφ' οὗ λιθοβόλος ἐφεστήκει. φερὶ τάλαντον λίθον ἀφιείς καὶ σφενδόνην ἔχων βέλος. ὕδωρ δὲ τὸ μηχάνημα κατεσκεύασεν ἀρχιμήδης. ἑκατὸν δὲ τῶν βελῶν ἔβαλλον ἐπὶ στάδιον. μετὰ δὲ ταῦτα παρεζεύγματα ἐκ ξύλων παχέων συγκείμενα διὰ ἀλύσεων χαλκῶν κρεμάμενα. ζυγῶν τε ἰσῶν ὑπαρχόντων ἐξ ἑκάστου κρᾶναι λιθοφόροι ἐξήρτηνθο δύο. ἐξ ὧν ἅρπαγές τε καὶ τροχίνθοι μολίβδου πρὸς τοὺς ἐπιτιθεμένους ἐφέροντο. ἦν δὲ καὶ χάραξ κύκλῳ τῆς νεὼς σιδήρου πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας ἀναβαίνειν. κόρακές τε σιδηροῖ κύκλῳ τῆς νεώς. οἱ διὰ λιθεράνων ἀφιέμενοι, τὰ τῶν ἀναντίων ἐκράτουν σιδήρια. καὶ παρέβαλλον εἰς τοπλησίον. ἑκατὸν δὲ τῶν τοίχων, ἑξήκοντα νεανίσκοι πανοπλίαδ' ἔχοντες ἐφεστήκεσαν. καὶ τοὺς ἴσους περί τε τοὺς ἰσοὺς καὶ τὰς λιθοφόρους κρᾶναδ'. ἦσαν δὲ καὶ κατὰ τοὺς ἰσοὺς σὺν τοῖς καρχησίοις οὖσι χαλκοῖς. ἐπὶ μὲν οὖν τ' πρώτου, ζῆς ἄνδρες. εἰθ' ἑξῆς καθ' ὧν λεπόμενοι. τοὺς δὲ σὺν τοπλεκτοῖς γυρλάνδοις διὰ φοινικίων εἰς τὰ θυρεάκια λίθοι

Ἱέρωνος ναῦς. Ἀντιγόνου τριήρης. ἐπυθμήν. Ἀνθεμόεις συμπόσιον. 65

ῥάκια λίθοι παρεβάλλοντο καὶ βέλη ἀφ' ὧν παίοντο. ἄγκυραι δὲ ἦσαν ξύλιναι μὲν τέτταρες. σιδηραῖ δ' ὀκτώ. τῶν δὲ ἱστῶν, ὁ μὲν πρῶτος ὑπὸ τῶν Ῥοδίων εὑρέθη. δυσχερῶς δὲ ὁ πρῶτος εὑρέθη τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ βρετταν νίας ὑπὸ συβώτου ἀνδρός. κατήναγκεν δ' αὐτὸν εἰς θάλατταν Φιλέας ὁ ταυρομενίτης μηχανικός. ἡ δὲ αὐτλία καὶ πᾶν βάθος ὑπερέβαλλον ἔχουσα δι' ὧν ἀνδρὸς ἔξηντλεῖτο διὰ κοχλίου ἀρχιμήδους εὑρόντος. ὄνομα δ' ἦν τῇ νηῒ συρακουσία. ὅτε δ' αὐτὴν ἔξέπεμπεν Ἱέρων, ἀλεξάνδρειαν αὐτὴν μετωνόμασεν. ἐφόλκια δ' ἦσαν αὐτῇ φ μὲν πρῶτον κέρκυρος. τεσσαράκοντα πάλαντα δύνασθαι λιμενάμενος. πᾶς δ' ἦν οὗτος ἐπίκωπος. μεθ' ὧν χίλια πεντακόσια βαστάζουσαι ἁλιάδες τὴν καὶ σκάφαι πολλοὶ. ὄχλος δ' ἐν αὐτῇ οὐκ ἐλάττων μετὰ τοὺς προειρημένους. ἄλλοι γε ἑξακόσιοι, παρὰ τὴν πρῶραν ἐπιτηροῦντες τὰ παραγγελλόμενα. τῶν δὲ κατὰ ναῦν ἀδικημάτων δικαστήριον καθίστηκεν. ναύκληρος. κυβερνήτης καὶ πρωρεὺς οἵπερ ἐλάμβανον κατὰ τοὺς συρακουσίων νόμους. σίτους δὲ ἐνέβαλλον εἰς μὲν ναῦν μυριάδας ἕξ. παρεῖχον δὲ σικελικῶν κεράμια μύρια. ἑρέων πάλαντα δισμύρια. καὶ ἕτερα δὲ φορτία δισμύρια. χωρεῖς δὲ τούτων ὁ ἐπισιτισμὸς ἐν τῶν ἐπιπλεόντων, ὁ δὲ ἱέρων ἐπεὶ πάντας τοὺς λιμένας ἦκουε τοὺς μὲν ὡς δυναταί εἰσι πλοῖα ναῶν δέχεσθαι. τοὺς δὲ καὶ ἐπικινδύνους ὑπάρχειν, διέγνω δῶρον αὐτὴν ἀποστεῖλαι πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ εἰς ἀλεξάνδρειαν. καὶ γὰρ ἦν σπανὶς σίτου κατὰ τὴν αἴγυπτον. καὶ οὕτως ἐποίησε. καὶ ἡ ναῦς κατήχθη εἰς τὴν ἀλεξάνδρειαν, ἔνθα καὶ ἐθεωλκήθη. ὁ δ' ἱέρων καὶ χρύσιππον ἦν τῶν ἐπιγραμμάτων ποιητὴν γράψαντα εἰς τὴν ναῦν ἐπίγραμμα. χιλίοις πυρῶν μεδίμνοις οὓς καὶ παρέπεμψεν ἰδίοις δαπανήμασιν εἰς ἣν πειραῖα ἐτίμησεν. ἔχει δ' οὕτως τὸ ἐπίγραμμα.

Τίς τόδε σέλμα πέλωρον ἐπὶ χθονὸς εἵσατο. ποῖος — κοίρανος ἀνθρώπων πείσμασιν ἠγάγετο.
Τμηθέντες πελέκει τῶτ' ἔνθεμον ὄβριμοι κῦρες. — Ἃς αἰγαῖον ὕδωρ κυκλάδας ἀμφίκειται.
Τοῦτο πρὸς οὐρανίαις ἔρεισαν ἀκρωτηρίοις. — Θώρηκας μεγάλων ἔντεα ἔχει νεφέων.
Ξόανα καὶ σηκοῦ θαητὸν ἔδοξε πόρον. — Γράμματα τίς ἐκ χρυσοῦ τάν δ' ἐκύλιστε τρόπιν.
Καὶ νάσοις καρπὸν πόνα θωρηκτόρον. — Σῶζε κατὰ γλαυκῶν σέλμα τόδε ῥοθίων

Τὰ λείποντα δ' ἐκεῖνα ἐπὶ τοῦ ἀνθεμίου τοῦ ἱέρωνος τετύχηκε. ἣ ἐκάλεσε τοὺς πτολεμαίου στρατηγοὺς ἐπὶ λύκωλλαν τῆς κώας ἐπειδὴ καὶ τῷ ἀπόλλωνι αὐτὴν ἀνέθηκεν. ἦλις οὐδὲν ἦν τεῖχος. τάχα δὲ οὐδὲ δ' τέταρτον εἶχε τῆς συρακουσίας ἡ ἀλεξανδρίδος ταύτης νεώς. θαυμάζω δ' εἰ καὶ τοὺς τῶν νεῶν κατὰ λόγου οὐκ ἀπὸ βοιωτῶν ἀρξάμενοι κατελέξαμεν, ἀλλ' ἀπὸ παναθηναϊκῶν πομπῶν. καὶ ἐπεὶ ἦν καλὸν οὐλπιανὸν ἴδοις πάλιν προσβαλόντα ἡμῖν. τίς αὕτη ἡ παρὰ τῷ καλλιξείνῳ ἐγγυθήκη. φαμὶ αὐτῷ ὅτι καὶ λόγος τίς εἰς λυσίαν ἀναφέρεται ὧν ῥήτορα τοιὴν ἐγγυθήκης ἐπιγραφόμενος. οὗ ἡ ἀρχή. εἰ μὲν δίκαιον ἔλεγον ἢ μέτριον ἄνδρες δικασταὶ λυσιμένης. ἐν ᾧ προελθὼν φησιν, οὐκ ἂν εἰς πολλοὺς ἐβούλετο τοιὴν αὐτῆς τῆς ἐγγυθήκης δικαιολογεῖσθαι. ἣν δὲ ἔστιν ἀξία τετρακόσια δραχμῶν. ὅτι δὲ χαλκῆ ἦν ἡ ἐγγυθήκη ἐξῆς φησί. πέρισιν δὲ ἐπισκευάσαι αὐτὴν βουλόμενος ἐξέδωκα εἰς τι χαλκεῖον. ἔστι γὰρ σωσθενὴς καὶ σατύρων ἔχει πρόσωπα καὶ βακχεφάλια. ἄλλο ἔτι μέγεθος δ' αὐτό. ὁ δ' αὐτὸς τεχνίτης, πολλὰ σκεύη ταυτὰ καὶ ὅμοια ἐργάζεται. ἐν τούτοις ὁ λυσίας εἰπὼν ὅτι καὶ χαλκῆν ἦν ἡ ἐγγυθήκη, σαφῶς παρίστησιν, ὡς καὶ ὁ καλλίξενος εἴρηκε λεβήτων αὐτὰς ὑποθήματα ἦ. ὅπως δ' καὶ πολέμων ὁ περιηγητὴς εἶπεν ἐν ῥίπτῳ τῷ πρὸς κλαῖον καὶ αὐτίγονον ἀξηγούμενος διάθεσιν ἐν φιλῶνι κατὰ τὴν πολεμαρχίδον στοὰν γεγραμμένην ὑπὸ σίλλακος τῶν ῥηγίνα δ μνημονεύσομεν ἐπιχαρμος, καὶ σιμωνίδης. λέγων ὅπως. ἐγγυθήκη. καὶ ἐπ' αὐτῇ κύπελλον. ἡγήσανδρος δὲ ὁ δελφὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑπομνήματι ἀνδριάντων καὶ ἀγαλμάτων, γλαύκα φησὶ τῶν δ' ἐν δελφοῖς ὑποσήματα, οἷ ἐγγυθήκην ἵνα σημαίνει ἀνάθημα ἀλυάττου. ὃ ὁ ἡρόδοτος μνημονεύει ὑποκειμενίδιον αὐτὸ καλῶν. καὶ ἡγήσανδρος ταῦτα λέγει. εἴδομεν δ' αὐτὸ καὶ ἡμεῖς ἀνακείμενον ἐν δελφοῖς ὡς ἀληθῶς ἦκες ἄξιον δι' ἃ ἐν αὐλῷ ἐν τετορευμένα ζωάρια καὶ ἄλλα ἵνα ζωύφια. καὶ φυτάρια. ἃ δ' ὑπ' ἀλεξανδρέων καλαμένη ἀποθήκη, δίτωνός ἐστι. κατὰ μέσον κοίλη δέχεσθαι δυναμένη σύστημον κεράμιον. ἔχουσι δὲ ταύτην οἱ μὲν πέντε, ξυλίνην. οἱ δὲ ἑπτὰ χαλκῆν ἢ ἀργυρᾶν. ἐπόντες δ' ἦν ἐγγυθήκης, ἐξῆς πάλιν μνησθησόμεθα φιλοπάτορων βασιλέων. ὁ δ' τῷ προφερομένῳ αὐτοχώρῳ μώμυμος βασιλεὺς δημήτριος δ' ὑμᾶς ὡς ἱστορεῖ ποσειδώνιος, ὑποδοχὰς ποιούμενος καθ' ἡμέραν ὀκτὼ χοεῖς τ' ἀναλισκομένων, σωρεύματα ἐνώπιον ἀφορᾶν ἐλέφας τ' ἑστιατόρων ὁ λομβὴ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζώων ἀφαιρεῖται ἐσκευασμένα. ἅμαξαν πληροῦσαι δυναμένα. καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ σωρὸν ἀνορύκτοις πλήθει χρυσοῖς πλήθη. καὶ ἄλλος δ' ἀντίοχος βασιλεὺς ἐπιτελῶν τοὺς ἐν δάφνῃ ἀγῶνας, ἐποιήσατο καὶ αὐτὸς θοδοχὰς λαμπρὰς ὡς αὐτός φησι ποσειδώνιος. ἦ μὲν γὰρ πρώτην, ἀναθέσεις ἐποιήσατο κατ' ἄνδρα ὁλομελῶν βρωμάτων. με-

τὰ δὲ καὶ ζώντων, χηνῶν. λαγῶν καὶ δορκάδων, ἀνεδίδοντο δὲ καὶ χρυσοῖ στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι καὶ ἀρωμάτων πλῆθος. καὶ θεραπόντων καὶ ἵππων καὶ καμήλων. ἡ ἔδει ἀναβάντα τὸν καμηλον πιεῖν ἔπαιζον καὶ λαβεῖν τὸν καμηλον καὶ ἓν παρεστῶτα παῖδα. καὶ οἱ μὲν τὰ τὸν συρίαν δὲ πάντες φησὶ δεῖ τὸν χῶρον δύνασθαι, ἀφ' τῆς τοῦ τὰναγκαίας κακοπαθείας σωθέντας σὺν ἐμοὶ πλείους. ἵνα δύνηντο σωτεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι. ἀλειφόμενοι δὲ ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύρῳ. τοῖς δὲ γραμματείοις (οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰ κοινὰ τοῦ σωδείπνων) ὡς οἰκητηρίοις ἐνδιαιτώμενοι. καὶ τὸν πλεῖον μέρος τοῦ ἡμέρας χαριζόμενοι ἐν αὐτοῖς οἴνοις ἡδέως, ὥστε προσαποφθῆναι πολλὰ ἡδέως καταλύμενοι πρὸς χελιδόνος πολυκρότου φόφους. ὥστε τὰς πόλεις ὅλας τοῖς διούτοις κελάδοις συνηχεῖσθαι. ἐπαινῶ δέ γε ἐγὼ ἄνδρας φίλους τὸ γενόμενον παρ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλέως τοῦ συρίας συμπόσιον. ὁ δ' Ἀλέξανδρος οὗτος ὢν ἀνδρόγυνος τοῦ ἐπιφανοῦς υἱός. ὑποβληθεὶς δὲ ἔσχον μῖσος πάντες ἄνθρωποι ἐς ἡμέρης. τοῦδε οὖν ἰσόρροπον ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς τοῦδε τοῦ συρίας βασιλεύσασιν ἂν δὴν συμπόσιον οὔτ' ἄλλοτέ τι ἐγένετο. Διογένης δὲ ὁ Κυνικὸς ἔξιν ἔχων ἱκανῶς ἐν δὲ μετεχειρίζετο λόγοις, τὸ μὲν γένος ἦν ἐκ Σελευκείας τῆς ἐν Βαβυλῶνι. ἀπὸ δοκῆς δ' ἐτύγχανε παρὰ τῷ βασιλέως. καὶ ποτὲ τοῖς ἀπὸ τῆς τοῦ λόγοις χαίροντι ἐπολυωρεῖτο οὕτω αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος καὶ πρόσοντα τῷ βίῳ φαῦλον. ἔπειτ' ἄκλεσφινμον καὶ βάσκανον, σὺν ἀνδρὶ τε τοῦ γελοίου, μηδὲ τῶν βασιλέων ἀπεχόμενον. καὶ αἰτησαμένῳ αὐτῷ φιλοσοφίαν ἀλλοκρίαν αἴτησιν, ὅπως πορφυροῦντι χιτωνίσκον φορεῖν καὶ χρυσοῦν στέφανον ἔχοντα πρόσωπον ἀρετῆς κατὰ μέσον, ἧς ἰδρῶτι ἄξιον προσαγορεύεσθαι, συνεχώρησε καὶ τὸν στέφανον προσαρεισάμενος. ἅπερ ὁ Διογένης ὁρᾶσθαι τινος λυσιωδοῦ γυναικὸς ἐπαισθόμενος αὐτῇ. ἀκούσας δ' ὁ Ἀλέξανδρος καὶ συναγαγὼν φιλοσόφων καὶ ἐπισήμων ἀνδρῶν συμφόρτον, ἐκάλεσε καὶ τὸν Διογένη. καὶ παρχωρούμενον ἄξιον καταικλίνεσθαι ἔχοντα τὸν στέφανον καὶ τὴν ἐσθῆτα. ἀκαίρου δ' ἔτι ἐσόντος, νοήσας εἰσαγαγεῖν ἐκέλευσε τὰ ἀκούσματα σὺν δὶς καὶ ἡλισιωδὸς εἰσῆλθεν ἐστεφανωμένη τῆς ἀρετῆς στέφανον. σὺν δύσα καὶ τὴν πορφυρᾶν ἐσθῆτα. γέλωτος οὖν πολλοῦ καταῤῥαγέντος, ἔμεινεν ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν λυσιωδὸν ἐπαινῶν οὐκ ἐπαύσατο. ἄτοπον τὸν Διογένη ὁ μεταλαβὼν τὴν βασιλείαν αὐτίοχος, οὐκ εἰκῆ μὰ τὴν κακολογίαν, ἀποσφαγῆναι ἐκέλευσεν. ὁ δ' Ἀλέξανδρος προσηνὴς ἦν σὺν πᾶσι καὶ φιλολόγος σὺν ταῖς ὁμιλίαις. καὶ οὐχ ὁμοίως Ἀθηναίων τῷ τοῦδε πατρικῷ φιλοσόφῳ. ᾧ καὶ διαφερόντως προσάντι φιλοσόφως ἀθλοῦντί τε καὶ σὺν μεγαλοψυχίᾳ. ἔλεγε δὲ καὶ συλαρίσκῃ τὸν Θετταλίας. καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Ἀθηναίων πόλεως τυραννήσαντι. ᾗ οὐ καθ' ἕκαστον ἰσορρεῖ ποσειδώνιος ὁ ἀπαμεύς. ἅπερ εἰ καὶ μακρότερά ἐστιν ἐκθήσομαι. ἵνα ἐπιμελῶς πάντας ἐξετάζωμεν οὓς φάσκοντας εἶναι φιλοσόφους. καὶ μὴ τοῖς βιβωνίοις καὶ τοῖς ἀκαίρτοις πώωσι πιστεύωμεν. κατὰ γοῦν τὸν ἀχάϊθωνα, Εἰ μὲν φρόσω τἀληθῆς, οὐχὶ σὺ φρανῶ. Εἰ δ' οὐ φρανῶ τί σὺ οὐχὶ τἀληθῆς φρόσω. Ἀλλὰ φίλη φασὶν ἡ ἀλήθεια, ἐκθήσομαι τὰ τοῦ ἄνδρα ὡς ἐγένετο. σὺν τῇ βρυμνέως τοῦ τοῦδε πατρικῇ σχολῇ διέτριβέ τις Ἀθηναίων προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις. ὅστις αἰγυπτίαν ὠνησάμενος θράττειναν ἐπωλεῖτο αὐτῇ. ταύτης οὖν ἐκ τοῦ τεκούσης, ἐκ τοῦ ἄλλου τινὸς ὁμώνυμος Ἀθηναίων τῷ δεκαδίτῃ παρεγράφετο γράμματα δὲ μαθὼν καὶ πρεσβύτην γενόμενον τοῦ δεκαδίτην μετὰ τοῦ μικροῦ ἐχειροκώγει. καὶ ἀποθανόντα κληρονομήσας παρέγραφος Ἀθηναίων πολίτης ἐγένετο, γήμας τε παιδίσκαριον εὔμορφον, μετὰ τοῦτο πρὸς τὸ σοφιστεύειν ὥρμησε, μέρακια σχολαστικὰ θηρεύων καὶ σοφιστεύσας σὺν μεσήνῃ καὶ λαμπάδι τῇ θετταλικῇ καὶ πολλὰ βρυασάμενος χρήματα ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας. καὶ χειροκροτηθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων πρεσβυτὴς ὅτε εἰς μυθεισάτην τὰ πράγματα μετέῤῥει, ὑποδραμὼν τοῦ βασιλέα, τοῦ φίλων εἷς ἐγένετο μεγίστης τυχὼν προσαγωγῆς. διὸ περ μετεώριζε τοὺς Ἀθηναίους δι' ἐπισολῶν ὡς τὰ μέγιστα τοῦ τῷ καπαδόκῃ λωσάμενος ὥστε μὴ μένων τοῦ ἐπιφορομένων ὀφλημάτων ἀφλυθέντας σὺν ὁμονοίᾳ ζῆν. ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατίαν ἀνακτησαμένους, καὶ δωρεῶν μεγάλων τυχεῖν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ. ταῦτα οἱ Ἀθηναῖοι διεκόμπευον τὴν ῥωμαίων ἡγεμονίαν καταλελυθῆναι πεπιστευκότες. ἤδη σὺν τοῦ ἀσίας μεταβεβλημένης, ὁ Ἀθηνίων ἐπανῆκεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὑπὸ χαρμῶνος σὺν ὀχληθείς, εἰς τὴν καρυσίαν καταινέχθη. τοῦ τὸ μαθόντες οἱ κεκροπίδαι, ἔπεμψαν δὴν τὴν ἀνακτορικὴν αὐτοῦ ναῦν μακράν. καὶ φορεῖον ἀργυρόπουν, ἀλλ' εἴασεν ἤδη καὶ ὀλίγον δ' ἀπολεῖσον μέρος τοῦ πόλεως δὴν τὴν ἐκδοχὴν αὐτοῦ ἐξεκέχυτο. σωεέρχεσθαι δὲ πολλοὶ καὶ ἄλλοι θεαταὶ τὸ παράδοξον τοῦ τύχης θαυμάζοντες εἰ ὁ παρέγραφος Ἀθηναίων εἰς ἀθλώνας ἐκ τοῦ ἀργυρόδοδος καταπεμφθεὶς φορεῖα καὶ σφυρῶν στρωμάτων ὁ μηδέποτε δὴν τοῦ ζίβωνος ἑωρακὼς πορφύραν πρότερον. ἄλλοθε δὲ ῥωμαίων σὺν τοσαύτῃ φαντασίᾳ καταχλιδῶντος τοῦ ἀπικῆς. σωεέχον δὲν πρὸς τὴν θέαν ταύτην. ἄνδρες γυναῖκες. παῖδες. τὰ κάλλιστα προσδοκῶντες τοῦ μυθεισάτα. ὁπότε Ἀθηνίων ὁ πένης καὶ τὰς ὀρχηστὰς ποιησάμενος ἀκροάσεις δεῖ τοῦ βασιλέασι λησφορῶν δεῖ τοῦ χώρας καὶ φόλεως πομπεύσ. συνήντησαν δ' αὐτῷ καὶ οἱ δὴν τοῦ διόνυσον τεχνίτης τοῦ ἄσπελον τοῦ νέα διονύσου καλοῦντες, δὴν τὴν κοινὴν ἑστίαν καὶ τὰς δὴν ταύτην δύχας τε καὶ σωνοδίσ. ὁ δὲ πρότερον ἐκμαθὼν τῆς οἰκίας ὀξιὼν εἰς τὴν διουσοικίαν, ἔδοξε τε πολλὰ τοῦτο ἀπὸ ταῖς ἐκ δήλα προσόλοις εἰσενέχθη κεκοσμημένην στρωμαῖς τε καὶ γραφαῖς καὶ ἀνδριάσι καὶ ἀργυρώμασι ἐκ θέσ. ἀφ' ἧς ὀξὺ λαμπρὰν ἐκ σύρων καὶ περικείμενος δακτύλι χρυσία. ἐπεγλυμένην ἔχοντα τὴν μυθεισάτα εἰκόνα. προεφόμπευον δ' αὐτοῦ καὶ ἐφέποντο θεράποντες πολλοί σὺν ᾧ τε μηλέᾳ τοῦ τεχνίτου θυ

σίαι τὲ

σαι τὲ ἐπελθοντος τῆ ἀθηνίωνος πράσια· μὴ μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως ωσνδαί· μὴ τῆ ὑστεραία ωλλοὶ μὴ ἐς πλὼ οἰκίαν ἐλθόντες ἀνέμενον αὐτὲ πλὼ πρόσοδον· ωλήρης δ' ἦν μὴ ὁ κραμενικὸς ἀστῶν μὴ ξένων· μὴ αὐτόκλητος εἰς πλὼ ἐκ κλησίαν τ' ὄχλων σωθροιμέ· ὁ δὲ μέλις προῆλθε δορυφορούμενος ὑπὲ τῶν δυδοκιμεῖν παρὰ τῷ δήμῳ θελόντων, ἐκάστου ωδύδοντος κὰν προσάψασθαι τῆς ἐσθῆτος· ἀναβὰς οὖν ἐπὶ βῆμα ἐπὶ πρὸ τῆς ἀπάλου σοᾶς ὡκοδομημένον τοῖς ρωμαίων στρατηγοῖς, σὰς ἐπὶ πύπου καὶ ωδιεβλέψασ' κυκλησθὲν ἐπ ωλῆθος, ἔπειτα ἀνεβλέψασ', ἄνδρες ἀθηναῖοι ἔφη· τὰ πράγματά με διάζεται καὶ ἐπ' παρεῖδος συμφορὸν ἀπαγγέλλειν ἄδισα· ἐπ δὲ μέγεθος τῶν μελόντων λέγεσθαι δεῖ ἐπ παράδοξον ἐπ ωδιστάσεως ἐμποδίζομαι· ἀθρόως δ' ἐπιβοησάντων αὐτῷ τῶν ωδιεστώτων θαρρεῖν καὶ λέγειν· λέγω τοίνυν ἔφη τὰ μηδέποτε ἐλπισθέντα μὴ δὲ ὲ ὀνείρῳ φανταισθέντα· βασιλὶς μιθριδάτης, κρατεῖ μὲν βιθυνίασ· καὶ τῆς ἄνω κππαδοκίασ· κρατεῖ δὲ τῆς σιωεχοῦς ἀσίασ ἀπάσης· ἄχρι παμφυλίασ καὶ κιλικίασ· καὶ βασιλεῖς μὲν αὐτῷ ἀρμενίων καὶ πόντων δορυφοροῦσι· δωώσασι δὲ τῶν ωδὲ πλὼ μαιῶλιν, καὶ ἐπ ὅλον πόντον κατῳκισμένων ἐθνῶν ὲ πολεμέρῳ τειχισμενίων σαλίων· ρωμαίων δὲ στρατηγὸς μὲν παμφυλίασ κόϊντος ὁ ἴωπιος παραδοθεὶς ἀκολουθεῖ δίσμιος· μάλλιος δὲ ἀκύλλιος ὁ ὑπατευκὼς, ὁ ἐπ ἀχὼ σικελίασ κατακατῶν θείαμβον σωδέτην ἔχων ἀλύσει μακρᾶ βασάρνην πεντάπηχυ πεζὸς ὑπὸ ἵππων ἕλκεται· τῶν δ' ἄλλων ρωμαίων οἱ μὲν θεῶν ἀγάλμασι προσεπῴκασιν· οἱ δὲ λοιποὶ μεταμφιεσάμενοι τετράτωνα ἱμάτια τὰς ἐξ ἀρχῆς πατρίδας πάλιν ὀνομάζουσι· πᾶσα δὲ πόλις ταῖς ωδὲ ἀνθρώπων τιμαῖς ὑπαντῶσα κατακαλεῖται ἐπ θεὸν βασιλέα· χρησμοὶ δὲ πάνθεν ἐπ κράτος τῆς οἰκουμένης θεσπῳδοῦσι· διὸ καὶ πρὸς πλὼ θρᾴκην καὶ πλὼ μακεδονίαν μεγάλα πέμπεται στρατόπεδα, καὶ τὰ τῆς δυρώπης ἅπαντα μοῖρα ἀνθρώπων εἰς αὐτὸν μεταβέβληται· πάρεισι γὰρ πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, οὐ μόνον ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἐθνῶν, ἀλλὰ καὶ παρὰ καρχηδονίων συμμαχεῖν ἀξιοῦντες ἐπ πλὼ τῆς ῥώμης ἀναίρεσιν· μικρὸν δ' ἐπιοχὼν ἐωὶ φύσις, καὶ ἑάσας τοὺς πολλοὺς συλλαλῆσαι ωδὶ τῶν παραδέξως προηγωνισμένων τείψασ' μέτωπον· τί οὖν εἶπε συμβουλεύω μὴ ἀνέχεσθαι τῆς ἀναρχίας, ἣν ἡ ῥωμαίων σύγκλητος ἐπιχωθῆναι πεποίηκεν· ἕως αὐτὴ δοκιμάσῃ ωδὶ τὸ πῶς ὑμᾶς πολιτεύεσθαι δεῖ· καὶ μὴ ωδιίδωμεν τὰ ἱερὰ κεκλεισμένα· αὐχμῶνται δὲ τὰ γυμνάσια· ἐ θέατρον ἀνεκκλησίαστον· ἄφωνα δὲ τὰ δικαστήρια· μὴ πλὼ θεῶν χρησμοῖς κατασωσωρευμένην πύκνα ἀφιερωμένην τῷ δήμου· μὴ πολιίδωμεν δὲ ἄνδρες ἀθηναῖοι πλὼ ἱερὰ τῷ ἰάκχου φωνὴν κατασεσιγασμένην, καὶ ἐ σεμνὸν ἀνάκτορον τοῖν θεοῖν κεκλεισμένον· καὶ τῶν φιλοσόφων τὰς διατειβὰς ἀφώνους· πολλῶν οὖν καὶ ἄλλων τοιούτων λεχθέντων ὑπὸ τῷ οἰκότειβος, συλλαλήσαντες αὐτοῖς οἱ ὄχλοι καὶ σωθροαμόντες εἰς ἐ θέατρον, ἕλονθο ἐν ἀθηνίωνα στρατηγὸν ωδὶ τῶν ὅπλων· μὴ παρελθὼν ὁ ωδὲ πατητικὸς εἰς πλὼ ὀρχήστραν ἵστα βαίνων πυθοκλεῖ, δυχαρίστησέ τε τοῖς ἀθηναίοις καὶ ἔφη· διόπερ νῶν ὑμεῖς ἑαυτῶν στρατηγοῖτε· προείσηκα λέγων καὶ αὖ σωεπιχύσητε, ὅσον οὔτον δυνήσομαι, ὅσον κοινῆ πάντες ὑμεῖς· ταῦτ' εἰπὼν, συγκατέσησεν ἑαυτῷ τοὺς ἄλλους κρῆναι ὧν ἠβούλετο ὑποβαλλὼν τὰ ὀνόματα· καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας τύραννον αὐτὸν ἀνακλείσασ', δόγματα ωδὶ τῆς ἐπιβουλῆς, καὶ τί ἠβούλετο αὐτοῖς ἡ φιλοσοφία κὰν ὁ καλὸς πυθαγόρας εἰσηγήσατο, καθάπερ ἱστόρησε θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ φιλιππικῶν· ἀλλ' ὅμως ὁ καλλιμάχος, δικαίως καὶ οὐδὲς τοὺς μὴ δι' φρονοῦντας τῶν πολιτῶν παρὰ τὰ ἀριστοτέλους καὶ θεοφράστου δόγματα, ὡς ἀληθῆ εἶναι πλὼ παροιμίαν τὴν λέγουσαν μὴ παιδὶ μάχαιραν, ἐκφοβῶν δυσὶς ἐποιήσατο· φύλακασ δ' ἐωὶ τὰς πύλασ κατέσησεν ὡς νύκτωρ πολλοὺς τῶν ἀθλιωτέρων δυλαβουμένους ἐπ μέλλον, δι' ὧν τειχῶν αὐτοὺς κατημέσαντας φύγειν· μὴ ὁ ἀθηναίων ἱππέασ ἐπαποστείλασ, οὓς μὲν, ἐφόνευσεν· οὓς δὲ καὶ δεδεμένους κατήγαγεν· δορυφόρας ἔχων πολλοὺς τῶν φρακτικῶν κατοικουμένων· σωωάτων δὲ καὶ ἐκκλησίασ πολλάκις τὰ ῥωμαίων φρονεῖν προσεποιεῖτο· καὶ ωδλοῖς αἰτίασ ἐπιφθόρων ὡς διαπεμπομένοις πρὸς τοὺς φυγάδασ καὶ νεωτερίζουσιν, ἐφόνευεν αὐτούς· καὶ τὰς πύλασ τειχήσαντα κατασήσας ἐφ' ἑνάσης, οὔτ' εἰσιέναι ὃν βουλόμενον οὔτ' ἐξιέναι· ἀπελάμβανε δὲ καὶ τὰς οὐσίασ πολλῶν· καὶ τοσαῦτα χρήματα σωήθροισεν, ὡς καὶ φρίατα ωληρῶσαι ωλέονα· ἐξαπέστειλε δὲ καὶ ωδὶ πλὼ χώραν ὥσπερ ὁ λοιδόκους τῶν ἀφορουντων, οἵτινες αὐτοὺς ἀνῆγον ὡς αὐτόν· καὶ ἀκρίβως ἀπώλυε προσβασανίσας καὶ στρεβλώσας· ωλλοῖς δὲ καὶ προδοσίασ δι' κασ' ἐπῆγεν ὡς τοῖς φυγάσι ωδὶ καθόλου σωθροῦσιν· ὧν οἱ μὲν δι' ἐν φόβον πρὶ τῆς κρίσεως ἔφυγον, οἱ δ' ἐν τοῖς δικασηρίοις κατεδικάζοντο αὐτοῦ καὶ ψήφους φθόντος· εἰεργάσατο δ' ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν πρὸς ἐ ζῆν ἀνικαίων σῆλθαν, κρεοδίδια καὶ πυρούς ὀλίγους διαμερῶν· ἐξέπεμπε δὲ καὶ ωδὶ τῆς χώρασ ὁ ωλίτασ ζυγοὺς ἀνορύσοντασ, εἴλις τῶν ἀνακεχωρηκότων ἐνὸς ὄντι τῶν ὅρων ἢ τῶν ἀθηναίων τίς εἰς ωδόριον ἀποδημεῖ· καὶ ἐν ληφθέντα ἀπετυμπάνιζεν· ὧν εἷς, καὶ προκατανάλισκε ταῖς βασάνοις ἐκήρυσσέ τε δώσοντος ἡλίου πάντασ οἰκουρεῖν· καὶ μετὰ λυχνοφόρου μηδεὶς φοιτᾶν· καὶ οὐ μόνον τὰ τῶν πολιτῶν διήρπαζεν, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰ τῶν ξένων ἐκτείνασ τὰς χεῖρασ· καὶ ἐωὶ τὰ εἰς δῆλον τῷ ἑοῦ χρήματα· ἐκπέμψασ γοῦν εἰς πλὼ νῆσον ἀπελικῶντα ἐν τήϊον· πολίτην δὲ ἀθηναίων γενόμενον, ποικιλώτατόν τινα καὶ ἀψίκορον ζήσαντα βίον· ὁ τὲ μὲν γὰρ ἐφιλοσόφει καὶ τὰ ωδὶ πατητικὰ καὶ πλὼ αριστοτέλους βιβλιοθήκλω· καὶ ἄλλασ σωωχόραζε συχνάς· ἦν γὰρ πο-

λυχνίμαχος· τά, τ' ἐκ τοῦ μικροῦ τῶν παλαιῶν αὐτὸ γραφαμφίπματα ὑφαιρούμενος ἐκτᾶτο· καὶ ἐκ τῶν ἄλλων πόλεων ἔτι παλαιὸν ἦν καὶ ἀπόθετον· ἐφ' ὃς φωραθεὶς ὢν ταῖς ἀθήναις ἐκινδύνευσεν αὖ ἐμὴ ἔφυγεν, καὶ μετ' οὐ πολὺ πάλιν ἀπῆλθε θεραπεύσας πολλούς· καὶ σωκράτης γράφειν τῶ ἀθηνίωνι ὡς αὖ ἀρχὴ τῆς αὐτῆς δὴ αἱρέσεως οὖτι· ἀθηνίων δ' ἐπιλαβόμενος τῶν δογμάτων τῶν τοῦ πατρὸς τοῦ χοίνικα καὶ θῶν ἐς τέτταρας ἡμέρας διεμέτρει τοῖς ἀνοήτοις ἀθηναίοις ἀλεκτρυόνων τροφὴν καὶ οὐκ ἀνθρώπων αὐτοῖς δηλούς· ἀπελλικῶν δὲ μετὰ δυνάμεως ὁρμήσας ἐς δῆλον, καὶ παννυχεικῶς μᾶλλον ἢ στρατιωτικῶς ἀναστρεφόμενος, καὶ προφυλακὴν ἀμελεστέραν πρὸς ἣν δῆλον μερίσας, μάλιστα δὲ τὰ ὑπόπαθεν τῆς νήσου ἐάσας ἀφύλακτα καὶ οὐδὲ χάρακα βαλλόμενος, ἐκοιμᾶτο· ὅθεν δὲ ἐπιγνοὺς ὁ ὀρόβιος στρατηγὸς ῥωμαίων καὶ φυλάτων ἣν δῆλον, φυλάξας ἀσέληνον νύκτα καὶ ἐκβιβάσας τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας κοιμωμένοις καὶ μεθύουσιν ἐπέπεσεν, κατέκοψε τοὺς ἀθηναίους καὶ τοὺς μεθ' αὐτῶν συστρατευομένους ὡς δοσκόντα ἑξακοσίους ὄν ἀριθμόν· ἐζώγρησε δὲ καὶ τοὺς τριακοσίους· καὶ ὁ καλὸς στρατηγὸς ἀπελλικῶν ἔλαθε φυτὸν ἐκ δήλου· πολλοὺς δὲ καὶ συμφυγόντας κατὰ δῶν ὁ ὀρόβιος εἰς ἐπαύλεις συγκατέφλεξεν αὐταῖς οἰκίαις· καὶ πάντα αὐτῶν τὰ πολιορκητικὰ ὄργανα σὺν τῇ ἑλεπόλει· ἣν ἐς δῆλον ἐλθὼν κατεσκεύακει· στήσας εἰς χρόπαιον ἐπὶ τῶν τόπων ὁ ὀρόβιος καὶ βωμὸν, ἐπέγραψε·

τοὺς δὲ θανόντας ἔχει ξείνους τάφος, οἱ τοὶ δῆλον — μαρνάμενοι, ψυχὰς ὤλεσαν ἐν πελάγει·
τὴν ἱδρὰν ὅτε νῆσον ἀθηναῖοι κρατέζον — κοινὸν ἀρὴν βασιλεῦ καππαδόκων θέμενοι·

καὶ ταρσοῦ δὲ ἐπικούριος φιλόσοφος ἐτυράννησε, λυσίας ὄνομα· ἐς ὃν τοὶ τῆς παιδείας στεφανηφόρος αἱρεθεὶς τυτέσιν ἱδρὶς ἡρακλέους, οὐκ ἀπετίθετο τοὶ ἀρχήν· ἀλλ' ἱματίου τύραννος ἦν· πορφυροῦν μὲν μισόλυκον χιτῶνα ἐνδυκῶς· χλαμύδα δὲ ἐφεστρίδα τοδὶ βεβλημένος θλυτελῆ καὶ ὑπολύμενος λυδιστὶ λακωνιστὶ, στέφανον δάφνης χρυσῆς ἐστεμμένος· καὶ διανέμων τὰ τῶν τολουσίων τοῖς πένησι πολλοὺς φονεύων τῶν οὐ διδόντων, βιοῦντι εἰσὶν οἱ ἀφ' φιλοσοφίας στρατηγοί· τοδὶ ὧν δημοκράτης ἡ κρήτης ἔλεγεν ὥσπερ ἐκ βύμβρας αὐλεῖς αὖ λυδιστὶ κατασκευάσαι λόγχην οὐ δ' ἐκ σωκράτους στρατιώτην ἄμεμπτον. ὁ γὰρ τοὶ πλάτων φησὶ χρῆς στρατεῖας στρατεύσασθαι σωκράτην· τὴν μὲν, εἰς ποτίδαιαν· τὴν δὲ εἰς ἀμφίπολιν· τὴν δὲ εἰς βοιωτούς· ὅτε καὶ σωκράτη τὴν ἐπὶ δηλίῳ μάχην γενέσθαι μηλονὸς δὲ τοῦ βισορηκόδος αὐτὸς καὶ ἀριστείων φησὶν αὐτὸν τετυχηκέναι πάντων ἀθηναίων φυγόντων· πολλῶν δὲ καὶ ἀπολλυμένων· πάντα δὲ ταῦτα ἐψευδολόγηται· ἡμὲν γὰρ ἐπὶ ἀμφίπολιν στρατεία γέγονεν ἐπὶ ἀλκαίου ἄρχοντος, κλέωνος ἡγουμένου ὃς ἐπλέκτων ἀσπρῶν ὡς φησὶ θουκυδίδης· βύπων δὲν τῶν ἐπλέκτων, ἀνάγκη εἶναι καὶ σωκράτην· ᾧ τοὶν τειχέων καὶ βακτηρίας οὐδὲν ἦν· τὶς οὖν εἶπεν ἱστοριογράφος ἢ ποιητής· ἢ ποῦ θουκυδίδης τὸν σωκράτην παρεσκέχρωσε τὸν πλάτωνος στρατιώτην· τί γὰρ ἀσπὶς ξυήκη καὶ βακτηρία πότε δὲ καὶ εἰς ποτίδαιαν ἐστρατεύσατο ὡς ὁ τῷ χαρμίδῃ εἴρηκεν ὁ πλάτων· φάσκων αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε ἀλκιβιάδῃ παραχωρῆσαι· ὅθεν οὔτε θουκυδίδου, ἀλλ' οὐδ' ἰσοκράτους ἐρηκόδος ὢν τῷ τοδὶ ζεύγους· ποίασ δὲ καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα σωκράτης· καὶ τί πράξασ ἐπιφανὲς καὶ δίκαιον καὶ θόλου μάχης μηδεμιᾶς συμπεσούσης ὡς ἱστόρησε θουκυδίδης· οὐκ ἀρκεσθεὶς δὲ τούτῃ τῇ τοραζολογίᾳ ὁ πλάτων ἐπάγει καὶ τὴν ὑπὸ δηλίῳ γενομένην, μᾶλλον δὲ πεπλασμένην ἀνδραγαθίαν· ἐν ᾗ καὶ ἡ δήλιον ἔρηκε σωκράτης· ὡς ἴσως ἡρόδικος ὁ κρητήσιος ὢν τοῖς πρὸς ὃν φιλοσωκράτην ἅμα τοῖς πολλοῖς ἀκμόνως αὖ ἔφυγε παιώνδου δύο τόλη τοδὲ πέμψαντος τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς τοδὶ ἦν λόφον· τότε γὰρ οἱ μὲν πρὸς δήλιον τῶν ἀθηναίων ἔφυγον· οἱ δ' ὑπὸ θάλατταν ἄλλοι δὲ ἐπ' ὠρωπόν· οἱ δὲ παρνηθα δ' ὄρος· βοιωτοὶ δ' ἐφεπόμενοι ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἱππεῖς· ὅτι ἑαυτῶν καὶ λοκρῶν· τοιούτου οὖν κυδοιμοῦ καὶ φόβου κατειλαβόντος τοὺς ἀθηναίους, μόνος σωκράτης βρενθυόμενος τῇ τὸ ὀφθαλμῷ παραβάλλων, ἑτοίμως ἀπαστέλλων δ' βοιωτῶν καὶ λοκρῶν ἱππικόν· καὶ ταύτης τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ, οὐ θουκυδίδης μέμνηται· οὐκ ἄλλος οὐδεὶς ποιητὴς, πῶς δὲ καὶ τῶν ἀριστείων ἀλκιβιάδῃ παρεχώρει τῷ μηδ' ὅλως κοινωνικῶς ταύτης στρατείας· εἰ δὲ τῷ κείνων, ὁ τῇ μνημοσύνῃ φίλος πλάτων· οὐδὲ ποιήσασθαί ποτε ἀφορμὴν ἂν σωκράτην ἔξω τῆς εἰς ἰσθμὸν πορείας εἴρηκε· καὶ αὖ λιβθόνης δ' ὁ σωκρατικὸς τοδὶ τῶν ἀριστείων, τὰ αὐτὰ τῷ πλάτωνι ἱστορεῖ· οὐκ ἔστιν δ' ἔτυμος ὁ λόγος οὗτος· χαρίζεται γὰρ καὶ ὁ κύων οὗτος πολλὰ τῷ σωκράτει· ὅθεν οὐδὲ ἑτοίμως αὐτῶν δεῖ πιστεύειν σιωπὴν ἔχοντας θουκυδίδην· ὁ γὰρ αὐτιθόνης καὶ προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ λέπων οὕτω· ἡμεῖς δὲ ἀκούομεν καὶ τὴν πρὸς βοιωτοὺς τὰ ἀριστεῖά σε λαβεῖν· οὐφήμει ὦ ξένε, ἀλκιβιάδου δ' ἔργα σὺ οὐκ ἐμόν· σοῦ γε δόντος ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν· ὁ δὲ πλάτωνος σωκράτης εἰς ποτίδαιαν λέγει παρεῖναι καὶ τῶν ἀριστείων ἀλκιβιάδῃ παρεκχωρηκέναι· προτρέπει δὲ καὶ πάντας τοὺς ἱππικοὺς τῆς ἐπὶ δήλιον στρατείας ἢ τοδὶ ποτίδαιαν ἧς φορμίων ἐστρατήγει· πάντ' οἶν ψεύδονται οἱ φιλόσοφοι· καὶ πολλὰ παρὰ τοὺς χρόνους γράφοντες οὐκ αἰσθάνονται· καθάπερ οὖν δ' ὁ καλὸς ξενοφῶν, ὃς ἐν τῷ συμποσίῳ ἐς τοτίθεται καλλίαν ἦν ἱππονίκου, αὐτολύκου τοῦ λύκωνος βρῶντα· καὶ νενικηκότος αὐτοῦ παγκράτιον ἑξάκις ποιούμενον· καὶ σιὼ τοῖς ἄλλοις δαιτυμόσι

Ξενοφῶν παρὰ τοὺς χρόνους ἁμαρτάνων. Πλάτων δὲ τοὺς χρόνους ἁμαρτάνων, καὶ γράφων. 69

μόσι παρόντα ἢν ἴσως μηδὲ γεννηθέντα. ἢ τοῦδε τοῦ παιδικοῦ ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἔστι δὲ οὗτος ὁ καιρὸς καθ' ὃν ἀφισίων ἄρχων ἦν. ἐπὶ τούτου γὰρ δύπολις ἦν αὐτόλυκον διδάξασ' ὀλυμπιάδι πάλαι χαλυάζει τοῦ νίκην τὸ αὐτολύκου. πάλιν ὁ ξενοφῶν ποιεῖ ἔν σωκράτην λέγοντα ἐν τῷ συμποσίῳ ταυτί. καίτοι παυσανίαό γε ὁ ἀγάθωνος ὁ τοῦ ποικτοῦ δράστης ἀπολογούμενος τοῦδε τῶν ἀκρασίᾳ συγκαλινδουμένων εἴρηκεν. ὡς καὶ στράτευμα ἀληθεμώτατον αὖ γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ αὖ ἔφη οἴεσθαι μάλιστα αὖ αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀπολιπεῖν. θαυμαστὰ λέγων. εἴτε οἱ λόγου γε ἄφρονες εἶεν καὶ ἀναισχυντεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθίζόμενοι, οὗτοι μάλιστα αἰσχύνονται αἰσχρόν τι ποιεῖν. ὅλως μὲν οὖν τούτων οὐδὲν εἴρηκε παυσανίαό, ἔξεστι μαθεῖν ἐκ τοῦ πλάτωνος συμποσίου. παυσανίου γὰρ οὐκ οἶδα σύγγραμμα. οὐ δ' εἴρηται παρ' ἄλλῳ λαλῶν οὗτος τοῦδε χρήσεως δράστων καὶ παιδικῶν. ἢ παρὰ πλάτωνι. πλὴν εἴτε καταψεύσεται οὗτος ξενοφῶν. εἴτ' ἄλλος γε γράμμασιν τῷ πλάτωνος ἐτύγχανε συμποσίῳ, παρέσθω. ἐν δὲ κατὰ τοὺς χρόνους ἀσόχιμα λεκτέον. ἀρισίων ἐφ' οὗ τὸ συμπόσιον ὑπόκειται ἀπομνημόνευον, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν δύφιμου πρότερος ἦρξεν. καθ' ὃν πλάτων τὰ ἀγάθωνος νικητήρια γέγραφεν. ἐνοῖς παυσανίαό τὰ τοῦδε τῶν δραματικῶν διεξέρχεται. θαυμαστὸν οὖν καὶ τερατῶδες εἰ τὰ μήπω ῥηθέντα, μετὰ δὲ τέτταρα ἔτη ἐπιχειρηθέντα. ὅλως δὲ λῆρος ὅτι τῷ πλάτωνι ἐν συμπόσιον. ὅτε γὰρ ἀγάθων εἰσήλα, πλάτων ἦν δεκατεσσάρων ἐτῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀΐδηλος ἄρχοντος δύφιμου στεφανοῦται λεναίοις πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ ἀπολλοδώρου τοῦ μετὰ δύφιμον ἄρξαντος. δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, μετήλλαξεν ἀΐδηλος θεοφίλου τοῦ μετὰ καλλίμαχον. ὃς ὅτιν ὀγδοηκοστὸς καὶ δεύτερος ἀπὸ δὲ ἀπολλοδώρου καὶ τῆς πλάτωνος γενέσεως, τεσσαρεσκαιδεκάτου ὅτιν ἄρχων, δύφιμος. ἐφ' οὗ τὰ ἐπινίκια ἀγάθωνος ὅτιῶνται. καὶ αὖτος δὲ ὁ πλάτων δηλοῖ πῶς σωσυσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγονέναι. ὥστε κἀμὲ παρακινέσθαι. ἐτὼ γὰρ ἔφη θέλειν λῦ δ' ἐτῶ ὦ λύκων. οὐκ οἶδ' ὅτι πολλῶν ἐτῶν ἀγάθων οὐκ ἐπιδεδήμηκε. καὶ προελθὼν φησίν. ἀλλ' εἰπέμοι πότ' ἐγένετο ἡ σωσυσία αὕτη. κἀτὼ εἶπον, ὅτε παῖδων ἔτι ὄντων ἡμῶν ὅτε τὴν τραπωλίαν οἰκίκησεν ὁ ἀγάθων. ὅτε δὲ πολλὰ ὁ πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἁμαρτάνει δῆλον ὅτιν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ ἦν εἰσῆνται ποιητὴν, ὅπικεν ἐπ' ἀκαιρίαν ἐλῶπαν ἔλθη, οὗτος μὴ διακεῖναό γράφει. οὐ γὰρ ἀγράφως τί ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνυ ἐσκεμμένως ὡς ὁ τῷ γοργίᾳ γράφων φησίν. ἄθλιόν ἀρα οὗτος ὁ ἀρχέλαος ὅτι κατὰ ἦν σὸν λόγον. εἴπερ γὼ φίλε ἄδικος. εἶται ἑπτὼς εἰπὼν ὡς κατέχρηζος πῶ μακεδόνων ἀρχὴν ἀρχελάου, προβὰς γράφει τάδε. καὶ περικλέα οὖν νεωστὶ τετελευτηκότα. εἰ δὲ νεωστὶ τετελεύτηκε τοῦδε κλῆς, ἀρχέλαος οὔπω κύριος ὅτι τῆς ἀρχῆς. εἰ δ' οὗτος βασιλεύει, πρὸ πολλοῦ πάνυ χρόνου ἀπέθανε τοῦδε κλῆς. πόρδικκαό τοίνυν πρὸ ἀρχελάου βασιλεύει. ὡς μὲν ὁ ἀκαάνθιος φησὶ νικομήδης ἔτη μά. θεόπομπος δὲ φησι λε. ἀναξιμένης. μ. ἰερώνυμος κῆ. μαυσώλαό δὲ καὶ φιλόξορος. κγ. τούτων οὕτω διαφόρως ἱστορουμένων, λάβωμεν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν τὰ κγ ἔτη. τοῦδε κλῆς δ' ἀποθνήσκει κατὰ ἦν τρίτον ἔτος τοῦ πελοποννησιακοῦ πολέμου. ἄρχοντος ἐπαμένους ἐφ' οὗ τελευτᾷ πόρδικκαό. καὶ τὴν βασιλείαν ἀρχέλαος διαδέχεται. πῶς οὖν νεωστὶ κατὰ πλάτωνα τελευτᾷ τοῦδε κλῆς ἐν δὲ τῷ αὐτῷ γοργίᾳ, ὁ πλάτων ἦν σωκράτη ποιεῖ λέγοντα, καὶ πόρδικα βουλεύειν λαχὼν, ἐπειδὴ ἡ φυλὴ ἐπρυτάνευε. καὶ ἔδειμε ἐπιψηφίζειν, γέλωτα παρεῖχον καὶ οὐκ ἠδυνάμην ἐπιψηφίσαι. ἔνθα οὐ σωκράτης οὐ μᾶλλον κατὰ ἀνοσβαλθίαν. οὐ γὰρ ἠβούλθο λύειν δημοκρατίαό νόμους. παρέσκευα δὲ ἔνθα σαφῶς ὁ ξενοφῶν ἐν πρώτῳ ἑλληνικῶν ἐκπεθεὶς οὕτως. τῶν δὲ πρυτάνεων τινῶν οὐ φασκόντων προθήσειν τὴν διαψήφισιν παρὰ τοὺς νόμους, ὥθις καλλίξεινος ἀναβὰς κατηγορεῖ αὐτῶν. οἱ δὲ ἐβόων καταλεῖν τοὺς οὐ φάσκοντας. οἱ δὲ πρυτάνεις φοβηθέντες, ὡμολόγουν ἅπαντες προθήσειν πλὴν σωκράτους τοῦ σωφρονίσκου. οὗτος δὲ οὐκ ἔφη. ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους πάντα ποιήσειν. οὗτος ἐστὶν ὁ διαψηφισμὸς ὁ γενόμενος κατὰ τῶν τοῦδε βρασυλίδην στρατηγῶν. ὅτι τοὺς ἐν ἀργινούσαις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἀπολομένους οὐκ ἀνέλοντο ἐγένετο δὲ ἡ ναυμαχία ἐπὶ ἄρχοντος καλλίου τῆς πανδιονίδος τελευτῆς ὕστερον ἔτεσιν εἴκοσι καὶ τέτταρσιν. ἀλλὰ μὴν καὶ ἐν τῷ πρωταγόρᾳ διαλόγῳ μετὰ πλὴν ἰσωνίκου τελευτὴν γενομένῳ παρειληφότος ἤδη πλὴν οὐσίαν καλλίου, τοῦ πρωταγόρου παραγεγονότος ἔ δὲ τοῦτον οὐ πολλοῖς πρότερον ἡμέραις. ὁ δ' ἰσώνικος ἐπὶ μὲν δύφιλλου ἄρχοντος στρατηγῶν παρατέτακται μετὰ νικίου πρὸς τανάγραίους. καὶ τοὺς παραβοιωτοὺς βοιωτῶν καὶ τῇ μάχῃ νενίκηκε. τέθνηκε δὲ πρὸ τῆς ἐπ' ἀλκαίου διδασκαλίαό τῶν δυπολίδος κωλάκων οὐ πολλῷ χρόνῳ κατὰ ἐικός. πρόσφατον γάρ τινα τοῦ καλλίου τὸν παρήλθεν τῆς οὐσίαό ἐμφαίνει δ' δρᾶμα. ἐν τούτῳ τῷ δράματι δύπολις ἦν πρωταγόραν ὡς ἐποδημοῦντα εἰσάγει. ἀμείνω δ' ἐν τῷ κοινῷ δύο πρότερον ἔτεσιν διδασκαλίαν, οὐ κατειθμεῖ αὐτὸν ἐν τῷ τῶν φρονίσεων χορῷ. δῆλον οὖν ὡς μεταξὺ τούτων τῶν χρόνων παραγέγονεν. ὁ δὲ πλάτων καὶ ἦν κλεινίαν ἰωπίαν συμπαρόντα ποιεῖ ἐν τῷ πρωταγόρᾳ μετά τινων ἐλίων πολιτῶν. οὓς οὐκ εἰκὸς ἐν ἀθήναις ἀσφαλῶς διατρίβειν, πρὸ τοῦ τὰς σπουδὰς ἐπὶ ἱσάρχου ἐλαφηβολιῶνος σωτελεσθῆναι σωνδάς. ὁ δὲ ἦν διάλογον ὑφίστασθαι γινόμενον τοῦδε τοὺς καιροὺς τούτους καθ' οὓς προσφάτως ἐγεγόνεσαν. λέγει τοιῶν, εἰ γὰρ ἐν ἄνθρωποι ἄγριοι οἵους πόρυσι φόρεκράτης ὁ ποιητὴς ἐλίδαξεν ἐπιλήναια ἐδιδάχθησαν δὲ δι' ἃ-

γριοι ἐπ' ἀριστίωνος ἄρχοντος· ἀφ' οὗ ὅτιν ἄρχων ἀστὶ φιλος πίμπτος ὢν ἀπὸ ἰσάρχου καθ' ὃν αἱ σωτηρίαι ἐγένοντο. ἴσαρχος γάρ. ἢ τ' ἀμυνίας μὲν ὁ ἀλκαῖος. ἢ τ' ἀριστίων. ἢ τ' ἀξιφιλος· παρὰ μὲν ἰσοξένου οὖν ὁ πλάτων τὸν τῷ διαλόγῳ εἰς τὰς ἀθήνας παράγει πολεμίους ὄντας τοὺς πρὸ τῆς ἐν ἰωνίᾳ μὴ τῆς ἐκ χειρίδος αὐτῆς μενοῦσης. καὶ ἄλλοις δ' ὁ πλάτων φησὶ χαιρεφῶντα βρωτῆσαι μὲν πυθίαν, εἴτις εἴη σωκράτους σοφώτερος· καὶ μὲν ἀνελεῖν, μηδείς· κἂν τούτοις δὲ μὴ ξυμφώνων ξενοφῶντι φησὶ, χαιρεφῶντος γάρ ποτε ἐπερωτήσαντος τὸ δελφοῖς περὶ ἐμοῦ, ἀνεῖλεν ὁ ἀπόλλων παρόντων, μηδένα εἶναι ἀνθρώπων ἐμοῦ μήτε δικαιότερον· μήτε σωφρονέστερον· πῶς οὖν εὔλογον ἢ πιθανὸν σωκράτη φῦναι μολογοῦντα μηδὲν ἐπίστασθαι, σοφώτατον ἁπάντων εἶναι τὸ πάντα ἐπισταμένου θεοῦ ἀναρρηθῆναι· εἰ γὰρ ἴσως ὅτι σοφὸν τὸ μηδὲν εἰδέναι, τὸ πάντα εἰδέναι φαυλότης ἂν εἴη· τίς δ' ἂν χρεία τῷ χαιρεφῶντι παρακαλεῖν ἐν θεὸν περὶ σωκράτους πυνθανόμενον· αὐτὸς γὰρ ἂν ἀξιόπιστος ἦν περὶ αὐτοῦ λέγων ὡς ἔστι σοφός· βλακὸς γάρ τις ἂν τοιαῦτ' ἐρωτῶν ἦν θεὸν ὡς αὖ εἰ καὶ τοιαῦτά τινα τῶν ἀττικῶν ἐρίων ἄλλ' ἔστι μαλακώτερα ἢ τῶν σκληρῶν καὶ μόνων εἰσὶ πολὺ διαπτότεροι· ἢ εἰ σωκράτους ἐρίφιος καὶ μόνων εἰσὶ πολὺ διαπτότεροι· τοὺς γὰρ τὰ τοιαῦτα πυνθανομένους ἐπιχωρεῖ ὁ θεός· ὡς καὶ τὸν πυθόμενον ἢ τοι αἴσωπός ἐστιν ὁ λογοποιὸς ἢ ἄλλός τις· πῶς ἂν πλουτήσαιμι θεὸς καὶ λιβυῆς ὑῆ, χλιαίζων ἀπεκρίνατο· εἰ τὸ μέσον κτήσαιο κοπρίων θου καὶ σκυφῶνος· ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὁ πλάτων εἴρηκε τοῦτο σωκράτη τῶν κωμικῶν τις, εἴρηκεν οὔθ' ὅπ, μάσας Κλεισυρᾶς υἱὸς ἦν· οὔθ' ὅτι ξανθίππη χαλεπὴ ἦν γυνή· ἢ τις καὶ νιπτῆρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. οὔθ' ὡς ἀλκιβιάδης σωκράτους ἐκοιμήθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν γυνόμενος χλαῖναν καίτοι ἀναγκαῖον ἦν ἔνδοξον ἐκκωδωνισθῆναι ὑπὸ ἀριστοφάνους τὸ καὶ ἐν συμποσίῳ κατὰ πλάτωνα, οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησε τὸ τ' ἀριστοφάνης ὡς τοὺς νέους διαφθείροντος· ἀσπασία μέν τοι ἡ σοφὴ οὖν σωκράτους διδάσκαλος τῶν ῥητορικῶν λόγων ἐν τοῖς φθονοῦσιν ὡς αὐτῆς ἔπεσιν, ἅπερ ἡρόδικος ὁ κρατητίπος παρέθετο, φησὶν οὕτως.

Σώκρατες οὐκ ἔλαθές με θρῴσκων δικταίου γάμου κλεινοῦ· ἀλλ' ὑπάκουσον
εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδικά· μὴ δ' ἀπίθησης Ἥρης τοῦ πελασγικοῦ μεγαλάρτου.
κἀγὼ ὅπως ἤκουσα χαρᾶς ὑπὸ σῶμα λιπαίνω· Ἰδρῶτι κλεφαρῶν δὲ χόος πίσεν οὐκ ἀθελήτως.
στέλλε πλησάμενος θυμὸν μύσης κακὸχολον· ἢ τόν δ' αἱρήσεις ὡσεῖν ἄλεα δισσὰ πόθοισιν
ἀμφοῖν γὰρ φιλίαν ἢ δ' ἀρχή· τῆδε κἀκεῖθεν Λύσιν προσβάλλων ἀκαθαῖς ὀπυίεια θυμοῦ.

κωμῳδεῖ οὖν ὁ κρατῖνος σωκράτη ὡς θρῴσκοντα διδάσκαλον ἔχων πρὸς μελησίαν· ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ἠρυθρίασεν ὡς ὁ πλάτων ἔφη λινοσαρούμενος ὑπὸ ἀλκιβιάδου· καὶ μὴν οὐ διαλείπει γε δακρύων ὡς ἂν δίμοιρος δυσμενῶν· ἰδοῦσα γοῦν αὐτὸν ἐν οἴῳ ἦν κατασκάμματι ἀσπασία φησίν.

τίπτε δὲ δάκρυσαι φίλε σώκρατες ἦ σ' ἀσκκινεῖ Στρόφοις ἀναίων σκιπτὸς πόθος ὅμμασι θρασθεὶς
γαιδὸς ἀσκηκώς· φρενὸς τὸ θασὺ σοι ὑπέστην Γοιῆσαι

ὅτι δὲ ὄντως ἦρχε τοῦ ἀλκιβιάδου, δῆλον ποιεῖ πλάτων ἐν τῷ πρωταγόρᾳ· καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος τῶν τεσσάκοντα ἐτῶν· λέγει δ' οὕτως· πόθεν ὦ σώκρατες φαίνει· ἢ δῆλα δὴ ἀφ' κυνηγεσίου τοῦ πρὸς τὸν ἀλκιβιάδου ὥραν· καὶ μήν μοι καὶ πρώην ἱκανὸς ἐφαίνετο ὁ ἀνὴρ ἔπ· ἀνὴρ μέντοι ὦ σώκρατες ὡς γε ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρῆσθαι καὶ πώωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος· εἶτα τί δὴ λέγω· σὺ μέντοι ὁ μάρου ἐπαινέτης εἶ· ὃς ἔφη χαριεστάτην εἶναι τοῦ ὑπνώτου· ἣν νῦν ἀλκιβιάδης αὐτὸς ἔχει. πεφύκασι δ' οἱ πολεῖσι τῶν φιλοσόφων, τῶν κωμικῶν κηκίγορροι μᾶλλον εἶναι ἐγκ καὶ ἀσχίνης ὁ σωκρατικὸς ἐν μὲν τῷ πλαύκι κεῖτόβουλον ἐν κείπωνος ἐπ' ἀμαθίᾳ καὶ ῥυπαρότητι βίου κωμῳδεῖ· ἐν δὲ πλαύκῃ αὖ ἐνίματίου μὲν φορήσεως καθ' ἡμέραν ἡμιοβόλιον κνυφεῖ πλοῦντα μισθόν· κῳδίᾳ δὲ ἐζωσμένον καὶ τὰ ὑποδήματα σαρτίοις ἐνημένον σαπροῖς· καὶ πλέοντα ἐν ῥόδῳ οὐ μετρίως διαγελᾷ· ἐν δὲ τῇ ἀσπασίᾳ ἰσόνικον μὲν ἐν καλλίου κάλεμον προσαγορεύει τὰς δ' ἐκ τῆς ἰωνίας γυναῖκας συλλήβδην μοιχάλας καὶ κορδακίας· ὁ δὲ καλλίας αὖ τοῦ πολυέχει τὴν τοῦ καλλίου πρὸς ἓν πατρῷα διαφορὰν καὶ τὴν προδίκου καὶ ἀναξαγόρα τῶν σοφιστῶν διαμώκησιν· λέγει γοῦν ὡς ὁ μὲν πρόδικος ἠρεμαίαν μαθητὴν ἀπετέλεσεν· ἀλλ' ἕτερος φιλόξενον ἐνέρυξιδος καὶ ἀριφράδην ἐν ἀδελφὸν χρηγώρου τοῦ κιθαρῳδοῦ, θέλων ἀφ' τῆς τῶν δηλωθέντων μοχθηρίας καὶ πρὸς τὰ φαῦλα λιχνείας, ἐμφανίσαι, τὴν τῶν παιδευσάντων διδασκαλίαν· ἐν δὲ τῷ ἀξιόχω πικρῶς ἀλκιβιάδου κατατρέχει ὡς οἰνόφλυγος· καὶ πρὸς τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας ἀσελγαίνοντος· ἀθηναίους δ' ὁ θατέρῳ τῶν κύρων κηκολογῶν ἀλκιβιάδην, καὶ παραίνομεν εἶναι λέγων καὶ εἰς γυναῖκας καὶ εἰς τὴν ἄλλην δίαιταν· σωφρονεῖναι γὰρ φησιν αὐτὸν καὶ μητρὶ καὶ θυγατρὶ καὶ ἀδελφῇ ὡσπέρ σας· ὁ δὲ πολιτικὸς αὐτῷ διάλογος ἅπάντων κατασρομὴν περιέχει τ' ἀθηναίοις δημάτων· ὁ δ' ἀρχέλαος γοργίου τοῦ ῥήτορος· ἢ δ' ἀσπασία τῶν περικλέους υἱῶν ξανθίππου καὶ παράλου διαβολή· ἦν γὰρ ἐν μὲν ἀρχεστράτου φησὶν εἶναι συμβιώτην τοῦ παραπλήσια ταῖς ἀπὸ τῶν μικρῶν οἰκημάτων βραχομένου· ἐν δ' ὑφήμου σωφρονοῦντος καὶ γωρίμου, τοῦ φορτικὸν σκώπτοντος καὶ ψυχρὰ δὲ σωφρονοῦντας· καὶ πλάτωνα μετονομάσας σάθωνα ἀκύρως καὶ φορτικῶς τ' αὐτὸν ἔχοντα τὴν ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέλωκε κατ' αὐτ'. τούτοις τ' οἷς ἀνδράσιν, ἁλεὶς ἀγαθὸς σύμβολος ἢ δοκεῖ. ὁ σωκρατικὸς ὁ μὲν μὴ ὁ

σοφιστὴς

σοφιστὴς ἀξιόλογος· οὐ ποικτὴς ὠφέλιμος· οὐ δῆμος εὐλόγιστος· ἀλλὰ σωκράτης ὁ μετὰ τῶν ἀσπασίου αὐλητρίδων ἐν τῶν ὀργανείων σωδιατρίβων καὶ πίσωνι τῷ θηρακοποιῷ διαλεγόμενος καὶ θεοδότην διδάσκων πλὴν ἑταίραν ὡς δεῖ τοὺς ὄρχας ἀπολαύειν, ὡς ξενοφῶν παρίσησιν ἐν δευτέρῳ ἀπομνημονευμάτων· φιλοῦται γὰρ ποιεῖ αὐλὴν παρεγγέλματα τῇ θεοδότῃ λέγοντα· ἃ οὔτε νικὼ ἡ σαμία ἡ καλλιστράτη ἡ λεσβία· ἡ φιλαινὶς ἡ λυκαλίσκα· ἀλλ' οὐδὲ ὁ ἀθηναῖος πυθόνικος σωτεωράκασι πόθων θέλγητρα· οὗτοι γὰρ τοῦτα ἠχόλητο τοδιατῶς· ἐπιλέπει δ' αὖ με πᾶς χρόνος ἐκτίθεσθαι σου λιθείην τὰς σεμνὰς τῶν φιλοσόφων μέμψεις· κατὰ γὰρ αὐλὴν δὴ ἦν τοιάτωνα ἐπῤῥεῖ δὴ ὄχλος μοι τοιούτων γοργόνων καὶ πηγάσων καὶ ἄλλων ἀμηχάνων τοιόθετι τε καὶ ἀποπία τοδαιμονιῶν τινῶν φύσεως· διόπερ καταισωπήσομαι. τοσαῦτα τῆς μασυρείου ἐπόνησε καὶ λεῶ πάντων θαυμαθεὶς τος δι' σοφίαν, ὁ ἁλιπανὸς σιωπῆς γενομένης ἔφη· δοκεῖτέ μοι ἄνδρες διαπυμένες, σφοδροῖς κατηντλῆσθαι λόγοις παρὰ προσδοκίαν βεβαπτίσθαι τε τῷ ἀκράτῳ.

Ἀνὴρ γὰρ ἕλκων δίνον ὡς ὕδωρ ἴσως — Σκυθιστὶ φωνεῖ, οὐ δὲ κόπτα γινώσκων
Κεῖται δ' ἄναυδος ἐν πίθῳ κατακρύβας. — Κάδυπνος ὡς μήκωνα φαρμάκων πίνων

φησὶν ὁ βυζαντιος παρμένων. ἢ ἀπολελίσθωσθε λεῶ τῶν προειρημένων γοργόνων. τοδὲ ὡνὼς ὄντως γενέσθαι ζωὰ ἀπολιθώσεως ἀνθρώποις αἴτια, ἱσορεῖ ἀλέξανδρος ὁ μιλήσιος ἐν δευτέρῳ κτητῶν ἱσορεῖ ἀσ οὕτως· πλὴ γοργόνα δ' ζῷον ἡλοῦσι οἱ ἐν λιβύῃ νομάδες· ὅπου καὶ γίνεται ἡάπτω βλέφων ἔστι δὲ ὡς οἱ μὲν τοπεῖσοι λέγουσιν ἐκ τῆς ὁρᾶς σημειούμενοι προβάλῳ ἀγρίῳ ὅμοιον· ὡς δ' ἄλλοι φασὶ, μόχθον ἔχειν δὲ λέγουσιν αὐὴ τοιαύτην ἀναπνοὴν, ὥστε πάντα ἢν ἐντυγχάνται τῷ ζώῳ διαφθείρειν· φθορὰν δὲ χαίτην ἀφ' τῆς μετώπου καθημένην ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς· ἣν ὁπόταν μόγις διασεισαμένη δι' τὴν ταραχὴν ἐμβλέψῃ, κτείνει ἐν ὑπ' αὐτῆς θεωρηθέντα· οὐ τῷ πνεύματι ἀλλὰ τῇ γιγνομένῃ ἀφ' τῶν ὀμμάτων φύσεως φορᾷ καὶ νεκρὸν ποιεῖ· ἐγνώσθη δὲ οὕτως· τῶν μετὰ μαρείου τινὲς ἐπὶ τοῦ λόρβαν στρατευσαμένων, ἰδόντες πλὴ γοργόνα δόξαντές τε δι' ἡάπτω νενευκέναι βραδέως τε κινεῖσθαι ἄγριον εἶναι πρόβατον, ὥρμησαν ἐπ' αὐὴ ὡς καταβαλοῦντες οἷς εἶχον ξίφεσι· τὸ δὲ πτοηθὲν διασεισάμενόν τε πλὴ τοῖσ' ὄμμασιν ἐπικειμένῳ χαίτην παραχρῆμα ἐποίησε τοὺς ὁρμήσαντας ἐπ' αὐτὸ, νεκρούς· πάλιν δὲ καὶ πάλιν ἡ αὐὴ ποιησάντων ἑτοίμων καὶ νεκρῶν γενηθέντων ἀεὶ τῶν προσφερομένων ἀπολλυμένων, ἱσορήσαντες τινὲς παρὰ τῶν ἐπιχωρίων πλὴ τοῦ ζώου φύσιν, μακρόθεν ἐπεισβύσαντες αὐὴ ἱππεῖς τινες νομάδες μαρείου κελεύσαντος κατηκόντισαν· ἧκόν τε φθάσαντες πρὸς ἣν στρατηγὸν ἡ θηρίον· ὧδε μὲν οὖν ὡς ἦν ἄρα τοιοῦτο, ἡ ὁρᾶς ἡ, τε μαρείου στρατεία μεμύθ· ἐκεῖνο μέντοι δ' λεγόμενον λεῶ τοῦ ἱστοριογράφου οὐκ ἔστι πιστὸν, ὡς Εἰσί τινες κατὰ πλὴ λιβύην ὀπιθονόμοι καλούμενοι βοῦς· δι' ἃ μὴ ἔμπροσθεν αὐτοὺς πορευομένους νέμεσθαι· ἀλλ' εἰς τοὐπίσω ὑποχωροῦντας ὧδε ποιεῖν· εἶναι γὰρ αὐτοῖς ἐμπόδιον πρὸς πλὴ τοῦ κατὰ φύσιν νομὴν τὰ κέρατα οὐκ ἄνω ἀνακεκυφότα καθάπερ τὰ τῶν λοιπῶν ζώων· ἀλλὰ ἡάπτω νενευκότα καὶ ἐπισκοτοῦντα τοῖς ὄμμασι. ὧδε γὰρ ἄπιστον εἶναι οὐδενὸς ἑτέρου ἐπιμαρτυροῦντος ἱστορικοῦ· ταῦτα τοῦ οὐλπιανοῦ ἐπόντος, ἐπιμαρτυρῶν ὁ λαρήνσιος, καὶ συγκαταπιθέμενος τῷ λόγῳ ἔφη· ἐν μαρίοις τῶν ζώων τούτων ὁρᾶς εἰς πλὴ ῥώμην ἀνακεπομφέναι ἃς μηλέαν ἐνέσται δεδυνῆσθαι τίνος εἰσὶ δι' παραδόξου τῆς ὄψεως· ἀνακεῖσθαι δὲ τὰς ὁρᾶς ταύτασ' ἐν τῷ τοῦ ἡρακλέους ἱερῷ· ἐν ᾧ οἱ τοὺς θειάμβους καταγόντες στρατηγοὶ εἴθισι τοὺς πολίτασ' καθάπερ πολλοὶ τῶν ἠμεδαπῶν ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς εἰρήκασιν. Ἡμεῖς οὖν ὡ γραμματικοὶ κατὰ ἓν βαβυλώνιον ἡρόδικον μηδὲν τῶν τοιούτων ἱστορεῖντες.

Φεύγετ' ἀριστάρχειοι ἐπ' οὐρέα νῶτα θαλάσσης. — Ἑλλάδα τῆς ξυθῆς λειλόθροι κεμάδος
Γωνοβόμβυκες μονοσύλλαβοι οἷσι μέμηλε — τὸ σφὶν καὶ σφῶϊν καὶ ἡ μὶν ἠδὲ.
ἡ νὶν τοῦθ' ὑμῖν εἴη δυσεμφελοι. ἡρολίκῳ δὲ — Ἕλλας ἀεὶ μίμνοι
καὶ θεόπαις βαβυλὼν κατὰ γὰρ ἓν κωμωδοποιὸν ἀναξανδρί-
δεω ἡδονὴν ἔχει, — Ὅταν τις οὖρι καινὸν ἐν θυμέλῃ τι
δηλοῦν ἅπασιν οἱ δεῖ αὐτοῖσι σοφοὶ — γρῶνυ
μὲν οὐκ ἔχουσι τῆς τέχνης κειτήν. εἶτα
φθονοῦσαι. χρὴ γὰρ εἰς ὄχλον
φόβην — Ἅπαν θ' ὅτ' ὅσ' αὖ
ὡς καινότητ' ἔχειν
δοκῇ ἐπὶ
τούτοις
τοῖς λόγοις
ἀναχωροῦντες οἱ
πολλοὶ λελιθότως,
διέλυσαν πλὴ συνουσίαν.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ Ε΄ΚΤΟΝ·

γειδὴ ἅπαντες συνεχῶς ἁπάντων ἐπαίρετε τιμόκρατες τὰ παρὰ τοῖς δειπνοσοφισταῖς λεγόμενα, καινά τινα νομίζων ἡμᾶς εὑρίσκειν, ὑπομιμησόμενός σε τὰ παρ' αὐτοφάνει λεγόμενα ἐν ποιήσει τόνδε τὸν τρόπον·

ε΄

Μακαρίον ἐστὶν ἡ βαβαιολία — Γοίνμα ἡμᾶς πάντ' ἔγωγε πρώτων οἱ λόγοι
Τὰ γὰρ θ' ἱερὰ τῶν θεατῶν εἰσὶν ἐγνωρισμένοι, — Γρεῖν καί τιν' εἰπεῖν ὡς ὑφ' μνῆσαι μόνον
Δεῖ γὰρ ποιητὴν· οἱ λίποσιν γὰρ ἄγγελοι φῶς, — Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἴσασιν· ὁ πατὴρ λάϊος·
Μήτηρ ἰοκάστη· θυγατέρες παῖδές τινες· — Τί πεῖσε θ' οὗτος τί πεποίηκεν· αὖ πάλιν
Εἴπη τίς ἀλκμαίωνα καὶ τὰ παιδία — Γαὐτὸ βοῦς εἶρηκεν ὅτι μανεὶς ἀπέκτονε
Τὴν μητέρ' ἀγανακτῶν δ' ἄδραστος οὐθέως — Ἤξει τί πείσε θ' ὅταν μηδὲν δεινὸν τ' εἰπεῖν ἔπι
Κομᾷ δ' ἀπειρήκασιν οἱ τοῖς δράμασιν — Λίρουσιν ὥσπερ δάκτυλον πρὸ μηχανῆν
Καὶ τοῖς θεωμένοισιν ἀποχρῶντως ἔχει· — Ἢ μῖν δὲ ταῦτ' οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ πάντα δεῖ
Εὑρεῖν ὀνόματα καινὰ πάππεπτα τὰ δεῦρο μίμα — Γρότερον τὰ νεῶ παρόντα· πρὸ ἡμᾶς τροφήν· πρὸ ἐσ
Ἀντ' οὐτί βούτων παραλίπη, — Χρέμης τὴς ἢ φέλλων τὶς ἐκ συρίττεται. (βολήν·
Γηλεῖ δὲ ταῦτ' ἔξεστι καὶ τυφλῷ ποιεῖν. — Ὁ δίφιλος δ' ἐν ἐλεωνοφορούσιν
Ὃ δ' ἐποπτεύουσα καὶ κεκτημένη· — Βραυρῶνος ἱεροῦ θεοφιλέστατον τόπον·
Ληθοῦς δόλος τε ἐξόδια μὲν παρθένε — Ὡς οἱ τραγῳδοὶ φασὶν ὃς ἔχουσία
Ἔστι λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις· — Τιμοκλῆς δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν τοῖς πολλὰ χρησίμως εἰ
ναι λέγων τῷ βίῳ τὴν τραγῳδίαν φησὶν ἐν διονυσιαζούσαις·

Ὦ τὰν, ἄκουσον ἵν τισι μέλλω λέγειν. — Ἄνθρωπός ἐστι ζῶον ἐπίπονον φύσει.
Καὶ πολλὰ λυπηρὸς βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει· — Γαρχψυχὰς εἶναι φρενιτίδων ἀνθρακῆ
Ταῦτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰλίων λήθην λαβὼν — Γρὸς ἀλλοφίλῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει.
Μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παραλυθεὶς ἅμα — Τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον ἐὰν βούλει σκόπει,
Ὡς ὠφελοῦσι πάντας· ὁ μὲν γὰρ ὢν πένης· — Γηροχότερον αὐτοῦ ἡγοῦ μηδὲν ὂν τηλίκον
Γνόμενον ἤδη πρὸ πενίαν ῥᾷον φέρει· — Ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς ἀλκμαίων' ἐσκέψατο·
Ὁ φθαλμιᾶτις· οἷσι φλὶς δὲ τυφλὸν — Τέθνηκέ τῳ παῖς· ἠνίσθηκε κούφικε·
Χωλός τις ὢν ἦν φιλοκτήτην ὁρᾷ· — Γρῶν τὶς ἀτυχεῖ, ἡγοῦ μάθε τὸν οἰνέα·
Ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον' ἢ πέπονθέ τις — Ἀτυχήματ' ἄλλοις γεγονότ' ἐννοούμενος
Τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ῥᾷον φέρει. — Καὶ ἡμεῖς ἐῶ ὦ τιμόκρατες ἀποδίδομέν σοι τὰ τῶν
δειπνοσοφιστῶν λείψανα· καὶ οὐ δίδομεν ὡς ὁ κοθωκίδης φησὶ ῥήτωρ δημοσθένην χλευάζων ὃς φιλίπ-
που Ἀθηναίοις ἀλόντησιν ὠδίνων σωφρονοῦντες· μὴ λαμβάνειν ἐδίδοσαν, ἀλλὰ μὴ ἀποδίδοσαν· ὅπερ ἀν-
τιφάνης ἐν νεοττίδι παιδιὰν θέμενος βρεχολεῖτον δὲ ἐν τρόπον·

Ὁ δεσπότης δὲ πάντα τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς — Ἀπέλαβεν ὥσπερ ἔλαβεν· ἠγάπησεν αὖ
Τὸ ῥῆμα τοῦτο παραλαβὼν δημοσθένης. — Ἡ λεξις δ' ἐν στρατιώτῃ· ἀπέλαβες τὰ τί δ' ἔστι τί ὁ παρ'
Γαιλάριον ἔλαβον ἀποφέρων ἥκω πάλιν· — Γῶς οὐκ ἀρέσκεισοι φέρ' ἴδω· οὐκ ἔστι γάρ (ὑμῶν ἐγὼ
Ἢ μέτρον οὐχ ὑμέτερον· ἀλλ' ἐδώκατε — Ὑμεῖς ἐμοὶ τοῦτ', οὐ δεδώκαμεν τί δὲ
Ἀποδεδώκαμεν γὰρ μὴ προσῆκον ἐμοὶ λαβεῖν. — Καὶ σὺ ἀδελφοῖς
Ἐγὼ δ' ἔλαβον γάρ τι παύτοις ἐπί μοι — Οὐκ ἀλλ' ἀποδέδωκα σ' ἐνεχυρόν που λαβών.
Ἀναξίλαο δὲ σὺ ναυαρρεία. — Καὶ τὰς παλαίστρας σοι μὰ τὴν γῆν μὴ σύγε δῶς.
Ἀλλ' ἀφόδος· καὶ δὴ φέρουσ' ὀξέρχομαι — Τιμοκλῆς δ' ἐν ἥρωσι.
Οὐκοῦν κέλευε νεῶ τὰ πάντων μᾶλλον ἢ — Τὰ προσόντα φράζειν πάνυ γε δράσω τοῦτ' σοι.
Καὶ πρῶτα μέν σοι παύσεται δημοσθένης — Ὀργιζόμενος· ὁ ποῖος ὁ βεῖ ἀρεως
Ὃ τοὺς καταπέλτας τὰς τελόγχας ἐθίων — Μισῶν λόγους ἄνθρωπος οὐδεπώποτε
Ἀντίθετον εἰπὼν οὐδέν· ἀλλ' ἀρὴν βλέπων. — Κατὰ τοὺς ἐῶ προειρημένους ποιητὰς μὴ αὐτοὶ τὰ
ἑπόμενα τοῖς προειρημένοις ἀποδιδόντες μὴ οὐ διδόντες τὰ ἀκόλουθα λέξομεν· ἐπεισῆλθον γοῦν ἡμῖν παῖ
δες σωλῆνος ὅσον ἰχθύων φέροντες θαλασσίων λιμναίων τε ἐπὶ πινάκων ἀργυρῶν, ὡς θαυμάσαι μετὰ τ
σωλούρου καὶ τὴν πολυτέλειαν. μονονουχὶ γὰρ καὶ τὰς νηρηίδας ὀψωνήκει· καί τις τῶν παρόντων καὶ σ
κολάκων ἔφη ἂν ποσειδῶ πέμπειν τῷ νεπτουνίῳ ἡμῶν ὑὸς ἰχθῦς· οὐ δῆτα τῶν ἐν τῇ ῥώμῃ ἴσον ἴσῳ ἂν ἰ-
χθῦν πωλούντων· ἀλλὰ νὺς μὲν ἐξ αὐτίου κεκομίσθαι· ἑτέρους δ' ἐκ ταρκίνων· ἢ τῶν καταντικρὺ νή-
σων ποντίων· ἄλλους δ' ἐκ πύρρου· πόλις δ' αὕτη τυρρηνική· οἱ γὰρ ἐν τῇ ῥώμῃ ἰχθυοπῶλαι οὐκ ὀλίγον ἀφ
ίστουσι τῶν κατὰ τὴν ἀττικήν ποτε κωμῳδηθέντων· ὧδε ὧν αὐτιφάνης μὲν ἐν νεανίσκοις φησίν·

ἐτὼ τέως μὲν ὦμην τὰς γοργόνας
ἔλθω πιστεύσας εὐθὺς ἐμβλέπων γάρ
ὥστ' ἐξ ἀκάκης εἰς ἀποσκαφὰς ἔμοι
ἰχθῦς ὅσους μὴ μῶσι πήγνυμεν σαφῶς,
πρὸς τοὺς στρατηγοὺς ῥᾴον ὅτι μυείας
λαβεῖν τ' ἀπόκρισιν ἂν ἐπερωτάσῃς ἢ
οὓς ἂν ἐπερωτήσῃ τις ἢ λαβὼν μὴ πῶν
γρῶθον σιωπῇ· καὶ δικαίως ὦ γύναι
ὥσπερ προσέχων ὅ τι οὐδὲν οὐ πάνυ κακῶς
ὅλως τὰ ῥήματ' ἀλλὰ συλλαβὴν ἀφελών, τάχα
τοιαῦτ' ἀκούσει· πλεῖ σὺν ὀφθῶν οὖν τά τι.
τοὺς μὲν στρατηγοὺς τὰς ὀφρῦς ἐπαίνει λάθῳ
οὐ πάνυ μὰ θαυμάζω δὲ προτετιμημένους
τοὺς δ' ἰχθυοπώλας τοὺς ἡκίστ' ἀσχολουμένους
ἔχοντας ἐπαινῶ τῆς κορυφῆς ἀσπίγομαι.
γωλεῖς, δύ' ἴντας δὲ κ' ὀβολῶν φησί· βαρύ.
ὦ τὰν λάβε καὶ μὴ παῖζε τοὺς οὐλεῖ παράσχῃ
δίφιλος πολυπράγμονι.
εἶναι πονηροὺς τοὺς ἀθήνῃ σιμόνους.
ἐπίβουλόν ὅτι τῇ φύσει καὶ παντὰχοῦ.
κόμην τρέφων μὲν πρῶτον ἱρὰ τῇ θεοῦ.
πρὸ τ' μετώπου παραπέτας μ' αὐτὴν ἔχει
ὁ λάβρ- ξ, δι' κ' ὀβολῶν· ἀχὶ προσθείσει ποτ' ἂν πῶν.
ἐπράξαν αἰγιναῖον· ἂν δ' αὖ ἦν δέη
κατ' ἀμφότερα δὲ πὼ κατὰ λαγὼν ἔχει.
οἱ δὲ ποιηταί φησι λῆρός ἐσιν οὐδὲν ὧν
ἕκαστος αὐτῶν· ταῦτ' ἄνω τε καὶ κάτω·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν οὐδὲ μᾶλλον ἀόσιον·
ῥ' αἰνεῖν· ἀπείρηται δὲ τῷ νόμῳ
ξηραινομένους εἰσεῖδε τοὺς ἰχθῦς μάχην
ἦσαν δὲ πολλαί· καιρίαν δ' ἐλιφθέαι
ἕκτο νεκρὸς δι' μετὰ τῶν ἰχθύων·
τῶν ὁ μοτέχνων τις· τὸ μὲν ἀκαρῆ παντελῶς
εἴποις τ' ἂν αὐτοὺς ἀρτίως ἁλωκέναι
τασ', ἐπισημαίνεται ὁ ἀπιφανὴς σὺν μοι χῆς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν θηρίον τῶν ἰχθύων
λύχνῃς ἁλῶσιν· ἔνια κατεδηδεσμένοις
τοῖς ἰχθυοπώλαις ζῶσι κακῶς ἀπολωμένοις.
ἦ χρῆς· μόλις δέγ' ἂν ποτ' ὠνητὴν τυφλὸν
τούτῳ κομίσας ὁ δι' ὀξέβαλεν οἰκάδε
ἐν δὲ φιλοθηβαίῳ φησίν.
γωλῶν τις ἰχθῦς σωλάγοντα τὰς ὀφρῦς.
ἐὰν σ' ἀπροὺς δὲ κομιδῇ παίζειν καὶ γελᾶν.
τὸν μὲν, γελᾶν· ἦν δ' ἕτερον οἰμώζειν μακρά.
νὴ τὴν ἀθλωᾶν, ἀλλ' ἐτὼ τε θαύμακα
ἅπαντες εἰσὶ λαμβάνοντες βασιλικοὺς
τὰς οὐσίας σὺν ταῖς πόλεσι καθημένοι.
κἀν τῷ λέβητι δέ φησιν ὁ αὐτὸς ποιητής·
ἀρισονίκου· τί θησι γὰρ νεωὶ νόμον
ἰχθῦν ὑπολιμήσας· ἀφοδῶ τ' ἐλάττονος
εὐθὺς ἀπάγεσθαι ὄπιθεν· ἵνα δεδοικότες
σ' ἀπροὺς ἅπαντες ἀποφθρῶσιν οἰκάδε.
γεμφεὶς ἅπαντες ἀγοράσουσί κατὰ τρόπον.
οὐ γέγονε μετὰ σόλωνα κρείττων οὐδεὶς

εἶναί τι λογοποίημα· πρὸς ἀγορὰν δ' ἐπὰν
τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθὺς γίνομαι·
λαλεῖν πρὸς αὐτούς· ἐὰν ἴδω γὰρ ἡλίκην
ἄμφις δι' ὠλαίῳ·
μοίρας προσελθὸν τ' ἀξιωθῆναι λόγου
πρὸς τοὺς καταράκτας ἰχθυοπώλας ἐν ἀγορᾷ
γὰρ κειμένων ἔκυψεν ὡς πορφύρεος
ἅπαντες· ἀμφορεῖς γὰρ εἰσιν ἐν τῷ λόπῳ
ἔκρουσε πώλυπον τιν' ὁ δ' ἐπρίατο καὶ τοῦ λαβὼν
ὀβολῶν γένοιτ' ἄν· ἡ δὲ κέγξ' ὀκτ' ὀβολῶν
ἅλεξις ἀπιγλαυκωμένῳ
ἀνεσπακότας, ἡδὺν μὲν ἡγοῦμαι· ποιεῖν
ὑπὸ τῆς πόλεως μείζω τῶν ἄλλων φρονεῖν·
ἐπὰν ἴδῳ ἡκόπως βλέποντας, τὰς δ' ὀφρῦς
ἐαυτ' ἐρωτήσας πόσου τοὺς κεγχρέας
ὀκτὼ λάβοις ἂν· εἶτ' ἐπρίω ἢ φύετρον,
ταῦτ' οὐχὶ πικρότερ' ἐστὶν αὐτῆς τῆς χολῆς.
ὦ μὴν ἐτὼ τοὺς ἰχθυοπώλας δ' πρότερον
τὸ δι' ὡς ἔοικε φύγος ὥσπερ θηρίου
ἐν ταύθα γοῶ ἔστιν τις ὑπερβολικῶς
ὡς φησιν οὐ δι' ὃ τοῦτό γ' ἀλλ' ἐσιγμένος,
οὗτος ἀποκείνετ' ἂν ἐρωτήσῃς· πόσου
ἔπει τάγ' αὖτ' ἀργύριον αὐτῷ καταβάλῃς
κρίμαθ' ἁπολοῦναι προσαπίδωκεν ἀτιμάς.
ξύναρχος πορφύρα.
καινὸν γὰρ ἐρεῖ σοι οὐδὲν ἀλλὰ μεταφορὰ
τῶν δ' ἰχθυοπωλῶν, φιλοσοφώτερον γένος
ἐπεὶ γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐς ἐξουσία
εἴ τις θεοῖσιν ἐχθρὸς ἄνθρωπος πάνυ
ἐποίησεν αὐτοῖς ἐξεπίτηδες δὴ πάνυ·
δόξας καταπίπτῃ καὶ λιποψυχεῖν δοκῶν·
βοᾶτις ὕλωρ· ὁ δ' εὐθὺς ἐξαίρασ· πρόχουν
κατίχει· κατὰ δὲ τῶν ἰχθύων ἅπαξ ἐπλινθ.
ὅτι δὲ καὶ νεκροὺς πωλοῦσι τοὺς ἰχθῦς καὶ σεσηρὸς
τούτων.
ἀτυχέστερον· τῷ γὰρ μὴ ἀποχρῆν ἀποθανεῖν
εὐθὺς ταφῆναι παραδοθέντες ἄθλιοι
σέπονθ' ἑωλοι κείμενοι δυ' ἡμέρας
λάβωσιν ἔδωκαν τῶν νεκρῶν αἱρέσιν·
τιμὴ πεῖραν σὺ τηνικὶ τῆς ὀλμῆς λαβών.
οὐ δεινόν ὅτι προσφάτους μὲν ἂν τύχῃ
τοῦτον σκυθρωπάζοντα θ' ἡμῖν προσλαλεῖν·
τοὐναντίον γ' ἂν ἔλεις τούτους ποιεῖν·
ὅ τι γὴ πάμπολλα πράσκουσιν, ἄλεξις σὺ πυλαί
τὰς ἰχθυοπώλας, πῶς ποτ' ἀχὶ πωλοῦσι φησίν·
φόρους· μονονουχὶ δεκατεύουσι γὰρ
ὅλας δ' ἀφαιροῦνται καθ' ἑκάστην ἡμέραν·
οὐ γέγονε κρείττων νομοθέτης τοῦ πλουσίου
τῶν ἰχθυοπωλῶν ὅστις ἂν πωλῶν γε δὴν
ἧς εἶπε τιμῆς· εἰς τὸ δεσμωτήριον
τῆς ἀξίας ἀγαπῶσιν· ἢ τῆς ἐμβράσ
κἂν ταῦθα καὶ γραῦς καὶ γέρων καὶ παιδίον
καὶ προελθὼν δέ φησιν
ἀρισονίκου νομοθέτης τὰ τ' ἄλλα γὰρ

Νομοθέτηκε. πολλὰ καὶ παντοῖα δὲ
Χρυσοῦν. Σὺ μὴ πω λεῖν ἔτι καθημένους
Εἶτ' εἰς νέωτα φησὶ γράψειν κρεμαμένας
Ἀπὸ μηχανῆς πωλοῦντες. ὥσπερ οἱ θεοί.
πον ἀντιφάνης ἐν μισογύνῃ πρὸς τοὺς ἐν τῷ βίῳ κακίσεσι πλὴν σύγκεισιν αὐτῶν ποιούμενος δεῖ τοῦτ.
Εἶτ' οὐ σοφοὶ δῆτ' εἰσὶν οἱ σκύθαι σφόδρα.
Διαδιδόασιν ἱππων καὶ βοῶν γάλα.
Καὶ παιδαγωγοὺς αὐθις. ὧν μείζω τε* μαίας νὴ δί'.
Τὰς μέλιττα πάντας τοὺς τ' ἀγυρτοῦντας πολὺ δ'
Τοὺς ἰχθυοπώλας τίς γε βούλεται λέγειν.
Τούτου γὰρ ἁλιεύεσθαι ῥᾷον ἐστὶν ἀγωλέστερον
παμπόλλου πιπράσκεσθαι τοὺς ἰχθῦς λέγει ὧδε.
Οὐ πώποτ' ἰχθῦς οἶδα τιμιωτέρους.
Ἀπὸ τῆς τιμῆς ἐνεύσης ἡμέρας, πολὺ
Ὅμως δὲ τούτων ἐμὴ προσκλάσειέ τις
Γόγγρον μὲν ὥσπερ ὁ πρίαμος ἔν' ἔκρεμα
Ἄλεξις δ' ἐν Ἐλπιδί.
Ἐν τῇ θαλάττῃ πολεμεῖ ἡμῖν θηρία
Λιφθένειον τὸν κατάπεπτώκασ' οὐθέως.
Τεθνεῶτες ἐπιβρίουσι τοὺς ὠνουμένους
Ὁ πριάμενός τε πᾶσχος οὐθὺς ἀποφέρει.
πίου ἀρχαῖος ἐν ἱππεῦσιν οὗτος.
Αἰγύπτιος μιαρώτατος τῶν ἰχθύων
Ῥίναδ' ἁλεύς τε πωλεῖ καὶ λάβρακα δ'
Ἄλεξις δ' ἐν ἐπικλήρῳ μικίωνος ἰχθυοπώλου τινὸς μνημονεύει.
τέχνη μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν. παράγει γοῦν τινα τούτων ἀναξανδρίδης ἐν
δυσὶ τοῖδε τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τὰ δὲ λέγοντα.
Τῶν ζωγράφων μὲν ἡ καλὴ χειρουργία
Αὐτὴ δὲ σεμνῶς ἐκλοπάδος ἁρπάζεται
Ἡ θισμὸς ἐστὶ δεκτύλων τοιούτων ἢ πνιγμὸς
Ἡ γὰρ τὰς σωσουσίδας ποιεῖ
Φρυκτοὺς καταλαβὼν ἢ κορακίνους ὠνίους.
Γοίαις ἐπῳδαῖς ἢ λόγοις ἁλίσκεται
Τῶν ἁλιέων. ἥδε γὰρ δεμάζεται
Ἄγουσ' ὑπ' αὐτὰ τὰ σώματ' ἀρίστου πύλαι.
Πρὸς δὲ τοὺς ταῦτα ὀλιγωροῦντας, τάδε φησὶν Ἄλεξις ἐν ἐπικλήρῳ. Ὅσ' ἐγὼ ἀγοράζει πᾶσχος
ὠνὴ ὅλον πολύ, ἀπορούμενός τε τἄλλα πρὸς τοῦτ' ἀπορεῖ
Τῆς νυκτὸς οὖσης τοὺς ἁπαντῶντας ποιεῖ
Τηρεῖν ἕως ἂν θύσῃς ἐν τοῖς ἰχθύσιν.
Γὰρ μικίωνος ἐγχέλυς ὠνούμενον
Δίφιλος δ' ἐν ἐμπόρῳ καὶ νόμον εἶναι φησὶ παρὰ κωμικοῖς ἵνα
τοιοῦτο νόμιμον ἐστὶ βέλτιστ' ἐν τάδε.
λαμπρῶς ὁρῶμεν ἔστιν ἀνακείνῳ πόθεν
Ἧς αἱ πρόσοψοι λύουσι τἀναλώματα
Ἐὰν δ' ἅπαξ πλὴν οὐσίαν δὲ πάντων τύχῃ,
Οἷς δ' ἂν δὲ μὴ πείθηται, τὲπέβαλλον ζημίαν.
τῷ δημίῳ παρέδωκαν αὐτὸν ἡράκλεις.
τοῦτον σωτῆρ. ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει
Ἢ τῶν θοιούντων ταῦτα κοινωνεῖν ζωὴν
τυδῆ, τοιοῦτον ἐκ καθαίρομεν γένος.
Ὁρῶμεν ὀψωνοῦν θ' ἑκάστης ἡμέρας
Οὐκ ἔστιν ἰχθυηρὸν ὧδ' οὗ μεταλαβεῖν.
περὶ τῶν σελίνων μαχόμεθ' ὥσπερ ἰσθμίοις
Γόρδιον δ' ἢ κίχλην καίνὴ δί' οὐκ ἔτι

Νωί τε καινὸν εἰς φόρ[illegible] νόμον τινὰ
Τοὺς ἰχθυοπώλας διατέλους δ' ἐστήσατε
Καὶ θᾶττον ἀφ' ἑμπίμποισι δοὺ ὠνουμένους
Ἐμφανίζ[illegible] δ' αὐτῶν καὶ τὸ σημεῖον ἕν' ἐν δὲ μισάνθρω-
Οἱ γὰρ νομίζοισιν οὐθέως τοῖς παιδίοις
Οὐχὶ μὰ δία λιτβᾶς εἰσάγοισι θασσιανούς.
Παιδαγωγοὺς γοῦν θεσσαλούς. τὸ γένος μιαρώταθον. τὸ δ' ἐστὶν ἐμὴ νὴ δία
μετά γε τοὺς ῥαπτίζοντας ἔθνος.
Οὐκ ἀπιθάνως δὲ καὶ δίφιλος ἐν ἐμπορείῳ φησὶ τοῦ
Ἰδεῖν πόσειδον ἐν δεκάτην αὐτῶν ἐλάμβανες
Τῶν θεῶν αὖ θαθ' ὁλουσιώτερος.
Ἐδίδουν στενάξασ' ὁ πόσον αἰτήσειέ με.
Ὅσον εἴλκυσε, τοσοῦτον κατατεὶς ἐπριάμην.
Αἰεὶ δὲ καὶ ζῶν τ' ὄζει καὶ τεθνηκότα
Ἐὰν γὰρ ἅπτῃ γάρ τοῦτον. εἰθ' ὡς γίνεται
Αὐτοί γ' ἐπὰν λιφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἁλιέων
Τῆς οὐσίας γάρ εἰσιν ἡμῶν ὧνιοι.
Ἐξ ὀνόματος δ' ἰχθυοπώλου μνημονεύει ὄρμαίου αἰγυ
κάπηλος ὄρμαιος ὄζειν ὃς βία δοκεῖ
Ἐν τοῖς ὀνῶν ὡς λέγουσιν ἡμῶν.
Εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἁλιεῖς, ὥσθ' τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν. παράγει γοῦν τινα τούτων ἀναξανδρίδης ἐν
δυσὶ τοῖδε τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τὰ δὲ λέγοντα.
Ἐν οἷς πίναξι κρεμαμένη θαυμάζεται.
Ἀπὸ τοῦ ταγήνου τ' ὀψέως ἀφανίζεται.
Ἐὰν ταχὺ μὴ φωνῆται καταπιεῖν ἁλοὺς μόνον
Εὔοψος ἀγορά. τίς δὲ σωφρονεῖ πρωΐ
Ἢ μυλεών. ὡραῖον ἢ μυρακύλλιον.
Τί σιν. Φράσον γὰρ ἐάν τις ἀφέλῃ τὴν τέχνην
Ἐφθοῖς προσώποις ἰχθύων χειρομένη.
Ἀσύμβολον κλίνειν τ' ἀναγκάζει φύσιν.
Ὅσ' ἐγὼ ἀγοράζει πᾶσχος ὠνὴ ὅλον πολύ, ἀπορούμενός τε τἄλλα πρὸς τοῦτ' ἀπορεῖ
Γυμνοὺς ἅπαντας. εἶτ' ἐπάντις ἐκ δυσῇ
Ὃν δ' ἂν ἴδῃ πρῶτον πίνητα καὶ νέον
Ἀπάγειν λαβόμενον εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Εἰκότως οὖν καὶ οἱ ἁλιεῖς, ὥσθ' τῇ τέχνῃ μέγα φρονοῦσι μᾶλλον ἢ οἱ ἄριστοι τῶν στρατηγῶν. παράγει γοῦν τινα τούτων ἀναξανδρίδης ἐν
δυσὶ τοῖδε τῆς ἁλιευτικῆς τέχνης τὰ δὲ λέγοντα.
Κοινωνοῦσιν ἵν' ἐάν τιν' ὀψωνοῦν τ' ἀεὶ
Ζῇ καὶ τί ποιῶν. ἂν μὲν οὐσίαν ἔχῃ
Ἐᾶν ἀπολαύειν ἤδη θᾶττον τὸν βίον.
Ἂν πεῖπον αὐτῷ θᾶττ' μὴ ποιεῖν ἔτι.
Ἐὰν δὲ μηδὲ πᾶν ἔχων ζῇ φλυτελῶς
Οὐκ ἀνέξεται γὰρ ζῆν αὖθι ἄκοῦ τινὸς
Ἢ λωποδυτεῖν τὰς νύκτας. ἤτοι χωρυχεῖν
Ἢ συνθφαντεῖν κατ' ἀγορὰν. ἢ μαρτυρεῖν
Ὀρθῶς γνησίᾳ. ἀλλὰ δὴ τί τοῦτ' ἐμοῖ
Οὐχὶ μετεῖσι θελτίσ' ἀλλ' ὑπερφανῶς.
Σωθῇ καθ' ἡμῶν εἰς τὰ λάχανα τὴν πόλιν
λαθὼς ζωσ ἐπελθὼν θ' οὐθύς. ἥρπακασ'
Ἔστιν δ' ὑμᾶς οὐδὲ πεζομένην ἰλεῖν,

τὸν ξενικὸν δῖνον ἐπιτετίμηκα δ' πολύ. τὸ δὲ ἔθος ὅτῳ μὴ ἀθήνῃσιν εἶναι ἀξιοῖ σώφιλος ἐν αἰσροκλεῖ. ὀψωνέμους ἀξιῶν αἱρεῖσθαι ὑπὸ τῆς βουλῆς δύ' ἢ καὶ τρεῖς. λυγκεὺς δ' ὁ σάμιος καὶ τέχνην ὀψωνικὴν συνέγραψε πρός τινα δυσώνυμον. διδάσκων αὐτὴν τίνα δεῖ λέγοντα πρὸς τοὺς αἰσροφόνους ἰχθυοπώλας λυσιτελῶς, εἴ τι δὲ ἀλύπως ὠνεῖσθαι ἃ βούλεται ἐκ βύτων πάλιν τῶν λεχεσίπων τὰς α καθαρὰ αἰκλεξάμενος οὐλπιανὸς, εἰ ἔχομεν εἰπεῖν δεῖξαι ἀργυροῖς σκεύεσιν ἐν τοῖς δείπνοις χρωμένους τοὺς ἀρχαίους. καὶ ἐν ὁ πίναξ ἑλληνικὸν ὄνομα. ὁ μύρου γὰρ ἐπόνδυλος ἐν ὀδυσσείᾳ. τοῖσι δ' αὖ πίνακας κρειῶν παρέθηκε συβώτης, ἀρισοφάνης ὁ βυζάντιος νεώτερόν φησιν εἶναι τὴν τῶν πινάκων παραθῆναι τὰ ὄψα. ἀγνοῶν ὅτι καὶ ἄλλοις εἴρηκεν ὁ φοινικὶς δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας. ζητῶ δὲ καὶ ἐλούλων πολλοῦ ὄντος πῖνες ἐκέκτηντο ὥσπερ καὶ οἰνῶν, καὶ εἰ ἦν τήγανον εἶρηται. καὶ μὴ μόνως τάγηνον. καὶ μὴ πάντα πίνωμεν ἢ καὶ ἐσθίωμεν. ὥσπερ οἱ ὀλὰ τὴν γαστέρα παράσιτοι ὀνομαζόμενοι. ἢ κόλακες. πρὸς οὓς ἀριμελιανὸς ἀποκρίνασθαι. πίνακα μὲν ἔχεις ἢ σκεῦος ὠνομασμένον καὶ παρόμοια γένεσι τῷ κωμικῷ εἰ θουριοπρᾶσας. τήγανον ἢ ὦ σέλτιστε εἴρηκεν ἐν μισουμένοις φερεκράτης ὅπως. ἀπὸ τηγάνου γ' ἔφασκεν ἀφύας φαγεῖν. καὶ ἐν πέρσαις ὁ αὐτὸς ἐπὶ τηγάνοις καθίσαντα ὑφάπτειν τὸ φλέος. φιλωνίδης δ' ἐν κενθεσπόρνοις ὑποδέχεσθαι καὶ βατίσιν καὶ τηγάνοις. καὶ πάλιν ὀσφραινομένην τῶν τηγάνων. βοῦβουλος δὲ ἐν ὀρθάχνῃ

Ῥῖπις δ' ἐγκίρῃ φύλακας ἠφάιστου κώας Θρῖμμα παροξοῦσα τηγάνου πυοῖ. καὶ πάλιν
Γᾶσα δ' εὔμορφος γυνὴ Ἐρῶσα φοιτᾷ τηγάνῳ τε σιφυφᾷ. καὶ ἐν τιτᾶσι
Γρεσγελῶσά τε λοπὰς παφλάζει βαρβαφῷ λαλήματι.
Γηθοῦσι δ' ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις. Τοῦ δὲ ῥήματος μέμνηται φρυνίχος ἐν φρατωλοῖς.
ἢ δὺ δ' ἀποτηγανίζειν αὐδυσυμβόλων. καὶ φερεκράτης ἐν μεμνηκανθρώποις φησίν. σὺ δ' ἀποτηγανίζῃς, ἢ γάσανορος δ' ὁ δελφὸς συρακουσίους φησὶ τῷ μὴ λοπάδα τήγανον καλεῖν. ἡ δὲ τήγανον ξηροτήγανον. διὸ καὶ θεωλωρείδαν φασί τινι φθίματι τηγάνῳ δύ' ἥψησεν ἐν ὀψιτοκείῳ κολύμβῳ τῷ λοπάδα τήγανον προσαγορεύων. χωρὶς δὲ τὸ τ. στοιχεῖον ἴωνες ἤγανον λέγουσιν. ὡς ἀνακρέων. χεῖρα τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν. εἰς ἐπίστασιν δέ μοι ἄγχι καλεῖ οὐλπιανὲ, πολλὰ τ' ἂν τῶν ἀργυρωμάτων χρήσεως ἡ ὑπὸ ἀλεξίδος ἐν φυγάδι ἐρημένον. ἴσως γὰρ ὄψιν ὁ κόραμος μεθώσιμος ὁ τοῖς μαγείροις. μέχρι γὰρ τῶν μακεδονικῶν χρόνων κοραμεῖς σκεύεσιν οἱ διεσωνοῦντες διηκονοῦντο ὡς φησιν ὁ ἐμὸς ἰόβας. μεταβαλλόντων δ' αὖθι δ' πολυτελέστερον ῥωμαίων τὴν δίαιταν κατὰ μίμησιν ἐκ διαιτηθεῖσα κλεοπάτρα τῷ αἰγύπτου καταλύσασα βασιλείαν. ὀνομακὺν ἀλλαξαμένη ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν ἀπεκάλει κόραμον αὐτό. κόραμα τ' ἀπελίδοτο τὰ ἀποφόρητα τοῖς δείπνοισι καὶ τοῦτ' ἦν δ' πολυτελέσαρον.
ἐς τε ἦν ῥωσικὸν δυωδεκάεδρον ὄντα κόραμον πέντε μνᾶς ἡμβρησιάδ' ἀνήλισκεν ἡ κλεοπάτρα. πτολεμαῖος δ' ὁ βασιλεὺς ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων περὶ μακεδονικῶν δὲ λόγον ποιούμενος τῶν λιβύων βασιλέως φησὶ τάδε. λέοντα ῥωμαϊκῶς ἦν κατεσκευασμένα κόραμα παντὶ ξεστοῦμενα ἀργυρῷ. τὰς δὲ τῶν δένδρων ῥαπίζας ἐνθέσει τοῖς ἰταλικοῖς ἐθισμοῖς. τὰ δὲ καινίσκια ἦν ἅπαντα χρυσᾶ γεγονότα πρὸς τὰ περὶ τὰ ἐκθέματα ταῖς ὀρίνοις. μοισὶ κοῖς τε ἐχρῆτο ἑλληνικοῖς. ἀρισοφάνης δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ὃν φησιν ἡλιόδωρος ὁ ἀθηναῖος ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως ναυκρατίτην εἶναι γένος, ἐν τῷ πολύτῳ τῷ ὁράματι κατὰ τὴν τοῦ ὁμονύμου θεοῦ ἐπιφάνειαν τοὺς ἰχθυηροὺς φησὶ πίνακας ἀργυροῦς ἀναφανῆναι καθάπερ καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα λέπων ὡδί.

ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον καὶ χύτρα Χαλκῆ γέγονε. τοὺς δὲ πινακίσκους τοὺς σαπροὺς
τοὺς ἰχθυηρὸς ἀργυροῦς πάρεσθ' ὁρᾶν. ὁ δ' ἰπνὸς γέγονεν ὅλα πίνης ἐλεφάντινος.
κατέλαβον ἐπικράτη τε καὶ φορμήσιον
ὀξύβαφα χρυσᾶ καὶ πινακίσκους ἀργυροῦς
τῶν δὲ χαλκωμάτων καὶ τῶν ἀργυρωμάτων ἐμαρμαιρε δοκία. φιλιππίδης δ' ἐν ἀργυρείου ἀφανισμῷ ὡς φορτικοῦ μέμνηται τοῦ πλουτου καὶ σαπίου. ζωλουμένου δὲ ὑπὸ πινων νεοπλούτων μεθύκων.

ἀλλ' ἔλεος ἐμπέπτωκέ μοι τῶν ὅλων. ὅταν ἀπορουμένους μὲν ἀνθρώπους ἴδω
ἐλαιοθήρους. μαστιγίας δ' ἐπ' ἀργυροῦ γύναικος ἄγοντος μαῦ, παίει χοὐδέποτε
δυοῖν ὀβολῶν ἔθοντας ἢ τεττιγόλου καὶ κἀπαίειν χαλκῶν τεττίγων ἐν ῥυβλίῳ
ἄγοντι πεντήκοντα δραχμὰς ἀργυρῷ. γρόσδορον δὲ φιάλην ἂν ἀκκεκμένην ἰδεῖν
ἐρωτῶσι. ἀμέλει τοῦτο μὲν καὶ νεωστὶ ἐπι. ἂν γὰρ ἀνάγκη τις βυθὺς ἕτερος ἥρπασεν.
ἄλεξις δ' ἐν ἱππίσκῳ νεανίσκον παράλων ὁρῶντα κἠπεπλεκυῖαν τ' ἐπὶ πολὺ τῇ ὁρωμένῃ, ταῦτα φησὶ τοῖς πᾶσι τὰ ἔπη. δύο γὰρ ἦν οἰκεῖα τὰκπώματα (λέγοντα
θεῖναι. κύαθος δ' ἦν ἀργυροῦς τὰκπώματα ἢ γὰρ δύο δραχμὰς. κυμβίον δὲ τέτταρας
ἴσως ἑτέρας ψυκτηρίδιον δὲ κὀβολούς φιλιππίδιον λεπτότερον. ἀλλὰ ταῦθ' ὅλως
γρὸς ἀλαζονείαν οὐκ ἀκριβῶς νενοημένα ἦν. οἶδα δὲ κἀγὼ ζυνὰ πολίτην ἡμέτερον

Γπωχαλαζόνα ὃς βραχμᾶς ἔχων
Ἕνο ὄντα καὶ μόνον ὀνόμαζε δὲ χρώμενον
ἀργυρωμάτων Ἢ μὴν παρχθῆς ἀλλὰ τῶν θερινῶν. τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ νικοστράτῳ ἐν
τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι βασιλεῖς· ἀλαζὼν δ' ἔστι στρατιώτης ὧδε οὗ λέγει.
λοιπὸν ὀξὺς ἐστὶ καὶ ψυκτήριον τῆς βυπαρύφου λεπτότερον. ἐξήλαιον γάρ τινος ἂν αὖ
γυρον καὶ τότε εἰς ὑμένος ἰδέαν. καὶ ἀντιφάνης δὲ καὶ ἐν λήμναις φησί.
Γαριετέθη τείπους
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τετευχλύῳ μέλι
Σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.
Ἀλλ' ἀμφιλείπνοις ὀξί δ' ἀργυρᾶν ἔχει
οἵαν ποτ' ἔχε καὶ Θίβρων ὁ ταντάλου

Θεόπομπος δ' ὁ χῖος ἐν ταῖς πρὸς ἀλέξανδρον συμβουλαῖς ὧδε διακείσθαι τὴν πολίτου γνώμην ποιέ
μενος φησίν. ἐξ ἀργυρωμάτων δὲ καὶ χρυσῶν πίνακ. καὶ τοῖς σκεύεσι χρῆται τοῖς ἐκ τῆς γραπτίδος ἐτρόποις
διοσθοῖς. ὁ πρότερον οὐχ ὅπως ἐξ ἀργυρωμάτων οὐκ ἔχων πίνακα. ἀλλ' οὐδὲ χαλκῶν. ἀλλ' ἐκ κεραμέων.
καὶ ξύλου ἐνίοτε κισσοβῶν. δίφιλος δ' ἐν ζωγράφῳ.
Λεῖσον ἐπιχώρυσον ἐκ λελεγμένου,
Γανυδαπὸ λοπάδων παρατεταγμένη φάλαξ.
τετιμάτια τούβις ἐν ἡδέσ' ἀργυρᾶς
Μέναδρος ἑαυτὸν τιμαρουμένῳ
Ἀλλὰ τἀργυρώματ' ἢ κωλαβεῖν βουλόμενος.

γυρώματά τε ἢ χρυσώματα ἐπὶ ἓν διδόναι· οἱ δ' ἑλληνίζοντες λέξιν δεῖν φασὶν ἀργυρᾶν κόσμον καὶ χρυσᾶν κό
σμον. τοσαῦτα ἐπόνησε τὰ μιλιανοῦ ὁ πονηρὸς ἔφη, Σπάνιος γὰρ ὄντως ἦν ἡ παλαιὰ παρὰ τοῖς
ἕλλησιν ὁ μὲν χρυσὸς καὶ πάνυ· ὁ δὲ ἄργυρος ὀλίγος ἦν ὁ ἐν ταῖς μετάλλοις· διὸ καὶ φίλιππον ἦν τὸ με
γάλου βασιλέως ἀλεξάνδρου πατρὸς φησὶ δοῦρις ὁ σάμιος, φιάλιον χρυσοῦν κεκτημένον, ἀεὶ τοῦτ' ἔ-
χειν κέμενον ἐπὶ τῇ προσκεφάλαιον. καὶ τὴν ἀτρέως ἡ χρυσῆν ἄρνα ὧδε ἣν γεγόνασιν ἡ λίου τε ἐκλεί
ψεως καὶ βασιλέων μεταβολαὶ, ἔτη τε τ' ἑκατοντάδας ἡ πολλὴ, φιάλην ἀργυρᾶν φησὶ γεγονέναι ἡρόδω-
ρος ὁ ἡρακλεώτης ἔχουσαν ἐν μέσῳ ἄρνα χρυσῆν. ἀνακειμένης δ' ὁ λαμψακηνὸς ἐν ταῖς πρώταις ἐπιγρα
φομένοις ἱστορίαις ἐν δριφύλης ὅρμον διαβόητον γενέσθαι διὰ τὸ κάλλιον εἶναι τότε χρυσίον παρὰ τοῖς
ἕλλησι καὶ γὰρ ἀργυροῦν ποτήριον ἦν ἰδεῖν τότε παράδοξον. μετὰ δὲ τὴν δελφῶν ἱερὸν φωκέων ἐκτά-
λησεν, πάντα τὰ διαῦτα δεδῃλώκασιν. ἐκ ποτηρίων δὲ χαλκῶν ἔπινον οἱ στρόβοι δοκοῦσι
λεῖν· καὶ τὰς θήκας τούτων ὀνόμαζον χαλκοθήκας· ἡρόδοτός τε φησὶ τοὺς αἰγυπτίους ἰδρεῖς χαλ
κοῖς ποτηρίοις πίνειν. τοῖς τε βασιλεῦσιν αὐτῶν θύσι ποτὲ κοινῇ, οὐχ οὕρεῖν φησὶ δοθῆναι φιάλας ἀρ
γυρᾶς. φαμμήτιχον γοῦν νεώτερον ὄντα τῶν ἄλλων βασιλέων, χαλκῇ φιάλῃ χρῆσαι τῶν ἄλλων ἀργυ
ρᾶς χαινδόντων· συλληθέντος γοῦν τοῦ πυθικοῦ ἱεροῦ ὑπὸ τῶν φωκικῶν τυράννων, ἐπέλαμψε τοῖς
ἕλλησιν ὁ χρυσός. εἰσεκόμισε δὲ καὶ ὁ ἄργυρος. Ὕστερον δὲ τῷ μήσου ἀλεξάνδρου τοὺς ἐκ τῆς ἀσίας θη
σαυροὺς ἀνελομένου ὄντως ἀπέτεινεν ὁ κατὰ πύλαρον βύρωνος πλοῦτος καὶ τὰ ἀνδρῶν δὲ ἀνα θή-
ματα τὰ ἀργυρᾶ καὶ τὰ χρυσᾶ ὑπὸ πρώτου γύγου τοῦ λυδῶν βασιλέως ἀνετέθη. καὶ πρὸ τοῦ τύραν
σιλεύσαντος ἄργυρος ἔτι δὲ ἄχρυσος ἦν ὁ πύθιος ὡς φανίας τε φησὶν ὁ ἐρέσιος καὶ θεόπομπος ἐν τῇ πε
σαρχηδῇ τῶν φιλιππικῶν ἱστοροῦσι γὰρ οὕτω κοσμηθῆναι τὸ πυθικὸν ἱερὸν ὑπό τε τοῦ γύγου καὶ τῶν
τὰ ἔνδον κροίσου. μεθ' οὓς ὑπό τε γέλωνος καὶ ἱέρωνος τῶν σικελιωτῶν. τῶν μὲν ἱππόδαι καὶ νίκαι χρυ-
σοῦ πεποιημένα ἀναθέντος καθ' οὓς χρόνους ξέρξης ἐπεστράτευε τῇ ἑλλάδι. τῶν δὲ ἱέρωνος τὰ ὁμοια. λέγει δ'
οὕτως ὁ θεόπομπος. ἦν γὰρ ἔτι παλαιὸν ἔδρον κεκοσμημένον χαλκοῖς ἀναθήμασιν οὐκ ἀσημοτάτοις, ἀλ-
λὰ λέβησι καὶ ἱππόσι χαλκοῦ πεποιημένοις· λακεδαιμόνιοι χρυσῶσαι βουλόμενοι τὸ πρόσωπον τοῦ ἀπὸ
μύκλαιος ἀπόλλωνος καὶ οὐχ εὑρίσκοντες ἐν τῇ ἑλλάδι χρυσίον, πέμψαντες εἰς θεσσαλοὺς ἐπηρώτων ἢν θεὸν
παρ' οὓς χρυσίον πρίαιντο. ὁ δὲ αὐτοῖς ἀπεῖπε παρὰ κροίσου τοῦ λυδοῦ πορευθέντας ὠνεῖσθαι παρ' ἐκείνου.
καὶ οἱ πορευθέντες παρὰ κροίσου ὠνήσαντο. ἱδρύων δ' ὁ συρακούσιος βουλόμενος ἀναθεῖναι τῷ θεῷ ἢν χρί
σοδα καὶ πλὴν νίκην ἐξ ἀπέφθου χρυσοῦ ὧδε πολλῷ χρόνον ἀπορῶν χρυσίου ὕστερον ἔπεμψε τοὺς ἀναζητή-
σοντας εἰς πλὴν ἑλλάδα· οἱ πηνοῦ μόλις ποτὲ εἰς κόρινθον ἀφικόμενοι, καὶ ἐξιχνεύσαντες δῦρον παρὰ κρ.
χιτέλῃ τῷ κορινθίῳ. ὃς πολλῷ χρόνῳ σωωνούμενος κατὰ μικρὸν θησαυροὺς εἶχεν οὐκ ὀλίγους. ἀπέδο-
το γοῦν τοῖς παρὰ τοῦ ἱέρωνος οὗ ἠβούλοντο. καὶ μετὰ ταῦτα πληρώσας καὶ πλὴν ἑαυτοῦ χεῖρα ὅσον κ
λωκὸς χωρῆσαι ἐπίδωκεν αὐτοῖς. ἀνθ' ὧν ἱέρων πλοῖον σίτου καὶ ἄλλα πολλὰ δῶρα ἔπεμψεν ἐκ σικελί
ας· ἱστορεῖ τὰ αὐτὰ καὶ φανίας, ἐν τῷ ὧδε τῶν ἐν σικελίᾳ τυράννων, ὡς χαλκῶν ὄντων τῶν παλαιῶν
ἀναθημάτων. καὶ διπόδων καὶ λεβήτων καὶ ἐγχειριδίων, ὧν ἐφ' ἑνὸς καὶ ἐπιγράφεσθαι φησίν.
Θαησταί μ' ἑτεὸν γὰρ ἐν ἰλίου δυρὶ πύργῳ Ἦν ὅτε καλλικόμῳ μαρνάμεθ' ἀμφ' ἑλένῃ.

Τὰ πάντ' ἀργυρώματ' ἐβόα καλῶν ἐν οἰκέτην
Ταμμακοσίοις· παῖ τρομβιχίδη μὴ τῶν χιμβρικῶν
Τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παρὰ νικοστράτῳ ἐν
λοιπὸν ὀξὺς ἐστὶ καὶ ψυκτήριον τῆς βυπαρύφου λεπτότερον. ἐξήλαιον γάρ τινος ἂν αὖ 5
Γαριετέθη τείπους
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τετευχλύῳ μέλι
Σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.
Ἀλλ' ἀμφιλείπνοις ὀξί δ' ἀργυρᾶν ἔχει
οἵαν ποτ' ἔχε καὶ Θίβρων ὁ ταντάλου
Ἀργυρᾶν ἔχει
Γπωχαλαζόνα ὃς βραχμᾶς ἔχων
Ἕνο ὄντα καὶ μόνον ὀνόμαζε δὲ χρώμενον
ἀργυρωμάτων Ἢ μὴν παρχθῆς ἀλλὰ τῶν θερινῶν.
Γαριετέθη τείπους
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τετευχλύῳ μέλι
Σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.
Ἀλλ' ἀμφιλείπνοις ὀξί δ' ἀργυρᾶν ἔχει
οἵαν ποτ' ἔχε καὶ Θίβρων ὁ ταντάλου
Γαριετέθη τείπους
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τετευχλύῳ μέλι
Σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.
Ἀλλ' ἀμφιλείπνοις ὀξί δ' ἀργυρᾶν ἔχει
οἵαν ποτ' ἔχε καὶ Θίβρων ὁ ταντάλου
Γαριετέθη τείπους
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τετευχλύῳ μέλι
Σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.
Ἀλλ' ἀμφιλείπνοις ὀξί δ' ἀργυρᾶν ἔχει
οἵαν ποτ' ἔχε καὶ Θίβρων ὁ ταντάλου
Γαριετέθη τείπους
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τετευχλύῳ μέλι
Σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.
Ἀλλ' ἀμφιλείπνοις ὀξί δ' ἀργυρᾶν ἔχει
οἵαν ποτ' ἔχε καὶ Θίβρων ὁ ταντάλου
Γαριετέθη τείπους
ἔχων ἐν ἀργυρῷ τετευχλύῳ μέλι
Σαπρὸν σίλουρον ἀργυροῦς πίναξ ἔχων.
Ἀλλ' ἀμφιλείπνοις ὀξί δ' ἀργυρᾶν ἔχει
οἵαν ποτ' ἔχε καὶ Θίβρων ὁ ταντάλου

καὶ μ' αὐτὴν οἰσέδης ἐφόρει κρεάων ἐλικώπων. Νῶϊ δέ με λητοίδου δουρὶ θεῖον ἔχει δάπεδον.
Ἐπὶ δὲ τείποδος ἧς ἦν εἷς τῶν ἐπὶ παιφόκλῳ ἄθλων τεθέντων.
Χάλκεός ἐμι τίπους πυθοῖ δ' ἀνάκτμαι ἄγαλμα. Καὶ μ' ἐπὶ παιφίκλῳ θῆκεν πόλας ὠκὺς ἀχιλλεύς.
Τυδείδης δ' ἀπέθηκε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης. Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὴν ἐλικώπιον.

5 Ἔφορος δὲ ὁ δημόφιλος ὁ ἰὸς αὐτοῦ ἐν τῇ ϛ τῶν ἱστοριῶν φησὶ τὸ ἐν δελφοῖς ἱδρῦσθαι λέπων φησὶν· ὀνόμαρχος δὲ καὶ φάυλλος καὶ φάλαικος, οὐ μόνον ἅπαντα τὰ τοῦ θεοῦ ὑφεκόμισαν, ἀλλὰ καὶ τελευταῖον αἱ γυναῖκες αὐτῶν τόν τε τῆς ὁριφύλης κόσμον ἔλαβον· ὃν ἀλκμαίων εἰς δελφοὺς ἀνέθηκε κελεύσαντος τοῦ θεοῦ· καὶ τὸν τῆς ἐλκάνης ὅρμον μενελάου ἀναθέντος· ἐναντίον γὰρ ὁ θεὸς ἔχρησεν· ἀλκμαίωνι μὴ πυνθανομένῳ πῶς ἂν τῆς μανίας ἀπαλλαγείη τιμῆσαι μᾶλλον εἰς δῶρον μανίαν ἀφέντα ὕστερον.

10 καὶ σὺ φόρβειαν τιμῆσον ἐμοὶ γέρας ᾧ σε μάλιστα Ἀμφιάραον ἔκρυψ' ὑπὸ γῆν αὐτοῖσι σὺν ἵπποις·
Μενελάῳ δ' ὅπως ἂν ἀλέξανδρον τιμωρήσωμεν. Γαῖ' χρύσεον φόρει κόσμον ἑλὼν ἀφ' ἁβροκόμοιο
Δειρῆς· ὄν ποτε κύπρις ἔδωκ' ἑλένης μέγα χάρμα. Ὥς σοι ἀλέξανδρος πίσιν ἐχθίστην ἀποδώσει.

Σωέβη δὲ ταῖς γυναιξὶν ὁρῖν ἐμπεσεῖν τοῦτο τὸ κόσμημα τοῦτο δὲ πότερον λύγξεται· καὶ διακληρωμένων· ἡ μὲν σκυθρωπὴ οὖσα καὶ τὸν βίον καὶ σὺν μονότητος πλήρης, ἦν ὁριφύλης ὅρμον· ἡ δὲ ὥρα διαφέ-
15 ρουσα καὶ μάλλος οὖσα, τὸν τῆς ἑλκάνης· καὶ αὕτη μὲν ὁρᾶσθεῖσα νεανίσκῳ τινὸς ἢ πειρῶντι συνεξεδήμησεν· ἡ δὲ τῷ ἀνδρὶ θανάτου ἐβούλευσεν· πλάτων δὲ ὁ θεῖος καὶ λυκοῦργος ὁ λάκων, οὐδ' εἴων εἰσπορεύεσθαι ταῖς ἰδίαις πολιτείαις οὔτε τὰ ἄλλων πολυτελῶν ἁλών· ἀλλ' οὐδὲ ἦν ἄργυρον οὐδὲ ἦν χρυσὸν τῶν μεταλλευομένων τὸ σίδηρον καὶ τὸν χαλκὸν ἀρκεῖσθαι νομίζοντες· ἐκεῖνα δ' ἐκβάλλοντες ὡς λυμαινόμενα, τὰς ὑγιαινούσας τῶν πόλεων ζήνων δὲ ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, πάντα τὰ ἄλλα πλὴν τοῦ νομίμως αὐτοῖς καὶ καλῶς χρῆ-
20 σθαι νομίσας ἀδιάφορα πλὴν μὲν ἀρχὴν αὐτῶν καὶ φυγὴν ἀπεπῶν, τὴν χρῆσιν δὲ τῶν λιτῶν καὶ πολιτῶν προηγορευμένως ποιεῖσθαι προστάσσων, ὅπως ἀδιάκοπον καὶ ἀθαύμαστον πρὸς τὰ ἄλλα τὴν διάθεσιν τῆς ψυχῆς ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὅσα μήτε καλά ἐστι μήτε αἰσχρά· τοῖς μὲν καλοῖς φύσιν ὡς ἐπὶ πολὺ χρῶνται· τοῖς δ' ἐναντίοις μηδὲν ὅλως δεδοικότες λόγῳ καὶ μὴ φόβῳ τούτων ἀπέχωνται· οὐδὲν γὰρ ἡ φύσις ἐκ βέλτιον ἐκ τοῦ κόσμου τῶν εἰρημένων· ἀλλ' ἐποίησεν ὑπογείους αὐτῶν φλέβας, πολύπονον καὶ χαλεπὸν ἐχούσας
25 ὀργασίαν· ὅπως οἱ πολλοὶ ταῦτα πολυπραγμονοῦντες ὀλιγωρῶσι μετίωσι τὴν κτῆσιν· ἀλλ' οὐχ οἱ μεταλλεύοντες μόνοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τὰ μεταλλευθέντα σιωπηρίζοντες, μυρίοις μόχθοις ἠρθρῶσι τὸ περίβλεπτον ταύτην πολυκτησίαν. δείγματος μὲν οὖν χάριν ἐπεί που ἐπὶ πόλαιον αὐτῶν ὅτι ἡ γένος ἐστὶ γυναικῶν τῆς ὀρεσκουμένης καὶ ποτάμια τὰ τυχόντα ψήγματα χρυσοῦ καταφορεῖ· καὶ ταῦτα γυναῖκες καὶ ἀνδρόβουλα θεωνεῖς τὰ σώματα σὺν ταῖς ἄμμοις ὑποψύχουσαι διϊσασι καὶ πολλὰ ἀντὶ τὴν χώ-
30 νην ὡς παρὰ τοῖς ἐπακτίοις φησὶν ὁ ἐμὸς ποσειδώνιος· καὶ ἄλλοις πολλοῖς τῶν κελτῶν· καὶ τότε πάλαι μὲν ἐρίπαια καλούμενα ὄρη· ἐφ' ὕστερον δὲ ἴσχυρα προσαγορευθέντα, νῦν δὲ ἄλπια, ἔστι δὲ τὰ γαλατίας, αὐθημάτως ὕλης ἐμπρησθείσης ἀργύρῳ διερρύη· ἡ μὲν δὴ γε πολὺ ῥοῦτον βαθείαις καὶ κακοπάθοις μεταλλείαις δυείσκεται κατὰ τὴν φαληρέα δημήτριον ἐλπιζούσης τὰ πολεοεξίας ἀπάξειν ἐκ τῶν μυχῶν τῆς γῆς αὐτὸν ἂν πολύτονα χαρισαμένου γοῦν φησὶν, ὅτι πολλάκις καταναλώσαντες τὰ φανερὰ τῶν ἀδήλων ἐ-
35 νεκα, ἃ μὲν ἔμελλον οὐκ ἔλαβον· ἃ δ' εἶχον ἀπέβαλον ὥσπερ αἰνίγματος φόβον ἀτυχοῦντες· λακεδαιμόνιοι δ' ὑφ' ὧν ἐθῶν κωλυόμενοι εἰς φορβὴν εἰς τὴν στοὰν ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ ποσειδώνιος καὶ κτᾶσθαι ἀργύριον καὶ χρυσὸν, ἐκ τοῦ τομὴν οὐδὲν ἧττον παρακαταθήκης δὲ τοῖς ὁμόροις αἰρήσιν εἶτα πολεμίους αὐτοὺς εἶχον αὐτὶ φίλων ὅπως αὐτυπύθυνον ἡ ἀπίστου δόξης ἐχθραν γίνηται· τῷ μὲν ἐν δελφοῖς ἀπόλλωνι ἐν πρόδρῳ ἐν τῇ λακεδαίμονι χρυσὸν καὶ ἄργυρον ἱερὸν ἀνατεθῆναι· δημοσίᾳ δὲ εἰς τὴν πόλιν λύ-
40 σανδρον εἰσαγαγόντα πολλῶν κακῶν αἴτιον γενέσθαι· γύλιππον γοῦν ἐν συρακουσίους ἐλευθερώσαντα ἀρθανεῖν ἀφ' καρτερήσαντα λόγος κατεγνωσθέντα ὑπὸ τῶν ἐφόρων νοσφισάμενον ἐκ τοῦ λυσάνδρου χρήματος· οὐ δὲ ἀκατιδεμένου θεῶ· καὶ συγχωρουμένου δήμῳ καθάπερ ἡ δημήτηρ καὶ κτήματος οὐράδιον ἦν τὴν θυγατέρα ὀλίγωρον γενέσθαι. Τῶν δὲ γαλατῶν οἱ ἡρόδιοι καλούμενοι, χρυσὸν μὲν οὐκ εἰσάγουσιν εἰς τὴν αὐτῶν χώραν· λανθάνοντες δὲ τῇ ἀλλοφίαν καὶ ἀδηλωτοῦς οὐ παρελείποισι· ἡ δ' ἔθνος αὐτῶν
45 ἔστι μὲν λέψανον τῶν μετὰ βρέννου στρατευσαμένων ἐπὶ τὴν δελφικὴν μαντεῖον γαλατῶν καβαρέως δέ τις ἡγεμὼν αὐτοὺς διώκισεν ἐπὶ τοὺς τόδε τὸν ἴστρον τόφους ἀφ' ἧς καὶ τὴν ὁδὸν δι' ἧς διόσκουσαν καβαρέους ἔτι καὶ νῦν προσαγορεύουσιν· ἀφοσιώκασι δὲ οὐδὲν τὸν χρυσόν· καὶ οὐκ εἰς φορβὰς εἰς τὰς παιδιάδας, δι' ὧν πολλὰ καὶ δεινὰ ἔπαθον· ἀργύρῳ δὲ χρῶνται καὶ τούτου χάριν πολλὰ καὶ δεινὰ ποιοῦσι· καίτοιγε ἐχρῶν ἀπὸ τὸ γένος τὸ συληθέντος· ἀλλὰ τὴν ἱδρυσυλήσασαν ἀσέβειαν ἐξορίσαι· εἰ δὲ μὴ δι' τὸν ἄργυρον εἰ
50 σίφορον εἰς τὴν χώραν τόδε τὸ χαλκὸν οὐκ εἰσάγουσιν· καὶ εἰ μὴ δι' τοῦτ' ἦν παρ' αὐτοῖς, περὶ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων, ὁ πλοῦτος οὐκ διετέλουν. ζῶσιν καὶ τοῦ φυτὰ αὐτὸς ἐπόνησε φιλοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ ἄλπιος ἀπολύσασθαι προτάσεις· ὧν τὰς ὑπολειπομένας διελόμενοι ὁ μὲν πλάτων ἔφη· Τὸ δὲ τοῦ παρασίτου ὄνομα, πάλαι μὲν ἦν σεμνὸν καὶ ἱερόν· πολεμῶν γοῦν ὁ ἐπισάμιος, ἢ σικυώνιος· ἔτ' ἀθηναῖος ὀνομαζόμενος χαίρει· ὡς ὁ, μοψεάτης ἡρα-

κλείδης λέγει, καταριθμούμενος αὐτὴν ἀπ' ἄλλων πόλεων, ἐπειδὴ ἀπέλειπτο δὲ καὶ σκληρότατος ὁ κριτὴς εἶρηκε γράψασθαι παρασίτων, φησὶν οὕτως· ἐν τῷ παρασίτου ὄνομα νῦν μὲν ἄδοξόν ἐστι. παρὰ δὲ τοῖς ἀρχαίοις, δυείσκομεν ἦν παράσιτον ἱερόν τι χρῆμα. καὶ τῷ σιτοβοίνῳ παρόμοιον. ἐν κωμῳδίαις μὲν οὖν ἐν τῷ ἡρακλείῳ σκῶμμά τίς ἐστιν ἐν ᾧ ψήφισμα μὲν ἀλκιβιάδου γραμματεὺς δὲ στέφανος ἐκαλεῖτο. λέγεται γάρ ἐν αὐτῷ τῷ δικαστῇ τὸ προσηγορεῖσθαι οὕτως· τὰ δὲ ἐπιμήνια ἐκτίνω ὁ ἱερὸς μετὰ τῶν παρασίτων. οἱ δὲ παράσιτοι εἶσι τῶν ἐκ τῶν νόθων καὶ τῶν τούτων παίδων εἰς τὸ δικαστήριον. ἐν δὲ τοῖς κύρβεσι τοῖς περὶ τῶν δημιαστῶν, οὕτως γέγραπται καὶ τὸ κήρυκα ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων τοῦ τῶν μυστηρίων. δύο δὲ παρασίτους ἐκλέγειν ἐν τῷ δήμῳ ἑκάτερον ἑαυτῶν. ἐν δὲ τῷ παλλαδίῳ τοῖς ἀναθήμασιν ἐπιγέγραπται τάδε. ἄρχοντες καὶ παράσιτοι ἀνέθεσαν, οἱ ἐπὶ πυθοδώρου ἄρχοντος στεφανωθέντες χρυσῷ στεφάνῳ. ἐπὶ δ' ἴφυλλῆς ἱερέως παράσιτοι δῶ λυκοσράτου γαργήττιος. ἐπὶ κλείτου πιτθεύς. χαιρῖνος δημοχάρους. γαργήττιος. κεῖν τοῖς τὸ βασιλέως δὲ νόμοις γέγραπται θύειν τῷ ἀπόλλωνι τοὺς ἀχαρνέων παράσιτους. κλέαρχος δ' ὁ σολεὺς εἰς δ' οὖρος τῶν ἀριστοτέλους ὅτι μαθητῶν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν βίων τάδε γράφει. ἔτι δὲ παράσιτον ναῶν μὲν ἦν ἕτοιμον. τότε δὲ τὸ εἰς τὸ συμβιοῦν κατηλαγμένον ἐν γοῦν τοῖς παλαιοῖς νόμοις αἱ πλεῖσται τῶν πόλεων, ἔτι δὲ καὶ τὴν μόρον ταῖς ἐνδεμονεστάταις ἀρχαῖς συγκαταλέγουσι παράσιτος. κλείδημος δ' ἐν τῇ ἀτθίδι φησί. καὶ παράσιτοι δ' ἠρέθησαν τῷ ἡρακλεῖ. καὶ δημόσιον δ' ἐν παλλαδίῳ. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ἦν βασιλέα ἦν ἀεὶ βασιλεύοντα. καὶ τοὺς παράσιτους οὓς ἂν ἐκ τῶν δήμων προαιρῶνται καὶ τοὺς γέροντας καὶ τὰς γυναῖκας τὰς πρωτοπόσεις. ἔχεις δὲ κἀκ τούτων καλέμου οὐλπιανὲ ζητεῖν τίνες αἱ πρωτοπόσεις γυναῖκες. ἀλλὰ μὴν τοῦδέ γε τῶν παρασίτων ὁ λόγος καὶ τῷ ἀτικείῳ ἐπί τινος σκήνης γέγραπται. τῶν δὲ θοίνην τοῖν ἡγεμόνοιν δειπνουμένοιν, ἃ μὲν τέτταρα μόρος εἰς ἦν ἀτῶνα. τὰ δὲ δύο μόρια δ' μὲν ἕτερον τῷ ἱερεῖ. ἃ δὲ, τοῖς παρασίτοις. κράτης δὲ ὁ λυτρώτης ἀττικῆς διαλέκτου φησί. τὴ ὁ παράσιτος ναῶν ἐστὶν ἄδοξον μὲν κεῖται πρᾶγμα. πρόσοδον δ' ἐμαλοῦν τὸ παράσιτοι οἱ ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκλογὴν αἱρούμενοι. καὶ ἦν ἀρχεῖόν τι παρασίτων. διὸ καὶ ἐν τῷ τῶν βασιλέως νομογέγραπται τοιοῦτόν τι. ἐπιμελεῖσθαι δὲ ἦν βασιλεύοντα τῶν τε ἀρχόντων ὅπως ἂν καθιστῶνται καὶ τοὺς παράσιτους ἐκ τῶν δήμων αἱρῶνται κατὰ τὰ γεγραμμένα. τοὺς δὲ παράσιτους ἐκ τῆς βακχείας ἐκλέγειν ἐκ τοῦ μόρους τῶν ἑκατὸν ἕνα ἕκαστον ἐκτὰ κεκριθῶν λαγχάνεσθαι τοὺς ὄντας ἀθηναίους ἐν τῷ ἱερῷ κατὰ τὰ πάτρια. τὸν δ' ἕκτα παρέχειν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῷ ἀπόλλωνι τοὺς ἀχαρνέων παράσιτους ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τῶν κεκριθῶν. ὅπου δὲ μὴ ἀρχεῖον ἦν αὐτῶν, ἐν τῷ αὐτῷ νόμῳ τάδε γέγραπται. εἰς μὲν ἐπισκευὴν τοῦ νεωτέρου ἀρχαίου. καὶ τοῦ παρασιτίου. καὶ τὸν οἰκίαν τῆς ἱερᾶς δοθῆναι τὸ ἀργύριον ὅσου ἂν οἱ τῶν ἱερέων ἐπισκευάσαι μισθώσωσιν.

Ἐκ τούτου δῆλόν ἐστιν ὅτι ἐν τῷ τὰς ἀπαρχὰς ἐπέθεσαν τοῦ ἱεροῦ σίτου οἱ παράσιτοι, ἔνθεν παράσιτον προσηγορεύθησαν. καὶ ἱστορεῖ καὶ φιλόχορος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ πελοποννήσου μνημονεύων τῶν καταλεγομένων τῷ ἡρακλεῖ παρασίτων. καὶ διόδωρος ὁ σινωπεὺς κωμῳδοποιὸς ἐν ἐπικλήρῳ. οὗ ἐστὶ μαρτύριον ὀλίγον ὕστερον παρεθήσομαι. ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ μεγαλωναίων πολιτείᾳ, παράσιτοι φησὶ τοῖς μὲν ἀρχαιρεσίοις δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν τοῖς δὲ πολεμαρχοῖς εἷς. τεταγμένα δὲ ἐλάμβανον παρ' ἄλλων τέ τινων καὶ τῶν ἁλιέων ὄψον. ἦν δὲ ναῦς λεγόμενον παράσιτον καρύστιος ὁ πραγματικὸς ἐν τῷ περὶ διδασκαλιῶν εὑρεθῆναι φησὶν ἐπὶ πρώτου ἀλέξιδος ἐκλαθόμενος ὅτι ἐπίχαρμος ἐν ἐλπίδι ἢ πλούτῳ παρὰ πόνον αὐτὸν εἰσήγαγεν οὕτως εἰπών. Ἀλλ' ἄλλος ὁ δ' ἔσηχ' ὅδε τῷδε κατὰ πόλιας ἦν ῥᾳδίνως λαφῇ τὺ καὶ βίνω γα βἠνδύωνον ἀεὶ σίβον ἀλλ' ἔμπας ὅδε ἄμυσιν ὥσπερ κύλικα πίνειν* βίον δ' αὐτὸν ποιεῖν παράσιτον λέγον τα δ' ἰάδε πρὸς τὸν πυνθανόμενον.

Σαωλεπιέων ᾧ λῶν τε καλέσαι λεῖ μόνον
Τινι δὲ χαρίεις τ' ἐμί. καὶ ποιέω πολλὼ
καὶ κατσάντιον* λιτήνω λέγει
γίπτει τὰ πολλὰ καταφατὼν πόλλ' ἐμπιὼν
Ἔρπω δ' ὀλιθράζων τε καὶ κατάσκορος.
τούβιος ἀγαθὸν ἐπιλέτω βοῖς θεοῖς ὅτι
Ἐπιδεχεικω* οἶκα δ' εἰς καταφθορεὶς
Ἐς καμὼν* ἄκρατος δίνος ἀμφέπη φρένας.
παράσιτος δὲ παρὰ ᾧ διφίλῳ τάδε φησίν.
οὐ κατανοῶ τὰ ῥίγλυ φ οὐδὲ τὰς σέλας
Ἀπνεὲς δὲ τηρῶ τῷ μαγείρου ἦν καπνὸν
Γέγηθα καὶ χαίρω τε καὶ πθρύομαι

καὶ τῷ γαμηλιῶντι τῷ γακωνδιανδί* καλεῖν
Γέλωτα καὶ τ' ἐστιῶν τ' ἐπαινέω.
τίνῳ κυδάζομαί τε κἀπὼ νηχόμεν
Ἄπειμι. λύχνον δ' οὐχ ὁ παῖς μοι συμφορεῖ
Ἕρμιον αἴνιγμα δ' ἐν τύχῳ τοῖς τῷδε πόλοις
Οὐλῶν τε παίων ἀλλὰ μαστιγῶν τίμε
Ἄφωτος βύσῳ, καὶ τὰ μὲν πρῶτ' ἀκηῶ
καὶ ἄλλα δὲ διαῶται ἐπιλέγει, ὁ τῷδ' ἐπιχάρμου πα-
Ὅταν με καλέσῃ πλούσιος δεῖπνον ποιῶν
Οὐ δὲ δοκιμάζω τὸν κορινθίους κάλους.
Κἂν μὲν σφοδρὸς φορόμενος εἰς ὀρθὸν ᾖ χρῆ,
Ἐὰν δὲ πλάγιος καὶ λεπτὸς δυθέως νοῦ

Ὅτι τοῦτ' μοι τὸ δεῖπνον. ἀλλ' οὐ δ' ἂν μ' ἔχει. πρῶτος δ' ὅμηρος ὥσ τινες φασὶν εἰσήγαγε παράσιτον τ' ὀδυσσέα εἶναι λέτων φίλον ἐλαπινασὴν τοῦ ἕκτορος.

Ἦν δέ τις ἀνδρῶεσσι ποδήνεμος ἠδὲ μετίων
Δήμου ἐπεὶ οἱ ἑταῖρος ἦεν φίλος ἐλαπινασής.

Ἀφνειὸς τ' ἀγαθός τε μάλιστα δὲ μυντίον ἕκτωρ,
Τὸν γὰρ ἀνὰ ἐλαπίνῃ φίλον ἔρικεν ὃν ἀνὰ τῷ δειπνεῖν.

διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν Ὅμηρος μενελάου προσκόμενον κατὰ τὸν γαστέρα· φησὶ δ' ὁ σκήψιος δημήτειος ὡς καὶ πάνλαρχος δέ φησι παρασιτικέναι κατὰ τῆς γλώττης προσκοπὴν αὐτῆς ἁπαρτιάτης ἄνθρωπος τὸν αὐτάρκειαν ἐζηλωκώς. οἱ δ' ἀρχαῖοι ποιηταὶ τοὺς παρασίτους κόλακας ἐκάλουν, ἀφ' ὧν καὶ δῆμος τῷ σχήματι τὸν τρόπον τῶν κολάκων ποιήσας τάδε λέγοντα· ἀλλὰ δίαιταν ἣν ἔχουσιν οἱ κόλακες πρὸς ὑμᾶς λέξομεν· ἀλλ' ἀκούσατε ὡς ἐς μὲν ἅπαντες κωμῳδοὶ ἀνδρῶν· ῥῆσι πρῶτα μὲν πᾶς ἀκόλουθός ἐστιν ἀλλόκριος τὰ πολλά· μικρὸν δέ τι* κἄμοιγ' αὐτῷ· ἱματίῳ δέ μοι δύ' ἐξὸν χαίροντε τρύβειν μεταλαμβάνων ἀεὶ θάτερον, ἐξελαύνω εἰς ἀγοράν· ἐκεῖ δ' ἐπειδὰν κατίδω τιν' ἀνδρ' ἥλιθιον πλουτοῦντα δ' αὐθὺς πρὸ τοῦ εἶμι· κἂν τι τύχω λέγων ὁ πλούταξ, πάνυ τοῦτ' ἐπαινῶ καὶ κατατρλήπομαι δοκῶν τοῖσι λόγοισι χαίρειν· εἶτ' ὠδὶ λέγων ὄρχομ' ἄλλυδις ἄλλος· ἢ μᾶλλον ἐπ' ἄλλο φυλον οὗ δεῖ χαίροντα πολλὰ γὰρ κόλακ' αὐθὺς λέγειν ἢ φορέεται θύραζε· ὅσα δ' ἀκέστορα αὐτὸν τὸν στιγματίαν παθόντα σκῶμμ' ἂν γὰρ εἴ τις ἔλεγεν εἶν' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζ' ἁπάντων ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν οἰνεῖ. Τοῦ δὲ ὀνόματος τὸ παρασίτου μνημονεύει ἀκριβῶς· ἀμυναίῳ δέ φύτων. οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰ παράσιτος φίλτατος ὁ δ' Ἰαχόμαχος ὁ διαφθείρων σε τυγχάνει. πολύ δ' ἐστὶ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς νεωτέροις· ὁ δὲ ῥῆμα παρὰ πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐν λάχητι· φησὶ γὰρ καὶ ἡμῖν τὰ μειράκια παρασιτεῖν παρασίτων δ' εἶναί φησι γένη δύο ἄλεξις ἐν κυβερνήτῃ δέ φύτων.

Δύ' ἐστὶ ναυσίνικε παρασίτων γένη.
Οἱ μέλανθ' ἡμεῖς θάτερον ζητῶ γένος·
Σεμνὸ παράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον
Χιλιοταλάντους· ἀνακυλιονθυσιάσ',
τούτου δ' ἑκατέρου τῶν γενῶν, ὁ μὲν τύπος
Ὥσπερ ἐμοὶ τῶν βίων δὲ τοὺς μὲν ἡ τύχη
Εἰ θέοι μὲν δύπορεῦμεν· οἱ δ' ἁλύομεν.
Ἀλλ' αὖθ' ἑπαινῶ μᾶλλον αἰτήσεις μέ τι
ὅς τίς ἐστι πιοκλῆς ἐνθρακοντίῳ οὕπως·
κακῶς λέγειν· ἥκιστα οὐδὲν ἔστι γάρ
Εἰ δ' ἔστι φιλέταιρον ἔν τι τῶν καλῶν
Ἐρᾶς σὺ νῦν ὁρᾶσθ' ἀπροφάσιστος γίνεται.
Δίκαια ταῦτα τῷ φρέφοντι νενομικώς·
Χαίρουσι δ' ἐπαίνων ἡδοναῖς ἀσυμβόλοις.
ἀποδυσμάζῃ τὸν τοιαύτην διαζυγήν·
Τεκμήριόν τι παμμέγιστος· δι' ἐμοί γ' ὁρᾶν,
Γόρξ γὰρ αὐτοῖς ταῦτα τοῖς τὰ Ὀλύμπια
Σίτησις· οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολάς,
Καὶ ἀντιφάνης δὲ ἐν διδύμοις φησίν·
κοινωνὸς ἀμφοῖν τῆς τύχης καὶ τοῦ βίου·
Τοὐναντίον δὲ πάντα δ' εὐτυχεῖν ἀεί·
Μετέχειν δὲ τούτων εὐχετ' αὐτῷ συμπαρῶν·
οὐ μάχιμος· οὐ πάροξυς· οὐχὶ βάσκανος·
Ἐρωτικὸς γελοῖος· ἱλαρὸς τὸν τρόπον·
ἂν δ' ὀψοφάγος μᾶλλον εὑρεθῇς
βούλομαι δ' αὐτῷ προσφέρειν, διὸς ἐμοῦ δοῦναι
ζωμὸς καλοῦμαι· δεῖ τιν' ἄρασθαι μέσον
μόραν προσβαίνειν πρὸς οἰκίαν δεῖ, κεἰς ἀναβῆναί με πρὸς κλιμάκιον κατανές.
Ὑπομένειν πλησμὰς ἄκμαν καὶ κονδύλους.
καὶ πυθαγορείσῃ δέ φησιν.
Νόμιζ' ὁρᾶν με θύμαλλον, ἢ φιλιππίδην
Λαχάνων τε κἀμπτὸς δ' εἶναι ῥύπος
Γυίοις ὑφεῖναι κἠμεσημβρίασ'· λαλεῖν
Κονιορτός· αὐποδήτος ὄρθρου πρὸς πατεῖν,
ἀντιφάνης δ' ἐν προγόνοις· ἦν δόξαν μὲν οἰσθ' ἅμου,
τοιοῦτος ἐμὲ δή τις τύπτεσθαι μύσπος
φορβὴν τιν' ἀρπάζ' ἄνεμος ἀκροπιξάμενος·
δειπνεῖν ἄκλητος μᾶλλ· μὴ προσελθεῖν φρέαρ·
τύχη τίς εἰπὼν ταῦτ' ἀπροσκέπτως ποιεῖν

Ἓν μὲν δ' κοινὸν καὶ κακὸν μωσημίον·
Σαρδάπας παράσιτος καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς
Ὑποκεινόμενον· οὓς τῆς βίοις ὀφρῦς ἔχοντά γε
Νοεῖς τὸ γένος καὶ δ' πρᾶγμα καὶ μάλα
Τῆς ὀργασίας ἐς ὅσ' κολακείας ἀπών.
Ἡμῶν μεγάλοις προσίνειμε· τοὺς δ' ἑλάττοισιν
Λέγω διδάσκων ναυσίνι κοὐκ ἀσόχως·
Χαρακτηρίζει δ' ἁρρύθμως τὸν παράσιτον ὅτι
Ἔπειτ' ἐὼ παράσιτον ἐπιφέρω τινὶ
Ἐν τοῖς τοιούτοις χρησιμώτερον γένος·
Ἀνὴρ παράσιτος ἔστ' ποιεῖ δὲ τέλους·
Γράστεις τι, πράξει συμπαρὼν ὅ, τι ἂν δέκῃ·
Ἐπαινέτης θαυμαστὸς ὅστις τῶν φίλων·
Τίς δ' οὐχὶ θνητῶν· ἢ τίς ἥρως, ἢ θεὸς
Ἵνα δὲ μὴ πολλὰ μακρολογῶ δι' ἓν μόριον
Ὁ τῶν παρασίτων ὡς τετίμηται βίος·
Νικῶσι δίδονται χρυσότητος ἕνεκα
Γρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται.
Ὅρα γὰρ Γαράσιτός ἐστιν ἂν ὀρθῶς σκοπῇς
οὐδεὶς παράσιτος εὔχετ' ἀτυχεῖν τοὺς φίλους·
Ἔστι πολυτελὴς τῷ βίῳ τις οὐ φθονεῖ,
κἄστιν φίλος γενναῖος ἀσφαλὴς θ' ἅμα.
Ὀργὴν ἀνιεμένην ἀγαθὸς· ἂν σκώπτῃς, γελᾷ.
Γάλιν στρατιώτης· ἀγαθὸς εἰς ὑπερβολήν
Καὶ ἀριστοφῶν δὲ ἐν ἰατρῷ φησί·
Ἄντης ἐσῖᾶ πάρειμι πρῶτος· ὥστ' ἤδη πάλαι
Τῶν ὠφελουντων· παλαιὸν νόμισον αὐτάρκιον
Γλάπτειν δὲ τελαμῶν, τοὺς κακοὺς πειρᾶ κακωνός·
Γρὸς μὲν δ' πεινῆν ἐαθίζητε μηδὲ εἷς
Ὑδωρ δὲ πίνειν, βάτραχος ἀφλαύσας θύμων
Ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν κἠψιχος·
Τέτριξ ἐλαίῳ, μήτε χρῆσθαι μήθ' ὁρᾶν,
Γράνος κἀθεύδειν μὴ δὲ μικρὸν νυκτερίς.
Ὅλως τύφος οὐκ ἔστιν· ἀλλὰ τοῖς φίλοις
Τύπτειν κράνιος ἐκ τυφλοῦ τὴν ἀσπαστὴ
Θύρασ' μοχλεύειν· σεισμὸς εἰς πηλαὶ ἀκεῖς
Ἄρχειν· φονεύειν μαρτυρεῖν· ὃς ἂν μόνον
Ἅπαντα ταῦτ' καλοῦσι μοὶ νεώτεροι

Διὰ ταῦτα πάντα σκηπτόν. ἀλλ' οὐθὲν μέλῃ
Ἔργοισι χρηστὸς οὐ λόγοις ἔφυν μόνον.
Ἦν παράσιτον ποιεῖ λέγοντα τάδε.
Ὅλως ἔστιν ἅπτις μὴ φράσῃ ἢ ὀρθῶς ὁδόν.
Ἤγε κωλύσῃ τινά· βύσσου λος δὲ σὺ οἰλίσθοι ὁ πρῶτος θύρων τὰ λόφια λειτωνεῖν ἀνὴρ
Δημοτικὸς ἦν τις ὡς ἔοικε τοὺς τρόπους.
Καλέσας ἔπειτα συμβολὰς ἐπράξατο.
Φιλόξενος δὲ ὁ σκωπτὸς σὺ ἐπικλήρῳ τῷδὲ τῷ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησίν:
Βούλομαι λέξαι σαφῶς
Καὶ τῶν θεῶν εὕρημα· τὰς δ' ἄλλας τέχνας οὐδεὶς θεῶν κατέδειξεν· ἀλλ' ἄνδρες σοφοί.
Τὸ γὰρ παρασιτεῖν οὖρον ὁ ζῆλος ὁ φίλιος.
Οὗτος γὰρ εἰς τὰς οἰκίας εἰσέρχεται.
Οὗ δ' ἂν καλῶς ἐσκευασμένην κλίνην ἴδῃ
Ἐστρωμένην ἤδη κατακλιθεὶς κοσμίως
Ἀπέρχεται οἴκαδ' οὐ κατα βαλών συμβολάς.
Ἐστρωμένας, κοὐ τὰς τραπέζας οὐδεπεῖς
Ἢ δῆτα σιωπῇ· καὶ φοινίσσας βύσσαλῆ
Γάστων ἀπολαύσας τῶν παρατεθέντων, πιὼν
Ὅπ δ' ἦν ὁ πρᾶγμα εὔδοξον ἀεὶ καὶ καλὸν, ἐκεῖνον αὖ γνώμη· τίς ἔπι σαφέστερον.
Τὸν Ἡρακλέα φιλοῦσα λαμπρῶς ἡ πόλις,
Εἰς τὰς θυσίας ταύτας, παρασίτους τῷ θεῷ
Εἰς ταῦτα δοῦ τυχόντας· ἀλλὰ κατέλεγεν
Ἐκ λεξαμένη τοὺς ἐκ δικαστῶν γεγονότας
Εἴ ποθ' ὕστερον ἦν Ἡρακλέα μεμυήμενοι.
Τρίφειν παρεκάλουν· οὐχὶ τοὺς χαριεστάτους
Καὶ παντ' ἐπαινεῖν· οἷς ἐπειδὴ προσιέναι
Ἅπασι καὶ ῥᾴδ' ἔφασαν αὐτὸν εἰσκεκοιέναι.
Τούτῳ προσάπτων πῶς ἔοικε ταὐτὸν φράσαι
Διὰ τοὺς τοιούτους τοὺς ἀστείως χαριεῖσθαι
Καὶ ἀξιόνικος δ' ἐν χαλκιδικῷ φησὶν
Φιλοξένου τοῦ πορνοκόπιδος νέος ἔτ' ὤν
Οὕτω δὲ μέγεθος τοσοῦτος, ὥστέ με
Ἔχειν· ἐλυσιτέλει γὰρ ἢ πίων ἐμοὶ γὰρ
Τὸ πρᾶγμά μοι λυσιτελὲς εἶναι νομίζω
Μετεβαλόμην· πρὸς τοῦτον ὅστε τ' εἰρηκέ με
Γονιμὸς ὢν τε χρηστὸς εἶναι, φησίτις
Γλαύκου δεδρωκώς· τέμαχος ἐφθὸν τήμερον
Τοιοῦτός ὁ τρόπός ὅστιν ἡ φύσις τέ μου.
ράχι τινὰ παρασιτικὸν τοῖς ἐν τῷ κλαυσιάζειν συρίττουσιν. ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι καλὸν, τοιαῦτα περὶ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα.
Κατὰ τὴν σάσιν, δὴ πάντες ἀκροᾶσθέ μου
Περὶ τοῦ παρασιτεῖν εἴ τις ἐμπέσοι λόγος.
Καὶ παιδομαθὴς πρός. αὐτὸ τὴν διάνοιαν ἦν
Οὐ μνημονεύει καὶ ἄλεξις ἐν μελησίᾳ καὶ ἐν ὀδυσσεῖ φαίνονται. ἐν δὲ ὁ μυθίοις φησίν.
Ὁ δὲ σὸς πίνης ἔστω γλυκεῖα. τοῦτο δὲ
Ὁ γοῦν πηθύμαλλος. θαάτου τοῦδε βρέχεται.
Μέλλων ἀσύμβολος πάλιν λειπεῖν. πάνυ
Ἐρυθρόστομον κόκκου τοῦδε παθὼν τ' εἰθ' ὁρᾶν
Τιμοκλῆς κονταύρῳ. ἢ δεξαμένῳ
Ἤδη προσενήνεκται τί μέλλῃ, τοῦδέ τε.
Κομιδῇ τε θυηκὸς τῶν ἀνόκτω τοῦ βολοῦ
Ἐκεῖνος. ἀλλ' ἐκαρτέρησεν ὦ φίλτατε
Οἵμοι κακοδαίμων ὡς ὁρῶ μὰ τοὺς θεοὺς
Οὕτω σφόδρ' οὐ δὴ θερμὸς ἱμάτιον λαβεῖν.

τῶν σκωμμάτων μοι τῶν φίλων γὰρ ὢν φίλος.
Δίφιλος δ' ἐν παρασίτῳ. μελόντων γίνεσθαι γάμων.
Ἀγνοεῖς σὺ ταῖς ἁρπαῖς
Ἢ πῦρ σ' ἀφύσῃ. ἢ διαφθορεῖ ὕδωρ. μέλλοντα λειπνεῖν
Ὅσπερ ἐν μὲν ἀγρῷ τὰ λόφια λειτωνεῖν ἀνὴρ
Ὅσπερ ἐν ἀστει δὲ λεπτὸν ἢ φίλον τίν' ἢ ξένον
Φυγὰς γένοιτο μηδὲν οἰκοθεν λαβών.
Διόδωρος δὲ ὁ σινωπεὺς ἐν ἐπικλήρῳ τῷδε τὸ παρασιτεῖν καὶ αὐτὸς οὐκ ἀγλαφύρως τάδε φησίν:
Ὡς σεμνόν ὄντι τοὖργον καὶ νενομισμένον
Θεῶν κατέδειξεν· ἀλλ' ἄνδρες σοφοί.
Ὁ τῶν θεῶν μέγιστος ὁμολογουμένως
Οὐχὶ διακείνασ' πῶ πενιχρὰν ἢ πλουσίαν.
Παρακειμένην τὴν τράπεζαν· πάνθ' ἅπλᾶ
Ἀεισίσας ἑαυτὸν ἐν τραπεῖ ἐμπίων,
Κἀγὼ ποιῶν νῦν τοῦτ' ἐπὰν κλίνασ' ἴδω
καὶ πῶ θύραν ἀνεῳγμένην, εἰσέρχομαι καὶ θάδε
Ἐμαυτὸν ὡς τε μὴ σχολαῖον ὄν συμπότην.
Ἀπέρχομ' οἴκαδ' ὥσπερ ὁ ζῆλος ὁ φίλιος
Ἐν ἅπασι τοῖς δήμοισι θυσίας ποιουμένης
Οὐπώ ποτ' ἀπεσκλήρωσεν· οὐδὲ παρέλαβεν
Ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς
Ἔχοντας θυσίας καλῶς βεβιωκότας
Τῶν εὐφρόνων τινὰς παρασίτους ἑλόμενοι
Ἐκ λεγόμενοι τοὺς δὲ κλακεύειν δεομένους.
Γ' αφανῆδα. καὶ σαπρὸν σίλουρον κατα φαγὼν
Ἐπειδὰν δ' ἀχρ· παρῇ μετά τινος κατακείμενος,
Γόθεν ἡ θυμίαμα ἔστ' λαμβάνεις
Τὸ τίμιον καὶ ἡδὺ καλὸν ἀχρόν ὅτι νεωὶ
Ὅ τε τοῦ παρασιτεῖν πρῶτον ἡράθη μετὰ
Γλυκὰς ὑπομιόνων κονδυλίων καὶ ζυβλίων
Ἐνίστε τὰ λάχιστον ὀκτὼ φαύματα
Τῆς ἡδονῆς ἔπειτα καὶ χρόπον τινὰ
Οἷον φίλεις τις ὅτι καὶ μάχητ' ἤμοι
Κακῶς ὁ μολοπῶν θυθέως οὐ βλάπτομαι
Ἐμωμάζων ἔστ' ἀπέλαβον χάειν.
Ἄμειον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι.
Ἀπόδος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ πρωτοχόρῳ παρ.
εἰ παρασιτικῆς τέχνης λέγοντα.
Γεἰν ἐγγραφῆναι καὶ λαβεῖν δ' χλαμύδιον
Τὸ τεχνίον ἀεὶ τοῦτό μοι κατα πινέτω.
Γαράσιβι δ' ἐξ ὀνόματος ἐγένοντο. πηθύμαλος μὲν
Δέλεαρ ὁ θαάτος. ἡ γένυς ὡς φησὶν μόνον.
Δρόμων δ' ἐν ψαλτείᾳ Υ' πορηκυνόμην
Λιχρόν. ἐμέλει δ' ἐν ζηθύμαλλον γοῦν ἀεὶ
Οὕτως ὀρυθεία συμβολὰς ἐ κατα πιθείς.
Τιθύμαλλον αὐτὸν ἢ παράσιβον ἀποκαλῶν. ἐν ᾧ
Ὦ τάν. ὁ γὰρ πηθύμαλλος οὕτως ἀνεβίω (καινίοις
Θόρμους μαλάξασ' οὐκ ἀποκαρτόρησε γοῦν
Γίνων δ' ἐπίσολαις.
Τιθύμαλλος οὐδέπω ποτ' ἠράθη φαγεῖν.
Οὐ νεῖλος ἀλφίτου κηρυδος ἀσύμβολος

κινεῖν ὀδόντας.
καὶ γὰρ αἰτεῖτο πρῶτα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν
εὖ πράξεται γὰρ μεθ' ἑκάστου τοῦ λόγου
ὁ κόρυδος τῶν δι' ὀνόματος παρασίτων. μιμνησθείη δ' αὐτοῦ τις μοκλῆς ἐπὶ χαιρεκράτη οὕτως.
Ἀγορᾶι ἰδεῖν οὐοφον, οὐ πορφυρᾶι μὲν
ὁ γοῦν κόρυδος ἄκλητος ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
ἦν δὲ τὸ πάθος γελοῖον οἷμοι τέπαρασ'
ἃς ἁρπάβους. ἡμῶδια.
καὶ ταῦτα πάντα μὲν τοδιελθὼν ἤρετο
ἄλλεξις δημοτικῶι φιλεταίρωι
τὸν κόρυδον, εἰ δέξεσθε σιωπῆσαι τισιν.
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ἐᾶι ἁλῆναι.
ὁ κόρυδος ἔστος ὁ τὰ γελοῖ' εἰδὼς μόνος
γλουτεῖν γὰρ ὁ βλεπαῖος.
κόρυδον ἦν χαλκότυπον πεφύλαξος
μὴ δ' ὅλον κοινῆι μιᾶι τοῦτο πώποτε λαίσηι τοῦ κορύλου προλέπωσι.
ἔχει γὰρ χεῖρα κρατεραὶ χαλκῆν ἀκμάτων· πολὺ κρέπτων τ' πυρὸς αὐτοῦ
ὅτι δὲ γελοῖα ἔλεγον ὁ κόρυδος καὶ ἐπὶ τούτοις γελᾶσθαι ἤθελεν, ὁ αὐτὸς ἄλεξις ἐν ποιηταῖς φησί· πάντοι βούλομαι
οὕτως γελᾶσθαι καὶ γελοῖ' ἀεὶ λέγειν
μετὰ τὸν κόρυδον μάλιστ' ἀθηναίων πολύ.

Ἀναγράφει δὲ αὐτοῦ τὰ ἀπομνημονεύματα λυγκεὺς ὁ σάμιος. εὐκράτην αὐτὸν καλεῖσθαι κυρίως φάσκων γράφει δ' οὕτως εὐκράτης ὁ κόρυδος πίνων παρά τινι σατρᾶς οὔσης τῆς οἰκίας, ἐν ταύτῃ φησὶ λειπνεῖν δεῖ κεκοσμῆσθαι τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ὥσπερ αἱ καρυάτιδες. φιλόξενος δ' ἡ πορνοκόπις ἐμπεσόντος λόγου ὅτι αἱ κίχλαι τίμιαι εἰσὶ καὶ τοῦ κορύδου παρόντος, ὃς ἐδόκει πεπορνεῦσθαι, ἀλλ' ἐγὼ ἔφη μνημονεύω, ὅτε ὁ κόρυδος ἀκολουθῶν ἦν. διὸ δὲ καὶ ὁ φιλόξενος τῶν παρασίτων ὡς ἀξιόπιστος ἐν τῷ χαλκιδικῷ πρόκειται δὲ αὐτοῦ καὶ μαρτύριον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ μάγνης ὁ καρυάτιδος ἢ καρυφάλῳ αὐτὸ μόνον αὐτὴν πορνοκόπιδα καλῶν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ μάχων ὁ κωμῳδιοποιός, ἐκοινώνησε μὲν, ἢ συκυώνιος γενόμενος· ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ ἐμῇ κατασιοὺς καὶ διδάσκαλος γενόμενος τῶν κατὰ κωμῳδίαν μόνων ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ· ὃς καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ ἀλεξανδρείᾳ· καὶ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι

τῷ κωμῳδοδιδασκάλῳ κούφη κόνις ἡν φιλασιδὼν
οὐκ ἔχεις κεφῆνα παλίμπλυτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης
τοῦδε δ' ὁ πρέσβυς βρέκε κήρυπος πόλι καὶ παρὰ νείλῳ· ἔστιν ὅτ' ἐν μούσαις ὀλίγου πέφυκε φυτόν,
ἐν τούτοις δηλοῖ σαφῶς ὅτι ἀλεξανδρεὺς ἦν γένος. ὁ δ' οὗτος μάχων τοῦ κορύδου μνημονεύει ἐν τούτοις·

τὸν κόρυδον ἠρώτησεν εὐκράτης ποτὲ
γλεμαῖος· οὐκ οἶδ' εἶπεν οὐδέ πω σαφῶς
ἀλλ' ἐᾶι φαγεῖν δέ σιτ' οὐδὲ δώκέ πω.

φησὶ δὲ καὶ ἑλληνόποτις εὐκλείδης ὁ σμικρίνου. καὶ φιλόξενος ἡ πορνοκόπις. ὧν ὁ μὲν εὐκλείδης ἀποφθεγόμενος ἀκαίρως βιβλίον καὶ μνήμης ἐν ἄλλοις ἦν ἀνδρὸς καὶ ψυχροῦ· ὁ δὲ φιλόξενος οὐδὲν ἧττον κεφαλαίου περιττὸν λέγων ὅτι λαλήσειν. ἡ πικρανθεὶς πρός τινα τῶν οὐσιῶντων καὶ διηγήσασθαι πᾶν ἐπαφροδισίασ· καὶ χάριτος ἦν μεστὸν καίτοι γε σωτείβη ἐν μὲν εὐκλείδην κατὰ δὲ βίον τὸν δὲ φιλόξενον, ἀπὸ πάντων φιλεῖσθαι καὶ τιμᾶσθαι· μαχώνος δέ τινος παρασίτου μνημονεύων ἄλεξις ἐν τροφωνίῳ, παρασιτήσαντα αὐτὸν ἐν τούτοις καλεῖ εἰθ' ὁ μαχὼν ὁ παρασιτήσας ἐν τροβοῖς αἰσθόμενος· ἐν δὲ τῷ παγκρατιαστῇ ἄλεξις δὲ χελέπους καταλέγων φησίν. ῥῶγον μὲν ἔνεστι καλλιμέδων ὁ καράβος, ἔπειτα κόρυδος κωβίων. κηρυβίων, ὁ σκόμβρος· ἡ σαρδάλις· ἡράκλεις φίλε. ἀγοράσματα οὐ συμφόσιον ἔρηκας γύναι.

κυρηβίων δ' ἐπικαλεῖτο ἐπιχάρης ὁ αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος κεδεστής· ὡς φησὶ δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. τῶν δὲ τοιούτων ἐπιθέτων ἄ, ὡς καλὴν ἀθηναῖοι παίζοντες ἔλεγον, μνημονεύει ἀναξανδρίδης ἐν ὀδυσσεῖ οὕτως.

ὑμᾶς γὰρ ἀλλήλους ἀεὶ καλάζετε
ὀρὸν γάμον καλεῖτ' ἐὰν δὲ μικρὸν παντελῶς,
ἐξελήλυθ' ὁλολυγμὸς οὗτος ὅστις λιπαρὸς
κατωνόμασται· χαίρει τις αὐχμῶν ἢ ῥυπῶν
τὴλεμβρος ἐπικέκλιται τὰ πολλ' ἄλειπνος περιπατεῖ
κλέπτης κυνός. θεαροποιὸς ὑφέλετ' ἄρνα παίζων· ἁρπὴ ἐκλήθη· ἐὰν δὲ κηρὸν φείξας· ἐὰν δὲ κωδύ-

εἶον ἰάσων. χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μέμνηται μὲν καὶ τοῖς πρὸ τούτων, ἀτὰρ δὴ καὶ μάλιστα ὅρος αὐτοῦ μνημονεύει ὁ κωμικὸς Φρύνιχος· ἦν τῇ ὀργῇ δέ φησι.

Ἄνθρωπος ὅστις ἔστιν ὃς κλιθεὶς ποτε
πρὸς τὴν σελήνην· ἔφρεχε πῶς σκιὰ ἰδών
ἐν δὲ μέθῃ.
ἀνδρῶν χαιρεφῶν ἱερὸν γάμον
καθ' αὑτὸν ἵνα τῇ τραπέζῃ
ἔχειν ἁλῶς· μνημονεύῃ δ' αὐτοῦ καὶ ὁ ἀσπροχύνω ἢ
τὸν βουλόμενον· ὁ χαιρεφῶν μὲν παντελῶς
καὶ μὴν ἔτι τοῦτ' ἔστιν ἄξιον μόνον
ἐστὶ γὰρ οὔτ' ἀριθμοῦ οὔτ' ἀχρήματος.
ἐπὶ κῶμον εἰδοκεῖ ἰωμεν ὥσπερ ἔχομεν.
οὕτως μεμάθηκ' ἐγκωμάζειν ἄδηφπνος.
ἐὰν μὴ παρὰ βυσσός που γένηται χαιρεφῶν.
καινόν γε φασὶ χαιρεφῶντ' ἐν τοῖς γάμοις
σπυρίδα. λαβὼν γὰρ καὶ στέφανον ὡς ἦν σκότος
ἦκειν δεδειπνηκὼς ἔοικεν εἰς πεσών.
καλῶ δ' αὖθις νίκλωνα τὸν ἐξ ὁδοῦ εἰς ἡμᾶς.
ἄκλινος ἥξει.
ὁ δὲ μάχαιρ' ἐλθόντος εὐθὺ δεῖπνον ποτὲ
εἰ πεῖν λέγοισ' ἦν ποιητὴν δίφιλον
ἔγκοιλον ἅλους ἑκατὸν ἄρα γε τέτταρας
ὁ δὲ βαδίζων, τὰς γνάθους διασχίσεις. καὶ πάλιν
καὶ τοῦ μαγείρου φασὶν ὀστῶδες σφόδρα
εἶπε μάγειρος μὴ προσῖσα ἔστ' μοι
καὶ μὴν τὸ πρὸς ὀσφῦν φασὶ κρέας εἶναι γλυκὺ
γλυκὺ μὲν, προσισάμενον δὲ λυπεῖ παντα χῆ.

τοῦ χαιρεφῶντος καὶ σύγγραμμα ἀναγράφει καλλίμαχος· ἐν τῷ τῶν πανοδαπῶν πινάκων γράφων οὕτως· λέξωνα ὅσοι ἔγραψαν χαιρεφῶν κυρηβίων εἰθ' ἑξῆς πλὴ ἀρχὴν ὑπέθηκεν· ἐπεισῆμοι πολλάκις ἐπίστειλα σ' ἴχων ῥ ε'· καὶ ὁ κυρηβίων δ' ὅλη παράσιτος προείρηται. καὶ ἀρχεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου μνημονεύων ὁ μάχων φησί.

κλιθεὶς εὐθὺ δεῖπνον ὁ παράσιτος ἀρχεφῶν
κατέπλευσεν εἰς αἴγιπόν ἐκ τῆς ἀττικῆς
ἐπὶ τῆς ζακύνθου κεράτων τ' ἀληθινῶν
ἐν ἥτε μαχίσιμοι χρῆες ἔνησαν κώβιοι.
τῶν μὲν σκαρῶν ἀπέλαυε τῶν χρυσῶν θ' ἅμα
ἄνθρωπος ὑπὸ τῶν μαινίδων καὶ μεμβράδων.
τῶν κωβίων δ' ἀπέχω τ' ἐκράτησα τα.
καὶ τ' βασιλέως πυθομένου τ' ἀλκίνορος
ὁ κυρτὸς εἶπε πάνυ μὲν εὖ τὸν ῥωμαντίον
τοῦδ' ἦν δὲ σίβεται ἔστ' καὶ δεινόπους.
ἰχθῦ, ἔχον τ' ἄφθονον ἀδικεῖν οὐδενά.
δυσχερύνοντα τῷ χρέοντι καὶ λέγοντα τάδε.
ἐμοὶ παρασιτεῖν κρεῖττον ἢ τὸν πηγάσῳ
ἢ δημέας λάχιστος ἑπτακοντάδηχ
καὶ μεθ' ὁλίνα
ὁ μὲν γὰρ οὐ ζέφυρε· σὺ δὲ λαμπρῶς χρέφῃς.
ἀν γὰρ πάθῃς τι πῶς ἐτὼ βιώσομαι.
τοῦ παρασίτου ἐν τούτοις μνημονεύει.
λύχοις πρὸς ἑταίρους πρόφασιν ἐκ δεῖ κῶμον τινὰς
δαυτοῦ γελοίων ἀπομνημονευμάτων, παρασίτους ἀναγράφει, ἀθλιόχου μὴ τοῦ βασιλέως σώφρονος δημητρίου

μητείχ δὲ τ̃ πολυορκητοῦ βυζαντίου ἦν κυρτόν· σελβύκου δὲ φορμίσκα· λυγκὸς δ' ὁ σάμιος ἐν τῆς ἀφθέγμασιν· σιλανὸς φησὶν ὁ ἀθηναῖος γρυλλίωνος παρασιτοῦντος, ἐρωτηθεὶς, τίς ἐστιν οὗτος μειρακίσκου ἔφησεν ἀξιάγαθος· χαιρεφῶν δ' ἔφησεν ὁ παράσιτος εἰς γάμον ἄκλητος εἰσελθὼν καὶ κατακλιθεὶς ἔλαχε καὶ τῶν γυναικονόμων ἀριθμούντων τοὺς κεκλημένους καὶ κελευόντων αὐτὸν ἀποχωρεῖν ὡς παρὰ τὸν νόμον ἐλθὼν τοῖς τεττάρακοντα ἐπόνθος, ἀριθμεῖτε δὴ ἔφη πάλιν ἀπ' ἐμοῦ ἀρξάμενοι. ὅτι δ' ἦν ἔθος τοὺς γυναικονόμους ἐφορᾶν τὰ συμφώνια καὶ ἐξετάζειν τῶν κεκλημένων τὸν ἀριθμὸν εἰ ὁ κατὰ νόμον ὅδε δηλοῖ μοσχίων ὁ φιλόσοφος φησὶν οὕτως.

Αἰνοί γε τ' ἦσαν τὰς θύρας ἵνα πρὸς δ' ὤς — Ὧμεν κατάφανεῖς μᾶλλον ἐφολβίων ἑαυ
βούλητ' ὁ γυναικονόμος λαβεῖν ἀριθμὸν — κατὰ τὸν νόμον
τὸν καινὸν ὅπερ ἔθωθε σφᾶν — τῶν ἑστιωμένων ἔλειδε πῦμπαλιν
τὰς τῶν ἀλείπτων ἐξετάζειν οἰκίας. — μύκητος δ' ὢν κεκρυφάλῳ.
παρὰ τοῖς γυναικονόμοις δὲ ζοὺς ἐν τοῖς γάμοις — διακωλῶται ἀπογράφεσθαι πυθόμενος
πάντας μαγείρους κατὰ νόμον καινόν ἵνα — ἵνα πυνθάνωνται τοὺ κεκλημένους ἑαυ
πλείους τίς ὢν ἔξεστιν ὅστιν τύχῃ — ἐλθόν· καὶ φιλόχορος δ' ἐν ἑβδόμῃ ἀτθίδος· οἱ γυ
ναικονόμοι φησὶ μετὰ τῶν ἀρεοπαγιτῶν ἐσκόπουν τὰς ἐν ταῖς οἰκίαις συνόδους εἴ τε τοῖς γάμοις καὶ ταῖς ἄλλαις θυσίαις· τοῦ δὲ κορύδου ἀποφθέγματα τά δὲ ἀσκληπιάδου ὁ λυγκεύς· κορύλῳ συμπινούσης ἑνὸς ἑταίρας ἧς ὄνομα ἰὼ γνώμη, καὶ τοῦ οἰναρίου ἀποδυσπόντος, εἰς φορὰν ἐκέλευσεν ἐνεγκεῖν δύο ὀβολούς· γνώμῃ δὲ συμβάλλεσθαι ὅπ δοκεῖ τῷ δήμῳ· πολύκτορος δὲ τοῦ κιθαρῳδοῦ φακῆ ῥοφοῦντος καὶ λίθου μασησαμένου, ὦ παλαίπωρε ἔφη καὶ ἡ φακῆσι βάλλει· μή ποτε τούτου καὶ μάχων μνημονεύει· φησὶ γὰρ
κακός τις ὡς ἔοικε κιθαρῳδὸς σφόδρα· — μέλλων οἰκοδομεῖν τῷ οἰκίαν φίλον
λύτ' τοὺς λίθους ἤτησεν· ἀποίσω δ' ἐγὼ — λύτῶν πολὺ πλείους φησὶν ἐκ τῆς λέξεως.

Λέγοντος δέ τινος τῷ κορύλῳ, ὡς τῆς αὐτοῦ γυναικὸς σίωτε καὶ χάχηλον καὶ τοὺς πτερνοὺς καὶ τὸν ὀμφαλὸν φιλεῖ, πονηρὸν ἔφη τὸ ἦθος· καὶ γὰρ ὁ ἡρακλῆς ἀφ' τῆς ὀμφάλης εἰδὶ τῷ ἤβλω μετὰ βέβηκε· φυρομάχου δ' ἐμβαλόντος εἰς φακῆν καὶ τὸ χρύβλιον ἀναφέλαντος ζημιωθῆναι αὐτὸν ἔφη δίκαιον. ὅτι οὐκ ἐπισάμενος λειπεῖν ἀπεγράψατο· παρὰ πτολεμαίῳ δὲ μαγείρῳ πόδι φορμίσκης καὶ κατ' ἐκεῖνον ἀεὶ λειπούσης, πτολεμαῖε ἔφη, πότερον ἐγὼ μεθύω· ἢ δοκεῖμι ταῦτα ποδὶ φορεῖσθαι· χαιρεφῶντος δὲ τοῦ παρασίτου φήσαντος οὐ δικαίως τὸν δεῖνον φορεῖν, οὐδὲ γὰρ δ' ἐς τὸν δεῖνον ἔφη· τοῦ γὰρ χαιρεφῶντος γυμνοῦ ὄντινι λέπτῳ διασάντος, χαιρεφῶν εἶπεν· ὥσπερ τὰς λυκόποδας ὁρῶσι μέχρι πόσου μισοῦσι· καθ' ὃν δὲ καιρὸν δημοσθένης παρ' ἀρπάλου πῖ κύλικα· ἐλάφει, οὗτος ἔφη τοὺς ἄλλους ἀκρατοκώθωνας καλῶν, αὐτὸς πῖ μεγάλῳ ἐπαύετο· ἐωθότος δ' αὐτοῦ ἐρυπαροὺς ἄρτους ἐσθίειν τὰ δεῖπνα φορεῖσθαι, ἐγκαμπύλου τινὸς ἔλε μελαντόρους· οὐκ ἄρτους ἔφη αὐτὸν σιτοφαγεῖν, ἀλλὰ τῶν ἄρτων σκιάς. φιλόξενος δὲ ὁ παράσιτος πόρκος δ' ἐπίκλην παρὰ πύθωνι ἀριστῶν, παρακειμένων ἐλαῶν· καὶ μικρὸν προσενεχθείσης λοπάδος ἰχθύων, παπάξας τὸ χρύβλιον ἔφη μάστιξιν δ' ἐλάαν· σιλλείωνος δὲ τοῦ καλέσαντος αὐτὸν μέλανας ἄρτους παρατιθέντος· μὴ πολλοὺς εἴπε παρατίθει· μὴ σκώρους ποιήσῃς· ἐν δὲ τῷ τῆς γραὸς φερομένων παράσιτον παυσίμαχος ἔλεγε ζωὸν τίον πάσχειν τὴν γραῦν σωθέντα· αὐτὸν γὰρ ἐν ταῖς λαμβάνειν ἀεί· ὡδὶ φύσιν καὶ μάχων γράφει οὕτως·

Τὸν ὑβροπώτην μοσχίωνα λεγόμενον — Ἰδόντα φασὶν ἐν λυκείῳ μετά τινων
παράσιτον ἐν τῷ γραὸς φερόμενον πλουσίας — ὃ δεῖνα παράδοξόν γε ποιεῖ πρᾶγμ· ὅλε
ἢ γραῦς ποιεῖ ἐν ταῖς λαμβάνῃ ἀεί. — ὁ δ' αὐτὸς
παράσιτον ἀκούσας ὑπογραίας φερόμενον — συγγινόμενόν τε αὐτῇ ἑκάστης ἡμέρας,
νῶν πάντα φησὶ γίνεσθαι μὲν οὐκύ. — ἐν ταῖς δ' οὗτος λαμβάνῃ καθ' ἡμέραν.

Πτολεμαῖος δ' ὁ τῶν ἀγημάρχου μεγαλοπολίτης γένος ἐν τῇ διατριβῇ τῶν ἐν φιλοπάτορι ἰσοριῶν, συμπόταν φησὶ τῷ βασιλεῖ συμβῆναι ἐξ ἁπάσης τῆς πόλεως οὓς προσαγορεύεσθαι γελοιαστάς. ποσειδώνιος δ' ὁ ἁπαμεὺς ἐν τῇ εἰκοστῇ καὶ τετάρτῃ τῶν ἰσοριῶν κελτοί φησι τοὺς διάγοντας μεθ' ἑαυτῶν πολεμιωτὰς συμβιωτὰς οὓς καλοῦσι παράσιτους· οὗτοι δὲ ἐγκώμια αὐτῶν καὶ πρὸς ἀθρόους λέγουσιν ἀνθρώπους συνεστῶτας καὶ πρὸς ἕκαστον τῶν κατὰ μέρος ἐκείνων ἀκροωμένων. τὰ δὲ ἀκούσματα αὐτῶν εἰσὶν οἱ καλούμενοι βάρδοι. φασὶ δὲ οὗτοι τυγχάνουσι μετ' ὠδῆς ἐπαίνους λέγοντες. ἐν δὲ τῇ τετάρτῃ καὶ τριακοστῇ ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς, ἀπολλωνίδην ἵνα ἀναγράφει παράσιτον γενόμενον ἀντιόχου τοῦ χρυσοῦ ἐπικαλουμένου τοῦ τῆς συρίας βασιλέως. ἀριστόδημος δ' ἰσορεῖ δίφυν τὸν λυσιμάχου τοῦ βασιλέως παράσιτον, ἐπεὶ καὶ τοῦ εἰς δίμαλον ὁ λυσίμαχος ἐκάλει ξύλινον σκορπίον ἐκταραχθέντα ἀνακτήσασθαι. εἶτα γενόμενον ἐν φοβήσῳ βασιλεῦσι φησὶν ἐκ φοβήσου βασιλεύσας μοι τάλαντον. ἦν δ' ὁ λυσίμαχος μικρολογώτατος· ἀγαθαρχίδης δ' ὁ κνίδιος ἐν τῇ διατριβῇ καὶ εἰκοστῇ τῶν βύρω-

πακῶν, ἀριστομάχου τὸ ἀργείων τυράννου παρόσιον γενέσθαι φησὶν αὐτὸν μόκειρον τὸν παγκρατιαστὴν κοινῇ δὲ τοῦτο παράσιτον εἰρήκασι. τιμοκλῆς μὲν ἐν πύκτῃ ἐπισιτίους καλοῦν αὐτοὺς ἐν τοῖσδε. οὐ ῥήσεις τε τῶν ἐπισιτίων τούτων ἵνας οἱ λειπνοῦσιν ἐς φυσιώμενοι τἀλλότρια ἑαυτοὺς αὐτῷ κωμῳδοῦσιν λέγειν παρέχοντες ἀθλιταῖσι. Φρυνιχάτης γραῶσι.

Σὺ δ' οὐδὲ θᾶσσον σμικυθίων ἐπισιεῖ. Τίς οὗτος ὑμῖν ἐπιδέξιον παντοχοῦ.
Ἄτω λαρυγιτὴν ὠδὴ μισθῷ ξένον. Ἐπισίτιοι γὰρ καλοῦνται οἱ ὠδὴν τροφαῖς ὑπουργοῦντες. τοιάτων δ' ἐπιτάρτῳ πολιτείαι καὶ τοῦτο ἐπισίτιοι, καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις ὥσπερ οἱ ἄλλοι λαμβάντες. ἀριστοφάνης πελασγοῖς. Ἦν γὰρ εἷς ἀνὴρ ἀοιδὸν σωφιλάκης ἀντιμαρτυρῶσι δώδεκα τοῖς ἑπτὰ ἐπισίτιοι. βούλομαι δ' ἐν ταυτῷ. ἐθέλει δ' αὐτῷ μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος. φίλιλλος δ' ἐν σωφρονιστῇ. ἐπαίρασ' ὄνομα ἢ σωφρονεῖς. εὐριπίδου μνησθείς. κύβος δέ τις οὕτως καλεῖται εὐριπίδης, παίζων καὶ πρὸς τὸ τοῦ ποιητοῦ ὄνομα ἅμα καὶ τοὺς παρασίτους τάδε λέγει.

Ἄρις ἀπαλλάττεις ὠδὴ τὸν τύπον τὸ κύβου Λίτιος εἶ. σφαιρικῶ ὑπόθες κεῖται.
Γῶς αὖ βάλοι Μ' εὐριπίδην οὐκ αὖ φόβοτε. εὐριπίδης
Γωνίαν σώσει. οὐχ ὁρᾷς Ἐν ταῖς φρατρίαις
Ἵν' αὐτὰς ὡς συνεῖ. Τοὺς δὲ παρασίτους ἠγάπα λέγει γέ τοι.
Ἀνὴρ γὰρ ὅστις βίον κεκτημένος, Μὴ τὸν λάχιστον χρῆς ἀσυμβόλους χρέφει, ὄλοιο.
νόσου μή ποτ' εἰς πάχναν μόλοι. Γόθεν ὅτι ταῦτα πρὸς θεῶν. τί δέ σοι μέλει.
Οὐ γὰρ τὸ σῶμα. τὸν δὲ νοῦν σκοπούμεθα. Ἐν δὲ τῇ διασκευῇ αὐτὸ τοῦ δράματος ὠδὴ ὀργίζοντι ὀργίζεται παράσιτος ὢν ὀργίζεται.
μέλου παρασίτου λέγων φησίν. Ὥσπερ τὰ παιδί' αὐτὸν ἀπολακτεῖ.
Οὐκ ἀλλ' ἀλείψασ' ἠὼ φάρυγγα τῇ χολῇ· Διασισύρνικε. πρὸ τέχνην οὐκ οἶδ' ὅτι
καὶ ἑξῆς, τό τε φάγοις παράσιτ' ὄρακος

Μετὰ δὲ ταῦτα καθεξῆς ὁ παράσιτος κεῖται ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δὲ παρασίτῳ δράματι φησίν.

Οὐδεὶ παρασιτεῖν ὄντα δυσάρεστον σφόδρα. μένανδρος δ' ἐν τῇ ὀργῇ ὠδὴ φίλου λέγων οὐχ ὑπακούοντος γάμων λέπτωφησὶν τοῦτ' ἐταῖρος ὄντως ὅστις, οὐκ ὀρθῶς τὴν γνώμην λεπτὸν ὅστις ὥσπερ ἕτεροι. καὶ τί λειπεῖν κωλύει τοὺς παρόντας εἶτα λεπτὸν ἕτερον εἰς τέκτην βλέπει. εἶτα ὠδὶ λεπτὸν πάλιν. καὶ ἄλεξις ἐν ὀρέστῃ. νικόστρατός τε ἐν πλούτῳ. μένανδρός τε ἐν μέθῃ καὶ νομοθέτῃ. φιλωνίδης τε ἐν κοθόρνοις οὕτως. ἐγὼ δ' ἀπόσιος ὤν, τοιαῦτ' οὐκ ἀνέχομαι. Τῷ δὲ παράσιτος ὁμοιάζει ὀνόματα. ἐπίσιτος ὠδὴ οὗ προείρηται καὶ οἰκόσιτος. καὶ ὁλιγόσιτος. μνημονεύει δὲ τοῦ μὲν οἰκοσίτου ἀλεξανδρίδης ἐν κωκυτοῖς. υἱὸς γὰρ οἰκόσιτος ἤδη γίνεται. καλεῖται δὲ οἰκόσιτος ὁ μὴ μεθοῦ, ἀλλὰ προῖκα τῇ πόλει ὑπηρετῶν. ἀντιφάνης σκύθῃ. ταχὺ γὰρ γίνεται καὶ ἐκκλησιαστὴς οἰκόσιτος. μένανδρος δακτύλῳ. οἰκόσιτον νυμφίον οὐδὲν δέομαι Γροικὸς ἐξευρήκαμεν. καὶ ἐν κιθαρῳδῷ. οὐκ οἰκοσίτους ἀκροατὰς λαμβάνειν. ἐπισιτίου δὲ κράτης τόλμαις. ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον. ἐριτῶν δ' ἐν μετὰ βύξου, δέξετ' ὠδὶ μισθῶσιος. ἰδίως δ' ἐν σωφρονιστῶσιν ἔφη. ἀστεῖον δ' μὲν σωφρονεῖν γυναῖκα· μὴ δὲ λειπνίζειν ὅλον. ἀλλ' οἰκοσίτους τοὺς γάμους πεποιηκέναι. στοκούρου δ' ἄλεξις μνημονεύει ἐν παννυχίδι. ἢ ὀρίθοις ἔσθ' ὠδὶ πατὴρ στοκούρος. μένανδρος δὲ ἦν ἄχρηστον καὶ μάτην χρεφόμενον στοκούρον εἴρηκεν ἐν θρασυλέοντι οὕτως. ὀκνηρὸς πάντα μέλλων στοκούρος ἄθλιος ἄχρηστος, εἰς γῆν ὁμολοτῶν παραῤῥέφεσθαι καὶ ἐν πωλουμένοις, Γέλασ' ἔσηκασ' ἐπὶ πρὸς ταῖς θύραις ἢ φορτίον

Θεός· στοκούρον ἄθλιον εἰς πλὴν οἰκίαν ἐλήφαμεν· αὐτόσιον δ' εἴρηκε χρώβυλος ἐν παραγχομένῳ παράσιτον αὐτὸν γοῦν χρέφων Τὰ πλεῖστα σωφρονιστὴς ἐν τῷ θεωτῇ. κακοσίτου δὲ μέμνηται βούσιος. ἐν γαυμήδει. ὕστερος αὐτὸν ὄντα κακόσιτον χρέφει. ὀλιγοσίτου δὲ μέμνηται ψωμίχος ἐν μοδ' ὀλιγόσιτος ἡρακλῆς ἐκεῖ τί δρᾷ. καὶ φρυνιχάτης ἢ γραῖς ἐν ἀγαθοῖς. (νοσοῦντι. ὡς ὀλιγόσιτος ἦθ' ἁμαξεύσεις κατεσθίεις τῆς ἡμέρας Μακρᾶς τετράρους σιτία.

Τοσαῦτα τοῦ πλουτάρχου ἐπόντος ὠδὶ παρασίτων, διαδεξάμενος δ' λόγον ὁ δημόκριτος, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς ἔφη ἐν ποτίκολλον ἄττε ξύλον. παρὰ ξύλῳ (ὡς ὁ ἠνβαῖος εἴρηκεν ποιητὴς) ὠδὶ κολάκων ὁρῶ, ἰού. πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα ὁ καλὸς εἶπεν μένανδρος. οὐ μακρὰν δ' ἐστὶν ὁ κόλαξ τῶν παρασίτων ὀνόματος. κλείσοφον γοῦν ἐν ὦσὸ πάντων κόλακα, φιλίππου τοῦ τῶν μακεδόνων βασιλέως ἀναγραφόμενον, ἀθηναῖος δ' ἦν γένος ὡς φησὶ σάτυρος ὁ ὠδὶ πατητικὸς ἐν τῷ φιλίππου βίῳ, λυγκεὺς ὁ σάμιος ἐν βίοις ἀπομνημονεύμασιν παράσιτον ὀνομάζει λέγων οὕτως. κλείσοφος ὁ φιλίππου παράσιτος ἐπιτιμῶντος αὐτῷ τοῦ φιλίππου διότι ἀεὶ αἰτεῖ ἔφησεν ἐπλανθάνομαι. τοῦ δὲ φιλίππου δόντος αὐτῷ ἵππον θρασυτάτην ἀπέδοτο. καὶ μετὰ χρόνον ἐπιτιμηθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως ποῦ ἔστιν, ἐκ τοῦ θράσους ἔφη κεῖνου πέπρακται· σκώπτοντος δ' αὐτὸν τοῦ φιλίππου καὶ βυμβρούτους, εἶτα οὐκ ἐτώσιον ἔφη θρέψω· καὶ ὁ δελφὸς δὲ ἠνίσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι ὠδὶ τοῦ κλεισόφου τάδε ἱστορεῖ· φιλίππου τοῦ βασιλέως ἐπόντος, διότι γράμματα

αὐτῷ

αὐτῷ ἐκομίσθη παρὰ κότυος τοῦ βασιλέως, κλείσοφος παρὼν ἔφη· σὺ γοῦν τοὺς θεοὺς, τοῦ φιλίππου φάντος· τί δὲ σὺ δίλιτ' ἐποίεις ὧν γέγραπται· νὴ τὸν δία ἦν μέγιστον ἔπεν ἄκρως γέ μοι ἐπετίμησας· σάτυρος δ' ἐν τῷ φιλίππου βίῳ ὅτι φησὶ φίλιππος ἦν ὀφθαλμὸν ὀξυκόφη συμπροῆλθεν αὐτῷ καὶ ὁ κλείσοφος τραυματισθεὶς τὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν καὶ πάλιν ὅτε τὸ σκέλος ἐπηρώθη σκάζων συνεξώλθε τῷ βασιλεῖ· καὶ ἔφη τε ὁρίμου προσφόροις τῶν ἐδεσμάτων, ὁ φίλιππος, αὐτὸς συνέφερε νῦν ὄφειν ὡς συναλγούμενος· ἐν δὲ τῇ ἀράβων χώρᾳ, οὐχ ὡς ἐν ἑλλακείᾳ τοῦ ἐπείου, ἀλλὰ κατὰ τὸν μιμούμενον βασιλέως παθόντος τὰ τῶν μελῶν συνυποκείνεσθαι τὸ ὅμοιον πάθος· ἐπεὶ καὶ γελοῖον νομίζουσιν ἀρθαλμοῦντι μὲν αὐτῷ συνυπάσχειν συγκατορύττεσθαι· πηρωθέντος δὲ μὴ χρείζεσθαι νῦν ἴσην δόξαν τοῦ πάθους· νικόλαος δ' ὁ δαμασκηνὸς ἐν δ' τῶν ἐκ τοῦ τοιούτου, ἐν τῇ πολυβίβλῳ ἱστορίᾳ· ἑκατὸν γὰρ καὶ τεσσαράκοντα ἐσὶ πρὸς ταῖς τέσσαρσι τῇ ἐκκαιδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ φησὶν· ἀδιάβλητον τῶν σωπανῶν βασιλέα· ἔθνος δὲ ἄδρον κελτικὸν ἑξακοσίους ἔχειν λοχάγους τοιοὺτον· οὓς καλεῖσθαι λεπὸ γαλατῶν τῇ πατρίῳ γλώττῃ σοδουώους· ἄδρον δ' ὄντιν ἑλληνισὶ δύχωλιμαῖοι· τούτους δ' οἱ βασιλεῖς ἔχοισ' συζῶντας καὶ συναποθνήσκοντας· ταύτην ἐκείνων δύχην ποιουμένων· αὐθ' ὃς συνδιατρίβουσί τε αὐτῷ νῦν αὐτὴν ἑστίαν καὶ δίαιταν ἔχοντες· καὶ συναποθνήσκουσι κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην ἐάν τι συνόσῳ τελευτήσει ὁ βασιλεὺς ἤτε πολέμῳ ἤτε ἄλλως πῶς καὶ οὐδεὶς ἐπεῖν ἔχει τινὰ ἀφροδισιάσαντα πρότερον ἢ θάνατον ὅταν ἥκῃ βασιλεῖ ἢ διεκδιώτα· φίλιππον δέ φησι θεόπομπος συντάρτῃ καὶ πατραχθῆναι τῶν ἰσοριῶν, θρασυδαίμον ἦν θετταλὸν καταστῆσαι τῶν ὁμοεθνῶν τύραννον· μικρὸν μὲν ὄντα νῦν γνώμην· κόλακα δὲ μέγιστον· ἀλλ' οὐκ ἀρκαδίων ὁ ἀρχαῖος κόλαξ ἦν· τοῦδε οὖν ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ θεόπομπος, καὶ δοῦρις ἐν πέμπτῳ μακεδονικῶν οὗτος δὲ ὁ ἀρκαδίων μισῶν ἦν φίλιππον ἑκούσιον ἐκ τῆς πατρίδος φυγὴν ἔφυγεν· ἦν δὲ δυφυέστατος καὶ πολλοὺς ἀποφάσεις αὐτοῦ μνημονεύονται· ἔτυχε δ' ἐν τῷ ποτὲ ἐν δελφοῖς ἐπιδημοῦντος φιλίππου παρεῖναι καὶ ἦν ἀρκαδίωνα· ὃν θεασάμενος ὁ μακεδὼν καὶ προσκαλεσάμενος· μέχρι τίνος φεύξει φησὶν ἀρκαδίων· καὶ ὃς ἔστ' ἂν τοὺς ἀφίκωμαι, οἱ δ' οὐκ ἔασι φίλιππον· φύλαρχος δ' ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἰσοριῶν, γελάσαντα ἐν φίλιππον ὠδὶ εὐτρεπῆ ἐνδύτῳ ἐνδύσαντα τε ὠδὶ λεπτὸν ἐν ἀρκαδίωνα· καὶ οὕτω πῶς ἔχοραν διαλύσασθαι, τοῦδε δὲ ἡ γνησίου νικησίου τοῦ ἀλεξανδρέως κόλακος, ἡγήσανδρος τὰ δ' ἱστορεῖ· ἀλεξανδρέου δέκνεσθαι φήσαντος ὑπὸ μιμῶν καὶ προθύμως αὐτὰς ἀποσοβοῦντος, τῶν κολάκων τις νικησίου ποτὲ ἦν ἢ που τῶν ἄλλων μιμῶν εἶπεν αὖ ταῦτα πολὺ κρατήσοισ' τοῦ σοῦ, γυσάμενα αἵματος· ὁ δ' αὖ φησὶ καὶ χειρόσοφον τὸν διονυσίου κόλακα ἰδόντα διονύσιον γελῶντα μετά τινων γνωρίμων· ἀπεῖχεν δ' ἀπ' αὐτῶν τοσοῦτον τόπον, ὡς μὴ συνακούειν· ἐπεὶ ὁ διονύσιος ἠρώτησεν αὐτὸν διά τινα αἰτίαν οὐ συνακούων τῶν λεγομένων γελᾷ· ὑμῖν φησὶ πιστεύω διότι τὸ ῥηθὲν γελοῖόν ἐστιν· τοσοῦτος δ' ἦν καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διονύσιος τοὺς κολακεύοντας· οὓς καὶ προσηγόρευον οἱ πολλοὶ διονύσια κόλακα· οὗτοι δὲ προσεποιοῦντο μήτε ὀξὺ ὁρᾶν παρὰ τὸ δεῖπνον· ἐπεὶ ὁ διονύσιος οὐκ ἦν ὀξυώπης, ἐψαυόν τε τῶν παρακειμένων ὡς οὐχ ὁρῶντες ἕως ὁ διονύσιος τὰς χεῖρας πρὸς τὰς λεκάνας προσῆγεν· ἀποπνίγοντος δὲ τοῦ διονυσίου πολλάκις, παρεῖχον τὰ πρόσωπα κατα πτύεσθαι· καὶ ἀπολείχοντες τὸν σίκλον· ἦν δὲ ἐν ἔμεσι ἐν αὐτοῦ μέλιτος ἔλεγον εἶναι γλυκύτερον· πίμαιος δ' ἐν τῇ λυτρᾷ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἰσοριῶν δημοκλέα φησὶ τὸν διονυσίου τοῦ νεωτέρου κόλακα ἔθους ὄντος κατὰ σικελίαν θυσίας ποιεῖσθαι κατὰ τὰς οἰκίας ταῖς νύμφαις, καὶ τοὺς ἀγάλματα παιδοτρίβειν μεθυσκομένους, ὀρχεῖσθαί τε τοὺς θεὰς, ὁ δημοκλῆς ἐάσας τὰς νύμφας καὶ ἐπὶ τὸ οὐλεῖν προσέχειν ἀφύχοις θεοῖς, ἐλθὼν ὀρχεῖτο πρὸς τὸν διονύσιον· ἔπειτα πρεσβύτας ποτὲ μὲν ἑτέρους ὡς τὸν διονύσιον καὶ πάντων κωμῳδουμένων ὠδὶ τελέτους κατηγορούμενος κατὰ τῶν ἄλλων, ὅτι σασιάζει κατὰ πὸν ἀποδημίαν· καὶ ἐλάττει τοῦ διονυσίου τὰς κοινὰς πράξεις· καὶ σφόδρα τοῦ διονυσίου ὀργισθέντος ἔφησε πὸν διαφορὰν γενέσθαι αὐτῷ πρὸς τοὺς συμπρέσβεις, ὅτι μετὰ τὸ δεῖπνον ἐκεῖνοι μὲν ὃν φρυνίχου καὶ σκιτάλου· ἔτι δὲ πυλάρου παιᾶνα τῶν αὐτῶν ἰυγὲς ἀνελικτοτέρους ἦδον· αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βουλομένων τοὺς αὐτοῦ διονυσίου πεποιημένους διεθρήνει· καὶ τοῦτο σαφῆ ἐν ἔλεγχον παρέξειν ἐπηγγείλατο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτοῦ κατηγόρους οὐ δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀσμάτων κατέχειν· αὐτὸς δ' ἕκαστος εἶναι πάντας· ἐφεξῆς ἄδειν· λέξαντος δὲ τῆς ὀργῆς, τοῦ διονυσίου πάλιν ὁ δημοκλῆς ἔφη χαρίσαιό δ' ἄν μοι τί διονύσιε κελεύσας ἰυγὶ τῶν ἐπισταμένων διδάξαί με τὸν πεφασμένον εἰς τὸν ἀσκληπιὸν παιᾶνα· ἀκούω γάρ σε πεπραγματεῦσθαι τοῦδε τούτων· παρακεκλημένων δέ ποτε τῶν φίλων τοῦ διονυσίου, ὠδὶ τὸ δεῖπνον εἰσιὼν ὁ διονύσιος εἰς τὸν οἶκον, γράμματα ἡμῖν ἄνδρος φίλοι ἐπέμφθη παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν εἰς νέαν πόλιν ἀποσταλέντων· καὶ ὁ δημοκλῆς ὑφλαβὼν ἔφη· οὐ γνὴ τοὺς θεοὺς ἐφήσαν ἔφη διονύσιε· καὶ ἐκεῖνος προσβλέψας αὐτῷ τῷ δοίλασ' ἔφη σὺ δὲ τέτρακα κατὰ γνώμην ὄζιν, ἢ ζωὸν τὸν ἄγε γράφασιν οὐ γνὴ τοὺς θεοὺς ἐπιτετίμηκασ' ἔφη διονύσιε· καὶ σάτυρον δέ τινα ἀναγράφει ὁ τίμαιος κόλακα ἀμφοτέρων τῶν διονυσίων· ἡγήσανδρος δ' ἱστορεῖ καὶ ἰδρῶνα τὸν τύραννον ἀμβλύτερον κατὰ τὰς ὄψεις γενέσθαι καὶ τοὺς συναλειπνοῦντας τῶν φίλων ἔχειν ἐπίτηδες διαμαρτάνοντας τῶν ἐδεσμάτων· ἵνα ἐπὰν χειραγωγῶνται καὶ δοκῇ τῶν

ἄλλων ὀξυλαβικέστερος εἶναι. βυλλείδην δέ φησιν ἡγήσανδρος ἐν σεῦτλον ἐπικαλούμενον, παράσιτος δ' ἦν καὶ οὗτος, παρατιθέντος τινὸς αὐτῷ τελείους σύκους οἰ λείπω, ὁ κατανδὶς ἔφη· ὑπὸ τοῦ βυριπίδου εἰσαγόμενος ἐν ταῖς ἱκέτισιν, ὑπερασεῖος ἦν· μισῶν γραπίζασ' ὅσ' ἂν ἐξομοῖτ' ἄγαν· οἱ δὲ δημιατωγοῦντες φησὶν ἀθήνησι κατὰ τὸν χρεμωνίδειον πόλεμον κολακεύοντες τοὺς ἀθηναίους· τἄλλα μὲν ἔφασκον πάντα εἶναι κοινὰ τῶν ἑλλήνων· πλὴ δ' ἐπιτὸν οὐρανὸν ἀνθρώπους φοβοῦσαν ὀδὸν ἀθηναίους εἰδέναι μόνους· σάτυρος δ' ἐν τοῖς βίοις, ἀνάξανδρον φησὶν βυβλιομανῆν φιλόσοφον, εἶτα τῶν ἀλεξάνδρου γενέσθαι κολάκων καὶ συνοδεύοντα τῷ βασιλεῖ, ἐπεὶ ἐγένετο ποτὲ βροντὴ καὶ ἰσχαίσιος ὡς πάντας πῆξαι, εἰπεῖν μήτι σὺ τοιοῦτον ἐποίησας ἀλέξανδρε ὁ τοῦ διός, ἐν δὲ γελάσαντα εἰπεῖν· οὐ γὰρ φοβερὸς βούλομαι εἶναι καθάπερ σύμε διδάσκεις, ὁ τὰς τῶν σατραπῶν καὶ βασιλέων κολακείας μελετῶντας προσφέρεσθαι κεφαλάς. ἀριστόβουλος δέ φησιν ὁ κασανδρόλις, διώξιπτον ἐν ἀθηναίοις παγκρατιαστὴν, ἡρωϊκῶς ποτὲ τοῦ ἀλεξάνδρου καὶ αἵματος ῥέοντος, εἰπεῖν.

Ἰχὼρ ὅσπερ τε ῥέεται μάκαρσι θεοῖσιν. Ἐπικράτης δ' ὁ ἀθλωνεὺς πρὸς βασιλέα πρεσβεύσας ὡς φησὶν ἡγήσανδρος καὶ πολλὰ δῶρα παρ' ἐκείνου λαβὼν, οὐκ ἠκούετο κολακεύων οὕτως φανερῶς ἢ ὅλμηρῶς ὢν βασιλέα, ὡς καὶ εἰπεῖν λεῖν κατ' ἰνιαυτὸν οὐκ ἐνέκα ἀρχόντασ', ἀλλ' ἐνέκα πρέσβεις αἱρεῖσθαι. πρὸς βασιλέα θαυμάζω δ' ἔτωγε τῶν ἀθηναίων, πῶς οὐκ ἦν μὲν ἄκειρον ἐάσαν· δημάδην δὲ δίκα τάλαντα ἐζημίωσαν, ὅτι θεὸν εἰσηγήσατο ἀλέξανδρον καὶ βυαγόραν δ' ἀπέκτειναν ὅτι πρεσβεύων ὡς βασιλέα προσεκύνησεν αὐτόν· τίμων ὁ φλιάσιος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν σίλλων, ἀρίστωνα φησὶ τὸν χῖον ζήνωνος δὲ τοῦ κιτιέως γνώριμον, κόλακα γενέσθαι πρασείου τοῦ φιλοσόφου ὅτι ἦν ἑταῖρος αὐτιγόνου τοῦ βασιλέως. φύλαρχος δὲ ἐν ἕκτῳ ἱστοριῶν, νικησίαν φησὶ τὸν ἀλεξάνδρου κόλακα, θεασάμενον τὸν βασιλέα σαφαιρούμενον ὑφ' οὗ ἐλάφου φασμάκου εἰπεῖν, ὦ βασιλεῦ· τί δεῖ ποιεῖν ἡμᾶς ὅταν καὶ ὑμεῖς οἱ θεοὶ τοιαῦτα πάσχητε· καὶ τὸν ἀλέξανδρον μόλις ἀνακλέψαντα τοῖσι θεοὶ φῆσαι φοβοῦμαι μὴ τοῖς θεοῖσιν ἐχθροί· ἐν δὲ τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ, ὁ αὐτὸς φύλαρχος αὐλιγόνου τοῦ κληθέντος ἐπιφόρου τὸν λακεδαιμονίους ἑλόντος· κόλακα γενέσθαι ἀφθονοφάνη τὸν ἐπόντα πλὴ αὐτιγόνου τύχην ἀλεξανδρίζειν· οὗ φανέντος δ' ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν πτολεμαίου φησὶ τοῦ τρίτου βασιλεύσαντος αἰγύπτου κόλακα γενέσθαι καλλικράτην· ὃς οὕτω δεινὸς ἦν ὡς μὴ μόνον ὀδυσσέως εἰκόνα ἐν τῇ σφραγῖδι φορεῖν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις ὀνόματα θέσθαι, τὴν λέγονον καὶ αὐτύκλειαν· πολύβιος δ' ἐν τῇ τεσσαρακαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, φιλίππου τοῦ καταλυθέντος ὑπὸ ῥωμαίων κόλακα γενέσθαι· προκλείδην ἐν ταραντῖνον· ὃν καὶ πλὴ βασιλέων αὐτοῦ πάσαν ἀνακρέψαντα· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ, ἀγαθοκλέους τοῦ σικελιώτου, ἑτέρου δὲ τοῦ φιλοπάτορος βασιλέως φίλωνα· ἱερωνύμου δὲ τοῦ συρακουσίων τυράννου θεράσωνα τὸν καρχαρέον ἐπικαλούμενον· κάπων ὁ σινωπεὺς ἱστορεῖ ἐν τῷ πρὸς τῆς τοῦ ἱερωνύμου τυραννίδος προσφέρεσθαι φάσκων αὐτὸν ἑκάστοτε πολλὰ ἄκρατον· ἔτερον δ' ἐποίησεν αἰμαρέτην ὑπὸ τοῦ ἱερωνύμου ἕτερος κόλαξ ὠσὶς ὄνομα· καὶ αὖ ἦν δὲ ὃν ἱερώνυμον ἀπέπεισε διαδήματα λαβεῖν καὶ ἐν πορφύραν· καὶ πλὴ ἄλλα πᾶσαν διασκευὴν ἰὼ ἐφόρει διονύσιος ὁ τύραννος· ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, αἱρήσιππος φησὶν ὁ παρπάτης ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος οὔτε δοκῶν χρηστὸς εἶναι· πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον, καὶ θεραπεῦσαι τοὺς δυπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός. τοιοῦτος ἦν καὶ ἡρακλείδης ὁ μαρωνίτης ὁ συβώτου τοῦ θρακῶν βασιλέως κόλαξ· οὗ μνημονεύει ξενοφῶν ἐν ἑβδόμῃ ἀναβάσεως. θεόπομπος δ' ἐν ὀκτωκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν περὶ νικοστράτου ἀργείου λέγων, ὡς ἐκολάκευσε τὸν πέρσῶν βασιλέα, γράφει καὶ ταῦτα· νικόστρατον δὲ τὸν ἀργεῖον, πῶς οὐ χρὴ φαῦλον νομίζειν· ὃς προστάτης γενόμενος τῆς ἀργείων πόλεως, καὶ παραλαβὼν καὶ γένος καὶ χρήματα, καὶ πολλὴν οὐσίαν παρὰ τῶν προγόνων, ἅπαντα περιβάλετο τῇ κολακείᾳ καὶ ταῖς θεραπείαις· οὐ μόνον τοὺς τότε στρατείας μεταχόντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔμπροσθεν γενομένους· πρῶτον μὲν γὰρ οὕτως ἠγάπησε πλὴ παρὰ τὸν βαρβάρου τιμὴν, ὥστε βουλόμενος ἀφίσκειν καὶ πιστεύεσθαι μᾶλλον, ἀνεκόμισε πρὸς βασιλέα δηλίην· ὃ τῶν ἄλλων οὐδεὶς πώποτε φανήσεται ποιήσας· ἔπειτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὃ πότε μέλλον δειπνεῖν, πέμπειν παρετίθει χοεῖς ὀνομάζων τῷ δαίμονι τὸν βασιλέως, ἐμπλήσας σίτου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων· ἀκούων μὲν γὰρ ποιεῖν καὶ τῶν πέρσῶν τοὺς περὶ τὰς θύρας διατείβοντας· διόμενος δὲ δῆτ' τὴν θεραπείαν ταύτην χρηματίζεσθαι μᾶλλον παρὰ τοῦ βασιλέως. ἰὼ γὰρ αἰσχροκερδὴς καὶ χρημάτων ὡς οὐκ δεῖ δ' ἔστις ἕτερος ἥπλων· ἀπάλου δὲ τοῦ βασιλέως ἐγένετο κόλαξ· καὶ διδάσκαλος σίμαχος· ὃν καλλίμαχος μὲν, θεοδώρειον αἰσχράφει· βρύμιωσος δ' ἐν τοῖς θεοφράστου μαθηταῖς καταλέγει· οὗτος δ' ὁ αὐτὸς καὶ περὶ τῆς ἀπάλου παιδείας συγγράφει βίβλους πᾶσαν κολακείαν ἐμφαινούσας πολύβιος δ' ἐν ὀγδόῃ ἱστοριῶν, καύχαρος φησὶν ὁ γαλάτης ὢν τἄλλα ἀγαθὸς πρὸς τὸ στράτου τοῦ κόλακος διεφέρειν· ὃς ἰὼ χαλκηδόνιος γένος· λικινίου δὲ χράσου τοῦ πρὸς πάρθους στρατεύσαντος, κόλακα φίλιππον γενέσθαι νικόλαος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατόν, ἀνδρόμαχον ἐν καρπήνον. ὧ δὲν κράσσον πάντα ἀκοινούμενον· προδοθῆναι πάρθοις ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἀχλέσθαι. οὐκ ἀπεμφόρως δ' ὑπὸ τοῦ δαιμονίου παρέδη ὁ ἀνδρόμαχος· μισθὸν γὰρ λαβὼν τῆς πράξεως τὸ τυραννεῖν καρπῶν τῆς παρίδος, δεῖ

θος, ὃς φησὶν ὁμότητα καὶ βίαν ὑπὸ τῶν καρπίνων πανοικὶα εἰς πρόοδον. ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπαμεὺς ὕστερον δὲ ῥόδιος, χρηματίσας ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν, ἱδρύσασθαι φησὶ πρώτην αὐτοσχέδιον πρόσοδον λυσιωδοῖς ὑπαυλοῦντα, ὕστερον γενέσθαι κόλακα δηνὸν πτολεμαίου τοῦ ἑβδόμου βασιλέως τοῦ καὶ εὐεργέτου κληθέντος. καὶ τὰ μέγιστα δυνηθέντα παρ' αὐτῷ καθάπερ καὶ παρὰ τῷ φιλομήτορι ὕστερον ὑπ' αὐτοῦ διαφθαρῆναι. μεθεισθέντου δ' ἀναγράφῃ κόλακα σωσίπατρον ἄνδρωδη γόητα νικόλαος ὁ παναιτητικός. θεόπομπος δ' ἐν τῇ ὀκτῇ τῶν ἑλληνικῶν. σισύφου φησὶ τοῦ βασιλίου κόλακα καὶ ὑπηρέτην γενέσθαι ἀθηναῖον ἀνδρείαν. διαβόητος δὲ ἐγένετο ἐπὶ κολακείᾳ καὶ ὁ τῶν ἀθηναίων δῆμος δημοχάρης γοητικὸς ὁ δημοσθένους τοῦ ῥήτορος ἀνεψιός. ἐν τῇ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν διηγούμενος ὡδὶ ἃ ἐποίουν οἱ ἀθηναῖοι κολακεύοντες, πρός τε τὸν πολιορκητὴν δημήτριον. καὶ ὅλως τοῦτ' οὐκ ἦν ἐκείνῳ βουλομένῳ γράφῃ οὕτως. ἐλύπει μὲν καὶ τοὺπων εἰκὸς αὐτὸν ὡς ἔοικεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα γε παντελῶς αἰσχρὰ καὶ ταπεινά. λεαίνης μὴ καὶ λαμίας ἀφροδίτης ἱδρά. καὶ βουείχου. καὶ ἀδιμάντου καὶ ὀξυθέμιδος. τῶν κολάκων αὐτοῦ. καὶ βωμοὶ καὶ ἡρῶα καὶ ποῦ δαὶ τούτων ἐπάσω καὶ παιᾶνες ᾄδοντο. ὥστε καὶ αὐτὴν τὸ δημήτριον θαυμάζειν ἐπὶ τοῖς γινομένοις. καὶ λέγειν ὅτι οὐδεὶς ἐπ' ἀλοῦ ἀθλιώτερος γέγονε μέγας καὶ ἀβρὸς πλὴν ψυχήν. καὶ ἀθηναῖοι δὲ κολακεύοντες τὸν δημήτριον ὡς φησὶ πολέμων ἐν τῷ ὠδεῖ τῆς ποικίλης στοᾶς τῆς ἐν κεραμεικῷ ἱδρύσαντο ναὸν ἀφροδίτης λαμίας. δρωμένην δ' ἔνδον αὐτὴν τοῦ δημητρείου καθάπερ καὶ ἡ νέαινα, τί οὖν παράδοξον οἱ ἀθηναῖοι τῶν κολάκων κόλακες ἐποίησαν. οἱ εἰς αὐτὸν ἦν δημήτριον παιᾶνα καὶ προσόδια ᾄδοντες. φησὶ γοῦν ὁ δημοχάρης ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ γράφων. ἐπανελθόντα δὲ ἦν δημήτριον ἀπὸ τῆς λυκάδος καὶ κορύσασθαι εἰς τὰς ἀθήνας. οἱ ἀθηναῖοι ἐδέχοντο, οὐ μόνον θυμιῶντες καὶ στεφανοῦντες καὶ οἰνοχοοῦντες, ἀλλὰ καὶ προσόδια καὶ χοροὶ καὶ ἰθύφαλλοι μεθ' ὀρχήσεως καὶ ᾠδῆς ἀπὴν τῶν αὐτῷ καὶ ἐφισταμένοις κατὰ τοὺς ὅχλους ᾖδον ὀρχούμενοι καὶ ἐπᾴδοντες ὡς εἷς μένος θεὸς ἀληθινός. οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν. ἢ ἀφροδισιάζουσιν ἢ οὐκ εἰσίν. γεγονὼς δ' εἶπεν ἐκ ποσειδῶνος καὶ ἀφροδίτης. τῷ δὲ κἀλλῃ διάφορος. καὶ τῇ πρὸς πάντας φιλανθρωπίᾳ κοινός. δεόμενοι δ' αὐτοῦ ἱκέτευον φησὶ καὶ προσηύχοντο. ὁ μὲν οὖν δημοχάρης ποσαῦτα εἴρηκε περὶ τῆς ἀθηναίων κολακείας. δοῦρις δὲ σάμιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ τὸν ναὸν τὸν ἰθύφαλλον ὡς οἱ μέγιστοι τῶν θεῶν ἠγάλλοντο τῇ πόλει παρεῖσιν ἐν ταυθα.*

δημήτριος ἄμος παρῆν ὁ καιρός. χἡ μὲν τὰ σεμνὰ τῆς κόρης μυστήρια ὄρχει βίνα ποιήσῃ. ὁ δ' ἱλαρὸς ὥσπερ ἦν θεὸν δεῖ καὶ κωλῶς γελῶν παίρεσι σεμνὸς ὅτι φαίνοι βοὶ φίλοι πάντες κύκλῳ. ἐν μέσοισι δ' αὐτοῖς ὅμοιος ὥσπερ οἱ φίλοι μὲν ἀστέρες. ἥλιος δ' ἐκεῖνος. ὦ βοῦ κρατίστου παῖ ποσειδῶνος θεοῦ χαῖρε καὶ ἀφροδίτης. ἄλλοι μὲν ἢ μακρὰν γ' ἀπέχουσιν θεοὶ ἢ οὐκ ἔχουσιν ὦτα. ἢ οὐκ εἰσὶν, ἢ οὐ προσέχουσιν ἡμῖν ἀμήν δὲ σύ. σὲ δὲ παρόν βʼ ὁρῶμεν. οὐ ξύλινον. οὐδὲ λίθινον. ἀλλ' ἀληθινόν. διὸ δεόμεθα δή σου πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον φίλτατε. κύριος γὰρ εἶ σύ. πλὴν δ' οὐχὶ θηβῶν ἀλλ' ὅλης τῆς ἑλλάδος σφίγγα δεῖ παθοῦσαν αὖ πολλὰ δ' ὅσα ἡμῖν ἐδὴ πέρασι καθήμενος. ὥσπερ ἡ πάλαι τὰ σώματ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσασα φορεῖ. κἀκ ἔχω μάχεσθαι αὖ πολλικὸν γὰρ ἀρ' ἅπασι τὰ τῶν πέλας. νικῶ δὲ καὶ τὰ φέρεσθαι μάλιστα μὲν δὴ σχολάσον αὐτός. εἰ δὲ μὴ οἱ λίποιμι τὴν δύρε πλὴν σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνίει ἢ πετρῆν ποιήσει. ταῦτ' ἦδον οἱ μαραθωνομάχοι οὐ δημοσίᾳ μόνον. ἀλλὰ καὶ κατ' οἰκίαν. οἱ δ' ἂν προσκαθίσαντα τῶν πρόσω βασσαρέα ἀποκτείναντες. οἱ τὰς ἀνειθμουσ' μυριάδας τῶν βαρβάρων φονεύσαντες. ἄλεξις γοῦν ἐν φαρμακοπώλῃ ἢ κρητέᾳ προσπίνοντά τινα εἰσαγαγὼν εἶτ' ἐπιτυμβίου καὶ λέγοντα φησὶ τάδε.

Γαῖ' ἦ μεγάλην δός ὑποχέσθαι τοὺς θρῃς δ' ὁρῶντας προσαφθώσεις ὕστερον καὶ τοῦ νεανίσκου κύαθον δημητρείου.

Φιλίσθ' ὑκάθοντος τῶν παρόντων τέτταρας Λυσιγόνου τοῦ βασιλέως νίκης καλῶς φθορεῖ τὸν ῥίζον φίλασθ' ἀφροδίτας. χαῖρε τ' ἄνδρες τοιοῦδε τότ' ἐγένοντο οἱ ἀθηναῖοι κολακείασθ' ἥρωος

συμφορᾷ ὃ' οἶνον ἀγαθῶν ἦ κύλικα μεσὴν πίομαι χαλεπῶ τάχ' ὑλύσαν ἐμβαλούσης αὐτῶν τῇ πόλει. ἦν ὁ μὲν πύθιος ἑσίαν τῆς ἑλλάδος αἱρεκύρξε. πρυτανεῖον δὲ ἑλλάδος ὁ δυσμενέστατος. θεόπομπος ὁ φήσας σὲ ἄλλοις πολλῆς εἶναι τὰς ἀθήνασ' ἰονυσοκολάκων καὶ ναυτῶν. καὶ λωποδυτῶν ἔτι δὲ ψευδομαρτύρων καὶ συκοφαντῶν. καὶ ψευδοκλητήρων. οὓς ἐγὼ πείθομαι ὡς ἐπομβρείαν. ἢ τί ἡδονὴν ἐκ θεοῦ πλὴν προφρημένην πᾶσαν εἰσαγαγέσθαι κολακείαν. ὡδὶ ἧς καλῶς ὁ διογένης ἔλεγε πολὺ κρεῖττον εἶναι ἐς κόρακας ἀπελθεῖν ἢ ἐς κόλακας. οἱ ζῶντας ἔτι τοὺς ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν κατεσθίουσι. φησὶ γοῦν καὶ ἀναξίλας.

Ἔνιοι κόλακές εἰσι τῶν ἐχόντων οὐσίας Εἰς δύο ἕκαστος ἐσθίει καθήμενος. Ἔπειθ' ὁ μὲν λέμβον δύο. ὁ δ' ἑτερόδακνεῖ. Σκώληκες. εἰς οἷον ἄκαιρον ἀνθρώπου χρόνον Ἕως ἂν ὥσπερ πυρὸν ἀποδείξῃ κονιόν. Γλάτταν τ' ἐν φαίδρῳ φησὶ κόλακι δείνῳ θηρίῳ καὶ

βλάβη μεγάλη, ὅμως ἐπίμιξεν ἡ φύσις ἡδονήν τινα· οὐκ ἄμουσον. θεόφραστος δ' ἐν ᾧ ὡδὶ κολακείας φησὶν, ὡς μύρτις μύσης ὁ ἀρίστιος κλεώνυμον τ' χορδωτὴν ἅμα τῇ κόλακα προσκαθίζοντα πολλάκις αὐτῷ, καὶ τοῖς συνδιαίζουσι. βουλόμενον δὲ καὶ μετὰ τῶν κατὰ πλὴν πόλιν ἐνδόξων ὁρᾶσθαι, λαβόμενος τοῦ ὠτὸς καὶ ἕλκων αὐτὸν ἐκ τοῦ συνεδρίου, πολλῶν παρόντων ἔπειν. οὐ χορδύσει ἐνθάδε οὐ δ' ἁμῶν ἀκούσει. δίφιλος δ' ἐν γάμῳ φησίν.

Ὁ γοῦν κόλαξ ζητῶν καὶ λωάσην καὶ φίλους καὶ τὰς πόλεις ἀναιρεῖ λόγῳ καὶ κούρῳ μικρὸν ἢ λώσας χρόνον· νῷ δὲ καὶ καλεξία τὶς ὑποδέδρικε τοὺς ὄχλους· αἱ κείσεις δ' ἡμῶν νοσοῦσι καὶ πρὸς χάριν πολύ. διὸ καὶ θετταλοὶ καλῶς ποιήσαντες κατέσκαψαν τὴν καλουμένην πόλιν κολακείαν. διὸ μιλιεῖς εἰσέμοντο. ὡς φησὶ θεόπομπος ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ κόλακας δ' εἶναί φησι φίλαρχος καὶ ζεὺς ἐν λήμνῳ καλοκαγαθίαν ἀθηναίων ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. χάριν γοῦν ἀποδιδόντας ζεῖς σιλβύκου καὶ ἀντιόχου ἀπογόνοις, ἐπεὶ αὐτὸς ὁ σίλβυκος πικρῶς ἐπισατουμένους ὑπὸ λυσιμάχου οὐ μόνον ἐξέλυσε, ἀλλὰ καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς ἀπέδωκεν ἀμφοτέρας, οἱ λημνόθεν ἀθηναῖοι οὐ μόνον νεκροὺς κατεσκεύασαν τὸν σιλβύκου, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀντιόχου. καὶ φρενιτικόμενον κύαθον ἐν ταῖς σωσουσίαις, σιλβύκου σωτῆρος καλοῦσι. ταύτην δὲ τὴν κολακείαν ζηνὶς ἐκφερόμενοι ζεῦνομα αἱρέσειαν προσαγορεύουσιν. ὡς καὶ ἀναξανδρίδης ἐν σαμίᾳ. Τὸ γοῦν κολακεύειν νῦν αἵρεσιν ὄνομ' ἔχει. Οὐκ ἐπίστανται δὲ οἱ πλὴν κολακείαν μεταχειριζόμενοι ὡς ἔστιν αὕτη ἡ τέχνη ὀλιγοχρόνιος. ἄλεξις γοῦν φησὶν ἐν φυσδομένῳ

κόλαξ δὲ βίος, μικρὸν χρόνον ἀθεῖ. οὐλεὺς γοῦν χαίρει πολιοκροτάφῳ παρασίτῳ. κλέαρχος δ' ὁ σόλβυς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ὁρωτικῶν κόλαξ μὲν οὐλεὺς φησὶ διαρκεῖ πρὸς φιλίαν· καταναλίσκει γὰρ ὁ χρόνος τὸ προσωπεῖον τῶν φαύλων. ὁ δ' ὁρασὺς, κόλαξ ὅτι φιλίας διέφθαρται ἥλλος· τῶν δὲ δημητρίου τοῦ βασιλέως κολάκων οἱ μὲν διὰ λείμακτον ἦν λαμψακηνὸν νεὼν κατασκευάσαντες, καὶ ἀγάλματα ἱδρυσάμενοι θεὸν ὠνόμαζον φίλαν ἀφροδίτης· καὶ δῆμον τόπον φιλαῖον ἐκάλεσαν ἀπὸ τῆς δημητρείου μικρὸς φίλας· ὡς φησὶ διονύσιος ὁ τοῦ φυφωνος ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν ὀνομάτων. κλέαρχος δ' ὁ σολβὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μεγαθίῳ καὶ πόθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀνόματος τῶν κολάκων παρῆλθε διηγεῖται. καὶ αὖ ἦν μεγάθιον ὑποτιθέμενος ἀφ' οὗ τὸ βιβλίον ἔχει τὴν ἐπιγραφήν εἶναι γενόντα τῶν ἀλεξαίδρου κολάκων διηγεῖται δὲ οὕτως· πλὴν κολακείαν ταπεινὰ ποιεῖν τὰ ἤθη τῶν κολάκων καταφρονητικῶν ὄντων τοῦ θεοῦ καὶ κύνας. σημεῖον δὲ τὸ πᾶν ὑφομένειν εἰδότας δίκτολμῶσι. τὰ δὲ τῶν κολακευομένων ἐμφυσωμένων τῇ κολακείᾳ χαύνους καὶ κενοὺς ποιοῦντα πάντων εὐπρόσοδον παρ' αὐτοῖς ὑπολαμβάνεσθαι κατασκευάζεσθαι. ἐξῆς τε διηγούμενος περί τινος μειρακίου παφίου μὲν τὸ γένος, βασιλέως δὲ πλὴν τύχην. τοῦτο φησὶ μειράκιον οὐ λέγων αὐτοῦ ζεῦνομα, κατέκειτο δ' ὑπὸ βάλλουσαν φυφῆν εἰδὸς ἀργυρόποδος κλίνης ὑπεστρωμένης σαρδιανῇ φιλοτάπιδι τῶν πάνυ πολυτελῶν. ἐπιζέβλητο δ' αὐτῷ πορφυροῦν ἀμφίτα-πον ἀμεργίνῳ καλύμματι εἰδος ἐλιγμένον προσκεφάλαια δ' εἶχε φία μὲν τῇ κεφαλῇ βύσσινα παραλουργῆ δ' ὧν ἡμιώλιον ἦν καλυμμικ. δύο δ' ἐπὶ ζοῖς ποσὶ συγκοβαφῆ τῶν διωρικῶν καλουμένων. ἐφ' ὧν κατέκειτο λευκὴ χλαμύς. παρεσκευασμένοι δ' εἰσὶ πάντες οἱ κατὰ πλὴν κύπρον μόναρχοι ἀπὸ τῶν βυζενῶν κολάκων γένος ὡς χρήσιμον πάνυ γοῦν τὸ κτῆμα τυραννικὸν ὄν· καὶ τούτων οἱ ἀρεοπαγιτῶν ζενῶν, οὔτε δ' ὠλῆθος· οὔτε τὰς ὄψεις ἔξω τῶν ἐπιφανεστάτων οἶδεν οὐλεὺς διηρημένων δὲ διχῆ κατὰ συγγένειαν τὸ τῇ σαλαμῖνι κολάκων ἀφ' ὧν εἰσὶν οἱ κατὰ πλὴν ἄλλως κύπρου κόλακες. ζοὺς μὲν γερήνους. ζοὺς δὲ προμάλακας προσαγορεύουσιν. ὧν οἱ μὲν γερήνοι σωσανακιγνύμενοι ζοῖς κατὰ πλὴν πόλιν, εἴτε τοῖς βρασικείοις καὶ ταῖς ἀγοραῖς, ὥτακουστοῦσι καταστόπων ἔχοντες τάξιν. ὅτι δ' ἂν ἀκούσωσιν. ἀναφέρουσι ἐφέσης ἡμέρας πρὸς τοὺς καλουμένους ἄνακτας· οἱ δὲ προμάλακες ζητοῦσιν αὐτὶ τῶν ζεῦ γερήνων προσαγγελθέντων, οὕτως εἴτε χρὴς καὶ πιθανὴ πρὸς ἅπαντας ἡ εἴτευξις. ὥστ' ἔμοιγε δοκεῖ καθάπερ καὶ αὐζοὶ φασὶ παρ' ἐκείνων εἰς ζοὺς ἔξω τόπους διαλίδοσθαι δ' ὥσπερ μάτων ἐλλογίμων κολάκων καὶ γὰρ οὐχ ὅτι μετρίως ὠδὶ τῷ πράγματι σεμνύονται. διό φ' τετιμῆσθαι παρὰ τοῖς βασιλεῦσιν. ἀλλὰ καὶ λέγουσιν ὅτι τῶν γερήνων τὶς ἀφρόνως ὢν τῶν χρόνων ἐκείνων οὓς τεῦχρος ἀφ' ὧν ἀχμαλώτων κατακτησάμενος, εἰς κύπρον ἔχων ἀπῴκισεν, οὗτος διὰ τῆς παραλίας μετ' ὀλίγον στέλλας ὠδὶ τῆς ἀμολίδος κατὰ πύστιν ἅμα καὶ οἰκισμὸν τῆς τῶν προγόνων χώρας πόλιν οἰκίσειε τοδὶ πλὴ ζωϊκλὴ ἴδιον συμπαραλαβών πινακα τῶν μυσῶν. ἣ πάλαι μὲν ἀφ' τοῦ γένους γερηνα νῦν δὲ γερηθα κέκληται. τούτου γὰρ ὡς ἔοικε τοῦ ξόλου τινὲς ἀποσαθούντες ἐν τῇ κυμαίᾳ κατέχον ἐκ κύπρου φ' γένος ὄντες ἀλλ' οὐκ ἐκ θετταλικῆς ζίκης, καθάπερ ζινὲς εἰρήκασιν. ὧν ἁπτόμενοι πλὴ ἀγνοιαν οὐ δ' ἀσκληπιάδαι γ' ἔφ', νομίζω δεδόσθαι. γεγόνασι δὲ παρ' ἡμῖν καὶ ὠδὶ χλούνου καιροὶ καὶ γυναῖκες ἐπὶ τὰς ἀνάσσας, αἱ προσαγορευθεῖσαι κολακίδες· ἀφ' ὧν ὑπολιπεῖς τινες εἰς τὸ πέραν ἀφικόμεναι μετὰ πομπῆς πρός τε τὰς ἀρταβάζου καὶ τὰς μιθρόρους γυναῖκας, κλιμακίδες μετωνομάσθησαν ἀφ' τοιαύτης πράξεως ταῖς μεταπεμψαμέναις ἀρεσκομέναι, κλίμακα κατεσκεύαζον ἐξ ἑαυτῶν οὕτως, ὥστε ὠδὶ τοῖς νώτοις αὐτῶν τὴν ἀνάβασιν γίγνεσθαι τῇ τὴν καταβασιν ταῖς ὠδὶ τῶν ἁμαξῶν ὀχουμέναις. ἐς ζῦρ φυφῆς ἵνα μὴ ἀθλιότητος εἴπω προσγάγωντο τειχώμεναι τὰς ἀφρονεστάτας· τοιγαροῦν αὐτοὶ μὲν ἐκ τῶν λίαν μαλακῶν ὑπὸ τῆς τέχνης μεταβιβασθῆναι, σκληρῶς ἐβίωσαν ὠδὶ χάρως· αἱ δὲ τῶν παρ' ἡμῖν ταῦτα διαδεξαμένων ἐκπεσοῦσαι τῆς ὑζουσίας, κατῆραν εἰς μακεδονίαν, καὶ τὰς τῶν ἐκεῖ κυρίας τε καὶ βασιλίδας ἐν χρόνῳ ταῖς ὁμιλίαις ἀνέθεσαν οὐκ λέγειν καλόν. πλὴν ὅτι μαγευόμεναι καὶ μαγεύουσαι ταυροπολικὰ τελοῦσαι ζινὲς αὖται πρὸς ἀλήθειαν ἐγένοντο· πλήρεις πάντων ἀρχαθαρμάτων. τοσούτων ἔοικε καὶ τοιούτων ἡ κολακεία κακῶν αἰτία γενέσθαι, τοῖς δὲ τὸ κολακεύεσθαι προσδεξαμένοις αὐτήν. προελθὼν δὲ πάλιν ὁ

κλέαρχος

κλέαρχος καὶ τάδε φησίν· ἀλλ' ἤδη τῇ τούτων χρεία μέμφεται τὰ αὐτίς· ἢ μειράκιον ὥσπερ εἶπον. οἱ μὲν δὴ παῖδες μικρὸν ἄπωθεν τῆς κλίνης ἐν χιτωνίσκοις ἕστασαν· τειῶν δ' ὄντων ἀνδρῶν δι' οὓς νεὼ ὁ πᾶς λόγος ἐγένετο· καὶ τούτων ὄντων ἐπωνύμων ἡμῖν· ὁ μὲν εἷς ἐκ τῆς κλίνης πρὸς ποδῶν καθῆστο τοὺς τοῦ μειρακίου πόδας ἐν τοῖς αὐτοῦ γόνασι λεπτῷ λινίῳ σινδονιακῷ· ὁ δὲ ἑστὼς ἐκεῖ που καὶ μὴ λέγοντος οὐκ ἄδηλον ἐκαλεῖτο δι' οὗτος ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων παράβυστος· διὰ ἣ καὶ τῶν μὴ παρακεχριμένων ὅμως τε χνικώτατα κολακεύων παρεμπίπτειν ἐς τὰς ὁμιλίας· ἄτοπος δ' ἦν ἐπί τινος διαφορουμένου παρ' αὐτῷ τὴν κλίνην· καὶ τοῦ νεανίσκου τῷ χεῖρα παρακόπτος ἐκκρεμάμενος ταύτῃ τῇ προσώπῳ κατέψυχέ τε καὶ τῶν δακτύλων ἔνιξεν ὑπομβρεῖ διαλαμβάνων· εἶτά τε καὶ ὀζέτεινεν· ὥστε ἦν πρῶτον αὐτὴν ἐπονομάσαντα σικύαν βυσσόχως ἐρυκέσθαι δοκεῖν· ὁ δὲ τρίτος ὁ ἥρως ὁ γενναιότατος, ὅσπερ ἦν τοῦ ὑπηριστοῦ πρωταγωνιστὴς προσεγνωκὼς αὐτῷ κατὰ κεφαλήν, μετεῖχε τῶν εὐασίνων προσκεφαλαίων ἀποκλιθέντος εἰς αὐτὰ πάνυ φιλικῶς· καὶ τῇ μὲν ἀριστερᾷ τοῦ μειρακίου ὑποχωμάλιον ἐπικαθεμένῳ· τῇ δεξιᾷ δὲ φοινικοῦν ψῆγμά τι διακινῶν ὡς αἰωρῶν ἡδὺς ἦν ἀλλ' οὐκ ἀποσοβῶν· δι' ὅμοιον δοκεῖ αὖ καὶ αὐτῷ δαίμονά τινα ἐλευθέριος νεμεσήσας ἐφίστη τῷ μειρακίῳ μᾶλλον οὐκ ἄλλῳ ἢ κείνην ὡς καὶ πρὸ ἀθηναῖ φησὶν ὅμηρος σκέπειν τῷ μενελάῳ τὸ θαῦμα, οὕτως ἦν ἐρρωμένη καὶ ἄφοβος πρὸ ψυχήν· διηβόητος δὲ τοῦ μειρακίου, τηλικοῦτον ἀνέκραγεν ἄνθρωπος ὑπὸ ἐκείνου, καὶ οὕτως ἠγανάκτησεν ὥστε διὰ πρὸ μίαν· ἔχθραν ἀπάσας ἐκ τῆς οἰκίας ἤλασεν· ὅθεν καὶ φανερὸς ἐγένετο πρὸς αὐτῷ τε ταχὺς αὐτόν· ἀλλ' οὐλβύκων τοιοῦτος ἦν ὁ πονηρὸς τύραννος· ἐπεὶ συχνοὺς τῶν φίλων ἤθελε συλημένους ὑπὸ τῶν ὑπὸ ἑαυτῶν κολάκων, συνιδὼν ἄνθρωπον διαβάλλον τά τινα τῶν λοιπῶν φίλων, ἀπέκτεινε καὶ ἐπίσης τοὺς θεοὺς εἰ μὴ πονηρῶν ἀνδρῶν ἡ τυραννὶς ἐδέετο· αὐτοφάνης δ' ὁ κωμῳδιοδιδάσκαλος ἐν τραγῳδίᾳ τὰ ὅμοια λέγει περὶ τῶν αὐτοῦ πρὸ βασιλέων φυφῆς· ποιεῖ δέ τινα αὐχμυνθανόμενον τραπέζου τάδε.

Ἐν δὴ κύτρῳ φῆς ἐπί μοι δίκητε
Ἐν τίνι τόπῳ μάλιστα λέγε γάρ· ἐν παίφῳ,
Ἄλλως γ' ἄπιστον· ποῖον ἐρρίπιζετο
Δειπνῶν ὁ βασιλεύς, πῶς ἐάσας τἀμὰ γαῦρ'
Ἐκ τῆς συρίσσ' ἥκοντι τοιούτῳ μύρῳ
Τρώγειν· διὰ πῶ ὀσμῶ δὲ τούτου πετόμενα
Ἐπὶ τὴν κεφαλήν· παῖδες δὲ παρακαθήμενοι
Τοῦ μὴ τὰ χεῖρε μή τε βύρσο παντελῶς
Αὐτῷ τὸ πνεῦμα μὴ περίσκληρον ποιεῖν.

γολιῶ χρόνον τὸν πάντ' ἕως ἦν ὁ πόλεμος.
οὐ πρᾶγμα φυσῶδες διαφόρως ἦν ἰδεῖν
ὑφ' ὧν τοιῶν ὑπ' ἄλλου δ' οὐδενὸς
Ἐρήσομαί σε τοῦτο πῶς κλέπτειν
καιροῦ συχνοῦ γ' ὄν φασι τὰς τοιαύτας
γαυρῆσαν· δι' αἰτ' ἦσαν ἐπικαθίζάνειν
Ἐσθοῦν ἐπαίρουσαι δὲ μικρὸν, οὐ πολύ
Οὕτως ἀνερρίπιζον· ὥστε σύμμετρον
Εἶναι τοῦτο αὖ ὁ τοῦ προειρημένου μειρακίου κόλαξ μαλακήλαξ ὡς φησὶν ὁ κλέαρχος· πρὸς γὰρ τῷ βιοῦτῳ κολακεύειν καὶ τὸ ἅπτεσθαι τῶν κολακευομένων ἐπακολουθοῦσιν ἄχρι τοῦ πλάττεσθαι παραχωνίζων καὶ ἀπαργανῶν ἑαυτὸν τοῖς κριβωνίοις· ὅθεν αὐτὸν, οἱ μὲν παραχωνιστὴν· οἱ δὲ ἁπτὸν καλοῦσι· κατ' ἀλήθειαν γὰρ ὁ κόλαξ ἔοικεν εἶναι τῷ πρωτεῖ ὁ αὐτός· γίγνεται γοῦν παντοδαπὸς ἀεὶ μόνον κατὰ τὸν μορφὴν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν λόγον οὕτω ποικιλόφρων τίς ἐστιν· αὐτοκύδης δ' ὁ ἰατρὸς ἔλεγε τὸν κολακείαν ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ προσκολλᾶσθαι ταῖς ὁμιλίαις· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ διὰ τὸν εὐχέρειαν ὅλα πάντα ὑποδύεται ὡς δή τις ὑποστατικὸς νωθαστῶν τῷ τῆς ψυχῆς ἤθει· καὶ οὐ βαρυνόμενος οὐδενὶ τῶν αὐχρῶν· οὐκ ἂν διαμάρτοι δέ τις ἂν τοῦ μειρακίου τούτου τοῦ κυπρίου βίον ὑγρὸν ὀνομάζων· οὐ πολλοὺς καὶ διδασκάλους φησὶν εἶναι ἀθηναῖος ἄλεξις ὁ πυραιεύς λέγειν ἐπὶ θύμου βατοῦ βίου λαβεῖν· ὃν πάντες εἰώθασιν ὀνομάζειν ὑγρόν. (των οὕτως
τρεῖς ὁ κραμικῷ τοῦτο πατήσας ἡμέρας· διδασκάλους ὄζυρον οὐ λέγω βίου.
ἴσως κριάκου τἀφ' ὁσίου ἐργαστηρίου. καὶ κρώβυλος ὁ ἀπολιπούσῃ πάλιν ἡ τοῦ βίου
ὑγρότης με τέθαιφε τοῦ σοῦ πῶ ἀσωτίαν· ὑγρότητα γὰρ νῦν προσαγορεύουσιν τινές.
Ἀντιφάνης δ' ὁ ἐν λημνίαις, τέχνην τινὰ εἶναι ὑποτίθεται πῶ κολακείαν ὁ δὲ λέγει ὁ ταῖς λημνίαις.
Εἴτ' ἔστιν ἢ γίνοιτ' αὖ ἢ λίαν τέχνη. ἡ πρόσοδος ἄλλη τοῦ κολακεύειν βυφυῶς
ὁ ζωγράφος πονεῖ τι καὶ περαίνεται. ὁ γεωργὸς ὁ ὅσοις ὄζει κινδυνώδεσι πάλιν
πρόσεστι πᾶσιν ἐπιμέλεια καὶ πόνος. ἡ μὲν δὲ μετὰ γέλωτος ὁ βίος καὶ φυφῆς.
Οὐ γὰρ δ' μέγιστον ὄργον ὄζει παιδιᾶ· ἀνδρὸν γελάσαι σκῶμμά τιν' ἐκπιεῖν θολῶ
Οὐχ ἡδύ γ' ἐμοὶ μὲν μετὰ δ' πλουτεῖν δ' ὄζυρόν. κεχαρακτήρικε δὲ ὡς οἷ μάλιστα ἐπιμελῶς τὸν κόλακα μένανδρος ὁ μισογύνῃ ὀράματι ὡς καὶ δ' παράσιτον δὲ φίλος ὁ τελεσία· ἄλεξις δ' ὁ κατὰ φυσσομένῳ λέγοντά τινα κόλακα δειαῖτα παρασίτων φησίν.
Εὐλαίμων ἐτῶ μὰ τὸν δία τὸν ὀλύμπιον καὶ τὴν ἀθηνᾶν· οὐχ ὅτι
Ἐν τοῖς γάμοισιν ἀνδρὸς ὀζυροῦ βιωχήσω μαι. ἀλλ' ὅλ' διαῤῥαγήσομαι ἀνθρώπου θέλω
Τούτου δέ μοι γένοιτο τοῦ θανάτου τυχεῖν· δοκεῖ δέ μοι οὗτος ἀνδρὸς ὀζυροῦ φίλοι ὁ κόλαξ γάστρις, οὐκ
ἀνωνυμεῖσθαι ἐπεῖν καὶ τὰ ὀξ ὁμφάλης ἴωνος τοῦ τραπεζοποιοῦ. σκιαμαχίαν γὰρ δεῖμε πῶ ἑορτὴν λέγειν
ὅτι ἡ ἀθηναία· ἰσταίαν δ' ὁ ὀρυθραῖος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος ἱστοριῶν διηγούμενος ὡς

ἡ κνώπου βασιλείαν λῦσαι τῶν ἐκείνου κολάκων κατελύθη φησὶ καὶ ταῦτα· κνωπῷ μαντευομένῳ περὶ σωτηρίας, ὁ θεὸς ἔχρησε φεύγειν δρυμὸν δολίῳ· καὶ μετὰ ταῦτα ὁρμήσαντος αὐτὸν εἰς δελφούς, οἱ πλὴν βασιλείαν αὐτοῦ καταλῦσαι βουλόμενοι ἵν' ὀλιγαρχίαν καταστήσωνται. ἦσαν δ' οὗτοι, ὀρτύγιος καὶ ἵρος καὶ ἔχαρος· οἱ ἐκαλοῦντο δι' ἃ καὶ περὶ τὰς θεραπείας εἶναι τῶν ἐπιφανῶν πρόσοινες καὶ κολακικοί· συμπολεύοντες δὲ τῷ κνωπῷ ὡς ἤδη πόρρω τῆς γῆς ἦσαν, στήσαντες μὲν κνωπὸν ἔρριψαν εἰς τὸ πέλαγος· καὶ καταχασάμενοι εἰς χῖον καὶ λιώδαμιν παρὰ τῶν ἐκεῖ τυράννων λαβόντες ἀμφίκλου καὶ πολυτέκνου, νυκτὸς κατέπλευσαν εἰς τὰς δρυβράς· κατὰ μὲν οὖν καὶ τοῦ κνωποῦ σῶμα ἐξεβράσθη ταῖς δρυβραῖς κατὰ πλὴν ἀκτὴν ἣ νεὼς λεόποδον καλεῖται· τῆς δὲ γυναικὸς τοῦ κνωποῦ κλεονίκης περὶ τὴν τοῦ σώματος κηδείαν γινομένης, ἣν δὲ ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγομένη ἀρτέμιδι σοφίᾳ, ἰβαίφνης ἀκούεται σάλπιγγος βοὴ καὶ καταλυφθέντος τοῦ ἀστεος, ὑπὸ τῶν περὶ μὲν τὴν ἑορτήν, πολλοὶ μὲν ἀναιροῦνται τῶν τοῦ κνωποῦ φίλων. καὶ ἡ κλεονίκη μαθοῦσα, φεύγει εἰς κολοφῶνα· οἱ δὲ περὶ τὴν ἑορτὴν τύραννον, ἔχοντες πλὴν ἐκ χίου λιώδαμιν, τοὺς ἐπισταμένους αὐτῶν τοῖς πράγμασι διέφθειρον· καὶ τοὺς νόμους καταλύσαντες, αὐτοὶ διῆπον τὰ κατὰ πλὴν πόλιν· ἐντὸς τείχους οὐλάκα δεχόμενοι τῶν δημοτῶν· ἔξω δὲ πρὸ τῶν πυλῶν δίκαστήριον κατασκευάσαντες, τὰς κρίσεις ἐποιοῦντο· ἀλουργὰ μὲν ἀμπεχόμενοι πολυβόλακα καὶ χιτῶνας ἀδεδυκότες περὶ πορφύρους· ὑπεδέδεντο δὲ καὶ πολυχιδῆ σάλια περὶ τοὺς πόδας. τὰ δὲ χειμῶνος ἀντὶ γυναικείοις ὑποδήμασι διετέλουν περὶ τοιοῦτοι κόμας τε ἔτρεφον καὶ πλοκαμίδας ἔχειν ἤσκουν διειλημμένοι τὰς κεφαλὰς διαδήμασι μηλίνοις, καὶ πορφυροῖς· εἶχον δὲ καὶ κόσμον ὁλόχρυσον, ὁμοίως ταῖς γυναιξίν, ἀναγκάζόν τε τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν τοὺς δὲ παραθλουχεῖν· τοὺς δὲ, τὰς ὁδοὺς ἀκκαθαίρειν· καὶ τῶν μὴ τοὺς ἰδίας εἰς τὰς κοινὰς συνουσίας μετεπέμποντο· τοῖς δὲ τὰς ἰδίας γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἄγειν παρήγγελλον· τοὺς δ' ἀπειθοῦντας ταῖς ἐσχάταις τιμωρίαις περιέβαλλον· ἐδέοις τῶν ἐκ τῆς ἐταιρείας αὐτῶν ἀχθαίροι, συνάγοντες τοὺς πολίτας μετὰ γυναικῶν καὶ τέκνων, ἀναγκάζον θρηνεῖν τοὺς ἀχθαιομένους· καὶ στερνοτυπεῖσθαι μετὰ βίας· καὶ τοσοῦτο ἐξύβρικε μέγα ταῖς φωναῖς ἐφεστηκὼς μαστιγοφόρου τοῦ ταῦτα ποιεῖν ἀναγκάζοντος· ἕως ἱππότης ὁ κνωποῦ ἀδελφὸς μετὰ δυνάμεως ἐπελθὼν ταῖς δρυβραίοις ἑορτῆς οὔσης τῶν δρυβραίων προσβοηθούντων ἐπῆλθε τοῖς τυράννοις, καὶ πολλοὺς ἀνασάμενος τῶν περὶ αὐτοὺς, ὀρτύγιον μὲν φεύγοντα συνεκόντησε καὶ τοὺς μετὰ τούτου· τὰς δὲ γυναῖκας αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα δεινῶς ἀνασάμενος πλὴν παιδὸς ἀλθιθέρωσεν· ἐκ δύπων οὖν ἁπάντων ἔστι συνιδεῖν ἄνδρες φίλοι, ὅσων κακῶν αἰτία γίνεται κολακεία τῷ βίῳ· καὶ θεόπομπος ἐν τῇ συνεχαιδεκάτῃ τῶν φιλιππικῶν φησὶν ἀγαθοκλέα δοῦλον γενόμενον· καὶ τῶν ἐκ θετταλίας πενήτων φίλιππος μέγα παρ' αὐτῷ δυνάμενον διὰ πλὴν κολακείαν· καὶ ὅτι ἐν δείπνοις συνὼν αὐτῷ, ἤρξατο καὶ γέλωτα παρεισφέρειν, ἀπέστειλε διαφθορεῖν τοὺς περὶ αὐτὸν καὶ τῶν ἐκείνου πραγμάτων ἐπιμελησόμενον. διόνυσον δ' εἶχεν ἀεὶ περὶ αὐτὸν ἀνθρώπους ὁ μακεδών· δι' ἃς διὰ φιλοποσίαν· καὶ βωμολοχίαν πολὺν χρόνον ὡς τὰ πολλὰ συνδιέτριβε καὶ συνῴκησε περὶ τῶν μεγίστων βουλόμενος· ἴσμεν δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ τάδε· ἡγήσανδρος ὁ δελφὸς ὡς δεῖς ἀθηναίοις εἰς ἣν διόμεων ἡράκλειδον ἀθροιζομένοις δεῖς τὰ γέλοια λέγουσιν, ἀπέστειλεν ἱκανὸν κόρμάλιον, καὶ προσέταξε πεισίαν ἀναγράφοντας τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν ἀποστέλλειν πρὸς αὐτόν. θεόπομπος δ' ἐν ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ ἱστοριῶν δεῦς θετταλοὺς φησὶν εἰκότως ὁ φίλιππος ἀνολάστους ὄντας, καὶ περὶ ὃν βίον ἀσελγεῖς, συνουσίαν αὐτῶν κατεσκεύαζε. καὶ πάντα τρόπον χρήσεσθαι αὐτοῖς ἐπειράτο· καὶ γὰρ ὀρχούμενος καὶ κωμάζων τὴν πᾶσαν ἀνολασίαν ὑπεμένων· ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος· καὶ ἡνίκ' ἐπάσχην ἡμέραν μεθυσκόμενος, καὶ χαίρων τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς πρὸς ταῦτα συντείνουσι καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῖς βωμολοχουμένοις καὶ τὰ γέλοια λέγουσι καὶ ποιοῦσι καὶ πολεμίους τῶν θετταλῶν τῶν αὐτῷ πολιτευσαμένων ἢ τοῖς δωρεαῖς, τὰ παρασκευάζοντα ἐποίει καὶ ὁ σικελιώτης διονύσιος ὡς βουλὸς ὁ κωμῳδοποιὸς παρεῖσιν ἐν τῷ τυράννου ὁμωνύμῳ δράματι.

ἀλλ' ἔστι τοῖς σκώμμασιν αὐθαδέστερος
καὶ τοῖς κόλαξι πᾶσι τοῖς σκώπτουσί τε
λύτον ἀόργητος· κεῖται δὲ
τούτους μόνους ἐλευθέρους ἢν δοῦλος ᾖ.

ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς ἀποβάλλοντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ κύβους καὶ τὴν τοιαύτην ἀκολασίαν, οὐ μόνον ὁ διονύσιος ἀπελάμβανεν, ἀλλὰ καὶ ὁ φίλιππος· ἴσμεν δὲ περὶ ἑκατέρου θεόπομπος μὲν ἐν τῇ συνεχαιδεκάτῃ τῶν φιλιππικῶν οὕτως· φίλιππος τοὺς μὲν κομίζας τὰ ἤθη καὶ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους ἀπεδοκίμαζε· τοὺς δὲ πολυτελεῖς καὶ ζῶντας ἐν κύβοις καὶ μέθαις ἐπαινῶν ἔλεμα· τοιγαροῦν οὐ μόνον αὐτοὺς τοιαῦτα ἔχειν παρεισφέρειν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλης ἀδικίας καὶ ἀσελγείας ἀθλητὰς ἐποίησεν. τί γὰρ τῶν αἰσχρῶν ἢ δεινῶν αὐτοῖς οὐ προσῆν ἢ τί τῶν καλῶν καὶ ἀσταθμήτων οὐκ ἀπῆν. οὐχ οἱ μὲν ξυρούμενοι καὶ λειαινόμενοι διετέλουν ἄνδρες ὄντες· οἱ δ' ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι πώποτε ἔχοντες καὶ τοιγοῦν μὲν δύο καὶ τρεῖς ἐπαιρόμενοι. αὐτοὶ δὲ τὰς αὐτὰς ἐκείνοις χρήσεις ἑτέροις παρεῖχον· ὅθεν δικαίως ἄν τις αὐτοὺς οὐχ ἑταίρους, ἀλλ' ἑταίρας ὑπέλαβεν· οὐδὲ στρατιώτας· ἀλλὰ καμαιτύπας προσηγόρευσεν· ἀνδροφόνοι γὰρ πλὴν φύσιν ὄντες, ἀνδρόπορνοι ἦν τρόπον ἦσαν· πρὸς δὲ τούτοις, αὖτε μὲν τοῦ νήφειν, ἦν μεθύειν καὶ παίειν· αὖτε δὲ τοῦ κομίζειν ζῆν, ἁρπάζειν καὶ φονεύειν ἐζήλωσε· καὶ δὲ μὲν ἀληθεύειν καὶ

ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν, οὐκ οἰκεῖον αὐτῶν ἐνόμιζον· τὸ δ' ἐπιορκεῖν καὶ φενακίζειν ἐν τῷ σιμοτάτῳ ὑπελάμβανον καὶ τῶν μὲν ὑπαρχόντων ἠμέλουν· τῶν δὲ ἀφύντων ἐπεθύμουν· καὶ τοῦτο μέρος τί τῆς εὐρώπης ἔχοντες· ὅσους μὲν γὰρ τοὺς ἐταίρους οὐ πολεμίους ὄντας κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ὀκτακισχιλίους, οὐκ ἐλάττω καρπίζεσθαι γῆν, ἢ μυρίους τῶν ἑλλήνων τοὺς τὴν ἀρίστην καὶ πολεμικὴν χώραν κεκτημένους καὶ πολλὰ διονυσίου δὲ τοῦ παρασπόνδησαι ἰσορρεῖ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς ταῖς εἴκοσι, διονύσιος ὁ σικελίας τύραννος τοὺς ἀποβαλλόντας τὰς οὐσίας εἰς μέθας καὶ κύβους καὶ πλοῦτον τοιαύτην ἀκολασίαν, ἠβούλετο γὰρ ἅπαντας εἶναι διεφθαρμένους καὶ φαύλους· οὓς καὶ δημήτριος ὁ πολιορκητὴς φιλόγελως ἦν ὡς ἰσορρεῖ φίλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἰσορίων· ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ γράφει οὕτως· ὥσπερ ἑώρα δημήτριος τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ἐπιχορμένους δημητρίου μὲν μόνου βασιλέως· πτολεμαίου δὲ μόνου ναυαρχοῦ· λυσιμάχου δὲ χαλκοφύλακος· σελεύκου δ' ἐλεφαντάρχου καὶ ταῦτα οὕτως οὐ τὸ τυχὸν σιωπῶντος· μῖσος· ἡρόδοτος δέ φησιν ἅπασιν αἰγυπτίων βασιλέα παιγνίμονα ἐόντα σκώπτειν τοὺς συμπότας· καὶ ὅτι ἰδιώτης φησὶν ἦν φιλοπότης ὑπῆρχε καὶ φιλοσκώμμων· καὶ οὐ κατεσπουδασμένος ἀνήρ· νικόλαος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἐνενηκοστῇ τῶν ἰσορίων, σύλλαν φησὶν ἐν ρωμαίοις στρατηγὸν οὕτω χαίρειν μίμοις καὶ γελωτοποιοῖς φιλόγελων γενόμενον, ὡς καὶ πολλὰ γῆς μέρη αὐτοῖς χαρίζεσθαι τῆς δημοσίας· ἐμφανίζουσι δ' αὐτοῦ τὰ περὶ ταῦτα ἱλαρὰ αἱ ὑπ' αὐτοῦ γραφεῖσαι στατυεικαὶ κωμῳδίαι τῇ παιζούσῃ φωνῇ· πρωτογόνους δέ φησι θεόφραστος ἐν τῷ περὶ κωμῳδίας φιλογέλως ὄντας ἀχρείους δὲ πρὸς τὰ σπουδαιότερα τῶν πραγμάτων καταφυγεῖν ἐπὶ δ' ἀδελφοῖς μαντεῖον ἀπαλλαγῆναι βουλομένους τὸ πάθους καὶ τὸν θεὸν ἀπελθεῖν αὐτοῖς· ἣν θύοντες τῷ φοβεσθῶνι ταῦρον ἀγελαστεὶ ζῶντα ἐμβάλλωσιν εἰς πηγὴν θάλατταν παύεσθαι· οἱ δὲ δεδιότες μὴ διαμαρτῶσι τοῦ λογίου τοὺς παῖδας ἐκώλυσαν παρεῖναι τῇ θυσίᾳ· μαθὼν οὖν εἰς καὶ συγκατα μιχθεὶς ἐπεὶ πρῶτον ἐθέων, ἀπελαύνοντας αὐτόν· τί δή τ' ἔφη δεδοίκατε μὴ φθάσω ὑμῶν ἀνακρέψω· γελασάντων δὲ, ἔμαθον ὅτῳ δὴ θεὸν δέξαντα ὡς ἀρχὴ πολυχρόνιον ἦθος ἀμήχανον ὄζει θεραπευθῆναι· σωτηρικάτης δ' ἐν πρώτῳ κριτικῶν, ἰδιόν τι φησὶ τοὺς φαυσείους ὑπάρχειν· δοκοῦσι γοῦν ἀσκεῖν ἐκ παιδαρείων, βύθους δὲ γέλοια λέγειν· διὸ καὶ συμβέβηκεν αὐτοὺς ἀποφθέγγεσθαι πολλάκις οὐκαίρως διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς σωτήθειαν· ὥστε πάντας τοῦ κατὰ κρήτην τούτοις ἀσκηθῆναι δ' γέλοιον· τῇ δ' ἀλαζονείᾳ μετὰ τὸ κολακείαν χώραν λίσωσιν ἀλεξανδρίδης ὁ κωμῳδιοποιὸς ἐν φαρμακομαστεῖ λέγων οὕτως ὅτι ἐμὲ ἀλαζὼν τοῦτ' ἐποίησας ἀλλά τινι καὶ γὰρ αὕτη τὰς τέχνας πάσας πολὺ μετὰ τὴν κολακείαν ἥδε μὲν γὰρ διαφθείρει· φωμοκόλακες δὲ μυμμονύει ἀντιφάνης ἐν γηρυτάδῃ οὕτως· φέθυρός τε κἀλοῦ καὶ κόλαξ καὶ σαννυείων ποῖ φθείρεθ' ἑπίζηποι φωμοκόλακες· φιλημμάτων ἀπανευμένη· φωμοκόλαξ δ' ἐθ' οὗτος· φιλιτωπίδης δ' ἐν ἀπεώσει· φωμοκολακυβῶν καὶ παρεισιὼν ἀεί· κυρίως δ' ὁ κόλαξ ὠδὶ τοὔτου κεῖται· κόλον γὰρ ἡ τροφὴ ὅθεν καὶ ὁ βουκόλος· καὶ ὁ δύσκολος· ἐς ὃν δυστέριστος· καὶ σικχὸς κοιλία τὴν πλὴν τροφλὼ δεχομένη· φωμοκόλαφον δ' εἶπε φίλιππος ἐν θησεῖ οὕτως· σὲ μὲν κἀλοῦσι φωμοκόλαφον δραπέτην· τοσαῦτα τοῦ δημοκρίτου ἐπόντος καὶ πῶν αἰτήσαντος, ἐν τῷ σαμβείᾳ βουβυλίῳ, ὁ οὐλπιανὸς ἔφη καὶ τίς ὁ σαμβείας οὕτως κἠμέλλοντος ἀπραγμονολογίας πολλὰς διεξιέναι παρεφάνη πολὴ θος οἰκετῶν τὰ πρὸς πλὴν ἐσωθὴν εἰς κομίζοντες· πρὸς ὧν πάλιν ἐδημοκρίτος κατὰ τὸ ἀκόλουθον ἔφη. λέπτε ἐτὼ ἄνδρες φίλοιτε θαύμακα τῶν δούλων γένος ὡς ἔστιν ἐμπρακτὲς τοσαύτας ἐγκαλινδούμενον λιχνείας· ταύτας γὰρ ὑπερορῶσιν, οὐ μόνον δι' φόβον, ἀλλὰ καὶ κατὰ διδασκαλίαν οὐ πλὴν ἐν δουλοδιδασκάλῳ φρενακράτους· ἀλλὰ ἐθισθέντες, οὐχ ὡς ἀπειρημένου τοῦ τοιούτου καθάπερ ἐν κῷ τῇ νήσῳ, ὅταν τῇ ἥρᾳ θύωσιν· φησὶ γὰρ μακαρὶς ἐν τῇ τρίτῃ κωϊκῶν· ὅτι ὁπόταν τῇ ἥρᾳ θύωσιν οἱ κῶοι, οὔτε εἴσεισιν εἰς τὸ ἱερὸν δοῦλος, οὔτε γάυε τινὸς τῶν παρεισθυασμένων καὶ ἀντιφάνης δ' ἐν δυωκράτῳ φησὶν· ὁρᾶν τε κείμενα ἄμητας ἢ μυρῶντας· ὀρνίθιά τε ὧν οὐδὲ λαφθέντων θέμις δούλῳ φαγεῖν ὡς φασὶν αἱ γυναῖκες· ἐπικράτης δ' ἐν δυωκράτῳ ἀναγκαιοῦται ποιεῖ τινα τῶν οἰκετῶν καὶ λέγοντα

Τί γὰρ ἔχθιον ἢ παῖ παῖ κἀλεῖσθαι παρὰ πόδα. καὶ τοῦτ' ἀγενείῳ μειρακυλλίῳ τινὶ
Τὴν ἀμίδα φορεῖν ὁρᾶν τε κείμενα ἄμητας ἢ μυρῶντας, ὀρνίθιά τε.
Ὧν οὐδὲ λαφθέντων θέμις, δούλῳ φαγεῖν ὡς φασὶν αἱ γυναῖκες· ὁ δὲ χαπὴν
Γάσσειν· καλοῦσι καὶ λάμυρον ὃς ἂν φάγῃ ἢ μῶν τί βούτων

Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἰαμβείων, δῆλός ἐστιν ὁ ἐπικράτης τὰ τοῦ αὐλιφαύους μετενεικών· διὰ τί δ' ἐν τοῖς μεγαρικοῖς τὰς καλουμένας φησὶν κράμας· μεταξὺ δὲ τῆς κνίδας καὶ τῆς συμῆς εἰσιν γενομένης διαφορᾶς πρὸς συνεξορμήσασι τῷ βιόσᾳ μετὰ δ' ἐν ἐκείνῳ θαύσσειν, καὶ τῶν μὲν εἰς τὸ δωμάτιον ἀναχωρησάντων, οἱ μὲν μετὰ φόρβαντος μείναντες εἰς ἰηλυσὸν ἦλθον· οἱ δὲ μετὰ τοῦ βρύγου πλὴν καμφείδα κατέσχον· τότε λέγεται καταράσασθαι τὸν περίβρυγον τῷ φόρβαντι· καὶ διὰ ταῦτα τὰς νήσους ἀγρίας κληθῆναι ναυαγήσας δὲ ὁ φόρβας, καὶ παρθενίαν τὸ φόρβαντος καὶ τὸ τοῦ βρύγου ἀδελφὴ διανήξαθ' εἰς ἰηλυσὸν τοῦτο τὸν κατοικούμενον τόπον ῥοδίαν· καὶ αὐτοῖς τοῦτο τυχὸν θαμινὰς ὃς ἐτύγχανε κατὰ πλὴν ῥοδίαν κωμητῶν, ἦγεν ὡς ξενίσων εἰσόδιον, καὶ τὴν οἰκέτην ἀπίστειλεν ἀπαγγελοῦντα τῇ γυναικὶ τὰ πιπτόμενα

παρασκευάζειν ὡς ἄγοντος αὐτοῦ ξένους. ἐλθὼν δ' εἰς οἶκον, ὡς οὐδὲν δεῖ παρεσκευασμένον αὐτὸς ἐπιβαλὼν ἦν σῖτον ἐπὶ τὴν ἀλετῶνα καὶ τἄλλα τἀκόλουθα, ἔπειτα ἀλέσας ἔβρεχεν αὐτὸς καὶ ὁ Φόρβας οὕτως ὡθ' ἡδὺ τῷ ξενισμῷ γενέσθαι, ὡς καὶ ἦν βίον τελευτῶν ἐπίσκηψε τοῖς φίλοις. διὸ ἐλευθέρων τοὺς ἀναγισμοὺς ἐπιτελεῖν αὐτῷ. καὶ ἦν ἔθος διαμένειν ἐν τῇ θυσίᾳ τὸν Φόρβαντος ἐλεύθερον· γάρ εἰσιν οἱ διακονοῦντες. δοῦλῳ δὲ προσελθεῖν οὐκ ἔξεστιν ὅσιον. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ οὐλύμπου προβεβλημένων, καὶ ἦν πεὶ τοὺς οἰκέτας, φόβ' ἕπω μή τι καὶ ἡμεῖς ἀκαπέμπασμένοι ὧδε αὐτῶν, ἐξ ὧν πάλαι τυγχάνομεν ἀγνῶτες. Φόβερκράτης μὲν γὰρ ἐν ἀγείοις φησίν· οὐ γὰρ ἦν τότε οὔτε μάνης οὔτε σάκης· οὐδὲ νῦ

Δῆλος ἀλλ' αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντα ταὐτῇ οἰκίᾳ.
Ὥστε τὴν κώμην ὑπηχεῖν θεσσαλικοῖς τοῖς μύλαις.
οὐκ ἔστι δοῦλων ὥγαθὲς οὐδαμοῦ πόλις.
γολοὶ δὲ νῦν μὲν εἰσὶν οὐκ ἐλεύθεροι
ἀγορᾶς κέχρηνται. ἦν γὰρ οἷα καττέφει
τῆς σοφῆς ἐν τῇ τῶν ἰσοριῶν συνθήκῃ, φόλλους πινὰς ἑαυτῶν οὐ δυναμένους πρόεσθαι δέᾳ δὲ τῆς διαβολᾶς ἀθρόους, ἐπιδοῦναι ἑαυτοὺς εἰς πλῆθος τῶν σωτεπτοδόων ὑπηρεσίαν ὅπως παρ' ἐκείνων τυγχάνοντες τῆς εἰς τὰ ἀναγκαῖα ἐπιμελείας αὖθις πάλιν ἀποδιδῶσιν ἐκείνοις δι' αὐτῶν ἃ πορίζωσιν ὑπηρετεῖν δυναθοί· καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ, μαριανδηνοὶ μὲν ἡρακλεώταις ὑπετάγησαν διατέλους ὑποχόμενοι ἀπτεύσειν παρέχοιεν αὐτοῖς τὰ δέοντα προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πράσιν ἔξω τῆς ἡρακλεωτῶν χώρας. ἀλλ' ἐν αὐτῇ μόνον τῇ ἰλίᾳ χώρᾳ. τάχ' οὖν δέᾳ δῆτα καὶ θυφορείων ὁ ἐποποιὸς τοὺς μαριανδηνοὺς δωροφόρους κέκληκεν. δωροφόροι καλέονται ὑποφειάσαντες ἀνακτᾶσ'. λέγει δὲ καὶ καλλίστρατος ὁ ἀριστοφάνους ὅτι τοὺς μαριανδυνοὺς ὠνόμαζον μὲν δωροφόρους, ἀφαιροῦντες δὲ πικρὸν τῆς ἀπὸ τῶν οἰκετῶν προσηγορίας. καθάπερ ὠαρτιάται μὲν ἐποίησαν ἀπὸ τῶν ἑλώτων. θετταλοὶ δ' ἀπὸ τῶν πενεστῶν. κρῆτες δ' ἀπὸ τῶν κλαρωτῶν καλοῦσι δὲ οἱ κρῆτες τοὺς μὲν κατὰ πόλιν οἰκέτας, χρυσωνήτους. ἀμφαμιώτας δὲ, τοὺς κατ' ἀγρὸν ἐγχωρίους μὲν ὄντας δουλωθέντας δὲ κατὰ πόλεμον δέᾳ δὲ κληρωθῆναι δὲ, κλαρώτας. ὁ ἔφορος δ' ἐν τρίτῃ ἰσοριῶν κλαρώτας φησὶ κρῆτες καλοῦσι τοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ νομίου ἀπὸ αὐτῶν κλήρου. τοὺς δ' εἰσὶ νομισμοί τινες ἑορταὶ ἐν κυδωνίᾳ. ἐν αἷς οὐκ εἰσίασιν εἰς τὴν πόλιν ἐλεύθεροι. ἀλλ' οἱ δοῦλοι πάντων κρατοῦσι. καὶ κύριοι μαστιγοῦν εἰσι τοὺς ἐλευθέρους σωσικράτης δ' ἐν δευτέρῳ κρητικῶν, τὴν μὲ κοινὴν φησὶ δουλείαν οἱ κρῆτες καλοῦσι μνοίαν. τὴν δὲ ἰλίαν ἀφαμιώτας. τοὺς δὲ περιοίκους ὑπηκόους τὰ παρὰ πολίσια ἰσορεῖ καὶ σωσιάδας ἐν τετάρτῳ κρητικῶν. θετταλῶν δὲ λεγόντων πενέστας τοὺς μὴ γόνῳ δούλους, δέᾳ πόλεμον δ' ἁλωτούς, θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἀχρησάμενος τῇ φωνῇ φησί. θεωότου πενέστου ῥυστὰ βουλευτήρια. φιλοκράτης δ' ἐν δευτέρῳ θετταλικῶν εἰ γνήσια τὰ συγγράμματα καλεῖσθαι φησὶ τοὺς πενέστας μὴ θετταλοικέτας. ἀρχέμαχος δ' ἐν τῇ ζ' τῆς βοιωτικῶν, βοιωτῶν φησι τῶν πρὸ αὐλικαίαν κατοικησάντων, οἱ μὲν ἀπάραντες εἰς τὴν βοιωτίαν, ἀλλ' ἐμφυλοχωρήσαντες, παρέδωκαν ἑαυτοὺς τοῖς θετταλοῖς δουλεύειν κατ' ὁμολογίαν· ἐφ' ᾧ οὔτε ἐξάξουσιν αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας, οὔτε ἀποκτενοῦσιν. αὐτοὶ δὲ τὴν χώραν αὐτοῖς ὀργαζόμενοι· τὰς συντάξεις ἀποδώσουσιν· οὗτοι οὖν οἱ κατὰ τὰς ὁμολογίας καταμείναντες, καὶ παραδόντες ἑαυτοὺς, ἐκλήθησαν τότε μενέσται. καὶ πενέσται. καὶ πολλοὶ τῶν κυρίων ἑαυτῶν εἰσὶν ὑποπρώτοροι. καὶ ὑπερπίθης δὲ ὁ φείξω, λάτειαν αὐτοὺς ὀνομάζει δέᾳ τούτων. λάζρις πενέστης μὲν ἀρχαίων δόμων, πίρασιος δὲ ὁ ταυρομενίτης ὁ τῆς ὀκτῆς τῶν ἰσορείων, οὐκ ἦν φησὶ πάζριον τοῖς ἕλλησιν ἔτι ἀργυρωνήτων δὲ παλαιὸν διακονεῖσθαι γράφων οὕτως. καὶ ὅλου δὲ ἐκτῶντο ἦν ἀριστοτέλη δημαρτηκέναι τῶν λοκρικῶν ἐθῶν· οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι τοῖς λοκροῖς, ὁμοίως δὲ οὐδὲ φωκεῦσιν, οὔτε θεραπαίνας οὔτε οἰκέτας. πολὺν ἐγχρόνων. ἀλλὰ πρώτῃ τῇ φιλομήλᾳ γυναικὶ τὸν καταλαβόντες ἀδελφοὺς, δύο θεραπαίνας ἀκολουθῆσαι. παρεπλησίως δὲ καὶ μνάσωνα ἦν τὸν ἀριστοτέλους ἑταῖρον χιλίους οἰκέτας κτησάμενον διαβληθῆναι παρὰ τοῖς φωκεῦσιν· ὡς τοσούτου τὸν πολιτῶν πλῆθος ἀναγκαίαν τροφὴν ἀφηρημένον· εἰθίσθαι γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις ἀκκοῦς διακονεῖν τοὺς νεωτέρους τοῖς πρεσβυτέροις· πλάτων δ' ἐν ἕκτῳ νόμων φησὶ τὰ τῶν οἰκετῶν χαλεπὰ πάντη. ὧδον γὰρ πάντων ἑλλήνων ἢ λακεδαιμονίων ἀλωτίαν πλείστην ἀπορίαν παρέχοι τ' ἂν. καὶ ὀρθίοις μὲν ὡς οὐ τοῖς δ' οὐκ οὐ γε τοῦτο ἔστιν. ἐλάττων δὲ ἡρακλεωτῶν δουλεία τῆς τῶν μαριανδηνῶν καὶ τασδουλώσεως ὄρινα ἔχειν δ. θετταλῶν δ' αὖ πενεστικὸν ἔθνος. εἰς ἃ μὴ πάντας ἀποβλέψαντας ἡμᾶς. τί χρὴ φρονεῖν περὶ κτήσεως οἰκετῶν. οὐ γὰρ ὑγιὲς οὐδὲν ψυχῆς δούλης. οὐ δεῖ γ' οὐδὲν ὑγιὲς πιστεύειν αὐτοῖς ἔν νοσῶν κεκτημένον. ὁ δὲ σοφώτατος τῶν φιλοσόφων φησὶν,

Ἥμισυ γάρ τε νόος ἀπαμείρεται εὐρύοπα Ζεύς.

Ἀνδρῶν οὓς ἂν ἕλῃ κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσι. καλεῖν οὖν ὦ κτῆμα ὀργῷ πολλάκις ἐπιδέδεικται. περί τε τὰς μεσηνίων συνωμοσίας ἀποστάσεις καὶ περὶ τὰς τῶν ἐκ μιᾶς φωνῆς πολλοὺς οἰκέτας κτωμένων φόβους ὅσα καὶ συμβαίνει. καὶ ἔτι τὰ τῶν λεγομένων περὶ δούλων περὶ πλοῦ ἰταλίαν παντοδαπῶν κλοπῶν ὄργια καὶ παθήματα. πρὸς ἃ, τις ἅπαντα βλέψας, διαπορήσειε, τί χρὴ ὁρᾶν περὶ ἁπάντων τούτων. δύο δὴ λείπεσθον μηχαναὶ μὴ παρίωτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας δου-

λύσειν ἀσυμφώνους τὲ ὅτι μάλιστα εἰς λωάμιν. χρέφειν δ' αὐτοὺς ὀρθῶς μὴ μόνων ἐκείνων σίτῳ. πολέον δ' ἐαυτῶν προτιμῶντας ὑβρίζειν τε ἥκιστα εἰς αὐτοὺς κωλάζειν δὲ ἐν μάχῃ δούλους δεῖ. καὶ μὴ νουθετοῦντας ὡς ἐλευθέρους θρύπτεσθαι ποιεῖν. πλὴ δὲ οἰκέτου πρόρρησιν χρὴ ἀρδὴν ἐπίταξιν πᾶσαν γίγνεσθαι καὶ μὴ πρὸς παίζοντας μηδὲ μὴ μηδὲ μῶς οἰκέτας μήτ' οὖν θηλείας μή τε ἄῤῥενας. ἃ δὴ πρὸς δούλους φιλοῦσι πολλοὶ σφόδρα ἀσκόπως θρύπτοντες, χαλεπώτερον ἀπεργάζεσθαι φύσιν ἐκείνοις τε ἄρχεσθαι καὶ ἑαυτοῖς ἄρχειν, πρώτους δ' ἐτῶ τῶν ἑλλήνων οἶδα ἀργυρωνήτοις δούλοις χρησαμένους χίους. ὡς ἰσορεῖ θεόπομπος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν. χῖοι πρῶτοι τῶν ἑλλήνων μετὰ λακεδαιμονίους ἐχρήσαντο δούλοις. τὴν μέντοι κτῆσιν αὐτῶν οὐ φέρουσιν αὐτὸν τρόπον ἐκείνοις. λακεδαιμόνιοι μὲν γὰρ καὶ θετταλοὶ φανήσονται ἁπάντων σφόδρα δουλαγωγήσαντες πλὴ δουλείαν ἐκ τῶν ἑλλήνων τῶν οἰκοφύτων πρότερον πλὴ χώραν ἣν ἐκεῖνοι νῦν ἔχουσιν ἀρχαίων. θετταλοὶ δὲ περραιβῶν καὶ μαγνήτων. καὶ προσηνέχθησαν τοὺς καταδουλωθέντας οἱ μὲν ἕλωτας. οἱ δὲ πενέστας. χῖοι δὲ βαρβάρους κέκτηνται πρὸς οἰκέτας καὶ τιμὴν αὐτῶν καταβάλλοντες. ὁ μὲν οὖν θεόπομπος ταῦθ' ἱστόρησεν. ἐτῶ δὲ τοῖς χίοις ἡγοῦμαι διὰ ταχέων μεσῆσαι δαιμόνιον χρόνοις γὰρ ὕστερον ὀλεμήθησαν διὰ δούλους. νυμφόδωρος γοῦν ὁ συρακούσιος, ἐν τῷ τῆς ἀσίας παρέπλω τάδ' ἱστορεῖ περὶ αὐτῶν. τῶν χίων οἱ δοῦλοι ἀφεστράσκησαν αὐθρῦς καὶ εἰς τὰ ὄρη ὁρμώμενοι τὰς ἀγροικίας ἑαυτῶν, καὶ ἐποιοῦσιν πολλοὶ συναθροιζόντες, ἡ γὰρ νῆσος ὅλη εὐρεχεία καὶ κατάλληλος. μικρὸν δὲ πρὸ ἡμῶν οἰκέτην τινὰ ὧν μυθολογοῦσιν αὐτοὶ οἱ χῖοι, ἀποστάντα ἐν ταῖς ὄρεσι τὰς διαῤῥιβὰς ποιεῖσθαι. ἀσφαλεῖον δέ τινα ὄντα καὶ τὰ πολέμια τῇ ψυχῇ τῶν σφετέρων ἀφικνεῖσθαι ὡς αὐτὸν βασιλέα στρατεύμασι. καὶ πολλάκις τῶν χίων ἐπιστρατευσάντων ἐπ' αὐτὸν καὶ οὐδὲν αὐτοῖς δυναμένων, ἐπεὶ αὐτοὺς ἐώρα μάτην ἀπολυμαίνοντας ὁ σφετεριστὴς, ὅτῳ γ' ἂν ὄνομα αὐτῷ σφετέρᾳ λέγει πρὸς αὐτοὺς τάδε. ὑμῖν ὦ χῖοί τε καὶ κύριοι ἐστὸν μὲν γινόμενον πρᾶγμα παρὰ τῶν οἰκετῶν ἀδέποτε μὲν παύσεται. πῶς γὰρ ὁ πότε κατὰ χρησμὸν γίνεται θεοῦ δόντος. ἀλλ' ἐὰν ἐμοὶ πειθήσεσθε καὶ ἐᾶτε ἡμᾶς ἡσυχίαν ἄγειν, ἐτῶ ὑμῖν ἔσομαι πολλῶν ἀγαθῶν ἀρχηγός. ἀπειλημμένων οὖν τῶν χίων πρὸς αὐτὴν καὶ ἀνοχὰς ποιησαμένων χρόνον τινὰ, κατασκευάζεται, μέρα καὶ σταθμὰ καὶ σφραγῖδα ἰδίαν. καὶ δείξασα τοῖς χίοις ἔφη. διότι λήψεσθε ὅταν παρέχητε ὑμῶν λαμβανωτοὺς τοῖς μέτροις καὶ σταθμοῖς. καὶ λαβὼν τὰ ἱκανὰ, ταύτῃ τῇ σφραγῖδι τὰ τίμια σφραγισάμενος καταλείψω. τοὺς δ' ἀποδιδράσκοντας ὑμῶν δούλους, ἀνακείνας πλὴ αἰτίαν, ἐὰν μέν μοι δοκῶσιν ἀνήκεστόν τι παθόντες ἀποδιδρασκέναι ἔξω μετ' ἐμαυτοῦ. ἐὰν δὲ μηδὲν λέγωσι δίκαιον ἀποπέμψω πρὸς τοὺς δεσπότας. ἐρῶντες οὖν οἱ λοιποὶ οἰκέται τοὺς χίους ἡδέως τὸ πρᾶγμα προσδεξάμενοι, πολλῷ ἔλαττον ἀποδιδράσκουσιν, φοβούμενοι πλὴ ἐκείνου κρίσιν. μὴ ὄντες δὲ μετ' αὐτῆς σφραγῖδος πολὺ μᾶλλον ἐφοβοῦντο ἐκεῖνον ἢ τοὺς ἰδίους αὐτῶν δεσπότας. μὴ πάντ' αὐτῷ τὰ δέοντα ἐποίουν πειθαρχοῦντες ὡς αὖ στρατηγῷ ἐπιμωρεῖσθαι γὰρ τοὺς ἀπειθοῦντας. καὶ οὐθενὶ ἐπέτρεπε συλᾶν ἀγρὸν, οὐδὲ ἄλλο ἀδικεῖν οὐδὲ ἕν, ἀλλὰ τ' αὐτοῦ γνώμης. ἐλάμβανε δὲ ταῖς ἑορταῖς ἐπιπορευόμενος ἐκ τῶν ἀγρῶν οἶνον καὶ ἰσχάδας τὰ καλῶς ἔχοντα, ὅσα δ' αὖ αὐτοῖς δοίησαν οἱ κύριοι, καὶ ἔστιν ἅ οἷσθοιτο ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ ἢ σφίσιν ἀπασκευάζοντα, ἐπιμωρεῖτο. εἶτ' ἐκήρυξε γὰρ ἡ πόλις χρήματα δώσειν πολλὰ ᾧ αὐτὸν λαβόντι, ἢ πλὴ κεφαλὴν ἡμίσεσιν. οὗτος ὁ σφετεριστὴς περισβύτερος γενόμενος, καλέσας ἐν δρώμενον ἐν ἑαυτοῦ εἴς τινα τόπον λέγει αὐτῷ. ὅτι ἐτῶ σε πάντων ἀνθρώπων ἠγάπησα μάλιστα καὶ σύλλογοι εἰ μὴ παῖς καὶ υἱὸς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα. ἐμοὶ μὲν δὴ χρόνος ἱκανὸς βεβίωται. σὺ δὲ νέος εἶ καὶ ἀκμὴν ἔχεις τῆ ζωῆ. τί οὖν ἐστιν. ἀνδρασι δεῖ γενέσθαι καλὸν ἠγαθόν. ἐπεὶ γὰρ ἡ πόλις τῶν χίων δίδωσι τῷ ἐμὲ ἀποκτείναντι χρήματα πολλὰ μὴ ἐλευθερίαν ὑπισχνεῖται, δίδοσι ἀφελόντα μου πλὴ κεφαλὴν, εἰς χίον ἀπενεγκεῖν. καὶ λαβόντα παρὰ τῆ πόλεως τὰ χρήματα, δυσὶ μοναῖν. αὖθις λέγοντος δὲ τοῦ νεανίσκου πεῖσαι αὐτὸν ζῆν τοῦτο ποιῆσαι. καὶ ὃς ἀφελόμενος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν, λαμβάνει παρὰ τῶν χίων τὰ ἐπικηρυχθέντα χρήματα καὶ θάπτει τὸ σῶμα τοῦ σφετέρου, εἰς πλὴ ἰδίαν ἐχέρσωσιν. καὶ οἱ χῖοι πάλιν ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀδικούμενοι καὶ διαρπαζόμενοι, μνησθέντες τῆς τοῦ τετελευτηκότος ἐπιεικείας, ἥρωον ἱδρύσαντο κατὰ πλὴ χώραν. καὶ ἐπωνόμασαν, ἥρωος βουμνοῦς. καὶ αὐτῷ ἔτι καὶ νῦν οἱ σφετέρᾳ ἀποφέρουσιν ἀπαρχὰς πάντων ὧν ἀφέλοντο. φασὶ δὲ καὶ καθ' ὕπνους ἐπιφαινόμενον πολλοῖς τῶν χίων προσημαίνειν οἰκετῶν ἐπιβουλάς. καὶ οἷς ἂν ἐπιφανῇ, οὗτοι θύουσιν αὐτῷ ἐλθόντες ἐκεῖ ἔνθ' ἐν τόπον οὗ ἥρωον ἐστὶν αὐτοῦ. ὁ μὲν οὖν νυμφόδωρος ταῦτα ἱστόρησεν. ἐν πολλοῖς δὲ ἀντιγράφοις οὐ ὀνόματος αὐτὸν καλούμενον οὐχ εὕρον. οὐδὲ ἐν ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶμαι. οὐδὲ ὁ καλὸς ἡρόδοτος ἱστόρησεν τοῦτο παντὸς τοῦ χίου. καὶ ὧν ἐκεῖνος ἔπαθεν δικαίως ἐλευθερῶν παίδων ἐκ γάμου ποιησάμενος καὶ τούτου ἀποδεδεμένος. νικόλαος δ' ὁ τοῦτο παντικὸς καὶ φασηλίτης, ὁ στωϊκὸς ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐκάστοτε τοῦ χίους φησὶν οὐ ἀνδραποδιστὰς ὑπὸ μιθριδάτου τοῦ καππάδοκος παραδοθῆναι τοῖς ἰδίοις δούλοις δεδεμένους, ἵν' εἰς πλὴ κόλχων γῆν καταπεμφθῶσιν. οὕτως αὐτοῖς ἀληθῶς ἦ δαιμόνιον ἐμπεσεῖν πρώτοις χρησαμένοις ὠνητοῖς ἀνδραπόδοις. τῶν πολλῶν αὐτουργῶν ὄντων κατὰ τὰς διαθήκας. μή ποτ' ἂν δι' ταῦτα μὴ ἡ παροιμία χίος δικαιοτέραν ὠνήσατο. ἢ κέχρηται δὲ πολις εὐφίλοις. ἀθηναίοις δὲ καὶ τῆς τῶν δούλων προνοοῦντες τύχης, ἐνομοθέτησαν καὶ ὑπὲρ δούλων γραφὰς ὕβρεως εἶναι. ὑπερίδης γοῦν ἐν τῷ κατὰ μαντιθέα εἰκίας φησὶν εἶναι, οὐ μόνον

οὐδὲ τῶν ἐλευθέρων, ἀλλὰ μηδεμία τις εἰς δούλας σῶμα ὑβρίσει γραφὰς εἶναι κατὰ τοῦ ὑβρίσαντος· τὰ δ' μοιχεύειν καὶ λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λυκόφρονος πρώτῳ καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου. μαλακὸς δ' ἐν τοῖς σφηκίων ὄροις ἱστορεῖ ὡς πλὴν ἐφεσίων δούλοι τῶν σωμάτων ὠνήσαν χίλιοι ἐν ἀριθμὸν ὄντες· οἱ καὶ ἐν πρώτῳν ἀφεστάντες εἰς ἐν τῇ νήσῳ ὄρος καὶ πολλὰ ἐποίουν τοὺς σωμάτους ἔπει δὲ ἔκτῳ μετὰ ταῦτα ἐκ μαντείου· οἱ σώματοι ἐπείσαντο τοῖς οἰκέταις ὑμῶν σωτῆναις· καὶ ἀθρόοι ἐξελθόντες τῆς νήσου, ἐκ πολλοῦ σαντες κατέχον πλὴν ἐφεσον· καὶ οἱ ἐφέσιοι ἐκ τούτων ἐγένοντο· διαφέρει δέ φησι χρύσιππος δοῦλον οἰκέτου γράφων ἐν αὐτοτρόφῳ τοδὲ ὁ μονοίου· ὅτι ἐν τοὺς ἀπελευθέρους μὲν, δούλους ἔτι εἶναι· οἰκέτας δὲ τοῦ μὴ τῆς κτήσεως ἀφῃμένους· ὁ γὰρ οἰκέτης φησὶ δοῦλός ὅτι κτήσει κατατεταγμένος· καλοῦντες δ' οἱ ἄλλοι· ὡς μὲν κλείταρχος φησὶν ἐν ταῖς γλώσσαις ἄζοι καὶ θράποντες καὶ ἀκόλαθοι καὶ διάκονοι· καὶ ὑπηρέται· ἔτι δὲ παλμωνδε καὶ λάτρις· ἀμειρίας δὲ βρίκτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας· βρμων δὲ ἐν κριτικαῖς γλώτταις μνῶτας τοὺς συγενεῖς οἰκέτας· σέλβυκος δ' ἄζους τοὺς θεραπαίνας· καὶ τοὺς θεράποντας· ἀσφράσιν δὲ, τὸν δοῦλον καὶ βολίζειν· σίνορνα δὲ, τὸν δουλέκδουλον· ἀμφίπολον δὲ, τὴν τοδὲ τὴν διακονίαν θεράπαιναν· πρόπολον δὲ, τὴν προπορευομένην· πρόξενος δ' ἐν αὐτοτρόφῳ λακωνικῆς πολιτείας, ἐπικαλεῖσθαι φησὶ χαλκίδας παρὰ λακεδαιμονίοις τὰς θεραπαίνας· ἴων δ' ὁ χῖος ἐν λαοκρίτῃ τὸν οἰκέτην τὸ δοῦλον τίθεικεν εἰπών· οἶμοι δόμων οἰκέτα κλεῖσον ὑφ' ὅρος μή τις ἐλθη ξρο τῶν· ἀχαιὸς δ' ἐν ὀμφάλῃ τοδὲ τὸ σατύρου λέγων φησὶν ὡς δοῦλος ὡς δοικος ἦν ἰδίως λέγων ὡς χρησὸς ἐς τοὺς δούλους ὅτι μὴ τοὺς οἰκέτας· ὅτι δὲ οἰκέτης ἐστὶν ὁ κατὰ πλὴν οἰκίαν διατρίβων καὶ ἐλεύθερος ἦ, κοινὸν οἱ δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ τοδὲ τὸ ἀρχαίᾳ βίου διαλεγόμενοι, ὅτι οὐκ ἦν τότε δούλων χρεία, πολὺς ἐκτίθενται κρατῖνος μὲν ἐν πλούτοις· οἷς δὴ βασιλῆς κρόνος ἐπὶ δ' παλαιὸν ὅτε τοῖς ἀρότοις ἠσχαλίζον· μᾶζαι δ' ἐν ταῖσι παλαίστραις· αἰγινᾶται κατεβέβλητο· σρυπεπεῖς βώλοις τε κομῶσαι· κρατὶς δ' ἐν θηρίοις· ἔπειτα δοῦλον οὐδὲ εἷς κεκτήσεται οὐδὲ δοῦλην· ἀλλ' αὐτὸς αὐτῷ δητ' ἀνὴρ χέρας διακονήσει· οὐ δῆτα· ὁ δοιπόρου, τὰ τ' ταῦτα πάντ' ἐτῶ ποιήσω· τί δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλεῖον πρόσεισιν αὐθέκαστον τ' σκευαρίῳ· ὅταν καλῆτι παραλιθῶ· βάπιζα αὐτὴ παρασκευάζεσαυτήν· μάλ τε δυλακίσκε ἔγχει κύαθε· ποῦ σ' ἔκ κύλιξ, λίαν νίζουσα σεαυτήν· ἀνάβαινε μάζα· πλὴ χύτραν χρὴ ἐξάραντα τοῦτλα χθὲς καθίζε· ἀλλ' οὐδέποτ' ἀπὸ θάτερ' ὀπὸς εἶμι· οὐκοῦν μεταστρέψασ' σεαυτὴν ἀλείπαζ' εἰσαλείφων· ἐξῆς δὲ μετὰ ταῦτα ὁ τὸν σαυτίον γύπῳ παραλαμβάνων λόγον, φησὶν

Ἀλλ' αὐτίδες γ' ἐτῶ γὰρ αὐτὰ πάμπαλιν — Τὰ θερμὰ λουτὰ πρῶτον ἄξω τοῖς ἐμοῖς
Ἐπὶ τῆς θαλάττης. ὡδ' ἐκάστω ῥᾴδιον — Εἰς πλὴν πύελον· ὄρει δὲ θ' ὕδωρ αἰνεκχέτει.
Ἔπειτ' ἀλάβαστρος ὕδατος ἥξει μύρου — Αὐτόματος ὁ ταὼγγος τε κἠ τὰ σάνδαλα.
Βέλτιον δὲ τούτων τηλεκλείδης ἀμφικτυόσι. — Λέξω γὰρ ἐγὼ βίον ἀφ' ἀρχῆς ὃν ἐτῶ θνητοῖσι παρῆν
Εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἦν, ὥσπερ ὕδωρ κατὰ χειρός.
Ἠγρὸς δ' ἔφερ' οὐδεὶς οὐδὲ νόσους· ἀλλ' αὐτόματ' ἰὼν τὰ θέοντα
Οἶνος γὰρ ἅπασ' ἔρρει χάραδρα· μᾶζαι δ' ἀρτοις ἐμάχοντο
Ῥοδὶ τοῖς στόμασι τῶν ἀνθρώπων ἱκετεύουσαι κατα πίνειν
Εἴτι φιλοῖεν τὰς λευκοτάτας· οἱ δ' ἰχθύες οἷά δ' ἰόντες
Ἐξοπτῶντες σφᾶς αὐτοὺς αὖ παρέκειν τ' ἐπὶ ταῖσι φαπίζαις
Ζωμοῦ δ' ἔρρει παρὰ τὰς κλίνας ποταμός· κρέα θερμὰ κυλίνδων·
Ὑποτεμματίων δ' ὀχετοὶ τούτων τοῖς βουλομένοισι παρῆσαν
Ὡς τ' ἀφθονία πλὴ σπάνις ἦν ἀνάδην ἁπαλῶ κατα πίνειν
Λεκανίσι καὶ σιαπάνισα παρῆν ἢ δυσματίοις κατάπασα.
Οἷ δ' αὖ παὶ δὲ κίχλαι μετὰ μυτίσκων, εἰς ἃν φάραγγ' εἰσεπέτοντο·
Τῶν δὲ πλακοῦντων ὠστιζομένων τοδὲ πλὴ γνάθον ἦν ἀλαλητός·
Μίκραι δὲ τόμοις καὶ χαυματίοις οἱ παῖδες ἀνεσχαλίζον·
Οἱ δ' ἄνθρωποι πίονδε ἦσαν τό τε καὶ μέγα χρῆμα γιγάντων·
Πρὸς τῆς δήμητρος ὑμῖν ὦ ἑταῖροι, εἰ ταῦτα οὕτως ἐγίνετο, χρεία τις ἡμῖν ἦν οἰκετῶν· ἀλλὰ γὰρ αὐτομάτους εἶναι ἐδίζοντες ἡμᾶς οἱ ἀρχαῖοι διὰ τῶν ποιημάτων ἐπαίδευον ὑωθοῦντες λόγοις· ἐτῶ δ' ἐπειδὴ ὥσπερ λαμπάδιον κατασείσαντος τοῦ θαυμασιωτάτου κρατίνου τὰ προκείμενα ἔπη καὶ ὡς οἱ μετ' αὐτὸν νόμοι μεμισάμενοι ἐπεξεργάσαντο, ἐχρισάμην τῇ τάξει τῶν δραμάτων ὡς ἐδιδάσκετο· καὶ εἰ μὴ σοχλῶ τις ὑμῖν τῶν γὰρ κωμικῶν φροντὶς οὐδὲ ἡ σμικροτάτη, ἀπομνημονεύσω κατὰ πλὴν τάξιν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις εἰρημένα ποιηταῖς· ὧν εἷς ὅστιν ὁ ἀττικώτατος φερεκράτης· ὃς ἐν μὲν τοῖς μεταλλεῦσι φησὶν

Γλούτῳ δ' ἔχειν ἦν πάντα συμπεφυρμένα. — Ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς πάντα φόπον εἰργασμένα·
Ῥοταμοὶ μὲν ἀθαρίνης· καὶ μέλανος ζωμοῦ πολέοι — Διὰ τῶν στενωπῶν τον θολυγοιῶντες ἔρρεον
Λύταισι μυσίλαισι καὶ νάστων φύφη. — Ὥστ' ἐθμαρῆ· ἦγεν αὐτὸ ματ' εἰς πλὴν σπάθην
Χωρεῖν λιπαρὰν κατὰ τὸ λαρύγγος τοῖς νεκροῖς. — Φύσκαι δὲ καὶ ζέοντες ἁλμάτων τόμοι

ἀγαθὰ αὐτόματα: κωμικὸς πενῶν. δοῦλοι. 95

γαρὰ τοῖς ποταμοῖς σίζοντες ἐκέχυτο τ' αὐτ' ὀσφράνσεως καὶ μὴν παρῆν τε μάχη μ' ὀξωπημένα
καταχυσματίοισι παντοδαποῖσιν θύζεπη. (κων. σκελίδες δ' ὀλόκνημοι πλησίοντα κερώταται
ἐπὶ πινακίσκοις. καὶ διεφθ' ἀκροκώλια ἢ δίσον ἀτμίζοντα. καὶ χόλικες βοός.
καὶ πλευρὰ δελφάκειε ἐπεξανθισμένα. χναυρόταται παρέκειτ' ἐπαμύλοις ἡδησμέναι.
γαρῆν δὲ χόνδρος χάλακτι κατανενιμμένος ἐν κατακύτλοις λευκάνασι καὶ πόνδμ',
οἷμώς ἀχρεῖς μ' ἐνταῦθα διαφθείρουσ' ἔτι γαρὸν κηλυμβαῦς ἔχτεις ἂν πάρταρον.
τί δῆτα λέξεις τἀπίλοιπ' ἢν πορπύθη. ὀπτὰ κίχλαι χθ' ἀνάβρασ' ἡρτυμέναι
γρὶ δ' ζόμ' ἐπέβην τ' ἀντιβολοῦσαι κατα πιεῖν ὑπὸ μυρρίναισι κἀνεμώναις κεχυμέναι.
τὰ δὲ μῆλ' ἐκρέμαντο τἀκλὰ τῶν κλῶν ἰλεῖν ἐπ' κεφαλῆς ἀβ οὐθενὸς πεφυκότα.
κόραι δ' ἐν ἀμπεχόναισι φριχύφοις ἁρπίως ἢ βυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι
γλήρης κύλικας οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου ἢ ντλουν δι' ὠνης βοῖσι βουλομένοις πιεῖν.
καὶ τῶν δ' ἕκαστος ἐφάνοι τὴς ἢ πόσι, δι' ὠλάσι ἐγένετ' ἐξὺς ἀβ ἀρχῆς πάλιν καὶ βοῖς πίρσαις δ' ἔφασι.
τίς δ' ἔθ' ἡμῖν τ' σῶν αὐτότ' ἢ ζυγοφορίων ἔτι χρεία. ἢ σφραιτηρῶν ἢ χαλκοτύπων. ἢ σωφρόνιστος ἢ χα-
αὐτόματοι γὰρ δι' ὧν τελεσθῶν ποταμοὶ λιπαροῖς ἐπιπάσοι (ρακισμοῦ.
ζωμοῦ μέλανος. καὶ ἀχιλλείοις μάχαις κεκυδοιμωτες.
ἐπιβλὺξ ἀφ' ὧν πηγῶν τῶν τ' ὠλούτου ῥεύσοντας σφῶν αὐτεθαι.
ὁ' ζωλὶς δ' ὑῶν οἴνῳ ἰκναπνίᾳ καὶ τοῦ κεράμου βαλανεύσει.
ἀπὸ τῶν δὲ τευτῶν ὀχετοὶ βοτρύων μετ' ἀμυτίσκων καὶ νασίσκων πολυτύρων ὀχετεύσονται θρμοὶ σιὼ ἔ-
τνει. καὶ λφειοπολφαῖς μώναις τὰ δ' ἀσφόρητ' αὐτοῖς ὄρεσι χρηλαῖς ὀπαῖς βριφείοις φυλλορροήσει.
καὶ τευθιλίοις ἀπαλοῖς κίχλαις τ' ἀνάβρασοις. τί δῆτα πρὸς τύρις ἔτι παρατίθεσθαι τὰ ἐκ
παγνιστῶν τ' χαρίεντος χρισοφαίνους πάντες γ' τῆς κατ' ἀχαρνεῖς αὐτῦ πλήρης ἐστὶ τῶν δι' μιᾶς γένους
ἐκθουριοτόρσων μνημονεύσας, κατα παύσω τὸν λόγον. μακρὰ χαίρειν ἐπῶν. ταῖς νικοφῶντος ἐρῆσιν σὺ
αἷς τάδε γέγραπται. νιφέτω μὲν ἀλφίτοισι. ψακαζέτω δὲ ἄρτοισιν. ὑέτω δ' ἔτνει. χωμὸς δι' ὠῶν ἐδῶν κα
λινδείτω. κρέα πλακοῦς ἐαυτὸν ἐσθίειν. κελεύετω. ἀλλ' ὅμως μεταγένης τάδε φησίν.
ὁ' μὲν ποταμὸς ὁ κρᾶτις ἡμῖν καταφορᾷ μάζας μεγίστας αὐτομάτας μεμαγμένας
ὁ δ' ἔτερός γε ὁ σύβαρις καλούμενος ποταμὸς, ὠθεῖ κῦμα ναστῶν καὶ κρεῶν.
ἐφθῶντε κατίδων ἐλυομένων αὐτόθεν τὰ δὲ μικρὰ ταυτὶ ποτάμι' ἂν μὲν ἀντύσας ῥέει
τευθίσιν ὀπτοῖς καὶ φάγροις καὶ κεράβοις. ἂν τευθεῖ δ' ἀλλᾶσι καὶ πορδεικόμασι.
*τηδὶ δ' ἀφύλοισι τῆδε δ' αὖτα γανίαις τεμάχη τ' ἄνωθεν αὐτόματα πεπιεγμένα
ἐς δ' ζόμ' ἔρρει. τάδε παρ' αὐτὸ τὼ πόδε, ἅμυλοι δὲ πορδεικάουσιν ἡμῖν ἂν κύκλῳ.

οἶδα δ' ὅτι καὶ οἱ θουριοπόρσαι. κἠ τ' νικοφῶντος γράμμα ἀλίσκεται τάδε. διόπερ καὶ τελευταίων
αὐτῶν ἐμνήσθην. ταῦτα τῦ δημοκρίτου σαφῶς καὶ ὡρῶς διεξελθόντος, ἐπήνουν μὲν οἱ δαιταλεῖς. ὁ
δὲ κωμῳδιλκος ἔφη. ἄνδρες σύαιγοι. σφόδρα μελιμώπονται, οὐκ ἀκόντως ὁ δημόκριτος εἰσίασι ποταμοὺς
διαπεραπάμενος ἀμβροσίας καὶ νέκταρος. ὑφ' ὧν ἀρθυθεὶς πὼ ψυχὴν πάνυ πινακλεὸς γεγένημαι λό-
γοισι αὖτε μόνον καταβροχθίσας. ὥστε ἤδη παυσάμενοι ποτὲ τῆς τοσαύτης ἀπορίας τολογίας, καὶ κα
τὰ γὰρ παιανίαν ῥήτορα τοιούτων ἔργων μεταλάβωμεν ἄμητ' ἰσχὺν σὺ τίθησι μήτ' ἀποθνήσκειν ἐᾶ. σὺ κενῇ
γὰρ γαστρὶ τῶν καλῶν ὄρως. οὐκ ἔστι. πεινῶσι γὰρ ἡ κύπρις πικρά. ἀχαιὸς φησὶν σὺ αἴθωνι σατυρικῷ παρ'
οὗ ὁ σοφὸς βυρπίδης λαβὼν ἔφη. ἐν κωμῳδουμένοις κύπρις σὺ πεινῶντι δ' οὔ. γρὸς ὃν ὁ οὐλπια
νὸς ἀεί ποτε διαπολεμῶν ἔφη. πλήρης μὲ λαχάνων ἀγορά. πλήρης δὲ κἠ ἀρτων. σὺ δὲ ὦ κύων ἀεὶ λιμώτ
τεις. καὶ οὐκ ἐᾶς ἡμᾶς λόγων καλῶν κἠ ἀφθόνων μεταλαμβάνειν μᾶλλον δὲ σιτεῖσθαι. τροφὴ γὰρ ψυχῆς,
λόγοι καλοί. κἠ ἅμα σραφεὶς πρὸς τὸν οἰκέτην, λύκε ἔφη. ἢν ἐκφαντίσματά τινα ἄρτων ἔχης ὃς δ' ἐς
κυσίν. καὶ ὁ κωμῳδουλκος. εἰς μὲν εἰς ἀκροάσεις λόγων ἔφη παρεκλήμην, ἢ πιστάμην ἥκειν ἀγορᾶς πλησθούσ-
σης. οὕτως γὰρ τις τῶν σοφῶν πὼ τῶν λεξέων ὥραν ἐνάλει. καὶ αὐτὸν οἱ πολλοὶ διαπρύσιον πλησταγόραν ὠ
νόμαζον. εἰ δὲ λουσάμενοι λογάρια λίπνοῦμεν μικρὰς τίθημι συμβολάς, ἀκροώμενος κατὰ ἢν μίαν ἀν-
θρον. διὸ παραχωρῶσι ὦ γάστρων τῆς τοιαύτης ἐμφορεῖσθαι σιτήσεως. πεινῶντι γὰρ ἀσφρὶ μάζα μεμιω
τρᾶ χρυσοῦτε καλλίφαντος. κατὰ ἢν τῦ ὀρεσφιέως ἀχαιοῦ κύκλον. καὶ ἅμα ταῦτα λέγων, διός τ' ἦν ἀπα
νίσασθαι ἐπισραφεὶς δὲ καὶ θεασάμενος πλῆθος ἰχθύων καὶ ἄλλων παντοδαπῶν ὄψων παρασκευὴν
εἰς κυκλουμένην, τύψας τῇ χειρὶ ἢ προσπεφάλαιον, ἀνέκραγεν. τέτλαθι δὴ πινίη, καὶ ἀνάσχου ὁμω
ρολογοῦντων. ὄψων γὰρ πλῆθός σε δαπανᾶ καὶ λιμὸς ἀτερπής. ἐτὼ γ' ἤδη ποτὲ τ' ἐπλείσας οὐ δι
θυράμβους φθέγομαι κατὰ ἢν σωκράτην. ἀλλ' ἤδη καὶ ἔπη. λιμῶδες γὰρ ὄντως ἡ ῥαψῳδία. κατὰ γὰρ (πίνδη.
ἁρμονίαν ὃς ἐν σφαδόνῃ ἔφη πολὺ σῦ μαντευσάμενος ὠλαυρήνσε.
κἀλεὶς σοί τις τ' πλησίον μὰ τ' ἤφαιστον προσόμοιος καλλιζάπελος. κἠ βαλόμενος λιπαρὸν ζωμὸν κατα
ὁ' ρῶ τ' θαῦμ' ἄπιστον ἰχθύων γένη γρὶ πὼ ἄκραν παίζοντα. κωβιλοὺς ὠαρᾶς. ψήτ
τας. βρυθίνους. κεστρέας. πίρκας. ἴνους. θωύνους. κεστρέας. μελανούρους. σκπίας.

αὐλωπίδα. φρίγλα. ἐλεδώνα. σκορπίους. φρυγικὸν μεταγενέστερον ἐπιπόντα

φησὶν ἡνίοχος ἐν πολυπράγμονι διδασκαλείῳ καὶ μετὰ εἰς οἰωνοὺς ἄριστος ἀμωσεῖσθαι τοῦ διδασκάλου

τετλᾶσαι. σιωπήσαντος δ' αὐτοῦ ὁ μακαρίτης ἔφη. ἀλλ' ἐπειδὴ πολέμιόν τινα τοῦ ἀμφὶ τοὺς οἰκέτας λόγου, συμβαλοῦμαί τι καὶ αὐτὸς μέλος εἰς ὄψωνα τῷ σοφῷ καὶ φιλτάτῳ δημοκρίτῳ. φίλιππος ὁ θεαγγελίδης ἐν τῷ τοῦ ἡρῶν καὶ λελέπων συγγράμματι καταλέξας τοὺς λακεδαιμονίων εἵλωτας καὶ τοὺς θετταλικοὺς πενέστας, καὶ ἡρέας φησὶ τοῖς λέλεξιν ὡς οἰκέταις χρήσασθαι πάλαι τε καὶ νεῶ. φύλαρχος δ' ἐν ἕκτῃ ἱστοριῶν καὶ ζυζαντίους φησὶν οὕτω βιαίως δεσπότας ὡς λακεδαιμονίους τῶν εἱλώτων. τοῦ δὲ τῶν παρὰ λακεδαιμονίοις ἐπευνάκτων καλουμένων, δοῦλοι δ' εἰσὶ καὶ οὗτοι, σαφῶς ἐκτίθεται θεόπομπος ἐν τῇ λυσάνδρου καὶ φιλιππικῆς τῶν ἱστοριῶν λέξεων οὕτως. ἀποθανόντων τοῦ πολλῶν λακεδαιμονίων ἐν τῷ πρὸς μεσσηνίους πολέμῳ οἱ τοῦ λεωφθέντες βύλαβηθέντες μὴ καταφανεῖς γένωνται τοῖς ἐχθροῖς, ὁρμωθέντες ἀνεβίβασαν τῶν εἱλώτων ἐφ' ἑκάστην στιβάδα τῶν τετελευτηκότων τινάς. οὓς καὶ πολίτας ὕστερον ποιήσαντες προσηγόρευσαν ἐπευνάκτους. ὅλοι κατεστάχθησαν ἀντὶ τῶν τετελευτηκότων εἰς τὰς στιβάδας. ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ καὶ τὴν φιλιππικὴν ἕκτην τῶν ἱστοριῶν παρὰ σικυωνίοις καταναφόρους καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ καὶ μίλανιχμος ἐν τοῖς σικυωνιακοῖς καταναφόρας καλεῖσθαι δούλους τινὰς παραπλησίους ὄντας τοῖς ἐπευνάκτοις. ἔτι θεόπομπος ἐν τῇ λυσάνδρᾳ τῶν φιλιππικῶν. ἀφικνεῖσθαι φησὶ κεκτῆσθαι πρὸς πελατῶν ὥσπερ εἱλώτων φρύγιονται μυριάδας. οἱ δὲ μόθακες καλούμενοι παρὰ λακεδαιμονίοις ἐλεύθεροι μέν εἰσιν, οὐ μὴν λακεδαιμόνιοι. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν φύλαρχος ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως. εἰσὶ δ' οἱ μόθακες τροφοὶ τῶν λακεδαιμονίων. ἕνιοι γὰρ τῶν πολιτικῶν παίδων ὡς ἂν μὴ τὰ ἴδια ἐκποιῶσιν, οἱ μὲν εἷς. οἱ δὲ δύο. τινὲς δὲ πλείους ποιοῦνται συντρόφους αὐτῶν. εἰσὶν οὖν οἱ μόθακες ἐλεύθεροι μέν, οὐ μὴν λακεδαιμόνιοι μετέχουσι δὲ τῆς παιδείας πάσης. τούτων εἷς φασὶ γενέσθαι καὶ λύσανδρον ὃν καταναυμαχήσαντα τοὺς ἀθηναίους πολίτην γενόμενον δι' ἀνδραγαθίαν. μύρων δὲ ὁ πρινούσιος ἐν δευτέρῳ μεσσηνιακῶν πολλάκις φησὶν ἠλευθέρωσαν λακεδαιμόνιοι δούλους. καὶ ὃς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν οὓς δὲ ἀδεσπότους. οὓς δὲ ὀρυκτῆρας. δεσποσίους αὐτὰς ἄλλους οὓς εἰς τοὺς ἑλους καταπέμπουσιν. ἄλλους δὲ νεοδαμώδεις ἑτέρους ὄντας τῶν εἱλώτων. θεόπομπος δ' ἐν ἑβδόμῳ ἑλληνικῶν περὶ τῶν εἱλώτων λέγει ὅτι καὶ ἐλεάτας καλοῦνται, γράφει οὕτως. τὸ δὲ τῶν εἱλώτων ἔθνος, παντάπασιν ὠμῶς διάκειται καὶ πικρῶς. εἰσὶ γὰρ οὗτοι καταδεδουλωμένοι πολλῷ πάλαι χρόνου ἀπὸ τῶν παλαιτάτων. οἱ μὲν αὐτῶν ἐκ μεσσήνης ὄντες. οἱ δὲ ἐλεάτας καλούμενοι πρότερον ὑπὸ λακωνικῆς. τίμαιος δ' ὁ ταυρομενίτης ἐκλαθόμενος ἑαυτοῦ, ἐλέγχει δ' αὐτὸν ἡ μεγαλοπολίτης δι' ὃ δῶ δεκάτης τῶν ἱστοριῶν, οὐκ εἶναι ἔθος συνηθὲς τοῖς ἕλλησι δούλους κτᾶσθαι αὐτὸς ἐπῶν ὁ ἐπιτίμαιος. οὕτως δ' αὐτὸν καλεῖ ἴσως ὁ καλλιμάχειος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἀντιγραφαῖς. ἐπῶν γάρ ὅτι μνάσων ὁ φωκεὺς πλείους ἐκέκτητο δούλους τῶν χιλίων, ἦν τῇ τετάρτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ ἐπιτίμαιος ἔφη. οὕτως θεσσαλοὶ πρὸ τοῦ εἶναι πόλιν, ὡς κτήσασθαι δούλων μυριάδας ἓξ καὶ τεσσαράκοντα. δι' ἃς ἡγοῦμαι καὶ πρὸ πυθίαν αὐτοὺς κεκλῆσθαι χρονικομέρας. κτησικλῆς δ' ἐν τετάρτῃ χρονικῶν καὶ δεκάτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν φησὶν, ὀλυμπιάσιν ἀθήνησιν ὑβρισμὸν γενέσθαι ἐπὶ δημητρίου τοῦ φαληρέως τῶν κατοικούντων πρὸ ἀττικήν. καὶ βουλῆσθαι ἀθηναίους μὲν δυσμενεῖς πρὸς τοῖς χιλίοις μετοίκους δὲ μυρίους. οἰκετῶν δὲ μυριάδας τεσσαρακοντα. νικίαν δ' ὀνικήρατον ὡς ὁ καλὸς ἔφη ξενοφῶν ἐν ᾧ πρὸ πέρων χιλίους ἔχων οἰκέτας ἐμίσθωσεν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀργυρεῖα σωσίᾳ τῷ θρᾳκὶ ἐφ' ᾧ ὀβολὸν ἕκαστον τελεῖν τοῦ ἡμέρα. ἀριστοτέλης δ' ἐν ἀθηναίων πολιτείᾳ, καὶ παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι ἐπὶ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων ἀγαθαρχίδης δ' ὁ κνίδιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ δεκάτῃ τῶν εὐρωπιακῶν, λακεδαιμονίους φησὶ δούλους κεκτῆσθαι τὸ μὲν, χιλίους. ἦν δὲ καὶ πλείους. τούτων δ' ἕκαστον ἐν μὲν εἰρήνῃ γεωργεῖν. ἐν πολέμῳ δὲ λογίζεσθαι. ἡμερόναι μένοντας τὸν ἴδιον δεσπότην. πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ λαρήνσιος ἔφη. ἀλλὰ ῥωμαίων ἕκαστος. δίλασ δ' ἀκεσβῶς ταῦτα ὧν καλὲ μακαρίτα πλείστους ὅσους κεκτημένος οἰκέτας καὶ γὰρ μυρίους καὶ δισμυρίους καὶ ἔτι πλείους. δὲ πάμπολλοι κέκτηνται, οὐκ ἂν δὲ προσόδοις δὲ ὥστε ὁ τῶν ἑλλήνων ζάπλουτος νικίας. ἀλλ' οἱ πλείους τῶν ῥωμαίων συμπροΐόντας ἔχουσι τοὺς πλείστους. καὶ αἱ πολλαὶ δὲ αὐτῇ ἀπλῶς καὶ μυριάδες τῶν οἰκετῶν δεδεμένοι ἐργάζονται τὰ μέταλλα. ποσειδώνιος γοῦν, οὐ συνεχῶς μέμνησαι ὁ φιλόσοφος. καὶ ἀποστάντας φησὶν αὐτούς. καταφονεύσαι μὲν τοὺς ἐπὶ τῶν μετάλλων φύλακας. καταλαβέσθαι δὲ πλὴν ἐπὶ συνίφ ἀκρόπολιν. καὶ ἐπὶ πολλοῦ χρόνον πορθῆσαι πλὴν ἀττικλείου. οὗτος δ' ἦν ὁ καιρὸς ὅτε καὶ ἐν σικελίᾳ ἡ δουλοσύνη τῶν δούλων ἐπανάστασις ἐγένετο. πολλαὶ δὲ αὖται ἐγένοντο καὶ ἀπώλοντο οἰκετῶν κατὰ τὰς ἑκατὸν μυριάδας. σύγγραμμά τε ἐκδέδωκε περὶ τῶν δουλικῶν πολέμων. καικίλιος ὁ ῥήτωρ ὁ ἀρχαῖος καλῆς ἀκτῆς. καὶ ὃς χρήτακος δὲ ὁ μονομάχος ἐκ καπύης πόλεως ἰταλικῆς ἀφορμὰς καὶ τὰ τὰ μέθεια ἀττικά, πολὺ πλῆθος ἀφορήσας οἰκετῶν, ἦν δὲ καὶ αὐτὸς οἰκέτης θρᾷξ γένος, καταλέξαμε πᾶσαν ἰταλίαν χρόνου οὐκ ὀλίγου. πολλῶν δούλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν συρρεόντων ἐς αὐτόν. καὶ εἰ μὴ ἀπέθανεν, ἐν τῇ πρὸς λικίννιον κρᾶσσον παρεκτάξῃ, οὐκ ἂν τυχόντα αὖ ἰσρῶτα τοῖς ἡμε-

δαποῖς

δὲ ποῖς παρειχήκει· ὡς ὁ κατὰ πλὼ σικελίαν βῦνους. σώφρονος δ' ἦσαν μὴ πάντα αὖῖσοι οἱ ἀρχαῖοι ῥωμαῖοι. σκηπίων γοῦν ὁ ἀφρικανὸς ἐπικλην ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τ' συγκλήτ ὃν ἐφ' καταστήσαιθ τὰς κατὰ πλὼ οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσήκουσιν ἐξχρειωθῶσιν, πέντε μόνας ἐπήγετο οἰκέτας· ὡς ἰσορεῖ πολύβιος μὴ ποσιδώνιος μὴ σύος ἀρτεμιδώρου κατὰ πλὼ ὁλοιπορίαν, ἐπίσταλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον ἀντ' ἐκείνου πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. ἰάλιος δ' καῖσαρ ὁ πρῶτος πάντ' αἰῶν' πραιτωθεὶς τὰς βριτταννίδας νήσους, μυρίων σκαφῶν, ζεῖς οἰκέτας· οὐ πάντας συνεπήγετο. ὡς κότας ἰσορεῖ ὁ τότε ὑποστρατηγῶν αὐτῷ ἐν ᾧ π' τῆς ῥωμαίων πολιτείας συβράμματι. ὃ τῇ παιδιῷ ἡμῶν γέγραπται φωνῇ· ἀλλ' ὀσμινδυρίδης ὁ συβαρίτης τοῖς ἕλλησιν. ὃς δ' τ' ἀκαρόσης τ' κλιθθείσης θυγατρὸς ἱξορμῶν γάμον ὑπὸ χλιδῆς μὴ φυφῆς χιλίους συνεπήγετο οἰκέτας· ἁλιεῖς μὴ ὀρνιθυτὰς μὴ μαγείρους· ὅτος δ' ὁ ἀνὴρ μὴ σπλείξαθ βαλόμενος ὡς βύλαμόνως ἔζη, ὡς ἰσορεῖ χαμαιλέων ὁ ποντικὸς σῷ π' ἡδονῇ τὸ δ' αὐτὸ βιβλίον μὴ ὡς θεοφράστου φορεῖ, ὃκ ἔφη τ' ἥλιον ἐπὶ τῶν ἵππων δύ' τὸ δ' αὐτὸ μέγα μὴ θαυμαστὸν πρὸς βύλαμονίαν· ὅδε ὡς ἔοικε πρωΐ μὴ ἐκάβυλεν· ὀψὲ δ' ἠγείρθ· καθ' ἀμφότερα δυστυχῶν· ὁ δὲ ποντικὸς ἐστιᾶτος καλῶς ἐκαιρεῖ μήτε ἀνατέλλοντα μήτε καταδύομενον ποτὲ τ' ἥλιον ἐωρακέναι, ἀλλ' ἀεὶ παιδεία, παντὶ καιρῷ προσέχειν· ὡς ὁ νικαὶς νικίας ἰσορεῖ σὲ ταῖς διαθήκαις· τί δ' ἂν ἔχειν μὴ σκηπίωνι μὴ ὁ καίσαρ οἰκέτας; εἶχον· ἀλλ' ἐφύλαττον οὐ παιδικὰς νόμας· μὴ κενολασμοίως ἔχων τηροῦντες τὰ τ' πολιτείας ἔθη. συνετ' γάρ ἐστιν ἀνδρῶν, ἐμμένειν τοῖς παλαιοῖς ζηλώμασιν. δι' ὧν στρατευόμενοι κατεστρέφοντο οὐκ ἄλλως· μὴ λαμβάνοντες ἅμα τοῖς σωτηρίοις μὴ ἕλε χρήσιμον καὶ καλὸν ὑπῆρχε παρ' ἐκείνοις εἰς μίμησιν. ὅπερ σὺ τοῖς πάλαι χρόνοις ἐποίουν οἱ ῥωμαῖοι διαφυλάττοντες ἅμα μὴ τὰ παίδια μετῆσαν π' τ' χειρωθέντ' ἔτι λείψανον καλῆς ἀσκήσεως θύρισκον τὰ ἄχρηστα ἐκείνοις ἐῶντες. ὅπως μή δ' εἰς ἀκτησίαν ὧν ἀπίλαβον ἐλθεῖν ποτὲ λαυνθῶσιν. π' γοῦν τ' ἑλλήνων μηχανὰς μὴ ὄργανα πολιορκητικὰ μαθόντες, ζύγις αὐτοῦ κατεναυμάχησαν. ἔλαβον δὲ μὴ π' τυρρηνῶν πλὼ μάχην φαλαγηδὸν ἐπιόντ· μὴ π' ῥωμαίων τ' δὲ ἔμαθον θυρεῶν χῆσιν. π' δὲ ἰβήρων γαίσων. μὴ ἄλλα δὲ παρ' ἄλλων μαθόντες ἄμφνον ἐπεξειργάσαντο. μιμησάμενοί τε κατὰ πάντα τὴν λακεδαιμονίων πολιτείαν, διετήρησαν αὐτὴ μᾶλλον ἢ ἐκεῖνοι· νεῶ δὲ πλὼ ἐκλογὴν, τ' χρησίμων ποιήμενοι π' τ' σαντίων σωματοφόρων τ', μὴ τὰ μαχαιρὰ ζηλώματα· παίδιος μὴ τ' ἦν αὐτοῖς ὡς φιλοσειδώνιος καρτερία μὴ λιτὴ δίαιτα. μὴ τ' ἄλλων τῶν ὑπὸ πλὼ κτῆσιν ἀφελῆ. μὴ ἀπείρυργος χῆσις. ἔλε δὲ δυσέβεια θαυμαστὴ π' τὸ δαιμόνιον δικαιοσύνη δὲ μὴ πολλὴ τ' πολυμελεῖν βυλάβεια πρὸς πάντας αὐτοὺς μετὰ τῆς κατὰ γεωργίαν ἀσκήσεως· ὅθεν δ' ἔστιν ἐκ τῶν παρίων θυσιῶν, ὧν ἐπιτελοῦμεν ἰδίᾳ ὅλάς τε ἀπορβυόμεθα τεταγμένας μὴ ὡρισμένας· μὴ τεταγμένα φερόμεν, μὴ λέγομεν σὺ ταῖς βύχαις μὴ ὁρῶμεν σὺ ταῖς ἰδρουργίαις ἀφελῆτε ταῦτα μὴ λιτά· μὴ οὐδὲν πολεῖον τῶν κατὰ φύσιν οὔτε ἡμφιεσμένοι μὴ π' τὰ σώματα ἔχοντες, οὔτε ἀπορρήμενοι. ἐσθῆτάς τε ἔχομεν καὶ ὑποδέσεις βύτελεῖς πίλας τε ταῖς κεφαλαῖς περικείμεθα προβατίων ὅλῳ μάτων δασείς· κλαμύδα δὲ μὴ χλανίδ, τὰ διαπορήματα, καθ μίζομεν· ἡμῶν γύρις ζρωτὰ μὴ ποτὰ πάντ' ἀπειβρότατα ἄρ' πον ἡτούμενοι, τοῖς μὴ θεοῖς πέμπειν κατὰ τὰ πάτρια. αὐτοῖς δὲ χρηγεῖν κατὰ τὰ ἐπείσακτα. καίτοι γε τὰ μὴ εἰς ἡμᾶς δαπανώμενα, τῇ χρείᾳ μεῤῥεῖτ· τὰ δ' εἰς τοὺς θεούς, ἀπαρχαί ἐσι μύκιος γοῦν σκυβόλας ζίτος σὲ ῥώμῃ τ' φαύιον ἐτήρει νόμον· ναύτος καὶ κέλιος, ζυββρῶν μὴ ῥαπτίλιος· ῥοῦφος ὁ πλὼ παίδιον ἱστορίαν γεγραφώς· ἐκέλευε δ' ὁ νόμος, ῥιῶν μὴ πλείονας τ' ἔξω τῆς οἰκίας μὴ ὑποδέχεσθ· κατὰ ἀγορὰν δὲ τῶν πέντε· ὅπερ δὲ ῥὶς τ' μηνὸς ἐγένετο· ὀφωνεῖν δὲ πλείονος τ' δυοῖν ὁραχμῶν μὴ ἡμίσους, ὃκ ἐπέτρεπε· κρέως δὲ καπνισοῦ δεκαπέντε τάλαντα δαπανᾶν εἰς τ' σαωτὸν ἐνιαυτὸν ἐν χώρᾳ μὴ ὅσα γ' φορεῖ λάχανα καὶ ὀπωρείων ἐνδύματα· σμικρᾶς δὲ πάνυ τ' δαπάνης ὑπαρχούσης, ὅθ' ὁ τοὺς παρανομοῦντας μὴ ἀφειδῶς ἀνακλίσαντας ἀνατετιμηκέναι τὰ ὤνια, πρὸς ὃ ἐλθυτειώτερον νομίμως προὐῆρχοντο. ὁ μὴ τ' ζυββρῶν π' τ' σὺ ζῆς ἰλίοις ἀγροῖς, ὄρνιθας ὠνεῖτο θραυσμαίους. ὁ δὲ ῥουτίλιος π' τῶν ἀλιβυόντων αὖτ' ἀλούλων. ῥιωβόλα πλὼ μυᾶν τ' ὄψου. μὴ μάλιστα τ' θουριανοῦ κεκλουμένα· μόρος δέ ὅτι ὅδε θαλασσία κωὸς οὕτω κεκλούμενον. ὁ δὲ μύκιος π' τ' δὺ χρυσουμένων ὑπ' αὐτ', πρὸς τ' αὐτὸν τύπον ἐποιεῖθ πλὼ διατίμησιν. ἐκ δισούτων οἷω μυειάδων ἀνθρώπων οὖρι μόνοι τὸν νόμον σὺ ὅρκως ἐτρόουν· μὴ δῶρον οὐδὲ ἓν μικρότατον ἐδέχονθ· οὗτοι δ' ἄλλοις ἐλίδοσαν μὴ φίλοις δὶς ἀφ' παιδείας ὁρμωμένοις μεγάλα. καὶ τ' αὐτείχονθ τ' ἐκ τῆς σοᾶς δυνάμεως. τῆς δὲ πολυτελείας τῆς νεῶ ἀκμαζούσης πρῶτος ἡ γεμῶν ἐγένετ λεύκολλος ὁ καταναυμαχήσας μιθριδάτην ὡς νικόλαος ὁ δαμασκηνικὸς ἱστορεῖ. ἀφικόμενος γὰρ εἰς πλὼ ῥώμην μετὰ τὴν κῆπαν πλὼ μιθριδάτου. ἔτι τε πλὼ ζηγραίνου τοῦ ἁρμονίου καὶ θειαμβούσας, λόγον τε ἀφροδιοὺς τῶν τοῦ πολέμου πράξεων, ὥκει μὲν εἰς πολυτελῆ δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης. καὶ πρῶτος τρυφῆς εἰσηγητὴς ῥωμαίοις ἐγένετο. καρπωσάμενος δυοῖν βασιλέων τῶν προειρημένων πλοῦτον. κάτων δὲ ἐκεῖνος ὡς πολύβιος ἱστορεῖ, σὺ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν, ἐδυσχέραινε καὶ ἐκεκράγει, ὅτι τινὲς τὰς ξενικὰς τρυφὰς εἰσήγαγον εἰς πλὼ ῥώμην. τριακοσίων μὲν ὁραχμῶν κόραμον ταρίχων πολυτικῶν ὠνησάμενοι καὶ μύραινα δ' ἓν μόρφα ὑπερβαλλούσης ἀγορᾶς τιμῆς· πρότερον ἢ ὅπως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ πλὼ ἰταλίαν κατοικοῦντες, ὥστε μὴ κατ' ἡμᾶς ἔτι φησὶν ὁ φοσειδώνιος, οἱ σφόδρα σὺ καιρόμενοι ζῆς βίοις ἦγον σὺ ὑρὺς ὕλωρ μὲν ὡς δ' πολὺ πίνου

98 Ρωμαίων ἐγκώμιον:

τας, ἐαθίοντας δ' ὅ, τι αὐτύχη. καὶ πολλάκις φησὶν πατὴρ ἡ μήτηρ υἱὸν δρῶται· πότερον ἀπίους, ἢ κάρυα βούλει; λειπνῆσαι. μὴ τούτων τί φατὸν ἐρκεῖτο μὴ ἐκοιμᾶτο· νῦν δὲ ὡς ὁ θεόπομφος ἱστορεῖ, οὐ τῇ πρώτῃ τῶν φιλιππικῶν. οὐλεῖς ὅτι μὴ τῶν μερίων δυπορουμένων, ὅστις οὐ φλυτελῆ δράπεζαν παρατίθετο· μαγείρας δὲ μὴ θρασπέαν ἄλλην πολλῶ κέκτητο· μὴ πλεῖστα δαπανᾶ τὰ περὶ μυβρανῆ πρότερον ἐν ταῖς ἑορταῖς μὴ ταῖς θυσίαις ἀνήλισκον. ἐπεὶ δὲ εἰς ἱκανὸν μῆκος προῦβη τὰ τῶν ἀπομνημονευθέντων, αὖτε παυσώμεν τὸν λόγον.

ΛΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΦΑΓΗΣΙΑ. ΚΑΙ ΛΑΓΗΝΟΦΟΡΙΑ.

Γιτελουμένης δὲ ἤδη τῆς λείπνου τῆς Φαγησίων ἑορτῆς οἱ κωμικοὶ πάντες μᾶλλον ἠυφραίνοντο· μὴ κύνου λησ ἔφη ἔως ἡμεῖς ἀφπάσωμεν ὧ οὗτοι ἀνέ, λόγοις τ' ἑστιᾶ προβάλλωσι τῷ τίνι ἔρηται Φαγησία ἑορτὴ μὴ Φαγησιπόσια· καὶ ὃς ἀπορηθεὶς, ἐπιχεῖν τε κελεύσας τοὺς παῖδας πλῶ περιφορὰν, καίτοι ἤδη οὔτως ἠπόρας, ἀσυμπεριφέρομαι ὦ σοφώτατε· ὥστε λείψουσι καιρὸς ἵνα μᾶλλον μὴ ἀφπνήσης ἥδιον μὴ ὃς εἰ χάριν ὁμολογήσας μαθὼν, λέξω. ὁμολογήσαντος δὲ ἔφη. Κλέαρχος ἀφισοτέλους μαθητὴς σολοῖς δὲ τὸ γένος ἐνῶ προτέρῳ περιγραφῶν· κρατῶ τ' μὴ τ' λέξεως ὀλίγ' ἀποσφόδρα μοι τῆ· προσφιλῆ, οὐπωσίπως εἴρηκε· Φαγησία· οἱ δὲ Φαγησιπόσια προσαγορεύουσι πλῶ ἑορτήν. ὀλέλιπε δὲ αὐτὴν καθάπερ ἡ τ' ῥαψῳδῶν ἦν ἦγον, κατὰ πλῶ τ' Διονυσίων ἐν ᾗ παιδιόντες ἔκαστοι τ' θεῶν οἱ τιμὴν ἀπετέλεσαν πλῶ ῥαψῳδίαν. ταῦτ' εἶπεν ὁ κλέαρχος εἰ δ' ἀπιστεῖς ὦ ἑταῖρε μὴ βιβλίον κεκτημένος οὐ φθονήσωσοι. ἀφ' ὃ πολλὰ ἐκ μαθὼν δυπορήσῃς προβλημάτ', μὴ τ' καλλίαν ἱστορεῖ τ' ἀθηναῖον σωθεῖναι βραχωλίαν, ἀφ' ἧς φῶσαι τὰ μέλη μὴ πλῶ διάθεσιν δυεπίδηκον ἐν μιλέᾳ μὴ σοφοκλέα τ' οἰδίποδα. θαυμασάτ' δὲ πάντ' ὁ δυπαίλδυτον τ' κωμῴδικου, ὁ σολούταρχος κατὰ τ' ὅμοιον ἔφη μὴ ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῇ ἐμῇ λαγηνοφορείᾳ ἑορτήτις ἦγε β' ἧς ἱστορεῖ βραχωθείς ἐν ᾧ ἐπιγραφομένῳ συγγράμματι ἀρσινόη. λέγει δὲ ὅπως τ' πτολεμαῖος κτίζων ἑορτὴν μὴ θυσιῶν παντοδαπῶν γένη μὴ μάλιστα τ' τ' διόνυσον ἠρώτησεν ἀρσινόη τ' φθόνοντα τοὺς θαλλούς, τίνα νῦν, ἡμβρᾶν ἄγει μὴ τίς ἐστὶν ἑορτή· τ' δ' ἐφόντος καλεῖται μὲ λαγηνοφορεία μὴ τὰ κομισθέντα αὐτοῖς· οἱ δ' ἀφπάσαι κατακλιθέντες ἐν σιβαρίοις μὴ ὑβ' ἱλλίας ἕκαστος λαβόντα παρ' αὐτ' φθόροντες πίνουσιν. ὡς δ' ἔστος ἀπεχώρησεν ἐμβλέψασα πρὸς ἡμᾶς σωοίκιά γ' ἔφη ταῦτα ῥοπαρά· ἀνάγκη τ' πλῶ σωόδον γίνεσθαι παμμιγοῦς ὄχλος θοίνλιον ἕωλον μὴ οὐδαμῶς δυπρεπῆ· παρατιθεμένων. εἰ δὲ τὸ γένος τ' ἑορτῆς ἥρισκον, ἐκ ἂν ἐνθπίασε δήπου τὰ αὐτὰ ταῦτα παρασκευάζουσα ἡ Καισίλφα. καθάπερ ἐν τοῖς χουσὶν· δυωχωῶτ μὲ τ' κατ' ἰδίαν παρέχῃ δὲ ταῦτα ὁ καλέσας ἐν πλῶ ἐστίασιν. τ' δὲ παρόντ' γραμματικῶν τὶς ἀχολέψας εἰς τὴν τ' λείπνου παρασκευὴν ἔφη, εἶτα πῶς ἀφπάσομεν τοσαῦτα δεῖπνα ἴσως δῆ νυκτὸς ὡς ὁ χαρείδ ἀριστοφάνης ἐν ἀλοσίκωνι εἶπεν ὅπως λέτων οἰννεὶ δι' ὅλης νυκτὸς ὡς μὴ τὸ ὁμερικὸν ἔχει κεῖτ' ἐντὸς θεάζοιο τανυσάμενος δῆ μάλων τὸ μέγεθος αὐτ' ἐμφανίζων πρὸς ὃν ὁ ἰαμβὸς ἔφη δέφνος ὠφελιμώτδρα ὅτι φίλτατε ᾧ παντὶ σώματι τὰ νυκτερινὰ δεῖπνα τὸ μ' σε λήνης ἄστρον πρὸς τὰς τ' φοφῆς ἁρμόττῃ πέψις σκηπτικὸν ὑπάρχον· κατὰ σῆψιν δὲ ἡ πέψις, ὃν σκηπτόπερα δὲν τὰ νύκτωρ θυόμενα τ' ἱερέων, μὴ τ' ξύλων τὰ πρὸς δ' σελήνιον κηπόμενα, μὴ τ' καρπῶν ἢ οἱ πολεῖσοι πρὸς τὸ σελήνιον πεπαίνονται· πολλῶν δὲ ὄντ' μὴ διαφέρων τ' παρεσκευασμένων μὴ ἀεὶ παρασκευαζομένων ἰχθύων, μεγέθει τε μὴ ποικιλίᾳ ὁ μυρτίλος ἔφη εἰκότως ἄνδρες φίλοι πάντ' τ' προσοψημάτ' ὄψων καλουμένων ὑβενίκησεν ὁ ἰχθὺς δῆ πλῶ ὑβαίρετον ἐδωδὴν μόνος ἅπως καλεῖται δῆ· δὲ ἐπιμελῶς ἐχνηκὼς πρὸς ταύτην πλῶ ἐδωδὴν· λέγομεν δ' ὀψοφάγος, ὃ δὲ βόειαν ἐθίοντας οἷος ἦν ἡρακλῆς ὃς τοῖς βοείοις κρέασιν ἐπήθιε σῦκα χλωρά· ὃ δ' τ' φιλόσυκον, οἷος ἦν πλάτ' ὁ φιλόσοφος ὡς ἱστορεῖ φανόκριτος ἐν ᾧ π' βύβλῳ ξ· ἱστορεῖ δ' ὅτι μὴ ἀρκεσίλας φιλόβοτρυς ἦν· ἀλλὰ τὸν π' πλῶ ἰχθυοπωλίαν ἀναστρεφομένης· φιλόμηλοι δ' ἦσαν φίλιππός τε ὁ μακεδὼν μὴ ὁ υἱὸς αὐτ' ἀλέξανδρος ὡς δωρόθεος φησὶν ἐν τῇ ἕκτῃ τ' π' ἀλέξανδρον ἱστοριῶν· χάρης δ' ὁ μιτυληναῖος ἱστορεῖ ὡς μῆλα βύρσων ὁ ἀλέξανδρος, π' πλῶ βαβυλωνίαν χώραν, τότ' τὸ πληρώσας τὰ σκάφη, μηθμαχίαν ἀπ' τ' νεῶν ἐποιήσατο, ὡς τὴν θέαν ἡλίσην γενέσθαι· δὲ ἀγνοῶ ὃ ὅπ' ὄψον κυρίως καλεῖται πᾶν δ' πυρὶ κατασκευαζόμενον εἰς ἐδωδήν. ἤρι τ' ἐψόν ὅτιν ἡ π' ἀπ' καθ' ὠνόμασται· πολλῶν δ' ὄντ' τ' ἰχθύων ὃς κατὰ τὰς ἑκάστας ὥρας σύλλαμβανόμενα ὠθαυμασώτατα τιμόκρατες· κατὰ τ' τ' σοφοκλέα. Χορὸς δ' ἀναπαύδων ἰχθύων ἐπιῤῥόθδ σελίνοσιν ἁραίοισιν ἃ πλῶ κεκτημένην ἀλλὰ τὰς λοπάδας μὴ κατὰ τὰς ἀχαιὰς ἢ μοίρας, πολὺς τ' ὅμιλος ποντίᾳ κύλικα σοβῶν σύκλιος θεωρεῖα χραίνοντος θυραίοισιν βύλίαν ἁλός· ἀπομνημονεύσω δέ σοι ἃ π' ἑκάστου ἔλεξαν οἱ δῆπνοσοφισταὶ πάντ' τ' σωφρόνες καὶ εἰς αὖ δὲ τὰς ἐκ βιβλίων συμβολὰς, ὧν τὰ ὀνόματα δῆ τ' πολλῆτος παραλείψω ὅς τις ἀγοράζων ἕλον ἐξὸν ἀπολαύειν ἰχθύων ἀληθινῶν ῥαφανίδας ἐπιθυμεῖ πρίασθαι, μαίνεται φησὶν ἄμφις ἐν λαμπάδι, ἵνα δὲ ὑμνημόνευτά σοι γένηται τὰ λεχθέντα κατὰ στοιχεῖον τάξω τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ σοφοκλέους ἐπόντος

πόντος· ὃν αἴκαπι μαχητοφόρῳ θοὺς ἰχθῦς ἑλοῦς, ἐφῆκεν ἑλοῖς ἰχθύσιν διαφθορὰν ἐζήτησέ τις, ἐὰν καὶ τῶν πρὸ αὐτοῦ τις τῷ ὀνόματι κέχρηται· πρὸς ὃν ὁ ζωΐλος ἔφη· ἐτὼ δὲ οὐκ ὢν ὀψοφαγίστατος, οὕτω τὸ ξενοφῶν ὠνόμασεν οὐκ ἀπομνημονεύμασι γράφων οὕτως· ὀψοφαγίστατός τε καὶ λαικάστατος ἐστίν, οἶδα ὅτι τὴν τιτανομαχίαν ποιήσας, εἶτ' ὄμηλός ἐστιν ὁ κορέσθιος ἢ ἀρκτῖνος, ἢ ὅστις δήποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ὧδ' ἀλλοτρόπως οὕτως εἴρηκεν. Ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἑλοί. Νήχοντες παίζουσι δ' ὕδατος ἀμβροσίοιο. Ἔχαιρε δὲ σοφοκλῆς τῷ ἐπικῷ κύκλῳ, ὡς καὶ ὅλα δράματα ποιῆσαι κατακολουθῶν τῇ ὑποθέσει τοῦ τῷ μυθικῇ ἱστορίᾳ· παρατεθεικὼς οὖν ἀμιῶν ἔφη τις, ταύτας ἀριστοτέλης ἱστορεῖ τὰ μὲν βραγχία ἔχειν κάλυπτρα εἶναι δὲ καρχαρόδοντας, καὶ τῶν σιωπαλαζομένων καὶ σαρκοφάγων· χολὴν τε ἔχειν ἰσομεγέθη τῷ ὑποδρῴ καὶ ὠλένας ὁμοίως, λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι προσανάλλονται, καὶ ἀποδρᾶσαι πλὴν ὁρμιᾶς ἐκφεύγουσιν. μνημονεύει δ' αὐτῶν ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίαν ἐν ἰχθύσι λέγων οὕτως· ὅτε δ' ἥδιστος ἀμίας παχείας· καὶ ἐπίχαρμος δ' ἐν σειρῆσι πρωΐ· μὴ γὰρ ἀτενὲς ἀπ' ἀοῦς ἀφύας ἀποπυρίζομες σφογγύλας καὶ δελφακίνας ὀπτὰ κρέα καὶ πολύπους καὶ γλυκωγὲ τῶν ἐπόμεις δεῖνον, ὄιμοι τάλας· ὧδε σῶμα μεγαλοῦσθαι κατίσκα λέγει φοῦ; τῶν μακῶν ὃ καὶ παρὰ φίλλας τε καὶ * πάχηκα ἀμίαι δύο διατεταγμέναι μέσαι· φάσαι τὸ θυσιοῦσθαι παρὰ σιορπίοι τό· ἀριστοτέλης δὲ παρὰ τῶν μολοττῶν αὐτὸ τοῦνομα φησὶν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι τοῖς παρὰ πλησίας· ἔστι γὰρ σιωπαλελαστικὸν ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς ὧδε ὕλης, εὐχύλους μὲν αὐτὰς εἶναι καὶ ἁπαλάς· πρὸς δὲ τὰς ἐκκρίσεις μέσας, ἥδιον δὲ εὐφόρους· ὁ δὲ ὀψοποιὸς ἀρχέστρατος ἐν τῇ γαστρολογίᾳ οὕτως γὰρ ἐπιγράφεται φησὶ λυκόφρων ἐν τοῖς ὧδε κωμῳδίας, ὡς πλὴν κλεοστράτου τ' τενεδίου γαστρολογίαν, ὧδε τ' ἀμίας φησὶν οὕτως·

Τὴν δ' ἀμίαν φθινοπώρου ὅταν πολλὰς καταλιών Γαῦτα τρόπον σκοπάζει τί σοι τάδε μυθολογέω
Οὐκ ἀμέσει διαφθείρηι γ' οὐδ' ἀπὸ θυμῆς, Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ἐμοὶ δεῖπνον ἑταῖρε μόλῃ
Ὄφρα κεν χρήσει τρόπον κείνην διαθεῖναι ἄριστα Ἐν συκῆς φύλλοις, μὴ ὀρεγάνῳ οὐ μάλα πολλῇ,
Μὴ τυρὸν μὴ λῦρον ἁπλῶς δ' οὕτως θραπεύσας Ἐν συκῆς φύλλοις χοίνῳ κατάδησον ἀΐωθεν,
Εἶθ' ὑπὸ θερμὴν ὦσον ἔσω σποδὸν εὖ φρεσὶ καιρὸν Γινώσκων ὀπτὴς ὀπτὴ καὶ μὴ κατακαύσῃς
Ἔστω δ' αὐτήσοι βυζαντίον ὗς ὀρατεινοῦ Εἴπερ ἔχειν ἀγαθὴν ἐθέλεις καὶ ἐπὶ οὖς ἄλωπον,
Τοῦδε τόπου κεδνὴν λήψῃ τηλοῦ δὲ θαλάσσης, Ἐλλησπόντου χείρων ἢν κεῖνον ἀμείψῃς
Λιναίου πλάζους ὄκλον πόρον, οὐκ ἔθ' ὁμοίαν Γίνεται ἀλλὰ καταυχεῖ τὸν πρόσθεν ἔπαινον

Οὗτος ὁ ἀρχέστρατος ὑπὸ φιληδονίας γῆν πᾶσαν, μὴ θάλασσαν περιῆλθεν ἀκριβῶς ἐμοὶ δοκεῖ τὰ πρὸς γαστέρα ἐπιμελῶς διεξιέναι θελήσας, καὶ ὥσπερ οἱ τὰς ὁδοιπορίας ἢ τοὺς περίπλους ἱστορήσαντες μετ' ἀκριβείας ἐθέλει πάντα ἐκτίθεσθαι ὅπου ὄψον ἔστιν ἔκλεκτον κἀλλιστον βρωτόν τε· ὅθεν δ' αὖ καὶ ὧν προοιμιάζεται ἐπαγγέλλεται τῶν καλῶν τούτων ὑποθηκῶν ὧν πρὸς τοὺς ἑταίρους ποιεῖται μόχθον τε καὶ κλέος ἄσπορον ὥσπερ ὑποτιθέμενος αὐτοῖς κατὰ πλοῦν πυθίαν ζητεῖν Ἴασον θεσσαλικὴν λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα
Ἄνδρας δ' οἱ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς ἀρεθούσης· Χρύσιππος δ' αὐτὸν ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ ὧδε πάντα ἀνὴρ, ἀρχηγὸν ἐπικούρῳ φησὶ γενέσθαι καὶ τοῖς τὰ τούτου ἐπισταμένοις τῆς πάντα διαλυμηναμένης ἡδονῆς καὶ τ' οὐκ ἐκκαλυπτόμενος ὁ ἐπικούρος λέγει ἀλλὰ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, οὐ τ' ἔτ' γε δύναμαι νοῆσαι τἀγαθὸν ἀφελὼν μὴ πλὴν δι' ἡδέων ἀφελὼν δὲ πλὴν δι' ἀφροδισίων ἡδονήν· οἵεταί τ' οὗτος ὁ σοφὸς καὶ τ' ἀσώτων βίον ἀνεπίληπτον εἶναι, ἐὰν μὴ αὐτῷ προσγένοιτο τὰ ἀλγεῖν μὴ ἴλεως· διὸ καὶ οἱ τῆς κωμῳδίας ποιηταὶ καταρέχοντές που τῆς ἡδονῆς καὶ τῆς ἀκρασίας ἐπικούρους μὴ βοηθοὺς ζοῶσιν· πλάτων μὲν ἐν σιωξαπατῶντι δυοχοαίνοντα ποιήσας παρόντα τῷ τῶν ὑῶν παιδαγωγῷ καὶ λέγοντα.

Ἀπολώλεκας δ' μέρκιον μου παρκλαβὼν Ἀκάθαρτε καὶ πέπαι καθ' ἑλθεῖν εἰς βίον
Ἀλλόφριον αὐτοῦ· καὶ ποθοὺς ἑωθινούς, Γίνῃ δῆτα σὺ νῦν πρόσθεν οὐκ ἐθισμένος.
Εἶτ' εἰ μεμάθηκε δέκατον τὰ ζῆν, ἐγκαλεῖς Ζῆν δ' ὅτι φρονοῦντ' ὡς λέγουσιν οἱ σοφοὶ
Ὁ γοῦν ἐπικούρος φησιν εἶναι τἀγαθὸν Τὴν ἡδονὴν δήπουθεν οὐκ ἔστιν δ' ἔχειν
Τὸ πρῶτον ἐκθρώσκων ἐκ δὲ τῆς ζῆν παγκάλως. Εὖ, σῶς ἅπαντας· ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.
Ἐθώρακισσ' οὖν φιλόσοφον ἐπέμοι τινὰ Μεθύοντ' ὠδὶ τούτοις θ' οἷς λέγεις κηλούμενον;
Ἅπαντας οἱ γὰρ τὰς ὀφρῦς ἐπηρκότες. Καὶ τ' φρόνιμον ζηλοῦντες, οὐ τοῖς ὧδε πάντοις
Καὶ ταῖς διαφθείρας ὥστε δρακοντιᾶν, Οὕτως ἐπὰν γλαυκίσκος αὐτοῖς παρατεθῇ
Ἵνα σαίνωσιν οὗ δεῖ πρῶτον ἅψασθαι τόπου Καὶ πλὴν κεφαλλὶ ζηλοῦσιν ὡς ὧδε πράγματος
Ὥστ' ἐκ πεπλῆχθαι πάντας Καὶ οὐ δὲ ἀνθρωφόνῳ δὲ ἐπιγραφομένῳ ὁ αὐτὸς πλά-
των διαπαίξας τινὰ τῶν ἐπικῶν φιλοσόφων ἐπιφέρει
Ἑξὸν γυναῖκ' ἔχοντα κατακεῖσθαι καλὴν Καὶ λεσβίου χυτρίδι λαμβάνειν δύο
Ὁ φρόνιμος ὅτι οὐ τἀγαθὸν Ἐπίκουρος ἔλεγε ταῦθ' ἁνὴρ ἐτὼ λέγω
Εἰ πάντ' ἔξεστ' ἐξὸν πάντες ὄντ' ἐτὼ βίον οὔτ' ἄβατος ἦν αὐτοῦ τε μοιχὸς οὐδείς
Ἡγάσατο δ' αὐ φιλεταίροις Ἐπίκουρος ὁ σοφὸς ἀξιώσαντος τινός
Εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν ὅ, τι ποτ' ὅτι τἀγαθὸν Ὃ δῆτα τέλους ζητοῦσιν εἰπεῖν ἡδονὴν

Εὖ γ' ὦ κράτιστ' ἄνθρωπε καὶ σοφώτατε
Ἀγαθὸν πρός ὄστιν ἡδονή γὰρ τἀγαθόν.
τοῦ γὰρ μακαρίσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδέν
Ἀπατάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ ἐπικούρειοι πλὴν ἡδονὴν ἀλ-
λὰ καὶ οἱ κυρηναϊκοὶ καὶ μνησιστράτοι δὲ καλούμενοι, καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρουσιν ὡς φησι πο-
σειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἀπῆν καὶ ἀνδρόμαχος ὁ ἀπολλοδώρου ἀκουστὴς καὶ συγγενὴς, διονύσιος γοῦν ὁ
τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς καὶ τὰ τῆς φιλησυνίας αὐτοῦ διεξερχόμενος ἔπι τε τῆς φιλαρ
γυρίας βρανίζεσθαί τε παρὰ πολλῶν αὐτὸν διελέγχων, ἀνειλίζῃ καὶ τὸν λαθυρίαν τῆς σαρδικῆς ἐ
ταίρας βρῶται ἀδὴ πᾶσίν τε λέγει τάδε. σὺ μὲν φιλαργυρίαν ἀνειλίζῃς αὐτὸς μηδὲν ἐκλελοιπὼς ἀ
κροκερδίας. τί γὰρ οὐ πεποίηκας οὐχ ὑπὲρ ὠνὴ βρμένας ὠφέλειν αὐτὸς ἐκ τετικὼς, βρᾶνον σωάγειν
ἐπιχειρῆς. ἀδὲ δὲ τὸ ἐπικούρου τίμων ἀφίστη σίλλων φησί. γασρὶ χαιζόμενος τῆς οὐ λαμυρὸν
τορον οὐδὲν ταύτης γὰρ εἵνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τ' ἀκατὰ σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευε καὶ ἰδομε-
νέα καὶ μητρόδωρον καὶ αὐτὸς δέπου ὁ μητρόδωρος, οὐκ ἀποκρυπτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φι-
σί. ἀδὲ γασέρα γὰρ ὡ φυσιολόγε μὴ μόκρατες ἀδὲ γασέρα ὁ κατὰ φύσιν καλίζων λόγος πλὴν ἅπασαν ἔ
χει ταυδὴν. ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁτάπων διδάσκαλος καὶ θεῶν ἔλεγεν. ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τ
γασρὸς ἡδονὴ καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ ἀδελπὰ εἰς ταύτην ἔχει πλὴν ἀνακφορά. καὶ τῷ ἀδὲ τέλους δέ φησιν
οὕπω πως. οὐ γὰρ ἔπω γε διωάρμαι νοῆσαι τἀγαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χειλῶν ἡδονὰς ἀφαιρῶν δὲ τὰς
δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς ἀκτ' ὄψιν ἡδείας κινήσεις καὶ προελθὼν φησὶ λέγειν τιμη-
τέον ᾧ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ βίου τρόπα ἐὰν ἡδονὴν μὴ παρασκευάζῃ χαίρειν ἑκάτερον πρότε-
ρος δὲ τὸ ἐπικούρου σοφοκλῆς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἀναπτιγόνῃ τῆς ἡδονῆς φιαῦτ' εἴρηκεν. τὰς γὰρ ἡδονὰς
Ὅταν προσῶσιν ἄνδρες οὐ τίθημ' ἐγὼ
Γλουτεῖτε γὰρ κατ' οἶκον εἰ βουλοίμεθα
Τούτων δ' χαίρειν τἄλλα λέγω καπνοῦ
Φιλέταιρος κωμῳδί.
Γλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν
Τοῦτ' αὖ τὰ τἀνθρώπει ὁρῶν τὰ πράγματα
Ἔσται περίεργόν ὄστιν ἀφηκεῖσθαι πάνυ
Καὶ σὺ οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτὸς φησὶ
Ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον
Οὐ γὰρ θανόντος δήπουθ' ἕλξεται φάγοις
Ἀπολλόδωρος δ' ὁ καρύστιος συγγραμματοδοποιῶ
Γαρύντες ἐπιμελεῖσθε τὸ κακῶς ποιεῖν
Ἔπισταῖς τὸ βίου νωὶ τύχη
Εἰλίμα τί δ' κακὸν ἢ τί ποτ' ἦ τἀγαθόν
Ἢ μᾶς κυλινδοῦσ' ἔστιν αὐτύχη τρόπον
Ἔλαν ἀληθῶς οὖσα λυπομένους ὁρᾶν
Ἔξόν. ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας
Ἔλεγχ' ἄγροικον οὖσαν ἡμῶν. πλὴν τύχην
Οὐ τοῦτο γ' ἐστὶ ζῆν ὅσ' ἐστὶ κακλούμενον
Τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν αὐτὴν τανῦν
Γίνεν ἀθηναίους ἅπαντας καὶ τοὺς μέχρι
Ἐπὶ κῶμον εἰς κόρινθον ἡμέρας δέκα
Τοὺς πλὴν ῥόφανον πωλοῦντας ἕψειν μεγαρέων
Κραννώσαι ἐν οἶνον βύβλου τοῦτ' ἦν ῥυφῆ
Δουλεύομεν. φιλήδονον δὲ οἱ ποιηταὶ καὶ ἐν ἀρχαῖον φασὶ γενέσθαι τάγαλον. ὁ γοῦν πλὴν τῶν ἀ-
ρεσκόντων ποιήσας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ σωδιαφέροντα ἐρωτᾶν τυ-
χεῖν, παρὰ τοῦ δὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀρχαιότητος ἀσωλεύστως διακείμενον, ὑπὲρ
αὐτοῦ τε τούτων μνείαν ποιήσασθαι, καὶ τοῦ ζῆν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα ἐν
δίᾳ, πλὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ πλὴν ὑπόσχωσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύσῃ τῶν παρακειμένων. ἀλλὰ διατε-
λῇ παρατρόμενος, ἀσωδὲ τ' κεφαλῆς ὑξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι' ὧν οὐ δυνάτῃ τῶν παρακειμένων τυ-
χεῖν οὐδενός. καὶ τῶν στωϊκῶν δέ τινες συνεφήψαντο ταύτης τ' ἡδονῆς, διαστοθένης γοῦν ὁ κυρηναῖος μαθη
τὴς γενόμενος ἀρίστωνος τοῦ χίου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς, ἐν ᾧ ἐπιγραφομένῳ ἀρίστωνι παρεμφαίνει
ἦν διδάσκαλον ὡς ὕστερον ὁρμήσαντα εἰς ῥυφὴν λέγων ὧδε. ἤδη δέ ποτε μὴ δεῦρο πεφώρακα, τ' τῆς ἡδονῆς
καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα καὶ ἀκφαινόμενον παρὰ τὴν ἡδονήν. καὶ ἀφανὴς δὲ γνώριμος δὲ ἦν
καὶ οὗτος τοῦ ἀρίστωνος, ἐν τῷ ἀρίστωνι καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψασ' τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν
τοῦ διδασκάλου φιλησονίαν. ἀδὲ δὲ διονυσίου τοῦ ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν ὃς ἀπὸ κυνὸς ἀπο-
δὺς δὲν

τοῦ γὰρ μακαρίσθαι κρεῖττον οὐκ ἔστ' οὐδέν
Ἀπατάζονται δὲ οὐ μόνον οἱ ἐπικούρειοι πλὴν ἡδονὴν ἀλ-
λὰ καὶ οἱ κυρηναϊκοὶ καὶ μνησιστράτοι δὲ καλούμενοι, καὶ γὰρ οὗτοι ζῆν μὲν ἡδέως χαίρουσιν ὡς φησι πο-
σειδώνιος. οὐ μακρὰν δὲ τούτων ἀπῆν καὶ ἀνδρόμαχος ὁ ἀπολλοδώρου ἀκουστὴς καὶ συγγενὴς, διονύσιος γοῦν ὁ
τύραννος ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς καὶ τὰ τῆς φιλησυνίας αὐτοῦ διεξερχόμενος ἔπι τε τῆς φιλαρ
γυρίας βρανίζεσθαί τε παρὰ πολλῶν αὐτὸν διελέγχων, ἀνειλίζῃ καὶ τὸν λαθυρίαν τῆς σαρδικῆς ἐ
ταίρας βρῶται ἀδὴ πᾶσίν τε λέγει τάδε. σὺ μὲν φιλαργυρίαν ἀνειλίζῃς αὐτὸς μηδὲν ἐκλελοιπὼς ἀ
κροκερδίας. τί γὰρ οὐ πεποίηκας οὐχ ὑπὲρ ὠνὴ βρμένας ὠφέλειν αὐτὸς ἐκ τετικὼς, βρᾶνον σωάγειν
ἐπιχειρῆς. ἀδὲ δὲ τὸ ἐπικούρου τίμων ἀφίστη σίλλων φησί. γασρὶ χαιζόμενος τῆς οὐ λαμυρὸν
τορον οὐδὲν ταύτης γὰρ εἵνεκεν ὁ ἀνὴρ καὶ τῆς ἄλλης τ' ἀκατὰ σάρκα ἡδονῆς ἐκολάκευε καὶ ἰδομε-
νέα καὶ μητρόδωρον καὶ αὐτὸς δέπου ὁ μητρόδωρος, οὐκ ἀποκρυπτόμενος τὰς καλὰς ταύτας θέσεις φι-
σί. ἀδὲ γασέρα γὰρ ὡ φυσιολόγε μὴ μόκρατες ἀδὲ γασέρα ὁ κατὰ φύσιν καλίζων λόγος πλὴν ἅπασαν ἔ
χει ταυδὴν. ἐπίκουρος γὰρ ἦν ὁτάπων διδάσκαλος καὶ θεῶν ἔλεγεν. ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τ
γασρὸς ἡδονὴ καὶ τὰ σοφὰ καὶ τὰ ἀδελπὰ εἰς ταύτην ἔχει πλὴν ἀνακφορά. καὶ τῷ ἀδὲ τέλους δέ φησιν
οὕπω πως. οὐ γὰρ ἔπω γε διωάρμαι νοῆσαι τἀγαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χειλῶν ἡδονὰς ἀφαιρῶν δὲ τὰς
δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς διὰ μορφῆς ἀκτ' ὄψιν ἡδείας κινήσεις καὶ προελθὼν φησὶ λέγειν τιμη-
τέον ᾧ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ βίου τρόπα ἐὰν ἡδονὴν μὴ παρασκευάζῃ χαίρειν ἑκάτερον πρότε-
ρος δὲ τὸ ἐπικούρου σοφοκλῆς ὁ τραγῳδιοποιὸς ἀναπτιγόνῃ τῆς ἡδονῆς φιαῦτ' εἴρηκεν. τὰς γὰρ ἡδονὰς
Ὅταν προσῶσιν ἄνδρες οὐ τίθημ' ἐγὼ
Γλουτεῖτε γὰρ κατ' οἶκον εἰ βουλοίμεθα
Τούτων δ' χαίρειν τἄλλα λέγω καπνοῦ
Φιλέταιρος κωμῳδί.
Γλὴν ἡδέως ζῆν τὸν βίον καθ' ἡμέραν
Τοῦτ' αὖ τὰ τἀνθρώπει ὁρῶν τὰ πράγματα
Ἔσται περίεργόν ὄστιν ἀφηκεῖσθαι πάνυ
Καὶ σὺ οἰνοπίωνι δὲ ὁ αὐτὸς φησὶ
Ζῶσιν κακῶς ἔχοντες ἄφθονον βίον
Οὐ γὰρ θανόντος δήπουθ' ἕλξεται φάγοις
Ἀπολλόδωρος δ' ὁ καρύστιος συγγραμματοδοποιῶ
Γαρύντες ἐπιμελεῖσθε τὸ κακῶς ποιεῖν
Ἔπισταῖς τὸ βίου νωὶ τύχη
Εἰλίμα τί δ' κακὸν ἢ τί ποτ' ἦ τἀγαθόν
Ἢ μᾶς κυλινδοῦσ' ἔστιν αὐτύχη τρόπον
Ἔλαν ἀληθῶς οὖσα λυπομένους ὁρᾶν
Ἔξόν. ἱλαροὺς παίζοντας ὑποπεπωκότας
Ἔλεγχ' ἄγροικον οὖσαν ἡμῶν. πλὴν τύχην
Οὐ τοῦτο γ' ἐστὶ ζῆν ὅσ' ἐστὶ κακλούμενον
Τὰ πράγματ' ἐν ταῖς πόλεσιν ἦν αὐτὴν τανῦν
Γίνεν ἀθηναίους ἅπαντας καὶ τοὺς μέχρι
Ἐπὶ κῶμον εἰς κόρινθον ἡμέρας δέκα
Τοὺς πλὴν ῥόφανον πωλοῦντας ἕψειν μεγαρέων
Κραννώσαι ἐν οἶνον βύβλου τοῦτ' ἦν ῥυφῆ
Δουλεύομεν. φιλήδονον δὲ οἱ ποιηταὶ καὶ ἐν ἀρχαῖον φασὶ γενέσθαι τάγαλον. ὁ γοῦν πλὴν τῶν ἀ-
ρεσκόντων ποιήσας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ σωδιαφέροντα ἐρωτᾶν τυ-
χεῖν, παρὰ τοῦ δὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμεῖ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀρχαιότητος ἀσωλεύστως διακείμενον, ὑπὲρ
αὐτοῦ τε τούτων μνείαν ποιήσασθαι, καὶ τοῦ ζῆν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα ἐν
δίᾳ, πλὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ πλὴν ὑπόσχωσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύσῃ τῶν παρακειμένων. ἀλλὰ διατε-
λῇ παρατρόμενος, ἀσωδὲ τ' κεφαλῆς ὑξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι' ὧν οὐ δυνάτῃ τῶν παρακειμένων τυ-
χεῖν οὐδενός. καὶ τῶν στωϊκῶν δέ τινες συνεφήψαντο ταύτης τ' ἡδονῆς, διαστοθένης γοῦν ὁ κυρηναῖος μαθη
τὴς γενόμενος ἀρίστωνος τοῦ χίου, ὃς ἦν εἷς τῶν ἀπὸ τῆς στοᾶς, ἐν ᾧ ἐπιγραφομένῳ ἀρίστωνι παρεμφαίνει
ἦν διδάσκαλον ὡς ὕστερον ὁρμήσαντα εἰς ῥυφὴν λέγων ὧδε. ἤδη δέ ποτε μὴ δεῦρο πεφώρακα, τ' τῆς ἡδονῆς
καὶ ἀρετῆς μεσότοιχον διορύττοντα καὶ ἀκφαινόμενον παρὰ τὴν ἡδονήν. καὶ ἀφανὴς δὲ γνώριμος δὲ ἦν
καὶ οὗτος τοῦ ἀρίστωνος, ἐν τῷ ἀρίστωνι καὶ αὐτὸς οὕτως ἐπιγράψασ' τὸ σύγγραμμα, ἐμφανίζει τὴν
τοῦ διδασκάλου φιλησονίαν. ἀδὲ δὲ διονυσίου τοῦ ἡρακλεώτου τί δεῖ καὶ λέγειν ὃς ἀπὸ κυνὸς ἀπο-
δὺς δὲν

δὺς ἡν τῆς ἀρετῆς χιτῶνα, αὖ τε μεταμφιάσας καὶ μεταθέμενος ἁλούμενος ἔχειρι καίτοι γεραιὸς ἀποστὰς τῶν τῆς σοφῆς λόγων καὶ ὠδὴ ὃν ἐπίκουρον μεταπηδήσας· τοιγὰρ οὐδὲν ἀχαρίστως ὁ τίμων ἔφη

Ἢ νίκ' ἔχρην ἁλιεῦσιν ναῦ ἄρχεται ἢ ἁλιεύεσθαι Ὧρη δρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι.

Ἀπολλόδωρος ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ τρίτῳ τοιγὰρ σώφρονος τῷ εἰς τοὺς ἀσφαλείους μίμους προσθεὶς τὸ καταπυγοτόδαν τἀλφησᾶν φησὶν ἰχθῦς τινὲς οἱ ἀλφησταὶ· τὸ μὲν ὅλον κηροφαγεῖς· πορφυρίζοντες δὲ κατά τινα μέρη φασὶ δὲ αὐτοὺς ἁλίσκεσθαι σιώδυο. καὶ φαίνεσθαι μὲν ἕτερον ὠδὶ τοῦ ἑτέρου ἢ κατ' οὐρὰν ἑπόμενον. ἀφ' οὗ οὖν ἡ κατὰ πὺ πυγὴν θατέρῳ μὲν ἕτερον ἀκολουθεῖν, τῶν ἀρχαίων τινὲς, τοὺς ἀκρατεῖς καὶ καταφθορεῖς οὕτω καλοῦσιν. ἀριστοτέλης δὲ τῷ τοιγὰρ ζώων μονάκανθον εἶναι καὶ πέρκην μὲν ἀλφιστικόν. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ νουμήνιος ὁ ἡρακλεώτης ἐν ἁλιευτικῷ οὕτως.

Φυκίδαι ἀλφησίν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ὀρυθρὸν Σκορπίον· καὶ ἐπίχαρμος ἐν Ἥβαι γάμῳ
Μύθοι ἀλφησταί τε κηρακῖνοι κηριοφάδοι Μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ μύθαικος ἐν ὀφαρτυτικῷ.

αὐθίασ'. κάλλιχθυς τούτου μέμνηται ἐπίχαρμος ἐν Ἥβαι γάμῳ καὶ σκιφίασ' χρόμις τ' ἐν τῷ ἦει καπῆν ἄνεμον ἰχθύων πάντων ἄριστος αὐθίασ' δὲ χείματι. λέγει δὲ ἀναίως οὕτως. ἔαρι μὲν χρόμις ἄριστος αὐθίασ' δὲ χειμῶνι. τῶν καλῶν δ' ἄριστον καρὶς ἐκ συκέασ' φύλλον· ἡδὺ δ' ἐσθίειν χειμερὶς φθινοπωρισμῷ κρέασ'. δέλφακος δ' ὅταν ὀραπῶσιν καὶ πατέωσιν ἐσθίειν, καὶ κωῶν αὕτη τὸ θῶον καὶ λαγῶν καλωπίκων δίος αὖ· ἐν ὅταν θρὸς τὸ ἦ καὶ ἡ χέται βαβράζωσιν εἶτα δ' ὄσιν ἐκ θαλάσσης ἰούννος οὐ κακὸν βρῶμα ἀλλὰ πᾶσιν ἰχθύεσιν ἐμπρεπὴς ἐν μυτίλωσι· βοῦς δὲ παντὸς δοκέωμεν καὶ μεσέων νυκτῶν ἡδὺς κἠμβρίης. τῶν τοῦ αὐανίου πλεόνων ἐμνημόνευσα, νομίζων καὶ τούτων ὑποθήκας τοῖς λάγνοις ταύτας ἐκτεθῆσθαι. ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ τοιγὰρ τῶν ζώων ἠθῶν ὅπου αὖ αὐθίασ' ἢ φησὶν οὐκ ὀστοθηρείου. ᾧ σημείῳ χρώμενοι οἱ ἀσπογγεῖς καταπηλυμβῶσι καλοῦντες αὐτὸν ἱερὸν ἰχθύν· μνημονεύει δ' αὐτοῦ, καὶ δωρείων ἐν τῷ τοιγὰρ ἰχθύων. ἐν δ' αὐθίαν ἰνίας καὶ κάλλιχθυν καλοῦσιν, ἔτι δὲ καλλιώνυμον καὶ ἔλλοπα. ἰκέσιος δ' ἐν τοῖς τοιγὰρ ὕλης λέπτο μὲν ἰνῶν λύκην λέπτο δ' ἄλλων καλλιώνυμον εἶναι δὲ αὐτὸν χρυσορώδη καὶ βύχυλον καὶ βύεκκειτον οὐκ ὀξύστομον δέ. ἀριστοτέλης δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι ἐν κάλλιχθυν σαρκόφαγον τε καὶ σιωπαγελαζόμενον. ἐπίχαρμος δ' ἐν μούσαις, ἐν μὲν ἔλλοπα καταριθμεῖται ἐν δὲ κάλλιχθυν ἢ καλλιώνιμον ὡς ἐν αὐτὸν ὄντα σεσήμακεν. λέγει δὲ τοιγὰρ τὸ ἔλλοπος οὕτως· τόν τε πολυτίμητον ἔλλοπα. ὁ δὲ αὖ, χαλκὸς ὥνιος εἰ ἁμένου* καίκινον ὁ ζόλις ἔλαβεν *κικελήσαν· κατ' ἦμιν αὖ τῷ τε ἑκαίτῃ δ' ἄμαρτι θατέρῳ. δωρείων δ' ἐν τῷ τοιγὰρ ἰχθύων διαφέρειν φησὶν αὐθίαν καὶ κάλλιχθυν εἶναι τὸ καλλιώνυμον καὶ ἔλλοπας. τί δ' ὄστιν ὁ καλούμενος ἱερὸς ἰχθύς, ὁ μὲν πὺ τελχινικλῶν ἰσορέαν σιωπηλὸς ἐστὶν ὁ κρὸς ἢ τηλεκλείδης ἐστ' ἄλλος τις, ἱερούς φησὶν εἶναι ἰχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους. ἔστι δ' ὁ πομπίλος ζῶον ἐρωτικὸν ὡς αὖ καὶ αὐτὸς γεγονὼς ἐκ τοῦ οὐρανίου αἵματος ἅμα τῇ ἀφροδίτῃ· νίκανδρος δ' ἐν λευτρῷ. οἱ ταὶ κῶν φησὶν

Πομπίλος, ὃς ναύτῃσιν ἀδημονέουσι κελεύθας Μινῦσαι φιλέρωσιν ἠδ' ἀφοβώτερον ἀμείνον.

Ἀλέξανδρος δ' ὁ αἰτωλὸς ἐν κειναμεῖ εἰγνήσιον φ ποιημάλιον, γηθαλίῳ ἄκρῳ ὠδὶ πομπίλος αἰωρεῖται. καὶ τὰ ἡμίτομα κατόπιθε θεοῖς ἐστὸ πομπίλος ἰχθύς. Γαμμέρατης δὲ ὁ ἀρμάς ἐν τοῖς θαλασσίοις ὄρνισιν ἐπιγραφομένοις, προεκπὼν Γομπίλος ὃν καλέουσιν ἁλίπωλοι ἱερὸν ἰχθύν, δηλοῖ ταῦτα ὡς οὐ μόνον τῷ ποσειδῶνι ὁ πομπίλος ὄστι δῖλ ἡμῖν, ἀλλ' ὅλι καὶ τοῖς πὺ σαμοθράκιλω κατέχουσιν θεοῖς. ἁλιέα γοῦν ἵνα πρεσβύτην τῷ ἰχθύι τούτῳ κόλασιν ὑποχεῖν ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ γένους κατ' ἀνθρώπους ὄντος. ὄνομα δ' ἰῷ αὐτῷ ἐπωπύς, καὶ δῖ ἰκαρίου ἦν τῆς νήσου· καὶ δοῦρον εἶναι ἅμα τῷ ὑῷ ἁλιεύοντα, καὶ οὐκ ἐντυχόσαντα ἄλλων ἰχθύων ἐν τῇ ἄγρᾳ ἢ πομπίλων, οὐκ ἀφορᾶσθαι τῆς δύτων ἐδωδῆς, ἀλλὰ πάντας μετὰ τοῦ ὑοῦ καταθοινᾶσθαι καὶ μετ' οὐ πολὺ δίκας ἐκτίσαι τῆς δυσεβείας, κῆτος γάρ ἐπελθὸν τῇ νηὶ ἦν ἐπωπὶς ἐν ὄψει τοῦ παιδὸς καταπιεῖν. ἱστορεῖ δ' ὁ παγκράτης ὡς καὶ πολέμιός ὄστιν ὁ πομπίλος τῷ δελφῖνι, καὶ ὅτι οὐ δ' οὗτος ἀπημώρησε ἐκφεύγει πομπίλου φατῶν ἀχρεῖος δ' γίνεται, καὶ σφαδάζων ἐπειλαὶ φάγῃ, κἠ ὠδὶ τοὺς ἀγκίστρους ἐκκυμανθείς, σορὰ γίνεται αἰθυίαις τε κἠ λαροῖς. σύνοτε δὲ καὶ ἐστὸ τῶν ταῦς κητείαις παρεσβυόντων ἀνδρῶν παρανομεῖται. μνημονεύει τῶν πομπίλων καὶ τιμαχίδας ὁ ῥόδιος ἐν τῷ ἑκάτῳ τοῦ δείπνου κωβιοί τ' ἐναλίοι καὶ πομπίλοι ἱεροὶ ἰχθύες.

Κορίννα τε ἢ ὁ πεποιηκὼς ἐς αὐτὴν ἀναφερόμενον ᾠδήματον Γομπίλε ναύτῃσιν πέμπων πλόον οὖρον ἰχθύς Γομπεύσας πρύμναθεν ἐμαὶ ἀλεῖαν ἑταίραν. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ ῥόδιος ἢ ναυκρατίτης ἐν ναυκράτους κτίσει, ἣ πομπίλον φησὶν ἄνθρωπον πρότερον ὄντα μεταβαλεῖν εἰς ἰχθῦν διά τινα ἀπόλλωνος βρῶτα. πὺ γὰρ σαμίων πόλιν παραῤῥεῖν ποταμὸν ἴμβρασον. τῷ ῥά ποτ' ὠκυρόην νύμφην πολυμηλέα κούρην Χησιὰς οὖ πατρεία τέκεν φιλότητι μιγεῖσα Ὠκυρόην ἣ πόλλος ἀπείρονα πᾶσαν ὁρᾶσθαι. ταύτης οὖν βραθέντα ἀπόλλωνα ἐπιχειρῆσαι μὲν πάσαι διαπραιωθεῖσαν δ' ἐς μίλητον κατά τινα ἀρτέμιδος ἑορτὴν, καὶ μέλλουσαν μὲν παίζεσθαι βυλαβηθεῖσαν, πομπίλον τινὰ θαλασσουργὸν ἄνθρωπον καθικέτευσαι ὄντα παλαιῶν φίλον, ὅπως αὐτὴν ἐς πὺ πατρίδα διασώσῃ λέγουσα τάδε. Γαῖρε ἐμοὶν φίλον σιωφράλμονα θυμὸν Ἔξων πομπίλε δυσκελάδου διδαὼς

θοὰ βόειαι πόντου Σῶζεμε· καὶ δ', εἰς πλὴν ἀκτὴν διαγόντα ἀϋτμὴν διαπραύνουν· ἐπιφανέντα δὲ
δ' ἀπόλλωνα τὴν τε κόρην ἁρπάσαι καὶ τὴν ναῦν ἀπολιθώσαντα ἣν πομπίλον εἰς δ' ὁ μόνυμον
μον ἰχθῦν μεταμορφῶσαι ποιῆσαι τὸ ἣν πομπίλον ὠκυάλων νήσων ἀλιηόνα δῶλον.

Θεόκριτος δ' ὁ συρακούσιος ὠ τῇ ἐπιγραφομένῃ βουκολικῇ ἣν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθῦν, ἰδρὸν κα-
λεῖ δηλ. τοὔτων. καί τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπ' ἀγροσύνην τὸ μὴ ὅλβον ὄφελος ὢ ζώῃ τάδε λίκτυα κείνω ἄ- 5
σφάλων ἀκρονύχους ταύτῃ θεῶ ἰδρὸν ἰχθῶ Οὐ λεῦκον καλέσουν ὃ δ' ἰδράτατος ἄλλων ῥοῖα
καὶ κελίνας σήσαι δ καὶ ὄφελος ἀλὸς θαλάσσης Ἐμπλεα. διονύσιος δ' ὁ ἐπικαλούμενος ἴαμβος ὠ τῷ
ᾠδῇ διαλέκτων γράφει οὕτως· ἀκηκόαμεν γοῦν ἁλιέως βρετικοῦ ἣν ἰδρὸν ἰχθῦν καὶ ἄλλων πολλῶν ἁ-
λιέων καλούντων ἣν πομπίλον. ἔστι δὲ πελάγιος καὶ παρὰ τὰς ναῦς πυκνὰ φαίνεται ἐοικὼς πηλαμί-
δι ποικίλος· ἣν δ' οὗτω ἰχθῦν ἕις παρὰ τῷ φοίνικι Ἑλκει ἀκτὴν ὃν προβλῆτι καθήμενος ἰδρὸν ἰχθῦν, 10
Εἰ μὴ ἄλμος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος ἰδρὸς ἰχθῦς· καλλίμαχος δ' ὠ γαλατείᾳ ἣν χρύσοφρυν ἢ μᾶλλον
χρύσοφον ὠνόφρυσιν ἰδρὸν ἰχθῦν Ἢ πέρκας ὅσα τ' ἄλλα φόρκυς βυθὸς ἄσπερος ἅλμης. Ἐν δὲ τοῖς ἐπι
γράμμασιν ὁ αὐτὸς ποιητὴς φησὶν ἰδρὸς δέ τις ἰδρὸς ἰχθῦς· ἄλλοι δ' ἀκούουσιν ἰδρὸν ἰχθῦν ἣν αἰέτον,
ὡς καὶ ἰδρὸν βοιῶ ἣν αἰέρα· οἱ δὲ τὸν μέλανα, ὡς ἰδρὸν μύος ἀλκυόνος· τινὲς δὲ τὸν ἐχόμενον πρὸς τὴν ῥῖνα.
κλείταρχος δ' ὠ ἑβδόμῃ γλωσσῶν οἱ ναυτικοὶ φησὶν ὀμπίλον ἰδρὸν ἰχθῦν προσαγορεύουσι, διὰ τὸ ἐκ πε- 15
λάγους προπέμπειν τὰς ναῦς ἕως εἰς λιμένα διὸ καὶ πομπίλον καλεῖσθαι χρύσοφρυν ὄντα, καὶ ὀρατο-
σθένης δέ φησιν ὠ ὀρμῇ Ἄγρης μοῖραν ἔλειπον ἐπὶ ζώοντας ἰούλους Ἠέγχνειήτην χρίγλην ἢ πορ-
κόδακα κίχλην Ἢ σρομίην χρύσειον ὠνόφρυσιν ἰδρὸν ἰχθῦν Ἐκ ταύτης ἡμῶν τῆς ὁμολογίας ὁ
καλὸς οὐλπιανὸς ζητέπω κατὰ τί ἀρχέσρατος ὠ ταῖς καλαῖς ὑποθήκαις ᾠδῇ τῶν ὠ βοσπόρῳ ταρί-
χων ἐπῶν βοσπόρου ἐκπολιόσαντα τὰ λευκὰ τ' ἄλλα προσίστω
Μηδὲν ἐκεῖ σερεὰς σαρκὸς μαιώτιδι λίμνη Ἰχθύος αὐξηθέντος οὐ ὠ μέτρῳ οὐθεμις εἰπεῖν.
τίς οὗτος ἐστὶν οὐ φησὶν ἀθεμιῆ ἢ ἐμμέτρως εἰπεῖν. Ἀφύαι. καὶ εἰκὸς δὲ ἀφύην λέγοισιν. ἀριστόνυμος ἡ-
λίῳ ῥιγοῶλι. ὥστ' οὔτ' ἀφύην νῶι ἐσ' ἀπλῶς· τῆς δ' ἀφύης ὅτι γένη πολλά. καὶ ἡ μὴ ἀφεῖτις λεγομένη οὐ
γίνεται ἀφ' ὁμόνου ὥς φησιν ἀριστοτέλης ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ, ὅταν ὄμβρων γινο-
μένων πολλῶν σύστασις γένηται· ἐτερόκλ δ' ἐστὶν ἀφύη κωβῖτις λεγομένη· γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ 25
φαύλων τῶν ὠ τῇ ἄμμῳ διαγινομένων κωβιδίων, καὶ ἀφ' αὐτῆς δὲ ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἕ-
τεραι, αἵτινες ἐμφερέσιλοχοι καλοῦνται· γίνεται καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ γόνος τῶν μαινίδων, καὶ ἄλλη δὲ ἐκ τοῦ
μεμβράδος, καὶ ἔτι ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς ἰλύος γινομένων, πάντων δὲ τού-
των ἡ ἀφείτις ἀρίστη. δωρίων δ' ὠ τῷ ᾠδῇ ἰχθύων κωβίτην τινὰ ἔφη τὸν λέγει καὶ τὸν ἀφ' ἀθερίνης ἰχθυ
δίου δὲ ὄνομα ἀθερίνη, εἶναι δὲ φησι καὶ χρυσίτην ἀφύην· ἐπίχαρμος δ' ὠ ἥβας γάμῳ ὠ μεμβράσι καὶ μι- 30
μάροις τὰς ἀφύας καταριθμεῖται διασέλλων δ' ἂν λεγόμενον γόνον· ἰκέσιος δέ φησι τῆς ἀφύης, ἡ μὲν λευ-
κὴ καὶ λίαν λεπτὴ καὶ ἀφρώδης ἣν καλοῦσιν οἱ ἰοὶ καὶ κιβῶτιν· ἡ δὲ ἐυπαρωτέρα ταύτης καὶ ἀδροτέ-
ρα διαφέρει δὲ ἡ καθαρὰ καὶ λεπτή· ἀρχέσρατος δὲ ὁ ὀφοδαίδαλος φησὶ πλὴν ἀφύλω μίνθην πᾶσαν
σπλὴν πλὴν ὠ ἀθήναις·

Τὸν γόνον ἐξαυδῶ ἣν ἀφρὸν, καλέουσιν Ἴωνες Καὶ λάβε πρόσφατον αὐτὴν ὠ βυθηλόποισι φαλήρα, 35
Ἀγκῶσι λιφθὲν θ' ἰδρῶσι, καὶ τῇ ᾠδῇ κλύσῳ Εἰ δὲ ῥόδῳ γενναῖος ἐπὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ
Ἂν δέ τι γ' ἰμείρῃς αὐτοῦ γεύσασθαι, ὁμοῦ χρὴ Κνίδιος ὀφωνεῖν τὰς ἀμφικτίονας ἀναλίφας·
Εἰς ταυτόν. μίξας δ' αὐτὰς ἐπὶ τηγάνου ὀπτᾶ Εὐώδη ῥίψας αὐτὴν λαχάνων ὠ ἐλαίῳ

Κλέαρχος δ' ὁ ᾠδικὸς ὠ τοῖς ᾠδικοῖς παροιμίαν τῆς ἀφύης φησὶν ὅτι ἐπὶ μικροῦ λέγεσθαι πυ-
ρὸς ὠ τοῖς τηγάνοις οἱ ᾠδικοὶ ἀρχέσρατον ἐπιβάλλοντες κελεύουσιν ἐπὶ θερμὸν τήγανον σίλουσαν ἀφαι 40
ρεῖν ἄμυδις ἵνα πᾶσι καὶ σίλῃ καθάπερ τοὐλαιον βύθιος διὸ λέγεται ἴδε πῦρ ἀφύη. χρύσιππος δ' ὁ φιλόσο
φος ὠ τῷ ᾠδικῶν δι' αὐτοὶ αἱρετῶν πλὴν ἀφύην φησὶν πλὴν ὠ ἀθήναις, διὰ μὲν πλὴν διαφίλειαν ὑποδρῶ-
σιν καὶ πῶωχικὸν εἶναι φασὶν ὄψον· ὠ ἑτέραις δὲ πόλεσιν ᾠδοθαυμάζουσι πολὺ χείρω γινομένην. εἰ δ' οἱ
μὲν φησὶν ὠ ταῦθα τοὺς ἀσβιαλικοὺς ὄρνιθας τρέφειν ᾠδύδοισιν, ἀχρειοτόδους ὄντας ὅτι τῶν παρ' ἡ- 45
μῖν πολὺ ἐλάττους εἰσίν· ἐκεῖνοι δὲ τἀναντία μεταπέμπονται τοὺς ὠθάδε· ὠδὶ τὸ σικοῦ ὁρμᾶσθαι δη-
μόσιος δ' σικὸν, νῶι δὲ οὐδὲ ἀφύην, κενὴν δοκεῖς· καλλίμαχος κύκλωψιν· πρὸ τῆς ἀφύης τῆς ἁλίσης· ἀρι-
στώνυμος ἁλίῳ ῥιγοῶν τι, ὡς τὸ τ' ἀφύη μὲν ὅτιν ἀπλῶς ἀφύδια δὲ ἀριστοφάνης παγνίσαις μὲν δὲ τὰ μικρὰ
τὰ φαληρικὰ τὰ δ' ἀφύδια. λυγκεὺς δὲ ὁ σάμιος ὠ τῇ πρὸς διαγόραν ἐπιστολῇ ἐπαινῶν τὰς ῥοδιακὰς 50
ἀφύας καὶ ἀντιπαθεῖ πολλὰ τῶν ἀθήνῃσι γινομένων πρὸς τὰ ὠ τῇ ῥόδῳ φησὶν ταῖς μὲν φαληρικαῖς
ἀφύαις τὰς αἰνιάπλας καλουμένας ἀφύας· τῷ δὲ γλαυκίσκῳ ἣν ἔλλοπα καὶ ἣν ὄρφον ἀντιπαρα-
πιθεὶς πρὸς δὲ τὰς ἐλλυσινιακὰς φήσας καὶ σκίμβρους καὶ εἴτις ἄλλος παρ' αὐτοῖς ἰχθῦς ἐπαίνῳ τῇ
δόξῃ τὸ κέκροπος γένος ἀντιγεννήσασα τ' ἀλώπηκα καλούμενον ὁ δὲ πλὴ ἡδυπάθειαν γράψας· πα
ρακελεύει ᾧ μὴ λιπαμένῳ τιμὴ καὶ τρυφᾶσαθ' πλὴ ἐπιθυμίαν ἀδικίας κτήσασθ' πλὴ ὀφοφαγίαν· ἀρχέ-
σρατον λέγει δ' ἣν τεύθην ὁ λυγκεύς· ὃς ὠ τῷ πολυθρυλήτῳ ποιήματι τοῦ γαλεοῦ λέγει οὕπως·

Ἐν δὲ ῥόλῳ καλεῖν τὸν ἀλῶπεκα ἢ ὧν ἀχρυνόσκῃν
Οὓν καλέουσι συρακούσιοι κώνα πίνακα ἤ τα

Μέλλης αὖ μή σοι πωλεῖν θέλη αὖ πασυ αὐτῷ
Ὕστερον ἤδη πάχ ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστὶν

Ἄχαρνος καλλίαδ κύκλωψιν· κίθαρις ὁπτός τι Σατὶς θωύνου τὲ καὶ φάλαινα λίεγχ λία καὶ βοὶ αἰνεῦς ἄχαρνος· οὕτως Σατὶς βάρβαχος βάθος· τῆς μὲν οὖν Σατίδος καὶ τῦ Σαρβάχου μνημονεύῃ ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσιν· δύπολις ἐν κόλαξιν φησὶν παρὰ τῷδε καλλία πολλὴ θυμηλία ἵνα παρὰ μὲν καράβοι, ἢ Σατίδες, καὶ λατὼ, καὶ γυναῖκες ἐλίποδες, καὶ ἐπίχαρμος ἐν ἤβας γάμῳ· ἦν δὲ ναρκαι, βατίδες, ἦν δὲ ζύγαιναι, πρήστιδ', καμεῖτ'. βάτοι· ῥίναι τὲ βραχυλόβ μονες· ἐν δὲ μεγαρίδι τὰς πελβυρὰς οἷόν πὸρ βατίς· τὰν δ' ὀπιθίαν ἔχηθ' ἁτενὲς οἷόν πὸρ βάτος· τὰν δὲ κεφαλὰν ὀσέων οἷόν πὸρ ἔλαφος οὐ βατὶς τὰν δὲ λαπάραν σκορπίος παῖς ἐπιθαλάπτιος τὸ οὖ σαννυείων δ' ἐν γέλωτι ὦ Σατίδες ὦ γλαύκων καράβριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων, σελάχη φησὶν εἶναι, Σατον ῥυγόνα· βοῶν ἀμίαν ἀετὸν· ναρκην· βάρβαχον ἢ πάντα τὰ γαλεοειδῆ· σώφρεων δ' ἐν μίμοις ἀσβολείοις Σόπιν καλεῖ τινὰ ἰχθὺν ἐν τούτοις· κέσσαι βόλιν κάπτουσαι καὶ μή ποτε Σοτάνην τινὰ λέγει· ὡδὶ δὲ τὸ Σαρβάχου συμβουλεύῃ ὁ σοφώτατος ἀρχέστρατος ἐν ταῖς γνώμαις τάδε.

Βάρβαχον σὺ δ' αὖ ἴδῃς ὀφωνῇ καὶ μαγείρου αὐτοῦ σπεύασον· ὡδὶ δὲ τῆς βατίδος

Καὶ Σατίδ' ἐφθὴν ἔστιέμοι χειμῶνος ἐν ὥρῃ
Μὴ πίδρακα ἔχει φόνιον τέκνα τῷ δὲ βρόχῳ χρὴ

Καὶ ταύτην τυρὸν καὶ σίλφιον ἅπαντὲ σάρκα
Σκυάζῃ ἤδη σοὶ ἐτὼ τάδε δ' αὖτόδρον αὐδῶ

Ἔφιππος δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν φιλύρᾳ δράματι ἑταίρας δὲ ἔνομα ἡ φιλύρα,

Πότερον ἐτὼ πὼ Σατίδα τεμάχη κατατεμοῦν
Ἐψῶ τίφης ἢ σικελικῶς ὀπτὴν ποιήσω σικελικῶς.

Βῶκες· ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ζωϊκῷ ἢ ὡδὶ ἰχθύων νοτόγραπτα φησὶν λέγεσθαι βῶς σκολιόγραπτα δὲ κολιάς· ἐπίχαρμος δ' ἐν ἤβας γάμῳ ἔπι δὲ ποπούτοισι βῶκες σμαρίδες ἀφύαι· κάμμαροι· νουμηνίος δ' ἐν ἁλιευτικῷ βόηκας αὐτοὺς καλεῖ ἐν τούτοις· Ἡ λευκὴν σιαόδοντα βόηκάς τε τευθούς τε· ἀθύσιφος δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἀττικοὶ βόακας· χρισοφάης σκιναῖς καταλαμβανούσας· ἀλλ' ἔχουσα γαστέρα μεσὴν βοάκων ἀπιβάδιζον οἴκαδε· ὠνομάσθη δὲ παρὰ πὼ βοᾶν διὸ καὶ ὁρμοῦ ἱερὸν εἶναι λέγος ἔν ἰχθῦ ὡς τὸν κίθαριν ἀπόλλωνος· φερεκράτης δὲ ἐν μυρμηκανθρώποις, εἰπὼν ἄλλον φωνὴν οὐκ ἔχειν ἰχθῦ φασὶ δὲ παράπαν ἐπιφορεῖ νὴ τὼ θεὼ οὐκ ἔστιν ἄλλος ἰχθῦς οὐδεὶς ἢ βόαξ· ἀριστοφάνης δ' ὁ βυζάντιος κακῶς φησὶν ἡμᾶς λέγειν τὸν ἰχθῦ βῶκα δέον βόωπα ἐπεὶ μικρὸς ὑπάρχων μεγάλους ὧπας ἔχει εἴη ἂν οὖν ὁ βοῶψ βοὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων, πρὸς ὃν λεκτέον εἰ τοῦτο κακῶς ὀνομάζομεν διὰ τὶ καρκῖνου φαμὲν οὐ κεροκῖνον ὠνομάσθη γὰρ ἀπὸ τῦ τὰς κέρκο κινεῖν· τὶ δ' οὐχὶ καὶ σείουρον λέγομεν ἀλλὰ σίλουρον· ὠνόμασται γὰρ καὶ οὗτος ἀπὸ τ' σείειν σωεχῶς πὼ οὐρά· βεβράδες φρωϊχος φατωλοῖς ὦ χρυσοκέφαλοι βεβράδες θαλάσσαι· ἐπίχαρμος ἐν ἤβας γάμῳ βεβραδόνας αὐτὰς καλεῖ βεβραδόνθ' δέ τε κίχλαι καὶ λαγοὶ θράκοντες ἄλκιμοι, καὶ σώφρων ἐν ἀσβολείοις βεβραδόνι ἐραφέα νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ ἢ βαικηλείδι κέντρ Ζωὴ ἐπ' ἀγρώστοιο τάδε σκέλαιο δέλυρα.

Δωρίων δ' ἐν τῷ ὡδὶ ἰχθύων φησὶ βεβράδα ἀποκεφαλίσας εἶτα ἁλσροτόμα καὶ ἀφωλιώσας ἁλὶ λεπτῷ καὶ ὕδατι, ἕψει ἦν αὐτὸν τρόπον τὴ ζιγγλίδι γίνεται δὲ φησὶν ἐκ μόνης τῆς βεβράδος σπυάσις τὶς ἡ προσαγορευομένη βεβραιφύη· ὧν μνημονεύει ἀριστώνυμος ἐν ἡλίῳ ἐριγωῦτι· ὁ γόβι σικελὸς ταῖς μεμβραφύαις προσοίκειν ὁ καρκινοβάτης· ἀττικοὶ δ' ὅμως βεμβράδας λέγουσιν· ἀφισομένης γήσει.

Βεβράδες φόβρων ὁ βολᾶ· ἀριστώνυμος ἡλίῳ ἐριγωῦτι Οὔτ' ἀφύη νῶ ἐστὶν ἔτι σαφῶς
Οὔτ' αὖ βεβρὰς κακολαίμων· ἀριστοφάνης γήρᾳ Ταῖς πολιόχρωσι βεβράσι τετραμμένη πολάτων πρέσβεσιν ἡράκλεια τῶν βεβράδων· ἐν δὲ ταῖς βυπόλιδος ἄξιν ἐστὶν εὑρεῖν νὴ δι' τ· μ· γραφόμενον· ἀνεφάνης δ' ἐν κυοιαθλέᾳ Τόπον τε κηρύττουσιν ἐν τοῖς ἰχθύσιν Κήρυγμα οὐ καλῶ νῶ τις ἐκ βεβράγκι μέγα μέλιτος γλυκυτόδα βεμβράδα βεμβράδα φάσκων ἔχειν
Εἰ ὄβρο τοιοῦτ' ἐστὶν οὐδὲν κωλύει Τοὺς μελιβώτους αὖ λέγειν βοᾶν θ' ὅλα
Γρωλοῦσι δὲ μέλισσα πρότομον τῶν βεμβράδων Ἄλεξις δ' ἐν χρηγίδι δι' τὸ· μ· ἐρίφιον·
Ὅς φῖς τ' ἰλισθαῖς μὲν παρίθηκεν ἐθίων Γρῶν λέβηθον καὶ μεμβράδα καὶ σέμφυλα
Ἐν δὲ πρωτοχόρῳ Ἐπιπονώτομον μὰ γὴν διόνυσον οὐκ ἔλη φ' ἑτῶ
Ἀφ' οὗ παρασπῶ βεμβράδα μοι κρέπτον ἦν Ἔχειν με καπτικὴ δυνάμενον λαλεῖν

Ὀνησίφορον ἦν ὄβρο· Βέλλινος· φύτου μέμνηται σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἁλιεύς· τ' ἀγριώταν βελόνῳ θηλαμόνι· ἴσι δὲ κωθῶνι πὼ ἰδέαν παραπλήσιος· ἐπίχαρμος δ' ἐν ἤβας γάμῳ βαιόνας ἰνὰς ἰχθῦς καλεῖ ἐν βύρις ἄγκ δὲ ζίγλας τὲ κυφὰς καχαείσῃ βαίνας καὶ παρ' ἀττικοῖς δὲ παροιμία ἐστὶν μὴ μοι βαιῶν κακὸς ἰχθῦς· Βοῶλλωσος· ὁ πυθαγορικὸς δ' ἐγκράτειαν ἀρχέστρατος φησὶν Εἶτα λαβεῖν ἅππαν μεγάλην καὶ πὼ ὑπόχριχω Βούλλωσον ταύτην θήρᾳ νῇ χαλκίδα κελεύω· Ἐπίχαρμος δ' ἐν ἤβας γάμῳ βούλλωσοί τε καὶ κίθαρις αὖτις· τῶν δὲ βουλλώσων διαλλάττοντές εἰσιν οἱ κωβόλλωσοι· ὡδὶ δ' ὧν καὶ αὐτῶν ἐπίχαρμος φησὶν· ἀλίαι πολῶτές τε κωβόλλωσοί τε· ἐὰν δὲ νῇ σκιαθίδες ἀττικοὶ δὲ ἅππαν αὖ πὼ καλοῦσιν· Γόβροι· τούβιό ἰκέσιος σκληροτόμας τ' ἀγκλαίων εἶναί φησι καὶ ἀραιοσαρ-

κωτόδους τε καὶ ἀροφωτόδους. εὐχιλίας τε πολὺ λειπομένους. εὐσομάχους δὲ εἶναι. νίκανδρος δὲ ὁ ἐποποιὸς ἐν τρίτῳ γλωσσῶν ἃς λέγει φησὶν αὐλοὺς μὴ γρύλλους. εὔδοξος δὲ ἐν ἕκτῳ γῆς περιόδου γόμφους δέ φησι πολλοὺς ἀνορυχθῆς ἐν σικυῶνι ἁλίσκεσθαι. ὧν ἐνίους εἶναι καὶ ἀμαξιαίους. φιλήμων δὲ τῆς κωμῳδίας ὁ ποιητὴς καὶ αὐτὸς μνημονεύων τῶν ἐν σικυῶνι διαφόρων γόμφων ποιεῖ τινα μάγειρον ἐν τέχνῃ τῇ ἑαυτοῦ σεμνυόμενον καὶ λέγοντα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ σφαττούσῃ τάδε. 5

ὡς εἴμορος μὲν πλῆθος ἐστὶ κουρανῷ
νὴ τὴν ἀθηνᾶν ἡδὺ γ' ἐς βυμορεῖν
οἷον παρεστήθει κοὐ πεφαρμακευμένον
ἀλλ' οἷος ἦν ζῶν καὶ ὁπῶς τοιοῦτος ὢν
τὸν ὀπτὸν ἰχθῦν οὐδὲ πιστεύθησομαι
τοῦ καταπιεῖν μεῖζόν τι θοὐμφέρει κύκλῳ
ἐστράβλωκουσα ταύτην ταυτὸν ἦν
τῆς λοπάδος ἀνεπήδησε κἄφυγεν κύκλῳ
ἐξεῖν ὁλολύζειν οἱ μὲν ἥρπασαν τί γάρ
ἰχθῦς ταμίους ἐθίοντας, βόρβορον
γλαυκίσκον ὠζὺν σῶστρα, νῆξ ἀργοὺς κάπρον
φρὴξ ὁ ποσειδῶν γόμφον εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀθανασίαν εὕρηκα τοὺς ἤδη νεκρούς

λέξαι μολόν τι τοὔνομ' ὡς ἐσκεύασα.
ἵν' ἅπασιν ἰχθῦς ἀπόλοις οἷος γέγονέ μοι
τυρεῖσιν οὐ λαπάττων ὀβελίσκον
οὕτως ἀπαλὸν ἔσωσα καὶ πρᾶον τὸ πῦρ
ὅμοιον ἐγένετ' ὄρνις ὅταν αὐπάσῃ
τηροῦσα τὸν καταπιεῖν θοὐλίσσεται κύκλῳ
τὴν ἡδονὴν ὁ πρῶτος αὐτῶν καταμαθών
τὸν λοπάδ' ἔχων· ἄλλοι δ' ἐλίσκον κατὰ πόλας,
οἱ δ' οὐδέν· οἱ δὲ πάντα καί τι παρέλαβον
εἰ δὲ λαβὼν αὖτι σκάφον ἢ κτῆς ἀττικῆς
ἢ κ τῆς σικυῶνος τῆς φίλης ὄν τοῖς θεοῖς
ἅπαντες οἱ φαγόντες ἐγένοντ' αὖ θεοὶ
ὅταν ὀσφρανθῶσιν ποιῶ ζωὸν πάλιν.

ταῦτα νὴ τὴν ἀθηνᾶν ἀλλὰ μενεκράτης αὖ ὁ συρακούσιος ἐφθέγξατο ὁ ζωὸς ἐπικαλούμενος ὃς ἐφρόνησε μέγας μόνος ἄξιος τὸν ζῆν τοῖς ἀνθρώποις γινόμενος ὀλίγῳ τῆς αὐτοῦ ἰατρικῆς. τοὺς οὖν θλαπτομένους ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἰδρὰς καὶ λουμένας νόσους συμβράξεσθαι ἀνάγκαζεν ὅλῃ ὑπακούσονται αὐτῷ λοῦλοι γενόμενοι καὶ ἀκηλούμενοι ὑπ' ἀθηνᾶς. νικόστρατος δ' ἦν οὗτος ὁ ἀργεῖος ἰδρὰ νόσον θεραπευθείς· μνημονεύει δ' αὐτῶν ἔφιππος ἐν πλαταιϊκῷ λέγων. ὁ δὲ μενεκράτης μὲν ἔφασκεν εἶναι ὁ θεὸς νικόστρατος δ' ὁ ἀργεῖος ἕτερος ἡρακλῆς, ἄλλος δέ τις ὡς ὁρμᾶς χλαμύδ' ἔχων καρύκαδον πρὸς δὲ τούτοις πρᾶος· ὡς ὁ ζελείτης νικαγόρας ὁ κὴ τῆς παρθένου τυραννήσας, ὡς ἱστορεῖ βάττων ἐν τοῖς περὶ τῶν ἐν ἐφέσῳ τυράννων. κτησανδρος δέ φησιν ὅτι καὶ ἀσυγκρέοντα θραπευθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀπόλλωνα ἐκάλεσε, καὶ ἄλλος δ' αὐτῷ τῶν περὶ σωθέντων ἀσκληπιοῦ σολὴν ἀναλαβὼν συμπεφθάρθαι. αὐτὸς δ' ὁ ζωὸς πορφύραν ἠμφιεσμένος καὶ στέφανον χρυσοῦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχων, κὴ σκῆπτρον κρατῶν κρηπῖδάς τε λευκὰς δεδεμένος, περιέρχεται μετὰ τοῦ θείου χοροῦ καὶ ἐπιστέλλων φιλίππῳ τῷ βασιλεῖ οὕτως ἔγραψεν· μενεκράτης ζεὺς φιλίππῳ χαίρειν· σὺ μὲν μακεδονίας βασιλεύεις· ἐγὼ δὲ ἰατρεύω καὶ σὺ μὲν ὑγιαίνοντας διώκεις ὅταν βουληθῇς ἀπολλύναι· ἐγὼ δὲ τοὺς νοσοῦντας σώζειν καὶ τοὺς ὑρώδεις ἀνόσους οἱ ἐμοὶ πείθονται παρέχειν μέχρι γήρως ζῶντας· χιλιοροῦσι σὲ μὲν μακεδόνες δορυφοροῦσιν ἐμὲ δὲ καὶ οἱ μέλλοντες ἔσεσθαι ζωὸν γὰρ ἐγὼ αὐτοῖς δίδωμι παρέχω· πρὸς ὃν μελαγχολῶντα ἐπέστειλεν ὁ φίλιππος μενεκράτει ὑγιαίνειν· παρεσκωπτόμενος δὲ ἐπέστειλε καὶ ἀρχιδάμῳ τῷ λακεδαιμονίων βασιλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσοις ἔγραφεν οὐκ ἀπεχόμενος τοῦ διός. καλέσας δέ ποτε αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον ὁ φίλιππος μετὰ τῶν ἰδίων θεῶν, συνκατέκλινε πίνοντας ἐν τῇ μέσῃ κλίνῃ ὑψηλοτάτῃ καὶ μεγαλοπρεπεστάτῃ κεκοσμημένῃ καὶ τράπεζαν παρατεθεῖσαν ἐφ' ἧς βωμὸς ἐκαίετο, καὶ τῶν ἀφ' ἑκάστης γῆς πάντων καρπῶν ἀπαρχαί, κὴ ὁ πότε τοῖς ἄλλοις παρεφέρετο τὰ ἐδώδιμα, ἐπὶ μὲν μενεκράτει ἐθυμίων καὶ ἔστεφον οἱ παῖδες, καὶ τέλος ὁ καινὸς ζωὸς μετὰ τῶν ὑπηκόων γελώμενος, θεὸν ἔφυγεν ἐκ τοῦ συμποσίου ὡς ἠγήσανδρος ἱστορεῖ. μνημονεύει δὲ τοῦ μενεκράτους· κὴ ἄλεξις ἐν μίνῳ. καὶ θεμίσων δὲ ὁ κύπριος τὰ ἀπὸ τύχου τοῦ βασιλέως παιδιὰ, ὡς φησι πολέμων ὁ ἐφέσιος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν οὐ μόνον ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἀνεκηρύττετο θεμίσων μακεδὼν ἀπὸ τύχου βασιλέως ἡρακλῆς, ἀλλ' ἔθυον δὲ αὐτῷ πάντες οἱ ἐγχώριοι ἐπιλέγοντες ἡρακλεῖ θεμίσωνι, καὶ παρῆν αὐτὸς ὁ πότε τὶς τῶν συνόδων θύοι καὶ ἀνέκειτο στρωμνὴ καθ' αὐτὸν ἔχων ἠμφιεσμένος λεοντῆν. ἐφόρει δὲ κὴ τόξα σκυθικὰ καὶ ῥόπαλον ἐκράτει. ὁ δ' ὧν μενεκράτης βιοῦντος ὢν ὁ ποιος εἴρηται ἄδην παρεσκώπτετο ποτὲ ἐξωγιώσατο δὴ ὁ προειρημένος μάγειρος, ἀθανασίαν εὕρηκα ζωὺς ἤδη νεκροὺς ὅταν ὀσφρανθῶσιν ποιῶ ζωὴν πάλιν. ἀλαζονικὸν δ' ὅτι πᾶν τὸ τῶν μαγείρων φῦλον ὡς καὶ ἡγήσανδρος ἐν δελφοῖς παρείσατο. παρέχει δὲ μάγειρον λέγοντα

βέλτιστε πολλοῖς πολλὰ τοῦδε μαγείρου
καινὸν παρὰ τοὺς ἔμπροσθεν ἢ μὴ κόπτε με
εὕρημα μόνον ἁλίσκει τῶν νομιζομένων ἐμὲ
ἔχων περιζωμὰ λλ' ἅπαντα τὸν βίον
εἴδη λαχάνων ὅσ' ἐστὶ σεμβράδων τρόπος
ὅταν δὲ πρὸς λέπυρα τυγχάνω διακονῶν

εἰρημέν' ἐστὶν ἢ λέπυρα φαίνου τί μοι
οὐκ. ἀλλὰ πρᾶσ' τῆς μαγειρικῆς* ὦ δρᾶ
οὐ γὰρ παρόντως ἔμαθον οὐδέ τισι δυεῖν
ζώντων κατὰ μέρη πῶ τέχνῃ ὧδ' ἔχηται σα.
φακῆς γένη πανδοκεῖ πρᾶσ' ἐστὶ πρᾶσ' σοι λέγω
ἐὰν τάχιστ' ἔλθωσιν ἐκ τῆς ἐκφορᾶς

τὰ δὲ κά-

Τὰ βάπ᾽ ἔχοντες τοὔπὶ ἡμακτ᾽ χύδαδ᾽ — Ἀφελῶν, ἐποίησε τοὺς διακρύοντας γελᾶν.
Τοιοῦδε σώδιόν τις ἐν τῷ σώματι — Διόδωρε γαργαλισμὸς ὡς ὄντων γάμων
Φακῆν παρελθὼν ἐπί μοι καὶ ξεμβράλλαδ᾽ — Τὰ παρδιγάμου ταῦτ᾽ ἔδειν ἐὰν δὲ δὴ λάβω
Τὰ δέοντα καὶ τοὐπαντεῖον ἁρμόσω μ᾽ ἅπαξ — Ὃ πῦρ ἐμοὶ τῶν ἔμπροσθε σειρήνων σύρε
Ἐγένετο καὶ ναὶ ταυτὸ τοὔτ᾽ ὄφει πάλιν — Ὑφ᾽ ἧς ὁλμῆς γὰρ οὐλεῖς διωκόσε ται
Ἁπλῶς διελθεῖν ἐν στενῷ τοὐντονί — Ὁ δὲ παριὼν πᾶς οὐθέως πρὸς ἡμῶν ἥξεται
Ἔσχε τ᾽ ἀχανὴς προσωπαπηλυμένος — Ἄφωνος ἄχρις αὖ αὐτὸν τῶν φίλων
Βεβυσμένος μοι ῥῖν᾽ ἑτοῖός τις προσβραμὼν — Ἀποσάσκ᾽ μέλας εἰ τεχνίτης ἀνοεῖς πρὸς ὃν λαλεῖς
Γολμὺς ἐτῷ σφόδρ᾽ ὅστε τῶν καθημένων — Οἵ᾽ ἦκα τα βεβρώκασ᾽ ἐξ ἐμοῦ τὰς οὐσίας

Γρὸς τῶν θεῶν τί διαφέρ᾽ οὖν ὑμῖν δοκεῖ τῶν παρὰ πινακίῳ κιλικδόνων αὖ ἦκα τὰ φρ αὐφν χρόπον ταῖς σειρῆσι τοὺς ἀκροωμένους ἐρίουν ἐπιλανθανομένους τῶν ὀφφῶν διὰ μὴ ἡδονήν, ἀφανίνεσθαι· νικόμαχος δ᾽ ἐλευθέρᾳ ἡ αὐτὸς παράγει τινὰ μάγειρον ὑπερβάλλοντα τοῦ ποδὶ φν διόνυσον τεχνίταδ᾽· λέγει δ᾽ οὕτω οὗτος πρὸς ὃν μαθησόμενον

Ὑποδεικνύεις μὲν ἦθος ἀστεῖον πάνυ — Καὶ πρεσβῦν ὀλίγωρον δὲ πεποίηκας. τί· πῶς·
Ἐν τῇ τέχνῃ τίνες ἐς μὲν οὐκ ἄξιά τα καδ᾽ — Ἢ πρότερον ἐπύθου τῶν ἀκριβῶς εἰδότων
Οὕτω τ᾽ ἐμαθήσομαι· μᾶλλ᾽ ἐτῷ μὲν οὐκ — Ὧ μέλε· ἴσως ὅσον διαφέρει διακόνου
Μάγειρος οὐκ οἶδ᾽ εἴσομαι δὲ γ᾽ ἢν λέγῃς — Τὸ γὰρ παραλαβόντ᾽ ὄψον, ἠγορασμένον
Πρότερον ἀκροᾶσθαι σκευάσαντα μουσικῶς — Διακόνου δ᾽ ἴσ᾽ τῷ τυχόντος ἡράκλεις
Ὁ μάγειρος ἐᾶν ὁ τέλεος ἑτέρα διάθεσις — Γολμᾶς τέχνασ᾽ λάβοις ἂν εὐδόξους πάνυ
Ὧν φν μαθεῖν βουλόμενον ὀρθῶς ἂν εἴη — Ταύταις προσελθεῖν οὐθὺς ἀλλ᾽ ἔμπροσθε δεῖ
Ζωγραφίασ᾽ ἅφθαι ταυτὰ καὶ μαγειρικῆς — Πρότερον μαθεῖν δεῖ τῆς τέχνης ἑτέρας τέχνασ᾽
Ὧν ἐλέσθαι σοι κρεῖττον ἦν μοι πρὶν λαβεῖν — Ἀσχολογικὴν ἰατρικὴν γεωμετρικήν
Τῶν ἰχθύων γὰρ τὰς διαιρέσεις καὶ τὰς τέχνασ᾽ — Ἐν τοῦτον ἔσῃ παρακολουθήσεις χρόνοις
Γοτ᾽ ἄωρος ἐᾶν ἔκκοπος ἢ φθορὰ ὦ ἐμός — Τῶν ἡδονῶν γὰρ μεγάλα τὰ διαστήματα·
Ἐνίοτε κρεῖττον γίνεται θυώνου βόκε — Ἔστω γεωμετρικῇ δὲ καὶ σοὶ πρᾶγμα τί·
Τοῦ παντεῖον ἡμεῖς, σφαῖραν εἶναι πιθέμενα — Τοῦτο διελέσθαι καὶ τόπον λαβόν θ᾽ ὅπα
Μορίσαι κατ᾽ εἶδος τῆς τέχνης ἐπιδέξια — Ἐν κεῖθεν ὡ παῦθ᾽ ὅτι μετεννενηκόσια
Οὕτως πέπεισμαι καὶ τὰ λοιπὰ μὴ λάλει — Μόρι τῆς ἰατρικῆς δὲ, τῶν γὰρ βρωμάτων
Γνθυμάτιον᾽ καὶ δύασε πᾶ καὶ μωρίαν — Ἔχοντ᾽ ἔστιν, οὐ προφλῶ δεσπνῶνδε πᾶς
Τ᾽ ἀλλόρια γίνετ᾽ ὀξύχειρ, κοὐκ ἐγκρατής· — Τοῖς δὴ τοιούτοις βρώμασι τὰ φαρμακᾶ.
Εὗρεν ἐκεῖθεν μεταφορὰ δ᾽ ἔστιν τέχνης — Ἢ δὴ δ᾽ μᾶλ᾽ νοῦν καὶ τὸ συμμέτρως ἐμὸν
Παρὰ τὰ κλινῆς ἔνδοσα πού τε θήσεται — Λειπμῷ τὸ πλῆθος ἐᾶσαι μαγειρικῆς
Οὐθεὶς ἑτέρος σοι πρὸς ἐμὲ καὶ γραφήσεται — Μικρὰ διάκουσον σὺ μοῦ καὶ μοῦ λέγε
Σὺ μηδὲν σαυτὸν μήτε σαυτὸν μήτε με — Πραγμόνως δὲ διαγενοῦ πλὴν ἡμῶν.

Ὁ δὲ παρὰ τῷ νεωτέρῳ φιλήμονι μάγειρος διδασκαλικός τις εἶναι θέλει τοιαῦτα τινὰ λαλῶν.

Ἐάσαι δ᾽ οὕτως ἔχειν δ᾽ πῦρ μόνον — Γοιεῖτε δῖς ὁπτοῖς μήτ᾽ ἀφμένον
Τὸ γὰρ τοιοῦτ᾽ οὐκ ὀπτὸν ἀλλ᾽ ἐφθὸν ποιεῖ — Μήτ᾽ ὀξὺ κατακαῇ γὰρ οὐδ᾽ ἂν ἔξω λάβῃ
Τοῦτο πάλιν εἰς πλῆ σάρκα δ᾽ οὐκ ἀδύσεται — Μάγειρος ὅστις οὐκ ἐὰν ζωμήρυσιν
Ἔχων τὶς ἔλθῃ καὶ μάχαιραν πρός τινα. — Οὐ δ᾽ ἂν τις εἰς τὰς λοπάδας ἰχθῦς ἐμβάλῃ,
Ἀλλ᾽ ἔστι τὶς φρόνησις σὺ τῷ πράγματι· — Ὁ δὲ παρὰ δ᾽ φίλωνι τῷ ζωγράφῳ, καὶ πρὸς ὃς ἐκ
μαθοῦν αὐτὸν δεῖ, διδάσκει, λέγων οὕτως,
Οὐ μὴ παραλάβωσον θάμ᾽ οὐ σφάκων ἐτῷ — Ἐῶ ὄψον οὐ μὴ διατελῇς πλῆ ἡμῶν
Τραπιζοποιῶν σὺ ἀναθοῖς ἄλλοις χύδην· — Οὐ γὰ καλίζω πρότερον ἐὰν μὴ δοκιμάσω
Τίς ἔθ᾽ ὁ θύων ἢ πόθεν σωθήσεται — Τὸ λεῖπον ἢ κέκλικεν ἀνθρώπους τινάσ᾽
Ἔστιν θ᾽ ἁπάντων τῶν γενῶν μοι διαγραφὴ — Εἰς ποῖα μεθοσῶ ἢ φυλάττεσθαί με δεῖ
Οἷον ἡ κατὰ συμπόσιον εὐβουλά γένος· — Ναύκληρος ἀποθύει τὶς θύθυς, ἀποβαλών
Τὸν ἰσὸν ἢ παλαιόν τι σωφρίσασ᾽ νεώς, — Ἢ φορτίεξέρριψ᾽ ὑπέραντλος γενόμενος
Ἀφῆκα τὸν τοιοῦτον, οὐθὲν ἡδέως — Γοιεῖ γὰρ οὗτος· ἀλλ᾽ ὅσον νόμον χάριν
Ὁμῶς δὲ ταῖς ὠνουμέναις διαλογίζεται — Τοῖς συμβαλέουσιν ὁ πόσον ἐπιβάλλῃ μέρος
Τιθεὶς τὰ θ᾽ αὑτῷ ὠνάλωσ᾽ ἕκαστος ἐθίλῃ — Ἀλλ᾽ ἔστος εἰς πέντε λυκεν ἐκ βυζαντίου
Τεταῖος ἅπασι θὺς πορικῶς πολυχαρὴς — Εἰς δὲ κ᾽ ἐὰν τῇ μνᾷ γενοίσαι καὶ δώδεκα
Λαβὼν τὰ ναύλα καὶ δεινὰ ὀρυγαίων — Ἀφοδλίσῃ ὦ πάλλον᾽ μαγείροις ποιῶν
Ὑπὸ σθένων ὑπίμυξ᾽ ὀκθὺς ἐκ βεβικότα, — Τιὼ δεξιὰ σὲ βαλλον ἐμνάσθω διὸς
Σωτῆρος ἐμπίπτηα ᾧ διακονεῖν — Τοιοῦτος ὁ τρόπος· μειράκιον ὁρῶν πάλιν τὰ παῖδα

βρύκει καὶ ἀσαθᾶ. πορδύομαι
ἀπὸ συμβολῶν σιωπάζοντα νὴ Δί' ἕτερά που
τὰ κράατε λ' ἀποβλίβοντα καὶ κεκραγότα
ἐῶ σοᾶν· πολλὰς γὰρ ὅτι προλαμβάνω
τὸ μεθαύριον γὰρ αὖ ἅπαντ' ἐς ἀμίδα μοι
οὐκ εἶχε πάλιν ἤτησας· ὀιμῴξεις μακρὰ
τοιαῦτα καταλέξαι μ' ἂν οὐ δεῖν' ὄντα
ἄλουσ' ἑταίρα μεθ' ἑταίρων πορνῶν χύδην.

καὶ παρ' ἀρχεδίκῳ δὲ ὁ θησαυρῶν ἄλλος σοφιστὴς μαγειρίσκος τάδε λέγει.

γρῶν μὲν ὠμῶν καὶ μελῶν
κατὰ χειρὸς βυθὸν οἰχήσει λαβών
ἔρραν ἐλαίῳ πάντα καὶ ποιῶ φλόγα
τὸν ἄνδρα σιμύτητες διαφαίνουσί μου
χυμοὺς σὺν αὐτῷ τήν τε τῆς ἅλμης ἀκμὴν
ἁλισίου κοτύλης τε παρανακλωμένης

φιλοστέφανος δ' ὁ θηλίῳ καὶ ὀνόματα εὐδόξου μαγείρου ὁ δῖος δε κατα λέγει

εἰδὼς σε πάντων διαφθείροντα τὴν τέχνην
τὸν ἐξ ἀθηνῶν τὸν καλούμενον πέρα
Σωτάδης δὲ οὐχ ὁ τῶν ἰωνικῶν ἀσμάτων ποιητὴς ὁ μαρωνίτης ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς καὶ αὐτὸς σὺν ἐγκλειομένοις οὕτω γ' ἐπιγράφει τὸ δρᾶμα δι' ἀδὲ μάγειρον λέγοντα.

καρῖδας ἔλαβον πρῶτον ἀπεπηδήσασα
μέσα, τὴν δὲ λοιπὴν γρυμέαν
γλαύκου φόρω κεφάλαια παμμεγέθη δύο.
χλόῃ κύμινον ἄλας ὕδωρ ἔλαιον
ἔσαι δ' ἅλμης λιπαρὸς ἐφθὸς σὺν χλόῃ.

τείγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλὰς, ἔρριψα ταύτας ὑπὸ τὸν ἀνθρακᾶ ὡς ἔχει
ἄλμῃ τελείᾳ παρατίθημ' ἐρίγανον
ἀστῖον ὤφθη τευθὶς ὠμὴ τευθυλλυμένη
τερμίχθιον ὠκείωσα τούτοις ἄνηθον
ὀξυλίπαρον τούτοις ἔδωκα χυμίον
κατόπιν ἐς ἅλμην τοῦτον βύσας δεσέρᾳ
ἰχθύδια τούτων ἀποκνίσας τὰ κρανία
γέμπω τε ταῖς ἡδείσι πλὴν αὐτὴν ὀδὸν
θείοισι τούτην ἐλαίῳ λίαν ἐλαλίῳ λίαν
ἐνεκρυφάβ' ὥσπερ ἁλὸν εἰς πολλὴν τέφραν
εἰς κύκλους σὺν τοῦθ' ὕδατος ἐπιχυθεὶς πολύ.
καὶ ἡδὺ κότυλος λίκυθος ἀνασχέφω
οὐκ ἐξ ἀπογραφῆς οὐδὲ δι' ὑπομνημάτων.

περὶ δὲ τοῦ γόγγρου λεκτέον ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ γαστρονομίᾳ. καὶ ὁ πόθεν ἔφασον μέρος αὐτοῦ δεῖ σωζωνεῖσθαι δικαίως οὕτως.

γόγγρου μὲν γὰρ ἔχεις κεφαλὴν φίλος σὺν σικυῶνι
εἶτα χρόνον πολλὸν ἔλε χλόην περίπασον σὺν ἄλ-
λῃ καλὸς οὗτος ὡδὶ νῦν τὴν φύσιν. (μη-
τῶν ἄλλων πάντων ὄψων κρατεῖ οὗτος, ὅσον πρὸ
ἅλεξις σὺν ἐπὰ ὠδὶ βιβάσ'.

ὑφ γέμοντα. ἀρχέδικος δ' ὁ θησαυρῷ παράγει τινὰ μάγειρον λέγοντα ἐφ' ὧν ὠφώνηκεν αὐτός.

δραχμῶν τειῶν γλαυκίσκον
δραχμῶν πάλιν πέντ' ὦ ταλαιπώρου βίου
κἄμοι φάγρον ἕτερον ἔποθεν λαβεῖν
γεὶν ἐσενεγκεῖν ταῦτα δι' ἁρπηξάμην,
ἅμα μὲν πρίασθαι πολλὰ καὶ θοἰοῦ σφόδρα
κατέδοντ' ἐκεῖνοι ἄδικα πρὸς ἐμαυτὸν λέγω

γαλεὸς, ἰκέσιος σὺν δίκῃ ὡδὶ ὕλης, τῶν γαλεῶν βελτίονας εἶναι καὶ ἁπαλωτέρους τοὺς ἀστερίας καλουμένους. χρισοτέλης δὲ ἐν δὴ αὐτῶν φησὶν εἶναι πολέω. ἀχαναῖαν. λεῖον. ποικίλον. σκύμνον. ἀλωπε-

ΔΕΙΠΝΟΣΟΦ.

ἐνέβαλον εἰς τὸν κρᾶμον σὺν θρυμμένα
ὀψάριον ἀγοραῖον ποιεῖν τίς βούλεται"
ἐλθόντα καὶ πρὶν νύχθ' ὅλην διακονεῖν
ἔνεγκε πρῶτον φησὶν ὄξος ἡ φακῆ
γρῶτος μαγείρων φησὶν ἕτερα μυεία
γορνεῖον ὄζειν πολυτελῶς ἀσώνια
σαυτὸν ἀρτάξῃς τόν τε κώλπον ἀποφέρων.

τῶν ἰχθύων παίρεσιν οἱ κεκλημένοι λίδου
τὰς λοπάδας ἐπιβεὶς ὠδὶ τὸ πῦρ τοὺς ἀνθρακας
ἐν ᾧ δ' λάχανον αἴτε τῶν παροψίδων
ἐφθὸν τὸν ἰχθὺν ἀρτίδιδόντ' ἔχοντα τοὺς
εἰς ἣν ἀνεμβάλλαι το πᾶς ἐλεύθερος
σέσωκέ μου φρίκλινα πυτήκοντ' ἴσως

τῇ τ' ὀξύτητι μᾶλ' ἡμβρωνα δαίδαλε
δοὺς μισθὸν ὃν ἤτησας ἥκω* δεῦρ' ἀγαγού σε.

Σωτάδης δὲ οὐχ ὁ τῶν ἰωνικῶν ἀσμάτων ποιητὴς ὁ μαρωνίτης ἀλλ' ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς καὶ αὐτὸς σὺν ἐγκλειομένοις οὕτω γ' ἐπιγράφει τὸ δρᾶμα δι' ἀδὲ μάγειρον λέγοντα.

ταύτας ἁπάσας γαλεὸς ἐλπίδας μέγας, ὧπῆσα τὰ
ἔψω φρίσας φρίμμα συκάμινον
ἐν λοπάδι μεγάλῃ ταῦτα λιτῶς προσαγαγών
λάβρακα μετὰ ταῦτ' ἐπριάμην καλὸν σφόδρα
ἁπλοῦς ὃς ὅσιν ἀποβέλισον ὅπανα

τείγλας καλὰς ἠγόρασα καὶ κίχλας καλὰς, ἔρριψα ταύτας ὑπὸ τὸν ἀνθρακᾶ ὡς ἔχει
ταῦτα σι προσίλαβεν σκῖπας καὶ τευθίδας
καὶ πορφύρας ἁπλῶς σκῖπας ὠπῆμμένα
γανοδαπὸν ἐψητὸν δὲ μετὰ ταῦτ' ὄζειν
γόγγρον ὠδὶ τούτοις ἐπριάμην παχὺ σφόδρα
κωβιδία ἅπαξ καὶ πέρκας δύ' τινα
ἐμόλυβδῳ ἁλυρῷ δισύτῳ τινὶ
ἁμίαντε χεῖρα θυεῖον καλὸν σφόδρα
σπαργάνωσα ὧδε πάσας θείγανον
ἀφύαν θ' ἅμ' αὐτῇ παρέλαβον φαληρικὴν
τε μοῦν δὲ λεπτὴν τῆς χλόης καὶ σελίνου
τί λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο τοῦτ' ἐθ' ἡ τέχνη
καὶ μαγείρων μὲν ἅλις.

περὶ δὲ τοῦ γόγγρου λεκτέον ἀρχέστρατος μὲν γὰρ ἐν τῇ γαστρονομίᾳ. καὶ ὁ πόθεν ἔφασον μέρος αὐτοῦ δεῖ σωζωνεῖσθαι δικαίως οὕτως.

γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῆς φαχήλους ἀλλὰ νὴ τὸν ἥλιον
ἦν καὶ πρίασθαι δυοῖν ὀβοῖν ἔχω δοῦναι αὖ,
οὐθεὶς δὲ διηνύκει ἐπὶ πολὺ τόδε
ἅμα δ' εἶτα χρησὸν ἀποδόσαι μ' ἀπωλύμην
διαπυποῦσιν οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαὶ οἴμοι.

ἐξῆς τε τῶν κατὰ ταλίαν τόπων διεξιὼν πάντα τὰ κοῖλα.
καὶ γόγγρος εὐωνότατος ἁλίσκεται, ὥστε μοῦζον
θυννος ὁ πόταμος τῶν φαυλοτάτων κρεμνῶν.
γόγγρου δ' ὁμοῦ μέλη σωρὸν τὰ μελῆς
γόγγρου κεφαλὴν καὶ τὰ πρῶτα τεμάχια
δραχμῆς φαχήλους ἀλλὰ νὴ τὸν ἥλιον
ἦν καὶ πρίασθαι δυοῖν ὀβοῖν ἔχω δοῦναι αὖ,
οὐθεὶς δὲ διηνύκει ἐπὶ πολὺ τόδε
ἅμα δ' εἶτα χρησὸν ἀποδόσαι μ' ἀπωλύμην
διαπυποῦσιν οἶνον δὲ τοιοῦτον χαμαὶ οἴμοι.

ἀστερίας δ' ὅτι καλοῦνται διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν τῇ κεφαλῇ ἀστέρων δίκην ἔχειν ἐν τῷ περὶ ἰχθύων λόγῳ ἐδήλωσεν ἡμῖν ὁ ἐπαινέτης ἀρχέστρατος. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν ταλίᾳ τόπων καὶ ὁ ἐπαινέτης ἀρχέστρατος ἐμνήσθη τῶν ἀστεριῶν. ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν ταλίᾳ τόπων καὶ ὁ ἐπαινέτης ἀρχέστρατος ἐμνήσθη τῶν ἀστεριῶν.

Γαλεός. γλαῦκος. γλαῦκος. Γλαῦκος ὁ δαίμων.

κίαν. μίαν ἔχειν φησὶν λοφιὰν πρὸς τῷ οὐραίῳ, ὃ δὲ τῆσ ἑάχεως οὐδαμῶς. ὁ δ' ἀριστοτέλης ἐν πίμπλῳ ζώων καὶ κεντρίνην φησὶ τινὰ γαλεὸν εἶναι καὶ νωδιδανόν. ἐπαινεῖσ δ' ἐν ἀφαρτυτικῷ ἐπιγωτίδα καλεῖ. χείρονα δ' εἶναι φν κεντρίνην ἢ δυσώδη. γιγνώσκεσθαι δ' ἐκ τῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ ἔχειν. κέντρον, τῶν ὁ μαθόντων οὐκ ἐχόντων, οὔτε δὲ σέαρ. οὔτε πιμελὴν ἔχειν τοὺς ἰχθῦς τούτους διὰ τ' χονδρώδεις εἶναι. ἰδίως δὲ ὁ ἀκαρθίαν πλὴν καρδίαν ἔχειν πυτάτιον. τίκτει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα ῷὰ καὶ εἰς δέκατῃ τὰ γιγνηθέντα εἰς τ' σῶμα καὶ πάλιν ἀφίησι. μάλιστα δ' ὁ φωκίλος καὶ ὁ ἀλωπεκίασ· οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔχειν δοκεῖ πλὴν ὀλίγα τὰ. ἀρχέστρατος δὲ ὁ φν αὐτὸν σαρδανοπάλῳ ζήσας βίον τοῦδε τῦ ῥόδῳ γαλεῦ λέγειν φν αὐτὴν εἶναι ἡγεῖται τῷ παρὰ ῥωμαίοις μιξὰ αὐλῶν καὶ στεφάνων. εἰς τὰ δεῖπνα τοῦδε φορομένῳ ἐαθεφανωμένων καὶ τῶν φορόντων αὐτόν. καλούμενον δὲ ἀκκιπίνσερα. ἀλλ' οὗτος μὲν μικρὸς καὶ μακροεγλ
ΧΡ τορός ὅτι καὶ τῷ ἡμιμελανι ῥίπωνος ἐκείνων μᾶλλον. τούτων δὲ ὁ βυτελέσταθος καὶ μικρότατος οὐχ ἥπτον ἀττικῶν χιλίων πιπράσκεται. ἀστωΐων δ' ὁ γραμμικὸς ὃν τῷ τοῦδε τῆς ἀττικοῦ ῥυφῆς φν ἕλλοπα καλούμενον τοῦτον φησὶν εἶναι φν ἀκκιπίνσερα. ἀλλ' ὅγε ἀρχέστρατος τοῦδε τῦ ῥοδιακοῦ γαλεοῦ λέγων τοῖς ἑταίροις παιγνιωδῶς πῶς συμβουλεύων φησίν

Ἐν δὲ ῥόδῳ γαλεὸν ἢ ἀλώπεκα καὶ ἀποθνήσκειν — μέλλῃς αἴ μή σοι πωλεῖν θέλῃ αὖ πᾶσαν αὐδήν
ΧΕ ὃν καλέουσι συρακόσιοι κυόα πίονα κρῖται — Ὕστερον ἤδη πάρεστι. ὅτι σοι πεπρωμένον ἐστί.

Τούτων τῶν ἐπῶν μνησθεὶς καὶ λυγκεὺς ὁ σάμιος ἐν τῇ πρὸς διαγόραν ἐπιστολῇ φησὶ μὴ δικαίως παρακεκλεῦσθαι τὸν ποιητὴν τῷ μὴ δεδωκότι τιμὴν ἀριθμῆσαι, ἀδικία κτήσασθαι πρὸ ἐπιθυμίαν. μὴ γὰρ ἂν θησέα φησὶ γενόμενον καλὸν ὑπολαμβάνω τὸν πληπολέμου φν ἰχθῦν ἔτερον αὐτῷ παραχρῆμα παρεσκευάσθαι. τιμοκλῆς δ' ἐν δακτύλῳ φησὶ γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν γενῶν ἐν ὀξυλιπάρῳ ῥίμμασιν σηθυάζεται. Γλαῦκος· ἐπίχαρμος ἐν ἥβασ γάμῳ σκορπίοι τε ποικίλοι σαῦροί τε γλαῦκοι πόνες. νουμήνιος ἐν ἁλιευτικῷ — Συκῆν ἢ κάλλιχθυν ἢ χρόμιν ἄλλοτε δ' ἐρφὸν — Ἢ γλαῦκον πρόσωνται καταμιᾶς σιγαλόεντα ἀρχέστρατος ἀλλά μοι ὀφέω. Γλαύκου κεφαλῇ ἐν ὀλιγῷ καὶ μεγάροις σιμοῖς γὰρ ἁλίσκεται ἐν τενεδίοις. καὶ ἀντιφάνης δ' ἐν πρωβάτῃ φησόν.

Βοιωτία μὲν ἐγχέλυσ· μῦς πόντιοι — Θυννοι μεγαρικοί, μελανίδες καρύσιαι
ΧΕ φάγροι δ' ὀρεπικοὶ σκύμνοι δὲ καράβοι. — ὁ δ' αὐτὸς ἐν φιλιππίδῃ καὶ ταῦτα λέγει
οὐκοῦν φ μέν. γλαυκίδιον ὥσπερ ἄλλοτε — Ἔψειν ἐν ἅλμῃ, τόδε γε λαβράκιον
ὁ παῦλον ἐν γαλεὸν ἐν ἀχρῖ μματι — * Ζεῦξαι δ' ἐγχέλιον ἄλλυ ὀρίγανον
Ὑδωρ ὁ γόγγρος ταυτὸν ἡ βατίς. χλόη· — Γρόσεσι θυννου τέμαχος ὀπτήσεις κρέασ
Ἐρίφιον ὀπτὸν θάτερον ταναντία — ὁ αὐλῶ σε στέφω νῆσις
ΧΕ Εὔβουλος καμπυλίωνι — Τὴν τ' ὀπρόσωπον λοπάδα τοῦδε τοῦ
Θαλαττίου γλαύκου φρύουσαν ὀψαριστέρον — λάβρακα δ' ἑφθὸν ἅλμη μίαν.
Ἀναξανδρίδης νηρεῖ. — ὁ πρῶτος ὀψῶν πολυτελὴς τιμὴν μέγα

Γλαύκου πρόσωπον τ' ἀκύμονος δέμασ θυννου, τάτ' ἄλλα ῥώματ' ὀξυγρᾶς ἁλὸς — Νηρεῦς καθεῖ κεῖ τόνδε πάντα τὸν τόπον — Ἄμφις ἐν ἐπακτῇ ἐπὶ ἠνίβασ — Γλαῦκοι δ' ὅλοι ῥάχισα κρανίων μέρη θυ
ΧΕ σαρια. καὶ ἐν φιλεταίρῳ ἔχειν καθαρίως ἐγχελύδιόν τι καὶ γλαυκιλίου κεφάλαια καὶ λαβρακίκε τε μάχλα. ἀλεξάνδρου ἐν κύκλωπι ὑπόρακον τίζων ὃν τένιν ἀρχέστρατον φησὶν ἔστω δ' ἡμῖν κεστρὶς ὑμηττίος, ναφία πυκτὴ πέρκη σχιστὴ, πευθὶς σακτὴ σωσόδων ῥῆτος, γλαύκου προμή. γόγγρου κεφαλή. βαρράχου γαστὴρ, θύννου λαγόνες, βατίδος νῶτον, κέστρασ ὀσφῦς, ψήτασ κίχρης, μαινὶς καρὶς, ῥίγλη, φυκὶς τῶν τοιούτων μηδὲν ἀπίστω. ναυσικράτης ναυκλήροις
ΧΕ Δύο μὴ φησὶν ἁπαλοὶ μὴ καλοὶ τε ναυτίλοισι φλο- — Ἢ δὴ φανεῖσ πλαγίοις ἐν ἀγκάλαις
ὃν μὴ τὰ θυννων φασὶν ἀπέλλην πάθη (λάκις — Γλαῦκον λέγεις, ἔγνωκασ.

Τὸν δὲ γλαῦκον τὸν θαλάττιον δαίμονα, θεόλυτος μὲν ὁ μηθυμναῖος ἐν τοῖς βακχικοῖς ἔπεσιν, ὁρᾶσθαί τε φησὶν αφιάδηνης ὅτ' ἐν δίᾳ τῇ νήσῳ λεπὸ διονύσου ἁρπάζῃ καὶ διαζόμενον λεπὸ διονύσου ἀμπελίνῳ δεσμῷ ἐν δηλίῳ καὶ δεθέντα ἀφεθῆναι εἰπόντα. Ἀνθηδὼν νύτις ὅδιν ὦδὶ τοῦδε θαλάσσης — Ἀντίον βύβλοιο, χοὸν βυρίπιο ῥοάων — Ἔνθεν ἐτὼ γένος εἰμί. πατὴρ δὲ μεγίνατο κωπεύς.

Γρομαθίδασ δ' ὁ ἡρακλεώτης ἐν ἡμιάμβοις πολυβούτου βρμοῦ καὶ βυβοίδασ τῆς λαρύμνου γενεαλογεῖ φν γλαῦκον μνασέδασ δὲ ἐν γῷ τῶν βυρωπακῶν αὐθηδόνος καὶ ἀλκυόνασ αὐτὸν γενεαλογεῖ ναυτικὸν δὲ αὐτὸν καὶ κολυμβητὴν ἀγαθὸν γενόμενον πόντιον καλεῖσθαι, ἁρπάσαντα δὲ σύμνην πρὸ ἴκλιμος καὶ σωτίδος θυγατέρα ἀφροδίτην συλλῦσαι εἰς πρὸ ἀσίαν καὶ πρὸ ἐγχυὸς τῆς ἠρεέασ νῆσον βρῖμον καθοικήσαντα ἀφ' τῆς γυναικὸς σύμνην αὐτῷ προσαγορῦσαι βυαίθης δ' ὁ ἐποποιὸς ἐν τῷ εἰς τ' γλαῦκον ὕμνῳ ποσειδῶρος αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ ναίδος νύμφης μιγῆναι τὸ ἀριάδνῃ ἐν δίᾳ τῇ νήσῳ, βραθέντα ὅτε ὑπὸ θησέως κατελείφθη. ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ δηλίων πολιτείᾳ, ἐν δήλῳ καθοικήσαντα μετὰ τῶν νηρηίδων τῆς θεοῖς μαντεύεσθαι. πόασις δ' ὁ μάγνης ἐν φρίτῳ ἀμαζονίδος, τῆς ἀργοῦς φησὶ δημιουργὸν γενέσθαι τὸν γλαῦκον, καὶ κυβερνῶντα αὐτῷ ὅτε ἰάσων μετὰ τῶν τυῤῥηνῶν ἐμάχετο μόνον ἄῤῥωτον γενέσθαι ἐν

τῇ ναυμαχίᾳ, κατὰ δὲ ἄλλους βούλησιν ἐν τῷ τῆς θαλάττης ζυθῷ φανῆναι, καὶ οὕτως γενέσθαι θαλάττιον δαίμονα ἀπὸ μόνου τοῦ ἁσωνος θεωρηθῆναι. νικάνωρ δὲ ὁ κυρηναῖος ἐν μεθονομασίαις τὸν μελικέρτην φησὶ γλαῦκον μεθονομασθῆναι. ἱστορεῖ δὲ ὡδὶ αὐτοῦ καὶ ὁ αἰτωλὸς ἀλέξανδρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἁλιεῖ. ὡς ὅτι γυσάμενος βοτάνης κατεπόντωθη ἰῶν ἠελίῳ φαέθοντι

Ἐν μακάρων νήσοισι σιλιτὴ φύῃ ἔαρι τείνῃ — Ἠέλιος δ' ἴσωσις θυμέρια δέρκου ὀπάζει
Ὕλην ναιετάουσαν ἵνα δρόμεν ἐκ τελέσωσιν — Ἄφθιτοι καὶ μή τιν ἔλοι μεσηγὺς αἰών. ἀκρίων δ' ὁ σάμιος ἐν ἕνι τῶν ἰάμβων ὕλης φησὶ τῆς σκύλλου τὸ σπιωναίου κατακηλυμβηθοῦ θυγατρὸς γλαῦκον θραθῆναι. ἰλίως δὲ καὶ ὡδὶ τῆς βοτάνης λέγει ἣν φασὶν ἀθάνατος ἐγένετο, καὶ θεῶν ἄγρωστιν εὗρες ἣν κρόνος κατέπαυσεν. Νίκανδρος δ' ἐν ἕκτῳ θηριακῶν γιγέα γλαῦκον ἰσορεῖ γενέσθαι. ὁ δ' αὐτὸς νίκανδρος ἐν πρώτῳ αἰτωλικῶν πρὸ μαντικὴν φησὶν ἀπόλλωνα ἀπὸ γλαύκου δοῦναι χθῆναι θαρῶν τα. δι' ὡδὶ πρὸ ὀρείην, ὄρος δέ τι θ' ὑπάρχειν ὑψηλὸν ἐν αἰτωλίᾳ, λαῶν θαραλέαν ὃν λεῖ ὠθυμοῦντα ἀπὸ τ' ἀλώξεως ἀπαγαγεῖν ἀπὸ κρήνῃ τινὶ καὶ τῇ παρακειμένῃ πόᾳ ἥδη ἀπολυχόμενον ἀπομάσσειν, ἀνίκα πυρήσαντος δὲ τὸ λαὸ τῇ βοτάνῃ ἐπιγνόντα τῆς βοτάνης ἀμύσαμενα ἀποκύσασθαι καὶ σῖτον γενόμενον ἐπιγνομένου χειμῶνος κατὰ δὴ βούλησιν εἰς πρὸ θάλασσαν αὖθι ἐκείσαι. ἡ δύλοχος δ' ὁ σάμιος ἢ ἀθηναῖος μελικόρτου φησὶν θραθέντα ἐν γλαῦκον ἑαυτὸν ῥίψαι εἰς πρὸ θάλασσαν ἡ δύλη δὲ τ' ποιητοῦ τούτου μητὴρ, μοιχίνης δὲ θυγάτηρ τ' ἀτθικῆς ἰάμβων ποιησάσα ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ σκύλλῃ, ἱστορεῖ ἐν γλαῦκον θραθέντα σκύλλης ἐλθεῖν αὐτῆς εἰς ἐν ἄντρον

Ἢ κώγχου δώρημα φορεῖντ' ὀρυθρείης ἀκτῆς ἢ τοὺς ἁλκυόνων παῖδας ἔτ' ἀπτόρυτους
Τῇ νύμφῃ δύστηνος ἀθύρματα δέκρυ δ' ἐκείνου — καὶ σειρὴν γείτων παρθένος οἰκτίσατο,
Ἄκτὴν γὰρ κείνην ἀπενίσσεθ' ἡ τὰ σιώπαλγος — λίτνης. Γναφεύς. δωρείων ἐν τῷ ὡδὶ ἰχθύων δ' ἐκ τ' ἐφόσεως τ' γναφέως ὑγρὸν φησὶ πάντα σπίλον καθαίρειν. μνημονεύει δ' αὐτ' καὶ ἐπαινέτης σύνταρτυτικῷ. Ἐγχελυσ. τ' θαλασσίων ἐγχέλεων μνημονεύει ἐπίκαρμος ἐν μούσαις. δωρείων δ' ἐν ᾧ π' ἰχθύων μνημονεύων ἡ τ' ἀπὸ τῆς κωπαΐδος τὰς κωπαΐδας ἐπαινεῖ γίνονται δ' αὗται ὑπερμεγέθεις. φησὶ γοῦν ἀγαθαρχίδης ἐν ἕκτῃ θυρωπικῶν. τὰς ὑποφυείσας τῶν κωπαΐδων ἐγχέλεων, ἱδρείων τρόπον στεφανοῦσθαι καὶ κατευχομένους, οὕλασ' τε ἐπιβάλλοντας θύειν θεοῖς τοὺς βοιωτοὺς, ἡ πρὸς τ' ξενίου τ' διαπορεῖσθαι τ' γένους παράδοξον καὶ πυνθανόμενον ἐν μόνον ἐλαίαν φῦσαι φῆσαι τὸν βοιωτὸν φάσκειν τε ὅτι δεῖ ταρεῖν τὰ προγονικὰ νόμιμα καὶ ὅλα μὴ καθήκειν τοῖς ἄλλοις ὡσαὐτῶν ἀπολογίζεσθαι οὐ χρὴ θαυμάζειν δὲ ἱδρείων τρόπον ἐγχέλεις θύονται ὁ ποτε καὶ ἀντίγονος ὁ καρύστιος ἐν τῷ π' λέξεως τοὺς ἁλιέας λέγει θυσίαν ἐπιτελοῦντας τῷ ποσειδῶνι, ὡσὰ πρὸ τῶν θύννων ὥραν ὅταν βυαχρήσωσι, θύειν ᾧ θεῷ ἐν ἁλόντα θύννον, ἡ τὴν θυσίαν ταύτην καλεῖσθαι θωυναῖον, ἡ τάριχι δὲ παρὰ φασηλίταις ἀσθύονται ἱρόπυθος γοῦν ἐν ὄροις ἠλοφωνίων ὡδὶ τ' κτίσεως ἱστορῶν τῆς φασηλίδος, φησὶν ὅτι λάκιος ὁ πρὸ ἀποικίαν στείλασ' μαθὼν ἔλωκε τὸ τόπου κυλάβρα ποιμένι νέμοντι πρόβατα ταρίχους, ἐκείνου δὲ αἰτήσαντος, προθεῖλος γὰρ αὐτῷ τὸ λακίου λαβεῖν τοῦ χωρίου ἡ ἅλφιτα ἡ ἅλιτα ἡ ταρίχους, ἔλαβο ὁ κυλάβρασ' τοὺ ταρίχους, καὶ ὅθ' οὗτοι οἱ φασηλῖται αἰὰ πάντος, τῷ κυλάβρᾳ ἔτι καὶ νῦν τάριχον θύουσιν φιλοστέφανος δ' ἐν τῷ πρώτῳ π' τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ πόλεων οὕτως γράφει λάκιον ἦν ἀργεῖον τῶν σιωμόψῳ ἀφικομένων, ὃν τινὲς μὲν λίνδιον εἶναι λέγουσιν ἀδελφὸν δὲ αὐτιφήμου τ' γέλαν οἰκίσαντος εἰς πρὸ φασηλίδα ὡσὰ μόψου μετ' ἀνδρῶν πεμφθέντα κατά τινα λόγον μαθοῦς τῆς μόψου μητρὸς, ὅτε αἱ πρύμναι τῶν ἰλίων νεῶν σιωέβαλον καὶ σιωεβραύσθησαν κατὰ χιλιοστύαν τῶν μετὰ τοῦ λακίου ὅθ' ὑστερῆσαν αὐτῶν νυκτὸς προσβαλόντων, ἀγορᾶσαι δ' αὐτὸν πρὸ γῆν λέγοντ' οὐ ἡ πόλις νῦν ὅτι κατὰ ἡμαντὸ προεῖπε παρὰ κυλάβρα τινὸς δόντα τάριχον, ὅτον γὰρ ἑλέσθαι λαβεῖν αὐτὸν ἀφ' ὧν ἦγον ὅσον κατ' αὐτὸν τοὺς φασηλίτας ᾧ κυλάβρα θύειν τάριχον τιμῶντας ὡς ἥρωα. ὡδὶ δὲ τῶν ἐγχέλεων ἱκέσιος φησὶν ἐν τοῖς ὡδὶ ὕλης, ὡς αἱ ἐγχέλεις δύχυλόταται πάντων εἰσὶν ἰχθύων, καὶ ὅλη δυσμαχία διαφέρουσιν τῶν ὡλέσεων, ὡλήσιμαι γὰρ εἰσι ἡ πολύτροφοι. ἐν δὲ τοῖς ταρίχεσι πρὸς μακεδονικὸς ἐγχέλεις κατατάπτ. ἀριστοτέλης δὲ χαίρειν φησὶ τὰς ἐγχέλεις καθαρωτάτῳ ὕδατι, ὅθεν δὴ ἐγχελυοτρόφους καθαρὸν αὐταῖς ἐπιχεῖν, πίνεσθ' γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τ' ὕδωρ ἵνα ἀσφυκτιῶνται. λεπτὰ γὰρ ἔχουσι τὰ βράγχια καὶ αὐτίκα ὑπὸ τῆ θολοῦ δὴ πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν κἂν τοῖς χειμῶσιν ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραχθέντος τῆ ὕδατος ἀσφυκτιῶντες. ἐκνέονται δὲ συμπολεμῆσαι κατ' ἀφλάσι γροιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ γονεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγχελυοτρόφοι, καὶ ὡς νυκτὸς νέμονται ἡμέρασ' δὲ ἐν τῇ ἰλύϊ ἀκινητίζουσι σήψεως γενομένης κατάπτ. καὶ ὡδὶ τ' καλουμένων τ' γῆς λέγεται. διὸ καὶ ὅμηρον τῆς τῶν ἰχθύων φύσεως χωρίζοντα τάδε εἰπεῖν· πείρονθ' ἑλ χέλυός τε ἠῆ ἰχθύος οἱ κατὰ δῖναs, ἐπικούρεος δὲ ἡ ἐνκαδίσης τῶν σιωλειπνούντων ἡμῖν ἐγχέλυος παρατεθείσης. παρ' ὅσιν ἔφη τῶν λειπνων ἐλαίη. ἐτὸ εἶω πάρεις ἔσομαι καὶ πέρασ' μή πω τινὸς ἐκτετανύσθαι ἐπ' αὐτὴν ἐπιβαλὼν ἐφέλωσε τ' σωλυρὲν ἀγαθῶν εἰς ἄκανθαν. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος σωλακισωχός ποτε θορμῷ παρατεθέντος ἡ πάντων ἀπεχομένων ἐπιφωνήσας. τοῦ δ' ἐτὸ ἄνθρωπος εἶμι ἡ ἐπυεὶ χεῖρας ἔοικε

προπετῶς ἐπιβαλὼν καὶ καταπιὼν φλεγόμενος ὀξεφθέγξατο, καὶ ὁ κώουλκος ἐφιὰ ἀποφθέγεται ἐκ τῆς
βροχῆς παρκτάξεως ὁ λαρὸς καὶ ὠδὶ τῆς ἐγχέλυος δὲ ἀρχέτω. οὕτως ἰσορεῖ.

Ἔγχελυ αἰνῶ μὲν πᾶσαν πολὺ δ' ὄξι' κρατίστη — ῥ' ἡγίου ἀντίπρασο πορθμοῦ λιφθεῖσα θαλάσσης
Ἔνθα σὺ τῶν ἄλλων πάντων μέσην ἐθνητῶν — βρῶμα τιθεὶς φιόνδε διὰ στόμαχος ὠλεονεκτεῖς
οὐ μὴν ἀλλὰ κλέος γ' αὖ[ε]τ' μέγα καὶ τὰ φθέγσο. — κωπαΐαι ἢ σχυμόνιαι μεγάλαι τε γαυρέσι
καὶ ὁ πάχος θαυμάσαι ὅμως δ' οἶμαι βασιλεύῃ — πάντων τῶν ὠδὶ λᾶτα ἢ ὀδυνᾷ ἢ γεμενδύει
Ἔγχελυς ἡ φύσει ὄξιν ἀπύρηνος μόνος ἰχθύς. — ὃ μέρου δὲ ἐπόντος πέιρον τ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες,

ἀκολούθως ἐποίησε καὶ ἀρχίλοχος πολλὰς δὲ τυφλὰς ἐγχέλυας ἐξέχω. οἱ δ' ἀπὶ κοὶ καθὼς ῥύ
φων φησὶ τὰς σύνηθες χρύσεις ἐπισάμενοι διὰ τᾶτ' ὑ τὰς ὠληθυνλικὰς οὐκ ἔλι ἀκολούθως ἐπιφθρύουσιν. ὁ
γοῦν ἀριστοφάνης σὺν μὲν ἀχαρνεῦσι σκέψασθε φησὶ παῖδες πλὴ κρατίστην ἔγχελυ. καὶ σὺν λημνίαις ἔγχε-
λυ βοιωτίαν πλὴ δ' εὐβοΐαν σὺν δαυταλεῦσι, καὶ λεῖος ὥσπερ ἔγχελυς, καὶ κρατῖνος σὺν ὠλούβις θυώνος,
ὀρφώς, γλαῦκος, ἔγχελυς, νύων, τὰς μέν τοι ὠληθυνλικὰς οὐκ ἔτι ὁμοίως τῷ ποιητῇ. ἀριστοφάνης ἱπ-
πεῦσιν ὥσπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπονθασ' καὶ δαυτοδάμας νεφέλαις, τὰς εἰκοῦς τῶν ἐγχέ
λεων τὰς ἐμὰς μιμούμενοι σὺν σφηκὶ δὲ ἡ δοτικὴ οὐ χαίρω δὲ βατίσιν οὐδ' ἐγχέλεσιν. σφᾶτις δ' ὁ ποτα-
μοῖς ἔφυ ἐγχέλεων ἀνεψιός. σιμωνίδης δ' ὁ ἰάμβοις ὥσπερ ἔγχελυς κατὰ γλοιοῦ καὶ πλὴ αἰτιατικλὶ
ὀρῶσιὸς γὰρ ἔγχελυ μαιανδρίω φίορχον βύρων ἐσθίοντ' ἀφείλετο. ἀριστοτέλης δ' ὁ τοῖς ὠδὶ ζώων
διὰ τᾶτ' ἔγχελυς εἴρηκεν. ὅταν δ' ἀριστοφάνης σὺν ἱππεῦσι λέγῃ ὥσπερ οἱ τὰς ἐγχέλεις θηρώμενοι πέπον
θασ'. ὅταν μὲν ἡ λίμνη κατασῇ, λαμβάνουσιν οὐδέν· ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν
λίρούσι καὶ σὺ λαμβάνεις ἵν' πλὴ πόλιν ταράττῃς. σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἡ ἔγχελυς ἐκ τῆς ἰλύος λαμβάνε-
ται ὅθεν καὶ τοὔνομα εἰς ὕς ἐπεδραπώθη. καὶ ὁ σφηκὶ τὴς οὕω θέλων δηλῶσαι φ ἐς βάθος τᾶ ποταμοῦ καὶ ὁ
μενον οὕτως ἔφη, πέιρονθ' ἑγχέλυες τε καὶ ἰχθύες ἰδικώτατον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυες ἵνα καὶ σ'
βάθος τᾶ κε καθ' ὑμῶν ὕδατος δηλώσῃ. ἀντιφάνης δ' ὁ λύκωνι κωμῳδῶν τοὺς αἰγυπτίους φησὶν

Καὶ τ' ἄλλα λεπτοὺς φασὶ τοὺς αἰγυπτίους — Εἶναι φ νομίσαι τ' ἰσόθεον πλὴ ἔγχελυν
Πολὺ τῶν θεῶν γὰρ ὄξι τιμιωτάτη — Τῶν μὲν γὰρ ὀψαμένοισιν ἔστ' ἡμῖν τυχεῖν
Τούτων δὲ βραχμὰς τοὐλάχιστον δώδεκα — Ἢ πολέων ἀπολώσασιν ὀσφρᾶσθαι μόνον,
Οὕτως ἐστ' ἄγιον παντελῶς φ θεῖον. — Ἀναξανδρίδης δ' ὁ ἐν πόλεσι πρὸς τοὺς αἰγυπτίους ἀποτει
νόμενος τὸν λόγον φησὶν
Οὐκ ἂν δυναίμην συμμαχεῖν ὑμῖν ἐγὼ, — Οὐθ' οἱ τρόποι γὰρ ὁ μονοσὺ οὔθ' οἱ νόμοι
Ἢ μῶν ἀπ' ἀλλήλων ἢ διέχοισιν πολὺ — Βοῦν προσκυνεῖς ἐγὼ δὲ θύω τοῖς θεοῖς,
Τὴν ἔγχελυ μέγιστον ἡγῇ δαίμονα — Ἢ μεῖς δὲ τῶν ὄψων μέγιστον παρὰ πολὺ
Οὐκ ἐσθίεις ὕφα ἐγὼ δέ γ' ἥδομαι — Μάλιστα τούτοις. κωὐκ σέβεις τύπτω δ' ἐγὼ
Τοὔψον κατεσθίουσαν νὴ τὸν ἀπόλλω. — Τοὺς ἱβρέας σὺ θὰ δὲ μὲν ὁλοκλήρους νόμος
Εἶναι παρ' ὑμῖν δ' ὡς ἔοικεν ἀπηγμένους — Σὺ μὲν γ' ἂν αἴλουρον κατὸν ἔχοντ' ἂν ἴδοις
Κλαίειν, ἐγὼ δ' ἢν δῆτ' ἀποκτείνασ' ἁλῶ — Δῶσάτω παρ' ὑμῖν μυριᾶν παρ' ἐμοὶ δέ γ' οὔ.
Τιμοκλῆς δ' ὁ αἰγυπτίοις. — Γῶς ἂν μὲν οὖν σώσειεν ἰχθὺς ἢ κύων
Ὅπου γ' εἰς θεοὺς τοὺς ὁμολογουμένους — Θεοὺς ἀσεβοῦντες οὐ διδόασιν δίκην
Δίκην τίν' αἰλούρῳ βωμὸς ἐπιρίψειεν ἄν. — Ὅτι δ' ἦθιον τὰς ἐγχέλεις καὶ μᾶλλον τύπτων ὀτυ-
λίξαντες, πολὺ μᾶλλόν τι καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κωμικοῖς. καὶ δύβουλος δέ φησιν ὁ νηχοῖ.

Νύμφα ἀπειρόγαμος τυίλῳ ὠδὶ σῶμα καλυπτὰ — Λευκόχρως παρέσται ἔγχελυς ᾧ μεγάλοι μέγα
τοι φῶς ὀφρυᾶς, καὶ ὁ ἰωνικὸς καὶ μᾶλλον τούτων θυώνων μεγαλόωλουτ' ἄλλ' ὅτε σε ὠλεῖ ὑπογάστριον ἅπτει λι
μνοσώμαζοι. βοιώτιαι παρῆσαν ἔγχελεις θεαὶ τεύτλ' ἀμπεχόμεναι. καὶ σὺ μυλέα παρθένου βοιωτί-
ασ' κωπαΐδος ὀνομάζειν γὰρ αἰλοῦμαι θεάν. ὅτι δὲ καὶ αἱ σχυμόνιαι ἐγχέλεις διονόμαχος ἦσαν φησὶν ὁ
θαμύρας ἀντιφάνης. καὶ σοῦ γ' ἐπώνυμός τις ὁ φίμαιος βροτῶν — Θρίκης κατάρδων ποταμὸς ὠ-
νομασμένος. — Σχυμῶν μεγίστας ἐγχέλυς κεκτημένος. πλὴ ὠδὶ ἦν βύκλεᾶ δὲ ποταμὸν οὐ μνημονεύῃ ἀν
τίμαχος σὺν ταῖς ἐπιγραφομέναις δ' ἄλτοις οὕτως — Ἐλθὼν βύκλεια πηγὰς ἐπιδινήσαντος δημήδιος δ' ὁ σκή
ψιος σὺν ἐκκαιδεκάτῳ τ' ῥωϊκοῦ διακόσμου ἐγχέλεις φησὶ διαφόρους γίνεσθαι. ἕλοιμ' πρόειρηται μέν τι-
να ὠδὶ αὐτοῦ. ἀλλὰ καὶ ἀρχέστρατος φησὶ τάδε ὠδὶ αὐτοῦ. γόν δ' ἕλοιμ' ἔσθ' μάλιστα συρκούσας σὺν
τόν γε κρατιστεύοντ' οὗτος γὰρ αὖ ἐστιν ἐκεῖθεν — Τὴν ἀρχὴν γεγονὼς ἡᾶν ἢ πὶ νήσους (κλειναῖς
Ἢ ὠδὶ πλὴ ἄλλω που ἁλῶ γῆν, ἢ πὶ κρήτην — λεπτὸς καὶ στερεὸς καὶ κυματοπλὴξ ἀφικνεῖται.
ἐρύθεινος. χρίσοτέλης σὺν τῷ ὠδὶ ζώων, καὶ ὠβύσιωσος παρακωλήσια φησὶν εἶναι φάγρον ὀρύθεινον ἢ
παῦον. τὰ παρακωλήσια εἴρηκε καὶ δωρίων σὺν τῷ ὠδὶ ἰχθύων. κυρηναῖοι δὲ δύκην τὸν ὀρύθεινον καλοῦ-
σιν ὡς κλείταρχος φησὶν σὺν γλώσσαις; ἐγκρασίχολοι. καὶ τούτων μέμνηται ἀριστοτέλης ὡς μικρῶν ἰχθυ-
δίων, σὺν τῷ ὠδὶ ζωϊκῶν. δωρίων δὲ σὺν τῷ ὠδὶ ἰχθύων τῶν ἐγκρασιχόλων σὺν τοῖς ἑψητοῖς μέμνηται ἐπ-
πῶν οὕτως. ἑψητοὺς εἶναι μὲν δεῖ ἐγκρασιχόλους, ἢ ἴωπας, ἢ ἀθερίνας, ἢ κωβιούς, ἢ τευθίδας μι-

κρὸς, σαπίδια τε, καὶ τευθίδια, καὶ καρκίνια Ἔλλοψός ἐστι τῶν λεπτῶν ἰχθυδίων. ἀριστοφάνης δὲ ἀσκαλώρῳ οὐχ ἑλλοπᾶς ἐστιν. ἄρχιππος ἰχθύσιν καὶ πλὴ μὴν ἀφύην καταπέπωκεν ἑλλοπᾶς δὲ τοὺς σὺν τυχόν. βύπολις αἰξίν. ὦ χάριτες αἵσι μέλλουσιν ἑλλοπί. βύουλος δὲ προσουσίᾳ ἢ κύκνῳ λάβρων τε κἄνέλλοπᾶς τὸν σὺν τεύτλοις ὄψιν διὰ δωδεκάτης ἑλόμενον ἡμέρας Ἡγήσανδρος δὲ ἀλεξις δὲ ἀπελαυνομένῳ μὴ γὰρ ἑλλοπᾶς τῶν τινὲς παρῆσαν ἡμῖν δαισὶ λέγοιπως τὰ γὰρ καλὰ πάντα δαισὶ λοῦσιν ὄρνιθα καὶ πάλιν τῶν ἐνύδρων κερχνίνων πεῖραν οὐχὶ λαμβάνεις, οὐδὲ ῥιγχόδων οὐδ' ὀστέον ἑλλοπᾶς τινῶν. πολιτευτικῶς δὲ λέγουσιν ἑλλοπᾶς τοὺς κατὰ δύπολιν. ἀριστοφάνης βράσασιν ἢ νιόδηκ οὐδὲν μὰ δί' ὄρνιθα λοπάδος ἑλλοπᾶς. μένανδρος περινθίᾳ· φ παιδίον· δ' εἰσῆλθον ἑλλοπᾶς φόρον σὐκῶς ὑνικόσσαρας σὺν ἡσόδῳ βεμβρὰ δ' ἀφύην ἑλλοπᾶ. φοσείδιππος· ἀποκλῃομένην ἑλλοπᾶ τὸν ἀγοράσειν τινά· σὺν δὲ τῇ ἐμῇ ναυκράτει ἑλλοπᾶς καλοῦσιν ἰχθύδια ἀπολειπόμενα σὺν παῖς διώρυξιν ὅταν ὁ νεῖλος ἀφαπαύηται τῆς πληρώσεως. Ἡ παλὸς ἢ λεβίας, διόκλῆς δέ φησι τῶν πετραίων εἶναι. πλάτων δ' ὅμοιον φάγρῳ φησὶν ἢ παλὸν. ἔστι δὲ μονήρης ὡς φησιν ἀριστοτέλης· σαργοφάγος τε καὶ καρχαρόδους, πλὴ χροιᾷ μὲν μέλας· ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ' αὑτὸν ἔχων καρδίαν ῥίτινον λευκήν. ἀρχέστρατος δ' ὁ τῶν λεπτῶν λοχαγὸς φησὶ καὶ λεβίαν λαβεῖν ἔφατον ἢ πατον σὺν πόλυι λύσῳ Δήλῳ καὶ πήνῃ. Ἡ λακατήνῃ δ' μνησίμαχος ἰπποζόφῳ σκόμβρος, θωΐνος, κωβιὸς, ἢ λακατῆνες· ἐσὶ δὲ κητώδεις ἐπὶ τὴ λεποὶ εἰς ταριχείαν. μένανδρος κάλωσι. φησὶ. κωβιὸς ἢ λακατῆνῃ δ' καὶ κωὸς οὐρᾶιον μυασέα δ' ὁ πατρὸς φησὶν ἰχθύος δὲ γίνεται καὶ ἡσυχίᾳ δ' τῆς ἀδελφῆς γαλήνη, καὶ μύραινα, καὶ ἢ λακατῆνες. θωΐνος. ἔδος δ' φησὶν ἀριστοτέλης ἐκ πολῶν εἰς τὸν πόντον ἐχόμενον τῆς γῆς σὺν τῷ δεξιῷ ὀφθαλμῷ βλέπειν τῷ γὰρ θυννύμῳ ἀμβλυωπεῖν ἔχει δὲ λόγον τὸ πτερύγια φ νεγόμενον ὀξερον· χαίρει δὲ ἁλὶ ἐᾳ διὸ καὶ πρὸς πλὴ ἄμμον πρόσεσι· γίνεται δὲ εὐδιῶδιμος ὅταν τῆ ὀξερου παύσηται· σμίγνυται δὲ μετὰ πλὴ φωλίαν ὡς φασι θεόφραστος· καὶ ἕως μὲν ἂν ἔχῃ μικρὰ τὰ κύμαται δυσάλωτος ὅταν δὲ μείζω γένηται, ῥᾳδίως φ ὀξερου ἁλίσκεται· φωλεύει δὲ ὁ θωΐνος καὶ ἐπὶ πολυκύματος ὤν· ἀρχέστρατος δέ φησιν·

Ἀμφὶ δὲ πλὴ ἰδρὰ τὲ νὴ βύρύχρονα τέμον ὄφλῃ
Ὄρκυνον, ἄλλοι δ' αὖ κἄλλος, τοὺς δὲ θεοῖς χρὴ
Ἔστι δὲ γενναῖος ζυζαντίῳ ὄντε καρύστῳ
Πολλῶν τῶνδε φέρει θωΐνους καὶ τὴν λαρὶς ἀκτή·
*Ἐρπᾶ ἐς ὕδατος στεφάνας, πολὺ δὴ πολὺ πάντ
Οἱ δ' ὠδὶ τῶνδε τόπων πεπλανημένοι εἰσὶν ἐκεῖθεν
Θωΐνον ἁλισκόμενον σαργῆ μέγαν. ὃν καλέουσιν
Ὀψωνεῖν, ἃ πρέπει ταχέως καὶ μητρὶ ζῶμῆς
Ἐν σκελῶν τεκλυτῆ νίσω. κέφαλοι δ' τ' ἀμένους
Ἀνδέποτ' ἰταλίας ἰδρᾶς ἰπποῶνιον ἔλθῃς
Ἐν ταῦτ' εἰσὶν ἄριστοι ἔχουσι δὲ τράματα νίκης.
Πολλὰ πεδράσαντες πλάγη βρυχίου δι' πόντου.

Ὅτ' αὐτοὺς ἡμεῖς θηρεύομεν ὄντας ὥρους· ὠνομάσθη δὲ θύννος ἀπὸ τῆ θύειν τε καὶ ἑρμᾶ ὁρμητικὸς ἦ ὁ ἰχθὺς· διὰ φ ἔχειν κατά τινα ὥραν ὀξερον ὠδὶ τῆς κεφαλῆς· ὑφ' οὗ φησὶν ὁ ἀριστοτέλης αὐτὸ ἐξελαύνεσθαι γράφων οὕπως· οἱ δὲ θύννοι καὶ οἱ ξιφίαι οἰσέρωσι πρὸδὶ κωὸς ἐπὶ τολὺν, ἔχουσι γὰρ ἀμφότεροι ὅμοιον μὲν σκορπίῳ μέγεθος δὲ ἡλίκον δραχμῆς, ἔδος δὲ φιεῖ αὐτὸς ἐξάλλασθαι, οὐκ ἔλαττον τῆ δελφῖνος καὶ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσι· καὶ θεοδωρίδας δέ φησι θωΐνοι τε δὴ οἰσέρωσιν τὰ λέρων δρόμον· φ λύβιος δ' ὁ μεγαλοπολίτης σὺν τετάρτῃ καὶ ῥιχηθῇ τῶν ἰσορίων πρὸδὶ τῆς σὺν ἰβηρίᾳ λυσιτανίας χώρας διαλεγόμενος φησὶν, ὅτι βάλανοί εἰσι κατὰ βάθος σὺν τῇ αὐτόθι θαλάττῃ πεφυτευμέναι ὧν φ καρπὸν σιτουμένους τοὺς θωΐνους παύεσθαι διόπερ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τίς λέπων ὃς ἔναι θαλαττίας τοὺ θύννους εἰσὶ γὰρ οἱ θωΐνοι οἱ ὗες ἀπὸ τῶν βαλανίων αὐξανόμενοι· ἐπαινεῖται δὲ τὸ ἰχθύος τούτου τὰ λοπαδώδεια ὡς καὶ βούβουλος φησὶν σὺν ἴωνι μετὰ ταῦτα θύννου μεγαλόπολιν ὠδὶ σὺ πολεῖ Ὑπογάστριον πτῶν. ἀριστοφάνης λημνίαις οὐκ ἔγχελυ βοιωτίαν οὐ πλακοῦντα οὐχὶ θωΐνου λοπάδιον· σκάπις ἀπαλάτη ὑπογάστριον θύννου τε καὶ ἀκροκώλιον βραχμῆς ἰόν. σὺν δὲ μακεδόσιν ὑπογάστρια ἐδώδιμα θύννων. ὄριφος μελιβοΐα· ταῦτα γὰρ οἱ πένητες οὐκ ἔχοντες ἀγοράσαι ὑπογάστριον θωΐνου, οὐδὲ κρανίον λάβρακος. οὐδὲ γόγγρου οὐδὲ σκπίδος Ἃς οὐδὲ μακρὰν ἐπόδρακα δοίμαν θεοὺς Ὅταν δὲ καὶ θεόπομπος σὺν καλλιάχρῳ λέγῃ ἰχθύων δὲ δὴ ὑπογάστριον ὦδάματος, παρατηρητέον ὅτι ὠδὶ ἰχθύων ὑπογάστριον λέγουσι, ταινίως δὲ ὠδὶ χοίρων καὶ τῶν ἄλλων ζώων. ἄδηλον δὲ ὠδὶ πίνων ἔταξε δ' ὑπογάστριον ἀντιφάνης σὺν τῷ ποντικῷ ὅταν λέγῃ ὅστις ὀψωνικὸς ἴσως * Τούτοισ μεγαλείως ταῖς κάκισ ἀχλουμένοις
Ὑπογάστριον ἁλῶν ὅσα ποσειδῶν ἀπολέσει Τάπειν τε γυνικῶς παρασκευάζεται
Γλαυκὰ μετ' αὐτῶν. ἄλεξις δὲ σὺ ὀστῖς ὑφαίνοντι, μὴ πλὴ κεφαλὴν τ θύννου ἐπαινῶν φησὶν,
Καὶ τοὺς ἁλιέασ εἰς, φ κάθρον ἐμβαλῶ, Ἀπελαυνόντων ἀφαρία θηρεύουσί μοι
Τειχίδια καὶ σκπίδια καὶ φρυκτοὺς τινὰς οὗτος πρότερον κεφαλὴν ἐλάβοι θωΐνου
Ἐνόμιζον ἐγχέλεια καὶ θύννους ἔχειν Ἐπῄνουν δὲ τῶν θύννων καὶ τὰς κλεῖδασ καλουμέ-
ναασ· ὡς ἀριστοφῶν σὺν πειρίθῳ. Καὶ μὴν διέφθαρταί γε τοὖψον παντελῶς. κλεῖδες μὲν ὂπ αἱ δύο παρασκευαζόμεναι, λῖς τὰς θύραασ κλείουσι· θύννου μὲν οἷον Σεμνὸν φ βρῶμα καὶ χρίτη λακωνική· ἀντίγονος δ' ὁ καρύστιος σὺν τῷ πρὸδὶ λέξεως τῷ ποσειδῶνι φησὶ θύννον θύεσθαι καθάπερ προείπαμεν· ἡρακλέων δ' ὁ ἐφέσιος τ ὄρκυνον φησὶ λέγειν τοὺ ἀττικούς. σώστρατος δὲ σὺ δουτορῷ πρὸδὶ ζώων, πλὴ

πηλαμίδα θυννίδα καλεῖσθαι λέγι νομίζω δὲ γινομένην θυνον, ἔ τι δὲ μείζονα ἔρκυιον ὑπὸ βαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθαι κῆτος· μνημονεύει δὲ τοῦ θυνου καὶ αἰσχύλος λέγων. σφύρας δέχεσθαι καπιχαλκεύειν λέγω μύσπρους ὡς ἀστενακτὶ θύννος ὡς ἤυκεν ἀπαυδος καὶ ἀλαχὺ οὗτος καὶ ὅμμα πυρὸς καλῶν θυνου λίκνον ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέπων ος. ὡς ἀριστοτέλης εἴρηκεν

ἁλιεῦσι καὶ θάλασσα καὶ βορβορώδης ἡ ἀφέφει θυνου μέγαν καὶ πυρὸ σώφρονι ὁ θυννοθήρας ἐστίν· οὓς οἵτοι θύννους καλοῦσιν ἀθηναῖοι δὲ θυννίδας. θεωνίς· τοῦ ἄρρενος ταύτη φησὶ διαφέρειν ὁ ἀριστοτέλης τῷ ἔχειν κάτω τὴν γαστρὶ πόρυγιον ὃ καλεῖσθαι ἀθόρα· ἐν δὲ τῷ περὶ ζώων διίστας αὐτὴν τοῦ θύννου φησὶν τοὺς θόρους πίπτει περὶ τὸν ἐκατομβαιῶνα θυλακοειδὲς ὡς ὦ πολλὰ γίνεσθαι μικρὰ ὰ· καὶ ωὐλύπεδος δ' ἐν διυτόρῳ ἐμοίων διίστασιν αὐτὰς τ' θυνων, καὶ ἐπίχαρμος ἐν μούσαις κρατῖνος δ' ἐν πλούτοις φησὶν ἐτὼ γὰ ἐμὲ θυννὶς ἡ μελαίνας ἢ καὶ θύννος ἐρφὼς γλαῦκος ἔγχελυς κύων· ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἀγγελαῖον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι πλὴ θυννίδα. ἀρχέστρατος δ' ὁ κίμμιξ, φησὶν

καὶ θύννης οὐραῖον ἔχειν ἣν θεωνίδα φωνῶ — τλῶ μεγάλην ἧς μηδ' ὀφθαλμὸς βυζαίτιον ὄζει
εἶτα τεμὼν αὐτὴν ὀρθῶς ὄπτησον ἅπασαν — ἁλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ῥαλέψας,
ὁρμᾶτ' ἔχειν τεμάχη βάπτων ὁρμιζέαν ἐς ἅλμην — καὶ ξηρὰν ἐθέλεις ἔσθειν γενναῖα πέλονται
ἀθανάτοισι θεοῖσι φυὴν καὶ εἶδος ὅμοιαι — ἂν δ' ὄξει ῥαίσας παραθῇς ἀπόλωλεν ἐκείνη.

καὶ αὖ φανίας δ' ἐν παραθραστῇ τῆς τελτίσης μεσαῖον θυννάδος βυζαντίας τέμαχος ὀπτὸν λαικοῖς κρύπτεται σταφίσμασι. τῆς θεωνίδος τὸ οὐραῖον ἐπαινεῖ καὶ αὖ φανίας ἐν κουρίδι οὕτως. ὁ μὲν ἀγρῷ

θαλάττιον μὲν οὔτος οὐδὲν ἐσθίει — γεὶν τ' ἐπ' γῆν γόγρον τιν' ἢ ναφκην τινα ζεφόμενος
ἢ θεώνης τὰ πρὸς τῇ ποίᾳ τὰ κάτωθεν λέγω — τούτους φάγοις ἂν οὗτος γὰρ ἄλλους νομίζω.
ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς τοὺς δ' ἵνα εἰδῇς — τουτὶ κακὸν ὥστ' * πλοῖα κωπαίδας λέγεις
ἀγρίως γε παρὰ λίμνῃ τ' γεωρτῶν τυγχάνω — τὰ δ' ἐγχέλεια γράφομαι λεπτὰ ξίου

κομιδῇ γὰρ οὐκ ἦν οὐδὲ μοῦ. τούτων τῶν ἰαμβείων οἷα ἐστὶν ὑρεῖν καὶ ἀκεσορίᾳ καὶ ἀγροίκῳ ἢ βαταλίωνι ἰωωνάξ δὲ ὡς λυσανίας ἐν τῇς π' ἰαμβοποιῶν παρατίθεται φησὶν ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἡσυχῆτε

θώνας τε καὶ μυτίλωτον ἡμβρᾶσ' πάσας — δαινύμενος ὥσπερ λαμπάκης ὑὸς ἔχος (κὴ ἔδην
κατέφαγε δὴ ὃν σκληρὸν ὥστε χὴ σκάπτειν — πέρας τ' ὀρέας σῦκα μέρια τρώγων
καὶ κεῖθεν κόλπους διούλιον χορτον. μνημονεύει δὲ τῶν θωνίδων καὶ σοφοκλῆς ἐν καλλιπ'

δη ἴστορει. ἀριστοτέλης ἐν διυτόρῳ ζώων τοὺς ἱπτούρους φησὶν ὠὰ πίπτειν κὴ ταῦτα ὀλίγα ἐλαχίστων μέγιστα γίνεσθαι ὡς καὶ τὰ τῆς μυραίνης. πίπτειν δ' ἔαρος. διωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων κηρύφαιναν καλεῖσθαι φησὶ φὴν ἵππουρον. ἱκέσιος δ' ἱππουρεῖς αὐτοὺς προσαγορεύει. μνημονεύει δὲ αὐτῶν ἐπίχαρμος ἐν

ἤβασ' γάμῳ κἀξύρυγχοι ἐρυθρίδες ἵππουροί τε καὶ χρυσόφρυες. νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ φησὶν τοὺς ἰχθύος διηγούμενος σωματικὰς φησὶν αὐτὴν ὀλίγα μεθαλλεσθαι διὸ καὶ ἀρνωπὸν ὀνομάζεσθαι λέγει δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ. ἡ δὲ, μέγαν σωμάδουσα ἡ ἀρνωπὴν, ἵππουρον, ἀρχέστρατος δέ φησιν ἵππουρος δὲ καρύστιος ἐστὶν ἄριστος. ἄλλως τε ὀψοφόρα χωρίον ὄντι καρύστος. ἐπαίνετος δ' ἐν ὀψαρτυτικοῖς κηρύφαιναν αὐτὸν φησιν ὀνομάζεσθαι. ἵππος. μή ποτε τούτους ἱππίδια καλεῖ ἐπίχαρμος ὅταν λέγη.

κοράκινον δὲ κορακοειδεῖς, πόνες ἱππίδια λέγα ψύχει, παλαμηδείδης, νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ

ἢ σκαῦρον ἢ κώθωνα φορφύρην ἢ ἀνθίαν λέπειν· χαιρώνους πτερύγας ἐγχέλεώς τε καὶ σμέχην πίτυνον.

ἢ μύας ἵππους δὲ γλαύκῳ κορύθιλλον· μνημονεύει αὐτοῦ ἀντιφάνης ὁ καλλιφώνιος ἐν τῇ θηβαΐδι λέγων οὕτως, ἢ ὗν ἢ ἵππον ἢ ὄν κίχλην καλέουσιν. ἰουλίδες· περὶ τούτων διωρίων ἐν τῷ περὶ ἰχθύων φησὶν ἰουλίδας ἔφην μὲν ἐν ἅλμῃ ὀπτᾶν δὲ ἐκδὺ τηγάνου· νουμήνιος δὲ

κεῖνο δὲ δὴ σκέλλοιο τόκον καὶ ἰουλίδα μαίην — γολὸν ἀποῤῥωπῶ καὶ ἰοβόρον σκολόπενδρον.
ἴδλας δ' αὖ φησὶ ὀνομάζεσθαι τὰ ἔντερα τῆς ὀφ ἰδ'. καὶ δὲ σύγε μνήσαιο δελέατος ὅτι παρ' ἄκρας
δύεις αἰγιαλοῖο γλώλοφα σοὶ μὲν ἴουλοι — κέκλινται μέλαινες γαιηφάγοι ἔντερα ταί κε
ἢ καὶ ὀπτηλᾶσ' ὀλιχήπολας ὁππότε πίσαι — λιμώδης κλύζονται ἐπ' ἄκρης κύματος ἄγκη
ἔνθεν ὀρύξασθαι θέμεναί τ' εἰς ἅλος ἀγλεῖς — κίχλαι, καὶ κόσσυφοι ὀφὶ τοῦ ἀπτικοὶ κίχλην λέ-

γουσι καὶ ὁ λόγος οὕτως ἔχει. τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκὰ, πρὸ τοῦ λ ἕτερον λ ἔχει σκύλλα σκίλλα κόλλα. βδέλλα, ἄμελλα, ἄμαλλα. τὰ δὲ εἰς λη οὐκέτι. ὁ μίχλη. φύτλη. γυνέθλη. αἴγλη. φρύγλη, ὁμοίως οὖν καὶ τείχλη. κρεττῖνος τείχλη δ' ἐστὶ μὲν ἐδηδόκοι ἢ τόνθου τινὸς ἀσθρός. διοκλῆς δ' ἐν πρώτῳ ὑγιεινῶν. οἱ δὲ πίσσαιοι φησὶ καλούμενοι. μαλακήσαρκοι, κόσσυφοι κίχλαι πόρκαι κωβιοὶ. φυκίδες. ἀλφιστικὸς, νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ γλαύκου, ἢ ὀρφῶς ἅλλον γένος, ἢ μελάγχρων, κόσσυφον ἢ κίχλας

ἁλιεῦσθαι. ἐπίχαρμος δ' ἐν ἥβασ' γάμῳ. βαμβαδύνες τε κίχλαι τε καὶ λοχοὶ, ὀράνθαι τ' ἄλκιμοι. ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωϊκῶν, καὶ τὰ μὲν μελανόσκια, ὥσπερ κίχλη. παγκράτης δὲ ὁ χρηὸς ἐν ὀργοῖς θαλαττίοις πρὸ κίχλῃ πολλοῖς ὀνόμασι φησὶ καλεῖσθαι. οἷς ἥδη κίχλῃ οἰνώδια τὴν καλαμῶδες σαυρὸν κεκλήκασι καὶ αἰολίην * ὀρθροσκοπώτατον κεφαλῆ. νίκανδρος δ' ἐν τετάρτῳ ἑταιρουμένων. φησὶν ἢ σκαῦρον ἢ κίχλην πολυώνυμον. ἡγήτωρ, καὶ κρέμυς, ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων φησὶ τάδε. ἀπό-

θύνται καὶ λεῖα ὡς ῥαφὶς καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς κέρμος, τὰ δὲ σκληρόταται. ῥαχύβλεφαρα ὡς κάπρος, καὶ τὰ μὲν λίγραβδα ὥσπερ σισυρῖνος, τὰ δὲ πολύγραβδα καὶ βρυθρόγραμμα ὡς ἐλάφη. τὸ δὲ κάπρου μυκτηρίζει καὶ σωρείων καὶ ἐπαίνετος. ἀρχέστρατος δέ φησιν.

λύτταρ ἐς ἀμβρακίαν ἐλθὼν δύσμαιμον χώραν
καὶ ἰσόχρυσος ἔην, μῆσιν νέμεσις κατέπυθεν,
τοὔνεκα δὴ φημὶ ὅστις φαγεῖν θυητοῖσιν ἅπασιν,
σχοίνου ἐλειοτρόφου κοίλου χέρσαιν ἔχοντες
ἄρθρων μυελέων ἐσθὶ γᾶν δωρήματα κάλλων.

τὸν κάπρον γ' αὖ ἐσιδὼν ὠνοῦ καὶ μὴ κατάλειπε
δαφνὴ ἀπ' ἀθανάτων, τὸ γὰρ ὄστιν νέκταρος ἄνθος,
οὐδ' ἐσιδεῖν ἔστ' ἐσιν ὅσοι μὴ τῶν ἐκτὸν ὕφασμα
εἰώθασι δυνεῖν ψίφους ἀΐδωνι λογισμῷ

κίθαρος. ἀριστοτέλης σὺ τῷ περὶ ζώων, ἢ περὶ ἰχθύων, ὁ κίθαρος φησὶ καρχαρόδους μονήρης. φυσαλίς πλὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος καρδίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατειαῖ. φρενικράτης δουλοδιδασκάλῳ, κίθαρος γεγενῆσθαι καὶ χοράζειν κίθαρος ὤν. ὡς ἀγαθὸν γε ὁ κίθαρος καὶ πρὸς ἀπόλλωνος πάνυ ἐκεῖνο θράττει μ' ὅτι λέγουσιν ὡς ἀναθὴ σύνεσιν σὺ κιθαρῳ τίκεσθαι. ἐπίχαρμος ἢ βασσαρίδι ἢ δ' ὑακινθίδες βούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος σύες. ὅτι δὲ ὀλίγα τῶν ὀνομάτων ἰδρὸς εἶναι νομίζεται τὸ ἀπόλλωνος, εἴρηκεν ἀπολλόδωρος. καλλίας δὲ ὁ διοκλῆς. καὶ κύκλωψ ἢ κίθαρος ὁπόσος ἡ σατὶς ζύννου δ' ἐκεφάλαιον τοδί. ὁ δὲ ἀρχέστρατος σὺ τῇ ἡδυπαθείᾳ κίθαρον δέ κε λεύσω

εἰ μὲν λευκὸς ἔη στερεός τε πεφυκὼς
ἦν δ' ἢ πυρρὸς ἰδεῖν καὶ μὴ λίαν μέγας, ὁπταῖς
καὶ πολλῷ τυρῷ καὶ ἐλαίῳ ὄψον ἄλειφε,

ἔψειν εἰς ἅλμην καθαρὰν καὶ ἀφύλλα καθεῖσα
ὀρθὴ κοπτήσαντα δέμας νεοθηκῖ μαχαίρᾳ
χαίρῃ γὰρ δαπανῶντας ὁρῶν ἔστιν δ' ἀκήλατος.

κόρυλος. ὄψον ἀριστοτέλης φησὶν ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τῆ ἡλίου ἀναθόντα. νουμήνιος δὲ σὺ ἁλιευτικῷ κούρυλον αὐτὸν καλεῖ. ζῆσκον ἅρμενα πάντα παροπλίσασιο δὲ μύρα κούρυλον ἢ πειρῆνα ἢ εἰναλίην ὄρπιλλαν. μέμνηται δὲ καὶ κορδυλίδος σὺ τούτους ἢ μενὰς ἢ ἱππῶνας ἢ δὲ γλαύκην κορύδαλον. κάμμαροι ἐπίχαρμος σὺ βασσαρίδι ἔτι δ' ὠδὶ τούτοις βώκες, σμαρίδες, ἀφύαι, κάμμαροι ἢ σώφρων δ' ἐν γυναικείοις μίμοις αὐτῶν μέμνηται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλων γένος καὶ παρὰ ῥωμαίων οὕτως καλοῦνται. καρχαρίαι νουμήνιος ὁ ἡρακλεώτης σὺ τῷ ἁλιευτικῷ φησίν. ἀλλ' ὅτε καρχαρίαι. ὅτι δὲ ῥόδιον ψαμμώδες. σώφρων ξυννοηταῖα δὲ γάρ ἡμέων καρχαρίαι. ὁ ἡράτινος δηλοῖ. νίκανδρος ὁ κολοφώνιος σὺ ταῖς γλώτταις φησὶν καρχαρίαν καλεῖσθαι φησὶ καὶ λαμίαν καὶ σκύλλαν. κεστρεύς. ἰκέσιος φησί. τῶν δὲ καλουμένων λευκίσκων πλείονά ἐστιν εἴδη. λέγονται γάρ οἱ μὲν κέφαλοι, οἱ δὲ κεστρεῖς. ἄλλοι δὲ χελῶνες, οἱ δὲ μύξινοι. ἀρίστοι δ' εἰσὶν οἱ κέφαλοι καὶ πρὸς πλὴν γεῦσιν καὶ πρὸς πλὴν εὐχυλίαν. δεύτεροι δ' εἰσὶ τούτων οἱ λεγόμενοι κεστρεῖς, ἔπειτα δ' οἱ μύξινοι. καταδεέστεροι δὲ πάντων οἱ χελῶνες οἱ λεγόμενοι βάκχοι. εὔχυλοι δ' εἰσὶ σφόδρα καὶ οὐ πολύφοροι μὴ εὔκοιτοι. ἀριστεῖον δ' σὺ τῷ περὶ ἰχθύων τῶν κεστρέων τὸν μὲν θαλάττιον ἐκτίθεται τὸν δὲ ποτάμιον οὐ δοκιμάζει. εἴδη δὲ τοῦ θαλαττίου κέφαλον μὴ νῆσιν. τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τὸ κεστρέως ἐχῖνον σφόνδυλον ὀνομάζει. διαφέρειν τε φησὶ κεφάλου κεφαλῖνον ὃν καὶ γλεμίαν καλεῖσθαι. ἀριστοτέλης δὲ σὺ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων. ἄρχονται μέν φησι κύειν τῶν κεστρέων οἱ μὲν χελῶνες ποσειδεῶνος μηνὸς, καὶ ὁ σάργος, καὶ ὁ μύξος καλούμενος καὶ ὁ κέφαλος. κύουσι δὲ ἡμέρας ἑκατόν. εἶσι δὲ τῶν κεστρέων οὐ γίνονται ἐκ συνουσιασμοῦ ἀλλὰ φύοντες ἐκ τῆς ἰλύος. καὶ τῆς ἄμμου. σὺ δὲ ἄλλοις φησὶν ἀριστοτέλης ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ἄλλως σαρκοφάγων. ἔστι δὲ ὁ μέν τις κέφαλος ὁ δὲ χελὼν ὁ δὲ φθᾶς. καὶ ὁ μὲν χελὼν πρὸς τὴν γῆν κέκραται ὁ δὲ φθᾶς ὄν. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φθᾶς τῇ ἀπ' αὐτοῦ γινομένῃ μύξῃ, ὁ δὲ χελὼν ἄμμῳ καὶ ἰλύϊ. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ὄν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηλείων καταφέρει, ἐπεὶ οἱ κεστρεῖς οὐδεμία τῶν ἰχθύων. βυθύδημος δὲ ὁ ἀθηναῖος σὺ τῷ περὶ ταρίχων, εἴδη κεστρεῶν εἶναι σφηνία καὶ δακτυλία. καὶ κεφάλους μὲν λέγεσθαι διὰ τὸ βαρυτέραν πλὴν κεφαλὴν ἔχειν σφόδρα. διὸ ὅτι λαγαροὶ καὶ τετράτονοι τὰ δὲ τῶν διδακτυλαίων τὸ πλάτος ἔχει ἔλασσον τῶν δύεν δακτύλων. θαυμαστοὶ δ' εἰσὶ τῶν κεστρέων οἱ περὶ ἄβδηρα ἁλισκόμενοι ὡς καὶ ἀρχέστρατος εἴρηκε. διὸ δὲ οἱ ἐκ σινώπης. καλοῦνται δὲ οἱ κεστρεῖς ὑπό τινων πλῶτες. ὡς φησὶ πολέμων σὺ τῷ περὶ τῶν σὺ σικελίᾳ ποταμῶν καὶ ἐπίχαρμος δ' σὺ μούσαις οὕτως αὐτοὺς ὀνομάζει. αἰόλιαι πλῶτες κωὐγλωσσοί τε σὺν δὲ σκιαθίδες. ἀριστοτέλης δὲ σὺ τῷ περὶ ζώων ἠθῶν καὶ βίων φησὶν ὅτι ζῶσιν οἱ κεστρεῖς καὶ ἀφαιρεθῶσι τὰς κόρκους. ἀπιθάνεται δὲ ὁ μὲν κεστρεὺς σὺ λάβρακος. ὁ δὲ γόγγρος σὺ μυραίνης. ἡ δὲ λεγομένη παροιμία κεστρεὺς νηστεύει, ὠδὶ τ' δικαιοπραγούντων ἀκούεται. ἐπειδὴ οὐ σαρκοφαγεῖ ὁ κεστρεὺς ἀνεξέλασε σὺ μονοτρόπῳ μάτωνα τὸν σοφιστὴν ὠδὶ γαστριμαργίᾳ διαβάλλων φησὶ τοῦ κεστρέως κατεδήδοκε φ κρανίον ἀναρπάσας μάτων ἐτῶ δ' ἀφλυμαι. ὁ δὲ κολὸς ἀρχέστρατος φησὶν κεστρέα δ' αἰγίνης ἐξ ἀμφιρύτης ἀγόραζε Ἀνδράσι γ' ἀστείοισιν ὁμιλήσεις. διοκλῆς θαλάττῃ, ἄλλεται δ' ὑφ' ἡδονῆς κεστρεύς. ὅτι δὲ εἶδος κεστρέων ὁ νήστεις, ἄρχος πιθώνας τυγχάνει νήστεις. ἄλεξις φρυγί. ἐτῶ δὲ κεστρεὺς νῆστις οἷα δ' ἀποφέρω. ἀμφιτέρας ἀκροθιγίζουσιν. ἐτῶ δὲ ἰδὼν πειράσομαι εἰς τὴν ἀγορὰν ὄψον λαβεῖν. ἅπαν γ' αὖ τῶν νῆστις καθάπερ κεστρεὺς ἀκολουθήσεις ἐμοί. βύφρων. ἀσχαμίλαν δὲ κεστρεύς ὅτι νῆστις πόλλ' πατεῖ. φιλήμων σὺν ἀσθενήσουσιν, ἀγόρασα

νῆστιν

σα νῆσιν κεφρεῖ ὀπτὸν οὐ μέγαν. ἀριστοφάνης γ΄ περὶ τάριχ. ἢν δ' εὖδον ἀσπρῶν κεφρέων ἀποικία· ὡς μὲν γάρ φησι νησίδες γίγνώσκεται. ἀναξανδρίδης δ' ὀδυσσεῖ· τὰ πολλ' ἄλειπτος ὧδε πατεῖ. κεφρῖνός ἐστι νῆσις εὔβουλος. ναυσικάᾳ δ' ὡς νεῶν τε πάρτην ἠμβρᾶν ἁπτίζει. νῆσιν πονηρὸν κεφρέως τείχων βίον. ἰούπων θ' ὑπὲρ λευκῶν ὠδὶ τῷ καλῷ ζεύξῳ ὄψῳ τῶν κωμικῶν τις εἰσπορίσας ἐλθών, ἔφη, ἀσπρὸν φίλοι μὲν καὶ ὑμεῖς νησείαν ἄγομεν θεσμοφορείων πλὴν μέσην· ὅλην δ' ἰσχνὴν κεφρέων νησεύομεν· ὡς γὰρ ὁ δίφιλος φησὶν ἐν λημνίαις

οὔτ' ἰδιδυπνήκασιν ὁ δὲ τάλας ἐτῶ, κεφρὸς δ' ἂν εἴην ἔνεκα νησείας ἄκρας

ὑπολαβὼν δὲ μυρτίλος· καὶ σὴν ἔφη ξένος ἔφη κατὰ τὴν θεόπομπον ἡδυχάρην κεφρέων νῆσις χρὸς λαχύνοισιν ὥσπερ χῆνες ἔξω πεσοῦσι· οὐ πρότερον γάρ ἔνος μεταλήψεσθε ἕως ἂν ὑμεῖς ἢ ὁ συμμαθητὴς ὑμῶν οἰλπιανὸς εἴπῃ τε δεῦρο τί νῆσις μόνος τῶν ἰχθύων ὁ κεφρὸς καλεῖται, καὶ ὁ οὐλπιανὸς ἔφη· ὅτι οὐδὲν δέλεαρ ἐθίει ἔμψυχον, καὶ ἀνελκυσθεὶς δὲ οὐδελεάζεται οὔτε σαρκὶ, οὔτ' ἄλλῳ τινὶ ἐμψύχῳ ὡς ἀριστοτέλης ἱστορεῖ φάσκον ὅτι καὶ νῆσις ὢν φαῦλός ἐστιν, ἢ ὅτι ἐὰν φοβηθῇ, κρύπτει πρὸ κεφαλὴν ὡς δ' παῦ σῶμα κρύπτων πλάτων τε ἐν ἑορταῖς φησὶ δεῖσθαί τι μοι ἁλιέως ἀπήντησε φθόνου μοι κεφρέως

ἰχθῦς ἀσίτους καὶ τοὺς ἀνηρυθρὺς ἔχε μοι. σὺ δέ μοι εἰπὲ ὦ θεπάλου πάλαισμα μυρτίλε, διὰ τί οἱ ἰχθύδες ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἔλλοπες καλοῦνται καὶ ὅς ἤτοι διὰ τὸ ἄφωνοι εἶναι, βούλονται γὰρ κατὰ πρὸς ἀναλογίαν ἴλλοπαί τινες εἶναι διὰ τὸ ἕρπεσθαι φωνῆς· ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἵλλεσθαι ἕρπεσθαι ἡ δὲ ὄψ φωνή· καὶ γὰρ τὸ τ' ἀγροίας ἔλλοψ τίς ὤν· ἐγὼ δὲ κατὰ τὸν σοφὸν ἐπίχαρμον μηδὲν ἀποκεναμένου τοῦ κωδὸς τὰ πρὸ τοῦ δ' ἀΐδρεις ἔλεγον εἰσάτων ἀπόχρεω, καὶ φημὶ ἄλοπις διὰ τὸ εἶναι λεπιδωτοί· λέγω δὲ καὶ μὴ προβληθέντος· διὰ τί οἱ πυθαγορικοὶ τῶν μὲν ἄλλων ἐμψύχων μετείως ἀπέχονται τινὰ δὲ καὶ θύοντες ἰχθύων μόνων ἀπέχονται τὸ παράπαν ἢ διὰ πλὴν ἐχεμυθίαν. θεῖον γὰρ ἡγοῦνται πλὴν σιωπὴν· ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ μολοττικὸς κύων πάντα μὲν σιωπᾷ τε πυθαγορίζετε δὲ οὗ· ἡμεῖς μὲν ἄλλους ἰχθυολογήσομεν· κορακῖνος οἱ μὲν θαλάττιοι φησὶν ἱκέσιος ὀλιγόζοφοι καὶ βύκειοι. βύχυλία γε, μέσοι· χρισοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων συμβαίνειν φησὶ κωδὸν πᾶσι τοῖς ἰχθύσι σχεδὸν ἀναγκαίαν γίνεσθαι τὴν αὔξησιν· ἔκκεισα δὲ κορακίῳ τίκτει δὲ πρὸς τῇ γῇ καὶ βοῖς βρυώδεσι καὶ δασέσι· σαῦρος δ' ἐν ἁλιτυδὲς ὁμοίων· ἐμφερὴς φησὶν εἶναι μελανούρῳ καὶ κορακῖνον νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ φησὶ ῥῖ λίας ἔλκοιτο καὶ αἰολίλιον κορακῖνον. μή ποτε οὖν καὶ οἱ παρ' ἐπιχάρμῳ αἰολίαι λεγόμενοι ἐν μούσαις κορακῖνοι εἰσίν· φησὶ γὰρ αἰολίαι σωλῆτές τε κωδόγλωσσοί τε· ἐν δὲ ἥβασ' γάμῳ καὶ τῶν αἰολίων μνημονεύει ὡς διαφέρων· μῦς· ἀλφησταί τε κορακῖνοί τε κορυσσέες αἰόλιαι σωλῆτές τε κωδόγλωσσοί τε· βύθιδημος δ' ἐν τῷ ὧδε παρίχων· ἦν κορακῖνον φησὶν ἔνιοι πολλῶν σαπέρδην προσαγορεύεσθαι· ὁμοίως δ' ἔφησε καὶ ἡρακλέων ὁ ἐφέσιος ἔνι δὲ φιλότιμος ἐν τῷ ὀψαρτυτικῷ· ὅτι δὲ καὶ σωλατισατικὸς καλεῖται ὁ σαπέρδης, καθάπερ καὶ ὁ κορακῖνος, παρ' ἰώνων φησὶν ὁ ῥόδιος ἐν πρώτῳ μαγειρικῆς διδασκαλίας· ἀριστοφάνης δ' ἐν τελμασεῦσι μελανοπτέρυγας ἔφη κορακίνων ὑποθετικῶς δ' ὠνόμασεν αὐτοὺς φθορεκράτης ἐν ἐπιλήσμονι· τοῖς σοῖσι σωῶν κορακινιδίοις καὶ μικκινιδίοις ἄμφις δ' ἐν ἰαλέμῳ· ὅστις κορακῖνον ἐθίει θαλάττιον, γλαύκου παρόντος, οὗτος οὐκ ἔχει φρένας· οἱ δὲ νεωλῶτες κορακῖνοι, ὅλοι γλυκεῖς καὶ εὔσαρκοι ἔτι δὲ ἁλιεῖς, οἱ πεπειραμένοι ἴσασιν· ὠνομάθησαν δὲ διὰ τὸ δι' ἐνεκοῦς τὰς κόρας κινεῖν καὶ ἀδέκτε παύεσθαι· καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ ἀλεξανδρεῖς σωλάτας· ἀπὸ τῆς περιόδου. κυπριανὸς δ' σαρκοφάγων καὶ ὄρος ὡς ἀριστοτέλης ἱστορεῖ καὶ συναγελαστικῶν· πλὴν ἡγλωττήσαν ἀχύδα τὸ σῶμα ἀλλ' ὑδὰ τὸ σῶμα κέκτηται· σαωρίων δ' αὖ· οὓς ἐν τοῖς λιμναίοις καὶ ποταμίοις καταλέγων, γράφει ὧδε πως· λεπιδωτὰ δ' ὧν καλοῦσι τινὲς κυπριανόν. κωβιοί· πολύχυλοι ὡς φησὶν ἱκέσιος· εὐσαρκία διαφέροντες εὐέκπεπτοι· ὀλιγόζοφοι· καὶ κακόχυμοι· διαφέρουσι δὲ εὐσαρκίᾳ οἱ λευκότεροι τῶν μελάνων· ἡ δὲ τῶν χλωρῶν κωβίων σὰρξ, χαυνοτέρα ἐστὶ καὶ ἁλιπερὴς, καὶ χυλὸν ἐλάττονα καὶ λεπτότερον ἐνέχεσθαι· ζοφιμώτεροί τε εἰσὶ διὰ τὸ μέγεθος· διοκλῆς φησὶ δὲ τοὺς πετρικοὺς αὐτῶν μελανοσάρκους· νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ, κώθωνας καλεῖ· ὡς νικάνορος φησὶν ὁ κολοφώνιος ἐν ταῖς χλώπαις καὶ ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ σώφρονος· ἐπίχαρμος δ' ἐν ἴβαις γάμῳ κωβίδας ὀνομάζει· φυγόνες

ὁ πιθήκους καὶ χάλκανθροι κωβιοί· ἀντιφάνης δ' ἐν τίμωνι ἐπαινῶν δὲ κωβίδας καὶ ὀφθὸν εἰσὶν ἄλλοι δὲ λιβανωτὸν ἐβόλβιτοῖς θεοῖς καὶ ταῖς θεαῖς (λοῖ δὲ τοῦτ'

ἥκω πολυτελῶς ἀγοράσας εἰς οὐ γάμους ἡμῖν δὲ τοῖς θνητοῖς ἐπριάμην κωβίδας.

γάσμασι τοῖς δ' ἥρωσι τὰ φαυσ' ἀχρεμόνων τὸν ἰχθυοπώλην προστίθημι φημίσοι (οις·

ὡς προσβαλεῖν δ' ἐκέλθουσα τὸ χωρύχιον ἄλλοι δ' ἐπώλαν ὡς ἔοικε * ζωΐσκος· μένανδρος ἐφεσίοις·

τὸν δῆμον αὐτῶν εἰσὶ γὰρ φαληρικοί. δραχμῶν ἐτίμα κωβίδας σφόδρα ὀψαμώων δὲ κωβιῶν

τῶν ἰχθυοπωλῶν αὐτίως τίς τε πάρων μνημονεύει δωρείων ἐν ᾧ π' ἰχθύων. κόκκυγες· ἐπίχαρμος καὶ γλαυκοὶ κόκκυγες οὓς παραχαλκομένους πάντες ὀπτῶντες δὲ χαλεπαίνοντες αὐτοὺς χαύομες, καὶ δωρείων δέ φησι δεῖν αὐτοὺς ὀπτᾶν πρασίσαντας καπαρᾶ χιν· καὶ παρηλαίῳ χλόῃ, τυρῷ, ῥοῖ, σιλφίῳ, ἁλὶ, ἐλαίῳ, σκορόδοις δὲ ἀλείφειν, καὶ ὑποπάσειν ἁλὶ ὀλίγῳ ἀφελόντα τὴν ὀξύ ἐᾶναι· βρυθρὸν δὲ αὐτὸ καλεῖ ἀφ' οὗ συμβεβηκότος νουμήνιος οὕτως ἄλλοτ' βρυθρὸν

κόκκυγ' ἢ ὀλίγας πμφηείδας. ἄλλοτε σαῦρον. κύων. καρχαρίας. π τούτ φησὶν ἀρχέστρατος ὁ τ
ὀψοφάγων ἡσίοδος. ἢ θεόγνις. ὧδε καὶ ὁ θεόγνις π ἡ δυπάθειαν ὡς αὐτὸς ὧδὲ αὐτ φησὶ διὰ βύτων.
τῆμος δ' ἠέλιος μὲν ἐν ἀθέρι μώνυχας ἵππους ἅρμ' ἐπαραβέλλοι μέσαι δ' ἐν ἡμαρ ἔχων.
δεῖπνα δὲ λήγοι μένος ὃν τινα θυμὸς ἀνώγοι γαιδίων ἀγαθῶν μαστὸν χαριζόμενοι
κρόνιδα δ' ἀίψα θύραζε φόβοι στεφανώματα δ' ἔσω εὐώδης ἐρσήνης χερσὶ λάκαινα κόρη,
οὐδὲ π παυσθρασεῖν ἀπαναίνε) ὁ σοφὸς οὗτος, λέγει γοῶ, εἴτ' ἔπινσα καλὴν μὲν ἐφίμβρον ὕμνον ἄδλειν,
ἆθλον δ' ἐν μέσῳ παῖς καλὸς ἄθος ἔχων σοί τ' εἴη καὶ ἐμοὶ σοφίης πίειρ' ἀνείσω
γνοίης χ' ὅσσον ὄνων κρείσσονες ἡμίονοι. ὁ δ' ὧν ἀρχέστρατος ἐν ταῖς καλαῖς ταύταις ὑποθήκαις φαίνει,
ἐν δὲ τορωναίων ἄσυ τῆ καρχαρία χρὴ τὰ κυνὸς ἐψωνεῖν ὑπογάστρια κοῖλα κάτωθεν
εἶτα κυμίνω αὐτὰ πάσας ἁλὶ μὴ συχνῶ ὀπτᾶ ἄλλο δ' ἐκεῖσε φίλη κεφαλὴ μηδὲν προσενέγκης
εἰ μὴ γλαυκὸν ἔλαιον ἐπειλαὶ δ' ὀπτὰ γένηται, ἡδὺ δὲ μύριμάλιον δὲ φορέν κ' ἐκεῖνα μετ' αὐτῆ
ὅσσα δ' ἀν' ἐν λοπάδος κοίλοις ἐν ἡρώμασι ἕψῃς μή θ' ὕδατος πηγὴν μήτ' οἴνινον ὄξος
συμμίξῃς ἀλλ' αὐτὸ μόνον κατάχευον ἔλαιον λυχνοῦχον τε κύμινον ὁ μοῦ δ' εὐώδεα φύλλα
ἕψε δ' ἐπ' ἀέρι κιῆς φλογὸς ἔντρις μὴ προσενεί- καὶ κίνει πυκνῶς μὴ προσκαυθέντα λάθῃσι,
λῃ δ' ὁ πολλοὶ ἴασι βροτῶν τόδε θεῖον ἔδεσμα (κῶν οὐ δ' ἔσθειν ἐθέλουσιν ὅσοι κούφαι γε λεβώδη
ψυχὴν κέκτηνται θνητῶν δ' εἰσὶν ἀπόπληκτοι ὡς ἀνθρωποφάγου τῆ θυείᾳ ἔνεργε πᾶσι δὲ
ἰχθῦς σάρξ α φιλεῖ βροτέαν ἄπου ἔθεν κύρσῃ. τούτου τ' ἰχθύος μόρος ὅδε καὶ ὁ ὑπὸ ῥωμαίων καλούμενος
μένος θυρσίων ἥδιστος ὢν καὶ φυφορώτατος. λάβρακες. οὗτοι ὡς ἀριστοτέλης ἱστορεῖ μονήρεις εἰσὶ
καὶ σαργοφάγοι. γλῶσσαν δ' ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσαπεφυκυῖαν καὶ λαιὸν τείνοντα. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων
μορίων τίκτειν αὐτοὺς καθάπερ τοὺς κεστρεῖς καὶ χρυσόφρυας, μάλιστα οὖν ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν. τίκτουσι δὲ
δὲ χειμῶνος καὶ τίκτουσι δὶς, ἰκέσιος δέ φησιν ὅτι οἱ λάβρακες βύχυλοί εἰσι καὶ οὐ πολύτροφοι. πρὸς δὲ
σπὼ ἔκκεισιν ἥκιστα, βύτομίαν δὲ πρῶτοι κείνονται. ὠνομάσθη δ' ὁ ἰχθὺς παρὰ σπὼ λαβρότητα. λέγεται
δὲ ὅτι καὶ σωτέσει τῶν ἄλλων ἰχθύων διαφέρει, ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασώζειν ἑαυτόν. διὸ καὶ ὁ κωμῳδο
ποιὸς ἀριστοφάνης φησίν. λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος, ἀλκαῖος δ' ὁ μελοποιὸς μετέω
ρον φησὶν αὐτὸν νήχεσθαι. ὁ δὲ σοφὸς ἀρχέστρατος.
λάμβανε δ' ἐκ γαίσωνος ὅταν μέλιτον ἴκηαι κεστρέα τ' ἠν κέφαλον, καὶ τ' ἀστέρια δὲ λάβρακα.
εἰσὶ γὰρ αὐθάδ' ἄριστοι ὁ γὰρ τόπος ὅδε τοιοῦτος. γιόβροι δ' ἔτροι πολλοὶ καλυδῶνι κλεινῆ,
ἀμβρακίᾳ τ' ἐν πολυβοτείρῳ βολβῆ τ' ἐν λίμνῃ ἀλλ' οὐκ ἐὐώδη γαστρὸς κέκτηνται ἀλοιφήν,
οὐ δ' οὕτω θριμέαν ἐκεῖνοι δ' εἰσὶν ἑταῖρε τὴν ἀρετὴν θαυμασταί, ὅλους δ' αὐτοὺς ἀλεπίσους
ὃ πήσας μαλακὰς χρηστῶς προσένεικε δ' ἅλμης μὴ δὲ προσέλθησι πρὸς οὖλον ἦτορ ποιοῦντι
μήτε συρκάσιος μεθεὶς μήτ' ἰταλώτης, οὐ γὰρ ἐπίστανται χρηστοὺς σκευάζεμεν ἰχθῦς,
ἀλλὰ διαφθείρασι κακῶς τυροῦντες ἅπαντα ὄξεϊ τε ῥαίνοντες ὑγρῷ καὶ σιλφίου ἅλμῃ.
τῶν δὲ πέραιων ἰχθυλίων τῶν ῥισκαταράκτων γάστων εἰσὶν ἀρίστοι ἐπισταμένως διαθεῖναι
καὶ φολὰς ἰδίας κομψῶς παρὰ δαιτὶ λιώσαντι ὀψαρίων τεύχειν γλίχρων ἡδυσματολήρων.

καὶ ἀριστοφάνης δ' ἐν ἱππεῦσι μνημονεύει ὡς διαφόρων γινομένων τῶν περὶ πηὼ μίλητον λαβράκων, ὅ-
ταν οὕτως λέγει. ἀλλ' οὐ λάβρακας' καταφατὼ μιλησίους κλονήσεις. ἐν δὲ λημνίαις οὐ κρανίον λάβρα
κος οὐχὶ καρχᾶν γείασθαι, ὡς διαφόρου ὄντος τοῦ τῶν λαβράκων ἐγκεφάλου, καθάπερ καὶ τῶν
γλαύκων. καὶ βούσουλος δ' ἐν πτ ἥσεις φησὶ μὴ πολυτελῶς ἀλλὰ καθαρείως ὅτι *σαννοσίας' ἔνεκα σκορ
δίας ἢ τευθίδια πολύκτενια τὰ μικρὰ πολύποδος νήσιν τινὰ μίλητον χωρὶς ἄπυον λάβρακος κρανίον βύμε γε
θες. ὁ δὲ γαίσων οὐ ἀρχέστρατος μνημονεύει ἢ γαισωνὶς λίμνη ἐστὶ μεταξὺ πριήνης καὶ μιλήτου ἠνωμένη τῇ
θαλάττῃ ὡς νεάνθης ὁ κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἑλληνικῶν ἔφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ ποταμὸν εἶναι φη
σὶ τ' γαίσωνα πρὸ πριήνην ὑπερεῖν εἰς λίμνην. ἄρχιππος ἐν ἰχθύσι μνημονεύων τῶν λαβράκων φησὶν, αἰ
γύπιος μακρώταθος τῶν ἰχθύων κάπηλος ὁρμαθὸς ὃς βία δρῶν ῥίναι γαλεούς τε πωλεῖ καὶ τοὺς λά
βρακας ἐν τοροβύοις. λάβος, τοῦτον κατὰ πὼ ἰταλίαν κράτιστον ἢ φησὶν ἀρχέστρατος λέγων οὕτως.
τὸν δὲ λάκτον γε κλεινὸν ἐν ἰταλίῃ πολυδένδρῳ. ὁ σκυλλαῖος ἔχει πορθμὸς θαυμαστὸν ἔδεσμα
οἱ δ' ἐν τῷ νέλῳ ποταμῷ γινόμενοι λάβοι γε μέγεθος βυρίσκονται καὶ ἐπὶ διακοσίας λίτρας ἔχον
τες. ὁ δὲ ἰχθὺς οὗτος λευκότατος ὢν καὶ ἥδιστος ὅδε πάντα τρόπον σκευαζόμενος παραπλήσιος ὢν τῷ
κατὰ σῦν ἵστρον γινομένῳ γλανίδι. φορεῖ δὲ ὁ νεῖλος καὶ ἄλλα γένη πολλὰ ἰχθύων καὶ πάντα ἥδιστα μά
λιστα δὲ τὰ τῶν κορακίνων. πολλὰ γὰρ καὶ βούτων γένη. φορεῖ δὲ καὶ τοὺς μαιώτας, καλουμένους ὧν
μνημονεύει ἀρχέστρατος ἐν ἰχθύσι δηλ. βούτων τοὺς μαιώτας, καὶ σαπέρδας, καὶ γλανίδας. εἰσὶ δὲ πολ
λοὶ τοιοῦτοι ἐν πόντῳ φορεῖν τὴν ὀνομασίαν ἀπὸ τῆς λίμνης τῆς μαιώτιδος. νεῖλαῖοι δ' εἰσὶν ἰχθύες,
ἔγχελυς ἐν μνημονεύει λυσίμαχος πολυετῆ τὴν ἀχρηστίαν ἔχων. ναύκρατις μὲν, ἡ δίσκη, χοῖρος, σμύς, φά-
γρος, ὀξύρυγχος. ἀλάβης, σίλουρος, σιωδοντὶς, ἐλέωτες, ἔγχελυς, θεῖσα, ἄβραμις, τύ-
φλη, λεπιδωτὸς, φύσα, κεστρὶς, εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι.

λειόβατος

λεύβαχος. οὗτος καλεῖται καὶ ῥίνη ἔστι δὲ λευκόσαρκος, ὡς ἐπαίνετος ὁ ὀφαρτυλικῶ. πλάτων σοφιστὴς καὶ ὁ γαλεὸς καὶ λεύβαχος καὶ ἔγχελυς. Μύραινα. θεόφραστος ὁ πέμπτῳ περὶ τῶν ὁ τῷ ξηρῷ διαπωμένων ἔγχελυ φησὶ καὶ μύραιναν πολὺ χρόνον διαμένειν ἔξω τοῦ ὑγροῦ ζῶν, διὰ τὸ μικρὰ ἔχειν βράγχια, καὶ ὀλίγον δέχεσθαι τὸ ὑγρόν. εὔφορμους δ' αὐτὰς εἶναι φησὶν ὁ ἰκέσιος οὐχ ἧττον τῶν ἐγχέλεων ἀλλὰ καὶ τῶν γόγγρων. ἀριστοτέλης δὲ ὁ λευτοδόρῳ ζώων ἐκ μικροῦ φησὶν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβάνειν καὶ εἶναι καρχαρόδοντα. τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν μικρὰ ἀά. ἐπίχαρμος δ' ὁ μούσας χωρὶς τοῦ ο μυραίνας αὐτὰς καλεῖ οὕτως ἀλέγων. οὔτε γόγγρων τί παχέων οὔτε μύραινα νάπης. ὁμοίως δὲ καὶ σώφρων. πλάτων δὲ ὁ καίβαρος ὁ τῇ συμμαχίᾳ σὺν τῷ ο βάτις τε καὶ σμύραινα πρόσεστιν. λωρίων δὲ ὁ τῷ περὶ ἰχθύων τὴν ποταμίαν φησὶ μύραιναν ἔχειν μίαν ἄκανθαν μόνην ὁμοίαν τῷ ὀνίσκῳ τῷ καλουμένῳ γαλλαρίᾳ. ἀνδρέας δὲ ὁ τῷ περὶ δακέτων τῶν μυραινῶν φησὶ δακούσας ἀναιρεῖν τὰς ὑπ' ἔχεως. εἶναι δ' αὐτὰς ἵππους καὶ περιφορεῖς ποικίλας. νίκανδρος δὲ ὁ θηριακῷ μυραίνης δ' ἔκπαγλον ὠδὶ μογεροὺς ἀλιᾶσθ'

πολλάκις ἐκ βρύξασα κατὰ πρήνιξεν ἐπάκτῃ — Εἰς ἄλα φυσηθώτας* ἐχέτλιον ὀξὺ κάδυψε
εἰ ἔτυμον κείνην γε σὺν οὐλοβόροις ἐχίεσσι — θύρνυθαι προλιποῦσαν ἁλὸς νόμον ἠπείροσιν.

Ἀνδρέας δὲ ὁ τῷ περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων ψεύδος φησὶν εἶναι τὸ μύραιναν ἔχει μίγνυσθαι προσβολὴν ὠδὶ τὸ τενακώδες. οὐδὲ γὰρ ὠδὶ τενάγους ἔχεις νέμεσθαι φιλυδρώτας λιμώδεσιν ὁρμέμασι. σώστρατος δὲ ὁ τοῖς περὶ ζώων, ἔστι δὲ ταῦτα δύο βιβλία συγκατατίθεται τῇ μίξει.

Μύρος. ὁ δὲ μύρος ὥς φησιν ἀριστοτέλης ὁ πέμπτῳ ζώων διαφορᾶς τῆς μυραίνης ἡ μὲν γὰρ ποικίλον καὶ ἀθαυμάστερον. ὁ δὲ μύρος λεόχρως καὶ ἰσχυρὸς καὶ ὁ χρῶμα ὅμοιον ἔχει. ἴυγγι, ὅλον. τάτε ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν. λωρίων δὲ φ̓ν μύρον φησὶ τὰς ὀξὺ σαρκὰς ἀκάνθας οὐκ ἔχειν. ἀλλ' ὅλον εἶναι χάσμον καὶ ἁπαλὸν τῇ βολῇ. εἶναι δὲ αὐτῷ γένη δύο. εἰσὶ γὰρ οἱ μὲν μέλανες οἱ δ' ὑπωπτερίζοντες, κρέασον δὲ εἰσὶν οἱ μελανίζοντες. ἀρχέστρατος δὲ ὁ ἡδυπνοὸς φιλόσοφος φησὶν

Ἰταλίας δὲ μετὰξὺ κατὰ στενοκύμονα πορθμὸν — Ἡ πλωτὴ μύραινα καλαμίνη ἄποτε λιφθῇ,
Ὠνῦν γὰρ ἔβην ἐκάθαιμακτον ἔδεσμα — Μανίδες. ταύτας δέ φησιν ἰκέσιος εὐχυλωτέρας εἶναι τῶν κωβίων, λείπεσθαι δ' εὐσομίᾳ καὶ τῷ πρὸς πῷ ἔχειν τῆς κοιλίας σωρηγεῖν. ὠφύσιππος δὲ ὁ λευτοδόρῳ ὁμοίων, ὅμοια φησὶν εἶναι τῇ μανίδι βοᾷ καὶ σμαρίδας. ὧν μνημονεύει καὶ ἐπίχαρμος ὁ γὰρ καὶ θαλάσσας οὕτως ὀνομαστὰ ἔφη καὶ πολλοὺς καὶ σμαρίδας. ἐπαίνετος δ' ὁ ὀφαρτυλικῷ φησὶ σμαρίδας ἣν οἵοι καλέουσιν κωὸς βύνα. ἀθηναῖος δ' ὁ ἀχροίχῳ ἢ βουταλίωνι ἐν τῇ βρώματα καλεῖ τὰς μανίδας διὰ τὸ βραχύτητα λέγων οὕτως

Τοὺς γὰρ μεγάλους θύννους ἅπαντας νενόμικα — Ἀνθρωποφάγους ἰχθῦς τί φῆς ὦ φίλτατε
Ἀνθρωποφάγους πῶς ἂν ἄνθρωπος φάγοι — Δηλονότι ταῦτα δ' ὀβῖνι ἐκάτης βρώματα
Ἃ φησιν οὗτος μανίδας καὶ σμαρίδας — καλοῦνται δέ τινες καὶ λευκομανίδες οἵοι βόκα-
καὶ ὀνομάζουσι. πολύοχθος θεινθιάσῃ. — ὅπως σε πείσῃ μηδεὶς πρὸς τῶν θεῶν
Τοὺς βόκας ἄποτ' ἔλθῃ λευκομανίδας — καλεῖν Μελάνουρος. ὠδὶ τοῦτον φησὶ νουμήνι-
ος ὁ ἀλιευτικῷ σκορπίον ἢ πέρκαισι καθῆκε πῷ μελάνουρον — ὁ ἰκέσιος δὲ αὐτὸν σάργον φησὶ παραπλήσιον εἶναι καταδέστερον δὲ τῇ εὐχυλίᾳ καὶ τῇ εὐσομίᾳ. μικρῶς δὲ παρεξύφειν καὶ εἶναι πρόφορμον μνημονεύει δ' αὐτοῦ ἐπίχαρμος ὁ ἔβας γάμῳ. ἦν δὲ σαργῖνοι μελάνουροί τε. ἀριστοτέλης δὲ ὁ τῷ περὶ ζωϊκῶν γράφει οὕτως. ὀρρωπυγόστικτος δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σάργος. πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι. Μελανδρίνος. ὅμοιον εἶναι τῷ μελανούρῳ φησί. ὠφύσιππος δ' ὁ λευτοδόρῳ ὁμοίων ἣν καλούμενον ψύγρον, ὃν νουμήνιος καλεῖ ψόρον οὕτως. ἢ ψόρον ἢ σάλπας ἢ αἰγιαλῆα σπάκοντα.

Μορμύρος. εὐφορμώτατος ὡς φησιν ἰκέσιος. ἐπίχαρμος δ' ὁ ἔβας γάμῳ μύρμακα αὐτοὺς ὀνομάζει, εἰ μὴ διάφοροι πῷ φύσιν εἰσί. γράφει δ' οὕτως χελιδόνες τε μυρμίαι τε οἱ τε κοιλίαν μέζονες ὀπί.

Λυμικὸς δ' ὁ σάμιος ὁ τῇ ὀψωνητικῇ τέχνῃ ἣν προσεφώνησε τινὶ τῶν ἑταίρων δύσωνι ἢ ζώνωνι φησὶν, οὐκ ἄχρηστον δὲ πρὸς τοὺς ἀτενίζοντας καὶ μὴ συγκαθιστάντας τῇ τιμῇ καὶ ὀλακῶς λέγειν παρεσκευάσθαι τοὺς ἰχθύας, ἐπαγόμενον ἀφ' ἑσπέρας τὸν ἢ δυπάθειαν τῶν ἄλλων τινὰ ποιητῶν καὶ λέγοντα ὁ μέτρον. μόρμυλος αἰγιαλὸς κακὸς ἰχθῦς οὐδέ ποτ' ἔαθλος, καὶ, τὴν ἀμίαν ὠνοῦ φθινοπώρου, νῶν δ' ἔστιν ἔαρ κεστρεία δ' ἐν θαυμαστὸν ὅταν χειμῶν ἀφίκηται νῶν δ' ἔστι θέρος, καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων. ἀχρεοβιώσεις γὰρ πολλοὺς τῶν ὠνουμένων καὶ προσεσκευασμένων. ἔστι δὲ ποιῶν ἀναγκάσεις ὁ σοὶ δοκῇ ὦ λαβεῖν αὐτόν. Ναύκη πλάτων ἢ καίβαρος ὁ συμμαχίᾳ. ναύκη γὰρ ἔφη βρῶμα χαρίεν γίνεται. ὁ δὲ φιλόσοφος πλάτων ὁ μύωνι φησὶ τῇ θαλαττίᾳ ναύκῃ, καὶ γὰρ αὕτη δ' ἐν πλησιάζοντα ναυκᾶν ποιεῖ ἡ δὲ κλῆσις αὐτῆς καὶ παρὸ μύρῳ ναύκησις δὲ χειρὶ ὠδὶ καρπῷ. μύναιρος δὲ ὁ φανῷ διὰ τὸ ἄ ἔφη. ὑπορύλυθε δέ μου ναύκη τὶς ὅλον ὁ δρόμα μηλίνοις τῶν παλαιῶν οὕτω κεχωμένου. ἰκέσιος δέ φησιν, ἀτροφωτέραν ἢ ἀχυλωτέραν αὐτὴν εἶναι, ἔχειν τε χονδρώδες τι διακεχυμένον εὐσόμαχον πάσιν. θεόφραστος δ' ὁ τῷ περὶ φωλευόντων διὰ μὲν ψύχος φησὶ τὴν ναύκην κατὰ γῆς δύεσθαι. ὁ δὲ τῷ

ποδὶ τῶν δακέτων καὶ ἑλκτικῶν διαπίμπεσθαι φησὶ τὴν ναρκὴν πὼ ἀπ' αὐτῆς λωάμενον καὶ δι' ὧν ξύλων καὶ δι' ὧν τειόδων ποιοῦσαν ναρκᾶν τοὺς ἐγχειροῦντας εἴρηκε δὲ πὼ αἰτίαν κλέαρχος ὁ σολεὺς ἐν τῷ ποδὶ ναρκης· ἄπορ μακρότοδα ὄντα ἐπιλέλησμαι ὑμᾶς δὲ ὦδὶ φ σύγγραμμα ἀνατίμπω, ἔστι δ' ἡ νάρκη ὥσ φησιν ἀριστοτέλης τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων θηρεύει δ' εἰς τροφὴν ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτομένη καὶ ναρκῶν καὶ ἀκινητίζειν ποιοῦσα. λίφιλος δ' ὁ λαοδικεὺς ἐν τῷ ποδὶ τῶν νικαέως θηρικῶν μὴ πᾶν δ' ζῶον φησὶ νάρκαν ἐμφιέσθαι μόρος δέ τι αὐτῆς, δι' ὃ πείρας πολλῆς φάσκων ἐληλυθέναι. ὁ δ' ἀρχέστρατος φησὶ

καὶ ναρκην ἐφθὴν σὺν ελαίῳ ἡδὲ καὶ οἴνῳ
Ἄλεξις ἐν ταλαντείᾳ.
ὁ πᾶς ὅλως. ἐν δὲ δημητείῳ.
ὅτι δὴ γυναικὸς ἐπιφθονοῦσης δακτύλους
Ξιφίαν. τοῦτον ἀριστοτέλης φησὶν ἔχειν τὸ ῥύγχος τὸ μὲν ὑφηκάτω μικρὸν, τὸ δὲ ἀνατεθραυσμένον ὀστοδες, μέγα. ἔσον ᾧ ὅλῳ αὐτὸ μεγέθει. ἔχει δὲ καλεῖσθαι ξίφος. ὀδόντας δὲ οὐκ ἔχειν τὸν ἰχθῦν. ἀρχέστρατος δέ φησιν. Ἀλλὰ λάβε ξιφίου τόμαχος ἐυζαύτιον ἐλθὼν οὐραίου τ' αὐτὸν τὸν σφόνδυλον ἔστι δὲ κεδνὸς καὶν παρθμῷ πρὸς ἄκραισι πλωτιάδος προχοῇσι. τίς οὕτως ταχυτικὸς ἀκὴς ἢ τίς οὕτως κωφὸς ὃς οὐκ γέλασε, μᾶλλον δὲ καὶ πτέλασε οὔθ' ὁ ῥητὴς, ὃς ἀκριβῶς οὕτως δεῖ λιχνείαν, καὶ τὸν πορθμὸν διέπλευσε καὶ τῶν μορῶν ἑκάστου τῶν ἰχθύων τὰς ποιότητας, καὶ τοὺς χυλοὺς δι' ἣν λιχνείαν ὀξήτασεν ὡς τινα πραγματείαν βιωφελῆ καταβαλλόμενος.

ὀρφώς· καλεῖται δὲ καὶ ὀρφὸς ὡς παμφίλος. ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων ταχεῖαν λέπων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι πὼ αὔξησιν, καὶ ὀρφὼς φησὶν ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως. ἔστι δὲ καὶ σαρκοφάγος καὶ κραταρόλους. ἔλη δὲ καὶ μονήρης. ἴδιον δ' ἐν αὐτῷ ὅτι τοὺς θορικοὺς τόπους μὴ διείσκεσθαι. καὶ τὸ λωᾶσθαι πολὺν χρόνον ζῶν μετὰ πὼ ἀλιτομήν. ἔστι δὲ καὶ τῶν φωλευόντων ἐν ταῖς χειμεριωτάταις ὑμέραις, χαίρειν πρόσγειος μᾶλλον ὢν ἡ πελάγιος ζῇ δ' οὐ πλέον δύο ἐτῶν. μυημονεύων δ' αὐτοῦ νουμήνιος φησί. τοῖσιν εὐμαρέως θαλάμης ἄπο μακρὸν ἀείρας σκορπίον ἢ ὀρφὸν ποδιφαγέειν. τῶν γὰρ ἐπ' ἄκρης. καὶ πάλιν. γλαύκους ἢ ὀρφῶν σπάλον γένυς ἠὲ μελάγχρων κόαν φον. σωσίων δὲ ἐν νέον φησὶν ὀρφὸν ὑπ' ἐνίων καλεῖσθαι ὀρφακίνην· κρᾶτιστος δ' ἐν ἰχθύσιν ἱερὸς γὰρ ἦλθ' αὐτοῖσιν ὀρφὼς τοῦ θεοῦ· κρατῖνος δ' ἐν ὀδυσεῦσιν τέμαχος ἐρφῶν χλιαρόν· πλάτων κλεοφῶντι Σὲ γὰρ γρᾶ συγματώκισε σα προωὼ ὀρφοῖσι σελαχίοις τε καὶ φάγροις βορέη· ἀριστοφάνης σφηξίν Ἦν μὲν ὠνῆταί τις ὀρφὼς μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ. τὴν μέν τοι ἐοικὴν θύννου ἐξυτόνως προφορόντας ἀττικοί· ἀρχέστρατος ἰχθύσιν ὡς πρόκειται. τὴν δὲ γενικὴν κρατῖνος ὀδυσεῦσιν τέμαχος ὀρφὼ λιχρόν. ὄρκυνος δωρείων ἐν ᾧ ποδὶ ἰχθύων τοὺς ὀρκύνους ἐκ τῆς ποδὶ ἡρακλείους σήλας θαλάσσης πορθμευομένους εἰς πὼ καθ' ἡμᾶς ὀρχεῖσθαι θάλασσαν, διὸ καὶ πολείτους ἁλίσκεσθαι ἐν ᾧ ἰβηρικῷ καὶ τυρρηνικῷ πελάγει. κἀν πύθεν κατὰ πὼ ἄλλῳ θάλασσαν διασκύλλεσθαι. ἰκέσιος δὲ τοὺς μὲν ἐν γαλείροις ἁλισκομένους πιμελεστέρους εἶναι. μετὰ δὲ τούτους τοὺς ἐν σικελίᾳ. τοὺς δὲ ἐν ὠρῳ ἡρακλείων σηλῶν ἁλιπεῖς δὲ καὶ πλείονα τόπον ἐκνεῖσθαι. ἐν γαλείροις μὲν οὖν τὰ κλειλία καθ' αὑτὰ ταριχεύεται, ὡς καὶ τῶν αὐτακέων αἱ γνάθοι, καὶ οὐρανίσκοι. καὶ οἱ λεγόμενοι μελανδρίαι ἐξ αὐτῶν ταριχεύονται. ἰκέσιος δέ φησι τὰ ὑφάλλεια αὐτῶν λιπαρὰ ὑπάρχοντα τῇ εὐσαρκίᾳ πολὺ διαλλάττειν τῶν ἄλλων μορῶν τὰ δὲ κλειλία μόρια εὐσαρκώτατα εἶναι τούτων. ὄνος καὶ ἐνίσκος φησὶν ἀριστοτέλης ἐν ᾧ ποδὶ ζωϊκῶν ἔχειν σῶμα ἀνέρρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς καὶ οὐ σωαγκλαστικὸς, καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων πὼ καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει. καὶ ἐν ᾧ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφορεῖς μύλαις. φωλεύει τε μόνος ἐν ταῖς λεπτὸ κοίλαις θερμοτάταις ὑμέραις. τῶν ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλευόντων μυημονεύει δ' αὐτῶν ἐπίχαρμος ἐν ἥβαι γάμῳ μεγαλοχάς. μονάς τε χάννας ποικιλογάστορας ὄνους. διαφορεῖ δὲ ὄνος ὀνίσκου ὡς φησι δωρείων ἐν ᾧ ποδὶ ἰχθύων γράφων οὕτως, ὄνος ὃν καλέουσι τινὲς γάδον. γαλεβρίλαν ὃν καλέουσι τινὲς ὀνίσκον τε καὶ μάξεινον. εὐθύδημος δὲ ἐν ᾧ ποδὶ ταρίχων. οἱ μὲν βάκχον φησὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ γελαρίνην. οἱ δὲ ὀνίσκον. ἀρχέστρατος δέ φησι

τὸν δ' ὄνον * ἀσινάδων δ' ἐν καλλιχρείαν καλέουσιν
καλῶς οὐκ ἠλέγξαν ἐμοί με ἀλλὰ
γολύπους. οὕτως φασὶν οἱ ἀττικοὶ ὡς καὶ ὅμηρος

ἐκ δέφθ' ὑμεγέθης ἀμφὶν δὲ δέφθ τίνα σάρκα
δαίνυσαν χαίρει γὰρ ὁ μὲν τούτοις ὁ δ' ἐκείνοις.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο.

ἀνάλογον παρὰ τὸ ποῦς γὰρ γέγονεν. πὼ δὲ ἀττικιστὶ πολύπω φασὶν ὡς καὶ ἀλκίνοος καὶ οἰδίπους. καὶ τείπω δὲ λέβητα αἰσχύλων εἰρηκέναι ἐν ἀθάμαντι ἀφ' ἁπλοῦ τοῦ ποῦς ὡς ὁ νοῦς τὸ δὲ πολύπον λέγειν αἰολικόν· ἀττικοὶ γὰρ πολύπονν λέγουσιν. ἀριστοφάνης δαιδάλῳ ταὐθ' ἑκόντα πολύπους καὶ σηπίος, καὶ πάλιν τὸν πολύπω μοι ἔθηκε πάλιν πηκαὶ λέγονται πολύπου πλουμένου. ἀλκοῖος ἀδελφὰς μοιχευομένας ἁλίθιον εἶναι· νοῦν τε πολύποδος ἔχειν· ἀμειψίας κατεσθίουσι. δεῖ μὲν ὡς ἔοικε πολλῶν πολύπων· πλάτων παιδί. ὥσπερ τοὺς πολύποδας πεφώτισται· ἀλκαῖος ἐνδωδίμ-

δῶ δ' ἑμαυτὸν ὡς πολύπους· οἱ δὲ πολύποδα προφέρονται ἀνάλογον τῷ ποῦς ποδὸς ποδὶ πόδα· ὃ πολὺς δήμοις ἀνὴρ πολίτης πουλύπους ἐς τοὺς τρόπους. διοκλῆς δὲ ἐν πρώτῳ ὑγιεινῶν τὰ δὲ μαλάκια φησὶ πρὸς ὀδονλὼ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια· μάλιστα δὲ οἱ πολύποδες. ἴσορεῖ δ' ἀριστοτέλης ἀριστοτέλης.
ἓν πολύποδα ἔχειν πόλαο ἑκτὼ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους τοὺς δὲ ἐν μέσῳ μεγίστους· ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, ἃις πλὼ τροφὴν προσάγεσθαι τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς, ἐπάνω τῶν δύο ποδῶν· ᾧ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας, ἐν μέσοις τοῖς ποσὶν, ἀνακαμπυχθεὶς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει δι' μορφῆ· ἔχει δὲ καὶ ἦν λεγόμενον θόλον οὐ μέλανα κατάπερ σηπία· ἀλλ' ὑπόρυθρον ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι· ὁ δὲ μήκων κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας· ὀνομεὶ κύστις· ἀναλάγχιον δὲ οὐκ ἔχειν ἀνάλογον ὧν τροφῇ χρῆται· ἔστιν δὲ ὅτε καὶ ζῶις τῶν κητυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα ἐκ τοὺς τῶν θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρεύοντες· ἐχεῖ δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολλὼ χρόνον πλησιάζει δι' ᾧ αἵματος εἶναι· τίκτει δὲ διὰ τὸ λεγομένου φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι, καὶ τίκτει ὠὰ βοτρυδόν· λέγουσι δὲ καὶ ὡς ἀπόχρησις τροφῆς ὅλῳ αὐτὸν καταθίει· ὧν εἷς, ὅτι καὶ ὁ κωμῳδοποιὸς φερεκράτης οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις φησὶν ἀγρίοις ἐνρύσκουσι καὶ βρακαίοις καὶ τροβύλοις ζῶ· ὁ πόταν δ' ἥδη πεπνῶσι σφόδρα ὠὰ τορεῖ τοὺς πολύποδας νύκτωρ τὸ δεξιρώγειν ἐν τῶν τοὺς δακτύλους· καὶ φίλιππος ἐν ἐμπόρῳ, πολύπουν ἔχων ἁπάσας ὁλομελεῖς τὰς πλεκτάνας οὐ πολὺ εὐρωκὼς ἑαυτὸν ὅτι φίλτατα. ὄστρον δ' ἐστὶ ψεῦδος· λέγω γὰρ τῶν γόγγρων διωκόμενος τοὺς πόλαο ἁλίσκεται· λέγεται δὲ ὡς ἅλις ταῖς θαλάμαις αὐτοῦ ἅλαο λοπαστέρα βύθεως ὀρύσσεται· ἰσορεῖται δὲ καὶ ὅλῃ φθίνων ὅλῃ ἦν φόβον, μεταβάλλει τὰς χρόας, καὶ ὁμοιοῦται τοῖς τόποις ἐν οἷς κεύσεται· ὡς καὶ ὁ μεταρσὶς θεόγνις φησίν· ἐν ταῖς ἐλεγείαις· πολύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου· ὃς ποτὶ πίσσῃ τῇ, προσομιλήσῃ τοῖς ἰδεῖν ἐφάσῃ· ὁμοίως ἰσορεῖ· καὶ κλέαρχος ἐν δευτέρῳ περὶ παροιμιῶν παραληθέμενος τάδε τὰ ἔπη· οὐ δηλῶν ὅθεν ὅτι πουλύποδός μοι τέκνου ἔχων νόον ἀμφίλοχ' ἥρως τοῖσιν ἐφαρμόζων ὧν καὶ δῆμον ἴσχει. φρὶ δὲ προσίζειν φησὶν ὁ αὐτὸς κλέαρχος οὔτε τὸν ἰόβον καλούμενον πουλύπουν, οὔτε τὸν κωπηλάτην πουλύπουν νόμιμον ὧδ θηρεύειν· ἀλλ' ἀπείπου φύτων τὲ καὶ τῆς θαλαττίας χελώνης μὴ ἅπτεσθαι· ὁ δὲ πολύπους ὅτι σωτηκτικὸς καὶ λίαν ἀσίτητος· πρὸς γὰρ πλὼ χεῖρα τῶν διωκόντων βαλλίζει, καὶ διωκόμενος, ἔστιν ὅτε οὐκ ἔστω χωρεῖ· σωτηκόμενοι δὲ αὐτῶν αἱ θήλειαι μετὰ τὸν τόκον καὶ παρίσκονται· διὸ καὶ ῥᾳδίως ἁλίσκονται· ἐωρᾶσθησαν δέ ποτε καὶ ὠδὶ ἔξω ὀρθὸν ὀρθιόντες, μάλιστα δὲ πρὸς τὰ τραχέα τῶν χωρίων· φύονσι γὰρ τὰ λεῖα, καὶ χαίρουσι δὲ τῶν φυτῶν καὶ ταῖς ἐλαίαις, καὶ πολλάκις εὑρίσκονται ταῖς πλεκτάναις περιειληφότες τὸ σέλεχος ἐφορᾶσθησαν δὲ καὶ συκέαις προσαναφυκόμεναι τῇ θαλάττῃ προσπλεκόμενοι καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες ὥς φησι κλέαρχος ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ὑγρῷ· ἔστι δὲ δεῖγμα τοῦ ἥδεσθαι αὐτοὺς τῇ ἐλαίᾳ καὶ ὄστρῳ, ἐάν τις κλάδον τῆς φυτοῦ τούτου καθίσῃ, εἰς πλὼ θάλασσαν, καθ' ὃ ἐστι πολύποδες καὶ μικρὸν ἐπίσχῃ, ἀπονητὶ ἀνέλκει τῷ κλάδῳ περιπλεκομένους ὅσους ἐθέλει· ἔχουσι δὲ τὰ μὲν ἄλλα μόρια ἰχῥότατα· τὸν δὲ φάρυγγα ἀσθενῆ· λέγεται δὲ αὐτῶν ἓν ἄρρεν ἕλκειν αὐλοειδές τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτάνων ἐν ᾗ δύο μεγάλαι κοτυληδόνες εἰσὶν· εἶναι δὲ ὄστρον νευρώδες μέχρις εἰς μέσην πλὼ πλεκτάνην ἅπασαν προσαναφυκός· ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων φησὶν ἀριστοτέλης πολύπους ὀχεύει τοῦ χειμῶνος καὶ τίκτει τῷ ἔαρι φωλεύει δὲ περὶ δύο μῆνας· ἔστι δὲ πολύγονον τὸ ζῶον· διαφέρει δὲ ὁ ἄρρην τῆς θηλείας, τῷ τε πλὼ κεφαλὴν ἔχειν προμηκεστέραν, καὶ τῷ ἦ καλούμενον ὄστρον τὸ ἁλιέων αὐλοειδὲν ἔχειν ἐν τῇ πλεκτάνῃ· ἐπωάζει δ' ὅταν τέκνῃ διὸ καὶ χείμωνος εἰσὶ· κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον. ἀρτίκτει δὲ ὁ μὲν πολύπους, ἢ εἰς θαλάμας, ἢ εἰς κοράμιον, ἤ τι ἄλλο τοιοῦτον κοῖλον ἢ μεθ' ἡμέρας πεντήκοντα ἐκ τῶν ὠῶν πολυπόδια ἐξέρπει ὥστε πρὸ τὰ φαλάγγια πολλά· ὁ δὲ θῆλυς πολύπους, ὅτε μὲν ὠδὶ τῷ στόματι προσήθηται τῆς θαλάσσης, πλὼ πλεκτάνην ἐπίσχων· θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας ἦν πολύποδα φησὶ τοῖς πετρώδεσι μάλιστα μόνοις σωεξομοιοῦσθαι· ὄστρον ποιοῦνται φόβῳ καὶ φυλακῆς χάριν· ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διατριβόντων ζώων οὐ δίχα θαλάσσης φησὶ ζῆν τοὺς πολύποδας πλὼ θάλατταν· ἐν δὲ τῷ περὶ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν, ὁ θεόφραστος πολύποδας οὐ γίνεσθαι φησὶ περὶ ἑλλήσποντον, ψυχρὰ γὰρ ἡ θάλασσα αὕτη καὶ ἧττον ἁλμυρὰ ταῦτα δ' ἀμφότερα πολέμια πολύποδι· ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος φησὶν ἀριστοτέλης πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν· ἐμφερὴς δὲ κατὰ πλεκτάνας· ἔχει δὲ ἦ νῶτον ὄστρακον ἑλικοειδὲς· ἀπαλλοῦσι δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἦν ἔχων δ' ὄστρακον· ἵνα μὴ πλὼ θάλατταν ἕλκῃ· ἐπαναγραφεὺς δὲ ἐπὶ πλεῖ ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἱ μεταξὺ αὐτῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσι διαπεφυκόται ὡς καὶ τῶν ἐρυθρῶν οἱ πόδες· ὁρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων βραχύτατον ὑμένα ἔχοντες, ἄλλαο δὲ δύο πλεκτάνας καθήκουσιν εἰς πλὼ θάλασσαν πλησιάζουσαι ἀπὸ ταυτελείων· ὅταν δέ τι προσιὸν ἴδῃ, δήσας συσέλλει τοὺς πόλαο καὶ πληρώσας αὐτὴν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὡς τάχος χωρεῖ· ἐν δὲ τῷ περὶ ζωϊκῶν καὶ ἰχθύων, πολύπους φησί πς ὁ μὲν τευθὶς χρως ὁ δὲ ναυτίλος· ὠδὶ δ' ἂν ναυτίλον ὄστρον φορέται τι καλλιμάχου τοῦ κυρηναίου ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον·

κόγχος ἐπὶ ζεφυρῖτι παλαίτερος, ἀλλὰ σὺ νῦν με
ναυτίλον ὃς πελάγεσιν ἐπέπλεον, εἰ μὲν ἀκήτης
εἰ δὲ γαληναίη λιπαρὴ θεός, οὖλος ὀρέστων
ἔς τ' ἔπεσον παρὰ θῖνας ἰουλίδας, ὄφρα γένωμαι
μηδέ μοι ἐν θαλάμοισιν ἐθὰς πάρος, εἰμὶ δ' ἄπνους
κλαγγὴ ἀλλὰ θυραῖσι λίην χαρίεν δὲ τὰ θλαῦ

ἔγραψε δὲ καὶ Ποσείδιππος ἐν τῷ ζεφυρείῳ τιμωμένην ταύτην Ἀφροδίτην τόδε ἐπίγραμμα

τοῦδε νέμ' ἐν ποταμῷ καὶ ὑπ' ὄχθῃσι τῆς φιλαδέλφου
Ἥρης ἀλκυονεύουσαι ὠδὴ ζεφυρηΐδος ἀκτῆς
ἣ δὲ καὶ οὐ πολοΐην δώσει, καὶ χείματι μέσῳ
τοῦ πολύποδος μνημονεύει καὶ ὁ ζαγκλαῖος Ἴων ἐν Φοίνικι λέγων.

Στυγῶ μὲν ἀλκυτῆρα πουλύπου χροός.

εἴδη δ' ὅτι πολυπόδων. ἐλεδώνη· πολυποδίνη, βολβοτίνη, ὄσμυλος ὡς ἀριστοτέλης ἰσορεῖ καὶ ἀπόδοσίπ πος ἐν δὲ τῷ περὶ ζῳϊκῶν· ἀριστοτέλης μαλάκια φησὶν εἶναι πολύποδας ὀσμύλην· ἐλεδώνην· σηπίαν, τευθίδα, ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ· πώλυποί τε σηπίαί τε καὶ ποτιναὶ τευθίδες χαλυσώλεις βολβίτις γραῖαι τ' ὀρίθακώδεσ'. ἀρχέστρατος δέ φησι πώλυποι θ' ἕτε θάσῳ καὶ καρίαι εἰσὶν ἄριστοι καὶ κόρκυραι ἑφθαὶ πολλοὺς μεγάλους τε ἀπώλεσαν.

Δωριεῖς δ' αὐτὸν ὀφθαλοῦσι πωλύποιν ὡς ἐπίχαρμος· καὶ σιμωνίδης δ' ἔφη πώλυπον ὀζυμένος· ἀττικοὶ δὲ πολύποδα· εἰσὶ δὲ τῶν σελαχωδῶν τὰ χονδρώδη δ' οὕτω λέγεται, πολύποδες, γαλεοίη τε καὶ κωΐς μαλάκια δὲ καλεῖται τὰ τευθώδη· σελάχια δὲ τὰ τῶν ὀρίων φύλα. γάγγροι δ' οὗτοι μέμνηται πιμοκλῆς ἢ ξέναρχος ἐν Πορφύρᾳ οὕτως· εἶθ' ἁλιεῖς ὧν ἄκρος· σοφίαν δ' ἐν παγούροις μὲν θεὸς ἐχθροῖσι καὶ ἰχθυλίοις δ' ὕβριν πάντοθεν πᾶς τέχνασ'· γέροντα δ' οὐγλωττον δὲ μὴ ταχέως πάνυ συναρπάσομαι καλὸν γ' ἂν εἴη. γλαμίς· Φρωΐχος ἐν μούσαις μνημονεύει· ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων· αἱ πλαμίδες φησὶ καὶ οἱ θωῦνοι τίκτουσιν ἐν τῷ πόντῳ, ἄλλοθι δὲ οὔ· μνημονεύει αὐτῶν καὶ σοφοκλῆς ἐν ποιμέσιν.

εἰ δ' ἡ παρόικος πλαμὶς χειμάζεται
τῷ βοωτείτῃ δ' ἐν βαμίζεται.

γόργαι· τοῦτ' μέμνηται διοκλῆς ἐν δευτέρῳ ὁμοίων, παρα πλησίας ἢ λέπας, πέρκην, χαιῶναι· φυκίδα· ἐπίχαρμος δέ φησι καρείδαι, τε καὶ κώβαι, κέστραι τε πέρκης τ' αἰόλαι· νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ. ἄλλοτε δ' αὖ πέρκης ὅτε δὲ σκορφάδας παρὰ πέρκῃ· φυκίδαι ἀλφιστήν τε καὶ ἐν χροιῇσιν ὀρυθρὸν σκορπίον·

γόργη καὶ ταύτης ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ, μέμνηται· καὶ σαυρίδος δ' ἐν δευτέρῳ τῶν ὁμοίων καὶ νουμήνιος· ὧν τὰ μαρτύρια πρόκειται· ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῳϊκῶν ἀκανθοστεφῆ φησὶν εἶναι καὶ φυκιλόχρωα, φυκίδα· τῶν δὲ γραμμοποικίλων· πελαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη· καὶ παρομία δέ ὅθεν εἴρηται πέρκη μελανούρῳ· γραφίδες· καὶ τούτων μέμνηται ἐπίχαρμος· λέπας κωξύρυγχοι ῥαφίδες· ἱππουροί τε· δωρίων δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων βελόνην φησὶν ἣν καλοῦσι ῥαφίδα· ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζώων βελόνην αὐτὴν καλεῖ· ἐν δὲ τῷ περὶ ζῳϊκῶν ἢ ἰχθύων ῥαφίδα αἰ πλὴν ἐνομάσας ἀπόδοσιν φησὶν αὐτὴν εἶναι· καὶ ἀπόδοσιπος αὐτὴν βελόνην καλεῖ· ἐρίνη· δωρεῖς ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἐν σμύρνῃ φησὶ τὰς ἐρίνας διαφόρους γίνεσθαι καὶ πάντα δὲ τὰ σελαχώδη· ἦν σμυρναικὴν κόλπον ἔχειν διαφόρους τα· ἀρχέστρατος δέ φησι.

νης λόγον ἢ πλατυνώτου καὶ νὴ μέλιβος ἄρίστα ἐκ ῥέφει ἀλλά γε χρὴ ἐρι-
τοῦ πνὸν παίδεσιν ἰώνων. λειοβάτου ποιεῖσθαι ὁμως κρεοπώλειον ἄοπτον δαιδεύμην ἀπ' ἴπνου
σκαρός· ὅτον ἀριστοτέλης φησὶν καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον· ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐλίαν· προσεφυκῖαν· καρδίαν ῥίπτωνον· παράλυκον· τείβολον ἔχειν τε χολὴν καὶ πλῆνα μέλαινα· τῶν δὲ βραγχίων ἡ μὲν δίπλοῦν ἡ δὲ ἁπλοῦν· μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυκάζει, χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων ῥοφῇ, διὸ καὶ τούτοις θηρεύεται ἀκμάζῃ δὲ θέρους· ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ. φησὶν· ἁλιεύομεν· σαπρούς· καὶ σκαρούς· τῶν οὐδὲ ἡ σκὼρ θεμφὴν ἐκ καλεῖν θεοῖς· σέλευκος δ' ὁ ταρσὸς ἐν τῷ ἁλιευτικῷ, μόνον φησὶ τῶν ἰχθύων τὸν σκάρον κηθύειν, ὃ θεν οὐδὲ νύκτωρ ποτὲ ἁλῶναι. ὄνος δ' ἴσως διὰ φόβον αὐτῷ συμβαίνει.

ἀρχέστρατος δ' ἐν τῇ γαστρονομίᾳ
ἔθι' εἰ ψα φαρῇ λιφθεῖσαν τειχοέσσῃ
κἀν ἄλλῳ δὲ μορίῳ φησὶν, καὶ σκόρον ἐν παρέλῳ καρχηδόνι ἓν μέγαν ὄντα
γλώσας δ' ὄψησον δὲ νῇ ἐν βυζαντίῳ ὄψῳ
τοῦτον ὅλον θράπευε τόπον τοιόνδε λαβὼν νῦν
κεῖβαι ον ἐς θρῖμον κρέμασον κἄπειτα κατόπτα
ἐκ χειρὸς κατακρουνίζων θεοδέγμονα πυγὴν
καὶ καλεῖσθαι φὴν μὲν ὀνίαν τὸν δὲ αἴολον. σπάρος· ὄψον ἱκέσιος εὐχυλότερον μὲν ἐστὶν μαινίδος, νῇ

ἄλλων

ἄλλων δὲ πολφόνων προφιμώτερον. ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ αὐτὸς ὁ ποτιδαναίων μαυλοῖς ἐν φοινικικοῖς ἐν καὶ κάλλιστος *ἄσητα πήχανος ἀγρωμῶν ἀσπάρους καὶ σκαρούς, τῶν οὐδὲ ὁ σκαὶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς. Νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ Ἢ ἀσπάρον ἢ ναύκλαρον ἀγελαίαδον. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ δωρείων ἐν τῷ πρώτῳ ἰχθύων. Σκορπίος. διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς πολέμαρχον ὑγιεινῶν, τῶν μὲν νεαρῶν φησὶν ἰχθύων ξηροτέρας εἶναι τὰς σάρκας. σκορπίους, κάκκυγας ψήττας, σαργούς, ῥαχούρους, τὰς δὲ τρίγλας, ἧττον τούτων ξηροσάρκους οἱ γὰρ πέραιοι μελανοσαρκότεροί εἰσιν. ἱκέσιος δέ φησιν τῶν σκορπίων ὁ μὲν ἔστι πελάγιος, ὁ δὲ πενατώδης. καὶ ὁ μὲν πελάγιος, πυῤῥός. ὁ δ' ἕτερος μελανίζων, διαφέρει δὲ τῇ γεύσει, καὶ τῷ προφίμῳ. ὁ πελάγιος. εἰσὶ δὲ οἱ σκορπίοι σμηκτικοὶ, εὐέκκριτοι, πολύχυλοι, πολύῤῥοφοι, χονδρώδεις γαῦρ εἰσι. πίκτει δ' ὁ σκορπίος, διὸς ὥς φησιν ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζώων νομιμώτερος δ' ἐν ἁλιευτικῷ Φυκίδαν ἀλφησίην τε καὶ ὁ χροιῆσιν ὀρυθρὸν Σκορπίον ἠπέρκασιν ἀγαθὴν τὴν μελάνουρον. Ὅλη δὲ καὶ πολικτικός ἐστιν, ἀριστοτέλης ἰσορρεῖ ἐν τῷ πρώτῳ ἰχθύων ζωϊκῶν. ἐπίχαρμος δ' ἐν μούσαις ποικίλον εἶναί φησι τὸν σκορπίον σκορπίοι τε ποικίλοι γλαυκοί τε αὖροι πόνες. μονήρης δέ ἐστι καὶ φυκοφάγος. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων ὁ ἀριστοτέλης σκορπίους καὶ σκορπίδας ἐν διαφόροις τόποις ὀνομάζει, ἄδηλον δὲ εἰ τοὺς αὐτοὺς λέγει ὅλη καὶ σκόρπαιναν καὶ σκορπίους πολλάκις ἡμεῖς ἐφάγομεν, καὶ ὅλη διάφοροι καὶ οἱ χυμοὶ, καὶ αἱ χρόαι εἰσὶν, οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὁ δ' ὀψιφαγυτὴς ἀρχέστρατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι λέγει. Ἐν δὲ βάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, αἴ κ' ἦ μὴ μείων πύτινος μεγάλου δ' ἀφ' χεῖρας ἅλλε. Σκόμβρος. ἀριστοφάνης γηρυτάδῃ. ἱκέσιος φησὶ τοὺς σκόμβρους ἐλαχίστους μὲν εἶναι κατὰ μέγεθος, προφίμους δὲ τῶν κοιλιῶν καὶ εὐχυλωτέρους, οὐ μὴν εὐεκκριτοτέρους μνημονεύει αὐτῶν οὕτως καὶ ἐπίχαρμος ἐν Ἥβας γάμῳ καὶ χελιδόνες τε μύρμαιοί τε κοιλίαν μείζονες ἐν τί ἢ σκόμβρων ἀταρ ταυθωνίλων γε μόνος. Σαργοί. οὗτοι ὡς φησιν ἱκέσιος ξύφουσι μᾶλλον καὶ τῶν μελανούρων εἰσὶ προφιμώτεροι. νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ πανοῦργον εἶναι φησὶ τὸν σαργόν.

Κόσσυφον ἢ κίχλας ἀλιφδέας ἄλλοτε δ' ἄλλη Σαργὸν ἐπιτίλσοντα λινοπλυγέσσιν ἰχθῶ. ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων, τίκτειν αὐτὸν φησὶ διὶς, ἐαρὸς, εἶτα μετοπώρου. ἐπίχαρμος δ' ἐν Ἥβας γάμῳ αἰδὲ λῆς σαργοί τε χαλκίδες τε καὶ τοιποιῶτοι. ὡς διαφόρους δὲ τοὺς σαργίνους ἐν τοῖς δὲ καταλέγει. ἦν δὲ σαργῖνοι μελάνουροί τε, καὶ φίλτατοι ταινίαι, λεπταὶ μὲν ἀλεῖαι δέ. ὁμοίως δὲ καὶ δωρείων ἐν τῷ πρώτῳ ἰχθύων φησί. σαργίνους ὅλῳ τῷτ' αὐτοὺς καλῶν καὶ χαλκίδας. ὁ δὲ σοφὸς ἀρχέστρατος φησὶν

Ἢ νίλα δ' αὖ δλιώοντος ἐν οὐρανῷ ὠρείωνος
Τῆμος ἔχειν ὀπτὸν σαργὸν τυρῷ κατά πασον
Σκληρὸς μὲν φύσει ἐστὶν ἅπαντα δέ μοι θράπευε
Τὸν δ' ἀγαθὸν μαλακόν τε φύσει καὶ πίονα σάρκα
Τιμὴ ἀριστῆι γὰρ ἔχει τῆς τρόφις αὐτὸς ἐν αὐτῷ.

Μήτηρ οἰνοφόρος βόλυος χαίτην ἀραβάλλῃ
Εὐμεγέθη θρῖνον ἁρπεδονηδὸν ὄξει
Τὸν τερετὸν ῥιῶδε βόσῳ μεμνημένος ἰχθῶ
Ἀλσὶ μόνον λεπτοῖσι πάσας καὶ ἐλαίῳ ἀλέψας

Σάλπη. ἐπίχαρμος Ἥβας γάμῳ. βύονες φάγροι τε λάβρακές τε πόνες. σιγτοφάγοι σάλπαι βδελυχραὶ ἀδίαι δ' ἐν τῷ θέρει. ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων ἄπαξ τίκτειν φησὶν αὐτὴν τὸ μετοπώρου. ἔστι δὲ πολύγραμμος, καὶ ὀρυθρόγραμμος. ἔστι δὲ καρχαρόδους καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἁλιέων φησὶν ὡς καὶ ὑλοκωπὴ θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.

Ἀρχέστρατος δέ φησιν.

Σαλπὴν δὲ κατὰ μὲν ἔτος
Ἐς τὶ θερίζομένου σίτου λαβέ δ' ἐν μυτιλήνῃ
Αὐτήν. παγμερίτης δ' ἐν ὀρυγοις θαλασσίοις σάλπαι Γ' ἰσομήκεες ἰχθῦς. Ἃς τε βόας πόρκης ἀλίζωνοι κατέδουσιν Οὔνεκα γαστέρι φῦκος ἀεὶ ἀλέγουσιν ὀδοῦσιν. Ἔστι δὲ ποικίλος ὁ ἰχθῦς ὅθεν καὶ ἐν λοκρῶν ἡ κλοφώνιον μνασίαν σιωπαξάμενον τὰ ἐπιγραφόμενα παίγνια, διὰ τὸ ποικίλον τῆς σιωπατῶσης, σάλπην οἱ σιωπήσεις προσηγόρευον. νυμφόδωρος δὲ ὁ συρακούσιος ἐν τῷ τῆς ἀσίας περίπλῳ λεπτίαν φησὶ γενέσθαι σάλπην πλὴν τὰ παίγνια σιωπηθεῖσαν. ἄλκιμος δ' ἐν τοῖς σικελικοῖς ἐν μεσογείᾳ φησὶ τῇ κατὰ πλὴν νῆσον Σόρῳ γενέσθαι βυρεπλὴν τῶν παραπλησίων παιγνίων τοῖς προσαγορευομένοις σάλπης ἀρχιπώγων ἀρτεμικῶς εἶπεν ὁ σάλπης. κῆρυξ μὲν ἦ βόαξ. σάλπης δ' ἐσάλπιγξ' ἐπὰ ὀβολοὺς μαθὲν φόρων. γίνεται δ' ὅμοιος ἰχθῦς ἐν τῇ ὀρυθρῷ θαλάττῃ ὁ προσαγορευόμενος σῶματεύς, ῥάβδους ἔχων δι' ὅλου τοῦ σώματος τετραμμένας χρυσιζούσας. ὡς ἰσορρεῖ φίλων ἐν τῷ μεταλλικῷ.

Σιωόδοντες καὶ σιωαγρὶς, καὶ τούτων ἐπίχαρμος μέμνηται σιωαγρίδας μαζούς τε σιωόδοντας τὸ ὀρυθροποικίλους. νουμήνιος ἁλιευτικῷ δηλῶν τὸ ῡ λέγειν φησὶν ἡ λευκηλὼ σιωόδοντα βοηκάς τε γρικούνε τε καὶ πάλιν Τοῖσι κεθαρήσαιο φαγεῖν λελιημένος ἰχθῦν Ἢ ἐ μέγαν σιωόδοντα ἢ ἀρνευτὴν ἴστουρον. Σιωόδοντα δὲ αὖθις λέγει δηλῶν τοῦτο σιωείων ἔτι δὲ ἀρχέστρατος ἐν τούτοις αὐτὰρ σινώδοντα μὲν ὃν ζητεῖ παιχωὶ εἶναι Ἐκ πορθμοῖο λαβεῖν πειρῶ καὶ ὄψον ἑταίρε ταῦτα δὲ πάντα κύρω φράζων, καὶ πρὸς σὲ κλέαινε Ἀντιφάνης δὲ ἐν ἀρχεστράτῃ τὶς διέγχελυν αὐ φάγοι ἢ κρανίον Σινόδοντος. Σαῦρος. τούτου μνημονεύει ἄλεξις ἐν λεύκῃ. μάγειρος δ' ἔστιν ὁ λέγων.

Ἐπάσασθαι φησὶν σαῦρον ὡς δεῖ σκευάσαι,
γλαύκου ποδεικόψαντα τὰς ἀκάνθας τὰς κύκλῳ
τῷ σιλφίῳ μάττειν δ' εὖ καὶ καλῶς
ἀλλ' αὖ διδάσκων. ὀξελὼν τὰ βραγχία
γαράγισον χρηστῶς διαπύξας ὅλον,
τυρῷ τε σάξον ἁλσίτῃ δι' ὀρεγάνου.

Ἔφιππος δ' ὁ κύπριος πολλῶν καὶ ἄλλων ἰχθύων καταλογον ποιούμενος καὶ τοῦ σαυροῦ μνημονεύει δηλῶν τοὺς θύννους, θυννου μάχην, χαλκίδος, χαλεποῦ, ἐρίφου γόγγρου κεφαλῆς πέρκης, σαυρὸς, φυσαλία, φυκὶς, βείγηος, φρίγλη, κόκκυξ, φάγρος, μύλος, λεβίας, παρὸς, αἰολίας, θεύτης, χελιδὼν, καρὶς, τευθὶς, ψῆττα, σφυραινίς. φυλυπόδιον. σηπία, ὀρφὼς, κωβιὸς, ἀφύαι. βελόναι, κεστρεῖς. μνησίμαχος δ' ὁ ἰατροσόφιστὴς καρχάρων ναρκὴ, κάραχος. πέρκη. σαυρὸς, φρίγλη, συκὶς. βείγκος, φρίγλη, κόκκυξ, σκεπινός. τοῦτου μνημονεύων θωρείων ὁ τῷ ποδὶ ἰχθύων καλεῖσθαι φησὶν αὐτὴν ἀπαγκινόν. σκίαινα ἐπίχαρμος ἤδασ' γάμῳ αἰολίαι πολῶτές τε κιθάλασσοί τε σκιαθίδες. νοῦμήνιος δὲ σκιάδια αὐτὰ καλεῖ ὁ τούτοις τοῖσι καθηράμενο λαβὼν λελιμμένος ἰχθῦς ἢ μέγαν σιαδόντα ἢ ἀρνοβατὴν ἵππουρον, ἢ φάγρον λοφίην ὅτε δ' ἁγρόμενον σκιαδῆα. συαγρίδες τούτων μνημονεύει, ἐπίχαρμος δ' ἤβασ' γάμῳ. καὶ δ' ἠ καὶ θαλάσσας. σφύραιναι παύτας φησὶν ἱκέσιος προφιμοτόμας εἶναι τῶν γόγγρων ἀπειθεῖς δὲ πρὸς γοῦσιν καὶ ἀσόμους. δυχλία δὲ μέσως. ὁ δὲ δωρείων σφύραιναν φησὶν ἣν καλοῦσι σέρραν. ἐπίχαρμος δὲ μούσας, κέρραν ὀνομάσας οὐκέτι σφυραίνασ' ὀνομάζει, ὡς ταυτὸν οὔσας. χαλκίλασ' τε καὶ κώασ' κέρασ' τὲ πέρκασ' τ' αἰόλασ', καὶ σώφρων δ' ἀσφαλείοις κέρραι βότιν καὶ πόου σαι. σπεύσιππος δὲ δ' ἀθυτόρῳ ὁμοίων ὡς παραπλήσια ἐκτίθεται κέρραν. βελόνην. σαυρίδα. καὶ οἱ ἀττικοὶ δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πλὴν σφύραιναν καλοῦσι κέρραν, ἀσαπίους δὲ τῇ τῆς σφυραίνης ὀνόματι ἐχρήσαντο. σφάττις γοῦν ἐν μακεδόσιν δρομέων ἐνὸς ἀττικοῦ ὡς ἀγνοοῦντος τὸ ὄνομα καὶ λέγοντος ἡ σφύραινα δ' ὅστις φησὶν ὁ ἕτερος κέρραν μὲν ὑμεῖς ὦ ἀττικοὶ καλεῖτε ἀνὰ φάσκων δ' ἐν βυθιλίκῳ πάνυ συχνὴ σφύραινα κέρραν ἀττικιστὶ δεῖ λέγειν. νικοφῶν δ' ἐν πανδώρᾳ κέρραι καὶ λάβρακες. ἐπίχαρμος ἤβασ' γάμῳ κέρασ' τε πέρκασ' τ' αἰόλασ'. σηπία. ἀριστοφάνης δαναοῖσιν καὶ ταῦτ' ἔχοντα σηπίασ' ἢ πολύπους. ὡς ἀτίασ' ἡ παραλήγουσα παροξύνεται ὡς φιλίμων ἰσορεῖ, ὁμοίως καὶ ταῦτα παυλία ταινία, οἰκία. πλὴν σηπίαν δὲ ἀριστοτέλης φησὶ πόδας ἔχειν ὀκτώ. ὧν τοὺς ὑποκάτω δύο μείζους. προβοσκίδας δύο, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας, δύο. τὸν μὲν ἄνω τὸν δὲ κάτω, καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ. ἐν δὲ τῇ μυτίδι ὁ θολὸς ὅστις. αὕτη δὲ κεῖται παρὰ αὐτὸ τὸ στόμα κύστεως δίκην ἐπέχουσα. ἔστι δὲ ἡ κοιλία πολακώδης καὶ λεία, ὁμοίως τοῖς τῶν βοῶν ἡ νύστροις. τρέφονται δὲ μικραὶ σηπίαι τοῖς λεπτοῖς ἰχθυδίοις ἀκροτείνουσαι τοὺς προβοσκίδας ὥσπερ ὁρμιάς, καὶ ταύτας θηρεύουσι λέγεται δὲ ὡς ὅταν ὁ χειμὼν γένηται τῶν περιδείων ὥσπερ ἀγκύρας ταῖς προβοσκίσι λαμβανόμεναι ὁρμοῦσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν θολὸν ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται, ἐμφήνασα φεύγειν εἰς τοὔμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθεῖσης τῆς θηλείας τριόδοντι, οἱ ἄρρενες ἐπαρήγοισιν ἀθέλοντες αὐτήν. ἀν δὲ οἱ ἄρρενες ἁλῶσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν οὐ διεπίζει δ' ἡ σηπία καθάπερ οὐδ' ὁ πολύπους. ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων. αἱ σηπίαι φησὶ καὶ αἱ τευθίδες ναίουσιν ἅμα καὶ σωρεύονται τὰ σώματα καὶ τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσι κατ' ἀντικρὺ ἀλλήλαις ἐφαρμόττουσι δὲ καὶ τὴν μυκτῆρα. τῶν τε μαλακίων τίκτουσιν πρῶται τὸ ἔαρος αἱ σηπίαι, καὶ οὐκύουσι πᾶσαν ὥραν καὶ κύησιν ταῖς πεντεκαίδεκα ἡμέραις ὅταν δὲ τέκωσι τὰ ὠὰ ὁ ἄρρην παρακολουθῶν κατὰ φυσικὴν σιφρᾷ βαλίζουσι δὲ κατὰ ζυγά. καὶ ἔστιν ὁ ἄρρην τῆς θηλείας ποικιλώτερός τε καὶ μελανώτερος δ' νῶτον. ἐπίχαρμος δ' ἀνήβασ' γάμῳ φησίν. πώλυπός τε σηπίαι τὸ καὶ ποταναὶ τευθίδες. ἕτερον δὲ σημειωτέον πρὸς τοὺς σύσσωμον λέγοντας εἶναι ὅμοια σηπίαν καὶ τευθίδα. ἱππώνακτος δ' ἐν τοῖς ἰάμβοις ἐπόντος σηπίης ὑπόσφαγμα οἱ ἐξηγούμενοι ἀπέδωκαν τὴν τῆς σηπίας μέλαιναν. ἔστι δὲ ὑπόσφαγμα ὡς βρασίστρατος φησὶν ἐν ὀφθαλμικῷ ὑπόθημα. γράφει δ' οὕτως. ὑπόσφαγμα δ' εἶναι κρίνασιν ὅπλοις ἐκ τοῦ αἵματος τεταραγμένοις μέλιτι, τυρῷ, ἁλὶ, κυμίνῳ, σιλφίῳ, *ὄξει ἐφθοῖς καὶ γλαύκης δ' ὁλοκρὸς ἐν ὀφθαλμικῷ οὕτως γράφει. ὑπόσφαγμα δ' αἷμα ἐφθὸν καὶ σίλφιον, καὶ ἔγχυμα ἢ μέλι καὶ ὄξος καὶ γάλα καὶ τυρὸς καὶ φύλλα ῥοιᾶς τετριμμένα. ὁ δὲ πολυμαθέστατος ἀρχέστρατος φησίν. σηπίαι ἀθηρόεις πεμαρωνείας τ' ἐνὶ μέσῃ. ἀριστοφάνης θεσμοφοριαζούσαις ἰχθῦς ἐώνηται' ἓν ἢ σηπίδιον, καὶ ἐν δαναΐσιν ὀσμύλια καὶ μανίδια καὶ σηπίδια. θεόπομπος ἀφροδίτῃ. ἀλλ' ἔνθρακι πλὴν σηπίαν πλὴν θαλαβοῦσαν καὶ πλὴν τὸ πολυθρύλλητον.

Περὶ δὲ ἐψήσεως σηπιδίων ἄλεξις ἐν πόνῃρα παράγει μάγειρον τάδε λέγοντα σηπίαι θοῦν δρακτεὶς τῶν δὲ τὰς μὲν πλεκτάνας
Καὶ τὰ πτερύγια σὺν τε μοῖν ἑφθὰ ποιῶ. (χυμῆς μιᾶς,
Τὸ δ' ἄλλο σῶμα κατατεμὼν πολλὰς κύβους
Σμήσας τε λεπτοῖς ἁλσὶ διφπνούντων ἅμα
Ἐπὶ τὸ τήγανον σίζων ἐπεισιὼν φρύγω.
τείγλη. κίγλη. διὰ τοῦ η τὰ γὰρ εἰς λα λήγοντα θηλυκά. ἕτερον αὐτεῖ λάβδα. σκύλλα τε λέσιλλα. ὅσα δὲ ἐπὶ πολοκὴν ἔχει τοῦ γ εἰς η λήγει. φρύγλη. αἴγλη. ζεύγλη. πλὴν δὲ φρίγλην φησὶν ἀριστοτέλης φρὶς τίκτειν τοῦ ἔβους ἐν πέμπτῳ ζώων τε μμαι εαται λέπων τοὺς ἁλιεῖς δεῖν ἐκ τοῦ γόνου τοὺς φαινομένους περί τινα τόπους. μήτε οὖν ἐν τοῦθεν ὄντι καὶ δ' τῆς ἐνομασίας ὡς ἀμίαι ὅτι. οὐ κατὰ μίαν φρόνται, ἀλλ' ἀχλησόν. σκαῦρος δὲ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν καὶ σκαυρίς. ἀφύαι δ'

φύαι δ' ὡς αὖ ἀφυεῖς οὗσαι τοῦτ' ἔστιν δισφυεῖς. ϛύω. θωΐνος ὁ ἑρμηνικὸς ἢ κατὰ πλὴν τὸ κωὸς ἐπιτολήν· δξ. ἢ ἔσω τοῦ τῆς κεφαλῆς ὀίσχου ὀξελαύνεσθαι. ἔστι δὲ καρχαρόδους σωαγκλασική· παντόσικτος ἔστι δὲ σαρκοφάγος. δ' δὲ τρίτον πεπλοῦσα ἄγονός ὅτι γίνεται γάρ τινα σκωλήκια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστεραίᾳ ἃ ἦν γόνον ἦν γινόμενον κατεσθίῃ· ἀφ' δὲ τῶ συμβεβηκότος ἐπίχαρμος ὀνομάζει αὐτὰς κυφὰς ἐνεβας γάμῳ. δξ. τούτων. ἄγε δὴ φρίγλας τὰς κυφὰς καλαχρείσους βαιόνας. σώφρων δ' ἐν τοῖς ἀνδρείοις τριγόλας ἐνὰς ἐν τούτοις ἐπονομάζει· τριγόλα ὀμφαλοτόμῳ ἢ τριγόλαν δ' ὑδιάϊον· ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ παιδὶ καλῶσι. φυξὶς φησὶ τρίγλας μὲν ὠίονας· τριγόλαν δ' ὀπιθίαν· κἀν τοῖς γυναικείοις δ' ἔφη· τρίγλαν γυνεῖτιν· διοκλῆς δ' ἐν τοῖς πρὸς κλείταρχον, σκληρόσαρκον εἶναί φησι καὶ τρίγλαν· ωβύσι ωσος δ' ἐμφορᾶ φησὶν εἶναι κόκκυγα· χελιδόνα· τρίγλαν, ὅθεν τύφων φησὶν ἐν τοῖς ωδὶ ζώων ἦν τριγόλαν τινὰς οἴεσθαι κόκκυγα εἶναι διάτε ἢ ἐμφορὶς καὶ καὶ τῶν ὀπιθίων ξηρότητα διὸ σεσημείωται ὁ σώφρων λέγων τρίγλας γε πίονας τριγόλαν δ' ὀπιθίαν· πλάτων δ' ἐν φαίωνι φησὶν τρίγλην δ' οὐκ ἐθέλεις οὐρὼν ἐπήρανος εἶναι. ἀρτέμιδος γὰρ ἔφυ καὶ σύματα μισεῖ· τῇ δὲ ἑκάτῃ ἀφροδίδεται ἡ τρίγλη δξ. καὶ τῆς ὀνομασίας κοινότητα· τριοδίτης γὰρ καὶ τρίγλινος καὶ ταῖς τριοδίταις δὲ αὐτῇ τὰ δείπνα φέρουσι· κατὰ ἢ παρασκωλήσιον δ' οἰκειοῦσιν ἀφροδίτῃ μὲν κέφαλον, ἑρμῆ δὲ βύσαν. διονύσῳ δὲ κυπρίνον, καὶ ἀφροδίτῃ φαλαρίδα ὡς ἀριστοφάνης ἐν ἔρισι κατὰ σωτέμφασιν τοῦ φαλλοῦ καὶ τὴν νῆτταν δὲ καλουμένην, ποσειδῶνι ἰυνὲς οἰκειοῦσι, καὶ ἢ θαλάττιον γόνον, ὃν ἡμεῖς μὲν ἀφύην, ἄλλοι δὲ ἀφρύην ὀνομάζουσιν οἱ δὲ ἀφρὸν προσφιλέσταθον δ' εἶναι καὶ ἔστιν ἀφροδίτη δξ. ἢ καὶ αὐτὴν ἐξ ἀφροῦ γεννηθῆναι. ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τοῖς ωδὶ θεῶν, τῇ ἑκάτῃ φησὶ θύεσθαι τρίγλην δξ. καὶ τὸ ὀνόματος οἰκειότητα. τρίμορφος γὰρ ἡ θεός. μελάνθιος δ' ἐν τῷ ωδὶ τῶν ἐλθυσῖνι μυστηρίων καὶ τριγλίω καὶ μεμνῆσθαι ὅλως καὶ θαλάττιος ἡ ἑκάτη. ἡγήσανδρος δὲ ὁ δελφὸς τρίγλην παρεφθορέσθαι ἐν τοῖς ἀρτεμισίοις δξ. δ' δοκεῖν τοὺς θαλαττίους λαοὺς θανασίμους ὄντας θηρεύειν ἐπιμελῶς καὶ καταναλίσκειν διόπερ ἐπωφελέα τῶν ἀνθρώπων ἔστιν ποιοῦσα τῇ κωνωπικῇ. θεῷ ἢ κωνωπίς ἀνάκειται. γνεᾶτιν δ' ἔφη τὴν τρίγλην σώφρων, ἐπεὶ καὶ ἢ γένδον ἔχουσαι ἡ διονύες εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων. ἀθήνησι δὲ ἱερεῖ τόπος τις τρίγλα καλεῖται καὶ αὐτόθι θύειν ἀνάθημα τῇ ἑκάτῃ τρίγλαν θύειν. διὸ καὶ χαρικλείδης ἐν ἀλύσει φησίν· δ' ἐσοικεν ἑκάτῃ τριοδίτι, τρίμορφε, τρίπροσωπε, τρίγλαις κηλουμένη· ἐὰν δ' ἐν ὑποπνιγῇ ζίγλη ζῶσα ἐν οἴνῳ ἢ ἔστω ἀνέρπειν, ἀφροδισιάζειν οὐ πλανήσεται ὡς τορωπικὸς ἰσορρεῖ ἐν τῷ ωδὶ ἀφροδισίων ἡδὺν γυνὴ δὲ πίνει τοῦ αὐτοῦ οἴνου οὐ κήσκεται ὁμοίως δὲ οὐδὲ ὄρνις· ὁ δὲ πολίτης ἀρχέστρατος ἐπαινέσας τὰς κατὰ τειχοῦντα τ' μελανούρους τρίγλας, ἐξῆς φησί· καὶ θάσῳ ὀφώνει τρίγλην κοὐ χέρονα λήψει ταύτης ἐν δ' ὀρυθραῖς ἀγαθὴ θηρεύεται αἰγιαλίτις· κρατῖνος δ' ἐν προφωνίῳ φησὶν οὐ δ' ὀζωνίδα ὀρυθρόχρων ἐαθίειν ἔτι τρίγλην οὐδὲ τριγόνος οὐ* δηνούφλω μελανούρου· ναῦσιν ρχτης δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐπαινεῖ τὰς ὀζωνικὰς τρίγλας ἐν ναυκλήροις λέγων οὕτως· μετ' αὐτῶν δ' εἰσὶν ἐκ πρεπεῖς φύσιν

λίξαν θοχρῶτες ἂς κλύδων ὀζωνικὸς γασῶν αἴρισας ἐν τόποις παιδεύεται
λὶς καὶ θεὰ μιμῶσι φοσφόρον κύρλω δέπνων ὅταν πέμπωσι δῶρα ναυτίλοι

τρίγλας λέγεις· ταινίαν. καὶ τούτων ἐπίχαρμος μέμνηται καὶ περίνθα ταινίαν λεπταὶ μὲν ἀλεῖαι δὲ κωλίγου πυρός. μύθαικος δ' ἐν ὀφαρτυλικῷ ταινίαν φησὶν ἐκ κοιλίξας τὰν κεφαλὰν ἀποταμὼν ἀχρωλώσας καὶ τὰ μὲν τεμάχεα κατάχει τυρὸν καὶ ἔλαιον· ωλεῖσται δὲ γίνονται καὶ ἁλλίσαι κατὰ ἢν πρὸς τῇ ἀλεξανδρείᾳ καύωπον καὶ ἐν σελυκείᾳ τῇ πρὸς ἀντιοχείᾳ· ὅταν δ' εὐπόλις ἐν προσαμπείοις λέγῃ μήτηρ τις αὐτῷ, θρᾶτ' ἄπα ταινιόπωλις, πλὴν ὧδε τῶν ὑφασμάτων λέγει καὶ τῶν ζωῶν οἷς αἱ γυναῖκες ωδεύεσθαι. τράχουροι. τούτων ὡς ξηροτέρων μέμνηται διοκλῆς. νοῦμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ φησὶν ἀνθίαι μεγάλους τε καὶ ἀλλοπίην τράχουρον·

ταυλωπίαι· ωδὲ τούτου ἄρχεστράτος ἐστορεῖ. καὶ νεαροῦ μεγάλου ταυλωπία ἐν θέρει ὠνοῦ
κρανίον ὅταν φαέθων πυμάτην ἀψῖδα διφρεύῃ καὶ παράθες θρῖμον ταχέως, μὴ ζίμμα μετ' αὐτ'
ὄπα δ' ἀμφ' ὀβελίσκον ἑλὼν ὑπογάστριον αὐτ'. τευθίς· ἀριστοτέλης εἶναί φησι καὶ ταύτην τῶν συναγελαζομένων ἔχειν τὸ ωλεῖσται τῆς σηπίας, ἢ τῶν ποδῶν ἀριθμόν, τὰς προβοσκίδας· τῶν δὲ ταύτης θηλῶν οἱ μὲν κάτω, μικροί εἰσι, οἱ δ' ἄνω μείζους. καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα. καὶ ὅλον σωμάτιον φυφρὸν καὶ ὠὸν μικρότερον. ἔχει δὲ καὶ θόλον ἐν τῇ κύστει οὐ μέλαναν ἀλλ' ὠχρὸν καὶ ὅσον σπυρακον μικρόν· λίαν. καὶ χονδρώδης. τεῦθος ὁ δὲ πεῦθος μόνῳ τούτῳ διαφέρει τῷ μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ ἐν ἰχθυομάχοις. ἢ δὲ χρωμάτισιν ὑπέρυθρος καὶ τῶν ὀδόντων ἦν μὲν κάτω, ἐλάττονα ἔχει ἦν δὲ ἄνω μείζονα ἄμφω δὲ μέλανα· καὶ ὁμοίους ῥύγχει ἱδρακος· ἀναπυχθεὶς δὲ κοιλίαν ἔχει ὁμοίαν ταῖς σουείαις· ἐν δὲ πέμπτῳ ζώων, βραχύβια φησὶν εἶναι τὸν πεῦθον καὶ πλὴν σηπίας. ἀρχέστρατος δὲ ὁ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν δξ. γαστριμαργίαν ωδιελθὼν καὶ ωλύσεις φησί· τευθίδες ἐν δίῳ τῷ πιθρικῷ παραχεῦμα βαφύρα καὶ ἐν ἀμβρακίᾳ παμπληθὲς ὄφεα. ἄλεξις δ' ἐν βρεζικῷ τάδε ποιεῖ λέγοντα μάγειρον· τευθίδες, σῶπαι, σατὶς, δῆμος ἀφύαι. κρειὰ δ' ἐν περὶ δ' ἄλλα τὰς μὲν τευθίδας τὰ πτερύγια ὠπῶν σὺν τεμὼν στεατίου μικρὸν παραμίξας ωδιπάσας ἢ δύσμασι λεῶν τοῖς χλω-

ρῶς ὠνῆλασα. καὶ πίμμα δέ τι τυθίδα ὀνομάζειν ἰαζοκλέα ἐν ἀρζοποιικῷ φησὶ πάμφιλος.
Υ̓θυ ἐπίχαρμος ἐν Ἄβαι γάμῳ ἣν δ᾽ ὑαινίδες βούλωσοί τε καὶ κίθαρος ἐσθίς. λέγει δέ ζυναι καὶ ὗαι δι᾽ ὧν τούτων χαλκιλεῖς τε ὗες τε ἰβρακες τε χὠπιὼν κύων. ἐὰν μὴ αὖα οὗτοι δι αὐρί εἰσι τῷ ἠπείρῳ. νοῦμήνιος δ᾽ ἐν τῷ ἁλιευτικῷ ἄστικρυσ ὕαιναί τινα καταριθμεῖται ἐν τούζις. καὶ θαείδα προφανέσιν ὕαιναί τε φίζλην τε. καὶ διόνυσιος ἐν ὀψαρτυτικῷ τῆς ὑαίνης μνημονύει. ἀρχέστρατος δ᾽ ὁ ἀφοδαίσθαλος.

Ἐν δ᾽ αἴνῳ καὶ τῷ πόντῳ τὴν ζῆν ἀγόραζε
Τούτου τὴν κεφαλὴν ἔψει μηδὲν προσενεγκών
Υ̓στερον παρελθὼν φρίψασ᾽ ἠὴν ἄλλό τι χρήζῃς
Οὕτως ὡς πίνεσθαι ζῶσ᾽ ἀσουδῆς καταπίνων

Μή ποτ᾽ οὖν καὶ ὁ νοῦμήνιος ἐν τῷ ἁλιευτικῷ τὴν ὧ φαμμαθίδος καλεῖ ἐπὰν λέγῃς. Ἄλλοτε καλῶ χαρίεν ὅτε δ᾽ ὄρθιον φαμαθίδα Υ̓καὶ ἐν ὕκκῃ καλλίμαχος ἐν ἐπιγράμμασιν ἰβρὸν ἰχθῦν καλεῖ δι᾽ ὧν τούτων θεὸς δὲ οἱ ἰβρὸς ὕκκης. νοῦμήνιος δ᾽ ἐν ἁλιευτικῷ ἢ σαύρου ἢ ὕκκας ἀγκλιδίας ἢ ὠδὶ φάγρον

Γέφυρα λωόμενον τίμαιος δ᾽ ἐν τῇ φρισταιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν ὠδὶ τὸ σικελικοῦ φολιχίου λέγω δὲ τὸ ὕκκαφων διαλεγόμενος προσαγορθυθῆναι φησὶ τὸ πολίχνιον διὰ τὸ τοὺς πρώτους τῶν ἀνθρώπων ἐλθόντας ὠδὶ τὸν τόπον, ἰχθῦς θύρειν τοὺς καλουμένους ὕκκας, καὶ τύζους ἐγκύους, δι᾽ οὓς οἰωνισαμένους, ὕκκαρον ὀνομάσαι τὸ χωρίον. ξενόδοτος δέ φησι κυρηναίους τὴν ὕκκην καλεῖν θρυθεῖνον. θρῖμῶσος δ᾽ ὁ σμυρναῖος ἐν τῇς ὠδὶ ἰαωνάκτος ὕκκην ἀκούει τὴν ἰουλίδα. εἶναι δ᾽ αὐτὴν δυσθήρατον διὸ καὶ φίλητον φάναι οὐ τὴν ὕκκην ἰχθῦς ἔλαθες ὑπεφυγε. Φάγρος. ὠθῶσῶσος ἐν ἁλυτοδρῷ ὁμοίων παρασωλήσια φησὶν εἶναι φάγρον θρυθεῖνον ἢ πατον. ἐμνημόνθυσε δ᾽ αὐτὸ καὶ νοῦμήνιος ἐν τοῖς προκειμένοις χρῖσοτέλης δὲ σαρῶ φάγρον εἶναι φησὶν αὐτὸν καὶ μονήρη, καρδίαν τε ἔχειν χρίτωνον. ἀκμάζειν τε ἔαρος. ἐπίχαρμος ἐν Ἄβαι γάμῳ. φησίν. λόνες φάγροι τε καὶ λάβρακες. μνημονθύει δὲ αὐτῶν καὶ μεταγένης ἐν θυεστείρσαις. ἀμειψίας δ᾽ ἐν κόννῳ ὀρφοῖς σιλαχίοις τε καὶ φάγροις ἔση βορά. ἱκέσιος δέ φησι φάγροι καὶ χρόμις καὶ αὐθία σ καὶ ἀκαρνᾶνες καὶ ὀρφοὶ καὶ σιωόδοντες καὶ σιωαγρίδες τῷ μὲν γένει παρασωλήσιοι ὑπάρχοισ. γλυκεῖς τε γὰρ καὶ παραζύφοντες καὶ εὔφθιμοι κατὰ λόγον δὲ καὶ δυσύκκειροι. εὐφθιμώτεροι δ᾽ αὐτῶν οἱ σαρκώλης ἢ γλωδέστεροι. ἐλάπονά τε πιμελὴν ἔχοντες. ἀρχέστρατος δέ φησι σειρίου αἴρα πέλοντος ἐᾶν ἐν φάγρον ἐσθίειν Δήλῳ τ᾽ ἐρετρία τε κατ᾽ ὀλιμιόνους ἁλὸς οἴκους. τὴν κεφαλήν. δ᾽ αὐτοῦ μόνον ὠνοῦ. μνημονθύει τοῦ φάγρου καὶ σφάπις ἐν λιμνομέδᾳ. πολλοὺς δὴ μεγάλους τε φάγρους ἐγκύψασ, καὶ ἐν φιλοκτήτῃ δ᾽ εἰς ἀγορὰ ἐλθόντες ἀθρόους ὀφωνοῦσι μεγάλους τε φάγρους καὶ κωπαίδων ἁπαλῶν τε μάχης προγυμνασιωλθύρων. ἔστι δὲ καὶ γόνος λίθαξ φάγρος ἢ χαὶρ ἀκόνη κατὰ κρῆτασ φάγρος ὥς φησι σιμμίασ. Χαίναι. ἐπίχαρμος ἐν Ἄβαι γάμῳ μεγαλοχάμμονάς τε χάνναι σκῆπτρα πελοχάσσονασ ὄνους νοῦμήνιος ἐν ἁλιευτικῷ. χάννους τε πελίασ τε καὶ ἐν νυχίνῃ πίτινον μνημονθύει δ᾽ αὐτοῦ καὶ δωρίων ἐν τῷ ὠδὶ ἰχθύων ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν τῷ ὠδὶ ζωϊκῶν ποικιλόθρυερον μέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ὠικιλόγραμμον διὰ τὰ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι. χρόμις. ἢ τούτου μνημονθύει ἐπίχαρμος λέγων καὶ σκιφίασ χρόμιάς τε ὃς ἐν τῷ ἦει κατὰ δὴ ἀναίνιον ἰχθύων πάντων ἄριστος. νοῦμήνιος δ᾽ ἐν ἁλιευτικῷ Υ̓κκην ἢ κάλλιχθυν ἢ χρόμιν ἄλλο τε δ᾽ ὀρφόν. καὶ ἀρχέστρατος τὴν χρόμιν ἐν πέλλῃ λήψῃ μέγαν ἔστι δὲ πίων Ἄνθρος, ἢ καὶ ἐν ἀμβρακίᾳ. Χρύσοφρυς. ἀριστοτέλης ἐν ἰχθύσιν ἱερούς ἀφροδίτης χρύσοφρυς. κυθηρείασ. τοὺς δ᾽ ἰχθῦς τούζους φησὶν ἱκέσιος, ἢ τῇ γλυκύτητι καὶ τῇ ἄλλῃ εὐσομίᾳ πάντων ἐστὶν ἀρίστους. εἰσὶ δὲ καὶ εὐφθιμώτατοι. τίκτουσι δὲ ὥς φησιν ἀριστοτέλης ὁμοίως ἐν ζῖς κεστρεῦσιν οὐ γὰρ ποταμοὶ ῥέουσιν. μνημονθύει δ᾽ αὐτῶν καὶ ἐπίχαρμος, ἐν μούσαις. ἢ δωρίων ἐν τῷ ὠδὶ ἰχθύων. εὐπόλις δ᾽ ἐν κόλαξι. φησὶν σραχμῶν ἑκατὸν ἰχθῦς ἐωνημένος μόνον ὀκτὼ λάβρακας. χρύσοφρυν δώδεκα. ὁ δὲ σοφὸς ἀρχέστρατος ἐν ταῖς ὠδαῖς λέγει

Χρύσοφρυν ἰξ ἐφέσου τὸν ὠίονα μὴ παράλειπε
Ὃν κῆνοι καλέουσιν ἰωνίσκον λαβὲ δ᾽ αὐτὸν
Θρέμμα σελινοῦντος σιμοῦ, ὠλένην δίνην ὀρθῶς
Εἰ θ᾽ ὅλον ὀπτήσας παράθῃς ἢν ἦδε κάπηται

Χαλκίδες, καὶ τὰ ὅμοια θείασαι ζιχίδες δρίλιμοι. ἱκέσιος φησὶν αἱ λεγόμεναι χαλκίδες ἢ οἱ φάγροι ἢ αἱ ἀφίδες καὶ θείασαι, ἀχυρώδεις καὶ ἀλιπεῖς, καὶ ἄχυλοι. ἐπίχαρμος δ᾽ ἐν Ἄβαι γάμῳ χαλκίδες ὗες τε ἰβρακές τε χὠπίων κύων. δωρίων δὲ χαλκιδικὰς αὐτὰς ὀνομάζει. νοῦμήνιος δέ φησι σύ δ᾽ αὖ καὶ χαλκί δ᾽ ἐκείνην Λύτος αὖ πείραιο καὶ ὀλίγην μαινίδα. διαφορᾷ δὲ τῆς χαλκίδος ὁ χαλκὶς οὗ μνημονθύει ἡρακλείδης ἐν ὀψαρτυτικῷ καὶ βυθύδημος ἐν τῷ ὠδὶ ταρίχων λέγων αὐτοὺς γίνεσθαι ἐν τῇ κυζικηνῶν χώρᾳ ὠδὶ φορεῖς τε ἦην καὶ κυκλοειδεῖς. θειατῶν δὲ μέμνηται ἀριστοτέλης ἐν τῷ ὠδὶ ζώων καὶ ἰχθύων ἐν τούτοις. μόνιμα θείασα ἐγκρασίχολος. μεμβρὰς, κορακῖνος. θρυθεῖνος. θρῖχίς. ζιχῶν δὲ εὐπόλις ἐν κόλαξιν Ἐκεῖνος ἦν φθόνωλὸς ἐς ᾧ τὸ βίου Πρὸ τοῦ πολέμου μὲν ζιχίδας ἐφώνησ᾽ ἅπαξ
Ὅ τι τὰν σάμῳ δ᾽ ἦν ἢ μιοβολίου κρία. Λεῖσοφάνης ἐν ἱππεῦσι. αἱ ζιχίδες ἐκείνοιδ᾽ ἑκατὸν τοῦ βολῦ. δωρίων δ᾽ ἐν τῷ ὠδὶ ἰχθύων καὶ τῆς ποταμίας μέμνηται θειατῆς καὶ πλὴ ζιχίδα ζιχίαν ὀνομάζει. νικοχάρης λημνίαις. θρῖχάδας δὲ καὶ τὰς πρημάδας τὰς θυννίδας, ἔλεγον. ὠλέπων δυρώπη ἁλιευ-

μένος ποτ' αὐτὴν εἶδον ἀσβόλην μετὰ πρωτομάσων κάπει γ' ἀφῆκεν ὅτι ἦν βόαξ. ὁμοίως δὲ καὶ ἀριστοτέλης τὸν πέμπτῳ ζώων μορίων, τὸν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ ζωϊκῶν τειχίδα φησὶν λεγόμενον ὅτι ἥδεται ὀρχήσει καὶ ᾠδῇ καὶ ἀκούσας ἀναπηδᾷ ἐκ τῆς θαλάσσης. τῶν δ' ὀβρίτιμων μέμνηται σῶρείων λέπων κατὰ τὸ αὐτὸ ποιεῖν, ταῖς χαλκίσιν ἡλῆς δὲ εἶναι τὰς τὸν ὄνον βρίμματι. ἐπαινεῖ δ' ἐν τῷ ᾠδῇ ἰχθύων φησὶ, χαλᾶν σμυρνίδα ἣν σίσοι καλοῦσι κωὸς βύνα, χαλκίλαν τὰς καλοῦσι καὶ σαρλίνους ὀβριτίμους. ἰβρανα χελιδόνα. ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων ἰσορίας σαρλίνους αὐτὰς καλεῖ. καλλίμαχος δ' ἐν ἐθνικαῖς ὀνομασίαν γράφει οὕτως. ἐμερκόχολος, ὀβρίμος, χαλκηδόνιοι. φρίχθια. χαλκὶς, ἵκταρ ἀθερίνη. ἐν ἄλλῳ δὲ μέρει καταλέγων ἰχθύων ὀνομασίας φησίν. ὄζαινα, ὀσμύλιον, θυρεοί. ἴωπες ὀβρίμοι, ἀθηναῖοι. τῶν δὲ ἰώπων μνημονεύει νίκανδρος ἐν βοιωτιακῷ

Ὡς δ' ὁ φὶ ἀμφ' ἀχέλωϊον βύκνεεσσιν ἰώπων
Λειριοφαίνης δ' ἐν ὀλιγάσιν. ὦ κακόδαιμον ὄφις. ἐν ἅλμῃ πρῶτον φρίχθων ἀπεβάφθη τοὺς γὰρ εἰς τ' ἀπανθρακίζειν ἐπιτηδείους ἰχθῦς εἰς ἅλμην ἀπέβαπτον, ἣν καὶ βασάνιν ἐκάλουν ἅλμην. ὡς καὶ ἐν σφηξὶν ὁ αὐτὸς φησὶ ποιητὴς, καὶ γὰρ πρότερον δὶς ἀνθρακίλων ἅλμην πιὼν ἐπεὶ δ' ἐν ταύθα τὸ λόγου ἐσμὲν, προδιειλέγμεθά τε ᾠδῇ θειασῶν, φόρε εἴ πως μενῆς εἰσιν αἱ παρὰ χρῆσθαι τῷ ὀβρίμα ἰχθύσι τῷ ὀβρίμα θρᾶτται. κατὰ τὰς συγγραφὰς γὰρ τῶν ἰχθύων καὶ ἀθηναίων ταυτὶ πεποίηκεν, ἀρδοῦσαι δ' ὅσα ἔχομεν ἀλλήλων ἡμᾶς μὲν τὰς θρᾶτταδ' καὶ ἀθερίνω αὐλητρίδα καὶ σκπίαν τὴν θύρσου καὶ φυὰς φρυλλίδ', καὶ βυκλείδην δ' ἂν ἅξαντα, καὶ ἀκαγυρσν τόθεν τοὺς κρακιῶντας, καὶ κωβίου τὸ σαλαμινίου τόκον καὶ βάτραχον ἦν πάρεδρον ἦν ὄζ ὠρεοῦ. εἰ δ' οὗτοις ἄν τις ζητήσειε ποίαδ' θράττας παρὰ τοῖς ἰχθύσιν ἔστιν συμβέβηκεν ἃς ἀρδοῦσαι τοῖς ἀνθρώποις σωτήριαν. ἐπεὶ δ' ὧν ἰλίαμοι συγγέγραπται δὲ ᾠδὴ δ' οὗτου αὐτὰ τὰ καιριώτατα νῦν λέξω. ἰχθύδιον οὖν ὅτι ἀληθῶς ἡ θρᾶττα θαλάττιον. καὶ μνημονεύει αὐτοῦ μνησίμαχος ἐν ἱπποδρόφῳ. ποιητὴς δ' ὅτιν οὗτος τῆς μέσης κωμῳδίας, λέγει δ' οὕτως. μύλος, λεβιὰς, ἀσπάρος, αἰολίαδ', θρᾶττα. χελιδόνες, ἀκεῖς, πυθῆς, σκορπίος δ' ὁ ἀσκαλωνίτης ἐν τῷ ὀδόντι πρὸς δὲ τοῖς ἑκατὸν τῆς λέξεως σωσαγῆς θέττα γράφει, ἥν τι ἁμαρτημένῳ ᾠδὲ τυχὼν τῷ βράματι ἢ δὲ ἀ θῆς τὸ ὀνόματος αὐτῆς διορθώσας ὑφήνεγκεν. ὅλως δ' οὐ δ' ἔστιν ἡ τῆς θράττης ὄνομα παρ' οὐδενὶ τῶν ἀττικῶν. ὅτι δὲ θρᾶτταν ἔλεγον τ' θαλάττιον ἰχθύδιον καὶ ἀκαξανθρίδης παρίστησιν ἐν λυκούργῳ. λέγων οὕτως. καὶ συμπολιτεύεσθαι κορακινιδίοις μετὰ πορκιλίων καὶ θραττιδίων. καὶ ἀντιφάνης ἐν τυρρηνῷ.

Δῆμου δ' ἀλαιβύς ὅστιν ἐν γὰρ ὄψ' μοι
τί δῆτα ταῦτ' θράτταν ἢ φύσσαν τίν' ἢ
Τὸ λοιπὸν ὅστι καὶ κακῶς ἀκούσομαι
μύραιναν ἢ κακόν τι μοι δώσει μέγα θαλάττιον.

ὑπῆται. ταύτας διόλλης ἐν τοῖς ξυροτόροις καταριθμεῖται. ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ ὁμοίων παραπολλησίαν φησὶν εἶναι φύσσαν, βούγλωσσον, ταινίαν. ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων γράφει. ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἰχθυδίων οἱ πολύσοι ἄπαξ τίκτουσιν, οἷον οἱ χυβὶ, οἱ τῷ δικτύῳ ᾠδὲ ἐχόμενοι.

χρόμις, φύσσα, θυννος, πηλαμὺς, κεστρὶς, χαλκίδες, καὶ βιαῦτα. ἐν δὲ τῷ ᾠδῇ ζωϊκῶν σελάχη φησὶ, σοῦς. φρυνῶν, νάρκη, βατὶς. βάτραχος. βούγλωσσα, φύσσα, μῦς, δωρίων δὲ ἐν τῷ ᾠδῇ ἰχθύων γράφει. τῶν δὲ πλατέων βούγλωσσον, φύσσαν, ἔχαρον, ὃν καλοῦσι καὶ κόρον. σουγλώσσους δ' ὀνομάζει καὶ ἐπιχάρμος ἐν ἥβαδ' γάμῳ οἱ ἀνίδες τε σούγλωσσοί τε καὶ κίθαρος. λυγκὶς δ' ὁ σάμιος ἐν ἐπιστολαῖς, τὰς καλλίστας γίνεσθαι φησὶ φύσσας ᾠδὲ ἐλθυσίνας τῆς ἀττικῆς. ἀρχέστρατος δέ φησιν εἶτα λαβεῖν φύτταν μεγάλην ἢ πλὴν ὑπόρρινον βούγλωσσον ἢ χαλκίδα κεδρινήν. ῥωμαῖοι δὲ καλοῦσι πλὴν φύσσαν ῥόμβον. ἔστι τ' ὄνομα ἑλληνικὸν. ναυσικράτης ἐν ναυκλήροις προσεπῶν δὲ ᾠδὲ γλαύκου τὸ ἰχθύος, ἐπιλέξαν θοχρωτέρας κλύδων ὄζωνικός. γάσων ἄρισας ἐν τόποις παυλθύεται (φορά
λίς ἢ θεὰν τιμῶσι φασφόρον κόρην δείπνων ὅταν πέμπωσι λῶρα ναυτίλοι.
τείλαν λείης. γαλακτοχρῶτα σικελὸς ἐν πήγυσ' ὄχλος ῥόμβος. πετληρωκότες πλὴν ᾠδὲ ἰ-
χθύων γενομένων τοῖς λειπνοσοφισταῖς ἀδολεσχίαν ὦ τιμόκρατες, αὐτοῦ ἦν λόγον κα-
ταπαύσαντες, εἰ μή τι καὶ ἄλλων σοι λεῖ βρωμάτων παραθήσομαί σοι καὶ ἃ βού-
βουλος εἴρηκεν ἐν λάκωσιν, ἢ λήθλα. πρὸς τούτοις δὲ παρίστασι θύννου τέ-
μαχος. κρέα θελφακίων, χορδαί τ' ὀρίφων, ἢ παρτε κάπρου, κρεοῦ
τ' ὄρχεις, χόλικές τε βοὸς, κραναί τε ἀρνῶν νῆστις τ' ὀρίφου,
χασήρτε λαγῶ, φύσιν, χορδὴ, πνεύμονων, ἄλλα σ' τε.
ἐμφορηθεὶς δὲ καὶ τούτων ἔασον ἡμᾶς καὶ
τοῦ σωματίου ἐπιμέλειαν ποιήσα-
σθαι ἵνα δειπνήσῃς τὰ
μετὰ ταῦτα βρ-
λέγως σι-
πεῖ
σθαι.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

Η'Ν κατὰ λυσιτανίαν, χώρα δ' ἐστὶν αὕτη τῆς ἰβηρίας ἣν νυῦ ῥωμαῖοι ἰσπανίαν ὀνομάζουσι δηλούμενος βύβλον μονίαν πο λύβιος ὁ μεγαλοπολίτης αὐδρῶν ἀρίστε τιμόκρατες σὺ τῇ τε τάρτῃ καὶ ἑβδομηκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησὶν, ὡς αὐτόθι δι' ἀρετὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν, ἡ τὰ ζῶα ἀπολύγονα καὶ ἄνδρωδη, ἡ οἱ ἐν τῇ χώρᾳ καρποὶ οὐδέποτε φθείρονται ῥᾴδια μὲν γὰρ αὐτόθι καὶ λοιμοίς, ἡ ἀσταφυλοι καὶ τὰ παρασπόνδια πύρις οὐ πολέων διαλείπει μηνῶν ἁρμῶν δὲ βαλάττιον ὄψον, ἡ κατὰ μὲν πολυπλῆθος καὶ κατὰ πλοῦ χρησότητα, καὶ κατὰ δὲ κάλλος μεγάλην ἔχει διαφοράν, πρὸς τὸ γινόμενον ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς βαλάττῃ, καὶ ὁ μὲν τῶν κειθῶν σίκλος, μέδιμνός ἐστι, δραχμῶν· ὁ δὲ τῶν πυρῶν ὀκτὼ ὀβολῶν ἀλεξανδρινῶν τοῦ δ' οἴνου δραχμῶν ὁ μέγιστος, ἡ ὄρτυφος ὁ μέσιος ὀβολοῦ καὶ λατός· τῶν δ' ἀφ' ἁπλοῦ ἀρτάβολον καὶ τετράβολον ἡ τιμή· ὑς λείπων, ἑκατὸν μνᾶς ἄτων, πέντε δραχμῶν καὶ πρόβατον δυσίν. τάλαντον δὲ σύκων, ἀρτῶν ὀβολῶν· μόχος δραχμῶν πέντε καὶ βοῦς ζύγιμος δέκα τὰ δὲ τῶν ἀγρίων ζώων κρέων ὀφθὸν οὐδὲ καταξιοῦται τιμῆς· ἀλλ' ἐπιδίδοσι καὶ χάριν πολλαχοῦ ποιοῦνται τούτων, ἡμῖν δὲ ὁ καλὸς λαρήνσιος, πολυρώμην λυσιτανίαν ἑκάστοτε παρέχων, ἐμπόλησι παντοίων ἀγαθῶν ὁ σημβραῦ τοῦ ἁδίος καὶ μεγαλόφρονος φιλοτιμούμενος, οὐδὲν φορτικὸν οἰκεῖον, ἀλλοφύλοις δὲ λεχθεῖσιν ὠδὶ τοῖς ἰχθύσι λόγοις δῆλος μὲν ἦν ἀχθόμενος ὁ κωδυλλος· καὶ ὁ καλὸς δημόκριτος αὐτὸν προφθάσας ἔφη· ἀλλὰ μὴν αὔριον ἰχθύες κατὰ τὴν ἀρχαῖον παρελεύσεται· δεῖγμα καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσομωνῆσαι βύς τε ὀρυκτοὺς ἰχθύας καλουμένους οἱ ἐν ἡρακλείᾳ γίνονται, καὶ ὠδὶ τὸν τοῦ πόντου πολυμελισίων ἀποικίαν ἱστορῶντος ὠδὶ αὐτοῦ θεοφράστου. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος φιλόσοφος, καὶ ὠδὶ τῶν πηγνυμένων δι' χειμῶνα τῷ κρυστάλλῳ, ἱστόρησεν, οἱ οὐ πρότερον αἰσθάνονται οὐ δὲ κινοῦντες πρὶν αὖθις τὰς λοπάδας ἐμβλητέον ἐφωνται. ἴδιον δὲ παρὰ τούτοις συμβαίνει δ' ὠδὶ τοῦ ἐν παφλαγονίᾳ ὀρυκτοὺς καλουμένους ἰχθῦς γινόμενον ὀρύττεσθαι γ' κατὰ βάθος πολέων ἐς τοὺς τόπους οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας, οὔτε βορμῶν νομάτων, καὶ βυίσκεσθαι ἐν αὐτοῖς ἰχθῦς ζῶντας· μνασέας δὲ ὁ παῖδας ἐν τῷ περίπλῳ τοὺς ἐν τῷ κλείθρει ποταμῷ φησιν ἰχθῦς φθέγγεσθαι, καί θ' ἑνοὺς ἐρυθρίνους ἀρισοτέλους φθέγγεσθαι σκάφρον ἡ γὰρ πόμιον χοῖρον. φιλοστέφανος δὲ ὁ κυρηναῖος μὲν γένος, καλλιμάχου δὲ γνώριμος, ἐν ᾧ πρὸς τῶν παραδόξων ποταμῶν ἐν ἑτέρῳ φησὶν ᾧ ποταμῷ δι' φασιανοῦ ῥέοντι, ἰχθῦς εἶναι φθεγγομένους, ὁμοίως κίχλαις, καλεῖσθαι δ' αὐτοὺς ποικιλίας· νυμφόδωρος δὲ ὁ συρακούσιος ἐν τοῖς περίπλοις ἐν τῷ ἑλώρῳ ποταμῷ λάβρακας εἶναί φησι, καὶ ἐγχέλυς μεγάλας, οὕτω τιτασοὺς ὡς ἐκ τῶν χειρῶν δίχεσθαι τῶν προσφερόντων αὐτοῖς. ἐν δὲ τῇ κατὰ χαλκίδα αὐρεβούσῃ, πυθέας μέν, ἴσως δὲ καὶ ὑμῶν οἱ πλεῖστοι κεγχρεῖς χειρούθεις, καὶ ἐγχέλεις ἐνώτια ἐχούσας ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ· λαμβανούσας τε καὶ λαμβάνοντας παρὰ τῶν προσφερόντων τροφάς, τά τε ἀφ' ἑαυτῶν ἁλάγχνα, καὶ τυροὺς χλωρούς· σῆμος δ' ἐν ἕκτῳ ὀνειράτων ἀθηναίοις φησὶ θυομένοις ἐν ὄλῳ πῷ χέρνιβα βάψασθαι ὁ παῖς προσήνεγκε κἀν τῇ φιάλῃ μετὰ τοῦ ὕδατος ἰχθῦς κατέχειν, ἐπεὶν οὖν αὐτοῖς τοὺς τῶν ὀνείρων μαντεῖς ὡς κυριεύσοντας τῆς θαλάσσης· τρόγιος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ καὶ ἑβδομηκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, μετὰ πῷ πυρήνην φησὶν ἕως τοῦ ναρβωνος ποταμοῦ πλέον εἶναι, δι' οὗ φέρεσθαι ποταμοὺς ἰλέβριν καὶ ῥόσινιον ῥέοντας παρὰ πόλεις ὁμωνύμους κατοικουμένας ὑπὸ κελτῶν· ἐν οἷς τῷ πλέῳ τούτῳ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθῦς ὀρυκτούς· εἶναί τε δὲ πλέον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωσιν ἔχον πεφυκῖαν· ὑπὸ δὲ ταύτην διάμεμυ τῆς γῆς οὔσης ὑπὸ δύο καὶ τρεῖς πήχεις, ὑποῤῥεῖν τε ὠθιζόμενον ὑπὸ τῶν ποταμῶν ὕδωρ· μεθ' οὗ ἰχθύες κατὰ τὰς παρεκχύσεις ὑποφέροντες ὑπὸ πῷ γῆν, χάειν τε τροφῆς (φιλησοῦσι γὰρ τῆς ἀγρώσεως ῥίζε) πεποιήκασι πᾶν τε πλέον πολήρεις ἰχθύων ὑπογείων· οὓς ἀορύττοντες λαμβάνουσιν· ἐν ἰνδοῖς δέ φησι θεόφραστος τοὺς ἰχθῦς ἐκ τῶν ποταμῶν εἰς πῷ γῆν ὀρύσσοντας καὶ πηδῶντας πάλιν ἐς τὸ ὕδωρ ἁπίσω καθάπερ τοὺς καρχάρους ὁμοίους ὄντας πῷ ἰδέαν τοῖς μαξηνοῖς καλουμένοις ἰχθύσιν οὐκ ἔλαθε δέ με οὐδὲ κλέαρχος ὁ ἀφ' τοῦ ὠδὶ πάτου ὃς εἴρηκε καὶ ὠδὶ τὸ ὀζωκοίτου καλουμένου ἰχθύος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὠδὶ τῶν σύρων. εἴρηκε γὰρ κρατεῖν δ' οἶμαι καὶ τ' λέξεως οὕτως ἐχούσης· ὀζώκοιτος ἰχθῦς, ὃν σοῖδι καλοῦσιν ἄδωνιν, κύνομα μὲν ἔλαφε, δι' ἃ δὲ πολλάκις τὰς ἀναπαύσεις ἔξω τοῦ ὑγροῦ ποιεῖσθαι ἔστι δὲ ὑπόπυρος καὶ ἀφ' τῶν βραγχίων ἑκατέρωθεν τὸ σώματος μέχρι τῆς κέρκου, μίαν ἔχει διηνεκῆ λευκὴν ῥάβδον ἔστι δὲ σφόγγυλος ἀλλ' οὐ πλατὺς ὤν, κατὰ δὲ μέγεθος ἴσος ὄστι τοῖς παραυγαλίταις κεφαλίσκοις· οὗτοι δ' εἰσὶν ὀκταδάκτυλοι μάλιστα δὲ μῆκος· τὸ δὲ σύνολον ὁμοιότατος ὄστι τῷ καλουμένῳ φάγρῳ ἰχθυλίῳ· πολλῷ τε κατὰ τὸν σόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τὸ φάγρου πώτωνα. ἔστι δὲ ὁ ὀζώκοιτος τῶν πετραίων, καὶ διατρύει πολλοὺς πετρώδεις τόπους· καὶ ὅταν ἡ χαλάζη σωρεύσασα τῷ κύματι, κῖται ἐπὶ τῶν πετραίων πολλῷ χρόνον ἀναπαυόμενος ἐν ᾧ ξηρῷ· καὶ μεταστρέφει μὲν ἑαυτὸν πρὸς τὸν ἥλιον· ὅταν δ' ἱκανῶς αὐτῷ τὰ πρὸς πῷ ἀνάπαυσιν ἔχῃ, προσκυλιν-

δεῖται τῷ ὑγρῷ. μέχρις οὗ αὖ πάλιν ὑπολαβὼν αὐτὸ ὁ κῦμα κατενέγκῃ μετὰ τῆς ἀναῤῥοίσεως εἰς τὸ θάλασσαν. ὅταν δ' ἐγρηγορὼς αὐτῷ ξηρῷ τύχῃ, φυλάττεται τῶν ὀρνίθων τοὺς παρθενίδας καλουμένους, ὧν ἔστι κήρυλος, φοινίκουρος· καὶ ὁ τὴν κρεκὶ προσεμφερὴς ἑλώριος. οὗτοι γὰρ αὐτὸν τοῖς ὄνυξι παρὰ τὸ ξηρὸν νεμόμενοι, πολλάκις αὐτῷ τοῦτο ποιοῦσιν, οὓς ὅταν προΐδηται, φύγει πηδῶν καὶ ἀσπαίρων ἕως ἂν εἰς τὸ ὕδωρ ἀφικνεῖται. ἔστι δ' αὐτὸς κλέαρχος ἐν ταῦτά φησι σαφέστερον τῷ κυρηναίου φιλοστεφάνου οὐ πρόσω ἐμνήσθη. ἐπεί τινες τῶν ἰχθύων οὐκ ἔχοντες βρόγχον φθείρονται. τοιοῦτοι δ' εἰσὶν οἱ τοῦτο κλέαρχος τῆς ἀρχαιλάου ἐν τῷ λάσιον καλουμένῳ ποταμῷ, φθείρονται γὰρ καὶ πολὺ ἧττον ἀποτελοῦσι. νικόλαος δ' ὁ δαμασκηνὸς ἐν τῇ τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν ἱστοριῶν, τοὺς ἀπαμβιὰς φησι τὸ φρύγια κὴν κατὰ τὰ μυθρισθλιὰ σεισμῶν γενομένων ἀνεφάνησαν τοῦτο τὴν χώραν αὐτῶν λίμναι τὸ αἱ πρότερον οὐκ οὖσαι καὶ ποταμοὶ καὶ ἄλλαι πηγαὶ ἐκ τῆς κινήσεως ἀνοιχθεῖσαι. πολλαὶ δὲ καὶ ἠφανίσθησαν. ὁσοῦτόν τε ἄλλο ἀνέβλυσεν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ πικρόν τε καὶ γλαυκὸν ὕδωρ τοιοῦτον ὅσον ἀπεχούσης τῶν τόπων τῆς θαλάσσης, ὥστε ὀχρεῶν τοιαῦτα ἂν τοιοῦτον τόπον ἅπαντα καὶ ἰχθύων ὅσα χρῄζει θάλασσα. διόπερ δὲ καὶ πολλαχοῦ ὕσαντα ἂν ἰχθύσιν. φανίας γοῦν ὁ λεσβοῖος, πρυτανέων βρεσίων ἐν χερρονήσῳ φησὶν αὐτοῖς ἐν ὕδασι ὑμβραις ὗσαι ἐν ἰχθύας καὶ φύλαρχος δ' ἐν τετάρτῃ ἑωρακέναι γενέσθαι πολλαχοῦ ἐν ὑετὸν ἰχθύσιν. πολλάκις δὲ καὶ πυρὸς τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος καὶ αὐτοῖς βαρράχων. ἡρακλείδης γοῦν ὁ λέμβος ἐν τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν τοιαῦτα καὶ παιονίαν καὶ δαρδανίαν, βαρράχους φησὶν ὗσεν ὁ θεός, καὶ τοσοῦτον αὐτῶν ἐγένετο τὸ πλῆθος, ὡς τὰς οἰκίας καὶ τὰς ὁδοὺς πλήρεις εἶναι, τὰς μὲν οὖν πρώτας ὑμβρας κτείνοντες τούτους καὶ συγκλείοντες τὰς οἰκίας, διεκαρτέρουν· ὡς δ' οὐδὲν ἦν νῦν, ἀλλὰ τάττε σκύβιν ἐπλήρουτο, καὶ μετὰ τῶν ἐδισμάτων βυρίσκοντο σωιζόμενοι καὶ σωζόμενοι οἱ βάτραχοι καὶ πρὸς οὐδὲν ἦν χρῆσθαι, οὔτε τοῦ πόδας ὃ τῆς γῆς εἶναι συσσηπομένων αὐτῶν, ἀναλυόμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν τετελευτηκότων ὀλιγῶν ἔφυγον τὴν χώραν. οἴδε δὲ καὶ ποσειδώνιον ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπόντα τοιαῦτ ἐπλήθους ἰχθύων τάδε, ὅτε φύφων ὁ ἀπαμβὶς ὁ τὴν τῶν σύρων βασιλείαν ἀρπάσας ἐπολεμεῖτο ὑπὸ σαρπηδόνος τοῦ δημητρίας στρατηγοῦ τοιαῦτ πτολεμαΐδα πόλιν, καὶ ὡς ὁ σαρπηδὼν ληφθεὶς, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν μεσόγαιαν, μετὰ τῶν ἰλίων στρατιωτῶν. οἱ δὲ τοῦ ζύφωνος ὡπλισμένοι κατὰ τὰ συσκιάζοντες τῇ μάχῃ, ἐξαίφνης πελάγιον κῦμα ἐξαρθὲν μετέωρον εἰς ὕψος ἐξαίσιον ἐπῆλθε τῇ γῇ, καὶ πάντας αὐτοὺς ἐπέκλυσεν, διέφθειρέ τε ὑποβρυχίους ἰχθύων τε πολλῶν σωρὸν ἀπεχωρεῖν τὰ κῦμα μετὰ τῶν νεκρῶν κατέλιπε. τοῖς δὲ τοιαῦτ τὸν σαρπηδόνα ἀκούσαντες τὴν συμφορὰν, ἐπῆλθόντες, τοῖς μὲν τῶν πολεμίων σώμασιν ἐφήσθησαν· ἰχθύων τε ἀφθονίαν ἀπηνέγκαντο, καὶ ἔδυσαν ποτεισδώνι προπαίῳ πρὸς τοῖς προαστείοις τοῦ πόλεως οὐ καταισωπήσομαι δὲ οὐδὲ τοὺς ἐν λυκίᾳ ἰχθυομάντεις ἄνδρας τοιαῦτ ὧν ἱστορεῖ πολύχαρμος ἐν βιβλίῳ λυκιακῶν γραφῶν οὕτως. ὅταν γὰρ ἐλθωσι πρὸς τὴν θάλασσαν, οὐ πόρρω ἅλσος ἔστι, πρὸς ᾧ ἀγυιαλῷ τοῦ ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἔστιν ἡ λίνα καὶ τοῦ ἀμάθα παρχήνονται ἔχοντες οἱ μαντευόμενοι ὀβελίσκους δύο ξυλίνους ἔχοντας ἐφ' ἑκατέρῳ σάρκας ἐπὶ πᾶς ἀερμῷ δίκα, καὶ ὁ μὲν ἰχθὺς κάθηται πρὸς τῷ ἅλσει· σιωπῇ δὲ μαντευόμενος ἐμβάλλῃ τοὺς ὀβελίσκους εἰς τὴν λίναν καὶ ἀφορᾷ τεωρεῖ δ' γινόμενον· μετὰ δὲ τὴν ἐμβολὴν τῶν ὀβελίσκων πληροῦται θαλάσσης ἡ δίνα. καὶ παρκγίνεται ἰχθύων πλῆθος τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον ὥστε πλήπεσθαι τὸ ὁρατὸν τοῦ πράγματος· τῷ δὲ μεγέθει, ὥστε καὶ ὑπολαβεῖν ὅταν δὲ ἀπαπείλῃ τὰ εἴδη τῶν ἰχθύων, ὁ προφήτης οὗτος ἦν χρηστήριον λαμβάνῃ παρὰ τοῦ ἰδρέως ὁ μαντευόμενος τοῦτο ὧν ἤυξατο, φαίνονται δὲ ὀρφοὶ γλαυκοὶ σίοτε δὲ φάλαιναι ἢ πρίστεις· πολλοὶ δὲ καὶ ἀόρατοι ἰχθῦς καὶ ξένοι τῇ ὄψει. ἀρτεμίδωρος δ' ἐν τῷ δεκάτῳ τῶν γεωγραφουμένων λέγεσθαί φησιν ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων πηγὴν ἀναδίδοσθαι γλυκέος ὕδατος, ὅθεν συμβάλλουσιν ἀπάρχας τῶν θυσιαζομένων τοῦτο δὶ οἱ θυσιάζοντες ἐ

Γαῖρὶ δὶ κρονίωνι ἐπείρετο γὰρ φρεσὶν ἀϊδοῖ
φάσγανον· ζεὺς δ' ἐλίσσετο λαβεῖν δ' ἐλιλαίετο θυμῷ,
ἵ χθυῖ ἀδομένην πόντον πολιὸν διερόωσαν,
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἄλλοτε δ' αὖ ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης
καὶ νεμέσσηται κατὰ τήνδε καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
ἄλλοτε μὲν κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἄλλοτε δ' αὖ ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης
θηρία ὄσσ' ἤπειρος ἀνὰ ζείδωρα φύτοιννιν.

οἶδε δὲ καὶ τὰ πρὸς πηὸν ἀποπνεῖν ἁλουμένην πρὸς πηὸν κήμβην λίμνην, πρὸς ἣς ἡγήσανδρος ὁ τοῖς ὑφμενάσι φησὶν οὕτως. ἀπολλωνίαν πηὸν χαλκιδικὴν δύο ποταμοὶ ῥέουσιν ἀμμίτης καὶ ὀλωθιακός· ἐμβάλλουσι δὲ ἀμφότεροι εἰς πηὸν βολυκὴν λίμνην. ἐπεὶ δὲ τὸ ὀλωθιακοῦ μνημεῖόν ἐστιν ὀλωάου τοῦ ἡρακλέους καὶ βολύνης ὑιοῦ. κατὰ δὲ τὸν αὐθεσηριῶνα, καὶ ἐλαφηβολιῶνα, λέγουσιν οἱ ἐπιχώριοι διότι πέμπει ἡ βολύνη πηὸν ἀποπνεῖν ὀλίνθῳ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀπέραντον πλῆθος ἰχθύων, ὥστε τοὺς πολλοὺς κουρεῖν ἅπαντας ἱκανὸν εἰς πηὸν ἑαυτῶν χρείαν σωτηθῆναι τάριχος. θαυμαστὸν δὲ ὅτι μὲν παραλλάττειν τὸν ὀλωάου μνημεῖον πρόσθεν μὲν οὖν φασι τοῦ κατὰ πηὸν ἀπολλωνίαν ἐλαφηβολιῶνος τὰ νόμιμα σωτελεῖν τοῖς τελουτήσασι νεῶ δὲ αὐθεσηριῶνος. διὰ ταύτην οὖν πηὸν αἰτίαν μόνοις βύκτις τοῖς μηδὲ τοὺς ἰχθῦς πηὸν ἀπάγεσθαι ἐν οἷς τοὺς τετελουτηκότας ἐώθασι τιμᾶν. καὶ ταῦτα μὲν ταύτη ἄνδρες ἰχθύες ὑμεῖς γὰρ πολλὰ σωαθροίσαντες βορᾶν ἡμᾶς τοῖς ἰχθύσι παρεβεβλήκατε, καὶ οὐκ ἐκείνους ἡμῖν, τοσαῦτα ἐπόντες ἀ οὐδὲ ἰχθύας ὁ μεγαρικὸς φιλόσοφος. οὐδ' ἰχθύων, ὄνομα δὲ καὶ τοῦτο κύριον οὐ μνημονεύει τὴν λεκλείδης ἐν ἀμφικτύοσι, δι' ὑμᾶς δὲ καὶ ὦ παῖδ' παρακελεύσομαι κατὰ τοὺς φρεγκρατίδους μυρμηκανούς· μηδέποτε ἰχθῦν ὦ δημαλίων μὴ δ' αὖ αἰτῶ παρατῆς μοι. καὶ γὰρ ἐν δήλῳ φησὶ σῆμος ὁ δήλιος ἐν λουτρῷ δηλιάδος ὅταν θύωσι τῇ βειζοί, αὕτη δέ ἐστιν ἡ ἐν ὕπνῳ μαίλις βρίζειν δὲ οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι τὸ καθεύδειν ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμέναμεν ἠῶ δῖαν ταύτην οὖν ὅταν θύωσιν αἱ δηλιάδες προσφέρουσιν αὐτῇ σκάφαι πάντων πλήρεις ἀγαθῶν πλὴν ἰχθύων, διὰ τὸ δύκεσθαι ταύτην πεί τε πάντων ἰχθῦν τῆς τῶν πλοίων σωτηρίας χρύσιππος δ' ἀνδρὸς φίλοι ἐν τῇ σοᾷ· ἃ μὲν κατὰ πολλὰ θαυμάζων, ἔτι μᾶλλον ἐπαινῶ τὸν πολυβρύλλητον ἐκεῖ τῇ ὁμολογίᾳ ἀρχέστρατον ἀεί ποτε· μετὰ φιλαινίδος κατατάττοντα εἰς ἣν ἀνάφέρεται δ' ὠδὶ ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα ὅπερ φησὶ ποιῆσαι ἀκριῶν ὁ σήμιος ἰαμβοποιός, πολυκράτη τ' σοφιστὴν ἐκεῖ διαβολῆ τ' ἀνδρώπου σωφρονεστάτης γενομένης ἔχει δὲ οὕτως τὰ ἰαμβεῖα.

Ἐν τῷ φιλαινὶς ἡ πίβωτος ἀνθρώποις — Ἐν ταῦθα γήρᾳ τῷ μακρῷ κεκοίμημαι
Μὴ μὲν μάταιον κῦτα πηὸν ἄκραν ἡμπτῶν. — Χλοῦν τε ποιοῦ μὴ γέλωτα καὶ λάθυνιν
Οὐ γὰρ μὰ τὴν ζῆν οὐ μὰ τοὺς πάτω κούρους — Οὐκ ἦν ἐς ἄνδρας μάχλος οὐδὲ δημώδης
Πολυκράτης δὲ τὴν γονὴν ἀθηναῖος — λόγων τὶ παν πάλιμα καὶ ἡακὴ γλῶσα
Ἔγραψεν ἔνθ' ἔγραψ' ἐτῷ γὰρ οὐκ οἶδα. — ἀλλ' οὖν γε θαυμασιώτατος χρύσιππος ἐν τῷ πίμπτῳ· τοῦτο τὸ ἡαλοῦ καὶ τ' ἡδονῆς φησι, καὶ βιβλία τάττει φιλαινίδος, μὴ τὴν τοῦ ἀρχεστράτου γαστρονομίαν μὴ δυνάμεις βρωτικὰς, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς θεραπαίνας ἐμπείρως τοιῶνδε κινήσεών τε καὶ σχημάτων καὶ τοῦτο τὴν τούτων μελέτην γινομένας, μὴ πάλιν. ἐκμανθάνειν τ' αὐτοὺς τὰ τοιαῦτα μὴ κτᾶσθαι τὰ τοῦτων γεγραμμένα φιλαινίδι καὶ ἀρχεστράτῳ καὶ τοῖς τὰ ὅμοια γράψασι· κἀν τῷ ἑβδόμῳ δέ φησι καθάπερ γὰρ οὐκ ἐκμανθάνειν τὰ φιλαινίδος καὶ τὴν ἀρχεστράτου γαστρονομίαν ἔστιν ὡς φθορὰν τάλλα πρὸς φ ζῆν ἄμεινον ὑμεῖς δὲ πολλάκις τοῦ ἀρχεστράτου βύτου μνημονεύσαντες ἀπολαύσασθ' ἐπληρώσατε φ συμπόσιον· τί γὰρ τῶν ἐπιρρίψασι δημαμένων παρέλιπεν ὁ ἡαλὸς οὐκ ἐποποιὸς μὴ μόνος ζηλώσας σὺν σαρδαναπάλου τοῦ ἀνακωλαράξεω βίον ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι κατὰ τὴν προσηγορίαν τ' παιγνιοπαίκτου ἐφη· ἐφ' οὗ τοῦ πάφου ἐπιγράφεσθαι φησὶ χρύσιππος τάδε.

Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὺν θυμὸν ἄεξε — Τορφύμενος θαλίῃσι θανόν τι σοι οὔνομα θήσω,
Καὶ τὰ ἐτῷ σωσθῆς ἐμὲ νῦν μεγάλως βασιλεύσας — κεῖν' ἔχω ὅσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ σὺν ὀφλω
Τόρπ' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται — λύσομαι, ἐκτήσω δ' ὁ θέλων τ' ἀπείρονα χρυσόν.
Καὶ σ' τ' φαιάκων δὲ ὁ ποιητὴς ἔφη· αἰεὶ δ' ἡμῖν δαὶς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε
Εἵματα τ' ἐξήμοι θαλοιεῖά τε θερμὰ λοετρὰ καὶ εὐναί. — καὶ ἄλλος δέ τις φησὶ ὦ σαρδαναπάλῳ παραπλήσιος ὑπότις θέμενος καὶ οὔνομα τοῖσι μὴ σωφρονοῦσι τοιάδε.

Γᾶσιν δὲ θνητοῖς ἐάλομαι τανανέεσσι — Τοὐφήμερον ζῶ κἀέως ὁ τ' θανὼν
Τὸ μηδὲν ὅτι καὶ σκιὴ κατὰ χθονός — μικροῦ δὲ βιότου ζῶν τ' ἐπαυρέσθαι χρεών.
Καὶ ἄμφις δὲ ὁ κωμῳδοποιὸς ὠιαλέμῳ φησίν. — ὅσους δὲ θνητὸς γενόμενος μὴ τῷ βίῳ
Ζητεῖ τι τόρπνὸν προσφορὰν τὰ δ' ἀλλ' ἐᾶ — μάταιός ἐστιν ὡς γ' ἐμοὶ καὶ τοῖς σοφοῖς
Κεἰ τοῖς ἅπασιν ἐκ θεῶν τε δυστυχὴς — καὶ ὡ τῇ ἐπιγραφομένῃ δὲ γυναικοκρατίᾳ τὰ ὅμοια
λέγει πῖνε καὶ παῖζε. θνητὸς ὁ βίος. ὀλίγος ὁ χρόνος θανάτου δ' ὁ θανάτος ἐστὶν ἅπαξ ἅπαντι ἀφορμὴ καὶ βακχίδας δέ τις ὢν αὐτὸν σαρδαναπάλῳ ζήσας βίον, ἀποθανὼν ἐπὶ τῷ τάφου ἐπιγεγραμμένον ἔχει. Γῆν φάγων καὶ πάντα τὰ ψυχὰ δόμον — κάτω γ' ἑστηκὰ τὶ βακχίδα λίθος. ἄλε-

ξις δ' ἐν ἀσωτοδιδασκάλῳ φησὶν ὡς σωτίων ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ τῶν τίμωνος σιλλῶν, ἐπὶ γοῦν οὐκ ἀπήντησε τῷ δράματι πλείονα τῆς μέσης καλουμένης κωμῳδίας ἀναγνοὺς δράματα τῶν ὀκτακοσίων καὶ τούτων ἐκλογὰς ποιησάμενος οὐ περιέτυχον τῷ ἀσωτοδιδασκάλῳ. ἀλλ' οὐδ' ἀναγραφῆς ἀξιωθέν τι σώζοιτο. οὔτε γὰρ καλλίμαχος οὔτε ἀριστοφάνης αὐτὸ ἀνέγραψαν, ἀλλ' οὐδὲ οἱ τὰς ἐν πινακίῳ ἀναγραφὰς ποιησάμενοι. ὁ δὲ σωτίων φησὶν ἐν τῷ δράματι ξανθίαν τινὰ οἰκέτην πεποιῆσθαι προσφερόμενον ὠδὶ ἡδυπαθοῦντα ὁ μοιχούλους ἑαυτῷ καὶ λέγοντα.

Τί ταῦτα λήρεῖς Φλυαφῶν ἄνω κάτω
Λήρους σοφιστῶν οὐδὲ εἷς τούτων καλὸν
Χαίρωμεν ἕως ἔστι· πῶ ψυχὴν φέφεν
Αὕτη πατήρ σοι κἠ πάλιν μήτηρ μόνη.
Κόμποι κενοὶ φοροῦσιν αὐτ' ὀνειράτων
Ἕξεις δ' ὅσ' ἂν φάγῃς τε καὶ πίῃς μόνα
Κρεῖττον δ' ἂν εἶχε φησὶν ὁ χρύσιππος, εἰ μετελήφθη τὰ ὠδὶ τ' σαρδαναπάλου οὕπως
Εὖ ἐσθίων ὅλη βυνὸς ἔφυς, σὸν θυμὸν ἄεξε. Τρῴπόμενος μύθοισι φαγόν τι σοι οὔτις ὄνησις.
Καὶ τ' ἐτὼ κακὸς ἐμὲ φατὼν ὡς πλεῖστα κἠ ἡδέα Ταῦτ' ἔχω ὅσ' ἐμαθον κἠ ἐφρόντισα, κἠ μετὰ τούτων
Ἔπαθλ' ἔπαθον· τάδε λοιπὰ κἠ ἡδέα πάντα λέλαφπαι. Γαγκάλως δὲ κἠ ὁ τίμων ἔφη, πάντων μὲν
πρῶτα κακῶν ἐπιθυμίαν εἶναι. κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν καὶ διδάσκαλον ἂν ἀρχεσράτου
γενέσθαι φησί. τὸν ψίωνα δ' ὃν καὶ πρῶτον γαστρολογίαν γράψαντα διακελεύεσθαι τοῖς μαθηταῖς τίνων
ἀφεκτέον ἀπεχωδιακόσαι τὸ ἐν τὸν ψίωνα καὶ ὠδὶ τ' χελώνης ἢ φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν ἄλλοι δ' οὕτως λέ
γουσιν Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν Γόθεν δ' ὑμῖν ὧ σοφώτατοι ἐπῆλθε νῦ ὁ ὀφολόγος δωριέων ὡς καὶ συγγραφεύς τις γενόμενος ὃν ἐτὼ κρουματοποιὸν ὄντα ὀνομαζόμενον κἠ φίλιππον συγγραφέα δὲ οὔ. ὡς μὲν ἂν κρουματοποιοῦ μνημονεύῃ μάχων ὁ κωμῳδοποιὸς οὕτως.

Ὅ κρουματοποιὸς δωριέων ποτ' εἰς μύλων,
Δωσάμενος δίρρᾶν ἐν τεμένει καθίστας πινὶ
Ἰδὼν τ' ἐπιθύοντα φὴν νεωκόρον
Ἔστιν ὀνεὼς, ἔλλυσέφησεν οὑτοσὶ
Ὁ δωριέων δὲ πῶς ἂν οἷόν τ' ἐν ταῦθ' ἕφη
Καὶ θοὺς θεοὺς φάσκουσιν οἰκεῖν σμικρὸν δύο.
Ἐλθὼν κατάλυσιν οὐδὲ μιᾶ μισθωσίμῳ
Ὃ πρὸ τῶν πυλῶν ἦν κατὰ τύχην ἱδρυμένον.
Γρὸς τῆς ἀθλιωτάτης καὶ θεῶν· τίνος φράσον
Ὃ δ' ἔφην αὐτῷ ζωποσειδῶνος ξοάνι
Δωσάμενος κατάγιον ἐξ θυρῆν τίς οὖ.
Λυγκεὺς δ' ὁ σάμιος ὁ θεοφράστου μὴ μαθητὴς λοιδορεῖσθαι δὲ ἀδελφὸς τὸ τὰς ἱστορίας γράψαντος καὶ τυραννήσαντος τῆς παρίδος ἐν οἷς ἀποφθέγμασι, δωριέωνι τῷ αὐλητῇ φάσκοντός τινος ἀγαθὸν ἰχθὺν εἶναι βατίδα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἔφη ἐφθὸν ῥίβωνα ἐθίοι ἐπαινοῦντος δ' ἄλλου τὰ τῶν θύννων ὑποτάριχα, καὶ μάλα ἔφη, δεῖ μέντοι γε οἶμαι ἐσθίειν αὐτὰ ὥσπερ ἐτὼ ἐσθίω, ἐπόντος δὲ πῶς· ὁ δὲ, πῶς· ἢ δέως ἔφη· τοὺς δὲ καταβάντας ἔφη τρία ἔχειν, διαζρίβην καὶ βδωχίαν καὶ θωρείαν. ἐν κύπρῳ δὲ παράνικρέον τι λεπτῶν ἐπήνεσε ποτήριόν τι καὶ ὁ νικοκρέων ἔφη ὃ ἂν βούλησθε αὐτὸς τεχνίτης ποιήσει σοί ἕτερον· σοί γε ἔφη ἐμοὶ δὲ οὐχ ὅσος· οὐκ ἀνοήτως οὖν φήσας ὁ αὐλητὴς λόγος γὰρ παλαιὸς ὡς ὅτι·

Ἀνδρὶ μὲν αὐλητῆι θεοὶ νόον οὐκ ἐνέφυσαν,
Ἀλλ' ἅμα τῷ φυσᾶν χἀνόσος ἐκπέπταται. Ἠγήσανδρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν τάδε φησὶ περὶ
αὐτοῦ· δωριέων ὁ ὀφοφάγος, οὗ παῖδος οὐκ ἀγοράσαντος ἰχθῦς μαστιῶν αὐτὸν, ἐκέλευε τῶν ἀρίστων ἰχθύων ὀνόματα λέγειν, οὗ δὲ παῖδος, ὀρφὸς καὶ γλαυκίσκος, καὶ γόγγρος· κἠ τοιούτους ἑτέρους καταριθμουμένου, ἰχθύων σέφησιν ἐκέλευον ὀνόματα λέγειν οὐ θεῶν. ὁ αὐτὸς δωριέων καταγελῶν οὗ ἐν τῷ πρωθέου ναυτίλῳ χειμῶνος, ἔφασκεν ἐν κακκάβᾳ ζεούσᾳ μείζονα χώραν εἶναι χειμῶνα· ἀριστόδημος δὲ ἐν δευτέρῳ γελοίων ἀπομνημονευμάτων φησὶ, δωριέωνος οὗ κρουματοποιοῦ κυλλόποδος ὄντος ἀπώλεσε συμποσίῳ οὗ χωλοῦ ποδὸς ὑ ἕλαυτίον, καὶ ὃς οὐδὲν ἔφη πλεῖον καταράσασθαι τῷ κλέψαντι, ἢ ἁρμόσαι αὐτῷ ἐπισκάλιον. ὅτι δ' ἦν ὁ δωριέων οὗτος ὠδὶ ὀφοφαγίᾳ διαβόητος, φανερὸν ἔξ ὧν λέγει μνησίμαχος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν φιλίππῳ δράματι· οὐκ ἀλλὰ κἠ τ' νυκτὸς δωριέων εἶδον ὅτι παρ' ἡμῖν λοπαδιφυσήτης· οἷδα δὲ κἠ ἃ ὁ ὀρθομενοδὶς λάσος ἔπαιξε πρὸς ἰχθύων, ἃ πρὸς χαμαιλέων ἀνέγραψεν ὁ ἡρακλεώτης ἐν ᾧ πρὸς αὐτὸν τοῦ λάσου συγγράμματι· λέγων ὧδε· τὸν λάσον φησὶ τὸν ὠμὸν ἰχθὺν ὀπτὸν εἶναι φάσκειν θαυμαζόντων δὲ πολλῶν ἐπιχειρεῖν λέγειν ὡς ὅ ὅστιν ἀκούσαι ἔστιν· ὅστιν ἀκουσὸν, καὶ ὅ ὅστι νοῆσαι, τὸ ὅστι νοητὸν ὡσαύτως οἷόν καὶ ὅ ὅστιν ἰδεῖν ἔστιν ὁπτόν· ὥστ' ἐπειδὴ φὴν ἰχθὺν ἦν ἰδεῖν, ὁπτὸν αὐτὸ εἶναι· καὶ παίζων δέ ποτε ἰχθῦν παρά τινων ἁλιέων ὑφείλετο καὶ λαβὼν ἔδωκέ τινι τῶν παρεστώτων ὀρύττον ὅτος δὲ ὤμοτον μὴ τ' αὐτὸς ἔχειν φὴν ἰχθῦν, μήτε ἄλλῳ σωφρονεῖν λαβόντι, φρονεῖν δ' λαβεῖν μὴ αὐτὸν, ἔχειν δὲ ἕτερον, ὃν ἐδίδαξεν ἁρπάσαι πάλιν, ὅτι οὔτ' αὐτὸς ἔλαβεν, οὔτ' ἄλλον ἔχοντ' ἰδὼν· ἐλλύφει μὲν γὰρ ὁ λάσος εἶχεν δὲ αὐτός. διαῦτα δὲ καὶ ἐπίχαρμος παίζει ὥσπερ ἐν λόγῳ καὶ λόγου ἐστὶν

Ὁ ζῆλος μ' ἐνέφλεσε πέλοπι γ' ὄρνιν ἑψιῶν Ἢ παμπόνηρον ὄψον ὦ τὰν ὁ γέρανος·
Ἀλλ' οὔτι γέρανον· ἀλλ' ὄρνιν τι λέγω· Ἀλλ' ὄρνιν τί λέγω· ἁλιεῖς δ' ἐν δημοκρίτῳ

1:8 φιλίχθυς· ὀψοφάγοι.

Φάῦλον τινὰ κωμῳδεῖ ὡς φίλιχθυν ὄντα τοῦτο.
Ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρὸς ἰχθῦς οὐκ ἐὴν
Τούτοις φαῦλος προσγέγονε χειμὼν βίος.
Ἐς πλῶ ἀγορὰ τοὔψον περιάμενος ὄψεται
Ἐν τοῖς λαχάνοις, τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡμάχη.
ταλέων ἰχθύσι φησὶ
Τῆς σαπάδος πρῶτον ἡράκλεις ἄναξ
Εἰς πλῶ θάλατταν καὶ πολωτὸς μὴ φῶσί σε
Τὸν καράβον δὲ τόνδε πρὸς τὰς μανίδας
Ὃν καλλιμέδων σὲ κατέδεται τ' ἄρτι τῶν φίλων
Ὑμᾶς δ' ἔταξα λοῦρο πρὸς τὰ δεξιὰ
Κατεσθίειν γοῦν ὧδε μᾶ πλῶ ἔσται,
Ἔχον τ' ἀκανθῶδες ὄφιν ἔστις λήψεται,
Τούτων ἐδιστὴς, ἀλλὰ κίταρος οὐδὲ
Καὶ μοῦ ἀληθῶς τοῖς κιθαρῳδοῖς ὡς σφόδρα
Λυσρωταίειον κωδίον πηλῶν τ' ἔτι
Λυσρὸς γάρ ἐστιν, ἀλλ' ὅμως οὐ γύσεται
Λφύσας δὲ λεπτὰς τάσδε καὶ πλῶ τριγόνα

Γλαυκώτατα ὧδε τούτοις ὁ ἀντιφάνης καὶ σὺν σμιγόλαν κεκωμῴδηκεν ὡς ἐπουδακότα τοῦδε κιθαρῳδοὺς καὶ κιθαριστὰς ὡραίους, φησὶ γάρ ὁ ῥήτωρ αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου λόγῳ τοῦδε αὐτοῦ τάδε. σμιγόλαν ὄντι ναυκράτους ἀνδρὸς Ἀθηναίοι κολυπλὶς ἀνὴρ τὰ μὲν ἄλλα καλὸς κἀγαθὸς καὶ οὐδαμῇ ἄψις αὐτὸν μέμψαιτο. τοῦδε δὲ πρᾶγμα ἦν ὅτι μανίως ἐπουδακὼς καὶ ἀεί τινας ἐωθὼς ἔχειν τοῦδε αὐτὸν κιθαρῳδούς, ἢ κιθαριστάς. ταυτὶ δὲ λέγω οὐ φορτικοῦ ὄντος, ἀλλ' ἵνα γνωρίσητε αὐτὸν ὅστις ἐστίν. καὶ ἐν μολπῇς δ' ὑπ' αὐτῶν φοῖ φησιν

Ὁ σμιγόλας οὐ προσιόν σοι φαίνεται
Ἄλεξις δὲ ὑπάτων. ἢ ἐπὶ τοῦτο
Τὸν μισόλαν οὐ γὰρ κιθαρῳδὸς ἐμὲ ἐπῶ
Ἔχε δῦς χαιρεφίλου τὸ ταρίχωπώλου ὑμῶς ὡς νικοκλῆς ὑπ' ἀκαρίοις φησίν. αὗτος ὁ παχὺς πρὸς πυθιονίκην ὅταν ἐλθὼν φάγῃ πλακοῦντα γάρ αὐτὸν ὡς φασιν ὁ ποιητὴν ὅταν χαιρεφίλου δῦς δύο σκόμβρους ξηνίσῃ μεγάλους ἢ δομίνη. καὶ πάλιν

Ἢ πυθιονίκη δ' ἀσμενίως σε δέξεται
Λαβὼν παρ' ἡμῶν δῶρ' ἄπολις ὅτι γὰρ
Λὐτῷ ταρίχους δυπόρως γὰρ τυγχάνει
Καὶ ταῦτ' ἀκάλλυς καὶ πολυτρύγχοις πισὶ
εἰ δὲ καλλιμέδοντος τὸ καράβου ὅπη καὶ φίλιχθυς ἦν καὶ διάσκοφος χοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμοκλῆς ὑπολυ πράγμονι ἐν' ὁ καλλιμέδων ἄφνω
Ὁ καράβος προσῆλθεν ἐμβλέπων δέ μοι
Ἐλάλῃ σιωπὴς δεῦρ' ἔλιν εἰκότως ἐτῷ
Τῷ δ' ἀρ' βλέποισ' χρὴ δοκοῦσιν αἱ κῆραι.
Τῷ καλλιμέδοντι γὰρ θεραπεύω τὰς κῆρας
Θυγατρὸς αὐτῷ τὰς μὲν οἷν τῶν ὀμμάτων
Ἔπαυσι μαινομένας κατασκήσεις ἀὴ
Φέρουσ' ἐς δ' ὀψοφαγίαν σὺ μὲν φαίδωνι ἢ φαυσρία οὕτως
Ἀγορανομήσεις ἀὴ θεοὶ θέλωσι σὺ
Γαύσης καταιγίζοντα δ' ὅλης ἡμέρας
Μάχιμος ἀνὴρ χρήσιμος δὲ τῇ φύλῃ.
ᾗ φρέαρ. σὺ δὲ μανδραγορειζομένῃ.
Εἴ τινας μάλλον φιλῶ Ξούνους ἑτέρους ὑμῶν γενοίμην ἔγχελυς Ἵνα καλλιμέδων ὁ καράβος
πρίαιό με. Ἐν δὲ κρατίᾳ καὶ καλλιμέδων μετ' ὄφεως ὁ κάραβος. ἀλλ' ἐφάνης δ' ἀγοργύθῳ
Ἢ που τ' ἀποστείλω αὖ ὧν προειλόμην Ἢ καλλιμέδων γλαυκὰς πρίοι τ' αὖ κρανίον
Εὔβουλος δ' ἀναίσχοωζομένοις Ἕτεροι δὲ θεοῖσι συμπεπλεγμένοι
μετὰ καράβου σιωπῶσιν ὡς μόνος βροτῶν δῶσται καταπίειν ἐκ ζεόντων λοπαδίων
λῆρους τεμαχίτας ὡς τ' ἀπεῖναι μηδὲν Θεόφιλος δὲ ἀναίσχρῳ ἅμα σκώπτων αὐτὸν καὶ ὀψοφάγον τὸ
χοισ ψυχρὸν καὶ δὲ φιλοτίμως παρὸς αὐτὸν ἦν νεανίσκον ἔγχελυν παρατέθηκε τῷ παιδὶ πυ-

θὶς ὦ

Ἦις ὦ χρηστὴ, παντείδιον πῶς ἔχεις πρὸς καράβου ψυχρόν ἐστιν ἅπαγε φησὶ ῥητόρων οὐ γδύομαι. φιλήμονος δὲ μετρίου τι ἐπόντος

Ἀργύριος δὲ παρεκτιθέντος καράβου

Εἶπας, τί ἐπόει ἦν παντόδαπα κατήθιεν.

Ὡς εἶδεν αὐτὴν χεῖρι πάππα φίλτατε

Ἡρόδικος δ' ὁ κρατήτιος σὺν τοῖς συμμίκτοις ὑπομνήμασι πολλαχοῦ ἐπέλεξεν ὅντα ἦν ἀργύριον. γεγόνασι δὲ καὶ οἵδε ὀψοφάγοι. αὐταγόρας μὲν ὁ ποιητὴς οὐκ εἴα ἦν παῖδα ἀλεῖψαι ἦν ἰχθῦν. ἀλλὰ λοῦσαι ὡς φησιν ἡγήσανδρος. σὺν δὲ σγράβοπέλῳ ἕψοντί φησιν αὐτῷ γόγγρων λοπάδα καὶ σαυλιζομένῳ, αὐτίγονος ὁ βασιλεὺς παρασὰς, ἀρχέγε εἶπεν αὐταγόρα ἦν ὅμηρον οἴει τὰς τοῦ ἀγαμέμνονος πράξεις ἀναγράψαι γόγγρους ἕψοντα, ἀλλ' ἐκεῖνον οὐ φαύλως εἰπεῖν, σὺ δὲ οἴει φησὶ ἦν ἀγαμέμνονα τὰς πράξεις ἐκείνας ὀργάσασθαι πολυπραγμονοῦντα τίς σὺν τῷ σγραβοπέλῳ γόγγρους ἕψοι. ὄρνιν δ' ἕψων ποτὲ ὁ αὐταγόρας, οὐκ ἔφη βαδιεῖσθαι εἰς ῥ βαλανεῖον. βλαβούμενος μή ποτε οἱ παῖδες ἦν ζωμὸν ἐκροφήσωσι φιλοκύλους δ' ἐπόντος, ὅτι ἡ μήτης τηρήσει, ἐτὼ οἶμ εἶπε τῇ μητρὶ ὀρνίθιον ζωμὸν πιεύσω. καὶ ἀνδροκύδης δ' ὁ κυζικηνὸς ζωγράφος φίλιχθυς ὢν ὡς ἱστορεῖ πολέμων ἐωθινὸν ἔσυζυν ἦλθεν ἡδυπαθείας ὡς καὶ τοὺς σαυλοὺς ἦν σκύμναν ἰχθῦς κατὰ σωυδὴν γράψαι. σαυλοὶ δὲ φιλοξένου τοῦ κυθηρείου διθυραμβοποιοῦ μάγων ὁ κωμωδιοποιὸς τά δὲ γράφει

Ὑπερβολῇ λέγουσι ἓν φιλόξενον
Ὀψοφάγον εἶτα πολύποδα πηχῶν δυεῖν
καὶ σιβυράσαντα κατα φαγεῖν ὅλον ὀμβρν
κακῶς σφόδρ' ἔχειν εἶτ' ἰατροῦ τινος
Ὁρῶν αὐτὸν φθρόμενον εἶπεν ἔτι σοι
φιλόξεν' ἀρθανῇ χρὴ ὥρας ἐσθόμενος.
Ἰατρὸς φησι καὶ διδοίκηται πάλαι
Ἡνθρωμένους καὶ πάντας ἐστεφανωμένους
Μούσαις ἀφροδίτην καὶ διόνυσον ἐπιτρόπους
Ὁ τιμοθέου χάρων χολάζειν μ' οὐκ ἐᾷ
καλεῖ δὲ μοῖρα νύχιος ἧς κλύειν χρεών
Τοῦ πολύποδός μοι ῥ κατάλοιπον ἀπόδοτε:
φιλόξενος ποθ' ὡς λέγουσ' ὁ κυθήριος
Ὅπως κατα πίνῳ φησὶν ὅ, τι πλεῖσον χρόνον,
νης δὲ ὁ κύων ὠμὸν πολύποδα κατα φατὼν ἐπὶ θερμίνης αὐτῷ τῆς γαστρὸς ἀπέθανε. σαυλὸς δὲ τοῦ φιλοξένου καὶ ὁ παρασαυλος σὺν παιφιος λέγων φησί.

Ἦσαν ἦν αἴτνης ἐς μέσον λιθάτων σκοπόν.

Κλῆς ὁ κωμικὸς σὺν δήλῳ διηγούμενος τοὺς παρὰ ἀρπάλῳ σωρεσθέντας γράφει δὲ οὕτως.

Δημοσθένης τάλαντα πεντήκοντ' ἔχει,
καὶ μητροκλῆς εἴληφε χρυσίον πολὺ
Εἴληφε καὶ δήμων τε καὶ καλλισθένης
Οὗτ' ἐν λόγοισι λεπτὸς ὑπερείδης ἔχει
Ὀψοφάγος γὰρ ὥς τε τοὺς λαρύγγας εἶναι σύρους.
Τὸν γ' ἰχθυόῤῥοον ποταμὸν ὑπερείδην πέρα.
κόμποις παφλάζων ἀπίοις πυκνώμασι
Μισθωτὸς ἄρδην πολλὰ τῶν δεδωκότων. φιλέταιρος δ' ἐν ἀσκληπιῷ ἐν ὑπερείδην πρὸς τὸ ὀψοφαγεῖν καὶ κυβεύειν αὐτὸν φησι. καθάπερ καὶ καλλίαν ἐν ῥήτορα ξενοκλείδης ἐν φιλυρεπίλῃ

Ἄλλον δὲ ἰχθῦν μεγέθει πίσωνόν τινα
λεὸς σῖον ὀψοφάγων καὶ λίχνων ἀνδρῶν ἀγάπημα. φορῶ κατ' ὤμων τινὰ τῷ δ' ἐρεπτῷ πλὴ σκυθρασίαν. πότερον χλωρῷ τεμάχει βρέξασ' ἢ τῆς ἀχρίασ' ἅλμης λιάσμασι σῶμα λιπάνασ' πυρὶ παμφλέκτῳ παρασῶσω ἔφατίς. ὡς ἅλμη θερμῇ σὺν φάγοι γ' ἐφθὸν ἀνὴρ μοχλίων φίλαυλος βοᾶ δ' ὄνειδος ἴδιον ὦ καλαίδη σὺ μὲν ἀμφὶ σῦκα κἀμφὶ ταρίχῃ ἀχάλκη τῷ δ' ἐν ἅλμη παρεόντος οὐ χύτρα εἰσιὼν ὅφον τὰ μὲν σῦκα ὡς αὖ συνθφαίτην λοιδορῶν τὰ δὲ ταρίχη μή ποτε καὶ ὡς ἀκροποιοῦντος καὶ ὁ ὄρμισσος δέ φησιν ἐν τετάρτῳ σαυλὸν τῶν ἰσοκράτους μαθητῶν ἑωθινὸν ἔσυζυν ποιεῖσθαι νῶ τοὺς σαυλοπάντας ἐν τοῖς ἰχθύσιν. τίμαιος δ' ὁ ταυρομενίτης, καὶ ἀριστοτέλην ἦν φιλόσοφον ὀψοφάγον φησὶ γεγονέναι, καὶ μάγειρον δ' ὁσοφιστὴς ὀψοφάγος ἦν, δηλοῖ δὲ ἐν τῷ ἀντιφάνης ἐν κιθαρῳδῷ οὗ ἡ ἀρχὴ

Οὐ ψεύδος οὐδὲ φησὶν ὀφθαλμὸν ὤρυπέ τις
Ἀναξίλαος δ' ἐν μονοτρόπῳ τὸ κεφαλῆς κατεσθίοντα ἦν κρανίον
Ὑπερβολῆς γαστριμαργίας δ' καὶ ἁρπάζειν ἐσθίοντα, καὶ ταῦτα κρανίον κεφαλῆς. εἰ

μὴ ἄρα οἱ τοδὶ αὐτὰ ἰχθύδια ἴσασιν ὀψοφάγοις χρήσιμον ὂν κεφαλῆς· κρανίῳ ὃ πάρεστι τῆς ἀρχεφάτου λιχνείας ἐμφανίσαι ἡμῖν· ἀτιφάνης δ' ἐν τοῖς πλουσίοις καταλογον ποιεῖται ὀψοφάγων ἐν τούτοις

Εὔθυνος δ' Ἔχω σανδάλιον καὶ σφραγῖδα καὶ μεμνεισμένος
Ἐλοπίζετο τῶν πραγμάτων οὐκοδ' ὅτι
Ἄνδρες παλαιοὶ ὀψοφάγοι τοῖοί τινες
Ὁρῶντες ἰχθύδιον ἐπὶ τῷ πράγματι
Κύκλους δὲ σωαγείροντες ἔλεγον τάδε
Τῆς μὲν θαλάττης αὖ τι ποιεῖσθαί τινας
Ὄψου δὲ μηδὲν εἰς πόλιν μὴ δεῦρο
Νόμῳ καταικλεῖσαι· ἔνθα παρακομπὴν ποιεῖν
Τοὺς ἁλιέας καὶ διοικίσαι νὴ Δία
Καὶ δημοτικόν γε τοῦτο δρᾶν τοιαῦτα φλῶν
Γάμοι δ' ἐκεῖνοι καὶ ποτοὶ νεανικοὶ ἦσαν· Ὀψοφάνης δὲ σὺ μούσαις
Φοινικίδης δ' ὡς εἶδεν ὃ πόλιν νεῶν μεστὴν ζέουσαν λοπάδας νηρέων τέκνων
Ἐπίσχε τὴν ὀργὴν χεῖρας ἠρεθισμένας
Τίς ἐκ μέσου τὰ θρύμματ' ἰχθύος ἁρπάσει
Ἵππων πρὸς ἡμᾶς καὶ τάχ' ἅδην μεταλάβοι.

Τίς φησιν εἶναι ἰχθὺς ἐκ κοινοῦ φυγεῖν
Γοῦ κόρυδος ἢ Φυρόμαχος ἢ κίλου εἶα
Τῆς αὐτῆς ἰδέας καὶ μελανίθιος ἦν ὁ τ' ὀραιωδί-

ας ποιητὴς ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα· κωμῳδοῦσι δ' αὐτὴν ὡδὶ ὀψοφαγίᾳ λεύκων σὺ φρέατος ἀριστοφάνης σὺ ἐρίνη Φρεκράτης σὺ πετάλη· σὺ δὲ τοῖς ἰχθύσιν ἀρχαῖος τῷ δράματι ὡς ὀψοφάγον δόσας παρασὶ δώσει τοῖς ἰχθύσιν αὐλιζομένοις· ἀλλὰ μὴν καὶ ἀρίστιππος ὁ σωκρατικὸς ὀψοφάγος ἦν ὅς τις καὶ ὑ- πὸ πλάτωνος ποτε ὀνειδιζόμενος ὡδὶ τῇ ὀψοφαγίᾳ ὡς φησι σωτίων καὶ ἡγήσανδρος γράφει δὲ οὕ- τως ὁ δελφός· ἀρίστιππος πλάτωνος ἐπιπλήσαντος αὐτῷ διότι πολλοὺς ἰχθῦς ἠγόρασε δυοῖν ὀβο- λοῖν ἔφησεν ἐωνῆσθαι· ζῶν δὲ πλάτωνος ἐπόνησε ὅτι καὶ αὐτὸς αὖ ἠγόρασα ποσούτου, ὁρᾶς οὖν εἶπεν ὦ πλάτων ὅτι οὐκ ἐτὼ ὀψοφάγος, ἀλλὰ σὺ φιλάργυρος· ἀτιφάνης δὲ σὺ αὐλητρίδι ἢ διδύμαις φοινικί- δην τινὰ ἐπ' ὀψοφαγίᾳ κωμῳδῶν φησιν,

ὃ μελάγκωος ἐπολέμησεν ἔτη δέκα τοῖς ξρωσὶ δεῦρ' ἀφικόμην καλῶ πειθὼ ἐκ τοῦ προσώπου χρυσοῦν πόρναν καὶ ἰχθῦς ἠγόρασεν, εἰς ἀσέλγειαν καὶ ὀψοφαγίαν λοιδορῶν· διο κλῆς δὲ ὀψοφάγος· ὡς φησιν ἡγήσανδρος πυθομένου τινὸς αὐτοῦ, πότερος χρηστότερος ἰχθὺς γόγγρος ἢ λάβραξ, ὁ μὲν ἐφθὸς ἔφη ὁ δὲ ὀπτός· ὀψοφάγος δ' ἦν καὶ λεοντεὺς ὁ ἀρίστου ξρωσὸς ἀθηναίωνος μὲν μαθητὴς, οἰκέτας δὲ γενόμενος ἰόβα· τοῦ μαυρουσίων βασιλέως ὡς φησιν ἀμαράντος ἐν τοῖς τοδὶ σκωπτῆς γεγραφέναι φάσκων εἰς αὐτὸν τόδε ἦν ἐπίγραμμα ἦν ἰόβαν ὅτε κακῶς πλὴν ὑφιπύλην ὑπεκείνατο.

Μὴ μελεοντῆος ξραγικοῦ κιναρήφαγον ἦχος
Ἦ μὶν γάρ ποτ' ἐτὼ βάκχῳ φίλος· οὐδέ τινων δὴ
Νῶν δέ με χυτρόποδες κδράμοι· καὶ τήγανα ξηρὸ

Χθύασιν ὑφιπύλης ἐς κακὴν ἵππερ ὅρα.
Γῆρων χρυσοβόλοις οὔασιν ἡγήσατο.*
Χώρησαν φωνῆς γαστρὶ χαριζόμενοι.

Φόρυσκον δέ φησιν ἡγήσανδρος ὃν ἰχθυοφάγον οἱ δωδεκάται ὅσον ἤθελεν ἀφελεῖν τὸ ἰχθύος, ἀλ- λ' ἀκολουθήσαντος αὐτῷ πλείονος ἐπεῖν· τὰ δ' ἀπιτείνον τ' αὐτὸ πρεμνὰ πόλυται καὶ ὅλον φυ ἰχθῦν ἀσκλῶσαι βίων δὲ προαιρήσαντός τινος τὰ ἐπάνω τοῦ ἰχθύος γρέψασ' καὶ αὐτὸς καὶ δαψι- λῶς φαγὼν, ἐπεῖπεν· ἐνὼ δὲ τὰ π' ἀτὸ ὀβελιαργάζετο· θεόκριτος δ' ὁ χῖος τελευτησάσης τῆς γυναι- κὸς διοκλεῖ τῷ ὀψοφάγῳ ἐπειδὴ ποιῶν αὐτῇ δ' περίλειπνον πάλιν ὠψοφάγει κλαίων ἅμα, παῦ- σαί φησι κλαίων ὦ πόπυρε οὐδὲν γὰρ πλέον ὀψοφαγῶν ποιήσεις· τοῦ δ' αὐτοῦ καὶ ἐν ἀγρῷ καταβε- βρωκότος εἰς ὀψοφαγίαν, ἐπειδὴ θερμόν ποτε καταβροχθίσας ἰχθῦν ἔφησε ἐν οὐρανὸν κατακεκαῦ- σθαι, λοιπὸν ἔφησέν ὅστις ὁ θεόκριτος σοι καὶ πῶ θάλασσαν ἐκ πιεῖν καὶ ἔσπ τεῖα τὰ μέγιστα ἀφανι- κῶς· γῆν καὶ θάλασσαν καὶ οὐρανόν· κλέαρχος δὲ ἐν τοῖς τοδὶ βίων φίλιχθύν τινα ἀναγράφων φη- σὶν οὕτως· πέγων ὁ παλαιὸς αὐλητὰς, χάρμου τοῦ αὐλητοῦ τελευτήσαντος ἰὼ δὶ φίλιχθυς, ἀπο- πυείλασ' ὡδὶ τοῦ μνήματος ἀνήγειρεν αὐτῷ· καὶ ἄλεξις δ' ὁ ποιητὴς ἰὼ ὀψοφάγος ὡς ὁ σαμιὸς φη- σι λυγκεὺς καὶ σκωπτόμενος ὑπό τινων, σπερμολόγων εἰς ὀψοφαγίαν, ὁρμένων τὲ ἐκείνων τί αὖ ἤ- διστα φάγοι ὁ ἄλεξις σπερμολόγους ἔφη πεφρυγμένους· νόθιππον δὲ τὸν ξραγῳδιοποιὸν ὃν ὁρμιπ- πος ἐν ταῖς μοίραις φησὶν, εἰ δ' ἰὼ τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων τῶν νῦν τοιόνδε μάχεσθαι καὶ βατὶς αὐτῶν ἡγεῖτ' ὀπτὴ μεγάλη καὶ πολυρρὲν ὕειον, ζῶντας μὲν ἅρ' ἄλλους οἰκουρεῖν χρὴ πέμπειν δὲ νόθιππον ἑκόν- τα, εἷς γὰρ μόνος ὢν κατεβρόχθισεν αὖ πῶ πελοπόννησον ἅπασαν· ὅτι δὲ οὗτος ἰὼ ὁ ποιητὴς, σα- φῶς παρείσηται πτελεκλείδης ἐν ἡσιόδοις· μωνίσκος ὁ ξραγικὸς ὑποκριτὴς κωμῳδεῖται ἰὼ πολύ- πους ἐν σύρφακι ὡς ὀψοφάγος οὕτως,

Ὅδι μὲν ἀκριβάσιος ὀρφὼς ὄδι σοι
ταῦθ' ὡς φίλος μωνίσκος ἔσει θ' ὁ χαλκιδλίς, καλῶς λέγεις· καὶ λάμπουνα δὲ ἦν μαίτην ὠδὶ
τοῖς ὁμοίοις κωμῳδοῦσι· καλλίαν πιδήτας· καὶ λύσιππος βάκχας· κρατῖνος δ' ἐν ὀρταπέτησιν

ἐπῶν τοδὶ

εἰπὼν ὡδὶ αὐτῦ λάμπωνα τὸν οὐ βροτῶν ψῆφος λιώσαται Φλεγυραλέπνου φίλων ἀπειρκῖν, ἐπιφορέα νεῶ. καὶ δὶς ὀρυγχάνει. βρύκει γαρ. ἅπαν τὸ παρὸν τεῖχος δι' ἡῶν μάχοιτο. ἡ δύλος δὲ ἐπιγράμμασι τὸ ὀψοφάγους καταλέπων Φαίδωνος μὲν ἕνος τὸ τούτοις μέμνηται Φαίδων δὲ Φυκεὰ αὐτοῖς καὶ Χοιρὰς ὁ ψάλτης. ἔστι γὰρ ὀψοφάγος. ἄγιδος δὲ τὸ τούτοις

Ἐφθὸς ὁ κάλλιχθυς νεῶ ἔμβαλε πλὼ Καλανάξαν. Ἔλθη μὴ πρωτεὺς ἆγις ὁ τῶν λοπάδων
Γίνεθ' ὕδωρ κὴ πῦρ. καὶ ὁ βούλεται ἀλλ' ἀπόκλεον Ἢ ξεῖ' ἀνιαῦται μεταπλαθεὶς τυχὸν ὡς ζόλις
χρυσορόης ὠδὶ πλὼ δ' ἀκρεισίου λοπάδα. καὶ γυναῖκα δέ τινα κλεῶ ἧς ζῆς ὁμοίοις σκώπτων φη
ὀψοφαγεῖ κλεινὼ καταμυομένην δὲ θελήσῃ σ' ἔαθεμον ἢ σραγχμῆς ὄσιν ὁ γόγρος ἅπας (σὶν
θεσμὸν ὃν ἢ ζώνην ἢ σεώπιον ἤ τι ζοιοῦτον Σύσημον φ δ' ὁρᾶν μὴ μόνον οὐ λέγομεν
ἢ μετέρη σὺ μέλισσι λιθὰ μεθ' ἁπάντα πάλαιπα οὐ χορτοῦς γόγγροι δ' οἱ μέλεοι λοπάδι

Λεισόδημος δ' ὁ τοῖς γελοίοις ἀχρεμνημονεύμασιν εὐφραίνων φησὶ τὸν ὀψοφάγον ἀκούσαντα ὅτι ἄλλος ἰχθυοφάγος ἀπέθανε θερμὸν ἰχθύος τέμαχος καταπιὼν ἀπεφώνησεν ἰδρόσυλος ὁ βαίακτος. κίνδων ὁ ὀψοφάγος, καὶ δημύλος ὀψοφάγος δὲ καὶ οὗτος, γλαύκου παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενὸς, ὁ μὲν τὸν ὀφθαλμὸν κατελάβετο, καὶ ὁ δημύλος ὠδὶ τὸν ἐκείνου ὀφθαλμὸν ἐπιβαλὼν, ἐβιάζετο φωνῶν ἄφες κἀφήσω. τὸν δὲ λέπυρον δέ ποτε καλῆς λοπάδος ὄψου παρατεθείσης, ὁ δημύλος οὐκ ἔχων ὅπως αὐτὸν μόνος καταφάγοι, σὲ πῦσεν εἰς αὐτήν. ξήνων δ' ὁ κιτιεὺς ὁ τῆς σοᾶς κτίσης πρὸς τὸν ὀψοφάγον ὡς σωέζη ὠδὶ πολέονα χρόνον καθά φησιν ἀντίγονος ὁ καρύστιος τὸ τῷ ζήνωνος βίῳ, μεγάλου τινὸς κατὰ τύχην ἰχθύος παρατεθέντος, ἄλλου δ' οὐδενὸς παρεσκευασμένου, λαβὼν ὅλον ὁ ζιλὼν ἀπὸ τοῦ πινάκος ὅιος ἦν καταθίεν. τοῦ δ' ἐμβλέψαντος αὐτῷ, τί οἶω ἔφη τοὺς συζῶντάς σοι οἴει πάσχειν εἰ σὺ μίαν ἡμέραν μὴ δεδώκησαι σεγκεῖν ὀψοφαγίαν. ἴσσος δέ φησι χρεῖλον τὸν ποιητὴν παρ' ἀρχελάου τίσασθαι μᾶς ἐφ' ἡμέρᾳ λαμβάνον τα ταῦτα καταναλίσκειν εἰς ὀψοφαγίαν γενόμενον ὀψοφάγον οὐκ ἀγνοῶ δὲ καὶ τοὺς ἰχθυοφάγους παῖδας, ὧν κλέαρχος μνημονεύει τὸ τῷ ὡδὶ θινῶν. φάσκων ψαμμίχον τὸν αἰγυπτίων βασιλέα παῖδας θρέψαι ἰχθυοφάγους τὰς πηγὰς τοῦ νείλου βουλόμενον εὑρεῖν καὶ ἄλλους δὲ ἀλίψους ἀσκῆσαι τοὺς ὀρθυγησομένους τὰς τὸ λιβύης ψάμμους. ὧν ὀλίγοι, διεσώθησαν. οἷδα δὲ καὶ τοὺς ὡδὶ μόσυνον τῆς θράκης, βοῦς οἱ ἰχθῦς ἐθίουσι παραβαλλομένους αὐχῆς εἰς τὰς φάτνας. φοινικίδης δὲ τοὺς ἰχθῦς παραλειθεὶς τοῖς τὰς συμβολὰς διδοῦσι πλὼ μὲν θάλασσαν ἔλεγε κοινὴν εἶναι τοὺς δ' ἐν αὐτῇ ἰχθῦς τῶν ὠνησαμένων. εἴρηται δὲ καὶ ὁ ὀψοφάγος ὡς ἔτοροι καὶ τὸ ὀψοφαγεῖν ἀρίσοφάνης ἀνεφέλαις δὶ αὐτοῦ ὀψοφαγεῖν οὐδὲ κιχλάζειν. κηφισόδωρος ὑπὸ δ' ὀψοφάγος οὐ δ' ἀδολέσχης. μάχων ἐπιστολῆ.

ὀψοφάγος ἐμὶ θεῶρ δ' ὅτι τ' τέχνης Θεμέλιος ἡμῖν προσσεπυθέσθαι τι δεῖ
τὸν μὴ τὰ παρατεθέντα λυμαινούμενον Γεφρον λικὼς αὐτῷ γὰρ οὐκ ἔσται κακὸς
ἔπειτ' ἐπὰν ἡ καθαρὰ τἀθικτήρια Οὐκ ἂν διαμάρτοις ἔφη καί γε οὐ πυκνεῖ
ἄλας οὐκ ἔχει προσένεικ' ἐπιλῆταί τινος Γάλιν τὸ γένος συμμιερίαν ὡς ἁρμόσει
ὥσπερ λύραν ἐπιτεῖναί γ' ὡς ἡδὺς εἶ Εἰθ' ὁπόταν ἴδῃ πάντα συμφωνεῖν δοκεῖ
εἶσαγε δὴ παισὶν νικολαΐδαισι μυκωνίοις. Γρὸς τούτοις τοῖς ὀψοφάγοις ἄνδρες ἑταῖροι δίδασκε μὴ

ἓν παρ' ἡλείοις λιμώμενον ὀψοφάγον ἀπόλλωνα. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ πολέμων τὸ τῇ πρὸς ἄτταλον ἐπιστολῇ δίδασκε δὲ καὶ πλὼ ὠδὶ στάτιλλον γραφὴν ἀνακειμένην τὸ τῷ τῆσ' ἀλφειώσας αὐτέμιδος ἱερῷ. κλεάνθους δ' ὅτι τοῦ κορινθίου τὸ ἢ ποσειδῶν περίηται ξύννον τῷ δὶ' προσφόρων ὠλίνον λικὼς ἰσορεῖ δημήτειος τὸ ὀγδόῃ τοῦ ῥωϊκοῦ διακόσμου. καὶ τοσαῦτα μὲν ἔφη ὁ δημόκειτος καὶ αὐτὸς ὑμῖν προσσωνήσας οὐκ ὀψοφαγήσων παρῆλθον διὰ τὸν παῖνα ἀρῖστον οὐλπιανὸν, ὃς διὰ τὰ σύρων πάντεια,

καὶ ἡμᾶς τῶν ἰχθύων ἀπεστέρησεν ἔτ' ὀξ ὀρεσσάων παρεισφόρων. καί τοι γε αὐτίπατρος ὁ ταρσεὺς ὁ ἀπὸ τῆς σοᾶς τὸν ἀπάρτῳ ὡδὶ διεσπουδαιμονίαν. λέγεσθαί φησι πρός τινων ὅτι γάλλος ἡ τῶν σύρων βασίλισσα οὕτως ἦν ὀψοφάγος, ὥς τε κηρύξαι ἀτταγᾶλλος μιᾶσαι, ἰχθῦν ἐσθίειν. ὑπ' ἀγοίας δὲ τοὺς πολλοὺς αὐτῷ μὲν ἀτταγᾶτιν ὀνομάζειν ἰχθύων δὲ ἀπέχεσθαι. μνασέας δὲ τὸ διὰ τοῦ ῥῶ ὡδὶ ἀσίας φησὶν οὕτως. ἐμοὶ μὲν ἡ ἀτταγᾶτις δοκεῖ χαλεπὴ βασίλισσα γεγονέναι καὶ τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπισταμένη κρίνειν, ὥς τε καὶ ἀχρονομίσαι αὐτῆς ἰχθῦν μὴ ἐσθίειν ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἀναφέρειν διὰ τὸ ἀρέσαι αὐτῇ τὸ βρῶμα, καὶ διὰ τόδε νόμιμόν ὅτι διαμένειν ἐπὰν δύξωνται τῇ θεῷ. ἰχθῦς ἀργυροῦς ἢ χρυσοῦς ἀναθεῖναι. τοῦν δὲ ἱερεῖς πᾶσαν ἡμέραν τῇ θεῷ ἀληθινοὺς ἰχθῦς ὠδὶ πλὼ ῥάπιζαν ὀψοπινοσαμένους παρατιθέναι ἐφθούς τε ὁμοίως καὶ ὀπτούς. οὓς δὴ αὐτοὶ καταναλίσκουσιν οἱ τῆς θεοῦ ἱερεῖς. καὶ μικρὸν προσελθὼν, πάλιν φησίν. ἡ δέ γε ἀταργάτις ὥσπερ ξάνθος λέγει ὁ λυδὸς, ἀπὸ μέρους τοῦ λυθροῦ ἁλοῦσα καὶ πεπονθυῖα μετὰ ἰχθύος τοῦ ὑροῦ τὸ τῇ ὡδὶ ἀσκάλωνα λίμνῃ. διὰ πλὼ ὕβριν καὶ ἀπὸ τῶν ἰχθύων καὶ πεβρώθη. τάχα δὲ καὶ ὑμεῖς ἄνδρες φίλοι ἑκόντες παρελίπετε ὡς ἱερόν τινα ἰχθῦν ὄν παρέφιπτω τῷ κωμωδιοποιῷ. ὃν φησι τῷ γηρυόνῃ συνάζεσθαι ἀπὸ τῷ ὁμωνύμῳ δράματι. διὰ τοῦτο τοῦτο δ' ὁπόταν νάσται χώρας ἰχθῦν ἀνέλωσιν (λέγων.

οὐκ ἄμβριον, τῆς ὡδὶ κλύσου δ' ἁλίας κρήτης μείζω

ὀψοφάγοι. σφαινίσκα βύζάπελα. σφαινικοῦ ἀποφθέγματα.

μεγάθει, λοπάς ἐς αὐτῶ λιωατὴ τούτους χωρεῖν ἑκατὸν καὶ τοξοικους
εἶναι ταύτη ἐς ἰλοὺς, λυκίους μυγδονιώτας
κρανακοὺς. παφίους, τούτους δ' ὕλην κόπτειν ὁπόταν βασιλὶς ἔλθη τὴν μέγαν ἰχθῦν
καὶ προσάγοντας καθῆσον πόλεως ἔσηκον ὄρος τοὺς δ' ὑφ' καίειν.
λίμνην δ' ἐπάγειν ὕδατος μεστὴν εἰς πλὴν ἅλμην τοὺς δ' ἅλας αὐτῶ.
ζεύγη προσάγειν μηνῶν ὀκτῶ συνεχῶς ἑκατόν.
γρίπλεῖν δ' ὠδὶ τοῖς ἄμμεσιν αἴω πέντε κέλητας.
γναπτασκάλμους τοξιαγγέλλειν τὲ κοὐχ ὑποκαίειν.

λυκέων πρυτάνεις ψυχρὸν τουτὶ παύου φυσῶν. μακεδῶν ἄρχων σβεννυκέλτου μὴ προσκλύσης.
οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τὰ αὐτὰ ταῦτα εἴρηκεν ὁ ἔφιππος ἡμῶν πλατεῖ τῷ στόματι σὺ δ' ἐκείνοις
ὑπὸ τάκτου. τοιαῦθ' ὕβλῶν διατρυπᾶ καὶ ζῆθαυμαζόμενος μετὰ μειρακίων οὐ γνώσιμων ψήφων ἀ
ειθμοὺς, σιμοὺς, σιμοὺς χλανί δ' ἕλκων, εἰς τίνα δὲ ταῦτ' ἀκροτεινόμενος ὁ ἔφιππος εἴρηκεν ὥρασθαι ζητεῖν
καλὲ οὐλπιανὲ καὶ διδάσκειν ἡμᾶς. καὶ τῶν ἐρημιῶν τούτων ἐτίσαι φελλόν τε καὶ δυσβύρετον
ἑ παναλίσκλαξε καὶ σαφῶς ἐκμαθανε. σχολὴ δὲ σκλέων ἢ θέλω πάρεστί μοι κατὰ φὴ αἰ-
σχύλον προμηθέα καὶ ὁ κωδύλλος ἀπεβόκος, καὶ τὶν' αὖ τῶν μεγάλων οὗτος οὐκ ἰχθύων ἀλλὰ ζητήσεων ἐ-
πὶ νοῶ λάβοι, ὃς τὰς ἀκανθας ἀεὶ ἐκλέγει ἔφιππος τε καὶ ἀθερινῶν καὶ ἔτι βύπων ἀτυχέστερον ὄστιν ἰ-
χθύδιον. τὰ μεγάλα τεμάχη παρακεμπόμενος. καθάπερ γοὖν ἐν ταῖς γυναικαῖς βύωχίαις
φησὶν σὺ ἰξίωνι βύβουλος λάμυλων παρόντων ἐθίου σ' ἐνήσετε.
λίνθα καὶ σέλινα καὶ φλυαρίας καὶ καρδαμέσκυασμοῦ οὕτω μοι δοκεῖ.
καὶ ὁ λεβηδοχάρων οὐλπιανὸς κατὰ φὴν ἐμὸν μεγαλοπολίτην κερκιδᾶ μηδὲν μὴν ἐθίδιον τῶν αὐτοῦ προ-
σηκόντων τηρεῖν δὲ τοὺς ἐθίοντας εἰ παρείδον ἢ ἄκανθαν ἢ τῶν φαγανῶν τί, ἢ χονδρώδες τῶν παρατιθέ-
των ἀεὶ δ' ὠδὶ νοῶ καλλόμενος τὰ τοῦ καλοῦ καὶ λαμπροῦ αἰσχύλου ὃς τὰς αὐτοῦ φαιδρολίας τεμάχη εἶ
ναι ἔλεγε τῶν ὁμήρου μεγάλων λεήτρων. φιλόσοφος δὲ ἦν τῶν πάνυ ὁ αἰσχύλος ὃς καὶ ἡττηθεὶς ἀλίκως πο
τὲ ὡς θεόφρασος ἢ χαμαιλέων σὺν τῷ ποδὶ κόδωνᾶς εἴρηκεν, ἔφη χρόνῳ τὰς φαιδρολίας ἀναπτεῖσαι, εἰδὼς
ὅτι κωμεῖται πλὴν προσήκουσαν τιμήν. φθὰν δὲ καὶ εἰδέναι λιώπαται ἅπερ εἰπὶ σφατόνικος ὁ νικαρισεὺς
εἰς πρόπιν ἦν ῥάδιον νικαρωδόν. κλέαρχος γοὖν σὺν τοῖς ποδὶ παροιμιῶν φησιν ὡς ὁ σφατόνικος θεασά-
μενος ἐν πρόπιν ὄντα τῷ μὴ μεγέθει μέγαν, τῇδε τέχνῃ κακὸν κἠλαπίονα τ' σώματος ἐπέρωπον τῶν αὐ
τὸν ἦν θεῖός τίς ὄστιν. εἶπεν, οὐλὲς κακὸς μέγας ἰχθῦς αἰνιασόμενος ὅτι πρῶτον μὲν οὐλὲς ὄστιν, εἶθ' ὅτι κακὸς,
καὶ πρὸς τούτοις μέγας μὲν, ἰχθῦς δὲ διὰ πλὴν ἀφωνίαν. θεόφραστος δ' σὺν τῷ ποδὶ γελοίου λεχθῆναι μέν
φησι πλὴν παροιμίαν ἀφ' τοῦ σφατονίκου ἀλλ' εἰς σιμύλαν ἐν ὑποκειπλὴν, διελόντος πλὴν παροιμίαν, μέ-
γας οὐλὲς σα πρὸς ἰχθῦς. ἀριστοτέλης σὺν τῇ ναξίων πολιτείᾳ ποδὶ τῆς παροιμίας οὕτως γράφει. τῶν
παρὰ ναξίοις δυπόρων. οἱ μὲν πολλοὶ φ' ἅσυ φοῖτων, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. σὺν οἷς δή τι-
νι τῶν κωμητῶν ἦν ὄνομα ἦν λησάδας τελεγόρας ὤκει, πλούσιός τε σφόδρα καὶ δυσκωμῶν, καὶ τιμώ-
μενος παρὰ τῷ δήμῳ. τοῖς πᾶλλοις ἅπασι καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν πεμπομένοις καὶ ὅτε καταβαίτης ἐκ τ'
πόλεως δυσωνοῦν τό τι τῶν πωλουμένων ἔθος ἦν τοῖς πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον αὐ πρείλοιντο τελεσα
γόρᾳ δοῦναι, ἢ τοσοῦτον ἀποδόσθαι. νεανίσκοι οὖν τινες ὠνούμενοι μέγαν ἰχθῦν ἐπόντος τοῦ ἁλιέως τὰ αὐ
τὰ λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν, ὑποπόντες ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. ξενισθέντος δὲ τοῦ τελεσαγόρου
φιλοφρόνως αὐτοὺς οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν καὶ δύο θυγατέρα. αὖθ' ὠδὶ γάμους, ἐφ' οἷς ἀγα
νακτήσαντες οἱ ναξίοι, καὶ τὰ ὅπλα ἀναλαβόντες ἐπῆλθον τοῖς νεανίσκοις, καὶ μέγιστα τότε στάσις ἐγένε-
το προσαποστος τῶν ναξίων λυγδάμιδος ὃς ἀφ' ταύτης τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς παρ'
δος. οὐκ ἄκαιρον δὲ εἶναι νομίζω εἰπεῖν, ἐπεὶ αὐτὸς ἐπεισήπαρ ἐμνήσθην τοῦ κιθαριστοῦ σφαδνίκου λέ
ξαι τί ποδὶ τῆς βυτοχίας αὐτοῦ τῶν ἀφροδισίων διδάσκων γὰρ κιθαριστὰς ἐπεισὴ σὺν τῷ διδασκαλείῳ
εἶχεν σὺνεκα μὲν ἐκόνας τῶν μουσῶν, τοῦ δὲ ἀπόλλωνος μίαν. μαθητὰς δὲ δύο, πυθανομένου τινὸς πόσους
ἔχοι μαθητὰς ἔφη σωὶ τοῖς θεοῖς δώδεκα. εἰς μύλαστα δὲ ἐπισήμους, καὶ κατιδὼν ναοὺς μὴ πολλοὺς ἀν
θρώπους δὲ ὀλίγους. σὰς σὺν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἔφη ἀκούετε ναοί. μάχων δὲ αὐτοῦ ἀναγράφῃ τάδε ἀφ' μνημονεύ
ματα. σφατόνικος ἀπεδήμησεν εἰς πέλλαν ποτὲ ὡς παρὰ πλείονων ἐμπροσθεν τοῦτ' ἀκκηθὼς ὡς πωλιω-
νικοὺς ἐώθειν ἡ θόλις ποιεῖν σὺν τῷ βαλανείῳ. κατὰ μαθὼν σὺν πλείονας γυμναζομένους τῶν μειρακίων πα
ρὰ φ πῦρ κομψῶς τό, τε χρῶμα καὶ φ σῶμα κνικώντας διαμαρτάνειν ἔφασκε τοὺς ἐρικῶντας αὐτῷ, κα
τὰ μαθὼν δ' ἵνα ἔχῃ πάλιν τῆς κοιλίας φν πωλῆν ἔχοντα διπλασίονα, καθήμενος φησὶν σὺθα δ' οὗ
τος φαίνεται τὰ ἱμάτια τῶν εἰσιόντων λαμβάνων τηρεῖν ἅμα καὶ τὰς πωλιῶνας δύθεως ἵνα μὴ δ' ἡ-
πισῶ τοῖς σὺδοι ἡ σενοχωρία. φάλτης κακὸς σφατόνικος ἐτῶν ποτὲ ἐπλείκνυ τ' αὐτῷ ποδὶ τέχνης
παρὰ φν πόντον, οὔσης δὲ λαμπρᾶς καὶ φιλοτίμου τῆς δοχῆς φαλλόμενος σφατόνικος οὐκ ἔχων δ' ὅ-
τῳ διαλέξῃ θέτρῳ συγκατέθλα τὸ ποτήριον. ἤτησε μεῖζον καὶ κυάθους πολλοὺς λαβὼν τῷ θ' ἡ-
λίῳ τὴν κύλικα διέξασ' σωτόμως πιὼν ἐκόθευδε ταῦτ' ἐπιτρέψασ' τῇ τύχῃ ὠδὶ κῶμον ἐλθόν-

των δὲ

των δὲ τῷ ψάλτῃ πινδυ ἐτόξων κατὰ τύχην ὡς ἔοικε πινῶν γνωρίμων ἔξοινος ὁ σφατόνικος ἐγένετ᾽ εὐθέως προσπωθαζομένων δ᾽ ὅλῃ πολὺ πίνων ἀεὶ δεινὸν ἐμεθύσθη, σωτόμως ἀπεκείνατο ὁ γὰρ ἐπίβουλος καὶ εἰσαγὼς ψάλτης ἔφη ὡς βοῶ ἐὰν Φάτνῃ λειπίσας, ἀπέκτονα. Σφατόνικος εἰς ἄβδηρ᾽ ἀποδημήσας ποτὲ ἐὰν ἡνιόχονα ἐν πτόλει ὄντα, ὁρῶν ἕκαστον τῶν πολιτῶν κατ᾽ ἰδίαν κεκτημένον κύρυκα κηρύττοντά τε ἕκαστον αὐτῶν ὅτι θέλοι νουμηνίαν ᾠδόν τε ἐὰν τοὺς κύρυκας ἐν τῷ χωρίῳ ὄντας πολὺ πολεμίους κατὰ λόγον τῶν δημοτῶν ἐὰν ἄκρων ἐβάδιζε τῶν ἐναχων ἐν τῇ πόλει ᾠδὴν διδόρκως ἀτενὲς εἰς πὰν γῆν κάτω, πυνθανομένων δὲ τῶν ξένων αὐτοῦ, τίνος ἐστὶ πάθος ἐστὶ γενόμενος ἰχαπίνης περὶ τοὺς πόλας τοῦτ᾽ ἔστι τοῖς ὅλοις μὲν ἔρρωμαι ξένε καὶ τῶν κηλάκων πολὺ μᾶλλον ἐὰν δεῖπνον χρέχω, ἀτωνιῶ δὲ καὶ δέλοινα παντελῶς μή ποτ᾽ ἐπιβὰς κύρυκι ἐν πόδα ἀκαπορῷ.

λύλεῖν ᾠδὴ τοῖς ἱδρόσιν αὐλητοῦ κακοῦ μέλλοντος ὁ σφατόνικος δύφημεῖν με χρὴ ποείσαντες δύξόμεθα φησὶ τοῖς θεοῖς κλέων ἵν᾽ κιθαρῳδὸς ὃς ἐκαλεῖτο βοῦς, δεινῶς ἀπάδων τῇ λύρᾳ τε οὐ χρώμενος· τοῦτο δὲ ἀκούσας ὁ σφατόνικος εἰφ᾽ ὅτι ὄνος λύρας ἐλέγετο νῦν δὲ βοῦς λύρας. Σφατόνικος ὁ κιθαρῳδὸς ὡς βυζαντίδην ἔπλευσεν εἰς ὃν πόντον ὄντα βασιλέα πολλοῦ χρόνου δ᾽ ἤδη γεγονότος ἀποδρέχειν ἠβούλετο σφατόνικος εἰς πὰν ἑλλάδα ὡς δ᾽ αὖθ᾽ ὡς ἔοικεν οὐ προσῆκε. τοῦτ᾽ ἀποκεῖθηναί φησι τῷ βυζαντίδῃ. οὐ γὰρ διανοῦ φησὶν αὐτοῦ καταμένειν· ἐν τῇ κορίνθῳ παρεπιδήμησέν ποτε σφατόνικος ὁ κιθαρῳδὸς ἔτα γραίδιον ἐνέβλεπεν αὐτῷ οὐκ ἀφίσατ᾽ οὐδαμοῦ, καθ᾽ ὁ σφατόνικος πρὸς θεῶν μῆτερ φράσον τί ἔστ᾽ ὁ βούλῃ, καὶ τί μὲς βλέπεις ἀεὶ διπόρησά φησιν ἐὰν μήτηρ σου δέκα μῆνας ἔσχε καὶ ἐχρά τει τῆς κοιλίας· φόλις δ᾽ ἔχουσά σ᾽ ἡμέραν ἀλγεῖ μίαν· ἡνικαθέους εἰσοῦσα σιοθέα γυνὴ μετὰ παιδίσκης ἄβρας εἰς ἣν ποταμὸν, ἀπεφόρησε· κἄπα τῶν σικυωνίων ἀμυγδαλῆν ἐπιβᾶσα σωέτειχεν τύχης σφατόνικος εἶπεν οὐχ ὅμοιος ὁ φόφος ἀπὸ νύκτα τῆς φωνῆς δὲ ταύτης οὕνεκα ἐν τῷ πελάγει διέλυσε πῶ παρρησίαν· ἐπιλειχνυμένου πού ὡς ἔοικεν ἐν ἰφίσῳ ἀφυοῦς κιθαρῳδοῦ ἦν μαθητὴν τοῖς φίλοις παρὼν τύχην ὁ σφατόνικος τοῦτ᾽ ἔφη ὡς αὐτὸς αὐτῇ οὐκ ἰθαλλούσκιθα· κλέαρχος δὲ ἐν ὀλυνθῳ ᾠδεῖ φιλίσκῳ, σφατόνικός φησιν ὁ κιθαρισὴς ἀναπαύεσθαι μέλλων ἐκέλευεν ἀεὶ ἦν παίδα προσφορεῖν αὐτῷ πιεῖν· οὐχ ὅτι διψῶ φησιν· ἵνα δὲ μὴ διψήσω· ἐν δὲ βυζαντίῳ κιθαρῳδοῦ ἦν μὲν προοίμιον ἄσαντος οὖ, ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς ἀχρειογχάνοντος, ἀνέστας ἐκήρυξεν ὡς αὐ καταμενύσειν δ᾽ προοίμιον ἄσαντα κιθαρῳδὸν, λήψεται χιλίας δραχμάς· ἐρωτηθεὶς δ᾽ ὑπό τινος, τίνες εἰσὶν οἱ μοχθηρότατοι τῶν ἐν παμφυλίᾳ, φασὶ λίταί μὲν ἔφησε μοχθηροτάτους εἶναι· σιδήτας δὲ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ· πάλιν δ᾽ ἐρωτηθεὶς ὡς φησὶν ἡγήσανδρος πότερα βοιωτοὶ βαρβαρώτεροι τυγχάνουσιν ὄντες ἢ θετταλοὶ, ἡλείους ἔφησεν ἀνεσκέσας δέ ποτε καὶ ῥίπαιον ἐν τῇ διατειβῇ, ἐπέγραψε κατὰ τῶν κακῶς κιθαριζόντων· ἐρωτηθεὶς δὲ ὑπό τινος τίνα τῶν πλοίων ἀσφαλέστατά ἐστι, τὰ μακρὰ ἢ τὰ στρογγύλα, τὰ νεωλκημένα εἶπεν· ἐγὼ δὲ πλεῖν ποιούμενος ὡς οὐδεὶς ἐπισημαίνατο, καταλιπὼν ἐν θέατρον ἐξῆλθεν ἐκ πών· ὅπου ἐν ἀδέ πανον οὐ ποιεῖτε, πῶς ἔτ᾽ ἐλπίζω παρ᾽ ὑμῶν ἔρανον λήψεσθαι· γυμνικοὺς δὲ ἀτῶνας ἔφη διατιθέπωσαν ἠλεῖοι, ἱππικοὺς δὲ θυννικούς· ἀθηναῖοι δὲ σκινικούς· εἰδέ τις ζύπων πλημμελοίη, μαστιγώσεις ὥς φησι χαρικλῆς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἀσικοῦ ἀτῶνος. πτολεμαίου δὲ τοῦ βασιλέως περὶ κιθαριστικῆς πρὸς αὐτὸν διαλεγομένου φιλοτεκμόρτον ἕτερόν ἐστιν εἶπεν ὦ βασιλεῦ σκήπτρον ἕτερον δὲ πλῆκτρον ὥς φησι καπίτων ὁ ἐποφοιὸς ἐν τετάρτῳ τῶν πρὸς φιλόπαππον περὶ μιμημάτων· παρακληθεὶς δὲ ἀκοῦσαί ποτε κιθαρῳδοῦ μετὰ τὴν ἀκρόασιν ἔφη· τῷ δ᾽ ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ ἕτερον δ᾽ ἀπέδυσε καὶ ζῶν ὁ ἐπόνησε θεῖον, ἔφη κακῶς μὲν κιθαρίζειν ἔδωκεν ἄλλην δὲ καλῶς ἀπέδυσεν· δοκοῦ δέ ποτε καταπεσούσης καὶ ἀποκτεινάσης σύκα τῶν ποινῶν· ἄνδρες ἔφη δοκῶ εἰσὶ θεοὶ εἰ δὲ μή εἰσι δοκῶ εἰσι· ἀναγράφει δὲ καὶ ταῦτα μετὰ τὰ προειρημένα τοῦ σφατονίκου ἀπομνημονευμάτων οὕτως· σφατόνικος πρὸς τὸν χρυσογόνου παῖδα λέγοντα ὅτι πάντα αὐτῷ ὑπάρχει οἰκεῖα, αὐτὸς μὲν γὰρ ὀρχολάβος ἦν τῶν δὲ ὑῶν ὁ μὲν διδάξει ὁ δὲ αὐλήσει, προσδεῖ γε ἔφη ὁ σφατόνικος ἔτι ἐνὸς ὅτι πῶ ἑλλάδα πᾶσαν ᾠδεινοσεῖ ἀλλ᾽ οὐκ ἐν μιᾷ πόλει διαμένει. παρὰ τῶν μουσῶν ἔφη ἐλπίζειν τέλος τοὺς ἕλληνας πάντας παρ᾽ ὧν πράττεσθαι μισθὸν ἀμουσίαν. ἓν φάσγανα δὲ ἔφη αὐλεῖν οὐχ ἁρμονίαν ἀλλὰ ἓν κάλαμον. προσποιουμένου δὲ εἶναι φάσγανος αὐλητικοῦ καὶ ἔχειν φάσκοντος μεγαροῖ χορὸν, λυρεῖς ἔφη, ἐκεῖ μὲν γὰρ οὐκ ἔχεις ἀλλ᾽ ἔχει. μάλιστα δὲ θαυμάζειν ἔφη πῶ τοῦ σοφιστοῦ σατύρου μητρὸς, ὅτι ἐν οὐδεμίᾳ πόλις ἐγένετ᾽ εἰά τε δέκα ἡμέρας, ἐκείνη δέκα μῆνας ἤνεγκε. πυνθανόμενος δὲ σιλίῳ ἐπιδημοῦντι αὐτὸν ἐν τοῖς ἰλιείοις, ἀεὶ ἔφησεν ἰλίῳ κατὰ μιννακοῦ δὲ αὐτῷ ᾠδεῖ μουσικῆς διαμφισβητοῦντος οὐ προσέχειν αὐτῷ ἔφη ὅτι ἀνώτερον τοῦ σφυροῦ λέγει. ἓν δὲ φαῦλον ἰατρὸν ἀπανθρωπερίζειν ἔφη ποιεῖν εἰς ἅδου τοὺς περχπυομένους· ἀπαντήσας δέ τινι τῶν γνωρίμων, ὡς ἴδεν ἐαυτογλυφικὰ τὰ ὑποδήματα κακῶς σωκχθέθη ὡς πράττοντι κακῶς νομίζων, οὐκ ἂν οὕτως ἐαυτογλύφαι κακῶς εἰ μὴ αὐτὸς ἐαυτόγλυσεν· ἐν πεχοῦλε δὲ τῆς μιλήτου μεγάλων οἰκοιώτων, ὡς ἑώρα πάντας τοὺς πάφους, ξενικοὺς ὄντας, ἀπώμνυ ἔφη

παῖ, σὲ ταῦτα γὰρ οἱ ξένοι ἐοίκασιν ἀποθηκάσκειν τῶν ἀστῶν οὐλές· ζήθου δὲ τὸ κιθαριστοῦ διεξιόντος ὡδὶ μουσικῆς μόνῳ δή· οὐκ ἔφη προσήκειν ὡδὶ μουσικῆς λαλεῖν, ὅς γε ἀμουσότατον τῶν ὀνομάτων εἶλου εἰ σεσωφρονηκὼς ἀλλ' ἀμφίονος ζήθου καλεῖς· μακεδόνα δέ τινα κιθαρίζειν διδάσκων, ἐκ πικρανθεὶς ὡδὶ τῷ μηδὲν αὐτὸν ποιεῖν τῶν δεόντων, εἰς μακεδονίαν ἔφη· πρὸς βαλανείῳ ψυχρῷ καὶ φαύλῳ κεκοσμημένον ἰδὼν ἥρωον λαμπρῶς ὡς ὄχλῃ δὲ λελουμένος κακῶς, οὐ θαυμάζω ἔφη ὅτι πολλοὶ αὐλήκται πίνακες, ἔοικεν γὰρ τῶν λουομένων ὡς σωθέντα αὐκτιθέναι· τὸ αἴνῳ δὲ ἔφη τοὺς μὴ ὀκτὼ μιῶσ' εἶναι ψύχος, τοὺς δὲ τέτταρας χειμῶνα τοὺς φυτικοὺς ἐκ τοῦ πολλοῦ ὑκλὴν πόντου ὥσπερ ἐκ τοῦ ὀλέθρου· τοὺς δὲ ῥοδίους ἐνδέλεια λευκοὺς κυρηναίους καὶ μυκήνων φύλιν· πρὸ δ' ἡράκλειαν αὐσβροκόειν θον, καὶ τὸ βυζάντιον μαχάλην τῆς ἑλλάδος, τοὺς δὲ λευκαδίους ἑώλους κθειν θίους, τοὺς δ' ἀμβρακιώτας μεμβρακιώτας· ἐκ τῆς δ' ἡρακλείας ὡς ὄχλῃ, τὰς πύλας καὶ ὡδιεσκόπει, ὀρμένου τινὸς τί ὡδιεσκοπεῖς, αἰσχύνεσθαι ἔφη μὴ ὀφθῇ, ὥσπερ ἐκ πορνείου ὄχλιών· ἰδὼν δ' ἐν τῷ κύφωνι δεδεμένους λύο ὡς μικροπολιτικὸν ἔφη τὸ μὴ δλιώσθαι συμπληρῶσαι· πρὸς δὲ αὖ μονικόν τινα κιθαρῳδὸν ὄντα πρότερον ἀμφισβητοῦντ' αὐτῷ τὴν ἁρμονίαν ἔφη· ἄλλοτε τὶς ἰῷ ἕκαστος εἰδέναι τέχνην· ἐν μαυρωνείᾳ δὲ συμπίνων τισὶν, ἐβούλετο ἔφη γνῶναι κατὰ τίνα τόπον ὄξει τῆς πόλεως ἐσμὲν κατακαλύψαντες ἄνωσιν, εἶτα ὡς ἦγον καὶ ἡρώτων, κατὰ τὸ κατηλεῖον ἔφη, ὅλι κατηλεῖα ἐδόκει εἶναι ἡ μαυρώνεια· ὃν δὲ τηλεφάνη ἐπεὶ ἀνεφύσα ἤρχετο παρακατακείμενος, ἔφη ὡς οἱ ὀρυγγάνοντες· τὸ δὲ βαλανείου ἐν καρδίᾳ ῥύμα γῆν μοχθηρὰν, καὶ ὕδωρ ἁλμυρὸν παρέχοντος, πολιορκεῖσθαι ἔφη κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν· νικήσας δ' ἐν σικυῶνι τοὺς ἀνταγωνιστὰς, ἀνέθηκεν εἰς τὸ ἀσκληπεῖον, τρόπαιον, ἐπιγράψας σρατόνικος ἀπὸ τῶν κακῶς κιθαριζόντων ἄσαντος δέ τινος, ἤρετο τὸ μέλος, εἰπόντος δὲ ὅλι καρκίνου, πολύ γε μᾶλλον ἔφη ἢ ἀνθρώπου· ἐν μαυρωνείᾳ δὲ ἔφη οὐ γίνεσθαι ἔαρ, ἀλλὰ ἁλέαν· ἐν φασηλίδι δὲ πρὸς τὴν παῖδα διαμφισβητοῦντος τοῦ βαλανέως ὡδὶ δὶ ἀργυρίου, ἢν γὰρ νόμος πλέονος λούειν τοὺς ξένους ὦ μακάριε ἔφη παῖ, παρὰ χαλκοῦ με, μικροῦ φασηλίτην ἐποίησας· πρὸς δὲ τὴν ἐπαινοῦντα ἵνα λάβῃ τί, αὐτὸς ἔφη μείζων εἶναι πλοῦτος· ἐν μικρᾷ δὲ πόλει διδάσκων ἔφη αὐτὴ οὐ πόλις, ἀλλὰ μόλις· ἐν πέλλῃ δὲ πρὸς φρέαρ ἐπελθὼν ἠρώτησεν, ἐπότιμόν ὄξιν ἐπόντων δὲ τῶν ἰμώντων, ἡμεῖς γε ὄξος πίνομεν· οὐκ ἄρ' ἔφη, πόλις μών ὄξιν· ἐτύγχανον δὲ οἱ ἄνθρωποι χλωροὶ ὄντες· ἐπακούσας δὲ τῆς ὠλῖνος τῆς τιμοθέου, ἐν δ' ὀργιλάεον ἔφη ἔπικτε καὶ μὴ θεόν, ποίαν αὐ ἠφίει φωνάς· πολύβιον δὲ σε μνωμένου ὡς εὐνίκησε τιμόθεον ὁ μαθητὴς αὐτῆς φιλωτᾶς, θαυμάζειν ἔφη εἰ ἀγνοεῖς ὅτι αὐτὸς μὲν ψηφίσματα ποιεῖ τιμόθεος δὲ νόμους· πρὸς ἄρειον δὲ τὴν ψάλτην ὀχλοῦντά τι αὐτὴν ψάλλειν κόρακας ἔφη· ἐν σικυῶνι δὲ πρὸς κακοδίψιον γενόμενον ἐπεὶ ἐλοιδορεῖτό τι αὐτῷ, κακόδιαιμον, νακόδιαιμον ἔφη· τοὺς δὲ ῥοδίους αὐτὸς σρατόνικος ἀπατεῶνας καὶ θρεμοποτᾶς θεωρῶν ἔφη αὐτὸς λευκοὺς εἶναι κυρηναίους, καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ῥόδον ἐκάλει μυκήνων πόλιν, χρώματι μὲν εἰς ἀσωτίαν διαλλάττειν ἐκείνων ἡγούμενος αὐτούς· ὁμοιότητι δ' εἰς κατα φορὰν ἡδονῆς, τῶν πόλιν μυκήνων ἐκάλεσεν· ζηλωτὴς δὲ τῶν βυβραπέλων λόγων τούτων ἐγένετο ὁ σρατόνικος σιμωνίδου τοῦ ποιητοῦ ὥσ φησιν ἔφορος ἐν δευτέρῳ. ὡδὶ δυρημάτων, φάσκων καὶ φιλόξενον ἦν κυθήριον ὡδὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακέναι. φανίας δὲ ὁ ὡδιπατητικὸς ἐν δευτέρῳ ὡδὶ ποιητῶν, σρατόνικός φησιν ὁ ἀθηναῖος δοκεῖ πῶ πολυχορδίαν εἰς πῶ ψιλῶ κιθαρίσιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν καὶ πρῶτος μαθητὰς τῶν ἁρμονιῶν ἔλαβε. καὶ διάγραμμα συνεσήσατο. ἦν δὲ καὶ ἐν τῷ γελοίῳ οὐκ ἀπέθανος. φησὶ δὲ καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν διὰ πῶ ἐν τῷ γελοίῳ παῤῥησίαν ἐπὶ νικοκλέους τοῦ κυπρίων βασιλέως φαρμακὸν πόντα διὰ τὸ σκώπτειν αὐτοῦ τοὺς ἰγούς. τοῦ δ' ἀριστοτέλους τεθαύμακα. ὃν πολυθρύλλητον πεποιήκασιν οἱ σοφοὶ οὗτοι καλέμου δημόκριτε, καὶ ἐκ τῶν λόγων αὐτοῦ προσβύεις ὡς καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων τε καὶ ῥητόρων τῆς ἀκριβείας, πότε μαθὼν, ἢ παρὰ τίνος ἀκηλεθούσης ἐκ τοῦ βυθοῦ πρωτέως ἢ νηρέως τί ποιοῦσιν οἱ ἰχθύες ἢ πῶς κοιμῶνται ἢ πῶς διαιτῶνται. τοιαῦτα γὰρ συγγράφων ὡς ἔστι κατὰ τὴν κωμῳδοποιὸν θαύματα μωροῖς· φησὶ γὰρ ὅτι κήρυκος μὲν καὶ πάντα τὰ ὀστρακόδερμα ἀσύχυτον αὐτῶν ὄξος καὶ ὅτι ἡ πορφύρα καὶ ὁ κῆρυξ ἀκρόβια. ζῇ γὰρ πῶ πορφύραν ἔτη ἐξ πόθεν αὐτῷ εἴληπται καὶ ὅτι ὠδὶ πλεῖστον χρόνον συνοχεία γίνεται ἐχίνου καὶ ὅτι μέγιστόν ὄστιν ἡ φάττα, δεύτερον δὲ ἡ οἰνὰς ἐλάχιστον δὲ ἡ φυτῶν. θθεν δ' ὅτι ὁ μὲν ἄρρην ἴσως ζῇ ἔτη τριάκοντα πέντε· ἡ δὲ θήλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα βιῶσαι φήσας πινὰ καὶ ἑβδομήκοντα πέντε. ἱστορεῖ δὲ ὅτι καὶ ἐκ τῶν φθειρῶν ὀχεία δι κόνιδες γεννῶνται μὴ ὅτι ἐκ τοῦ σκώληκος μεταβάλλοντος γίνεται καμπτὴ ὃς καὶ βούλιος, ἀφ' οὗ ὁ νεκύδαλος ὀνομαζόμενος. ἀλλὰ μὴν καὶ ἀς μελίσσης βιοῦν φησιν μέχρι ἐτῶν ἑξ. πινὰ δὲ καὶ ἑπτά, οὐκ ὤφθαι. δέ φησιν οὔτε μέλιτταν, οὔτε κηφῆνα ὀχεύονταν ὅθεν οὐκ ἔστι δῖλεῖν θότερα αὐτῶν ἄρρενα ἢ θήλεια. πόθεν δὲ ὅτι οἱ ἄνθρωποι κατανοοῦν μελιττῶν ἀεί τ' αὐτῆς πῶ ἰσότητα τοῦ βίου τηροῦσιν οὐ μεταβαλλόμενοι ἀλλ' ἀγείρουσι καὶ ἀδιδάκτως ποιοῦσι, δι δ' αὖδι κατανοοῦν μελιττῶν καὶ τοῦ κήρεος ὡς ἐκεῖναι μέλιτος, πόθεν διετήρησεν· ἀφ' ἧς ὦ πᾶ μακροβιότητός φησιν, ὅτι ὦ πᾶ τις μίαν ἔτη ἐξ ἢ ἑπτὰ ζήσουσα· τίς δ' οὗτ' ἡ ἀπόδειξις· φῦ ἦδιον ἐκ κέραβος ἐλάφου κατὸν ἀναφῦντα. γλαῦκες δέ φησι κόρακας ἡμέ-

κόρακες ἡμέρας ἀδυνατοῦσι βλέπειν, διὸ νύκτωρ πλὴ τροφὴν ἑαυτοῖς ζητοῦσιν, καὶ οὐ πᾶσαν νύκτα ἀλλὰ πλὴ ἀρχὴν σκότου. καὶ τὰς ἰδέας δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν οὐκ ἐμφερεῖς εἶναι τοῖς μὲν γλαυκοί. τοῖς δὲ μέλανες. τοῖς δὲ χαροποί. ἀνθρώποις δ' ὅτι παντοῖος ὀφθαλμός. ἠθῶντι διαφορὰς ἔχει περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς λέγει. τοὺς μὲν γὰρ αὐτωπούς τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὀξύτητα μὲν ὄψεως δυσφυκέναι τά δ' ἧττον βελτίους εἶναι. καὶ τῶν ἄλλων τοὺς μὲν ἐκπρὸς ἔχειν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς δὲ σὺν τοὺς ἄλλους δὲ μέσως. καὶ τοὺς μὲν ὀξυωπεστάτους εἶναι τοὺς δὲ ἐκτὸς ἀκροθιγεστάτους, οἱ δὲ μέσως φασὶν ἔχοντες ἐπιεικεῖς, εἶναι δ' ἥκιστα σκαρδαμυκτικούς, καὶ τοὺς μὲν ἀναιδεῖς εἶναι ἀβεβαίους δ' εἶναι τοὺς ἀτενεστάτους δὲ μέσους βελτίστων ἠθῶν. μόνον τε ἄνθρωπον τῶν ζώων πλὴ καρδίαν σὺν τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι τὰ δ' ἄλλα ζῶα σὺν τῷ μέσῳ. καὶ τοὺς ἄρρενας τῶν θηλειῶν. πολεμιώτατα ὀδόντας ἔχειν. πεπαρῆσθαί φησι γοῦν καὶ ὑπὸ προβάτου καὶ ὑπὸ συὸς, καὶ ὑπὸ αἰγός. τῶν δὲ ἰχθύων οὐδενὸς γεννᾶσθαι ὄρχεις ἔχοντα, μασοὺς δὲ οὐδ' ἰχθὺν ἔχειν οὔτε ὄρνιθος. δελφῖνα δὲ μόνον οὐκ ἔχειν χολήν. σῖοι δέ φασιν ὑπὸ μὲν τῷ ἥπατι οὐκ ἔχουσι χολήν, ἀλλὰ πρὸς τοῖς σπλάγχνοις. ὡς ἔλοψ, καὶ σκιαινίς, καὶ σμύραινα. καὶ ξιφίας καὶ χελιδών, ἡ δὲ ἀμία παρ' ὅλον τὸν σπλῆνα παρατεταμένην ἔχει πλὴ χολήν. ἰβὴξ δὲ καὶ ἴκτινος πρὸς τῷ ἥπατι, καὶ τοῖς σπλάγχνοις. ὁ δὲ αἰγοκέφαλος πρὸς τῷ ἥπατι καὶ τῇ κοιλίᾳ. τρυγὼν δὲ καὶ ὄρτυξ καὶ χελιδὼν οἱ μὲν πρὸς τοῖς σπλάγχνοις οἱ δὲ πρὸς τῇ κοιλίᾳ. τὰ δὲ μελανκέφαλα φασὶ καὶ τὰ ὀσφρανόμενα, καὶ τὰ σελαχώδη καὶ τὰ σπυρα πολύονα χρόνον ὀχεύειν. δελφῖνα δὲ καί τινας τῶν ἰχθύων παρατεταμένους ὀχεύειν. καὶ εἶναι τῶν μὲν δελφίνων ὑγρὰν τὴν μίξιν. τῶν δὲ ἰχθύων ταχεῖαν. ἔτι ὁ λέων φησὶ στερέμνια ἔχει τὰ ὀστᾶ καὶ τὸ πομφόλυγος αὐτῶν ὥσπερ ἐκ τῶν λίθων πῦρ ἐκλάμπειν. δελφὶς δὲ ὀστᾶ μὴ ἔχει καὶ οὐκ ἄκανθαν, τὰ δὲ σελάχη καὶ χόνδρον καὶ ἄκανθαν. τῶν δ' ἰχθύων τὰ μὲν εἶναι χερσαῖα τὰ δὲ σύνδρα τὰ δὲ πυριγενῆ. εἶναι δέ τινα καὶ ἐφήμερα καλούμενα ἃ μίαν μόνην ἡμέραν ζῇ. τὰ δὲ ἀμφίβια εἶναι ὡς ἥν ποτάμιον ἵππον καὶ κροκόδειλον καὶ σύνδρινον. πάντα τε τὰ ζῶα δύο ἡγεμόνας ἔχειν πόδας καρκῖνον δὲ τέτταρας. ὅσα δ' αἱματόδη φησὶ τῶν ζώων, ἢ ἀποδά ἐστιν ἢ δίποδα, ἢ τετράποδα. ὅσα δὲ τῶν τεττάρων πλείονας ἔχει πόδας, ἀναιμάτους. διὸ καὶ πάντα τὰ κινούμενα τέτταρσι μέρεσι κινεῖται. ἄνθρωπος δὲ δύο ποσὶ καὶ χερσὶ, δύο, ὄρνις δὲ δύο ποσὶ καὶ δύο πτέρυξι. ἔγχελυς καὶ γόγγρος δύο πτερυγίοις καὶ δύο καμπαῖς. ἐπὶ τῶν ζώων τὰ μὲν ἔχει χεῖρας ὡς ἄνθρωπος. τὰ δὲ δοκεῖ ὡς πίθηκος οὐδὲν γὰρ τῶν ἀλόγων ζώων δίδωσι καὶ λαμβάνει πρὸς ἃ πρὸ αἱ χεῖρες ὄργανα δέδονται. πάλιν τῶν ζώων τὰ μὲν σάρκα ὡς ἄνθρωπος, ὄνος, βοῦς, τὰ δὲ ἄκρεα ἐστὶν οἷ ὄφις, ὄστρεα πινοῦμενες. πολλά τε τῶν ζώων οὐκ ἀεὶ πᾶσαν ὥραν φαίνεται, οἷ τὰ φωλεύοντα, καὶ ὅσα δὲ μὴ φωλεύει οὐκ ἀεὶ φαίνεται, οἷ χελιδόνες, καὶ πελαργοί. πολλὰ δὲ ἔχων ἔτι λέγειν περὶ ὧν ἐλίμησεν ὁ Φαρμακοπώλης, παύομαι, καὶ τοι εἰσὼς καὶ ἐπίκουρον ὄν φιλαλήθεστατον ταῦτ' εἰπόντα περὶ αὐτοῦ, ἐν τῇ περὶ τῆς ἡδυπάθειας ἐπιστολῇ ὅτι καταφανῆ τὰ παρῳχημένα περὶ τραπέζας ὁμιλῆσαι καὶ ὅτι οὐ ταύτῃ κακῶς πράττων ἐπὶ τὸ Φαρμακοπωλεῖν ἦλθεν εἶτα ἀνακεφαλαιούμενον τοῦ πάνυ φησὶ παραβαλὼν ἑαυτὸν παρεκάθισε τοῖς λόγοις οὐκ ὢν ἀφυής. καὶ κατὰ μικρὸν εἰς πλὴ θεωρουμένην ἐξῆλθεν. οἶσθε δὲ ὅτι ταῦτα μόνος ἐπίκουρος εἴρηκεν κατ' αὐτοῦ οὔτε δ' βουλίδης ἀλλ' οὐδὲ κηφισόδωρος τοιοῦτόν τι ἐτόλμησεν εἰπεῖν κατὰ τὸ σταγειρίτου καίτοι καὶ συγγράμματα ἐκδόντες κατὰ τ' ἀνδρός. ἐν ᾗ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ ἐπίκουρος, καὶ πρωταγόραν φησὶν ἦν σοφιστὴν ἐκ φορμοφόρου καὶ ξυλοφόρου, πρῶτον μὲν γενέσθαι γραφέα δημοκρίτου θαυμασθέντα δ' ὑπ' ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινὶ ἰλίᾳ σωθῆσαι ἀφ' ταύτης τ' ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ διδάσκειν ἐν κώμῃ τινὶ γράμματα ἀφ' ὧν ἐπὶ ἐπὶ σοφιστεύειν ἐρᾶσαι. κἀκεῖθεν δὲ ἄνδρες σωθέντες ἐκ τῶν πολλῶν τούτων λότων πλὴ ὁρμιὰ ἔχω ἐπὶ ἡδὺ καταφέρεσθαι φυὰς μαγείρους ἀφ' πλὴ πολλὴν τῶν λότων ἐσίκασιν ἵνα μὴ ψυχρὰ παρατιθῶσιν οὐδεὶς γὰρ αὖ φάγοι ψυχρῶν ὁ κωμῳδούμενος ἔφη κατ' ἐν ἀλεξίδος τὸ κωμῳδοποιοῦ μέλκωνα ἐκεῖνον φησὶν ἐὰν μὴ παραθῶσι θερμὰ τὰ γαθὸν πλάτωνα πάντα χῦ φῆς ἀγαθὸν εἶναι μανθάνεις τό δ' ἡδὺ πάντως ἡδὺ κἀνθάδε οὐκ ἀχαρίτως δὲ καὶ σφαῖρον ἐν συγκλάσαντα μὲν χρυσίππῳ παρὰ κλεανθεῖ μετάπεμπτον δὲ γενόμενον εἰς ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως πτολεμαίου κηρύττοντος ποτὲ ἐν τῷ διείπνῳ παρατεθεισῶν ὀρνίθων ἐκτείναντα τὰς χεῖρας ἐπιχωρῆσαι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὡς φύλλει συγκατατιθέμενον. ἐν δ' ὑστέρῳ ἀχρεῖον αὐτὸν ὑπονοεῖσθαι ὅτι εἰσὶν ὄρνεις, ἀλλ' ὅτι εὔλογόν ἐστι ταῦτας ὄρνεις εἶναι. διαφέρει δὲ πλὴ καταληπτικὴν φαντασίαν, τοῦ εὐλόγου, πλὴ μὲν γὰρ ἀδιάψευστον εἶναι, τὸ δ' εὔλογον ἄλλως ἀποβαίνειν, καὶ ἡμῖν ἔστω κατὰ πλὴ καταληπτικὴν φαντασίαν καὶ τῶν κηρίνων τοιοῦτον ἐχέτω, ἵνα κἂν κατὰ πλὴ ὄψιν πλανᾶσθαι δυνώμεθα, ἵνα μὴ πάντα λαλῶμεν. καὶ μέλλοντων ἤδη λειπνεῖν ἐπιχεῖν ἐκέλευσεν ὁ δάφνος ἐπειπὼν τὸ ἐκ μαμμακύθου ἢ αὖρων μεταγένους ἰαμβεῖον ὥσπερ ἐπιλαὶ λειπωνώμενον ποτὲ πάντες λαλοῦμεν ἅπαντες. κἀκεῖνο φημὶ εὐθὺς ἐρῆσθαι ἐν τοῖς ἰχθύων λόγοις πολλὰ ἐρηκότων καὶ ἀσκληπιαδῶν. παιδῶν φιλοτίμου λέγω δὲ τοῖς τοῖς φρονοῦσι, καὶ μνησιθέου τοῦ ἀθηναίου. εἰ δὲ φίλου τοῦ σφηνίου. οὗτος γὰρ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ τοῖς τῶν προσφερομένων τοῖς νοσοῦσι καὶ οἷς ὑγιαίνουσί φησιν, ὅτι τῶν θαλασσίων ἰχθύων οἱ μὲν πέφαυλοι

εἰσιν οὔφθαρτοι, οὔχυλοι σμηκτικοὶ, κοῦφοι, ὀλιγόκροφοι. οἱ δὲ πλάγιοι δυσφθαρτότεροι, πολύκροφοι, δυσοικονόμητοι, καὶ τῶν πετραίων ὁ φυκὶς, καὶ ἡ φυκὶς, ἀπαλώτατα ἰχθύδια ὄντα, ἄβρομα καὶ οὔφθαρτά ἐστιν. ἡ δὲ πέρκη τούτοις προσοικεῖ κατὰ τόπους ὀλίγους διαλλάττει. οἱ δὲ κωβιοὶ ἀσχολοῦσι τὴν πέρκην, ὧν οἱ μικροὶ καὶ οἱ λευκοὶ ἀπαλοί εἰσιν, ἄβρομοι, οὔχυλοι, οὐπιτῶδεῖ. οἱ δὲ χλωροὶ, καλοῦνται δὲ καυλίναι, ξηροί εἰσι καὶ ἁλιπεῖς. αἱ δὲ χαμύναι, ἀπαλόσαρκοι. σκληρότεραι δὲ τῆς πέρκης. ὁ δὲ σκάρος ἀπαλόσαρκος, φαγυρὸς, γλυκὺς, κοῦφος, οὔπιτνος, εὐανάδοτος, εὐκοίλιος, τούτων δὲ ὁ πρόσφαλος οὐποτος, ἐπειδὴ κύς θαλαττίους λαπτῶς ἠρεύοντες, σιτοῦνται, διὸ καὶ τὰ ἐν τοῖς, χολάδας ποιητικὰ ἔχει. ἡ δὲ καλουμένη κιρὶς, ἀπαλόσαρκος, εὐκοίλιος, εὐστόμαχος, ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς παχύς καὶ σμήχει. ὀρφὸς ἢ ὀρφὼς εὔχυλος, πολύχυλος, γλίσχρος, δύσφθαρτος, πολύκροφος, οὐρητικός. τὰ δὲ πρὸς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ γλίσχρα. οὔπιστα. τὰ δὲ σαρκώδη, δύσπεπτα, βαρύτερα ἀπαλώτερον δὲ τὸ οὐραῖον, φλέγματος δ' ὅτι βραστικὸς ὁ ἰχθὺς καὶ δύσπεπτος. αἱ δὲ σφύραιναι τῶν γόγγρων εἰσὶ κροφιμώτεραι, ἡ δὲ λιμνία ἔγχελυς, τῆς θαλασσίας ἐστὶν ἀσομωτέρα. καὶ πολυκροφωτέρα. τῷ δὲ μελανούρῳ ἀσχολεῖ ὁ χρύσοφρυς. σκορπίοι δὲ οἱ πελάγιοι καὶ κιρρὶ κροφιμώτεροι τῶν πετραίων τῶν ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν μεγάλων. σαφὴς δὲ, ῥιμὺς, ἀπαλόσαρκος, ἄβρομος, δυσόμαχος, οὐρητικός. οὐκ ἄπεπτος, ταχυνιστὸς δὲ, δύσπεπτος. τείλη, δυσόμαχος, παραξύφουσα, σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος ἐφεκτικὴ καὶ κοιλίας καὶ μάλιστα ἡ ἐξ ἀνθράκων. ἡ δὲ ἀπὸ τηγάνου, εὐπρεπὴς καὶ δύσπεπτος. κοινῶς δὲ πᾶσα αἵμαθος ἐκκριτική. σαπρόδοτος καὶ χάραξ τὸ μὲν αὐτοῦ γένους ἐστὶ, διαφέρει δὲ ὁ χάραξ. φάγρος γίνεται μὲν καὶ ποτάμιος ἁλλίων δέ ὅτιν ὁ θαλάττιος καπρίσκος καλεῖται μὲν καὶ μῦς βρομώδης δ' ὅτι καὶ σκληρὸς κιθαρῳδὸν δ' ὅτι δυσπεπτότατος. δρόμας δὲ ἔχει δύσομον. ῥαφὶς ἡ βελόνη, καλεῖταί γε καὶ ἀβλεννὴς, δύσπεπτος. ὑγρὸς. εὔχυλος. θερίστατα καὶ τὰ ὁμογενῆ χαλκὶς καὶ βρέτπιμος, εὐανάδοτος. κεστρὶς δὲ γίνεται μὲν καὶ θαλάσσιος καὶ ὀλιμναῖος καὶ ποτάμιος, οὗτος δὲ φησι καλεῖται καὶ ὀξυείγχος. κορκῖνος δ' ὁ ἐκ τοῦ νείλου, ἥπιων δ' ὁ μέλας τοῦ λευκοῦ, καὶ ὁ ἐφθὸς τοῦ ὠμοῦ, οὗτος γὰρ καὶ εὐσόμαχος καὶ εὐκοίλιος σάλπη σκληρά. ἄσομος. κρέατος δὲ ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἡ ἐν τῷ φθινοπώρῳ γινομένη. ὑγρόν τι γὰρ καὶ λευκὸν ἔλκει δὲ καὶ ἄβρομον αἰσθησιν. ὁ γρύλλος ὅμοιος μέν ὅτιν ἐγχέλει, ἄσομος δέ. ὁ δὲ ἰβρὰξ, σκληροσαρκώτερος μέν, κυκκυκὸς. τοῖς δ' ἄλλοις ὅμοιος καὶ ὁ κώραξ ἰβρακος σκληρότερος. οὐρανοσκόπος δὲ καὶ ὁ ἄγνος καλούμενος, ἢ καὶ καλλιώνυμος, καρῆς. σὼξ δὲ ἐφθὸς, δύπεπτος. δυσφόδοτος. ὑγρὸν ἀλιέᾳ. εὐκοίλιος ὁ δ' ἀπ' ἀνθράκων, γλυκύτερος καὶ ἀπαλώτερος. σάκχος, εὔχυλος ἄπεπτος. βρομώδης. ψῆττα, βούγλωσσος δύσφοροι καὶ ἁλῆναι. τούτοις ἀσαλογεῖ καὶ ὁ ῥόμβος. γλαυκίσκοι. κέφαλοι. κεστρεῖς, μύξινοι, κολιῶνες ὅμοιοί εἰσι κατὰ πάντα προσφορὰν. τὸ δὲ κεφάλου καταδιέστερός ἐστιν ὁ κεστρεύς, ἥπατων δὲ ὁ μύξινος, πελυτταῖος ὁ κόλων. θωνὶς δὲ καὶ θωνὸς καρῆς καὶ πολύκροφοι. ὁ ἢ καλούμενος ἀκαρνὰς, γλυκύς ὅτι καὶ παραξύφων, εὔπεπτος δὲ καὶ εὐέκκριτος. ἡ δὲ ἀφύη, καρῆά ὅτι καὶ δύσπεπτος, ὧν ἡ λευκὴ καλεῖται κιβωτὶς καὶ ὁ ἐλπιτὸς δὲ ὁ μικρὸν ἰχθύδιον τὸ αὐτοῦ γένους ὅτι. τῶν δὲ σελαχίων ὁ μὲν βοῦς, κρεώδης ὁ δὲ γαλεὸς κρέατον ὁ ἀστερίας λεγόμενος. ὁ δὲ ἀλωπικίας ὅμοιός ὅτι τῇ γνύπει, τῷ χερσαίῳ ζώῳ διὸ καὶ τὸ ὀνόματος, ἔτυχε, καὶ ἡ βατὶς δὲ εὔσομος. ἡ δὲ ἀστερία βατὶς, ἀπαλωτέρα καὶ εὔχυλος ὁ δὲ λειόβατος δυσκοιλιώτερος καὶ βρομώδης ἡ δὲ νάρκη δύσπεπτος οὖσα, τὰ μὲν κατὰ πλεῦνα ἀπαλά τε καὶ εὐσόμαχα ἔχει. ἔτι δὲ εὔπεπτα. τὰ δ' ἄλλα οὐ κρέπτονες δέ εἰσιν αἱ μικραὶ καὶ μάλιστα αἱ λιτῶς ἑψόμεναι. ἡ δὲ ῥίνη καὶ αὕτη τῶν σελαχίων οὖσα εὔπεπτός ὅτι καὶ κοῦφη. ἡ δὲ μείζων καὶ κροφιμωτέρα. κοινῶς δὲ πάντα τὰ σελάχια, φυσώδη ὅτι, καὶ κρεώδη καὶ δυσκατέργαστα. πλεοναζόμενα τε τὰς ὄψεις ἀμβλυοῖ. ἡ δὲ σκπία καὶ ἑψομένη μὲν ἀπαλὴ καὶ εὔσομος καὶ εὔπεπτος, ἔτι δ' εὐκοίλιος. ὁ δ' ἀπ' αὐτῆς χυλὸς λεπτυντικός ὅτιν αἵματος, καὶ κινητικὸς τῆς διαῤῥοίδων ἐκκρίσεως. τευθὶς δὲ εὔπεπτότερά ὅτι καὶ οὐκ εὔσομος. ὁ δὲ πώλυψ. σωφρονεῖ μὲν ἀφροδισίοις. σκληρὸς δέ ὅτι καὶ δύσπεπτος. ὁ δὲ μείζων, κροφιμώτερος. παρυγραίνει δὲ καὶ κοιλίαν ἑψόμενος ἐνδιαπλεῖον, καὶ ὀνομάχων ἴσησιν. ἐμφανίζει δὲ καὶ ἄλεξις ὡς παμφίλη τὸ πολύποδος ἐστὶ χρήσιμον λέγων ὧδε.

Ἐρῶν δ' ἐκτήσω τί μᾶλλον συμφορὴ
βολβοὺς μέγαν τε πολύποδα ἰχθὺν θ' ἁβρούς.

Ὧν νῷν φόβρων παρέμοι κύρικας, κτένας δ',
Ἡ δὲ πηλαμὺς, πολύκροφος μέν ὅτι καὶ βαρεῖα. οὐρητικὸς καὶ δὲ καὶ δύσπεπτος ταριχευθεῖσα δὲ καλλιβίῳ ὁμοίως εὐκοίλιος καὶ λεπτυντικὴ, ἡ δὲ μείζων, σωφρονιστὴς καλεῖται. ἀσχολοῦσι μέν τοι ὁ χελιδονίας τῇ παλαμίδι, σκληρότατός ὅτιν. ἡ δὲ χελιδὼν ἡ τῷ πολύποδι οἰκεῖα, ἔχει δ' ἀφ' αὑτῆς ὑγρὸν, εὐχροιαν ποιοῦν, καὶ κινοῦν αἷμα. ὁ δὲ ὄρκυνος κορβορεώδης καὶ ὁ μείζων προσοίκει τῷ χελιδονίᾳ κατὰ πάντα σκληρότητα. τὰ δὲ ὑπογάστρια αὐτοῦ καὶ ἡ κλεὶς εὔσομα καὶ ἀπαλά. οἱ δὲ κοσσοὶ λεγόμενοι, ταριχευθέντες εἰσὶ μέσοι. ξανθίας δ' ὡδὶ ποσὸν, βρομώδης ὅτι καὶ ἀπαλώτατός ὅτι τοῦ ὀρκύνου. ταῦτα μὲν οὖν ὁ λίφιλος εἴρηκεν. ὁ δὲ ἀθηναῖος μυησίθεος ἐν τῷ ὠδὶ ἐδέστων, τῶν μείζονων φησὶν ἰχθύων γένος ὑφ' ὧν μὲν καλεῖσθαι, τμητὸν ὑπ' ἄλλων δὲ, πελάγιον. οἷον χρυσόφρυς καὶ γλαύκους καὶ φάγρους. εἰσὶ δὲ καὶ δυσκατέργαστοι. κατορθωθέντες δὲ πολλὰ ὠφελοῦσιν τροφὴν παρέχοντες. τὸ δὲ τῶν λεπιδωτῶν γένος. οἷον θύννων, σκόμβρων, θωνίδων, γόγγρων, καὶ τῶν τοιούτων, συμβαίνει τούτοις

καὶ

καὶ ἀγελαίοις εἶναι, τὰ μὲν οἷον μή τε καθ' αὑτὰ φαινόμενα, μήτ' ἐν ταῖς ἀγέλαις ἐκφερόμενα, μᾶλλον ὄζειν δύ' ἐπιτήδειον· οἷον γόγγροι καὶ καρχαρίαι, καὶ τὰ τοιαῦτα· τὰ δὲ ἀγελαῖα γένη τῶν ἰχθύων φύσιν μὲν ἐλαφρὰν ἀλέπαν ἔχει, πίονα γάρ ἐστι, βαρεῖαν δὲ καὶ δυσκατάπεπτον διὸ καὶ ταριχεύεσθαι μάλιστα μάλιστα· καὶ ἔστι τῶν ταριχηρῶν βέλτιστα γένη ταῦτα· χρήσιμοι δ' εἰσὶν ὁπλοί· πίκεται δὲ ἧττον αὐτῶν· τὰ δὲ καλούμενα σκάρα τὸ μὲν ὅλον ὄζειν, ὅσα σφαχείαν ἔχει πρὸ ἐπίφυσιν τοῦ σπάρου, οὐ λεπίσιν ἀλλ' ὀδοῦσιν ἐχρισεν αἱ βαπίδες καὶ ῥῖναι· ταῦτα δὲ πάντα ὄζει μὴ ὀυθρυπτα· οὐκ ὀυόδη δὲ, ἡ σφοφὰς ἐμποιεῖ τοῖς σώμασιν ὑγρὰς, ὑπάγει δὲ καὶ τὰς κοιλίας μάλιστα πάντων τῶν ἐφομιλέων ἰχθύων· τὰ δὲ ὀπτώμενα χείρονα· ἡ δὲ τῶν μαλακίων γένος, οἷα πολυπόδων τε καὶ σηπιῶν καὶ τῶν τοιούτων, πρὸ μὲν σάρκας δύσπεπτον ἔχει· διὸ καὶ πρὸς ἀφροδισιασμοὺς ἀρμόττουσιν· αὐτοὶ μὲν γάρ εἰσι πνευματώδεις· ὁ δὲ τῶν ἀφροδισιασμῶν καιρὸς πνευματώδους προσλῆται διαθέσεως· βελτίω δὲ ταῦτα γίνεται ἐφθέντα· τὰς γὰρ ὑγρότητας ἔχει πονηράς· ἁλῶναι γοῦν ὄζει ἁπαλὰ ἀφίησι πολυόμενα· παύτας οὖν ἡ ὄψησιν ἐκκαλεῖται τῆς σαρκός· μαλακὴν γὰρ τῆς πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομένης· οἱονεὶ πολύσιτός τις αὐτῶν γίνεται· τὰ δ' ὀπτώμενα κατα ξηραίνει τὰς ὑγρότητας· ἔλαττον δὲ καὶ τῆς σαρκὸς αὐτῶν φύσει σκληρᾶς οὔσης, κατὰ λόγον οὕτως ἔχει γίγνεσθαι αὐτά· ἀφύαι δὲ καὶ μεμβράδες καὶ τερίχδες καὶ τἄλλα ὅσων συμπαθιόμεθα τὰς ἀκάνθας, ταῦτα πάντα πρὸ πέψεν φυσώδη ποιεῖ· πρὸ δὲ τροφὴν λύσεως ὑγρᾶς· τῆς δὲ πέψεως οὐχ ὁμαλιζούσης ἀλλὰ τῶν μὲν σαρκῶν ἄγαν ταχὺ πεπτομένων· τῆς δὲ, ἀκάνθης ἀργῆς διαλυομένης, καὶ ἅμα αἱ ἀφύαι καθ' αὑτὰς ἀκανθώδεις· ἐμποδισμὸς αὐτῶν ἐνεντέρου γίνεται, ὥσθ' ὑπὸ πρὸ ταράσσειν, εἶτα φύσει μὲν ἀπὸ τῆς πέψεως, ὑγρασίαι δὲ ἀπὸ τῆς τροφῆς συμβαίνουσι· βελτίω δ' ὄζειν ἐφόμενα τῆς δὲ κοιλίας ὄζειν ἀνωμάλως ὑπακτικά· τὰ δὲ καλούμενα πλάτα, κωβιοὶ, καὶ σκορπίοι, καὶ ψῆτται, καὶ τὰ ὅμοια, τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ξηρότητα λύσιν τροφὴν, εὔσαρκα δέ ὄζει καὶ τρόφιμα, καὶ πέπτεται ταχέως, καὶ οὐκ ἐγκαταλείπει σθεναπώματα πολλὰ, πνευμάτων· τὰ οὐκ ἔστι σθεναποιητικὰ γίνεται δ' εὐπεπτότατα ἅπαν ὅσον ταῖς σκευασίαις ἀπλῶς χρήσθεντα· τὰ δὲ πλάτα καὶ τῇ ὀδόντι ἀπλῶς σκευασθέντα· τούτοις δ' ὅμοιόν ὄζει γένος τὸ καλούμενον μαλακόσαρκον, κίχλαι καὶ κόστροφοι καὶ τὰ ὅμοια· ἔστι δὲ ὑγρότροφα μὲν ταῦτα· ἐκείνων πρὸς δὲ τὰς ἀναλήψεις, ἀπόλαυσιν ἔχει πολέως, τῆς μὲν κοιλίας καὶ τῆς οὐρήσεως ὑπακτικώτροφα ταῦτ' ὄζειν ἐκείνων δηλῶ δὲ καὶ τὰς σάρκας ὑγροτρόφους καὶ πολείους ἔχειν τῶν προειρημένων· χρὴ δὲ ἐὰν μὲν πρὸ κοιλίαν βούληταί τις ὑπάγειν, ἕψον τὰ δίδοναι μετρίως δὲ ἐψήσας ὁπτήθεντα γίνεται τρόφιμα· πρὸς δὲ τὰς οὐρήσεις ἀμφοτέρως σκευασθέντα χρήσιμα· οἱ δὲ τόποι τῆς θαλάττης ὅπου ποταμοὶ καὶ λίμναι συμβάλλουσιν, ἔτι δὲ πελάγη μεγάλα καὶ κόλποι θαλάττης εἰσὶν, ἐν τοῖς μὲν πάντες οἱ ἰχθύες εἰσὶν ὑγροτροφοι καὶ μᾶλλον πίονες ὑπάρχουσι, καὶ ἐσθίεσθαι μὲν εἰσὶν ἥδιους πρὸς δὲ πρὸ πέψεν καὶ τροφὴν γίνονται χείρους· ἐν δὲ τοῖς ἀγχιαλοῖς τοῖς κοιλοτέροις πρὸς τὰ πελάγη καὶ λίαν ἀνάπεπτα μᾶλλον, σκληροὶ καὶ λεπτοὶ καὶ κυματοπληγεῖς εἰσὶν οἱ πολέιους· πρὸ δὲ τοὺς ἀγχιβαθεῖς ἐν οἷς μὴ λίαν ἔγκεινται μεγάλα πνεύματα, πρὸς δὴ τοῦτοις, εὔπεπτοι καὶ πόλει σωματώδεις εἰσὶν, ἐν ταύθα δ' ἔστι τὰ πολέισα γένη τῶν ἰχθύων ὁμαλῶς αἱρίσεα καὶ πρὸς ἡδονὴν καὶ πρὸς εὐπεψίαν· καὶ πρὸς πρὸ τροφὴν τοῦ σώματος δύσπεπτοι δὲ καὶ βαρύτατοι τῶν θαλασσίων εἰσὶν οἱ μεταβαίνοντες ἐκ τῆς θαλάττης εἰς ποταμοὺς καὶ λίμνας ἐπὶ κερδοῖ, καὶ συλλήβδην τῶν ἰχθύων, ὅσοι γλυκέσιν τρέφονται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὕδασι· τῶν δὲ τελέως ἐν τοῖς ποταμοῖς καὶ λίμναις διατρεφόντων, ἀμείνους εἰσὶν οἱ ποταμίοι· σηπίαι γὰρ ὕδατος ἧττον λιμναῖόν ἐστι καὶ τῶν ποταμίων δὲ αὐτῶν βέλτιστοί εἰσιν οἱ ἐν τοῖς ὀξυτάτοις τῶν ποταμῶν ὄντες οἷον πυροῶτες· οὗτοι γὰρ οὐ γίνονται ἂν μὴ ποταμὸς ὀξὺς ᾖ, καὶ ψυχρὸς, διαφέρουσι δὲ τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψίᾳ· ταῦτα καὶ παρ' ἡμῖν ἔχετε ἄνδρες φίλοι ὁμωνυμούντων κατὰ γλῶσσαν μὲν πρὸ ἑαυτῶν ὑγιῶς, κατὰ γὰρ τὸν ἀντιφάνους παρόσιον

Ἐπὶ τῷ τοῦδε πρὸ ὀψωνίαν μὲν οὐ πάνυ — Τί ἐστὶ σύ δ' οὐ σαφέστερον λίαν πάνυ
Ὡς ἄντις ἄλλως ὄζει ἐχθεῖσιν — Ὅπου τὸ διαλάβοι κρέα πάλιν ἑλληνικῶς

Ἀλλὰ μὰ οὐδὲ οὕτως ἐμὲ φίλιππος ὡς ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ σὺν τοῦ ταλίωνι ὅ, πρᾶγμα τῶν ἀγροίκων ἐστὶν ὡς διασκευὴ φησὶ γάρ

Καὶ μὴν ἑστάσω τὴν μόρον ὑμᾶς ἐπὶ — Σὺ δ' ἀγοράσεις ἡμῖν λαβὼν πιστὲ
Ἀργύριον, ἄλλως γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι — Χρηστῶς ἀγοράζειν φράζε δὴ φιλούμενον
Ὅ,φ τινὶ χαίρεις πᾶσι καθ' ἕκαστον λέγε, — Ἰχθῦν τιν' ἡδέως φάγοις ἄν, εἰς ἀγρὸν
Ἦλθε φόρων — Γοτ' ἰχθυοπώλης μαινίδας καὶ τριγλίδας — Καὶ νὴ δί' ἥρεσεν
Σφόδρ' ἡμῖν ἅπασιν, εἶτα καὶ νῦν ἐπίμοι — Τούτων φάγοις ἂν ἡδὺς ἄλλος μικρὸς ἦν
Τοὺς γὰρ μεγάλους τούτους ἅπαντας νενόμικα — Ἀνθρωποφάγους πῶς ἀνθρωποφάγοι δῆλον ὅτι

Ταῦτα δ' ἐστὶν ἐλαίνης βρώματα, μαινίδες καὶ φρισσίδες· ἐν δὲ τῷ ἀγροίκῳ ἐνίοτε βρώματα ἔφη τὰς μαινίδας ἢ καὶ τὰς φρισσίδας· ἐκφαυλίζων δὲ καὶ φίλιππος τοὺς μικροὺς τῶν ἰχθύων, ἐν φιλύγαπία σύλλογισμῶν

Ἰχθῦς φρονοῦντας ὦ πάτερ μή μοι βρέφη — Εἰς τὴν ἀγορὰν κατάγορά σαί μοι φράζε τί ἔρα φησὶν
Οὐκ οἶδ' ὅ, τι τὰ ῥήγειον ἐστὶν εἰς ἄργυρον

ἥδιστος δέ ἐστι καὶ ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ ἐν ταῖς ἐπιγελιαφόροις νεανίσκος κατασμικρῶν ἅπαντα τὰ τοιαῦτα πλὴ ὀψωνίων καὶ λέπτων ὧδε, ἀλλ' ἀγόρασον βουτέλως· ἅπαντα γὰρ ἱκανόν ἐστι φράζειν ὁπότε μὴ βουτέλως· ἀλλὰ καθαρείως ὅτι ἀεί, ὁσίας οὐκ ἀρκεῖ τευτλία σικπίδια

κἂν κάραβος τὶς ᾖ λαβεῖν ἐξαρκέσει — ἢ δὺ γ' ὠδὶ τὴν φάτνιζαν ἐγχελίδια,
θύβη μὲν οὖν ὅτ' ὄρχεται ἐκ τούτου λάβε — λευκῡνόνιον φάτνιον πορδάλιον.
τοιαῦτα δασύπους ἐάν τις ἐπέλθῃ φόρε — ὡς μικρολόγος εἶ σὺ λέγε λίαν πολυτελῶς
γαύτων χρὴς ἡμῖν ἔστιν ὅτου δ' ἔπεμψέ τις — οὐκ ἀλλ' ὀψοφύλαξ οὐκ ἀγαθὸς γυνή

τὸ μοχλίον τῆς κορώνης αὖθις λεπτύνομεν· ὁ δὲ παρὰ μενεσμάχῳ ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι δύσκολος φιλάργυρος ὢν σφόδρα πρὸς ὃν ἀσωτευόμενον νεανίσκον φησὶν

ἀλλ' αὖθις βολῶς ἐπὶ ταπέτοι μὴ πολλ' ἄγαν — μὴ δ' ἀγοριαλίαν, μὴ δ' ἐπηργυρωμένα.
μέτρια δὲ τῷ θεῷ σεαυτὸν πῶς ἕξει — μετριώτοδ' ὦ δαιμόνιε, πῶς, σώτεμνε, κἀγὼ
ἐπεξαπάταμε τοὺς μὲν ἰχθῦς μοι κάλλει — ἰχθύδιον ἥδιον ἀπόλοῦμαι πολύ· ἐπεὶ ἢ κατὰ θεὸν

ἐν τοῖς προκαμηλίοις φίλτατε οὐλπιανέ, ἢ ὑμεῖς γραμματικῶν παῖδες εἴπατέ μοι τίνι διανοίᾳ ὁ ἔφιππος ἐν τοῖς προφερομένοις ἔφη τὸ μόχλιον τῆς κορώνης αὖθις λεπτύνομεν. ἐτῶ γὰρ οἶμαι ἰσορείαν τινὰ εἶναι καὶ ποδῶ μαθεῖν· καὶ ὁ βουτάρχης ἔφη ῥοδιακὴν εἶναι λεγομένην ἰσορείαν ἣν ὠδὶ τὸ παρόζω ἀρχόμενον ἀκροστιχίζειν οὐ δεῖν ἀκούεσθαι, ᾧ πάνυ πρὸ πολλοῦ ἐντετυχηκέναι τῷ ταῦτα ἐν βιβλίῳ διδάσκοντι φόρμιγγα τὸν κολοφώνιον ἰαμβοποιὸν μνημονεύοντα τινῶν ἀνδρῶν ὡς ἀγυιρόντων τὴν κορώνην καὶ λεγόντων ταῦτα, ἐάν τοι κορώνη χεῖρα πρόσοδοτε κειθῶν

τὴν παιδὶ τὸ ἀφόλλωνος ἢ λέχος πυρῶν, — ἢ ἄρτον ἢ μάμμαιθον ἢ ὄ, τι τις χρήζει
δό τἄγαθοὶ τῶν ἑπομένων τίς σὶ χερσὶν ἔχει — κορώνη καὶ ἄλλα λήψεται χρυσοῦν
φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι — ὃ νῦν ἄλλος δοὺς, αὖθι κρείσσον δώσει
ὦ παῖ θώρηκα κλῄνε τὸν πολοῦβος ἤκουσε, — καὶ τῇ κορώνῃ παρθένος φόρει σύριγγα.
θεοὶ γένοιτο μετάπεμπτος ἡ κόρη — κἀφνειὸν ἄνδρα κώνομαστὸν ἔξ ἀγρῶν.
καὶ τῷ γέροντι παῖδὶ κοῦρον εἰς χεῖρας — καὶ μηδὶ κούρην εἰς τὰ γοῦν ἀκατθείη
θαλός· φρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις — ἐτῶ δ' ὅκου φόδες φόρουσιν ὀφθαλμούς
ἀμείβομαι μύσταισι πρὸς θύρας ἄδων — καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι πολιόνα τῶν γ· καὶ δ' τέλεῖ
ἀλλ' ὦ γαθοὶ ἐπορέξαθ' ὧν μυχὸς πολυτεῖ — δὸς ὦναξ κἀγὼ σοὶ μάν μοι νύμφη (τ' ἰάμβα φησὶν

Νόμος κορώνῃ χεῖρα δ' οὕτω ἐπαμύσῃ· διαῦτ' εἰσὼς δός τι κἀκ ταχήσει. Κορωνισταὶ δι' ἐναλλάγ-
του· οἱ τῇ κορώνῃ ἀγυίροντες ὡς φησι πάμφιλος ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς ὧδὶ ὀνομάτων, καὶ τὰ ᾄδόμενα
τε ὑπ' αὐτῶν κορωνίσματα καλεῖται, ὡς ἰσορεῖ ἀγνοκλῆς ὁ ῥόδιος ἐν κορωνισταῖς. καὶ χελιδονίζειν δὲ κα-
λεῖται παρὰ ῥοδίοις ἀγυιρμός τις ἄλλος ὧδὶ οὗ θεογνίς φησιν ἐν δωδεκάδι ὧδὶ τῶν ἐν ῥόδῳ θυσιῶν
γραφῶν οὕτως. εἶδος δέ ἐστι τὸ ἀγυίρειν χελιδονίζειν ῥόδιοι καλοῦσιν ὃ γίνεται τῷ βοηδρομιῶνι μηνί· χελι-
δονίζειν δὲ λέγεται διὰ τὸ ἐωθὸς ἐπιφωνεῖσθαι ἔαρ ἦλθε χελιδόνες καλαὶ ὥραι ἄγουσα καὶ καλοὺς ἐνι-
αυτούς. ὧδὶ γὰρ ἐκεῖ λευκὰ καπὶ νῶτα μέλανα — γαλάθαν οὐ προκυκλεῖς ἐκ πίονος οἴκου
οἴνου τε δέπας ξηρὸν τυρῶτε καύστρου καὶ πυρῶν· χελιδόνες καὶ λεκάθι τὰν οὐκ ἀπωθεῖται πότος ἀπίων
μοῦ ἢ λαβώμεθα εἰ μή τι δώσεις, εἰ δὲ μή, οὐκ ἐάσομεν
ἢ τὰν θύραν φορῶμες ἢ τὸ ὑπέρθυρον — ἢ τὰν γυναῖκα τὰν ἔσω καθημένᾱν
μικρὰ μέν ἐστι ῥαλίως μὲν οἰσόμεν — ἢν δὲ φορῇς τί μέγα δῆλε καὶ φορεῖς
ἄνοιγ' ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόνι, — οὐ γὰρ γέροντες ἐσμὲν ἀλλὰ παιδία.

Τὸν δὲ ἀγυρμὸν τοῦτον κατέλιξε πρῶτος κλεόβουλος ὁ λίνδιος ἐν λίνδῳ χρέας· γενομένης συλλογῆς χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ῥοδιακῶν ἰσορειῶν ἐμνήσθημεν, ἰχθυολογήσωμεν καὶ αὐτοὶ ὑμῖν ὄρχημα ὑμῖν ἀπὸ τῆς καλῆς ῥόδου, ἣν δυϊχθυᾶ εἶναί φησιν ὁ ἥδιστος λυγκεύς· ὄρχεισα δ' οὕτω ὁ ῥόδιος ἐν τοῖς ὧδὶ παιδίοις, προειπὼν ἕνα ὧδὶ τῶν κατοικισάντων πλὴν νῆσον, φοινίκων φησίν· ὡς οἱ ὧδὶ Φάλανθον ἐν τῇ ἰαλυσῷ πόλιν ἔχοντες ἰσχυροτάτην πλὴν ἀχαΐαν καλουμένην, καὶ πλανᾶσθαι ἐμπρακτεῖσ' ὄντες, χρόνον· πολιὼ αὐτεῖχον ἰ-
φίκλῳ· ἦν γὰρ αὐτοῖς καὶ θέσφατον ἐν χρησμῷ τινὶ λεγόμενον ἔξειν πλὴν χώραν ἕως κόρακες λευκοὶ γέ-
νωνται, καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσιν ἰχθῦες φανῶσιν. ἐλπίζοντες οὖν τοῦτ' οὐδέποτε ἔσεσθαι καὶ τὰ πρὸς ἓν πό
λεμον ἐρρυμοτόρως εἶχον. ὁ δ' ἰφίκλος πυθόμενος παρά τινος τὰ τῶν φοινίκων λόγια, καὶ ἐπορβύ-
σας τὸ φαλάνθου πιτόν τινα πορβυόμενον ἐφ' ὕδατος ᾧ ὄνομα ἰῶ λαγήνας, καὶ πίσεις πρὸς αὐτὸν ποιησά-
μενος, θυρβύσας ἰχθύδια ἐκ τῆς κρήνης καὶ ἐμβαλὼν εἰς ὑδρεῖον, ἔδωκε τῷ λαγήνᾳ καὶ ἐκέλευσε φορεῖ-
ται τὸ ὕδωρ ἐξ οὗ ἐκχέαι εἰς τὸν κρατῆρα. ὅθεν τῷ φαλάνθῳ ὠνοχοεῖτο, καὶ ὁ μὲν ἐποίησε ταῦτα, ὁ δὲ
ἰφίκλος κόρακας θηρεύσας καὶ ἀλείψας γύψῳ, ἀφῆκεν. φάλανθος δ' ἰδὼν· τοὺς κόρακας ἐπορεύε-
το, καὶ ὠδὶ τὸν κρατῆρα, ὡς δὲ καὶ τοὺς ἰχθῦς ἴδεν ὑπέλαβε πλὴ χώραν οὐκέτι αὐτῶν εἶναι καὶ ἐπι-
κηρυκεύσατο πρὸς τὸν ἰφίκλον ὑποσοντος ὑπεξελθεῖν ἀξιῶν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. συγκατατιθεμένου δὲ
τοῦ ἰφίκλου, ἐπιτεχνᾶται ὁ φάλανθος τοιόνδε τι· καταβαλὼν ἰδρεῖα καὶ τὰς κοιλίας ἐκκαθάρας, εἰ

ταύταις ἐπειρᾶτο ἀλάγειν χρυσόν καὶ ἀργύριον· ἀλισθόμενος δὲ ὁ Ἰφικλος διεκώλυσε. προσφθόντος τε τοῦ Φαλαίθου ἐν ὄρθρου ὃν ὤμοσεν ἐάσειν ἀλάγεσθαι ὅλα κατὰ μοῖραν αἴρονται, ἀπισοφίζεται πλοῖα αὐτοῖς δίδους ἵνα ἀριθμηθῶσι παρελύσας τὰ πηδάλια καὶ τὰς κώπας ἢ τὰ ἱστία ὁμόσαι φύσας πλοῖα παρίξειν ἄλλο δὲ οὐδέν· ἐν ἀπορίᾳ δὲ οἱ Φοίνικες ἐχόμενοι πολλὰ μὲν τῶν χρημάτων ἀπέρυσαν ἐπισημαινόμενοι τοὺς τόπους ἵνα ὕστερόν ποτε ἀνέλωντες ἀφικόμενοι· πολλὰ δὲ τῷ Ἰφίκλῳ κατέλιπον· ἀπαλλαγέντων οὖν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐκ τῆς χώρας τῶν Φοινίκων, κατέσχον τὰ πράγματα οἱ Ἕλληνες. τὰ δ' αὐτὰ ἱστορήσας καὶ Πολύζηλος ἐν τοῖς ῥοδιακοῖς, τὰ πρὸς ἰχθύων Φησὶ, καὶ τῶν κητῶν μόνοι ἥδεσαν φάκας· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Δορκία. αὕτη δ' ὀργισθεῖσα τοῦ Ἰφίκλου καὶ σὺν θεμένη πρὸς γάμου δόλῳ τῆς τροφοῦ, ἔπεισε νύν φόνον τε ὕδωρ ἰχθῦς ἀγαγεῖν καὶ ἐμβαλεῖν εἰς ὃν κρατῆρα· καὶ αὕτη δὲ νυκτὸς κόρακας λυμήνασα ἀφῆκεν· κρεώφυλος δ' ἐν τοῖς ἐφεσίων ὅροις, οἱ πρὸ ἔφεσον Φησὶ κτίζοντες καὶ πολλὰ παλαιωρηθέντες ἀπορίᾳ τόπου, τε τελευταῖον πέμψαντες εἰς Δελφοὺς, ἐρώτων ὅπου τε πόλις μαθῶν ται· ὁ δὲ αὐτοῖς ἔχρησεν τὰ αὐτὰ οἰκίζειν πόλιν, ἣν τινα ἰχθὺς δείξῃ, καὶ ὃς ἄγρις ὑφηγήσηται, λέγεται εἶναι ὅπου νῦν ἡ κρήνη ἐστὶν ὑπέλαιος καλουμένη καὶ ὁ ἱερὸς λιμὴν ἀλιέας ἀριστοποιεῖσθαι, καὶ τῶν ἰχθύων τινὰ ἀγαθορόντα σὺν ἀθρανίᾳ εἰς πεδίον εἰς Φορυτὸν καὶ ἀχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ λόχμαν ἐν ᾗ ἐτυχε σὺς ἄγριος ὤν, ὃς ὑπὸ τῶν πυρὸς θορυβηθεὶς ἐπέβαλε τὸ ὄρους ἐπὶ πολύ, ὃ δὴ καλεῖται Φρυγία, καὶ πίπτει ἀκονιτὶ θεὶς ὅπου καὶ νῦν ἐστιν ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ναὸς καὶ διαβάντες οἱ ἐφέσιοι ἐκ τῆς νήσου ἔτει τ' οἰκήσαντες δὲ ἐπὶ εἰκοστῷ δελφὸν κτίζουσι Φρυγίαν καὶ τὰ ἐνδὸν κόρειον καὶ ἱερὸν ἀρτέμιδος ἐνδὸν τῇ ἀγορᾷ ἱδρύσαντο. ἀπόλλωνός τε τοῦ πυθίου ἐνδὸν τῷ λιμένι· τοιούτων ἔτι πολλῶν λεγομένων τότε βάκχους ἐγένετο κατὰ πᾶσαν πρὸ πόλιν αὐλῶν κόμβος καὶ κυμβάλων ἦχος ἔλυτε τυμπάνων κτύπος μετὰ ὠδῆς ἅμα γινόμενος. ἔτυχεν δὲ οὖσα ἑορτὴ, τὰ παρείλαμεν πάλαι καλούμενα, νῦν δὲ ῥωμαΐα τῇ τῆς πόλεως τύχῃ ναοῦ καθιδρυμένου ὑπὸ τοῦ παντὸς ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως ἁδριανοῦ ἐκείνην πρὸ ἡμέρας κατ' ἰδιαυτὸν ἐπίσημον ἄγουσι πάντες ἑορτὴν οἱ ῥωμῶν καθοικοῦντες, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες τῇ πόλει· ὁ οὖν οὐλπιανὸς ἄνδρες ἔφη τί οὖν ἐστιν ἐλαπίνη δὲ γάμος ἐπεὶ οὐκ ὄψανος τάδε γ' ἐστί· καί τινος εἰπόντος ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ πρὸ πολιν ἅπαντες τῇ θεῷ ὑπολαβὼν ὁ οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη καὶ τίς ἑλλήνων οἶδε βαλλισμὸν ἐνθάδε, δέον ἐρικέναι κωμάζουσιν οἱ κατὰ πρὸ πόλιν ἅπαντες ἢ χορεύουσιν, ἢ τί ἄλλο τῶν εἰρημένων· σὺ δὲ ἡμῖν ἐκ γῆς σιδούριος ὄνομα προιάμενος, ἀπώλεσας ἐν δίνῳ ἐπιχέας ὕδωρ· καὶ μυρτίλος ἔφη, ἀλλὰ μὴν καὶ ἑλληνικώτερον ἀποδέξεσθαι δ' ὄνομα ὦ φίλε περὶ ἡμᾶς· πάντας γὰρ ἐπισκοπῶν πειρώμενος οὐδενὸς μὲν ἀμαθίαν κατέγνως, σαυτὸν δ' ἀποφαίνεις κενώτερον λεβηρίδος· ἐπίχαρμος ὦ θαυμασιώτατε καὶ τοῖς θεαρίοις μέμνηται τοῦ βαλλισμοῦ, καὶ οὐ μακρὰν ὅτι τῆς σικελίας ἡ ἰταλία· καὶ οὖν ὦ δράματι οἱ θεωρεῖ καθορῶντες τὰ κατὰ πυθοῖ ἀναθήματα καὶ πρὸς ἐνίους λέγοντες φασὶ δὲ τάδε· λέβητες χάλκεοι κρατῆρες· ὁ δὲ λοιτοὶς γάμαν ὑπὸ δείλοις καὶ λωτὸν βαλλίζοντες ὅσον χρῆμα εἴη· καὶ σώφρων δ' ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ νυμφοπόνῳ Φησὶν κἄπειτα λαβὼν προσέσχε τοὶ δ' ἐβάλλιζον ἢ πάλιν βαλλίζοντες ἐν θάλαμον σκότου κατέπεσον· ἀλλὰ μὴν καὶ ἄλεξις ἐν κουρεῖῳ Φησι καὶ γὰρ ἐπικώμων ἀνθρώπων ὁρῶ

Γλῶθος προσιὸν ὡς τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν — Ἐνθάδε σὺν ὄντων μὴ γένοιτο μοι μόνῳ
Νύκτωρ ἅπαν τῆσαι καλῶς πεπραγόσιν — Ὑμῖν τοῦδε τὴν βαλλισμὸν, οὐ γὰρ ἄν ποτε

Ὀϊμάκτιον ἀπενέγκαιμι μὴ φύσας πλοῖα· οἶδα δὲ καὶ ἄλλαχόθι τοὔνομα, καὶ ἀκριβασάμενος ἐξοίσω· σὺ δὲ ἡμῖν δίκαιος εἶ λέγειν ὃ καὶ τῶν ὁμηρικῶν μεμνημένος τούτων τίς δαὶς τίς δὲ μέλος ὃ δ' ἔπλε κἄπειτα δέ σε χρεὼν ἐλαπίνη καὶ γάμος ἐπεὶ οὐκ ὄψανος τὰ δίς' ὅτιν τίνι διαφορᾷ ἀλλήλων· ἐπεὶ δὲ σιγᾷς, ἐγὼ ὄψω· κατὰ γὰρ τὴν συρακούσιον ποιητὴν τὰ πρὸ τοῦ δύο ἄνδρες ἔλεγον εἰσαῦθις ἀπόχρεω, τὰς θυσίας καὶ τὰς λαμπροτόδας παρασκευὰς ἐνόμιζον οἱ παλαιοὶ εἰ λαπίνας, καὶ τοὺς τούτων μετέχοντας, εἰ λαπινατάς. ὄψανοι δέ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰσαῦθις καὶ ἀπὸ τοῦ σὺν ὄψαν καὶ συμφέρειν ἕκαστον· καλεῖται δ' ὁ αὐτὸς καὶ ὄψανος καὶ θίασος, καὶ σὺν ιόντες ὄψανισταὶ καὶ σὺν θιασῶται· καλεῖται δὲ καὶ ὁ ὑπὸ διονύσῳ παρεπόμενος ὄχλος θίασος ὡς βυζαντίδης Φησίν. Ὁρῶ δὲ θιάσους ὑπὸ γυναικείων χορῶν τοὺς μὲν οὖν θιάσους ἀπὸ τοῦ θεοῦ προσηγόρευον· καὶ γὰρ αὐτοὺς δὴ θεοὺς οἱ λάκωνες σοὺς φασι· τὰς δ' ἐλαπίνας ἀπὸ τῆς σὺν αὐταῖς παρασκευῆς γινομένης καὶ δαπάνης λαφύπτειν γὰρ καὶ λαπάζειν τὸ ἐκκενοῦν καὶ ἀναλίσκειν. ὅθεν καὶ ἐνδὸν τοῦ πορθεῖν τὸ ἁλαπάζειν οἱ ποιηταὶ τάπουσι καὶ τὸ διαρπαζόμενα κατὰ πρὸ λάφυξιν λάφυρα· τὰς δὲ τοιαύτας θυωχίας ἀμύλος καὶ βυζαντίδης ἐλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι· λάπτειν δὲ τὴν τροφὴν ἐκπέπτειν καὶ κενούμενον λαγαρὸν γίγνεσθαι, ὅθεν ἀπὸ μὴ τοῦ λαγαροῦ ἢ λαγόνων, ὥσπερ μὴ λάγανον· ἀπὸ δὲ τοῦ λαπάπτειν λαπάρα· λαφύπτειν δέ ὅτι τὸ δαπανᾶν ἀπὸ τοῦ δάπτειν λέγεται· μὴ ὄψον δὲ τοῦ δαπανηροῦς ἔχεται διόπερ ὧν τῶν ἀσωτίας καὶ θηριωδῶς ἐσθιόντων τ' δάπτειν, καὶ λαιμοδάπτειν ὄμηρος τὸν δ' ἄρα κωφὸν τε μὴ οἰωνοὶ κατέδαπτον· τὰς δ' ὀψοχίας ἐνόμιζον οὐκ ἀπὸ τ' ὀψὲ ἢ ὅτι τροφὴ ἀλλ' ἀπὸ τ' κατὰ ταὐτὰ τὸ ὄψειν, εἰς ἃς δὴ συνιόντες, οἱ τ' θεῖον τιμῶντες καὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ ἄνεσιν αὐτοὺς μεθιστάντες, τὸ

 εἰλαπίναι. θεοὶ παρόντες οὐ χουμένοις. ἐπιδόσιμα. ἀφ' ἁπαλείδος δεῖπνον.

μὲν ποτὸν μέθυ σὺν δὲ τῷ δωρησάμενον θεὸν, μέθυ μανῖον, καὶ λυαῖον, καὶ οὖνον καὶ ἴακχον προσηγόρευον. ὥσπερ καὶ τὸν μὴ σκυθρωπὸν καὶ σιώνουν ἵλαρόν. διὸ καὶ τὸ δαιμόνιον ἵλεων ἀξιοῦσθαι ἐπιφωνεῖν τες ἰὴ ἰή. ὅθεν καὶ τὸν τόπον οὗ τῷ θεῷ ἔπρατον, ἱερὸν ὠνόμαζον. ὅτι δὲ σὺν αὐτὸν ἵλεων καὶ ἵλαρὸν ἔλεγον, δηλοῖ ἔφη ὡς ὑπὸ τῷ ἐπιγραφομένῳ δράκοντι ἐμπολή. τοῦδε ἐπείρασό δέ τινος λέγει.

Εἴπερ τά γ' εἰσιόν τ' εὖ λυπούμενος τύχη τις ἡμῶν ἐκολάκευσεν ἡδέως,
ἐφίλησεν οὐχὶ συμπίεσασα τὸ στόμα
χαιρωνῦσα ὁμοίως ἧσε παρεμυθήσατο.
αὐτοῦ δ' λυποῦντος καὶ πάλιν ἵλεων. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ὑποκρι-
σάμενοι καὶ τὰ τοῦδε τὰς ἑορτὰς διέταξαν ὁρῶντες γὰρ ὡς τὴν μὲν ἐυδαιμονίαν ὁρμῆς οὐκ οἷόν τε, τοὺς ἀνθρώπους ἀποσῆσαι χρήσιμον δὲ καὶ συμφέρον τοῖς τοιούτοις οὕτω κως καὶ κοσμίως ἐθίζειν χρῆσθαι, χρόνον ἀφορίσαντες καὶ τοῖς θεοῖς προθύσαντες οὕτω μεθῆκαν αὐτοὺς εἰς ἄνεσιν, ἵνα ἔκπαγος ἡγούμενος ἥκειν τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς σπονδὰς μετὰ ἀλλοὺς πλὴν σωφρουσίαι ποιῆται ὅμηρος γοῦν φησὶν ἦλθε δ' ἀθήνη Ἱερῶν αὐτήσουσα καὶ ὁ ποσειδῶν Αἰθίοπας μετεκίαθεν τηλόθεν ἐόντας Αὐτόθεν ταύρων τε καὶ ἀρνείων ἑκατόμβης καὶ ὁ ζεὺς Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο. κἂν ἄνθρωπος δέ τῳ παρῇ πρεσβύτερος, καὶ τῇ προαιρέσει σπουδαῖος, ἀξιοῦται λέγειν τί τῶν ἀρχαίων ἢ καὶ πράττειν. ὡς καὶ ἐπίχαρμός που φησὶν, ἀλλὰ σιγᾶν ἀγαθὸν καὶ παρεῖν τι καιρόφρονες. ὑπολαμβάνοντες οὕτω τοὺς θεοὺς ἡδιόνων αὐτῶν εἶναι, τὰς ἑορτὰς κοσμίως καὶ σωφρόνως ἄγειν. ὅθεν οὔτε καταγελᾶσθαι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔθος, ἀλλὰ δαίνυσθαι θ' ἑζόμενοι. οὐ δ' εἰς μέθην πίνειν ἀλλ' ἐπεὶ ἔσωσαν ἐπόν θ' ὅσον ἤθελε θυμὸς, ἔβαν οἰκόνδε δ' ἕκαστος. οἱ δὲ νεῶ προσωποιούμενοι θεοῖς θύειν, καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ πλὴν θυσίαν τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκειοτάτους, καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις, λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναιξὶ, καλαμυρίζουσι τοὺς οἰκέτας ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς μονονουχὶ τῷ ὁμήρου λέγοντες. νεῶ δ' ὄρχεθ' ἐπὶ δεῖπνον ἵνα ξηνάτωμεν αὖθις ἐπὶ νεῶ οὐ λαμβάνοντες τὰ ἐρημένα. ἔπειτ' ἦν χείρονα πεποιηκὼς ἔτι φθονερκάτης ἔστιν ἔτι νικόμαχος ὁ ῥυθμικὸς ἢ ὅς τις δήποτε.

μὴ δὲ σύγ' αὖσβρα φίλον καλέσας ἐπὶ δαῖτα θάλειαν Ἄχθον ὁρῶν παρεόντα, κακὸς γὰρ ἀνὴρ ἐπὶ δεῖπνῳ Ἀλλὰ μάλ' ὄγκιλος τόσσον φρεσὶν, τόσσον ἔτ' ἐκεῖνον. νεῶ δὲ τούτων μὲν οὐδ' ὅλως μέμνηται. τὰ δὲ ἐξῆς αὐτῶν ἐκ μανθάνουσιν ἅπαντας ἐκ τῶν εἰς ἡσίοδον ἀναφερομένων μεγάλων ἢ οἵων καὶ μεγάλων ὅρκων παρῴδηται.

Ἦ μὲν δ' ἣν τινα τίς καλέσῃ θεὸν ἐπὶ δεῖπνον Ἄχθομεθ' ἦν ἔλθῃ καὶ ὑποβλέπομεν παρεόντα
Χὤττι τάχιστα θύρηφι σὺν ἐλθεῖν κάλομεθ' αὐτόν. Εἶτα γοῦν πῶς τὸν ὑπολῆται κατάληψις ἔπι
τῶν ξυμπινόντων. ἤδη σὺ τί οὐχ ὑπολύτει, Αὐδὴν ὁ δ' ἄχθεται αὐτὸς ὁ θύων
τῷ κατακωλύον τι καὶ οὐθὺς ἔλεξ' ἐλεγεῖα Μηδέποτε μήτ' ἄκοντα μηδὲν κατόρυκε παρ' ἡμῖν,
μήθ' οὖδον τ' ἐπίγειρε σιμωνίδη οὐτ' ἐπ' οἴνοις Τοιαυτὶ λέγομεν δειπνίζοντες φίλον ἄνδρα

Ἔτι δὲ καὶ ταῦτα προστίθεμεν μὴ δὲ πολυξένου δαιτὸς δυσαπέμφελον εἶναι ἐκ κοινοῦ τελείσης τε χάριτος δαπάνη τὸ λιπὸν καὶ θύοντες μὲν τοῖς θεοῖς ὀλίγιστα εἰς τὰς θυσίας καὶ τὰ τυχόντα δαπανῶμεν, ὥσπερ ὁ καλὸς μέλανδρος ἐν τῇ μέθῃ παρέισησιν.

Εἶτ' οὐχ ἅπαντα πράττομεν καὶ θύομεν Ὅπου γε τοῖς θεοῖς μὲν ἠτορασμένον
δραχμῶν ἄτω προβάτιον ἀγαπητὸν δέκα, Αὐληδρίδας δὲ καὶ μύρον νὴ ψαλιδίω
μνᾶν λαῖον θάσιον, ἐγχέλυς, τυρὸν, μέλι, Μικροῦ τάλαντον γίνεταί τε καὶ τὰ λόγον
δραχμῶν μὲν ἀγαθῶν ἄξιον λαβεῖν δέκα Ἡμᾶς ἐὰν καλλιδρηθῆ τοῖς θεοῖς
τούτων δὲ πρὸς ταῦτ' ἀνελεῖν πλὴν ζημίαν Γῶς οὐχὶ τὸ κακὸν τῶν ἱερῶν διαπλάζεται
ἑτῶ μὲν οὖν ὧν γε θεὸς οὐκ εἴασα Τιὸ σοφῶ αἰεὶ τὸν βωμὸν ἐπιθεναίκοτε
εἰ μὴ καθήγιζέ τις ἅμα καὶ πλὴν ἐγχέλυω Ἵνα καλλιμέδων ἀπίθανα εἰς τὰ συσσιτία.

Ὀνομάζουσι δ' οἱ ἀρχαῖοι καὶ ἐπιδόσιμα τινὰ δεῖπνα ἅπερ ἀλεξανδρεῖς λέγουσιν ἐξ ἐπιδομάτων. ἄλεξις γοῦν ἐν τῇ εἰς τὸ φρέαρ φησὶ

Νεανὶ τέμοι ὁ διαπότης Γρεῦπεμψον οἶνου κοτύλιον
τῶν σὺν δέκα κημοῦντι κεῖθεν μανθάνω Ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔστι φιλῶ
λιθυπικὴν γραῶν. καὶ κρώβυλος ἐν ψευδυποβολιμαίῳ. λάχης ἐτῶ δὲ
πρὸς σὲ πρόκειταί τοι Ὅπου μοι ὡς τᾶς ὡς φιλουμένην παρῇ Τὰ πιδόσιμ' ἡμῖν ὅτινος ἔχεις πι-
ἐὰν κυάθους ἑκαπὸν ἐβιάσω σὺ δώδεκα. Οἴδασι δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ τὰ νεῶ καλούμενα ἀφ' ἁπαλείδος δεῖπνα· ἐμφανίζει δὲ Φρεκράτης ὧδε τούτων ἐν ἐπλήσμοι ἢ θαλάσσῃ οὕτως. Συσκευασάμενος δεῖπνον εἴπερ τι ἁπαλείδιον. Ἐβάδιζον ὡς πρὸς ὠφελῶν, ὅθεν δὲ σαφῶς δηλοῖ ὅτι ἀφ' ἁπαλείδος δεῖπνον ὅταν τις αὐτὸς αὑτῷ σκευάσας δεῖπνον καὶ σωθεὶς εἰς ἁπαλείδα παράτινα δειπνήσων ἵνα σώδιπνον ἔρηκεν ἐν συμποσίου λυσίῳ ἐν τῷ κατὰ μικίνου φόνῳ φησὶ γάρ ἐκεῖνον ἐν τῷ σωδίπνῳ κεκλημένον, καὶ πλάτωνα δέ φησι τοῖς τὸ σωδίπνον ποιησαμένοις ἢ ἀριστοφάνης γεγυτάδη ἐν τοῖς σω-

λεπνοις ἐπαινῶν αἰσχύλων δὲ ὁπόθ' ὕνες καὶ ὁ σοφοκλέους δρᾶμα κατὰ δ' οὐδέτερον ἐπιγράφειν ἀξιῶσι τὼ λεπτὼ καλοῦσι δέ τινα καὶ σωκπώγμα λεπτὸν, ὡς ἄλεξις ἐν φιλοσόφῳ, ἢ νύμφαις

κατάκεισο φάκελα δ' ἡμέλει Σωκπώγμον ποιῶμεν· ἀλλ' οὐ διὰ ὅτι
κυμινοπρίστης ὁ τρόπος ἔστω πάλαι, καὶ ἔφιππος ἐν γηρυόνῃ· μὴ σωκπώγμον συμφόσιον
ἐπικληροῦσιν· ἔλεγον δὲ σωκάγειν καὶ τὸ μεθ' ἑλλήνων πίνειν καὶ σωκπώγιον δ' συμπόσιον μένανδρος ἐν πε
καὶ νεῶ ὑπὸ τύπων σωκάγοισι κατὰ μόνας Εἰθ' ἑξῆς ἔφη (ραμένῃ
Ἐπληρώσεν τε ὁ σωκπώγιον, μή ποτε δὲ τοῦτ' ὄνειν ὁ ἀπὸ συμβολῶν καλούμενον τί
νες δ' εἶσιν αἱ συμβολαί· αὐτὸς ἄλεξις ἐν μανδραγορίζομένῃ σημαίνει δηλ. τύπων.
Ἢ ξω φορτοῦσα συμβολὰς τοίνυν ἅμα. Γῶς συμβολὰς τὰς ταινίας· οἱ χαλκιδῆς
καὶ τοὺς ἀλαβάστους συμβολὰς καλοῦσι γραῦ. Ἀρχῖοι δ' ὡς ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν ἡγήσανδρος,
γράφει δ' οὕτως πλὼ συμβολὴν πλὼ εἰς τὰ συμπόσια ὑπὸ τῶν πινόντων εἰς φορμίνην ἀρχῖοι χὼν καλοῦ-
σι· πλὼ δὲ μερίδα εἶσαν· οὐκ ἀκάρμοστον δὲ καὶ τούτου τ' συγγράμματος τέλος ἐλιφόβος ἑταῖρε μόκρα
τες αὐτὸ κατα παῦσαι τὸν λόγον μὴ καὶ ἡμᾶς τις οἰνοβῆ κατὰ δ' ἐμπεδοκλέα ἰχθῦς ποτε γεγονέναι· φησὶ
γὰρ ὁ φυσικὸς ἤδη γὰρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρητε κόρος τε θάμνος θοὸς τε, καὶ οἰωνὸς ἅλιος ἔμπυρος ἰχθῦς.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

ΤΑΚΕΡΟΝ. ΝΑΡΥ.

ὄρπου δ' ὀξαῦθις μνησώμεθα χερσὶ δ' ἐφ' ὕλωρ Χθυάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶθεν πρὸ ἔσον-
ται· ἐμοί τε καὶ σοὶ ὦ μόκρατες· ὡδὶ ἐκ θύντων γὰρ κωλήνων· καί τινος ἐπόνθος
ἐπακραί εἰσιν παρά τινι κεῖται καὶ ὁ τακρὸν, ὁ οὐλπιανὸς ἔφη καὶ σίναπι δέ τίς ἐρη-
κε· νάπυ ὁρῶ γὰρ ἐν παροψίσι ὡδὶ φορόμενον μετὰ τῶν κωλήνων οἶδα γὰρ καὶ οὕ-
τως λεγόμενον κωλεὸν ἀρσενικῶς· ἐπίχαρμος γοῦν ἐν μεταρσίοι φησὶν ὄρια τυρίδιον· κω-
λεοί· σφόνδυλοι· τῶν δὲ βρωμάτων οὐδὲ εἷς· καὶ ἐν κύκλωπι· χερσαία τε ἀδρῶν καὶ μὰ λία χ' ὡς κωλεός· μάθετε
δὲ καὶ ἔτι παρ' ἐμοῦ ὦ σοφώτατοι· ὅτι νῦν ὁ ἐπίχαρμος καὶ χορδὴν ὠνόμασεν ἀεί ποτε ὀρύαν καλῶν· καὶ
ἄλλα δὲ ἡδυσμένους ὁρῶ ἐν ἄλλαις παροψίσιν ἀπηλιώτων δὲ ἀλῶν πλήρεις οἱ κωμικοὶ παρ' οἷς κατὰ δ' ν
ἀλεξανδρέα λέγει δ' ἐν κωρύκῳ τίς ἄλλος κύων τῶν θαλαττίων δ' ἀεὶ Οὔφων οὖν χ' ὁ μὲν ὀξὺ τέλους ἢ
ἔτι· ἄλλα ἐμοὶ δὲ τούτοις πίνομεν οἰνάριον ἥδιστον νή δί' οἰκίαν πόσου δοκεῖ σοι ὄντος τοῖς παροῦσι συμφορᾷ
λαπαξάπασιν ὀξυβάφῳ ποτηρίῳ. ὁ ῥῶ δὲ καὶ μετ' ὄξους ἀκμιμιγμένον γάρον, οἶδα δὲ ὅτι
νῦν τινες ποντικῶν ἰδίᾳ καθ' αὑτὸ σκευάζονται ὀξύγαρον· πρὸς ταῦτα ἀπαντήσας ὁ ζωΐλος, ἔφη· ἀρι-
στοφάνης ὦ οὗτος ἐν λημνίαις τὸ τακρὸν ἔταξεν ὡδὶ τοῦ φυφροῦ λέγων, οὕτως· λῆμνος κυάμους φέρου
σα τακροὺς καὶ ὠχλούς· καὶ φορεκράτης κραπατάλοις· τακροὺς ποιῆσαι τοὺς ὀρεβίνθους αὐτό· δη-
σίνκπι δ' ὠνόμασε νίκανδρος ὁ κολοφώνιος ἐν μὲν θηριακοῖς, οὕτως· ἡμὴν καὶ σικύην χαλκρέα τε σίνκπι·
ἐν δὲ τοῖς γεωργικοῖς· ὠθρόμκατα τ' ἐνδέκνυται σινήπιος· καὶ πάλιν καρδαμον ἀρίνον τε μελάμφυλλόν
τε σίνκπι· κράτης δ' ἐν τοῖς ὡδὶ τῆς ἀττικῆς λέξεως ἀρισοφάνην παρεισάγοντα λέγοντα καὶ βλέπε σί-
ναπι καὶ τὰ πρόσωπ' ἀνέστραπε καθάφησι σέλβυκος ἐν τοῖς ὡδὶ ἑλληνισμοῦ· ἔστι δ' ὁ σίναπι ὄξος ἱππέων καὶ
ἔχει οὕτως καὶ βλέψε νάπυ· οὐλεὶς δ' ἀττικῶν σίναπι ἔφη ἔχει δὲ ἐκάτερον λόγον νάπυ μὲν γὰρ, ὃν νάφυ· ὅτι
ἐσέρηται φύσεως ἀφυὲς γὰρ καὶ μικρὸν ὥστερ καὶ ῥάφυ· σίναπι δὲ ὅτι σύεται τοὺς ὤπας ἐν τῇ ὀλμῇ ὡς
καὶ δ' κρόμμυον, ὅτι τὰς κόρας μύομεν· ξέναρχος δὲ ὁ κωμῳδοποιὸς, ἐν σκύθαις ἔφη τουτὶ δ' κακὸν ὄκ
ἐς ἔτι κακὸν δ' θυμάριον τόμου Σεσινάπκεν δηλ. τῆς ξένης ἁλῶν δὲ καὶ ὄξους μέμνηται ὁ καλὸς ἀ
ριστοφάνης ἐν τοῖς ὡδὶ θεσμίλου τὸ ῥαγικοῦ λέγων καὶ πῶς ἐγὼ θεσμίλου φάγοι μ' ἄν ῥῆμα εἰς ὄξος ἐμβα-
πτόμενος ἢ λευκοὺς ἄλας· ἡμεῖς μὲν οὖν σοι ταῦτα καλὲ ἄνθρωπε ζητοῦντι σωφοσυπορήσαμεν· σύ δ' ἢ
μὴν ἀφεύξεσθαι δίκαιος εἶ· παρά τινι ὡδὶ τοῦ ἀγγείου ἡ παροψὶς κεῖται· ἣν μὲν γὰρ ὄψου παρασκευα
σμένου ποικίλου καὶ ἑτέρους τινὸς τοιούτου πλάτωνα οἶδα εἰρηκότα ἐν ἑορταῖς οὕτως· ὁπόθεν ἔσοιτο μά-
ζα καὶ παροψίδος ἐν δὲ βύρῳ πάλιν· ὡδὶ παροψήματος δηλ. πλειόνων εἴρηκεν ἐν οἷς ὅτι καὶ τάδε
Γωνὴ καθεύδουσ' ὅτιν' ἀργὸν μανθάνω Ἐχρην γὰρ οὖν δ' εἶσιν αἱ παροψίδες
Λῦται μόνον κρείττους φλυχῆμεὶς ἡδονὴν Ἧνται λαβεῖν οὐ γάρ τινος παροψίδες
Εἰσ' ἀντιβολῶσ· ἢ ἐν τοῖς ἑξῆς δ' λίφσιν ὥσπερ ὃ παροψήματος λέξεων τῶν παροψίδων· ἐν δὲ φάωνι·
τὰ δ' ἀλλόκροια ἐθ' ὅμοια ταῖς παροψίσι, Βραχὺ γὰρ τόρψαντ' ὀξὺ ἀνάλωται ταχύ·
Ἀρισοφάνης δαισάλῳ Γάσαις γυναιξὶν ὀξὺς οἷος χὠ τρόπου,
Ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος. Σιωπῶντος ἐν τῷ οὐλπιανοῦ· ἀλλ' ἐὼ φησὶν ὁ λεωνί
δης ἐπεὶν ἐμὲ δίκαιος πολλὰ ἤδη σιωπήσας πολλοῖς δ' ἀπολέγειν οὐκ ἐπιτήδειος ἐθέλει· καὶ πρὸς μὲν τού-
τοις ἀφικὲ λόγος ἐς ὁ παλαιὸς Σοὶ μὲν δοκῶ τὰ δοκηθῶτά πως· ἐμοὶ τάδε. Τοὺς ξωτικοὺς δ' ἀπ-

τις πείσειε τάχιστα λέπων δ' οἵπερ καὶ ῥᾴστης εἰσὶ διδασκαλίαι. ὧδὶ δ' σκώπτους οὕτω εἴρηκεν ὁ Φι
λήτης μυρτίλε προέρπασα γάρ σου τὸν λόγον. ἀλεξ Φάνης βοιωτίῳ
καλέσασά τε παρατίθησιν ἐν παροψίδι καὶ ἄλεξις ἐν κωμῳδίᾳ ὡς ἴδοι τις ἂν αὐτοὺς δύο
φρόντας ἔσω ποικίλων παροψίδων κόσμου βρύουσαν οὐκέτ' εἰς ἐμὲ βλέπων,
καὶ ὁ τὰ εἰς μάγειρα ἀναφορόμενα ποιήσας ἐν διονύσῳ πρώτῳ 5
καὶ ταῦτα μέν μοι τῶν ἁπλῶν παροψίδες. ἄχθομαι δ' ἐν ἀθήναις σατυρικῷ
κέκραμαι δ' ἄλλα μοι παροψίδων κάτοφθα καὶ κνισῶντα ῥαφανογλύσματα.
σωτάδης δ' ὁ κωμικὸς παρὰ λυκουμβίῳ, γαροπὶς εἶναι φαίνομαι τῷ κρωβύλῳ
τοῦτον μάσασθαι παρακαλεῖ δέ με. ἀμφιβόλως δ' εἴρηται δ' παρὰ τῷ ξενοφῶντι ἐν πρώ-
πω παιδείᾳ. φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος. γροσῆγκον αὖ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμι 10
ματα καὶ βρώματα. ἢ παρὰ τῷ ἐν χείρωνα δὲ ποιητῇ ἐν εἰς φορεκράτην ἀναφορόμενον, ὃ ἡδύ-
σμασίς ἐ παροψὶς κεῖται. καὶ οὐχ ὡς διδύμος ἐν τῷ τοδὶ παρεφθορέναι λέξεως ὧδὶ τ' ἀπέου.
φησὶν γὰρ νὴ τὸν δι' ὧσπερ αἱ παροψίδες τὴν αἰτίαν ἔχουσ' ἀφ' τῶν ἡδυσμάτων
οὓς ὁ καλέτας ἀξιοῖ τῷ μηδενὸς νικοφῶν σειρῆσιν, ἄλλος μαχέσθω π' ἔσπερας παροψίδι.
ἀλεξοφάνης δαιδάλῳ γάσαις γυναιξὶν ἐξ ἑνὸς γ' ἑρπύσας 15
ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος. γλάπτων ἑορταῖς ὁπόθεν ἔσοιτο μάζα καὶ παροψίδες.

γρὶ βολβῶν δ' χρυσέως καὶ σκευασίας τ' λόγον ποιεῖται οἱ δ' ἀττικοὶ, ὧν συρακοσικὲ οὐλπανὲ καὶ
ἐμβαμμα λέγουσιν ὡς θεόπομπος ἐν εἰρήνῃ. ὁ μὲν γὰρ ἄρτος ἡδύ, τὸ δὲ φαινακίζειν πρόσον
ἔμβαμμα τοῖς ἄρτοις πονηρὸν γίνεται. καὶ κωλῆνα δὲ λέγουσι καὶ κωλῆν δ' πολις αὐτολύκῳ

σκέλη δὲ καὶ κωλῆνες δ' τῷ ῥόθου. εὐριπίδης σκέρωνι οὐδὲ κωλῆνες νεκρῶν ἀφ' δὲ τῷ κωλέα σωμ 20
ῥηθέν ὄσιν ὡς συκέα συκῆ, λεοντέα λεοντῆ, κωλέα κωλῆ, ἀριστοφάνης ὡσαύτως διὸ τοῦτο
οἱ μοι δὲ κωλῆς ἦν ἐτῶ κατὰ θάτιον ἐν δαιταλεῦσιν. καὶ δελφακίων ἀπολῶν κωλαὶ καὶ χαυμάτια
πρόσκτα ἐν δὲ πλαρτοῖς κεφαλάς τ' αὐχένων κωλὰς ἐρίφων πλάτων γρυλίν. ἰχθῦς, κωλὰς,
φύσκας. ἀμφίκρατος κόννῳ δ' ἴδεται μάλιστ' ἰδρωσώα κωλῆ δ' πλευρὸν ἡμίκραιρ' ἀριστερόν. ξε
νοφῶν κωμῳδητικῷ κωλίῳ σαρκώδη λαγόνας ὑγράς. καὶ ξενοφάνης δ' ὁ κολοφώνιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις 25
φησὶν πίμπλασ' γὰρ κωλῆν δρίφου σκέλος ἥρακλῆον
τ' αὖρον λαμπρὸν τίμιον ἀνδρὶ λαχεῖν τοῦ κλέος ἐλλάδα πᾶσαν ἀφίξεται οὐδ' ἀπολήξει
ἐς τ' αὖ ἀοιδέων ἧ γένος ἐλλαδικόν. ἐξ ἧς δὲ φυτῶν πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἐπφορομέ
νων, ἃ μεῖς ἐπισημαινόμεθα τὰ μνήμης ἄξια. καὶ γὰρ ὀρνίθων πλῆθος ἔνεστιν ἀεὶ καὶ χηνῶν, ἔτι δὲ τῶν νεοττῶν
ὀρνίθων, οὓς ἴωνους τινὲς καλοῦσι, καὶ χοίρων καὶ τῶν ἁπλῶν ἀπουδεστάτων φασιανικῶν ὀρνίθων ἁπλῶς λα- 30
χάνων οὕτω πρότερον ἐκθήσομαί σοι καὶ ἁπλῶς τῶν ἄλλων μετὰ ταῦτα διηγήσομαι. γογγυλίδες. ταύτας
ἀπόλλασ' ὧ ἁπλῶς τῶν ἐν πελοποννήσῳ φύλεων λακεδαιμονίων γαστέρας φησὶ καλεῖσθαι. νίκαν
δρος δ' ὁ κολοφώνιος ἐν ταῖς πλώσαις παρὰ βοιωτοῖς γαστέρας ὀνομάζεσθαι τὰς κράμβας. τὰς δὲ γογ
γυλίδας ζεκελτίδας. ἀμειψίας δὲ καὶ τιμοχίδας τὰς κολοκύντας ζακελτίδας καλεῖσθαι. ἀθύσιπ-
πος δ' ἐν δευτέρῳ ὁμοίως ἀναξανδρίδης φησὶ γογγυλὶς ῥάφυς ἀπάρτιον. ἔμοιγε δὲ ῥάφυ γλαυκὸς ἐν τῷ 35
ὀψαρτυτικῷ δηλ. τὸ π φιλῶς καλεῖ ῥάπυν. τούτοις δ' οὐδὲν ἄλλο ἔστιν ὅμοιον εἰ μὴ νεῶ προσαγορευομένη
βουνιάς. θεόφραστος μὲν βοωνιάδα οὐκ ἐνομάζει ἄρρενα δὲ καλεῖ λίνα γογγυλίδα καὶ ἴσως αὕτη ἔστιν ἡ
βουνιάς. νίκανδρος δ' ἐν τοῖς γεωργικοῖς τῆς βουνιάδος μνημονεύει

γογγυλίδας πτέροις ἢ κυλίνδρῳ γῆς ἐφάλῶς ὀφανίσαι πλατάνοισι χαμηλότεραι βαλέσθαι
βοωνιὰς ἀλλ' εἴσω ῥαφαίοις εἴσω λαβαρωκοὶ γογγυλίδες δ' ἴσασι γὰρ ῥαφαίοιο γένεθλη 40
μακρήτε φαίνεται ἐν φρασικῇσιν κνιδιακῶν δὲ γογγυλίδων μνημονεύει χρήστης ἐν ῥήτῃ
σιν. οὕτως κνιδιακαῖσι γογγυλίσιν ὅμοιαι πάνυ. θεόφραστος δὲ γογγυλίδων φησὶ εἶναι γένη δύο. ἄρρεσι καὶ
θήλυ γίνεσθαι δ' ἄμφω ἐκ τοῦ αὐτοῦ σπέρματος. ποσειδώνιος δ' ὁ ἀπὸ τῆς σοᾶς ἐν τῇ εἰκοστῇ ἑβδόμῃ τῶν ἱ-
στοριῶν φησὶ πλὴν ἁλμυρίδαι φησὶ γίνεσθαι γογγυλίδας ἀκανθύτους καὶ ἀγρίους σαφυλίτους δ' φίλος
δ' ὁ σίφνιος ἰατρός. ἡ γογγυλὶς φησὶ λεπτωτική ἐστι καὶ ὀριμεία καὶ δύσπεπτος. ἔτι δὲ πνευματωτική. κρείτ- 45
των δὲ ἡ βοωνιὰς καθέστηκε, γλυκυτέρα γάρ ἐστι καὶ πεπτικωτέρα. πρὸς τοῦτο ἔοικε καὶ εὔφο-
μος. ἡ δὲ ὀπωρινὴ φησὶ γογγυλὶς μᾶλλον πέπτεται τοῦτο δὲ πότερον δὲ λεπτοῖ τοῦτο μνημονεύει εὔβου
λος ἐν ἀγκύλωνι οὕτως ὁ πύσιμον γογγυλίδα τουτονὶ φορῶ, καὶ ἄλεξις ἐν θεοφορήτῳ
λαλῶ πολεμαίῳ γογγυλίδος ὀπῶν τόμους ἡ δὲ ταριχευομένη γογγυλὶς λεπτωτικωτέρα ἐστὶ
τ' ἐφθῆς, καὶ μάλιστα ἡ δι' ἁπλοῦ γινομένη, ὡς φησὶν ὁ φίλιππος κράμβη εὔβημος ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ πε 50
ἐλαχάνων κράμβης φησὶν εἶναι γένη τρία τῆς τε καλουμένης ἁλμυρίδος, καὶ λευκοφύλλου, καὶ σελινουσί-
δος. τῇ δ' ἡδονῇ πρώτην κατέχειν φησὶ τὴν ἁλμυρίδα. φύεται δ' ἐν ὀρεινοῖς καὶ κύμῃ, καὶ ῥόδῳ, ἔτι δὲ κνί-
δῳ, καὶ ἐφέσῳ, ἡ δὲ λευκόφυλλος αὐτὴ πᾶσάν φησι χώραν γίνεσθαι. ἡ δὲ σελινουσία τὴν ὀνομασίαν ἔχει ὅτι
τὴν οὐλότητα. ἐμφερὴς γάρ ἐστι σελίνῳ καὶ ἡ κατὰ τὴν ἄλλην πύκνωσιν. θεόφραστος δὲ οὕτως γράφει. τ

δὲ ῥαφάνου λέπω δὲ πὼ κράμβιον ἡ μὲν ὄστιν οὐλόφυλλος, ἡ δὲ ἀγρία. λίφιλος δὲ ὁσίφνιός φησι κράμβη δὲ καλλίστη γίνεται καὶ γλυκεῖα ἐν κύμῃ, ἐν δὲ ἀλεξανδρείᾳ πικρά. τὸ δ' ἐκ ῥόδου φόρμιον ἀπόβρεμα εἰς ἀλεξάνδρειαν ἐσθὶ ἐναῶ τὸν γλυκεῖαν ποιεῖ πὼ κράμβην, μεθ' ὃν χρόνον πάλιν ἐπιχωριάζει νίκανδρος δ' ἐν γεωργικοῖς λέγει μὲν κράμβην τὰ δ' ἀγρίας ἐμπίπτουσα

Σπειρομένη θλύφυλλος ἐκβῆσαι πρασιῇσιν
Ἢ καὶ ἐπιφοινίσσουσα καὶ ἀμυρῇσιν ὁμοίᾳ
Γέλμασιν οἷσι πέδιλα παλίμβολα καστύουσιν
Ἢν μαΐλιν λαχάνοισι παλαιογόνοι ἐνέποισιν.

Μήποτε δὲ ὁ νίκανδρος μάτην κέκληκε πὼ κράμβην ἰδραλοῦσαν. ἐπεὶ καὶ παρ' ἰωσώνακτι ἐν τοῖς ἰάμβοις ὅστι τί λεγόμενον τοιοῦτον. Ὁ δ' ὀξολιθῶν ἱκέτευε πὼ κράμβην τὴν ἐπάφυλλον ἢ θύε σκε παυσδώρη Γαργηλίοισιν ἓξ χυλὸν πρὸ φαρμάκου Καὶ ἀπάλιος δέ φησι τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἐτῶ φιλέω μάλιστα. ναὶ μὰ τὴν κράμβην. καὶ τὴν λευκλείδης πρυτάνεσι ναὶ μὰ τὰς κράμβας ἔφη. καὶ ἐπίχαρμος ἐν γᾷ καὶ θαλάσσᾳ ναὶ μὰ τὰν κράμβαν, ὃν πολις βάπτεται. ναὶ μὰ τὴν κράμβην ἐδόκει δὲ ἰωνικὸς εἶναι ὁ ὅρκος, καὶ οὐ παράδοξον εἰ κατὰ τῆς κράμβης ἴωνες ὤμνυον, ὁ πότε καὶ ζήνων ὁ κιτιεὺς ὁ τῆς στοᾶς κτίστωρ, μιμούμενος ἂν κατὰ τῆς κυνὸς ὅρκον σωκράτους καὶ αὐτὸς ὤμνυε πὼ κἀπαιρεῖν ὡς ἔμπορος φησὶν ἐν ἀχορμὴν μονδύμασιν. ἀθήναιος δὲ καὶ ταῖς τετοκυίαις κράμβη παρεσκευάζετο ὥς τι ἀντιφαρμακον εἰς ὠφέλειαν. ἔφιππος γοῦν ἐν γηρυόνῃ φησὶν

Ἔπειτα πῶς
Οὐ στέφανος οὐ λεῖς ὅστι πρόαδε τῶν θυρῶν
Ἀμφιβρομέων ὄντων ἐν οἷς νομίζεται
Ἔλφειν τ' ἐλαίῳ ῥάφανον ἡμαλισμένην
Τίλλειν τὸ φάτταλον κἠκλάσαι ὁμοῦ κοίνοις
Γιλεῖν τε πολλὰς ἐκτανύσαι ἐπισχόφως,
Ἀντιφάνης δ' ἐν παρασίτῳ. ὡς βούτηλοῦς βρώμαλος τ' κράμβης μέμνηται ἐν τούτοις
Οἷα δ' ἔστιν οἰθαγύναι σκόροδα τυρός. ἐλακωνῶτες. πράγματ' ἐλευθερίου
Ταρίχης οὐδ' ἡδύσμασιν
Ἀρνεία καταπεπλημμένου δὲ θειμάτις
Τεταραγμένη καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φοβοῦ
Καὶ μὴν ῥαφάνους γ' ἔψουσι λιπαρὰς ὠθεοί
Ἔτνος θέλω μὲν αὐτοῖς πίνειν.
Δίφιλος δ' ἐν ἀπλῇ
Ἢ κεν φόβρομεν αὐδ' μιᾷ πάντα τἀγαθὰ
Τ' ἄφανος λιπαρὰ σπλάγχνα πολλὰ σαρκία
Ἀπαλώτατ' οὐδὲν μὰ δία τοῖς ἐμοῖς
Καὶ τοῖς ὅμοια πράγματα οὐδὲ ταῖς
Θλασταῖς ἐλάαις. ἀλκαῖος παλαίτερα ἤδη δ' ἔψε χύτραν ῥαφάνων. πολύζηλος δ' ἐν μουσῶν γονᾶς,
κράμβας αὐτὰς ὀνομάζων φησὶ, ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναί. Σεῦτλα. τούτων φησὶν ὁ θεόφρασος βυχυλότερον εἶναι δ' λευκὸν τὸ μέλανος καὶ ὀλιγοστερμότερον καὶ καλεῖσθαι σικελικόν. ἡ δὲ σευτλὶς ἑτερόν φησι τὸ τεύτλου ὅστι, διὸ καὶ δίφιλος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν ἥρωϊ δράματι ἐπιτιμᾷ τινὶ ὡς κακῶς λέγοντι καὶ τὰ τεύτλα τευταίνας καλῶν. βῶδες μος δ' ἐν τῷ ὠδὶ λαχάνων τέσσαρα γένη φησὶν εἶναι τεύτλων, παχὺν, καυλωτὸν, λευκὸν, πάνδημον, ὧν δ' εἶναι τὴν χρόᾳ φαιόν. δίφιλος δ' ὁ σίφνιος φησὶν βυχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης, καὶ θρεπτικώτερον μᾶλλον. ἐκ ζεστὸν δὲ καὶ λαμβανόμενον μετὰ νάπυος λεπτωτικώτερον εἶναι, ἐλμίνθων φθαρτικὸν βυκοιλιώτερον δὲ λευκὸν τοῦ μέλανος οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δὲ αὐτῶν καὶ τὰς ῥίζας βυσμοτέρας καὶ πολυχροφωτέρας. σαφυλῖνος. οὗτος ἀριμύς ὅστι φησὶν ὁ δίφιλος, ἱκανῶς δὲ θρεπτικὸς καὶ βυχυμαχος μέσως, διαχωρητικός τε καὶ πνευμακτώδης. δίφανεπτος. οὐρητικός. ἱκανῶς διεχωρητικὸς πρὸς ἀφροδίσια διὸ καὶ ὑπ' ἐνίων φίλτρον καλεῖται. νουμήνιος δ' ἐν ἁλιευτικῷ φησὶ

Χέματος ἡδ' ὁπόταν θλυαρώτερον ἐαρ ἵκηται
Φύλλων δ' ὄασας ἁρπάζεται ἀρόμενος
Ῥ' ἄφιν τ' ἔμπεδον καὶ λίδα τ' ἀγροιῶτιν.
Αὐχμηρὴν σκόλυμόν τε καὶ ἀγριάδα σταφυλῖνον
Ἐν δέ τι καὶ μαράθου καυλὸς βαθὺς ἀδέ τι ῥίζαι
Νίκανδρος δ' ἐν ἀλυτικοῖς γεωργικῶν φησιν.
Σμυρνίον, σύγκος τε κωνόπλωσός τε σέρις τε
Γεῤῥίου σὺν δ' αὐτὸς ἐπ' αὐχμείην σταφυλῖνος
Ἢ δ' ὄπρ ὄρνιθος καλέεται γάλα. μυκονιάτ' σταφυλῖνος φθορὰ
Σὺν καὶ ἀθερίκου καὶ λοπάδες ἀνθρώπων φθοραὶ
Ἔτνος θέλω μὲν αὐτοῖς πίνειν.
Ἢ κεν φόβρομεν αὐδ' μιᾷ πάντα τἀγαθὰ
Ἀπαλώτατ' οὐδὲν μὰ δία τοῖς ἐμοῖς
Θλασταῖς ἐλάαις. ἀλκαῖος παλαίτερα ἤδη δ' ἔψε χύτραν ῥαφάνων. πολύζηλος δ' ἐν μουσῶν γονᾶς,
κράμβας αὐτὰς ὀνομάζων φησὶ, ὑψιπέταλοί τε κράμβαι συχναί. Σεῦτλα. τούτων φησὶν ὁ θεόφρασος βυχυλότερον εἶναι δ' λευκὸν τὸ μέλανος καὶ ὀλιγοστερμότερον καὶ καλεῖσθαι σικελικόν. ἡ δὲ σευτλὶς ἑτερόν φησι τὸ τεύτλου ὅστι, διὸ καὶ δίφιλος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν ἥρωϊ δράματι ἐπιτιμᾷ τινὶ ὡς κακῶς λέγοντι καὶ τὰ τεύτλα τευταίνας καλῶν. βῶδες μος δ' ἐν τῷ ὠδὶ λαχάνων τέσσαρα γένη φησὶν εἶναι τεύτλων, παχὺν, καυλωτὸν, λευκὸν, πάνδημον, ὧν δ' εἶναι τὴν χρόᾳ φαιόν. δίφιλος δ' ὁ σίφνιος φησὶν βυχυλότερον εἶναι τῆς κράμβης, καὶ θρεπτικώτερον μᾶλλον. ἐκ ζεστὸν δὲ καὶ λαμβανόμενον μετὰ νάπυος λεπτωτικώτερον εἶναι, ἐλμίνθων φθαρτικὸν βυκοιλιώτερον δὲ λευκὸν τοῦ μέλανος οὐρητικώτερον. ὑπάρχειν δὲ αὐτῶν καὶ τὰς ῥίζας βυσμοτέρας καὶ πολυχροφωτέρας. στα

φαλωτὰ καλεῖσθαί φησιν γη ξυλίδας. ὄνομα δὲ τὸ ὄνομα μνήμης εὑρίσκω τετυχηκὸς παρὰ μὲν εὐβουλῳ σωφροσύνῃ οὕτως. οὐκ ἂν δυναίμην ἐμφανῶς ἄρδην τινὰ γαρὰ γη ἀθανίῳ γαρ᾽ αὖτι καὶ τέφανον *ἔψυσαν αὐτὴν καὶ ταλαὸν γη ξυλίδα οἱ δὲ τὸ γήθιον καλούμενον ὅπερ φασὶν εἶναι οὐ μνημονεύει φρυνίχος ἐν κρίνῳ. ὅπερ ὀξυγούμενος σπάραγμα δίδυμος, ὅμοιά φησιν εἶναι τὰ γήθια τοῖς λεγομένοις ἀμπελοπράσοις τὰ δ᾽ αὐτὰ καὶ ἐπὶ ξυλίδαος λέγεσθαι. μνημονεύει τῶν γη ξυλίδων καὶ ἐπίχαρμος ἐν φιλοκτήτῃ οὕτως· ἐν δὲ· σκόροδα δύο καὶ γη ξυλίδαο δύο ἀριστοφάνης ἀιολοσίκωνι λαυτόρῳ· τῶν δὲ γη γύων ῥίζαο ἐχούσας σκοροδόμηδον φύσιν· πολέμων δ᾽ ὁ τραγικὸς ἐν φοινίσσαις καὶ κιτῆσαί φησι τῆς γη ξυλίδος πὼ λιπτὼ γράφων οὕτως· διατέτακται παρὰ δελφοῖς τῇ ξυσίᾳ τῶν θεοξενίων ὃς ἂν κομίσῃ γη ξυλίδα μεγίστην τῇ λιτοῖ, λαμβάνει μοῖραν ἀφ᾽ ἑστίας, ἑώρακέ τε καὶ αὐτὸς οὐκ ἐλάττω γη ξυλίδα γοργυλίδος, καὶ τῆς σφογγύλης ῥαφανίδος. ἰσοροῦσι δὲ πὼ λιπτὼ κύουσαν ἢ νεφόλωνα κιτῆσαι γη ξυλίδος διὸ δὴ τ᾽ ὠμῆς τετυχηκέναι ταύτης. κολοκώτη. χειμῶνος δὲ ὥρᾳ ποτὲ καλοκωτῶν ἡμῖν πρωϊσθενησῶν, πάντες ἐθαύμαζον νεαρὰς εἶναι νομίζοντες, καὶ ὑπομιμνησκόμενος ὧν ὥραις ὁ χαρίεις ἀριστοφάνης εἶπεν ἐπαινῶν τὰς καλὰς ἀθήνας οὐ τοὺς οἳ δὲ χαμῶνος μέσου σικυὸς, βότρυς, ὀπώραν, στεφάνους ἴων, κονιορτὸν ἐκτυφλοῦντα. ὡς δ᾽ ἀνὴρ πωλεῖ κίχλας, ἀπίους, ῥαδάνους, ἐλάας, πύον, χόρια, χελιδόνα, τέττιγας, ἐμβρύεια, ὑειοὺς δ᾽ ἴδοις ἂν νεφομένους σύκων ὁμοῦ τε μύρτων, ἔπειτα κολοκώτας ὁμοῦ ταῖς γογγυλίσιν ἀροῦσιν ὡς τ᾽ οὐκ ἔτ᾽ οὐλεῖς οἱ δ᾽ ὁ πνίκ᾽ ὀδὴν τὸ σιαυῆ μέγιστον ἀγαθὸν εἰ πρόβατ᾽ ὀδὴ σιαυοῦ τὸ ὅ του τὶς ἐπιθυμεῖ λαβεῖν, κακὸν ὄν μέγιστον εἰ μὴ γαρ ἦν οὐκ ἂν ἐπεθύμουν. οὐ δ᾽ ἂν ἐδάκρυον. ἐτὼ δὲ ὀδὴν ὀλίγον χρόνον φήσας ἀφειλόμην ἂν ἀστῶν γε ταῖς ἄλλαις πόλεσι θρῶν ταῦτα πλὴν ἀθηναίων τούτοις ὑπάρχει ταῦτ᾽ ἐπειδὴ δεῦ θεοὺς σέβουσιν ἀπέλαυσαν αὖρα σέβοντες ὑμᾶς ὡς σὺ φὴς τί ἢ τί αἴγυπον αὐτῶν πὼ πόλιν πεποίκας αὐτ᾽ ἀθηνῶν. ἐθαυμάζομεν οὖν τὰς κολοκώτας μηνὶ ἰανουαρείῳ ὡς ἐθίοντες· χωραί τε γαρ ἦσαν καὶ ἴδιον ἀπελίδοσαν δὴ χυμοῦ ἐτύγχανον δὲ οὖσαι τῶν σωτειμιλῶν ὧν τῶν τὰ κιαῦτα μαγαναύειν ἐσθόντων ὀψαρτυτῶν. ἐζήτει οὖν ὁ λαρήνσιος εἰ καὶ πὼ χρῆσιν ταύτης ἐπίσαντο οἱ ἀρχαῖοι· καὶ ὁ οὐλπιανὸς ἔφη· νί κανσρος ὁ κολοφώνιος ὀψοφάγῳ δὲ αὐτοδώρῳ τῶν γεωργικῶν μνημονεύει ταύτης τῆς χρήσεως, σικύας ὀνομάζων τὰς κολοκώτας, οὕτως γαρ ἐκάλουν ὡς πρότερον εἰρήκαμεν λέγει δ᾽ οὕτως

λύτας μὴ σικύας τμητῶν ἀνακλώσμασι πείρας
χείμασιν ὄφρ᾽ ἂν ἅλις ὦσι χανδία χύδον
ὅσσα παναωρμαδὸν ἐπιχεύησιν ἀλετρὶς
κἠν σίραι τε πάλαι λαχάνοισι πλακείσας

ἢ ὄρι δὲ ξήραινον ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ
γλήσαντες ῥοφέουσιν ἀοργέος εἴβατε μέθυ
τῆσι μὴ σικύης ὄρμας βάλον ἐκπλώοντες· σὺ δὲ μύλοτρόοις καυλοῖς τε μιγήμεναι εὐφαρείζῃ

ὄρνεις· ἐπεὶ δὲ καὶ ὄρνεις ἐπῆσαν ταῖς κολοκώταις καὶ ἄλλοις κνισοῖς λαχάνοις, οὕτω δ᾽ εἴρηκεν ἀριστοφάνης τὸ δηλία. τὰ συγκοπὰ λάχανα κνισὰ ἢ σέμφυλα, ὁ μυρτίλος ἔφη ἀλλὰ μὴν καὶ ὄρνιθας ἠ ὀρνίθια νεῶ μόνως ἡ σωήθεια καλεῖ τὰς θηλείας ὧν ὁρῶ πολλαχοῦ τῶν φορμίων τὸ ἦθος. καὶ χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τὸ ᾧ πέμπτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τ᾽ ἡδονῆς γράφει οὕτως· καθάπερ τινὲς τὰς λευκὰς ὀρνίθας τῶν μελαινῶν ἡλίους εἶναι μᾶλλον, ἀλεκτρυόνας δὲ ἢ ἀλεκτορίδας τοὺ ἄρρενας τῶν ἀρχαίων δὲ ὄρνις καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς λεγόντων ἐπ᾽ ἄλλων ὀρνέων οὐ πολὺ τοῦτου τοῦ ἰδιικοῦ πεῖ οὗ φησιν ἡ σωήθεια ὄρνιθας ὠνήσασθαι. ὅμηρος μὲν οὖν φησιν ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπὸ αὐγὰς ἠελίοιο καὶ ἀλλοχόθι θηλυκῶς ὄρνιθι λιγυρῇ καὶ, ὡς δ᾽ ὄρνις ἀπῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι μάσα κ᾽ ἐπείκε λάβῃσι κακῶς δέ τε οἱ πέλει αὐτῇ. μένανδρος δ᾽ ἐν ἐπικλήρῳ πρώτῃ, σαφῶς τὸ ὠδὶ τῆς σωηθείας φησὶν ἐμφανίζων οὕτως ἀλεκτρυών τις ἐκεκράγει μέγα οὐ σοβήσω δ᾽ ἔξω φησὶ τὰς ὄρνιθας ἀφ᾽ ἡμῶν; καὶ πάλιν λῦτη ποτ᾽ ὀξεσόβησε τὰς ὄρνεις μόλις ὀρνίθια δ᾽ εἴρηκε κρατῖνος ἐν νεμέσει οὕτως· τ᾽ ἄλλα πάντ᾽ ὀρνίθια ὠδὶ δὲ τὸ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ὄρνιθα, ἀλλὰ καὶ ὄρνιν· ὁ αὐτὸς κρατῖνος ἐν τῷ αὐτῷ δράματι· ὄρνιθα φοινικόπτερον καὶ πάλιν· ὄρνιθα τοίνυν δεῖσε γενέσθαι μέγαν· καὶ σοφοκλῆς ἀντηνορίδαις· ὄρνιθα ἢ κήρυκα καὶ διάκονον· αἰσχύλος καβείροις ὄρνιθα δ᾽ οὐ πιῶσι τῆς ἐμῆς ὅλου ξενοφῶν δ᾽ ἐν ἀθυτόρῳ παιδείας μὲν οὖν ὄρνιθας ᾧ ἰαμβοτάτῳ χειμῶνι μύανδρος δίδυμαις. ὄρνις φόρων ἐλύλυθα, καὶ ὀξὺς ὄρνιθας ἀκριτέλλει φησίν· ὅτι δὲ καὶ ὠδὶ τὸ πτηνωτικοῦ ὄρνεις λέγοισιν πρόκειται ᾧ μυανδρειον μαρτύριον· ἀλλὰ καὶ ἀλκμανός που φησὶ λῦσαν δ᾽ ἄπρακτα νεανίδες ὡς τ᾽ ὄρνις ἰδρηκος ὑπὸρ πτερύων· καὶ εὔπολις ἐν δήμοις. οὐ λευκὸν τῶν κρεόυς μέχρι νῦν ἀπὸ τέκνα ὄρνις θ᾽ ὁμοίως. ὃς νεοττοὺς ᾧ πατρί.

τὸν δ᾽ ἀλεκτρυόνα ἐκ τῶν ἐκτοπίων οἱ ἀρχαῖοι καὶ θηλυκῶς εἰρήκασι κρατῖνος νεμέσει.

λήθασον ὄρνιν δεῖ ὅπως εὐχημένως
ἐπὶ ᾧ δ᾽ ἐπαίζουσαν ὡς ἂν ἐκλέψῃς καλὸν
σφάττις ψυχαταῖς.

ἀλεκτρυόνος μηδὲν διοίσεις τοὺς τρόπους
ἡμῖν τι καὶ θαυμαστὸν ἐκ τοῦ δ᾽ ὄρνεον.
αἱ δ᾽ ἀλεκτρυόνες ἅπασαι καὶ τὰ χειρίδια
ὀχυμένους δὲ τοὺς κάπρους

τέθνηκε καὶ, τὰ μικρὰ ὀρνίθια· κἀκ ξανθορίδης τηρεῖ· καὶ ταῖς ἀλεκτρυόναις θεωροῦσιν ἄσμενοι· ἐπεὶ δὲ τοῦ κωμικοῦ τοῦδ᾽ ἐμνήσθην, καὶ δίδυμα δ᾽ ὀρνίθια τὰ τηρία αὐτ

τηρία αὐτῦ μὴ κεκειμένον ἐν τοῖς πρώτοις, ἐκθήσομαι ὑμῖν ἀνάρθρῳ φίλοι ἐς κείσιν ἔ ἔρηκε τοιγὰρ αὐ τοῦ χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἐν ἕκτῳ τοιγὰρ κωμῳδίας. γράφων ὧδε. Ἀναξανδρίδης διδάσκων ποτὲ Θηβαῖον ἀθήνησιν, εἰσῆλθεν ἐφ' ἵππου καὶ ἀπῃγωνίακε τῶν ἐκ τοῦ ἄσματος, ἦν δὲ πῶϋ ὄμμ καλὸς κἠ μέγας, κἠ κόμην ἔτρεφε. καὶ ἐφόρει ἁλουργίδα κἠ κράσπεδα χρυσᾶ πικρός δ' ὢν τὸ ἦθος ἐποίει τί τοιοῦτον τοιγὰρ τὰς κωμῳδίας ὅτε γὰρ μὴ νικῶν λαμβάνων ἔδωκεν εἰς τὸ λιβανωτὸν κατατιθεῖν, καὶ ἐμπιπράναι ὡς τοῦ οἱ πολλοί. καὶ πολλὰ ἔχοντα κωμῳδῶν τῶν δραμάτων, ἐφαίνετο δυσκολαίνων τοῖς θεωμένοις διὰ τὸ γῆρας· λέγεται δ' εἶναι τὸ γένος ῥόδιος ἐκ Καμείρου. θαυμάζω οὖν πῶς καὶ ὁ περὶ ὃς τοιγὰρ ἐσώθη μὴ τυχὼν νίκης καὶ ἄλλα δράματα τῶν ὁμοίων τοῦ αὐτοῦ. καὶ Θεόπομπος δ' ἐν εἰρήνῃ ἐν τῇ Θηλείᾳ ἔταξε τὸν ἀλεκτρυόνα λέγων οὕτως. ἄχθομαι δ' ἀχρηλωλεκὼς

ἀλεκτρυόνα τί κθύσαν ὠὰ πάγκαλα. καὶ ἀριστοφάνης διαιδάλῳ
ὃν μέγιστον τέτοκεν ὡς ἀλεκτρυὼν καὶ πάλιν πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων
Ὑπνέμια ἵα τί κθύουσιν ὠὰ πολλάκις. Ἐν δὲ νεφέλαις διδάσκων τὴν πρεσβύτην τοιγὰρ ὀνόμαχος διαφορᾶς φησι, νῦν δὲ πῶς με χρὴ καλεῖν ἀλεκτρύαιναν. ὃν δ' ἕτερον ἀλέκτορα

λέγεται δὲ καὶ ἀλεκτορὶς καὶ ἀλέκτωρ. σιμωνίδης ἰαμβοφῶν ἀλέκτωρ ἔφη. κρατῖνος ὥραις. ὥσπερ ὁ πορφυρὸς ὥραν πᾶσαν καναχῶν ὀλόφωνος ἀλέκτωρ. εἴρηται δ' οὕτως ἐπειδὴ κἠ ἐκ τοῦ λέκτρου κῆμᾶς διεγείρει. οἱ δὲ διωρικῆς λέγοντες ὄρνιξ πῶϋ γενικὴν διὰ τοῦ χ λέγουσιν ὄρνιχος. ἀλκμὰν δὲ διὰ τοῦ σ πῶϋ θύεται καὶ φορᾶς ἀλιπόρφυρος ἔαρος ὄρνις καὶ πῶϋ γενικὴν ὅσα δ' ἐρίτιχων ὅμως πάντων.

Δέλφαξ ἐπίχαρμος ἦν ἄρρεν καὶ χοῖρον οὕτως καλεῖ οὐ δύναται αὐτὸ μόλῳ δέλφακά τε τῶν γειτόνων
Τοῖς ἐλθοῦσιν φυλάκων δαιμονίως ἀπώλεσας οὐκ ἐκὼν καὶ ταῦτα δήμε συμβολατεύειν ἔφη
τοῖς ἀχαιοῖσιν προδιδόμην τ' ὤμυνέ με τ' δέλφακα κἠ ἀναξίλας δ' ὁ κίρκη κἠ αὐτὸς ἐνικῶς εἴρηκε τὸν δέλφακα, κἠ ὃ τοῦ τελείου τέθεικε τοὔνομα εἰπὼν τὸν μὲν ὀρεινόμους ὑμῶν ποιήσει δέλφακας ἁλῶντους τοὺς δὲ πάνθηρας ἄλλας ἀγρώστας λύκους λέοντας. ὃ δὲ τῶν θηλέων τοὔνομα τάττει αριστοφάνης ταγηνισταῖς ἢ δέλφακος ὁ περίνης ἀκριβέστερον κἠ οὐκ ἀχαρνεῦσιν νέα γὰρ ὕστριξ ἀλλὰ δέλφακι μοία ἔξει μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κηρύθραν ἀλλ' αἰθράφοι λῆς ἄθεοι χοῖρος καλά. καὶ οὖπολις οὐ χρυσῷ γένει

καὶ ἰωνικῶς δὲ ἔφη ὡς ἐφεσίη δέλφαξ. κυρίως δ' αἱ θήλειαι οὕτω λεχθεῖσαι ἀπὸ, αἱ δελφῖνας ἔχουσαι, ὅπως δὲ αἱ μὴ θαλοῦν τῇ· κἠ οἱ ἀδελφοὶ οὕτω ἐτυμολογοῦνται. ἀπὸ δὲ τῆς ἡλικίας τὸ ζῷον κρατῖνός φησιν οὐ γὰρ χλόχοις, ὅση δέλφακες χοῖροι δὲ θῖσιν ἄλλοις. ἀριστοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς οὐδὲν ἀπὸ τῆς ἡλικίας φησὶ τὸ δὲ συῶν τὰ μὲν ἤδη συμπεπηγότα δέλφακες. τὰ δ' ἁπαλὰ καὶ εἴκιμα, χοῖροι. εἶθα τὸ ὀμφακηνὸν σαφὲς γένεσ τάτε ἁμώσεσι πάρεσι Χοίρεικὰ ρα σάλας δὲ συὰς μνησῆρε ἔλουσι. τὸ δὲ κωμῳδοδιδάσκαλος οὐ φησι τῇ, ἀρρενικῶς ἔφη. τὸ δέλφακα πῆγε σιγῇ. ὧδε κἠ παλαιὸς νόμος ὡς φησιν ἀναξιτίων τῆς ἐπιγονῆς εἶναι τὸ ἐναρίθμιον θρεμμάτων μὴ σφάττειν πρόβατον ἄρρενα ἢ ἄτοκον, διὸ τὰ ἤδη τέλεια καθίον, ἀτὰρ σάλας γε συὸς μνησῆρες ἔλουσι καὶ νεῶ δὲ τὴν τῆς ἀθηνᾶς ἱέρειαν οὐ θύειν ἀμείνω, οὐδὲ τυροῦ γεύεσθαι, κἠ κατὰ χρόνον δέ τινα ἐκλιθόντων τῶν βοῶν φησὶν ὁ φιλόχορος, νομοθετηθῆναι διὰ τοῦτο ἀπέχεσθαι αὐτῶν τῆ ζώων σωτῆρας βουλομένους κἠ σωληθύσαι τῷ μὴ καταθύεσθαι. χοῖρον δὲ ἴωνες καλοῦσι τὴν θήλειαν ὡς ἰωσῶνακτ' ἐν ὠσὶν δῆτε κἠ σωλάγχνοισιν ἀγρίας χοίρας κἠ σοφοκλῆς ἐπὶ ταινιαρίοις τριγλειώδη φύλακα χοίρος ὡς τε θεσμίων. πολεμαῖος δ' ὁ τῆς αἰγύπτου βασιλεὺς ἐν ᾧ ἐν ἑκάτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων.

Εἰς ἄστον φησὶν ἐπιδημήσαντί μοι οἱ ἄστοι παρέσχησαν χοῖρον ἰσχνὸν ἔχοντα μὲν ὕψος δύο κἠ ἡμίσους πήχεων ὅλον δ' ἀρίδιον πρὸς τὸ μῆκος. τῇ χροιᾷ κιννάμωμον. ἔφασάν τε τὴν βασιλέα βουλεύειν τὰ τοιαῦτα ἐπιμελῶς ὠνεῖσθαι παρ' αὐτῶν, διδόντα τοῦ ἑνὸς σράχμης τετρακισχιλίας

λίχυλος δέ φησιν ἐτῶν δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον τὸν δ' ἀνοήτως πειρᾶσθαι θήσω τί γὰρ
Ὄφελον γένοιτ' ἂν αὐτὸν τοῦδε βέλτιον, καὶ πάλιν.
λευκὸς τί δ' οὐχὶ κἠ καλῶς ἠφυλμένος ὁ χοῖρος ἔψου μὴ δὲ λυπηθεὶς πυεῖ.
καὶ ἔπι θήσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὑὸς Ἢ πολλά γ' ἐν δόμοισιν ἔργασαι κακά
Δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω. ταῦτα δὲ παρέθετο χαμαιλέων ἐν τῷ ὠδὴ λίχυλου. ὠδὴ

δὲ ὑῶν ὅτι ἱερόν ἐστι τὸ ζῷον παρὰ κρησὶν, ἀγαθοκλῆς ὁ βαβυλώνιος ἐν πρώτῳ περὶ κυζίκου φησὶν ὅτι μυθεύουσιν ἐν κρήτῃ γενέσθαι τινὰ διὸς τέκνωσιν ἣν τ' δίκτης ἐν ᾗ κἠ ἀπόῤῥητος γίνεται θυσία. λέγεται τ' ὡς αὖρα θαλλὴν ὑπέσχεν ὗς κἠ ᾧ σφετέρῳ ῥυσμῷ περιῖχνεῦσα τὸν κυνυζυσμὸν τὸν ῥρέφεος αὐτοπαίστον τοῖς πρῶσιν ἐπίθεσ. διὸ πάντες τὸ ζῷον ἐκεῖνο περίσεπτον ἡγοῦνται κἠ ὃς φησὶ τὸν χρεῶν σαίσαντο πραίσιοι δὲ κἠ ἱερὰ ῥέζεσθαι φασί. κἠ αὐτὴ προτελὴς αὐτοῖς ἡ θυσία νενόμισται. τὰ πρασαλήσια ἱσορεῖ κἠ νεαίθης ὁ κυζικηνὸς ἐν δευτέρῳ περὶ τελε

τῆς. πεταλίδων συῶν μνημονεύει ἀχαιὸς ὁ ἐρετριεὺς ἐν αἴθωνι σατυρικῷ λέγων ὅτως. πεταλίδωνδέ τοι σιῶν μορφαῖς ταῖσδε φαλήπαι). πεταλίδας δ' αὐτὰς εἴρηκε μεταφορῶν ἀπὸ τῶν μόχων. ὅτι δὲ πέταλοι λέγονται ἀπὸ τῶν κεράτων, ὅταν αὐτὰ ἐκπέταλα ἔχωσι. πρασαλησίους δὲ φασὶ καὶ ὧν ἀχαιῶν κἠ δραπετίδης ἐν αὐτεπινυΐτῃ τὸν σύας λαεινὰς προσηγόρευσε μεταγαλῶν κἠ αὐτὸς ἀπὸ τῶν λαεινῶν βοῶν οἵ ὅτως ἐκλήθησαν, ἢ ἀπὸ τῆς λαεινῆς ἀφ ὅπερ εἰσὶ σιτίζεσθαι, σώφρων βόες ἢ λαρινθύοντες, ἢ ἀπό τινος κώμης ἠπειρωτικῆς λαρίνης, ἢ ἀπὸ τῶν βακ

λοιῶτος αὐτὰς, λαρῖνος δ' οὗτος ἐκαλεῖτο, εἰσαχθέντος δὲ ἡμῖν ποτε καὶ δέλφακος οὗ φ μὲν ἥμισυ κραμβαλέον ἦν ἐπιμελῶς πεποιημένον φ δὲ ἕτερον ἥμισυ ὡς αὖ ὑῒ ὕσθλος ἐψημένον τακερῶς, καὶ πάντων θαυμαζόντων τοῦ μαγείρου πῶ σοφίαν μέγα φρονῶν ἐκεῖνος εἶδε τῇ τέχνῃ ἔφη ἀλλὰ μὴν οὐ δεῖ πῶ σφαγὰν ἔχει τὶς ὑμῶν ἐπιλέξαι ὅθεν ἐγένετο, ἢ πῶς ἡ χαλκὴρ αὐτὸ πεποίηται. παντοίων ἀγαθῶν. καὶ γὰρ κίχλας σὺ ἑαυτῷ ἔχει, καὶ ἄλλα ὀρνίθια λεπτογαστρίων τε μυρία χοίρων καὶ μήρας τόμους καὶ τῶν ὠῶν τὰ χρυσᾶ ἕλκει δὲ ὀρνίθων γαστέρες αὐταῖσι μήραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέες καὶ τὰ ἐκ σαρκῶν εἰς λεπτὰ κατακνιζόμενα, καὶ μετὰ πεπερίδων συμπεπλασμένα. ἰσικία γὰρ ὀνομάζειν αἰσχύνομαι φν οὐλπιανὸν, καί πορ αὐφν εἰσῶς ἡδέως αὐτοῖς χρώμενον, πολλῶ ὁ ἐμός γε συγγραφοδιδάξας πάξαμος τῶν ἰσικίων μέμνηται καὶ οὗμοι φροντὶς ἀττικῶν χρήσεων. ὑμεῖς οἶῶ ἐπιλέξατε πῶς τε ὁ χοῖρος ἐσφάγη καὶ πῶς ὑῒ ἡμισείας μὲν ἔστιν ὁπῶς ἔφθος δὲ κατὰ θάτερα. εἴ τοῖῶ ἡμῶν ἀναζωσώτων, ὁ μάγειρος ἔφη, ἀλλ' ἐι φομίζε τόμε ἔλαττον πεπαιδεῦσθαι τῶν ἀρχαίων ἐκείνων μαγείρων, ὧδὲ ὧν οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι λέγουσίν ποσείδιππος μὲν γὰρ χορευούσας, μάγειρος δ' ἔστιν ὁ λέπων πρὸς τοὺς μαθητὰς τάδε

μαθητὰ λεύκων οἵτε σιτοδιάκονοι
ὑπὸρ τέχνης ἄλλειν τί τῶν ἡδυσμάτων
ἀλαζονεία. φ ἡγεμόνος δὲ τῶν τεχνῶν
ξυναγὸς οὗτος ὅς τις αὖ θώρακ' ἔχῃ
ἐφάνη βελτίονος αὖ τύχη δ' ἔστὶ λαιτὸς
γρὸς ὃν ἰδιώτην καὶ μαθητὰς εἰσὶν
ἐπίτηξ' ἕλκος βυθὺς ἐὰν δ' ἀληθινὸν
ὅπορ δὴν ὑπεθέμην τῷ κενῷ χώραν δίδου
ὥσπορ γὰρ εἰς τὰ πόρια τῆς τέχνης πίρας
διχθονοῦμεν νῶ γάμους φ θύματος οὖς
τούτων γυναῖκες ἱδρεῖαι τῇ θεᾷ
ἰ ὠπόλλων, οὗτος ἔστι σοι μαγειρικῆς
ὄνομα δ' ὅστις εὑρήσει ὁ αὐτὸς φησι ποιητὴς οὕτως
Αὐτῖς ὁ εὑρήσει δι' ἁπλῶς εἰπεῖν ὅτι
οἱ πολέμιοι πάρεσιν ὁ βαθὺς τῇ φύσει
γολέμιος ὅστι πῶς ὁ συμπίνων ὄχλος
ἐκ πέντε καὶ δέχ' ἡμερῶν προσηλπικὼς
τηρῶν ποτ' ἐὰν τὰς χεῖρας οἴσει τὶς νόῃ
ὁ δ' ἐν τοῖς εὐφρόνος σιωπηφόροις μάγειρος, ἀκούσατε δία παραινεῖ
ὅταν βραισῆς καρίων διακονῆς
ἐχὲς κεκινδύνδικας οὐδεὶς ἐχέσει.
ἐγκέφαλος ἀλλοίως δεῖ δὲ καρίων
δρόμωνα καὶ κρόμμυα, καὶ σωτηρίδην
εἶναι δίκαιον δὲ νῶ καλίζομεν
ἐμὸς εἰ μαθητὴς ἢ μάγειρος οὐκακὸς
ὁ χέρων ὁ μυθὸς μικρὸς εἶσ' ἀλήσομαι
ἀπόλωλας εἶσω πάραγε καὶ γὰρ αὐτὸς οὕτως
μέγας δ' ὅστὶ σοφιστὴς καὶ οὐδὲν τῶν ἰατρῶν εἰς ἀλαζονείαν.
καὶ ὁ παρὰ σωσιπάτρῳ μάγειρος ὧδε καταμυσταγωγῶν λέπων ὧδε
οὐ παντελῶς οὐκαταφρόνητος ἡ τέχνη
ἀλλὰ πίπαυται φ πρᾶγμα καὶ πάντες φδὸν
ὑπὸ τῶν τοιούτων δ' ἡ τέχνη λυμαίνεται,
ἐκ παιδὸς ὀρθῶς εἰς δ' πρᾶγμ' εἰσηγμένον.
ἅπαντ' ἐφεξῆς εἰδό θ' ἕτερόν σοι τυχὸν
ἔτι λοιποὶ βοιλίων καὶ χαιράδης
ἐτῶ. φ διδασκαλεῖον ἡμεῖς σῴζομεν
ἐδίδασκον ἡμᾶς πρῶτον ἀσχολογεῖν,
γρὶ φύσεως κατεῖχε πάντας τοὺς λόγους
γρὸ τ' τέχνης ἔασθαι ταῦθ' ἡμᾶς μαθεῖν,
οὐκ ἀλλ' ἐὸσῳ προσέρχετ' ὑῒ ἀτρεκὴς ὁ παῖς
ἵνα φ λαλεῖν λάβωμεν ἄκαιρον χρόνον
δεῖ τὸν μάγειρον εἰδέναι πρώτιστα μὲν

Υ μεῖς ἅπας γὰρ ἔστιν οἰκεῖος τόπος
γαίπως κρατίστον ἐστὶν ἐν μαγειρικῇ
ὅψις δ' ἔχει τι τοῦθ' ἡγούμενον
φολιδωτὸν ἢ δράκοντα σεσιδηρωμένον
ὁ μάγειρος ἐὰν ὑποδιακόνους ἔχῃ
κυμινοπρίστας πάντας λιμοὺς καλῶς
σαυτὸν παραβάλλῃς καὶ προσκλαρεὺς ἅπει
καὶ τὰ σόμα γίνωσκε τῶν κεκλημένων,
τοῦτ' ἔστιν ἄνθυπος δράμης πρὸς φ σόμα
ὁ δίλους ἐπιφανὴς ἐπιφανὴς ὁ λαμβάνων
θεοί κορύβαντες. αὐλοί. παννυχίδες. ἀσκὸς οφὴ
μέμνησο καὶ σὺ τουτί. καὶ ὧδὲ ἑτέρου δὲ μαγείρου
ἰδιώτης μέγας
ἀγαθοῦ στρατηγοῦ διαφθεῖραι οὐδὲν δοκεῖ,
στρατηγὸς ἔστηκεν καὶ τὸ πρᾶγμ' ἑδέξατο
γίνῃ γὰρ ἀθρόως οὗτος εἰσελήλυθεν
τὸ λεῖπνον ὁρμῆς μεστὸς ἐκλελυμένης
ὄχλου τοιούτου ἀχνέαν ἀθροισμένην.
οὐκέτι παίζειν οὐδ' ἃ μεμάθηκας ποιεῖν
κωβιὸς ὅλως γὰρ ἦν παρ' ἀλλ' ἦσαν κενοὶ
ὅταν μὲν ἔλθῃς εἰς τοιοῦτον συρφετὸν
μισθὸν διδόντας ὅσον αἰτήσας ἀπλῶς
εἰς γὰρ γάμους ἀσυροφοίνου αὖ τοῦτ' αἰσθάνῃ
ὁ καιρὸς ὀψὲ τοῦ φιλαργύρου
μὴ κατεσθίοντα καὶ τοὺς ἄνθρακας
προσέρχεθ' ὁ χέρων ὡς δι' ὀλίγου γλίχρον βλέπει
ἐὰν κατανοήσῃς ὅστιν ἡμῶν δήμυλε,
εἶναι μάγειροί φασιν οὐθὲν εἰδότες
ἐπεὶ μάγειρον ἐὰν λάβῃς ἀληθινὸν
καὶ τὰς δυνάμεις κατέχοντα καὶ τὰ μαθήματα
φανήσεται δ' πρᾶγμα χρῆις ἡμεῖς ἐς μὲν
ἐτῶ τε, τῆς λοιποῖς δὲ προσωφέλου τί φῆς
τὸ σίκωνος οὗτος τ' τέχνης ἀρχηγὸς ἦν
ἔπειτα μετὰ ταῦτ' ὀρθῶς ἀρχιτεκτονεῖν
ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἔλεγε τὰ στρατηγικὰ
ἆρα σὺ κόπτ' ἦν δίος εἶχε φίλτατε
μικρὰ διακινήσω σε ὧδὲ τ' πράγματος
ἅπολλον ὀρθῶδες. ἄκουσον ὦ ἀγαθὲ
γρὶ τῶν μετεώρων τάς τε τῶν ἄστρων δύσεις

καὶ

γολυμάθεα μαθέιρων. ἐ πὶ σοφοὶ μαγειρικῆς. 147

καὶ τὰς ἐπιτολὰς καὶ φνήλιον φότε ἐ πὶ πὶω μακρὰ τε καὶ βραχέιαν ἡμέραν (τάξεως
ἐ πάνξαι χὰν ποίοισιν ὄξι ζωλίοις τὰ λ' ὄψα φασὶ πάντα ἢ τὰ βρώματα ἐν τῇ περιφορᾷ τ' ὅλης σω-
ἐ τόραν ἐ αὐτοῖς λαμβάνειν πὶω ἡδονὴν ὁ μὲν οἴων ἠατέχων τὰ βιαῦτα πὶω ὥραν ἰδὼν
τούτων ἐνάξοις ὡς προσῆκε χρήσεται ὁ δ' ἀγνοῶν ταὔτ' ἐικότως τυντλάζεται.
Γάλιν δ' ὠδὶ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ἴσως ἐ θαύμασας τ' ἐ τῇ τέχνῃ συμβάλλεται
ἔ τω γ' ἐθαύμασ' ἀλλ' ὅμως ἐ τὼ φράσω τοὐ πανέιον ὀρθῶς ἠατα βαλέσθαι καὶ δ' φῶς
λαμβάνειν ὅσον λῆ καὶ φ πνδυμ' ἰλεῖν πόθεν ἐ στὶν, μεγάλην χρείαν τιν' ἐ ἰς φ πρᾶγμ' ἔχει
ὁ ἠαπνὸς φδρόμενος λθρο κἀκεῖ διαφορὰ ἐ ίωδε δ' ἰς ἔψουσιν ἐμποιεῖν τινα
τοιοῦτον ἔτι σοι λίμμι τὰς σρατηγικὰ ἔ χειν γε φν μάχιμον ἡ τάξις
Σοφὸν μὲν ἁπανταχῇ ὄξι κἀνπάσῃ τέχνῃ ἐ ν τῇ ἠαθ' ἡμᾶς δ' ὧδε πρ' ἠγεῖτ' ὀμδόν
τὸ γὰρ παραθεῖναι κἀφελεῖν τεταγμένως ἔ ηασα καὶ φν καιρὸν ᾧ δ' τούδ' ἰλεῖν
ῥότε λῆ πυκνότδρον ἐ παγαγεῖν ἢ πότε βάδην καὶ πῶς ἔ χοισ' πρὸς φ λεῖπον ἢ πότε
Εὔ καιρον αὐτῶν ὄξι τῶν ὄψων τὰ μὲν ὁρμὰ παραθεῖναι τὰ δ' ἐ παν ά τὰ δὲ μέσως.
Τὰ δ' ὅλως ἀποψύξαντα ταὔτα πάντα δὴ ἐ ν ὄῖς σρατηγικοῖσιν ὄξετάζεται
Μαθήμασιν τίς δή τι παραλέξασ' ἐμοὶ τὰ δέον τ' ἀπελθὼν αὐτὸς ἡσυχίαν ἄγ.
καὶ ὁ παρὰ τῷ ἀλέξιδι δι' ἐ ν μελησίοις μάγειρος, οὐ μακρὰν τούτου ὄξι λέγων τοιάδε
Οὐκ ἴσε ταῖς πολέισαισι τῶν τεχνῶν ὅτι οὐκ ἀρχιτέκτων κύριος τῆς ἡδονῆς
Μόνος ηαθέσηκα ἀλλὰ καὶ τῶν χρωμένων συμβάλλεταί ὡς ἀ ηαλῶς χρῶνται μερὶς
οἷόν γε δεῖ γὰρ κἀμὲ τ' ξέιον μαθεῖν τὸν ὀψοποιὸν σηθάσαι χρηστῶς μόνον
Δεῖ δ' ἄλλο δ' ἄλλ' ἀ δὲν αὖ μὲν οὕτω τύχῃ ὁ ταῦτα μέλλων ἐθίειν τε καὶ κρίνειν
Εἰς καιρὸν ἐλθὼν, ὠφέλησε πὶω τέχνην ἢν δ' ὑστερίζῃ τῆς τεταγμένης ἀκμῆς
Ὡς τ' ἢ προοπτήσαν τα χλιαίνειν πάλιν ἢ μὴ προσῶτήσαν τα σῶ τελεῖν ταχύ,
Ἀ πεσέρησε τῆς τέχνης πὶω ἡδονιὸ εἰς ὁὺς σοφισὰς τὸν μάγειρον ἐ γγράφω
Ἐ σή καθ' ὑμᾶς ηάετε δέ μοι δ' πῦρ ἢ δὴ πυκνοὶ δεῖπνουσιν ἢ φαίσου κῶδ'
Κούφως πρὸς αἴθραν δι' ὃ πνεῖσθαι θ' ἅμα καὶ πὶω τελευτὴν τὸ βίου σῶ ἢ φέ τις
Μόνοις ἀνάγκης θεσμὸς οὐχ ὁρώμενος Ε ὐφρῶν δι' οὗ καὶ πρὸ βραχέως ἐμνήσθην ἄνδρα δι'
ηασαὶ, δικασὰς γὰρ ὑμᾶς οὐκ ὀκνήσει μ' ἀ ηαλεῖν ἀναμέσων πὶω ἡμετέραν τῶν ἀιθικτειῶν κείσιν, ἐ ν ὄῖς
ἀδελφοῖς ᾧ σράμαλε φιήσας ὠνὰ μάγειρον πολυμαθῆ καὶ βὐπαίδευτον μνημονεύοντά τε τῶν πρὸ αὐ-
τοῦ τεχνιτῶν καὶ τίνα ἕηασος εἶχεν ἰδίαν αἱρετὴν, καὶ ὁ τίνι ἐ πλεονέκτει, ὅμως οὐδενὸς ἐμνήσθη ζιοῦ
ζῶν, ὧν ἐ τὼ ὑμῖν πολλάκις τυγχάνω παρασηθάζων. λέγει δ' οὕτω οὕτως
Γολλῶν μαθητῶν γενομένων ἐμοὶ λύκε διὰ τ' νοεῖν ἀεί τε καὶ ψυχὴν ἔχειν
Ἄ πει γενόνως μάγειρος ἐκ τῆς οἰκίας ἐ ν οὐχ ὅλοις δέκα μοὶ πολὺ νεώτατος
Ἄ χρις ῥόδιος ὤ πηκεν ἰχθῦ μόνος Ἄ κρως. νηρὸς δ' ὁ χίος χόρτον ἤ φερ θεῖς
Ὄ ειον δ' λθυὸν ἀ ξανθίνων χειάδης ζωμὸς μέλας ἐγένετ' πρώτω λαμπρία
Ἀ λλᾶντας ἀφθόνους. βύθιος φακῆν ἀ πὸ συμβολῶν σωάγουσ' ἀρίστων πόρους
Οὗτοι μετ' ἐκείνους τὸν σοφισὰς τοὺς πάλαι γεγόνασιν ἡμῶν ἐ πὶ λθυτῆροι σοφοὶ
Ἐ τὼ δ' ὁρῶν τὰ πολλὰ προηατειλημμένα Εὗρον φ κλέπτειν πρῶτον ὥστε μηδέν'
Μισεῖν με δεῖ τ' τ' προηατειλημμένον Ἴδιον ἐφυρηκάς τι καὶ τ' τ' ὄξι σὸν
Γέμπτην ἔθυον ἡμέραν οἱ τήνιοι. γολιοὶ γέροντες πολλῶ πολλῶ πεπλυκότες
Λεπτὸν βρίφος καὶ μικρὸν οὐκ ἦν ἐκφορὰ Τότε λθυκρεῶν οὐ δὲ ᾧ διδασκάλῳ
Ἐ τόρους πορεύεσθαι δ' βρίφους ἠνάγκασας τὸ γὰρ ἔ παρ' αὐτῶν πολλάκις ηθούμενον
Καθεὶς ηάτω πὶω χεῖρα πὶω μίαν λαθὼν Ἐ ρίψασ' εἰς φ λάκκον ἰταμῶς τ' νεφρὸν
γολλῷ ἐ ποίησας θόρυβον οὐκ ἔχε νεφρὸν Ἔ λεγον ἔκυπτον οἱ παρόντες ἀ ποβολῇ
Ἔ θυσαν ἔ τόρον τὸ δὲ λθυτέρου πάνυ τὴν καρδίαν εἰδὸν σε ηατα πίνον τ' ἐτῷ
Γάλαι μέγας εἰ γίνωσκε τὸ γὰρ μὴ χανεῖν λύκον δι' κονῆς σὺ μόνος εὕρηκασ' τέχνην.
Χορδῆς ὀβελίσκους ἡμφασ' ζητουμένους Δύ' ἰχθῦς ὠμοὺς εἰς τ' πῦρ ἀ ρτσβέσας,
Καὶ πρὸς φ δί χορδὸν ἐ τρέπιζες. ἠαθόμην Ἐ κεῖνο δρᾶμα ἦν δ' ὅτι παίγνιον. μή τις οὖν τού-
των τῶν λθυτρῶν ἐ πὶ σοφῶν ὀνομαθέντων ζιοῦτόν γε ἐπινόησε, πολὺ τὸ χείρου, πῶς καὶ τὰ ἐ ντὸς
πεπλήρωται, καὶ τ' μὲν ὀπαλέον ὄξιν αὐτοῦ, φ δ' ἐφθὸν, αὐτὸς δ' ὄξιν ἄσφακτος. δεομένων οὖν ἡμῶν
καὶ λιπαρούντων διηγήσαι πὶω σοφίαν οὐκ ὀρῶ φησι τῆτες μὰ τοὺς ἐ μαραθῶνι κινδυνεύσαντας, ἢ
προσέτι ζοὺς ἐ ν σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας. ἔδοξεν οὖν πᾶσιν δι' ὃν τηλικόνδε ὄρκον μὴ βιάζεσθαι φν
ἄνδρωπον. ἐ π' ἄλλο δέ γε τῶν παρεφδρομένων χεῖρα τ' ἐπιβάλλειν καὶ ὁ οὐλπιανὸς ἔφη μὰ τοὺς ἐ ν χύτ-
ροις κινδυνεύσαντας, ἁλεῖς τινος γεύσετ' πρὶν λεχθῶσι ποῦ κεῖτ' φ παρεφδρὸν τὰ τ' γύματα ἐ γὼ
οἶδε μόνος. ὁ μάγειρος ἔφη. ἀριστοφάνης ἐ ν προκατῶνι τί οὐχ ἑκὼν ἔλθουσας παρεφδρεῖν τὰ ποτήρια.

148 παραφθέγματα. ῥῆσις ἢ μέθοδος. ἐξαίρεσις. μάζης πλακουντικής. ἢ ἀρχαιολεξία μαίρετε.

Σώφρων δ' ἐν γυναικείοις φησὶ τὰ κοινότοπον κέχρηται λέγων περίφορε* κοίκα μεσόν. φησὶν σκύφον καὶ πλάτων δ' ἐν λάκωσιν ἔφη· πάλας πολυφορέτω. ἄλεξις παμφίλῃ παρέθηκε τὴν ῥάπιζαν εἶτα παρχφόρων ἀγαθῶν ἀμάξας, πολὺ δὲ τῶν γυμάτων ἃ σεαυτῷ προὔπιες ὧρόσοι λέγειν οὐλπιανὲ δ' γὰρ κῦσαι ἔχομεν ἐν βυπόλιδι ἐν αἰξί· τῶδε. νωῦ κῦσαι λαβὼν καὶ ὁ ἀλπιανὸς, ἔφι. ὧσος ἔφη ἐν πλατασῇ ἐν θ' ὄνων ἴ' ὧσων τε στάσεις κὴ γύματα οἴνων· ἀντιφάνης δ' ἐν διδύμοις οἰνογυσεῖ πολλὰ πατεῖ ἐν τοῖς στεφάνοις· ὠδὶ τούτοις ὁ μάγειρος ἔφη λέξω τοίνυν ἡμῖν ἐκ ἀρχαίαν ἐπίνοιαν ἀλλ' εὕρεσιν ἐμὴν ἵνα μὴ ὁ αὐλητὴς πλακοῦς λάβῃ· ὁ γὰρ βούλος ἐν λάκωσιν ἢ λήθη ἔφη· ἠθύσαμεν καὶ ἔκαρ νὴ τὴν ἑστίαν

οἴκοι ποθ' ὡς αὖ ὁ μάγειρος ἐβαμαρτάνοι τύπτεσθαι ὡς φησιν ὁ αὐλητὴς παρ' ἡμῖν φιλύλλιός τε ἢ ὁ ποιήσας τὰς πόλεις φησὶν ὄλι αὖ τύχῃ μάγειρος ἀσκήσας φὴν αὐλητὴν λαβεῖν γλυκὺς πειὴ μόπου καὶ ἢ μέφθου καὶ ἀσφάκου γε μεσοῦ χείρου· ὁ μὲν χρῆς ἐσφάγη ἔσω τὸν ὦμον σφαγὴν ἔρχεται καὶ ἐπέλειξεν. ἔπειτα ἀποξύσας τὸ πολοῦ αἷμα πάντα τὰ σιτοδίδια μετὰ τ' ἀφαιρέσεως ἔρηται γ' καὶ ἡ ἐξαίρεσις ὡς τω μυλῆθραι δαιταλεῖς, διακλύσας ἐπιμελῶς οἴνῳ πολλάκις, κρίμασα ἐκ ποδῶν εἶτα πάλιν οἴνῳ διέβρεξα καὶ προσελήσας μετὰ πολοῦ πεπίρως τὰ προφερμέα χαυμάλια ἔβυσα δι' τὸ σόματος φολὸν ἐπιχέας ζωμὸν δ' πάνυ πεποιημένον κὴ μετὰ ταῦτα πολίσας τὸ χείρου πλὴ ἡμέσειαν ὡς ὀρχτὸ ἀλφίτοις πολλοῖς κειθῆς ἀνακλάσας αὐτὰ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἔπειτ' ἐθέλησα κειβαίῳ ὑποθεὶς, ῥάπιζαν χαλκῆν ἐστὰ θυσάτω τῷ πυρὶ ὡς μή τε καῆται καῦσαι μή τ' ὦμὸν ἀφελεῖν, καὶ τὰς φορυνὰς ἤδη γενομένας κραμβαλέας, ἔπηξα κὴ τ' ἄλλο μόριος ἢ ψῆσαι ἀποβαλὼν τ' αὐτὰ τὰ ἄλφιτα οὕτω φόρων ὑμῖν παρέθηκα. πλὴ δ' ἐξαίρεσιν ὦ καλέ μου οὐλπιανὲ διονύσιος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν τοῖς ὁμωνύμοις ᾧ δράματι οὕτως εἴρηκε ποιήσας τινὰ μάγειρον πρὸς τοὺς μαθητὰς διαλεγόμενον

Ἄγε δὴ σρόμων νωῖ εἶμι κομψὸν ἢ σοφὸν
φανερὸν ποίησον ἔκαρ ᾧ διδασκάλῳ
εἰς πολεμίαν ἄτως ἐβ' ἁρμῶν καταίρεχε
τὰ κρέα ποιήσας ταῦτα, καὶ ζέσας σφόδρα
ἰχθὺς ἁβρὸς πάρεσι ταυτός· ἔστι σοὶ
ἕως αὖ εἴδον ὦμον ὅταν δ' ἔξω γ' ἐμόν.
οὐ δ' ἀριθμὸν οὐ τ' ἔλεγχον ἐφ' ἑαυτῶν ἔχει,
εἰς αὖριόν σε καμὲ ταῦτ' ὄψραν ᾧ
τὴν παρόδον ἵν' ἔχῃς τῶν θυρῶν ὑστέραν
ἐμὸς εἰ μαθητὴς σὸς δ' ἐτὼ διδάσκαλος

Ἢ γλαφυρὸν δίδαξα τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων
νωῖ πλὴ ἀπόλειξιν τῆς τέχνης αἰτῶ ἐτὼ
ἀριθμῷ διδάσκει τὰ κρέα καὶ τηροῦσί σε
τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ὡς λέγω σοι σύγχρον
κἂν τέμαχος ἐκκλίνῃς τί καὶ τ' ἔστι σὸν
ἐξαιρέσεις καὶ τ' ἄλλα τ' ἀκόλουθ' ὅσα,
γλυκὺ μμαρ δὲ τάξιν ἢ θέσιν φόρει·
λαφυροπόλη παντάπασι μεταλίλου
τί δεῖ λέγειν με πολλὰ πρὸς σωειδότα
μέμνησο τῶνδε καὶ βάδιζε δοὺρ' ἅμα.

Γαύτων δ' ἡμῶν ἐπαινεσάντων τὸν μάγειρον ἐπί τε τῷ ἑτοίμῳ τῶν λεγομένων, καὶ τῇ τῆς τέχνης περιβρήτῳ, ὁ καλὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ λαρίνσιος καὶ πόσῳ κάλλιον ἔφη τὰ τοιαῦτα ἐκμανθάνειν τοὺς μαγείρους, ἢ ἄπορ παρά τινι τῶν πολιτῶν ἡμῶν· ὃς δὴ πλούτου καὶ τρυφῆς τοὺς τῷ θαυμασιωτάτου πλούτωνος διαλόγους ἠνάγκαζεν ἐκμανθάνοντας, τοὺς μαγείρους, φορόντάς τε τὰς λοπάδας ἅμα λέγειν. εἷς, δύο, τρεῖς· ὁ δὲ δὴ τέταρτος ἡμῖν ὦ φίλε τίμαιε ποῦ, τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων πανυῶ δ' ἑστιατόρων ἔπειτ' ἄλλος ἀπεκείνατο, ἀθεάφατός αὐτῷ ξυνέπεσεν ὦ σώκρατες· διεξήρχοντό τε τῷ διαλόγου τὰ πολλὰ δ' ἂν τρόπον ἔδοξεν ὡς ἄχθεσθαι μὲν τοὺς δυσχεραίνοντας· ὑβρίζεσθαι δὲ ἐν παύσοφον ἐκεῖνον ἄνθρωπον ὁ σημβαίνει καὶ δι' ἔδοξε πολλοὺς τῶν καθαρίων ἀβόμυσθαι τὰς παρ' ἐκείνῳ ἑστιάσεις· οἱ δὲ ἡμέτεροι οὗτοι, ἅμα ἴσως ταῦτα ἐκμανθάνοντες ἀκόλιγην ἡμῖν θυμηλίαν παρέχουσι· κὴ ὁ παῖς ὠδὶ τῇ μαγείρει κῇ σοφίᾳ ἐπαινεθείς, τί δ' οὖν εὑρήκασιν ἔφη, ἢ εὑρήκασιν οἱ πρὸ ἐμοῦ ἢ ἐπιμελέστερον ἐμαυτὸν ἐτὼ ἀμεγαλαυχούμενος ἐπ' ἐμαυτῷ, καί τοι καὶ ὁ πρῶτος τῶν ἐν ὀλυμπιάσιν ἀστῶν ἀνακηρυγμένων κόροιβος ὁ ἠλεῖος, μάγειρος ἦν, καὶ οὐχ ὅπως ὠμύλλῳ ὠδὶ τῇ τέχνῃ ὡς ὁ παρ' ᾧ σράτωνι μάγειρος ἐν τῷ φοινικίδῃ· ὠδὶ δ' ἔοικεν λέγει ὁ μεμαθωμένος.

Σφίλ' ἄρρενοῦ μάγειρον εἰς πλὴ οἰκίαν
ὅ σ' αὖ λέγω σωίνιμι. καινὰ ῥήματα,
εὐθὺς μ' ἐπηρώτασι προσβλέψασ' μέγα
ἐτὼ κέκλικα μόρόπας ὠδὶ δεῖπνον; χολᾶς.
οὐδεὶς παρέσται· ῥᾶον γὰρ νὴ τὴν δία.
οὐ δ' ἀρ' παρέσται δαιτυμών, ἁλὼς ὅλως
ἢ ξεῖ φιλῖνος, μοσχίων, νικήρατος,
οὐκ ἴσως ἐν αὐτοῖς οὐδεῖς μοι δαιτυμών
σφόδρ' ἀχανάκτησ' ὥσπερ ἠδικημένος.
οὐ δ' ἄρα θύειν ὀρυσίχουν οὐκ ἔφην ἐτὼ
μῆλα θυσάζεις ἆρα μά δί' ἐτὼ μὲν οὔ,
τὰ μῆλα πρόσατ' οὐ μανθάνω

Εἰ λῃφ' ἁπλῶς γὰρ οὐδὲν μ' οἱ θεοὶ
πεπερισμένος πάρεσιν ὡς εἰσῆλθε γ' ὁ
τόσους κέκλικας μόρόπας ὠδὶ δεῖπνον, λέγε
τοὺς δὲ μόρόπας οὕτους με γιγνώσκειν δοκεῖς
ἔστι κατάλοιδον μόρόπας ὠδὶ δεῖπνον καλεῖν.
οὐκ οἶδ' ἐγώ γε δαιτυμών. ἐλογιζόμην
ὁ δεῖν' ὁ δεῖνα καὶ τοὔνομ' ἀπελογιζόμην
οὐδεὶς παρέσται φημὶ, τί λέγεις ἀδεῖς
εἰ μὴ κέκλικα δαιτυμῶνα. σπανιὸν πάνυ
βοῶ δ' ὀρυμέποπον, ὃ θύω βοῶ ἄθλιε
οὐδέτερον αὐτῶν. πρόσατον δ' οἰκῶ ἔφη
τούτων οὐδὲν οὐδὲ βούλομαι

λήθοικό-

ἀγροικότερος ἐμὲ ὤιθ' ἁπλῶς μοι διαλέγου
ἐξὸν δ' βούλει τῷ μαχαίρᾳ αὐτῷ λέγειν
κατ' ἐκεῖνον ἤδη πρόσεχε καὶ τὰ λοιπά μοι
οὕτω λαλεῖν ἔωθα· μὴ ξένως λάλει
δραχμὰς ἀργυρᾶς φησὶ πῶς προαίρεσιν·
κενάς· τί οὖν ἀπόπληκτε περιπλοκὰς λέγεις
ἐρεῖς σαφέστερον θ' ὃ βούλει μοι λέγειν
τοῦτ' ὅτι πηγὰς ἀλλὰ λέξεον χέρνιβα
τοιαῦθ' ἅμαξα πῶς γὰρ οὐ λέγεις κ' ἀκούσειν ἄν
τῶν τὰ φιλήματα λαμβανόντων βιβλίων
γλὴν ἱκετεύω γ' οὐκέτ' ἤδη μεταβαλεῖν
ἔπεισεν ἢ πείθω μὲ πῶς γὰρ οἶδ' ὅλως
γένος περί τε τὰς ἱερείας καὶ τὰ ὀνόματα λέγουσι γοῦν αὐτῶν οἱ λογιώτατοι γόνυ κνήμης ἔγγιον καὶ περιῆλθον ἀσίαν κ' βύρωπην ἐπιπλώντες δέ τινι φασὶν μὴ δεῖν ὃν οἰνέα πηλέα ποιεῖν· ἐτὰ δὲ εἶνα τῶν ἀρχαίων μαχαίρων τεθώμακα πείρᾳ τῆς τέχνης ὡς εἰσηγήσασθ' ἀπολαύσας· παράγει δὲ αὐτ' ἄλεξις σὺν λέβητι λέγοντα τάδε. Ἦ μέ μοι δοκεῖ.

γνικτὸν ἐν ὄλον δελφάκιον ὑδύ γε
ἄσιμον γὰρ ἦν πάθος ὅτι ᾧ ζόπῳ
τυχὸν ξωιεὶς εἶτα θερμὴν πῶ χύσαν
ἔλξει δ' αὐτῆς νοτίδα καὶ ζυμουμένην
σομφὰς δ' ὧν πῶ ὑγρασίαν ἐκδέξεται
ἔγχυλα δ' ἀφρέμακα καὶ σροσώδη πῶ φύσιν
ταὐτὰ ποιήσω καὶ παρατίθεμ' αὐτὰ παῦ,
ἁτμὶς γὰρ οὕτως οὐχὶ προσωνήσεται
πολλῶν τ' ἀμείνων ὡς ἔοικα δὴ θ' ἁρπᾶ
ὀνδλίζεις· κ' μαχαίρων μὲν ἅλις ἄσπρες δαὶ ταλεῖς μὴ καί τις αὐτῶν τὰ ἐκ δυσκόλου μεναύσρου βρενθυόμενος λαρυγγίσῃ τάδε οὐ δεῖς μάγειρον ἀδικήσας ἀθῶος διέφυγεν Ἱεροπρεπὴς πῶς ἔστιν ἡμῶν ἡ τέχνη· ἐτὼ δ' ὑμῖν κατὰ τ' ἦθος δίφιλον παρατίθημι ὁλοκλῆ Ἀρνὲς μέσον συμπηκτὸν ὠνθυλευμένον Χοιρείδια περιφόρημα κρομβώσας ὅλα Δούρδονε πάτῳ χῆνα ᾧ φυσήματι. Χλώ. περιμενεχεύτ
δὲ ζώντων καὶ ἄλλων χηνῶν περιττῶς ἐσκευασμένων, ἔφη τις οἱ χῆνες σιτευτοί, καὶ ὁ οὐλπιανός, ὁ δὲ σιτευτὸς χὴν παρά τινι· πρὸς ὃν ὁ ἀθηναῖος, θεόπομπος μὲν ἔφη ὁ χῖος ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς κἀν τῇ φισκαιδεκάτῃ δὲ τῶν φιλιππικῶν ἀγησιλάῳ φ λάκωνι εἰς αἴγυπτον ἀφικνουμένῳ πέμψαι τοὺς αἰγυπτίους, χῆνας κ' μόσχους σιτευτούς· κ' ἐπιγίνεσθαι δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἀριστοφάνης φησὶν, ἀλλ' εἰ ὡς ὅπερ χὴν ἔφερέ μοι λαβών
σιτευτὸν κ' ἀρχέσεται ἐν φ πολυθρυλλήτῳ φθέγματι ὡς καὶ σιτευτὸς χὴν ὁμοῦ σκευάζεται νεοττὸν ὁπόταν ἁπλῶς κ' τόνδε· σὺ δὲ ἡμῖν ὦ οὐλπιανέ, δίκαιος εἶ λέγειν ὁ τοὺς πάντων πάντας ἅπαντ' ποῦ μνήμης ἀξίωται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ πολυτελῆ ταῦτα τῶν χηνῶν ἅπαντα· ὅλα γὰρ χηνοβοσκοὺς οἴδασι, μάρτυς κρατῖνος ἐν διονυσαλεξάνδρῳ λέγων χηνοβοσκοὶ βουκόλοι ὅμηρος δὲ καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς εἴρηκεν ἀετὸς ἀρ' ἦν χὴν φοβέων καὶ Ὡς δ' ὅτε χὴν ἅρπαξ' ἀπὸ πατρὸς μομφὴν ἐὸν οἶκον, καὶ χῆνές μοι κατὰ δῆθεν ἐέπουσι πυρὸν ἔλουσι Ἐξ ὕδατος χηνείων δὲ ἁπάντων περισσοῦσθαι δὲ ταῦτα κατὰ πῶ ῥώμην, μνημονεύει δ' ὁ πολις ἐν στεφανοπώλισι λέγων οὕτως Εἰ μὴ σὺ χηνὸς ἢ παρ' ἢ ψυχὴν ἔχεις·
Ἦσαν δὲ κ' ἡ μίκραανα πολλαὶ δελφακίων· μνημονεύει δ' αὐτῶν κρωβύλος ἐν φαυδυποβολιμαίῳ
Εἰσῆλθον ἡ μίκραανα τὰ κρὰ δ' ἔλφακος Ταύτης μὰ τ' δι' οὐχὶ κατέλιπον γ' ἐτὼ Οὐδέν· μετὰ δὲ ταῦτα ὁ καλούμενος κρεωφάγκαβος· κρέα δ' ὅτι ταῦτα συγκεκομμένα μεθ' ἁλμυρᾶς κ' λίπους ἐν ζωμῷ γιγνομενα· λέγειν δὲ οὕτως ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἀχαιοὺς ὁ μυρτίλος ἔφη· αὐτικλείδης δ' ἐν βδομηκοστῷ ὀγδόῳ νόστων· ἐν δεκάτῃ φησὶ μελόντων χίων ὑπ' ὀρυθραίων ὑβρίζεσθαι μαθόντες δὲ μέλον γίνεσθαι ἔφησε χίοι πολλὴ γὰρ ὀρυθραίους ἔχει ὕβρεις· φεύγετε δειπνήσαντες υἱὸς κρέα μὴ δὲ μέλλητε σοῦν· ἀναβρασταῖς δὲ κρεῶν μνημονεύει χρισομένης· γόησιν οὕτως, καὶ ὄρχεις ἥδιον οὓς καὶ νεφροὺς ἐνάλουν· φιλιππίδης ἐν τῇ ἀναπαύσει, γναθαίνης τῆς ἑταίρας φ γαστρίμαργον ἐμφανίζων λέγει· ἔπειτ' ἐκβὰς τούτοις πᾶσιν ἢ κ' ὄρχεις φοβῶν
πολλοὺς τὰ μὲν οὖν γύναι τ' ἀλλ' ἢ κίρκος,
καλοί γε φησὶν οἰνεφροὶ νὴ πῶ φίλτω
ὡς θύωτίους.

Ἢ δ' ἀνδρόφωνος γναθαίνα γελάσασα
δ' μικρὰ κ' δύ' ἁρπάσασα κατέπιεν
ὑπὸ τοῦ γέλωτος καταπισεῖν.

Εἰπόντος δὲ καί τινος ἥδιστα γενέσθαι, καὶ τὸν μετ' ὀξυλιπάρου ἀλεκτρυόνα, ὁ φίλεπιτήμητος οὐλπιανὸς κατακείμενος μόνος, ὀλίγα δ' ἰαθίων καὶ τηρῶν τοὺς λέγοντας· ἔφη, ὀξυλίπαρον δέ τί ὅτι ποτὲ

150 ὀξάλμη. ὀψάριον. Ἔμψυχα ἐσθίειν. ὀλβιοχάστωρ. φασιανικοί.

εἰ μὴ καὶ κόπανα ὑμᾶς καὶ λέπαδνα, τὰ πάρια μου νόμιμα χρώματα ὀνομάζειν μέλλετε. καὶ ὁ τιμοκλῆς ἔφη ὁ κωμικὸς σὺ δὲ κτύλῳ μέμνησαι τῷ ὀξυλιπάρου λέπων οὕπω· γαλεοὺς καὶ βατίδας ὅσα τε τῶν χυνῶν σὺ ὀξυλιπάρῳ ῥίμματι σκυθάζεται. ἀκρολιπάρους δέ τινας ἀνθρώπους κέκληκεν Ἄλεξις σὺ πονήρα οὕπως. Ἀκρολίπαρος δ' ἄλλο σῶμά ὑπόξυλον. παρατεθέντος δέ ποτε καὶ ἰχθύος μεγάλου σὺ ὀξάλμη, καὶ εἰπόντος τινὸς ἥδιστον εἶναι ὀψάριον, πᾶν δὲ σὺ ὀξάλμη παρατιθέμενον, σωσαγατῶν τὰς ὀφρῦς ὁ τὰς ἀκάνθας ἀγκίρων οὐλπιανός, ποῦ κεῖται ἔφη ὀξάλμη. ὀψάριον γὰρ παρ' οὐδενὶ τῶν ζώντων λεγόμενον οἶδα, οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι μακρὰν χαίρειν ἐάσαντες αὐτῷ ἐλείπομεν. τοῦ κωμῳδικοῦ τὰ ὀξ αὐρῶν μεταχόνους ἀναφωνήσαντος. ἀλλ' ὦ γάθε ἡδέως ἂν πῶμεν κἄπειτά με πάντ' ἐπερώτα. ὅτι αὖ βούλη νῦν γὰρ πεινῶν ἡδέως πως εἰ μὲ πιλήσομεν. καὶ ὁ μυρτίλος ἡδέως πως σωσαπογραφόμενος αὐτῷ ἵνα μὴ δεινὸς μεταλαμβάνῃ, ἀλλὰ πάντα λαλῇ, ἔφη κρατῖνος σὺ ὀδυνασσύσιν εἴρηκε πῶ ὀξάλμην δεῖ ζύτων.

Λυθ' ὧν πάντας ἑλὼν ὑμᾶς ὁρίνηρας ἑταίρους
Εἰς ἅλμην τε καὶ ὀξάλμην, κἄλα σκορδάλμην
Ὑμῶν φαίνηται καταζώξομαι ὡς τρατιώτης.
Φρύξας ἐψήσας κἀπανθρακίσας ὀπήσας
Χλιαρὸν ἐμβάπτων ὃς ἂν ὀπότατός μοι ἀπάντων
Καὶ ἀριστοφάνης σφηξὶν ἀποφυσήσας εἰς ὀξάλμην ἔμ
βαλε βδρμόν ὀψάριον δὲ τῶν μὲν ζώντων ἡμεῖς λέγομεν. ἀταρ καὶ πλάτων ὠδί πῃ ἰχθύος σὺ πεισάνδρῳ
Ἤδη φατόν τι πῶ ποθ' ἁλίσκεται ὀψάριον ἔκ μες καὶ πρόσεστι θεῖρ' σοι. (μων θησαυρῷ
Ἐτῷ δὲ πέρυσι καράβου φατόν. φορεκράτης αὖ μέλοις· τοὐψάριον τουτὶ πειθήνικέ τις ἡμῖν. φιλή
Οὐκ ἔστ' ἀληθὲς παραλογίσασθ' οὗ δ' ἔχειν ὀψάρια χρηστά· μύναιδρος καρχηδονίῳ.
Ἐπιθυμήσας τῷ βορέᾳ ἴδιον ὀψάριον οὐδεσὺ Ἔλαβον ἐψήσων φακῆν.

Καὶ σὺ ἐφεσίῳ ἐπ' ἀρίστῳ λαβὼν ὀψάριον. εἶτ' ἐπιφόρει τῶν ἰχθυοπωλῶν τίς. τεπάρων ὀβελιῶν ἐ-
πώλει κωβίας ἀσπαλίας ὑακίνθῳ πορνοβοσκῷ. Ἐτῷ δ' ἀνὼ ὀψάριον ὑμῖν ἀγοράσω καὶ μετ' ὀλίγα
Σκεύαζε παῖ ζὺ ὀψάριον ὑμῖν. ἐπὶ δὲ σὺ ἀσκυρώ ἀριστοφάνους εἰ μὴ παραμύθημ' ὀψαρίοις ἐνάσετε
Ἀντὶ τῶ προσοψήμασιν ἀκούομεν· καὶ γὰρ ἄλεξις σὺ παννυχίδι ὠδεθεὶς μαγείρῳ φησὶν λόγον φησὶ
θερμοτόροις χαίρεις ἀεὶ
Τοῖς ὀψαρίοις, ἢ φ μέσον ἢ κατωτόρῳ,
Ἄνθρωφος, οὐκ ἐπίσασαι ζῆν ψυχράσοι
Ἄφολον οὐκοῦν τὸ μέσον ἔσαι δηλαδὴ
Οὐκ οἶομ' οὐ δῆτ' ἀλλ' οὐδὲν ὧν σὺ νῶ ποιεῖς
Τὸν καιρὸν ἀφροδίσῳ μι τῆς συμφράσεως
Μὴ κἠπὶ μὰλλα τὰ κρέα παῖδες παράγετε
Δηλονότι μή μοι δῆλον ἀλλ' ἔχει κἀπιλῶ

Κατωτόρῳ τί λέγεις δέσποτα πῶς οὐ βοᾷ
Ἄπαντα παραθῶ, μηδὲ μῶς ζέοντα δὲ,
Τοὐθ' ἑτόρες οὐδεὶς τῶν ὁμοτεχνῶν μου ποιεῖ,
Ἐτῷ δ' ὁρῶ τοῖσιν γὰρ ἐστωμύλοις
Σὺ πρὸς θεῶν ἔψυσας ἔν ὄρνιφον
Παῖδες ὁπανεῖόν ὄστιν, ἔστι καὶ κἀπιον ἔχειν
Ἔχειν κακὸν εἰ τύφου σ' ἀπολεῖ μ' οὐτωσίγε.

Ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων ὠ ὀλβιοχάστωρ οὐλπιανὲ ἐπιμνημόνευσα καὶ σὺ γὰρ ὡς ἔοικε μετ' ἐμοῦ κατ' ἐνάλεξιν οὐδενὸς ἐμψύχου μεταλαμβάνεις ὅς φησιν εἰ κατ' ἰδίαν τάδε
Ὁ πρῶτος εἰπὼν ὅστις ἦν σοφὸς τίς ἦν
Ἐτῷ γὰρ ἥκω νῦν ἀγοράσας οὐδεσὺ Ἔμψυχον οὐδὲν ἐσθίειν σοφὸς τίς ἦν
Μεγάλους, κρεάδι' ἀρνὸς ἐσθίειν πόνος Ἔμψυχον ἰχθῦς, ἐπριάμην τευθικόλας
Ἅπαντ' ὀπτὸν προσέλαβον, ζύτων ἐὰν Οὐ ζῶντος, οὐχ οἷόν τε γὰρ τἄλλο ναί.
Ἁλικὰν προσομολογῶ καὶ παραβαίνειν τὸν νόμον. Δείξει τίς ἢ φωνὴν τιν' ἢ ψυχὴν ἔχον,
Ἐπὶ ζύτρις οἷς ἔασον ἡμᾶς δειπνεῖν, ἰλοὺ τ' ἔως πρὸς
σὲ διαλέσομαι, καὶ οἱ φασιανικοὶ παρακαπηλεύσαντες ἡμᾶς δεῖ πῶ ἄκαιρόν σου γλωσσαργί-
αν· ἀλλ' ἦν ἐμοὶ εἴπῃς ἔφη ὁ οὐλπιανὸς διδάσκαλε μύρτιλε ὁ ἀλβιοχάστωρ σοι πόθεν κἠ οἱ φασιανικῶν τις ὀρ
νίθων μέμνηται τῶν παλαιῶν, ἐτῷ σοι ἦσαν μάλ' οὐχ ἑλλήσποντον πλεύσας ἀλλ' εἰς πῶ ἀγρὸν πορευθείς,
ὡνήσομαι φασιανικὸν ὃν συγκατοδόμαί σοι. καὶ ὁ μύρτιλος ὠδὶ ταύτας ἔφη ταῖς σωθήκαις λέγω. ζὺ
μὲν ὀλβιοχάστορος ἄμφις μέμνηται οἷ γυναικομανίᾳ οὕτωσὶ λέγων· βύρσατε κνισολεῖχε οὐκ ἐσθόπως οὐκ
ὀλβιοχάστωρ ἐσύ. φασιανικοῦ δὲ ὄρνιθος ὁ ἥδιστος ἀριστοφάνης σὺ δράμα Ὄρνιθι· ἀτθικοὶ δ' εἰσὶ δύο πρε-
σβύτῃ ἐτῷ ἀπραγμοσύνης φίλοι ζηνρώτες σὺ ἢ κατοικήσουσιν ἀπράγμονα, κἠ αὐτοῖς ἀρέσκει ὁ βίος
ὁ μετ' ὀρνίθων, ἀγρίου τινὸς ὄμεν λείσαντες ἑαυτοὺς παραμυθούμενοι λέγουσί τάδε τἄλλα καὶ τάδε.
Ὁ δὲ δῆλος ὅστιν ὄρνις οὐκ ὁρᾷς Ἐπεὶ κεχοδῶς ἔτωγε φασιανικός. καὶ ὁ σὺ νεφέλαις δ' ὠδὶ τῶν ὀρνίθων
ἔτωγε ἀκούω κἠ οὐκ ὠδὶ ἴστω ὡς πολλοί. τοὺς φασιανοὺς οὓς φέφει λεωφόρασ κἠ ἵππους φέφειν
καὶ ὄρνεις φασιανοὺς κωμῳδεῖται γὰρ ὁ λεωφόρασ ὡς γαργίμαρχος ἐτῷ πλάτωνος σὺ ὠδιακλεῖ
μνησίμαχος δ' σὺ φιλίππῳ. ἐς δὲ καὶ οὗτός ὅστι τ' τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητῶν φησὶ κἠ ὁ λεγόμενον ἀστε
νιώτες) πάρεσιν ὀρνίθων χάλκη φασιανὸς ἀφοτελμένος καλῶς. θεόφραστος ἢ ὁ ὀρέσιος ἀριστοτέλους μαθη
τὴς σὺ ὀρίτῃ ὠδὶ ζώων μνημονεύων αὐτῶν οὕτωσί πως λέγει. ἔστι δὲ καὶ ζῖς ὄρνισι τοιαύτη διαφορά· τὰ
μὲν γὰρ βραχέα καὶ μὴ πτητικὰ καθάπερ ἀπαγήν· πέρδιξ· ἀλεκτυών, φασιανός· ἀῤῥῦς ἐκδιστικὰ καὶ ἀκ
σάκ, καὶ ἀριστοτέλης σὺ ζ ζώων ἱστορίασ γράφει τάδε· εἰσὶ δὲ τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν κονιστικοὶ, οἱ δὲ λούονται,
οἱ δὲ οὔτε κονιστικοὶ, οὔτε λοῦνται. ὅσοι δὲ μὴ πτητικοὶ, ἀλλ' ἐπίγειοι, κονιστικοί· ζῖ ἀλεκτρυών· πέρδιξ, ἀτ

ταγήν,

ταγήν, Φασιανὸς ηθρυσθενίς. μνημονεύει δ' αὐτῆς ηȝ ωβύσιωσος ἐν δευτέρῳ ὀμοίων. Φασιανὸν ἢ ἕλοι κε κλήσειν αὐτὸν, ηȝ οὐ Φασιανικόν. ἀχαθαρχίδης δὲ ὀκνίδιος ἐν τῇ τετάρτῃ ηȝ ȝιακος ἢ των ὑρωσιακῶν ωοδὶ τὸ φάσιδος ποταμοῦ τὸν λόγον ποιούμενος γράφῃ καὶ ταῦτα. ωολὺ δὲ ὀρνίθων τῶν ηαλουμένων Φασιανῶν φοιτᾷ ȝοφὸς χάριν πρὸς τὰς ἐμβολὰς τῶν σωμάτων. ηαλλίξενος δ' ὁ ῥόδιος ἐν τετάρτῃ ωοδὶ ἀλεξανδρείας διαγράφων πλὼ γενομένων πομπὴν πτολεμαίου τοῦ φιλαδέλφου ηαλουμένου βασι
5 λέως ὡς μέγα θαῦμα ωοδὶ τῶν ὀρνίθων τούτων οὕτως γράφῃ. εἶτα ἐφόρουν ἐν ἀτείοις ψιτακοὶ καὶ ταὼς, καὶ μελεαγρίδες, καὶ φασιανοὶ, καὶ ὄρνιθες αἰθιοπικοί. ωολλαὶ πολλοί. ἀριστομίδωρος δὲ ὁ ἀριστο-
φάνους ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις ἐφαρτυτικαῖς γλώσσαις, ηȝ πάμφιλος ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς ωοδὶ ὀνομάτων ηȝ γλωσσῶν, ἐπαινέτου παρατίθεται λέγοντα ἐν ᾧ ὁ ψαρτυτικῷ ὅτι ὁ Φασιανὸς ὄρνις τα-
1 ο τύρσο ηαλεῖται. πτολεμαῖος δ' ὁ ὑδρηλήτης ἐν δευτέρᾳ ὑπομνημάτων τέταρτόν φησιν ὀνομάζεσθαι ἂν Φασιανὸν ὄρνιν. ὧ ἐγὼ τά σοι ωοδὶ τῶν Φασιανικῶν ὀρνίθων ἔχω λέγειν. οὓς ἐτῶ δίᾳ σε ὡς πορ οἱ πυ-
ρέσσοντες ωοδιφορμαίους εἶδον. σὺ δὲ ηατὰ τὰς συνθήκας ἀμὴ αὖειον ἀποδῶς τὰ ὡμολογημένα οὐκ ἔξ ἀπατήσεως, δημόσιος γράφομαι. ἀλλ' ἃ φάσιν οἰκήσοντα, ἀποπέμπω. ὡς πτολέμαιον ὁ ωοδιηγη-
τὴς ἱερὸν ἂν ηαλλιμάχειον συναρέσκεις ἐν ὃν ὁ μώνυμον ηατεπόντου ποταμόν. Ἀπαφᾶς ἀριστο-
1 5 φάνης ωελαργοῖς ἀπάγας ἥδιον ἐφὴν ἐν ἐωνικοῖς κρέας. ἀλέξανδρος δ' ὁ μιλήσιός φησιν ὅτι μικρῷ μὴ μείζων ἔστι ωερδικος. ὅλος δὲ ηατάγραφος. τὰ ωοδὶ τὸν νῶτον. ηόραμνους πλὴν χρόαν. ὑποπυρίζων μαλ
λον θηρεύεται δ' ὑπὸ τῶν κυνηγῶν δίᾳ δ' ἔαρος ηαὶ τὴν τῶν πτερῶν βραχύτητα. ἔστι δὲ ηονισικὸς. πο
λύτεκνός τε, ηαὶ ἀσφαλόλογος σωκράτης δ' ἐν τῷ ωοδὶ ὄρνιθος, ηȝ πυρὸς ηαὶ λίθων ἐκπῆς λυσιμε
τακομισθέντες ἐς τὰς πύλας, ἕως μέν τινος, ὄρτυγος φωνὴν ἀφιεσαν. ἐπεὶ δὲ τὸ ποταμοῦ κοίλας ἐυκή-
2 ο τος, λιμὸς ἐγένετο, ηαὶ οἱ πολλοὶ τῶν ηατὰ τὴν χώραν ἀπώλοντο, οὐ διέλιπον ἀφέστερον τῶν παίδων τὰ ȝανωτάτων ἕως νῶ λέγοντες ῥῆς τοῖς ηαιούργοις ηαιηά. συλληφθέντες ἢ οὐ μόνον οὐ τιθασεύοντ' ἀλ
λ' οὐδὲ φωνὴν εἶμι ἀφιᾶσιν. ἐὰν δὲ ἀφεθῶσι, φωνάσαντες πάλιν γίγνονται. μνημονεύῃ αὐτῶν ἱ ωσώναξ ὅ
πως. οὐδ' ἀπάγας τε ηȝ σιλατῶς διαȝάττων. ηαὶ ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν. ἐν ἀχειρίβυσι ηȝ ὡς πολεμαζόν
των αὐτῶν ἐν τῇ μεγαρικῇ. πορδιωπώσι δ' οἱ ἀπτικοὶ παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον τοὔνομα τὰ γὰρ εἰς ας λήγοντα
2 ξ ἑκτεταμένον ἔωσδε δύο συλλαβὰς ὅτε ἔχει τὸ α παραλήγον βαρύτονά ἐστιν. οἷ) ἀηάθας, ἀσάμας, ἀηά
μας. λεκτέον δὲ ηαὶ ἀπάγαι ηαὶ οὐχὶ ἀπάγαις. Γορφυρίων. ὅτι ηαὶ τούτου ἀριστοφάνης μέμνη
ται δῆλον. πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς ἀντίγονον ηαὶ ἀσελγῆ ορφυρίωνά φησι τὸν ὄρνιν διαιτώ
μενον ηατὰ τὰς οἰηίας τὰς ὑπαύλους τῶν γυναικῶν τηρεῖν πικρῶς. ηȝ βιαίαν ἔχειν αἴσθησιν ὠδὶ τ'
μοιχευομένης ὡς θ' ὅταν τούθ' ὑπονοήσῃ, προσημαίμφ ᾧ δι' ἀσόλης ἀγχόνη τὸν ξῆν ποδιγράψασ' οὐ πρότε
3 ο ρόν τε φησὶ ῥοφῆς μεταλαμβάνῃ, ἐὰν μὴ ποδιπατήσῃ τόπον ἵνα ὀξυρῶν ἑαυτῷ ἐπιτήδειον. μεθ' ὕπνον ἐ
σάμενος λάσεται εἶτα ῥέφεται. ἀριστοτέλης τετράδακτυλόν ποδὰ φησιν αὐτὸν εἶναι, ἔχειν τε χρῶμα κυάνε
ον. σκέλη μακρά. ῥύγχος ἡρμένον ἐκ τ' κεφαλῆς. φοινικοῦν. μέγεθος ἀλεκτύονος. διὸ τῶν λαμβανο
μένων εἰς τὸν ποδὰ ταμεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας. σκάπτων δὲ πίνῃ. πεντεδακτυλός τε ὢν τὸν
μέσον ἔχει μέγιστον. ἀλέξανδρος δ' ὁ μιλήσιος ἐν δευτέρῳ ωοδὶ τῆς τῶν πτηνῶν ἱστορίας, λίβυσι εἶναι φη-
3 σὶ τὸν ὄρνιν, ηαὶ τῶν ηατὰ τὴν λιβύλυν θεῶν ἱερόν. Γορφυρίς. ηαλλίμαχος ἐν ᾧ ωοδὶ ὀρνίθων διε-
στάναι φησὶ ῥορφυρίωνα πορφυρίδος, ἰδίᾳ ἑηάτερον ηατειθμούμενος. πλὴν ȝοφίῳ τε λαμβάνῃ τὸν ῥορ
φυρίωνα ἵνα μήτις αὐτὸν θεάσηται ἐχθραίνῃ γὰρ οὗ προσιόντας αὐτῷ τῇ ȝροφῇ, τῆς δὲ πορφυρίδος
ηαὶ ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι μνημονεύῃ ἰβύκης δέ τινας λαθὶ πόρφυρας ὀνομάζῃ, ὧν τούτων τ' μὴ ηατα
λοιπὸν ἐπ' ἀηροτάτοισι ξανθοῖσι ποικίλαι πανέλοπες αἰολόπτεροι. ῥορφυρίδες ηȝ ἀλκυόνες πανυσίπτε
4 ροι. ἐν ἄλλοις δέ φησιν αἰεμίῳ φίλε οὐ μετανύπτορος ὡς ὁ ηαὶ πορφυρίς. τούτων ᾠδὴ μὲν μέμνη
ται ὡς ηαὶ ἀριστοφάνης. τ' δὲ ὀνόματος αὐτῶν οἵδε συνέλουσι τὴν μέσην συλλαβήν. ὡς ἀρχίλοχος πῶσ
ουσαν ὥς τε πέρδικα. οὕτως ηȝ ὄρτυγα ηȝ χόρτυγα. πολὺ δέ ἐστι διάφορον παρὰ τοῖς ἀπτικοῖς. ȝοφο-
κλῆς ηαὶ μηδοῖς. ὄρνιθος ἦλθ' ἐπόνυμος πορδίκος, ἐν κλαδνοῖς ἀθηναίων παίγνις φρεηράτης ἢ ὁ ποιη-
ὴς ἐν χείρωνα. ἔξεισιν ἄκων διὰ βύρρου πορδίκος ȝόπον. φρωνῖχος ȝαιωδοῖς ἐν κλεομβρότου τε τ' πορδί
κος ὑὸν ἐν δὲ ζῶον ὃν λαγῳοίαις συμβολικῶς παρείληπται. νικῶν ἐν χειρογάστορσι. τοὺς ἐνθυδὴ ηȝ τοὺ
5 πορδίκας ἐκείνους ἐπίχαρμος δ' ἐν ηθμασταῖς. βραχώς σκιπίασ' ἄγον ἐούσας πέρδικάς τε πετομένας.
φησὶ δ' ἀριστοτέλης ωοδὶ τ' ζώου τάδε. ὁ πορδὶξ ἔστι μὲν χρυσοῦς. ἀλλανόπους ζῇ δὲ ἔτη ὠθ τε ηȝ δέκα. ἢ
ὁ θήλεια ηȝ πλείονα. πολυχρονιώτερα χαίρει δ' ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεια, ἐπωάζει δὲ ηαὶ ἐκλέφῃ
ηαθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν δὲ γνῶ, ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τ' νεοσσίας κυλινδεῖται παρὰ τὰ σκε
λὴ τ' θηρεύοντος ἐλαφίδα φωνῶν τ' συλληφθήσεσθαι ἐξαπατᾶτε ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοσσοί. εἶτα ηȝ αὐ
6 τὸς ἐξίπταται. ἔστι δὲ ὁ ζῶον ηαὶ κόνηες. ηȝ πανοῦργον. ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν. διὸ ηȝ τὰ ὠὰ τῆς θηλείας
σωζίβῃ ἵνα ἀ φλαύῃ τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα ἀποδιορύσσουσα τίκτῃ, τὰ αὐτὰ ἰσο
ρρεῖ ηȝ ηαλλίμαχος ἐν ᾧ π' ὀρνέων. μάχην δ' ὁ ηȝ οἱ χῆροι αὖτ' πρὸς ἀλλήλους ηȝ ὁ ἡττηθεὶς ὀχθεῖ δ' ὑπὸ τ'
νικησαντος. ἀριστοτέλης δέ φησιν ὅτι ἂν ἡττηθείτα, πάντες ἐν μορῇ ὀχθοῦσιν. ὀχθοῦσι δ' ηȝ οἱ τιθασο

152 γρδίκες. ὠτίδες. Ω πίδιρ. σκῶπες.

τῶν ἀγρίους ἐπειλαὶ δὲ κραπιθῆ ζὶς, ϛ̂ῶ τῦ ἀλυτόδου, οὗτος λάθρα ὀχθύεται ϛ̂ῶ τῦ κραπιδύ(α)ν ζος. γίνεται δὲ ϛ̂ῦρ κατά τινα ὥραν τῦ ἔτους. ὡς καὶ ὁμωώδιος φησὶν ἀλέξανδρος. νεοπθύσι δὲ ϛ̂ῦ γῆς οἱ ἄῤῥενες καὶ αἱ θήλειαι διεκθόμενοι ἔνιοθι οἶκον. ὠιδὶ δὲ ἡνθρύοντα πδρδίνα. ὠθεῖτη ὁ πῶν ἀγρίων ἡγεμὼν μαχόμενος. ἀλόντος δὲ τούτου, ἕτερος ἔρχεται μαχούμενος. καὶ ὁ πόταν μὲν ἄῤῥενα ἢ θηρύωσι, ϛ̂ῦρ ποιεῖ. ὅταν δὲ θήλεια ἢ ἡ θηρύουσα, ἀφ' ἑὼς ἂν ἀπαντηθῆ ὁ ἡγεμὼν αὐτῆς καὶ οἱ ἄλλοι ἀθροισθέντες ἀφδιώκουσιν ἀπὸ τῆς θηλείας. ὅτι ἐκείνη. ἀλλ' οὐχ ἑαυτοῖς προσέχει. ὅθεν πολλάκις δι' ταῦτας σὺν ἢ προσέρχονται, ὅπως μὴ ἄλλος ἀκόασι τῆς φωνῆς, ἦλθε μαχούμενος αὐῷ. σπίοτε ἡ θήλεια τὸν ἄῤῥενα προσιόντα ἡσυχάζῃ. πολλάκις τε ἐπωάζουσα ὑβρίσαντι, ὅταν προσερχόμενος ἐπαισθάνηται τὸν ἄῤῥενα τῇ θηρύσῃ ὑφιέμενόν τε ὀχθυθῆναι, ἵνα αὐτὸ ἀφαιρήσῃ τῆς θηρύσης. ϛ̂ τοσοῦτον ὑπὸ τῆς ὀχείας οἱ πέρδικες ἡδονῆς οἱ ὄρτυγες, ὡς εἰς ϛ̂ὺ θηρύοντας ἐμπίπτειν ἡσθίοντας ϛ̂ τὰ κεράμων. φασὶ δὴ καὶ ϛ̂ὺ ἀγομένους θηλείας πδρδικας ϛ̂ θήραν, ὁ πόταν ἴδωσιν ἢ ὀσφρωνται τὰ ἄῤῥένων. ἡσθέντας δὲ ἅπαντας ἢ περιπτομένων ἐλύους γίγνεσθαι. τινὲς δὲ καὶ παραυτίκα τίκτειν πίτουσί τε παρὰ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν, χάσκοντες καὶ τὴν γλῶτταν ἔξω ἔχοντες οἵ τε θήλεις καὶ οἱ ἄῤῥενες. κλέαρχος δὲ ἐν ϕ̂ πρὸς τῷ πανι' κᾶ, οἱ σφυροβοίφησι χ' οἱ πέρδικες ἔτι δὲ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ οἱ ὄρτυγες προΐενται τὴν φωνὴν οὐ μόνον ἰδόντες τὰς θηλείας, ἀλλὰ καὶ ἀκούσωσιν αὐτῶν τὴν φωνήν. τοῦτο δὲ αἴτιον ἡ τῇ ψυχῇ γινομένη φαντασία ϛ̂ῶ. τῶν πολιησασμῶν φανερώτατον δὲ πίνεται περὶ τὰς ὀχείας ὅταν ὀξὺ σκαντίας αὐτοῖς θῆς ἡσσίτερον. προσέχοντες γὰρ ὀξὺ πρὸ ἐμφασιν ἁλίσκονταί τε ἡ προΐενται τὸ σπέρμα. πολὺν τῶν ἀλεκτρυόνων. τούτους δὲ ἡ τῆς ἐμφάσεως ἀίθησις εἰς μάχην προάγεται μόνον. ταῦτα μὲν ὁ κλέαρχος. ἡσθάνονται δὲ οἱ πέρδικες ὑπ' ὀνίων ἡσκισθαι ὡς ἡ ὑπ' ἀλημανοῦ λέγοντος οὕτως. ἐπῆγε δὲ ἡσὶ μέλος ἀλκμανί. βύρε τε γλωσσάμενον ἡσκισβίδων ὄνομα σιωθέμενος, σαφῶς ἐμφανίζον ὅτι παρὰ τῶν πδρδίκων ἄῤῥεν ἐμάθανε. διὸ καὶ χαμαιλέων ὁ ποντικὸς ἔφη τὴν εὕρεσιν τῆς μουσικοῖς τοῖς ἀρχαίοις ἐπινοηθῆναι ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς βριμείαις ἀδόντων ὀρνίθων. ὧν ἡσσὶ μέμησιν, λαβεῖν φασὶν τὴν μουσικὴν ἅπαντες δ' οἱ πδρδικες φησὶ ἡσκισβίζουσιν. θεόφραστος οὖν ἐν ϕ̂ τοῖς περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν, οἱ ἀθήνησι φησὶν ϛ̂ τὰ δὲ πέρδικες ϛ̂ κορυδαλλὸς πρὸς ἅδην ἡσκισβίζουσιν. οἱ δ' ἐπέκεινα λιγυρίζουσιν ϕάσιλις ὁ ἐν ϕ̂ δηλυτόδῳ τῶν ἰνδικῶν, οἱ μικροὶ φησὶν ἄνθρωποι οἱ τοῖς γεράνοις διαπολεμοῦντες πέρδιξιν ὀχμαλωχρῶν ὑπεκκλῆς δ' ἐν πρώτῃ τῆς σιωπαγωγῆς οἱ πυγμαῖοι φησὶ τοῖς πέρδιξι καὶ τοῖς γεράνοις πολεμᾶσι. τῶν δὲ πδρδίκων ἔστιν ἕτερον γένος ἐν ἰταλίᾳ ἀμαυρὸν τῇ πδρώσει ἡ μικρότερον τῇ ἐξ. ϛ̂ φύγχος οὐχὶ κινναβαρινον ἔχον. οἱ δὲ ϖδὶ πὶ κίρραν πέρδικες, ἄβρωτον ἔχουσι τὸ κρέας. δι' ἃς νομὰς οἱ δὲ ϖδὶ πὶ βοιωτίαν ἢ ἃ διαβαίνουσιν εἰς πὶ ἀτθικὴν, ἢ διαβαίνοντες τῇ φωνῇ διάδηλοι γίνονται ἡσθάπδρ προφθάνομεν. ϛ̂ν δὲ ϖδὶ παφλαγονίαν γιγνομένους πδρδικας φησὶ θεόφραστος δύο ἔχειν καρδίας. οἱ δὲ ἐν σκιάθῳ τῇ νήσῳ κοχλίας ἐσθίουσι. τίκτουσι δὲ ἐνίοτε ἡ πεντεκαίδεκα ἡ ἑκκαίδεκα. πέτονται δὲ ὠιδὶ βραχὺ ὥς φησι ξενοφῶν ἐν πρώτῳ ἀνιβάσεως γράφων οὕτως. τὰς δὲ ὠτίδας αὖτις τάχιον ἴσῃ, ἔστι λαμβάνειν. πέτονται τε ἐπὶ βραχὺ ὡς πδρ οἱ πέρδικες ἡ ταχὺ ἀπατορθύουσι. τὰ δὲ κρέα αὐτῆ ἡδέα ἔστιν. ἀληθῆ λέγειν φησὶν ὁ ξενοφῶν τα ὁ ϖλούταρχος ϖδὶ τῶν ὠτίδων. φθρέεσθαι δὲ πάμπολλα τὰ ζῶα ταῦτα εἰς πὶ ἀλεξανδρείαν ἀπὸ τῆς παρακειμένης λιβύης τῆς θήρας αὐτῶν τοιαύτης γινομένης. μιμητικὸν δέ ἐστι τὸ ζῶον ϛ̂ῦρ ὁ ὦτος μάλιστα ὧν αὖ ἴδοι τοιοῦντα ἄνθρωπον. ποιεῖ δ' ἂν ταῦτα ὅσα αὖ ἴδοι ϛ̂ὺ κυνηγοῦντας πράττοντας. οἱ δὲ σάντες αὐτῶν κατὰ ἀντικρὺ, ὑπαλείφονται φαρμάκῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα. κολλυτικὰ ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων ἅπδρ οὐ πόῤῥω ἐστὶ αὐτῶν ἐν λευκαῖς ὄχθαις βραχείαις τιθέασιν. οἱ οὖν ὦτοι θεωρούμενοι, ϛ̂ὺ ϖλείφομένους τὸ αὐτὸ καὶ αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐκ τῶν λευκαίνων λαμβάνοντες καὶ τάχέως ἁλίσκονται. γράφει δὲ ϖδὶ αὐτῶν ἀριστοτέλης οὕτως ὅτι ἔστι μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ ἀσθανοπόδων. καὶ ζιδακτύλων. μέγεθος βλεκτρυόνος μεγάλου, χρῶμα ὀρτυγος, κεφαλὴ προμήκης ὀξύς, ὀξὺ, φάρυγξ λεπτὸς, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὁ στόμης πρόλοβα δ' οὐκ ἔχει. ἀλέξανδρος δὲ ὁ μύνδιος καὶ πλοσκοπεύεσθαί φησιν αὐτὴν λαγωδίαν. φασὶ δ' αὐτὴν καὶ πὶ φορὴν ἀναγκαρυκάζῃ ἥδεσθαί τε ἴσασιν. εἰσιοῦσα δὲ ὁρᾶν ἴσασιν ϖδὶ ϑοῖτο, θηρεύσει ὅσας ἂν θέλῃ, προσίασι γάρ. ἐν ἄλλοις ἢ πάλιν φησὶν ὁ ἀριστοτέλης, ὦτός ἐστι μὲν παρόμοιος τῇ γλαυκὶ οὐκ ἔστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε παρὰ τὰ ὦτα πτερύγια δύο. καὶ ὦτος καλεῖται μέγεθος ϖδισδρᾶς μικτὴς ἀνθρώπων ἀντορχούμενος τοῦ ἁλίσκεται. ἀνθροποφάγος δέ ἐστι πὶ μορφὴν ἡ πάντων μιμητικὸς ὅσα ἄνθρωπος ποιεῖ. διὸ πδρ καὶ ϛ̂ὺ ὑβαπατωμένους ῥαδίως ἐκ τῆ τυχόντος οἱ κωμικοὶ ὦτους καλοῦσιν ἐν γοῦ τῇ θήρᾳ αὐτῶν ὁ ἐπὶ τὴν λιβύην ὀρχεῖται. κατὰ πρόσωπον αὐτῶν καὶ τὰ ζῶα βλέποντα εἰς ἃ ὀρχούμενον ἀθροασα πεῖται. ἄλλος δέ τις ὅπως θηρᾶν τὰς ἡ λαθὼν συλλαμβάνῃ τῇ ϖδὶ πὶ μίμησιν ἡδονῇ κατεχομένους. ϛ̂ ἅπ' αὐτὰ ποιεῖ λέγουσι ἡ ϛ̂ὺ σκῶπας, ἡ γὰρ τούτους ὀρχήσει λόπος ἁλίσκεσθαι. μυημονεύει δ' αὐτῶν ὁμῆρος γένος τὶ ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκώψ. λαβὼν τοιοῦτο ἀπὸ τ' περὶ ϛ̂ ζῶον ἐν τῇ κινήσει ϖοικιλίας. χαίρουσιν ὁ οἱ σκῶπες ἡ ὁ μοιότητι τινὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμεῖς σκώπτην καλοῦμεν. τὸ σωφρονίζειν καὶ ἡσυχάζειν ϛ̂ὺ σκωπτομένους δι' ϛ̂ τὴν ἐκείνων ἐπιτήδευσιν προαίρεσιν. πάντα

σιν. πάντα δὲ τὰ τῶν ζώων οὐγλωττα καὶ διηρθρωμένα ὅσα πλὴ φωνήν, καὶ μεμέτ) τοὺ τῶν ἀνῶν', καὶ τῶν ἄλλων ὀρνέων ἔχας ὡς πρ φιττακος καὶ κίττα. ὁ δὲ σκώψ ὥς φησιν ἀλέξανδρος ὁ μωύδιος μικρότερός ἐ
στι γλαυκὸς καὶ ὠδὴ μολυβδοφανεῖ ᾧ χρώματι ὑπόλευκα στίγματα ἔχει. δύο τε ἀφ' ὧν ὀφύων παρ
ήκοντα κρόταφον ἀνεφορᾷ πτερά. καλλίμαχος δέ φησι δύο γένη εἶναι σκωπῶν καὶ τοὺ μὲν φθέγεσθαι
5 τοὺ δὲ οὔ διὸ καὶ καλεῖσθαι τοὺ μὲν σκώπας αὐτῶν τοὺ δ' ἀεισκώπας. εἰσὶ δὲ γλαυκοί. ὁ μωύδιος δὲ ἀ
λέξανδρός φησι τοὺ παρ' ὁμήρῳ χωρὶς τοῦ σ κῶπας εἶναι καὶ ἀριστοτέλη οὕτως αὐτοὺς ὠνομακέναι.
φαίνεσθαί τε δύτους ἀεὶ καὶ μὴ ἐσθίεσθαι. τοὺς δ' ἐν ᾧ φθινοπώρῳ φαινομένους δύο ἡμέρας ἢ μιᾶ,
τούτους εἶναι μεταδήμους. διαφέρουσι δὲ τῶν ἀεισκώπων ᾧ τάχει καὶ εἰσὶ παραπλήσιοι ζυγόνι καὶ φάτ
νῃ. καὶ κατεύσιμος δ' ἐστὶ λευτοδρῳ ὁμοίων χωρὶς τοῦ σ, κῶπας αὐτοὺς ὀνομάζει. ἐπίχαρμος κῶπας ἔ
1 οποπας. γλαῦκας. καὶ μικρόσωρος δ' ἐστὶ ᾧ πολὺ συννεύας, αὐτορχαμένους φησὶν ἁλίσκεσθαι τοὺς κῶ
πας. ἐπεὶ δ' ἐστὶ ᾧ πολὺ πορδίκων λόγῳ, ἐμνήσθημεν ὅτι εἰσὶν ὀχθητικώτατοι, προσιστορήσθω ὅτι καὶ ἀ
λεκτυὼν ἀφροδισιαστικὸν τὸ ὄρνεον. ἀριστοτέλης τοίνυν φησὶν ὅτι τὰ αἱκλιθεμένων ἐν τοῖς ὁροῖς ἀλεκτυόνων
τὰ αἱκτενούντα οἱ προσιόντες ὀχθοῦσι μέχρις ἂν ἄλλος αἱκτενῇ ἢ ἢ μὴ αἱκτενῇ μάχονται πρὸς ἀλλήλους
καὶ ὁ ἡττήσας τὸν ἡττηθέντα οἰᾷ παντὸς ὀχθεῖ. ἱστορεῖται δὲ ὅτι καὶ ἀλεκτυόνων εἰσιὼν οἵαν δήποτε θυ
1 ρραν, ἐπικλίνει τὸν λόφον καὶ ὅτι τῆς ὀχείας ἐστὶν ᾧ μάχης οὐ παρὰ χωρεῖ. ὁ δὲ θεόφραστος τοὺς
ἀγρίους φησὶν ὀχθητικωτέρους εἶναι τῶν ἡμέρων. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἀρρένας αὐθὺς ἐξ αὐγῆς ἐθέλειν
πλησιάζειν. τὰς δὲ θηλείας προβαινούσης μᾶλλον τῆς ἡμέρας. καὶ οἱ στρουθοὶ δέ εἰσι ὀχθητικοί, διὸ
καὶ τοξεκλῆς ἐμφατόντας φασὶ στρουθῶν ἐπιπλατφόρους πρὸς ἀφροδίσια γίνεσθαι. μή ποτε οὖν καὶ
ἡ σαπφὼ ἀπὸ τῆς ἱστορίας τῶν ἀφροδίτην ἐπ' αὐτῶν φησὶν ὀχεῖσθαι καὶ γὰρ ὀχθητικὸν τὸ ζῶον καὶ τὸ
2 0λύγηον. πίκτει γοῦν ὁ στρουθὸς ὡς φησιν ἀριστοτέλης, καὶ μέχρι ὀκτώ. ἀλέξανδρος δὲ ὁ μωύδιος δύο γέ
νη φησὶν εἶναι τῶν στρουθῶν, τὸ μὲν ἥμερον, τὸ δὲ ἄγριον τοὺς δὲ θηλείας αὐτῶν, ἀθηνᾶς δέκα τά τ' ἄλλα
εἶναι καὶ τὸ ῥύγχος, κερχθεισεῖς μᾶλλον τῶν χόων. τὸ δὲ πρόσωπον οὔτε λίαν λευκὸν ἔχούσας οὔτε
μέλαν. ἀριστοτέλης δέ φησι τοὺς ἄρρενας ᾧ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι διαμένειν δὲ τὰς θηλείας, τελειωμένου
ἐκ τῆς χόας τῶν ὠιθανότητα, ἀλλὰ τελεῖς γὰρ ὡς τῶν κηπαύρων καὶ φαλαρίδων ἀπολευκαίνο
2 5μένων κατὰ καιρόν. ἁλεῖοι δὲ καλοῦσι τοὺς στρουθοὺς λεπείτας. ὡς νί καιρός φησιν κολοφῶν τις ἐν ζί
λῳ γλωσσῶν. ὄρτυγες. καθόλου μὲν τῶν εἰς υξ λημόντων ὀνομάτων ἐξήτηται. τί ἄρα ποτε αὐτῷ
ἀχρῶνται ᾗ γενικῆς συμφώνῳ τῆς τελευταίας συλλαβῆς τυπωτικῷ λέγω δὲ ὀρυξ καὶ ὄρτυξ. τὰ μὲν
εἰς ξ ἀφωνηέντα ἀπλᾶ διὸ σύλλαβα ὅταν ᾖ ὑ παρεισβάλλῃ ἔχει ἢ τ' τελευταίας συλλαβῆς ἀρχὴν σύτι
τῶν ἀμεταβόλων ἢ λίων ἢ πρώτη συζυγίκ τῶν βαρυτόνων λέγεται δὲ τ' κ ᾗ γενικῆς κλίνετ.
3 0κύρυκος, πέλυκο, σβύκος, βέβρυκος, ὅσα δὲ μὴ ᾖ ἔχει ἦν χαρακτῆρα δὲ τοῦ γ ὄρτυγος. κόκκυγος.
σημαίνοντος δὲ τὸ ὄνυχος, καθόλου τε τῇ πολυθυντικῇ, διθέα ἐπομένη ἡ σικὴ γλυκὺ χῆτ ᾧ αὐᾧ συμφώ
νῳ τ' τελευταίας τυπωτικῷ καὶ ἀνθυ συμφώνου λέγεται ὁμοίως. ἀριστοτέλης δέ φησιν ὁ ὄρτυξ ἐστὶ μὴ
τὴν ἐκτοπιζόντων καὶ χειμαινοπόδων νεοττιὰν δὲ οὐ ποιεῖ ἀλλὰ καινίσσων καὶ ταύτην σκωπάζει φρυ
γάνοις δέ τοὺσί δρύοχας οἰκεῖ ἢ ἐπωάζει. ἀλέξανδρος δὲ ὁ μωύδιος οἰκεῖ δὲ πολὺ ζώων ὁ θηλύς φησιν
35 ὄρτυξ λεπτοδάκτυλος ὅσι ἀρρενος οὐκ ἔχων τὰ λευκὸ ᾧ γυναίῳ μέλανα. ἀνατμηθεὶς δὲ πρόλοβον ὀχὶ
ὁρᾶται μέγαν ἔχων, καρδίαν δὲ ἔχειν μεγάλην. μὴ ταύτην δὲ βολὸν ἔχει δὲ καὶ ἦπαρ καὶ πολὺ χολὴν οἰ
τοῖς αὐτοῖς κεκολλημένην, σωλῆνα μικρόν. καὶ δυσθεώρητον. ὄρχεις δὲ ὑπὸ ᾧ ἅπαπιῶς ἀλεκτυόνες.
πολὺ δὲ τῆς γενέσεως αὐτῶν φανόδημος οἰ διθυδρῷ ἀθίδας φησὶν, ὡς καπεῖδεν εὑρυσίχεων, δῆλον πὼ
νῆσον πὼ ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν καλουμένην ὀρτυγίαν παρὸ τὰς ἀκόλασ τῶν ξώων ῥυτ ῥομένας, ἐκ τ'
40 πελάγους, ἰζάνειν εἰς πὼ νῆσον διὰ τὸ εὔορμον εἶναι. εὔδοξος δ' ὁ κνίδιος οἰ πρώτῳ γῆς περιόδου δύο
φοίνικας λέγῃ θυδν ᾧ ἡρακλεῖ ὄρτυγας διὰ δ' ἦν ἡρακλέα τὸ ἀστρίας κὴ διὸς πορθυόμενον εἰς λιβύην,
ἀνειρεθῆναι μὲν λεπτὸ τυφῶνος ἰόλαὸ δ' αὖᾧ προσενέγκαντος ὄρτυγα καὶ προσαγόντος ὀσφραν
θέντα ἀναβιῶναι. ἔχαιρε γοὖν φησι κὴ πολιτῶν τ' ζώω τούτῳ. λεπτὸ καθελιστικῶς δὲ οὐ πολις οἰ πόλεσιν αὐ
τοὺς κέκληκεν ὀρτύγια. λέγων οὕτως. ὄρτυγας θρέψασ σύτινας ἤλιτ πώποτε ἔτωγε μικρὰ
4 5γ' ὀρτύγια καὶ πειτα, τί. ἀντιφάνης δ' οἰ ἀγροίκῳ ὀρτύγιον εἰρηκεν οὕτως. ὡς δὴ σὺ τί ποιεῖν δοκῶμε
νος ὀρτυγίου ψυχὴν ἔχων. πρακτίνας δ' οἰ διωκομένας ἢ καθάπτουσιν, ἀδύρωνον ἰδίως καλεῖ τὸν ὄρτυγα
πλὴν εἰ μή τι παρὰ τοῖς φλιασίοις ἢ τοῖς λάκωσι φονάοντες ὡς κὴ οἱ πέρσικες. κὴ κοίλις ἡ ἀπὸ τούτου αὐ
τὴν φησὶν ὁ διδύμος ὠνομασμένην. χθὸν δ' ταπεινὰ τῶν ὀρνέων ἀπὸ τῆς φωνῆς ἔχει τὴν ὀνομασίαν. κὴ ὁ ὀρ
τυγομέτρα καλουμένη ἧς μνημονεύει κράτης οἰ χείρωσι λέγων ἰθακησία ὀρτυγομέτρα. λέγει δὲ πολὺ αὐτῆς ὁ
5 ὠμωύδιος ἀλέξανδρος ὅτι ὄσι δ' μέγεθος ἡ λάκηδυτῶν. σπέλη δὲ μακρὰ δυσθαλῆς καὶ ἰσχνά. πολὺ δὲ τ'
τῶν ὀρτύγων θήρασ, ἰδίως ἱστορεῖ κλέαρχος ὁ σολεὺς οἰ ᾧ ἐπιγραφομένῳ πολὺ τὴν οἰ τῇ πλατώνος
πολιτείᾳ μαθηματικῶν εἰρημένων, χρόφων οὕτως. οἱ ὄρτυγες πολὺ δὲν τ' ὀχείασ καιρὸν ἐαν κὴ ταπερον
ἐξ οἰκουλίας τίς αὐτῶν κὴ προτούτου βρόχον θῇ. βρέχοντες πρὸς τὸν ἐμφαινόμενον. οἰ ᾧ κατὸ πτῷ ἐμπί
πτουσιν εἰς τ' βρόχον. κὴ πολὺ τὴν κηλοιῶν δὲ κηλουμένων, τὰ ὅμοια ἱστορεῖ οἰ τούτοις. κὴ τοῖς κολοιοῖς ὃ

Χαονία/κύκνος. Φάσται. Γρισοφάς.

δηϑ. πλὼ φυσικῶ φιλοσοφίαν, καὶ γὰρ τοσοῦτον πανουργία διαφθρόυσιν, ὅμως ὅταν ἐλαίου κρατῆρ τι θῆ πλήρους, οἱ στάντες αὐτῶν ὠδὶ τὸ χεῖλος μὴ καταβλέψαντες ἢ ἂν ἐμφανόμενον καταρύπουσι. διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων ἢ τῶν πόρων αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία πίνεται τῆς ἁλώσεως. πλὼ μέσαν δὲ τ' ὀνόματος συλλαβὴν ἐκτείνουσιν ἀττικοί. ὡς δοίδυκα. κήρυκα. ὡς ὁ ἰξίον φησὶν δημήζιος οὐ τῷ τωδὶ τ' ἀλεξανδρέων διαλέκτου. ἀφισοφάνης δ' οὐ εἰρήνῃ σωτεσαλμένως ἔφη δηϑ. τὸ μέζον ὀρτυγος οἰκογενεῖς. τῶν δὲ καλουμένων χαννίων, μικρὸν δ' ὄζιν ὀρτύγιον μνημονεύῃ κλεομένης οὐ τῇ πρὸς ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ γράφων οὕτως. ἀθληείδας παειχμὰς μυείας, τυλίδας πεντακισχιλίας. χάννια παειχμὰ μύεια καὶ ἵππαρχος οὐ τῇ αἰγυπτίᾳ λιάδι. Οὖμοι αἰγυπτίων βίως ἡρίσεν οἳ ἔχουσιν χάννια ζῖλον τες καλιφαπάδῃ σαλέονται. Οὐκ ἀπελέποντο δὲ ἡμῶν τὸ συμπόσιον πολλάκις οὐ δὲ κύκνοι. τωδὶ ὧν φησὶν ὁ ἀριστοτέλης. ὁ κύκνος ἀτεκνός ὄζι καὶ μάχιμος. ἀλληλοκτονεῖ τοῦτο ὁ μάχιμος μάχεται δὲ ἢ ᾧ αὐᾧ αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ᾠδικοὶ καὶ μάλιστα τωδὶ τὰς τελευτάς. διαιρῶσι δὲ καὶ τὸ πέλαγος ᾄδοντες ἔστι δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποιηθάτων. ὁ δὲ μιμόδιός φησιν ἀλέξανδρος ᾠδοῖς τελευτῶσι παρχορδασθήσας, οὐκ ἀκούσαι ᾀδόντων. ὁ δὲ τὰ κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα ζωϊκὰ συνθεὶς ἢ γησιάναξ ὁ ἀλεξανδρολὶς, ἢ ἂν ἀχιλλεῖ μονομαχήσαντα κύκνον φησὶ ζαφῆναι οὐ λευκοφᾷ πρὸς τὸ ὁμωνύμου ὄρνιθος. βοῖος δ' οὐ ὀρνιθογονίᾳ ἢ βοϊῷ ὡς φησὶ φιλόχορος ὑπὸ ἀρέως τ' κύκνον ὀρνιθωθῆναι, καὶ παρχλιόμενον ὠδὶ τὸν σίβαριν ᾠδὰ μὲν, πλησιάζει γεράνῳ. λέγῃ δὲ καὶ σὺ πιθεσθαι αὐτὸν τῇ νεοττιᾷ, ἡνίκα πλὼ λεγομένην λυγαίαν ἢ τωδὶ τῆς γεράνου δέ φησιν ὁ βοῖος, ὅτι ἦν τις παρὰ βοῖς πυγμαίης γυνὴ δίασιμος. αὕτη καὶ τὰ θεὸν ὑμωμοκέναι πρὸς τῶν πολυτῶν, αὕτη τῶν ὄντως θεοὺς ταπεινῶς ἦγεν, μάλιστα δὲ ἥραν τε καὶ ἄρτεμιν ἀγανακτήσασα οὕτω ἡ ἥρα εἰς ἀπρεπῆ ὄψιν πλὼ ὄρνιν μετεμόρφωσε. πολέμιόν τε καὶ συγκτὴν κατέστησε τοῖς ὑμνήσασιν αὐτὴν πυγμαίοις, γενέσθαι δὲ λέγει ὑξ αὐτῆς καὶ νικοδάμαντος πλὼ χερσαίαν. χελώνην καθόλου δὲ ὁ ποιήσας ταῦτα τὰ ἔπη πάντα τὰ ὄρνεα ἀνθρώπους ἰσορρεῖ πρότερον γεγονέναι. Φάσται. ἀριστοτέλης φησὶ πολιοδρῶν μὴ εἶναι οὐ γένος εἶδος ἢ πέτε, γράφων οὕτως. τωδὶ πολιοδρά. ἐστὶ δὲ, φάψ. φάσται, φυτῶν. πῖ οὐ δὲ πέμπτῳ πῖ ζώων μοίων πλὼ φάσται ὀνομάζῃ, καὶ ϑὶ αἰχύλου οὐ ᾧ πρωτεῖ, οὐᾧ μὴ μνημονεύοντος τ' ὄρνιθος. σπουδμένην δύσανον ἀθλίαν φάρα. μέλαινα πλθυρὰ προσπτύοις πεπλεγμένην. καὶ φιλοκτήτῃ ὃ καὶ τὰ γλυκὺν κλίσιν φαεῶν εἰρηκεν. ἢ μὴ οἷον οἰνὰς φησὶν ὁ ἀριστοτέλης μείζων ὄζι τ' πολιοδρὰς μὴ οἰνάδος. ἢ δὲ φάσται ἀλέκτορος ὀμέγενος. χρῶμα δὲ ᾠοδίον. ἢ δὲ φυτῶν πάντων ἐλάττων. χρῶμα δὲ τεφρόν. αὖ τὴ δὲ θέρους φαίνεται. χὼν δὲ χειμῶνα φολβῷ ἢ δὲ φάψ καὶ ἢ πολιοτερὰ ἀεὶ φαίνοντες, ἢ δ' οἰνὰς φθινοπώρῳ μόνῳ. πολυχρονιωτάτη δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσται καὶ χὴ ϑιάνθηται καὶ πεπαρχόνται ζῆ ἔτη, οὐκ ἀπολυπουσι δὲ ἕως θανάτου οὔ τε οἱ ἄρρενες τὰς κηλείας, οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύῃ ὁ λοπολῃπόμενος. τὸ δ' αὖ τὸ ποιεῖσι καὶ κόρακες ἢ κορώνες ἢ κολοιοί. ἐποάζῃ δ' ἐκ διαδοχῆς πάντα τὸ πολιοδρᾶδες γένος. ἢ χλωμένων τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπύει ὡς μὴ βασκανθῶσι. τίκτει δὲ ὠὰ δύο ὧν τὸ μὴ πρῶτον ἄρρεν φιεῖ, δ' ὁ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν τ' ἔτους. δύο δὴ ἡδεκάκις τῶ σίαιν τῶ ϑιέασιν. οὐ αἰγυπτίῳ δὲ δωδεκάκις. τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐξαμέρῳ ἡμέρᾳ συλλαμβάνει. ἐπεὶ ᾧ αὐᾧ φησὶν ὁ ἀριστοτέλης ὅτι πολιοτερὰ ἕτερον πελιὰς δ' ἐλαττον, καὶ ὅτι ἡ πελφὰς πιθανὸν πίνεται. πολιοτερὰ δὲ ἢ μέλαν ἢ μικρὸν, ἢ ὀρύθρον ἢ χαχύ. διὸ οὐδεὶς χρέφῃ. ἴδιον δ' λέγῃ τῆς πολιοτερᾶς ἀ κύφι αὐτὰς ὅταν μέλλωσιν. ἀνχβαίνφι ἢ ἀκ αἰνέσθαι τῆς θηλείας. ὁ δὲ πρεσβύτερος φησὶ ἢ προαναβαίνῃ μὴ κύσας. οἱ δὲ νεώτεροι ἀεὶ ὁμόσε ποιήσαντες ὀχεύουσιν, καὶ αἱ θήλειαι δ' ἀλλήλαις ἀναβαίνουσιν ὅταν ἀρῆν μὴ παρῇ κυσάμεναι ἢ ἄλλοι προϊέμεναι εἰς ἀλλήλας τίκτουσιν ὠὰ ὑξ ὧν ἃ πίνε νεοττός. οἱ δὲ ὠριεῖς τὴν πελφάδα αὐτὴ πιτερᾶς τιθέασιν ὡς σώφρων οὐ γυναικείοις. καὶ λίμαχος δ' οὐ τῷ τωδὶ ὀρνέως διαφόρους ἐκτίθεται. φάσαν. πυραλλίδα. πιτεραν. ζυγόνα. ὁ ᾧ μιμόδιος ἀλέξανδρος οὐ τὴν φάσαν φησὶ τὴν ἀκκηθᾶσαν ὡς πορ πλὼ ζυγόνα, καὶ τῶ χειμῶνος μὴ φθείρεσθαι, εἰ μὴ οὐδείασ' γινομένης. λέγουσι δέ τι ἡ ὀγυὰς ἐαν φαγοῦσα τῆς ἰξίασ' τὸ ῥόμα, ἐπίτινος ἀφοσθύσῃ διαίδρα, ἰξίαν φύεσθαι. διαίμαχος δ' οὐ τοῖς ἰνδικοῖς ἰσορρεῖ πιτερὰς μηλίνας γίνεσθαι οὐ ἰνδοῖς. χαρῶν δ' ὁ λαμψακηνὸς οὐ τοῖς περσικοῖς τωδὶ μυρδονίᾳ ἰσορῶν ἢ τῶ διαφθαρέντος σταθμοῦ περσικῶ τωδὶ τ' ἄθω, γράφῃ ἢ ταῦτα. ἢ λευκαὶ πολιοτεραὶ τό τε πρῶτον εἰ ἕλληνας ἐφάνησαν πρότερον ἀγινόμεναι. ὁ δ' ἀριστοτέλης φησὶν ὡς αἱ πιτεραὶ γινομένων τῶν νεοττῶν τῆς λαμυριζούσης γῆς διαμαδισάμεναι, ἐμπύουσιν αὐ τοῖς διοιγνῦσαι τὸ σωμα διὰ τούδου παρασκευάζουσιαὐ τοὺς πρὸς πλὼ φορήν. τῆς ᾗ σικελίασ' οὐ ἔρυκε καιρός τις ὄζιν ὃν καλῶσιν αὐ ἀτωγὰς οὐ ᾧ φασι πλὼ θεὸν εἰς λιβύην ἀνάγκαζῃ τότ' οὖν αἱ πιτεραὶ ἂν τοπον πιτεραὶ ἀφανεῖς γίνονται ὡς δὴ τῇ θεῷ σωσαποδημῆσαι, ἢ μεθ' ἡμέρασ' εἰνέα οὐ ὁῖς λεγομένοις ἀτατωγίοις μιᾶς προσωτεταθείσης ἐκ τῶ πελάγους πιτεραὶ, καὶ εἰς τὸν νεὸν εἰς πᾶσης, παρχγίνονται ἢ αἱ λοιπαί. ὅσοι οὖν τό τε πολιοτέρασ' ὠὰ νήσοισί, τ' πολιοίκων, ὠὰ ωχνῶσται. οἱ ᾗ λοιποὶ κροπαλίζουσι μετὰ χαρᾶς ὄζει δὲ πᾶς ὁ τόπος τό τε βάτιρον, ᾧ δὴ τεκμηρίῳ χρῶντι τῆς θείας ἐπανόδῳ. αὐτοκράτης οὐ ὁῖς ἀχαϊκοῖς ἢ τὸν διαίσορεῖ μεταβάλλῃ πλὼ μορφὴν δράσασ' τα παρθένου φθίασ' ὄνομα σκαλγείῳ. ἀττικοὶ δὲ

ἀρσενικῶς. ὁ δὲ ὑστερὸν καλοῦσιν ἄλεξις σωφρέχθισίν. ὁ λευκὸς ἀφροδίτης ἐμὲ γὰρ ὑστερός. οἶδε διόνυσος οἶδε. τὸ μεθύσαι μόνον. εἰ δὲ νέον ἢ παλαιὸν οὐ πεφρόντικεν. εἰ δὲ ῥοδίῳ ἢ ποσὶ πυζούσῃ, ἡλυκῶς εἴρηκε, καὶ ὅτι αἱ σικελικαὶ διάφοροί εἰσι. ὑστερὰς εἶδον φρέφων τῶν σικελικῶν δύπων πάνυ κομψάς. φορεκράτης δὲ γραφοῦσι φησίν. ἀπὸ πεμπτον ἀγγέλλονται ἦν ὑστερόν. εἰ δὲ πεπάλῃ

5 ἀλλ' ὦ ὑστερέσιον ὅμοιον καλλιθσέᾳ, πέτευ κόμισον δέ μὲς κύθηρα καὶ κύπρον.

Νίκων δὲ ὁ λευτοδίῳ γεωργικῶν τῶν σικελικῶν μνημονεύων πελιάδων φησὶ,

καί τε σύ γε θρίγκαιο δρακὼν πλόδας διοκδύσας — ἢ σικελὰς μεγάροιο πελειάδας οὐδὲ φύγαρσα

οὐ δὲ φίνοσσάκεοι νομῆσιμοι, ἰθὺ πίονται. — Νῆπαι. ῥυτῶς φησιν ἀλέξανδρος ὁ μιλήσιος ὁ ἄρρην μείζων καὶ ποικιλώτερος. τὸ δὲ λεγόμενον γλαυκίον διὰ τὴν τῶν ὀμμάτων χρόαν, μικρῷ ἐλαττόν ἐστι νήτ-

10 της. τῶν δὲ βοσκάδων καλουμένων, ὁ μὲν ἄρρην καταγραφος νήττης. ἔχουσι δὲ οἱ ἄρρενες σμάτε καὶ ἐλάττονα τὴν συμμετρίαν τὰ ῥύγχα. ἡ δὲ μικρὰ κολυμβὶς πάντων ἐλαχίστη τῶν εὑρισκομένων ἐστὶ καὶ ποικίλη καὶ ὀρύγχος ὀξὺ ἔχει, σκέπτονται τὰ ὄμματα τὰ δὲ πολλὰ καταδύεται. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο γένος βοσκάδων μείζων μὲν νήττης ἐλαττον δὲ χαυλιόδους, αἱ δὲ λεγόμεναι φασκάδες, μικρῷ μείζονες οὖσαι τῶν μικρῶν κολυμβίδων τὰ λοιπὰ νήτταις εἰσὶ παραπλήσιαι. ἡ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπει τῆς

15 νήττης τῷ χρώματι δὲ ἐρυθροκράμος ὅλη. ὁ δὲ ῥύγχος μακρόν τε καὶ σθενὸν ἔχει. ἡ δὲ φάλαρις καὶ αὐτὴ σθενὸν ἔχουσα τὸ ῥύγχος, σφογγυλοτόρα πώς ὄψιν οὖσα σύντεφρος τὴν γαστέρα καὶ ὑπόλευκον. τῆς δὲ νήττης καὶ κολυμβάδος ἀφ' ὧν καὶ τὸ νήχεσθαι καὶ κολυμβᾶν εἴρηται, μνημονεύει μετὰ καὶ ἄλλων λιμναίων πολλῶν ἀριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσι διὰ τούτων, νῆττας κολοιοὺς ἀτθάλας, φαληρέα σφυρίλους, κολυμβάδας. μνημονεύει αὐτῶν καὶ καλλίμαχος ἐν ᾧ ὑστερὶ ὀρνέων. παρῆσαν δὲ πολλάκις ἡμῖν καὶ οἱ καλούμενοι πα-

20 ρασταται. ὧν μνημονεύει ἐπαίνετος ἐν ὀφαρτυτικῷ. καὶ σμικρὸς ἐν ῥίπτῳ σωσωνύμων καὶ τετάρτῳ. εἰσὶ δ' οἱ ὄρχεις οὕτω καλούμενοι συγκεκινισωμένων δέ τινων κριῶν ζωμῷ καὶ παραφθορμένων, ἐπεί τις εἶφη τῶν πικτῶν κρεαλίων δός. ὁ τῶν ὀνόματων δαίδαλος οὐλπιανὸς αὐτὸς ἐτῷ φησιν ἀποπνιγήσομαι εἰ μὴ εἴπης ὅπου καὶ σὺ βύρις τὰ ὑοικῶτα κρεάδια, οὐ μὴ γὰρ ὀνομάσω πρὶν μαθεῖν. ὁ δὲ γράπτις ἔστιν ἔφη ἐν μακεδόσιν ἡ κιννισία. πικτὸν τί ὑοίνου ἔστωσι συχνὸν, τοιοῦτον καὶ βύβουλος καταλλομένῳ. καὶ

25 πικτὰ σικελικά. παντανίων. σορβύματα ἀριστοφάνης εἴρηκεν ἐν σφηξὶν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον. κρατῖνος δ' ἐν δηλιάσι. τῷ δ' ὑποφρίψασ' τί μόρος πνίξον καθαρύλλως. αὐτοφάνης δ' ἐν ἀγροίκῳ καὶ πρῶτα

λίρῳ ποθεινὴν μᾶζαν ἣν φορέσβιος — δημήτηρ βροτοῖσι χάρμα δωρεῖται φίλον (μὴν

ἔπειτα πικτὰ τακερὰ μηκάδων μέλη — χλόην καταμπέχοντα σάρκα νεογνῆ

τί λέγεις φράτω λίαν παραινῶ σοφοκλέους. — γαλαθηνῶν δὲ χείρων ὁ τὸ ὑστερισενχθέντων καὶ πε-

30 ρὶ τούτων ἐζήτησαν οἱ διασκευαστὴς δὲ ὄνομα εἴρηται καὶ τίς ἔφη. φόρεκράτης δουλοσθάσκαλῳ γαλαθηνὰ ἔλεπτον οὐ τέλεα. ἐν δὲ αὖθις μόλοις οὐ γαλαθηνὸν ἀρ' ἦν ἴδειν μέλεις. ἀλκαῖος παλαίστρᾳ δὲ ἐστὶν αὐτός ὅθεν ἔστι γρίξομαι. ὧνσι λέγω ὑστέροντι γαλαθηνοῦ υἱός. ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ πρώτῃ φησὶν ὅτι ἐν βαβυλῶνι ὠδὴ τὸ χρυσοῦ βωμοῦ οὐκ ἔξεστι ἰδεῖν ὅτι μὴ γαλαθηνὰ μοῦνα. αὐτοφάνης φιλεταίρῳ. κομψός γε μικρὸς κρωμακίσκος. οὗτος γαλαθηνός ἡ νίος πολυδύκτῳ — ὁ βοῦς χαλκοῦς ἦν ἄψυχος δὲ καὶ

35 πάλαι — ὁ δ' ἴσως γαλαθηνὸν τέρκε φρὴν χοῖρον λαβών. καὶ ἀνακρέων δέ φησιν, διά τε νεβρὸν νεοθηλέα γαλαθηνὸν ὅς τ' ἐν ὕλῃ κεδρέοις ἀχλαφθεὶς ἀπὸ μητρὸς ἐπτοήθη. κρατῖνος γέ θοσι, νῦν μὲν ἀὐμῆν παι δικῶν δαίτομῶσπερ ἀρνῶν ἐπὶ γαλαθηνῶν τε καὶ χοίρων. σιμωνίδης δ' ἐν τῇ πρὸς ἵππα σθένιν φησὶ λέγουσαν ὦ τέκνον οἵ ἔχω πόνον σὺ δ' αὖ τι εἰς γαλαθηνῶν * δ' ἵππορε κνώσεις. καὶ ἐν ἄλλοις ἐπ' ἀρχεμόρου εἴρηκεν οὗτος φανοῦ γλυκεῖαν ἐδάκρυσαν ψυχὴν ἀποπνέοντα γαλαθηνὸν τόκος. κλέαρχος δ' ἐν τοῖς πε-

40 ρὶ βίων εἰς ἥλιον φησὶν ὠμότητος φάλαριν τὸν τύραννον ἐλάσαι, ὡς γαλαθηνὰ θοινᾶσθαι βρέφη. ἤθαται δέ ὅτι τὸ ἠλάζειν τὸ γάλα. ἕκτορ γὰρ θνητός τε γυνὴ τέ, ἦσατο μαζὸν δίδοι τὸ ἐν τίθεσθαι τὰς ἠλάς. νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς. περισσεχθεισῶν δέ ποτε καὶ δορκάδων, ὁ ἐλεατικὸς παλαμήδης ὀνοματολόγος ἔφη οὐκ ἄχαρι κρέας δ' ἐστὶ τῶν δορκάδων πρὸς ὃν ὁ μυρτίλος ἔφη. μόνως δορκάδες λέγονται δόρκωνες δὲ οὐ. ξενοφῶν ἀναβάσεως πρώτῳ. εἶναι δὲ καὶ ὠπίδες καὶ δορκάδες.

45 Ταῶς. ὅτι ταώς οὗτος ὁ ὄρνις, δηλοῖ αὐτοφάνης ἐν στρατιώτῃ ἢ τύχῃ, λέγων οὕτως. τῶν ταῶν μὲν ὡς ἀπάλης ζεύγος ἤγαγον μόνον. ταώνιον δὲ τὸ χρῆμα. πλείους δ' εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων. καὶ βύβουλος ἐν φοίνικι. καὶ γὰρ ὁ ταὼς δηλοῖ τὸ ταώνιον θαυμάζεται. ὁ ταὼς φησὶν ἀριστοτέλης ἀλεκτρυόνους ὄντας καὶ ποικίλους τὴν ἰδέαν καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει ἐπωάζει δὲ πρὸς ἡμέρας ὀκτὼ καὶ δέκα. ταῦτα δὲ οὐκ ἴσασί πάντες ἀλλὰ παρ' ἡμέρας

50 δύο. αἱ δὲ πρωτότοκοι ὀκτὼ τίκτει δὲ καὶ ὑπηνέμιαν ὡς ἀλεκτορίς. οὐ πλείω δὲ τῶν δύο. ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπωάζει καθάπερ ἀλεκτορίς. βοῦπολις δ' ἀναξιπτύρις φησὶ πρὸς αὐτοῦ οὕτως μή ποτε θρέψω παρὰ φορσεφόνη διόνδε ταῶν ὃς τὸν ἄδοντας ἐγείρει. ἀντιφῶντι δὲ τῷ ῥήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων ἐπίγραμμα πρὸς ταῶν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία μνεία τοῦ ὀνόματος γίνεται. ὄρνεις δὲ ποικίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει φάσκων τούτους φρέφειν δῆμον ἦν πειλάμπιος, καὶ

πολλοὺς παραγίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θέας ἔκτε λακεδαίμονος καὶ θετταλίας, καὶ ωουσθὴν ποιεῖσθαι τῶν ὠῶν μεταλαβεῖν. ωοδὶ δὲ τῆς ἰδέας αὐτῶν λέγων γράφει ἔτις ἐθέλων καταβαλεῖν εἰς πόλιν τοὺς ὄρνιθας, οἰχήσονται ἀεκπάμενοι. ἐαὶ δὲ τῶν πτερύγων ἀποτέμῃ τὸ κῶλλος, ἀφαιρήσονται. τὰ πτερὰ γὰρ αὐτῶν τὸ κῶλλος ἔστιν ἀλλ' οὐ τὸ σῶμα. ὅτι δὲ καὶ ωοδὶ ωουσάεσος ἦν αὐτῶν ἡ θέα, σὺ τῷ αὐτῷ λόγῳ πάλιν φησὶν ἀλλὰ τὰς μὲν νουμηνίας ὁ βουλόμενος εἰσῇ. τὰς δὲ ἄλλας ἡμέρας εἴ τις ἔλθοι βουλόμενος θεάσασθαι οὐκ ἔστιν ὅπως ἔτυχεν, καὶ ταῦτα οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ πρώην, ἀλλ' ἔτι ωολέον ἢ ζιάκοντα ἔτῶν. ταῶς δὲ λέγουσιν ἀθηναῖοι ὡς φησὶ φύφων πρῶ τελευταίαν συλλαβὴν ωοδὶ ωῶντες καὶ σεισώοντες καὶ αἰσχυνώσκουσι μὲν οὕτως παρὰ βὐπόλιδι, σὶ ἀσρατεύοις, πρόκειται δὲ τὸ μαρτύριον καὶ σὺ ὄρνισιν ἀριστοφάνης τηρὸς γὰρ ἐς ὑπόπτερον ὄρνις ἡ ταῶς καὶ πάλιν ὄρνις ὅητα τί ποτ' ἔστιν ὁ δὴ που ταῶς, λέγουσι δὲ καὶ τὴν ὀρνιθικὴν ταῶνι ὡς σὺ αὐτῷ ἀριστοφάνης. ἀμήχανον δὲ παρὰ ἀττικοῖς καὶ ἴωσιν ὁ σὺ τοῖς ωοδὶ μίαν συλλαβὴν ὀνόμασι πρὸ τελευτῶσαν συλλαβὴν ἀφ' ἧς φωνήεντος ἀφορμὴν διασώζεσθαι πάντως γὰρ εἶναι φιλὴν αὐτὴν παρεκηλούθησαν· οἷ) νεώς, τυραννίδος, μοναρχέως, λειτόνεως, βύνεως, νεάνεως, πρᾶος, ὑγὸς, κῖος, χῖος, ἅγιος, χρεῖος, ωολεῖος, λεῖος, λαιὸς, βαιὸς, φαιὸς, πνὸς, γόος, θεὸς, ῥόος, ζωός. φίλαρχος γὰρ οὖσα καὶ ἡγεμονικὴ πρὸ φύσιν ἡ δασύτης τοῖς τελευταίοις μέρεσι τῶν ὀνομάτων ἅδε μᾶς ἐγκαθείργνυται. ὠνόμασται δὲ ταῶς ἀφ' ἧς τάσεως τῶν πτερῶν. σύλλυκος δ' ὁ τῷ πίνακι ωοδὶ ἐλληνισμῷ, ταῶς παρακλότως δὲ οἱ ἀττικοὶ καὶ δασυώουσι καὶ ωολιασῶσι. τοῖς δὲ πρώτοις τῶν φωνηέντων κατὰ τὰς ἀωλᾶς τῶν ὀνομάτων ἐκφορὰς συνεκφέρεσθαι ἐθέλει καὶ σὺ ταυθοῖ πράττουσα καὶ τάχιον ἐκθέουσα, δ' ἐπιστολῆς ὅτι τῶν λέξεων, τεκμαιρόμενοι τῶν ἀθηναίοι καὶ δι' ἧς τάξεως τὴν σοῦσαν τῇ προσωδίᾳ φύσιν, οὐκ ἐωδὶ τῶν φωνήεντων τιθέασι ὥσπερ τὰς ἄλλας. πρὸ δὲ τούτων τάσσουσιν. δίμαι δὲ καὶ δι' ἧς τὸ ἢ στοιχεῖον τυπῶσαι θαι τοὺς παλαιοὺς τὴν δασεῖαν. διόπερ ἡ ῥωμαῖος πρὸ πάντων τῶν δασυνομένων ὀνομάτων ᾧ ἢ προγράφουσι, ᾧ ἡ γεμονικὸν αὐτῆς διασημαίνοντες. εἰ δὲ ψιαὐτὴ ἡ δασύτης μήποτε ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν, ὁ ταῶς πρὸς τῶν ἀττικῶν προσωνεῖται. πολλῶν σῶν ἡ ἄλλων σὺ ᾧ συμποσίῳ ωοδὶ μάσου τῶν εἰς ηομιζομένων ῥηθέντων, ἀλλὰ καὶ φησὶν ὁ λαῤῥίνσιος κατὰ ἣν πάντα ἀρῖσον οὐλπιανὸν προτείνω τί καὶ αὐτὸς ὑμῖν. ζητήσεις γὰρ σιζύμεθα, ἣν τέτρακα τί νομίζετε. καί τινος ἐπόντος εἴδος ὀρνέου, ἔθος δὲ ἡ γραμματικῶν παισὶ ωοδὶ πάντων προβαλλομένων λέγειν, εἴδος φυτοῦ, εἴδος ὀρνέου, εἴδος λίθου, ὁ λαῤῥίνσιος ἔφη καὶ αὐτὸς αἰσθόμενον λῶστε ὅτι χαρίεις ἀριστοφάνης σὺ τοῖς ὄρνισι μνημονεύει σὺ τούτοις δίδακε, πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶνι καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι. ζητῶ δ' ἐτὼ παρ' ὑμῶν μαθεῖν εἰ καὶ παρ' ἄλλῳ τινὶ αὐτοῦ τίς γίνεται μνήμη. ἀλέξανδρος γὰρ ὁ μιλήσιος σὺ θλυτοδώρῳ ωοδὶ τῶν τῶν ζώων οὐ τὸ ὄρνιθος τὸ μεγάλου μνημονεύει, ἀλλά τινος τῶν σμικροτάτων. λέγει γάρ ὅτως. τέτραξ δὲ μέγεθος ἴσος ωορμολόγῳ δὲ χρῶμα κεραμεοῦς. ῥυπαραῖς στιγμαῖς καὶ μεγάλαις γραμμαῖς ποικίλος. καρποφάγος, ὅταν ὠοθηκῇ δὲ, τετράζει τῇ φωνῇ. καὶ ἐπίχαρμος σὺ ἥβασ' γάμῳ λαμβάνοντα γὰρ ὄρτυγας σχοινοὺς τε καὶ κορυσταίλασ' φοινικονείμενασ' τέτρακας. ωορματολόγους τε καὶ ἀγλαὰς συναλίσας. ηῇ σὺ ἄλλοις δέ φησιν ηῇ ὀρωδιοί τε πολλοὶ μακρὸν καμπυλαύχενόν τε τέτρακές τε. καὶ ωορματολόγοι. ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐδὲν ἔχετε σιωπάτε γὰρ, ἐτὼ καὶ τὸ ὄρνεον ὑμῖν ἐπιλέξω. ἐπιστρεπτῶν γὰρ σὺ μυσίᾳ τοῦ κυρίου αὐθεκράτορος. καὶ πρισάμενος τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης πραγμάτων τεθέαμαι ἐωδὶ τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ τοὔρνεον, καὶ μαθὼν οὕτω καλούμενον παρὰ τοῖς μυσοῖς ηῇ παίοσιν, ὑπεμνήσθην ἐκ τῶν ὑπὸ ἀριστοφάνους εἰρημένων ἦν ὄρνιθα. νομίζων δὲ καὶ παρὰ ᾧ ωολυμαθεστάτῳ ἀριστοτέλῃ μνήμης ἠξιῶσθαι ᾧ ζώων σὺ τῇ πολυπραγμοσύνῃ πραγματείᾳ, ἑκτακόσια γὰρ ἐληφέναι τάλαντα παρ' ἀλεξάνδρου ᾧν σαγιρείτην λόγος ἔχει, εἰς τὴν ωοδὶ τῶν ζώων ἱστορίασ' ὡς οὐδὲν ὄφελος ωοδὶ αὐτοῦ λεγόμενον, ἔχαιρον ἔχων ἐγγυώτατον μάρτυρα ᾧν χαρίσασθαι ἀριστοφάνη. ἅμα δὲ ταῦτα λέγοντες αὐτῷ, εἰσῆλθέ τις φορῶν σὺ ᾧ τὰ λαιῷ ᾧν τέτρακα. ἦν δὲ τὸ μὲν μέγεθος ἴσον ἀλεκρυόνα ᾧν μέγιστον. δ' δὲ εἶδος πορφυρίωνι παρεωλήσιος καὶ ἀφ' ὧν ὤπων ἑκατόθεν ἔχει κρεμάμενα ὥσπερ οἱ ἀλεκρυόνες τὰ ηῇλλαια, βαρεῖα δ' ἦν ἡ φωνή. θαυμασάντων δὲ ἡμῶν ᾧ ὑπερφυᾶ τὸ ὄρνιθος, μεθ' οὗ πολὺ καὶ ἐσκυθρωπασμένος παρῆν ἔχθος, ηῇ τὰ κρέα αὐτοῦ ἦν παρατεθειμένα τῆς μεγάλης σχοινοῦ, ὧν καὶ αὐτῶν πολλάκις ηαπεδεσάμεθα. ψυαί. ὁ τὴν τῶν ἀζεστῶν ηῇ ἁδόδον πεποιηκὼς σὺ ᾧ ῥί τῳ φησὶν. ἴσον δ' ὄρμενος ἐς ποσὶ καρπαλίμοισι μετὰ ωῶν σιωπωνύμων ὅτως γράφει. ὁσφύος αἰὲν ωλατῶν σάρκας ἐπανεσηκῦαι ψύαι. τὰ δὲ ἑκατόθεν κῶλα λέγουσι κύβους. καλλίας δ' σὺ θλυτοδώρῳ ωοδὶ σπελεωτῶν οὕτως φησὶ. σάρκας μυῶται καὶ ἑκάτερον μέρος ἄς οἱ μὲν ψύας οἱ δὲ ἀλώπεκας οἱ δὲ νυκτερίδας καλοῦσι. μνημονεύει δὲ τῶν ψυῶν, καὶ ἰωσὼ κρέτης ὁ ἰδρώτατος. ὠνομάσθησαν δ' οὕτως ὅτι ᾧ ῥᾳδίως ἀποφᾶσθαι οἷ) τίς ὅσα ἐπιψαύουσα σάρξ καὶ ἐπιωλῆς τοῖς ὀστέοις ὑπάρχουσα. μνημονεύει αὐτῶν καὶ βῦφρων ὁ κωμικὸς σὺ θεωροῖς

λοβός τις ὅστ' καὶ ψύαι καλούμεναι

οὔθαρ. τηλεκλείδης στέρροις

ταύτας ἐπιτιμῶν πρὶν θεωρῆσαι μαθών.

Ἡρόδοτος δ' σὺ τῇ τετάρτῃ τῶν ἱστοριῶν φησίν. ταυρίως δ' ὅτιν οὐρεῖν ᾧ οὖθαρ ὡδὶ τῶν ἄλλων ζώων λε-

λαπώς· κούνικλος· καλυδώνιος· σῦς· σύαγρος· 157

γόμενον· ὑπογάστριον δὲ μόνον· ὡς ἐπὶ τῶν ἰχθύων λέγεται· γραπὶς ἀταλαίπη ὑπογάστριον δὲ θύννου λὶ καὶ ἀκροκώλιον· θεόδωμος ἡαλλαίχρῳ ἰχθύων δὲ δὴ ὑπογαστρίῳ διάμαρτεν· ἐν δὲ σειρῆσιν ὑπήβια ἡαλεῖ τὰ ὑπογάστρια λέγων οὕτως· θύννων τὰ λευκῶν σικελικῶν ὑπήβια.

λαπώς· ϖοδὶ κούλου ὁ μὲν ὀλοσαίσθελος ἀρχέγραπος οὕτως φησί.

τοῦ δὲ λαπὼ πολλοί τε χρόποι πολλαί τε θέσεις — Σκευασίαι· εἰσὶ κεῖνος δ' ὧν ὅδιν ἄριστος
λὴν πειρῶσι μεταξὺ φορίης κρέας· ὀπὸν ἐκάστω — θορμὸν ἀϖλῶς ἁλίπαστον ἀφαρπάζων ὀβελίσκοις
μικρὸν ϖώμοτον μὴ λυπέτω δὲ σὲ ὁρῶντα — ἰχῶρα τάζοντα κρεῶν ἀλλ' ἴθι λάβρως.
λὶ δ' ἄλλαι περίβρυοι μοὶ γ' εἰσὶν ὅλῳ παντὸς — Σκευασίαι γλυῶν ἡαταχύσματα καὶ ἡατάτυρα ἠὲ
ἡατέλαια λίαν ὥστε καλὴ ὀλοποιοῦντες· ναῦ κράτης δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν πρασίδι ϖανίως φησὶν ἐ-
στὶν οὑρεῖν δασύποδα ϖοδὶ πρὸ ἀπικὴν λέγων δ' ὧδε

ἐν τῇ γὰρ ἀπικῇ τίς ἂν δράμοι ϖότε — λεόντας ἢ τοιοῦτον ἕτερον θηρίον
οὐ δασύπο δ' οὑρεῖν ὅδιν οὐχὶ ῥάδιον· — ἀλκαῖος δ' ἐν ἡαλλιστοῖ· ἠὼς πολλῶν ὄντ' ἐμφανίζει
δῆθ' οὑτῶν κορεανὸν εἶναί τι λεπτὸν ἵνα τοὺς δασύποδας οὓς ἐὰν λάβωμεν ἁλὶ δαπάπτειν ἔχης· χρύ
σιππος δ' ἔφησεν ἐν λαπῶν ἐπ' ἀταλικῆς ἐν δαναίσιν· ἀριστοφάνης ὀξυτόνως ἡαὶ μετὰ τοῦ ν λέγει λύσας ἴσως
ἀὲ ἦν λαπῶν σιωπαρπάσειεν ἢ μῶν ἡαὶ ἐν δαυταλοῦσιν· ἀπόλωλα πίλλων ἦν λαπῶν ὀφθήσομαι· ξενο-
φῶν δ' ἐν ἡυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν λαπῶ καὶ ϖοδιαϖωμίως ἐπεὶ ϕ ἡαθ' ἡμᾶς ὅδι λαγός· ὥσπερ δὲ ναὸν λε
γόντων ἢ μῶν ἐκεῖνοί φασιν ἐὼν ἡαὶ λαὸν λεῶν, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων, ἐ κεῖνοι λαπῶν ὀροῦσι· τῇ δὲ ϑ' ν λα
γὸν σικῇ ἀϖατικῇ, ἀκόλουθός ὅδιν ἡ παρὰ σοφοκλεῖ· ἐν ἀμύκλῃ σατυρικῷ ϖολιθωτικὴ, ὀνομαστικὴ

γρᾶνοι, χελῶναι γλαῦκες· ἵκτινοι, λαγοί· — τῇ δὲ λαπῶν ἡ δι' οὗ ὦ παραϖλησίασ' προσαγορεύο
μέν λαπὼ παρ' ὐπόλισι· ἐν κόλαξιν ἵνα μὴ παρὰ ϑατίδες καὶ λαπὼ ἡαὶ γυναῖκες εἰ λίποδες· εἰσὶ δ' οἱ ἡαὶ
ταῦτ' ἀλόγως· κατὰ πὼ τελευτῶσαν· συλλαβὼν ϖοδιαϖωμίως προφέρονται· δεῖ δὲ ὀξυβονεῖν πὼ λέ
ξιν· ἐπειδὴ τὰ εἰς ως λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὀ μότονα ὅδι ἦν μεταληφθῇ εἰς ϑ' ὦ παρ' ἀπικοῖς ναός,
ἡαλὸς, ἡαλώς, οὕπως δ' ἐχρήσαϑο τῷ ὀνόματι καὶ ἐπίχαρμος καὶ ἡρόδοϑος ἡὸ τοὺς ἑλλωτας ποιήσας·
εἶτα ὅδι ϕ μὲν ἰακὸν λαγὸς λαγὸν ταρέξασ' πείθει ϕ ἦν θαλάσσιον· ϕ δὲ λαπὼς ἀπικόν· λέγουσι δὲ καὶ ἀπι
καὶ λαγὸς ὡς σοφοκλῆς γέρανοι ἡρῶναι, γλαῦκες ἵκτινοι λαγοὶ ϕ μέν τοι ἢ πῶμα λαπῶν ἐ μὲν ἐστὶν ἰω-
νικὴν ϖληνοάζεται ὦ· ἐ δ' ἀπικὴν ϕ ὂ· λαπῶσα δὲ λέγεται κρέα· ἡηράνδρος δ' ὁ δελφὸς ἐν ὑπομνήμασι
ἡατὰ πὼ ἀντιγόνου τὸ γονατᾶς φησὶ βασιλέαν, ὅσοὖν ϖλῆθος γενέσθαι λαπῶν ἐν ἀσυπαλαίᾳ ὡς τοὺ
ἀσυπαλαιᾶς ϖοδὶ αὐτῶν μαντεύσασθαι, καὶ πὼ πυθίαν ἐπεῖν, κωμάσ' ϑρέφειν καὶ κωνηγετεῖν, ἁλῶ
ναι τε ἐν ἑνιαυτῷ ϖλείους τ' ἑξακισχιλίων· ἐγένετο δὲ τοῦτο ϕ ϖλῆθος ἀναφαίου τινὸς ἐμβάλλοντος δύο
λαπωοὺς εἰς πὼ νῆσον ὡς καὶ πρότερον ἀσυπαλαιέως τινὸς ἀφετοῦ δύο πέρδικας εἰς πὼ ἀϑάφην, τοσοῦ
τον ϖλῆθος ἐγένετο πέρδικων ἐν τῇ ἀϑάφῃ ὡς κινδυνῶδαι ἀναστάτους γενέσθ' τοὺ ἡαθικνεῖσθαι· ἡατ'
ἀρχὰς δὲ ἡ μὲν ἀσυπάλαια οὐκ εἶχεν λαγώς, ἀλλὰ πέρδικας· πολύγονον δέ ὅδι ϕ ζῶον ὁ λαγὼς ὡς ξενο
φῶν εἴρηκεν ἐν τῷ κωνηγετικῷ, καὶ ἡρόδοτος δ' οὕπως φησί· ἔστϕ μὲν ὅτι ὁ λαγὼς ἔστὶ ϖάντων θηρεύε
ται καὶ θηρίου καὶ ὄρνιθος καὶ ἀνθρώϖου· οὕπω δή τι πολύγονόν ὅδιν· ἐπικύσκει τε μόνον ϖάντων θηρί-
ων· καὶ ϕ μὲν δασυτῶν τέκνων ἐν τῇ μαστρί· ϕ δὲ μηλόν· ὃ δὲ αὖτι ἐν ταῖς μήτραισιν ϖλάσεται ὃ δ'
ἐϖ' ἀναίρεται· πολύβιος δ' ἐν ϙβ' τ' ἱστορικῶν γίγνεσθαι φησὶ παρόμοιον τῷ λαγῷ ζῶον ἦν κούνικον
ἡαλούμενον γράφων οὕπως· ὁ δὲ κωνίκλος ἡαλούμενος πόῤῥωθεν μὲν ὁρώμενος εἶναι δοκεῖ λαγὼς μι-
κρὸς, ὅταν δ' εἰς τὰς χεῖρας λάβῃ τις, μεγάλην ἔχει διαφορὰν καὶ ἡατὰ πὼ ἐπιφάνειαν ἡ ἡατὰ θρῶσιν·
γίνεται δὲ ὃ ϖλεῖον ἡατὰ γῆς· μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ϖοσειδώνιος ὁ φιλόσοφος ἐν τῇ ἱστορίᾳ, καὶ ἡ-
μεῖς εἴδομεν ϖολλοὺς αὐτῶν ἡατὰ τὸν ἀϕ' δικαιαρχείας ϖλοῦν ὦδὶ νέαν ϖόλιν· νῆσος γάρ ὅδιν ἡ μακρὰ
τῆς γῆς ἡατὰ τὰ τελευταῖα μοῖρα τῆς δικαιαρχείας ὑϖ' ὀλίγον μὴ ἡατοικουμένη ϖολλοὺς δὲ ἔχουσα τοὺ
κωνίκλους τούτους· ἡαλοῦσι δ' ἔνιοι ἡὴ χελιδόνιαι λαπωοί· μνημονεύει δ' αὐτ' δ' ἴφιλος ἢ ἡαλλιάδης ἐν
ἀγωνίᾳ οὕπως· τί ϖοδαϖὸς οὗτος χελιδόνιος ὁ δασύπους γλαυκία δ' ἢ μέμαρκυς θεόπομπος δ' ἐν τῇ
ἑϐδόμῃ τῶν ἱστοριῶν ϖοδὶ πὼ βισακτίαν ϕησὶ λαπωοὺς γίνεσθαι δύο ἢ ϖαντα ἔχοντας· σῦς δὲ ἀγρίου ἐπεὶ
συνεχθέντος ὃς ἡατ' οὐδὲν ἰῶδ' ἐλάττων τ' ἡαλοῦ γραφομένου ἡαλυδωνίου, προβάλλω τὶς ἔφιζητεῖν φρον
τιστὰ καὶ λογιστὰ οὐλπιανέ· τὶς ἱστόρηκε ϕ ἡαλυδώνιον σῦν θήλειάν τε γενέσθαι ἡαὶ λευκὸν πὼ χρόαν· ὁ
δὲ σοφώτατα φροντίσας, καὶ δ' προβληθὲν ἀϕροδισιαστικόν μενος, ἀλλ' ὑμῖν γε ἔφη, ἄνδρες γάστρωνος εἰ
μὴ κάρον ἤδη ἔχετε ϖοσοῦτον ἐμϖλαθέντες, ἵνα ϕθάλλειν μοι δοκεῖτε ϖάντας τοὺ ὠδὶ ϖολυφαγίᾳ διε-
ϕθορότας γενομένους καὶ τίνος εἰσὶν οὗτοι ζητεῖτε, ϖροφερέστ' δίκαιον ἐστὶν ὑμᾶς σιωϕᾶ ὃ σοῦς ἑτοιμότερον
παρὰ ϕ σεύεσθαι γᾶ καὶ ὁρμητικῶς ἔχειν ϕ ζῶον εἴρηται· τέρπεται δὲ καὶ ϕ λέγειν χωρὶς τ' ἡατ' ἀρ
χὰς σ' ῦς· οἱ δὲ σωϕρονῆσθαι οἰονεὶ θῦν δ' εἰς θυσίαν βούθετοῦνται· ἀν δὲ εἰδοκεῖ ἀϕροδισιάζεσθαί τὶς μνημο
νεύει ἡατὰ ϕ σωφρονεῖν ὁμοίως ἡμῖν συάγρου ὠδὶ τοῦ σοὺς τ' ἀγρίου· σοφοκλῆς μὲν γοῦν ἀχιλλέως ἐ-
ρασταῖς, ὠδὶ κλινὸς ἔταξε βούνομα ἀϕ' τοῦ σοὺς ἀγρεύειν λέγων, σὺ δ' ὦ σύαγρε παλιωτικὸν ϕέρεις· ϖα-
ροδότῳ δὲ ὄνομα κύριον σύαγρος λάκων γένος ὁ ϖρὸς γέλωνα τ' συρακούσιον ϖρισβεύσας ϖοδὶ τ' ϖρὸς

τοὺς μήλους συμμαχίαν ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ αἰτωλῶν δὲ δίδαξε κρατῆρα σύαγρον οὗ μνημονεύει φύλαρχος ἐν τετάρτῃ ἱστοριῶν. καὶ ὁ δημόκριτος ἔφη, ἀείποτε σὺ ὦ οὐλπιανὲ οὐδενὸς μεταλαμβάνειν ἔωθας παρασκευαζομένων πρὶν μαθεῖν εἰ ἡ χρῆσις μὴ εἴη τῶν ὀνομάτων παλαιὰ, κινδυνεύει οὖν ποτε δι' ταῦτας τὰς φροντίδας ὥσπερ ὁ κῶος φιλητᾶς ζητῶν φθυδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως ἐκείνῳ διαλυθῆναι, ἰσχνὸς γὰρ πάνυ φ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος, ἀπίθανον ὡς δ' πρὸ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ἐπιγράμματα δηλοῖ. Ξεῖνε φιλητᾶς ἐμὲ λόγων ὁ φθυδόμενός με Ὦλεσε καὶ νυκτῶν φροντίδες ἐωθρίοι Ἵνα οὖν μὴ κἠ σὺ ζητῶν φν σύαγρον ἀφανισθῇς μάθε ὅτι ἀνεφάνης μὴ σὲ χρὴ παζομένῃ ὅπως ὠ- λαξῶν ἐπανάξω σύαγρον εἰς πὼ οἰκίαν τῆς νυκτὸς αὐτῆς κἠ λέοντα κἠ κύκον. (νόμασι Διονύσιος δὲ ὁ τύραννος ἐν ᾧ ἄσωνι Νυμφῶν ἐμοὶ σωλοπα φν αὐτόσεγον Σύαγρον ἐκ βόλφον δύθηρον κλυδν Ὦ σωλεῖς ἀπαρχὰς ἀκροθινιάζομαι

Λυγκὸς δ' ὁ σάμιος ἐν τῇ πρὸς ἀπολλόδωρον ἐπιστολῇ γράφει ὅπως ἵνα τὰ μὲν αἴγεια θῖς παισὶ, τὰ δὲ συάγρια μετὰ τῶν φίλων αὐτὸς ἔχῃς, καὶ ἰσοπόλοχος δὲ ὁ μακεδὼν οὐκ ἐμνημονεύσαμεν ἐν τῇ πρὸς τ προειρημένον λυγκέα ἐπιστολῇ. ἐμνήσθη συάγρων σωλῶν. ἐπεὶ δὲ σὺ κἠ φ προβλήθεν σοι ἀφ προσποίησαι σωδὶ τῆς χρόας τὸ καλυδωνίου συὸς εἴτις αὐτὸν ἰσορεῖ λευκὸν πὼ χρόαν γεγονότα, ὁρῶμεν ἡμεῖς δ' ἐφόντα, φ δὲ μαρτύριον αἰσχύνουσον σύ. πάλαι γὰρ τυγχάνω αἰσθημωκὼς τοὺς κλεομένους τὸ ἐκγόνα διθυράμβους. ὧν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μελεάγρῳ ἔνθ' ἱσόρηται. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι οἱ σωδὶ πὼ σικελίαν κατοικοῦντες ἀχόδωρον καλοῦσι φν σύαγρον. αἰσχύλος γοῦν ἐν φορκίσι παρεισάζων δν πέρσαι τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συὶ φησιν Ἐ δν δ' ἐς ἄνδρον ἀχόδωρος ὥς. καὶ σκίραδος δέ ὅστις οὖν τῆς ἰταλικῆς καλουμένης κωμῳδίας ποιητὴς γένος τα ραντῖνος. ἐν μελεάγρῳ δέ φησιν ἐν ᾧ ὅτε ποιμὴν ἀξιοῖ νέμειν σοτὰ οὗ τ' ἀχόδωρος νεμόμενος καπρώζειν ὅτι δὲ αἰσχύλος διαρρίψας ἐν σικελίᾳ πολλαῖς κέχρηται φωναῖς σικελικαῖς, οὐδὲν θαυμαστόν. σωδιεφθόρουν δὲ καὶ ὄρνιφοι πολλάκις ποικίλως ἐσκευασμένοι, ἄλλοι δὲ καὶ πολλοῦ τὸ ὀποῦ ἔχοντες, οἵτινες οὐ πὼ τυχοῦσαν ἡδονὴν παρεῖχον ἡμῖν. καὶ γὰρ τὸ τῆς αἰγὸς κρέας προφερόμενόν τινα ὅτι. κλειτόμαχος γοῦν ὁ καρχηδόνιος οὐδενὸς δεύτερος τῶν ἀφ' τῆς νέας ἀκαδημείας κατὰ πὼ θεωρίαν ὤν, θηβαῖόν τινα ἀθλητὴν ὑποκαλεῖν ἰσχύϊ φησὶ τοὺς καθ' ἑαυτὸν κρέασιν αἰγείοις χρώμενον. οὗτοι γὰρ καὶ χλίχροι χυμοὶ καὶ πολλῶ χρόνον ὑπομένειν σὺ τοῖς ὄγκοις δοκοῦσι διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ἀφρῶν ταῦτ' ἐσθίων τὰ φαυλότατ' αἱρεῖσθαι. Ἐν δὲ κύκλωπι φησὶ τῶν χρεστῶν δ' ὑμῖν ἔξει παρ' ἐμοῦ ταυτὶ βοῦς ἀγελαῖος Τράγος ὑλιβάτας. αἶξ οὐρανία, κριὸς τομίας, ἤπρος ἐκθρέμμας, ὗς οὐθρέμας, δέλφαξ. δασύπους. ὄρνιφοι. τυρὸς. χλωρὸς, τυρὸς, ξηρὸς, τυρὸς κοπὸς, τυρὸς ξυστὸς, τυρὸς τμητὸς, τυρὸς πηκτὸς, μυῆσιμαχος δ' ἐν ἰωνοφόφῳ τοιαῦτα παρασκευάζει βαίνει ἐκ βαλάμων κυπαρισσοφόφων ἔξω. μαίνεσθαι χεὶς ἀγορὰν πρὸς τοὺς ὁρμᾶς οὗ προσφυπῶ οἱ φύλαρχοι. βοῦς τε μαθητὰς τοὺς ὡραίους, οὓς ἀναβαίνειν ἐωθὶ σὺν ἰωνοῖ μελετᾷ φίλων καὶ καταβαίνειν διαθ' οὓς φράζω βύβις κρίνω ἄγγελλ' ὅτι ψυχρὸν κῦφον φ ποτὸν θρμὸν ξηρὸν, φύραμ' ἄρτου ξηροῖ σωλάγχνα ὀπάτης χαιῶ. ἥρπασται κρέας ὄλμης ὀξήρηται τόμος ἀλλαντος τόμος ἡνύσσου. χορδὴς ἔντορος φύσκης ἔντορος. διαλεμμα τὸ μεῖθ' ὑπὸ τῶν σώδον κρατὴρ ὀξυρρόϊσθη τ' οἴνου. πρόποσις χωρεῖ. λέπεται σκόρδα ξὺν ἀκολασταίνῃ νᾶς μάρκιον. πάντες δὲ σῶδον τὰ κάτωθεν ἄνω, μέμνηθ' ἃ λέγω, προσέχ' ὀδὸς φράζω, χάσκῃς φωτὸς, βλέψον ὀλοὺρ εἶπας αὐτὰ φράζεις αὐτί κ' ὁρῶσοι. πάλιν ὀξ ἀρχῆς ἦκεν ἤδη, καὶ μὴ μέλλε. τῷ τε μαγείρῳ μή τι λυμαίνεσθ' ὡς τῶν ὄψων ἐφθῶν ὄντων, ὀπτῶν ὄντων, ψυχρῶν ὄντων, καθ' ἕκαστα λέγων, βολβὸς ἐλαία σκόροδον καυλὸς κολοκύτα ἔντερα θεῖον φυλλὰς, θύννου τεμάχη, γλαύκου. χαλεποῦ. ῥίνης γόγγρου φυξίνεος ὅλος κεφαλῆς ὅλος μεμβρὰς. σκόμβρος. θυννὶς κωβιός. κλανατίνος κωδὸς οὖραιον τῶν καρχαρίων ναρκὴ. βάτραχος. πέρκη. σαυρός. φρίσσω. φυκὶς. βερίγλη. φρύγλη κόκκυξ. φυτὼν, σμύραινα φάγρος. μυλλός. λεβίας. σκάρος. σκίαρος. αἰολίας. θράττα. χελιδὼν καρὶς. πευθὶς. ψῆττα. βρακαυὶς. πολυπόδιον. σκπία. ὀρφὼς. κέφαλος. ἐγχέλυς. ἀφύαι. βελόναι. κεστρεῖς. σκορπίος. ἴγχελυς. αὐλοὶ. κρία. τἄλλα φ πολῆθος ἀμύθητον χηνὸς, χοίρου, βοὸς, ἀρνὸς, διὸς, κάπρου, αἰγὸς, ἀλεκτρυόνος, νήττης, κίττης, πέρδικος, ἀλωπεκίου. καὶ μετὰ λέπνον θαυμαστόν. ὅσ' ἐς ἀγαθῶν πολλὴ ἦν. πᾶς δὲ κατ' οἶκον μάττει. πέττει. τίλλει. κόπτει. τέμνει. θύει. χαίρει. παίζει. πηδᾷ. λέπνει. πίνει. σκιρτᾷ. λορδοῖ. κατεῖ. βινεῖ. σμᾷ. καὶ δ' αὖ- λῶν ἦσαν αἱ φωναὶ μολπαὶ. κλαγγαὶ. βράττει. νέτταυ. πνέεται. κούραν καθίσας ἀφ' ἁμάξας ἀγίας ἀλίας. συείας. ὀσμὴ σμυρνὶ μυκτῆρα δονεῖ λιβάνου μακροῦ. σμύρνης. καλάμου, σύρακος. καὶ βαρυλίνδου. κίνδυ. μαθοῦ. μίνθου. θοίνας δόμους ὁ μίχλη κατέχει πάντων ἀγαθῶν ἀάμενος. Ἐ πὶ τούτοις λεγομένοις παρεκέχθη ῥοδωπὶς καλουμένη λοπὰς σωδὶ ἧς ὀξεφρατώδησεν ὁ σοφὸς ἐκεῖνος μάχιμος πρὶν καὶ ἐπι-

λεῖξαι ὅλε φορῆ. διεκωμῴδησέ τε τοὺς πάνυ μαγείρους γενομένους ὧν καὶ μνημονεύων ἔφη τὶ τοιοῦτον ἐξ οὗ-
ρων ὁ παρὰ ἀνθίππῳ τῷ κωμικῷ μάγειρος ὃν τῷ ἐγκαλυπτομένῳ τοιάδε ἤγγελτο. σόφων ἀκαρνὰν καὶ
ῥόδιος δαμόξενος

Ἐγένον θ' ἑαυτῶν συμμαθητὰ τῆς τέχνης — Ἐδίδασκε δ' αὐτοὺς σκελιώτης λάβδακος
οὗτοι τὰ μὲν παλαιὰ καὶ θρυλλούμενα — Ἀρτύματ' ἐξήλεγχαν ἐκ τῶν βιβλίων
καὶ τὴν θύραν ἠφάνισαν ἐκ τοῦ μέσου — οἷον λέτω κύμινον ὄξος σίλφιον
τυρὸν θερίαννον ὃς ὁ κρόνος ἀρτύμασιν — ἐχρᾶτο πάντα φίλων * ἦν εἶναι θ' ὑπέλαβον
τὸν τοῖς πάντα πῶλαις χρώμενον. — αὐτοὶ δ' ἔλαιον καὶ λοπάδα καινὴν πάτερ
ῥᾷον τ' ὀξὺ πολλάκις φυσώμενον — ἐποίουν ἀφ' τούτου πᾶν ἦν λεῖπνον εὐχερές
οὐχ ἥττον τε πρῶον δάκρυα καὶ πᾶσαν μὸν πολλὰ — ὑπὸ τῆς ῥαπίζης καὶ σίκλον ἀπήγαγον
τῶν τ' ἐσθιόντων ἀνεκάθαιρε τοὺς πόρους. — ὁ μὲν θεὸς ῥόδιος πιὼν ἓν ἅλμην ἀπέβαινε
γὰρ τὴν φύσιν χὠ ποτὸν ἓν μάλ' εἰκότως — ὁ σόφων δὲ πᾶσαν τὴν ἰωνίαν ἔχει
ἐμὸς γενόμενος ὦ πάτερ διδάσκαλος — καὶ τὸς φιλοσόφων ἀπαλιπεῖν συγγράμματα
σπεύδων ἐμαυτῷ καινὰ τῆς τέχνης παιπαλὰ — ἐὰν μὴ κατακόψεις οὐχ ὁ θύδν μέλλομεν
τὸν ὄρθρον ἐν ταῖς χερσὶν ὄψει βιβλία — ἔχοντα καὶ ζητοῦντα κατὰ τὴν τέχνην
οὐθὲν χονδρύουσι διαφέρω τἀπομνλίᾳ — βύσω δ' ἐὰν βούλησθε τῶν βυρημλίων
οὐ ταὐτὰ προσάτω πᾶσιν ἀεὶ βρώμασι — τὰ τεταγμέν' ὀρθῶς ἕξιμοι πρὸς ἓν βίον,
ἔστ' ὀρθὸν τοῖς ὀρθῶσι καὶ τοῖς φιλοσόφοις — καὶ ζῶς πλωνεῖς, μφράκιον ὀρωμλύην
ἔχον πλὼ παχρᾶων οὐσίαν κατεσθίει — τούτω παρέθηκα σκιπάδ' καὶ τευθίδας
καὶ τῶν πετραίων ἰχθύων τῶν φακέλων — ἐν βαμματίοις γλαφυροῖσι κεχωρημλένα,
ὁ γὰρ βιοῦτος ὄξιν οὐ λειπνητικὸς — πρὸς τῷ φιλεῖν δὲ πλὼ διάνοιαν ἐς ἔχων.
τῷ φιλοσόφῳ παρέθηκα κωλέαν πόδας — ἀλλοκφάγον * ζῶον εἰς ὑπερβολήν
ἐστὶν, πελώνη γλαῦκον ἐγχελυ σαπρὸν ὅταν — ἐπὶ ὃν δ' ὕστερος ἀρτύω φακῆν
καὶ * περίλειπτον τὸ βίου λαμπρὸν ποιῶ. — τὰ τῶν γερόντων σίματα διαφορὰν ἔχει
νωθρόταται πολλῷ δ' ὄξιν ἢ τὰ τῶν νέων — γαρατίθημι σίναπι φύγις καὶ ποιᾷ
χυλοὺς ἐχθμλόνους βριμύτητος πλὼ φύσιν — ἵνα διεγείρασ' πνευματῷ τὸν ἀδδᾶ
ἰδὼν δ' πρόσωπον γνώσομ' εἰ ζητεῖ φαγεῖν — ἕκαστος ὑμῶν καὶ ὁ παρὰ δι' ὀνύσῳ δὲ σὺν θεσμοφόρῳ
μάγειρος ἄνδρες δαιταλεῖς οὐ χεῖρον γὰρ καὶ τούτου μνησθῆναι τί φησὶ
Σφόδραμοι καὶ χάεις ἀεὶ μία νὴ τοὺς θεούς — ταυτὶ προεῖπας ἦν μάγειρον εἰλέσθαι
πολὺ δεῖ γὰρ ἀεὶ πρότερον ὃς μέλλει ποιεῖν — τὸ λεῖπνον εὐχερῆ ποιεῖν
ἐὰ μὲν γὰρ τις οὐτ' ἐπιβλέψῃ μόνον — τοῦψον ποιῆσαι κατὰ χρόπον πῶς δεῖ τίνα
τρόπον παραθεῖναι δέ ποτ' ἢ πῶς σκευάσαι — μὴ προίδῃ τε ὄξος μὴ δὲ φροντίσῃ
οὐκ ἔστι μάγειρος ἀφροποιός δ' ἐς ἴσως. — οὐ ταὐτὸ δ' ὄξι ὄξος πολὺ διάλλαχεν,
σφατηγὸς πᾶς καλεῖθ' ὃς ἂν λάβῃ — δωάκμιν ὁ μὲν τοι δωδάμενος ἦν πράγμασιν
ἀναγραφῆναι καὶ διαβλέψαι τίπου — σφατηγός ὄξιν ἢ γεμῶν δὲ θάτερον
οὕτως ἐφ' ἡμῖν σκευάσαι μὲν ἢ τεμεῖν — ἢ δύσμα θ' ἑψῆσαί τε καὶ φυσᾶν τ' πῦρ
ὁ τυχὼν δωῦαι τ' ἂν ἀφροποιός, οὐ μόνον — ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ὁ δὲ μάγειρος ἄλλό τι,
σωιδεῖν τόπον ὥραν τὸν ἁλοῦντα τὸν πάλιν — δειπνοῶντα, πότε δεῖ καὶ τίν' ἰχθῦν ἀγοράσαι
ταῦτα μὴ λήθει σχολὴν ἀεὶ γὰρ οὐκ ἀεὶ δὲ πλὼ — τούτων ἀρχὴν ἔχει θ' ὁμοίαν οὐ δ' ἴσην
τὸν ἡδονὴν ἀρχέσχατος γεγραφώς τε κὴ δοξάζεῖ — γαράτισιν οὕτως ὡς λέγων τί χρήσιμον
τὰ πολλὰ δ' ἠγνόηκεν κοὐδὲν λέγει — μὴ πάντ' ἄκουε μὴ δὲ πάντα μάνθανε
τῶν βιαίων ἑαθ' ἕνεκα τὰ γεγραμμένα — οὐ δ' ἐστὶν εἰπεῖν ὧδε μαγειρικῆς ἐπεί·
εἶτ' ἀρτίως ὅρον γὰρ οὐκ ἔχηκεν οὐ — ὁ καιρὸς αὕτη δ' ἑαυτῆς ὄξι δεσπότης·
ἐὰ δ' αὖ μὲν σὺ χρήσῃ τῇ τέχνῃ τ' τῆς τέχνης — δὲ καιρὸν ἀπωλέσῃς παραπόλωλεν ἡ τέχνη
ἄνθρωπε μέγας γὰρ εἶ σύτονὶ δ' οὐ ἀρτίως — ἔφης ἔχοντα πεῖραν ἥκειν πολυτελῶν
πολλῶν τε λέπωνων ἐπιλαθέσθαι — σημεῖα πάντων ποίησω θεῖον αὖ λέξω μένον
γαραθῶτε λεῖπνον ὅζον αὔρασ' ἀττικῆς — ἐξαντλίας ἥκοντι κὴ γέμοντι φορτικῶν μοι βρωμάτ'
λωνίαις ἐὰ μὴ ποιήσω νυστάσαι παροψίδι. — γρὸς ταῦθ' αἱ μιλιανὸς ἔφη,
βέλτιστε πολλοῖς ὧδὲ μαγειρικῆς ἐρημλία — ἐστὶν κατὰ τοὺς ἡμισέως ἀδελφούς. σὺ οὖν
ἢ ὁρῶν τι φαίνου καινὸν παρὰ σοῦ ἔμπροσθεν — ἢ μὴ κόπτε μὴ λεῖξον ὁ φορῆς καὶ λέγε

τί ὄξιν. καὶ ὃς καταφρονεῖς ὅλε μάγειρος ἐμὶ ἴσως ὅσον ἀφ' ταύτης τῆς τέχνης ἔργασμ' ἐτὼ κατὰ τὸν
κωμικὸν δημήριον ὃς ἐν τῷ ἐπιγραφομλίῳ ἀρεοπαγίτῃ ταῦτ' ἔρηκεν.

Ὅσον ἀφ' ταύτης τ' τέχνης ἔργασμ' ἐτὼ — οὐλεὶς ὑποκρετὴς ἐαθ' ὅλως ἐργασμιώτερος
καινιζομλίη τυραννὶς αὕτη ἐαθ' ἡ τέχνη — ἁβυρτακηποιὸς παρὰ σέλβυκον ἐγνώμλω

γαῦρ' ἀχαϊδικλεῖς δὲ πρῶθος ἐσήνεγμ' ἐτῶ τῷ σικελιώτη τυραννικὴν φακῆν.
τὸ μέγιστον οὐκ ἔρικα κἀχάρους πινὸς ὅτ' ἦν ὀλιμὸς ἐστιῶνθος ἰδὼ φίλους
ἀνάληψιν ἐποιησ' ἀθηναῖ λαχάρης οὐδὲν εἰσοχλοῦσαν δ' εἰσοχλοῦντα νεῶ ἐτῶ

Ὁ δ' αὖ μελιτεὺς ἔφη εἰ μὴ δείξης ὅ τι φόρεις καὶ ὃς μόλις ἔφη· ῥοδωνίαν καλῶ μὲν πλὼ λοπάδα ταύ-
την ἐτῶ ἐσκυάφθαι δὲ οὕτως ἵνα καὶ ὄδυσμα στεφανοῦ εἰκὼν μὴ μόνον εἶδος τῆς κεφαλῆς λαβὼν χῆς ἀλλὰ 5
καὶ εὖδον σαυτῷ καὶ πανδαισία ᾖ σωμάτιον πᾶν ἐστιάσης· ῥόδα τὰ εὐοσμότατα ἀνίγδην ψίσας, ἐ-
πέμβαλον ἐγκεφάλους ὀρνίθων τε καὶ χοίρων ἐφθοὺς σφόδρα ὀξεννιαθέντας καὶ τῶν ᾠῶν τὰ χρυσᾶ.
μεθ' ἅλας ἔλαιον· γάρος πέπονδινον, καὶ ταῦτα, διαχρίψασ' ἐπιμελῶς ἐνέβαλον ἐς λοπάδα καινὴν ἀπα-
λὸν καὶ σωεχὲς ὀλίγους ᾗ πῦρ καὶ ἅμα λέπων ἀκάνθας πλὼ λοπάδα τοσαύτην εὐωλίαν παρέσχεν ᾧ
συμποσίῳ ὡς ἀληθῶς τινὰ τῶν παρόντων εἰπεῖν τοῦ καὶ κινυμενίου ὀλὸς ποτὲ χαλκηβατὲς δῶ 10

Ἔμπης ἐς ταὐτά τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' αὐτμὴ τοσαύτη διεχύθη ἀφ' ἑνῴδων εὐωλία, μεθ' ταῦτά τε πε
ισεχθεισῶν ὀρνίθων τε ὀπτῶν φακῆς τε καὶ πισῶν αὐταῖς χύτραις, ἔτι δὲ τῶν τοιούτων ποδὶ ὧν φανίας
ὁ ὀρέσιος ἐν βίς ποδὶ φυτῶν τάδε γράφει πᾶσα γὰρ χθονοπώθης ἥμερος φύσις ἐν ἀθρόμαχος ἡ μὲν ἐ-
ψήσεως ἕνεκα ἀπείρεται ὀἰ ὁ κύαμος, πισὸς, ἐτυμηρὸν τ' ἐκ βούτων ἔψημα γίνεται· τὰ δὲ πάλιν αὖθις λε
χυθώδη καθάπερ ἄρακος· ᾧ δὲ φακῆς ὀἱ ἐφάκη φακὸς, ᾧ δὲ χόρβυ ἕνεκα τῶν τετραπόδων ζώων, ὀἱ ὄρο 15
βος μὲν ἀροτήρων βοῶν, ἀφάκη δὲ προβάτων· πισοῦ δὲ τοῦ ἀσπρείου, μνημονεύει καὶ βυπόλις ἐν χρυσῷ γέ
νει· ἡλιόδωρος δ' ὁ ποδεινωτὴς ἐν πρώτῳ ποδὶ ἀκροπόλεως, τῆς τῶν πυρῶν φησὶν ἐψήσεως ἐπινοηθέσης,
οἱ μὲν παλαιοὶ πύανον οἱ δὲ νεῶ ὁλόπυρον προσαγορεύουσιν· φυτῶν ἔτι πολλῶν λεγομένων, ὁ δημόκειτος
ἔφη, ἀλλὰ καὶ τῶν φακῆς ἐάσατε ἡμᾶς μεταλαβεῖν ἢ αὐτῆς γε τῆς χύτρας, μὴ καὶ λίθοις τὶς ὑμῶν βε
βλήσεται, κατὰ ἣν θάσιον ἡγήμονα· καὶ ὁ οὐλπιανὸς ἔφη τίς δ' αὐτὴ ἡ λιθίνη ἢ βαλλιτύς· ἐλευσῖνι γὰρ 20
τῇ ἐμῇ οἶδά τινα πανήγυριν ἀγομένην καὶ καλουμένῳ βαλλιτὺν ποδὶ ἧς οὐκ ἄπτις εἰποιμι εἰ μὴ παρ' ἑ
τέρου ἐνόντου μαθὼν λαβών· ἀλλ' ἔτωγε φησὶν ὁ δημόκειτος οὐκ ὢν λαβαίγυρος ὡρολογητὴς κατὰ ἣν
τίμωνος πρόθεσιν, λέξω τὰ ποδὶ τὸ ἡγήμονος· χαμαιλέων ὁ ποντικὸς ἐν ἕκτῳ ποδὶ τῆς ἀρχαίας
κωμῳδίας· ἡγήμων φησὶν ὁ θάσιος ὁ τὰς παρῳδίας γράψας, φακῆ ἐπεκαλεῖτο, καὶ ἐποίησεν ἕνεκα
τῶν παρῳδιῶν. ταῦτα μοι ὁρμαίνοντι παρεῖσα' ὁ παλλὰς ἀθηνᾶ, χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα καὶ ἥλα- 25
σεν ἔπε τε μύθον· δφνὰ παθοῦσα φακῆ βοιλυρὴ χώρ' εἰς ἣν ἀτῶνα καὶ δ' τ' ἐτῶ θαρσησα· εἰσῆλ
θε δέ ποτε καὶ εἰς δ' ἤκαρον διδάσκων κωμῳδίαν λίθων ἔχων ποληρῆ· ᾧ ἱμάτιον· οὓς βάλλων εἰς τὴν
ὀρχήστραν δυσπορεῖν ἐποίησε τοὺς θεατὰς, καὶ ὀλίγου διαλιπὼν εἶπε· λίθοι μὲν οἵδε βαλλέτω δ' ἔτις
θέλῃ φακῆ δὲ σὺ θέρει καὶ σὺ χειμῶνι ἀγαθὸν βύλομεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ μάλιστα σὺ ταῖς παρῳδίαις, καὶ πε
ιβόητος ἦν λέπων τὰ ἔπη παγούρτως γὰρ ἀττικιστικῶς καὶ διὰ ταῦτα σφόδρα τοῦ ἀθηναίους ἐκύλη 30
σεν ὡς σὺ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ποιῆσαι αὐτοὺς γελάσαι· καίτοι ἀγελαστέντων αὐτοῖς σὺ τῷ θεάτρῳ τῶν γινο-
μένων ποδὶ σικελίαν ἀτυχημάτων οὐδεὶς ἀπέστη· καίτοι σχεδὸν πᾶσι τῶν οἰκείων ἀκρολοφίτων. ἔκλαιον
εἶτω ἐγκαλυψάμενοι οὐκ ἀνέστησαν δ' ἵνα μὴ γένωνται διαφανεῖς τοῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων πόλεων θεωροῦσιν ἀ
χθόμενοι τῇ συμφορᾷ. διέμεναν δ' ἀκροώμενοι· καίτοι καὶ αὐτὸ τοῦ ἡγήμονος ὡς ἤκουσεν σιωπᾷν διεγω
νόθης. καθ' ὃν δὲ χρόνον θαλασσοκρατοῦντες ἀθηναῖοι ἀπῆγον εἰς ἄστυ τοὺς νησιωτικοὺς φόρους 35
τις καὶ ὢν ἡγήμονα φόρον, ἤγαγεν εἰς τοὺς ἀθηνᾶσ· ὁ δὲ παραγινόμενος καὶ σιωπᾶν ἐθέλων ποδὶ τὸν διό
νυσον τειχίτας προσῆλθεν μετ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδῃ βοηθεῖν ἀξιῶν, ὁ δὲ θαρρεῖν παρακελευσάμενος, εἰπών
τε πᾶσιν ἔπαιξε, κἄκειν εἰς δ' μικρῷον ὅπου τῶν δικῶνδε σαν αἱ γραφαὶ ἦ βρέξας δν δάκτυλον ἐκ τοῦ σώμα
τος διέλειφε πλὼ φόρον τοῦ ἡγήμονος· ἀγανακτοῦντες δὲ ὅ, τε γραμματεὺς καὶ ὁ ἄρχων τὸ σ' ἡσυχίαν ἤ
γαγον δι' ἀλκιβιάδην· φυγόντος δ' οὐλάδειαν καὶ τοῦ πλὼ φόρον γραφαμένου· αὐτὴ παρ' ἡμῶν οὐλπιανὸς ἡ 40
βαλλιτύς σύ δ' ὅταν βουλεθῇς ὀρθῶς ποδὶ τ' ἐλθύσινι, κἠ ὁ οὐλπιανὸς, ἀλλά με ἀνέμνησας καλὲ δημόκει
τε μνηθεὶς χύτρασ ποθοῦντα μαθεῖν πολλάκις, τίς ἡ τηλεμάχου χύτρα καὶ τίς ὁ τηλέμαχος σωετύγ
χανε, καὶ ὄψον ἀσπασάμενος ἡδέως πάνυ ἔπειτα χρῆσόν μοι σύ φησι τὰς χύτρασ ὧν αἷς σιωπήσας τοὺ κυά
μους καὶ ταῦτα τε εἴρηται καὶ παρεόντα φίλτατον πάνυ ἦν χαιρεφίλου πόρρωθεν ἀπιδὼν τ' πα-
χωὲ πόππυσεν εἶτ' ἐκέλευσεν πέμπειν σαργάνασ· ὅτι δὲ κἠ τ' δῆμον ἀχαρνεῖς ὁ τηλέμαχος, ὁ αὐτὸς φησιν 45
τὴς φησὶν ὦ διονύσῳ οὕτως

Ὁ δ' ἀχαρνικὸς τηλέμαχος ἔτι δημηγορεῖ οὗτος δ' ἔοικε τοῖς νεωνήθεις σύροις
γῶς ἢ τὶ πράττων βούλομαι γὰρ εἰδέναι Θανατηφόρον ἡλίου χύτραν φορεῖ· ὦ δικαιόπολις σατύ-
ροις φησὶν ὥς τ' ἔχειν οὐδὲν ραρ' ἡμῖν νυκτοδρόμους δ' ἀθλίως πρῶτα μὲν σιλη-
ρῶς ἡδυλόγηται τὰ δυδιτώσος ὁ λέων παντελῶς ἔπηξεν ἡμᾶς εὖθ' ὁ λιμὸς ἦπτο 50

Ἐφορᾷ πρὸς λίονα τὸν διάπυρον, ἀλλὰ γὰρ οὐ δ' ἐκεῖνος οὐδὲν εἶχε πρὸς δὲ τὸν χρηστὸν δραμεῖν τηλέ
μαχον ἀχαρνέα, σωρόν τε κυάμων καταλαβὼν αἰρέσας ὁ δ' ὄνος ἡμᾶς ὡς ὁρᾷ. ὁ κηφι-
σόδωρος ποδὶ τὸ ζῆμα ἐποδύετο ἐκ τούτων δῆλόν ὅτιν ὅτι τηλέμαχος, κυάμων χύτρασ' ἀεὶ σιτούμενος ἦν
πανέμιαν πορδὴν ἑορτήν. ἔτους δὲ κυαμένου μνημονεύῃ ἡνίοχος ὁ κωμικὸς ἐν ζωχίλῳ λέπων ἅπως·

γρὸς

γρὸς ἐμαυτὸν ἀθυμούμενος νὴ τοὺς θεοὺς
οὐδὲ παύσωνι φὴς τὸ δεῖκ προσλελακκέναι
ἔχων δὲ πολλὰς φροντίδων δυσεξόδους
ἔντος κυάμινος διότι πῶ μὴ γαστέρα φυσᾷ τὸ δὲ πῦρ ἀχαρίστων δὶς γινώσκειν τὸ πρᾶγμα τῦ παύσωνος.
ὡς δ' ἄειφτε γρὶ τοὺς κυάμους ἔαθ' οὗτος ὁ σοφιστὴς τέλος τοιούτων ὢν πολλάκις λεγομένων, ὕδωρ
ἐφόρβιο κατὰ χειρῶν, μὴ πάλιν ὁ οὐλπιανὸς ἐζήτει, εἰ τὸ χέρνιβον εἶρηκε καθάπερ ἡμεῖς λέγομεν ἐν τῇ συ
νηθείᾳ· καί τις αὐτῦ ἀπήντησεν λέγων τὸ ἐν Ἰλιάδι, Ἦρχε δ' ἄμφίπολον τε μέαν ὤξυν ἠγερέθουσα χέρνιβον ἐπὶ χεῦσαι ἀκήρατον ἠδὲ παρείσῃ χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοον θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα· ἀττικοὶ δὲ
χερνίβιον λέγουσιν ὡς λυσίας ἐν ᾧ κατὰ ἀλκιβιάδην λέγων ὅπως τοῖς χερσὶ χερνιβίοις μὴ θυμιατηρίοις·
χέρονιπτρον· ἀνὴρ δ' ὅταν τὰς ἀναβὰς ἢ μὴ χρήσιμος, πολίτης νικᾷ, τὰ χρηστὸς ὢν δὲ ἔστι χέρονιπτρον
ἐπίχαρμος δ' ἐν θεωροῖς εἴρηκε χειρόνιβα δηλῶν τοῦτ· κιθαρῳδίσ φόδεις ἄρματα. δάπεζαι χαλκεῖαι χειρό
νιβα λοιβιλέβητες χάλκεοι, ἢ πολλῶν δὲ χρῆσις κατὰ χειρὸς ὕδωρ εἴωθε λέγειν ὡς δ' πόλις ἐν χρυσῷ γένει,
μὴ ἀμεῖψιχος σφενδόνῃ, ἀλκαῖός τε ἐν ἱερῷ γάμῳ πολεῖτον δ' ὅδε· φιλύλλιος δὲ ἐν αὐλῇ, κατὰ χειρῶν
εἴρηκεν, ὅπως· καὶ δὴ δειπνήκασιν αἱ γυναῖκες, ἀλλὰ φόρβην ὧρᾶσιν ἤδη τὰς τραπέζας εἶτα παρα-
κορῆσαι. ἔωθε τα κατὰ χειρῶν ἐνώσῃ μὴ μύρον τί δοῦναι. μιλάσθιος ὑδρία· οἱ δὲ κατὰ χειρῶν λαβόντες
περιμένουσι φίλταδι. λεῖσοφάνης δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς πρὸς τοὺς κωλλιμάχου πίνακας, χλευάζει
σὺν οὐκ εἰδότας πῶ διαφορὰ τῦ, τε κατὰ χειρὸς νῖψαθ· τῦ ἀπονίψαθ. τῦ δ' ἐν τοῖς παλαιοῖς, δ' μὴ πρὸ αἰρίσθ
μὴ λείπειν λέγεσθ κατὰ χειρὸς, τὸ δὲ μὴν πᾶσι τὰ ἀπονίψαθ· ἔοικε δ' ὁ γραμματικὸς ὅδε τε φυλαχέναι
τῦ τοῖς ἀττικοῖς· ἐπεί τοι ὅμηρος ᾧη μὴ φησὶ νίψαθ τῦ δὲ ξεσὴν ἐτάνυσε τράπεζαν πῆ δέ. τοῖσι δὲ κύ-
ρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν· σῖτον δὲ μοι αἰ παρεστήκεσιν ἐν κανέοισιν ἠδὲ σώφρων ἐν γυναικείοις τά
λαντα καινὰ κατὰ χειρὸς δοῦσα ἀπόδος πόθ' ἡμῖν πῶ τράπεζαν· τῦ μὲν τοῖς τραγικοῖς μὴ τοῖς κω μι
κοῖς παροξυτόνως ἀνέγνωσται· χερνίβα παρ' ὐριπίδῃ ἐν ἡρακλεῖ εἰς χερνίβ' ὡς βάψασ' ἀλκμήνης γόνος,
ἀλλὰ μὴ παρ' ὐπολῖδι ἐν αἰξίν. αὐτῦ πῶ χερνίβα παύσεις· ἔστι δὲ ὕδωρ εἰς ὃ ἀπίβαπτον δακτύλους ἐκ τῦ βωμῦ
λαμβάνοντες, ἐφ' οὗ πῶ θυσίαν ἐπιτέλεσαν καὶ τοῦτο τοὺς παρόντας, ἤγνιζον· χρὴ μέν τοι
προπαροξύνως προφορέαθ· τὰ δ' τοιάδε ἐνίοτε καὶ σιώπητα εἰς ψ λήγοντα γενόμενα τῦ παρακεί
μενον, δηλ. δύο μ μεμενηκότα, πῶ παρακλήουσαν τῦ παρακειμένου φυλάσσοντα ἔχθαιρώσεις λέλυμαι
αἰγίλιψ. τέτριμμαι οἰκόσιψ. κέκλαμμαι βόικλεψ. τῦ σοφοκλεῖ ὁρμῆς κατώβλεψ. τῦ ἀρχελάῳ ᾧ χρὴ
ἐννοεῖσθαι ἐν τοῖς ἱλοφυέσιν ἐν ταῖς πολαγίαις τὰ τοιαῦτα τῦ αὐτῆς συλλαβῆς φυλάττειν πῶ πάσιν.
ἀριστοφάνης δ' ἐν ἥρωσι χερνίβιον εἴρηκεν· ἐχρῶντο δὲ εἰς τὰς χεῖρας ἀποπλυνόμενοι αὐτὰς μὴ σμήγματι ἀπο
ρύψεως χάριν ὡς παρεῖσηκεν αὐτῖ φάνης ἐν κωρύκῳ· Ἐν ὅσῳ δ' ἀκροῶμαί σου κέλευσόν τινα φόρβην
ἀπονίψαθ δότω τοι δεῦρ' ὕδωρ καὶ σμῆγμα· ὅτι δὲ μὴ βυώδεσι τὰς χεῖρας κατεχρίοντο τὰς ἀφ' μαγδα
λιᾶς τιμὰς ἀτιμάσαντες, ἃς λακεδαιμόνιοι ἐφόλουν κωμάδας, ὡς φησι πολέμων ἐν τῇ τ ὀνομάτων ἀσθέ
ξων ἐπιστολῇ, τῦ δὲ τῦ βυώδεσι χρίεσθ τὰς χεῖρας, ἐπιγένηται ἀπὸ φάνης φησὶν ἐν ἀργυρείου ἀφανισμῷ οὕ-
τως· καὶ τότε περιπατήσεις κἀπονίψει κατὰ φόπον τὰς χεῖρας βυώδη λαβὼν πῶ γῆν μὴ φιλόξε
νος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δειπνῳ φησίν· ἔπειτα δὲ παῖδες νίπτρ' ἔδοσαν κατὰ χειρῶν σμήγμασιν ἱερινο
μέκτοι χαιρεθαλπὲς ὕδωρ ἐπιχέοντες πόσον ὅσον ἔχρισαν ἐκ φίμματά τε λαμπρὰ σινδονύφῃ δίδο-
σαν χρίματ' ἀμβροσίοδμα, μὴ στεφάνας ἰοβαλέας· ὀρόμων δ' ἐν ψαλφίᾳ, ἐπεὶ δὲ θᾶττον ἠείσηκότες
ἡμῶν, περιῆλε τὰς τράπεζας νίμματ' ἐπέχει τὶς ἀπονιζόμενα τῦ στεφάνας· πάλιν δὲ ἀμοιβαίνας λαβόν
τες ἐστεφανώμεθα· ἐφόλουν δ' ἀπόνιπτρον δ' ἀπόνιμμα τῦ χειρῶν μὴ τῦ ποδῶν. ἀριστοφάνης Ὥστ' ὀρ' ἀ
πόνιπτρον ἐγχέοντες ἑαυτέρας Ἴσως δὲ μὴ πῶ λεκανίνην ὅπως ἔλεγον, ἐν ᾧ τρόπῳ μὴ χερόνιπτρον· ἰλίως
δὲ καλεῖτ τῦ ἀθηναίοις ἀπόνιμμα, δ τῦ τ εἰς τιμὴν τοῖς νεκροῖς γινομένων μὴ δ τῦ τ· δὲ ἐν ἐκλεῖς καθαιρόντ· ὡς
μὴ κλείσθαι μος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὑβρικτικῷ προσθεὶς γὰρ τῦ ἐν χυσιμῶν γράφει τάδε. Ὀρύξαι βόθυ
νον πρὸς ἑσπέραν τῦ σήμαλος Ἔπειτα τῦ τὸν βόθυνον πρὸς ἑσπέραν βλέπων Ὑδωρ κατάχει λέ
γων τάδε. Ὑ μὲν ἀφίνιμμι ὅσις χὴ μὴ ὅσις θέμις Ἔπειτ' αὖθις μύρον κατάχει· παρέθω ταῦτα καὶ
ὕδωρ θεος φάσκων μὴ ἐν τοῖς τῦ θυλακίδων παῖδίοις τάδε γεγράφθαι τῦ τ τ ἱκετῶν καθάρσεως· ἔπειτα
ἀπονιψάμενος αὐτὸς μὴ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπολαγχάνοντες, ὕδωρ λαβὼν καθαίρε ἀπόνιζε τὸ αἷμα τῦ καθαιρόμέ-
νου· μὴ μῦ τὸ ἀπόνιμμα ἀνακινήσας εἰς ταὐτό, ἔγχεε χερόμακτρον δὲ καλεῖτ ᾧ τὰς χεῖρας ἀπομάττοντο
ὠμολίνῳ. ὅπερ ἐν τοῖς προκειμένοις Φιλόξενος ὁ κυθήριος ὠνόμασεν ἐκμαγμα. ἀριστοφάνης τα γνισταῖς
φόρβε παῦ ταχέως κατὰ χειρὸς ὕδωρ πράπεμπε τὸ χερόμακτρον· σημειωτέον ὅτι μὴ μετὰ δ' ἀφανῆσαι
κατὰ χέρος ἔλεγον, ἐξ ὡς ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς φησὶν ὅτι πρὶν φανῆναι οἱ ἀττικοὶ κατὰ χέρος ἔλεγον,
μετὰ δὲ τὸ ἀφανῆσαι δ' νίψαθ· σοφοκλῆς ὀνομάκῳ· σκυθῆσι χερόμακτρον ἐκκεκαρμένος κὴ κρόσσῃς σὺ δὲ
τέρα· ξενοφῶν δ' ἐν πρώτῳ παιδείας γράφει· ὅταν δὲ τούτ ἴνες θᾶττον ἀποκάθαιρε πῶ χεῖρα εἰς
τὰ χερόμακτρα· ὡς πάνυ ἀχθόμενος ὅτι κατά σοι ἀῶ αὐτ ἐγένετο· φερεκράτης δ' ἐν ἔκτῳ τ πρὸς αὐ-
τήνορ κὴ ἀσταῖον τῆς διαφορᾶς λέγει τοῦ κατὰ χειρὸς πρὸς τὸ νίψαθ· δημόνικος δ' ἐν τῷ ἀχελωΐῳ δ'

 γαῖς ἡρακλέα φάσα.

πρὸ τοῦ δείπνου κατὰ χειρὸς φησὶ δεῖ· τούτῳ ἐοικυῖα δείκνυσι δ' ἕκαστος ὡς αὖ ἐθίων ἅμα τ' ὀξύπεινον ἄνδρα καὶ βοιώτιον· ζ' γοῦν κατὰ χειρὸς ἀπογραφεὶς πως. ὅτι μετὰ δεῖπνον αὐτῷ οἶνος γίνεται λαβεῖν.

Ὁ μολίνου δὲ μέμνηται κρατῖνος ἐν ἀρχιλόχοις ὠμολίνοις κόμη βρύου ὀ ἀτιμίας πολέως· σατυρῶ δὲ ὅταν λέγῃ ἐν τῷ πέμπτῳ τ' μελῶν πρὸς πλὴν ἀφροδίτην χειρόμακτρα δὲ ἐκαλοῦντο πορφυρᾶ, καὶ ταῦτα μὴ ἀπομάσεις ἐπεμψα* πυφωνείας δῶρα τίμια· καλοῦσι δὲ κεφαλῆς τὰ χειρόμακτρα· ὡς καὶ βύκταιος δηλοῖ ἢ ὁ γραφὼς τὰς πειρησίσεις ἐν τῇ ἀσίᾳ ἐπιγραφομένῃ· γυναῖκες δὲ τῇ κεφαλῆς ἔχουσι χειρόμακτρα· ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ φησίν· μετὰ δὲ ταῦτα ἔλεγον οἱ ἱερεῖς τὸν βασιλέα ζωὸν κατα βῆναι κάτω εἰς οὖν οἱ ἕλληνες ἅδην νομίζουσι· κἀκεῖ οἱ συγκυβεύειν τῇ δήμητρι καὶ τὰ μὲν νικᾶν αὐτὴν τὰ δὲ ἡττᾶσθαι ὑ ὧ αὐτῇ· καὶ μὴν πάλιν ἀναφοιτᾶσθαι παρ' αὐτῆς δῶρον ἔχοντα χειρόμακτρον χρύσεον· ὃν δὲ ᾧ χερνίβῳ ῥάναντα παῖδα διδόντα κατὰ χειρὸς, ἡρακλεῖ ὕδωρ οὐ ἀπέκτεινον ὁ ἡρακλῆς κονδύλῳ, ἑλλάνικος μὲν ἐν τοῖς ἱστορίαις ἀρχαίαν φησὶ καλεῖσθαι δίκην καὶ ὑβρεχέρησι καλυδῶνος· ἐν δὲ ᾧ δευτέρῳ τ' φορωνίδος χείραν αὐτὸν ὀνομάζει· ἡρόδωρος δ' ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ κατ' ἡρακλέα λόγου οἶνομον, καὶ κύαθον δὲ ἦν πόλητος μὴ ὑὸν ἀδελφὸν δὲ αὐτῇ μάχου ἀπέκτεινεν ἄκων ἡρακλῆς οἰνοχόντα αὐτῷ, ὡς νίκανδρος ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ οἰταικῶν, ᾧ καὶ ἀεῖσθαι φησὶ τέμενος ὑπὸ τοῦ ἡρακλέους ἐν προαστίῳ ὁ μέχρι νῦν προσαγορεύεσθαι οἰνοχόα. ἡμεῖς δ' ἐν ταῦθα καταπαύσαντες τὸν λόγον, ἀρχὴν ποιησόμεθα τῶν ἑξῆς ἀπὸ τῆς τοῦ ἡρακλέους ἀληθείας.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἀλλ' ὥσπερ λειπνοῦ γλαφυροῦ φοινίλλην ὑφαίνειν ὑφὴν ἐν ποιητῇ δεῖ παρέχειν τοῖς θεαταῖς τ' σοφὸν ἵνα πικτὶς οὖσα λαβὼν μὴ φαιὸν ὥσπερ πιὼν μὴ σκυθικὰ μὲν ἐπὶ τ' μουσικῆς ἀ
ε συνδέσμας ὁ ζαγκλαῖος ἐν ἡρακλεῖ σατυρικῷ ἐταίρει φησὶ τὸ μόκρατες· φρύνιχος μὲν οὖν ταῦ θα τοῖς προφερομένης τὰ ἀκόλουθα ὅπερ ἦν καὶ ὁ ἡρακλῆς ἀληθὴς φάγος· ἀποφαίνοντι δὲ οὖσαν ᾠδὴν πάντες ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς· ἐπίχαρμος μὲν ἐν ὑβρεσιδι λέγων·

γρῶτον μὲν αἰκὲ ἔθον τ' ἰδῆς νιν ἀθθαίοις — βρίμει μὲν ὁ φάρυγξ οὐδὲ θ' ἁρπαβεῖ δ' ἀγνάθος
κοφεῖ δ' ὁ γόμφιος τέρι γ' ὁ κωὸδων — σίζει δὲ παῖς ῥίνεσι κινεῖ δ' οὔατα.

Ἴων δ' ἐν ὀμφάλῃ ἐμφανίσας αὐτὸν πλὴν ἀληθῆ φάγον, ἐπιφορᾷ· ὑφὴ δὲ τ' βύφημίας καταπίνει καὶ τὰ κῶλα καὶ τοὺς ἀθρόους π' πινδάρῳ δὲ τοῦτ' εἴληφεν ἐπόντος δῖ' ὠῶν θρόμα εἰς ἀθρόαν ἀὴν σέφαν, πυεῖ πυόων τὰ σώματα καὶ τότ' ἐπὼ σαρκῶν τ' ὠόπαλν, καὶ ὀστέων σταλὰ μὲν βαρὺ ἦν ἰδόντα διακρῖναι, πολλὸς ἐν καιρῷ χρόνος· τοιοῦτον οἶμαι αὐτὸν ὑποσημαίνοντος ταῖς ἀληθῆ φάγαις καὶ τ' ὀρνέων ἀποδεδώκασιν αὐτῷ τ' λαρὸν τ' προσαγορευόμενον ὀφάγον· ἐστάγετ δὲ ὁ ἡρακλῆς καὶ λέπρεῖ π' πολυφάγιχος ὀρίζων ἐκεῖνον προκαλεσαμένου καὶ νικήσαντα· ζηνόδοτος δ' ἐν δευτέρῳ ἐπιδημῶν καῶκίνου φησὶ τ' ποσειδῶνος καὶ ἀγυδαμείας τ' φόρβαντος γενέσθαι τ' λεπρέα οὗ τ' ἡρακλέα κελεῦσαι δεθῆναι ὅτε αὐγέαν ἐν μαθὴν ἀπῄτει· ἡρακλῆς ἐκπλέσας τοὺ ἄθλους ὀρύττει τ' καύκωνας καὶ δεινθείσης ἀγυδαμείας, διαλύει πρὸς τὸν λεπρέα· καὶ μετὰ ταῦτα ὁ λέπρεος ἡρακλεῖ ὀρίζει δίσκω καὶ ὕσδαξ αὐτλῆσαι καὶ ὃς τις ἀναδιώσει θᾶττον ταῦρον καὶ λέπταν πάντα. εἶτα διορυχθεὶς προκαλεῖτ ἡρακλέα καὶ θυνόσκει ἐν τῇ μάχῃ· μάζις δὲ ἐν τῷ τ' ἡρακλέους ἐγκωμίῳ καὶ εἰς πολυποσίαν φησὶ τ' ἡρακλέα προκληθῆναι ὑπὸ τ' λεπρέως καὶ πάλιν νικηθῆναι· τὰ αὐτά· ἱστορεῖ καὶ ὁ χῖος ἐκτωρ καύκωνος ὁ θεοπόμπου τ' ἱστοριογράφου ἀδελφὸς ἐν τῷ τ' ἡρακλέους ἐγκωμίῳ· καὶ ἦν ὀδυσσεὺς δὲ ὅμηρος πολυφάγον καὶ λαίμαργον παραλείπων ὅταν λέγῃ·

Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ· — οὐ γάρ τι γυναικὸς γαστρὶ κακίονα ἄλλο
ἔστιν ὅ τι κέλσιν ἔπι μνήσασθαι ἀνάγκῃ· — καὶ μάλα πειρόμενον καὶ ἐπιπλησθῆναι ἀνώγει.

Υ' πορφύριος δὲ τοὺς τοιούτους φαίνεται αὐτὸν λαιμαργίᾳ μετὰ τοῦ μηδὲν ἐνδέον λαμβάνειν τὰ π' τ' γαστρὸς γνώμολογεῖν· ἐχρῆν τ' ἐν ᾗ ἐλίμωττε διακαρτερεῖν, ἢ μεμιάσθαι τὰ π' τὴν ὀφθὴν δ' δὲ τελευταῖον καὶ πῶς τελέσαι τὴν αὐτοῦ παρείσηκε λαιμαργίαν· καὶ γαστριμαργίαν. Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν, ἐν δὲ μάλ' αἰεὶ ἐ
δέμεναι κέλεται καὶ πιέμεν· ἐκ δέ με πάντων — λελάθεσθ' ὅσσ' ἔπαθον καὶ ἐπιπλησθῆναι ἀνώγει.

ταῦτα τ' οὐδὲ ἐκεῖνος ὁ σαρδανάπαλος εἰπεῖν ποτὲ αὖ ἐτόλμησε· γέρων δὲ ὢν ἤσθιεν ἀρπαλέως κρέα τ' ἄπαστα καὶ μέθυ ἡδύ. Ξενοφάνης δ' ὁ βάσσος ἀθλητὴς ταῦρον μόνος κατέφαγεν· ὡς ποσείδιππος φησὶν ἐν ἐπι
καὶ πῦρ σιτοῦντα ἔφαγόν ποτε μόνιον βοῦν — γάστρι τ' βρωμίῳ ἐκ αὖ ἐπέσχε βάσος (γράμμασιν·
*Θ' ὑγιεινέ ἄπαστα φατὼν ἔτ' ἐπήτειον εἶνεκεν οὕτω — χάλκεος ἑστήκω χεῖρα προϊάλλομενος

Μίλων δὲ ὁ κροτωνιάτης ὡς φησιν ὁ ἰβραπολίτης θεόδωρος ἐν τοῖς π' ἀγώνων ἔφαγε μνᾶς κρεῶν εἴκοσι καὶ τοσαύτας ἄρτων οἴνου τε βᾶς χοᾶς ἕπεσιν· ἐν δὲ ὀλυμπίᾳ ταῦρον ἀράμενος τοῖς ὤμοις τε βαστῇ καὶ τ' τον περιελίκας δ' στάδιον μὴ ταῦτα διαζώσας μόνος αὐτὸν κατέφαγεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τί τὸ μέρος τε ὁ αἰτωλὸς διηρίσατο αὐτῷ βᾶν ὥστ ἱστορεῖ ὁ αἰτωλὸς ἀλέξανδρος· φύλαρχος δὲ φησιν ἐν τῇ ἕκτῃ τ' ἱστοριῶν τ' μίλωνα ταῦρον κατα φαγεῖν κατακλιθέντα πρὸ τ' σωμᾶ τῷ διὸς διὸ καὶ ποιῆσαι αὐτὸν δωρεὰν ἐν τοῖς ποιητὴν τάδε.

τοῖς

ἀθληταὶ πολυφάγοι. Διαβολὴ ἀθλητῶν. Γολυφάγοι. 163

τοῖος ἔἳω μέλῶν ὅτ' ἀχὸ χθονὸς ἦρχε βεἶθος
Ὦμοις δὲ κτῆνος ἢ πελώριον ὡς νέον ἄρνα
καὶ θάμβος μὲν ἀτὰρ τοῦδε πολέον ἤνυσε θαῦμα
ὃν ἀτ' ἐπόμπευσεν βοῦν ἄζυγον εἰς κρέα τόνδε.

Τελραετῆ δάμαλιν σὺν διὸς ἐλαπίναις
Ἤνεγκεν δ' ὅλης κοῦφα παννυχίοις.
Γρόθεν πισαίου ξεῖνε ζυγοπολίτα
κόψας, πάντα κατ' οἶκον μοιρῶσας ἐδαίσα τόνιν.

Ἀγησίδαμας ὁ μελήσιος ζὶς ὀλυμπαινίκησας κατὰ δ' ἑξῆς παγκράτιον κληθεὶς ποτε δὶς λεῖπον ὑπὲρ
αὐλιοβαρζάνη τ' πίρσου καὶ ἀφικόμενος, ὑπέρχε φαγεῖν πάντα τὰ παρασκευασθέντα καὶ κατέφαγε,
τ' πίρσου δ' αὖτ' ἀξιώσαντος ὡς ὁ θεόδωρος ἴσορρεῖ ἄξιόν τι ποιῆσαι τ' κατὰ πλοῦ ἰσχὺν φακὸν τ' κλίνης πε
ρὶ χαλκᾶν ὄντα κλάσας διέτεινε μαλάξας. τελευτήσαντος δ' αὖτ' καὶ καταχωσθέντος ἀκ ἐχώρησε μία σ
ορεὶα τὰ ὅσα μόλις δὲ δύο, καὶ τὰ τοῖς σὺν ἐκ αὐσβράσι παρασκευασμένα τ' ᾧ αὐλιοβαρζάνη εἰς τὸ λεῖπον
μόνον κατα φαγεῖν, καὶ ἄλλην παράδοξον ζύτας τοῦ αὔσβρας ἀληθῆ φάτιν γενέσθαι. πάντες δ' οἱ ἀθλοῦντες μὴν
τ' γυμνασμάτων καὶ ἐσθίειν πολλὰ διδάσκοντες διὸ καὶ βριεπίδης ἐν τῷ πρώτῳ αὐτολύκῳ λέγει.

Κακῶν γὰρ ὄντων μυρίων καθ' ἑλλάδα
οἳ πρῶτα μὲν ζῆν οὔτε μανθάνουσιν εὖ
γνάθου τε δούλος νηδύος θ' ἅπασημένος
οὐδ' αὖ πενέσθαι καὶ ξυναιρεῖσθαι τύχαις
σκληρῶς διαλλάσσουσιν εἰς τὰ μήχανα.
φοιτῶσ' ὅταν δὲ προσαΐσσῃ γῆρας πικρὸν,
ἐμεμψάμην δὲ καὶ τῶν ἑλλήνων νόμον.
τιμῶσ' ἀχρείους ἡδονὰς σαυτὸς χέειν
ἢ λίσκον αἴρασ' ἢ γνάθον παίσας καλῶς,
γρόθοισι μαχοῦνται πολεμίοισιν ἐν χεροῖν
θείνοντες ἐκ βαλοῦσι πολεμίους πάλαι.
σπαῖς αἴθρασ' οἷον ἐχρῆν σοφούς τε καὶ καθαροὺς
κάλλιστα σώφρων καὶ δίκαιος ὢν ἀνὴρ
μάχας τ' ἀφαιρῶν καὶ στάσεις τοιαῦτα γὰρ

οὐδὲν κάκιον ἔστιν ἀθλητῶν γένους
οὔτ' ἂν διδάσκοιντο, πῶς γὰρ ὅς τις ἐς ἀνὴρ
κτήσαιτ' ἂν ὄλβον ἐς ὑπερβολὴν πάρος.
οἷοί τ' ἔῆσαν οὐκ ἐθέλοντες καλὰ
λαμπροὶ δ' ἐν ἄβῃ καὶ πόλεως ἀγάλματα
τείβωνθ' ἑκ βαλόντες οἴχονται κρόκασ'
οἳ τῶν δ' ἔπειτα σύλλογον ποιήσονται.
τί γὰρ παλαίσας θ' τί δ' ὠκύπους ἀνὴρ
γόλει παρῴᾳ στέφανον ἤρκεσεν λαβὼν
δίσκους ἔχοντες ἢ δι' ἀσπίδων χεροῖν
οὐδεὶς σιδήρου τοῦτα μαραίνει πέλας
φύλοις στέφεσθαι χ' ὥς τις ἡγεῖται πόλει
ὅς γε μύθοις ὀρθῶς ἅπαν μάσσει καὶ μὴ
γόλει τε πάσῃ πᾶσι θ' ἕλλησιν καλά.

ταῦτ' ἔλεγεν ὁ βριεπίδης ἐκ τῶν τοῦ κολοφωνίου ἐλεγείων ξενοφάνους οὕτως ἐρικόλος.

Ἀλλ' εἰ μὲν ταχύτητι ποδῶν νίκην τίς ἀροιτο
ἢ πενταθλεύων σθένος διὸς τέμενος,
γὰρ πίσα *ὀρόης σὺν ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαίων,
ἢ καὶ πυκτοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων.
εἴτέ τι δεινὸν ἄεθλον ὃ παγκράτιον καλέουσιν
ἀνδράσι κεῖνο κεδρότερος πρὸς ἄκρα,
καί κε σιτεῖν δημοσίων κτεάνων
καί κε προεδρίην φανερὴν σὺν ἀστῶσιν ἀροῖτο
εἴτε καὶ ἱππεύοιεν ταῦτα γ' ἄπαντα λάχοι
ἐκ πόλεως καὶ σῶρον ὀδοὶ κειμήλιον εἴη
ἀνδρῶν ἢ δ' ἱππων ἢ μετρίη σοφίη.
οὐκεὼν ἄξιος ὡς περ ἐγώ. ῥώμης γὰρ ἀμείνων
γροκείνεον ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης
ἀλλ' εἰκῆ μάλα τοῦτο νομίζεται οὐδὲ δίκαιον
οὔτε γὰρ εἰ πυκτης ἀγαθὸς λαοῖσιν ἔπι εἴη
οὔτε πενταθλεῖν οὔτε παλαισμοσυνήν.
οὐδὲ μὴ εἰ ταχύτητι ποδῶν τόσον ἔστι πρότιμον
ῥώμης ἔσθ' ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ἀγῶνι πόλει.
τοὕνεκεν ἀρ' δὴ μᾶλλον ἐγὼ νομίην πόλιος εἶναι.
σμικρὸν δ' ἀνδρὶ πόλις χάρμα μάλ' οἵη τ' ἐν ἑῇ.
εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ πίσαο παρ' ὄχθας
οὐ γὰρ παίνει τοῦτα μυχοὺς πόλεως.

γολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὁ ξενοφάνης κατὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπαιωνίζεται διαβάλλων ὡς ἄχρηστον καὶ ἀ-
λυσιτελῆ τὸ τ' ἀθλήσεως εἶδος καὶ ὁ ἀχίλλειος δὲ ὁ βριεπίδης π τ' εὐεξίας τῶν ἀθλητῶν διηγούμενος φη-
γυμνοὶ γὰρ ὦθησιν φαυλίμους βραχίονας
σπίλβοντες ἄνθει καρτεράς ἐπωμίδας
χείουσιν ὡς ἔχοντες οἴηθεν ῥυφὴν
ναῖμα πολῆται βεβρωκέναι. πασείδιππος δὲ ἐπιγράμμασι φυλόμαχον, εἰς ὃν καὶ τάδε ἐπίγραφεν
φυλόμαχον ἣν πάντα φαεῖν κόρον, εἶδε κεραίνων
χλαίνης εὐξύχει πελληνίδος ἀλλὰ σὺ τούτου
εἰπόντες οἱ προκύων σιωπεκώμασεν ἦλθε δ' ἀμαυ-
ὁ ζιχὶ διαφθέρας μονολήκυθος. ἐκ τ' ἀέθλων (ρὰ

Γυμνοὶ γὰρ ὦθησιν φαυλίμους βραχίονας
Ἢ βυσσοφειτόντες ἐμπορεύονται, νέοι. (σίν.
Ἄδην δ' ἐλαίου στέρνα καὶ ποδῶν κύτος
Ἡ ῥάμνεος δ' ἐν τῷ ξυνίζοντι ἐλαίην φησὶ τινὰ γυ-
ναῖκα πολεῖται βεβρωκέναι. πασείδιππος δὲ ἐπιγράμμασι φυλόμαχον, εἰς ὃν καὶ τάδε ἐπίγραφεν
Γαννυχικὴν αὐτὴ *ῥώμας ἔχει ἁπτερος
καὶ χρεὰς τὴν ὦ ἀπικὲ καὶ στεφάνου
βλέψασ' ἐκ πολίων νωδὸς ἐπισκωπίων,
τῶν τό τε λιναικὴν ἦλθ' ὦ ἠλλιόπην.

ἀμάραντος δὲ ὁ ἀλεξανδρεὺς ἐν τοῖς περὶ σκηνῆς ἡρόδωρόν φησιν εἶναι μεγαρέα σαλπικτὴν γενέσθαι.
δ' μὲν μέγεθος πηχῶν ἑπτὰ καὶ ἡμίσους. εἶναι δὲ καὶ τὰς θυρὰς ἰσχυρόν. ἐσθίειν δὲ αὖ κρεῦ μὲν χοίνι-
κας ἕξ, κριῶν δὲ λίτρας εἴκοσιν οἷον αὖ βυρίκοι. πίνειν δὲ χόας δύο καὶ σαλπίζειν ἅμα σάλπιγξι δυσί. καὶ
μαθεῖν δὲ ἔθος εἶχεν ἐκεῖ λέοντας μόνης ἐσήμαινε δὲ σαλπίζων μέγιστον. αὖλος γοῦν πολιορκουμένου δημο-
τείου τοῦ αὐτηγόνου, καὶ οὐ δεομένων τῶν στρατιωτῶν πρὸ ἐλέπολιν προσαγαγεῖν τοῖς τείχεσι δι' ὃ βά-
ρος, ταῖς δύο σάλπιγξι σημαίνων. ὦ τῆς ἀρότητος τοῦ ἔχου δυὸς στρατιώτας ἀνάγκασε προθυμη-
θέντας προσαγεῖν πρὸ μηχανὴν. εἴκησε δὲ πρὸ περίοδον δεκάκις, καὶ ἐδέπνει ἡμέρας ὡς ἱστορεῖ νέστωρ

ὡς τοῖς θεατρικοῖς ὑπομνήμασι, καὶ γυνὴ δὲ ἐσάλπισεν ἀγλαὸς ἡ μεγαλοκλέους ἐν τῇ πρώτῃ ἀχθείσῃ μεγάλῃ πομπῇ ἐν ἀλεξανδρείᾳ· ἦν πομπικὸν ὠδεῖον θέτην ἔχουσα καὶ λόφον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὡς δηλοῖ ποσίδιππος ἐπιγράμμασιν, ἤθιε δὲ μὴ αὐτὴ λίτρας μὴ κρειῶν δώδεκα. ἄρτων δὲ χοίνικας τεσσάρας· νῦν ἔπινεν οἶνος χόας. λιτυδρόσας ὁ ἰὸς μὴ ὑὸς μέλου νόθος κελαινῶν ἢ τ' ἐν φρυγίᾳ βασιλεὺς ἄδειος ἰδέαθ' ἡ μὴ αὖ μόρος αὖος ἀλδηφάγος ἦ ἰχυρός. λέγει δὲ π' αὐτ' σωσίθεος ὁ ζαγωδοποιὸς ἐν δράματι δράφυσι ἢ λιτυ

ἔθει μὲν αὐφὼς ὑῆς ὅλας καυθιλίους
καλὸν μεζιτὴν τόνδε καρποφόρον πίθον·
ἐν ἀγαθοῖς· ὠδὶ οὐ φησὶν
γοῦθ' ἡμιμέδιμν' ἐὰν διάζωμαι μόλις
τῆς ἡμέρας μακρᾶς ῥίνες σιτία.

τεὶς τ' ἐρχείας ἡμέρας πίνῃ δ' ἅλα (δρόσα ἄπως.
τοιοῦτός ὅστις καὶ ὁ παρὰ φορεκράτει ἢ σφάττιδι
ἐπὶ κατθίω μόλις τῆς ἡμέρας
ὡς ὀλιγόσιτος ἦθ' ἁρ' ὃς κατεθίδις
ξανθὸς ἦν ἐν τοῖς λυδιακοῖς ἡμιβλῆτα φησὶ π' βασι-

λεύσαντα λυδῶν πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην ἔτι δὲ νωθρὸν μάγον. π' δὲ νὺξ ποτὲ νυκτὸς πλὴν ἑαυτ' γυναῖκα κατακρεουργήσαντα κατεφαγεῖν· ἔπειτα πρωῒ θύρον τα πλὴν χεῖρα τ' γυναικὸς ἐνοῦσαν ἐν τῷ στόματι, ἑαυτ' ἀποσφάξαι περιδοῦναι τ' πράξεως γενομένης. π' δὲ θύος τ' παφλαγόνων βασιλέως, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν φολυφάγος προφήναμεν παραθέμενοι θεόπομπον ἱστοροῦντα ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ φιλιππ. ἀρχίλοχος δὲ ἐν τετραμέτροις χειρίλαν εἰς τὰ ὅμοια διαβέβληκεν, ὡς οἱ κωμῳδοποιοὶ κλεώνυμον καὶ πείσανδρον· π' ἢ γαμεί ποσθου φησὶ φοινικίδης ἐν φυλάρχῳ. τείθον δὲ πρὸς θύρισι π' σοφώτατον χαίρεπον οὖθος ὥσπερ δισσὰς ἐσθίει μέχρις αὖ διλῶτις ἢ λάθη διαῤῥαγείσ τοιοῦτ' ἔχει τὰ μέσον ὥσπερ οἱ κίαι νικήλαος δ' ὁ ζωδεπατητικὸς ἐν τῇ ῥίτῃ πρὸς ταῖς ἑκατ' τ' ἱστορειῶν μυθεῖσθαί φησι φ' νον τικὸν βασιλέα προθέντα ἀτῶνα φολυφαγίας καὶ πολυποσίας, ἧν δὲ φ' ἆθλον τάλαντον ἀργυρίου ἀμφότεροι νικῆσαι. π' μέν τοι ἆθλον ἐκτῆναι τῷ μετ' αὐτ' κειμένῳ πολλαπλασίονα ῥητῶν κυζικηνῷ ἀθλητῇ καὶ τιμοκρέων δ' ὁ ῥόδιος ποιητὴς καὶ ἀθλητὴς πάνταθλος ἐν φάσκων καὶ ἔπειν ὡς φ' ὃν π' τάφος αὐτ' ἐπίγραμμα δηλοῖ πολλὰ πιὼν καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ καὶ εἰπών· ἄνθρωπος· κεῖμαι τιμοκρέων ῥόδιος. θρασύμαχος δὲ ὁ μακεδόνιος ἔστιν π' προμείων π' τιμοκρέοντα φησὶν ὡς μέγαν βασιλέα ἀφικόμενον καὶ ξενιζόμενον παρ' αὐτῷ, πολλὰ ἐμφορηθῆναι· πυθομένου δὲ π' βασιλέως ὅ, τι ἀφ' ὑὸς ὀργάζοιτο, εἰπεῖν πρὸ σῶν αἱρεῖσθαι συκόφλιν· καὶ τῇ ὑστεραίᾳ πολλὰς καθ' ἕκαστα νικήσας μεθ' ὧν ἐχειρονόμησε πυθανομένου δὲ πλὴν πρὸ φασιν ἀπολεῖσθαι ἔφη θαυμάσαντας εἰ προσίοι, τὰς πλευράς. κλέαρχος δ' ὁ ἐν πέμπτῳ βίων καντιθαρίν φησὶ π' πέρσην ὁ πότε καὶ πάσεσιν τὰς σκελόνας ἐσθίων, κεχηνότι καθάπερ εἰς ἄψυχον ἀγγεῖον εἰσιέναι πλὴν φοφλὼ τῶν οἰκείων· ἑλλάνικος δὲ ὁ πρώτῳ δικαλιωνέως ὀρυσήχονα φησὶ π' μυρμιδόνες ὅτι ἦν ἄσπλητος ζορῆς αἴθωνα κλιθῆναι· πολέμων δὲ ὁ εὐκτῷ πρὸς τίμαιον π' σικελιώτας φησὶν ἀλδηφαγίας ἰδρὼν ἐν ἡ σιτοῦς δήμιδος ἄγαλμα, δ' πλησίον ἱδρύσθαι καθάπερ ὁ δελφοῖς ὀρμόγυ. ὁ δὲ σκώλῳ τῷ βοιωτικῷ μεγαλαρτου καὶ μεγαλομάζου· καὶ ἀλκμὰν δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀλδηφάγον π' παραδίδωσιν ὁ τῷ ζίτῳ δηλῶν τούτων· καὶ ποηφάτοι δώσω ῥίποδος κύβος ὠκὺ νιλέα ῥινὸς ἀλλ' ὅτι νῶϊ γ' ἄπειρος πάχα δὲ πλέος ἔπνεο, ὅτι ὁ παμφάγος ἀλκμὰν ἠράσθη. χαίβρον παῖδα τὰς ζοπᾶς. οὔτι π' οὔτε τυμμίσιον ἔσθ' ἀλλὰ τὰ καινὰ π' ὥσπερ ὁ δᾶιος ζατεύει· καὶ τῶδε ἐμφανίζει αὐτ' φ' ἀλδηφάγον λέπων οὕτως ὥρας δ' ἔσθ' ἡ κεφῆς θρὸς καὶ χιμάλῳ παρ' αὐρίταν καὶ τέταρτον φ' κρόνας, ἀλλ' ἐὰ μὴ ἔσθ' ὁ δέλεαρ οὐκ ἔστι.

Ἀναξίλαος δὲ ὁ κωμικὸς ὠδὶ κτησίου τινὸς διαλεγόμενος ὁ χρυσοχῷ δράματι φησίν.

ἤδη χρόνον ζῇ πάντα σοι πόλιν κτησίου
ἀρχὴν τελευτὴν δ' οὐκ ἐπίσταται μένος
δειπνοῦντις οὖ μὴ κτησίας μένος
ἀρχὴν τελευτὴν δ' ἔμαθεν οὐδεπώποτε
οὐκ ἐτὸς ὁρῶ τοῖσι προσιόντες τινὲς
ἔλαττον ἢ διαπνοῦσιν ἀμφότεροι συχνά.
κἂν δεῦρο χαλάζω τάδια πόλεώ σῶ τάδου
τὸν κτησίαν τε τῷ φαγεῖν ὑπὸ δραμῷ·
ὁρῶ γὰρ ἐκ παλαίτερα σ' τῶν φίλων
ἔχοντ' οἱ δὶ φίλοι καλοῦσί σοι
ἀβάκους γὰρ τὰς τράπεζας οἴομαι

Δείπνου π' οὗτος ὡς λέγουσιν οἱ σοφοὶ
κἂν πλούσιος διαῤῥηγάτω χ' ἅπτορος
τί γὰρ σε κωλύει δείπνα π' ἕκτος ὡς λέγουσιν οἱ σοφοὶ
κἂν χείσι ὁ κρανικόν τινα συγκαταλέγι ἕκτως αὐτῷ.
ὄντως ὁ κρανικὸς κτησίου κατεθίει
φιλέταιρος δ' ὁ ἀταλάντη;
τὸν ταυρείτην δὲ ὃς πίοις ὑπὸ βαλῶ
ἀνάξιππος κραυνῶ.
προσιόντά μοι δέμιππον ἔσχον λέγεις ὃν πίτεινον
νωὶ δ' ἀνδρείαν κραυνὸν ἑκόντως,
αὐτὸν κατασκήπτοντα γ' αὐτῇ τῇ γνάθῳ. καὶ θύρις

ἐδήλωσεν ὁ κωμικὸς διό τι καὶ φ' δράμα κραυνὸν ἀπ' αὐτοῦ ἐπιγέγραφε. θεόφιλος δ' ὁ ἐπιδαύριος ἀφεσίλαον τὸν μαντινέα λοχαγὸν ἦν ἀνδρῶν ἁπάντων πλεῖστα δωκάμενος φαγεῖν ὃν δὲ παγκρατιαστὴν παρχαιτῶν φ' ἀθλητὴν ὡς πολλὰ ἐσθίοντα φησίν. ἐφθῶν μὲν χοδὸν ζεῖς μνᾶς λέγ' ἄλμο ὀρυγχίον
κωλῆν. πόδας τέτταρας ὑείους, ἡρακλεις
σύκων δύο μνᾶς ἔπιες ὃν δὲ πόσον
Βοὸς δὲ ζεῖς ὄρνιθ' ἅπολλον λέγ' ἕτερον
ἀκράτου δώδεκα κοτύλας ἀκρομόδωρε καὶ σαβάζιε
καὶ ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο ὡς φ' βοιωφὸν βύβουλος γοῦν ὃν ἀνδιόπη φησί. πονεῖν μὲν ἄμμοθ' καὶ φαγεῖν μὲν ἀνδρικοὶ καὶ καρτερῆσαι τοῖς δ' ἀθηναίων λέξω.

καὶ

Βοιωτοί. πολυφάγοι. Θετταλοὶ πολυφάγοι. αὐτάρκεια πυθαγόρου. Εὐτέλεια διαφόρων. 165

Καὶ μικρὰ φαγέμεν τοὶ δὲ θηβαῖοι μέγα
Ἀνδρῶν ἀρίστων ἐσθίειν δι' ἡμέρας
Ὡς οὐδὲ δεῖπνον ὡς λέγουσ' ἐμπίπλατο· οὐδὲ κέρκωψι· μετὰ ταῦτα θήβας ἦλθον οὐ πλὼ νύχθ' ὅλην
Τὴν θ' ἡμέραν δειπνοῦσι κοὐκ ὀπτὸν γ' ἔχει
Οὐκ ὄστι μεῖζον ἀγαθὸν ὡς χιλιῶν
Δάκνει τὰ χείλη παγγέλαιος ὄστις ἰδεῖν
Σὺ μὲν φ θήβης ὡς λέγεις πέδον λιπὼν
Ὅλας φαχήλας κοὐ σὺ κορώνας πλησίον.
Δίφιλος δὲ ὁ βοιωτίῳ ὅτος ἐσθίειν πρὸ ἡμέρας ἀρξάμενος ἢ πάλιν πρὸς ἡμέραν. μυῆσίμαχος βασιλεῖ· ἐμὶ γὰρ βοιώτιος
Ὀλίγα μ' ἄλλων ταῦτα πολλὰ δ' ἐσθίων· ἄλεξις φησὶν
Φαίνηθ' ἡμῖν τοῖς διασύρειν ὑμᾶς εἰθισμένοις Ὡς ἀκίνητοι νοῦν ἔχειν μόνον καὶ δειπνεῖν ἐπισταμένοι δι' ὅλης νυκτὸς πλὼ νύχθ' ὅλην Γυμνασθέντες αὖθις ἅπαντες· ἀχαιὸς δ' ἐν ἄθλοις
Πότερα θεωρεῖς ἢ 'γωνισταῖς λέγεις Πόλεμ' ἐσθίουσιν ὡς ἐπασκοῦντ' φόβος· Ποσδαποὶ γάρ εἰσιν οἱ ξένοι βοιώτιοι. ἐκ τούτων εἰκὸς ὅστις κὴ βρασθείη ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς πρέσβυν φῆσαι βρωτηθέντα τὰ αὐτῷ δοκοῦσιν ἢ βοιωτοί, εἰπεῖν· τί δ' ἄλλο ἢ χοιρίδια ταῦτα ἐλάλησεν δι' ἃ κὴ τὰς ἀληθεῖς φωνὴν λαβόντα πόσον ἕκαστος χωρεῖ· πολύβιος δ' ὁ μεγαλοπολίτης ἐν τῇ ἑβδόμῃ φησὶ τῶν ἱστοριῶν, ὡς βοιωτοὶ μεγίστην δόξαν λαβόντες μὴ τὰ λυκῥικὰ κατὰ μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς κὴ ὁρμήσαντες ἐπ' ὠμοφαγίας κὴ μέθας σίθωνται κὴ κοινωνεῖα τοῖς φίλοις· πολλοὶ δὲ τῶν ἐχόντων γενεὰς ἀπεμβρίζον τοῖς συσσιτίοις, ὅ πλέον μέρος τῆς οὐσίας ὥστε πολλοὺς ἢ βοιωτοὺς διὰ τὸ ὑπάρχειν δεῖπνα τῆς μονὸς πλείω τῆς τῆν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διόπερ μεγαρεῖς μισήσαντες αὐτῆς πλὼ τοιαύτην κατάσασιν ἀπένεσαν εἰς τὸν ἀχαιὸς κὴ φαρσάλιοι δὲ κωμῳδοῦντες ὡς πολυφάγοι. μυῆσίμαχος γοῦν ἐν φιλίππῳ φησὶ τῶν φαρσαλίων Ἦκει τίς ἵνα τὰς τράπεζας κατατάφοι, οὐλεὰς πάρεσιν δ' ὁμοῦντες ἀράπου ὁπλῶν κατεσθίουσι βόλιν ἀχαικήν. ὅτι δὲ κὴ πάντες θετταλοὶ ὡς πολυφάγοι, διεβάλλοντο, κράτης φησὶν ἐν λαμίᾳ. Ἐπεὶ φιτήχη θετταλικῶς τετμημένα τὸ δ' ἔστιν ὡς τῶν θετταλῶν μεγάλα κρέα τεμνόντων ἐλέσπερος δ' ἐν λαμπαδηφόροις κὴ χειροβαρὲς σαρκὸς ὑείας θεταλότμητον κρέας. ἔλεγον δὲ κὴ θετταλικὴν σύνθεσιν τὴν μεγάλην· ὄρμιῶσος μοίραις. Ὀζόλης δὲ τοῦτ' οὐδὲν σὺν θυμάμενος μύρων ξενοπλατεῖ τὴν θετταλικὴν σύνθεσιν Ταῦτα δὲ καὶ παννιχὰ εἴρηκεν χρισοφάνης ἐν ταγνισταῖς τί πρὸς τὰ λυσῶν δεῖπνα κὴ τὰ θετταλῶν Καὶ τὰ θετταλικῶν μὴ πολὺ καπανικώτερα. οἷον τὰ ἀμαξικὰ θετταλοὶ μὲν τὰς ἀπήνας καπάνας ἔλεγον· ξενοκράτης σκύθας, Ἐπὶ δὲ καπάνας ἔφερον Εἰς ὀλυμπίαν τί λέγεις καπάνας δὲ θετταλοὶ Γάντες καλοῦσι τὰς ἀπήνας, μανθάνω. αἰσχύπιους δ' ἐνίκα ταῦτος ἀρτοφαγᾶς φησὶν ἢ κυλλικίας ἐσθίοντας· τὰς ἢ κριθὰς εἰς ποτὴν κατάλεαίνοντας. ὀλίγα ταῦτα κὴ ἄλεξις σὺν ᾧ τὸ αὐταρκείας ἔφη μερίδα δροφὴν κεχρῆσθαι τὸν βόκχορον κὴ τὸν πατέρα αὐτοῦ νεόχαβιν κὴ πυθαγόρας δὲ ὁ σάμιος μερίδα δοφὴν ἐχρῆτο ὡς ἰσορεῖ λύκων ὁ ἰασεὺς σὺν ᾧ τῷ πυθαγόρᾳ· δὲ κ' ἀπείχετο δὲ ἐμψύχων ὡς ἀριστόξενος εἴρηκεν· ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς κὴ θῦσαι φησὶν αὐτὸν ἑκατόμβην ᾧ εὑρηκέναι ὅτι δισσῶν ὀρθογωνίων πλὼ ὀρθῶν ἰσον δύναται τὸ ὑποτείνουσα ἴσον δυσὶ ταῖς περιεχούσαις. Ἡ νίκα πυθαγόρας δ' ἐγκύκλειος εὗρε γράμμα, κλεινὸς ἐφ' ὧ κλεινὴν ἔγαγε βοῦν θυσίην. Ἦν δὲ κὴ ὀλιγοπότης ὁ πυθαγόρας κὴ οὐ τελέσαι διεβίω ὡς κὴ πολλάκις μέλιτι μόνῳ ἀρκεῖσθαι· τὰ παραπλήσια δ' ἱστορεῖ κὴ ἀριστείδης κὴ ἐπαμεινώνδου κὴ φωκίωνος κὴ φορμίωνος τῶν στρατηγῶν. μαίος δὲ κουρεὺς ὁ ῥωμαίων στρατηγὸς ᾧ γοῦν λίσι διεβίω πάντα τὸν χρόνον κὴ σαβῖνων αὐτῷ πολὺ χρυσίον προσπεμφθὲν οὐκ ἔφη δεῖσθαι χρυσοῦ ἐῶν κατέχειν ἱστορεῖ δὲ ταῦτα μεγακλῆς ἐν τῷ δ' τῶν ἀνδρῶν. τὸ δεῖπνον ὃ πολλοὶ τὰ μέγιστα ἀπατάζοντες ὡς ἄλεξις ἐν φιλούσῃ παρεδίδωσιν. Ἀλλ' ἔοικε τὸ δίον τ' ἔχειν τὰ περιττὰ μισῶ τοῖς ὑπερβάλλουσι τρόφις μὴ οὐκ ἔστι φλυτελέα δὲ Ἐν δὲ ψυδομένῳ τὰ περιττὰ μισῶ τοῖς ὑπερβάλλουσι γὰρ Δαπάνη πρόσεστιν ἡδονὴ δ' οὐ δ' ἧττον ἔσω. Ἐν δὲ σωτροφοις

Ὡς ἡδὺ πᾶν τὸ μέτριον οὐθὲν ὑπερβάλλον

Ἐμαυτοῦ· μνησίθεος γοῦν φησὶ δεῖν φεύγειν ἅπάντων τὰς ὑπερβολὰς ἀεί· ἀρίστων δ' ὁ φιλόσοφος σὺν βρωλικῶς ὁμοίων δεῖ τοῦτο ᾧ λέμωνα φησὶν ἐν ἀκαδημικὸν παραινεῖν τοῖς ὕδωρ δεῖπνον πορευομένοις φροντίζειν ὅπως ἡδὺ ποτὸν φιοῦνται μὴ μόνον εἰς τὸ παρὸν ἀλλὰ κὴ εἰς τὴν αὔριον. τιμόθεος δ' ὁ κόνωνος ἐκ τῶν πολυτελῶν καὶ στρατηγικῶν δείπνων παραληφθεὶς ὑπὸ τῶ πλάτωνος εἰς δ' ἐν ἀκαδημίᾳ συμπόσιον καὶ ἑστιαθεὶς, ἀφελῶς ἔφη καὶ μουσικῶς, ὡς οἱ παρὰ πλάτωνι δειπνοῦντες κὴ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς γίνονται. ἠγησανδρος δὲ ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἔφη ὡς κὴ τῇ ὑστεραίᾳ ὁ τιμόθεος ἀπαντήσας ᾧ πλάτωνι εἶπεν· ἡμεῖς ὦ πλάτων οὐ δειπνεῖ τε μᾶλλον εἰς πλὼ ὑστεραίαν ἢ πλὼ παροῦσαν ἡμέραν. πύῤῥων δ' ὁ ἠλεῖος τῶν γνωρίμων τινὸς αὐτὸν ὑποδεξαμένου πολυτελῶς δι, ὡς αὐτὸς ἱστορεῖ, εἰς ᾧ λοιπὸν εἶπεν οὐχ ἥξω πρὸς σὲ αὖθις οὕτως ὑπεδέχῃ, ἵνα μή τε ἐτῶ σε ἀκόντως ὁρῶ κατατρυφῶντα οὐκ ἀναγκαίως μή τε συθλιβόμενος κακῶς πάσχω. μᾶλλον γοῦν ἡμᾶς τῇ μετ' ἐαυτῶν σωφροσύνῃ προσήκων ὄστιν εὐφραίνειν ἢ τῷ πλήθει τ' παραθυμένων οἱ διακονοῦντες τὰ πλεῖστα. ἀντίγονος δ' ὁ καρύστιος ἐν τῷ μετὰ θήμου βίῳ, πλὼ δι'

ταξιν δηλούμενος τοῦ παρὰ Ϣ φιλοσόφῳ συμποσίου, φησὶν ὅλα κεῖσα μὲν ὁ Δύτδος. ἡ τεῖτος ἀκαθέαυτόν. καὶ ἔλεγε καὶ τοὺς λοιποὺς παρεῖναι διαλιπνικότας. ἦν γὰρ ὁ τοῦ μακεδήμου βιοῦν αὔριον. μεῖς δὲ ταῦτα εἰσακούουν δὴ παραγινομένους. ὧν ὡς ἔοικεν ὅτε προσδόκησεν αὐτοῖς τῆς ὥρας, ἀνακάμπτοντες παρὰ τὰς θύρας ἀκροώμενοι τῶν ἔνδον τινὰ παρακείμενον εὗρον. καὶ πῶς ἔχει τῆς τοῦ χρόνου συμμετρίας δ' ἄριστον. ὅτε μὲν οἷον ἀκούσεται λάχανον ἢ τάριχος, ἀνεχώρουν. ὅτε δ' ὅ, τι κρεάδιον εἰσήσεσαν ἐς ἣν ὡδὶ ζωρ παρασκευασμένον δεῖπνον, ἦν δὲ τοῦ μὲν θήρας ἡδυσμασμένη λιάδος ἐφ' ἑκάστης κλίνης. τοῦ δὲ χειμῶνος κώδιον προσεφάλαιον δὲ αὐτῶν φορεῖν ἕκαστον ἔδει. ἐπὶ δὲ τοδειπνούμενον ποτήριον οὐ μεῖζον ἢ κοτυλιαῖον. ἀράγματα μὲν θόρυβος ἢ κύκλος σιωπῇ. ποτὲ δὲ καὶ τῶν ὡραίων ἐστιφορεῖτο τὸ μὲν θέρους ἁρπαί. τοῦ δὲ ἔαρος ὤχροι. κατὰ δὲ τὸν χειμερινὴν ὥραν ἰσχάδες μαρτυροῦσι δὲ καὶ τοδὲ τοὺ τῶν λυκόφρων ὁ χαλκιδεὺς γράψασ' σατύροις μακέδημον αὐδὶς φησὶν ὁ σειληνὸς πρὸς τοὺς σατύρους.

παῖδες κρατίσου παιδὸς ἐξωλέσθαι
δεῖπνον γὰρ οὔτ' ἐν ἡμέρᾳ μὰ τοὺς θεοὺς
κατέχω διδειπνηκώς, ἄπολλον ὡς καλὸν
ὁ παῖς πολιῆγε τὸ πενταβόλου ἀρέμα
καὶ δημόνικος ἐπεχώρευε δακτύλης
ἐτὼ μὲν ὑμῖν ὡς ὡς ὁρᾶτε ξενικῶ
οὔτ' ἐν ἑρόθλῳ τοιοῦτον οὔτ' ἐν λυθλίᾳ.
καὶ προελθὼν, ἀλλὰ κυλίκιον ὑδαρὶς
παρεξεσηκὼς ὅτ' ἀλιτήριος
θόρυβος πινόντων καὶ κρικλίνη συμπότης.

ἐξῆς δὲ φησὶν ὅτι ζητήσεις ἦσαν παρὰ πόρον. ἀράγμα γὰρ ὁ σωφρονιστὴς πᾶσιν ἐν μέσῳ λόγος. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι πολλάκις σωώντας αὐτοὺς ὁ ἅλιος κατελάμβανε πλὴν ἑῴ καλῶν οἷσι δὲ οὐδέπω κήρος. ἀρκεσίλαος δ' ὀστῶν τινὰς καὶ ἐλλιπόντων τῶν ἄρτων, νοήσαντος τὸ παιδὸς ὡς οὐκ ἔτ' εἰσίν, ἀνακαλέσας καὶ τῷ χεῖρε συγκροτήσας, οἶδ' ἔφη ἐν συμποσίῳ ἡμῶν δεῖν ἀεὶ σοφοὺς φίλοι ἄρτους ἐπιλελησμένους ἀρκεσιλάους πρίασθαι. χρέος δὲ παῖ. καὶ τοῦτ' ἔλεγεν αὐτὸς γελῶν, μὴ τῶν παρόντων δ' ἄθρους ὄζει. χύθι γέλως, καὶ διατωμὴ πολέων εἰέπεσι καὶ διαρρυὴ ὡς τε ἥδυσμα γενέσθαι Ϣ συμποσίῳ πλὴν τῶν ἄρτων εὐλείαν. ἄλλοτε δὲ ὁ ἀρκεσίλαος ἀπελλῆ Ϣ γωρίμῳ προσάξασ' καθυλίσαι δεῖνον δεῖνα, ἐπεὶ δὴ διὰ πλὴν ἀχρείαν ἐκεῖνος τὰ μὲν ἐπάρκτα πάδε ὄζει, μὴ πολὺ θολώτορος ἐφαίνετο ὁ δεῖνος ὑπομεδιάσας ἔφη ἐτὼ δὲ καθυλίσαι προσίταξα ἀνθρώπῳ μηδὲν ἑωρακότι ἀγαθὸν ὡς ποὺ οὐ δι' ἐτώ. ἀνάσκητι οὖν σὺ αἰτίσῃ σὺ δὲ ἀπελθὼν τὰ ἐκ τὰ ζύπα ταῦτα δ' οὕτως βύφραινε μὴ ὄζιλαοῦ τοὺς παρόντας, ὡς βύθυμίας τολμηρῶσθαι. οἱ δὲ νεώτεροι σωαγαγόντες Ϣ τὰ δεῖπνα καὶ μάλιστα οἱ ἀφ' ἁλὸς ἀλεξανδρείας, βοῶσι. κεκράγασι. βλασφημοῦσι ἦν οἰνοχόον. ἦν διάκονον, ἦν μάγειρον, κλαίουσι δ' οἱ παῖδες τυπτόμενοι κῶν ἄλλος ἄλλοθεν, μὴ οὐχ οἱ κεκλημένοι μετὰ πάσης ἀσελγείας διατρυῶσιν, ἀλλὰ κἂν τύχη θυσία τις οὖσα, παραλαμβάνουσ' ὁ θεὸς οἰχήσεται καταλιπὼν οὐ μόνον ἐν οἴκῳ, ἀλλὰ μὴ πόλιν ἅπασαν. γελοῖον γάρ ἐστιν αὐτὸ βύφημίαν κηρύξαντα καταρᾶσθαι τῇ γυναικὶ μὴ τοῖς τέκνοις μὴ δ' αὖ ποιὸ τοιοῦτον

νεῶ δ' ὄρχεσθ' Ϣ δεῖπνον ἵνα ξωνάτωμεν ἄρνα
οὗ μοῦ μὲ θυμαμάτων μὲ
οὗ μοῦ δὲ παιανώντε μὴ στεναγμάτων
τὰ ὀρθλέποντάς με τὸ γαστρίζεσθαι
εὐτελὲς δ' δεῖπνον οὐ φιᾶ παροινίαν
ὡς ἄμφις φησὶ, σὺ παινὶς δὲ ὕβρεις μὴ προπλακισμοὺς ὡς ἄλεξις σὺ δὲ ὀδυνᾶσθε ὑφαίνοντι μαρτυρεῖ δι' ὑπῶν
φιλεῖ δ' ἡ μακρὰ συνουσία καὶ τὰ συμφόσια τὰ πολλὰ μὴ καθ' ἡμέραν
ποιεῖν σκῶψιν. ἡ σκώψις δὲ λυπεῖ πολὺ τοῦ πολέον ἢ τοῦ πεῖ
πολὺ τοῦ κακῶς λέγειν δ' ἀρχὴ γίνεται. αὖ δ' ἑπτὰς ἅπαξ, εὐθὺς ἀκούσας ἤδη. λοιδορεῖσθαι λέπεται, εἶτα τύπτεσθαι δεῖσθαι μὴ παροινεῖν ταῦτα δ' κατὰ φύσιν πέφυκεν ὅπως μὴ μεμαθήκεως ἔδει.

καὶ μνησίμαχος δὲ σὺ φιλίππῳ δι' ἃ τὸ ὑποβάλλοντα κῆρον σὺ τοῖς δείπνοις παράγει τὸ συμπόσιον πολέμα πρᾶσκευὴν ἐπαγγελλόμενον μὴ ὡς ἀληθῶς κατὰ δ' χαριέστατον ξενοφῶντα πολέμα ὀργασκεῖον. λέγει

ἀρ' οἶσθ' ὅτι νὴ πρὸς ἀνδρὸς ὄστ σοι μαχητέον
ὅλον δὲ δᾶδας ἡμιείας κατατίνομεν
ἢ μὴν ὁ παῖς μετὰ δεῖπνον ἀκίδας κρητικὰς
κατακόψ' ἀσπίδας δὲ προσκεφάλαια
καὶ τόξα κατατίλτας δ' ἐστεφανώμεθα. καὶ κολοφώνιος δὲ φοινὶξ φησὶν

οἶνου κάδοι μάχαιρα καὶ κύλιξ αἰχμὴ
ἵππων δὲ κἀκρης καὶ ἁλαλὴ μύρον κεῖται.

καλοῦσι δ' αὐτὸν πάντες οἱ νεώτεροι
δεῖπνον δ' ἄφωνος τἀλεφος νεῶν μόνος
λύτὸν κεκλικὼς τὰ στεμοβράκι' ὄψεται
χἠμῶν ὁ χειμὼν ὁ μειρακίσκος ὄστ' τοῖς φίλοις.
ἐμὲ μὲν οὐχ ἱρᾶς πεπωκότα
τὸν δ' ἐδὲν ἀσὸν ἀσίωνος μεῖζον

οἳ τὰ ξίφη δεδιπνημένοι κομῶντες (δ' ὅπως
ἐν τεύθοις εὐθὺς ἐποφρεῖ φαγέμασι
ὥσπερ βρεβίνθους δρεπτίων τελέθασα
καὶ θώρακας ἔχομεν πρὸς ποδῶν δὲ σφενδόνας
κόμη δὲ τόξα δαῖτοι δὲ κρητῆρες (γόμενος φησὶν
ἐν δὲ Ϣ παρόπτῳ ἄλεξις π πολυφάγου τινὸς διαλε
γαστόν. ὑφορίσμα Ϣ δ' ὄδιν μέλῃ
τοὺς ἐπόπτων τάς μ. ὡς τε πολλάκις
λῦξαι πνέοντα καὶ γαλεώσαι ποτὲ
δίφιλος δ' ἐν ἐρχλεῖ τοδέ τινος τ ὁμοίων διαλεγόμενος
ἢ δὴ τὰ κρεοθώρακ' ὄντα κὴ θυμάμενος (μενος διέξησιν
ἢ δὴ χοδὸν δεδειπνηκότα.

διὸ καλῶς ἔλεγεν ὁ βορυσθενίτης βίων οὐδὲν ἀχρ τ φαπίζης τὰς ἡδονὰς ποεῖσθαι ἀλλ' ἀχρ τ φορεῖν. ὁ δ' βυζαπίδης φησὶ φαύλη διαίτη προσβαλὼν ἥδιον σῶμα ὡς τῆς ἀχρ τῶν προσφορῶν τρυφεως

γαστρὸς διαβολή. Δειλέπναμεν. ζωρότερον κύαθος: 167

ψεως ὥσθ' ἡ γόμφ μᾶλλον γινομένης· αἰσχύλος τ' ἐν φινεῦ
καὶ ψυθόδειπνα πολλὰ μαρτώσης γνάθου Ἐρρυσίασ' οἵ γόμφος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.
Ἐν θυεστείᾳ δ' ὁ εὐριπίδης π' οὐτελείασ' λέπων Βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος
οὐκ ἐν ζάπιζον ἀλλ' ἐπάκτιος φάτνα Ὑγρὰ δὲ μήτηρ οὐ πεδοσιβὴς τροφὸς
θάλασσα τὴν δ' ἀροῦμεν ἐκ ταύτης βίος Βρόχοισι καὶ πέδαισιν οἴνα δ' ὀρύττεται.
Μέγα γὰρ ἀθρώποις ἡδονὴν ἡ γαστὴρ ὥσθ' ἥς φησὶν ἄλεξις ἐν στεναποθνήσκειν
μάθοις τ' ἂν οἵ ἡδονὴν ἀθρώποις Ἔσθ' ἡ γαστὴρ διδάσκει οἵ ἀναπαύεσθ' ὅσα
εἴ μὴ σφέλοι ταῦτ' ἀφ' ἡμῶν ὁ μυθος ἀπὸ τοῦ σώματος,
οὐ δ' ἂν ἀδικοῖ γ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐθ' ὑβρίζοι τ' ἂν ἐκών
Νῦν δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα γίνεται τὰ δυσχερῆ. δίφιλος δ' ἐν παρασίτῳ
Εὖ γ' ὦ καὶ τάχρυσος ἐπὶ πολλ' ὑρῖπίδης Νικᾷ δὲ χρεία μὴ παλαίπωρός τέ μου
Γαστὴρ παλαιπωρότερον οὐδὲν ὅστι γάρ. Τῆς γαστρὸς ὡς ἦν πρῶτον πάντ' ἂν ἐμβάλοις
Ἀλλ' οὐχ ἕτερον ἀπεῖον· ἐν πήρᾳ φόβοις Ἄρτους ἂν ἀλλ' οὐ ζωμὸν ἢ διαφθορεῖς
Εἰς ἀσυρίσδε μάζασ' ἐμβαλεῖς ἀλλ' οὐ φακὴν Οἰναρίου εἰς λάγυνον ἀλλ' οὐ καράβου
Εἰς ἡδὺ θεοῖς ἐχθρὸν δὲ ταύτην εἰς φόρει Τὰ πάνθ' ἑαυτοῖς μηδὲν ὁμολογούμενα.
Κοὐ προστίθημι τἄλλα δίδυμα παντα χοῦ Διὰ ταῦτα πάλαιναν πάντα ταῦτα γίνεται.

Καὶ κράτης δ' ὁ κωμικὸς ὥς φησι σωσικράτης ἐν ταῖς διαδοχαῖς ἐπιῤῥάπισε δημήτειον ἐν φαληρέασι τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων, καὶ λάγυνον πέμψαντα οἴνου εἶθ' ὡς γὰρ ἔφη τὰς κρίναι δ' καὶ ἄρτους ἐν φορεῖν. σίλπων δ' οὐκ ἐπλάγη ἡδὺ ἐμπράτειαν καταφαγὼν σκόροδα καὶ κατακοιμηθεὶς ἐν τῷ τῆς μητρὸς τῶν θεῶν ἱδρῶ. ἀπειρηκὼς δὲ ὧν τούτων τί φαγόντι μὴ δι' ἐσισεῖαι. ἐπιστάσης δὲ αὐτῷ τῆς θεοῦ κατὰ τοὺς ὕπνους καὶ εἰρούσης ὅλι φιλόσοφος ὢν ὧ σίλπων παραβαίνεις τὰ νόμιμα κἠν, δοκεῖν ἀρκεῖναθαι κατὰ τοὺς ὕπνους σὺ δέ μοι παρέχε ἐσθίειν καὶ σκορόδοις οὐ χρήσομαι. ἐπὶ τούτοις ὁ σύλπωνὸς ἔφη ἐπεὶ δειλέπναμεν εἴρηκεν ἄλεξις ἐν κουρίδι ἐπεὶ πάλαι δεδείπναμεν βούβουλος προκείδι ἡμεῖς δ' οὐδέπω δειλέπναμεν καὶ πάλιν ὃν χρὴ δεδειπνακέναι ἡμᾶς παρέσται πάλαι καὶ ἀντιφάνης ἐν λεωνίδῃ, ἀλλὰ πρὶν δεδειπνακέναι ἡμᾶς παρέσται, καὶ χρισοφάνης ἐν προκαπωνι

Ὥρα βαδίζειν μοί σὺν ὦδὶ τὸν δεσπότην (ναι Ἤ δὴ γὰρ αὐτοὺς οἴομαι δεδειπνακέναι,
Καὶ σὺ δεδειπνακέναι Ἤ δὴ παροινεῖς ἐμὲ πρὶν δεδειπνακέναι Καὶ πολάπων σοφιστὴν καὶ ἐπικράτης ὁ ἀμβρακιώτης
μέσης δ' ὅστι κωμῳδίας ποιητὴς ἐν ἀμαζόσιν Ἐν δειπνακέναι γὰρ ἄνδρες δικαίρως πάνυ
Δοκοῦσί μοι καὶ εἰρήκεσαν δ' εἴρηκεν ἀριστοφάνης ἐν ταγηνισταῖς
Ὑποπεπώκαμεν ὦ ἄνδρες κἠ καλῶς εἰρήκαμεν Καὶ δρομικῶσος ἐν στρατιώταις
λελεκάναι καὶ παρειπάναι τουτί. Θεόπομπος καλλαίχρῳ Εἰρήκαμεν δεῖ γὰρ σιωπᾶ-
πεδὲν ἦν λόγον Καταρειπὰν δὲ εἴρηκεν ἐν ᾧ πολιτικῷ ἀντιφῶν οὕπως ὅτ' ἄνδρα πράγματα τ' ἑαυτῷ ἢ
τὰ τῶν φίλων Κατηρείκηκεν παραδεδειπνημένος παῖδες πάλαι. τοῖς δὲν θεοῖς κατὰ ἦν πολάπω
νικῶς ἐν φιλύβῳ φησὶν δυχόμενοι κδραννύωμεν ἔτε διόνυσος εἶθ' ἥφαιστος εἶθ' ὅς τις θεῶν ταύτην πρὸ τιμὴν
ἔλαχεν τῆς συγκράσεως· καθάπερ γὰρ ἡμῖν οἰνοχόοις πρὸ παρεσκᾶσι κρῆναι καὶ μέλιτος μὲν ἀπειπεῖ-
ζοι τῆς πρὸ τῆς ἡδονῆς τήνδε τ' φρονήσεως νικφαντικὴν καὶ ἄοινον αὐστηροῦ τινὸς καὶ ὑγιεινοῦ ὕδατος ἀεὶ προ
θυμητέον ὡς κάλλιστα συμμιγνῦναι. ὥρα οὖν πίνειν ἡμῖν ὅστι κἠ τῶν παίδων τις ἐκ τοῦ κυλικείου τῶν πο
τηρίων παρεφορέτω ὁρῶ γὰρ πολὺν θος καλῶν καὶ ποικίλων ἐκπωμάτων. δοθήνος οὖν ποτηρίου μεγά-
λου ἔφε ἀλλ' ἀκρατέστερόν μοι ὦ παῖ δὸς κυάθῳ πολὺν ἔγχει εἰς πρὸ κύλικα μὴ κατὰ ἦν κωμῳδοποιὸν ἀν-
τιφάνον ἐς σὺ δίδυμοις φησί. ποτηρίον μοι μέγα προσφορᾷ λαβών Ἐπιχάμην ἄκρατον, ἀγχὶ
κυάθους θεῶν τε καὶ θεαινῶν μυρίους Εἶτ' ὦδὶ τούτοις πᾶσι τῆς σεμνῆς θεᾶς (παιδίον
καὶ τῆ γλυκυτάτου βασιλέως δημοιρίαν. Ἐμοὶ οὖν ὦ παῖ ζωρότερον κδραιρεῦπω γὰρ λέγομεν πε
ρὶ ἀριθμοῦ κυάθων· λείξω δ' ὅλι καὶ ὁ κύαθος εἴρηται καὶ ἀκρατέστερον καὶ πρὸ δὶ οἰνοχόων. πρότερον
δέ μοι λέξεται πρὸ τῆ ζωρότερον ἀντιφάνης μελανίωνι. ἔασον ἐγὼ κρίνω μᾶλλον ἢ πεῖσθαι τ' ὑγιείας
γίνειν ζωροτρόφω χρώμενον οἰνοχόω Ἐν δὲ λάμπωνι ὁ δεῖν ἰάπυξ κδράσσον θᾶττον ζωρότερον. Ἐφίππος ἐ-
φίππω φιάλην ἐκατόδρα ἔδωκεν κδράσας ζωρότερον. ὁ μηδικῶς. ἔνιοι δὲ καὶ ἐν παρ' ὁμήρῳ ζωρότερον δὲ
κδραιρε οὐκ ἄκρατον σημαίνειν φασὶν ἀλλὰ θερμὸν ἀπὸ τῆ ζωπυροῦ καὶ τ' ζέσεως ἑταίρων παρόντων νέ-
ον ὑπαρχῆς κδράννυσθαι κρατῆρα ἄτοπον, ἄλλοι δὲ ἐν ἀκρατέστερον ὥσπερ ἐν δεξιτερὸν ἀντὶ τ' δεξιᾶ.
πινὲς ἐπεὶ οἱ σίαι τοὶ ὧροι λέγονται καὶ τὰ ζῶα ὅτι μέγεθος ἢ πολυθος σημαίνει, ζωρὸν ἐν πολυετῆ λέ-
γεσθαι. δίφιλος δὲ σὺ παι δράσασῖς φησὶν ἔγχεον σὺ δὴ πεῖν Εὐζωρότερον γένη δύω παῖδες ἐν γὰρ
γ' δαρὲς ἅπαν τοῦτ' ὅστι τῇ ψυχῇ κακὸν Θεόφρασος δὲ σὺ τῷ ὦδὶ μέθης ζωρότερον φησὶν εἶναι ἐν
κεκραμένον παρατιθέμενος ἐμπεδοκλέος τάδε λίψα δὲ θνητὰ φύοντο πρὶν μάθον ἀθανάτ' ἔ-
ζωράτε τὰ πρὶν ἄκρητα δι' ἀλλάττοντα κελεύθους.
κύαθον δ' ὦδὶ νῦν δ' ἀντιπάτρος πολάτων εἴρηκεν σὺ φάωνι οὕπως.

τῷ στόματι ἦν κύαθον ὥς φ' ἑλληνότες. καὶ ὠπρίσβεσι
κυάθους ὅσους ἐκλέπτε θ' ἑκάστοτε. Ἄρχ' ἄσσος ἰχθύσιν κύαθον ἐπριάμην παρὰ δαισίου.
τοιοῦτόν ὅτι καὶ ὁ σοφιστὴς χρύσιππος ὑπώπιασμένα· τὰ γὰρ ὑπώπια κυάθοις ὡοειδέσιν ὅμοια ῥοῦται. μνημονεύει κυάθου καὶ ξενοφῶν ἐν πρώτῳ παιδείας καὶ κρατῖνος. ἔλε δὲ ἀριστοφάνης πολλαχοῦ καὶ βούβουλος ὁ ὀρθαγόρης. φερεκράτης δ' ἐν λήροις ἀργυροῦν κύαθον ὠνόμασε· τίμων δ' ὁ διογενὴς σίλλων ἀφυσάνασ' ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι ὀνομάσας. καλοῦνται δὲ καὶ ἀρυστῆρες καὶ ἀρύστιχοι. σιμωνίδης.
Ἔδωκεν οὐδεὶς οὐ δ' ἀρυστὴρ ἀργυρὸς Ἄρειφάνης δ' ὁ σοφιξὲν
Ἔγὼ γὰρ ἔχον βύσδε τοὺς ἀρυστίχους φρυνίχος παιδιαίς· κύλικ' ἀρύστιχον. ὅθεν καὶ ἡ ἀρύταινα ἔλεγον δὲ καὶ ἔφιβον τοιοῦτον σκεῦος ὡς ζηνοφάνης ὁ τῷ συγγενικῷ· πολύβιος δ' ὁ τῆ σύνταξι τῶν ἰσοδικῶν καὶ ποταμόν τινα ἀναγράφει κύαθον καλούμενον. ὡοδὶ ἀρσινόην πόλιν αὐτωλίασ'. ὃ δὲ ἀκρατέστερον ὡοειδέσι κέχρηται ὁ τῷ κατὰ δημοθένους γράφων οὕτως· εἰ μή τις ἀκρατέστερον ἔπιεν ἐλύπησεν· οὕτω ὅμοιόν ὅτι δ' ἀνιαρέστερον καὶ δ' ὁ ἡλιάσιν ἀχύλου· ἀφθονέστερα λίβα· καὶ ἐπίχαρμος δ' ὁ πύῤῥα βωνέστερον ἔφη· καὶ ὁ τῷ κατὰ δημάδου δὲ ὑπερείδης, ἔρηκε ῥᾳδιεστέραν τὴν πόλιν τῷ δὲ κερανύειν κέχρηται πλάτων μὲν ὁ φιλήβῳ τοῖς δὲ θεοῖς ὧ πρώταρχε βυχόμενοι κερανύωμεν, καὶ ἀλκαῖος ὁ ἰδρωγάμῳ· κεραννύουσί τε ἀφανίζουσί τε· ὑπερείδης δηλιακῷ· καὶ τὸν κρατῆρα τὸ παντώνιον κοινὴ οἱ ἕλληνες κεραννύουσιν. Οἰνοχοῦν τε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ βυγενέσταθοι παῖδες ὡς ὁ τοῦ μενελάου υἱὸς ὠνοχόει δ' υἱὸς μενελάου κυδαλίμοιο καὶ βυριπίδης ὁ ποιητὴς ὁ παισὶν ὠνοχόησε. θεόφραστος γοῦν ὁ τῷ ὡοδὶ μέθης φησί· τῶν θαύμασι δ' ἔτι γε καὶ βυριπίδην τὸν ποιητὴν οἰνοχοεῖν ἀθήνησι τοῖς ὀρχηστικοῖς καλουμένοις· ὠρχοῦντο δ' οὗθοι ὡοδὶ τὴν τε ἀπόλλωνος νεὼν τοῦ δηλίου τῶν πρωτοτευτῶν ἀθηναίων καὶ κατεδύοντο ἱμάτια τῶν θηρικῶν· ὁ δὲ ἀπόλλων οὗτός ὅστιν, ᾧ τὰ θαργήλια ἄγουσι, καὶ διασώζεται φύλησιν ὁ τῷ διαφηφορείῳ γραφὴ ὡοδὶ τούτων, τὰ αὐτὰ ἰσορεῖ καὶ ἰδρώνυμος ὁ ῥόδιος ἀριστοτέλους ὢν μαθητὴς καὶ οὗθος ὁ τῷ ὡοδὶ μέθης· σαπφώ τε καλὴ παντάχοῦ λαρίχον τὴν ἀδελφὸν ἐπαινεῖ ὡς οἰνοχοοῦντα ὁ τῷ πρυτανείῳ τοῖς μυτυληναίοις καὶ παρὰ ῥωμαίοις δὲ οἱ βυγενέστατοι τῶν παίδων τὴν λειτουργίαν ταύτην ἐκτελοῦσιν, ὁ ταῖς δημοτελέσι τ' θυσίαις πάντα θεοὺς αἰολεῖς μιμούμενοι, ὡς καὶ κατὰ θεοὺς τόνους τῆς φωνῆς· τοσαύτη δ' ἦν ἡ τῶν παλαιοτρόπων τρυφὴ ὡοδὶ τὰς πολυτελείας, ὡς τε μὴ μόνον οἰνοχόους ἔχειν ἀλλὰ καὶ οἰνόπαιδας. ἀρχὴ γοῦν ὅτιν οἱ οἰνόπαιδες παρὰ ἀθηναίοις, ὡς μνημονεύει ὁ ταῖς πόλεσιν ὀυπόλις ὁ θυρσις
οὓς δ' οὐκ αἰεὶ ἐλεσθ' οὐ δ' αἰὲ οἰνόπαιδ' πρὸ φῦ νωὶ στρατηγοὺς λεύσομεν ὦ πόλις πόλις
ὡς ὀυτυχὴς εἰ μᾶλλον ἢ καλῶς φρονεῖς. οἱ δ' οἰνόπαιδες ὅθι ἐφεώρων τὰ ὁ τοῖς λείπνοις ἐκατὸν ἴσον πίνουσιν οἱ σιωπόντες καὶ ἦν ἡ ἀρχὴ ὀυτελὴς ὡς ὁ ῥήτωρ φησὶ φιλῖνος ὁ τῇ κροκαιδῶν διαδικασίᾳ καὶ ὅλη χρῆς ἦσαν οἱ οἰνόπαιδες, οἳ λινοῦν καὶ παρεῖχον τοῖς λειπνοῦσι λύχνους καὶ θρυαλλίδας, ἐνίοις δέ τινες ὀύτους καὶ ὀφθαλμούς· παρὰ δὲ ἐφεσίοις οἱ οἰνοχοῶντες καὶ θεοὶ τῇ τοῦ ποσειδῶνος ἑορτῇ ταῦροι ἐνάλιοι ὀύντο, ὡς ἀμερίας φησὶν ἑλληνοδόντιοι δὲ ἐπίχυτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον, καὶ τὴν κρεονομίαν κρεωδαισίαν. ὡς φησι δημήτριος ὁ σκήψιος ὁ ἕκτῳ καὶ εἰκοστῷ τοῦ ῥωϊκοῦ διακόσμου τοῖς δὲ θεοῖς οἰνοχοοῦσαν τινὲς ἱστοροῦσι πῶς ἁρμονίαν ὡς καπίτων ἱστορεῖ ὁ ἐποποιός, ἀλεξανδρὶς δὲ γένος ὁ διογενὲς ὁ λαοτρόφῳ ὀρφικῶν. ἀλκαῖος δὲ καὶ ἦν ὁρμὴν εἰσάγει αὐτὸν οἰνοχόον, ὡς καὶ σαπφὼ λέγουσα καὶ ἀμβροσίας μὲν κρατὴρ ἐκέκρατο ὁρμᾶς δὲ ἐλῶν ὅλπιν θεοῖς οἰνοχοῆσαι. οἱ δὲ παλαιοὶ τοὺς πρὸς ταῖς ὑπηρεσίαις ταύτας κήρυκας ἐκάλουν. ὁμήρος
κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ φέρον θεῶν ὅρκια πιστὰ Οἶνον δύω καὶ οἶνον ὀίφρονα καρπὸν ἀρούρης
Ἀσκῶ σὺν αἰγείῳ φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν κῆρυξ ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα. καὶ πάλιν
Ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ ὅρκια πιστὰ θεῶν σιωάγον κρητῆρι δ' οἶνον
Μίσγον ἀτὰρ βασιλῆσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν κλειδήμος δὲ τοὺς μαγείρους κήρυκας φησὶν καλεῖσθαι κῆ πῶ ὧδιν δέ τινες αὐέσωσαν οἰνοχοοῦσαν αὐτοῖς· ἴσως διὰ τὸ ὑβριστήρια καλεῖσθαι τὰ συμπόσια κλίνης δὲ τῆς οἰνοχόου πτολεμαίου τοῦ βασιλέως ἐπίκλην δὲ φιλαδέλφου, μνημονεύει πτολεμαῖος ὁ τοῦ ἀγησάρχου ὁ τῇ τετάρτῃ τῶν ὡοδὶ φιλοπάτορα ἱστοριῶν, καὶ ἀνδριάντας αὐτῆς ὁ ἀλεξανδρείᾳ ἑστάναι φησὶ κατὰ τὰ πολλὰ μόρια τῆς πόλεως μονοχίτωνας ῥυτὸν κρατοῦντας ὁ ταῖς χερσίν. ᾧ τούτοις τοῖς λόγοις ἐκ πίνων δ' ποτήριον ὁ οὐλπιανὸς ἔφη· τὴν δ' ἑξῆς μέσην ἅπασαν ἐπονομάσας προσποιεῖται συγγενέσι πίσωμα φιλίασ'. πρὸς ὃν ἔτι πίνοντα τῶν παρόντων τίς προσέθηκε τὰ λειπόμενα ἰαμβεῖα
Γιὼν ὄρωτα λοιπὸν πίνομαι γὰρ ἀλλ' ἐπιῤῥόφῃ Καὶ ὁ οὐλπιανὸς ἐκπίων ἔφη, ταῦτα μὲν κλέαρχος ὁ νικαρωλίῳ· ἑξῆς δὲ κατὰ τοὺς ἀμφίδρομοι ἐρίθους παρακελεύομαι.
Ὁ παῖς σοβείτω τοῖς φρυνείοις συχνοὺς Καὶ πίμπλα σὺ μὲν ἐμοὶ σοί δ' ἑξῆς δώσω πιεῖν
Ἀμυγδαλῆ μὲν παίζέτω παρ' ἀμυγδαλῆν Ταῦτα δὲ ἔφη ξενόχαρις ὁ διδύμοις· αἰτιῶνται δ' ἔν τῶν μὲν πλέον οἴνου, τῶν δὲ ἴσον ἴσῳ φασκόντων κιρνᾶσθαι καὶ ἑπόντος τινὸς ἀρχὴν ἑρμεῖναι, ὁ λαοτρόφῳ ἀμφιῤῥύωνι τὶς ἐκβράσει σφῶν ὃ καὶ ὁλαμεν ἴσον ἴσῳ καὶ κρατῆρον ὁ πυτίνῃ τὸν δ' ἴσον ἴσῳ φέρον τ' ἑξῆς

ρον τ' ἐτὼ δ' ἐκτήκθμαι, ἔδοξε πᾶσι λέγειν τοὺς τῶν κράσεων τῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. καί τινος εἰπόντος ὅτι μέλα θερος σὺν ἔρωτι ἔφη

Καί τοι πολύ γ' ἔαθ' ἥδιον οὐ γαρ ἄν ποτε Ἔπινον ῥεῖς ὕδατος οἴνου δὶ σὺ μόνον
Λέξις δὶ σὺ τηθυΐ ἔτι σωφρονικώτερον κιρνάναι παρακελεύεται
Ἵ δοὺ πάρεστιν οἶνος οὐκοῦν ἐγχέω Κείτωνα πολὺ βέλτιον σὺ καὶ τέτταρας
Υ' δατος λέγεις ὅμως δὲ ταύτην ἐκπιὼν Λέγε τὶ καὶ διαρριβήν γε τῷ ποτῷ ποιῶμεν. καὶ διὸ
κλῆς σὺ μελίστατος πῶς δὲ καὶ κεκραμένον πίνειν τὸν οἶνον δεῖ μετὰ τέτταρα καὶ δύο. ἢ δ' οἷον κράσις αὕτη παρὰ φ ἔθος οὖσα ἐπέμνησε τάχα κὴ πλὴν βρυλλουμένην παροιμίαν ἢ πέντε πίνειν ἢ τρία ἢ μὴ τέτταρα. ἢ γὰρ δύο πρὸς πέντε πίνειν φησὶ δεῖν ἢ σὺν πρὸς ῥεῖς τοὺς δὲ ταύτης τῆς κράσεως ἴωνα ὁ ποιητὴς σὺν ᾧ πε
ὶ χίου φησὶν ὅτι Εὑρὼν ὁ μάντις παλαμήδης ἐμαντεύσατο Γλοῦν ἔσεσθαι τοῖς ἕλλησι πίνουσι
ῥεῖς Γρὸς ἓξ κυάθους. οἱ δ' ἐπὶ τὰ μείω χρώμενοι τῷ ποτῷ δύο οἴνου ἔπινον πρὸς πέντε ὕδατος. νικᾷ χάρης γοῦν σὺν ἀμυμώνῃ. πρὸς τοῦνομα παίζων ἔφη· οἰνόμαος οὗτος χαῖρε πίντε καὶ δύο
κἀτώ τε καὶ συμπόται γενόμενα. τὰ παρασπλήσια εἴρηκε καὶ σὺ λημνίαις· ἀμεψίας δ' σὺ ἀποτταβίζουσιν· ἐτὼ δὲ διόνυσος πᾶσιν ἡμῖν ἐμὶ πίντε καὶ δύο. εὔφρολις αἰεί.
Διόνυσε χαῖρε μή τι πέντε καὶ δύο· Ἕρμεσσος θεῖς
Ἔπειθ' ὅταν πινώμεθ' ἢ διψῶμεθα, Εὐχόμεθα πρὸς τῦθ' ὁ οἶνος ὡκαίρασ' γενου
Οὐκ ἀσοῦ καὶ πηλοῦ γὼ φορῶ παίζων ἅμα Καὶ θεὶς γεγένηται σὺν πέντε καὶ δύω

Γαρὰ δὲ ἀκρίον λι εἰς οἶνου πρὸς δ' ὕδατος ἄγε δὴ φορ' ἡμῖν ὦ παῖ κελέβην ὅκως ἅμυσιν προπίω τὰ μὲν δύ' ἐκ χέρασ' ὕδατος τὰ πέντε δ' οἴνου κυάθους, ὡς ἂν ὑβρισιῶσαν ἀκαθυβαστερήσω καὶ προελθὼν πὼ ἀκρατοφορίαν σκυθικὴν καλεῖ πόσιν ἄγε δότε μικέθ' οὕπω παταγῶ τε καὶ φλιητῷ σκυθικὴν πόσιν παρ' οἶνω μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς ὑποπίνοντες σὺν μύνοις· κὴ λακεδαιμόνιοι δ' ὡς φησιν ἡρόδοτος σὺ τῇ ἑκτῃ κλεομένη σὺν βασιλέα σκύθαις ὁ μελήσαντα καὶ ἀκρατοποτήν γενόμενον ἐκ τῆς μέθης φησὶ μανῆναι. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ λάκωνες ὅταν βούλωνται ἀκρατέστερον πίνειν ἐπισκυθίσαι λέγουσι· χὰ μιλέων γοῦν ὁ ἡρακλεώτης, σὺ τῷ ποδὶ μέθης ποδὶ βύτων οὕτως γράφει· ἐπεὶ καὶ κλεομένη σὺν ναυπάκτην φασὶν
οἱ λάκωνες μανῆναι, δι' ὃ σκύθαις ὁ μελήσαντα μαθεῖν ἀκρατοποτεῖν. ὅθεν ὅταν βούλωνται πιεῖν ἀκρατέστερον, ἐπισκύθισον λέγουσιν· ἀχαιὸς δ' σὺ αἰθωνι σατυρικῷ τοὺς σατύρους ποιεῖ δυσχεραίνοντας ἐπὶ τῷ ὑλαρῷ πίνειν καὶ λέγοντας Μῶν ἀχελῷος ἦν κεκραμένος πολύς Ἀλλ' οὐ δὲ λῦξαι τῦδε
τῷ γένει θέμις καλῶς μὲν οὖν ἄγειν σκυθιστὶ πιεῖν· Ἦσαν δὲ τῶν ἀκροατῶν ἐπιχύσεις ὡς φησι θεόφραστος σὺ τῷ ποδὶ μέθης οὐ παλαιαὶ ἀλλ' ἦν ἀπ' ἀρχῆς δ' μὲν ποσίλιον ἀποδεδομένον τοῖς θεοῖς ὁ δὲ
κότταβος τοῖς ὁρωμένοις. ἐχρῶντο γὰρ ἐπιμελῶς τῷ κοτταβίζειν, ὄντος τῦ παιγνίου σκελικοῦ καθάπερ καὶ ὁ ἀνακρέων ὁ τήϊος πεποίηκε σκελικὸν κότταβον ἀγκύλην δαίζων. διὸ καὶ τὰ σκολιὰ καλούμενα μέλη τῶν ἀρχαίων ποιητῶν, ὡλιφρηδί. λέγω δ' οἷον καὶ πίνδαρος πεποίηκε χαιετάς τε ἀφροδισίων ὁρώντων ὄφρα σιὼ χειμαρῷ μεθύων ἀγάθωνι δὲ καλῶ κότταβον· τοῖς δὲ τετελευτηκόσι τῶν φίλων ἀπίνεμον τὰ πίπτοντα τ' ῥοφῆς ἀφ' τῶν βαπτῶν διὸ καὶ οὐδεὶς πώποτε τῆς θανεβοίας φησὶν ἐπειδὴ νομίζειν
ἦν ἐλλιβροφόντην τεθνάναι. Γέσον δίνιν λέχηθεν οὐδὲν ἐκ χερὸς Ἀλ' οὐθὺς αὐδᾷ τῷ κηδεμόνι θεῷ παρήνει μὴ μεθύσκεσθαι μὴ δὲ κωμάζειν ἵν' ἔφη μὴ γνωσθῇς οἷος ὢν τυγχάνεις ἀλ' οὐχ οἷος προσποιῇ. καίτοι γαρ εἶδος μὲν χαλκὸς ἐς οἶνος δὲ νοῦ· διὸ καὶ καλῶς οἱ παροιμιαζόμενοι λέγουσι τὸν οἶνον οὐκ ἔχειν πηδάλια. ξενοφῶν γοῦν ὁ γρύλλου παρὰ διονύσῳ φησὶ τῷ σκελιώτῃ πίνειν ἀναγκάζοντος τὸν οἰνοχόον προσαγορεύσας ὀνομαστὶ τὸν τύραννον τί δὲ ἔφη ὦ διόνυσε οὐχὶ καὶ ὁ ἀλφιοποιὸς ἀγαθὸς ὢν καὶ ποικίλος,
ἀναγκάζει ἡμᾶς βουχουμένους ἐσθίειν καὶ μὴ βουλομένους· ἀλλὰ καλῶς ἡμῖν παρατίθησι τὼ ζάπιζαν σιτῶν. καὶ ὁ σοφοκλῆς σὺ δράματι σατυρικῷ φησὶν ὡς αὖρα τὸ πρὸς βίαν πίνειν

Ἴσον καὶ κακὸν πεφυκε τῷ δίψῃν βία· ὅθεν εἴρηται καὶ τὸ
οἶνος ἄναγκε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντα χορεύειν (ἔφη·
Σθένελός τε ὁ ποιητὴς οὐ καλῶς εἴρηκεν οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσιώσασ' ἀναβάλλει· ὁ δὲ φωκυλίδης
χρὴ δὲ σὺ συμποσίῳ κυλίκων τοδεινισομενάων Ἡδέα κωτίλλοντα καὶ ἠμερον οἰνοποτάζειν
Ἔλι δὲ καὶ νῦν ἔτι παραμένει παρὰ σὶσιοις τῶν ἑλλίων· ἐπεὶ δὲ ῥυφᾶν ἤρξαντο καὶ χλιαίνεσθαι, κατερρύησαν ἀπὸ τῶν δίφρων εἰδὴ τὰς κλίνασ' καὶ λαβόντες σύμμαχον τὼ αὐλητρίδα καὶ ῥαστώνῃ ἀνειμένως ἤδη καὶ ἀτάκτως ἐχρῶντο τῇ μέθῃ χρεμπτούσης δὶ μεσι τ' παρασκευῆς εἰς τὰς ἡδονὰς διὸ καὶ ἡσίοδος σὺ ταῖς ἡδίαις εἶπεν. Οἷα διώνυσος δῶκ' ἀσθρασι χάρμα καὶ ἔγχος
Σωὶ δὲ πόλλα' χειρα' τε δίει, γλῶσσά τε νέοντε
καὶ θεόγνις δὲ φησιν Οὔτέ τι νήφων ἐμὶ οὔτε λίαν μεθύων
τῆς αὐτῆς γνώμης καρτερὸς οὐδὲ νέου.
λίθεται δ' ὀθλων οὐδὲν, ὅταν μεθύῃ

τὸ πρὶν ἐὼν σώφρων τε κἠ ἤπιος· ἀλλὰ σὺ ταῦτα γινώσκων μὴ πῖν οἶνον ὑδροβολάδην.
γεῖν μεθύειν δ' ἀρξη γ' ἀπανίστασο· μέσσα δ' ἀάθω γὰς κἠκὸν λάβρον ἐφημβρίον.

Ἀνάχαρσίς τε ὁ σοφὸς ἐπιλελοιπυίας πῶ τῆς ἀμπέλου ἐλώμεν τῷ τῶν σκυθῶν βασιλεῖ, κἠ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐλεγεν, ὡς ἐπὶ μὴ καθ' ἕκαστον ἔτος ἕτερον οἱ Ἕλληνες πῶ ἄμπελον, ἤδη κἂν εὐσκύθαις ἦν. οὐ καλῶς δὲ οἱ τραγῳδοποιοὶ καὶ γράφοντες ἦν Διόνυσον, ἔπι τε οἱ ἄγοντες ὠδὶ τῆς ἀμάξης δι' μέσης τ' ἀγορᾶς εἰνωμένον· ἐπιλελοιπυῖαι γὰρ βῖς θεαταῖς ὅλη καὶ τ' θεοῦ κρέπτων βδὶν ὁ οἶνος· καί τοι γ' οὐ δι' αἰ οἶμαι ἀνθρωφος σωυσαῖος τῦ β' Ὄσω μένειεν· ἐπὶ δ' ὅλη κατέδραξεν ἡμῖν ἦν οἶνον· δι' ὃν ποιοῦσιν αὐτὸν οὕτως διακείμενον, δῆλον ὅλη καὶ πῶ δίμηφρα περίζουσαν κἠ ἐωθίουσαν ποιήσουσιν, ἐπεὶ κἠ ἦν αἰ χύλον ἐτῶ φαίην ἂν ὄρθρ διαμαρτάνειν· πρῶδος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ ὡς οἵοι φασὶν βύει πίδης παρέχειν πῶ τῶν μεθυόντων ὄψιν ἐς φρατωδίαν· ἐν γὰρ τοῖς ἠμβείροις εἰσάγει νῦς ὠδὶ ἦν ἰάσονα μεθύοντας, ἀ' ὁ αὐτὸς ὁ φρατωδοποιὸς ἐποίει, ταῦτα τοῖς ἥρωσι πδιέθηκε· μεθύων γοῶ ἔγραφε τὰς φρατωδίας. διὸ καὶ σοφοκλῆς αὐτῷ μεμφόμενος ἔλεγεν ὅτι ὦ αἰσχύλε εἰ καὶ τὰ δέοντα ποιεῖς, ἀλλ' οὖν οὐκ εἰδῶς γε ποιεῖς ὡς ἰσορεῖ χαμαιλέων ἐν τῷ ὠδὶ αἰσχύλου· ἀγνοοῦσί γε οἱ λέοντες πρῶτον ἐπὶ χάρμον ὠδὶ τὴν σκηνὴν ἀγαγεῖν μεθύοντα μεθ' ὧν κράτηται ἐν γίβοσι· καὶ ἀλκαῖος δὲ ὁ μελοποιὸς καὶ ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, μεθύοντες ἔγραφον τὰ ποιήματα. πολλοί τε καὶ ἄλλοι μεθυσκόμενοι, λαμπρότερον ἐν ᾧ πολέμῳ ἠγωνίσαντο. παρὰ δὲ λοκροῖς ἦς ἐπιζεφυρίοις ἔτις ἄκραβον ἔπιε μὴ προστάξαντος, ἰαχοῦ θραπείας εἵνεκα, θανάβης ἦν ἡ ζημία, ζάλευκου τ' νόμον θένδος· παρὰ δὲ μασσαλιώταις ἄλλος νόμος τὰς γυναῖκας ὑδροποτεῖν, ἐν δὲ μιλήτῳ ἔτι καὶ νῦν φησὶ θεόφραστος τ' τ' εἶναι ἔνόμιμον· παρὰ δὲ ῥωμαίοις οὔτε οἰκέτης οἶνον ἔπινεν, οὔτε γυνὴ ἐλευθέρα· οὔτε τῶν ἐλευθέρων οἱ ἔφηβοι μέχρι ἑκκαίδεκα ἐτῶν· ἄλλος δὲ ὁ αὐτὸς κρέων ὁ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποίησιν ὑξαρτήσας μέθης· τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ τῇ ῥυφῇ ἐπιλοὺς ἑαυτὸν, ἐν βῖς ποιήμασι διαβέβληται οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν ὅτι νήφων ἐν τῷ γράφειν καὶ ἀγαθὸς ὢν προσποιεῖται μεθύειν οὐκ οὔσης αἰτίας· οἱ δὲ ἀγνοοῦντες πῶ τὸ οἶνου δεδώκαμεν, ἐν δίονσον φάσκουσι μανιῶδες εἶν αἴτιον τοῖς ἀνθρώποις· ὁ λασφικωῶτης οὐ μετεώρως ὅθεν ὁ μελανιππίδης ἔφη· πάντες δὲ ἀπίσυγον ὕδωρ ἢ πρὶν ἐόντες αἰσθριες οἴνου τάχα δὴ τάχα τοὶ μὲν ἐῶν ἀπελαύοντο τῷ δὲ παράπολυ κὲν χέον ὀμφάν. ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ ὠδὶ μέθης φησὶν εἰ ὁ οἶνος μετρίως ἀφελκυθέν πινόμενος, ἥπιον μεθυσμ. πῶ γὰρ δύναμιν ἀφελκυθέν αὐτοῦ ἀθυμεστέραν γίγνεσθαι. μεθύσκονταί τε φησὶν οἱ γεραίτεροι τάχιστα δι' ὀλιγότητα καὶ ἀθυμίαν τοῦ ὠδὶ αὐτοὺς ἐνυπάρχοντος θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένῳ κραιοῶσθαι ῥαδίως· μεθύσκονται δὲ κἂν ταῖς ἀλόγοις ζώοις ὕδατι μὲν, σαφυλῆς στεμφύλων χορταθέντες καὶ δ' τῶν κεράκων καὶ τῶν κωῶν γένος τὴν οἰνοῦπαν καλουμένην φαγόντα βοτάνην ὠίθηκος δὲ καὶ ἐλέφαντόντες οἶνον· διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται τῶν πιθήκων καὶ τῶν κεράκων μεθυσθέντων τῶν μὲν οἴνῳ τῶν δὲ τῇ οἰνούπῃ. τὸ δ' ἐν ἐλεχῶς μεθύειν φησὶ κρώβυλος ἐν ἀκροδειπνούσῃ τίν' ἡδονὴν ἔχει

Ἀποστερούντα ζῶν θ' ἑαυτὸν τὸ σωφρονεῖν — Ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔχον ἡ φύσις.
καὶ ἄλεξις δὲ ἐν τῇ τὸ φρυγίου διασκευῇ φησὶν — Εἰ τὸ μεθύσκεσθαι πρόσοδον ἦ κραιπαλᾶν
ῥαρεγένεθ' ἡμῖν οὐ δι' αὖ εἰς οἶνόν ποτε — Γροσίετο πωλεῖον ἂν μεζίου νωὶ δι' πῶ
τιμωρίαν οὐ προσδοκῶντες τῆς μέθης — Ἤξειν προχείρως οὐ δ' ἀκράτους πίνομεν

Τὸν δὲ σαμιογέρφον οἶνον καλούμενον φησὶν ἀριστοτέλης ἀφ' τειῶν κατυλῶν κεραθέσων μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας· ταῦτ' εἰπὼν ὁ δημόκριτος καὶ πῶς ἔφη τούτοις εἶναι ἀπιλέγειν ἔχοι πάντως, ἀκούσεται γὰ κατὰ δ' ὃν οἶνον — Σοὶ μὲν τάδε δοκοῦντ' ὄσιν ἀλλ' ἐμοὶ τάδε· ἐγὼ δ' ἐπεὶ παρεξέβην ὠδὶ τῶν ἀρχαίων κράσεων διαλεγόμενος, ἐπανακάμψομαι ἦν λόγον· ἦν δὲ τῷ ἀλκαίου τ' μελοποιοῦ λεχθέντα ὠδὶ νοῦν βαλλόμενος φησὶ γάρ που οὕτως. — Ἔγχευε κίρνα εἰς σάκη δύο σὶ ῥύσις γὰρ πνες οὐ τὴν κρᾶσιν οἴονται λέγειν αὐτὸν ἀλλὰ σωφρονικὸν ἔντα καθ' ἕκαστον κύαθον ἄκρατον πίνειν κἠ πάλιν κατὰ δύο. ὅθεν δὲ ὁ ποντικὸς χαμαιλέων σὺ δέδεικται τῆς ἀλκαίου φιλοινίας· ἀπείρως ἔχων κατὰ γὰρ πᾶσαν ὥραν καὶ πᾶσαν περίστασιν πίνων ὁ ποιητὴς οὕτως εὑρίσκεται· χειμῶνος μὲν σὺ τούτοις ὕει μὲν ὁ ζεὺς σὺ δ' ἀρχνῶ μέγας χειμὼν πεπάγασι δὲ ὑδάτων ῥοαὶ, κάββαλε πῦρ· ὠὶ δὲ κιρναὶς οἶνον ἀφθέως μελιχρὸν αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσᾳ μαλθακὴν· ἀμφὶ γνόφαλλον θέρους δὲ τέγγ' ὠλοὺμενος οἴνῳ· ἦ γὰρ ἄστρον ὠδὶ τέλλεται· ἀδ' ὥρα χαλεπά· πάντα δεδιέναις σὺ καύματος· τῦ δ' ἔαρος· ἔρος ἀνθεμόεντος ἐπαίων ὀρχομένοιο· καὶ προελθὼν σὺ δὲ κίρνα ἦν τῷ μελιαδέος ὅπι τάχιστα κρατῆρα· σὺ δὲ τοῖς συμπώμασιν· οὐ χὴ κακοῖσιν μῦθον ἐπιφέρειν προκόψομεν γὰρ οὐδὲν ἀσάμενοι ὦ βακχεῖ· φάρμακον δ' ἄριστον οἶνον σὺ εἰς καμάτους μεθυσθῆναι· σὺ δὲ ταῖς δυφρόναις — Νῶ χὴ μεθύσκειν καὶ πινα πρὸς βίαν πονεῖν — Ἐπειδὴ κάτθανε μῦρσίλος — Καὶ καθόλου δὲ συμβουλεύων φησὶν μηδὲν ἄλλο φυτεύσης πρόσθεν ἀμπέλου. — Γῶς οὖν ἔμελλεν ὁ ὠδὶ τοσοῦτον φιλοπότης νηφάλιος εἶναι καὶ καθ' ἕκαστον καὶ δύο κυάθους πίνειν. αὐτὸ γοῦν τὸ ποιημάτιον φησὶ σέλευκος ἀντιμαρτυρεῖ βῖς οὕτως ἐκ δεκαμέτρων, φησὶ γὰ πίνωμεν, τί δ' ἐν λύχνον σβέννυμεν· δάκτυλος ἀμβρόσια καθ' ἑκάστην κυλίκιαις μεγάλαις· ἀὶ τὰ ποικίλα οἶνος γὰρ σι μέλαο καὶ διὸς υἱός· λάθι καθ' ἑκάστην ἀνθρώποισιν ἔδωκεν.

ἔγχει κεράσας σὺν καὶ δύο πλ. ἐάας. μὴ κεφαλᾶς δ' ἄτερα τὰν ἑτέραν κύλιξ ἀνείπω. σὺν πρὸς δύο. ὕδατος πρὸς ἓξ ἀκράτου. λέγει δὲ οὗτος. πεπωκέναι δοκεῖ δυνατὰ δύο καὶ ἓξ ἀκράτου. φορεκράτης δ' ἀνθεμιανοῖ δύο ὕδατος πρὸς τέτταρα οἴνου λέπων ὧδε

ἄφθης ὦ γλυκυλαρὴν σὺν ἔχεσύ σοι — γαυτάπασι μὲν οἴῳ ὕδωρ τι ἐργάσω.
γῶς ὦ κατάρατε σὺν ἔχεσ' δύο ὕδατος — ὦ μάμμη· τί δ' οἶνα τέτταρα σ'· ἐρρέθω κόρακας ἓξά
οἰνοχοεῖν σε δεῖ ἔφι τοσος δ' ἀνήρ. ἓξ πρὸς τέτταρα σ' οἶνον πίοις ἂν ἀσφαλέστερον (χοις
γολωὺ ὑδαρῆ· μὰ πὸ γᾶν ἀλλὰ τειακὴ τέτταρα — οὕτως ἄκρατον ἐπέμοι πίνη τὶ φής.
ἴσον ἴσῳ δὲ τιμοκλῆς σὺν κονισάλῳ — γατάξω τ' ἴσον ἴσῳ ποτηρίοις
μεγάλοις ἅπασαν πὸ ἀλήθειαν φράσει. — καὶ ἄλεξις ἀν δορκίδι ἢ ποῶ πυζούσῃ
τῆς φιλοτησίασ' ἐγῶ — μεσὰς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένασ'
καὶ ξενάρχος ἢ τιμοκλῆς σὺ πορφύρᾳ — μὰ φῆν δίοικον σὺ κἀπεῖς ἴσον ἴσῳ
Σώφιλος δ' ἀνέγχει λίῳ σιωπᾷς ἄκρατος ἐλίδοτο ἴσον ἴσῳ πάλιν
τὸ μέζον' ἢ τοῦτο. ἄλεξις τοκισῇ ἢ καταψυδρομένῳ.
μὴ παντελῶς αὐτῷ λίθου ὑδαρεῖ καταγοεῖς ἴσον ἴσῳ μικρῷ καλῶς

ἢ δύ γε φῶμα. ποταμὸς ὁ βρόμιος — τρυφᾷ θάσιος ὅμοιον καὶ δίκαιον τὸν ξένους
γίνειν ξενικὸν, τοὺς δ' ἐπαινεῖς ἐπιχώριον — ἓν δὲ ὑποβολιμαίῳ ἀπνευσεῖ ἐκ πιὼν ὡς αὖτις ἤδη
ἴσῳ κεκραμένον. μὲ ἄνδρος ἀδελφοῖς — ὃ κτώτις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα (σον
κυάθους ἕως κατίσεισε φιλοτιμούμενος — κατασείειν δ' ἔλεγον ἐὰν τῶν σὺ τοῖς ξένοις ὑποπι-
πόντων, πὸ μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τοὺς καιροὺς κατασειόντων ἄλεξις δ' σὺ ἀρκεῖ πομένῳ·

οὐ συμποσίαρχος ἦν γὰρ ἀλλὰ δήμιος — ὃ χαιρέας κυάθους προπίνων ἕκαστον ἴσον ἴσῳ πάλιν
διόδωρος δ' ὁ σινωπεὺς σὺν αὐληδὶ ἐπὰν κυάθους πίνητε ὦ κείτων δέκα (πὸ μέζον' ἢ τρία.
εἰ παρ' ἕκαστον σὺν δεῖ ποτήριον — γίνειν δ' λοιπὸν τὸν λογισμοὺς ὀξέως
ταῦτα σκόπει πρὸς σαυτόν — οὐκ ἀλλαφύρως ἡ λύσανδρος ὁ σπαρτιάτης, ὡς φη
σιν ἡ γὰ σανδρος σὺν ὑπομνήμασι ἓν οἶνον ὑδαρῆ πωλούντων τῶν καπήλων σὺν τῷ ξεστοπέλῳ κεκραμένον

ἐκέλευσεν αὐτὸν πωλεῖν, ἵνα μὲν ἀκρατέστερον ὠνοῖντο, δὲ παρακαπήλιον καὶ ἄλεξις εἴρηκεν σὺ ἀνθρώπῳ ου
κομψόν γε τοῦτ' ὄφι παρ' ἡμῖν ὦ σόλων σὺν ταῖς ἀθήναις δεξιῶς θ' ὑρημένον, (πως.
τὸ ποῖον σὺν τοῖς συμποσίοις ἵν' οὐ πίνετε — ἄκρατον οὐ γὰρ ῥᾴδιον πωλοῦσι γὰρ
ἓν ταῖς ἀμάξαις ὑδάτως κεκραμένον — οὐχ ἵνα τί κορδαίνωσι τῶν δ' ἄνου μερίων
γρονοούμενοι τοῦ τὰς κεφαλὰς ὑγιεῖς ἔχειν — ἐκκραπάλης τοῦτ' ἐσθ' ὁρᾷς ἑλληνικὸς
γότος μετοίοισι χρώμενος ποτηρίοις — λαλεῖν τι καὶ λιρεῖν πρὸς αὐτοὺς ἡδέως
τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρὸν ὄφιν οὐ ποᾷς — ψυκτῆρι πίνειν καὶ κύλιξι θαάτοις μὲν οἴῳ.

γίνειν δὲ εἰς μέθην φησὶν σὺ ἑκτὴ νόμων πλάτων οὐδὲ ἄλλο θίασον πρέπει πλὼ σὺ ταῖς τοῦ ἓν οἶνον
δόντος θεοῦ ἑορταῖς οὐ δ' ἀσφαλές· οὔτ' οἴῳ πολὺ γάμους ἑπτακαίδεκα, σὺ οἷς ἐμφρονα εἶναι μάλιστα πρέ
πει νύμφον καὶ νυμφίον μεταβολιῶ βίου οὐ μικρὰ μεταλλάττοντας. ἅμα δὲ καὶ ἓν γενόμενον ὅπως ὅ-
τι μάλιστα ἐξ ἐμφρόνων ἀεὶ γίγνεται. χοῦν γ' ἄδηλον ὁ ποῖα νὺξ ἢ φῶς αὐτὸ γεννήσει κἀντῷ σὺ δεκάτῳ
δὲ τῶν νόμων φησὶ μέθης δὲ αὐτῆς ὥσπερ λυδοὶ χρῶνται καὶ πέρσαι καρχηδόνιοι καὶ κελτοὶ καὶ ἴβη
ρες καὶ θρᾷκες καὶ τἄλλα τοιαῦτα γένη καθάπερ ὑμεῖς ὦ λακεδαιμόνιοι δ' παράπαν ἀπέχεσθε σκῦθαι δὲ
καὶ θρᾷκες ἀκρατοποσίαις πᾶν τάπασιν χρώμενοι γυναῖκές τε καὶ πάντες αὐτοὶ, καὶ κατὰ τῶν ἱμα-
τίων καταχόμενοι καλὸν καὶ εὐδαίμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. πέρσαι δὲ καὶ σφόδρα μὴ
χρῶνται καὶ ταῖς ἄλλαις ὀρυφαῖς ἃς ὑμεῖς ἀκροβάλλετε, σὺ τάξει δὲ μᾶλλον τούτων ἔπινον οἱ πολλοὶ καὶ
ἄλφιτα ἐπιβάλλοντες ᾧ οἴνῳ ὡς ὁ δελφὸς ἠγήσανδρος φησὶν· ἐπίνικος γοῦν μνησιπτολέμου ἀπάγωσιν
ποικασμένου τῶν ἱστοριῶν σὺ αἷς ἐγέγραπτο ὡς σέλευκος ἀπηλφίτωσε γράψασ' δραμα μνησιπτόλεμον
καὶ κωμῳδῶν αὐτὸ καὶ δὲ τ' πόσεως, ταῖς ἐκείνου χρώμενος φωναῖς, ἐποίησε λέγοντα
ἐπαλφίτου πίνοντα τοὺς θρόνους ποτὲ — ἰδὼν σέλευκον ἡδέως ἓν βασιλέα
ἔγραψα καὶ παρέλειξα τοῖς ἄλλοις ὅτι — κἂν τὸ τυχὸν ἢ πραγμάτιον ἢ σφόδρ' εὐτελὲς
σεμνὸν λωΐτης, τοῦθ' ἡ λωάμις ἢ μὴ ποεῖν. — γρόντα θάσιον τόν τε γῆς ἀπ' ἀτθίδος
ἐσμὸν μελίσσης τ' ἀκροχόλου γλυκὺ — συγκυρκανήσας σὺ σκύπῳ χυτῆς λίθου,
δήμητρος ἀκτῇ πᾶν γεφυρώσας ὑγρὸν — κατησίμωσα πῶμα καύματος λύσιν.

ὁ δ' αὐτὸς ἰσορεῖ κὠν θηραῖ ταῖς νήσοις ἐπιτάττοντα λέκυθον αὐτὶ ἀλφίτου πίνειν καὶ λέγεσθαι
ταύτην πὸ πόσιν καλλίονα τ' ἐξ ἀλφίτων· προπόσεις δὲ τὰς γινομένας σὺ τοῖς συμποσίοις, λακεδαιμο
νίοις οὐκ ἦν ἔθος ποιεῖν οὐδὲ φιλοτησίαν δ' τούτων πρὸς ἀλλήλους ποιεῖσθαι, δηλοῖ δὲ ταῦτα κεῖ-
νος σὺ τοῖς ἐλεγείοις·

καὶ δ' ἦθος ἀπαρτὴ μελέτημά τε κείμενον ὄφι — γίνειν πὸ αὐτὴν οἰνοφόρον κύλικα
μὴ δ' ἀποδωρεῖσθαι προπόσεις ὀνομασὶ λέγοντα — μὴ δ' ὠδὶ δεξιτεραὶ χεῖρα κυκλοῦν διάσου.

171 νέστορος φιλοποσίαν. διψῶ ἀλεξάνδρου πολυποσίαν.

ἄγγεα λυδῆ χειρὶ ἀσίκτο γένυς καὶ
καὶ προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξιος ἠδὲ προκαλεῖσθαι
εἶτ' ἀπὸ τοιούτων πόσεων γλώσσας τε λύουσι
τύχοισιν. πρὸς δ' ὅμιλος ἀμβλωπὸς ἐφίζει
νοῦς δὲ παρίσφαλται μοῦσις δ' ἀκόλαστον ἔχουσιν
οἱ λακεδαιμονίων δὲ κόροι πίνουσι τοσοῦτον
εἴς τε φιλοφροσύνην γλῶτταν μείζιόν τε γέλωτα
γνώμης τε κτήσειε καλῶς εἰς ὀργὴ ἀφορμίτης
γρὸς πιὼν τὸ πρεπωδέστατον τε θεῶν θνητοῖς ὑγίειαν
αἰεὶ τύπτει μέζον κυλίκων προπόσις, παραχρῆ
ἢ λακεδαιμονίων δὲ λίαν τ' ὀλίγον καλῶς διάκειται) (μα
καὶ πονεῖν ἔτι δυνατοὺς οὐκ ἐς ἀπόταχον

Ἐξονομακλήδην ὃν προπιεῖν ἐθέλει
εἰς αἰσχροὺς μῦθους, σώματ' ἀμαυρότερον,
λῆσις δ' ἐκτήκει μνημοσυνῶν πραπίδων.
ἦθος· ἐπειδὴ πίῃ δ' οἰνοβαρὲς δαπάνη
ὥστε φρεσὶν εἰς ἁλὸς ἀϊδρὰν ἀσίδε πάντ' ἀπάγειν
τοιαύτη δὲ πόσις σώματί τ' ὠφέλιμος
γρὸς θ' ὕπνου ἕρμοσται τὸν καμάτων λιμένα.
καὶ πρὸς βουσὶν γίγνα σωφροσυνῶν. ἐξῆς δὲ πάτ
τοι φάσαι λυποῦσ' εἰς ἅπαντα χρόνον (λιν φασὶν
ἔαθεν καὶ πίνειν σύμμετρα πρὸς ἃ φασί.
ἡ μὲν γὰρ οἰνῶσαι σῶμα μέτροισι ποτοῖς.

φίλοινος δέ ἐστιν ὁ πρὸς οἶνον εὔθυμος· φιλοπότης δὲ ὁ πρὸς πόνους φιλοκωθωνιστὴς δὲ ὁ μέχρι μέθης. πολέμιον δὲ ἔπιε τῶν μὲν ἡρώων νέστωρ ὁ γερήνιος, φανερῶς γὰρ αὐτὸς προσέκειτο τῶν ἄλλων μᾶλλον ᾧ οἶνῳ, καὶ τὸ ἀγαμέμνονος αὐτοῦ ὃν ὡς πολυπότην ἐπιπλήττει ὁ ἀχιλλεύς· ὁ δὲ νέστωρ καὶ τῆς μεγίστης μάχης ἀνεσκίρτα, οὐκ ἀπέχεται καὶ τοῦ πίνειν φησὶ γοῦν ὅμηρος· νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰὼν κρατὺν πίνοντα πάροιθεν ἔμπης· καὶ μόνου δὲ τούτου τῶν ἡρώων φησὶ ποτήριον ἁρμόττειν ὡς πρὸς ἀχιλλέως ἀσίδα. ἐγρατεύετο γὰρ μετ' αὐτοῦ καθάπερ καὶ μετὰ τῆς ἀσίδος ἐκείνης, ἧς φησὶν ὁ ἕκτωρ· καὶ μέχρις οὗ νοῦ ἵκεν ἀκλέος· ὃς δ' ἂν ἀμχρότοι δέ τις καὶ ἐν ποτηρίοις αὐτοῦ λέγων φιάλην αἴρεως κατὰ τὴν ἀστὶ φαίνους καινέα, ὡς λέγεται οὕτως· ἐν τῇ δῆλος φιάλην δ' ὅ γε λον αἴρεως κατὰ τὸ μόθιον ξυτόν τε βέλος· ἀλλὰ μιὼ ἡ δὲ πρὸς φιλοποσίαν ὁ νέστωρ λαμβάνει δῶρον καὶ παρ' ἀχιλλέως φιάλην ἐν τῷ ὠδὴ παρόντι ἐπιτελουμένῳ ἀτώνι· οὐχ ὅτι καὶ οὐχὶ τῷ νικηθέντι ἔλαχεν δὲ πᾶς ὁ ἀχιλλεύς· τοῖς γὰρ φιλοπώταις οὐ παρίεται ἐν νικᾶν δεῖ· ἐν ἐράσμιον, ἢ ὅτι δεῖ λίαν μάλιστα λέγονται οἱ πίνεται, δεῖ δ' βαρεῖσθαι τὰς χεῖρας ἀτατέ νοντες· ὁ δὲ βύβηλος λαμβάνει δῶρα καὶ ἀμοιβεῖα σφαλῶς καὶ ἀμοιβεῖα σφαλέα ὅ γε λον· τῆς δὲ λίψης οὐδὲν ὅτι πολυποθητότερον διότι καὶ δ' ἀῤῥος πολυλίψιον· ὁ ποικίλος ἔφη πολυπόθητον δεῖ τοῦ χρόνου· ἐν λῖψος γὰρ πᾶσιν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ἐμποιεῖ τοῦδε τῆς ἀπολαύσεως διὸ καὶ ὁ σοφοκλῆς φησὶ διψῶν τι γάρ τοι πάντα προσφθόνως σοφά οὐκ ἂν τέλειον τέρψειας μὴ πιὼν δίδως

καὶ ἀφροδίτης· μάχης δὲ τῆς σῆς ὥστε διψέων πιὼν ὡς ὀρέων ἢ τῶν ἀγρίων δέ τις ἔφη ἔχειν κελεύω χεῖρα διψῶσαν φόνου· καὶ ἀνάκρεων φίλη γὰρ εἰ ξείοις ἔασον δέμε διψῶντα πιεῖν, καὶ ξενοφῶν δὲ ἐν ᾧ ξί τῳ τῆς παιδείας ποιεῖ δὲ κῦρον τάδε λέγοντα· ἐγὼ μὲν διψῶ χρείσσεσθαι πλάτων δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ· ὅταν δίμαν δημοκράτου μὲν πόλις ἐλευθερίας διψήσασα, ἀκρήτου οἰνοχόων προσαπόντων τύχῃ ἀφροδίτῃ δίοντος ἀκράτῳ μεθυσθῆ ἔπινε δὲ καὶ πρωτέας ὁ μακεδὼν πλεῖστον ὡς φησιν ἔφιππος ἐν ᾧ πλεῖστος ἐν τῇ ἀλεξάνδρου καὶ ἡφαιστίωνος ταφῆς· καὶ βῤῥώσω τῷ σώματι δίψῃ· καὶ δι τῷ πιεῖν ἐγγεγυμνασμένος ὢν· ἀλέξανδρος γοῦν αἰτήσας ποτὲ ποτήριον δίχρουν καὶ πιὼν προὔπινε τῷ πρωτέᾳ· καὶ ὃς λαβὼν καὶ πολλὰ ὑμνήσας τὴν βασιλέα, ἔπιεν ὡς δὲ πάντων κροταλισθῆναι καὶ μετ' ὀλίγον ἐν αὐτῷ ποτήριον αἰτήσας ὁ πρωτέας καὶ πάλιν πιὼν προὔπιε τῷ βασιλεῖ· ὁ δὲ ἀλέξανδρος λαβὼν ἔπασε μὲν γενναίως, οὐ μὴν ἐπήνεγκεν, ἀλλ' ἐπέκλινεν ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον ἀφεὶς τῶν χειρῶν δ' ποτήριον καὶ ἐκ τούτου νοσήσας ἀπέθανε· τὸ δὲ νύσου φησὶ μιμήσαντο αὐτῷ, διότι πιὼν παῤῥίδα αὐτοῦ τὰς θήβας ἐπολιόρκησε· ἔπινε δὲ ὁ ἀλέξανδρος πλεῖστον ὡς καὶ ἀπὸ τῆς μέθης συνεχῶς κοιμᾶσθαι δύο ἡμέρας καὶ δύο νύκτας· δηλοῦται δὲ ἐν τοῖς ἐφημερίσιν αὐτοῦ ἃς ἀνέγραψαν βυμένης τε ὁ καρδιανὸς καὶ διόδοτος ὁ ἐρυθραῖος· μένανδρος δ' ἐν κόλακι φησὶ κατύλας χωροῦν δέκα ἐν παιδοκία κόνδυλον χρυσοῦν ἑξουθίκτεις ἔπιον μεσόν γε· ἀλεξάνδρου πλέον πέπωκας τοῦ βασιλέως οὐκ ἔλαττον οὐ μὰ τὴν ἀθηνᾶν μέγαν· νικοβούλη δὲ ἡ ἀναθεὶς ταύτη τὰ συμβάματα φησὶν ὅτι παρὰ μικλείνῳ τῷ θεσσαλῷ δειπνῶν ἀλέξανδρος εἴκοσιν οὖσιν ἐν τῷ συμποσίῳ πᾶσιν προὔπιε παρὰ πάντων τὰ ἴσα λαμβάνων, καὶ ἀνασὰς τὸ συμποσίου μετ' οὐ πολὺ ἀνεπαύετο· καλλιθείνης δὲ ὁ σοφιστὴς ὡς λυγκεὺς ὁ σάμιος φησὶν, ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασι καὶ ἀριστόβουλος καὶ χάρης ἐν ταῖς ἱστορίαις ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ ἀλεξάνδρου τὸ τοῦ ἀκρατοῦ κύλικος ἐς αὐτὸν ἐλθούσης ὡς διωθεῖτο ἐπόντος ἑνὸς αὐτῷ, διατὶ οὐ πίνεις· ἀλεξάνδρειος δὲ ὁ σοῦ μάζους ἀνελὼν ἐπιγεγραμμένον εἶχεν ἐπὶ τοῦ μνήματος· ἠδυάμην καὶ δίνον πίνειν πολλῷ μᾶλλον φέρειν καλῶς· κτησίας δὲ παρ' ἰνδοῖς φησὶν οὐκ εἶναι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι· παρὰ δὲ πέρσαις τῷ βασιλεῖ ἐξίεται μεθύσκεσθαι μιᾷ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ θύουσι τῷ μίθρᾳ· γράφει δὲ οὕτως ὠδὶ δοῦναι ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῶν ἱσορίων· ἐν μόνῃ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀγομένων ὑπὸ πέρσῶν τῷ μίθρᾳ, βασιλεῖ μεθύσκεται καὶ ὁ πέρσικὸν ὀρχεῖται τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς κατὰ πόλιν ἀσίαν ἀλλὰ πάντες ἀπέχονται κατὰ πόλιν ἡμέραν ταύτην τῆς ὀρχήσεως πέρσαι γὰρ ὥσπερ ἱππεύειν οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι μανθάνουσι καὶ νομίζουσι πόλιν ἐκ τῆς ὀρχήσεως ταύτης κίνησιν, ἐμμελῆ τινὰ λαμβάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης· εἰς τοσοῦτον δὲ ἀλέξαν-

ρος ἐμέθυεν ὡς φησι καρύστιος ὁ περιπατητικὸς ἐν ἰσοριακοῖς ὑπομνήμασι, ὡς καὶ ἐκεῖ ὄνων κύμματος κωμάζειν ἐποίουν δὲ τοῦτο φησὶ καὶ οἱ τῶν περσῶν βασιλεῖς. μή ποτ' οὖν διὰ τοῦτο οὐδὲ πρὸς τὰ ἀφροδίσια εὐχερῆ ὁρμὴν ὑβρισθῆναι γάρ φησιν ὁ ἀριστοτέλης ἐν τοῖς προβλήμασι φυσικοῖς τῶν νεωτέρων τὴν γονήν. ἱερώνυμος τε ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς. θεόφραστον φησὶ λέγειν, ὅτι ἀλέξανδρος ἐκ δὲ διέκειτο πρὸς ἀφροδίσια. ὁ λυμπιάδος γοῦν καὶ παρακλινάσης αὐτῷ καὶ μιξέναν ἠθέλησε θετταλὴν ἑταίραν πολυκαλλεστάτην οὖσαν, σωκράτος δὲ τοῦτο μὴ τοῦ φιλίππου βουλομένου γὰρ μὴ γύννις εἴη, πολλάκις ἤτει αὐτὴν ὁ ἀλέξανδρον συγγενέσθαι. καὶ φίλιππος ὁ τοῦ ἀλεξάνδρου πατὴρ φιλοπότης ἦν ὡς ἰσορεῖ θεόπομπος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἰσοριῶν καὶ ἄλλῳ δὲ μορίῳ τῆς ἰσορίας, γράφει φίλιππος ἦν τὰ μὲν φύσει μανικὸς καὶ προπετὴς ἐπὶ τῶν κινδύνων τὰ δὲ πολλὰ μέθῃ. ἦν γὰρ πολυπότης καὶ πολλάκις μεθύων ὑβριστικῶς. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ πεντηκοστῇ περὶ τῶν ἐν χαιρωνείᾳ γενομένων ἐπῶν, καὶ ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἐκάλεσε τοὺς παραγενομένους τῶν ἀθηναίων πρέσβεις φησίν. ὁ δὲ φίλιππος ἀρξαμένων ἐκείνων εὐθέως μετεπέμπετο γυναῖκας τῶν ἑταίρων καλεῖν δ' ἐκέλευε τὰς αὐλητρίδας, καὶ αὐτοσχέδιον ἦν κιθαρῳδὸν καὶ διθύραμβον ἦν αὐλητὴν καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐπιτηδείους αὐτῷ συμπίνειν. πολλάκις γὰρ παντάπασιν ὁ τοιοῦτος ὁ φίλιππος καὶ καταστρεψάμενος ἐπὶ ὄργανα πολλὰ συμποσίᾳ καὶ σωρουσίᾳ. ὢν γὰρ φιλοπότης καὶ ἦν τόπον ἀκόλαστος καὶ βωμολόχος, εἶχε πολὺ αὐτὸν συχνοὺς καὶ τῶν πολὺ μουσικὴν ὄντων καὶ τῶν τὰ γελοῖα λεγόντων. πιὼν δὲ πολὺ νύκτα πᾶσαν καὶ μεθυσθείς, πολύ, καὶ παρέξας, ἀφεὶς ἅπαντας τοὺς ἄλλους ἀπαλλάττεσθαι, ἤδη πρὸς ἡμέραν ἐκώμαζεν ὡς τοὺς πρέσβεις τοὺς τῶν ἀθηναίων, καχύσιος δὲ ἐν τοῖς ἰσορικοῖς ὑπομνήμασιν ὅτε φησὶ μεθύειν προῃρεῖτο φίλιππος τότ' ἔλεγε. χρὴ πίνειν αὐτίκα πάρος γὰρ ἱκανός ἐστι νήφων. κυβεύοντος δέ ποτε αὐτοῦ καὶ τινος ἀγγελίαν δόντος, ὡς αὐτίκα πάρεστι διαπορήσας ὥσειν ὑπὸ πολὺ κλίνῃ ἐν ἄκρᾳ. φιλοπότας δὲ καὶ μεθύσους καταλέγει θεόπομπος διονύσιον τὸν νεώτερον σικελίας τύραννον ὃν καὶ τὰς ὄψεις ἔφασκε τοῦ οἴνου διαφθαρῆναι. ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ συρακουσίων πολιτείᾳ καὶ σωσιχώρης φησὶν αὐτὸν ἐφ' ὅτε ὑπὸ ἡμέρας συνήθη μεθύειν. διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς ὄψεις θεόφραστος δὲ ἔφησε καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ τοὺς κολακεύοντας πολὺ τυραννίδα, προσποιεῖσθαι μὴ βλέπειν καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διονυσίου χειραγωγεῖσθαι καὶ μήτε τὰ παρατιθέμενα τῶν ἐδεσμάτων μήτε τὰς κύλικας ὁρᾶν διὸ κληθῆναι διονυσοκόλακας. ἔπινε δὲ πολλοῦ καὶ νυσαῖος ὁ τυραννήσας συρακουσίων καὶ ἀπολλοκράτης. διονυσίου δὲ τοῦ προτέρου οὗτοι υἱοί, ὡς ὁ θεόπομπος ἱστορεῖ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ. καὶ τῇ ἑξῆς τῶν ἰσοριῶν. γράφει δὴ οὗτος περὶ τοῦ νυσαίου. νυσαῖος ὁ τυραννήσας ὕστερον συρακουσίων, ὥσπερ ἐπὶ θανάτῳ σωφλημμένος καὶ προειδὼς ὅτι μικρὸν ἀπολείψει ἢ μελλοβιώσεσθαι, χαριζόμενος καὶ μεθύων διῆγεν. ἐν δὲ τῇ ἑβδομηκοστῇ ἕκτῃ φησὶν ἀπολλοκράτης ὁ διονυσίου τοῦ τυράννου υἱὸς ἀκόλαστος ἦν καὶ φιλοπότης, καὶ τῶν κολακευόντων τινὲς αὐτὸν παρεσκεύαζον ὡς οἷόν μάλιστα ἀλλοδιώτατα πρὸς ὃν πατρῷα διακεῖσθαι καὶ ἱππαρῖνον δὲ ἦν νοῦ διονυσίου φησὶν ἐπὶ μέθης τυραννοῦντα ἀποσφαγῆναι. τοῦ δὲ τοῦ νυσαίου καὶ τάδε γράφει. νυσαῖος ὁ διονυσίου τοῦ προτέρου υἱὸς κύριος τῶν ἐν συρακούσαις γενόμενος πραγμάτων καταπεσκευάσατο τέθριππον, καὶ πολὺ ἐσθῆτα πολὺ ποικίλην ἀνέβαλλεν ἔτι δὲ καὶ πολὺ ὀψοφαγίαν, καὶ τὴν οἰνοφλυγίαν καὶ πολὺ τῶν παίδων καὶ τὴν γυναικῶν ὕβριν καὶ τὴν τῶν ἄλλων ὅσα σωτελεῖν τύχοις πέφυκε μὴ λίαν διῆγεν οὕτως. ἐν δὲ τῇ τεσσαρακοστῇ πέμπτῃ ὁ αὐτὸς περὶ τιμολάου λέγων τοῦ θηβαίου φησὶν οὐκ ὀλίγων γὰρ ἤδη γενομένων ἀσελγῶν τοῦτ' ἦν βίον ἦν καθ' ἡμέραν καὶ τοὺς πόρνους, οὐδὲν ἀνόμιζε τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις ὄντων οὔτ' ἀκρατέστερον οὔτε λιχνότερον, ἅπτεσθαι οὖλον γεγονέναι μᾶλλον τῶν ἡδονῶν εἰ μὴ ὥσπερ εἶχον τιμόλαον. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τοῦτ' ἔλεγε περὶ διονυσίου τοῦ ὡρέστου διηγούμενος, ὃν ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιήσαντο φησί. τὴν τε γὰρ δίαιταν ἐώρα τοῦ ἡδέως καθ' ἡμέραν βιοτεύοντος, ὃν ἀθηναῖοι πολίτην ἐποιήσαντο φησί. τὴν τε γὰρ δίαιταν ἐώρα τοῦ ἡδέως καθ' ἡμέραν βιοτεύοντος καὶ διαιτώμεν

δὲ Θυμελικὸς καὶ περικλεὴς ὁ Ὀλύμπιον ὁρᾶν φησί· τὴν δὲ Κλειὼ καὶ Ἡσιόδοις ἐξάρχειν δὲ Ὁμήρου πολυποσίαν μεμφομένης ἐπαινεῖν. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ Εὐφορίων ὁ ἐποποιὸς ἐν χιλιάσι. χάριν δὲ ὁ μυτιληναῖος ἐν ταῖς ᾠδαῖς ἀλέξανδρον ἱστορίας ᾠδαῖς καλαίου εἰπὼν τοῦ ἰνδοῦ φιλοσόφου, ὅτι ῥίψας ἑαυτὸν εἰς πυρὰν ἐνεμείνην ἀπέθανε, φησὶν ὅτι καὶ ἐν τῷ μνήματι αὐτῆς δι' ἔθηκεν ἀλέξανδρος γυμνικὸν ἀγῶνα καὶ μουσικὸν ἐγκωμίων ἔθηκε δὲ φησὶ καὶ δι' ἡμιῶν φιλοινίαν τῶν ἰνδῶν, καὶ ἀκρατοποσίαν ἀγῶνα καὶ ἦν ἆθλον τῷ μὲν πρώτῳ τάλαντον, τῷ δὲ δευτέρῳ ἑκατὸν μναῖ, τῷ γ'. δέκα. τῶν οἴνων πιόντων ἦν οἶνον παρεχρῆμα μὲν ἐτελεύτησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους τεσσαράκοντα καὶ πέντε. μικρὸν δὲ διαλιπόντες ἐν ταῖς σκηναῖς ἓξ. ὁ δὲ λειφθεὶς πιὼν καὶ νικήσας ἔπιε μναῖ ἀκράτου χοᾶς τέσσαρας· ἐκαλεῖτο δὲ προμάχος τίμαιος δὲ φησὶν ὡς διονύσιος ὁ τύραννος τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ ᾧ πρώτῳ ἐκπίοντι χοᾶ, ἆθλον ἔθηκε στέφανον χρυσοῦν. καὶ ὅλως πρῶτος ἁβρότης ἐπιξενοκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ λαβὼν τὸν χρυσοῦν στέφανον καὶ ἀνακλύων τῷ ὁρμῇ ᾧ ἰσρυμένῳ ᾠδῇ τῆς φιάλης ἐπέθηκεν. ὥσπερ εἰώθει καὶ τοὺς ἀθήνους ἑκάστοτε ἐπιδεῖναι στεφάνους ἑαυτοῦ ἀπαλλαττόμενος ὡς αὐτόν. καὶ ᾠδῇ τούτῳ ἐθαυμάσθη. τὴν δὲ τῶν χοῶν ἑορτὴν πλὴν ἆθλῳ ἦσιν ἐπιτελουμένων φανόδημος φησὶ δημοφῶντα ἂν βασιλέα βουλόμενον ὑποδέξασθαι παραγινόμενον τὴν ὁρέσκην ἀθήναζε, πρὸς δὲ τὰ ἱερὰ οὐ θέλων αὐτὸν προσιέναι, οὐ δι' ὀμέστοσδον γενέσθαι, μή πω δικασθέντα, ἐκέλευσεν συμπλησθῆναι τότε ἱερὰ καὶ χοᾶ οἴνου ἑκάστῳ παρατεθῆναι τῷ πρώτῳ ἐκπόντι ἆθλον δοθήσεσθαι πλακοῦντα, παρήγγελέ τε καὶ τὸ πόδου παυσαμένους τοὺς μὲν στεφάνους ἐστεφανοῦν πρὸς τὰ ἱερὰ μὴ ἰέναι, ὀμφαλοφόρους γενέσθαι τῷ ὁρέσκῃ. ᾠδεῖ δὲ ἦν χοᾶ οἶνον ἑαυτοῦ ἕκαστον ᾠδεῖσθαι, καὶ τῇ ἱερείᾳ ἀγροφορεῖν τοὺς στεφάνους πρὸς ἃ σύλλιμναι τίμιος. ἔπειτα θύειν σὺν τῷ ἱερῷ τὰ ἐπίλοιπα καὶ ἔκλητε πλὴν ἑορτὴν κλῆσθαι χοᾶς. τῇ δὲ ἑορτῇ τῶν χοῶν ἔθος ἐστὶν ἀθήνησι πέμπεσθαι δῶρά τε καὶ ὀψωνίους μισθοὺς τοῖς σοφισταῖς οἱ πορνοβοσκοὶ αὐτοὶ συνεκάλουν ᾠδῇ ξενίας τοὺς γνωρίμους, ὡς φησὶν Βιβουλίδης ὁ διαλεκτικὸς σὺν δράματι κωμασταῖς οὕτως Σοφισταῖς ἥκιστε καὶ χοῶν δέη τῶν μισθοδώρων οὐκ ἀλείπων σὺν ῥυφῇ. Ἀντίγονος δὲ ὁ καρύστιος σὺν τῷ ᾠδεῖ τὸ διονυσίου βίου τοῦ ἡρακλεώτου τοῦ ἐπικληθέντος μετακιμένου, φησὶν ἂν διονύσιον τοῖς οἰκέταις συνεορτάζοντα, σὺν τῇ τῶν χοῶν ἑορτῇ, καὶ μὴ δυναμένου δι' ὑγίειαν χρῆσθαι ἢ παρεσκεύασαν ἑταῖρα ὑποσρέψαντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς συνδειπνοῦντας, οὐ δυνάμεθα τανῦσαι. λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος. ἦν δὲ ὁ διονύσιος ἐπὶ κνέου ὡς φησὶ νικίας ὁ νικαεὺς σὺν ταῖς διαδοχαῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκμανὴς καὶ πρὸς τοὺς δημοσίους εἰσῆλθε παιδίσκους ἀδιαφόρως. καί ποτε πορευόμενος μετὰ ξυνῶν γνωρίμων ὡς ἐγένετο κατὰ τὸ παιδισκεῖον εἰς ὃ τῇ προτεραίᾳ παρελυθεὶς ὤφειλε χαλκοῦς, ἔχων τότε κατὰ τύχην, ἐκτείνασε πλὴν χεῖρα πάντων ὁρώντων ἀπελίδου. ἀπάχαρις δὲ ὁ σιδήτης παρὰ περιαύρῳ, τεθέντος ἆθλου ᾠδεῖ τὸ πίνειν, ἤτησε τὸ νικητήριον πρῶτος μεθυσθεὶς τῶν συμπαρόντων. ὡς ὄντος τέλους τούτου καὶ τοῦ σὺν τῷ πόνῳ καὶ τῆς σὺν τῷ ῥέχειν. λακύδης δὲ καὶ τίμων οἱ φιλόσοφοι κληθέντες πρός τινα τῶν γνωρίμων ᾠδεῖ δύο ἤμβρασε καὶ βουλόμενοι συμβουλεύεσθαι τοῖς παροῦσιν, ἔπινον προθυμότερον τῇ μὲν οἴῳ πρώτῃ τῶν ἤμβρων ὁ λακύδης ἀπῄει πρότερος ἐπιπολάσαντος αὐτῷ τοῦ ποδὸς καὶ ὁ τίμων ὁρῶν αὐτὸν ἀπόντα ἔφη ἤρεμεῖ μέγα κῦδος ἐπέφνομεν ἕκτορα δῖον τῇ δ' ὑστεραίᾳ προπόντος τοῦ τίμωνος δὲ μὴ δυνηθῆναι ἐκπιεῖν πλὴν προποθεῖσαν αὐτῷ κύλικα λακύδης ἰδὼν αὐτὸν ἐπανάγοντα ἐπ. δυσκόλων δέ τε παῖδες ἐμῷ μέλει αὐτιόωσι. μυκερῖνον δὲ ἦν αἰγύπτιον ἡρόδοτος ἱστορεῖ δὲ καὶ τὸ δευτέρας, ἀκούσαντα παρὰ τῶν μαθητῶν διότι ὀλιγοχρόνιος ὅστις λύχνα ποιησάμενον πολλὰ ὁ πότε γένοιτο νὺξ πίνειν καὶ βυπαθεῖν, οὔτε ἤμβρασε, οὔτε νυκτὸς ἀνίσταται καὶ εἰς τὰ ἔλεα δὲ καὶ τὰ ἄλση νεμόμενον ἔπ. τε ὅπου πυθοῖτο ἡ Σιτήρεια εἶναι μεθύσκεσθαι. καὶ ἄμα σὺν δὲ τῶν αὐτῶν αἰγυπτίων βασιλέα ἡρόδοτος πολλὰ πεποιηκέναι φησί· ὁρμέασε δὲ ὁ μηθυμναῖος σὺν τῇ τῆς σικελικῶν φιλοποτίην φησὶ γενέσθαι νικητέλην τὸν κορίνθιον· φαίνιασε δὲ ὁ ὀρέστιος σὺν τῷ ἐπιγραφομένῳ τυράννων αἱρέσεις, ἐκ τῶν μαρείας σκόπας φησὶν ἡρέοντος μὲν ἰὸν, σκόπας δὲ τὸ παλαιὸν ὑΐδαιον φιλοποτοῦντα διατελέσαι, καὶ πλὴν ἐπάνοδον πλὴν ἀφ' ὧν συμποσίων ποιεῖσθαι ᾠδεῖ θρόνου καθήμενον, καὶ ὑπὸ πάντων χρῶν βασταζόμενον οὕτως οἴνῳ δὲ ἀπιέναι. φύλαρχος δὲ σὺν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν ἀντίοχον φησὶν ἐν βασιλέα φίλοινον γενόμενον, μεθύσκεσθαί τε καὶ κοιμᾶσθαι ᾠδεῖ πλέον, ἐφ' ἑκάτερα πάλιν ἀφυπνιζόμενον ἐπιπίνειν ἐχρημάτιζέ γε φησὶν νήφων μὲν βραχέα τελέως. μεθύων δὲ τὰ πολλὰ διὸ ᾠδεῖ αὐτὸν δύο ὄντων οἱ διοικοῦντες πλὴν βασιλέαν. ἀρίστος καὶ ἐν μέσων κύπριοι μὲν γένος καὶ ἀδελφοὶ ὁρῶμενοι δὲ ἀμφότεροι τοῦ αὐτόχθου. πολυπότης δὲ ἰὼν καὶ αὐτόχθος ὁ βασιλεὺς ὁ κληθεὶς ἐπιφανὴς ὁ ὀμηρεύσας παρὰ ῥωμαίοις, ὃν ἱστορεῖ πτολεμαῖος ὁ εὐεργέτης σὺν τῷ πρώτῳ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῷ πέμπτῳ φάσκων αὐτὸν εἰς τοὺς ἰνδικοὺς κώμους καὶ μέθας γραπτὰ, πολλὰ ἀσχλίσκειν, καὶ τὰ ᾠδελειπόμενα δὲ τῶν χρημάτων μεθ' ἡμέραν κωμάζων ὅτε μὲν ἔβρεχεν ἄλλοτε δὲ σὺν ταῖς δημοπαισὶ ὁλοῖς ἱστάμενος λέγειν· τίνι ἡ τύχη δίδωσι· λαβέτω, καὶ ῥίψας ἀργύριον ὡχετο πολλάκις δὲ καὶ πλεκτὸν στέφανον ῥόδων ἔχων ᾠδεῖ τῇ κεφαλῇ, καὶ χρυσοῦφῆ τήβεννα φορῶν μόνος ὁρέμβετο λίθους δὲ μάλης ἔχων οἷς ἔβαλε τῶν ἰδίων δούλων ἀκολουθοῦντας αὐτῷ ἑλοῦτό τε καὶ εἰς τοὺς κοινοὺς λουτῆρας μύροις ἀλειφόμενος ὅτε καί ποτε σωτίμων τις αὐτὸν ἰδιώτης ἔφη μαθήσεις ἐὰν

βασιλεῦ πολυτελὲς ὄζος, καὶ ὃς καθεὶς ἐπὶ σε φησὶν ὑπόκωφον τοῦτον ποιήσω μὴ κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ὑσρίσιν ἐπόδ δύο χόας ἔχουσαν παχέος μύρου καταχυθῆναι ἐκέλευσεν ὡς μὴ ἐπὶ πλῆθος τῶν ἀγοραίων τόδων εἰς δ' ἐκχυθὲν συγκυλισθῆσαι· ὀλίσθας τε γενομένου αὐτός τε ὁ ἀντίοχος ἔπεσε καγχάζων μὴ δὲ πλεῖσοι τῶν λουομένων ἐπ' αὐτὸ ἔπαιζον· πολύβιος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν φησὶν αὐτὴν ἐπιμανῆ καὶ οὐκ ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις. οὐ μόνων δ' μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων καταβαίνειν ἐς ὁμιλίας ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδημούντων ξένων, καὶ τῶν ὑπελεστάτων σωεπίνειν· εἰ δὲ μὴ τῶν νεωτόρων φησὶ σωαίσθοιτό τινας ὑβωχυμένους ὅπου δήποτε, παρῆν μετὰ κεράμιου καὶ συμφωνίας ὡς τε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον αἰσχυμένους φεύγειν, πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἀποβαλών, τήβεννα ἀναλαβὼν τοδικῶν πλὴν ἀγορᾶν· ἐν δὲ τῇ ὀγδοηκοστῇ πρώτῃ ὁ αὐτὸς πολύβιος φησὶ σωτελουμένου αὐτοῦ τῇ ἀντιοχείᾳ ἀτώνασ', συγκαλέσαι πάντας Ἕλληνας καὶ τῶν βουλομένων ζῶντας πολλοὺς ἐπὶ πλῆθος. καὶ τοπείσων παραγινομένων ἐν ζωῖς γυμνασίοις, πάντας ἐκ χρυσῶν ὁλκίων ἤλειφε κροκίνῳ μύρῳ καὶ νεναρδίνῳ καὶ ναρδίνῳ καὶ ἀμαρακίνῳ καὶ κεντίνῳ. καὶ συγκάλων αὐτοὺς εἰς βωμίαν, ποτὲ μὲν χίλια ὀγδοήκοντα ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια σωεστολμένου μετὰ πολυτελεστάτης παρασκευῆς, καὶ ὁ χειρισμὸς τ' διακονίασ' δι' αὐτοῦ ἐγένετο κατὰ γὰρ τὰς εἰσόδους ὑφιστάμενος, οὓς μὲν εἴσηγεν οὓς δὲ ἀνέκλινεν· καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας, αὐτὸς εἰσῆγεν καὶ τοδεπορευόμενος οὓ μὲν προσενώθιζεν οὓ δὲ προσανέπιπτε, καὶ ποτὲ μὲν ἀποθέμενος μεταξὺ ἦν ἑωμόν· ποτὲ δὲ ἐ τοθηρίον, ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καὶ τοδεμὴ ἦν πότον· προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις· ἅμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων, καὶ ἔστο τῶν μίμων εἰσφέρειν ὅλος συγκεκαλυμμένος, καὶ ἐτίθετο εἰς πλὴν γῆν ὡς εἷς ὢν τῶν μίμων, καὶ τῆς συμφωνίασ' προσκαλουμένης ὁ βασιλεὺς ἀναπηδήσας, ὠρχεῖτο καὶ προσέπαιζε τοῖς μίμοις, ὥς τε πάντας ἀμύνεσθαι· ἰδιαίτατα δὲ προσγάζεται τοὺς παλαιπώρους ἢ πρὸς τῇ μέθῃ ἀπαλλοσία. φιλοπάτης δ' ἦν καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῷ ἀντίοχος σὺν μιλεία πρὸς ἀρσάκην πολεμήσας ὡς ἱστορεῖ ποσειδώνιος ὁ ἀπαμεὺς σὺν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν· ἀναιρεθέντος γοῦν αὐτοῦ ἦν ἀρσάκην βάπτοντα αὐτὸν λέγειν, ἔσφιλέσε ἀντίοχε θαρσος καὶ μέθη, ἤλπιζον γὰρ σὺ μεγάλοις ποτηρίοις πλὴ βασιλείαν ἐκπιεῖν· ἀντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, ὃν ῥωμαῖοι καθεῖλον ὡς ἱστορεῖ πολύβιος σὺ τῇ εἰκοστῇ, παρελθὼν εἰς χαλκίδα τῆς εὐβοίασ' σωετέλεσε γάμους πεντήκοντα μὲν ἔτη γεγονώς, καὶ δύο τὰ μέγιστα τῶν ὅπλων ἀνεκλήφως, τήν, τε τῶν ἑλλήνων ἐλευθέρωσιν ὡς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο καὶ ἦν πρὸς ῥωμαίους πόλεμον· ὁρασθεὶς γοῦν παρθένου χαλκιδικῆς κατὰ ἔν τῶ πολέμου καιρὸν ἐφιλοτιμήσατο γῆμαι· οἰνοφόρης ὢν καὶ μέθαις χαίρων, ἣν δ' αὐτὴ κλεῖτο πολέμου μὴ θυγάτηρ, εἷς τῶν ἐπιφανῶν καλλῇ δὲ πάσας ὑπερβάλλουσα καὶ τοὺς γάμους σωτελῶν σὺ τῇ χαλκίδι, αὐτόθι διέτειλεν ἦν χειμῶνα, τῶν σὺ εστώτων οὐδ' ἦν τινα ποιούμενος πρόνοιαν· ἔθετο δὲ καὶ τῇ παιδὶ ὄνομα εὐβοῖαν· ἐπηνθεὶς σὺν τῷ πολέμῳ ἔφυγεν εἰς ἔφεσον μετὰ τ' νεογάμου· σὺ δὲ τῇ ἐλευτόδᾳ ὁ πολύβιος ἱστορεῖ ἄγρωνα τῶν ἰλλυριῶν βασιλέα καθεῖναι μέγα ἐπὶ τῷ νενικηκέναι τοὺς αὐτωλοὺς φολυπόταν ὄντα καὶ εἰς μέθασ' καὶ βωμίασ' φαπέντα, πολυείτι δὲ λιποθυμηθέντα ἀποθανεῖν· σὺ δὲ τῇ εἰκοστῇ σὺ ἑκάτῃ ὁ αὐτὸς τῶν θίωνα φησὶν ἦν τῶν ἰλλυριῶν βασιλέα δι' ἐπὶ πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ ἦν βίον, νύκτωρ τε ἀεὶ καὶ μεθ' ἡμέραν μεθύοντα, ἀρκτείναντα δὲ καὶ πολύρατον ἦν ἀδελφόν, γαμεῖν μέλλοντα πλὴ μονοῦνίου θυγατρὸς, αὐτὸν γῆμεσε πλὴ παῖδα καὶ ὡμῶς χρῆσθαι τῆς ἀρχομένοις· καὶ δημήτειον δέ φησι ἦν ἐκ τῆς ῥώμης πλὴ ὁμηρείαν διαφυγόντα σὺ τῇ κρίτῃ καὶ ἕκτῃ βασιλεύσαντα σύρων πολυπότην ὄντα, ἐπὶ πολεῖσον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι· ὀρθοφόρνην τε ὀλίγον χρόνον καππαδοκίασ' βασιλεύσαντα καὶ παρεισδύντα τὰς παρτείους ἀπωγὰς φησὶν σὺ τῇ ἕκτῃ εἰσαγαγεῖν πλὴ ἰακκὴν καὶ τεχνητικὴν ἀσωτίαν· διόπερ ὀβδόατος πολάτων καλῶν νομοθετεῖ σὺ τῷ βυτόρῳ δοῦ παῖδας μέχρι τῶν ὀκτωκαίδεκα δ' παράπαν οἴνου μὴ γεύσασθαι· οὐ γὰρ χρὴ πῦρ ὀχετεύειν· οἴνου δὲ μετρίου γεύεσθαι μέχρι ἕκτης ἐτῶν· μέθης δὲ καὶ πολυοινίασ' δ' παράπαν ἦν νέον ἀπέχεσθαι τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν σὺ τοῖς συνετίοις βωμίθυτα καλεῖν τούς τε ἄλλους θεοὺς καὶ δὴ διόνυσον παρακαλεῖν εἰς πλὴ τῶν προσβυτῶν τελετὴν ἅμα καὶ παιθείαν· ἦν τοῖς ἀνθρώποις ἐπίκουρον τῆς τοῦ γήρως αὐστηρότητος ἐδωρήσατο δ' ἔν οἶνον φαρμακὸν, ὡς τε ἀπολαύειν ἡμᾶς μὴ δυσθυμίασ' λύπην γίγνεσθαι καὶ ἑξῆς δέ φησι λόγος καὶ φήμη ὑπορρεῖν ὡς ὁ θεὸς οὗτος ἔσω τῆς μητρὸς ἥρασ' διεφορήθη τῆς ψυχῆς πλὴ γνώμην· διὸ πάς τε βακχείασ' καὶ τὴν μανικλὼ πᾶσαν ἐμβάλλει χορείαν πιμωρούμενος, ὅθεν καὶ ἦν οἶνον ὠδὶ τοτ' αὐτὸ διδῶρηται· φαλαικὴς δὲ σὺ τοῖς ἐπιγράμμασι, γυναῖκα ἵνα ἀκαγράφει πολυπότην κλεῶ ὄνομα

χρυσωτὸν κρόκου τα τοδιζώσασα χιτῶνα — τῷδε διονύσῳ δῶρον ἔδωκε κλεῶ
οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν, ἴσα δὲ πίνειν, — οὔλις οἱ ἀνθρώπων ἤεισεν, οὐδ' ἅμα πω

ὅτι δὲ φίλοινον ἦ τῶν γυναικῶν γένος κοινὸν οὐκ ἀχαρείστως δὲ καὶ ὁ ξεάρχος σὺ τῷ πεντάθλῳ γυναῖκά τινα εἰσάγει φερεκτόταν ὅρκον ὁ μυοῦσαν τόνδε· ἐμοὶ γένοιτο σοῦ ζώσης τέκνον ἐλεύθερον ποιοῦσαν οἶνον ἀποθανεῖν· παρὰ ῥωμαίοις δὲ ὡς φησι πολύβιος σὺ τῇ ἕκτῃ ἀπείρηται γυναιξὶ πίνειν οἶνον, ὃν δὲ καλέσμενον πάσονον πίνουσιν· ἔστο δὲ ποιεῖται μὲν ἐκ τῆς ἀσταφίδος, καὶ ἔστι παρακωλύσιος πινόμενος τῷ αἰ-

176 Ρωμαίων ἢ ἱλαρῶν γυναῖκες νῦν φουσαι. Γυναῖκες φιλοπότριαι. φίλοινα ἔθνη.

γοδενεῖ τῷ γλυκεῖ καὶ τῷ κρητικῷ. διὸ πρὸς τὸ κατεπεῖγον οὐ πάνυ χρῶνται αὐτῷ. λαθεῖν δέ φησι, ἃ δωσάζων τὴν γυναῖκα πιοῦσαν οἶνον. πρῶτον μὲν γὰρ οὐ δύναται οἴνου κυριάνη γυνή. πρὸς δὲ τούτοις φιλεῖν δεῖ τοὺς συγγενεῖς τοὺς ἑαυτῆς, καὶ τοὺς τοῦ ἀνδρὸς ἕως ἐξαδελφίων, καὶ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν κατὰ μέθην ὁ πόταν ἴδῃ πρῶτον. λοιπὸν ἀδήλου τῆς συντυχίας οὔσης τίσιν ἀπαντήσει, φυλάττεται. τὸ δὲ πρᾶγμα κἂν γένηται μόνον οὐ προσλαβεῖ διαβολῆς. ἄλκιμος δ' ὁ σικελιώτης ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βίβλων ἰταλικῇ, πάσας φησὶν ἐν ἰταλίᾳ γυναῖκας μὴ πίνειν οἶνον ἀφ' ταύτης αἰτίας ἡρακλῆς τοδὶ τὸν κροτωνιάτην νομοθετῶν, ἐπεὶ πρός τινα οἰκίαν οὖσαν παρὰ τὴν ὁδὸν, διψῶν ἀφίκετο, προσελθὼν ἤτει πιεῖν ἐκ τοῦ θυρεοῦ ἔτυχε δ' ἡ γυνὴ τὸν τὴν οἰκίαν κεκτημένου πίθον οἴνου λαθραίως ὑποίξασα. καὶ πρὸς μὲν τὸν ἄνδρα δεινὸν ἔφη ποιήσειν αὐτὸν ἐξ ἐξόδου χάριν ἣν πίθον ἔτυχεν ἀνοίξας ὕδωρ δ' ἐκέλευσεν αὐτὸν προσενεγκεῖν, ἡρακλῆς δ' ἀνδρὶ φύραις ἐτῶς, καὶ ἀκούσας ταῦτα, ὃν μὲν ἄνδρα αὐτῆς σφόδρα ἐπῄνεσεν, ὃν ἐκέλευσεν αὐτὴν παρελθόντα ἔσω, σκοπεῖν τὸν πίθον, καὶ ὃς εἰσελθὼν, λίθινον εὗρε τὸν πίθον γεγονότα. τὸ δὲ τὸ σημεῖον ἔλυε καὶ ναῦς ὅτιν ἐν τοῖς ἐπιχωρίαις γυναιξὶν πάσαις, ἐν αἰσχρῷ κεῖσθαι τὸ πίνειν οἶνον διὰ τὴν προκειμένην αἰτίαν. δίαυ δ' εἰσὶ παρὰ τοῖς ἕλλησι μεθύουσαι αἱ γυναῖκες, παραλίσωσιν αὐτῶν φαίης μὴ ἐν τῇ ἀκηνυζομένῃ οὕτω γέγονόν ὅστίς τις κάπηλος. οὗτος οὐθὺς ὅταν ἐλθὼν ποτὲ διψῶσα μόνος δέκα ὡς γόμοι κεράσαντο οὔθ' ὑλαρὲς οὔτ' ἄκρατον οἶδα δ' ἐγὼ ποτὲ γιοῦσα. καὶ ἐν μύσταις γυναῖκες δ' εἰσὶν αἱ διαλεγόμεναι βούλῃ καὶ σὺ φίλτατε

γιεῖν, καλῶς ἔχοιμι δι' γαροῦν φόρε — μέχρι τῆς ἡλίου φασὶ τιμᾶν τὸν θεόν. ἀλεξις δ' ὁρᾷ
γυναιξὶ δ' ἀρχεῖ πάντ' ἀνὴρ οἶνος παρῇ — γίνεσθαι διαφοράς, ἀλλὰ μὴν νὴ τὼ θεὼ (σχοίδ
ἔσται γ' ὅσον αὖ βουλώμεθ' ἔσται καὶ μάλα — ἡδὺς γ' ὀδόντας οὐκ ἔχων ἤδη σα πρὸς
λέτων γέρων γ' ἀναμονίως ἀπαλλάξομαι — γραῦν σφίγγα πρὸς ἐμέ γ' ὡς αἰνίγματα λέγει. καὶ
τὰ λοιπά. τὸ δὲ δὶς πενθοῦλι ζωπύρος φησὶ καὶ ζώπυρος οἰνηρὸν ἀνθρώπιον. αὐτοφάνης δὲ κέχρηται
ἐπεὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστι, κακοδαίμων σφόδρα — ὅστις γαμεῖ γυναῖκα τολμῶ σ' τοῖς σκύθαις,
ἐκεῖ μόνον γὰρ οὔτι φύεται ἄμπελος ξενάρχης πεντάθλῳ. ὄρνον δ' ἐγὼ γυναικὸς εἰς οἶνον γράφω.
πολλάκις φάωνι δικαιούμενος ὅσας δεῖ τὸν οἶνον συμβαίνει γυναιξὶ φέσιν

εἶεν γυναῖκες ὡς ὑμῖν πάλαι — οἶνον γενέσθαι τὸν ἀπόιαν οὖσ' ἐμοί
ὑμῖν γὰρ οὐδὲν καθάπαξ ἡ παροιμία — ἐν τῷ καπήλῳ νοῦς ἐνεναί μοι δοκεῖ
εἰ γὰρ φάωνα λεῖσθ' ἰδεῖν προτέλεια δεῖ — ὑμᾶς ποῆσαι πολλὰ πρότερον διαδὶ
γρῶτα μὲν ἐμοὶ γὰρ καροδόφω προσθύειν — γλαυκοῦς σ' ὀρχεῖς ἄμυλος. ἐγκύμονα κίχλαι.
ἐκκαίδεκ' ὀλόκληροι μέλιτι διαμεμιγμέναι — λατῦα δώδεκ' ὠδὶ σελίνα, τἄλλα δὲ
ἤδη ταῦτ' οὐ τελέσαι τ' ἄκουε δή — βολβῶν μὲν ὀρθαίνης. ζυμμέκτα
κονισάλῳ δὲ καὶ παρασάταιν δυοῖν — μύρτων πινακίσκος. χειρὶ παρατεπλεόνων.
λύχνων γὰρ ὀσμὰς οὐ φιλοῦσι δαίμονες. — γύρης τετάρτης κυσί τε καὶ κωκυτάται
δόρασιν ὀραχμὴ κύβδασοι ζιώβολον — ἥρως κέλευθ' ὁδόν μα καὶ ζυλίματα
ταῦτ' ὄζι τ' ἀνάλωμα τ' ἐμὶν οἷν τάδε — γροσσί σε τ' εἰσέλθοι τ' αὖ, εἰ δὲ μή, μάτην
ἔξεστιν ἡμῖν δεῖ κοινῆς κυνηπαῦ — ἀξιόνικος δ' ἐν φιλίνῃ φησί. γυναικὶ δὲ πίστευε μὴ πί-
νειν ὕδωρ. καὶ ὅλα δὲ ἔθνη τοδὶ μέθαι διαφέροντα μνήμης ἠξίωται. βαίτων τοίνυν ὁ ἀλεξάνδρου βημαγισὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ταθμοὶ τῆς ἀλεξάνδρου πορείας καὶ ἀμώτας ἐν τοῖς ταθμοῖς φησὶ τῶν ταπύρων ἔθνος φησὶν οὕτω φίλοινον εἶναι, ὡς καὶ ἀλείμματι ἄλλῳ μηδενὶ χρῆσθαι ἢ τῷ οἴνῳ τά δ' αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ κτησίας ἐν τῷ τοδὶ τῶν κατὰ τὴν ἀσίαν φόρων. οὗτος δὲ καὶ δικαιοτάτους αὐτοὺς λέγει εἶναι. ἁρμόδιος δὲ ὁ λεπρεάτης, ἐν τῷ τοδὶ τῶν παρὰ φιγαλεῦσι νομίμων, φιλοπότας φησὶ γενέσθαι φιγαλεῖς μεσηνίοις ἀσυγκίτους ὄντας, ἐν οἷς καπηλείοις οἰκεῖν ἐκμαθόντας τοὺς ἑαυτῶν θαλάμους μετὰ τῶν γυναικῶν τοῖς ξένοις. πολεμίας γὰρ οὐδὲ ἐν ὕπνοις ὑπομένοντες ἀκοῦσαι. διὸ καὶ πολεμουμένων ποτὲ αὐτῶν. καὶ οὐ προσκαρτερούντων τοῖς τείχεσι λεωνίδης ὁ σφετηγὸς ἐκέλευσε τὰ καπηλεῖα ὠδὶ τῶν τειχῶν σκηνοπηγῆν καὶ μόλις ποτὲ ἐπαύσαντο λειποταχοῦντες ὡς φησι δάμων ἐν τῷ περὶ βυζαντίου. μιλήσιος δ' ἐν ἀρρηφόρῳ ἢ αὐλητρίδι, πάντας μεθύσους τοὺς ἐμπόρους ποιεῖ ἐν βυζαντίου

ὅλην ἐπίνομεν πρὸ νύκτα δεῖ σε — καὶ σφόδρ' ἄκρατόν μοι δοκῶ
λύσασθαι γοῦν τὸ παρασ' κεφαλὰς ἔχων. — κωμῳδοῦνται δὲ ὡς μέθυσοι ἀργεῖοι μὲν καὶ πρύν
θιοι λέγω δ' ἐφέσου τοῦ βουσιριδι. ποιεῖ δὲ τὸν ἡρακλέα λέγοντα
οὐκ δίαθαμ' ὄντα πρὸς θεῶν πρωΐθιον — ἀργεῖον, οἳ μεθύοντες ἀεὶ τὰς μάχας
γόσας μάχονται. τοιγαροῦν φθίνουσ' ἀεί. — μιλησίους δ' βύβουλος ἐν καταπλωμένῳ ὑβρεισὰς
εἶναι φησὶ μεθυσθέντας. πολέμων δὲ ἐν τῷ τοδὶ τῶν κατὰ πόλεις ἐπιγραμμάτων τοδὶ ἡλείων παρατίθεται τόδε τὸ ἐπίγραμμα — ἥλις καὶ μεθύει καὶ ψεύδεται, διος ἐκάστου — οἶνος τοιγὰρ δὴ καὶ
ξωυά πασα πόλις. — θεόπομπος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ. τοδὶ χαλκιδέων ἱερῶν τῶν ἐν θράκῃ
φησίν. ἐτύγχανον γὰρ τῶν μὲν βελτίστων ἐπιθυμάτων ὑποδεχόντες ὠδὶ δὲ τοὺς πότους καὶ ἑορτὰς

μίαν

μίαν καὶ πολλὴν ἀκολασίαν ὁρμῶντες ἐπὶ εἰκῶς. τ' δ' εἰσὶ πάντες οἱ φθᾶκες φλυπόται διὸ καὶ καλλίμαχος ἔφη. καὶ γὰρ ὁ θρῃκῶν μὲν ἀπίσυγε χανδὸν ἄμυστιν οἰνοποτεῖν ὀλίγῳ δ' ἤδιον πίνειν βίῳ. Ἐν δὲ τῇ πεντηκοντῇ ὁ θεόδωμος τοῦδε μηθυμναίων τάδε λέγει καὶ τὰ μὲν ἐπιτήδεια προσφορομένους πολυτελῶς, μετὰ δ' ἀκατακόσθαι καὶ πίνειν. ὄρχον δ' οὐδὲν ἄξιον τῶν ἀκολασμάτων ποιοῦντας. ἐπαυσεν δ' αὐτοὺς τούτων κλεοφῶν ὁ τύραννος ὁ καὶ τὰς μαστροποὺς τὰς ἐπιδημούσας προκατωγυίαν τὰς ἐλευθέρας γυναῖκας φέρειν ἢ πέπαρκας τὰς ἐπιφανεστάτας πορνοφόρους, ἐν δήσας εἰς σάκκους κατὰ φυλάς τισιν πρὸς ἄξασ· καὶ ὄρμισος δὲ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐπτὰ σοφῶν περὶ ἀνδρῶν δ' αὐτὸ φησίν ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τῶν φιλιστικῶν, ἰλλυριοὶ φησι δέπνοις καθήμενοι καὶ πίνουσι. ἀγοῖσι δὲ καὶ τὰς γυναῖκας εἰς τὰς συνουσίας, καὶ καλὸν αὐταῖς προσπίνειν ὅς ἂν τύχωσι τῶν πρόσθεν. ἐκ δὲ τῶν συμποσίων αὐταὶ τοὺς ἄνδρας ἀπάγουσι καὶ καθήμενοι δὲ πάντες εἰσί, καὶ ζώννυνται τὰς κοιλίας ζώναις πλατείαις ὅταν πίνωσι καὶ τοῦτο μὲν πρῶτον μέγιστα ποιοῦσιν. ἐπειδὰν δὲ σφοδρότερον πίνωσι. μᾶλλον ἀεὶ συνάγουσι τὴν ζώνην ἀριταῖοι δέ φησι κέκτηνται προσπελάτων ὡσπερ εἰλώτων χιλίους καὶ μυριάδας καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν μεθύουσι καὶ φιοῦντες συνουσίας, καὶ διάκεινται πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν ἀκρατέστερον. διὸ καὶ κελτοὶ πολεμοῦντες αὐτοῖς, καὶ εἰδότες αὐτῶν τὴν ἀκρασίαν παρύγγλαν ἅπασι τοῖς στρατιώταις δεῖπνον ὡς λαμπρότατον παρασκευάσαντας κατὰ σκηνὰς, ἐμβαλεῖν εἰς τὰ στόμα πόαν ἣν καὶ φαρμακώδη δυναμένην διακόπτειν τὰς κοιλίας καὶ διακαθαίρειν. νομίσαντες δὲ τοῦτο οἱ μὴ αὐτὴ καταληφθέντες ἀπώλοντο. οἱ δὲ καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ἐρίψαντες ἀκρατόρρυτα γαστέρων γενόμενοι. φιαῦται καὶ πολλὰ ἐφεξῆς καταλέξαντος τοῦ δημοκρίτου, ὁ ποντιανὸς ἔφη πάντων τούτων ἓν τῶν δεινῶν μητρόπολιν φυλῆς οἶνον. διὸν καὶ τὰς μέθας καὶ τὰς μανίας, ἔτι δὲ καὶ τὰς παροινίας γίγνεσθαι. οὗτος ἐκ παθῶς μεταλαμβάνοντας, ἃ καλῶς ἂν ὁ χαλκὺς ἐπικαλούμενος διόνυσος ἐν τοῖς ἐλεγείοις κυλίκων ὀρέτας ἔφη καὶ τινες οἶνον ἄγοντες ἐν ἱερεσίᾳ διονύσου συμποσίου ναῶτις καὶ κυλίκων ὀρέτις. περὶ τοῦ δὲ φίλον οὐκ ἀπόλωλε. ἄλεξις δ' ἐν κούρῃ δι περί τινος πλέον πίοντος διαλεγόμενος φησίν. ὁ μὴ δῆτ' ἐμὸς υἱὸς οὗτος ὑμεῖς ἀρτίως εἴδετε τοιοῦτος γέγονεν οἰνοπίων τίς ἢ μαίρων τίς ἢ καπηλος ἢ πιμπλῆς μεθύει δ' οὐδὲν ἕτερον. ὁ δ' ἕτερος τὶ αὐτύχιμε ὀνομάσας βῶλος. ἀγοῖον γηγενής. ἀΐσσ· χαλεπὸν δ' ἐστὶν ἄνδρα φίλοι φ μεθύειν, καὶ καλῶς πρὸς τοῦτον βλάπτοντας τ' οἶνον ὁ αὐτὸς ἄλεξις ἐν ὁπώρᾳ. ἐταίρας δὲ ὄνομα φ δρᾶμ' ἔχει φησὶν οἶνον πολιὸν οὐ κεκραμένον πίνεις μέτος ὢν κοὐκ ὀξεμεῖς· καὶ δαμετυλίων εἰ τ' οὐχ ἁπάντων ὅτι δ' μεθύειν καλόν μέγιστον ἀνθρώποισι καὶ βλαβερώτατον. καὶ ἐπιτόπῳ δ' ἔφη γελοῖος γὰρ οἶνος πολλὰ μαρτύρειν θέλει. κρωβύλος τ' ἐν ἀκροληπούσῃ. τὸ γὰρ ἐθελεχῶς μεθύειν πὴν ἡδονὴν ἔχει. ἀποστρωῶτα ξῶν θ' ἑαυτὸν τὸ φρονεῖν ὃ μέγιστον ἡμῶν ἀγαθὸν ἔχει ἡ φύσις.

Οὐ χρὴ οὖν μεθύειν καὶ γὰρ δημοκρατουμένη πόλις φησὶν ὁ πλάτων ἐν ὀγδόῃ πολιτείας, ἐλευθερίας διαφθείρασα λύκων κακῶν οἰνοχόων προστατόντων τύχῃ καὶ πορρωτέρω τοῦ δέοντος ἀκράτου αὔτη μεθυσθῇ τοὺς ἄρχοντας δὴ αὖ μὴ πάνυ πρᾴους ὄντας καὶ πολλὴν παρέχωσι τῇ ἐλευθερίᾳ, κολάζῃ αἰτιωμένη, ὡς μιαρούς τε καὶ ὀλιγαρχικοὺς τοὺς δὲ κατηκόους τῶν ἀρχόντων προπηλακίζει. ἐν δὲ τῷ νόμων ἕκτῳ φησὶν πῶ πόλιν εἶναι δίκην κεκραμένην κρατῆρος οὗ μαινόμενος μὲν ὁ οἶνος ἐκ κεχυμένος ζέει. κολαζόμενος δὲ ὑπὸ νήφοντος ἑτέρου θεοῦ κοινωνίαν λαβών, ἀγαθὸν πόμα καὶ μέτριον ἀπεργάζεται. ὁ γὰρ παροινεῖν ἐκ τὸ μεθύειν γίνεται. διὸ καὶ ἀθηναίας ἐν φησὶν οὔτε ψυχρὸν φοντα δεῖ

Οὐδαμοῦ πάτερ παροινεῖν οὔθ' ὅταν πίνῃ δίκην
Μικρῷ πεποιθὼς ἀθλίῳ νομίσματι,
Ἐὰν σκοπῇ τὰ τῶν ἰατρῶν τοῦ βίου τεκμήρια
Διῶν ὁ νηνὸς κἂν κυβερνᾶται βίος. Ἐν δὲ αἰόλῳ διαβάλλων ὅσα δεινὰ πράττουσιν οἱ τοιοῦτον πίνοντες, πῶς μὴ ἐπικρατῇ τ' συμφορᾶς. (τις φησὶ
Οἶνον κρατῆρα ὃς μόνος θνητοῖς ἄγει
Νύκτωρ ἀνάστας ἔτυχεν ὢν ἠβούλετο.

Καλῶς οὖν ἄρα καὶ ἀριστοφάνης ἀφροδίτης γάλα φὴν οἶνον ἔφη εἰπών Ἡδύς τε πίνειν οἶνος ἀφροδίτης γάλα ὃν πολλοὶ ἀστῶντες εἶσι παρανόμων ἀφροδισίων ἔρεξιν λαμβάνουσιν ἡγήσανδρος δ' ὁ δελφὸς καὶ ὑδροίνους δυνὰς κέκληκε λέπων οὕτως. καμῆν καὶ ῥοδοφῶν τῶν ἐρέσθω πολιτευσαμένων ὄντες, ἅσαν ἔξοινοι. καὶ ὁ κομῆν εἰς κυβδυτὴν σκώπτων τ' ῥοδοφῶντα ἔλεγεν. ὦ γέρον ἡ μάλα δῆσι νέοι πείρασι κυβδυταί ῥοδοφῶντι ἔλεγεν πῶ τ' τὰς γυναῖκας ἀσωδὴν καὶ πῶ ἀκρασίαν ὠνείδιζεν ἀδημίας ἀπεχόμενος λοισθορίας. θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἐκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν τ' ἄλλου ῥοδίου διαλεγόμενος φησί του ἡ γησίλοχου τὰ μὲν ἀχρεῖου γεγονότος ὑπὸ οἰνοφλυγίας καὶ κύβων, καὶ παντάπασιν οὐκ ἔχοντος ἐλίωμ παρὰ τοῖς ῥοδίοις ἀλλὰ διαβεβλημένου δι' πῶ ἀσωτίαν πῶ τοῦ βίου, καὶ παρὰ τοῖς ἐταίροις καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις πολίταις, εἰθ' ἑξῆς λέπων τοῦδε τῆς ὀλιγαρχίας ἣν κατεστήσατο μετὰ τῶν φίλων, ἐπιφορεῖ καὶ πολλὰς μὲν γυναῖκας βυγενεῖς, καὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων ἔχωσαν, οὐκ ὀλίγους δὲ παῖδας καὶ νεανίσκους διέφθειραν· εἰς ὕβριν δὲ προέβησαν ἀσελγείας, ὥς τε καὶ κυβδύειν ἀξίωσαν πρὸς ἀλλήλους τοῦδε τῶν γυναικῶν τῶν ἐλευθέρων, καὶ διωμολογοῦντο τοὺς ἑλάττω τοῖς ἀργαλέοις βάλ-

178 κυβεῖα ῥοδλίων ωδὲ γυναικῶν. αὐθέας δὲ ρετὴς ποιήσεως τ' δλῷ σιωθέτων ηὴ ἀσωτόδωρος.
γαύροινος ἀῤῥυθμοπότας. πολικὸς. ὁ μεθύειν τὰς ὄψεις ωλανᾶ. γίθι πίομαι. ἐπίσιος.

λοντας ἤν τινα χρὴ τῶν πολιτίδων τῷ νικῶντι εἰς σιωουσίαν ἀγαγεῖν, οὐδεμίαν ὑπεξαιρούμενοι πρόφασιν, ἀλλ' ὅπως αὐ ἕκαστος ἔν δυνατὸς πείθων ἢ βιαζόμενος, οὕτω προσάπτοντες ἄγειν, ηὴ ταύτην πλὴν κυβείαν ἔπαιζον καὶ τῶν ἄλλων ῥοδλίων ζυνές. ἐπιφανέσται δὲ καὶ ωλειστάκις αὐτὸς ὁ ηγησίλοχος ὁ προστατεῖν τῆς πόλεως ἀξιῶν αὐθέας δὲ ὁ λίνδιος συγγενὴς δὲ εἶναι φάσκων κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, ὡς φησι φιλόδημος ἐν τῷ ωδὲ τῶν ἐν ῥοδλῳ σμινθίων πρεσβύτερος καὶ δυλαίμων ἄνθρωπος, δύφυής τε περὶ ποίησιν ὢν πάντα τὸν βίον ἐδιονυσίαζεν ἐθέτην διονυσιακλῶ φορῶν καὶ πολλοὺς φέφων συμμάχους. ἀξηγέ τε κῶμον ἀεὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ ηὴ πρῶτος δύρεπλὼ δλῷ τῶν σιωθέτων ὀνομάτων ποίησιν, ἣ ἀσωπόδωρος ὁ φλιάσιος ὕστερον ἐχρήσατο ἐν τοῖς ηγαταλογάδην ἰάμβοις οὗτος δὲ καὶ κωμῳδίας ἐποίει καὶ ἄλλα πολλὰ ἐν τούτῳ τῷ τρόπῳ τῶν ποιημάτων, ἃ ἀξῆρχε τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ φαλλοφοροῦσι. τοὺ τῶν ἀκούσας ὁ οὐλπιανός. ὁ δὲ πάροινος ἔφη καλέμου πὸν πανέ παρὰ τίνι κεῖται. καὶ ὃς ἔφη. ἀχρλεῖς μὲν ῥωτῶν ηατὰ ἥν ηαλὸν ἀγάθωνα, καὶ σὺ καὶ ὁ νέος χρόπος ἐν οὐ πρέποντι τοῖς λόγοισι χρώμενος. ἐπεὶ δὲ πάντων ἡμᾶς βυθύναο σοι δίδόναι κέκειται, αὐτιφάνης ἐν λυδίῳ ἔρηκεν ηαλὴς ἄνθρωπος πάροινος. σὺ δὲ παροινῶν καὶ μεθύων οὐδέ πω κόρον ἔχεις· οὐ δὲ ἐνδὴ νοεῖν λαμβάνεις ὅτι ηαὶ ωὸ μέθης ἀπέθανεν βυμένης ὁ πδραμηνὸς ὁ Φ Τοῦ πδράμου βασιλεύσαντος ἀδελφιδοῦς, ὡς ἴσορεῖ ηπησικλῆς ἐν ῥίτῳ χρόνων, ἀλλ' οὐ πδρουὺς ὁ ῥωμαίων ηαθαιρεθεὶς ηατ' οὐδὲν γὰρ δὴ πατδρα φίλιωσον ἐμιμήσατο, οὔτε γὰρ ωδὲ γυναῖηα σ' ἐσπουδάηει οὔτε φίλοινος ἦν ἀλλὰ ηαὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέθριον ἔπινε δέπνων ἀλλὰ ηὴ οἱ σιωόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἴσορεῖ πολύβιος ἐν τῇ ἑηηῇ ηαὶ εἰηοσῇ. σὺ δὲ ὦ οὐλπιανὲ ἀῤῥυθμοπότης εἶ ηατὰ ἥν φλιάσιον τίμωνα. οὕτως ηὲ ἐηεῖνος ὠνόμασε τοὺς τὸ πολιὼ σωῶντας οἶνον ἄηρατον ἐν τῷ δλυτέρῳ Η' ἐθαρὼ θουωλῆηα θ μιὼ τδρον ἢ λυηόοργος Ὃς ῥαδιοννύσα ἀῤῥυθμοβότας, ἐπένθπτε (τ' σίλλων Ἐ ηα δὲ ῥυτὰ ῥὶ πᾶσιν ηαὶ ωληησοίνας τ' αρυταίνας Οὐ ποτικὸς δὲ ὠνόμασε δὲ ποτικὸν ἀληαῖος γαυμήδει οὕτως ὅπ δὲ δ' μεθύειν ηαὶ τὰς ὄψεις ἡμῶν ωλανᾶ, σαφῶς ἔδειξεν αὐάχαρσις δι' ὧν ἔρηηε δηλώσας ὅπ ψυδεῖς δόξαι τοῖς μεθύουσι γίγνονται. συμπότης γάρ τις ἰδὼν αὐτὸ πὶὼ γυναῖηα ωὸ τῷ συμποσίῳ ἔφη ὦ αὐάχαρσι γυναῖηα γαμήηαο αὐχρὰ ηαὶ ὃς ἔφη πάνυ γε ηαμοὶ δοηεῖ ἀλλά μοι ἔγχεον ὡ παῖ ποτήριον ἀηρατέστερον ὅπως αὐτὴν ηαλλιὼ ποιήσω. μεθ' ταῦτα ὁ οὐλπιανὸς προπίων τινὶ τῶν ἑταίρων ἔφη. ἀλλὰ ηατὰ ἥν αὐτιφάνη ὦ φιλότης. ὃς ωὸ χροϊκοῖς φησὶν ὄλιὼ ηαμμύσας ἔηπινε μέγα δ' φορτίον. οὐχ ὃς τις αὐτῆς ἐστὶν ἐμπείρως ἔχων. πίθι ὦ ἑταῖρε ηαὶ μὴ μεσὰς ἀεὶ ἕλκωμεν ὁ αὐτὸς φησὶν αὐτιφάνης ωὸ τῷ ῥαψματία ἀλλὰ ηαὶ λογισμὸς εἰς μέσον παταξάτω τὶς, ηαίλε ηαὶ μελίσηιον ζρφὴ παρελθέτω τίς. ἢ αὐτὴ λέγων ὅδὶ μεταβολὴ παντὸς ὄῤῥγα ωλιὼ σιός. παραλίδα δ' ἐξῆς ἐμοὶ δίνευ ἀῤῥκεσίγυον ὡς ἔφασκ' ὐειπίδης. ὐειπίδης δ' τ' ἔφασκεν. ἀλλά τις φιλόξενος δήπουθεν, οὐθὲν διαφθῥᾷ ὦ τάν. ἐλέγχεις μ' οὐδὲν συλλαβὴς μιᾶς· ηὴ ὃς δ' δὲ πίθι τίς εἴρηκεν. ἀπισκοπώθης φίλτατε ἔφη ὁ οὐλπιανὸς, ωάσας οἶνα τοσάτα, π' ηρᾶτίνω ἔχᾶς ωὸ ὀδυασδυσι. τῇ νῦν τόδε πῖθι λαβὼν ἤδη ηὴ τοὔνομα μὐθὺς ῥῶτα. Σύ δ' ἀλλὰ πῖθι ηᾶῤρ μέν σοι πείσομαι, ηαὶ δ' ἐπαγωγὸν ὦ εθοὶ δ' ηῆμά πως (ηὴ αὐτιφάνης ωὸ μύσιδι. Τῆς ηύλιηος ἔστιν ἄξιον τε τοῦ ηλέους, Τοῦ τῆς ἑορτῆς οὔ μέμνημαι αὖτι γὰρ Ἐ ξ ὀξυβαφίων ηῥαμέων ἐπίνομεν Τούτῳ δὲ τέηνον πόλλ' ἀγαθὰ οἱ θεοὶ Τῷ δημιουργῷ δοῖεν, ὅς ἐποίησέ σε Τῆς συμμειξίας ηὴ τῆς ἀσφαλείας οὕνεηα.

ηαὶ δίφιλος ωὸ βαλανείῳ ἔηχεον μεσὴν ῥ θυηὸν ωδὲ ηόλυπτε τῷ θεῷ πίθι. ταῦτα γὰρ ἡμῶν διὸς ἑταιρείου πάτδρ. ἀμειμίαο φείδωνι. λαιῶν παράξαο πῖθι τὸν θαλάσσιον. μιναῖσβρος αὐλητείσι. βάλλ' ἐς κόρον ἤδη πώποτ' ἔπιες σωσίλα πᾶσι νεῶ πίθι μιᾶι γὰρ ηακῶς. πίομαι δὲ αὖθις τὸ ὕφλεκτέον ἐκτείνοντας δὲ ῥ τ. οὕτω γὰρ ἔχει ηαὶ ῥ ὁμηρικὸν πίομαι ἐκ βοτάνης ηὴ αὐτιφάνης ἱππεῦσι κοὔποτ' ἐκ ταὼ Τοῦ ποτηρίου ηαὶ ὐ ἄλλοις. πικρότατον δίνου τήμβρον πίκ. τάχα ὡς ἀῤῥ τοῦ πιοῦμαι. ὐίότε δὲ ηαὶ συσέλλουσι δ' ἴ ὡς ωλάτων ὐ ταῖς ἀφ' ἱβρῶν Οὐ δ' ὅσις αὐτῆς ἐκπίεται τὰ χρήματα ηαὶ ὐ σύρφακι ηαὶ πίεσθ' ὕδωρ πολύ. ῶῖε δὲ δισυλλάβως μιναῖσβρος ὐ ἐγχειριδίῳ γιεῖν ἀναγκάσω πὶὼ ἱβρόσυλον πρῶτα ηαὶ τῇ ῶῖε ηαὶ πῖνε ῶῖνε. ηὴ σὺ οἷῶ ὦ ἑταῖρε ηατὰ τὸν ἄλεξιν ὃς ὐ διδύμοις φησί. τούτῳ πρόπιθι ἵνα ηαὶ αὐτὸς ἄλλῳ, ηαὶ γένηται ἡ παρ' αὐάηρέοντι ηαλουμένη ἐπίσιος φησὶ γὰρ ὁ μελοποιός. μὴ δ' ὥς τε ηῦμα πόντιον λάλαζε τῇ πολυηρώτῃ σιὼ γαστροδώρῃ ηαταχύδην ῶίνουσα πὶὼ ἐῶίσιον. τδτο δ' ἡμεῖς αὐίσωνα φαμέν. σὺ δὲ πιὼν μὴ φοβηθῇς σώσεις δὲ τὸν πίσω μελάων ηαταπισεῖσθαι ῶῖε γὰρ παθεῖν οὐ δεῖσαντας οἱ τὸν ηατὰ σιμωνίδην πίνοντες οἶνον ἀμιώδρα δυσφροσιωάων. ἀλλ' ὡς φησὶν ἀῤῥιστοτέλης ὐ τῷ ωδὲ μέθης εἰς τὰ νῶτα ηαταῶίπτουσιν οἱ τὸν ῥείθινον πεπωηότες οἶνον πῖνον ηαλοῦσι λέγων οὕτως. ωδὲ λιὼ ἴδιον τὶ συμβαίνει ωδὲ τοὺς τῶν ῥειθῶν δ' ηαλουμένων πῖνον. ωὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε ηαὶ μεθυσικῶν οἱ μεθυσθέντες ὐδὲ πάντα τὰ μδρία πίπτουσι, ηαὶ γὰρ ὐδὲ τὰ ἀῤῥιστερὰ ηαὶ δεξιὰ ηαὶ πρηνεῖς ηὴ ὕπτιοι. μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοὐπίσω ηαὶ ὕπτιοι κλίνονται ῥ δὲ ῥείθινον οἶνον, ηαὶ βρύτον τινὲς ηαλοῦσιν ὡς σοφοηλῆς ὐ τειπτολέμῳ βρύτον δὲ δ' χερσαῖον οὐδυεῖν ηαὶ ἀῤῥχίλοχος ὥσπῥ αὐλῶ βρύτον ἢ θρᾷξ ἀνὴρ ἢ φρὺξ ἔβρυζε. κύβδ' ἦν πονθυμένη. μιν

μονδύει

μονδύει τῆ πόμπτος αἰσχύλος ἐν λυκούργῳ Κἀκτῶν δ' ἔπινεθ' βρύζειν ἰσχναίνων χρόνῳ καὶ σμικρύνει τῆτ' ἐν αἰσβεία δέγμ. ἐλλάνικος δ' ἐν κτίσεσι καὶ ἐκ ῥιζῶν φησὶ κατασκευάζεσθαι τὸ βρύζειν γράφων ὧδε. πίνουσι δὲ βρύτον ἐκ τῶν ῥιζῶν καθάπερ οἱ θρᾷκες ἐκ τῶν κριθῶν. ἐκ ταύτης δὲ τῆς διαδοχῆς ὠδὶ κηρύσεως ἐπῶν ὧδὲ αἴρω πῖον ὡς ἀρτοφάγοι εἰσὶν ἐπιφορᾷ τὰς κριθὰς εἰς τὸ πόμα καταλύουσιν. ἐν δὲ τῇ τῆς βυρώπης ὠδῇ ὀλίγῳ παίονας φησὶ πίνειν βρύτον ἀπὸ τῶν κριθῶν καὶ παραβάλλω ἀπὸ κέγχρου ἢ κυνύζης. ἀλείφονται δέ φησιν ἐλαίῳ ἀπὸ γάλακτος καὶ ταῦτα μὲν παύτῃ. τῷ δ' ἢ μετόπῳ χρόνῳ δῖνος φίλος ὢν θυροφόρος, μέγα προσβύων διόνυσος φησὶν ἴων ὁ χῖος ἐν ταῖς ἐλεγείοις, αὕτη γὰρ πρόφασις παντοδαπῶν λογίων

Λί' τε παιελλήνων ἀγοραὶ, θαλίαί τε ἀάκτων
Γρύθου ἀναχορεύη, θαλερῷ ἐπὶ ἤξατο πήχει
Γαῦδες φωνήσαντες ὅταν πίσῃ ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
Νέκταρ ἀμέλγονται μόνον ὄλβιον ἀνθρώποισι
Τᾶ θαλίαι φίλα τέκνα φιλοφροσύαι τε χοροί τε
Τοῦ σὺ πάτερ διόνυσε φιλοστεφάνοισιν ἀρέσκων
Χαῖρε λίδου δ' αἰῶνα καλῶν ἐπίρανε ὄρτων
Ἅμμις δ' ἐν φιλαδέλφοις ἐπαινῶν.
Ἐν τῷ μετώπῳ νοῦν ἔχειν ἀνωδύνων
Φρόνησις οὖσα διὰ τῆς λεπτῶς καὶ πυκνῶς
Ὁρμᾷ προχείρως ἡ δὲ διὰ τῆς μὴ σαφῶς
Διαλελογίσθαι ὁρᾷ τί καὶ νεανικόν.

Γείφους παρὰ πόντον ὠόμην λιρεῖν σαφῶς
Εἰ πεῖν ἐφεξῆς ὅ, τι φορῶν τίς μὴ φορᾷ
Οὐδέποτε γ' οἶμαι πρᾶγμα παντελῶς λέγειν
Ἀληθὲς ἢν φορόμεν γ' ὀρθόν τινα
Οὐδὲ εἷς. σαφῶς εἶῶ ὅτι φορῶν τίς μὴ φορεῖ
Καὶ τοῦτο μὲν δὴ κἄστι συγγνώμην ἔχον.
Οἱ τ' ἀργύριον μὴ καταπιόντες ὡς σφόδρα

Μέλοντος δέ μ' οὐδὶς προσπιθέναι τῷ οὐλπιανῷ ὁ ἀμμώνιανὸς ἔφη.

Ὥρα μὲν ἄνδρες φίλοι ζητεῖν τί καὶ ὠδὶ γρίφων ἵνα κἂν βραχὺ διασκήσωμεν ἀπὸ τῶν ποτηρίων οὐ κατὰ πλοῦ κἀλλίου τοῦ ἀθηναίου ἐπιγραφομένην γραμμὴν κλῶ δὲ τὴν λίαν. ἀλλ' ἡμεῖς ζητήσωμεν πρότερον μὲν τὶς ὁ ὅρος τοῦ γρίφου. τίνα δὲ κλεόβουλίνην λίνδιλίαν προὔβαλον ἐν αἰνίγμασιν. ἱκανῶς γὰρ ἔφη κε ὠδὶ αὐτῶν ὁ ἡμέτερος ἑταῖρος διότιμος ὁ ὀλυμπηνὸς ἀλλὰ πῶς οἱ κωμῳδοποιοὶ αὐτῶν μέμνηνται καί ἵνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες καὶ ὁ λαρήνσιος ἔφη. ὁ μὲν σολεὺς κλέαρχος οὕτως ὁρίζεται γρίφος πρόβλημα ὅτι παιστικὸν προσακτικὸν τοῦ διὰ ζητήσεως εὑρεῖν τῇ διανοίᾳ ἢ προβληθὲν τιμῆς ἢ ἐπιζημίου χάριν ἑρμηνέον. ἐν δὲ τῷ ὠδὶ γρίφων ὁ αὐτὸς κλέαρχος φησὶν ἐπὰ εἴδη εἶναι γρίφων ἐν γράμματι μὴ οἷ ὀρθοῦμεν ἀπὸ τ' ἄλφα ἕως ὀνόματι ἰχθύος ἢ φυτοῦ ὁμοίως δὲ καὶ ἔχειν τι κεφαλὴν τῶν γραμμάτων ἢ μὴ ἔχειν. καθάπερ οἱ ἄσιγμοι καλούμενοι τῶν γρίφων ὄντων καὶ πινδάρου πρὸς ἃ σ' ἐποίησεν ὠδὴν οἱονεὶ γρίφον τινὸς ἐν μελοποιΐᾳ προβλήματος. ἐν συλλαβῇ δὲ λέγονται γρίφοι οἷ ὀρθοῦμεν ἔμμετρόν τι, τι δὴ ποτε οὐ ἠγεῖται βᾶ οἷ βασιλεὺς ἢ ὧν ἔχει τελευτὴν τόναξ ὡς καλλιάναξ ἢν λέγοντα καθηγεῖσθαι οἷ λεωνίδης ἢ ἔμπαλιν τελικὸν εἶναι οἷ θρασυλέων. ἐν ὀνόματι δὲ ὀρθοῦμεν ὀνόματα ἀπλᾶ ἢ σωθέντα διὰ σύλλαβα οὗ μορφὴ τὶς ἐμφαίνεται φαγικὴ ἢ πάλιν ταπεινή, ἢ ἄθικα ὀνόματα οἷ κλεώνυμος ἢ θεοφόρ οἷ διονύσιος καὶ ζύτων ἔτι ἐξ ἑνὸς θεοῦ ἢ πλείονων οἷ ὁρμαφρόδιτος ἢ, ἀφ' ὁδὸς αὖ ἀρχέσθαι διὰ μιᾶς ἢ ὁρμοῦ ἁρμόδωρος ἢ λέγειν ἐτύχοι ἐς νικᾶς οἱ δὲ μὴ ἐπόντες οἷς προσετάττετο ἔπινον ἀ ποτήριον. καὶ ὁ μὲν κλέαρχος οὕτως ὡρίσατο, τί δέ ἐστι τὸ ποτήριον καλέμου οὐλπιανὲ ζήτει. περὶ δὲ τῶν γρίφων αὐτῶν φανήσεται μὲν ἐκ νοιθίσι ἢ γάγρωνι φησίν.

Ἐπὶ πρότερον μὲν τοὺς κελεύοντας λέγειν
Λέγοντας οὐδὲν ὁ ποτέ τις προσάττεται
Ἐγέλων νομιζων λῆρον οὐκ ἀνόμενον
Ἐνέσβασε δ' εἴσω ναυὶ δὲ τοῦτ' ἐγὼ χ' ὅτι
Ἄνθρωποι δέ κ' οὐ φορεῖ δὲ τούτων τὴν φορὰν
Τοῦτ' ἔστιν, ἐν θ' ὁ γρῖφος ἐν ταύθαι ῥέπων
Ἀλλ' οἷα λογοθοιοῦσιν ἐν τῷ πράγματι
Φίλιππος ἄρ' ἦν εὐτυχὴς ποσὶ νὴ δία.

Ἐν δὲ ἀφροδίσιῳ πότερον ὅταν μέλλω λέγειν σοι πρὸ χάριν λέτω
Ἢ φροδρυμασίτευκτον κοιλοσώματον κύτος
Νεογνοῦς ποίμνης δ' ἐν αὐτῇ πυκτὰ γαλακτοθρέμμονα
Τακεροχρῶτα δικτύουσαν ἡράκλεις
Καὶ πάνυ φράσεις κρεῶν χύδαν οὐ λέγεις.
Λιτῶν ἀπόρρουν θρόμβον ἐγμαθήμενον
λεπτοσιφέτους φυφῶντας μυείοις καλύμμασιν,
Ἢ σαφῶς γαλακοῦντα φράζωσοι γαλακοῦντα βούλομαι

Γλαυκὸν ἐκ ταύτης ἐν ἄλλῃ μηδὲ ὁ πίθηκος ἑδῇ
Ἀποκτενεῖς ἀρχαίμ' ἐμὴ γνωρίμως
Ξουθῆς μελίσσης νάμασίν τε συμμιγὲς μηκάδων
Εἰς γάλα τὺ σέλαγξον ἀγνὲς παρθένας κόρης

βρομιάδος δι' ἰβῶται πηγῆς. δίνον ἐπὶ συντεμὼν
κασιόπωι δ' αὔραν δι' ἄθρας. σμύρναν ἐπί μοι
λέπων ὅτι δοκεῖ τοῦτ' ὄργον εἶναι μεῖζον ὥς φασι τινὲς
λύτὸ μὲν μηδὲν παρ' αὐτὸ δ' ἄλλα συγχέφειν πυκνά.
καὶ ἄλεξις δ' ἐνύπνιω. τοιῶτος γείφος προβάλλει.
σύπρχσιν ὥς τε μή τ' ἐν ἀνθρώπου μορφῇ.
γαίζειν συχαίρεις ὦ γύναι μαινίγμασι
τίς οὖν τοσαύτην παῖς ἔχων ἔσαι φύσιν
εὔβουλος δ' ἐν σφιγγοφείωι τοιούτους γρίφους προβάλλει αὐτὸς καὶ ἐπιλύων αὐτούς
ἐστὶ λαλῶν ἄγλωσσος ὁ μώνυμος ἄρρενι θήλυς
ἀξιώσετ' ἀξιωτέτοισι λέπων. νόμον ἐκ νόμου ἔλκων
τί δῆτ' ἔστ' ἄρρεν δ' ἀρρενες καλλίσταλος
οὔτος γὰρ αὐτὸς ἔστιν ἄγλωσσος λάλος
λεῖος τί βουλεπινθυμάτων πολλῶν φύλαξ.
λίχμητὴς παίδων ἀγόνων γόνον ὀξαφανίζων
τῶν γὰρ κροκοδείλων οὔτος ὠὰ λαμβάνων
ἔπει τ' ἀφανίζει. διό τι δὲ ἀμφίστομος κεντεῖ καὶ πῶς ἐν τοῖς δὲ χείλεσι δάκνει
οἶ δ' ἐτὼ ὡς νέος ὢν ἔστιν βαρὺς ἂν δὲ γέρων ἦ
γάστωρ ἀπ' ἀκανθης οὔτος γὰρ νέος μὲν ὢν
τοῦτο πέπταται κοῦφος ὤν
ἐστὶν ἄγαλμα βεβηκὸς ἄνω τὰ κάτω δὲ κεχηνὸς
ἀνθρώπους πίκτειν καὶ τὰ πλὴ πυγὴν σὺν ἑνὶ κάστον
λὺφ' ἑνὶ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτὸν καλέουσι φυλάττειν. ταῦτα δ' ὅλ' ἐλληνικὴν σημαίνει, ὑμεῖς διακείνατε ἵνα
μὴ πάντα παρὰ τὸ βουβούλου λαμβάνωμεν. αὖ πάλιν φάνης δὲ σὺν τῷ προβλήματι φησὶν
ἰχθύσιν ἀμφίβληστρον ἀνὴρ πολλοὺς ἐπιβάλλων
καὶ ταύτην φθαθεὶς ἄλλην κεστρὶς ἴσον αὐτὴν
κεστρὶς ἀνὴρ μελάνουρος οὐκ οἶδ' ὅ, τι λέγεις
ἔστι τὶς ὃς τὰ μὲν ὄντα διδοὺς οὐκ οἶδε δεδωκώς
διδοὺς τὶς οὐκ ἔδωκεν οὐ δ' ἔχων ἔχει
ὁ γρῖφος ἔλεγεν ὅσα γὰρ οἶδ' οὐκ οἶδα νῦν
τοιοῦτο τοῦτ' ἦν τοιγαροῦν κἀτὼ ἵνα
γίννη καὶ ξίλλη φωνὰς ἰχθύ δ' ἔχουσαι
οὐκ ἐλάλουν οὐδὲν γὰρ ἐμάθανεν ὥς τε πρὸς ὃν μὲν
ἦν αὐταῖς ὁ λόγος πρὸς δ' αὐτὰς πολλὰ λαλούσας
αὐτὰς ἀμφοτέρας κἀκμήτης ἐπιφέρῃ
βάλλουσαν ποιεῖ γρίφους τόνδε τὸν ξόφον ἀπολυομένου τινὸς ὅπως ἡ μὲν γὰρ φησὶν
ἔστι φύσις θήλεια βρέφη σώζουσ' ἔνδοθε κόλποις
καὶ διαπόντιον δίλμα κἠπείρου δι' ἅπάσης
ἔξεστι κωφὴν δ' ἀκοῆς αἴσθησιν ἔχουσιν. ταῦτά τις ἐπιλυόμενος φησὶν
ἡ μὲν φύσις γὰρ ἣν λέγεις ὄντι φύλις
οὖσαι κεκραγότες δὲ τὰ διαπόντια
ἔλκουσι δι' οὖρο νεομένων δὲ πολησίων
ὁ δ' ἅμος οὐδὲν οὔθ' ἀκούων ἀθ' ὁρῶν
ῥ' ἦπορ ἄφωνος ἦν μὴ ἀλλῶς ἢ παρανόμων
ἐγνωκέναι φ' ῥηθὲν ἀλλὰ δὴ λέγε. ἔπειτα ποιεῖ τὴν σαφῶ διαλυομένην ἣν γρῖφον οὕπως θήλεια μὲν
ῥῶν ὄντι φύσις ἐπιστολή.
βρέφη δ' ἐν αὐτῇ τοδιφθέρᾳ τὰ γράμματα.
οἷς βούλεθ' ἕτερος δ' αὖ τύχῃ τὶς πολησίων
θησεῖ ῥεῖς ποτὲ κάρηνς σὺν μίας φησὶν ἀθηνίοισι γριφθῆν παρὰ πόταν προβαλεῖν δ' αὐταῖς ἣν γρί-
φον τί πάντων ἰχυρέστατον,
τούτου λόγου τὰν ἀπόλειξιν διότι τοῦτῳ πάντ' ὀλύουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ
χρῶν τ' ἐς ἅπαντά γ' εὐδοκιμοῦσαν δὲ τὰν διθυτόραν
φάσκειν τε τὸν χαλκέα πολὺ κρείττω φθόρεν
ἰχὼν ἐπεὶ ξύλον κατεργαζόμενον καὶ ὂν σίδηρον ὂν σφοδρὸν κάμπτειν

λιβάδας δὲ φαίνεσθον ὠδὴ πράλιπον ὕδωρ φάτι.
μακρὰν μὴ δὲ διούνον ἄλλο μηδὲν μὴ δὲ τοῦμπαλιν

οὐ θνητὸς οὐ δ' ἀθάνατος ἀλλ' ἔχων τινὰ
μή τ' ἐν θεοῦ ζῆν, ἀλλὰ φύεσθαι τ' ἀεὶ
καὶ μὴν ἀπωλᾶ γε καὶ σαφῆ λέγω μαθεῖν.
ὕπνος βροτείων ὢ κῆρ παυστὴρ πόνων
οἰκείων ἀπέμων ταμίας δασὺς ἄλλοτε λεῖος.
ἐν δ' ὀδύν καὶ πολλὰ καὶ ἀνώδυνα τίς ἄρρωστος.
γρωκτὸς μὲν οὖν οὗτος σὺ δὴ λῃρεῖς ἔχων
ἓν ὄνομα πολλοῖς ῥωτὸς ἄρρωδος δασύς
ἀπελεύθερος μὴ πρόσομος ἀμφικυέφαλλος
ἰχνεύμων ἀιγύπιος
γεῖν θηριοῦσθαι ἐν γόνον. καταγνύσιν
ἄπτερος ὢν κούφως πέτασθαι καὶ γῆν ἀφανίζει
ἔσκεν σὺν τῷ σοφῷ μαθ' ὅταν δ' ἀρβάλη
δάπουθεν λεῶ τῶν παιδίων φυσώμενος
εἰς ὁδὰς ἐκ κεφαλῆς πεφυμένον ὀξὺ διάτρες
ὧν οἱ μὲν μοῖραν ἔλαχον βίᾳ οἱ δὲ πολανῶνται
λὺφ' ἑνὶ δ' ἕκαστος ἔχων αὐτὸν καλέουσι φυλάττειν. ταῦτα δ' ὅλ' ἐλληνικὴν σημαίνει, ὑμεῖς διακείνατε ἵνα
μὴ πάντα παρὰ τὸ βουβούλου λαμβάνωμεν. αὖ πάλιν φάνης δὲ σὺν τῷ προβλήματι φησὶν
οἰκθεὶς μεγάλην δι' ἀπάνη μίαν ἕλκυσε πέρκιω
ἦγεν βουλομένω δ' ἕπεσθ πέρκη μελανούρω
οὐδὲν λέγεις ἀλλ' ἐτὼ σαφῶς φράσω
οἶσι δέδωκ' οὐ δ' αὐτὸς ἔχων ὧν οὐδὲν ἐλεῖτο.
οὐκ οἶδε τούτων οὐδὲν οὐκοῦν ταῦτα καὶ
οὐ δ' ὅσα δέδωκας οὐ δ' ὅσ' αὖτ' αὐτῶν ἔχεις
εἰ πεῖν πρὸς ὑμᾶς βούλομαι γρῖφον. λέγε.
γόλ' ἐλάλουν τοδὲ ὧν δὲ πρόσθοι τ' ᾠοντο λέγειν (ἀ
ἐν δὲ σαπφοῖ ὁ αὖ πάλιν φάνης αὐτῷ τὴν ποικίλαν προ
αὐτῆς ταῦτα δ' ἄφωνα βοὴν ἴσχει γειτονὸν
οἷς ἐθέλει θνητῶν τοῖς δ' οὐ παρεῖσιν ἀκούειν
βρέφει δ' ἐν αὐτῇ διαζέφει νὺς ῥήδρασ'
τακτῆς ἀσίασ' ἢ τ' ἀπὸ βράκης λίμματα
αὐτῶν κἀθηται λοιδορουμένων τ' ἀεὶ
ῥῶς γὰρ γένοι τ' ἂν ὦ πάτερ
καὶ μὴν ἀκειβῶς ὦμην
ἐγνωκέναι φ' ῥηθὲν ἀλλὰ δὴ λέγε. ἔπειτα ποιεῖ τὴν σαφῶ διαλυομένην ἣν γρῖφον οὕπως θήλεια μὲν
ῥῶν ὄντι φύσις ἐπιστολή.
ἄφωνα δ' ὄντα τοῖς πόρρω λαλεῖ
ἐστὼς ἀκινώσκοντος οὐκ ἀκούσεται φίλος δ' ἐν
θησεῖ ῥεῖς ποτὲ κάρηνς σὺν μίας φησὶν ἀθηνίοισι γριφθῆν παρὰ πόταν προβαλεῖν δ' αὐταῖς ἣν γρί-
φον τί πάντων ἰχυρέστατον, καὶ τὰν μὲν εἰπεῖν ὅτι σίδηρος καὶ φθόρεν
τούτου λόγου τὰν ἀπόλειξιν διότι τοῦτῳ πάντ' ὀλύουσίν τε καὶ τέμνουσι καὶ
χρῶν τ' ἐς ἅπαντά γ' εὐδοκιμοῦσαν δὲ τὰν διθυτόραν
φάσκειν τε τὸν χαλκέα πολὺ κρείττω φθόρεν
ἰχὼν ἐπεὶ ξύλον κατεργαζόμενον καὶ ὂν σίδηρον ὂν σφοδρὸν κάμπτειν

κάμπτειν μηλάσειν ὅ, τι αὖ χρήζῃ ποιεῖν ταὐδὲ φίτραν ἀρφῆναι πίος
ἰχυρότατον πάντ' διδάσκειν δ' ὅτι κῆτ' χαλκέα στένοντα πυγίζουσι τούτῳ. ἀχαιὸς δὲ ὁ ἐρεσιόλις μλα
φυρὸς ὢν ποιητὴς ὠδὲ πῶ σιώπησιν ἔωθ' ὅταν καὶ μελαύξ πῶ φράσιν καὶ πολλὰ αἰνιγματωδῶς ἐκφέ-
ρει ὥστ' ὀρ' οὐ ἱερὸν σατυρικὴν λέγει γάρ. λιθόχρυσος δ' ὅλη πα ρηωρεῖτος χρίσματος ὠλεκῆτ' ἀπαρ
χάτην γραπτὸν ἔφη κύρβιν αὐτῇ κῦ ἀπαρτιάτην σκυτάλην. ὅτι δὲ λευκῷ ἱματι ὠδιφλοῦντες πῶ σκυ
τάλην οἱ λάκωνες ἔγραφον ἃ ἠβούλοντο, εἴρηκεν ἱκανῶς ἀπολλώνιος ὁ ῥόδιος ἐν τῷ ὠδῇ ἀρχιλόχου, καὶ
σκίζηρος δ' ἐν ἐλεφὴ λιθαργύρειον ποδονιπτῆρα ἔφη. ἴων δὲ ἐν φοίνικι ἢ καινεῖ δρυὸς ἱδρῶτα εἴρηκε φυ-
ξόν. ἐν κύβοις δρυὸς μὲν ἱδρῶς καὶ τα μωμένης ῥάβδος ἢ τ' αἰγυπτίη βόσκῃ λίνα λκης χλαῦ
ναι θηραγρὸς πέδη, θεοδέκτην δὲ τὸν φασηλίτην φησὶν ὄρμισθος ἐν τοῖς ὠδῇ τῶν ἰσοκράτους μαθη-
τῶν, ἱκανώτατον γεγονέναι ἀθυρεῖν τὸν προβληθέντα γρίφον, καὶ αὖτ' προβαλεῖν ἑτέροις ἐπιδεξίως.
οἱ δὲ τὸν ὠδὴν τῆς σκιᾶς. ἔφη γὰρ εἶναι τινὰ φύσιν ἢ ὠδῇ πῶ γίνεσιν καὶ φθίσιν ὅτι μείζη ὠδῇ δὲ πῶ
ἀκμὴν ἐλαχίστη. λέγει δ' οὕτως.

Τῆς φύσεως ὅσα γαῖα φορεῖ σοφὸς οὐ δ' ὅσα φῶτος οὔτε βροτῶν ἔχει γύῃσιν ἀῢξησιν ὁμοίαν
ἀλλ' ὠμὴν γενέσει πρωτοσπόρῳ ὅτι μείζη. ἐν δὲ μέσαις ἀκμαῖς μικρά. γήρᾳ δὲ πρὸς αὖτῳ
μορφῇ καὶ μεγέθει μείζων πάλιν ἐστὶν ἀπάντῃ κἀν τῷ οἱ λίποδι δὲ τῇ κρατοσλίᾳ πῶ νύκτα καὶ πῶ
ἡμέραν εἴρηκεν αἰνιττόμενος. εἰσὶ γὰρ σίγυννται δίπαιδες ὧν ἡμία πίκτει τῶ ἑτέραν αὖτὴ δὲ τε-
κοῦσα πάλιν γ' ὦδῶ ταύτης τεκνοῦται. τοιοῦτόν τι καὶ καλλιθσίης ὠ ταῖς ἑλληνικαῖς φησὶν ὡς
ἀρηΐφιλων πολιορκωύτων κρωμνον, πολίχνιον δ' ἐστὶν ἱδρυμένον ὠλησίου μεγάλης πόλεως ἱππόδαμος
ὁ λάκων, ἐξ ὧν τῶν πολιορκουμένων διεκελεύετο τῷ παρὰ λακεδαιμονίων πρὸς αὐτοὺς ἥκοντι κήρυκι
σκλῶν ὠαἰνιγμῷ πῶ ὠδῇ αὐτοὺς κατάσσειν ἀπαγγελεῖν τῇ μητρὶ λύεσθαι τὸ γύναιον δὲ χἠμέρων τὸ
ὠ ἀχιλλωνίῳ διδυμέον ὡς οὐκέτι λύσιμον ἐσόμενον ἐάν τι παρέλθωσι, καὶ δι' ταύτης τῆς γνώμης ἐμή
νυε σαφῶς· τὸ μήνυμα αὖτη γὰρ ἐστὶν ὠ τῷ ἀπολλωνίῳ παρὰ τὸν τῦ ἀπόλλωνος θρόνον δι' γραφῆς ἀπομε
μιμημένος λιμὸς ἔχων γυναικὸς μορφῇ φανερὸν οἷον ἐγένετο πᾶσιν ἴλι δὲ καὶ ἡμέρας ἔτι καρτερῆσαι
δυνάσθαι οἱ πολιορκούμενοι δι' τὸν λιμόν. σωσάντες οἷον οἱ λάκωνες τὸ λεχαῖον ἐβοήθησαν κατὰ κρά-
τος τοῖς ὠ τῇ κρώμνῃ. πολλοὶ δὲ γρίφων καὶ τοιοῦτοί τινες εἰσὶν οἳ· Ἄρρ' εἴδον πυρὶ χαλκὸν ἐῶ αὐτὸ
εἰ κολλήσαντα οὕτω συγκόλλως ὥστε σώαιμα ποιεῖν τοῦτο δὲ σημαίνει σικύας προσβο-
λήν. καὶ τὸ παναρκοῦς δὲ ὅτι τοιοῦτον, ὡς φησὶ κλέαρχος ὠ τῷ ὠδῇ γρίφων ὅτι βάλοι ξύλωτε καὶ οὐ
ξύλω κα. θη μὲν ὄρνιθα καὶ οὐκ ὄρνιθα ἀνήρ τε καὶ οὐκ ἀνὴρ λίθῳ καὶ οὐ λίθῳ. τούτων γὰρ ὅτι τὸ μὲν, νυκ
τὸς τὸ δὲ νυκτερὶς τὸ δὲ δρυόξυλος τὸ δὲ κίασπις. καὶ ὠλάτων δ' ὠ πίμπλῳ νόμων μνημονεύει τοὺς τῶν τε
χνυσρίων φιλοσόφους τοῖς ὠ τοῖς ὀστράκοις ἔφη ἐπαμφοτερίζουσιν ἐοικέναι καὶ τῷ τῶν παίδων αἰνί-
γματι τῷ ὠδῇ τῦ δρυόξυλου τῆς κολῆς ὠδῇ τῆς νυκτερίδος ᾧ καὶ ἀφ' οὗ αὐτὸν αἰνίττονται καλεῖν κῆ
τὰ πυθαγόρου δὲ αἰνίγματα τοιαῦτά ἐστιν ὡς φησὶ δημήτριος ὁ βυζάντιος ὠ τετάρτῳ ὠδῇ ποιητῶν
καρδίαν μὴ ἐσθίειν αὐτὴ τῦ ἀλυπίαν ἀσκεῖν. πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν. αὐτὴ τῦ τεθνηκὸς μὴ
βρίθεσθαι. πῦρ γὰρ ὁ θυμός. ἡ δὲ βρὶς μάχαιρα. ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν αὐτὴ τῦ πᾶσαν πλεονεξίαν φεύ
γειν καὶ συγκεῖν. ζητεῖν δὲ τὸ ἴσον. λεωφόρους ὁδοὺς μὴ στείχειν αὐτὴ τῦ γνώμῃ πολλῶν μὴ ἀκολουθεῖν. εἰκῆ
γὰρ ἕκαστος ὅ, τι αὖ δόξῃ ἀρέσκεται. πῶ δ' ὑθεῖαν ἄγειν ἢ γνώμονι χρώμενον ὀρθῷ. μὴ καθῆσθαι ὠδὶ χοί
νικα. αὐτὴ τῦ μὴ σκοπεῖν τὰ ἐφ' ἡμέραν, ἀλλὰ πῶ ἐπιοῦσαν ἀεὶ προσδέχεσθαι. ὅρια γὰρ καὶ πέρας ζωῆς
ὁ θάνατος. ὀκτὼ οἷον οὐκ ἐᾷ μετὰ λύπης καὶ φροντίδος προσίεσθαι. τῷ δὲ ἀπόλλωνι παρασπλησίως ἔπαι
ζε γρίφους καὶ ἀρρομέσας ὁ κῶος ὡς φησὶ κλέαρχος καὶ ἀριστώνυμος ὁ μελοποιὸς ἐν τοῖς κλέωνος ὁ μὲ
μαυλος ὠδὴ καλούμενος ὥσπερ καὶ τῶν ἰταλικῶν μέμων ἀρίστος γέγονεν αὐτὸ πρόσωπος ὑπόκειται.
καὶ γὰρ νυμφοδώρου ὠδεῖον ὠ τῷ μνημονευομένῳ μίμῳ. τοῦτο δὲ καὶ ἰαχόμαχος ὁ κήρυξ ἐγένετο ζηλω-
τὴς ὢν ὠ τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις. ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβὰς ὠ τοῖς θαύμασιν ὑπεκείνετο μί-
μοις. τοιοῦτοι δ' ἦσαν οὓς ἐποίουν γρίφους. ὃν. ἀγροίκου τινὸς ὑπὸ πλουσίου καὶ κακῶς ἔχοντος, ὡς
ἠρώτα αὐτὸν ὁ ἰατρὸς, μὴ εἰς ἔμετον ἐλεύσεται, οὐκ ἔτοιμα εἰπεῖν ἀλλ' εἰς πῶ κοιλίαν. καὶ πῶχῆς τινὸς
πῶ γαστρὸς πονούσης, ἐπεὶ ὁ ἰατρὸς ἐπυνθάνετο μὴ ὠ γαστρὶ ἔχῃ πῶς γε εἰπεῖν δίκαια μὴ βεβρωκυῖα. τ' ἀεὶ
σωνύμων δ' ἦν δὺ πρύφων λόγων κῆ σωσιφάνης ὁ ποιητὴς εἰς κηφισοκλέα τ' ὑπόκειται πῶ εἶπεν λοιδορῶν αὐτὸν
ὡς βυρύσομον, ἐκβαλῶ τ' ἄσας φησὶν εἰς ταὐτὸ λίθον εἰ μὴ καλαὸν ἄνδρ' ἔμελλον τὸν περιεσκόπας. ἀρχαιό
τατος δ' ὅτι λογικὸς γρίφος κῆ τ' τῦ γριφοῦσθαι φύσεως οἰκειότατος. τί πάντες οὐκ ἐπιστάμενοι διδάσκα
μεν, καὶ τί ταὐτὸν οὐδαμοῦ κῆ παντα χοῦ κῆ πρὸς τούτοις τί ταὐτὸν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆς κῆ ἐν θαλάττῃ
ὄνομ δ' ἐστὶν ὁ μωνυμία κῆ γὰρ ἀρκτος καὶ ὄφις καὶ ἀετὸς κῆ κύων ἐστὶν ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῇ κῆ ἐν θαλάτ-
τῃ. ᾗ δὲ χρόνον σημαίνει ἅμα γὰρ παρὰ πᾶσιν ὁ αὐτὸς καὶ οὐδαμοῦ. διὰ ᾗ μὴ ἐν ἑνὶ τόπῳ πῶ φύσιν ἔ-
χειν. δ' δὲ πρόσωπον ὅτι ψυχὰς ἔχειν. ὄνομ γὰρ οὐθεὶς ἡμῶν ἐπιστάμενος διδάσκει ἂν πολισίον. ὁ δὲ ἀθη-
ναῖος καλλίμαχος ἐζητοῦμεν γὰρ ἔτι πρότερον ὠδῇ αὐτοῦ μικρὸν ἔμπροσθεν γενόμενος τοῖς χρόνοις τραπ
πόδος. ἐποίησε πῶ καλουμένην γραμματικὴν τραπεζίαν οὕτω διατάξας πρόλογος μὲν αὐτῆς ἐστὶν ἐκ

τῶν στοιχείων ὃν χρὴ λέγειν ἐκ τῶν στοιχείων διαιροῦντα κατὰ τὰς παίσας γραφὰς καὶ πλὴν τελευτὴν κατασχηματικῶς ποιουμένους εἰς τ' ἄλφα βῆτα γάμμα δέλτα ἦτα θῆτα θεοῦ γὰρ ἔγωγε ἰῶτα κάππα λάμβδα μῦ νῦ ξῦ ὂ οὖ πῖ ῥῶ σῖγμα ταῦ ὖ φῖ χῖ τὲ τῷ ψῖ εἰς ὦ. ὁ χορὸς δὲ γυναικῶν ἐκ τῶν αὐτῶν δύο πεποιημένος αὐτῷ ἐστὶν ἔμμετρος ἅμα καὶ μεμελοποιημένος τόνδε τὸν τρόπον. βῆτα ἄλφα βᾶ βῆτα ε̄ βῆτα ῆ βῆτα ἰῶτα βῖ βῆτα ὂ βῦ βῆτα ὖ βῦ βῆτα ὦ βῶ καὶ πάλιν ἀνάστροφον τοῦ μέλους καὶ τὸ μέτρου γάμμα ἄλφα γάμμα ε̄ γάμμα ῆτα γάμμα ἰῶτα γάμμα ὂ γάμμα ὖ γάμμα ὦ, καὶ ἐπὶ τῶν συλλαβῶν ὁμοίως ἕκαστος τρόπος μέτρου καὶ μέλος ἀνάστροφος ἔχοι πᾶσαι ταυτόν. ὥστε τὸν δυσπίθην μὴ μόνον ὑπονοεῖσθαι πλὴν μίλησιαν αὐτεῦθεν πεποιηκέναι πᾶσαν ἀλλὰ καὶ τὸ μέλος αὐτῷ μετεννέχθαι φανερὸν εἶναι. ἐν δὲ σοφοκλέα διελεῖν φασὶν ἀποτολμῆσαι τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ τοῦτ' ἀκούσαντα καὶ ποιῆσαι ἐν τῷ οἰδίποδι οὕτως ἐτῷ οὔτ' ἐμαυτῷ γ' οὔτε σ' ἀλγυνῶ ταῦτ' ἐλεγεῖς. διόπερ οἱ λοιποὶ τὰς ἀντιστρόφους ἀπὸ τούτου παρεδέχοντο πάντες ὡς ἔοικεν ἐν ταῖς τραγῳδίαις καὶ μετὰ τὸν χρόνον εἰσάξειν πάλιν ἐκ τῶν φωνηέντων ῥῆσιν οὕτως. ἢν δεῖ κατὰ τὰς παραγραφὰς ὁμοίως τοῖς πρόσθεν λέγοντα διαιρεῖν ἵν' ἡ τοῦ ποιήσαντος ὑπόκρισις, σώζηται κατὰ πλὴν διωάμιν ἄλφα μόνον ὦ γυναῖκες εἴτε δεύτερον μόνον λέγειν χρὴ καὶ τρίτον μόνον γ' ὀρθῶς εἶτ' ἀφαίρησω τὸ τέταρτον τοῦ μόνου ἰῶτα πέμπτον οὐδ' ἓξ κρατῦ μόνον λέγω. λοίσθιον δὲ φωνῶσι δ' ὧν τῶν ἑπτὰ φωνῶν ἑπτά δ' ἐν μέτροις μόνον καὶ τοῦτο λέξασα ἐν τοῖς αὐτὴ λαλεῖ. δηλώσω δὲ καὶ δι' ὧν ἰαμβείων γράμμα πρῶτος οὗτος. ἀνθηρασότερον μὴ κατὰ πλὴν διάνοιαν πεφρασμένον δὲ ἦν τρόπον τόνδε

κύω γὰρ ὦ γυναῖκες ἀλλ' αἰδοῖ φίλη — Ἐν γράμμασι σφῶν τοὐμὸν ἐξορᾶν βρέφους
ὀρθὴ μακρὰ γράμμ' ἐστὶν ἐκ ταύτης μέσης — μικρὰ παρεστῶσ' ἑκατέρωθεν ὑπτία
ἔπειτα κύκλος πόλαισ' ἔχων βραχεῖς δύο — ὅθεν ὕστερος ὑπονοήσεις μαιᾶόριος μὲν ὁ συγγραφὴς μικρὸν διὰ τῆς ὀρμωμένας τῇ μιμήσει παρεγκλίνας, σωέγραφεν ὂν τῷ παραγγέλματι φορτικώτερον τὸ ἐνθένδε. δυσπίθης δὲ πλὴν τὸ τῷ θησεῖ πλὴν ἐγράμματον ἔοικε φθῆσαι ῥῆσιν. βοτὴρ δ' ἐστὶν ἀγράμματος αὐτῷ δηλῶν τὸ θωῦμα τὸ θησέως ἐπιγεγραμμένον οὕτως.

Ἐ τῷ πίφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις
μορφὰς δὲ λέξω καὶ σαφῆ τεκμήρια.
κύκλος τὶς ὡς τόνοισιν ἐκ μεσρούμενο
οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.
τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, — Η
ταὐταὶ διέργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
τρίτον δὲ βόσρυχός τις ὡς ἐλιχμώμενος — Σ
τὸ δ' αὖ τέταρτον ὦδ μὲν εἰς ὀρθὸν μία
λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς δοῖν ἀκτῖνες ἐμπεπηγμέναι — Ι
εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν θυμαρεῖ φράσαι.
γραμμαὶ γὰρ εἰσὶν ἐκ διεστώτων δύο — Υ
λῦται δὲ σωφέρουσιν εἰς μίαν βάσιν
τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφορὲς — Σ ο

Τὸ δ' αὐτὸ πεφύκασι καὶ ἀγαθῶν ὁ γραφοδοποιὸς ἐν τῷ τηλέφῳ ἀγράμματος γάρ τις ὢν ταῦθα δηλοῖ πλὴν τοῦ θησέως ἐπιγραφὴν οὕτως.

Γραφὴς ὁ πρῶτος ἦν μεσόμφαλος κύκλος — ὀρθαὶ τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο
σκυθικῶτερ τόξου ῥίζαν ἦν προσεμφορές. — ἔπειτα διόδους πλάγιον ἦν προκείμενος
ἐφ' οἷς τὸ κανόνος ἦσαν ἐζυγωμένοι δύο — ὅπερ δὶ δίτον ἦν καὶ τελευταῖον πάλιν.

καὶ θεόδεκτης δ' ὁ φασηλίτης ἄγροικον τινὰ ἀγράμματον παράγει, κἠπεῖτ' ἐν τῷ θησέως ὄνομα δίασιν

Γραφὴς ὁ πρῶτος ἦν μαλακόφθαλμος κύκλῳ — ἔπειτα δύο οἱ κανόνες ἰσόμετροι πάνυ, (μαίνονται
τούτους δὲ πλάγιος διὰ μέσου σωδεῖ κανών — τέτρων δ' ἐλικτῷ βοσρύχῳ προσεμφορὲς
ἔπειτα διόδους πλάγιος ὡς γ' ἐφαίνετο — γέμπτον δ' ἄνωθεν ἰσόμετροι ῥάβδοι δύο
λῦται δὲ σωτείνουσιν εἰς βάσιν μίαν — ἕκτον δ' ὅπερ καὶ πρόσθεν ἦ βόσρυχος.

Καὶ σοφοκλῆς δὲ τοῦτο παραπλήσιον ἐφήνησεν ἀμφιαραῷ σατυρικῷ τὰ γράμματα παράτων ἐρχόμενον. νεοπτόλεμος δ' ὁ παριανὸς ἐν τῷ πολὺ ἐπιγραμμάτων ἐν χαλκηδόνι φησὶν ὡδὶ τὸ θρασυμάχου τοῦ σοφιστοῦ μνήματος ἐπιγράφεσθαι τόδε τὸ ἐπίγραμμα.

τοὔνομα θῆτα ῥῶ. ἄλφα. σᾶν ὖμ. ἄλφα χῖ. οὖ. σᾶν. — ραφὶς χαλκηδὼν ἡ δὲ τέχνη σοφίη

Τὸ δ' ἡρωϊστοιείωνος τὸ σολέως ὡς ὁ κλεάρχος φησὶν, εἰς ὃν πᾶνα ποίημα τοιοῦτόν ἐστι. τῶν ποδῶν ἕκαστος ὅλοις ὀνόμασι πεδιειλημμένος πάντας ὁμοίως ἡγεμονικοὺς καὶ ἀκολουθητικοὺς ἔχει τοὺς πόδας. ὃν σὲ ἦν βόλοις νιφοκτύποις δυσχείμβρον νέον βόδος θηρονόμε παὶ χθὼν αἰγικόλων κλήσω γραφῇ τῇ δὲ Φῇ παγκλῆ τ' ἔπη σωθεὶς ἄναξ δύσγνωστα μὴ σοφοῖς κλύειν μουσοπολεσθὲ κηροχίτωνος μέλιγμ' ἰ-

εἰς καὶ

εἰς καὶ τἆλλα παὰ ἣν αὐδὲν ῥόπον τούτων δ' ἕκαστον τῶν ποδῶν ὡς αὖ τῇ τάξει ἧς δ' αὖ ἥ μέρον ἃ ποδώσει οὕτως· σὺ ἣν βόλοις νιφοκτύποις σὲ ἣν βόλοις δυχείμβρον καὶ ὅλι τῶν ποδῶν ἕκαστός ὅτι διαγράμμακρος ἔστι δὲ καὶ μὴ ἧττον ἣν ῥόδον ἀλλ' ἑτερόως ποιῆσαι, ὥστε πολείω πρὸς τὴν χρῆσιν ἐκ τ' εἰὸς ἔχειν οὕτω λέγοντας μέζον Φράσον μοι τῶν ποδῶν· λαβὼν μέζον μοι τῶν ποδῶν, μέζον Φράσον οὐ βούλομαι γὰρ τῶν ποδῶν μέζον λαβεῖν πίνλακρος δὲ πρὸς ηὼ ἀσιγμοποιηθῆσαν ὠδὴν ὡς ὁ αὐτὸς Φησι κλέαρχος, οἱονεὶ γείφου τινὸς ἀ μελοποιΐα προβληθέντος· ὡς πολλῶν τούτων προσμουόντων δ' ἑκὼν ἐᾶναι ἀχρεῖόθαι τὸ σίγμα καὶ δι' ὃ μὴ δοκιμάζειν ἐποίησε πρὶν μὲν εἶρπε ὀλιγοτενία τὰ δίδα· καὶ ὁ σὰν κίβδηλον ἄνθρωποι· ταῦτα σημειώσαι τ' ἄπτις πρὸς τοὺς νοθεύοντας λάσου τοῦ ὁρμιονέως τὴν ἄσιγμον ὠδὴν ἥπτις ἐπιγράφεται κένταυροι καὶ ὃς τὴν δήμητρα δι' τὴν ὁρμιόνη ποιηθεὶς τῷ λάσῳ ὕμνος ἄσιγμός ὅτιν· ὡς Φησὶν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἐν τετάρτῳ περὶ μουσικῆς οὗ ὅτιν ἀρχὴ δήμητρα μέλπω κόραν τε κλυσιμέλοιο ἄλοχον, ἔστιν δ' ὑπορῆσαι δὲ καὶ ἄλλων γείφων· Ἐν Φανδρῷ γενόμαν πάζην δέ μοι ἁλμυρὸν ὕδωρ Ἀμφὶς ἔχει, μήτηρ δ' ὅτιν ἀριθμοῖο παῖς Φανδρᾶ οὖν λέγει τῇ δήλῳ ἥλιος ἐστὶ θαλάσσης περιέχεται μήτηρ δ' ἠλίτω, ἥτις κοίου ὅτιν ζυγάτηρ· μακεδόνες δὲ τὸν ἀριθμὸν κοῖον προσαγορεύουσι· καὶ ὠδὴ τῆς πισάνης κεχρῆσθαι φασὶ τοῦ ἀφλοίου χυλὸν ὀργάσας πίε· πεποίηται δὲ τῆς πισάνης ζωώδομα ἀπὸ τοῦ πίνειν καὶ αἴειν, καὶ ὠδὴ τοῦ κοχλίου φόρετραι δὲ ἄκρα καὶ αἱ τοῖς τεύκρου ὁρισμοῖς· ζῶον ἄποινον ἀνάκανθον αὐόστεον ὀστρακόνωτον Ὄμματά τ' εἰς κύπτοντα προνήκεα κεἰς κύπτοντα· ἀντιφανὴς δ' ἐν αὐτοῦ ὁρῶν φησὶ, Φησὶ τροφαλίδας στελινοσάρκους μανθάνεις τυρὸν λέγω· ἀνάξανθρίδης δὲ ἀσπρᾶς, αὐτίους δὲ περὶ τὰ μὲν δὲ νεκῆ σώματος μόνη δὲ μάζεται ἐν πυεικτύποισι γᾶς τ' μόθεος ἔφη ποτ' ἄνθρωπ' πὼ χύδραν εἶναι λέγων ἢ μοκλῆς δ' ἐν ἥρωσιν ὡς δ' ἔν ἁρμέ
Βίου τιθήνη φλεμία λιμοῦ φύλαξ (νη
τράπεζα· πολιόβρως νὴ Δι' οὐρανόν Ἐξὸν φράσαι τράπεζαν σωτόμως, πλάτων δ' ἐν Φ
ἀσώνιδι χρισμὸν δοθῆναι λέγων κινύρα ὠδὴ ἀσώνιδος Φησὶν
Ὦ κινύρα βασιλοῦ κυπρίων ἀνδρῶν θαυμαστότατός σοι Γαῖς σοι κάλλιστος μὴ ἔφυ θαυμαστότατός σοι
Γάντων ἀνθρώπων δύο δ' αὐτὶ δαίμονε ἔχητον· Ἢ μὲν ἐλαυνομένη λαβεῖοις ὁρίμοῖς· ὁ δ' ἐλαύνων.

Λέγει δὲ ἀφροδίτην καὶ διόνυσον ἀμφότεροι γὰρ ἥρων τὸ ἀσώνιδος καὶ ὁ τῆς σφιγγὸς δὲ αἴνιγμα, ἀκλῆπιάδης δ' ἐν τοῖς ῥαψῳδουμένοις τοιοῦδον εἶναί φησι
Ἔστι δέ που ὠδὴ γῆς καὶ πέλαγος οὖ μία φωνὴ καὶ δίκην ἀλλάσσει δὲ φύσιν μόνον ὅσ' ὠδὴ ταῦαν.
Ἐρπετὰ γίνονται καὶ ἀν' ἀθρόα κἠ κατὰ πόντον Ἀλλ' ὁπόταν πλείοσιν ὀρειδόμενον ποσὶ βαίνῃ,
Ἔνθα πάρος γήϊοισιν ἀφαυρότατον πέλε αὐτοῦ Γειφώδη δ' ὅτι καὶ σιμωνίδου ταῦτα πεποιημένα
ὡς Φησὶ χαμαιλέων

Ὁ ἡρακλεώτης δ' ἐν τῷ ὠδῇ σιμωνίδου Μιξονόμουτε πατὴρ τ' ὀρίφου κἠ ἀρότλιος ἰχθῦς
Γλυκίον ἠείσαντο καρύκατα· παῖδα δὲ νυκτὸς Δεξάμενοι βλεφάροισι διονύσιο ἄκκτος
Βαφόνου οὐκ ἐθέλουσι μὲ ἔτι νεῖσθαι θεράποντα Φασὶ δ' οἱ μὲν ἐπί τινος τῶν ἀρχαίων ἀναθημάτων δὲ
χαλκίδι τοῦτ' ἐπιγράφθαι· πεποιῆσθαι δ' ἐν αὐτῷ ῥάγον καὶ δελφῖνα ὠδὲ ὧν εἶναι ἔν λόγον τοῦτον· οἱ δὲ εἰς ἐπτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ ῥάγον ἐργασμένον ἐρῆσθαι· καὶ εἶναι ἣν βουφόνον, καὶ ἣν διονύσου στεράποντα ἣν δι' ὑράμβον· οἱ δὲ Φασὶν δὲ ἰουλίδι ἣν διονύσῳ θυόμενον βοῦν ὑπό τινος τῶν κανίσκων παίεσθαι πελέκει· πλησίον δὲ τῆς ἑορτῆς οὔσης εἰς χαλκεῖον δοθῆναι ἣν πέλεκων· ἣν οὖν σιμωνίδην ἐπινέον ὄντα βαλίσθαι πρὸς ἣν χαλκέα κομιούμενον αὐτόν· ἰδόντα δὲ καὶ ἣν τεχνίτην κοιμώμενον καὶ ἣν ἀσκὸν καὶ δι' ἣν καρκίνον εἰκῆ κείμενον καὶ ἐπ' ἀλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν, ὅπως ἐλθόντα εἰπεῖν πρὸς τοὺς σωκῆθεις ἃ προειρημένον πρόβλημα· τὸν μὲν γὰρ τοῦ ὀρίφου πατρὸς τὸν ἀσκὸν εἶναι· ὀρτλιον δὲ ἰχθὺν τὸν καρκίνον νυκτὸς δὲ παῖδα τὸν ὕπνον· βουφόνον δὲ καὶ διονύσου θεράποντα τὸν πέλεκων· περίκκε δὲ καὶ ἕτερον ἐπίγραμμα ὁ σιμωνίδης ὁ παρέχει τοῖς ἀπείροις τῆς ἱστορίας, ἀπορείαν· Φημὶ τὸν οὐκ ἐθέλοντα φορῆν τέττιγος ἄεθλον τῷ πανοπτιάδῃ δῶσειν μέγα δεῖπνον ἐπείῳ
λέγεται δὲ ἐν τῇ καρθέᾳ διαρρίβοντα αὐτὸν, διδάσκειν τοὺς χορεύς εἶναι δὲ τὸ χορηγεῖον ἄνω πρὸς
ἀπόλλωνος ἱδρῶ μακρὰν τῆς θαλάσσης· ὑσπολύεσθαι οὖν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς ὠδὲ τὸν σιμωνίδην κάπωθεν· ἔνθα ἦν ἡ κρήνη ἀκκλομένους δ' αὐτοῖς τὸ ὕδωρ ὄνου ὃν ἐκάλουν ἐπείον, διὰ τὸ μυθολογεῖσθαι ἐκεῖ ὀρχεῖ ἐκεῖνον, καὶ ἀναγεγράφθαι ἐν ᾧ τὸ ἀπόλλωνος ἱδρῶ τὸν ῥωϊκὸν μῦθον ἐν ᾧ ὁ ἐπειὸς ὑσπορφορεῖ τοῖς ἀρρέλαις, ὡς καὶ σπάρχορος Φησὶν ὥκτειρε γὰρ αὐτὸν ὕδωρ ἀεὶ φορέοντα διὸς κούρα βασιλεύσιν· ὑπαρχούτων οὖν τούτων τα χθῆναι φασὶ τῷ μὴ παραγινομένῳ τῶν χορευτῶν εἰς τὴν ὡρισμένην ὥραν· παρέχειν τῷ ὄνῳ χοίνικα κριθῶν· ἔστι οὖν καὶ τῷ ποιητῇ λέγεσθαι καὶ εἶναι τὸν μὲν ἀφορόντα τέττιγος ἄεθλον τὸν οὐκ ἐθέλοντα ἄλειν· πανοπτιάδην δὲ τὸν ὄνον· μέγα δεῖπνον τὴν χοίνικα τῶν κριθῶν· τοιοῦτόν ὅτι καὶ τὸ θεόγνιδος τοῦ ποιητοῦ Ἦ δή μ' ἀχὴ κέκληκε θαλάσσιος οὐκάδε νεκρὸς
τεθνηκὼς ζωῶ Φθεγόμενος στόματι Σημαίνει γὰρ κόχλον· τοιοῦτον δ' ὅτι καὶ τὸ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια δοῦ· λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος· καὶ δ' ὠδὲ φορόμενον.

184 γείφοι. ζημία τοῖς ἀξιωτάτοις τῶν γρίφων.

Γεύτ' ἄνδρες δέκα ναυσὶ κατέδραμον εἰς ἕνα χῶρον
Δίψῃ δ' ἐξώλλυτο ὕδωρ δ' ὑπῆρξε γενέσθαι
προτεθέντα γρῖφον, ἔγκε ἔπινον φιάλην κεκραμένην ὡς καὶ ὁ κλέαρχος προεῖπεν ἐν τῷ ὁρῷ καὶ ἓν πρώτῳ δὲ παροιμιῶν γράφει οὕτως τῶν γρίφων ἡ ζήτησις οὐκ ἀλλοτρία φιλοσοφίας ἐστί· καὶ οἱ παλαιοὶ τὴν τῆς σοφίας ἀπόδειξιν ἐν τούτοις ἐποιοῦντο προέβαλλον γὰρ παρὰ τοὺς πότους οὐχ ὥσπερ οἱ νῦν ὁρῶντες ἀλλήλους τὰς τῶν ἀφροδισιαστικῶν σωδυασμῶν ἢ τίς ἢ ποῖος ἰχθὺς ἥδιστος, ἢ τὰς ἀκμαιοτάτους· εἴ τι δέ τις μετ' ἀρκτοῦρον ἢ μετὰ πολιάδα, ἢ τίς μετὰ κυνὰ μάλιστα ἔρωτος καὶ ὕδατι τούτοις ἆθλα μὲν τοῖς νικῶσι φιλήματα μίσους ἄξια τοῖς ἐλευθέραν αἰδημοσύνην ἔχουσι ζημίαν δὲ τοῖς ἡττηθεῖσι τάπητος ἄκρατον πιεῖν ἥδιον ζωῆς ὑγιείας πίνουσιν. καὶ μὴν καὶ δῆτα τοῦτό γε τινὸς τῆς φιλανίδος καὶ τοῖς ἀρχεκάκου συγγράμμασιν ἐοικυίας ἔτι δὲ τὰς καλουμένας γαστρολογίας ἐοικυίας κάδους ἀλλὰ μᾶλλον τὰς τοιαύτας. τῷ πρώτῳ ἔπος ἰαμβεῖον ἐπόντι αὐτεπόντος ἑτέρου ποιητοῦ τινος εἰπεῖν αὐτὴν ἔπεγνώμην ἔτι δὲ λέγειν ἕκαστον ἰαμβεῖον. πρός τε τούτοις ἕκαστον ἐπεῖν ὅσον αὖ προτεταχθῆ ἔμμετρον καὶ ὅσα ἀφ' ἑτέρας τῶν γραμμάτων καὶ συλλαβῶν ἔχεται θεωρείας. ὁμοίως δὲ τοῖς ἐρημένοις ἡ γεμόνος ἑκάστου λέγειν ὄνομα, πῶν ἐκεῖ φοίνιον ἢ τῶν φώων. καὶ πόλεως ὄνομα τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ λέγειν ἀφ' τοῦ δοθέντος γράμματος. ἦν δ' ἐχόμενον τῶν ἐν τῇ εὐρώπῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκλαλάξαι αὖτε ἑλληνίδος αὖτε βαρβάρου τάξεως ὡς γε τὴν παιδείαν οἰκειότητος. ἐφ' οἷς ἆθλον ἐτίθεσαν στέφανον καὶ εὐφημίαν, οἷς μάλιστα γλυκαίνεται δ' φιλεῖν ἀλλήλους. ταῦτα μὲν οὕτω κλέαρχος εἴρηκε καὶ ἃ προσβάλλειν δεῖ· τοιαῦτα πινὰ εἶναι ἡγοῦμαι σίχον ἐπεῖν ὁμηρικὸν ἀφ' τοῦ ἄλφα ἀρχόμενον καὶ εἰς ὃ αὐτὸ στοιχεῖον καταλήγοντα

Λίγχῃ δ' Ἰσαμενὴν ἔπια πίδροντα προσήυδα.
Λαοῖλαδ' εὐκύκλους λαισήϊα τε πίδροντα
Λγαθὸς ἀνὴρ λέγοι τ' ἀεὶ ὁ φρὴν τἀγαθά.
Ὁ μηρικοὶ ἀφ' τοῦ ε ἐωδὴ φ ε
Ἐν πόλει ἢ μετρίᾳ ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔτως γε
Ἐπὶ τοῖς παροῦσι τὸν βίον διάπλεκε
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἐποῦ σ' ἀπίθη γλαυκῶπις ἀθηνῆ
Ἦ τῶν φίλων σοι πίστις ἔστω κεκραμένη
Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκόλιστοι καὶ ἄφαντοι,
Ἀπὸ τοῦ σ' εἰς ὃ σ'
Σοφός ἐστιν ὁ φρὴν τἀγαθὸ τύχης καλῶς
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' οὐλύμπου νέφος ὄρχεται ἠέρα δῖον ἔισω.
Γρυβάλλειν δὲ δεῖ καὶ στίχους ἀσήμους οἷ. πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἰκόθεν ἀλλ' ἐωδὴ θεῖναι.
καὶ πάλιν στίχον ὁμηρικοὺς ἀφ' τῆς πρώτης συλλαβῆς καὶ τῆς ἑκάστης δηλοῦντα σ' ὄνομα· οἷ)
Λίαν δ' ἐκ σαλαμῖνος ἄγεν δύο καὶ δέκα νῆας
Ἰητὴρ δ' ἀγαθὸς ποδαλείριος ἠδὲ μαχάων
ματα ἀφ' τῆς πρώτης καὶ ἑκάστης συλλαβῆς
Οἷον ὀλυμπιόνων δαιτῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός. ὄλμος.
Μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἄπερ κ' ὄϊοιτο καὶ ἄλλος
Μύλος. λυγρὸς ἐὼν μή που τι ἡκὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ,
λύρη. ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀφ' τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τῶν ἑξωλῴμων τί.
Ἀργυρόπεζα θέλυς θυγάτηρ ἁλίοιο γερόντος. ἄρτος.
Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διάειρο μηδέ με τάλλα. μῆλα. ἐπεὶ δὲ καινῶ παράβασιν πεποιήμεθα τοῦδε τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες ἓν προτεθέντα γρίφον. ἔπινον οὖνοι ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῷ ποτῷ καὶ ἐδίδ προσενέγκασθαι ἓν ποτήριον ἀπνευστὶ ὡς αὐτοφαίης δηλοῖ σὺν αὐνυμήδει δι' τούτων οἴμοι τοῦδε τοῦ πόνου.
Λίαν βρωτὰς ἀλλ' ἐτῶ σαφῶς φράσω
Ταχέως λέγειν χρὴ πρὶν κρεμᾶσθ' γρόδρά μοι
Τῆς ἁρπαγῆς τὸ παιδὸς ἐξώοιδέ τι
Ἰμάντα ταχέως οἷ) οὐκ ἔγνων ἴσως
Ἄλμης δ' ἐχρῆν ἃ τοῦδι φόρειν ποτήριον
κομιδῇ γε πῶς εἰέχειρον ἀφ' φόρον τά σοι.

Λλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
καὶ πάλιν ὁμοίως ἰαμβεῖα
Λγαθὸς αὖ εἶη καὶ ὁ φόρων καλῶς ἡνιόχ.
Εὖρε λῦπάονος υἱὸν ἀμύμονα τε κρατερόν τε.
Ὁμοίως ἡ ἰαμβεῖα σὺν καταφρόνησ δεῖ πενία δηρ-
Ὁ μήρου ἀφ' ε ἐωδὴ τὸ η (κυλε
Ἦ δ' εὐγωνάσι πίπτε διώνης δι' ἀφροδίτη ἴαμβοι
ἀφ' τοῦ ι ἐωδὴ τὸ ι ὁμήρου
Ἰατρόλοχος δὲ μέπτε καὶ ἐκ τοῦ φιμὶ γενέσθαι
Συμπάντων δαναῶν οὐδ' ἢν ἀγαμέμνονα ἔπης
Ἀπὸ τοῦ ω εἰς φ ω
Ἀρθωμένην πρὸς ἅπαντα πλὴ ψυχὴν ἔχω.
καὶ πάλιν στίχον ὁμηρικοὺς ἀφ' τῆς πρώτης συλλαβῆς καὶ τῆς ἑκάστης δηλοῦντα σ' ὄνομα· οἷ)
Φυλείδης οὖν τίκτε διῒ φίλος ἱππόται φυλεύς
Εἰσὶ καὶ ἄλλοι στίχοι ὁμηρικοὶ δηλοῦντες σκευῶν ὀνό-
ματα ἀφ' τῆς πρώτης καὶ ἑκάστης συλλαβῆς
οἷον ὀλυμπιόνων δαιτῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός. ὄλμος.
μυθεῖται κατὰ μοῖραν ἄπερ κ' ὄϊοιτο καὶ ἄλλος
μύλος. λυγρὸς ἐὼν μή που τι ἡκὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ,
λύρη. ἄλλοι στίχοι δηλοῦντες ἀφ' τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ τέλους τῶν ἑξωλῴμων τί.
Ἀργυρόπεζα θέλυς θυγάτηρ ἁλίοιο γερόντος. ἄρτος.
Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διάειρο μηδέ με τάλλα. μῆλα. ἐπεὶ δὲ καινῶ παράβασιν πεποιήμεθα τοῦδε τῶν γρίφων, λεκτέον ἤδη καὶ τίνα κόλασιν ὑπέμενον οἱ μὴ λύσαντες ἓν προτεθέντα γρίφον. ἔπινον οὖνοι ἄλμην παραμισγομένην τῷ αὐτῷ ποτῷ καὶ ἐδίδ προσενέγκασθαι ἓν ποτήριον ἀπνευστὶ ὡς αὐτοφαίης δηλοῖ σὺν αὐνυμήδει δι' τούτων οἴμοι τοῦδε τοῦ πόνου.
Τῆς ἁρπαγῆς τὸ παιδὸς ἐξώοιδά τι
Γείφον προβάλλεις ἔνδον ἐπεῖν δίκαιόν τα
Δώκαται δ' ἔμοιγε τὸν ἔξω τὸν δότω
Ἔπειτα ἔνδον ζημιοῖς μεμηδαμῶς.
Οἷσθ' οὖν ὅπως γε δεῖσι τοῦτ' ἐκπιεῖν ἐτῶ (σί.
Οὐκ ἀλλ' ὀπίσω ᾧ χεῖρε φοίνισσα δεῖ, ἕλκε ἀπνευ-

Τοσαῦτα καὶ τοῦδε τῶν γείφων ἐφθέντων τῶν δειπνοσοφιστῶν ἐπεισῆκαι ἡμᾶς ἐωθρὰ καταλαμβάνει, ἀκμὴ μπαζομένου τὰ ἐρημένα. ἦν τοῦδε τῶν ἐκπωμάτων λόγον εἰς αὖριον ἀναβαλώμεθα ἢ κατὰ χρὴ ἦν μετὰ γένους φιλοθύτην ἢ κατεπισόλιον μεταβαλῶ δ' ἐν λόγον ὡς αὖ καιναῖς παροψίσι κὴ πολλαῖς δύω χόω ἓ διάφορον τοῦδε τῶν ἐκπωμάτων ἓν λόγον ἑξῆς φιούμενος.

ΛΘΗΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΕΚΠΩΜΑΤΩΝ.

ΓΕ δὴ τίς ἀρχὴ τῶν λόγων γενέσθαι κατὰ τὸν κωμῳδοποιὸν κηφισόδωρον ἑταῖρι πόκρατες· σιωπηθέντων γὰρ ἡμῶν καθ' ὥραν μετὰ σοφοκλῆς, ὀλίγα τὰ ἐκπώματα ὁ οὐλπιανὸς ἔτι καθημένων ἁπάντων πρὶν καί τινα λεχθῆναι ἔφη. παρὰ μὲν τῷ ἀθρόῳ ἀσθενεῖ φίλοι καθίσαντες οἱ ἀριστεῖς λειποῦσιν· ὁ δὲ πολύευκτος ἰδὼν φεύγων εἰς ὀλῷῳ, παρεσφενδονούμενον ἐν πέτρᾳ κατέχων καὶ κατακλίνας ἐπὶ τῇ πόᾳ βαλλίαν τε καταλάσας αὐτὶ φαπίζης παρέθηκε τῶν τυθέντων· καὶ τῷ αὐτολύκῳ ἐλθόντι βάκης ἐς πόνα δῆμον, ἀφοφὸς καθημένῳ δῆλον ὅτι ὅπως γὰρ ἐλείπουν οἱ τότε ἦν ὀδυσσεὺς φησὶν ὁ ποιητὴς παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσασθαι θυγατρός ἧς, Τὸν ῥὰ οἱ θυμόκλεια φίλοις ἐνὶ γούνασι θῆκε παυομένῳ δόρποιο· ἐκάθισεν ἐνὶ τῶν γονάτων καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς γόνασιν ἔθηκεν· ἡμεῖς εἶῶ μὴ διατείβωμεν, ἀλλ' ἤδη κατακλινώμεθα ἵν' ἡμῖν ὁ πλούταρχος ἐνὶ ὧν ἐπαγγέλλεται ποτηρίων ἀπολοὺς ἦν λόγον καὶ τὰς κύλικας πλήρεις ἅπασι προπίνῃ· ποτήρια δὲ πρῶτον ὠνόμασεν ἦν ἀμόργιον ποιητὴν σιμωνίδην ἐν ἰάμβοις οὕτως ἀγράπτεζαν δ' ἐλαίην ποτήρια καὶ ὁ τὴν ἀλκμαιωνίδα δὲ ποιήσας φησὶν νέκυς δὲ χαμαιζῴτους ἐπί τινος θυρέτης σιβάδος προέθηκ' αὐτοῖσι θαλείαντε τὰ ποτήρια στεφάνους τ' ἐνὶ κρασὶν ἔθηκεν ἅπερ ὠνομάθη ἀφὸ τῆς πόσεως· ὡς δ' ἔκπωμα οἱ ἀττικοὶ ἐνὶ ὑδροποτεῖν καὶ οἰνοφορτεῖν λέγουσιν ἀριστοφάνης ἐν ἱππεῦσιν Γαμφηλαῖσι δράκοντα κἀλιμον αἱματοπώτην Καὶ τῷ αὐτῷ δὲ ἔφη πολλῷ γ' ὁ βάκις διεχῷτο τῷ ποτηρίῳ καὶ φερεκράτης ἐν τυραννίδι κρείττων μί' ὅστις χιλίων ποτηρίων. Ὁ δὲ ἀναξιρέων ἔφη οἰνοπότης δὲ πεποίημαι· ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ οἰνοποτάζων γὰρ εἴρηκε καὶ σοφοκλῆς δ' ἐν τῷ ἀθυτδρῷ ἔφη πολλὰ δ' ἀναρίθμα ποτήρια καλαίφις καὶ ἀλκαῖος ἐκ δὲ ποτηρίων πώνης δ' ἐννομίνη παρεισῶν τιμᾶται δὲ καὶ ἐν ἀχαΐᾳ δημήτηρ ποτηριοφόρος, κατὰ τὴν ἀθηνῶν χώραν· ὡς αὐτοκράτης ἐν ἰσορεῖ ἐν ἀθυτδρῷ ἀχαικῶν· ἄξιον δὲ εἶναι νομίζω ἐκτῆσαι ὑμᾶς πρὸ τοῦ καταλόγου τῶν ποτηρίων, ὧν πλήρεις ὅστι ὁ κυλικεῖον τοδί· εἴρηται γὰρ οὕτως ἡ τῶν ποτηρίων σκευοθήκη παρὰ ἀριστοφάνῃ μὴ ἐν γεωργοῖς. Ὥσπερ κυλικείου ζυθήνιον προπέπτακεν. Ἔστι καὶ παρὰ ἀλεξανδρίδῃ ἐν μελιλώτῳ· βύβυλος δ' ἐν λήδᾳ ὥσπερ σπονδὴν δίδους Ἐν τῷ κυλικείῳ σωτέτειφεν τὰ ποτήρια. Καὶ ψαλτεία δὲ ἔφη τὰ κυλικεῖα δ' ὄζ βύρσεν ἡμῖν· ἐν δὲ σεμέλῃ ἢ διονύσῳ Ἑρμῆς ὁμαίας λίθινος ὢν προσεύγμασιν Ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρὸν ἐκ τετριμμένου. Κρατῖνος δ' ὀνεώτδρος ἐν χείρωνι Φλοιτῶ δ' ἔπειτ' ἐκ τῶν πολεμίων οἴκαδε, ἵκω συγγενεῖς καὶ φράτορας καὶ δημότας Εὑρὼν μόλις ἐς τὸ κυλικεῖον ἐγράφιω Ζόλῃ ἔλα μοι βρόκος ἔστι φρατόριος, τὰ τέλη τελῶ· ἄξιον δέ ὅστι ζητῆσαι εἰ οἱ ἀρχαῖοι μεγάλοις ἔπινον ποτηρίοις· δικαίαρχος μὲν γὰρ ὁ μεσσήνιος ὁ χρισοτέλους μαθητὴς, ἐν τῷ περὶ ἀλκαίου μικροῖς φησὶν αὐτοὺς ἐκπώμασι κεχρῆσθαι, μὴ ὑλαρέστερον πεπωκέναι· χαμαιλέων δὲ ὁ ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης, εἰκὸς τῆς φωνῆς μνημονεύω φησίν· εἰ δὲ οἱ ταῖς ὀξυσίαις χρώμενοι, καὶ τῷ πολυτελῆ προτιμῶσι πλὴν μέθην ταύτην, οὐδὲν θαυμαστὸν, ἐκ ἔλαττον γ' ἐτέραν ἡδονὴν ταύτης καλλίω οὐδὲ μᾶλλον εὐχερῆ καταφεύγοισ' ἐκότως ἐνὶ ἦν οἶνον· ὅθεν καὶ τὰ μεγάλα τῶν ἐκπωμάτων ἐπιχώρια γέγονε τοῖς ἀνωτάτοις· οὐδὲ γὰρ παλαιὸν οὐδὲ ἓν ὅστι παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἀλλὰ νεωστὶ εὑρέθη πεμφθὲν ἐκ τῶν βαρβάρων· ἐκεῖνοι γὰρ ἀπιστερημένοι τῆς παιδείας ὁρμῶσιν ἐνὶ ἦν πολυοἶνον· καὶ φείλονται σοφὰς ἀνδρώνας καὶ παννύχιας· ἐν δὲ τοῖς ἀνδρὶ πλὴν ἑλλάδα τόποις οὔτε γραφαῖς οὔτ' ἐνὶ τῶν πρότδρον εὑρίσκομεν ποτήριον εὐμεγέθες εἰργασμένον πλὴν τ' ἐνὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς· ἢ γ' ἐρυτὸν ὀνομαζόμενον μένοις τοῖς ἥρωσιν ἀπιδίδοσαν ὃ μὴ δόξει πόσιν ἔχει ἀχρείαν· εἰ μή τις ἀφ' ἁφύσειεν ὀλίγα πλὴν ὀξύτητα τῆς ἐπιφανείας τῶν θαυμένων καταδήχθαι ἄκρα· χαλεποὺς γὰρ καὶ πλήκτας τοὺς ἥρωας νομίζουσι, καὶ μᾶλλον νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν· ὅπως οὖν μὴ ὀλίγα ἐνὶ φόπον ἀλλὰ πλὴν μέθην φαίνονται τοιοῦτοι, δημιουργοῦσιν αὐτοὺς πίνοντας ἐκ πώμασι μεγάλοις καί μοι δοκοῦσι λέγειν οὐ κακῶς ἐ μέγα ποτήριον φρέαρ ἀργυροῦν εἶναι· ἐν τούτοις ἀγνοεῖν ἔοικεν ὁ χαμαιλέων, ὅτι οὐκ ἔστι μικρὸν τὸ παρ' ὁ μέρῳ διδόμενον τῷ κύκλωπι ὑπ' ὀδυσσέως κιαθύβιον οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτος πὼν οὕτως κατηνέχθη μέθης τηλικοῦτος ὤν. ὣ οὕτω καὶ τότε μεγάλα ποτήρια ἐ μὴ αἰτιάσεται τις τὴν ἀμαθίαν τῆ οἴνου, ἣν αὐτὸς ὅμηρος ὑπογράφει, ἢ τὸ ἀνήθες τῆς πόσεως τ' κύκλωπος, ἐπεὶ τὰ πολλὰ ἐναλακτοφόρει· ἢ τάχα καὶ βαρβαρικὸν ὣ τὸ ποτήριον ἐ πρᾶγμα ἦν ἐκ τῆς κυκόνων ἐλιμμένον λείας· τί οὖν ἔχομεν λέγειν περὶ τῆ νέστορος ποτηρίου, ὃ μόλις ἂν νέος βαστάσειεν ἔχων· νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἀείρει περὶ οὗ καὶ αὐτῷ διαλέξεταί τις ἡμᾶς ὁ πολυτάρχος ἔφη κατὰ τὸν φλιάσιον ποιητὴν πρᾶτίναν οὐγὰ αὐλακισμοὶ ἀθρῶν ἀλλὰ σκύφον μαστεύων· κυλικηγορήσων βρόχομαι· οὐ τῶν κυλικρατήρων εἰς ὑπάρχων· οὓς καθυάζων βρόμιος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν τοῖς ἰάμβοις φησὶν εἰς τὸ κυλικρατήρων

γ 86 γοτήρια. γαλαιῶν τὰ ἐκπώματα, μικρά. κυλικράσεις. κύλικες ἡλίκου μύημα. Ξενοφάνους. συμποτικὰ ἢ ἀνακρέοντος ἢ Ἴωνος. τί τὸ ζῆν ἢ τὸ ἄλεξιν ἢ ζόποι πόσεων διάφοροι.

βαλίζων ωλινόποδον ἀφικόμην. εἶδον οἶν τὴν Ἡράκλειαν καὶ μάλ' ὡραίαν πόλιν, Ἡρακλεῶται δ' εἰσὶν οὗτοι οἱ Λάῳ τῇ οἴτῃ ἐποικήσαντες ὡς Φησὶν Ἡγησίανδρος ὁ Δυατειχηνὸς ὀνομασθῆναι Φάσκων αὐτοὺς ἀπό τινος κύλικος γένος λυσοῦ εἰσὶ τῶν Ἡρακλεῖ συστρατευσαμένων μνημονεύῃ δὲ αὐτῶν καὶ σκῦ Διηνὸς ὁ τήϊος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ ἰσοζήλῳ λέγων οὕτως Ἡρακλῆς λαβὼν δῦρυ τὸν ἢ δι' ὑὸν ἔκπεμ νεφόρους πρέσβεις πρὸς Βυβοίων κυλικράσας, ἐξεπόρθησε λιζομένους καὶ πόλιν ἐλόμενον Ἡράκλειαν πλὴ Φαχηνίαν καλουμένην. πολέμῳ δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐς Ἄιδαιον καὶ Ἀντίγονον Φησὶν οὕτως. τῆς δὲ Ἡρακλείας τῆς ὑπὸ πλὴ οἴτην καὶ Φαχήνας τῶν οἰκητόρων μεθ' Ἡρακλέους τινὲς ἀφικόμενοι ἐκ Λυδίας κυλικράσεις οἱ καθαμαῦθι ἀφ' ὧν οἱ νῦν ποτε διαμένουσιν οἷς οὐδὲ τῆς πολιτείας μετέδοσαν οἱ Ἡρακλεῶται σποράδην ἀλλοφύλους λαβόντες. κυλικράσεις δὲ λέγονται ὅτι ἰοὺς ὤμους κεχαρασμένους κύλικας εἶχον. εἰσὶ δὲ καὶ ἐλλάνικον ἐν ἐθνῶν ὀνομασίαις λέγοντα ὅτι λιβύων τῶν νομάδων τινές, οὐδὲν ἄλλο κέκτηνται, ἢ κύλικα καὶ μάχαιραν καὶ ὑδρίαν καὶ ὅτι οἰκίας ἔχουσιν ἐξ ἀσθενείκου πεποιημένας μικρὰς ὅσον σκιᾶς ἕνεκα ἃς καὶ ἀποφέρουσιν ὅπου ἂν πορεύωνται. πολλοῖς δὲ καὶ ἐν ἐλλυρίοις τόποις διαβόητος ἐστὶν ὁ καλούμενος κύλικες. παρὸ ὅτι τὸ ἡδύποτον καὶ ἁρμόνιαν μνημεῖον ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ πολέμων δὲ ἐν τῷ αὐτῷ τῶν μορύχου ἐν συρακούσαις Φησὶν ἐπ' ἄκρα τῇ νήσῳ πρὸς Φρουρὰν τῆς ὀλυμπίου ἱερῷ, ἐκτὸς τοῦ τείχους, ἐχάραν τινὰ εἶναι ἀφ' ἧς Φησὶ δεῖν κύλικα ναυστολοῦσιν ἀκατασκέοντες μέχρι τοῦ γενέσθαι τὴν ἐκδοχὴν τοῦ νεὼ τῆς ἀθηνᾶς ἀόρατον ἀπὸ γῆς, καὶ οὕτως ἀφιᾶσιν εἰς πλὴ θάλασσαν κεραμέαν κύλικα καθέντες εἰς αὐτὴν αἶγα καὶ κριὸν καὶ λιβανωτὸν ἄτμητον καὶ ἄλλα ἄττα μετὰ τούτων ἀρώματα ἱερὰ οἷα ὑμῶν καὶ αὐτὸς δ' συμπόσιον κατὰ τὸν κολοφώνιον ξενοφάνη ωλῆρες ὂν ποίησε Συμποσίου,

νῶν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρὸν καὶ χεῖρες ἁπάντων
ἄλλος δ' ἄλλοθεν μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει.
κρατὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς εὐφροσυνάων
ἕτοιμος δ' οἶνος ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὑπέστη
ἄνθεσιν ἐξαπύλοις τὰ δὲ καὶ δάκρυσθε
καὶ κύλικες πλεκτοὺς δ' ἀμφιτιθεῖς στεφάνους
ἄλλος δ' εὐῶδες μύρον ἐν φιάλῃ παρατείνει.
κρατὴρ δ' ἕστηκεν μεστὸς εὐφροσυνάων
ἕτοιμος δ' οἶνος ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὑπέστη
ἄνθεσιν ἐξαπύλοις τὰ δὲ καὶ δάκρυσθε
μέλιχρος ἐν κράμοις ἄφθιτος ἐσδόμενος
χρὴ δὲ πρῶτον μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας
ψυχρὸν δ' ἐστὶν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν
σπείσαντάς τε καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη
οὐχ ὕβρεις πίειν δ' ὁπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
μολπὴ δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη
ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν ἔστιν ὅς ἐσθλὰ πιὼν ἀνέφανται
εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις
οὔτε μάχας δ' ἐπέειν τινῶν οὐδὲ γιγάντων
γρήϊστειν· ταῦτα γὰρ ἐστὶν ὑπερφερέστατον
*φωδίνασι δοῖς οὐδὲν χρησὸν ἔπεστι
οἶνα δ' ἐπὶ προπόλου μὴ πάνυ γηραλέος
καὶ ὁ χαρίεις δ' ἀνακρέων φησίν·
ὡς ἡ μνημοσύνη καὶ τὸ ὅς ἀμφ' ἀρετῆς
νίκεα καὶ πόλεμον δ' ἀκρυόεντα λέγει·
οὐδέ τε κενταύρων ἢ σάσιδος προτέρων
συμμίστων δ' ἀρετῆς μνήσκεται εὐφροσυνάων·
Θεῶν προμηθέην αἰεὶ ἔχειν ἀγαθὴν
χαιρέτω ἡ μέτρος βασιλεὺς σωτήρ τε πατήρ τε
οὐ φίλος ὃς κρατῆρι παρὰ ποτέῳ οἰνοποτάζων
κιρναίτων προχοῇσιν ἐν ἀργυρέαις· ὁ δὲ χρυσὸς
ἀλλ' ὅσα μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἀφροδίτης
σπένδοντες δ' ἀγαθῶς Ἡρακλέα τ' ἀλκμήνην τε
καὶ ἶων δ' ὁ χῖος Φησὶν
γίνωμεν· παίζωμεν· ἵπτω δὴ φῶς νυκτὸς ἀοιδή
ἡμῖν δὲ κρητὴρ οἰνοχόοι θοῦρα πίνειν
ὄνειαρ δ' οὐδὲν ἀφεῖται καὶ τύχη γ' ὀρχήσου ἕνεκα
οἶνον ἔχων χειρῶν νίζέτω εἰς ἔδαφος
καὶ ἐν ἀσκωλιασμοῖς ἐν ἀλείμμασιν ἐν πυγμαῖς
προκλεῖ πορσείδαιος τ' ἐκδιὸς ἀρχόμενοι,
ἐν ἀγορᾷ δ' ἐν ἀγῶσιν Ἡρακλεῖ τ' ἀλκμήνητε
ὀρχείσθω τὶς· εἰκὼν δ' ἀρχὴ φιλοφροσύνης
γίνωμεν· παίζωμεν· ἵπτω δὴ φῶς νυκτὸς ἀοιδή
κἄνος τῶν ἄλλων κυσρότροον πίεται.

Ἐ ποιοῦν δὲ καὶ οἱ ἐπὶ καλούμενοι σοφοὶ συμποτικὰς ὁμιλίας παραμυθεῖται χαὶρ ὁ οἶνος καὶ πλὴ τοῦ γήρως δυσθυμίαν φησὶν ὁ θεόφραστος ἐν τῷ ωοδὶ μέθης. διὸ σωτῆρα ἡμῖν ἐωδὶ τὰς διονυσιακὰς ταύτας λαλιὰς οὐλεὺς δυσόστως φθονήσει νοῶν ἔχων κατὰ τοὺς ἀλέξιδος παραινύνους, οἳ τῶν πέλας οὐδὲν ἀδικοῦμεν, οὐδεὶς ἀρ' οἶδ' ὅτι

τὸ καλούμενον ζῆν ὅσον διατελεῖν χαίρειν
μοῖρα δ', ἐπὴν ἐμὲ δὴ τὶς ἢ κακῶς
ἔγνωκα γοῦν οὕτως ἐπισκοπούμενος
ἀποδημίας δὲ τις χάνδην ἡμᾶς ἀεὶ,
ἀθυμοσύνης ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τοῦ σκότους
ὁρῶμεν. ὃς δ' αὖ πολλὰ γελάσας καὶ πίνων
τοῦδον ὃν ἀφεῖται καὶ τύχη γ' ὀρχήσου ἕνεκα

ὄνομ' ὃν Λάσου κόσμημα τῆς ἀνθρωπίνης
φύσεί με κεἰνὴν οὐκ ἔχειμ' αὖ πιφράσαι.
εἶναι μανιῶδη πάντα τ' ἀνθρώπων ὅλως
τοὺς ζῶντας ὥσπερ εἰς παννύχειν ἕνα
εἰς πλὴ διαρρίβην εἰς τόφως τε τοῦθ' ὅδη
καὶ τῆς ἀφροδίτης ἀπελάβηται τὸν χρόνον
γαννυχείσας, ἥδιστ' ἀπῆλθεν οἴνῳ δὲ,

καὶ κατὰ πλὴ καλὴν οἶνον ἀσπφὼ ἐλθὲ κύπρι χρυσείαισιν ἐν κυλίκεσσιν ἀβραῖς συμμεμιγμένον βαλίαισι νέκταρ οἰνοχοοῦσα ἑβέβισι βῖς ἑταίροις, ἐμοῖς γε καὶ σοῖς· πρὸς οὓς λεκτέον ὅλα φρόπις ἐὸν ἀστέον ἐστὶ κατὰ πόλεις ἰδίοις ὡς κεῖται ἐν τῇ λακεδαιμονίων πολιτείᾳ δηλ. τούτων ὁ μὲν χῖος ἢ

κρᾶμεα· καὶ ῥοδίακα καὶ χυτρίδες· καὶ διάφοροι μανίαι· διονυσιάζοντες καὶ διατινύμενοι ῥοφοῖ διονύσου. γολλῶν κτῆσις ἐκ πωμάτων.

βάσσος· ἐκ μεγάλων κυλίκων ἐπιδέξια· ὁ δ' ἀττικὸς ἐκ μικρῶν ἐπιδέξια· ὁ δὲ θετταλικὸς ἐκ πώματος προπίνει ὅτῳ ἂν βούλωνται μεγάλα· λακεδαιμόνιοι δὲ τὸν παρ' αὐτῷ ἕκαστος πίνει· ὁ δὲ παῖς οἰνοχοεῖ ὅσον ἂν ἀποπίνῃ· τοῦ δ' ἐπιδέξια πίνειν μνημονεύει καὶ ἀνάξανδρίδης ἐν ἀχαροίκοις· οὕτως· πίνα δὴ παρεσκευασμένοι πίνειν φόπον

Ἐσέννωι λέγετε πίνα βόπον πίνδν
Βούλεσθε δ' ἵνα ἦν ἐπιδέξια πάντ' λέγειν
λέγειν Ἄπολλον ὡσσοβρεὶ τεθνικότι.

κτησίας δ' ἐν πέρσαις φησὶν οὓς καὶ βασιλεὺς ἀξιοῖ, κράμασι χρῆται· χοιρίλος δὲ ὁ ἐποποιὸς φησὶν

χρὼν ὄλβον ἔχω κύλικος χρύσεος ἀμφὶς ἑκάτερθε
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων ναυάγιον, δία τε πολλά,

γνῦμα διωνύσιο πρὸς ὕβριος ἔγκαλ' ἄϊκτος· ἐγὼ δὲ οἶδα ἄλλους ἤδιστα πολλάκις ὅτι τὰ κεράμεα ἐκ πώματα· ὡς καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ἐκ τῆς κόπου καταγόμενα· μιγὰ γὰρ ἀρωμάτων συμφυραθείσης τῆς γῆς ὀπᾶται· καὶ ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ ποδὶ μέθης αἱ ῥοδιακαὶ φησὶ προσαγορεύομεναι χυτρίδες, διά τε τὴν ὀδὸν ἣν εἰς τὰς μέθας παρεισφέρονται, καὶ διὰ τὸ θερμαινομένας, ἢν οἶνον, κῶπον ποιεῖν μεθύσκειν, σμύρνης γ' καὶ ἀγνοῦ καὶ τῶν τοιούτων εἰς ἣν οἶνον ἐμβληθέντα ἔλκονται· καὶ παραχεόντων εἰς ἓν οἶνον, κῶπον μεθύσκουσιν· καὶν ἄλλῳ δὲ μέρει φησὶν αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες, πίνονται σμύρνης χοίνικ· ἀνήθου· κρόκου· βαλσάμου· ἀμώμου· μυρσινομύρου, σωεφθέντων· ἀφ' ὧν δ' πινόμενον ᾧ οἴνῳ παραχυθὲν, οὕτω μέθας ἵστησιν, ὥστε καὶ τῶν ἀφροδισίων παραλύειν τὰ πνεύματα πέτον, οὐλεῖ οὖν ἡμᾶς ἐκ μανῶς πίνδν ἀποβλέποντας εἰς δ' πλῆθος τῶν ἡλῶν τούτων καὶ παυόσθαι πῶν κατὰ τὰς τύχας ἐκ πωμάτων· τὴν δὲ μανίαν τοὺς πολλούς· φησὶν ὁ χρύσιππος ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῇ ποδὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν πραγματείᾳ τοῖς πλείοσις κροσάπτεσθαι· καλεῖσθαι δὲ πὼ μὲν γυναικομανίαν· πὼ δὲ, ὀρτυγομανίαν τινὲς δὲ καὶ δοξομανεῖς καλοῦσι τοὺς φιλοδόξους καθάπερ τοὺς φιλογύνους γυναικομανεῖς, καὶ τοὺς φιλόρνιθας ὀρνιθομανεῖς· ἀφ' ὧν ἐπὶ μανιόντων τῶν ὀνομάτων γύτων, ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ μὴ ἀλλοτρίως καλεῖσθαι ἐν βόπον ἔχειν, καὶ γὰρ ὁ φίλοινος καὶ ὁ ὀινοφάγος οἱ οἰνομανὴς ἔστιν καὶ ὁ φίλοινος οἰνομανὴς καὶ ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ὁμοίων, οὐκ ἀλλοτρίως τῆς μανίας κειμένης ἐν αὐτοῖς ὡς ἁμαρτάνουσι μανικῶς καὶ τ' ἀληθείας ἧς πλεῖον ἀπαρτώμενοι· ἡμεῖς δ' ὧν ὡς καὶ παρ' ἀθηναίοις ἐγίνθο, ἅμα ἀκροώμενοι τῶν γελωτοφιῶν τούτων καὶ μίμων, ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν ὑποπίνομεν· λέγει δὲ ποδὶ τούτων ὁ φιλόχορος οὑτωσί· ἀθηναῖοι τοῖς διονυσιακοῖς ἀγῶσι, ἡ μὲν πρώτην ἡλικιώτης καὶ πεπωκότες ἐβάδιζον ἐπὶ πὼ θέαν, καὶ ἐστεφανωμένοι ἐθεώρουν· παρὰ δὲ τὴν ἀγῶνα πάντα δεῖπνος αὐτοῖς ὠνοχοεῖτο, καὶ ξαγήματα παρεφέρετο, καὶ τοῖς χοροῖς ἐπισπόνδιον εἶχεν πίνειν καὶ δικτωνισμένοις ὅτ' ἔβδ ἐπορεύοντο εἶχεν πάλιν· μαρτυρεῖν δὲ φύβις ἡ φοβερὰ πρὸ τοῦ μὴ μέχρι τῆς καθ' ἑαυτὸν ἡλικίας οὐκ ἀσίτους εἶναι τοὺς θεωροῦντας· φανερὸν δὲ πρὸς τῷ ἱερῷ φησὶ τὸ ἐν λίμναις διονύσου, ὃ γλαῦκος φέροντας τοὺς ἀθηναίους ἐκ τῶν πίθων ᾧ θεῷ κεραίαι· εἶθ' αὐτοῖς προσφέρεσθαι ὄψον καὶ λιμναῖον κλῆθῆναι ἐν διόνυσον, ὅτι μεχθὲν ὁ γλαῦκος τῷ ὕδατι· τότε πρῶτον ἐπώθη κεκραμένον· διὸ πρὸ ὀνομασθῆναι τὰς πηγὰς νύμφας καὶ πιθῆναι τὸ διονύσου ὅλον ἐν οἶνον αὐξάνει ὁ ὕδωρ κεραννύμενον· καθάπερ οὖν τῇ κράσει τὸ ὠφελοῦς ἔμελπον ἐν διόνυσον θρηνοῦντες καὶ ἀνακαλοῦντες θύαν θῆ καὶ διθύραμβον καὶ βακχεῖον καὶ βρόμιον καὶ ἀνάφραστος δ' ἐν τῷ ποδὶ μέθης φησὶν, ὅτι τὸ διονύσου τροφοὶ αἱ νύμφαι κατ' ἀλήθειαν, αἱ γὰρ ἄμπελοι πλεῖστον ὑγρὸν χοῦσι τε μόνεσθαι καὶ κατὰ φύσιν· δακρύουσι· διὸ πρὸ καὶ θύειν πάσης ἐκ τῶν τὸ ἡλίου ἴσασιν φησὶν εἶναι βακχίου φιλανθρώπου αἰτίαπα πεπαίνοντα ἐρχάτους ὀπωρινοὺς ὑφ' οὗ βρομὶ καλοῦσιν οἶνον αἴθοπα καὶ ὀδυσεὺς ὧπασι μελισσίαν οἶνον ἔρυθρὸν,

ἓν δέπας ἐμπλήσας ὕδατος δ' ἀκάπεσθι μέτρα
Χοῦ' ὅλμῳ δ' ἁλὶ λεῖ' ἀρὴ κρατῆρος ὀδώδει.

τὶ μόθος δ' ἐν κυκλωπίᾳ ἔχων δὲ ἐν μὲν δέπας κίασιν μελαίνας σταγόνας ἀμβρότας· ἀφρῷ βρυάζων· ἕκαστι δὲ μέτρ' ἀνέχευεν· ἔσμιγε δ' ἅμα βακχίου νεοθρύπτω δακρύουσι νύμφαν· ὧδε δέ τινα σοφῶς ἀνδρῶν θιασῶται καὶ μέγα φρονήσαντας οὐχ οὕτως ἐπὶ πλούτῳ, ὡς ἐπὶ τῷ κεκτῆσθαι πολλὰ ἐκπώματα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, ὧν εἷς ὅδι καὶ πῶθεν ὁ ἀρίστης ἐκ φιγαλίας· ὃς καὶ ἀχρονίσκων οὐκ ὤκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε·

Γνῦθι μνῆμα μ' ἐς ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρὸς
Ἀργυρέων χρυσοῦ τε καὶ ἠλέκτροιο φαεινοῦ

Ὃς κυλίκων ἔσχεν πλῆθος ἀπειρέσιον
Τῶν πρόσθεν πάντων πλείονα παρασάμενος

τοῦθ' ἱστορεῖ ἀριμάσιος ὁ λεπρεάτης, ἐν τῷ ποδὶ τῶν κατὰ φιγαλίαν νομίμων· ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ παιδείας ποδὶ πόρσων λέγων, γράφει καὶ ταῦτα· καὶ μὴν ἐκπώματα ἦν μὲν ὡς πλεῖστα ἔχωσι, ζητοῦντο καὶ ἐπῃωρεῖτο· ἦν δ' ἀδύξ ἀδίκων φανερῶς ἡ μεμηχανημένα, οὐδὲν ἀνεχώρουν· πολὺ γὰρ ἥδιστ' ἂν ἐν τοῖς ἡδίκει τὸ καὶ ἀνεχόμενος δ' ἐκπώματα ζῆς ἵππους καὶ τηρᾶσθαι· ὡς ὁ πὼ κυκλεὶ θηβαῖος ποιητικῶς φησὶν ὅτι αὐτῷ παρέθηκαν ἐκπώματα ἃ ἀπηωρεῖτο λέπων οὕτως

Λύτας ὁ διογενὴς ἥρως ξανθὸς πολιοῖκης
Ἀργυρέην κάλπιδα θεόφρονος, αὐτὰρ ἔπειτα

Χρυσείην κάλπιδα θεόφρονος, αὐτὰρ ἔπειτα
Γρῶτα μὲν ἀδίλι ποδὶ καλεῖ παρέθηκε δὲ πέλλαν
Χρύσειον ἔμπλησεν κυανέων δέπας ἠδὲ οἴνου.

188 ρολῶν κτῆσις ἐκπομάτων. γραμματικὸν ἔκπωμα κὴ ο.υ. γυάλα. δεῖνος. δέπας ζρον.

Λὺ τὰρ ὅ γ' ὡς φράθη παρακέμενα παῖρὸς ἑοῖο
Λίψ κ' δὲ παυσὶ ἑοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπάρας
Ὡς οὖ οἱ παῖρὸς ἀὴ φιλότητι δάσσαιντο

Τιμήεντα γέρα μέλα οἱ ἠδὲ κὸν ἔμπης θυμῷ,
Λργαλέος δ' ἠράῖο. θεὸν δ' οὐ λάθεν ὀρίννων.
Λμφοτέροισι δ' ἀεὶ πόλεμοί τε μάχαι τε.

καὶ κίλιος δ' ὁ ῥήτωρ ὁ ἀπὸ ηαλῆς ἀκτῆς ἐν τῷ τοδὶ ἰσορίας, ἀγαθοκλέα φησὶν τὸν τύραννον ἐκπώματα χρυσᾶ ἐπιλέκνωτα τοῖς ἑταίροις, φάσκειν ὑβ' ὧν ἐκδράθισθαι ηατακθυσμένα ταῦτα. ὁ δὲ παρὰ σοφοκλεῖ ἐν τοῖς λαρισαίοις ἀχείσιος, καὶ αὖθις ἐκπώματα ὅσα τοπλεῖστα ἔχειν ὡς φησὶν ὁ ζραγικὸς

ρολῶ δ' ἀπὸ ννα πάνξενα κηρύσσεται
καὶ κοῖλα χρυσόκολλα καὶ παναργύρα

Χαλκηλάτους λέβητας ἐκλιθεὶς φορῆν
ἐκπώματ' εἰς ἀριθμὸν ἐξήκοντα δίς.

ρόσειδώνιος δ' ἐν τῇ ὀκτῇ ἔκτῃ τῶν ἰσοριῶν, λυσίμαχον φησὶν βαβυλώνιον ηαλέσαντα ξ' δέπαν ἴμβρον ἢν τυρραννήσαντα, οὐ μόνον βαβυλωνίων ἀλλὰ καὶ σιλβυκέων μὲν τεσσαράκοντα, μετὰ δὲ τὰς ζράπεζας ἀργῆναι τεζράμνουν ἑκάστῳ τῶν ζριακοσίων ἐκπώματα δοῦναι ἀργυροῦν καὶ ζωνοδοποιησάμενον, προσπεῖναι ἅμα πᾶσιν καὶ ἀποφορεῖσθαι. ἔδωκεν τὰ ποτήρια. ἀντικλείδης ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ ἐκκαιδεκάτῳ νόστων τοδὶ γράφει λέγων τὸν πλοῦν ἀποικίαν εἰς λέσβον στείλαντος, σιὼ ἄλλοις βασιλεῦσι καὶ ὅτι χρησμὸς ἦν αὐτοῖς δηλώσας ηατανεῖναι διαπλέοντας τῷ ποσειδῶνι εἰς δ' πέλαγος παρθενίου, γράφει καὶ ταῦτα. μυθολογοῦσι δὲ τοδὶ τῶν ἐν μεθύμνῃ τινές, τοδὶ τῆς ἀφετείσης εἰς πλοῦ θάλασσαν παρθένου. καὶ φασὶν ὀρχεσθέντα αὐτῆς τῶν ἡγεμόνων ἕνα ὧ ἦν ζωῶμα ἄλλος ἐκκλυμβῆσαι, βουλόμενον ἀνασῶσαι πλοῦ παυσίσκην. τότε μὲν οὖν ὑπὸ κύματος αὐτοὺς ἀμφοτέρους κρυφθέντας ἀφανεῖς γενέσθαι. χρόνῳ δ' ὕστερον ἥδη τῆς μεθύμνης οἰκουμένης παραγενέσθαι ἕν ἄλλον καὶ δηλῆσθαι τὸν τρόπον, καὶ ὅτι μὲν παρθένος παρὰ ταῖς νηρηΐσι διέζηβεν. αὐτὸς δὲ τὰς τοῦ ποσειδῶνος ἔβοσκεν ἵππους καί ποτε καὶ κύμασι ἐπιφορομένου, συγκολυμβῆσαν τὸν αὐτὸν ἐκβῆναι ἔχοντα κύπελλον φορητὸν μικρὸν πάνυ παλαιὸν ὄντα σὺν πεπλασμένον σφέτερα ἔχειν κύκλῳ τὰ γράμματα ἀρχαῖα σιδηρᾶ χρυσᾶ. διὸς σωτῆρος χρυσοῦ δὲ οὕτω θαυμασίου, ὡς τὸν παρ' αὐτοῖς αὐτῷ παραβαλλόμενον, οὐδὲν διάφορον εἶναι χαλκοῦ οὐκ ἄλλου μὲν οὖν, τοιοῦτον εἶδος ποτηρίου γραμματικὸν ἀνακείμενον ἐν ηαπύῃ τῆς ηαμπανίας τῇ ἀρτέμιδι ἀργυροῦν ἐκ τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν ηατεσκευασμένον καὶ τὸ τετυπωμένον ἔχοντα ἔπη χρυσοῖς γράμμασιν ὡς τὸ νέστορος ὃν ἀχαιὸς δ' ὀζυκὸς ἐν ὀμφάλῃ καὶ αὐτὸς τοδὶ γραμματικοῦ ποτηρίου ποιεῖ τοὺς σατύρους τάδε λέγοντας.

ὁ δὲ σκύφος με τοῦ θεοῦ ηαλεῖ πάλαι
ὃ. ν. τ' ὑ πάρεσι· κοὐκ ἀπουσίαν

Τὸ γράμμα φαῦνον δ' ἐλτ' ἰῶτα καὶ τεῖθν
ἐκ τοῦ πέκεινα σὰν τότε ὁ κηρύσσετον

Ἐν τούτοις λέπει τὸ ὑ στοιχεῖον. ἐπεὶ πάντες οἱ ἀχαιοὶ τῷ οὖ ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως ἀλλὰ καὶ ὅτε νῦν δίφθογγον διασημαίνει διὰ τοῦ οὐ μόνον γράφουσι. παραστατικῶς δὲ καὶ τὸ ὑ γράφουσιν ὅταν καὶ ηαθ' αὑτὸ μόνον ἐκφωνῆται καὶ ὅταν συζυγουμένου τοῦ ἰῶτα. ἦν τοῖς προκειμένοις οἷον οἱ σάτυροι τοῦ διονύσου νῦν τελευταῖαν συλλαβὴν διὰ τοῦ ο μόνου ὡς βραχέως ἐγκεχαραγμένα ἐδήλωσαν ὅτι σιωπᾶν κέκευσται δεῖ καὶ τὸ ὑ ἵνα ᾖ διονύσου. τὸ δὲ σὰν αὐτὶ τοῦ σ δωρικῶς εἰρήκασιν. οἱ τὰ μουσικοὶ καθάπερ πολλάκις ἀριστόξενος. φησὶν τὸ οἶγμα λέγειν παρηκριβωκὼς διὰ τὸ σκληρότερον εἶναι ηαὶ ἀεπιτήδειον αὐλῷ. τὸ δὲ ῥῶ διὰ τὸ εὔηθες πολλάκις παραλαμβάνουσι, καὶ τοὺς ἵππους δὺς τὸ σ ἐγκεχαραγμένον ἔχοντας, σαμφόρα ηαλοῦσιν. ἀριστοφάνης νεφέλαις οὐ τ' αὐτὸς οὐθ' ὁ ζύγιος ἃ ὁ σαμφόρα καὶ πίνδαρος δέ φησιν πρὶν μὲν ἅρπ' ἀρίνοτ' εἰσάτα δίδα καὶ τὸ σὰν κίδηλον ἀντὶ τοῦ σ ἀκριβῶς ὁμάκτων μνημονεύει δὲ τοῦ γραμματικοῦ ἐκπώματος ὡς οὕτως ηαλουμένου βούλος ἐν τῷ ποτ' ἴδι οὕτως μισῶ ηάκιστον γραμματικὸν ἔκπωμα· ἕκαστ' ἀρ' ὡς ὅμοιον οὐμὸς υἱὸς ὥχετ' ἔχων φιάλιον τῷ δὲ πολλὰ γίνεται ὅμοια. γυάλα. φιλήτας δὲ ἀτάκτως. μεγαρέας δ' οὕτω φησὶ ηαλεῖν τὰ ποτήρια γυάλας. παρθένιος δ' ὁ τοῦ διονύσου ἐν πρώτῳ τοδὶ τῶν παρὰ τοῖς ἰσοριηοῖς λεξέων ζητουμένων φησὶ γυάλας ποτηρίων εἴδος, ὡς μαρσύας γράφει ὁ ἰόβολος τοῦ ἡρακλέους οὕτως. ὅταν εἰσὶν ὁ βασιλεὺς εἰς πλοῦ πόλιν σιωπᾶν τὰν οἶνον τοὶ κήρυκ γυάλαν ἔχοντα ἵνα. τὸν δὲ λαβόντα σωτῆρα εἶναι. δεῖνος καὶ τοῦ ποτηρίου ὄνομα. διονύσιος ὁ σιναπεὺς ἐν σωζούσῃ ηαταλέξων ὀνόματα ποτηρίων μνημονεύει ηαὶ βύκυ λέτων ὅπως

ὅσα δ' ὀβὶν εἴδη θηρικλείων τῶν ηαλῶν
χωρῶν μερίτην κυμβίον σηύφοι ῥυτὰ

Γωάκι δικότυλοι φικότυλοι δεῖνος μέγας
ποτήρι' ἤγραυς ἄλλο δ' οὐδὲ ἐν βλέπει.

κλεάνθης δ' ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τοδὶ μεταλήψεως ἀπὸ τῶν ηατασηευασάντων φησὶν ὀνομασθῆναι τήν τε θηρίκλειον κύλικα καὶ πλοῦ δεινιάδας. σίλανος δ' ἐπῶν ἐκπώματος εἶναι γένος τὸν δεῖνον, παρεπιθεται ζράδος ἐκ μιλήτου. διὸ ὧ προσοίκων ὧ κρέων ὁ βρέγμασου

ἐγῷδα. δεῖνα τοδὶ ηάπω τι ζηκύθου.

Ἀρχέδικος δὲ ἐν διαμαρτάνοντι παράτων οἰκέτην φησὶν

τὰ τοδὶ ἑταιρείδων διαλεγόμενον φησὶ,
γρυπὴν σηοτοδείνην ἐπηλουμένην, ὅτε

Νικηράτην τιν' ἄγαγον πρώην σφόδρα,
δεῖνον ποτ' ἦρεν ἀργυροῦν ἐν τῷ σηότῳ

δεῖνον ηὐδνὸν ὦ θεοί. ἔστι ηὐ γένος ὀρχήσεως ὡς ἀπολλοφάνης ἐν λαωλίδι παρείσηκεν οὕτως,
δεῖνος τὶς ἁβρὸς ηὐ ηαλαθίσκος οὐδά. τελέσιλλα δὲ ἡ ἀργεῖα ηὐ πλοῦ ἄλλο ηαλεῖ δεῖνον. κυρηναῖοι

δακτυλωτόν. ἐλέφας. ἔφιππος. ἡδυποτίς. ἥλιος δὲ ποτηρίῳ κομιζόμενος εἰς τὴν δύσιν. 189

δὲ τὸν ποδονιπτῆρα λέβητον ὀνομάζουσιν ὡς φιλήτας φησὶν ὁ ἀττικοῖς. δὲ πασσαλος. σιλλωὸς ἢ κλείταρχος ὁ γλώσσαις πράλλῃ τοιούτοις τὰ ποτήρια καλεῖσθαι ἀντίμαχος δ' ὁ κολοφώνιος ὁ πέμπτῳ θηβαΐδος φησίν.

γαίη τε μάλ' ἔνδ' ἄορᾶτος ἐποιχομένους ἐκέλευσεν
ἀργυρέῳ κρητῆρι ποδιφραδέως κορόωντες.
ἐν χερὸς εἰσιῶσι καὶ εἰς λοιβὴν χέον ἕθαρ
ἄλλος δὲ κρητῆρα παναργυρον κὲ δὲ πασσαλα
κέκτηται. καὶ ἐν τοῖς ὑστέροις δὲ φησὶ
ἔμπλειον μέλιτος δ' ἐρὲ οἱ προφορέστερον εἶκε.
οἴσει δὲ δῶρον ἄξιον θραμήμαθος
γελίου μεγ' ἄθλον ἑκάστορος δ' ὄρνυον ποδῶν.

ἢ ὁδόν τε τοὺς δακτύλους διαιρεῖν ἑκατόρωθεν. ἄλλοι δ' ὁ κύκλῳ τύπους ἔχον οἱ δακτύλους. ἢ ἐφ' ἕχον ὑγροχὰς διὰ τὸ σιδόνια ποτήρια ἢ ἐ λεῖον. ἄχραντον δὲ πυρὶ παρὰ ἐ ὁμηρικὸν ἄπυρον καὶ τίθηκε λέβητα, ἐν ἐπὶ πλεῖον εἰς ψυχρῶν ὑδάτων ἔμβοδχην, ἢ δ' ἐν πρὸς ψυχροποσίαν οὔθεν. τινὲς δὲ ἐ κόραδο. περὶ δὲ πὼ μολοπῆ ἴσασι οἱ βόες ἰσορροῦν ταὶ ὑπὸρ φυῆ τὰ κόρατα ἔχειν ποδὶ ὧν τῆς κατασκοπῆς. ἐὸ πόμπος ἰσορρεῖ ὑγρῶν πιθανὸν καὶ αὐτὸν ἐαμηκύαι. ποτνιόν δὲ τῆς μολοπάδος ἢ ἰωλκὸς ὁ ἐ ὁ ὠδὶ πελία ἀτῶν ἐτέθη. κέλλιον δὲ λέγειν φησὶν ὁ λίδυμος ὁ ἐ τὸ δράματος ὑγιεινοτικῶ, ὅν παρήκουσεν ὁ μύρου λέγοντος. πέμπτῳ δ' ἀμφίθεον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν. ἔδοξε γὰρ ἑκπωμα εἶναι ὅτι δὲ χαλκεῖον ἑκπίταλον λεβητῶδες, ἐπὶ πλεῖος ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ἔμβοδχάς. δακτυλωτὸν δ' οἱ κύκλῳ πὼ φιάλῃ κοιλότητα ἔχουσαν ὥσθεν οἱ δακτύλων ἢ ἐμποδιεῖλκεσθαι τοῖς τῶν πονούντων δακτύλοις. ἔνιοι δὲ ἀπύρωτον φιάλην ἐ κόραδο. οὐ γὰρ γίνεται δι' πυρός. λέγοι δ' ἂν ἴσως κατὰ μεταφορὰν ἑκπωμα τὴν φιάλην. φιλήμων δ' ὁ τοῖς ἀττικοῖς ὀνόμασιν ἢ γλώσσαις προθεὶς καλπὶς φησὶ δακτύλῳ ἦν ἑκπωμα καὶ δ' ἄμφωτον εἰς ὃ ὄσιν οἷόν τε τοὺς δακτύλους ἑκατόρωθεν διαιρεῖν. οἱ δὲ ἐ ἔχον κύκλῳ δακτυλοειδεῖς τύπους ἔνας. ἐλέφαντ. ὅπως ἐκαλεῖτο ποτήριόν τι ὡς δεξίππος φησὶν ὁ αὐτῷ πενθοῦντι

εἰ δ' οὐχ ἱκανόν σοι ἦν ἐλέφας θ' ἵππειος φόρων
δίκροωον ἡλίκον τι φῆις χωρῶ χόας.

ὁ παῖς. τί δ' ὅτι θεῷ πρὸς θεῶν ἦν (ἡδέως
ἄλκωνος ὄρνυον. πρόπιεν δέ μοι ποτὲ ἐν κυψέλοις

μνημονεύει τῆ ποτηρίου τούτου καὶ ἐπίνικος ὁ ὑποβαλλομένας οὗ ἐ μαρτύριον παρέξομαι ὁ ὠδὶ τοῦ ῥητοῦ λόγῳ. ἔφιππος. δ' καλούμενον ποτήριον ἐμβασικόιταν ὅπως φησὶ καλεῖσθαι φιλήμων ὁ ἀθηναῖος ὁ ὠ ἐπ' ἀττικῶν ὀνομάτων ἢ γλωσσῶν. στέφανος δ' ὁ κωμικὸς ὁ φιλολάκωνι φησὶν

τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλὶς κώμην ἰνά.
κώμη μὲν οὖν τίς ὅστι ποδὶ πὼ θουρείαν
καὶ σὺν ἐφίππους σωσιὰ τοὺς δικρεῖς.

καινόν. τί νεῶ θεῷ γένοιτο νεῶ ποτήριον
εἰς τὰς δ' ὁ διακὸς ὅλος ἀπηνέχθην ἐγὼ

ἡδυποτίδες. ταύτας φησὶν ὁ σάμιος λυκολὶς ἑολίους ἀντιδημιουργήσασθαι πρὸς τὰς ἀθήνησι θηκλείους ἀθλωσίων μὴ αὐτὰς τοῖς πλουσίοις δι' τὰ ζαρὴ χαλκευσαμένων ἐν ῥυθμὸν θεῶν, ἑολίων δὲ δι' πὼ ἐλαφρότητα τῶν ποτηρίων, καὶ τοῖς πίνουσι ἐ κλλωπισμοῦ ζύζυ μεταδιδόντων. μνημονεύῃ δὲ αὐτῶν καὶ ἐπιγόνης ὁ ἡρωΐνῃ δι' τούτων ψυκτήρια κύαθον. κυμβία. ῥυτὰ τέπ' ἄρα ἡδυποτίδαι ζεῖς ἁθμὸν ἀργυρῷ. σῆμος δ' ὁ πέμπτῃ δηλιάδος ἀνακεῖσθαι φησὶν ὁ δήλῳ χρυσῆν ἡδυποτίδα. ἐχεν ἵκης ἐπιχωρίας γυναικὸς ἧς μνημονεύει καὶ ὁ τῇ ὀγδόῃ. κρᾶτινος δ' ὁ νεώτερος φησί, παρ' ἀρχεφῶντος ἡδυποτίδαι δώδεκα. ἡράκλειον. πείσανδρος ὁ δ' ὑτέρῳ ἡρακλείαι δ' δέπας ὁ ὡ δ' ἐπέπλευσεν ὁ ἡρακλῆς δ' ὠκεανὸν εἶναι μέν φησιν ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸν παρ' ὠκεανοῦ ἡρακλέα. μήποτε δ' ἐπεὶ μεγάλοις ἔχαιρε ποτηρίοις ὁ ἥρως, δι' τὸ μέγεθος παίζοντες οἱ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς πλεῖν αὐτὸν ὁ ποτηρίῳ ἐμυθολόγησαν. παινύασις δὲ ὁ πρώτῳ ἡρακλέας παρὰ νηρέως φησὶ πὼ τοῦ ἡλίου φιάλην κομίσασθαι ἐν ἡρακλέα καὶ διαπλεῦσαι εἰς βρύθεαν. ὅτι δὲ εἷς ἦν ὁ ἡρακλῆς τῶν πλείστων πινόντων, προείπομεν. ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ὠδὶ ποτηρίου διενηυμίζετο ὠδὶ τὸν δύσιν, σκησίχορος μὲν ὅπως φησίν. ἅλιος δ' ὑπερτονίσασθαι δέπας ἐς ἠπόβαινε χρύσειον

ὃ φρὶξ δ' ὠκεανοῖο πορώσας
ποτὶ μητέρα κουρειδίαν τ' ἄλοχον
δώσῃ παῖς διός. καὶ ἀντίμαχος οὕτωσὶ λέγει. ὅτε δὴ βύχρεω ὁ δέπας
ἥλιον πέμπεσκεν ἀγακλυμένην βρύθεια. καὶ ἀλκμὰν ὁ ἡλιάσιν. ὁ δ' ὠδὶ δυσμαῖς ἵσου παφὸς ἠφαίστοιο τευχὲς δέπας ὁ τῷ, διαβάλλων πλοῦ ὀϊδματόεντα φόρει δρόμου πόρον. οὐ δ' εἰς μελανίππου προφυτεύων ἰμβρίας νυκτὸς ἀμολγόν. μίμνερμος δ' ὁ ναυπάκτιος ὁ δύῃ φησὶ χρυσῇ κατεσκευασμένῃ πρὸς πὼ χρείαν ταύτην. ἔστω ἠφαίστου ἐν ἥλιον κατεδύσονται πορεύεσθαι, πρὸς τὰς ἀκτὰς αἰνιττόμενον ἐ κοίλην ἠφαίστου

οὐδέ ποτ' ἄμπαυσις γίνεται οὐδὲ μία.
ὧ κεανὸν προλιποῦ οὐρανὸν εἰσαναβῆ.
κοίλην ἠφαίστου χέρσον ἐλαυνόμενον.

Η θαύιον· ἡμίτονος. θηρίκλφος. Θηρίκλφος.

Χρυσοῦ τιμήεντος ὑφ' ἅρμασιν ἄκρον ἐφ' ὕδωρ
Γαίης εἰς ἀθανάτων ἵνα οἱ θεὸν ἅρμα κομίσσαι
Ἔνθ' ἐπέβη ἑτέρων ὀχέων ὑπερίονας ἵππους

Εὖδον θ' ἁπαλέως χόρου ἀφ' ἑστηρίδων
Ἰσταμένου ὁρθρίου ἡνίκα μόλη.
Θεόκλυτος δ' ἐν βουτόρῳ ὡρῶν ὕδωρ λέβητας φησὶν αὐτὸν διακωλῦσαι. ὁ δὲ πρώτου ἐφόντος τὸ πῶ τιτανομαχίαν ποιήσαντος. φορεκύδης δ' ἐν τῇ τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν προσπῶν τοῦδε τοῦ ὠκεανοῦ ἐπιφορεῖ. ὁ δ' ἡρακλῆς ἔλκεται ἐπ' αὐτὸν ἐκ τόξον ὡς καλῶν, καὶ ὁ ἥλιος παύσασθαι κελεύει. ὁ δὲ θείσας παύεται. ἥλιος δὲ αὐτὶ τοῦ δι' ὅσων αὐτῷ ἐκ δέπας ἐκ χρύσεον ὃ αὐτὸς ἐφόρει σπὼ ταῖς ἵπποις ἐπὴν δυμῶν δι' τοῦ ὠκεανοῦ πῶ νύκτα πρὸς ἕω ἥνιν ἀείχει ὁ ἥλιος. ἔπειτα πορεύεται ὁ ἡρακλῆς ἐν τῷ δέπαι τούτῳ, ἐς πῶ βρύθειαν καὶ ὅτε δὲ ἦν ἐν τῷ πελάγει, ὠκεανὸς πειρώμενος αὐτοῦ κυμαίνει τὸ δέπας φαντάζόμενος ὁ δέτο ξβύδν αὐτὸν μέλλοι ἐν δεῖσας ὠκεανὸς παύσασθαι κελεύει. Η θαύιον. ἑλλάνικος ἐν αἰγυπτιακοῖς οὕτως γράφει· αἰγυπτίων ἐν τοῖς οἴκοις κεῖται φιάλη χαλκῆ καὶ κύαθος χαλκοῦς. καὶ ἠθαύιον χάλκεον. Η μέτομος ἔκπωμά τι παρ' ἀτ τοῖς ἀφ' τοῦ χήματος ὀνομαθὲν φησὶ πάμφιλος ἐν γλώσσαις. Θηρίκλειος· ἡ κύλιξ αὕτη ἐγκάθηται τοῦδὲ τὰς λαγόνας ἱκανῶς βαθυνομένη ὥστε ἔχει βραχέως αὐ κύλιξ οὖσα καὶ μέσφ τε ἄλεξις ἐν ἡσιόνῃ θηρικλείῳ ποιεῖ ἡρακλέα πίνοντα ὅταν οὕτως λέγει. γενόμενος δ' οἶνους μόλις

Η' τησε κύλικι καὶ λαβὼν ὀξῆς πυκνὰς
Λιέπ τ' οὐ μὲν ἀσκὸς οὐ δὲ θύλακος

Ἔλκει καταντλεῖ κατά τε πῶ παροιμίαν
Ἄνθρωφός ὅστις· ὅτι δὲ κύλιξ ὅδιν ἡθηρίκλειος, σαφῶς παρίσησι θεόφραστος ἐν τῇ τοῦδὲ φυτῶν ἱστορίᾳ· διηγούμενος γὰρ τοῦδὲ τῆς τορμίνθου φησὶ τορνεύεσθαι ὀξ αὐτῆς κύλικας θηρικλείους, ὡς τε μηδεμίαν διαγωνᾶσαι πρὸς τὰς κεραμέας· κατασκευάσαι δὲ λέγεται πῶ κύλικα ταύτην θηρικλῆς ὁ θηρίνθιος κεραμεὺς ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔχει γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ φῆν κωμικὸν ἀριστοφάνη μνημονεύει δὲ τῆς κύλικος θεόπομπος μὲν ἐν νεμέᾳ οὕτως

Χώρει σὺ δεῦρο θηρικλέους πιεῖν τέκνον
Λῦρει κάρτερον φύσεως ἣν πλῆρες δοθῆς
Γρᾶ θεολύτη γρᾶ τίμε καλὲς σὺ φιλτάτη.
Παρὰ φῆν νέον ξεῦλουλον οὕτω καλῶς
Φιλοτησίαν δέ σοι προσαποκεκλιμένη.

Γαναῖον εἶδες οὔνομά σοι ὦ θεόμνεστα
Οὐδὲν ποτ' ἄλλο δεῦρο δῆτα μὴ σωθείτω
Τίν' ἀποκόσω μοι δεῦρο παρ' ἐμὲ θεολύτη.
Σπὶν θὴρ τ' ἄλλα· ὠφελήσειν τοιοῦτό τι.

πρῶτον. Κλεαίθης δ' ἐν τῷ τοῦδὲ μεταλήψεως συγγράμματι φησὶ τὰ τοίνυν βρίσματα καὶ ὅσα τοιαῦτα ἔστι καὶ τὰ λοιπὰ ὅδιν· οἱ θηρίκλφος δεινίας ἰφικράτης· ταῦτα γὰρ πρότερον σωισορεῖ τοὺς βυρόντας φαίνεται δέ τι καὶ ναυσὶ δι μὴ ποιεῖν ἔσσον, μεταβεβληκὼς αὖ εἴη μικρὸν τὸ νόημα· ἀλλὰ καβάτερ εἴρηται οὐκ ἔστι πιστεῦσαι τῷ τυχόντι· ἄλλοι δὲ ἰσοροῦσι θηρίκλειον ὀνομαθῆναι ἐν ποτήριον ὃ ἐν δορὰς θηρίων αὐτῷ ἐν τετυπῶσθαι. πάμφιλος δὲ ὁ ἀλεξανδρεὺς ἀφ' τοῦ ἐν διόνυσον τοὺς θήρας κλονεῖν ποιοῦντα ταῖς κύλιξι ταύταις ἐν τ' αὐτῶν. μνημονεύει τοῦ ἐκπώματος καὶ αὐτοφάνης ἐν ὁμοίοις οὕτως· ὡς δ' ἐλείπησαν σωθῆναι βούλομαι γὰρ τὰ μέσω καὶ διὸς σωτῆρος ἦλθε θηρίκλφον ὄργανον τῆς φυφορᾶς ἀφ' λέσβου σεμνοπόνου σκεύους τοῦδὲ ἄφειζον ἕκαστος δεξιτερᾶ δ' ἔλαβεν, καὶ βουβοῦλος ἐν μὲν δόλωνι

Διεσκέψατ' οὐδὲν σκεῦος οὐδεπώποτε
Η' θηρικλῆς τὰς κύλικας ἰνίκα δὴ νέος.

Καθαρώτερον γὰρ ἦν κεράμου ἐργαζόμην.
Ἐν δὲ κυβευταῖς αὖτι μὲν μελανδρικὴν τῶν θηρικλείων ἐσοδραφείζουσα παρακωθωνόχειρος ψηφοσοδεβομβήτειαν δυκύκλωσον ὀξυπίνδακα
Στίλβουσαν αὐταυγοῦσαν ἐκνενιγμένην κισσῷ κατεβρύουσαν ἐπικαλούμενον ἔκθυν διὸς σωτῆρος· ἀρχῶς δ' ἡ βυβουλος ἐν καμπυλίωνι

Ὦ γαῖα κεραμῖτίς σ' ἐὶ θηρικλῆς ποτὲ
Η' που κατ' ἰσθῶς πῶ γυναικείαν φύσιν
Καὶ θηρίκλειος τὴς κύλιξ στέφανον κύκλω
Καὶ σὺ πάχῳ. Μεσὴν ἀκράτου θηρίκλφον ἔασασι.

Ἔτευξε κοίλης λαγόνος βυρσώσας βάθος
Ὡς οὐχὶ μικροῖς ἥδεται ποτηρίοις Λέξις δ' ἐν
Ἔχουσα χρυσοῦν οὐχ ἑπίκτητον πικρά. (ἵππει
κοίλῳ ὕπαρ θύουσαν.

Τίμαιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν θηρικλείαν καλεῖ πῶ κύλικα γράφων οὕτως. πολύξενός τις τῶν ἐκ ταυρομενίου καὶ θεσπικότων ταχεῖς εἰδὶ πῶ πρεσβείαν, ἔτορά τε δῶρα παρὰ τοῦ νικοδήμου καὶ κύλικα θηρίκλφον λαβὼν ἐπανῆκεν. ἀλλαῖος δ' ἐν τοῖς τοῦδὲ διαθέσεως δ' αὐτὸ θηρίκλφον εἶναι μὴ καρχήσιον. ὅτι δὲ διαφορεῖ, σαφῶς παρίσησι καλλίξενος ἐν τοῖς τοῦδὲ ἀλεξανδρείας φάσκων, τινὰς ἐχοντας θηρικλείους πομπεύειν τοὺς δὲ καρχήσια· ὁποῖον δέ ὅστι δ' καρχήσιον ἐν τοῖς ἑξῆς λεχθήσεται· καλεῖται δέ τις καὶ θηρίκλφος κρατὴρ οὗ μνημονεύει ἄλεξις ἐν κύκνῳ

Φαιοβρὸς δὲ κρατὴρ θηρίκλειος ἐν μέσῳ
Γλήνης ἀφείζων ὃν λαβὼν ἐτῷ κοιὸν
Στήσας σωάψας καρπίμοις κισσοῦ κλάδοις.

Ἔστηκε λευκοῦ νέκταρος παλαιγενοῦς.
Τείψας πιήσας λαμπρὸν ἀσφαλῆ βάσιν
Ἔστψα. Θηλυκῶς δὲ πῶ θηρίκλφον εἴπε μένανδρος θηρικλέου τῆς μεγάλης χρεί ἐστί μοι

Ἐὺ οἶδα καὶ τῶν ῥοδιακῶν ἥδιστα γοῦν

Ἴαθμος. ἡάδυς. ἡαλίσιος. Καίθαρος. καίθαρος. καλχήσιον.

Ἐκ τῶν τοιούτων ἄλλα ποτηρίων Εἴωθα πίνειν. Πολέμων δ' ὁ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως, οὐδετέρως ὠνόμασεν ἐν τοῖς τὰ χρυσᾶ θηρίκλεια ὑφ' ἕλκη νεοπτόλεμος ἀνέθηκεν. ἀπολλόδωρος δ' ὁ γελῶος ἐν φιλαδέλφοις ἢ ἀκροκαρτεροῦσι, φησὶν ἐφεξῆς σκεύη ἀργυρώματα θηρίκλεια θρυτὰ πολυτελῆ ποτήρια ἕτερα. ἀριστοφάνης δ' ἐν φιλωνίδῃ.

Τοιγαροῦν ἐμοὶ μὲν αὐτίως ὁ δικαιότης Διὰ ἀρετὴν τῶν θηρικλείων δυκύκλωτον ἀποίδε
Ὑπερφείλκυσεν ξυφῶσαν ἴσον ἴσῳ κεκραμένην Προσφόρων ἔδωκεν οἶμαι χρηστότης οὕνεκα
Εἶτ' ἐλαύθραν ἀφῆκεν βαπίσας ὁρωμαίως. Θεόφιλος δὲ ἐν βοιωτίᾳ
Τετρακότυλον δὲ κύλικα κεραμέαν τινὰ Τῶν θηρικλείων πῶς δοκεῖς κεράννυσι
Καλῶς ἀφρῷ ζέουσαν οὐ δι' αὐτοκλῆς Οὕτως μάτην* πὼ δυρύθμως τῇ δεξιᾷ
Ἄρχειν ὦμον. ἐν δὲ προίλυσι καὶ κύλικα θηρίκλειον εἰς φόρεια τολέον Ἢ κοτύλαι χωρεῖν ἐπ' ἀ-
καθῆς τύχης. Ἴαθμον πάμφιλος ἐν τοῖς δηλιακοῖς ὀνομάκτων κυπρίους τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν ᾠήθη. σιμμίκιον ποτήριον παρατιθέμενος ἀνακρέοντος Ἢ εἰσῆσαι μὲν ἰσρίου λεπτὸν ἀπόκλαδ'
Οἴνου δ' ὀξύβαφον ᾠδὴν ἐπιγόνης δὲ ἐν ὠνηματίῳ φησὶν κρατῆρες ᾠδοὶ ὁλκεῖα κρουνεῖα. ἔστι δὲ κρουνιάδαι
ἀλλά τι καθ' ἕκαστον δεῖ λέγειν Ὄφει γὰρ αὐτὸς βασιλέως ὑὸν λέγεις ἀφίχθαι δηλαδὴ πεξώδακρυον. ἄδυλος ἐπιγράμμασιν
Γίνωμαι καὶ γάρ τι νέον κἠ γάρ τι παρ' ὀδὸν Εὔροιμι λεπτὸν καί τι μελιχρὸν ἔπος
Ἀλλὰ ᾠδοῖς χίνυμε κατάβρεχε. κἠ λέγε παῖζε Ἢ δύλε μεσῴζω εἰς κενὸν οὐ μεθύων. καὶ οὐ ἄλλῳ
Ἐξ ἠοῦς εἰς νύκτα κἠ ἐκ νυκτῶν παρὸ σωκλῆς Εἰς κοῦν πίνει τετρακόοισι ᾠδοῖς
Εἶτ' ὀξαίρνης που τυχὸν οἴχετ' ἀλλὰ παρ' ὀδὸν Σικελίδου παίζῃ πουλὺ μελιχρότερον
Ἔστι δὲ δὴ πουλύστι βαρῶτερος, ὡς δ' ἐπιλάμπει Ἢ χάρις ὥς τε φίλε κἠ γράφε καὶ μέθυε

κλείταρχος δὲ ἐν ταῖς γλώσσαις ᾧ κεράμιον φησὶν ἴωνας ᾠδὸν καλεῖν. ἡρόδωρος δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ φοινίκης οὗ φησιν οἴνου ᾠδὸν. καλίσκος. φιλήμων ἐν τῷ προκειμένῳ συγγράμματι ποτηρίου εἶδος. ἀλγαῖον. δ' ὄβιν ἐν ᾧ τοὺς κτησίους δίας ἐγκαθιδρύουσιν ὡς ἀντικλείδης φησὶν ἐν τῷ ὀβιγκτικῷ γράφων οὕτως. διὸς κτησίου σημεῖα ἱδρύεσθαι χρὴ ὧδε. καλίσκον καινὸν δίωτον ἐπιθυμαχοῦντα στέφανται ὅταν ἐρίῳ λευκῷ καὶ ἐκ τοῦ ὤμου τοῦ δεξιοῦ καὶ ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ κροκίου καὶ ἐσθῶσι δὲ αὐθις καὶ ἴσχεται ἀμβροσίαν ἢ δ' ἀμβροσία ὕδωρ ἀκραιφνές. ἔλαιον παγκαρπίας ἄπορ ἔμβαλε. μνημονεύει τοῦ καλίσκου καὶ στράτων ὁ κωμικὸς ἐν λιπομέδοντι λέγων οὕτως.

Ἐρμῆς ὃν ἕλκου σοὶ μὲν ἐκ προχοΐδιον Οἱ δ' ἐκ καλίσκου ἴσον ἴσῳ κεκραμένου καίθαρος. ὅτι μὲν ᾠδοῖον ὄνομα, κοινόν. ὅτι δὲ καὶ ποτήριόν τι οὕτω καλεῖται, ἀμεινίας ἐν ἀρκοπαβίζουσι φησὶν ἡ μαμία φορβὸν ὀξύβαφα καὶ καινὰ καίθαρους. ἄλεξις δ' ἐν κρατίᾳ. ὁ δὲ λόγος ᾠδί τινος ἐν καπηλείῳ πίνοντος
Εἶθ' ὁρῶ δὴν ὄρμαίσκον τῶν ἀνδρῶν τούτων τινὰ καίθαρον κατασείφοντα ᾠδιαῖον δὲ κέρμιον
Σκῶμά τε καὶ γύλιον αὐτοῦ. Εὔβουλος δ' ἐν παμφίλῳ
Γολλάκις μεμνημένος τὸ ὄνομα φησίν. Ἐγὼ δὲ κἠ γὰρ ἔτυχον ὢν κατ' αὐλικρὺ
Τῆς οἰκίας καινὸν καπηλεῖον μέγα, Ἐν ταὐθ' ἑπετήρουν τὴν τροφὴν τῆς παρθένου
Κόρασι κελεύσας ἓν κάπηλόν μοι χόα Ὅβολοῦ παραθεῖναι θ' ὡς μέγιστον καίθαρον.
καὶ πάλιν. ὁ δὲ καίθαρος πάλαι δὴ κωὺς ὡς ξηραίνεται. καὶ ἔτι Ἅμα δὲ λαβοῦσα ἠφάνικε. πηλίκον τινὰ οἴεσθε μέγεθος. ἀριστίας. μέγαν πάνυ καὶ ξηρὸν ἐποίησε θᾶττον ἓν καίθαρον. ξενοκράτης δ' ἐν πριάπῳ φησὶ τάδε
Σὺ δὲ μὴ κατίγχει παιδαρίον εἰς ἀργυροῦν Εἰς ᾠδὸν δὲ πάλιν ἄτομεν εἰς δὺ καίθαρον
Γαυδαρίον ἔγχει νὴ δία νὴ ἓν καίθαρον Ἐπιγόνης ἡρωΐνῃ.
Ἀλλ' οὐδὲ κεραμβύουσι νῦν τοὺς καιθάρους Ὦ πάλαι ἐκείνους τοὺς ἀνδρούς. τὰ πεινᾶ δὲ
καὶ γλαφυρὰ πάντες ὥσπερ αὐτὰ τὰ ποτήρια Οὐ ἓν δίνου πόμενοι. σωσικράτης φιλαδέλφοις.
Λεπτὴ δὲ κυρτοῖσ' ἐγγελῶσα κύμασιν Λύρα κύρης κείρωνος ἡσύχῳ ᾠδῇ
Προσῆγε πράως καὶ καλῶς ἓν καίθαρον. Φρυνίχου κωμασταῖς, εἶτα κεραμβύων ἐν οἰκωσωφρόνως χειρίσσασα ἑκατὸν τῆς ἡμέρας ἔκλαιεν οἴνου καθάρους. νικόστρατος διαβόλῳ ἢ ναῦς δὲ πότε
ρον ἐκὸς ὄρος ὄβιν ἢ κύκνος ἢ καίθαρος τουτὶ γὰρ ἐὰν πίθωμαι ὅτι αὐτὸς πωλιάτω τὰ πάντα ἀμέλλει
κυκνοκαίθαρος ὀξ ἀμφοτέρων τούτων κεκραμένος. μυὰ ἄνδρος δὲ ναυκλήρῳ
Ἢ καὶ λιπὼν ἀγαθὸν ἁλμυρὸν βάθος, Θεόφιλος. ἡμῖν ὧδε ἄτων, ὡς ἐς ᾠδὸν
Τὸν ὑγρὸν δύτυχῶται κἠ σεσωσμένον. Γρῶες γ' ἐτώσοι τόν τε χρυσοῦν καίθαρον

Γοῖον δ' ᾠδοῖον. καὶ μετ' ὀλίγα πὼ ναῦν σεσῶσθαί μοι λέγεις ἐτῶ πὼ ἐμὴν κείνῳ ναῦν καλλικλῆς ἐ-
ποίησε ἓν καλούμενον δύφρακορ ἐκυβόρνα θουρεῖος. πολέμων δ' ἐν τοῖς πρὸς ἀντίγονον ᾠδὶ ζωγράφων
φησὶν ἀθήνησιν ἐν τῷ τὸ πειρίθου γάμῳ πεποίηκεν ἱππεὺς πὼ μὲν οἰνοχόην κἠ ἓ κύπελλον λίθινα χρυσοῦ
τὰ χείλη ᾠδὶ τορνεύσας. τὰς δὲ κλισίας ἐλατίνας χαμᾶζε ποικίλοις στρώμασι κεκοσμημένας. ἐκπώ-
ματα δὲ κεραμέους καινοὺς καίθαρους κἠ τὸν λύχνον ὁμοίως ἐκ τῆς ὀροφῆς ὀξηρτημένον, αἰακὲ χυμένας ἔχει-

καρχήσιον. κάλπιον. κελέβη. κρᾶσ'.

τα τὰς φλόγας. ὅτι δὲ καὶ ἀφ' καινθαρου κρατῆρος ὠνομάσθη φ ἔκπωμα, φησὶ φιλέταιρος. Γκλεύς· ὁ πλοῖς· ἔστιν ὄνομα κρατῆρος. Ξηροῦ λυχνοποιοῦ καινθάρου πνιγροῦ πάνυ Λλ' οὐ τυρκάνου. νὴ δι' ὅτι δὲ μὴ γυναικεῖον ἡσυχαίτερον ἔστι καίνθαρος, ἀφ' ἧς φάσκει ἕρμιππος ἐν βοιωτίᾳ. καρχήσιον. καλλίξεινος ὁ ῥόδιος ἐν τοῖς περὶ ἀλεξανδρείας φησὶν ὅτι ποτήριον ἐστὶν ἐπίμηκες σωληνοειδὲς εἰς μέσον ἐπιφερῶς. ὥστε ἔχον μέχρι τοῦ πυθμένος καθήκοντα. ἔστι δ' ἱκανῶς ἐπίμηκες φ ποτήριον φ καρχήσιον· καὶ τάχα διὰ φ ἀκτετάσθαι οὕτως ὠνόμασται· ἀρχαιότατον δ' ἐστὶ ποτήριον φ καρχήσιον. ἔγχελυς ὁ μελήσιος ἀλκμᾶνι, ἔοικε δῶρον αὐφ τῆς μίξεως ὡς φρῦνίχος ἐν τῇ δαναΐδι ἱστορῶν καὶ ἡρόδωρος ὁ ἡρακλεώτης· ἀσκληπιάδης δ' ὁ μυρλεανὸς κεκλῆσθαί φησιν ἀφ' τινος τ ἐν τῇ νηῒ κατασκευασμάτων. τὸ γὰρ ἰσοῦ φ μὲν καπωτάτω πλοῖα καλεῖται, ἃ ἐμπίπλης εἰς πλῆθος λιμνὸν φ δ' οἷς εἰς μέσον ῥᾴχελος. φ δὲ πρὸς τῷ τέλει καρχήσιον ἔχει δὲ ὕψος κρατῆρος ἄνω σωνδυούσας ἐφ' ἑκάτερα τὰ μέρη καὶ ἐπίκειται φ λεγόμενον αὐτῷ θωράκιον τετράτονον πάντη σφιγγὶ τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς. αὖται δὲ προὔχουσιν μικρὸν ἐπ' ἀμφοτέρα ὑγροτέρῳ ὠδὶ δὲ τὸ θωρακίου εἰς ὕψος αὐξόμεναι καὶ ὀξεῖαι γιγνόμεναί εἰσιν ἃ λεγόμενα κλασίαι· μνημονεύει δὲ τῶν καρχησίων καὶ σάτυρος· κοινῇ δ' ἅρα πάντες καρχήσι' ἔχον ἐν ἕλφβον· ἁρπάσαντο δὲ πάμπαν ἐς λαβρῷ σοφοκλῆς δὲ τυροῖ προσῆναι μέσην τράπεζαν ἀμφιστίαν τε καὶ καρχήσια, πρὸς τὴν τράπεζαν φάσκων προσελθεῖν τὸν θράκοντας καὶ γενέσθαι ἀμφὶ τὰ στία καὶ τὰ καρχήσια· ἔθος γὰρ ἦν τοῖς ἀρχαίοις ὠδὶ τῶν τραπεζῶν κεκραμένα ζ θέναι ποτήρια καθὰ καὶ ὅμηρος ποιεῖ· ὠνομάσθη δὲ φ καρχήσιον διὰ δ τραχύσματα ἔχειν κεγχροειδῆ καὶ εἴρηται κατὰ συναλλαγὴν τοῦ ε πρὸς φ ᾱ αὐτὶ τοῦ καρχήσιον· διὸ καὶ ὅμηρος ζῦσε δίφους κρατοειμένους καρχαλέους εἶπεν· χάρων δ' ὁ λαμψακηνὸς ἐν τοῖς ὅροις παρὰ λακεδαιμονίοις φησίν ἔτι καὶ εἰς αὐτὸν, δέκνυσθαι δ' ἅπας φ δωδὲκ ἀλκμᾶνι ζῦσε διὸς ὅτε ἀμφιζήνωνι ἐκράθη. καλπίον· ποτηρίου τί γένος βρυθραίου ὡς φησι πάμφιλος δι μεμαι δ' αὐφ οἷ) ὅτι φ σκαφίον· κελέβη· τοῦτο τοῦ ἐκπώματος ἀκριβῶν μνημονεύει ἄγε δὴ φόρ' ἁμῖν ὦ παῖ κελέβην ὅπως ἄμυσιν προπίω τὰ μὲν δὲ κἀγχέασ' ὕδατος· τὰ πάντα δ' οἴνου κυάθους. ἄδηλον δὲ ποῖον εἶδος ἐστὶ ποτηρίου ἢ πᾶν ποτήριον κελέβη καλεῖται· ἀφ' τ χεῖν εἰς αὐτὸ πλοῖον ἢ δ' λείβειν· ἔστιν δὲ ὠδὶ τοῦ ὑγροῦ σωθῆναι ἕταιρον· ἀφ' οὗ λέγεται καὶ ὁ λέβης· σιλήνους δὲ καὶ κλεάνδρους φασὶν οὕτω καλεῖν φ ποτήριον· πάμφιλος δὲ δ' φ ποτήριον θρᾳμποτίδα καλουμένην πλὴν κελέβην εἶναι· νίκανδρος δὲ ὁ κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις ποιμενικὸν ἀγγεῖον μελιτηρὸν πλὴν κελέβην εἶναι· καὶ γὰρ αὐτίμαχος ὁ κολοφώνιος ἐν πέμπτῳ θηβαΐδος φησὶ κἠρύκασ' ἀθανάτοισι φέρειν μέλανος οἴνοιο λᾶσιν ἐν πλείον κελεβήϊον ὅππι φόρισσον οἷσιν ἐνὶ μεγάροις κεῖται μέλιτος πεπλησμένον· κελέβιον μέλιτος τὸ ἁ οἱ προφορέστερον ἦεν λλαχοῦ δὲ φησὶ καὶ χρύσεια δέπαστρα καὶ ἀσκηθὲς κελέβειον ἔμπλειον μέλιτος δ' ἁ οἱ προφορέστερον εἶη· σαφῶς γὰρ νῦν κελέβειον αὐτὶ ἀγγείου τινὸς τέθεικε προειπὼν ποτήρια δέπαστρα. διόκειται δὲ ὁ συρακούσιος ἐν ταῖς φαρμακευτρίαις φησὶ στέλλον τὰν κελέβαν φοινικέω οἷος ἀώτῳ καὶ βυφορείων ἐκ πόθεν ποταμῶν κελέβη ἀποίνυσας ὕδωρ. λνακρείων· ὠνοχόᾳ δ' ἀμφίπολος μελιχρὸν οἶνον ῥικύαθον κελέβην ἔχουσα· διόνυσιος δ' ὁ λεπτὸς ὑβρικούμενος θεοδωρίδα φ εἰς τ ὕδατα μέλος, τὴν κελέβην φησὶ τίθεσθαι ὠδὶ ὀρθοῦ ποτηρίου· δι) προυσιάδος καὶ θηρικλείου. κρᾶσαι δοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κράσι τῶν βοῶν πίνειν. δῆλον δ' ἐκ τ καὶ μέχρι νῦν λέγεσθαι ὅταν συμμίσωσι τῷ οἴνῳ φ ὕδωρ, κρᾶσαι φάσκοντες, καὶ φ ἀπεῖον δὲ ἐν ᾧ κιρνᾶται ὁ οἶνος κρατὴρ, ἀφ' τοῦ συγκιρνᾶσθαι ἐν αὐτῷ δ' ὕδωρ, ἀφ' οὗ κράδος δι) κρατὴρ ἀφ' τοῦ εἰς φ κρᾶσαι ἐγχεῖσθαι φ πῶμα· διαμένει δὲ καὶ ἐπὶ νῦν ἡ τῶν κράτων κατασκευή· καλοῦσι γοῦν τινες ταῦτα ῥυτὰ καὶ τῶν ποιητῶν δὲ πολλοὶ παράγουσι πίνοντας τοὺς ἀρχαίους κράσι. πίνδαρος μὲν ὠδὶ τῶν κενταύρων λέγων ὀδάξ δ' ἐπεὶ φῆρες δάσαντο πᾶν μελιηδέος οἴνου ἐσταμένως ἀφ' μὲν λευκὴν χάλα χερσὶ τράπεζαν ὤθεον αὐτόματοι δ' ἔβ ἀφ' ἁρμενίων κράτων πίνοντες ἐπλάζοντο· ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς ἀναβάσεως διηγούμενος φ παρὰ τῷ θρακὶ σεύθῃ συμπόσιον γράφει οὕτως ἐπεὶ δὲ ξενοφῶν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθε πρὸς τ σεύθην, ἐκάθιζον μὲν πρῶτον ἀλλήλους καὶ κατὰ τὸν θρᾴκιον νόμον κρατῆρα οἴνου προὔτεινον· ἐν δὲ τῇ ἐκτῃ ὠδὶ παφλαγόνων διηγούμενος φησὶ κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐλείπνουν καὶ ἔπινον κρατῆνοις φοτηρίοις· αἰσχύλος δ' ἐν πέρραιβοῖς φησὶ πέρραιβὸς παρέσχηται αὐτὶ ποτηρίων τοῖς κράσι χρωμένους δι' ὧν ἀργυρηλάτοις κράσι χρυσᾶ σώματα προσβεβλημένοις· καὶ σοφοκλῆς παννυχίδων

καὶ πλήρεις ἐκ πόντου χρύσεον κέρασ' τείφη γέμοντα μαλθακῆς ὑπ' ἀλσίης
Ἑρμῆ πασσος μύροις οἷα θανοῦμαι ποίησον τήνδε νῷν μήμοι δίδου
Ἐκ δὲ τοῦ κράτος ἀμοιδός· πιεῖν ἅπαξ μόνον λυκοῦργος δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ δημάδου φίλιππον φησὶ θρᾴκην βασιλέα προσπίνειν κέρασι τούτοις οἷς ἐφιλοφρονεῖτο· τοὺς δὲ παιόνων βασιλέας φησὶ θεόπομπος ἐν δευτέρᾳ φιλιππικῶν τ βοῶν τ παρ' αὐτῶν γινομένων μεγάλα κέρατα φυόντων ὡς χωρεῖν χοᾶς καὶ τέτταρας χόας, ἐκπώματα ποιεῖν ἐξ αὐτῶν τὰ χείλη τοῦτο ἀργυροῦντας καὶ χρυσοῦντας. φίλόξενος δ' ὁ κυθήριος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δείπνῳ φησὶν ἔπινε δ' νεκτάριον πόμα ἐν χρυσέοις προ-

μῆς τε ἄλλων κεράτων. ἔβριχον δὲ καὶ κατὰ μικρόν· ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρᾶ ποιοῦντες κέρατα ἔπιον ἐξ αὐτῶν. ἔστιν οἷον ἐν ταῖς δημοπράτοις ἀναγεγραμμένον οὕτως· ἐκ τῆς ἀναισιμώσεως τοῦ ἀκροπόλει, ἣ τοὺς ἀναθήματα ἀποδιέχει κέρασ', ἓν πωμα ἀργυροῦν καὶ ἀποδισκελές· πρόσεστι κέρνος ἀγγεῖον κεραμεοῦν ἔχον ἐν αὐτῷ πολλοὺς κοτυλισμοὺς κεκολλημένους, ἐν οἷς φασὶ μύκωνες λευκοὶ πυροὶ κεῖθαι πῖσοι· λάθυροι ὦχροι φακοί· ὁ δὲ βαστάσας αὐτὸ οἱ λικνοφορήσας τούτων γεύεται ὡς ἱερεῖ ἀμμώνιος ἐν τείτῃ ἀποδὶ βωμῶν καὶ θυσιῶν· κισύβιον· τὸ μόνωτον ποτήριον φιλήμων· ἐν πολέμῳ δ' ὁ παριανὸς ἐν τείτῳ γλωσσῶν τὸ κισσοῦν ποτήριον σημαίνειν παρ' ὃ εἶπε πίδη ἐν ἀποδρομίδι· πᾶς δὲ ποιμένων ἔρρει λεώς ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φόρων σκύφος γέρων ἀνακλυκτῆρ' ὁ δ' ἀμπέλων γάνος.

Τὸ γὰρ κισύβιον φησὶ λέγεται ἀπὸ σιφόλου ἀγροικικῆς, οὗπερ προσήκει μάλιστα τὸ ξύλινον ποτήριον· κλεάρχος δὲ φησὶν ἀπολεῖς τὸν σκύφον κισύβιον καλεῖν· μνησίθεος δὲ κύπελλον καὶ τὸ ξύλινον ποτήριον· δυμόλπος δὲ γένος ἀποτηρίου ἴσως φησὶ κατ' ἀρχὰς ἐκ κισσίνου κατασκευασθὲν ξύλου· νίκανδρος δ' ὁ κολοφώνιος, ἐν τῷ πρώτῳ αἰτωλικῶν γράφει ἐν τῇ ἱδροποιΐᾳ τοῦ διδυμαίου διὸς κισσοῦ ἀπονδοποιοῦνται πετάλοισιν ὅθεν τὰ ἀρχαῖα ἐκπώματα κισσύβια φωνέεσκε· ὅμηρος κισσύβιον μὲν χρυσὸν ἔχων μέλανος οἴνοιο· ἀσκληπιάδης δ' ὁ μυρλεανὸς ἐν τῷ ἀποδὶ τῆς νεοερίδος, σκύφει φησὶ καὶ κισσυβίῳ τὸν μὲν ἄσει καὶ μετείων αὐλεῖς ἐχρῆτο· συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ· πολύφημος μὲν τῷ κισσυβίῳ θαττοῦσθαι δὲ δυμοιος· καλλίμαχος δ' ἔοικε διαμαρτάνειν ἐν τῇ συγχύσει τῶν ὀνομάτων λέγων ἀποδὶ τοῦ οἰνείου ξύλου τ' παρὰ δ' ἀθηναίῳ φόλιδι σωεσιαθέντος αὐδῇ

καὶ τ' ὀθρηΐκιον μὲν ἀπηνύσθη χανδὸν ἄμυσιν — ζωροποτεῖν· ὀλίγῳ δ' ἤδετο κισσυβίῳ
τῷ μὲν ἐπὶ τὸ δ' ἔλεξα ἀποδιστέχοντος ἀλείσου — τὸ τρίβον. ὁ γὰρ λέπων ἄλεισον ἐν αὐτῷ καὶ κισσύβιον πρὸ τοῦ πωμάτων ἐκ κισσίνου ξύλου· ἄλλοι δὲ ἐτυμολογοῦσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι τὸ δ' ὅτι χωρεῖν, οὐσθὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· καὶ ἡ τοῦ ὄφεως καταδυσις χεὶς ἡ καταδεχομένη τὸ ζῶον καὶ κνήθιον τὸ κνῆν τὸ χωροῦν ὗς ἀγραύλους, διονύσιος δ' ὁ σάμιος ἐν τῇς ἀποδὶ τοῦ κύκλωπος δ' ὁμηρικὸν κισσύβιον κυμβίον ἔφη γράφων οὕτως καὶ αὐτὸν ὀδυσεὺς ὁρῶν ταῦτα ποιοῦντα πληρώσας τοῦ οἴνου κυμβίον λίσσωσι πιεῖν. κιβώριον· κτησώνδρος ὁ δελφὸς διφορείωνα φησὶν ἐν ποικίλῃ παρὰ πρυτάνιδι λειπνῦσθαι πεποιῆσθαι πολυτελῶς· τοῦ δὲ κώθωνος δὲ μάλα προβεβηκότος λαβὼν ἐν τῶν κιβωρίων ὡς ὀξοινῶν καὶ μεθύων ἐξεύρησε. λίσυμος δέ φησι ποτηρίου εἶδος εἶναι καὶ τάχα ἂν εἴη τὰ λεγόμενα σκυφία, ὧν ἐν κάτωθεν εἰς στενὸν συνῆχθαι ὡς τὰ αἰγύπτια κιβώρια· κόνδυ ποτήριον ἀσιατικὸν μέν· αὔρος κοτύλαισ' χωροῖ δέκα καὶ ἐν καππαδοκίᾳ κόνδυ χρυσοῦν ἐρευθίον· ἵππαρχος ἀνασωζομένοις.

ὀτρυσύχεις τί τούτῳ ἓν ἐρατιώτη τ' δὲ δὴ — Ἀργύρειον οὔτε οὐδὲ μόθων δὲ δὶ ἐτῶ,
Ἀλλ' ἢ δαπίδιον ἐν ἀγαπητὸν ποικίλον — γόρτας ἔχων καὶ χρυπὰς ὀξώλεις πίνας
τῶν πορφυρῶν εἰς κόρακας ὠμαστιγίᾳ — καὶ κόνδυ καὶ ψυκτῆρα καὶ κυμβίον.

Νικήμαχος δ' ἐν πρώτῳ ἀποδὶ ἑορτῶν αἰγυπτίων φησί· τὸ δὲ κόνδυ, ἔστι μὲν ποτήριον πῶν δὲ ἀρχὴν ἦν ὅρμῶμενος ἀστρολογικὸς ὡς ὁ κόσμος ὅλος τῶν θεῶν τὰ θαύματα καὶ τὰ καρπώσιμα γίνεσθαι αὐδὴ γῆς. διὸ ἐκ τούτου ἀποδίδεσθαι· παγκράτης δ' ἐν πρώτῳ κατ' ἐρεσσίδος

λυτὰρ ὅ γε πείσας ἐκ κόνδυος ἀργυφίοιο — Νέκταρ ἐῶ ἄλοσδε πὴν δίμον ἔβαινε πόδα.

Κονώνιος· ἴστρος ὁ καλλιμάχιος ἐν πρώτῳ, πτολεμαίδος τῆς ἐν αἰγύπτῳ πόλεως γράφων οὕτως· κυλίκων κονωνίων ζεύγος καὶ θηρικλείων χρυσοκλείστων· ζεύγος· κότυλος· τὰ μόνωτα ποτήρια κότυλοι ὧν καὶ ἀλκαῖος μνημονεύει· διόδωρος δ' ἐν τῷ πρὸς λυκόφρονα παρὰ σικυωνίοις ἐπιπολάζειν φησὶ δ' ἔκπωμα, εἶναι δὲ αὐτὸ λουτηρίῳ ἐοικός· βαθεῖ· ἔχει δὲ καὶ οὖς εὐκαμπῆ· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ ἴων ὁ χῖος κότυλον οἴνου πλέον λέπων· ὀρμῶμενος δ' ἐν θεοῖς τόν τε κότυλον πρῶτον ἤνεγκεν ἐχυρὸν τῶν γειτόνων καὶ πλάτων ἐν διὶ ἡκουμένῳ δ' κότυλον φορεῖ φησί· καὶ ἀριστοφάνης ἐν βαβυλωνίοις· εὔβουλος δὲ ἐν ὀδυσεῖ ἢ πανόπταις ὁ δ' ἰδρὼς εὐήγορος ἐν μέσοις αὐτοῖσιν ἑστὼς πλὴν ἡμιλλῶ σκυφίῳ ἔχων οἶνον ὀξέασιν δὲ κοτύλῳ· πάμφιλος δὲ ποτηρίου φησὶν εἶναι γένος· ἴδιον δ' εἶναι διονύσου· πολέμων δ' ἐν τῷ πρὸς τοῦ λίου κωλίου φησί· μετὰ δὲ ταῦτα πλὴν τελευτῶν ποιεῖ καὶ αἰρεῖται ἐκ τῆς θαλάμης καὶ νέμει ὅσοι ἄνω δ' κέρνος πρὸς ἀναλωσοχόπες· ὅπερ δ' ἔστιν ἀγγεῖον κεραμεοῦν, ἔχον ἐν αὐτῷ πολλοὺς κοτυλίσκους κεκολλημένους· εἰσὶ δὲ ἐν αὐτοῖς ὅμοιοι, μύκωνος, λευκοὶ, πυροὶ· κεῖθαι, πῖσοι, λάθυροι, ὦχροι, φακοὶ, κύαμοι, ζειαὶ, βρόμος, παλάθιον, μέλι, ἔλαιον, οἶνος, γάλα, οἷον ὄριον ἄπολυτον· ὁ δὲ ὕδωρ βαστάσας οἱ λικνοφορήσας τούτων γεύεται· κοτύλη· ἀριστοφάνης κωφῷλῳ· ἄλλαι ὑποπρεσβύτεραι γράφουσι βαθὺ μέλανος μεστὸν κεραμευομένας κοτύλας μεγάλας ἔγχυον ἐς σφέτερον δῆμον οὐδὲν ἄκοσμον, ὅπως βιαζόμεναι μέλανος οἴνου ἀκράτου· σιλλὸς καὶ κλεάρχος ἐπὶ τὲ ζωοδόχες πάντη δ' ἀμφὶ νέκυα κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα· καὶ πολλὰ μετὰ ξὺ πέλεα κοτύλης καὶ χείλεος ἄκρου· σιμαρίσιος δὲ τὸ λευκὸν ποτήριον οὕτως καλεῖσθαι· διόδωρος δὲ ἐν παράτοις κότυλον κοτύλῳ ὠνομακέναι τὸν ποιητὴν πύρνον καὶ κοτύλην, ὃν κύλικα μὲν οὐκ ἐ-

Ἡ μίνα. κοτταβὶς κρατάνιον. κρουνεῖα κυλικηγορεῖν. κύλικες.

ναι, οὐ γὰρ ἔχειν ὥστε παρακωλύσιον ἀλλ' ὑπάρχειν λουτηρίῳ καθεῖ. ποτηρίου δὲ εἶδος εἶναι φιάλαθαι δὲ καὶ φησὶν παρὰ τοῖς ἀττικοῖς καί τισι τῶν ἰώνων λεγόμενον κότυλον οὐ ὅμοιον ὄντα τοῖς προειρημένοις οὐδὲ ἔχειν. μνημονεύει δ' αὐτῆς κράτης ἐν παιδείαις καὶ βρῖθος ἐν θεοῖς ἀθηναῖοι δὲ μίκρον τί καλοῦσι κοτύλην. θουκυδίδης ἐλίδοσαν μὲν αὐτῶν ἑκάστῳ ἀνὰ ὀκτὼ μνᾶς κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας οἴτου. ἀριστοφάνης προακτῶνι ὁ δ' ἀλφίτων πρίαμενος χοᾶς χοίνικας

κοτύλης δεούσας οἴκαδ' ἀπολογίζεται. ἀπολλόδωρος δὲ ποτηρίου τί γένος ὑψηλὸν καὶ ἔγκοιλον. πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην φησὶν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ ὡς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον, ἔνθεν καὶ κοτυληδὼν αἷμα τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερὶν ἀνυσθὲν δεχόμενον. καὶ ἐγκοτύλη δέ ἐστι παιδιὰ καλεῖται δὲ ἢ κοιλαίνοντες τὰς χεῖρας δέχονται τὰ γόνατα τῶν νενικημένων οἱ νενικημένοι. καὶ βαστάζουσιν αὐτούς. διόδωρος δὲ ἐν ἰταλικαῖς γλώσσαις καὶ ἡράκλειτος ὡς φησὶ πάμφιλος πρὸ κοτύλην καλεῖσθαι καὶ ἡμίναν παρελθεμνος ἐπιχάρμου καὶ πεῖν ὕδωρ δισχιλίσιον χλιαρὸν ἡμίνας δύο καὶ σώφρων καταξέλφον τέκνον τὴν ἡμίναν. κοτυλίσκην δ' εἴρηκε φόβος ἐρατοσθένης ἐν κορειαννοῖ πρὸ κοτυλίσκην μηδεμῶς. ἀριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσι κοτυλίσκιον ἀντὶ χείλους ἀποκεκομμένον. κοτύλη δὲ καλεῖται καὶ ἡ τοῦ ἰξίου κοιλότης. καὶ αἱ τοῦ πολύποδος ἐν ταῖς πολεκτάναις ἐπιφύσεις παρατρώτως κοτυληδόνας καὶ τὰ κύμβαλα δ' αἰσχύλος ἐν ἡδονεῖς κοτύλας εἴρηκεν ὁ δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀπίβη. μαρσύας δέ φησι δ' ἐν τῷ ἰξίῳ ὀστοῦν καλεῖσθαι ἄλειστον καὶ κύλικα κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἰδρὼς τοῦ διονύσου κρατηρίσκος ἢ δὲ ἰξὸν ποιοῦσι δι μύσαι, ὡς νίκανδρος φησὶν ὁ θειακρεινὸς παρατιθέμενος τὰ ἐκνεφελῶν ἀριστοφάνους μὴ δὲ σέβω κοτυλίσκιον. σιμμίας δὲ ἀπολίσθωσι πρὸ κοτύλιν ἄλειστον. κοτταβὶς. ἁρμόδιος ὁ λεπρεάτης ἐν τῷ περὶ τῶν κατὰ φιγαλίαν νομίμων, διεξιὼν περὶ τῶν ἐπιχωρίων διέπνων γράφει καὶ ταῦτα. καθαγισάντων ταῦτα ἐν κερκμέᾳ κοτταβίδι πεῖν ἐκάστῳ μικρὸν, καὶ ὁ προσφθέγγων ἀεὶ πίνου λειπνίας. ἡγησάνδρος δ' ὁ δελφὸς ἐν ὀλυμπιάσιν ὧν ἀρχὴ ἐν τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ, φησὶν ὁ καλούμενος κότταβος παρῆλθεν εἰς τὰ συμπόσια, πρῶτον εἰσαγόντων σωσιβίαν ὡς φησι δικαίαρχος, πρῶτον εἰσαγόντων. τοσαύτη δὲ ἐγένετο σπουδὴ περὶ δ' ἐπιτήδευμα, ὡς τε εἰς τὰ συμφόσια παρεισφέρειν ἄθλα κοτταβία καλούμενα. εἶτα κύλικες αἱ πρὸς δ' πρᾶγμα χρήσιμαι μάλιστα εἶναι δοκοῦσαι καταστρέφειν, καλούμεναι κοτταβίδες. πρὸς δὲ τούτοις δίκην καταστρέφοντο κυκλοτερῆς ἵνα πάντες εἰς τὸ μέσον τὸ κοτταβοῦ τεθέντος ἐξ ἀποστήματος ἴσου καὶ τὸ πῶν ὁμοίων ἀγωνίζοιντο περὶ τῆς νίκης οὐ γὰρ μόνον ἐφιλοτιμοῦντο βάλλειν εἰδὲ ἔνσκοπον, ἀλλὰ καὶ καλῶς ἕκαστα αὐτῶν. ἔδει γὰρ εἰς ἣν ἀριστερὸν ἀγκῶνα βρέσαντα καὶ τῇ δεξιᾷ κυκλώσαντα, ὑγρῶς ἀφεῖναι πρὸ λάτταξα. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὸ ἐκ πίπτον ἐκ τῆς κύλικος ὑγρὸν ὡς τε οἴοι μᾶλλον ἐφορᾶσθαι εἰδὲ τὸ καλῶς κοτταβίζειν. τῶν εἰδὲ τῷ ἀκοντίζειν μέγα φρονούντων. κρατάνιον. μήποτε δ' νῦν καλούμενον κράνειον ἔκπωμα οὕτως ὠνόμαζον οἱ ἀρχαῖοι. πολέμων ὧν ἤ ὅς τις ὄνομα ὁ ποιήσας δ' ἐπιγραφόμενον ἑλλαδικὸν περὶ τῆς ἐν ὀλυμπίᾳ λέσχης μεταποντίνων ναοῦ γράφει καὶ ταῦτα. ναὸς μεταποντίνων ἐν ᾧ φιάλαι ἀργυραῖ ἑκατὸν τεσσαράκοντα δύο. οἰνοχόαι ἀργυραῖ δύο ἀποθυσάνιον ἀργυροῦν. φιάλαι χρῆς ἐπίχρυσοι. ναὸς βυζαντίων ἐν ᾧ τείτων κυπαρίσσινος ἔχων κρατάνιον ἀργυρᾶν σειρὴν ἀργυρᾶν. καρχήσια δύο ἀργυρᾶ. κύλιξ ἀργυρᾶ. οἰνοχόη χρυσῆ, κέρατα δύο. ἐν δὲ τῷ ναῷ τῆς ἥρας τῷ παλαιῷ φιάλαι ἀργυραῖ τεσσαράκοντα κρατάνια ἀργυρᾶ δύο. χύτρος ἀργυροῦς ἀποθυσάνιον χρυσοῦν. κρατὴρ χρυσοῦς κυρηναίων ἀνάθημα. βατιαίειον ἀργυροῦν. κρουνεῖα. ἐπιγόνης μνημάτιῳ, κρατῆρος κάλοι. ὁλκεῖα. κρουνεῖα ἔστι γὰρ κρουσίαι. κυαθὶς κοτυλῶδες ἀγγεῖον. σώφρων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ μίμῳ γυναῖκες αἱ τὰν θεὸν φαντὶ ἔλεξαν οὐδὲ κατώρυκται δὲ ἐν κυαθίδι τείκροι ἀλεξιφαρμάκων κύλιξ. φορβὶς κράτης. δουλοδίδασκάλῳ. ναυὶ δὲ ἀπονίζων πρὸ κύλικα δῶσων πεῖν ἔγχυτα ἐπιθεὶς γονυθμόν. ταῦτα δ' ὀβὶ κεράμεα ποτήρια καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦ κυλίεσθαι τῷ ῥοχῷ ἀφ' ὧν καλεῖται ὁ κυλικηγορεῖν, ὅταν εἰδὲ τῇ κύλικι τὶς ἀγορεύῃ. ἀθηναῖοι δὲ καὶ πρὸ ἰατρικλῶ πυξίδα καλοῦσι κυλικίδα δι' ὃ τόρνῳ κεκυλίσθαι. ἐγένοντο δὲ ἐπίσημοι κύλικες αἵτε ἀργεῖαι καὶ αἱ ἀττικαὶ, καὶ τῶν μὲν ἀττικῶν μνημονεύει πίνδαρος ἐν βοῖσδε ὦ θρασύβουλ' ὀράτ' ὄχημ' ἀοιδᾶν ἅρμα πέμπω μεταδόρπιον. ἐν ξυνῶκεν εἰκ συμποτικοῖσί τε γλυκερὸν καὶ διονύσιο καρπῷ καὶ κυλίκεσσιν ἀθηναιβύσι κέντρον. αἱ δὲ ἀργεῖαι δοκοῦσι καὶ ἐν τύπον ἔχειν διάφορον πρὸς τὰς ἀττικάς. φοξαὶ γοῦν ἦσαν τὸ χεῖλος ὡς σιμωνίδης φησὶν ὁ ἀμόργιος. αὐτὴ δὲ φοξίχειλος ἡ εἰς ὀξὺ ἀναγομένη οἷοι εἰσὶν οἱ ἄμβικες καλούμενοι ἐκ γὰρ φοξὸν εἰδὲ τούτου τὰ ποιοῦσι καθότι ὅμηρος εἰδὲ τοῦ θερσίτου. φοξὸς ἦν κεφαλὴν καὶ ἔστιν οἷ φοξὸς ὁ πρὸς τὰ φάνη ὀξὺς ὁρώμενος. διάφοροι δὲ κύλικοβαπτίνονται καὶ ἐν τῇ τοῦ συασίβου ἡμῶν ἀθηναίου ναυκράτει. εἰσὶ γὰρ φιαλῶδεις μὲν οὐ κατὰ τόρνον ἀλλ' ὥσπερ δακτύλῳ πεποιημένοι. καὶ ἔχουσιν ὥστε τέσσαρα τυθμένα πλάβος ἐκτεταμένον πολοὶ δ' ἐν τῇ ναυκράτει κεραμεῖς ἀφ' ὧν καὶ ἡ πλησίον τῶν κεραμέων πύλη κεραμικὴ καλεῖται. καὶ βάπτονται εἰς τὸ δοκεῖν εἶναι ἀργυρᾶ ἐπαινοῦνται δὲ καὶ αἱ χίαι κύλικες ὡς μνημονεύει βρῖμῶσος ἐν σφαπώταις χία δὲ κύλιξ ὑφοῦ κρέμαται πολὺ παστελόφιν. γλαύκων δ' ἐν ταῖς γλώσσαις, κυπρίους φησὶ πρὸ κοτύλην κύλικα καλεῖν ἱππώνακτ δ' ἐν σιωπώνυμοις οὕτως γράφει ἄλυσον. ποτήριον. κύπελλον. ἄμφωτις.

κυλιχνίδις. κύμβιον. κύπελλον. κώθων.

ἄμφωλις. σκύφος. κύλιξ κώθων. καρχήσιον. φιάλη. ἀχαιὸς δὲ ὁ ῥητορικὸς ἀνὰ λημαίωνι αὐτὴ τῷ κύλικα παρατρώγας, κυλιχνίδα ἔφησε δηλῶν τὸ τύπων. ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῦρο μόνον φορᾶν κοινόν τε χρὴ κρητῆρα καὶ κυλιχνίδας. καὶ ἀλκαῖος πίνωμεν τί φῆν λύχνον ἀμμένομεν. δάκτυλος ἀμβᾶ. καὶ δέραι κυλίχναις μεγάλαις ἀὶ τὰ φοικύλλης. δίνον γάρ σε μέλαν καὶ δῖος λαθικὴ δία ἀνθρώποισιν ἔδωκεν. ἔγχεε κέρνα. σὺν καὶ πλείους. καὶ ὦ δεινάτῳ λάταγες ποτίον ταὶ κυλίχναι ἀχρητίαν. ὡς διαφόρων γινομένων καὶ ὀστέῳ κυλίκων. φορεκράτης κρεϊανοῖ

ἐκ δ' βκλανίου γὰρ δι' ἐφθορὼς δρ' χομαι — ξηρὰν ἔχουσαν πλὴν φαρύγα, δῶσω πιεῖν
γλαῦ χρόντέ μου φ σίκλον. νὴ τὼ θεὼ — εἰ λάβω κυρίσοι πλὴν κυλίσκην μηδαμῶς
μ κραί γε. κινεῖται γὰρ δῦθύς μοι χολή — ἐξ οὗ πορ ἔπιον ἐκ τοιαύτης φάρμακον.

ὅτι δὲ μεγάλοις ποτηρίοις αἱ γυναῖκες ἐχρῶντο, αὐτὸς εἴρηκε φορεκράτης ἐν τυραννίδι

εἴ τι κεραμβύσαντα τοῖς ἀνδράσι φοτήρια — γλαυκὰ δ' ἰχθύος ἐκ ἔχοντ' ἀλλ' αὐτὸ τοὔδαφος μόνον
κοὐχὶ δώροῦντ' οὐδὲ κόγχην ἐμφορῆ γευσηρίοις — φασὶ δ' αὐταῖσι βαθείας κύλικας ὥστ' ὀλιγάδας
οἰνακωλὰς τοδιφορεῖς, λεπτὰς μέσας λάσιδας — οὐκ ἀβούλως ἀλλὰ φῥῶσθαι ἡδυπνοιβυκασμοῖσι
λυδ' ὅπως ἀνεκλογίσως τοῦ πλεῖος οἶνος ἐκποθῇ — εἰθ' ὅταν ἦν οἶνον αὐτὰς αἰλιῶ μεθ' ἑκπιεῖν,
λοιδορωῶτ κώμυουσι μὴ 'κπιεῖν. ἀλλ' ἢ μίαν — ἢ δὲ κρατῆρων ἡμιμέδιμν χιλίων φοτηρίων

Κυμβία. τὰ κοῖλα ποτήρια καὶ μικρὰ σμαρίτης. σωρόθεος δὲ γένος ποτηρίων καθέων τὰ κυμβία καὶ ὀρθὸν τυμβία μὴ ἐχόντων μηδὲ ὦτα. πτολεμαῖος δὲ ὁ τὸ ἀρίστου νίκου τὰ κῦφα. νίκανδρος δ' ὁ θηριακὸς ἐν χωρὶς ὠτίων ποτήριον ὠνομακέναι θεόπομπον δὲ μέλιν. φιλήμονα φάσματι. ἐπεὶ δὲ ἡ ῥοδὴ κυμβίον ἀκράτου κατασείειν ὑμῖν ἄνω. διονύσιος δ' ὁ σάμιος ἐν ἕκτῳ τοδὲ τὸ κύκλου φ αὐτὸ οἴεται εἶναι κισσύβιον καὶ κυμβίον φησὶ γὰρ ὡς ὁδυσσεὺς πληρώσας κυμβίον, ἀκράτου ὥρεξε τῷ κύκλωπι. οὐκέτι δὲ μικρὸν φ διδόμενον αὐτῷ κισσύβιον παρ' ὁμήρῳ. οὐ γὰρ ἂν τοσοῦτος ὢν φ σῶμα, τοσοῦτος τῆς μέθης κατέσχεν. τὸ κυμβίου μνημονεύει καὶ δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ μειδίου ἄκθου θεῖν αὐτῷ φάσκων ῥυτὰ καὶ κυμβία καὶ ἐν τῷ κατὰ βοιωτοὺς καὶ μανισβούλου. φησὶ δὲ διδυμος ὁ γραμματικὸς, ἐπίμηκες εἶναι φ ποτήριον καὶ στενὸν τῷ σχήματι παρόμοιον πλοίῳ. καὶ ἀναξανδρίδης ἐν ἀγρίοις.

μεγάλ' ἴσως ποτήρια. προπίνομεν καὶ μετ' ἀκράτου
κυμβί' ἐκάρωσεν ὑμᾶς. ἀνακεχαίτικεν μὲν οἶν — ἄλεξις ἵππει. τά τε κυμβί' ἦν
γρόσω ἔχοντα χρυσᾶ παρθένου νὴ φ δία — ἦν γὰρ ὦ τάλαιν' ἔτωγε κακῶν. βραβυλίνης δ' ἐν τῇ,
πρὸς ἀγάθωρα δ' λάκωνα ἐπιστολῇ, ὡς κυαθωδὲς ἀγγεῖον δ' κυμβίον παραλίδωσι, γράφων οὕτως. θαυμάζουσι δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ πῶς κύαθον μὴ κεκτημένος, ἀλλὰ κυμβίον μέντοι φιάλην προσεκέκτητο, δοκεῖ δήμοι φ μὲν τῆς τῶν ἀνθρώπων χρείας ἕνεκα φ δὲ τῆς τῶν θεῶν τιμῆς εἰς πλὴν κτῆσιν παρειληφέναι. κυάθω μὲν οὖν οὐδὲν ἐχρῶντο τότε, οὐδὲ κατύλῃ. κρατῆρα γὰρ ἴσασιν οἱ θεοὶ οὐκ ἀργυροῦν, οὐδὲ λιθοκόλλητον, ἀλλὰ τῆς κωλιάδος γῆς, ὅθεν οἱ σάκιας ἐπιστλήρωσαν ἀποστείσαντες τοῖς θεοῖς ἐκ τ' φιάλης, φ νοχόουν ἐφεξῆς, φ νεοκρᾶτα βάπτοντες τῷ κυμβίῳ, καθὰ καὶ νῦν παρ' ἡμῖν ποιοῦσιν οἱ τοῖς φοιτητικοῖς. εἰδέ ποτε πλεῖον πεῖν βουληθεῖεν προσαφετίθεσαν τοὺς κάλουμένους κατύλους, κάλλισα καὶ βύποτώτατα ἐκ πωμάτων. ἦσαν δὲ καὶ οὗτοι τῆς αὐτῆς κεραμείας. ὅταν δ' ἔξωστος οἱ ἐφήβοις λέγῃ οὐ κύλικ' ἀλλὰ τὰ δέπαν' χαίρημων φορεῖ. οὐ κυμβίοισι πεπολέμηκ' εὐρυπίδης, οὐ φ γραμικὸν λέγει ποιητὴν ἀλλά τινα ὁ μώνυμον αὐτῷ ἥρι φίλοινόν τινα ἢ αἰτίαν ἔχοντα οὐ χρηστήν. ὡς φησιν αἰτίχος ὁ ἀλεξανδρολὶς οἱ τῷ τοδὲ τῶν οἱ τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμῳδουμένων ποιητῶν. φ γὰρ ἐπάγεται κατὰ τὰς ἑστιάσεις κυμβία, καὶ δοκεῖν τούβις διαμάχεσθαι, εἰς ἑκάτερα τείνει. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ ἀναξανδρίδης οἱ νηρεῦσιν

δὸς δὴ φ χρ' αὐτῷ σύγκωμε καὶ δ' κυμβίον φέρων
εὐρυπίδης τὶς σήμερον γενήσεται — καὶ ἔξωστος οἱ ὁμοίοις ἢ οἱ δελιχοφόροις
διονυσίου δὲ σράκατ' ἐκμαθεῖν δέοι — καὶ δημοφόρωντος ἅτ' ἐποίησεν εἰς κατύλην
ῥήσεις τε κατὰ δ' λέπτον θεωρός μοι λέγοι — λυδοῖτοι κύσαι με πλὴν ὀξέως θύραν

κυμβία τε παρέχοιμ' ἑστῶν εὐρυπίδης. ὅτι δὲ καὶ πλοῖον ἡ κύμβη σοφοκλῆς οἱ ἀνδρομέδᾳ φησίν. ἵπποισιν ἢ κύμβαισι ναυσολεῖς χθόνα. κύμβα ποτήριον. ἀθηνόδωρος παφίοις κύπελλον οὕτω πότορον ἐστὶ ταῦ φ τῷ ἀλέσῳ καὶ τῷ δέπαι ἢ ὀνόματι διαλλάσσει

τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις ὕβρ' ἀχαιῶν

δεινὸς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνίστατο, ἢ διάφορος ἴσως ὁ τύπος καὶ οὐχ ὥστερ φ δέπας καὶ φ ἄλεσον ἀμφικύπελλον οὕτω δὲ καὶ ἔστερ. κῦφον δὲ μέντοι ἀφ' οὗ τῆς κυφότητος φ κύπελλον, ἢ ὅτι παρατρώγλισον ἴσον ταῖς πέλλαις συμμυκέον μᾶλλον ἐς πλὴν κυφότητα ἢ ἀμφικύπελλα δοῦν ἀμφίκυρτα ἀφ' ὧν ὤμων διὰ φ τοιαῦτα εἶναι. τῇ κατασκευῇ. φησὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητὴς χρύσεον ἄμφωτον. ἀντίμαχος δ' ὁ πίμπῳ ἰκβαίδος

γᾶσιν δ' ἢ γε μόνεα πνέποιχόμενοι κήρυκες χρύσια κηλὰ κύπελλα τετυγμένα νωμήσαντο.

Σιληνὸς δὲ φησὶν κύπελλα ἐκπώματα σκύφοις ὅμοια ὡς καὶ νῦν καὶ ὁ κηλοφώνιος· κύπελλα δ' εἶεν μὲν συβώτης. ὄμολπος δὲ ποτηρίου γένος ἀφ' οὗ τὸ κυφὸν εἶναι σημαίνεις δὲ τὸ λίαν ποτήριον· κυπρίους τὸ δὲ λίαν καὶ τετράωτον κρῆτας. φιλήτας δὲ συρακουσίους κύπελλα καλεῖν, τὰ τῆς μάζης καὶ τῶν αὐτῶν ὠδῆς καταλείμματα κύμβα. φιλήμων δὲ τοὺς ἀττικοὺς φωνοὺς κύλικος εἶδος. ἀθηνόδωρος δ' ἐν τῷ πρὸς τὴν μολθακίων παροίνους, τὸ ποτήριον καλεῖν κύμβα· κώθων. λακωνικὸν ποτήριον οὗ μνημονεύει ξενοφῶν ἐν πρώτῳ κύρου παιδείας· κερτίας δὲ ἐν λακεδαιμονίων πολιτείᾳ γράφει οὕτως· χωρεῖς δὲ τούτων τὰ σμικρότατα εἰς πλῆ λίαν τυπώματα ἄριστα λακωνικὰ μάλιστα φορεῖν ἥδιστα καὶ χρησιμώτατα. κώθων λακωνικὸν ἐκπωμα χρησιμώτατον εἰς στρατείαν καὶ εὐφορώτατον ἐν γυλίῳ· οὐδὲ εἶναι στρατιωτικὸν πολλάκις ἀνάγκη ὕδωρ πίνειν οὐ καθαρόν· πρῶτον μὲν οἷον ἐν μὴ λίαν κατόδολον εἶναι τὸ πόμα, εἶτα ἄμβωνας ὁ κώθων ἔχων εὐπολέμητον καὶ οὐ καθαρὸν ἐν αὐτῷ· καὶ πολέμων δὲ ἐν τῇ πρὸς ἕν ἀλαῖον καὶ ἀντίγονον, ὅτι κεραμέοις ἀγγείοις ἐχρῶντο οἱ λακεδαιμόνιοι γράφει οὕτως. ἀλλὰ μὴν ὅτι ἀρχαικὸν ἦν τὸ τοιοῦτον δὲ τῆς ἀτοιγῆς γένος ὃ καὶ νῦν ὁρᾶται παρά τισι τῶν ἑλλήνων, ἐν ἄρχαις μὲν, ἐν ταῖς δημοσίαις θοίναις ἐν λακεδαίμονι δὲ, κατὰ τὰς ἑορτάς. οἵτε τοῖς ἐπινικίοις καὶ τοῖς γάμοις τῶν παρθένων πίνουσιν ἐκ κεραμέων ποτηρίων. ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις συμποσίοις καὶ φιδιτείοις ἐν πιθάκναις. μνημονεύει αὐτοῦ καὶ ἀρχέλοχος ἐν ἐλεγείοις ὡς ποτηρίου οὕτως.

ἀλλά μοι ὦ κώθωνι θοῆς διὰ σίλματα νηὸς φοίτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων
ἄγρῃ δ' ὄινον ὀρυθρὸν ἀπὸ ζυγοῦ, οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε λαοσσόμεθα

Ὡς τῆς κύλικος λεγομένης κώθωνος· ἀριστοφάνης ἱππεῦσιν εἰς τοὺς ἱππαγωγοὺς εἰσιοῦσιν ἀνδρικῶς πριάμενοι, κώθωνας· οἱ δὲ σκόροδα καὶ κρόμμυα· ἵνα οἷος χορηγὸς πιεῖν τίς ἐγχέῃτω λαβὼν πυελικὴν κυλοτορῆ βραχύωτον παχύσομον κώθωνα· παῖδα φαρύγιος θεόπομπος στρατιώτισιν· ἐτὼ γὰρ κώθωνος, ἐκ στρεψαύχενος πίομαι, ἢν ῥάχηλον ἀνακεκλασμένης· ἄλεξις βρίθοις εἶτ' ἐπτακότυλον ἐπισόβιον κώθωνά μοι· ὠφέλιον οἶκον κτῆμα ἀπὸ δὲ τοῦ ποτηρίου τούτου καὶ ἄκρατον κώθωνας καλοῦσι τοὺς ὠλέους ἄκρατον ἀποῦντας, ὡς ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ δημοθεόυους· καλλίξεινος δ' ἐν τετάρτῳ ὠδῇ ἀλεξανδρείας ἀναγράφων πλῆ τοῦ φιλαδέλφου πομπὴν καὶ καταλέγων πολλὰ ἐκπώματα γράφει καὶ τάδε. κώθωνες διάμεφοι δύο· ὠδῇ δὲ τοῦ κωθωνίζεσθαι καὶ ὅτι χρήσιμός ἐστι διὰ χρόνου ὁ κωθωνισμός· μνησίθεος ὁ ἀθηναῖος ἰατρὸς ἐν τῇ ὠδῇ κωθωνισμοῦ ἐπιστολῇ φησὶν οὕτως. συμβαίνει τοὺς μὲν πολλοὺς ἄκρατον ἐν ταῖς συνουσίαις πίνοντας μεγάλα βλάπτεσθαι καὶ τὸ σῶμα καὶ πλὴ ψυχήν· οἱ μέντοι κωθωνίζεσθαι διά τινων ἡμερῶν δοκοῦσι ποιεῖν ὑγιᾶ καὶ τοῦ σώματος καθαρσιν καὶ τῆς ψυχῆς αἴσιον. γίνονται γοῦν ἡμῖν ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν συμποσίων ἐπιπόλαιοι δριμύτητες· τούτους οἶμαι δεῖν τῶν μὴ πόρων οἰκειότατος ὁ διὰ τῆς οὐρήσεως τῶν δὲ καθαρσέων ὁ διὰ τῶν κωθωνισμῶν, πρέπει μάλιστα καταγίζεσθαι γὰρ τὸ σῶμα τοῖς οἴνοις· ὑγρὸν γὰρ καὶ θερμὸν ὁ οἶνος· ἐν δὲ ἀφ' ἡμῶν διηθούμενον οὐρόν ὅτι δριμύ· τὰ τοιαῦτα ἰάματα τούτῳ χρώμενοι ῥύμματι πολιοῦσιν οἱ γναφεῖς· εἶτα δὲ παραφύλαττε ὅταν κωθωνίζῃ, μὴ πονηρὸν οἶνον πίνειν, μὴ δὲ ἄκρατον· μὴ δὲ γραμματίζεσθαι ἐν τοῖς κωθωνισμοῖς· ὅταν δὲ ἱκανῶς ἔχῃς ἤδη, μὴ κοιμῶ πρὶν αὖ ἐμέσῃς πολὺ ἔλαττον· εἶτα ἐὰν ἐμέσῃς ἱκανῶς, ἀνάπαυε μικρὸν πολὺ χάμενος· ἐὰν δὲ μὴ ἀλωνιθῇς ἱκανῶς κενῶσαι σαυτὸν πολύοινι, χρῆσαι τῷ λουτρῷ καὶ εἰς πλῆ πύελον κατακλίθητι σφόδρα εἰς θερμὸν ὕδωρ· πολέμων δ' ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς ἀλαῖον καὶ ἀντίγονον φησὶ διόνυσος τέλφος καθήμενος ὠδὴ πέρασ'· ἐξ οὗ δ' ὑμνύμην δὲ αὐτοῦ σάτυρος φαλακρὸς ἐν τῇ δεξιᾷ κώθωνα μόνον ἔν' ἐραβδωμένον κρατῶν· λαβρωνία· ἐκπώματος πορσικοῦ εἴδος ἀπὸ τῆς ἐν ᾧ πίνειν λαβρότητος ἀπομαξαμένου πλατύ δ' ὅτι τῇ κατασκευῇ καὶ μέγα. ἔχει δὲ καὶ ὦτα μεγάλα μιᾶνορος ἁλιεῖ

εὐπορουμένου δὲ μετείως ἐκ κυλίκων χρυσίον
πορσικαὶ σολαὶ δ' ἐκεῖναι πορφυραὶ τορύματα ἔνδονες ἀμφορῆος ποτηρίδα τορύματα
κάκτυπωμάτων πρόσωπα σαγήλαφοι λαβρωνία
ἐν δὲ φιλαδέλφοις· ἤδη δ' ἐπίχυσις διάλιθοι λαβρώνιοι
πορσαι δ' ἔχοντες μυροσόβας ἐστήκεσαν. ἵππαρχος δ' ἐν ταὶδι
ὁ λαβρώνιος δ' ἐὼν οὗτος ὄρνις ἡράκλεις ποτήριον χρυσοῦς διακοσίους ἄτων
ὦ ὠδὴ βοῦ φιλτάτη λαβρωνίου.
δίφιλος πυρχώσῃ καὶ ἄλλα γένη καταλέγων ποτηρίων φησὶ
τραχήλαφος. πρῖσις· βατιάκη λαβρώνιος ἀνδραφόδιον δὲ ταῦθ' ὁρᾶς ἥκιστά γε
ἐκπωμάτων δ' ὀνόματα πρὸς τῆς ἑστιάσ'.
ὁ λαβρώνιος χρυσῶν δὲ παῖδ' οὗ ἔπιθι

Δίδυμος δὲ ὅμοιον εἶναί φησιν αὐτὸ κομβυλιῷ ἢ καπακίῳ· λάκαιναι· κυλίκων εἶδος οὕτως λεγόμενον ἢ ἀπὸ τῆς κεράμου ὡς τὰ ἀττικὰ σκεύη ἢ ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐπιχωριάσαντος ἐκεῖ ὥσπερ δὲ θηρίκλειαι λέγονται· ἀριστοφάνης διαπαλεῦσι βαρύπλουτ' ὀνοχόαι καὶ χίον ἐκ λακαινῶν κυλίκων μέθυ ἡδέως

καὶ

λάκαινα. λεπαστή. λοιβάσιον. ασονλεῖον. λίσβιον. λυτήριον. λυκιουργεῖς. μέλη μετάνιπτρον.

καὶ φίλως λέπαστή. οἱ μὲν ὀξεῖουσι πλὴν τελευταίαν ὡς καλή. οἱ δὲ παροξεῖουσιν ὡς μεγάλη. ἔστι δὲ ποτήριον ωνομάσθη ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μέθαις καὶ τοῖς ἀσωτίαις πολλὰ ἀσκλισκόντων οὓς λαφύκτας καλοῦμεν κύλικες δ' ἦσαν μεγάλαι. ἀριστοφάνης ἐριλίῳ. τί δῆτα νηπίοις οἴνου κύλικα λεπαστὴν ἀφεῖς δεῖ λάβαι κυτίσιν ἀθρόως πιεῖν ἀκατανάντιον τῷ λεγομένῳ βομβυλιῷ. φησὶ γοῦν που ὁ αὐτὸς

Τὸ δ' αἷμα λαίλαφος κυμὸν ὠναξ δέασατα οἷον ἄθρουν μὲν ἐξέπιες. σὺ δὲ γυρτὰ δὴ κύν δὲ πρᾶγμ' ἑορτὴ πολυέφορε δ' ἐν κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφορῶν παῖς. ἐξέχει τε σφόδρα κυανοκυανθὴς. βάθος παρείκησιν ὁ κωμικὸς τοῦ ποτηρίου. ἀντιφάνης δ' ἐν ἀσκληπιῷ, πλὴν δὴ γραῶν πλὴν ἀθανοῦσαν πάνυ πάλαι πλὴν βρυαλίκην ῥιζίον τείψασ' τὶ μικρὸν διαλεάσας τε γυννητικῇ φ μέγεθος κοίλη λεπαστὴ τοῦτ' ἐποίησεν ἐκπιεῖν. φίλυλλιος αὐγῇ. πάντα γοῦν μετ' ἀσφόρων μφρακίων πινόντων ὁμοῦ δ' ἄλλων γραιδίων μεγάλαι πν οἴνου χαίρονται λεπαστοῖς. θεόπομπος παμφίλῃ. ασώτου λεκαίη πλὴν λεπαστὴ πάνυ πυκνὴν ἐκ πολυοῦ ἀέκραιον ἀγαθοῦ δαίμονος τ' ἔπιε κελαδεῖ· κἀγὼ μάλα

Ὡς ποτ' ἐκίνησεν καλλίστρατος ἡμᾶς ἀχαιῶν κρᾶμα φίλον τί δήλους ὅτε συμμαχίαν ἔρεινεν.
οἷον δ' οὐ κίνησε δέμας λεπτὸν ῥαδάμανθυ λύσανδρον κώθωνι πρὶν αὖθ' δῶκε λεπαστήν.

Ἀμφίδα δέ φησι πλὴν οἰνοχόην λεπαστὴν καλεῖσθαι. ἀριστοφάνης δὲ καὶ ἀπολλόδωρος γένος εἶναι κύλικος. φερεκράτης κρατῆρα τοῖς ἄλλοις. τῶν δεκτῶν δ' ὅς τις δίψῃ, λεπαστὴν λαφάμενος μεσὴν ἐχαρύβδισε. νίκανδρος δ' ὁ καλοφώνιος φησὶ δόλοπας οὕτω καλεῖν πλὴν κύλικα. λυκόφρων δ' ἐν τῷ αὐτῷ τοὺς κωμῳδίας παρασήμους τὰ φερεκράτους καὶ αὐτὸς εἶναι φησὶ γένος κύλικος πλὴν λεπαστήν. μίαχος δ' ἐν ὀψοφαγίσει ῥοδιακῶν λέξεων κραμεῖον ἀγγεῖόν φησιν αὐτὸ εἶναι ἐοικὸς ταῖς λεγομέναις πωματίσιν ἐκ πεταλώτερον δέ. ἀρτεμίδωρος δὲ ὁ ἀριστοφάνους ποτήριον φησιν. ἀπολλοφάνης δὲ κρησὶν,

Καὶ λεπαστὰν ἀδύοινον οὐ φρένει δ' ἡμέρας. Θεόπομπος παμφίλῃ. λεπαστὴ μάλα συχνὴ
Ἦν ἐκπιοῦσα ἄκραιον ἀγαθοῦ δαίμονος γρῖστα τὸν βοῶσα τὴν κώμην ποιεῖ.

Νίκανδρος δ' ὁ θειατηρηνὸς κύλιξ φησὶ μέλων παρὰ θέμιδος τηλεκλέους ἐκ πρυτανέων καὶ μελιχρὸν οἶνον ἔλκειν ὑξ ἡδυπνόου λεπαστῆς. βρόμιος μοίρας. ἐὰ ἐγὼ

Γάθω τὶ τήνδε πλὴν λεπαστὴν ἐκπιών, Τῷ διονύσῳ πάντα τἀμαυτοῦ δίδωμι χρήματα

λοιβάσιον. κύλιξ ὡς φησι κλέαρχος καὶ νίκανδρος ὁ θελξιπειρωτὸς ᾧ ἔλαιον ἐπαφύσουσι τοῖς ἱεροῖς. ασονλεῖον δὲ ᾧ φ οἶνον καλεῖσθαι λέγων λοιβίδας καὶ τὰ ασονλεῖα φησὶ ἀντιμάχου τοῦ κολοφωνίου. λέσβιον ὅπ ποτηρίου εἶδος, κώδυλος παρείκησιν ἐπιγράμμασιν οὕτως ἢ διαπινομένη καλλίστιον ἀνθράσι θυμα κοὐψευδὴς νῆσις ῥεῖς χάος ὑξέπιεν
ἢ σοδὶ οἱ παφίη ζωρὸν μεδοῦσα. θυωθεὶ, κεῖται πορφυρέης λέσβιον ὑξ ὑέλου
ἦν σάου πάντως ὡς καὶ πάντων ἀπ' ἐκείνης σοὶ τεῖχοι γλυκερῶν σκῦλα φορήσουσι θάλων.

Λουτήριον. Ἐπιγένης μνηματίῳ ἐν τῷ τῶν ποτηρίων καταλόγῳ φησὶ κρατῆρες κάδοι. ὀλκεῖα. κρουνιάδες. λουτήρια. ἀλλά τι καθ' ἕκαστα δεῖ λέγειν ὄψει γὰρ αὐτός. λυκιουργεῖς φιάλαι τινὲς οὕτω καλοῦνται ἀπὸ λύκωνος τοῦ κατεσκευασμένου ὡς καὶ κονώνιοι ἀπὸ κόνωνος ποιηθεῖσαι. μνημονεύει τοῦ λύκωνος δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τοῦ στεφάνου καὶ τῷ πρὸς τιμόθεον ὑστέρως. λέγων οὕτως. φιάλας λυκιουργεῖς δύο ἐν δὲ τῷ πρὸς τιμόθεον γράφει δίδωσιν ἀχαρνῆναι τῷ φορμίωνι μετὰ τῶν χρημάτων καὶ ἄλλας φιάλας λυκιουργεῖς δύο. ἡρόδοτος δ' ἐν ἑβδόμῃ προβόλους δύο λυκιουργήσας ἡμιβρύας ὅτι ἀκόνη πάχος πρὸς λύκων θήραν ἐπιτήδεια. ἐν δὲ λυκίᾳ ἐργασμένα. ὅπερ ὑξηκύμενος δίδυμος ὁ γραμματικὸς τὰς ἀπὸ λυκίου φησὶ κατεσκευασμένας. ὧν δ' οὖν ἡ γένος βοιώτιος ὑξ ἐλευθερῶν ἰὸς μύρωνος τοῦ ἀναβαθμοποιοῦ. ὡς πολέμων φησὶν ἐν πρώτῳ ἀκροπόλεως ἀγνοεῖ δ' ὁ γραμματικὸς ὅτι ἦν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις εὕροι γινόμενον ἀλλ' ἀπὸ πόλεων ἢ ἐθνῶν. ἀριστοφάνης τε γοῦν ἐν εἰρήνῃ φησὶ δ' δὲ πλοῖον ἔσται ναξιουργὴς καθαρὸς. καὶ τίμαχος ἐν τῇ λακεδαιμονίων πολιτείᾳ κλίνη μελησιουργὴς καὶ φάπεζα ἐρινιδργής. ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ φησὶν προβόλους δύο λυκιδργάσας μή ποτ' οὖν καὶ παρὰ δημοσθένει γραστέον λυκιδργάσας ἵνα κέκτηται τὰ ἐν λυκίᾳ ἐργασμένα. μέλη. οὕτω καλεῖται ἴνα τὰ ποτήρια. ὧν μνημονεύει ἀνάξιππος ἐν φρέατι λέπτων οὕτως

Σὺ δὲ πλὴν μέλλω συρίσας ταύτην λαβὼν Ἔνεγκ' ἐμοὶ φ μνῆμ' ἐκείνην μανθάνεις καὶ κατάχεον
μετάνιπτρον ἢ μικρὰ ἐν λεῖπον ἐπὴν ἀπονίψωνται μεταδιδομένη κύλιξ ἀντιφάνης λαμπάδι. λαίμονος ἀγαθοῦ μετάνιπτρον ἐν φαγεῖν. ασονδήκορος. δίφιλος σαπφοῖ

Ἀρχίλοχε δέξαι τήνδε πλὴν μετανιπτρίδα Μεσὴν δίδως σωτῆρος ἀγαθοῦ δαίμονος

Ἔνιοι δὲ πλὴν μικρὰ φ νίφασθαι πόσιν ὡς σέλινος ἐν γλώσσαις. καλλίμαχος δ' ἐν κύκλωπι κὴ δέξαι τήνδ' μετανιπτρίδα τῆς ὑγιείας φιλέταιρος ἀσκληπιῷ. σείσεισε μεσὴν ἴσων ἴσῳ μετανιπτρίδα μεγάλην ὑπεὶ πὼν τῆς ὑγιείας τοὔνομα. φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δείπνῳ μετὰ φ ἀφνίψασθαι τὰς χεῖρας προπίνων τινὶ, φησί. σύδε ταῦ δ' ἐκβάκχιον βύσσινον πλύνει μετανιπτρίδα δέξαι πρᾴτιβοι βρόμιος γάνος τόδε λοὺς ὦδὶ τόδ' μνᾶ πάντας ἔχει. ἀντιφάνης λαμπάδι ζράπεζα* φυσημνὲς ἀλλὰ μὴν δαίμονος Λαθοῦ μετάνιπτρον. νικόστρατος ἀποδώσῃ

μετανιωτείδα αὐτῷ τῆς ὑγιείας ἔγχεον. μαςός·
λΘΜόλωρος ὁ κυζικηνὸς ὡς πάμφιλος φησὶ παφίας τὸ ποτήριον οὕτως καλεῖν·μαθαλλίδας·ἔλαι
σὸς δὲ σατύρῳ φησὶν ἐπὶ μαθαλλίδας ἐπίχει ἡμῖν τῷ γλυκυτάτῳ·πάμφιλος δέ φησι μήποτε ἐκ-
πώματος ἐστὶν εἶδος ἢ μέτρον οἱ δὲ κύαθος διόδωρος δὲ κύλικα ἀχρὶ δίδωσι μαίνης ποτηρίου εἶδος·νίκων κε-
ραμεὺς·καὶ πάνυ τίς δικαίρως προπίνων φησὶ παρειώτα μαίδω δὲ εἶχε κεραμεοῦν ἄρβον
χωροῦντα κοτύλας πέντε ἴσως ἐδεξάμην παρέθετο τὰ ἰαμβεῖα καὶ δίδυμος καὶ πάμφιλος·καλεῖ
ται δὲ μαίνης καὶ τὸ ὃν τῷ κοτάβου ἐφεστηκὸς ἀφ' οὗ τὰς λάταγας εἰ παιδιᾷ ἔπεμπον ὅπερ ὁ σοφοκλῆς
Ἐν σαλμωνεῖ χαλκεῖον ἔφη φέρε λέπων ὅπως. τάδ' ὄβελισκος καὶ φιλημάτων ψόφος
τῷ καλλικοτάβου τι νικητήρια τίθημι καὶ βαλόντι χαλκεῖον κάρα
Ἀντιφάνης ἀφροδίτης γοναῖς ἔτω ἐπιλείξω καθόσον αὖ τὸν κότταβον
ἀφῆς ὦδί πλὴν πλάσιγγα ποῖον αὖ λέγει τὸ
ὑποκείμενον ἄνω δὲ μικρὸν τὸ πινακίσκιον λέγεις·
τουτέστι πλάσιγξ ἵν' αὖτος ὁ κρατῶν γίνεται γῶς δ' ἔσεται τίς τῆδ' ἐαὐτύχῃ μόνον
λύτης ὦδί φησὶν μαίδω πεσεῖται καὶ ψόφος ἔσαι πάνυ πολὺς τῷ κοτάβῳ
γρόσεσι καὶ μαίνης τίς ὥσπερ οἰκέτης·δρῦ μῖσος μοίρας ῥάβδον δ' ὄψει φησὶ πλὴν κοτταβικὴν αἰ δοῖς
ἀχύροις κυλινδομένην μαίνης δ' οὐδὲν λατάτων ἀεὶ πλὴν δὲ τάλαντον πλάσιγγ' αὖ ἄλλοις παρὰ τὸ σοφία τὸ
κηπαίας αἰ τοῖσι κορύμασιν οὖσαν.
Νεσορείς·πλὴν τῆς ἰδέας τῆδε νέσορος ποτηρίου φησὶν ὁ ποιητὴς
γαὶ δέπας ἦν πλὴν καλὲς ὃ οἰκοθεν ἦ γ' ὁ γεραιὸς
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον οὖατα δ' αὐτῆδε
τέσσαρ' ἔσαν δοιαὶ δὲ πελειάδες, ἀμφὶς ἔμασσον
χρύσειαι νεμέθοντο δύο δ' ἔνδοθε πυθμένος ἦσαν
ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε φαπίζης γλεῖον ἐὸν νέσσωρ δ' ὁ γέρων ἀμόγητι ἄειρεν.
Ἐν τούτοις ζητεῖται πρῶτον μὲν τί ποτ' ὄβελὸς χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον ἔπειτα τί ποτ' οὖατα δ' αὖ
τοῦ τέσσαρ' ἔσαν τὰ γὰρ ἄλλα ποτήρια φησὶν ὁ μυρλεανὸς ἀσκληπιάδης ἐν τῷ πλὴν τῆς νεσορείδος δύο ὦ-
τα ἔχειν·πελφάδας δὲ πῶς αὖτις ὑπόθοιτο νεμομένας πλὴν ἔμασσον τῶν ὤτων. πῶς δὲ καὶ λέγει δύο πυ
θμένας εἶναι τοῦ ποτηρίου. ἰδίως δὲ καὶ τοῦτο λέγεται ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι μογεῶντες ἐβάσταζον τὸ ποτή-
ριον νέσωρ δ' ὁ γέρων ἀμόγητι ἄειρεν. πλοῦται προθέμενος ὁ ἀσκληπιάδης, ζητεῖ πλὴν τῶν ἥλων πῶς πε-
παρμένους αὐτοὺς δεῖ δέχεσθαι·οἱ μὲν οὖν λέγουσιν ἔξωθεν δεῖν ἐμπείρεσθαι τοὺς χρυσοῦς ἥλους τῷ ἀρ-
γυρῷ ἐκπώματι κατὰ τὴν ἐμπαυστικῆς τέχνης·ὡς καὶ ὦδί τοῦ ἀχιλλέως ὡς φάτο χωόμενος·ποτὶ δὲ σκῆ
πτρον βάλε γαίῃ χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον ἐμφαίνεται τί, ὡς τῶν ἥλων ἐμπεπυθυσμένων, καθά
περ ὦδί τῶν ῥοπάλων καὶ ὦδί τοῦ ξίφους τοῦ ἀχιλλέως. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος αὐτὰρ οἱ ἥλοι
χρύσειοι πάμφαινον ἀτὰρ ὦδί κουλεὸν ἦεν ἀργύρεον·ἀπλῶς μὲν οὖν ὁ τορβυτὴς ἐπεδείκνυσι
φησὶν ἡμῖν αὐτίσι κοεῖν θηκοῖς ὄργοις πλὴν τῶν ἥλων θέσιν. ἔχοι δ' ἂν ὀλίγα τοῖς λαπίθαις ἐπηρμένα ἢ
οἱονεὶ κεφαλίδας ἥλων ἀποτελοῦσα·πεπάρθαι δὲ λέγεται τοὺς ἥλους ἔσω τοῦ ποικτοῦ οὐχ ὅτι ἐ-
ξωθεν προσκεινται καὶ πεπαρμένοι εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι ἐμπεπαρμένοις ἐοίκασιν, ἐξωτερικὸν ὀλίγῳ προὔχοντι. με-
τέωροι τῆς ἄλλης ἐπιφανείας ὄντες καὶ τῶδε τῶν ὤτων οὕτως διορίζονται. ὅτι εἶχε μὲν δύο ὦτα ἀέωρα
θότι καὶ τἄλλα σκεύη. ἄλλα δὲ δύο κατὰ τὸ κύρτωμα μέσον ἀφ' ἀμφοῖν τοῖν μορίων μικρὰ παρόμοια
ταῖς κωφαῖς θηκαῖς ὑπόκειται. ὁ δὲ ἀπλῶς οὐτέχνως ἄλαν ὑπέλειξε πλὴν τῶν τεσσάρων ὤτων σχῆσιν ἔχουσαν ὧ-
δε. ἐκ μιᾶς διονεὶ ῥίζης ἄνω τις τῷ πυθμένι προσκυρεῖ, καθ' ἑκάτερον τὸ οὖς διαλαβεῖς εἰσὶ ῥάβδοι. ἐφ' ἀμφοῖν.
οὐ πολὺ ἀπ' ἀλλήλων διεστῶσαι διάστημα. αὖται μέχρι τοῦ χείλους διήκουσαι τοῦ ποτηρίου καὶ μικρὸν ἔ
τι μετεωριζόμεναι, κατὰ μὲν πλὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀγγείου φυλάττουσι πλὴν διάκρισιν κατὰ δὲ τὸ ἀχλῶδες
πρὸς πλὴν τοῦ χείλους ὄρεσιν, πάλιν συμφυεῖς. καὶ γίνεται ἓν χρόπον τοῦτον τὴν ἄρα ὦτα. τοῦτο δὲ οὐκ
ὦδί πάντων ἀλλ' ἐπενίων ποτηρίων τὸ εἶδος τῆς κατασκευῆς θεωρεῖται, μάλιστα δὲ τῶν λεγομένων σε-
λευκίδων. τὸ δ' ὦδί τῶν δυοῖν πυθμένων ζητούμενον πῶς λέγεται, δύο δ' ἔνδοθε πυθμένος ἦσαν, διαλύου
σιν οὕτως τινές·τῶν ποτηρίων τινὰ μὲν οὐκ πυθμένα ἔχει τὸν φυσικὸν καὶ συγκεχαλκευμένον τῷ ὅλῳ πο
τηρίῳ καθότι τὰ λεγόμενα κυμβία καὶ τὰς φιάλας. καὶ εἴ τι φιαλῶδές ὄστι πλὴν ἰδίαν. τινὰ δὲ δύο ὦτα ὑπ
τὰ ὠοσκύφια καὶ τὰ καινθαρία καὶ τὰς σελευκίδας καὶ καρχήσια καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. οὐκ μὲν γὰρ εἶ
ναι πυθμένα τὸν κατὰ κύβος συγκεχαλκευόμενον ὅλῳ τῷ ἀγγείῳ. ἕτερον δὲ τὸν προσθετὸν ἀχρὶ ὀξέος αὐ-
χόμενον καταλήγοντα εἰς πλατύτερον ἐφ' οὗ ἵσταται τὸ ποτήριον. μὴ τὸ τοῦ νέσορος εἶναι δέπας φασὶν
εἶναι τοιοῦτον. πλὴν ἀπὸ μὴ δύο πυθμένας ὑποτίθεσθαι τὸ μὴ δι' ὃν τὸ ποτήριον φέροντα τὸ ὅλον ὄγκον μὴ κατὰ
μείζονα κυκλοφορὴν τῶδε γραφὴν ἔχαρσεν ἔχοντα τοῦ ὕψους σύμμετρον. ὃν δὲ καὶ ἐλάττω κύκλον σωσε-
χόμενον τὸ κύκλῳ μείζονι καθόσον σιωνοῦν συμβέβηκεν εἰς ὀξὺ τὸν φυσικὸν τὸ ποτηρίου πυθμένα. ὡς τυ τὸ
δυοῖν πυθμένοιν φορεῖσθαι τὸ ἔκπωμα. διονύσιος δὲ ὁ θρὰξ τὸ ῥόδιον λέγεται τὴν νεσορείδα κατασκευά-

σαι τῶν

σαι τῶν μαθητῶν αὐτῷ συνεγκαίνων τὰ ἔργα ὅτι προμαθίδας ὁ ἡρακλεώτης ἐξηγούμενος πλὴν κατὰ τὸν διονύσιον διάταξιν φησὶ σκῦφον εἶναι παρακλιθέως ἔχοντα τὰ ὦτα καθάπερ αἱ δίπρωροι τῶν νεῶν. τοὺς δὲ τὰ ὦτα τὰς τοὺς τετρήρεις ὠνομακέναι δέ τινα ῥοπάλια δύο ὑποκεῖσθαι τῷ ποτηρίῳ τοιάδε μήκους. ταῦτα δ' εἶναι φησὶ τοὺς δύο πυθμένας ὁ τοιόν τε καὶ νεὼς ὄψιν ἰδεῖν ἂν καπύῃ πόλει τῆς καμπανίας ἀνακείμενον τῇ ἀρτέμιδι ποτήριον. ὅπερ λέγουσιν ἐκείνοι νέστορος γενέσθαι. ἔστι δὲ ἄργυρον. χρυσοῖς γράμμασιν ἐστέτυπωμένα ἔχον τὰ ὁμηρικὰ ἔπη. ἐτὼ δέ φησιν ὁ μυρλεανὸς τάδε λέγω. τοὺς τοῦ ποτηρίου. οἱ παλαιοὶ καὶ τὰ τοιαῦτα πᾶν ἥμορον τροφὴν πρῶτοι διατάξαι οἱ ἄνθρωποι, πεισθέντες ἓν κόσμον εἶναι σφαιροειδῆ, λαμβάνοντες ἔκτε τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης σχήματος εἰκάργεις καὶ τὰς φαντασίας καὶ τὰς τοιαῦτα πᾶν ἀΐδιον τροφὴν τῷ τοιαύτην κατὰ πᾶν ἰδέαν τὸ σχῆμα ἀφομοιοῦν εἶναι δίκαιον ἐνόμιζον. διὸ πᾶν φράπεζαν κυκλοφόρη κατεσκευάσαντο καὶ τοὺς τείποδας τοὺς τοῖς θεοῖς καθαγιζομένους φθόης κυκλοτερεῖς καὶ ἀστέρας ἔχοντας οὓς καὶ καλοῦσι σελήνας καὶ ἥλιον ἄρτον δὲ ἐκάλεσαν ὅλα τῶν σχημάτων ὁ κύκλος ἁπάντησαι καὶ ἔστι τέλειος. καὶ τὸ ποτήριον οὕτω τὸ δεχόμενον ὑγρὰν τροφὴν κυκλοτερὲς ἐποίησαν κατὰ μίμημα τοῦ κόσμου. τὸ δὲ τοῦ νέστορος οὐ ἰδιαίτερόν ἐστιν. ἔχει γὰρ καὶ ἀστέρας οὓς ἥλιος ὁ ποιητὴς ἀπεικάζει, διὸ τὸ τοὺς ἀστέρας πολιφορεῖς εἶναι τοῖς ἥλιος ὁμοίως. καὶ ὡς ἐμπεπηγέναι τῷ οὐρανῷ καθὼς καὶ ἄρκτος φησὶν ἐπ' αὐτῶν οὐρανῶ αἰεὶ οὐ λοῦσιν ἀκάλματα νυκτὸς ἰούσης. τοιαῦτα δὲ καὶ τοῦτ' ἔφρασεν ὁ ποιητὴς τοὺς χρυσοῦς ἥλους παραλιθεὶς τὴν τοῦ ἐκπώματος φύσει πλὴν τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ οὐρανοῦ. ἐκ τύπων κατὰ τὴν ἰδίαν τῆς χρόας οὐσίαν. ὁ μὲν γὰρ οὐρανὸς, ἀργύρῳ προσέοικεν. οἱ δὲ ἀστέροι, χρυσῷ διὰ τὸ πυρώδες ὑποθέμενος οὕτω κατασκευάσαι τὸν νέστορος ποτήριον, μεταβαίνει καὶ ἐπὶ τὰ κράτιστα τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων οἷς δὴ τετιμάρουτῆ τὸ τοιοῦτον πλὴν ζωὴν ἄνθρωποι λέγω δὲ τὰς πλειάδας ὅταν γὰρ εἴπη δύο δὲ πλειάδες ἀμφὶς ἔκαστον χρύσειαι νεμέθοντο, πλειάδας οὐ σημαίνει τὰς ὄρνιθας ὡς τινὲς νοοῦσι τοιαῦτα εἶναι ἁμαρτάνοντες. ἕτερον γὰρ φησὶν ἀφιστόλης εἶναι πλειάδα καὶ ἕτερον τοιαῦται. πλειάδας δὲ ὁ ποιητὴς νῦν καλεῖ τὰς πλειάδας πρὸς ἃς αὖρος τε καὶ ἀμητὸς καὶ τῶν καρπῶν ἀρχὴ γενέσεως καὶ συναίρεσις καθά φησι καὶ ἡσίοδος

Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων — Ἄρχεσθ' ἀμητοῖο, καὶ ἀρότοιο δυσομενάων καὶ αὖθις
Αἱ μὲν ὁμοῦ ὀλίγαι καὶ ἀφειδέες ἀλλ' ὀνομασταὶ — Ἢν καὶ ἐς ἀβρίαι τοῖς δ' ἄϊπος, ἐλίασσοντι.
Οἵ σφισι καὶ θέρεος καὶ χείματος αὖ χομένοιο — Σημαίνειν ἐπίνυσιν ἐπὴν χομένου τ' ἀρότοιο.

Τὰς οὖν τῆς τῶν καρπῶν γενέσεως καὶ τελειότητος προσημαντικὰς πλειάδας, οἰκείως ἐπιτέρπεται τῷ τοῦ σοφωτάτου νέστορος ὁ ποιητὴς ποτηρίῳ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος τ' ἐτέρας τροφῆς δεκτικὸν ἄπειον. διὸ καὶ τῷ διὰ πᾶν ἀμβροσίαν τὰς πλειάδας φορβὴν φησὶ

Τὴν μὲν τ' οὐδέποτε τὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλεται — Οὐ γὰρ τὰς πλειάδας τὰς ὄρνεις φορβὴν τῷ διὰ νομιστέον πᾶν ἀμβροσίαν ὡς πολλοὶ δοξάζουσιν. ἄσιτον γὰρ, ἀλλὰ τὰς τροφάδας. οἰκεῖον γὰρ τὰς προσημαινούσας τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει τὰς ὥρας, ταύτας καὶ τῷ διὰ φορβὴν εἶναι πᾶν ἀμβροσίαν. διόπερ ἀπὸ τῶν πηνῶν αὐτὰς χωρίζει λέγων. τὴν μὲν τ' οὐδέ ποτε τὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλεται ὅτι δὲ τὰς τροφάδας τῶν εὐδοξοτάτων καὶ ἀπλανῶν ἄστρων ὑπελήφθησαν ἐκ τοῦ προτάττειν αὐτὰς κατὰ πᾶν ἄλλων συναριθμησιν

Ἐν δὲ τὰ πείρατα πάντα τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται — Πληϊάδας θ' ὑάδας τε τό, τε σθένος ὠρίωνος
Ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν. — Ἐτροφάνησαν δ' οἱ πολλοὶ νομίζοντες τὰς τροφάδας ὄρνεις εἶναι πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ ποιητικοῦ σχηματισμοῦ τ' κατὰ πᾶν πρόσθεσιν τοῦ γράμματος ἔπειτα δ' ὅτι φ φρήρωνες μόνον ἐδίξαν θ' εἶναι ἐπίθετον τροφάδων ἐπεὶ δὴ πᾶν ἀσθένειαν βύλαβὰς ἡ ὄρνις αὕτη. χρῆν δ' ὅτι φ βύλαβεῖσθαι πιθανὸν δέ ὅτι φ ἐπίθετον καὶ ἀεὶ τῶν τροφάδων ἠθέμενον. μυθοῦνται γὰρ καὶ αὖται τ' ὠρίωνα φεύγειν. διωκομένης τῆς μητρὸς αὐτῶν πληϊόνης ὑπὸ τοῦ ὠρίωνος. ἡ δὲ τ' ὀνόματος ἐκροπὴ καθ' ἣν αἱ τροφάδες λέγονται πέλειαι καὶ πελειάδες παρὰ πολλοῖς ὅτι τῶν ποιητῶν. πρώτη δὲ μοιρώ ἡ βυζαντία καλῶς ἐδέξατο ἐν νοῷ τῶν ὁμήρου ποιημάτων ἐν τῇ μιμεσιωλῇ ἐπιγραφομένῃ φάσκουσα πᾶν ἀμβροσίαν τῷ διὰ τὰς τροφάδας νομίζειν. κράτης δὲ ὁ κιλικὸς σφετερισάμενος αὐτὴν πᾶν δόξαν ὡς ἴδιον ἐκ φορβὴν λόγον. καὶ σιμωνίδης δὲ, τὰς τροφάδας πελειάδας ἐκάλεσεν ἐν τοῦ. διόπερ τὸ δρμᾶς ἀκατώνιος μάλα δυσπολεμάμοιο παῖς. ἔπεκτε δ' ἄτλας ἐπτάδα τοπολεμῶν φίλαν θυγατέρων τὰν ἔξοχον ἔθος αὖ καλέονται πελειάδες οὐράνιαι. σαφῶς γὰρ τὰς τροφάδας οὔσας ἄτλαντος θυγατέρας πελειάδας καλεῖ. καθάπερ καὶ πίνδαρος. ἔστι δὲ ἐοικὸς ὀρειάτη πελειάδων μὴ τηλόθεν ὠκεανίναι. τοιοῦτος γὰρ ὄντων ὁ ὠρίων τῇ ἀστρονομίᾳ τῶν τροφάδων. διὸ καὶ ὁ τοὺς τοιαῦτα μύθος ὅτι φεύγουσι μετὰ τῆς μητρὸς τῆς πληϊόνης ἐν ὠρίωνα ὀρίασθαι διλέγει τὰς τροφάδας σύτῳ τῷ οὐρίασθαι, κατὰ παράληψιν τ' ὑ ἐπεισθῆναι τοῦ τ' οὐρᾶν τοῦ ταύρου ἡ αὐχένος διὸ ἐκ φανίστερον προσπαίζων τῷ ὀνόματι κατὰ πᾶν ὁμοφωνίαν.

Αἱ δ' ἐπ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι — Γαῖος μέγιστον ἆθλον οὐρανός τε γῆ
Κλαίουσιν, ἆθα νυκτὸς φαντασμάτων — Ἔχουσ' μορφὰς ἄπτορι πελειάδες

Ἀπτόρους γὰρ αὐτὰς εἴρηκεν διὰ τὸ πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν ἢ δι μοῖρῶ καὶ αὐτὴ ἡ τόπον ἔχει·
ζόλις δ' ἄρ' ἐπὶ κρήτῃ ζέφῳ μέγας ἀ δ' ἄρα τίς νιν (φησὶ
τὸν μὴ ἄρα ζήρωνες ὑπὸ ζαθέῳ ζέφον αἴζω Ἠ ἤλιθ μακάρων ὁ δ' ἀέξει πᾶσι μέλεσι
νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας αἰετὸς αἰεὶ ἀφύσσων Ἀμβροσίην φορέουσα ἀπ' ὠκεανοῖο ῥοάων·
τὸν, ἢ νικήσας πα τόδα κρέων οὐρύοπα ζόλις, Γαμφηλῇ φορέεσκε πετῶν διὶ μητίοντι
ὡς δ' αὔτως ζήρωσι πελάζειν ὤπασε τιμὴν Ἀθάνατον φήσας νὺ οὐρανῷ ἐκτανύσασθαι·
καὶ σμικρὰ δ' ὠ τῇ χορηγοῖ φησὶν Λὶ δή τοι θήρεος ἢ χείματος ἄπελοι εἰσίν.
προκλῆς δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἢ ῥητῶς αὐτὰς εἶπεν ὁμωνυμεῖν ταῖς ὠδινεραῖς, ὠ ζύτοις· αἵτε ποτα Λὶθόβρος ὠκεῖαι πρόπολοι πίλναυζε πέλειαι· λαμ-
ναῖς ὁ μῶνυμοι πελάζειν αἰθρὶ κεῖσθαι καὶ ὁ τὴν, ἐς ἠόσοδον δὲ ἀναφορομένην ποιήσας ἀσχορομίαν, ἀεὶ
πελάδας αὐτὰς λέγει· τὰς δὲ βροζὶ καλέουσι πελάδας. καὶ πάλιν χειμῶνα διώουσι πελειάδες· ἢ
πάλιν τῆμος ἀρχορύπουσι πελειάδες. οὐδὲν οὕω ἄπιστον καὶ ὅμηρον τὰς ὠπελειάδας κατὰ ποιητικὸν νό-
μον πελειάδας ὠνομακέναι· ἀποδείκνυμι οὕω τὸ ὅτι ὠπελειάδες ἦσαν ὠ τε ζορνυμένας τῷ ποτηρίῳ
καθ' ἕκαστον τῶν ὤτων δύο ὠπὸ τοῦ ἐπὶ βούλεται ζις ὀρνιθοφυεῖς κόρας ἐ τ' αὖ καὶ ἀνθρωποειδεῖς.
ἄσχοις δὲ πεποικιλμένας· ἡ μὲν γὰ ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέσθοντο, οὐχ ὡς ὠδὶ 'ὠ ἕκαστον ἀκουσέον.
γενέσθαι γὰρ οὕτως ὀκτὼ ἂν ἀριθμόν· ἀλλ' ἐπείπερ ἔχεσαι μὲν ἑκάτερον τῶν ὤτων εἰς δύο ὀχίσεις, ζύ
των δ' αὖ σιωάφεια κατὰ πὼ τελευταίαν ὑπόληξιν, ἕκαστον μὲν αὖ λέγοιτο καθὸ τέτταρσι αἱ πᾶσαι
ὀχίσεις τῶν ὤτων· ἑκάτερον δὲ καθὸ συμφυῆ πάλιν ὠδὶ τέλει γίνεται τῆς ἀνασάσεως αὐτῶν. ὅταν οὕω εἴ
ποι λοιαὶ δὲ πελάδες ἀμφὶς ἕκαστον χρύσειαι νεμέσθονο δύο δ' ὠπὸ τυμπάνιες ἦσαν καθ' ἑκατόδαν πὼ ὀχί-
σιν τῶν ὤτων ἀκουσόμεθα μίαν πελιάδα ὡς λοιὰς εἶπε καθὸ συμφυεῖς εἰσὶν ἀλλήλαις ἢ σιωεζευγμέναι.
ἡ γὰρ λοιοὶ καὶ αἱ λοιαὶ σημαίνει ἢ κατ' ἀριθμὸν εἶδος δ' δύο ὄν λοιοὺς δὲ τείποδας δέκα δὲ χρυσοῦ
τάλαντα καὶ δύο θοράποντες σημαίνει δὲ καὶ ἡ συμφυὲς καὶ ἡ σιωεζευγμένον κατ' ἀριθμὸν ὡς τὸ ζύ-
τοις λοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους Ἐξ ὁμέθεν πεφυῶτας ὁ μὲν φυλίης ὁ δ' ἐλάτης (φὶς ἕκασον
γενέσθαι οὕω ὠδὶ τῶν ὤτων, τέτταρσι πελειάδες. ἐπεὶ θ' ὅταν ἐπινέγκῃ ἡ, λοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμ
χρύσειαι νεμέσθοντο δύο δ' ὠπὸ τυμπάνιες ἦσαν Ἀκουστέον οὐ τυμπάνιαο δύο ἀλλ' οὐδὲ κατὰ διαίρεσιν
ἀνηγνωστέον ὡς ὁ θρὰξ διονύσιος ἀλλὰ κατὰ σιώνθετον ὑπὸ τυμπάνιες· ὅπως ὠδὶ τ' πελάδων ἀκούωμεν.
ὅτι τέτταρες μὲν ἦσαν ὠδὶ τῶν ὤτων. δύο δ' ὠπὸ τυμπάνιες ζουτέστιν ὠπὸ τῷ τυμπάνι, ὃν ὠπὸ τυμπάνι-
οι· ὥς τε διακρτεῖσθαι ἡ δέπας ὠπὸ δυεῖν πελειάδων ὑποκειμένων τῷ τυμπάνι· ἐξ δὲ τὰς πάσας γε-
νέσθαι πελειάδας· ἐπείπερ ὁρῶνται ἓ σαν τται· λέγονται δὲ ἐπὶ καθότι καὶ ἀράχνης φησὶν
Ἐ πὶ πάποροι δὴ ταίγε μετ' ἀνθρώποις καλέονται Ἐξ οἷαί πὸ ἐοῦσαι ἐφάψαι ὀφθαλμοῖσιν
οὐ μέν πως ἀπόλωλεν ἀπευθὴς ἐκ διὸς ἀγὴρ Ἐξ οὗ κἠ γένηθεν ἀκούομεν· ἀλλὰ μάλ' αὖτως,
Εἴρηται ἐπὶ δ' ἐκεῖναι ἐπιῤῥήδην καλέονται Ἐξ οἷαί πὸ ἐοῦσαι, ἐπάψαι ὀφθαλμοῖσιν.

Τὸ ὁρώμενον οὕω ὠ τοῖς ἄσχοις καὶ ὠ τῇ φαινομένῃ κατασκευῇ προσηκόντως ἐτόρυσεν. ὅθεν μέν τοι
καὶ ὠδὶ τὸ διὸς σημαίνειν πείθονται τὸν ποιητὴν ὅταν λέγῃ
Τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτὴ τὰ πάρροχεν οὐδὲ πέλασθαι Τρήρωνες αἵτ' ἀμβροσίην διὶ πατρὶ φορέουσιν.
Ἀλλά τε κἠ τ' αἰεὶ ἀφαιρεῖται λεὶς πέτρη. Ἀλλ' ἄλλῳ αἰνῖσι πατὴρ ὠαρίθμιον εἶναι, ὅθεν τ'
ὀξύτητος τῶν ὠλαγκτῶν πετρῶν καὶ τῆς λειότητος ἀφαιρεῖσθαι λέπας μίαν τῶν ὠπελειάδων. ἄλλην δὲ
πρὸς τὸ διὸς εἶπεῖσθαι, χάριν τὸ σώζειν τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. ποιητικῶς αἰνιττόμενος, ὅτι τῶν ὠπελειάδων
ἐξ ὁρωμένων, ὅμως ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν οὐκ ἀπόλλυται. λέγονται δὲ καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἐ-
πὶ πά· πρὸς δὲ τοὺς λέγοντας οὐκ οἰκείως τῷ ποτηρίῳ ὠ τετυπῶσθαι τὰς ὠπελειάδας ξηρῶν φοφῶν ὅσας
σημαντικὰς, λεκτέον ὅτι τὸ δέπας ἀμφοτέρων τῶν φοφῶν ἔστι δεκτικόν· κυκεὼν δ' ὠ αὐτῷ γίνεται ὅθεν
δ' ἔστι πόσις ὠ τῷ κράμματι τυρὸν ἔχουσα ἢ ἄλφιτον· ἄμφω δὲ ταῦτα
Κυκώμενα ἢ οὕτω πινόμενα λέγει ὁ ποιητὴς Τοῖσι δὲ πύξ κυκεὼν βύ ὠπλόκαμος ἐνεμύλῃ
Ἦ σφῶϊν πρῶτον μὲν ὠδὶ προΐη λεπάπεζαν Καλὴν κυανόπεζαν βύξεον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ
Χάλκεον ἠΐνεον· ὠδὶ δὲ κρόμυον ἐπ τῷ ὄλφ, Ἡ δὲ μέλι χλωρόν· παρὰ δ' ἄλφιτον ἱερὸ ἀκτήν·
Γαρὴ δέπας ὠδὶ καλὲς ὃ οἴνοθεν ἦγ' ὁ γεραιὸς Ἐν τῷ ῥάσφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν
Οἴνῳ πραμνείῳ ὠδὶ δ' αἶγειον κνῆ τυρὸν κνήστι χαλκείῃ. ὠδὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε
Γινέμεναι δ' ἐκέλευσεν ἐπεὶ ῥ' ὠπλίσατε κυκεῶ Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκνήσασκε ῥαπίζης
Γλεῖον ἐόν· νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογῆτι ἄειρεν. οὐκ ἀκουστέον ὠδὶ μόνου μαχάονος καὶ νέστορος ὡς δο-
κεῖ τινες· λέγοντες· ἀλλ' ὃς μὲν μογέων ἀποκνήσασκε ῥαπίζης ὠδὶ τὸ μαχάονος τὸ μογέων δηλοῦσθαι νο-
μίζοντες ἐπειδὴ τέτρωται· ὅτι δὲ καθ' ὅμηρον ὁ μαχάων οὐ τέτρωται ὠ ἄλλοις δείκνυται ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι τὸ ἄλλος ὅμηρος οὐκ ὠδὶ μόνων μαχάονος καὶ νέστορος εἴρηκεν. δύο γὰ οὗτοι πίνουσιν· ἀλλ' εἶπεν ἂν ἕ-
τερος ὅθεν γὰρ ὠδὶ δύο πάσασθαι πέφυκεν καὶ ὠδὶ τούτων οἵσε τε δ' ἄρ' ἕτερον λευκὸν ἐτόρην δὲ μέλα
ναν. ἔπειτα δὲ ἡ ὃς αὐτὴ προτακτικοῦ παραλαμβάνῃ ἡ προτακτικὸν ὃ οἷ) οὕθα δὲ σισύφος ἔσκεν ὁ κρά
δισος γένετ' ἀνδρῶν ἐλλείπει οὕω δ' τὸς μόριον· ἡ γὰρ ὠλῆρις ἔστιν ἄλλος μέν τις μογέων ἀφ' κινήσασκε

ῥαπίζης

νεσορείς· σωσίβιος ὁ λυτικός. ὅλμος· ὀξύβαφον. οἰνησηία· ὄινυξ· παναθηναϊκά· πρόαστον· πολίκνη·

φαπίζης πολεῖον ἐὸν νέστορ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν, ὡς παντὸς ἀνθρώπου μόλις ἂν ἀποκινήσοντος ἀπὸ τῆς φαπίζης δ' ποτήριον· τὸ δὲ νέσορος, αὐδ' ῥαδίως βαστάζοντος, δίχα πόνου καὶ κακοπαθείας· ἡ δὲ ποτήριον ὑφίστανται μέγα καὶ κατὰ δ' κύτος καὶ βαρὺ πρὸ ὁλκὴν ὅ πὸρ φιλοπότης ὢν ὁ νέστωρ ἐκ τ' συνεχοῦς σωνηθείας ῥαδίως βαστάζειν ἔωθεν· σωσίβιος δὲ ὁ λυτικὸς προσθεὶς τὰ ἔπη

ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε φαπίζης πολεῖον ἐὸν νέστορ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν

γράφει καὶ τὰ λέξιν νεῶ. δ' μὲν ἐπιτιμώμενον ὅτι τῷ ποιητῇ ὅτι τοὺς μὲν λοιποὺς ὅτι μογέοντας ἀείρειν φησὶ δέπας, τὸν δὲ νέσορα μόνον ἀμογητί. ἄλογον δ' ἐδόκει διομήλους καὶ αἰακοῦ, ἔτι δ' ἀχιλλέως παρόντων εἰσάγεσθαι τὸν νέσορα γενναιότερον τῇ ἡλικίᾳ προβεβηκότα. τούτων τοίνεω οὕτως κατηγορουμένων τῇ ἀκριβοφῇ χρησάμενοι ἀπολύομεν τὸν ποιητὴν ἀπὸ γὰρ τούτου τὸ ἑξαμέτρου πολεῖον ἐὸν νέστορ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν ἀπὸ τοῦ μέσου ἀρξέλοντες δ' γέρων τάξομεν τοῦ πρώτου στίχου πρὸς πρὸ αὐτὴν ἀρχήν· ἐστὸ δ' ἄλλος μὲν ἔστω ἀφ' ἀρχῆς σωνορούμενον, ἄλλος μὲν γέρων μογέων ἀποκινήσασκε φαπέζης πολεῖον ἐὸν ὁ δὲ νέσωρ ἀπονητὶ ἄειρεν· νεῶ οὖν οὕτω τεταγμένων· ὁ νέστωρ φαίνεται τῶν μὲν λοιπῶν πρεσβυτέρων μόνος τὸ δέπας ἀμογητὶ ἀείρων· ταῦτα καὶ ὁ θαυμάσιος λυτικὸς σωσίβιος οὐ οὐκ ἀχαρίτως δέπας ξεδὲ τὰς πολυθρυλλήτους ταύτας καὶ τὰς φιαύτας λύσεις, πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος· λαμβάνοντος γὰρ αὐτοῦ σώταξιν βασιλικὴν, μεταπεμψάμενος τοὺς τὰ μέσα, ἐκέλευσεν ἐὰν παραγένηται ὁ σωσίβιος ἐὰδὲ πρὸ ἀπαίτησιν τῆς σωτάξεως λέγειν αὐτῷ ὅτι ἀπείληφε· καὶ μετ' οὐ πολὺ παραγενομένῳ καὶ αἰτοῦντι, ἐρόντες δεδωκέναι αὐτῷ τὰς ἰσυχίας ἔχειν· ὁ δὲ τῷ βασιλεῖ προσελθὼν κατεμέμφετο τοὺς τα μέσα· πτολεμαῖος δὲ μεταπεμψάμενος αὐτοὺς καὶ ἥκειν κελεύσας μετὰ τῶν βιβλίων ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαί εἰσι τῶν τὰς σωτάξεις λαμβανόντων· λαβὼν ταύτας εἰς χεῖρας ὁ βασιλεὺς καὶ κατιδὼν ἔφη καὶ αὐτὸς εἰληφέναι αὐτὴν οὕτως· ἣν ὀνόματα εἰγεγραμμένα ταῦτα· σωτῆρος, σωσιγένους, βίωνος, ἀπόλλωνος, διόδωρος, εἰς ἃ ἀποβλέψας ὁ βασιλεὺς εἶπεν· ὦ θαυμάσιε λυτικέ· ἐὰν ἀφέλης τ' σωτῆρος δ' σῶ καὶ τοῦ σωσιγένους τὸ σι καὶ τὸ βίωνος πρὸ πρώπω συλλαβὼ βι καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ ἀπόλλωνος εὑρήσεις σαυτὸν ἀπειληφότα κατὰ τὰς σὰς ἐπινοίας, καὶ ταῦτα οὐχ ὑπ' ἄλλων ἀλλὰ ζοῖς σαυτοῦ πτεροῖς κατὰ τὸν θαυμάσιον αἰσχύλον ἁλίσκη ἀπροσδιονύσους λύσεις πραγματευόμενος· ὅλμος ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμένον· μεταθέσεις δὲ τετάρτῳ πολιτικῶν γράφει οὕτως· ἀλβατάνη δὲ ξεπὸν ἡ ὅλμον χρυσοῦν· ὁ δὲ ὅλμος ὅτι ποτήριον κερατίου τρόπον εἰργασμένον ὕψος ὡς πυγονιαῖον· ὀξύβαφον· ἡ μὲν καινὴ σωνήθεια, οὕτως καλεῖ τὸ ὄξους δεκτικὸν σκεῦος· ἔστι δὲ ὄνομα ποτηρίου οὐ μνημονεύει κρατῖνος μὲν ἐν πυτίνῃ οὕτως.

ὡς αἴ τις αὐτὸν ἀπὸ παύσειε τῆδε λίαν ποτοῦ ἐγὼ δ' δὰ σωτείλω γὰρ αὐτῇ τοὖν χρόα
καὶ τοὺς καλλίστους συγκραννύσω ἀσσοδῶν καὶ τἄλλα πάντ' ἀγγεῖα τὰ τοδὶ ἔνι πότον
καὶ δὴ ὀξύβαφον οἰνηρὸν ἔπι κεκτήσεται. ὅτι δέ ἐστι τὸ ὀξύβαφον εἶδος κύλικος μικρᾶς κερμέσα σαφῶς παρίστησιν αὐτὴ φάνης ἐν μύσταις δι' τούτων· γραῦς ἐστι φίλοινος ἐπαινοῦσα κύλικα μεγάλην καὶ ἐξαντελίζουσα τὴν κύλικα ὡς βραχύ, ἐπόντος σῶν ζωνος πρὸς αὐτὴν ἔσῃ μὲν σοι πείσομαι, καὶ γὰρ ἐπαινῶν ὦ θεοὶ τὸ σχῆμά πως

τῆς κύλικός ἐστιν ἄξιόν τε τῆδε κλέους τοῦ τῆς ἑορτῆς οὐ μὲν ἀρτίως χάρον
ἐξ ὀξυβαφίων κερχμέων ἐπίνομεν τοῦτο δὲ τέκνον πολλὰ ἐγὼ ἀθ' οἱ θεοὶ
τῷ δημιουργῷ δοῖεν ὅς ἐποίησε τῆς συμμερίασ καὶ τ' ἀσφαλείασ οὕνεκα

καὶ ζοῖς βαβυλωνίοις οὖν τοῖς ἀριστοφάνους ἀκουσόμεθα ποτηρίου δ' ὀξύβαφον ὅταν ὁ διόνυσος λέγῃ τοδὶ τῶν ἀθηναίων δημοτῶν ὡς αὐτὸν ἥξω εὐδὶ πρὸ δίκην ἀπελθόντα ὀξυβάφῳ δύο· οὐ γὰρ ἄλλο ἢ ποτήριον εἶναι ἢ ὄλι ἐκπώματα ἥξω· καὶ τὸ τοῖς ἀποκοπαβίζουσι δὲ ὀξύβαφον· τι δῆμον εἰς ὃ τὰς λατάγας ἐγχέουσιν οὐκ ἄλλό τι αὖ εἴη ἢ ἐκ πέταλον ποτήριον· μνημονεύει δὲ τοῦ ὀξυβάφου ὡς ποτηρίου καὶ βοῦλος ὁ μυλωθρείδης καὶ πιεῖν χωρεῖς μέτρῳ ὀξύβαφον εἰς τὸ κοινὸν εἰσὐπώμυζε
ὁ μὲν, δίνος ὄξος αὐτὸν εἶναι γνήσιον τὸ δ' ὄξος δίνον αὖτ' μᾶλλον βατέρα· οἰνησηία οἱ μέλλοντες ἀποκείρειν τὸν σκόλλωφησὶ παμφίλος, εἰς φορέουσι τῷ ἡρακλεῖ μέγα ποτήριον πληρώσαντες οἴνου ὃ καλοῦσιν οἰνησηίαν καὶ παίσαντες ζοῖς σωελθοῦσι, διδόασι πιεῖν. ὄνυξ· παμφίλος δ' ἀττικοὺς λέξεσι τὸ ξύλινον ποτήριον ἀποδίδωσι παναθηναϊκόν· φασεισδώνιος ὁ φιλόσοφος δ' ἕκτῃ καὶ δικοσῇ τῶν ἰσοσελῶν ὡς οὕτω καλουμένων τινῶς ποτηρίων μέμνηται γράφων οὕτως· ἦσαν δὲ καὶ ἀνύχινοι σκύφοι καὶ σωδίσεις τούτων μέχρι δικοτύλων καὶ παναθηναϊκὰ μέγιστα τὰ μὲν δίχηα τὰ δὲ καὶ μείζονα, πρόαστον κρατῆρ ξύλινος ἐς ὃν τὸν οἶνον κιρνῶσιν οἱ ἀττικοὶ κόλποις δ' προαφοῖς φησὶ παμφίλος· πελλίκαι· καλλίκρατες δ' ὑπομνήμασι θρακίων κρατῆνου ἀποδίδωσι κύλικα· κρατὴς δ' ὁ αὐτὸς ἀττικῆς διαλέκτου γράφει οὕτως οἱ χόες πελίκαι καθάπερ ἔπομεν ὠνομάζοντο ὁ δὲ τύπος ἦν τῷ ἀγγείου· πρότερον μὲν τοῖς παναθηναϊκοῖς ἐοικώς, ἵνίκα ἐκαλεῖτο πελίκη ὕστερον δὲ ἔχων οἰνοχόης σχῆμα οἷοί εἰσιν οἱ δ' τῇ ἑορτῇ παρατιθέμενοι· ὁ θρίους δήποτε ὅλπας ἐκάλεσε χρώμενοι πρὸς πρὸ τῷ οἶνον ἐξέχυσιν· καθάπερ ἵων ὁ χῖος δ' εὐρυτίλῃ φησὶν ἐκ ζαθέων πιθακνῶν ἀφύσαντες ὅλπαις οἶνον ὑπέρφιλον κελαρύζειν· νεῶ δὲ

101 γίλλα. ὀχοφόροι. πίταχνον. σπλαμοχόη. γείσις. προχύτης. πρασίας. ῥίοντα. ῥυσός. ῥοδιάς. ῥυτόν. κέρας. σαννάκρα.

ᾧ μὲν δὴ οὖν ἀπλοῦν καὶ διθρωμένον τινὰ χρόνον ἐν τῇ ἑορτῇ παρατίθεται μόνον. τὸ δ' ἐς πλῆν χρείαν πίνον μεταχειρίζεται ἀρυταίνῃ μάλιστα ἐοικὸς, ὃ δὴ καλοῦμεν χόα πλῆν δὲ ὅλπην καὶ πάρεχος κεῖσθαι. θίους μὲν φησι καὶ Συζαντίους καὶ κυπρίους πλῆν λήκυθον ἀρχαῖόν ἀναθεῖναι. θεατὰ δὲ πλῆν πρόχον. σίλβιθος δὲ πελίχναν βοιωτοὺς μὲν κύλικα. ὑφρόνιος δ' ἐν ὑπομνήμασι τοὺς χόας. πέλλα. ἀγγεῖον σινωπεῖς, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, ἐξ οὗ ἤμελγον τὸ γάλα. ὅμηρος ὡς ὅτε μύρι' ἄνδρες ἀριθμῷ σὺν βρομέωσιν ὑμεναίῳ καὶ κατὰ πέλλας. ἔστιν δὲ ἱστορῶν ἀξ λέγει πελλίδα. ἐκ πελλίδος πίνοντες οὐ γὰρ ἦν αὐτοῖς κύλιξ ὁ παῖς γὰρ ἐμπεσὼν κατήραξε. δῆλον δὲ μᾶλλον ποιῶν ὅτι ποτήριον μὲν οὐκ ἦν, δι' ἀπορίαν δὲ κύλικος ἐχρῶντο τῇ πελλίδι καὶ πάλιν. ἐκ δὲ τῆς πέλλης ἔπινον ἄλλοτ' αὐτὸς ἄλλοτ' ἀρήτη προὔπινον. φοίνιξ δὲ ὁ κολοφώνιος ἐν τοῖς ἰάμβοις, ὧδὶ φιάλης πίθοις πλῆν λέξιν λέγων οὕτως

Θαλῆς γὰρ ὃς τὰς ἀστέρων ὀνήϊστος
Ἐὼν ἄριστος, ἔλαβε πελλίδα χρυσῆν
κωλοῖσι δακτύλοισιθ' ἡ τροφὴ κωύλει

καὶ τῶν τότ' ὡς λέγουσι πολλῶν ἀνθρώπων (ζαῖν
καὶ ἐν ἄλλῳ ᾗ μὴν φησὶν ἐκ πελλίδος τὰργανον κῇ τῇ
τρέμων οἷόν περ ἐν βορείῳ νωδός. κλειτάρχος δ' ἐν

τοῖς γλώσσαις πελλητῆρα μὲν καλεῖν θεατὰς καὶ ἀολεῖς τὴν ἀμολγέα. πέλλαν δὲ ποτήριον. φιλήτας δ' ἐν ἀτάκτοις πλῆν κύλικα ζοιωτούς. πιντάπωλα. μνημονεύει αὐτῆς φιλόχορος ἐν δευτέρᾳ ἀτθίδος. ἀφιδρύσθη μος δ' ἐν τρίτῳ ὧδὲ πλαταιᾶσι, τοῖς σκιρροῖς φησὶν ἀθηναζε ἀτῶνα ἐπιτελεῖσθαι τῶν ἐφήβων δρόμον, τρέχειν δ' αὐτοὺς ἔχοντας ἀμπέλου κλάδον κατάκαρπον ὃν καλούμενον ὄχον. τρέχουσι δ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ διονύσου μέχρι τοῦ τῆς σκιρράδος ἀθηνᾶς ἱεροῦ, καὶ ὁ νικήσας λαμβάνει κύλικα πλῆν λεγομένην πιντάπωλον, καὶ κωμάζει μετὰ χοροῦ πιντα πώλεα δ' ἦν κύλιξ καλεῖται καθίσον οἶνον ἔχει καὶ μέλι καὶ τυρὸν, καὶ ἅλφιτον καὶ ἐλαίου βραχύ. πίταχνον ποτήριον ἐκ πετάλου οὗ μνημονεύει αὐτοῦ καὶ ἀεισοφάνης ἐν δράμασι λέγων πάντες δ' ὁδὸν πιταχνοῦται. πλημοχόη. σκεῦος κεραμεοῦν ἐμβικῶδες ἐ ὀβελίσκον ἢ συχνὸν, ὃ κατυλίσκον οἱ νῦν προσαγορεύουσιν ὡς φησὶ πάμφιλος. χρῶνται δὲ αὐτῷ ἐν ἐλευσῖνι τῇ τελευταίᾳ τῶν μυστηρίων ἡμέρᾳ ἣ καὶ ἀπ' αὐτοῦ προσαγορεύουσι πλημοχόας, ἐν δύο πλημοχόας πληρώσαντες, πλῆν μὲν πρὸς ἀνατολὰς, πλῆν δὲ, πρὸς δύσιν ἀνίσαμενοι, ἀναχέουσί τε ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν. μνημονεύει δὲ αὐτῶν καὶ ὁ τὸν περίπλουν γράψας ἔτι κεῖσθαι φησὶν ὁ τύραννος ἢ βύρεϊ πίθῳ λέγων οὕτως ἵνα πλημοχόας τὰς δύο χθόνιον χάσμα βύθιμον προχέωμεν. πρῖσις ὅλη ποτηρίου εἶδος, προαίρηται δὲ τῷ ὧδὲ τοῦ βατιακίου λόγῳ. προχύτης εἶδος ἐκπώματος ὡς σιμίχιος ὁ τεταρτῳ. σινωνύμων. ἴων δ' ὁ χῖος ἐν ἐλεγείοις ἡμῖν δὲ κρητὴρ οἰνοχόαι θέραπες κιρναίτων προχύτας ἐν ἀργυρείοις. φιλήτας δ' ἐν ἀτάκτοις ἀπλοῦν ξύλινον. ἀφ' οὗ τοὺς ἀγροίκους πίνειν μνημονεύει αὐτοῦ κῇ ἀλέξανδρος ὁ, πίγονι. ξενοφῶν δ' ἐν ὀγδόῳ παιδείας προχοΐδας τινὰς λέγει κύλικας. γράφων ὧδε. ὁ δὲ λόγος ἐστὶν αὐτῷ ὧδὲ πόρρω. ἦν δὲ αὐτοῖς νόμιμον μὴ προχοΐδας εἰς φορεῖσθαι εἰς τὰ συμπόσια δῆλον ὅτι νομίζοντες δ' μὴ ἐπιπόνους κτῆσιν αὖ καὶ σώματα καὶ γνώμας σφάλλειν. νῦν δὲ τὸ μὲν μὴ εἰσφορεῖσθαι ἔτι αὖ καταμένει. τοσοῦτον δὲ πίνουσιν ὡς τε αὐτὶ τοῦ εἰς φορὰν αὖθις ἐκφορεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ μηκέτι δυνάμενοι ὀρχεῖσθαι προὔσιας. ὅτι δὲ ποτήριον ἐστὶν ὀξυβαφὲς ἐστὶν, προείρηται νῦν ὅτι πλῆν προσηγορείαν ἔχει ἀπὸ προὔσιου τοῦ βιθυνίας βασιλεύσαντος καὶ ὑπὸ ῥυφῆ καὶ μαλακίᾳ διαβοήτου γενομένου ἱστορεῖ νίκανδρος ὁ καλχηδόνιος ἐν τεταρτῳ προυσίου συμπεφωκότων. ῥέοντα. οὕτως. ποτήρια τινὰ ἐκάλει τε μνημονεύει δ' αὐτῶν ἀσυδάμας ἐν ὁρμῇ λέγων οὕτως.

Κρατῆρε μὲν πρῶτιστον ἀργύρω δύο
ῥέοντα δώδεκ' ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ
ῥυσὶς φιάλη χρυσῆ. θεόδωρος κρατῆρος ἐν νόμοις. ῥυσὶδι ποσίων ῥοδιάς. λίφιλος αἱρησιτείχει. ᾧ δὲ

Φιάλαι δὲ πεντήκοντα δέκα δὲ κυμβία.
Ἦν δύο δὲ χρυσᾶ γρυλλὶ ᾧ δ' ἕτερον πήγασος

ὁράμα ἔστιν καλλίμαχος ἐπιγράφει δίνου χον λέγει δὲ οὕτως. γίειν δὲ ἀσὸν ἕτερον ἢ τῶν ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν. μνημονεύει αὐτῶν καὶ διώξιππος ἐν φιλαργύρῳ καὶ ἀριστοτέλης ἐν τῷ ὧδὲ μέθης. λῦγκος δ' ὁ σάμιος ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ῥυφὴν ἔχει ᾧ ὑ βραχύ καὶ ὀξοῦται. δημοσθένης ἐν ᾧ κατὰ μειδίου ῥυτὰ καὶ κυμβία φησὶ καὶ φιάλας. λίφιλος δ' ἐν δυσὶν οὐχ ἥκιστα ἐστὶ δ' ὁράμα διασκευὴ τοῦ αἱρησιτείχους ἐν ᾧ ὑποχεῖσθαι πλέονας πιεῖν γέλα ἀσυρότερον ἢ τῶν ῥοδιακῶν ἢ τῶν ῥυτῶν. ἐπίνικος δ' ἐν ὑποβαλλομέναις

Καὶ τῶν ῥυτῶν τὰ μέγιστα τῶν ἔντων χρία
κρουνιζόμενον ἀμφότερα δ' οἰονίζομαι
χωρόντα λύο χόας ὃν ἁδ' ἐλέφας ἐκπίοι
φορεῖς οὐδὲ σὺ ἕτερον φιάρης ἂν τις οὐχωρεῖ. χόα. ὧδὲ δὲ τὸ ῥυτοῦ λέγων φησὶν ὁ βελλεροφόντης ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πηγάσου πλῆν πύρπνοον χίμαιραν εἰσηνεγκόντικώς. εἶεν. δίφρυ καὶ ἂν ἐκάλει δὲ ᾧ ἐυῖ πρότερον κοῖλα. δοκεῖ δὲ συνθουριηθῆναι ὑπὸ πρώτου τοῦ φιλαδέλφου πτολεμαίου βασιλέως φέρνιμά τε γενέσθαι τῶν αἰσθητόνης εἰκόνων τῇ χαρὰ δυωνύμῳ χειρὶ διότου φορεῖ δημιούργημα πάντων τῶν ὡραίων πλήρεις. ἐμφαινόντων τῶν δημιουργῶν, ὡς καὶ τοῦ τ' ἀμαλθείας ἐστὶν ἐλβιώτερον ᾧ κοῖλα ἂν μνημο

νθίει αὐτοὺ Θεόκλῆς ἀνὶ ἡυφάλλοις οὕτως. Ἐθύσαμεν γὰρ σύμβρον σωτῆρια
γαῖτες οἱ τεχνῖται μεθ' ὧν πιὼν τοδὶ κέρας Ὡς ἂν φίλτατον βασιλέα πάρῃμι· διόνυσος δ' ὁ σι
ωπεὺς ἀν σωζούσῃ καταλέγων τινὰ ποτήρια καὶ τοῦ ῥυτοῦ ἐμνήσθη ὡς προεῖπον. κύλος δ' ἐν ἐπιγράμ-
μασιν ὠδὶ τοῦ κατασκευάσαντος αὐτὸ κτησιβίου τὸ μηχανοποιοῦ ῥυτοῦ, μνημονεύων φησὶ
ζωροπότας καὶ ἅδιον φίλον ζεφύρου κατὰ νηὸν Ὃς λιγὺν ἔχον σαλπίζει κρουνοῦ πρὸς ἔυσιν ἁπομέ-
νου καὶ πολέμου σιώπημα καὶ θαλίης νεῖλος ὁ κοῖος ἄνακτι μύσταις φύλον ἱμαντωγοῖς Εὕρε μέλος θεῶν
πάτριον. ἐξ ὑδάτων Ἀλλὰ κτησιβίου σοφὸν εὕρημα πίετε αὐτῷ Δῦτε νέοι νηῷ τῷδε παρ' αὐ-
σινόης. θεόφραστος δ' ἐν ἥρωσι μόνοις ἀροῦν δίδοσθαι. σωρόθεος δ' ὁ σιδώνιος φησὶν τὰ ῥυτὰ κέρασιν ὅμοια εἶ-
ναι διατετρημένα δ' εἶναι ἐξ ὧν κρουνιζόντων λεπτῶς κατώθεν πίνουσιν ὠνομάσθαι τε ἀπὸ τῆς ἐύσεως.
σαννάκης. κράτης δὲ πέμπτῳ ἀττικῆς διαλέκτου, ἔκπωμα φησὶν εἶναι οὕτως καλούμενον. ἔστι δὲ πορσι-
κόν. φιλήμων δ' ἐν τῇ χέρᾳ βατιακῶν μνησθεὶς καὶ τῆς γελοιότητος τοῦ ὀνόματος προσπαίξας, φησὶν σαν-
νάκης ἱστορεῖ γὰρ βατιακὰ σαννάκια. σιλθυκὶς δὲ ἀπὸ σιλβύκου βασιλέως τὴν προσηγορίαν ἔχει
δ' ἔκπωμα προείρηται, ἱστοροῦντος καὶ ἀπολλοδώρου τὸ ἀθηναίου. πολέμων δ' ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς
ἀσιανοὺς ποτήρια φησὶ παρασκευάσαι σιλθυκὶς. ῥοδιάς. ἀντιγονίς. καλλίον. κυλίκιον μικρὸν ᾧ ἀσκίδιον
αἰολεῖς ὡς φιλήτας φησὶν ἐν ἀτάκτοις. σκύφος. ζύζυ τινὲς πλὴν γυνικὴν σὺν τῷ σ προφέρονται, ὅθεν
παντὸς οὐκ ἔστ' ὅτε γὰρ ἀρσενικόν ἐστιν ὁ σκύφος ὡς λύχνος ἄνευ τοῦ σ προεισόμεθα. ὅτε δὲ οὐδέτερον σκῦ
φος σὺν τῷ σ κλινοῦμεν ὡς τεῖχος τείχους. οἱ δ' ἀττικοὶ πλὴν εὐθείαν καὶ ἀρσενικῶς καὶ οὐδετέρως λέγου
σιν. ἀσίδης δ' ἐν τῷ ἀθυτέρῳ μελαμποδίᾳ σὺν τῷ π σκύφον λέγει. ᾧ δὲ μαίνης θεὸς ἄπελος ἦλθε δ' οἳ
γλήσας δ' ἀργύρεον σκύπφον φόρει δῶκε δ' ἄνακτι (κου
καὶ πάλιν. καὶ τότε μαίτης μὲν δεσμὸν ζιοῦ ἄνυτο χερσίν.

Ἴφικλος δ' ὃν νῶτ' ἐπεμαίετο τῷδ' ἐπόπιθεν Σκύπφον ἔχων ἑτέρᾳ. ἑτέρᾳ δὲ σκῆπτρον ἀείρας
Ἔστειλεν φύλακος καὶ σὺν δημώδεσιν εἶπεν. Ὁμοίως δὲ καὶ αἰσχίμαχος ὁ τὴν ἡρωολογίαν λέγων
ὧδε. ἀμφιζύων. δὲ πλὴν λέαιν' ἀσαάμενος θοῖς συμμάχοις καὶ ἦν σκύπφον ἔχων ὃν εἴλετο αὐτῷ. καὶ πά-
λιν. ἓν δὲ σκύπφον τηλεβόη δίδωσι ποσειδῶν παισὶ τῷ ἑαυτοῦ. τηλεβόης δὲ πόρ ἐλεω. ἔνθεν ἐλὼν ἀ-
πέπωλωεν ὁμοίως εἴρηκε καὶ αἰσχρέων ἐτῷ δ' ἔχων σκύφον ὀξείῃσι τῷ λευκολόφῳ μετὸν ὀξέπινον αὐτὶ
τοῦ προέπινον. κυρίως γοῦν ὅτι ἔνθεν προπίνειν δ' ἑτέρῳ πρὸς ἑαυτὸν πιεῖν καὶ ὁ σοῦσα δὲ παρὰ
τῷ ὁμήρῳ τῇ αὐτῇ ἡ δ' ἐν χερσὶ λίθει δέπας ἀμφικύπελλον. ἢ ἐν ἰλιάδι πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας δεί
δεκτ' ἀχιλλεύς. πλησύνοντες γὰρ προέπινον ἀλλήλοις μετὰ προσαρούσεως. παυσανίας δ' ἐν τῷ περὶ
Φησίν. τοῦ κεράσας κρητῆρα μέγαν χρυσοῦ φαεινὸν Σκύπφους ἀνυμλύους θαμέως ποτὸν ἤ-
λασεν ἔπινον Εὐριπίδης δ' ἐν βουναθείᾳ ἀρσενικῶς ἔφη. ἴων δ' ἐν ὁμφάλῃ οἶνος οὐκ ἐνὶ ἐν τῷ σκύφῳ. τῷ
σκύφῳ ἰλίου ἀπὸ τοῦ σκύφος σχηματίσας οὐδετέρως ἔφη ὁμοίως καὶ ἐπίχαρμος ἐν κύκλωπι. φορβᾶς ἐγχέας
ἐς τὸ σκῦφος. καὶ ἄλεξις ἐν λαυκαδίᾳ Οἴνου γεραιοῖς χείλεσι μέγα σκύφος Καὶ ἐπιγένης ἐν βακ
χίᾳ δὲ σκύφος ἔχαιρον δεχόμενος φαίδιμός τε ἐν πρώτῳ ἡρακλείδαι Δουράτεον σκύφος εὗρε με
λιζώροιο πορῆος Καὶ παρ' ὁμήρῳ δὲ ἀριστοφάνης ὁ βυζάντιος γράφει πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκεν σκύ-
φος ᾧ πορ ἔπινεν ἀρίσταρχος δὲ πλησάμενος δ' ἄρα οἱ δῶκεν κύφον ᾧ πορ ἔπινεν. ἀσκληπιάδης δὲ ὁ μυρ
λεανὸς ἐν τῷ ὠδὶ τῆς περιηγήσεως φησὶν ὅτι τῷ σκύφει καὶ τῷ κισυβίῳ τῶν μὲν ἐν ἄστει καὶ μετρίων ἀλεῖς
ἐχρῆτο συβῶται δὲ καὶ νομεῖς καὶ οἱ ἐν ἀγρῷ ὡς ὁ βυμαῖος πλησάμενος δῶκε σκύφος. ᾧ πορ ἔπινεν
Οἴνου ἐνὶ πλεῖον καὶ ἀλκμὰν δέ φησι. πολλάκι δ' ἐν κορυφαῖς ὀρέων ὅπα θεῖος ἄδῃ πολύφανος ἑορτὰ
χρύσειον ἄγγος ἔχουσα μέγαν σκύφον διά τε ποιμένες ἄνδρες ἔχουσι χερσίλεον τέον ἐπαλαθεῖσα τυρὸν ἐτύ
ρησας μέγαν ἄζυφον ἀργύφεόν τε. αἰσχύλος δ' ἐν περραιβίσι φησίν. Γοῦμοι τὰ πολλὰ δῶρα καὶ κρο θί
νια Γοῦ χρυσότευκτα καὶ ῥυτὰ σκυφώματα. Στησίχορος δὲ ἐν παρὰ φόλῳ τῷ κενταύρῳ πο-
τήριον σκυφίον δέπας καλεῖ ἐνίοις τῷ σκυφοειδὲς λέγει δ' ὠδὶ τὸ ἡρακλέους. σκυφίον δὲ λαβὼν δέπας
ἐμμελὲς ὡς φιλάγνωστον πιὼν ἐμὸν χόμενος ἐν ἐρὶ οἱ παρέθηκε φόλος κεράσας. καὶ αὖ πάσως δ' ἐν ἀμφι
ῥύωνι οὐδετέρως εἴρηκε λάγυνον δὲ μέζον λέγοισιν εἶναι ὄνομα παρὰ τοῖς ἕλλησιν ὡς χοῦς καὶ κοτύλης
χωρεῖν δ' αὐτὸ κοτύλας ἀττικὰς δώδεκα, καὶ ἐν πάφῳ δέ φησι τοῦτ' εἶναι ἐν μέτρον πλὴν λάγυνον ἀρσενι
κῶς δὲ εἴρηκε δὲν λάγυνον νικόστρατος μὲν ἐν ἑκάτῃ τῶν κατεσαμνισμένων ἡμῖν λαγύνων πλίνθοι. ἀρσε-
νικῶς δὲ εἴρηκε ἐν λάγυνον καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ κλίνῃ, καὶ δυχόρις λάγυνος οὗτος πλησίον ὄξους.
φίλιππος ἐν ἀνασωζομένοις λάγυνον ἔχω κενὸν ὠγραῖ. φύλακον ἢ μεσὸν λυγκεύς δ' ὁ σάμιος ἐν τῇ πρὸς
διαγόραν ἐπιστολῇ γράφει καθ' ὃν χρόνον ἐπεδήμησας ἐν σάμῳ διαγόρα πολλάκις δισσάς παραγινόμενον
εἰς τοὺς παρ' ἐμοὶ πόνους, ἐν οἷς λάγυνος κατ' ἄνδρα κείμενος οἰνοχοεῖτο πρὸς ἡδονὴν διπλοῦς ἑκάστῳ ποτή-
ριον. ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ θετταλῶν πολιτείᾳ, θηλυκῶς λέγεσθαι φησὶν ἐκεῖ θετταλῶν πλὴν λάγυνον κῆ
ῥιανὸς ὁ ἐποποιὸς ἐν ἐπιγράμμασιν.
Ἥμισυ μὲν πίασης κωπίδος. ἥμισυ δ' οἴνου Ἀρχιναυφρεκέως ἡ δὶ λάγυνος ἔχει
λεπτοτόρης δ' οὐκ οἶδ' ὁρίφου κεράσ' ὅλην ὅγε πίμπλασ'

204 Σκύφοι Βοιωτικοί. Σκύφος· πάλαιστας. Ζαγλαφος· φιάρης. Ὑσιακόν· φιάλη· ἀμφίθετος. φιάλαι Καλαθισκόμφαλοι. ἀργυρεῖς· χρυσοῦς.

Αἰνεῖσθαι πάντων ἄξιος ἰσοκράτης οὐδὲ τόδως δὲ φίλος οἰ ἀδελφοῖς ἔρηκεν,
ὃς τοι χωρύχον ἐκεῖνο τὴ τῶν δωδεκάμηνον λαξιώτον ἔχον καλίζειν εἰς τὰ γύματ' ἄχρι μάλης καὶ ὄζον·
πωλεῖν μέχρις αὖ ὥρας οἰ ὁρᾶν ἐς λοιπὸς ἢ κάπηλος ἐδίκαιος ἄχρι οἴνου πώλας· φ δ' οἰ γαρυο
νίδι λαγύνοις σκιχόρου ἔμμεθον ὡς φιαλάγυνον πὼ τῶν ὑριῶν γενῶν ἀμφιβολίαν ἔχει ὁρατοθάνης δ' 5
φησι λέγεσθαι πὼ πίτασον καὶ πὼ σάμνον ὑπό τινων δ' δὲ σκύφος ὠνομάσθη ἀφ' τῆς σπαρίδος καὶ ζῦ-
το δ' ὅστιν ὁμοίως ξύλινον στρογγύλον, γάλα καὶ ὀρρὸν δεχόμενον ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ λέγεται νέον δ' ὄρφ ἄγ
γεα πάντα Γαυλοῖτε σκαφίδες τε τετευγμέναι ζῖς ἐκάμελγον Εἰ μὴ σκύφος ὅι σκύθος τὶς
δῆλ· ἐ ζοὺς σκύθας πόρπαι πόρω τὸ δέοντες μηδύσκεσθαι. ἱ ὁρώνυμος δ' ὁ ῥόδιος οἰ τῷ ῳδῇ μέθης καὶ ἐ
μηδύσαι σκυθίσαι φησὶ συγγενὲς γαρ ἐστὶν ᾧ φ ἐ θ ὕστερον δὲ κατὰ μίμησιν ἐργάσαντο κεραμέους τὲ καὶ 10
ἀργυροῦς σκύφους. ὧν πρῶθοι μὲν ἐγένοντο καὶ κλέος ἔλαβον οἱ Βοιωτοὶ οἱ λεγόμενοι ἡρακλεωτικοὶ χω-
σαμένου δῆλ· τὰς στρατείας πρώτου ἡρακλέους ᾧ γένει. διὸ καὶ ἡρακλεωτικοὶ πός τινων καλοῦνται. ἔ-
χουσι μέ τοι πρὸς τοὺς ἄλλους διαφορὰν ἔπεστι γαρ ἐπὶ τῶν ὤτων αὐτοῖς ὁ λεγόμενος ἡράκλεος δεσμὸς
μυκμονθύλ δὲ τῶν βοιωτικῶν σκύφων βακχυλίδης οἰ ζώρις ποιούμενος ἐν λέγον πρὸς ζῦς διοσκούρους
καλῶν αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ· οὐ βοῶν πάρεσι σώματ' οὔτε χρυσός· οὔτε πορφύρεοι πάπτες· ἀλλὰ θυμὸς ὑ 15
μενὴς, μοῦσά τε γλυκεῖα καὶ βοιωτίοισιν οἰ σκύφοισιν δίνος ἡδύς. δινέυμαν δὲ μετὰ τοὺς βοιωτίους οἱ ῥόδια
κοὶ λεγόμενοι δαμοκράτους δημουργήσαντος. ῥίτοι δ' εἰσὶν οἱ συρακούσιοι. καλεῖται δ' ὁ σκύφος ὑπὸ
τῶ πειρωτῶν ὡς φησι σέλευκος, λυρτός. ὑπὸ δὲ μηθυμναίων ὡς παρμενέων φησὶν οἰ τῷ ῳδῇ διαλέκτου
σκύθος· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ δρυκυλίδας ὁ λακεδαιμόνιος σκύφος ὡς φησιν ἔφορος οἰ τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ
λέτων οὕτως λακεδαιμόνιοι αὐτὶ δίμβρωνος δρυκυλίδαν ἔπεμψαν εἰς πὼ ἀσίαν, ἀκούοντες ὅτι πάν 20
τα πράττ ἐν ἐώθασιν οἱ ῳδοὶ πὼ ἀσίαν βάρβαροι μετὰ ἀπάτης καὶ δόλου διόπερ δρυκυλίδαν ἔπεμ-
ψαν ἥκιστα νομίζοντες ὀξαπατηθήσεσθαι ἦν γαρ οὐδὲν οἰ τῷ τρόπῳ λακωνικὸν οὐ δ' ἁπλοῦν ἔχων. ἀλ-
λὰ πολὺ ἐ πανοῦργον καὶ ἐ θηριώδες διὸ καὶ σκύθην αὐτὸν οἱ λακεδαιμόνιοι προσηγόρευον. ταβάτας·
ἀμαθοὺς οἰ τῷ πρώτῳ τῶν τῆς ἀσίας σταθμῶν ῳδοὶ τοῦ ἀδρομέλητος καλουμένου διαλεγόμενος, γράφ
οὕτως σὺν ζῖς φύλλοις ὀρέφοντες· ἰωτιθάσιν ἐς παλάθης συρακῆς τρόπον πλάθοντες. οἱ δὲ σφαί 25
ρας ποιοῦντες καὶ ἐπειδὰν μέλλωσι προσφορεῖσθαι ἀποκλάσαντες ἀπ' αὐτῶν οἰ τοῖς ξυλίνοις φυτηί-
οις, οὓς καλοῦσι ταβάτας προβρέχουσι καὶ διαθήσαντες πίνουσι καὶ ἔστιν ὅμοιον ὡς αἴτις μέλι πίνοι δι-
ές. ἔστω δὲ καὶ πολὺ ἥδιον. φαγέλαφος· οὕτως τινὰ καλεῖται φυτήια ὧν μνημονθύει ἄλεξις μὲν οἰ κωνιά
τῃ· κυμβία, φιάλαι, φαγέλαφοι, κύλικες· βοῦβουλος δ' οἰ μετακωλωμένῳ ἀλλ' εἰσὶ φιάλαι πέντε ζαγέ-
λαφοι δύο· μέναισθος δ' οἰ ἁλιεῖ φησὶ φαγέλαφοι λακεδαιμόνιοι ἀλλ' φασὶν χρυσοῦν. 30
Σαπρολούτῳ δ' ὡς λέγοισί νυμφίῳ κεκτημένῳ Τάλαντα παῖδας ἐπιζόπους
ζεύγη καμήλους στρώματ' ἀργυρώματα φιάλας τ' φιήρεις ζαγελάφους καρχήσια γαυλοὺς ὁ-
λοχρύσους ᾠδοῖα ζοὺς καλοὺς μὲν οὖν καλοῦσι γαυλοὺς πάντες οἱ προγάσορες· φιήρεις· ὅτι καὶ ζιήρεις ἐκ
δος ἐκ πώματος ἐπίνικος οἰ κωμῳδούμενος δεδήλωκε προέρηται δὲ φ μαρτύριον ὑσιακὸν ποτήριον
ᾠδὸν ῥίνθων οἰ ἡρακλεῖ οἰ ὑσιακῷ τε καθαρὸν ἐλατῆρα καθαρῶν τ' ἀλήτων καθαρίτων ἀπερρόφεις· φιά- 35
λη· ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε καὶ χρυσῆν φιάλην κὴ δίπλακα δημὸν,
οὐ τὸ ποτήριον λέγει ἀλλὰ χάλκεόν τι καὶ ἐκπίταλον λεβητῶδες ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τ'
μερῶν. παρθένιος δ' ὁ τὸ διονυσίου ἀμφίθετον ἀκούει πὼ ἀπύθμενον φιάλην. ἀπολλόδωρος δ' ὁ ἀθηναῖος
οἰ τῷ ῳδῇ τὸ κρατῆρος ἡσιοδίου πὼ κατὰ ἓν τυθμένα μὴ δυναμένην τίθεσθαι καὶ ὀρθοῦσθαι, ἀλλὰ
κατὰ φ σῶμα. ἄλλοι δέ φασιν ὃν τρόπον ἀμφιφορεῖς λέγεται ὁ ἀμφοτερόωθεν κατὰ τὰ ὦτα δυναμένος 40
φορεῖσθαι, οὕτω καὶ ἀμφίθετον φιάλην. κρίταρχος δὲ τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτερόων τῶν μερῶν τίθε-
σθαι κατὰ φ τυθμένα καὶ κατὰ φ σῶμα. διονύσιος δ' ὁ θρᾷξ πὼ στρογγύλην πὼ ἀμφιθέουσαν κυκλοτε
ρεῖ τῷ χείλει, ἀσκληπιάδης δ' ὁ μυρλεανὸς ἣ μὲν φιάλη φησὶ κατ' αὐτοιχίαν ὃτι πάλη ἡ δ' πᾶν ἄλις
ἔχουσα μείζων γαρ τὸ ποτηρίου ἡ δὲ ἀμφίθετος καὶ ἀπύρωτος, ἡ ψυχρήλατος ἡ ᾠδὴ πῦρ οὐκ ἐπιθε-
μένη καθόλ καὶ λέβητα καλεῖ ὁ αὐτὸς φ μὲν σὺν τυρεβήτην φ δὲ ἀπύρωτον καθόλ δὲ λέβητ' ἄπυ 45
ρον βοὸς ἄξιον ἀθεμόντα τὸν δεχόμενον ἴσως ὕδωρ ψυχρόν. ὥς τε καὶ πὼ φιάλην εἶναι χαλκέῳ
προσοικίζων ἐκπετάλῳ δεχομένην ψυχρὸν ὕδωρ. τὴν δ' ἀμφίθετον πότορα δύο βάσεις ἔχειν νομίζων
ἐξ ἑνὸς τόρου μορίας ἡ φ μὲν ἀμφὶ σημαίνει τ' ῳδὲ ὅθεν δ' αὐτ' ῳδεῖπόν· ὥς τε λέγεσθαι πὼ ῳδείπως
πεφυκυῖαν, ἀμφίθετον ἐπεὶ φ ποιῆσαι θεῖναι πρὸς τῶν ἀρχαίων ἐλέγετο. λυόκαται δὲ καὶ ἡ ἐώθ τὸν πυ
θμένα καὶ φ σῶμα τιθεμένη, ἡ δὲ τοιαύτη θέσις τῶν φιαλῶν ἰωνικὴ ὅτι καὶ ἀρχαία. ἔλεγον καὶ νεῶν σύ- 50
πως μακαριῶται τιθέασι τὰς φιάλας ἐώθ πρόσωπον· κρατῖνος δ' ἐπόντας οἰ σκαπέτοισιν δέχεσθ φιά
λας τάρβ βαλανειομφάλους· θρασυθέμις, οἰ τῷ εὐθυκράτῳ ῳδὲ κωμῳδίας πὼ λέξιν ἀγνοεῖν φησὶ
λυκόφρονα τῶν γαρ φιαλῶν οἱ ὀμφαλοὶ καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι παρόμοιοι· εἰς δὲ τὸ εἶδος οὐκ ἀρρύ-
θμως παίζονται. ἀπίων δὲ καὶ ἡρόδωρος φησὶ φιάλας ποιᾶ ὧν ὁ ὀμφαλὸς παραπλήσιος ἰσθμῷ· ὁ δὲ

μυρλεανὸς ἀσκλητιάδης, ἐν τοῖς περὶ κρατίνου βαλανειόμφαλοι φησὶ λέγονται, ὅτι οἱ ὀμφαλοὶ αὐτῶν καὶ τῶν βαλανείων οἱ θόλοι ὅμοιοι εἰσίν. καὶ λίδυμος δὲ τὰ αὐτὰ εἰπών, παρατίθεται λυκόφρονος οὕτως ἔχοντα· ἀφ' ὧν ὀμφαλῶν ἐν ταῖς γυναικείαις πύελοις ὄθεν τοῖς σπαθίοις ἀροῦσι. τίμαρχος δ' ἐν τετάρτῳ περὶ τῆς ὀρατοθένους ὀρμοῦ παιχθείσης φησὶ πρὸ λέξιν διόλου τὰ πλεῖστα τῶν ἀθήνησι βαλανείων κυκλοειδῆ ταῖς κατασκευαῖς ὄντα τοὺς ὑδατωγοὺς ἔχει κατὰ μέσον ἐφ' ὧν χαλκοῦς ὀμφαλοὺς ἔπεσιν. ἴωνα δ' ἐν ὀμφάλῃ τὲ κφορῆτε παρθένοι κύπελλα καὶ μεσομφάλους οὕτως δ' εἴρηκε τοὺς βαλανειομφάλους ὧν κρατῖνος μνημονεύει· δέχεσθε φιάλας· τοὺς δὲ βαλανειομφάλους. καὶ θεόπομπος ἐν ἀλλαις ἔφη λαβοῦσα πλήρη χρυσίων μεσόμφαλον φιάλην· τελεστὴς δ' ἄκρατον ὠνόμαζεν ὡς τὸ τελεσθὲν ἄκρατον πλὴν φιάλῃ εἰρηκὼς· φορμικράτης ἢ ὅ πεποινηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸ ἀναφερομένους πρώτους φησὶ στεφάνους τὲ πᾶσι κωμφαλωτοὺς χρυσίδας. ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν ἀργυρᾶς φιάλας, ἀργυείδας λέγουσι· χρυσίδας δὲ τὰς χρυσᾶς· τῆς δὲ ἀργυείδος φιάλης, φορμικράτης μὲν πέρσαις ὅπως μνημονεύῃ οὕτος σὺ ποῖ πλὴν ἀργυείδα πλὴν δὶ φορεῖς

φερ' ὅφεσι πιεῖν διλοὺς καὶ ὀρμεῖ πωτῶ ἐν κέρκωψι

χρυσίδ' οἴνου παντέλλιον ἐκ πιὼν ὑφείλετο

ἑως πτολεμαίου τ' βασιλέως τέπαρα

τῆς τῦ βασιλέως ταῦτ' ἐκπυθοῦ ἐκπιὼν

καὶ τ' ὁμονοίας διατίνων μὴ κωμάσῃ

καὶ ὅγε ἐμβολιμαῖος

χυτρίδι ἀκράτου τῆς τ' ἀδελφῆς προσλαβὼν

ὡς αὖτις ἥδιστ' ἔσοιτ' ἴσω κεκραμμένον

ἀνθυλύχνου πρὸς ἡ τηλικοῦτον φῶς ἥρόδοτος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν νόμον φησὶ θέσθαι ἀργείους καὶ αἰγινήτας, ἀπίνην μηδὲν προσφέρειν πρὸς τὰς θυσίας μὴ δὲ κόραμον ἀλλ' ἐκ χυτρίδων ἐπιχωρίων δ' λοιπὸν αὐτόθι εἶναι πίνειν τὴ μελέαγρος δ' ὁ κυνικὸς ἐν τῷ συμποσίῳ οὕτως γράφει· κἀνθοσύτῳ πρόποσιν αὖθ' βαρεῖαν διέδωκε χυτρίδα βαθέα δώδεκα· ψυγολὴ ἢ ψυκτήρ· πλάτων συμποσίῳ ἀλλὰ φορεῖ παῖ φαίδι τὴν ψυκτῆρα ἐκεῖνον, ἰδόντα αὐτὴν πλέον ἢ ὀκτὼ κοτύλας χωροῦντα. εἶδον ἐγὼ ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα δ' ὅσῳ κράτει κελεύειν ἐγχεῖν παρακινδυνεύειν. ἐγχειροῦντος τῦ ἀρχιβούλου εὐκαιρότατα προχέων ὁ παῖς τῦ οἰναρίου ἀνεχρέπτει τὴν ψυκτῆρα. ἄλεξις ἐν οἰκειομένῳ φησί· τετρακότυλον ψυγέα· λιτώξιππος φιλαργύρῳ· παρὰ δὲ λυμπίχου δὲ θηρικλείας ἔλαβον ὀξυτάβους δύο ψυκτῆρας· μιναιχμος δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράκοντι χαλκεῖα φησὶ δεῖσθαι δὲ τὸ ναῦς ἔθος ἄκρατον ἐβόων πλὴν μεγάλῃ ψυκτῆρα· τὴς προὔπινον αὐτοὺς ἀθλίους ἀπώλλυον, ἐπιγενὴς δ' ἐν ἥρωϊ νηκταλέτων πολλὰ ποτήρια καὶ τῦ ψυγέως οὕτως μνημονεύῃ· πλὴν θηρίκλειον δ' ὕρον καὶ τὰ ῥοδιακὰ κώμισον λαβὼν τοὺς παῖδας εἰσοίσεις μόνος ψυκτῆρα κύαθον κυμβία· σφάκτις ψυχασκὶς· ὀδίτης ψυκτῆρα ὀδὲ λις κύαθον χαλκοῦν κλέψας ἀφρῶν κεῖται· κοτυλίσκον ἀνὰ χοίνικα μάττει· ἄλεξις δ' ἐν ἰατρίνῳ ψυκτηρίδιον καλεῖ δὲ τούτων ἀπάντων τῷ ξένῳ εἰς πλὴν καταλυσιτέλειαν αἴθων τοῖς παισί τ' εἶπα

δύω γὰρ ἦγον οἰκοθεν ἐκπώματα

δύ' ὀβολούς· φιλιστίδου λεπίστορον· ἡρακλείων δὲ ὁ ἐφέσιος οὐχ ἡμεῖς φησὶ ψυγέα καλοῦμεν, ψυκτηρίαν δὲ νεὲς ὀνομάζουσιν τοὺς δ' ἀπίνους καὶ κωμωδεῖν ἐν ψυγέα ὡς ξενικὸν ὄνομα· βυφορείων δ' ἐν ἀποδιδράσκοντι ἐὰν δὲ καλέσῃ ψυγέα πλὴν ψυκτηρίαν,

τὸ σευτλίον δὲ τεῦτλα φακέα πλὴν φακῆ (σημ

τί δεῖ φωνὴν δῦ γὰρ εἶπον ὥσπερ χρυσίου

φωνῆς ἀφέλεσον πυρρόθεμι· καταλαγήν·

ἀντιφάνης ἱππεῦσι· πῶς οὖν διαπῶμεθα δ' μὲν ἐφίππιον

σκρωμόδιν ἡμῖν ὁ δὲ καλὸς πῖλος καλὸς

ἐν δὲ τῇ ἑφνῃ σαφῶς δηλοῦται ὅτι τούτῳ ἐχρῶν τῷ οἰνοχοοῦντες κυάθῳ, εἰ πὼν γὰρ τεί ποθα κὴ καλὴ δον παρθένος ψυκτῆρα τ' οἴνου μεθύσκεται, ἐν τοῖς ἑξῆς ποιεῖ αὐτὴν λέγοντα, πότος ἔσται σφοδρότερος. οὐκοῦν εἰ φρέσαί μις οὐκ ἔλεξεν κυαθίζειν γ' ἂν δὲ καλὸν ἔξω καὶ τὸ ποτήριον λαβὼν ἀπόφερε τἄλλα πάντα. διονύσιος δὲ ὁ τῦ ῥύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων τὴν ψυγέα φησὶν καλοῦν οἱ ἀρχαῖοι λῖνον· νίκανδρος δ' ὁ θιατειρηνὸς καλεῖσθαι φησὶ ψυκτῆρας, καὶ τοὺς ἀλσώλεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένους, ἐν οἷς ὄζειν ἀναψύξαι· αἰσχύλος νεανίσκοις σκύφας ὑπηκόοισιν ἐν ψυκτηρίοις, οὗ εἰ πίδης φασί θέντι ψυκτῆρα δένδρεα, φίλαισιν ὠλσίαισι λέγεται καὶ ὁ τὰν αἰγίμιον δὲ ποιήσας, ἔνθ' ἀσόδος ὄζειν ἡ κέρκωψ ὁ μιλήσιος,

Ἔνθα ποτ' ἔσαι ἐμὸν ψυκτήριον ὄρχαμε λαῶν,

ὦδος· οὕτως ἐκαλεῖτο ποτήριον φησὶ ζύφων ἐν οἷς ὀνομασκοῖς ἐν ὠδῇ τῷ σκολιῷ διδόμενον ὡς αὐτὶ φάνης παρείκησιν ἐν δειπνοσόφισταις·

τί οὖν ἐσται τοῖς θεοῖσιν οὐδὲ σὺ

ἔπειτα μηδὲν τῶν ἀπηρχαιωμένων

ἐὰν μὴ κεράσῃ τὶς ἔχων ἐν ὠδὸν λάμβανε

τούτων πρᾶνης· ἐν τετελαμῶνα μὴ δὲ ἐν

γαιῶνα μὴ δ' ἁρμόδιον· ἀοσκύφια· περὶ τῆς ἰδέας τῶν ποτηρίων ἀσκληπιάδης ὁ μυρλεανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς νεοτερίδος φησὶν ὅτι δύο τυθμίσκους ἔχει, σὰκα μὲν, ἐν κατὰ δ' κύτος αὐτῷ συγκεχαλκευμένον, ἕτερον δὲ ἐν προσθετὸν ἀπ' ὀξέος ἀρχόμενον καταλήγοντα δὲ εἰς πλατύτοδρον ἀφ' οὗ ἵστασθαι τὸ ποτήριον. λίνων δ' ἐν τετάρτῳ πορσικῶν φησὶν οὕτως· ἔστι δὲ ποτίβαζις ἀργὸς κεράσινος καὶ πύελνος ὁπὸς καὶ κυπαρίσσου στέφανος, καὶ δίνος κεκραμμένος ἐν ὠῷ χρυσῷ οὗ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς πίνει.

κύκλῳ πίνειν. κρατηρίζειν. Ξενοφῶν ἢ Πλάτων φιλονείκως ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους.
Ἀλεξάμενος εὑρετὴς ὢν λόγων. καὶ θολογία Πλάτωνος.

Τοσαῦτα εἰπὼν ὁ πλούταρχος καὶ λοιπὸν πάντων προπαλιθεὶς, ἤτησε φιάλην, ἀφ' ἧς ποιούμενος τοῖς μούσαις καὶ τῇ τούτων μητρὶ μνημοσύνῃ προὔπινε πᾶσι φιλοτησίαν ἐπειπὼν φιάλαιώς ἔστιν ἀφνειᾶς ἀχὼ χειρὸς ἑλὼν σῶδον ἀμπέλου καὶ χλάζοισαν ὁλωρήσεται οὐ μόνον νεανίαν χαμβρῷ προπίνων ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς φιλταθεῖς ἔοικε τῷ παιδὶ τοδὶ σοβεῖν τὸ κύκλῳ κελεύσας φ κύκλῳ πίνειν τοῦτ' εἶναι λέγων παραλειπόμενος μυκαίσιον ἐκ τοδὶ νᾶσο, οὐδὲ μίαν ἡγεμὼν ὅλως κύλικα παρῆκεν ἀλλὰ πίνει πρὸ κύκλῳ καὶ πάλιν ἐκ θεοφορουμένης καὶ ταχὺ πάλιν δ' πρῶτον τοδὶ σοβεῖ

τοτήριον αὐτοῦ ἀκράτου, καὶ εὐριπίδης δ' ἐν κρήσσαις, τὰ δ' ἄλλα χαῖρε κύλικος. φρυγὸς κύκλωπος δὲ τοῦ γραμματικοῦ λεωνίδου μεῖζον ποτήριον καὶ ἐπόντος κρατηρίζωμεν ἄνδρες φίλοι. οὕτω δὲ τοὺς πόδους δυσανίαστ' φησὶν ὁ κυρηναῖος ἡρόδωρον ἐρικέναι τὸν τύβιν. ἐπεὶ δὲ θύσαντες πρὸς δεῖπνον καὶ κρατῆραστ ἠβώχας καὶ παιῶνα στ' ἐκράποντο, καὶ ὁ τοὺς μίμους δὲ ποιητικὸς ὢν ἀεὶ δι' χειρὸς ἔχειν δοκεῖς φησὶν ἦν σοφὸν πλάτωνα λέγει που κἂν κρατῆρι χιμέσαντί του πεπώκειμεν. ἀλλὰ μὴν πρὸς θεῶν ὁ πόντιανὸς ἔφη οὐδέποτε ἐκ μεγάλων πίνετε ποτηρίων τὸν ἥδιστον καὶ χαριέστατον ξενοφῶντα πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντες. ὃς δὴ τῷ συμποσίῳ φησίν. ὁ δ' αὖ σωκράτης εἶπεν. ἀλλὰ πίνωμεν μὲν ὦ ἄνδρες κἀμοὶ πάνυ δοκεῖ τῷ γὰρ ὄντι ὁ οἶνος ἀρᾶλων τὰς ψυχὰς, τὰς μὲν λύπας ὥσπερ ὁ μανδραγόρας ἀνθρώποις κοιμίζει τὰς δὲ φιλίας ἐγείρει. δοκεῖ μέν τοι καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν σώματα τὰ αὐτὰ πάσχειν ἅπερ καὶ τὰ τῶν ἐν γῇ φυομένων κἀγὼ γ' ἐκεῖνα, ὅταν μὲν ὁ θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίζει, οὐ φυώσασθαι ὀρθὰ οὐδὲ ταῖς ὥραις διαθλοῦσθαι. ὅταν δὲ ὅσῳ ἥδεται, τοσούτῳ πίνη καὶ μάλα ὀρθὰ αὔξεται, καὶ βάλλοντα ἀφικνεῖται. εἰς πολὺ καρποφορίαν. οὕτω δὴ καὶ ἡμεῖς ἂν μὲν ἀθρόον δ' ποτὸν ἐγχεώμενα ταχὺ ἡμῶν καὶ τὰ σώματα καὶ αἰγῶμαι σφαλοῦνται καὶ οὐδ' ἀναπνεῖν μὴ ὅτι λέγειν δυνησόμενα. ἢν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικρᾶς κύλιξι μικρὰ ἐπιψεκάζωσιν, ἵνα καὶ ἐτῶν γερασίοισιν ἐρέμασιν ἔπω, οὕτως οὐ διαζόμενοι μεθύειν λοιπὸν δ' οἴνου ἀλλ' ἀναπηδόμενοι πρὸς ἃ παυγιωδέστερον ἀφιξόμεθα. εἰς ταῦτά τις ἀφορμὲ πάντων τὰ τοῦ καλοῦ ξενοφῶντος, ὡδὶ γινώσκειν δυνήσεται ὧν ἔχε πρὸς αὐτὸν ὁ λαμπρότατος πλάτων ζηλοτυπίαν, ἢ τάχα φιλονείκως ἔχον ἀρχὴθεν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἄνδρε οὗτοι, αἰθόμενοι δ' ἰδίᾳ ἑνὸς τόρος ἀρετῆς, καὶ ἴσως καὶ τοδὶ σρωτείων διεφόρουτο. οὐ μόνον δ' ὧν τοδὶ κύρου εἰρήκασι, τεκμαιρομένοις ἡμῖν. ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν λοιπὸν θέσεων συμπόσια μὲν γὰρ γεγράφασιν ἀμφότεροι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ μὲν τὰς αὐλητρίδας ἐκβάλλει. ὁ δὲ εἰσάγει. καὶ ὁ μὲν ὡς πρόκειται παραιτεῖται πίνειν μεγάλοις ποτηρίοις, ὁ δὲ τὸν σωκράτην παράγει τῷ. ψυκτῆρι πίνοντα μέχρι τ' ἐῶ καὶ τῷ τοδὶ ψυχῆς δὲ ὁ πλάτων καταλεγόμενος ἕκαστον τῶν παρεστυχότων, οὐδὲ κατὰ μικρὸν τὸ ξενοφῶντος μέμνηται. καὶ τοδὶ τοῦ κύρου εἶῶ ὁ μὲν λέγει ὡς ἐκ πρώτης ἡλικίας ἐπεπαίδευτο πάντα τὰ πάτρια. ὁ δὲ πλάτων ὥσπερ ἐναντιούμενος αὐτῷ φησὶ, μαντεύομαι δὲ τοδὶ κύρου τὰ μὲν ἄλλα στρατηγὸν αὐτὸν ἀγαθὸν εἶναι καὶ φιλόπονον. παιδείας δὲ ὀρθῆς οὐδὲ ἥψατο πάμπαν, οἰκονομίας δ' οὐδὲ μικροῦ προσεσχηκέναι. ἔοικε δ' ἐκ νέου στρατεύεσθαι. παρελθούς τε τοὺς παῖδας ταῖς γυναιξὶ φρέφειν. πάλιν ὁ μὲν ξενοφῶν σωκράτους κύρου εἰς πέρσας μετὰ τῶν μυρίων ἑλλήνων, καὶ ἀκριβῶς ἁπλῶς πᾶσι προδοσίαν τοῦ θρασυλλοῦ μίνωνος ὅτι αὐτὸς αἴτιος ἐγένετο τοῖς τοδὶ κλέαρχον τ' ἀπολέσαι τ' ἐῶ πασιφθόνου γενομένης, καὶ διός τις ὢν τὸν τρόπον ὡς χαλεπὸς, ὡς ἀσελγὴς δημηγορικὸν, ὁ δὲ πλάτων, μονονουχὶ εἰπὼν οὐκ ἔτυμος λόγος οὗτος, ἐγκώμιον αὐτοῦ διεξέρχεται ὁ τοῦ ἄλλους ἅπαξαπλῶς ἠθολογήσας, ὁ μὲν τῇ πολιτείᾳ ὅμηρον ἐκβάλλων, καὶ πᾶν μιμητικὸν ποίημα· αὐτὸς δὲ τοὺς διαλόγους μεμιμημένως γράψας, ὧν τ' ἰδίᾳ σὺ δ' αὐτὸς εὑρετὴς ὤν, προοιμιάζεται αὐτοῦ τὸ εἶδος τῶν λόγων ὁ τῶν ἀλεξάμενος ὡς νικήσας ὁ νικηθεὶς ἰσορρεπὴς καὶ σωτηρίων. ἀριστοτέλης δὲ ὁ τῷ τοδὶ ποιητῶν οὕτως γράφει ἀκριβῶς οὐδὲ ἐμμέτρους τοὺς καλουμένους σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους καὶ μιμήσεις ἢ τοῦ ἀλεξαμένους τ' τηΐου τοὺς πρώτους γραφέντας τῶν σωκρατικῶν διαλόγων. αὖ μὴ κρυπτόμενος ὁ πολυμαθέστατος ἀριστοτέλης πρὸ πλάτωνος, διαλόγους γεγραφέναι τὸν ἀλεξάμενον. διαβάλλει δὲ ὁ πλάτων καὶ θρασύμαχον τὸν χαλκηδόνιον. σοφιστὴν ὅμοιον εἶναι λέγων ᾧ ὀνόματι, ἔτι δὲ ἱππίαν καὶ γοργίαν καὶ παρμενίδην καὶ σὺ διαλόγῳ ᾧ πρωταγόρᾳ πολλοὺς ὁ διαῶτα σὺ τῇ πολιτείᾳ εἰπὼν, ὅταν δὲ μεταδημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίαστ διψήσασα κακῶν οἰνοχόων τύχῃ, καὶ ἀκράτου αὐτ' μεθυσθῇ. λέγεται δὲ καὶ ὡς ὁ γοργίαστ αὐτὸς ἀναγνοὺς τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ διάλογον, πρὸς τοὺς συνήθεις ἔφη ὡς καλῶς οἶδε πλάτων ἰαμβίζειν. ὁρμώμενος δὲ σὺ ᾧ τοδὶ γοργίου ὡς ἐπιδήμησε φησὶ ταῖς ἀθήναις ὁ γοργίαστ μεθ' ἑτέρων πρεσβευτῶν ἐπὶ τὸ ποιήσασθαι πρὸς αὐτοὺς ἀπόθεσιν τ' ἐν δελφοῖς ἑαυτοῦ χρυσῆς εἰκόνος, ἐπόντος τοῦ πλάτωνος ὅτε ἴδεν αὐτόν. ἥκει ἡμῖν ὁ καλός τε καὶ χρυσοῦς γοργίαστ, ἔφη ὁ γοργίαστ ἢ καλόν γε αἰ ἀθῆναι καὶ νέον δῆτα ἀρχὴν ἀνειλήφασιν. ἄλλοι δέ φασιν ὡς ἀναγνοὺς ὁ γοργίαστ τὸν πλάτωνος διάλογον πρὸς τοὺς παρόντας εἶπεν, ὅτι οὐδὲν τούτων, οὔτε εἶπεν οὔτε ἤκουσε παρὰ πλάτωνος. ταῦτά φησι καὶ φαίδωνα ἀναγνόντα τὸν τοδὶ ψυχῆς διὸ καλῶς ὁ τίμων τοδὶ αὐτοῦ ἔφη ὡς ἀπὸ πλατῆ πλάτων πολλασμάχ ἡματα ἐιλώς. παρμενίδην μὲν ἀ καὶ ἐλθεῖν εἰς λόγους τὸν τοῦ πλάτωνος σωκράτην μόλις ἡλικία συγχωρεῖ, οὐχ ὡς κἂ τοιούτους εἰπεῖν ἢ

Γλάπων πρὸς ἅπαντας δυσμενής. Γλάπωνος κακοήθεια πρὸς πάντας. Γλάπων πρὸς τοὺς σωκρατικούς, καὶ φιλόδοξος. 107

ἀκοῦσαι λόγους. ὁ δὲ πάντων ἀντιλιώτατον. καὶ ὃ εἰπεῖν οὐδεμιᾶς κατεπειγούσης χρείας ὅτι παιδὶ κἀγαθῷ τοῦ παρμενίδου ζήνων ὁ πολίτης αὐτοῦ. ἀλιώκετον δὲ καὶ φαῖδρον οὐ μόνον κατὰ σωκράτην ἔστι που γε καὶ ὁρώμενον αὐτὸν γεγονέναι. ἀλλὰ μὴν οὐ λιώνται παῖδες καὶ ξανθίππους οἱ πολλοὶ τοὺς ὑρὶ τελευτήσαντας τῷ λοιμῷ, πρωτοτόκους διαλέγεσθαι ὅτε λεύτερον ἐπεδήμησε ταῖς ἀθήναις οἱ ἔτι πρότερον τελευτήσαντες πολλὰ δ' ἔστι καὶ ἄλλα λέγειν ὡδὶ αὐτοῦ μὴ δεικνύναι ὡς ἐσπλατῆ τοὺς διαλόγους. ὅτι δὲ καὶ δυσμενὴς ἦν πρὸς ἅπαντας δῆλον καὶ ἐκ τῶ ὧν ἴωνι ἐπιγραφομένων, οἷς πρῶτον μὲν κακολογεῖ πάντας τοὺς φιλοσόφους, ἔπειτα καὶ τοὺς ἔξω τοῦ δήμου προσομιλοῦντας φανεῖσθαι ἦν αἰσχιον καὶ πολλοστῶρον ἦν κυζικηνόν. ἔτι δὲ ἦν κλαζομένιον ἡρακλείδην. οἷς δὲ τῷ μένωνι καὶ τοὺς μεγίστου παρ' ἀθηναίοις γενομένους ἀριστείδην καὶ θεμιστοκλέα. μένωνα δὲ ἐπαινεῖ ἐν τοὺς ἕλληνας προδόντα. οἷς δὲ ᾧ δίθυδήμῳ αὐτὸν καὶ ἐν ἀδελφὸν αὐτοῦ διονυσόδωρον. προπηλακίζων. καὶ καλῶν ὀψιμαθῆς ἔπειτε ὀρίστας ὀνομάζων, ὀνειδίζει αὐτοῖς καὶ πλὼ ἐκ χίου τῆς πατρίδος φυγὼν ἀφ' ἧς οἷ θουριείοις κατῳκίθησαν. οἷς δὲ τῷ ὡδὶ αἰσχρείαν μελησίαν ἦν θουκυδίδου τοῦ αὐτῷ πολιτευσαμένου περικλεῖ, καὶ λυσιμαχον ἦν χρίστου τοῦ δικαίου τῆς τῶν πατέρων ἀρίστης ἀκαξίας ἔστιν φάσκων. ἃ δὲ ὡδὶ ἀλκιβιάδη ἔφηκεν οἷ ᾧ συμφοίτῳ, οὐ δ' εἰς φῶς λέγεσθαι ὅσιν ἄξιον, οἵτε ᾧ προτρόπῳ τῶν εἰς αὐτὸν διαλόγων. ὁ δ' ἀλκιβιάδης ὑπό τινων ξενοφῶντος ἔστιν λέγεται, ὡς καὶ ἡ ἀλκυὼν λέοντος τοῦ ἀνοσημαικοῦ ὥς φησι νικίας ὁ νικηράτου. τὰ μὲν οἷν κατὰ ἀλκιβιάδην λεχθέντα σιωπῶ, ὅτι δὲ τ' ἀθηναίων δῆμον εἰκαίον ἔφηκε κειπῶ, ἔτι πρόκωπον. λακεδαιμονίους δὲ ἐπαινῶν, ἐπαινεῖ καὶ τοὺς πάντων ἑλλήνων ἐχθροὺς πέρσας. καὶ ἦν ἀδελφὸν δὲ τοῦ ἀλκιβιάδου νὴ νικίαν, μαινόμενόν τε ἀφροφαίνῃ τοὺς ὑρὺς αὐτοῦ ἁλιθίους μειλίαντε ὀρτυγοκόπον, καὶ ὃν τῶν ἀθηναίων δῆμον δύπροσωπον μὲν ἔστιν, λεῖν δ' αὐτὸν ἀποδύσαντας θεωρεῖν. ὀφθῆναι γὰρ φησὶν περίβλεπτον ἀξίωμα ὡδὶ κείμενον ἢ μοὺς οὐκ ἀληθινοῦ. οἷς δὲ ᾧ κίμωνι, οὐδὲ τῆς θεμιστοκλέους φεύξεται κατηγορείας, οὐδὲ τ' ἀλκιβιάδου καὶ μυρωνίδου ἀλλ' οὐ δ' αὐτοῦ τοῦ κίμωνος. καὶ ὁ κρίτων δ' αὐτοῦ σοφοκλέους ὡδὶ ἔχει κατασρομήν. ὁ δὲ τοργίας οὐ μόνον ἀφ' οὗ ἦ ἐπίγραμμα ἀλλὰ καὶ ἀρχελάου τοῦ μακεδονίας βασιλέως, ὃν οὐ μόνον ἐπονείδιστον γένος ἔχειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἀπέκτανε τ' διωδότην. οὗτός ὅτι πλάτων ὢν σωβύσιππος φησὶ φίλτατον ὄντα ἀρχελάῳ φιλίππῳ τῆς βασιλείας αἰλιον γενέσθαι. γράφει γοῦν καρύστιος ὁ πορφαμήνιος ἐν τοῖς ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι οὕτως σωβύσιππος πωβανόμενος φίλιππον βλασφημεῖν ὡδὶ πλάτωνος εἰς ἐπιστολὴν ἐγραφέ τι ποιοῦν ὥσπερ ἀγνοοῦντας τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι μὴ πλὼ ἀρχὴν τ' βασιλείας φίλιππος οὐ πλάτωνος ἔσχεν. βύφραῖον γὰρ ἀπίστειλε δ' ὀρείτην πρὸς περδίκκαν πλάτ', ὃς ἔπεισεν ἀπομερίσαι τινὰ χώραν φιλίππῳ. διαφθέρων δ' ἐν ταῦθα λιώσαμεν ὡς ἀπέθανε περδίκκας ὀξ ἑτοίμου διωάμεως ὑπαρχούσης, ἐπίπεσε τοῖς πράγμασι. ὥστε δ' εἶ περδίκκας ἀληθείας ἔχει θεὸς αἴ ἐλέη. ὁ δὲ κακὸς αὐτοῦ πρωταγόρας πρὸς ἃ κατασρομὴν ἔχειν πολλῶν ποιητῶν καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, ἐκ θεατειζόμενον ἔχει καὶ ἦν κακλίου βίον μᾶλλον τῶν βυβλίδος κολάκων. ἐν δὲ τῷ μενεξένῳ οὐ μόνον ἰσωΐας ὁ ἠλεῖος χλευάζεται, ἀλλὰ κὴ ὁ ἁρμοῦσιος αὐτοφῶν κὴ ὁ μουσικὸς λάμπρος ἐπλεύσοι δ' αἶμε ἡ ἡμβρακὶς πάντας ἐθελήσειμι ἐπελθεῖν τοὺς κακῶς ἀκούσαντας ὑπὸ τοῦ σοφοῦ. ἀλλὰ μὴν οὐ δ' αὐτοθόκη ἐπαινῶ καὶ γὰρ καὶ οὗτος πολλοὺς ἐποίησε κακῶς, οὐ δ' αὐτοῦ τῷ πλάτωνος ἀπέχετο. ἀλλὰ καλέσας αὐτὸν φορμικῶς σάτυρα, ὃν ταύτην ἔχοντα πλὼ ἐπιγραφὴν διάλογον ἐξέδωκεν. ἡγήσανδρος δ' ὁ δελφὸς ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, ὡδὶ τ' πρὸς πάντας τοῦ πλάτωνος κακοηθείας λέγων, γράφει καὶ ταῦτα. μετὰ πλὼ σωκράτους τελευτὴν, ἐπιπλέον τῶν σωκρατικῶν ἀθυμούντων σὺν ἐνίοις σωσουσίχ, πλάτων συμπαρὼν λαβὼν δ' ποτήριον παρεκάλει μὴ ἀθυμεῖν αὐτούς, ὡς ἱκανὸς αὐτὸς ἐν ἰχεῖσθαι τ' χολῆς. καὶ προεῖπεν ἀπολλοδώρῳ, καὶ ὃς ἔπειν ἥδιον αἴ παρὰ σωκράτους πλὼ τ' φαρμάκου κύλικα ἐλλιφθέν ἢ παρὰ σοῦ πλὼ τοῦ οἴνου πρόσωπον. ἐδόκει γὰρ πλάτων φιλόνεικος εἶναι, καὶ κατὰ ᾧ ἦθος οὐδαμῶς βύδοκιμεῖν. καὶ γὰρ ἀρίστιππον πρὸς διονύσιον ἀφιγμένον ἔσκωπτεν, αὐτὸς ῥὶς εἰς σικελίαν ἐκπλεύσας, ἅπαξ μὲν τῶν ῥυακῶν χάριν, ὅτε καὶ ᾧ πρεσβυτέρῳ διονυσίῳ συγγενόμενος ἐκινδύνευσεν. δεύτερος δὲ πρὸς ἦν νεώτερον διονύσιον. αἰσχίνου τε πένητος ὄντος καὶ μαθητὴν σὺν ἐχοντος ξενοκράτην σῦρον πωλείσασιν, καὶ φαίδωνι δὲ πλὼ τ' διουλείαν ἐλπίσας δίκλω ἐφωράθη καὶ ᾧ καθόλου πᾶσι τοῖς σωκράτους μαθηταῖς ἐπιφύκει μηρυκᾶς ἔχων διάθεσιν. διόπερ σωκράτης οὐκ ἀκόσως ὡδὶ αὐτοῦ σοχαλόμενος σύμπνιον ἔφησεν ἑωρακέναι πλειόνων παρόντων. δοκεῖν γὰρ ἔφη τὸν πλάτωνα κριὸν γενόμενον ἐὰν πλὼ κεφαλήν μου ἀποπηδήσαντα, τὸ φαλακρόν μου κατασκαριφᾶν, καὶ κρατεῖν ὡδὶ βλέπουσαν. δοκῶ εἶν σε πλάτων πολλὰ κατὰ τ' ἐμῆς φθύεσθαι κεφαλῆς. ἦν δὲ ὁ πλάτων πρὸς τῇ καθηθείᾳ καὶ φιλόδοξος, ὅς τις ἔφησεν ἔχατον τ' τῆς δόξης χιτῶνα σὺ ᾧ θανάτῳ αὐτῷ ἀποδυόμενα. σὺ διαθήκας σὺ κομιδαῖς. σὺ τάφοις; ὥς φησι διοσκουρείδης σὺ βῖς ἀπομνημονεύμασι. κὴ τὸ πόλιν δὲ θελῆσαι κτίσαι, κὴ τὸ νομοθετῆσαι, τίς οὐ φήσει πάθος ἔστιν φιλοδοξίας. δῆλον δέ ὅτι ἔσχε ἐξ ὧν σὺ ᾧ ἐμαίῳ λέγει. πί ποτε πάθος πρὸς πλὼ πολιτείαν, ὥσπερ αἴ τι ζωγράφος ἐβούλθο τὰ ἑαυτοῦ ἔργα μενούμενα καὶ σὺ ῥᾳδίως ἰδεῖν, οὕτω κἀγὼ σοῦ πολίτας οὓς διαγράφω. ὡδὶ δὲ πῶς σὺ τοῖς διαλόγοις

108 κατὰ πλάτωνος. Γλάπωνος καθηγηταὶ τυραννικοί. Γλαπωνικῶν διασυρτικά.

αὐτοῦ λελεγμένων, τί αὖ καὶ λέγοι τις, ἢ μὲν γ' ψυχὴ ἡ διαπλατομένη ἀθάνατος ὑπ' αὐτοῦ καὶ κατὰ πολὺ ἀφλυσιν χωριζομένη τοῦ σώματος παρὰ πρώτῳ εἴρηται ὁ μέρῳ. οὗτος γὰρ εἶπεν ὡς ἡ τ' παλαιόκλα ψυχὴ αἰδὸς δὲ ἀκατῆλθεν ὃν πότμον γόωσα λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην. εἰ δ' οὕτω καὶ πλάτωνος φήσειέ τις εἶν ἂν λόγον, οὐχ ὁρῶ τίν' ἐχθαμεν ἀπ' αὐτ' ὠφέλειαν. ἐὰν γὰρ μὴ συγχωρήσῃ τις μεθίστασθαι τὰς τῶν τελευτηκότων ψυχὰς εἰς ἄλλας φύσεις, μὴ πρὸς ἣν μετεωρότερον ἀνδρίζεσθαι τόπον, ἄτε κουφότητος μετεχούσας, τί πλέον ἡμῖν. ὧν δ' μήτε ἀναμνησις ὄφελος ἡμῖν, μήτ' αἴσθησις ἦ, εἰ μὴ δ' σιώλον ἦμεν, τίς χρεία ταύτης τῆς ἀθανασίας. οἱ δὲ σωθέντες ὑπ' αὐτοῦ νόμοι, καὶ τούτων ἔτι πρότερον ἡ πολιτεία, τί πεποιήκασιν. καίτοι γε ἔλεγε καθάπερ ἦν λυκοῦργον τοὺ λακεδαιμονίους μὴ τὸν σόλωνα τοὺς ἀθηναίους, καὶ τὸν ζάλευκον τοὺς θουρείους, μὴ αὐτὸν εἴπερ ἦσαν χρήσιμοι, πεῖσαι τινὰς τῶν ἑλλήνων αὐτοῖς χρήσασθαι. νόμος γάρ ὄφιν ὡς φησιν ἀριστοτέλης λόγος ὡρισμένος καθ' ὁμολογίαν κοινὴν πόλεως μηνύων πῶς δεῖ πράττειν εἴρηκε. ὁ δὲ πλάτων πῶς οὐκ ἄδηλος, δίων ἀθηναίων γενομένων νομοθετῶν τῶν γε δὴ γνωρίζομένων ὁράκοντος, καὶ αὐτοῦ τοῦ πλάτωνος μὴ σόλωνος, τῶν μὲν τοῖς νόμοις ἐμμένειν τοὺς πολίτας. τῶν δὲ τοῦ πλάτωνος καὶ προσκαταγελᾶν. ὁ δ' αὐτὸς λόγος μὴ περὶ τῆς πολιτείας, εἰ μὴ παισῶν ὄφιν αὐτὴ βελτίων, μὴ πείθει δ' ἡμᾶς, τί πλέον. ἔοικεν οὕτω ὁ πλάτων μὴ τοῖς οὖσιν ἀνθρώποις γράψαι τοὺς νόμους ἀλλὰ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ διαπλατομένοις, ὡς τε μὴ ζητεῖσθαι τοὺς χρησομένους. ἐχρῆν δ' ἃ πέσει λέγων, ταῦτα καὶ γράφειν μὴ μᾶλλον τὰ ποιεῖν τοῖς εὐχομένοις, ἀλλὰ τοῖς τῶν εὐκτεχομένων ἀντεχομένοις, χωρὶς γοῦν τούτων ἔτις διέξοιοι τοὺς πλαίους αὐτοῦ καὶ τοὺ γοργίαν, καὶ τοὺς ἄλλους δὲ τοὺ τοιούτους διαλόγους εὐδοκίμει μὴ ποθ' ὑπὸ τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι διεξοδεύειν, μὴ ποθ' ὑπὸ τῶν κατὰ φύσιν μὴ ποθ' ὑπὸ πλήθους ἄλλων, οὐδ' ὅλως, ὅλῳ ταῦτα θαυμαστέος ὄφιν. ἔχει γάρ τις καὶ παρ' ἑτέρων ταῦτα λαβεῖν, ἢ βέλτιον λεχθέντα ἢ μὴ χεῖρον. καὶ γὰρ θεόπομπος ὁ χῖος ἐν τῷ κατὰ τῆς πλάτωνος διαφορᾶς, τοὺς πολλοὺς φησὶν τῶν διαλόγων αὐτοῦ ἀχρείους μὴ ψευδεῖς αἴλιος δῶρος. ἀλλοφρίους δὲ τοὺς πλείους ὄντας ἐκ τῶν ἀριστίππου διαλιβῶν εἰσίους δὲ μὴ τῶν ἀντισθένους πολλοὺ δὲ καὶ τῶν ξενοφῶντος καὶ ἡρακλείδου. ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν ἄνδρωπον ἅπερ ἐπαγγέλλεται μὴ ἡμεῖς ζητοῦμεν, ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων ἅπερ οὐχ ὑρίσκομεν, ἀλλὰ συμφύσια μὲν μὴ λόγου ἕνεκ' ὁρῶντες εἰρημένους μάλ' ἀπρεπεῖς οὓς καὶ φρονῶν τῶν ἀναγνωσομένων συνέθηκεν, ὥσπερ μὴ οἱ πολλοὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ τυραννικοὶ τινες μὴ διάκολοι γενόμενοι. δῦφραῖος μὲν γὰρ παρὰ περδίκκα τῷ βασιλεῖ διαφθέρων ὢν μακεδονία, οὐκ ἦττον αὐτοῦ ἐβασίλευε φαῦλος ὢν καὶ διάκολος ὃς οὕτω ψυχρῶς σωθέντα ξενίᾳ τὴν ἐπιείκειαν τοῦ βασιλέως, ὡς τε οὐκ ἐθέλω τ' συναπτικὰ μεταχεῖν, εἰ μή τις ἐπίσταται τὸ γεωμετρεῖν ἢ τὸ φιλοσοφεῖν. ὥθεν φιλίππου μὲν ἀρχὴν παραλαβόντος, παρμενίων αὐτὸν ἐν ὠρεῷ λαβὼν ἀπέκτεινεν, ὡς φησι καρύστιος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν. μὴ κάλλιππος δὲ ὁ ἀθηναῖος μαθητὴς μὴ αὐτὸς πλάτωνος ἑταῖρος δίωνος μὴ συμμαθητὴς γενόμενος, καὶ σωσαπολημάσας αὐτῷ εἰς συρακούσας, ὁρῶν ἤδη τὸν δίωνα ἐξιδιοποιούμενον πλὴν μοναρχίαν, ἀποκτείνας αὐτὸν καὶ αὐτὸς τυραννεῖν ἐπιχειρήσας ἐπεσφάγη. βάκτων δολαμψακηνὸς ὡς φησιν εὐρύπυλος μὴ διαιοκλῆς ὁ κνίδιος, ἐν εἰκοστῷ μὴ πρώτῳ διαφορῶν, ἔτι δὲ καὶ δημοχάρης ὁ ῥόδιος ἐν τῷ πρὸς σοφοκλέους πρὸς φίλωνα, δανείσας τῇ παιρίσαδι ἀργύριον ἐπὶ ὑποθήκῃ τῇ ἀκροπόλει καὶ ἀποστερήσας, τυραννεῖν ἐβουλεύετο, ἕως σωσθραμένητες ἐπ' αὐτὸν οἱ λαμψακηνοὶ καὶ τὰ χρήματα ἀποδιδόντες, ἐξέβαλον. τίμαιος δ' ὁ κυζικηνὸς ὡς ὁ αὐτὸς δημοχάρης φησὶ χρήματα μὴ σῖτον ἐπιπλοῦς τοῖς πολίταις, μὴ δι' ταῦτα πιστευθεὶς ἐπὶ χρηστὸς παρὰ τοῖς κυζικηνοῖς, μικρὸν ἐπισχὼν χρόνον ἐπέθετο τῇ πολιτείᾳ δι' ἀριβαίου, κειθεὶς δὲ μὴ ἄλους καὶ ἀδοξήσας, ἐν μὲν τῇ πόλει ἐπέμεινε παλαιὸς μὴ γεγηρακὼς, ἀτίμως δὲ μὴ ἀδόξως διαζῶν. βιοῦσι δ' εἰσὶ μὴ νῦν τῶν ἀναδημαικῶν τινὲς ἀσόφως μὴ ἀδόξως βιοῦντες, χρημάτων γὰρ ἐξ ἀσεβείας καὶ παρὰ φύσιν κυρεύσαντες δι' ἀπορρητείαν νῦν εἰσὶ περίβλεπτοι ὥσπερ μὴ χαίρων ὁ πιλήνδυς, ὃς οὐ μόνον πλάτωνι ἐχόλακεν, ἀλλὰ μὴ ξενοκράτει, μὴ οὗτος δὴ τ' παιρίσδος πικρῶς τυραννήσας, οὐ μόνον τοὺς ἀρίστους τῶν πολιτ' ἐξέλασεν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τούτων διούλοις τὰ χρήματα τῶν θεσσαλῶν χαρισάμενος, μὴ τὰς ἐκείνων γυναῖκας σωφρονεστέρας πρὸς γάμου κοινωνίαν, ταῦτ' ὠφεληθεὶς ἐκ τ' καλῆς πολιτείας μὴ τ' παρανόμων, νόμων διὸ μὴ ἔφιππος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν ναυάγῳ πλάτωνά τε αὐτ' μὴ τῶν γνωρίμων τινὰς κεκωμῴδηκεν, ὡς μὴ ἐπ' ἀργυρίῳ συνηφανισθῶτας, ἐμφαίνων ὅτι μὴ πολυτελῶς κἀσκοῦντο. μὴ ὅτι τῆς δυμορφίας τῶν καθ' ἡμᾶς ἀσελγῶν πλείονα πρόνοιαν ἐποιοῦντο. λέγει δ' οὕτως.

Ἐ πεὶ κατασὰς δύσχορος νεανίας
Βρύσων ὁ θρασυαχειολιμβρμάτων
Σωώντις οὐκ ἄσκεπτα λωώμενος λέγειν
Εὖ δ' ὑποκαθεῖσα τἀμὰ πώγωνος βάθη
κνήμης ἰμαντίων ἰσομέτροις ἑλίγμασιν,
Σχῆμ' ἀξιόχρεων ἐπικνηθεὶς βακτηρίᾳ
Ἔλεξεν αὐθορίως τ' ἀθηναίων χθονός.

Τῶν ὑξ ἀναδημίας τίς ὢν πλάτωνα καὶ
Γλίσχρεις ἀνάγκη λιμπανόμεθα τέχνῃ
Εὖ μὲν μαχαίρᾳ ξυσ' ἔχων φρίγματα
Εὖ δ' ἐπὶ πεδίλῳ πολλὰ τιθεὶς ὢν ξυρὸν
Ὄγκῳ τε χλανίδος δι' πεφωρακισμένος
Λ μόριον ἐκ οἰκεῖον ὡς ἐμοὶ δοκεῖ
μέχρι τούτων καὶ ἡμῖν πεπαιρώθω καὶ ἤδη συναγω
γὰ φίλτατε πυνθάνεσθε ἐξῆς δὲ ὁρᾶτε πῶς τῶν ἐπὶ ζυφῆ διαβοήτων γινομένων.

ΛΘΗ-

ΗΔΟΝΗ. ΚΑΘ' ΗΔΟΝΗΣ.

νθρωπος εἶναί μοι κυρηναῖος δοκεῖς, κατὰ σὲν ἀλέξιδος τῶν λαρίων ἐπεῖρε τιμό
κρατες κἀκεῖ γοῦν ἀΐλις, ὡδὶ φ δεῖπνον σῖα καλῆ, ταρῆσιν ὀκτωκαίδεκ' ἄλλοι
κὴ δεκαρμάτα, σιωφελίδες τε πεντεκαίδεκα. τούτοις δὲ δεῖσι τὰ πτισανίεμβαλεῖν,
ὥστ' ἰῶ κράτιστον μηδὲ κακλέσαι μησικα. κἀμοὶ δ' ἰῶ κράτιστον σιωπᾶν, κὴ μὴ ΣΣ
τοσούτοις προειρημένοις ἕτερα προστιθέναι. ἀλλ' ἐπεὶ πάνυ λιπαρῶς ἡμᾶς ἀπαιτεῖς
καὶ σὲν ὠδὶ φυφῇ διαβοήτων γενομένων λόγων, καὶ τῆς τούτων ἡδυπαθείας, ἡ γὰ ἀθόλωσις δήπου
μετ' ἐπιθυμίας πρῶθον, ἔπειτα μεθ' ἡδονῆς. καί τοι σοφοκλῆς γ' ὁ ποιητὴς τῶν ἀγαθῶν γενεῆς ὤν,
ἵνα μὴ κατηγορῇ τοῦ γήρως εἰς σωφροσιώνην ἔθετο πὶ ἀθυμίαν αὐτοῦ, πὶ ὠδὶ τὰς τῶν ἀφροδισίων ἀπ
λαύσεις, φήσας ἀσμενέως ἀπηλλάχθαι αὐτῶν ὥσπερ λύσσης δεσπότου. ἐγὼ δὲ φημι, καὶ πὶ τῷ παιδὸς
κείσιν ἐκ τῶν παλαιοτέρων πεποιῆσθαι ἡδονῆς πρὸς ἀρετὴν οὖσαν σύγκρισιν. προκειμένης τοιῶ τ'
ἀφροδίτης, αὐτη δ' ἐστὶν ἡδονὴ πάντα σιωτεταράχθαι. καί μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν ξοφῶν ἐν, πι-
εὶ φ ἦν ἡρακλέα καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ θεὸν πεπλακέναι. κατὰ γὰρ ἐμπεδοκλέα

οὐδέ τις ἦν κείνοισιν ἄρης θεὸς οὐδὲ κυδοιμὸς
ἀλλὰ κύπρις βασίλεια
γραπτοῖς δὲ ζώοισι μύροισί τε δαιδαλεόδμοις,
ξανθῶν τε σωνδὲς μελίτων ῥίπτοντες ἐς οὖδας, κὴ μίανθρος δ' ἐκαθαρσιῇ πολλί τινος μουσικὸν
μόνον φησὶ φιλόμαχον εἶναι αὐτὸν πάνυ

οὐδὲ ζελὶς βασιλὶς οὐδὲ κρόνος οὐδὲ ποσειδῶν
τὴν οἵ γ' ὕβριν βέβασιν ἀχάλμασιν ἐλάσκονται.
σμύρνης τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβανώτε θυώδεις,
κούσματ' ἐς φυφὴν τε παειδύεται' ἀεί.

καί φι τινὲς φασὶ κατὰ φύσιν εἶναι πὶ ἡδονὴν, ἐκ τοῦ πάντα ζῶα διελουλῶσθαι ταύτῃ. ὥσπερ οὐχὶ κὴ
δειλίας καὶ φόβου, κὴ τῶν ἄλλων παθημάτων κοινῶς μὲν σὺν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ ζοῖς λογισμῷ χρω
μένοις ἀχθομενόμενον. δ' οὖν ἡδονὰς διώκειν προσπτῶς λύπας δὲ φεύγειν διόπερ ὅμηρος ἐπονείδι-
στον βουλόμενος ποιῆσαι πὶ ἡδονὴν, καὶ τῶν θεῶν φησὶ ζεὺς μεγίστους οὐδὲν ἐκ τῆς σφετέρας ὠφελῆ-
σθαι διαφορᾶς, ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλάπτεσθαι προσιεχθόντας ὑπ' αὐτῆς. ὅσα μὲν γὰρ ἀχρυπνῶν ὁ ζελὶς
ἐφρόντισεν ἐκ τῶν ῥώων, ταῦτ' ἀπώλεσε μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατηθεὶς, κὴ ὁ ἄρης ἀλκιμώτατος
ὢν ἐκ τοῦ ἀθυσιάστου ἁφαίστου σιωεπολίσθη καὶ ὤφελεν ἀχώλιος καὶ ζημίαν ἐκλοὺς ἐαυτὸν ὄρωσιν
ἀλογίστοις. φησὶ γοῦν πρὸς ζεὺς θεοὺς ὅτ' ἦλθον αὐτὸν θεασόμενοι διδυμέον,

οὐκ ἀρετᾶ ἠκηκοὰ ὄργα κιχάνειν βραδὺς ὠκύ,
ὡς καὶ νῦν ἄφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν ἄρηα

χωλὸς ἐὼν τέχνῃ τῷ καὶ ζωάγριόφελμεν. οὐδεὶς δὲ
λέγει σὲν ἀρίστιππου βίον ἡδυὸν, ἀλλὰ φ σωφροσύνου τοῦ σωφρονοῦντος, κὴ τὸν σαρδαναπάλλον. καί φι
κατά γε πὶ δόξαν φησὶν, ὁ τῷ ὠδὶ ἡδονῆς θεόφραστος οὐχ ὁμοίως λαμπρὸς ἐστὶν ἀλλ' οὐκ ἐφύφκησεν ὥς
περ ἐκεῖνοι. οὐδὲ σὲν ἀγησιλάου τοῦ λακεδαιμονίων βασιλέως, ἀλλὰ μᾶλλον εἰ ἔτυχεν τὸν αἰσχίως οὕτως ἀο
ράτου κατὰ δόξαν ὄντος, οὐδὲ τὸν τῶν ἡμιθέων τῶν ὑδὶ ζρόιασ' ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον τῶν νῦ καὶ τοῦτ' εἰ-
κότως ὁ μὲν γὰρ ἀκατάσκευος, κὴ καθάπερ αὐθυρεὸς ἦν. οὔτ' ἐπιμελείασ' οὔσης, οὔτε τῶν τεχνῶν δίκει
βαμένων, ὁ δὲ πάσιν ὀξήρτυμένος πρὸς ἑκαστώνην, καὶ πρὸς ἀφλαυσίν, κὴ πρὸς τὰς ἄλλασ' διατριβάς.
πολάπωσι δὲ σὺν τῷ φιλήδῳ φησὶν ἡδονὴ μὲν γὰρ ἁπάντων ἀλαζονίστατον ὡς δὲ λόγος καὶ σὺν ταῖς ἡδοναῖς
ταῖς τῷδὶ τὰ ἀφροδίσια ἃ δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, κὴ τὸ ἐπορκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν. ὥσ-
περ καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν οὐδὲ τὸν λογισμὸν κεκτημένων. σὺν δὲ τῷ ὀγδόῳ τῆς πολιτείασ' ὁ αὐ-
τὸς πολάπωσ φρόντορος ὑπέλειξε τὸ σῶον τῶν ἐπικουρείων θρυλούμενον. ὅτι τῶν μὲν ἐπιθυμιῶν, αἱ μὲν
εἰσὶ, φυσικαὶ μὲν, οὐκ ἀναγκαῖαι δὲ, αἱ δὲ οὔτε φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι, γράφων οὕτως. ἀφ' ὧν ἡ τοῦ φα
γεῖν μέχρις ὑγιείασ' κὴ δυνέξιασ'. καὶ τοῦ σίτου καὶ ὄψου ἀναγκαῖος ἂν εἴη μὲν γέ που τοῦ σίτου κατ' ἀμφό-
τερα ἀναγκαῖα, εἴτε ὠφέλιμος εἴτε παῦσαι πεινῶντας δυνατή. Ναί. Ἡ δὲ ὄψου εἴπη τινὰ ὠφέ-
λειαν πρὸς δυνέξιαν παρέχεται; Γαύμὲν οὖν. Τί δαὶ ἡ πέρα τούτων καὶ ἀλλοίων ἐδισμάτων ἡ
δυσύπων ἐπιθυμία δαιμονὴ δὲ κεκλαζομένη ἐκ νέων πολλῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ βλαβερὰ μὲν σώματι,
βλαβερὰ δὲ ψυχῇ πρός τε φρόνησιν, καὶ πρὸς τὸ σωφρονεῖν, αἱρέσεως ὀρθῶς καὶ ἀναγκαίας ἂν κεκλῆσθο.
ἐρθότατα μὲν οὖν. ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικὸς σὺν τῷ ὠδὶ ἡδονῆς τάδε λέγει. οἱ τύραννοι καὶ οἱ βασιλεῖς
τῶν ἀγαθῶν ὄντες κύριοι, καὶ πάντων εἰληφότες πεῖραν, πὶ ἡδονὶ προκείνουσι μεγαλοψυχοτάτας
ποιούσης τῆς ἡδονῆς τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις, ἅπαντες γοῦν οἱ πὶ ἡδονὴν τιμῶντες καὶ ζρυφαν προ-
ρημένοι, μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἰσὶν ὡς πίρσαι κὴ μῆλοι. μάλισα γ' τῶν ἄλλων ἀνθρώπων πὶ
ἡδονὴν ὅτοι κὴ τὸ ζυφᾶν τιμῶσι. ἀνδρειόταται δι κὴ μεγαλοψυχότατοι τῶν βαρβαρῶν ὄντες. ἔστι γὰρ τὸ μὴ ἥ-
δεσθαι, κὴ τὸ ζρυφᾶν ἐλευθέρων. ἀνίησι γὰρ τὰς ψυχὰς κὴ αὔξει. τὸ δὲ πονεῖν ἀλλοκὴ τὰ πεινῶν, διό τι κὴ
συσέλλον ταὶ οὖδι καὶ τὰς φύσεις. καὶ ἡ ἀθλωσίων πόλις ἕως ἐζύφα, μεγίστη τε ἦν καὶ μεγαλοψυχοτά-
τους ἔτρεφεν ἄνδρασ'. ἀλουργῆ μὲν γὰρ ἠμπίσχοντο ἱμάτια. ποικίλους δ' ὑπέλαιον χιτῶνασ'. κηρύκες

γ' περὶ ἡδονῆς· Ἡρακλῆς φιλήδονος. περσῶν ζυφή. περσῶν βασιλέως ζυφή. δαρεῖος ζυφὴ μὴ ἀλεξάνδρου μὴ
δ' ἀναλούμενοι τῶν τειχῶν, σοῦς τέτιγας ὠδὶ τὸ μέτωπον, καὶ τὰς κόμας ἐφόρουν ὁ κλαλίας τε αὐτοῖς λίφρους ἔφορον οἱ παῖδες ἵνα μὴ καθίζοιεν ὡς ἔτυχεν· μὴ οὗτοι ἦσαν οἱ ζιοῦντοι οἱ τὴν ἐν μαραθῶνι νικήσαντες μάχην, καὶ μόνοι τὴν τῆς ἀσίας ἀπάσης λωάμην χειρωσάμενοι· καὶ οἱ φρονιμώταζοι δέ φησιν μὴ μεγίστην δόξαν ἐν σοφίᾳ ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν πλὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσι· σιμωνίδης μὲν οὑτωσὶ λέγων· τὶς γὰρ ἀδονᾶς ἄτερ θνητῶν βίος πότμος ἢ ποία τυραννίς· τᾶς δ' ἄπερ οὐδὲ θεῶν ζηλωτὸς ἀιών. πίνδαρος παραινῶν ἰδρῶνι τῷ συρακοσίων ἄρχοντι· μὴ δὲ ἀμαύρου φησὶ τὸν ζῆν βίῳ πολύζοι φόβιστον ἀέθλοι· τὸν πνὸς ἀιών· μὴ ὄμηρος δὲ πλὴν εὐφροσυνὴν καὶ τὸ εὐφραίνεσθαι τέλος φησὶν εἶναι χαριέστερον, ὅταν δαιτυμόνες μὲν ἀοιδοῦ ἀκουάζωνται παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι· φῦς δὲ θεοὺς φησὶν εἶναι ῥᾳθυμα ζώοντας· τὸ δὲ ῥᾳθυμον ἐστὶν ἀπόνως. ὥσπερ οὖν δηλοῦν βουλόμενος ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν ἀγαθῶν ἡ ὠδὴ τὸ ζῆν τα λαιπωρία, καὶ ὁ πόνος· διόπερ μὴ μεγακλείδης ἐπιτιμᾷ τοῖς μεθ' ὅμηρον καὶ ἡσίοδον ποιηταῖς· ὅσοι περὶ ἡρακλέους εἰρήκασιν, ὡς στρατοπέδων ἡγεῖτο, μὴ πόλεις ἤρει· ὃς μεθ' ἡδονῆς πολείσης τὸν μετ' ἀνθρώπων βίον διετέλεσε. πολέσας μὲν γυναῖκας γήμας, ἐκ πολέων δὲ λάθρα παρθενέων παῖδα ποιησάμενος· εἶπον ἂν τις πρὸς τοὺς οὐ ταῦτα παραδεχομένους, σθένει ὦ οὗτοι τὴν ὠδὴν τὰς ἐδωδὰς αὐτῷ ἀπουδὴν ἀκτίδε τε, ἢ σθένει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἢ τ' λοιβαίας κύλικος μηδὲν ὑπολέπεσθαι, ἐὰν μὴ τὰ ὠδὴ τὰς ἡδονὰς ἐθελήμαζον ἢ διατὶ τὰ θρμὰ λουτρὰ τὰ φανόμενα ἐκ τῆς γῆς πάντες ἡρακλέους φασὶν εἶναι ἱδρά· ἢ διὰ τί τὰς μαλακὰς στρωμνὰς ἡρακλέας κοίτας ἐώθασι καλεῖν, ἐὰν μὴ τὸ φρονεῖ τῶν ἡδέως ζώντων· οὕτω δὲ φησὶν οἱ νέοι ποιηταὶ καταστενάζουσιν ἐν λυκοῦ σχήματι μόνον ὠδὶ πορευόμενον, ξύλον ἔχοντα μὴ λεοντῆν μὴ τόξα· καὶ ταῦτα πλάσαι πρῶτον στησίχορον ἐν ἰμβραίοις· μὴ ξανθὸς δ' ὁ μελοδιὸς πρεσβύτερος ὢν στησιχόρου, ὡς μὴ αὐτὸς ὁ στησίχορος μαρτυρεῖ, ὡς φησιν ὁ μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ πολιτίθησι πλὴν σολῆν, ἀλλὰ πλὴν ὁμηρικήν· πολλὰ δὲ τῶν ξανθου παρατεποίηκεν ὁ στησίχορος, ὥσπερ μὴ τὴν ὀρεστείαν καλουμένην· αὐτὶ θεσέως δὲ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι φάσκων, προσέθηκε τὴν ἀμεταμέλητον· ὁ δὲ παρὰ τῷ ὁμήρῳ ὁ δυσαδὴς ἡγεμὼν δοκεῖ γεγενῆσθαι ἐπὶ κέρως τ' πολυθρυλλήτου ἡδονῆς ὥσπερ φησὶν

οὐ γὰρ ἔγωγέ φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,
ἢ ὅταν εὐφροσυνὴ μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ
ἡμενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου μὴ κρεῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος παρέχησι μὴ ἐγχείῃ δὲ πάεσθαι
τοῦτο τί μοι κάλλιον ἐπὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

ὁ δὲ μεγακλείδης φησὶ ἐν εὐδυσία καὶ θομελοῦντα τοὺς καιροὺς ὠδὴν τ' δοκεῖν ὁμοίως τοῖς φάσκειν εἶναι, τὸ ἀβροδιαίτατον λύτων ἀπαλάζεσθαι προπυθόμενον τὸ ἀλκίνου λιὴ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε εἵματα τ' ὑγιαμοιβὰ λοετρά τε θρμὰ καὶ εὐναί. μόνως τ' ἄπως ὠήθη ὧν ἤλπιζε μὴ διαμαρτεῖν· τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ παραινῶν ἀμφιλόχῳ παιδί· ὦ τέκνον ποντίας θυρὸς πεφάσθαι χρωτὶ μάλιστα νέον προσφθόρων, πάσσεις πολέεσιν ὁμίλει· ᾧ παζόντι δ' ἐπαινήσεις ἑκών, ἄλλο τ' ἄλλοῖα φρονεῖ· ὁμοίως φησὶ καὶ σοφοκλῆς ὠιδιπόδα· νέει πρὸς αὐθρὶ σῶμαι πωλύπους ὅπως γέρα φραπέσθαι γνησίου φρονήματος· καὶ ὁ θεογνις γουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου· εἰσὶ δ' οἳ φασὶ ταύτης εἶναι τῆς γνώμης ἐν ὅμηρον προτάττοντα τὸ εὐδιαίτως βίου πολλάκις ἐν καθ' ἡδονὴν λέγοντα

οἱ δὲ θεοὶ πάρ ζωὴν καθήμενοι ἠγορόωντο·
Νέκταρ ἐρεύγοντο· κατὰ δὲ χρυσείοις δεπάεσσι
καὶ ὁ μενέλαος δὲ παραυδᾷ φησὶν· δόξεν ἡμέας
Ἦμεν ἅπαντα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ,
βίου παρὰ τῷ ἀλκινόῳ τίθεται· διαβόητοι δὲ ὦσι φρυφὴ γίνονται, πρῶτοι πάντων ἀνθρώπων πέρσαι, ὧν καὶ οἱ βασιλῆες ἐχείμαζον μὴ ἐν σούσοις· ἐθρίζον δὲ ἐν ἐκ βατάνοις. κλῆθηναι δὲ τὰ σοῦσα φησὶν ἀριστόβουλος καὶ χάρης, ἀπὸ τὴν ὡραιότητα τ' τόπου· σοῦσον γ' ἀπὸ τῆς ἑλλιλίων φωνῆς ἐστὶ κείνον. ἐν πέρσαι πόλει ἢ διαφθείρασι φθινόπωρον, καὶ ἐν βαβυλῶνι ἐστὶ λεῖπον τ' ἐναιαυτοῦ μέρος· καὶ οἱ πάρθων δὲ βασιλῆες ἀπρίζασι μὴ ἐν ἐκβατάνοις· χειμάζουσι δὲ ἐν βαβυλῶνι· ἐστὶ λεῖπον τὸ ἐναιαυτοῦ. καὶ ὅ παράσημον δὲ ὁ ἐπιτίθεται τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν πέρσων βασιλῆες, οὐ δ' αὖ ἐστὶ νενεῖται τὴν τ' ἡδυπαθείας ἀφορμὴν, κατεσκευάζετο γὰρ ὡς φησὶν δίνων, ἐκ σμύρνης, καὶ τὸ καλουμένου λαβύζου· θύωδες δ' ἐστὶν ἡ λάβυζος καὶ πολυτιμώτερον τῆς σμύρνης· ὁ πότε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἅρματος κατίοι φησὶ βασιλῆς, οὔτε καθήμενος ὀλίγου ὄντος ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ὕψους, οὔτε διὰ χειρῶν βρασσόμενος, ἀλλ' ἀεὶ αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος ἐτίθετο καὶ τούτῳ ἐπιβαίνων κατῄει· καὶ ὁ βασιλέως διφροφόρος ἐς ὄπισθεν ἕπετο· φυλάσσουσί τε αὐτὸν μὴ φιακόσιαι γυναῖκες, ὡς ἐστορεῖ ὁ κυμαῖος ἡρακλείδης ἐν πρώτῃ περσικῶν, αὗται δὲ τὰς μὴ ἡμέρας κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορῶσι· τῆς δὲ νυκτὸς ἄλλουσαι μὴ ψάλλουσαι διατελοῦσι λύχνων καιομένων· χρῶνται δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλῆς διὰ τῆς τῶν μιλτοφόρων αὐλῆς· ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν δορυφόρων, καὶ τῷ γένει πάντες πέρσαι, ἐπὶ τῶν συράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες χίλιοι ἐν ἀριθμὸν ἀρίσταν ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων πέρσων τῶν ἀθανάτων καλουμένων· καὶ δίκην διὰ τῆς τύπων αὐλῆς πίζὸς ἑκατοντάδες μείων φιλοτιμίσων σαρδιανῶν ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασιλεύς· ὅτε δὲ ἐς τὴν ἐκάτην αὐλὴν ἔλθοι,

γφσῶν βασιλέως ζυφή. λυσῶν ζυφή. ὀμφάλη μίδας. συμπραφεῖς ὀψαρτυτικῶν. καρύκη. ΣΞΚ

ἔλθοι, ἀνέβαινεν ἐπὶ δ' ἅρμα, σὺν οἷς τε δὴ καὶ ἐφ' ἵππου, πρὸς δὲ οὐδέποτε ἑωράθη. ἔξω τῶν βασιλέων· ἐπὶ δὲ ἐπὶ θήραν ὄχεῖν, καὶ αἱ παλλακίδες αὐτῷ συνεξέκεισαν. ὁ δὲ θρόνος ἐφ' ᾧ ἐχρημάτιζε καθήμενος, χρυσοῦς ἦν ὃν ὑπεδιεσκέκεισαν τέσσαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ ἐφ' ὧν διετέτατο ἱμάτιον ποικίλον πορφυροῦν. κλεάρχος δέ φησι τὸν σολέα ἐν τετάρτῳ βίων προσῶπον ὑπὲρ τῆς μέσης ζυφῆς, καὶ ὅτι διὰ ταύτης πολλοὺς δυνουχίσειεν τῶν ὑπερκειμένων, ἐπιφορᾷ, καὶ τὴν παρὰ μέσων γενέσθαι πρόσοψιν μιλοφορίαν, μὴ μόνον ὧν ἔπαθον ἰμωρίαν, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν δορυφορούντων ζυφῆς εἰς ὅσον ἦλθον ἀναισθησίας ὑπόμνημα, λιώσασθαι γὰρ ὡς ἔοικεν ἡ παρέκκαιρος ἅμα καὶ μάταιος αὐτῶν ὑπὲρ τὸν βίον ζυφή, καὶ τοὺς ταῖς λόγχαις καθωπλισμένους ἀργύτας ἀρφαίνειν καὶ προελθὼν δὲ γράφει· τοῖς γοῦν πορίσασι τὰ αὐτῷ ἡδὺ ἔρωμα διὰ λοὺς ἆθλα τοῦ πορισθέντος οὐχ ἑτέραις ἢ λιώσων ταῦτα τιμᾶς παρετίθει πολὺ δὲ μᾶλλον αὐτὸς ἀπολαύειν αὐτῶν νοῦν ἔχων. ἔστι μὲν γάρ ὅστις ὁ λεγόμενος δίμασι καὶ διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος· χάρις δ' ὁ μυτυληναῖος, ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ὑπὲρ ἀλέξανδρον ἱστοριῶν· εἰς ἔστω φησὶν ἦσαν ζυφῆς οἱ τῶν πέρσων βασιλῆς, ὡς τε ἔχεσθαι τῆς βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἰκημάτιον πεντάκλινον, ἐν ᾧ χρυσίου πεντακισχίλια διὰ παντὸς ἐκείνῳ τάλαντα, καὶ ἔστω ἐνδεδεῖσθαι προσκεφάλαιον βασιλικὸν, καὶ πρὸς ποσῶν ἕτερον οἰκημα τεῖ κλίνον, οὗ τάλαντα χρι- 15 σχίλια ἔκειτο ἀργυρίου καὶ προσηωρεῖτο βασιλικὸν ὑποπόδιον. ἦν δὲ ἐν τῷ κοιτῶνι καὶ λιθοκόλλητος ἄμπελος χρυσῆ ὑπὲρ τῆς κλίνης· τὴν δὲ ἄμπελον ταύτην ἀμιῶτας φησὶν ἐν τοῖς σταθμοῖς, καὶ βότρυας ἔχειν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων σεσυστεμμένους. οὐ μακρὰν τε ταύτης ἀνακεῖσθαι κρατῆρα χρυσοῦν. θεόδωρου τοῦ σαμίου ποίημα ἀγαθοκλῆς δ' ἐν τεί τῷ περὶ κυζίκου ἐν πέρσαις φησὶν εἶναι, καὶ χρυσοῦν καλούμενον ὕδωρ, εἶναι δὲ οἶνον λιβάδας ἑβδομήκοντα. καὶ μηδένα πίνειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ μόνον 20 βασιλέα, καὶ ἓν πρεσβύτατον αὐτοῦ τῶν παίδων. τῶν δ' ἄλλων ἑκάστους πιεῖν, θάνατος ἡ ζημία. ξενοφῶν δ' ἐν ἐγκλίῳ παιδείας, ἐγκρῶντα φησὶν ἐπὶ τό τε τῆς ἐκ πέρσων παιδείας, καὶ τῆς μήδων σολῆς καὶ ἁβροτήτος. νοῦν δὲ πρὸ μὲν ἐκ πέρσων καρτερίαν τοιορῶσιν ἀρροσβαννυμένην, πρὸ δὲ τῶν μήδων μαλακίαν διασώζονται σαφηνίσαι δὲ βούλομαι, καὶ πρὸ θρύπτειν αὐτῶν· ἐκείνοις γὰρ πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι τὰς βύνας μόνον ἀρκεῖ μαλακῶς ὑποστόρνυσθαι, ἀλλ' ἤδη, καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας διὰ τα πίδων τιθέασιν, ὅ- 25 πως μὴ ἀστοδείσῃ δ' ἁπίδιον, ἀλλ' ὑπείκωσιν αἱ τάπιδες, καὶ μὴν τὰ πετόμενα διὰ τράπεζαν, ὅσα τε πρότερον εὕρισκον αὐτῶν ἀφήρηται, ἄλλα τε καινὰ ἀεὶ ἐπιμηχανῶνται, καὶ ὄψα ὡσαύτως· καὶ γὰρ καινοποιητὰς ἀμφοτέρων τούτων κέκτηνται, ἀλλὰ μὴν καὶ τῷ χειμῶνι οὐ μόνον κεφαλὴν καὶ σῶμα καὶ πόδας αὐτοὺς ἀρκεῖς κατάσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ ἄκρας ταῖς χερσὶ χειρίδας δασείας, καὶ δακτυλήθρας ἔχοισιν. σῖγα μὲν τῷ θέρει οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς, οὐδ' αἱ τῶν λιόσβρων οὐδ' αἱ τῶν πε- 30 ρῶν σκιαὶ, ἀλλ' ἐν ταύταις ἑτέρας σκιάδας ἄνθρωποι μηχανώμενοι, αὐτοῖς παρεστῶσιν· καὶ τοῖς ἑξῆς δέ φησι διὰ αὐτῶν οὐτωσί· νοῦν δὲ ἔρωμα τοιοῦτο ἔχοισιν ἐπὶ τῶν ἵππων, ἢ ἐπὶ τῶν βύνων. οὐ γὰρ τὸ ἱππεύσασθαι οὕτως, ὡς τὸ μαλακῶς καθῆσθαι ἐπιμέλονται. καὶ τοὺς θυρωροὺς δὲ καὶ τοὺς σιτοποιοὺς, καὶ οἰνοχόους, καὶ παρατιθέντας καὶ ἀναιρουμένους, καὶ κατακοιμίζοντας, καὶ ἀνιστάντας, καὶ τοὺς κοσμητὰς, οἳ λοῦσι χρίουσί τε, καὶ ἐντείνουσιν αὐτοὺς, καὶ τἄλλα ῥυθμίζουσιν. λυδοὶ δὲ εἰς σύ- 35 βαριν ἦλθον ζυφῆς, ὡς καὶ πρῶτοι γυναῖκας δυνουχίσαι, ὡς ἱστορεῖ ξάνθος ὁ λυδὸς, ἢ ὁ εἰς αὐτὸν τὰς ἀναφερομένας ἱστορίας συγγεγραφὼς διονύσιος ὁ σκυτοβραχίων, ὡς ἀρτέμων φησὶν ὁ ἡρακλειοπολὶς ἐν τῷ περὶ σωκρατικῆς βυβλίων, ἀγνοῶν ὅτι ἕφορος ὁ συγγραφεὺς μνημονεύει αὐτοῦ ὡς παλαιοτέρου ὄντος, καὶ ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος. ὁ δ' ἐν ᾧ ξάνθος ἐν τῇ λυδιακῇ τῶν λυδιακῶν, ἀνδρομάχην φησὶ τὴν λυσῶν βασιλέα, πρῶτον γυναῖκας δυνουχίσαντα χρῆσθαι αὐτοῖς ἀντὶ ἀνδρῶν δυνούχων. κλέαρ- 40 χος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ περὶ βίων, λυδοί φησι διὰ ζυφὴν, παραλείσας κατασκευασάμενοι, καὶ κιναίδους αὐτοὺς ποιήσαντες, ἐσκιαζοφοῦντο. ζυφοδρώτερον ἡγησάμενοι δὲ μηδ' αὐτοῖς ὅλως ἐπιπίπτειν τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς, καὶ τέλος θᾶττον προσαγόντες ὕβρεως τὰς τῶν ἄλλων γυναῖκας καὶ παρθένους, εἰς ἕν τόπον τὸν διὰ πλῶ πρᾶξιν ἀγωνίαν κληθέντα συνάγοντες ὕβριζον, καὶ τέλος τὰς ψυχὰς ἀποβλωθέντες ἐλλάξαντο ἀντὶ τῶν γυναικῶν βίον. διόπερ καὶ γυναῖκα τύραννον ὁ βίος οὗτος αὐτοῖς, μί- 45 αν τῶν ὑβρισθεισῶν ὀμφάλην, ἥτις πρώτη κατῆρξε μὲν τῆς εἰς λυδοὺς πρεπούσης ἰμωρίας, ἔστ' γοῦν τὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὑβριζομένους σημεῖον ἔτι εἶσι. οὖσα οὕτω καὶ αὐτὴ ἀνήλαξος καὶ ἀμιωμένη τὰς γνωμὰς αὐτῇ πρότερον ὕβρεις, τοῖς σὺν τῇ πόλει λοιποῖς τὰς τῶν θεωτῶν παρθένους ἐξέλωκεν, ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων ὑβρίσθη, εἰς τοῦτον οὖν συναθροίσασα μετ' ἀνάγκης συγκατέκλεισε τοῖς λοιποῖς τὰς θεωτόνας, ὅθεν οἱ λυδοὶ δ' πικρὸν τῆς πράξεως ἔσεσθαι ζόμενοι ἐν τόπον καλοῦσι γυ- 50 ναικῶν ἀτῶνα γλυκὺν ἀτῶνα οὐ μόνον δὲ λυδῶν γυναῖκες ἄφετοι οὖσαι, τοῖς συντυχοῦσιν, ἀλλὰ καὶ λοκρῶν τῶν ἐπιζεφυρίων, ἔτι δὲ τῶν τοῦδε κύπρον, καὶ πάντων ἁπλῶς τῶν ἑταιρισμῷ τὰς ἑαυτῶν ἡδονὰς ἀφοσιούντων, παλαιᾶς τινὸς ὕβρεως ἔοικεν ἢ πρὸς ἀλήθειαν ὑπόμνημα, καὶ τιμωρία. πρὸς ἣν εἰς τὸ λυδῶν βίαιος ἀνὴρ ὁρμήσας, καὶ τῇ πρὸ αὐτοῖς μέθῃ βασιλέα βαρυνθεὶς, τὸ μὴ μέθῃ ὑπὸ ἀναισθησίας καὶ ζυφῆς καὶ σωφροσύνης καμόντα, καὶ ταῖς συναυξίαις τοῖς ἴσοις συνταλασιεργοῦντος. ὀμφάλης ἢ πάντας οὐ συγκατα-

κλιθέντας αὐτῇ ξυνοκλονούσης, ἀμφοτέρους ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπὸ ἀπαιδευσίας κεκωφημένον τῶν ὠτων ἐξελκύσας, ὃς δὴ διὰ τὸ φρονεῖν οὐδεὶς αἴσθησιν τοῦ παντὸς ἀναισθητοτάτου ζώου διὰ ἐπωνυμίαν ἔχει. πρῶτοι δὲ λυδοὶ καὶ τὴν καρύκλην ἐξεῦρον ὠδὴ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ ὀψαρτυλικὰ συντιθέντες ἐρῶσιν. γλαῦκος τε ὁ λοκρὸς καὶ μίθαικος καὶ διόνυσος. ἡρακλεῖδαί τε δύο γένος συρακούσιοι, καὶ ἀγῆς καὶ ἐπαίνετος καὶ διονύσιος ἔτι τε ἡγήσιππος καὶ βραδυσσᾶλος καὶ δυσθύμημος καὶ κείτων. πρὸς τούτοις δὲ στέφανος ὀφχύτας, ἀκέστιος, ἀκεσίας, διοκλῆς, φιλιστίων, τοσούτους γοῦν δίδε γράψαντας ὀψαρτυτικά. καὶ καύλαυλον δέ τινα ἔλεγον οἱ λυδοὶ, οὐχ οἷα ἀλλὰ χρεῖς, οὕτως ἐξέσκηψε πρὸς τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτὴν φησὶν ὁ παραντῖνος ἡγήσιππος ἐξ ἑφθοῦ κρέως, καὶ κνησμοῦ ἄρθρου, καὶ φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. μνημονεύει δ' αὐτοῦ ἄλεξις ἐν παννυχίδι ἢ βρίθοις. μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος

Εἶμι δέ σοι παρὰ δεῖπνον καύλαυλον τινά ◦ Γαρασήσομαι καύλαυλον οὐκ ἐδηδώς.
Ἀλλ' οὐ δ' ἀκίνητον δέποτε Θαυμαστὸν ἐμὸν βῆμα πάνυ πολλῷ δ' ἐτῷ
Ἐὰν παρασῇς προσιόντι τοὺς δακτύλους Σαυτῷ γε χείρων. βρῖα μὲν ποιήσομεν ἄνθρωπε πιεῖν
λαγῷ καὶ ἐλέφεις ἐπὰν
Ἀπὸ τῶν κοινῶν παρέχου ἰχθύων κρεῶν βατανίων βυθέως
Δίπυρον παρεθέσεις ὠὸν ἐπιτετμημένον Γυὸν μέλιτος ὀξύβαφον ἀφὸ ταγήνου, τυρὸν
τροφάλλιν χλωρὸν κυθνίου παρατεμών Βοτρύδιόν τε χρεῖον ἐν ποτηρίῳ
Γλυκοῦ τὸ τοιοῦτον γὰρ ἀέπως μέρος Ἐπιπαίζειν κεφαλὴν δὲ λέπυν πίνεται
Ἄνθρωπ' πίπαιζε μόνον, ἀλλ' ἀπαλλάγη θήμας, Καυλαύλας λέγων, νῦ χρεῖαν νῦ βατάνια
Πᾶσαν τὴν ἡδονὴν, μνημονεύει τὸ καυλαύλου καὶ φιλημάτων ἐν παρεόντι οὕτως,
Τοὺς ἐν τῇ θλίψει μαρτύρασ' ἔχω, ὅτι μόνος Φύσκην ποιῶ καύλαυλον ὡς θεῖον ἐν στενῷ

Τί τούτων διάπτωμ' ἐγένετο ἢ ἁμαρτήματι. καὶ νικόστρατος ἐν μαγείρῳ ὃς μέλανα πιεῖν ζωμὸν οὐκ ἔπισας θεῖον δὲ καὶ καύλαυλον, καὶ μυάκωρος τροφωνίῳ ἰωνικὸς ὠλόταξ, ὠοστάσεις ποιῶν καύλαυλον ὠοκεγκτῶν τὰ ὀρώματα. καὶ εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἰόντες οἱ λυδοὶ παρατάττονται μετὰ συρίγγων καὶ αὐλῶν, ὡς φησιν ἡρόδοτος. καὶ λακεδαιμόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν εἰδὶ τοὺς πολέμους, καθάπερ κρῆτες μετὰ λύρας, ἡρακλείδης δ' ὁ κυμαῖος ὁ τὰ πορσικὰ συγγράψας, ἐν τοῖς ἐπιχωρίοις παρασκευασικοῖς ἐπῶν, ὡς ἐν τῇ λιCανοφόρῳ χώρᾳ Cασιλὶς αὐτόνομος τε ἔστιν, καὶ οὐδενὸς ὑπήκοος γράφει καὶ ταῦτα. οὗτος δ' ὠοδράλμει τῇ φρυφῇ καὶ ῥαθυμίᾳ, διαρρίπτει γὰρ ἀεὶ, ἐν τοῖς βαλανείοις, ἐν φρυφῇ καὶ διαπάνῃ τὸν βίον διάγων. καὶ πράττει οὐδὲ ἐν πρᾶγμα οὐδὲ φόλοις ὠλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς αὐτὸς ἀποδεικνύει καὶ ἐάν τις αὐτοὺς ἡγῆται μὴ δικαίως δεδικακέναι, ἔστι φυεὶς ἐν τῷ ὑφηλοτάτῳ τῶν Cασιλείων, καὶ αὐτὴ ἀλύσει δέδεται. ὁ δ' οὖν ἡγούμενος ἀδίκως δεδικάσθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀλύσεως καὶ ἕλκει πρὸς φυεῖσα καὶ ὁ Cασιλὶς ἐπειδὰν αἴσθηται. εἰς καλὸν καὶ αὐτὸς δικάζει. καὶ ἐὰν φαίνωνται οἱ δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες ἀποθνήσκουσιν. ἐὰν δὲ δικαίως, ὁ κινήσας πρὸς φυεῖσα ἀπόλυται. τὰ δ' ἀσκλώματα λέγει τῆς ἡμέρας εἰς ἣν βασιλέα, καὶ τὰς ὠδὲ αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεσθαι τάλαντα πεντεκαίδεκα βαβυλώνια. παρὰ δὲ τυρρηνοῖς ἐκ τόπως φυφήσεσιν ἰσορεῖ τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ ὅτι ἀνθράπασιν αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται. ἑτέρωμπος δ' ἐν τῇ μγ. τῶν ἱστοριῶν καὶ νόμον εἶναι φησὶ παρὰ τοῖς τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας, ταύτας δὲ ἐπιμελεῖσθαι σφόδρα τῶν σωμάτων. καὶ γυμνάζεσθαι πολλάκις καὶ μετ' αὐτῶν ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ἑαυτὰς, οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι αὐταῖς φαίνεσθαι γυμνάς, λειοῦσθαι δὲ αὐτὰς οὐ παρὰ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἑαυτῶν, ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν τύχωσι τῶν παρόντων, καὶ προπίνουσιν οἷς ἂν βούλησθῶσιν, εἶναι δὲ καὶ πολλὰς, καὶ τὰς ὄψεις πάνυ καλὰς φέρειν δὲ τοὺς τυρρηνοὺς πάντα τὰ γυνόμενα παιδία, οὐκ εἰδότας ὅτου πατρός ἐστιν ἕκαστον, ζῶσι δὲ καὶ οὗτοι ἐπ' ἀνδρὸς χρόνου τοῖς βριταμνίοις. πότους τε πολλὰ ποιούμενοι καὶ ὠλησιάζοντες ταῖς γυναιξὶν ἀπάσαις, οὐδὲν δ' αἰσχρόν ἐστι τυρρηνοῖς. οὐ μόνον αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τί ποιοῦντας ἀλλ' οὐδὲ πάσχοντας φαίνεσθαι, ἐπιχώριον γὰρ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς. ἐπεὶ καὶ τοσούτου δέουσιν αἰσχρὸν ὑπολαμβάνειν, ὡς τε καὶ λέγουσιν ὅταν ὁ μὲν δεσπότης τῆς οἰκίας ἀφροδισιάζηται, ζητῇ δέ τις αὐτὸν ὅτι πάσχει, ἐὰν καὶ ἐπιορκήσαντες αἰσχρῶς ἐπράξαμεν. ἐπειδὰν δὲ σωφρονίζωσι καθ' ἑαυτοὺς, ποιοῦσιν οὕτως, πρῶτον μὲν ὅταν παύσωνται πίνοντες, καὶ μέλλωσι καθεύδειν εἰσάγουσι παρ' αὐτοὺς οἱ διάκονοι τῶν λύχνων ἐπικαιομένων, ὁ τὲ μὲν ἑταίρας, ὁ τὲ δὲ παῖδας πάνυ καλοὺς, ὁ τὲ δὲ καὶ γυναῖκας. ὅταν δὲ τούτων ἀπολαύσωσιν αὖθις αὐτοῖς νεανίσκους ἀκμάζοντας οἳ ὠλησιάζουσιν αὐτοῖς ἐκείνοις. ἀφροδισιάζουσι δὲ καὶ ποιοῦνται τὰς συνουσίας. ὁτὲ μὲν ὁρῶντες ἀλλήλους, ὡς δὲ τὰ πολλὰ καὶ λύβδα ὑποβάλλοντες ὠδὶ τὰς κλίνας, ἅπερ ὠλεγμέναι εἰσὶν ἐκ ῥάβδων, ὠδὶ βέβληται δ' αἴωθεν ἱμάτια, καὶ ὠλησιάζουσι μὲν σφόδρα καὶ ταῖς γυναιξὶ πολὺ μέν τοι γε χαίρουσι συνόντες τοῖς παισὶ, καὶ τοῖς μειρακίοις, καὶ γὰρ γίνονται παρ' αὐτοῖς πάνυ καλοὶ τὰς ὄψεις ἅτε τρυφερῶς διαιτώμενοι, καὶ λειαινόμενοι τὰ σώματα.

πάντες

τυῤῥηνῶν ἡδυπάθειαν ἢ σικελῶν. Συβαριτῶν τρυφὴ μακαπάκατου φιλοσοφία.
Συβαριτῶν τρυφή.

πάντες δὲ οἱ πρὸς ἑσπέραν οἰκοῦντες βάρβαροι πιπτοῦνται, καὶ ξυροῦνται τὰ σώματα· καὶ παρά γε τοῖς τυῤῥηνοῖς ὁρμαθεία κατεσκεύασται πολλὰ, καὶ τετεχνῖται τοὔργου τὸ πράγματος εἶδος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ κουρεῖς, παρ' οὓς ὅταν εἰσέλθωσι παρέχουσιν ἑαυτοὺς πάντα τρόπον οὐδὲν ἀνοχυνόμενοι τοὺς ὁρῶντας οὐδὲ τοὺς παριόντας. χρῶνται δὲ τούτῳ τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ τῶν ἑλλήνων καὶ τῶν πρὸ ἰταλίαν οἰκούντων, μαθόντες παρὰ σαμνιτῶν, καὶ μεσαπίων, ἔστι δὲ τῆς τρυφῆς οἱ τυῤῥηνοὶ, ὡς ἄλκιμος ἱστορεῖ πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν. διαβέβληνται δὲ εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ, καὶ ἀπὸ τῶν σικελῶν τράπεζαι, οἵ τινές καὶ πρὸ παρ' αὐτῶν θάλατταν λέγουσιν εἶναι γλυκεῖαν, χαίροντες οἷς ἀπ' αὐτῆς γινομένοις ἐδέσμασιν, ὡς φησι κλέαρχος ἐν πέμπτῳ βίων· περὶ δὲ συβαριτῶν τί δεῖ καὶ λέγειν, παρ' οἷς πρώτοις εἰσήχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι καὶ παραχύται πεπεδημένοι· τοῦ μὴ βαθὺν ἰέναι, καὶ ὅπως μὴ ἀποδύοντες κατακλίνωσι τοὺς λουομένους· πρῶτοι δὲ συβαρεῖται καὶ τὰς ποιούσας φόφον τέχνας οὐκ ἐῶσιν ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον χαλκέων καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως αὐτοῖς πανταχόθεν ἀθόρυβοι ὦσιν οἱ ὕπνοι, οὐκ ἔξην δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει τρέφεσθαι. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν τίμαιος ὅτι ἀνὴρ συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς ὀρνίθας σκάπτοντας, αὐτὸς ῥῆγμα λαβεῖν πρὸς ὃν ἀγωνείναθαι· ἵνα τῶν ἀκουσάντων αὐτὸς δὲ συνοδυνωμένου ἀκούων πεπονηκέναι πρὸ πολυρρό. ἐν κρότωνι δὲ σκάπτοντι τινὶ τῶν ἀθλούντων κόνιν, ἐπισάντες τινὲς συβαριτῶν ἐθαύμαζον λέγοντες, εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πόλιν, οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκάφοντας ἑαυτοῖς πρὸ παλαίστρας. ἄλλος δὲ συβαρίτης παρεγενόμενος εἰς λακεδαίμονα καὶ κληθεὶς εἰς φειδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακείμενος καὶ λειπνῶν μετ' αὐτῶν, πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλῆχθαι πρὸ τῶν λακεδαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμενος, νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν, καὶ γὰρ ἂν ἀναισχύντατον μᾶλλον αὐτὸν ἑλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ πρότερον βίον ζῶντα καρτερεῖν. ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς ἦν τοὺς παῖδας μέχρι τῆς τῶν ἐφήβων ἡλικίας, ἀλουργίδας τε φορεῖν καὶ πλουκαμίδας ἀναδεδεμένους χρυσοφορεῖν· ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς δεῖ πρὸ τῆς χύρας πτερύγια μικρὰ, καὶ τοὺς σκοπαίους ὡς φασὶν ὁ τίμαιος τοὺς καλουμένους παράτιτας πλάττεσθαι, καὶ κυναρίκ μελιταίας, ἃς περ αὐτοῖς καὶ ἔπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια, πρὸς οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις μαστιγώσεις ὁ τῶν μαυρουσίων βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὡς φησι πτολεμαῖος ἐν ὀγδόῳ ὑπομνημάτων, ζητοῦσι συνωνεῖσθαι πτηνούς, παρ' ὑμῖν ὦν οὗτοι αἱ γυναῖκες οὐ τίκτουσι; παιδία, παιδίοις γὰρ ἔχαιρεν ὁ μᾶστιγοφόρος καὶ εἶχε παρ' αὐτῷ τρεφόμενα τῶν ὑῶν, πολλοὶ δ' ἦσαν, τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως, καὶ πάντα ταῦτα αὐτὸς ἔτρεφε μέχρι τελειωνέτων. μετ' ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς γεγεννηκότας παραγινομένων ἄλλων. τὰ δὲ αὐτὰ ἔφη, καὶ βύβουλος ὁ κωμικὸς ἐν χάρισιν οὕτως.

καὶ γὰρ πόσῳ κάλλιον ἱκετεύω τρέφειν — ἄνθρωπον ἕν' ἄνθρωπον αὖ ἔχη θεῖον
ἢ χῆνα πλατταγίζοντα μὴ κεχηνότα — ἢ σφαδὸν ἢ πίθηκον ἐπίβουλον κακόν.

καὶ ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ περὶ παιδείας ἀρχὴν τὴν φησὶ δεῖν παραντεῖνον πολιτικὸν ἅμα καὶ φιλόσοφον γενόμενον, πλείστους οἰκέτας ἔχοντα, ἀεὶ τούτοις παρὰ πλείστων ἀφιγμένοις εἰς τὸ συμφέρον ἥδεσθαι, ἀλλ' ἢ συβαρῖται ἔχαιρον τοῖς μελιταίοις κυνιδίοις, καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀνθρώποις ἐφόρουν δ' οἱ συβαρῖται καὶ ἱμάτια μιλησίων βρίων πεποιημένα. ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φιλίαι ταῖς πόλεσιν ἐγίνοντο, ὡς ὁ τίμαιος ἱστορεῖ. ἠγάπων γὰρ τῶν μὲν ἐξ ἰταλίας τυῤῥηνοὺς τῶν δ' ἔξωθεν τοὺς ἴωνας ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. οἱ δ' ἱππεῖς τῶν συβαριτῶν, ἦσαν δὲ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες, ἐπόμπευον ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξιν καὶ τοὺ θέρους οἱ νεώτεροι αὐτῶν εἰς τοὺς νυμφῶν ἄντρα τῶν λουσίλλων. ἀριστιῶντες διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς οἱ δ' ὕπποι αὐτῶν ὅθεν εἰς ἀγρὸν παρεκάλλοιεν καὶ πρὸ ἐπὶ ζυτῶν πορευόμενοι πλὴ ἡμέρησιαν πορείαν ἐν τετσὶν ἡμέραις διήνυον. ἦσαν δέ τινες αὐτοῖς καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὁδῶν κατάσχοι· τοῖς δὲ πλείστοις αὐτῶν ὑπῆρχον οἰνῶνες ἐγγὺς τῆς θαλάσσης· εἰς οὓς δ' ἴοχε τῶν οἴνων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφιγμένων, ἦν μὲν ἔξω τῆς χώρας πιπράσκεσθαι, ἦν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις διακομίζεσθαι ποιοῦνται δὲ καὶ δημόσια πολλὰς καὶ πυκνὰς ἐστιάσεις, καὶ τοὺς λαμπρῶς φιλοτιμηθέντας χρυσοῖς στεφάνοις τιμῶσιν· καὶ τοὺς ἀνακηρύττουσιν ἐν ταῖς δημοσίαις θυσίαις, καὶ τοῖς ἀκούσι προσκηρύττοντες οὐκ οὔσιαν, ἀλλὰ τὴν εἰς τὰ δεῖπνα χορηγίαν· ἐν οἷς στεφανοῦσθαι καὶ τῶν μαγείρων τοὺς ἄριστα τὰ παρατεθέντα διασκευάσαντας· παρὰ συβαρίταις δ' ὠρεῖθησαν καὶ πέλοπες ἐν οἷς κατακείμενοι ἐπυνθάνοντο· πρῶτοι δὲ καὶ ἁμίλλας ἔθεσαν ἀγωνίσασθαι περὶ τοῦ κάλλιστα τὸν ἵππον ἐπαγαγεῖν· καὶ τοὺς ἀποδημούντων ἐκ τῶν πατρίδων, αὐτοὶ ἐσπουδάκεσαν ἐπὶ τῷ γυμνάσια καὶ ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν ἀκφύραις. δοκεῖ δὲ μέγα τῆς εὐδαιμονίας αὐτῶν εἶναι, ὅτι ἐκ τῆς χώρας ἁλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης, καὶ τῶν καρπῶν ἁπάντων ἔσω τῶν πολιτῶν καταναλισκομένων, ὅ, τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ χρησμὸς συμπαραξεῖαι πάντας ἐκτρυφῆσαι, καὶ ποιῆσαι ζῆσαι ἔσω ἐν μέτρον ἐκλελυμένως· ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη, τοῦ μὲν θέρους, ἐωθέν τε καὶ πρὸς ἑσπέραν ψύχος ὑποβάλ-

214 Συμβαριτῶν Φυφή. Ἵπποι ὀρχούμενοι πρὸς αὐλὸν ἐπαρκτάξει. Συρακουσίων νόμος καὶ συβχριτῶν Φυφή. Συβαριτῶν ὄλεθρος.

λον ἔχει. ὁ δὲ μέσον τῆς ἡμέρας καῦμα αὐτοῖσιν. ὥς τε τοὺς πλείστους αὐτῶν ὑπειληφέναι πρὸς ὑγιείαν διαφθορὴν τοὺς ποταμοὺς ὁθεν καὶ ῥηθῆναι ὅτι ἐν βουλόμενον ἐν συβαρὶ μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν, οὔτε δυόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾶν δεῖ. ἔπεμψαν δέ ποτε καὶ εἰς Δελφοὺς τοὺς χρησομένους ἐν ἂν ἐσάμῶ-
εις, πυνθανόμενοι μέχρι τίνος βίβλαι μενέουσιν. καὶ ἡ πυθία ἔφη. 5

Εὐδαίμων συίεσι μιῶν γένος ἀνθρώπων, Εὖ τ' αὖ δὴ πρόσθεν θνητὸν θεοῦ αἶσα σαβίασκε,
τινί κασοι πόλεμός τε κὴ ἐμφύλιος στάσις ἔξει. τούτων ἀκούσαντες, ἔδοξαν λέγειν αὐτοῖς τὸν θεόν,

ὡς οὐδέποτε παύσαιντο Φυφῶντες. οὐδέποτε γὰρ τιμήσειν ἄνθρωπον μᾶλλον θεοῦ ἐγένετ' ἂν αὐτοῖς τ' τύχης ἡ μεταβολή, ἐπεί τις τῶν οἰκετῶν μιν ἀναμασιπῶν, καὶ τὸν μὲν καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερὰ πάλιν ἐμασίγου. ὡς δὲ καὶ τελευταῖον κατέσβαμεν ἐπὶ τὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μνήματα, ἀφῆκεν αἰδεσθείς. ἐξαναλώ- 10
θησαν δὲ φιλοτιμούμενοι πρὸς ἑαυτοὺς Φυφαῖς. καὶ ἡ θόλις δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας ἡ μελλάβ τοδὲ Φυφῆς. εἶτα μετ' οὐ πολὺ γινομένων αὐτοῖς σημείων πολλῶν καὶ ἀπωλείας, πόδι ἧς νεῶν οὐκέτ' ἐπέχει λέγειν, διεφθάρησαν. εἰς τηλικοῦτον δ' ἦσαν Φυφῆς ἐληλακότες, ὡς καὶ παρὰ τὰς βωχίας τοὺς ἵπ-
πους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. τοῦτ' οὖν ἐδότες οἱ κροτωνιάται. ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ὡς καὶ ἀ- 15
ειστέλης ἰσορᾷ διὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν, εἰσέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος. συμπαρῆσαν τ' αὐ-
τοῖς καὶ αὐληταὶ εὐ στρατιωτικῇ σκευῇ, καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι, οὐ μόνον ἐξορχήσαντο, ἀλλὰ καὶ φυὰς ἀναβάτας ἔχοντες, ἠυξμόλησαν πρὸς τοὺς κροτωνιάτας. τὰ ὅμοια ἰσόρκησε κὴ τοδὶ καρ-
διανῶν ὁ λαμψακηνὸς χαρῶν εὐ λβυτοδώρου ὅρων γράφων οὕτως εἰσάλται εἰς καρδίαν ἐστρατεύσαντο κὴ εἰίκησαν. ἡ μεμῶν δὲ τῶν εἰσαλτέων ἦν ὀναρίς, οὗτος δὲ παῖς ὢν εὐ τῇ καρδίᾳ ἐπράθη, καί τινι καρδινῶ ἠουλεύσατ' κορσωτὸς ἐγένετο. καρδινοῖς δὲ λόγιον ἦν, ὡς βισάλται ἀπίξονται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ πυ- 20
κνὰ πόδι τούτων διελέγοντο εὐ τῷ κορσωτηείῳ ἰζάνοντες, καὶ ἀποβὰς ἐκ τ' καρδίης εἰς τὴν πατρίδα τοὺς βισάλτας ἔστειλαν ἐπὶ τοὺς καρδινοὺς, ἀφθεγχθεὶς ἡγεμὼν ἔνδο τῶν εἰσαλτέων. οἱ δὲ καρδινοὶ πάντες φυὰς ἵππους ἐδίδαξαν εὐ τοῖς συμποσίοις ὀρχεῖσθαι ἔνδο τῶν αὐλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἱστάμενοι. τοῖς προσθίοις ἀρχοῦσ' ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτα οὖν ἐπιστάμενος ὀναρὶς ἐκτήσατο ἐκ τῆς καρδίης αὐλητρίδα καὶ ἀφικομένη ἡ αὐλητρὶς εἰς τοὺς βισάλτας ἐδίδαξε πολλὰς 25
αὐλητὰς μεθ' ἑῶν δή, καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν καρδίην, καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνεστήκει, ἐκέλευσε αὐλεῖν τὰ αὐλήματα, ὅσα οἱ ἵπποι τῶν καρδινῶν ἐξεπιστάλτο. καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἵπποι τοῦ αὐλοῦ, ἔστη-
σαν ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, καὶ πρὸς ὀρχισμὸν ἐτράποντο. τῶν δὲ καρδινῶν ἡ ἰσχὺς εὐ τῇ ἵππῳ ἦν, καὶ οὕτως εὐικήθησαν. συβαριτῶν δέ τις ἐς κρότωνα ποτὲ διαβαλοῦσαι βουληθεὶς ἐκ τῆς συβαρέως, ἰδιόστολον εὐαυλώσατο πλοῖον ἐφ' ᾧ οὔτε ῥαντισθήσεται, οὔτε ἐμβήσεται ἔνδον, καὶ ἐφ' ᾧ ἦν ἵπ- 30
πον ἀναλήψεται. τοῦ δὲ οὕτως συμφρονήσαντος εὐ βίβασίν τε ἐν ἵππον, καὶ ἐξορτάσαι τῷ ζώῳ ἐ-
κέλευσεν ἔπειτα ἑνὸς τῶν προπεμπόντων ἐλέετο συμβαλοῦσαι αὐτῷ, λέγων ὅτι προδιεστελάμην τῷ πορθμεῖ, ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι μόλις ἄσου ὑπήκουσα ἐς παρὰ πόδι βάλασσαν ἔμελλε πιζοῦσθαι, καὶ μὴ παρὰ πόδι γῆν πλεῖν. φύλαρχος δὲ εὐ τῇ πέμπτῃ καὶ ἑκοστῇ τῶν ἱστορίων ἐπὼν 35
ὅλῃ παρὰ συρακουσίοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ, μὴ δ' ἀνθιναῖ φορέειν, μὴ δ' ἐθῶντας ἔχειν πορφυρᾶς, ἐχούσας παρυφὰς, ἐὰν μή τις αὐτῶν συγχωρῇ ἑταίρα εἶναι κοινή. καὶ ὅτι ἄλλος ὧδ νόμος ἦν ἄῤῥα μὴ καλλωπίζεσθαι, μὴ δ' ἐθῶντι τοδὶ ῥύγῳ χρῆσθαι καὶ διαλατπούσῃ ἐὰν μὴ ὁμολογῇ μοιχεύειν, ἢ κίναιδος εἶναι καὶ πᾶσι ἐλευθέραν μὴ ἐκπορεύεσθαι ἡλίου δεδυκότος, ἐὰν μὴ μοιχευθησομέ νῃ. ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας ἐξιέναι αὖθις τῶν γυναικονόμων, ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς θεραπαινί- 40
δος, συβαρίται φησὶν ἐξωκέλαντες ἐς Φυφῆν, ἔγραψαν νόμον τὰς γυναῖκας ἐς τὰς ἑορτὰς κα-
λεῖν, καὶ τοὺς ἐς τὰς θυσίας καλοῦντας πρὸ ἐναυτοῦ πᾶσι παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως θυόμε-
νοι τοῦ χρόνου, τῶν θ' ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου, προάτωσιν οὕτως ἐς τὰς κλήσεις. εἰ δέ τις τῶν ὀ-
φθαλμιῶν ἢ μαχαίρων ἴδιον θύροι ῥῶμα, καὶ πολιτὸν, πᾶσι ἐξουσίαν μὴ εἶναι χρῆσαθαι τούτῳ ἕτερον πρὸ ἐναυτοῦ, ἀλλὰ αὐτῷ τῷ θύροντι ἦν χρόνον ἔθεν, ὅπως ὁ πρῶτος θύρων καὶ πᾶσι ἐξουσίαν ἔχῃ, πρὸς ἃ τοὺς ἄλλους φιλοπονωτέρους αὐτοὺς ἐποδαίμεσθαι τοῖς τοιούτοις. ὡσαύτως δὲ μὴ δὲ τοὺς 45
τὰς ἐγχέλεις πωλοῦντας τέλος ἀποτείνειν, μὴ δὲ τοὺς θηρεύοντας. ἦν αὐτοῖς χρόνον καὶ τοὺς πᾶσι πορ
φύραν τὴν θαλαττίαν βάπτοντας, καὶ τοὺς εἰσάγοντας, ἀτελεῖς ἐποίησαν. πάνυ οὖν ἐξωκέλαντες ἐς ὕβριν, τὸ τελευταῖον παρὰ κροτωνιατῶν τριακόντα τριεσβυτῶν ἥκόντων ἅπαντας αὐτοὺς ἀ-
πέκτειναν, καὶ πρὸ τοῦ τείχους τὰ σώματα ἐξέῤῥιψαν, καὶ ἔνδο θηρίων εἶχον διαφθαρῆναι. αὐτὴ δ' αὐτοῖς ἡ τῶν κακῶν ἐγένετο ἀρχὴ μηνίσαντος τῷ δαιμονίῳ. ἔδοξαν γοῦν μετ' ὀλίγας ἡμέρας πάντες αὐτο
τῷ οἱ ἄρχοντες πᾶσι αὐτοῖς ἰδεῖν ὄψιν ἐν τῇ αὐτῇ νυκτί. πᾶσι δ' ἥρωα ἰδόντες ἐλθόντα εἰς μέσην πᾶσι ἀγοράν, καὶ ἐμοῦσαν χολήν. αἱ δὲ βλύσει δὲ καὶ αἷμα τὸς τὸν ἱδρῶ αὐτῆς, καὶ οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς ὑποδηφα
νίας, ἕως πάντες ἔνδο κροτωνιατῶν ἀπώλοντο. ἡρακλείδης δ' ὁ ποντικὸς ἐν τῷ τοδὲ δικαιοσύνης φη
σὶ συβαρίται πᾶσι τυραννίδα καταλύσαντες, τοὺς μεταχόντας τῶν πραγμάτων αἱρεθέν-

τας, καὶ

κροτονιατῶν ζυφὴ καὶ παραντίνων. Ἰαπύγων ζυφὴ καὶ ἀπάλφα. μασσαλιωτῶν σειρῆνες καὶ μελησίων ζυφή-
τες, καὶ φονεύοντες ἐνδὶ τῶν δωμάτων ἅπαντων, καὶ ἐνδὶ τοῖς φόνοις τούτοις ἀπισχάφη μὲν ὁ τῆς ὕρας
ἅλμα, δ΄ δὲ ἔδαφος ἀνῆκε πηγὴν αἵματος ὥς τε ὑπὸ σιάγγων ἅπαντα τόπον κατεχάλκευσαν ζυ-
είσι βουλόμενοι εἶναι πλὴν τῆς αἵματος ἀναφορᾶς, διόπερ ἀάσκατοι ἐγένοντο, καὶ διεφθάρκασιν ἅπαντες,
οἱ καὶ τῶν ὀλυμπίων ὑπὸ πάνυ ἀτῶνα ἀμαυρώσαι ἐθελήσαντες· καθ΄ὃν γὰρ ἄγεται καιρὸν ἐπιτηρή-
σαντες, ἄθλων ὑπόρβολῆ, ὡς αὐτοὺς καλεῖν ἐπιχείρουν τὰς ἀθλητάς· καὶ κροτωνιάται δ΄ὥς φησι τί-
μαιος, μετὰ τὸ ἐξελεῖν συβαρίτας, ἐξώκειλαν εἰς ζυφήν, ὥς τε καὶ τὸν αὐλητὰ αὐτῶν πεδιῆσαι κα-
τὰ τὴν πόλιν ἁλουργίδα ἀμφιεσμένον, καὶ ἐστεφανωμένον χρυσῷ στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπῖ-
δας· οἱ δὲ οὐ διὰ ζυφὴν φασὶ τοῦτο γενέσθαι, ἀλλὰ διὰ δημοκήδη τὸν ἰατρόν, ὃς δὲ μὲν γένος ἦν κροτω
νιάτης· πολὺ κράτει δὲ τῷ σαμίων τυράννῳ σωῶν, καὶ μετὰ δὲν ἐκείνου θανάτου αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ
πέρσῶν, ἀνήχθη ὡς βασιλέα, ἐρρίζου δὲν πολυκράτην ἀποκτείναντος· θεραπεύσας δ΄ὁ δημοκήδης ἄτοσ
σαν τὴν ἀαρείου μὲν γυναῖκα, κύρου δὲ ζυγατέρα τὴν μαζὸν αἰλησάσαν, ἥτησε ταύτην δωρεάν, κατα
πεμφθῶναι εἰς τὴν ἑλλάδα, ὡς ἐπανελθησόμενος, καὶ τυχὼν ἦκεν εἰς κρότωνα, βουλόμενός τε αὐτόθι
καταμένειν, ἐπιλαβομένου τινὸς τῶν πέρσῶν καὶ λέγοντος, ὅτι βασιλέως εἴη δοῦλος, ἐκεῖνον μὲν ἀφεί-
λοντο οἱ κροτωνιάται, ἐκδύσαντες δὲ τὴν στολὴν τὸ πέρσου, ἐπέδυσαν ἐν ὑπηρέτην τὸ πρυτανεύοντος·
ἐξ οὗ δὴ πέρσικὴν στολὴν ἀμφιεσμένος τὸδε διέρχεται ταῖς ἑβδόμαις τοὺς δωμοὺς μετὰ τὸ πρυτανέως,
οὐ ζυφῆς χάριν οὐδ΄ὕβρεως, ἀλλ΄ἐπηρείας τῆς εἰς τοὺς πέρσας τοῦτο πράττοντες ὕστερον δὲ καὶ οἱ κροτω
νιάται φησὶν ὁ τίμαιος, ἐπιχείρησαν τὴν ὀλυμπικὴν πανήγυριν καταλῦσαι τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέν-
τες ἀργυρικὸν σφόδρα πολύσιτον ἀτῶνα· οἱ δὲ συβαρίτας τοῦτο ποιῆσαι λέγουσιν· παραντίνους δὲ φη-
σι κλέαρχος ὁ τετάρτῳ βίων ἀλκίῳ καὶ δωδάμυν κτησαμένους, εἰς τοσοῦτον ζυφῆς προελθεῖν, ὥς
τε τὸν ὅλον χρῶτα παρυλείφεσθαι, καὶ τῆς μιλώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς καταρξαι· ἐφόρου δέ
φησι καὶ παρυφὴν διαφανῆ πάντες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἄβρωστος βίος· λάβρον δ΄ὅσον τῆς
ζυφῆς εἰς ὕβριν ποδηγηθέντες, ἀάσκαθον μίαν πόλιν ἰαπύγων ἐφίησαν καρβίναν, ἐξ ἧς παῖδας καὶ
παρθένους, καὶ τὰς σὺν ἀκμῇ γυναῖκας ἀθροίσαντες εἰς τὸ τῶν καρβινατῶν ἱερὸν σκηνοφησάμενοι γυ
μνὰς πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ σώματα παρεῖχον θεωρεῖν, καὶ ὁ βουλόμενος καθάπερ εἰς ἀτυχῆ παραπη-
δῶν ἀγέλῃ ἐδοινᾶτο ταῖς ἐπιθυμίαις τὴν τῶν ἀθροισθέντων ὥραν· πάντων μὲν ὁρώντων, μάλιστα δὲ
ὧν ἧκιστα ἐκεῖνοι προσεδόκων θεῶν· οὕτω δὲ δ΄ δαιμόνιον ἠνανάκτησεν ὥς τε παραντίνων τοὺς σὺν καρβί
νῃ παρανομήσαντας, ἐκβραύνωσε πάντας· καὶ μέχρι καὶ νῦν σὺν τάραντι ἐνάσῃ τῶν οἰκιῶν ὅσους ὑπε-
δέξαντο τῶν εἰς ἰαπυγίαν ἐκπεμφθέντων, τοσαύτας ἔχει στήλας πρὸ τῶν θυρῶν ἐφ΄ αἷς καθ΄ὃν ἀπώλοντο
χρόνον, οὔτ΄ οἰκτίζονται τοὺς ἀποιχομένους, οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ θύουσι διὶ κατα
χθονίῳ· ἰαπύγων τε αὖ τὸ γένος ἐκ κρήτης ὂν τῶν κατὰ γλαῦκον ζήτησιν ἀφικομένων, καὶ καθοικησάντων
οἱ μετὰ τεύκρου λιβύην λαβόντες τῆς κρητῶν πόλεως περὶ τὴν βίαν θυσιάσαι, εἰς ὃν ζυφῆς ἐν ὕστερον ὕβρε
ως ἦλθον· ὡς τε πρῶτοι τ΄ πρόσωπον ἀφιξάμενοι, καὶ προκόμια, περίθετά τε λαβόντες, στολὰς μὲν
ἀθηνᾶς φορῆσαι· τὸ δὲ βρᾶσθαι καὶ πονεῖν αἴσχιον νομίσαι, καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν καλλίονας
τὰς οἰκέας ἀφιῆσαι τῶν ἱδρῶν, τοὺς δὲ ἡγεμόνας τῶν ἰαπύγων ἐφυβρίζοντας τὸ θεῖον, πορθεῖν ἐκ τῶν
ἱδρῶν τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα, προειδότας μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι· διόπερ ἐξ οὐρανοῦ βαλλόμενοι
πυρὶ καὶ χαλκῷ, ταύτην διέδοσαν τὴν φήμην, ἐμφανῆ χαρὰν μέχρι πόρρω κεχαλκευμένα τῶν ἐξ οὐρα
νοῦ βολῶν, καὶ πάντες οἱ ἀπ΄ἐκείνων μέχρι τήμερον σὺν χρῶ κεκαρμένοι καὶ στολὴν πέριθ μονάμπεχόμενοι,
ζῶσι πάντων τῶν πρὶν ὑπαρξάντων ἀγαθῶν σπανίζοντες· ἴβηρές δὲ καί τοι σὺν φρυγικαῖς στολαῖς, καὶ
ποικίλαις προϊόντες, καὶ χιτῶσι ποδήρεσι χρώμενοι, οὐδὲν ἐμποδίζοντι τῆς πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης·
μακεδνιώτας δ΄ἐθηλυώθησαν, οἱ ἐν αὐτὸν ἴβηρσι· τῆς ἑαυτῶν φοροῦντες κόσμον· ἁρμονοῦσι γοῦν διὰ
τὴν σὺν ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν, διὰ ζυφὴν γυναικοπαθοῦντες, ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθεν· ἐπὶ βύ-
σσαις εἰς μακεδνίαν· καὶ οἱ τὴν σίριν δὲ καθοικοῦντες, ἣν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀχαϊάσ ἐλθόντες, ὕστερον
δ΄ὑπὸ θλοφωνίων, ὡς φησι τίμαιος, καὶ ἀριστοτέλης εἰς ζυφὴν ὑγρότητα οὐκ ἔλαττον συβαριτῶν, καὶ
γὰρ ἰλίῳ παρ΄αὐτοῖς ἐπιχωριάσαι φορεῖν ἀθηνοῦς χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο μίτραις πολυτελέσι, καὶ
ἐναλοῦτο διὰ βύσσων ὑπὸ τῶν πωλοίκων, μιτροχίτωνοι, ἐπεὶ ὅμηρος τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχίτωνας
καλεῖ· καὶ ἀρχίλοχος δ΄ὁ ποιητὴς ὑπερτεθύμακε τὴν χώραν τῶν σιρίτων διὰ τὴν δύλαιμονίαν πωδὶ
γοῦν τῆς θάσου λέγων, ὡς κάτονος φησίν.

οὐ γάρ τι καλὸς χῶρος οὐδ΄ἐρίμβρος
οὐδ΄ὄρχατος δῖος ἀμφὶ σίριος ῥοάς,

ὠνομάσθη δ΄ὑ σίρις ὡς μὲν τίμαιος φησὶ καὶ εὐριπίδης ὁ
δεσμώτηδι ἢ μελανίππῃ, ἀπὸ γυναικὸς τινὸς σιρίδος, ὡς δ΄ ἀρχίλοχος ἀπὸ ποταμοῦ· οὐκ ὀλίγον δὲ πρὸς
τὴν ζυφὴν, καὶ τὴν δύλαιμονίαν τῆς σύμπαντος τούτου κλίμακος, καὶ ὁ πολίτης ἐγένετο τῶν ἀνθρώπων.
διὸ καὶ μεγάλη ἑλλὰς ἐκλήθη πᾶσα ὀφθονὴ κατὰ τὴν ἰταλίαν καταοίκησις· μιλήσιοι δ΄ἕως μὲν οὐκ ἐ
ρύφων, οἰκῶν σκύθαι ὡς φησιν ἔφορος καὶ τὰς τειφ΄ἑλληνώντω φόλεις ἔκτισαν, καὶ ἔτ΄ δύξεινον πόν
τον κατῴκησαν πόλεσι λαμπραῖς καὶ πάντες ἀδὴ τὴν μίλητον ἔθεον ὡς δ΄ὑπῆχησαν ὁδυνὴ καὶ ζυφὴ,
κατερρύη δ΄ τ΄ πόλεως ἀνθρώπειον φησὶν ἀριστοτέλης καὶ παροιμία τὶς ἐγεννήθη ἐπ΄ αὐτῶν.

216 Σκυθῶν ὕβρεις καὶ ῥῆσις. Λάσκυθοι Σκύθαι. ἀβυδηνῶν σὺν καὶ ἐφεσίων. Σαμίων. καὶ κολοφωνίων σὺν. γάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι μελήσιοι. Ἡρακλείδης δ' ὁ ποντικὸς ἐν δευτέρῳ φησὶ δικαιοσύνης φησίν· ἡ μελησίων πόλις φησὶ πεπεῖσθαι ἀτυχίας διὰ τὴν φυγὴν βίου, καὶ πολιτικὰς ἔχεραι· οἱ γὰρ ἐπιεικεῖς ἀπαλλαττόντες, ἐκ ῥιζῶν ἀνεῖλον τοὺς ἐχθρούς. σασιαζόντων γὰρ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων, καὶ τῶν δημοτῶν, οὓς ἐκεῖνοι χερνίβας ἐνῆλουν, πρῶτον μὲν κρατήσας ὁ δῆμος, καὶ τοὺς πλουσίους ἐκβαλών, καὶ σωκαγαθῶν τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς ἀλωνίας, βοῦς σωκαγάγοντες σωηλλοίησαν, καὶ παρανομοτάτῳ θανάτῳ διέφθειραν· τοιγαρτοι πάλιν οἱ πλούσιοι κρατήσαντες, ἃ πάντας ὧν κύριοι κατέστησαν μετὰ τῶν τέκνων κατεπίπτωσαν, ὧν καιομένων φασὶν, ἄλλα τε πολλὰ γενέσθαι τέρατα, καὶ ἐλαίαν ἱερὰν αὐθημάτων ἀναφθῆναι. διόπερ ὁ θεὸς ὕστερον πολλῷ χρόνον ἀπήλασεν αὐτοὺς τοῦ μαντείου, καὶ ἐπερωτῶντων διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελαύνονται, εἶπεν· καί μοι γερνίβων τὸ φόνος μέλλ' ἀπολεμίσῳ Γιαπήρων τε μέρος καὶ δίνδρον ἀειθαλές· κλεάρχος δ' ἐν πεντάρτῳ ζηλώσαντας φησὶ τοὺς μελησίους τὴν κολοφωνίων φυγήν, διαδοῦναι καὶ τοῖς πλησιοχώροις· ἐπεὶ τ' ὀνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς, οἵ κοι τὰ μελήσια κἀπιχώρια καὶ μὴν ἐν τῷ μέσῳ· καὶ διὰ σκυθῶν δ' ἐξῆς ὁ κλεάρχος τάδε ἱστορεῖ· μόνον δὲ νόμοις κοινοῖς πρῶτον ἔθνος ἐχρήσαθ' οἱ σκυθῶν, εἶτα πάλιν ἐγένοντο πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν διὰ τὴν ὕβριν· ἐφύησαν μὲν γὰρ, ὡς οὐλαῖς ἕτεροι τῶν πάντων δυῤῥοίαδ', καὶ πλούτου, καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοὺς χερνίας κατεχούσης· ὅθεν δῆλον ἐκ τῆς ἐπὶ νῦν ἔτι πολυφθόρου διὰ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἐθῶν τε καὶ διαίτης. ὑφήσαντες δὲ καὶ μάλιστα δὴ καὶ πρῶτοι πάντων τῶν ἀνθρώπων διὰ φυγὰς ὁρμήσαντες, εἰς ἔθνος προῆλθον ὕβρεως, ὥστε πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς οὓς ἀφίκοντο κηρωτηριάζειν τὰς ῥῖνας, ἀφ' ὧν οἱ ἀπόγονοι μεταστάντες ἔτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους ἔχουσι διὰ τὴν ὑπερβολήν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς θρακῶν τῶν πρὸς ἑσπέραν καὶ ἄρκτον τῶν βορείοις γυναῖκας ἐποίκιλλον τὰ σώματα πυρόναις, γραφὴν ἐπεῖσαι ὄφεων πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ ὑβρισθεῖσαι τῶν θρακῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλέψαντο διὰ συμφοράν· προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός· ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ' αὐταῖς χαρακτὴρ, εἰς ἅπαντα μιλίαν καταριθμηθεὶς, κόσμου προσηγορία τοιῶδε ἐξαλείψῃ· πάντων δὲ οὕτως ἀσωδιφαίως προείσηται, ὥς τε οὐλαῖσιν ἄδακρυσι τῆς βουλεύσεως ὑπουργίαν γιγνομένην διηγήσεσθαι εἰς τοὐπιγιγνομένους διὰ τὸ σκυθῶν ῥῆσιν οἱάτις ἦν· διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν καταχρυσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πίνθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ὅλεθρον, καὶ τὰς κόμας ἐπεσκάθησαν παντὸς ἔθνους οἱ ἔξω τῆς ἐφ' ὕβρει κουρᾶς ἀχρόνυχοι θέσθαι προσηγόρευσαν· τοὺς δὲ σύμπαντας ἴωνας ἐπισκώπτων καλλίας ὁ κλεῶνος φησίν· εἰ γὰρ ἡ φυφορὰ, καὶ καλλιῤῥάπεξος ἰωνία ἐστὶν, εἰ πράσει· καὶ ἀβυδηνοὶ μελησίων δ' εἰσὶν ἄποικοι, καὶ ἀπεμποὶ τῆς διαίτας εἰσὶν, καὶ κατάγοντες ὡς παρείσηκεν ὁ μιτωσὸς ἐν στρατιώταις· χαίρω δ' ἀπόντων στρατεύματί τε πρασόμενος,

τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς ἔχειν ἀπὸ σώματος Κόμη τε νεανικὴ φέρει τε βραχίονων
Ἤθου δ' ἂν ἄβυδον ὡς ἀνὴρ γένηται· καὶ ἀριστοφάνης φιφάλκῃ παρακωμῳδῶν πολλοὺς τῶν ἰώνων.
Ἔπειθ' ὅσοι παρῆσαν ἐπίσημοι ξένοι Ἐπικηλούμενοι, κἀν τῷ βόλουν προσκείμενοι
Ὅκως ἔχων δ' ἂν παῖδα πωλήσεις χίον Ἕτερος δ' ὅκως ἐς κλαζομενὰς ἕτερος δ' ὅκως
Εἰς ἔφεσον οἱ δ' εἰς ἄβυδον· ἵν' δ' ἐκεῖνα πάνθ' ὁρᾷς. Γρὶ δὲ τῶν ἀβυδηνῶν αὐτιφῶν ἐν τῷ κατ' ἀλκιβιάδου
λοιδορεῖσθαι οὕτως, ἐπειδὴ ἐδοκιμάθης παρὰ τῶν ἐπιχώρων παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαυτοῦ χρήματα ἔφυγον ἀπὸ σπλείων εἰς ἄβυδον, οὔτε χρέος ἴδιον σαυτοῦ πραξόμενος οὐδὲν, οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἕνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρανομίᾳ, καὶ ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ὁρῶν τρόπους μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαυτοῦ ἔχῃς χρῆσθαι αὐτοῖς· ἀπώλοντο δὲ καὶ μάγητες οἱ πρὸς τῷ μαιάνδρῳ διὰ τὸ πλέον αἰρεθῆναι, ὡς φησι καλλῖνος ἐν τοῖς ἐλεγείοις, καὶ ἀρχίλοχος ἐάλωσαν γὰρ ὑπὸ ἐφεσίων· καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν ἐφεσίων δημόκριτος ἐφέσιος ἐν τῷ προτρεπτικῷ φησὶ τ' ἐν ἐφέσῳ ναοῦ διηπορημένους φησὶ τ' ἐλπίδας αὐτῶν, καὶ ὧν ἐφόρουν βαπτῶν ἱματίων, γράφει καὶ τάδε· τὰ δὲ τῶν ἰώνων ἰοβαφῆ καὶ πορφυρᾶ, καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντά· αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διῃλλαγμέναι ζώοις, καὶ σαράπεις μέλινοι καὶ πορφυροῖ, καὶ λευκοί· οἱ δὲ ἁλουργεῖς, καὶ χαλασίρεις καὶ ἀνθινοὶ χλαῖναι δὲ αἱ μὲν πορφυραὶ δύπων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς· αἱ δὲ ὑάκινθοι, λάβροι δ' αὖτις καὶ φλογίνας, καὶ βαλανωτοὶ ἐλαῖαι, ὑπάρχουσι δὲ καὶ πορφυραῖ καὶ χαλασίραι αἱ πορφυραῖ εἰσὶ καλλίστου πασῶν, ἴδιοι δ' αὖτις φησὶ καὶ τὰς καλουμένας ἀκταίας, ὅπερ ὅτι καὶ πολυτελέστατον τῶν ἱματίων πορφυρικῶν ἐστὶ διὰ βλήματος. ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἡδὺ ἰάχυος καὶ κυφότητος χαίειν καταπέπλασται δὲ χρυσοῖς κέγχροις οἱ δὲ κέγχροι, νήματα πορφυρᾶ, πάντες εἰς πλῆθος ἴσον μοῖραν ἄμματ' ἔχουσιν ἀνὰ μέσον· δύνασθαι πᾶσι χρῆσθαι φησὶ τοὺς ἐφεσίους ἐπιδύντας εἰς ὑφήν· διὰ δὲ τῆς σαμίων ὑφῆς, λοῦσθαι ἰσοῤῥῶν παρατίθεται ἀσίου ποιήματα ὅτι ἐφόρουν χλιδῶνας διὰ τοῖς βραχίοσι, καὶ πλὴν ἑορτῶν ἄγοντες τῶν ἡραίων, ἐβάδιζον· κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετάφρενον, καὶ τοὺς ὤμους· ἐν δὲ νόμιμον ἦν μαρτυρεῖσθαι, καὶ διὰ παροιμίας τῆσδε· καθίζειν ἡραῖαν ἐμπεπλεγμένον. ἔστι δὲ τὰ τ' ἀσίου ἔπη οὕτως ἔχοντα

οἱ δ' αὖτως φοίτεσκον ὅπως πολυκάμους κτενίσαιντο
Εἰς ἥρας τέμενος πεπυκασμένοι εἵμασι καλοῖς, Χιονίοισι

Ἰώνων καὶ Βυζαντίων ζυφή. Τρυφὴ Θετταλῶν Ἀσπωλῶν, Συρακουσίων, 11΄7

Χιονέοισι χιτῶσι πόδον χθονὸς ἕρκος ἔχον
Χαῖται* δ' ὥρθωτανέμῳ χρυσέοις ἐνὶ δεσμοῖς
Νήσαντες ὑπαπίδιον πολεμιήν.
Χρύσειαι δὲ κόρυμβαι ἐπ' αὐτῶν πέπηγες ὡς
Δαιδαλέοι δὲ χλιδῶνες ἀρ' ἀμφιβραχίοσι*
Ἡρακλείδης δ' ὁ ποντικὸς, ἐν ᾧ καὶ ἡδονῆς σαμέ-
ους φησὶ καθ' ὑπερβολὴν τρυφήσαντας διὰ πλῆθος πρὸς ἀλλήλους μικρολογίαν, ὡς τὸ συβαρίτας, πλὴν ὀλίγα ἀπωλέσαι. καὶ λοφῶνιοι δ' ὡς φησι Φύλαρχος πλὴν αὐχμὸν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀπωλείαις, ἐπεὶς τρυφὴν ὑγρὰν καὶ λαν πρὸς λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι προήεσαν διασκιμβιοῦντες τὰς κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὡς καὶ ξενοφάνης φησὶν

Ἁβροσύνῃσι δὲ μαθόντες ἀπωφελέας παρὰ λυδῶν
Ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες
Λύχναλέοι καίτοι σπάνιοι δυπρεπέεσσιν

Ὄφρα τυραννίης ἔσαν ἐμπλεοι συμφορῆς
Οὐμέοις ἦσθε χίλιοι εἰς ἐπίπαν
Ἀσκηροῖς ὀδμῇ χρίμασι διδυόμενοι.

Οὕτω δ' ἐβελύθησαν διὰ πλῆθος ἄκαιρον μέθην, ὥστε τινὰς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον, οὔτε δυόμενον ἑωράκασιν. νόμον τε ἔθεντο, ὅσ' ἐπὶ τρεφῆμεν, τὰς αὐλητρίδας, καὶ τὰς ψαλτρίας καὶ πάντα τὰ φαυλότατα τῶν ἀκροαμάτων, τὰ μαθήματα λαμβάνειν ἀπὸ πρωῒ μέχρι μέσης ἡμέρας, καὶ μέχρι λύχνων ἀφῶν, ἀπὸ δὲ δείπνου πλὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ μεθύειν. Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν, χιλίους φησὶν αὐτοὺς ἀπὸ μιᾶς ἡμέρας ἀπὸ τῶν ἐργαστηρίων ἀπολῦσαι σολὰς ἀργυρίου ἐκτεσαμένους. ὅθεν καὶ βασιλεῦσι πάνυ τι ὠφελίμως ἐχρήσαντο, ἐπεὶ καὶ τὰς τριήρεις πρὸς αὐτοὺς ἐξεπλήρουν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. διὰ πλῆθος δὲ τρυφῆς καὶ ἀσωτίας καὶ τὴν τυραννίδα καὶ κατάστασιν γενόμενοι, αὐτῇ παρ' ἑαυτοῖς διέφθαρησαν. ταῦτα εἴρηκε περὶ αὐτῶν, καὶ διὰ γόνης ὁ βασιλώνιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν νόμων. κοινῶς δὲ περὶ πάντων τῶν ἰώνων ζυφῆς αὐτοφάνης ἐν δωδεκάτῃ τάδε λέγει· πόθεν οἰκήτωρ ἢ τὶς ἰώνων θρυφερομπεχόνων ἀβρὸς ἥδυπαθὴς ὄχλος ὥρμηται. Θεόφραστος δ' ἐν ᾧ περὶ ἡδονῆς καὶ δὴ καὶ τοὺς ἴωνας φησὶ διὰ πλῆθος ὑπερβολὴν τῆς ζυφῆς, ἔτι καὶ νῦν ἡ χρυσὴ παροιμία διαμεμένηκε· καὶ τῶν παρωνειστῶν δέ τινας φησὶ Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ φιλιππικῶν ἀβροδιαίτους γενέσθαι. περὶ δὲ βυζαντίων καὶ χαλκηδονίων ὁ αὐτὸς φησι Θεόπομπος τάδε ἦν δὲ οἱ βυζάντιοι, καὶ διὰ δ' δημοκρατεῖσθαι πολλὼ χρόνον, καὶ πλὴν πόλιν ἐπ' ἐμπορείου κειμένην ἔχειν, καὶ ἐν δῆμον ἅπαντα περὶ τὴν ἀγορὰν, καὶ ἐν λιμένα διαρρίβειν, ἀκόλαστοι, καὶ σιωυσάζειν καὶ πίνειν ἐθισμοῖς ὑπὸ τῶν καπηλίων. χαλκηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς πολιτείας ἅπαντες ἐπιτηδεύμασι, καὶ βίῳ βελτίονι διετέλουν ὄντες, ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν βυζαντίων ἐγεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφὴν καὶ τὸ καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων καὶ μετριωτάτων, φιλοπότας, καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι. καὶ τῇ πρώτῃ δὲ πρὸς ταῖς ἑκατὸν τῶν φιλιππικῶν, τὸ τῶν ὀμβρικῶν φησὶν ἔθνος ἔστι δὲ πρὸς ἑσπέραν ἀπὸ ἰαπυγίας ἐπὶ κῶν ἀβροδίαιτον· παραπλησίως τὸ βιωτεύειν τοῖς λυδοῖς· χώραν τε ἔχειν ἀγαθὴν, ὅθεν προελθεῖν εἰς δυσαιμονίαν. περὶ δὲ θετταλῶν λέγων ἐν τῇ τετάρτῃ φησὶν ὅτι ζῶσιν οἱ μὲν πλὴν ταῖς ὀρχηστρίσι διαρρίβοντες· οἱ δ' ἐν κύβοις, καὶ πότοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀκολασίαις διημερεύοντες· καὶ μᾶλλον σωυσάζουσιν ὅπως ὄψων παντοδαπῶν τὰς τραπέζας παρατεθήσονται πλήρεις, ἢ ἵν' αὐτῶν βίον ὅπως παρασχήσονται κεκοσμημένον. φαρσάλιοι δὲ πάντων φησὶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἀργότατοι, καὶ πολυτελέσταται ὁμολογοῦνται δ' οἱ θετταλοὶ ὡς καὶ κιτιᾶς φησὶ πάντων ἑλλήνων πολυτελέσταται γεγενῆσθαι πρὸς τὸ διαιταν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο κατὰ τῆς ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν δυνάστας, χηλώσαντας τὴν τούτων τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. περὶ δὲ ἀπωλῶν, ὧν λύβιος μὲν ἐν ἑξικαιδεκάτῃ ἱστοριῶν φησὶν, ὡς διὰ πλῆθος τῶν πολέμων σωτέχειαν, καὶ πλῆθος τῶν βίων πολυτέλειαν, κατάχρεοι ἐγένοντο· φλαυαρχίδης δ' ἐν ἑβδομεκαιδεκάτῃ ἱστοριῶν. ἀπωλοὶ φησὶ τοσούτῳ τῶν λοιπῶν ἑλληνίδων ἐπαγαγεῖν ὄνειρος, ὅσῳ πόρρω ἐστὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀθανάτου εἶναι· πρὸς θανάτου, ὅσῳ πόρρω ἐστὶ πολυτελῶς, καὶ ἐκτενέστερον ζῆν τοὺς ἄλλους. διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν σικελιῶταί τε καὶ συρακούσιοι, ὡς καὶ ἀριστοφάνης φησὶν ἐν θεσταλοῦσιν. ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτα ἐμοῦ πέμποντος ἀλλὰ μᾶλλον πίνειν, ἔπειτ' ἄδειν ἡκιστα συρακοσίων τράπεζαν, συβαρίτιδές τ' ὀψωνίας καὶ χίον ἐκ λάκαιναν. πλάτων δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς φησι· ταυτηνὶ δὴ πλὴν διάνοιαν ἔχων, εἰς ἰταλίαν τε καὶ σικελίαν ἦλθον ὅτε πρῶτον ἀφικόμην, ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτης βίος οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἤρεσε. διὸ τε τὴν ἡμέραν ἐκπεπλαμένον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν, οὔτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων· ἐκ νέου ἐπιτηδευόντων πλυσαίτο, σώφρων δὲ οὐ δ' ἂν μελήσαι ποτὲ γενέσθαι. καὶν τρίτῳ δὲ πολιτείας γράφει οὕτως· συρακοσίαν δὲ ὦ φίλε τράπεζαν, καὶ σικελικὴν ποικιλίαν ὅλου, ὡς ἔοικας οὐκ ἀίνεις, ψέγεις δὲ καὶ ἡδυσθίαν κόρην φίλην ἔτ' ἂν ἀσθράσι μέλλουσιν ὃν σώματος ἕξειν, καὶ ἀπίκων πημάτων, τὰς δοκούσας ἔτ' ἂν ὑπαθέσθαι· πασιδώνιος δὲ ἐν καιδεκάτῃ ἱστοριῶν περὶ τῆς κατὰ πλῆθος συρίαν πόλεων λέγων ὡς ἐζύφων, γράφει καὶ ταῦτα· τῶν γοῦν ἐν ταῖς πόλεσιν ἀνθρώπων διὰ πλῆθος βύβοσιαν τῆς χώρας, ἀπὸ τῆς περὶ τὰ ἀναγκαῖα κακοπαθείας, σωμάδιον μεμόντων πλείονας, ἐν οἷς βιωχρῶντο σωεχῶς, ζωῖς μὲν γυμνασίοις, ὡς βαλανείοις χρώμενοι, ἀλειφόμενοι δ' ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις· τοῖς δὲ γραμματίοις οὕτω γοῦν ἐπάλοιω τὰ κοινὰ τῶν σιωπλέπνων, ὡς ἐν οἰκητηρίοις διαπωμενοι καὶ φ πλεῖον τ' ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥς τε καὶ προσαποφθίνειν πολ-

218 τρυφὴ ἀφυκανλίων. ζακωσθίων. καπυσίων. κυρήτων. κυμαίων τρυφὴ καὶ νινύου καὶ σαρδαναπάλου. Σαρδανάπαλος.

λὰ, καὶ καταλουμένους πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφον, ὅστε τὰς πόλεις ὅλας σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς παισὶν ἐξελθεῖν ἀλαλαζούσας ἐπὶ τὴν θέαν τῶν ἱππέων, ἀφυκτόπλευροι φησὶ λυκίδαι ὄμβροι ὄντες, διὰ πολὺ τοῦτο τὸν βίον ἀσωτίαν καὶ πολυτέλειαν καταχρεοῖ γενόμενοι, καὶ διὰ πολὺ αὐχμὸν καὶ φυλλοβολίαν ἀλωατοῶντες ἀχρειοῦσθαι τὰ λάπεια, προσέκλιναν ταῖς μεθεισθέντων ἐλπίσιν ἄθλον ἔξειν νομίσαντες χρεῶν ἀποκοπάς. ἐν δὲ τῇ θέσει πρώτην ζακωσθίους φησὶν ἀπείρους εἶναι πολέμων διὰ τὴν εὐπορίαν, καὶ πολλοὺς τρυφῶντας ἐθίζεσθαι. πολύβιος δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ καπυσίους τοὺς ἐν καμπανίᾳ διὰ πολὺ ἀρετὴν τῆς χώρας πολοῦσθαι δοκιμαζομένους ἀγωκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν ὑπερβαλλομένους πολὺ τοὺς κρότωνας καὶ σύβαριν παραδεδομένην φήμην· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ οὗτοι φησὶ φθεῖραι πολὺ παρὸν εὐδαιμονίαν, ἐκφαῦλον τὴν αἵρεσιν. διόπερ ὑπὸ ῥωμαίων ἀνήκεστα διαθεῖναι ἔπαθον. πιτιλῖνοι δὲ τηρήσαντες πολὺ πρὸς ῥωμαίους πίστιν, εἰς τοσοῦτον καρτερίας ἦλθον πολιορκούμενοι ὑπ' αὐτῶν, ὥς τε μηδὲ πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἁβρόματα καταφαγεῖν· ἁπάντων δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν διεφθορότων ἐν φλοιοῖς, καὶ τοὺς ἀπόλους πόρους ἀναλῶσαι, καὶ οἰδίκια μῆνας ὑπομείναντες τὴν πολιορκίαν, οὐδενὸς βοηθοῦντος, τοὺς σὺν αὐτοῖς βοηθοῦντος ῥωμαίων παρέδοσαν ἑαυτούς. τοὺς δὲ κουρῆτας φύλαρχος διὰ τὸ ἐνδιάτους τῶν ἱππέων ἀμόχλον ἱππεῖν διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας.

χλιδῶν τὸ πολύημος ὥστε παρθενίοις ἄβρωσ Ὅθεν καλεῖν κούρητα λαὸν ἤνεσαν

Λιγάθων δ' ἐν τῷ ἸΟυέσῃ τοὺς τὴν πρώνακτος θυγατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ὑβρισμένους ἐλθεῖν, καὶ κεφαλὰς ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου κεκμαῶτ ἐκειράμενα φησὶ μαρτυρᾶσ τρυφῆς ἥπου ποθεινὸν χρῆμα παιζούσης φρενὶ Ἐ πώνυμον γοῶν θυέστ ἔρασμιν κλέος
κουρῆτες εἶεν κουείμου χάειν φιλὸς Καὶ κυμαῖοι δὲ οἱ ἐν ταλίᾳ ὡς φησιν ὑπέροχος, ἣ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα κυμαϊκὰ διετέλεσαν χρυσοφοροῦντες, καὶ ἀθηναῖς ἔθησι χρώμενοι καὶ μετὰ γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐφ' ἁρμάτων ὀχούμενοι. πολὺ μὲν οὖν τῶν ἐθνῶν, καὶ πόλεων τρυφῆς τοσαῦτα μνημονεύω. πολὺ δὲ τῶν κατ' ἄνδρα τάδε ἤκουσα. κτήσιλοχος ἐν τετάρτῃ περσικῶν καὶ πάντας μὲν φησὶ τοὺς βασιλεύσαντας τῆς ἀσίας πολὺ τρυφὴν πεπαυδάσθαι, μάλιστα δὲ νῖνύαν τὴν νίνου καὶ σεμιράμιδος υἱόν· καὶ οὔτος οὖν ἔνδον μένων ἡ τρυφῶν ὑπ' οὐδενὸς ἑωρᾶτο, εἰ μὴ ὑπὸ τῶν δυνούχων καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν. τοιοῦτος δ' ἦν καὶ σαρδανάπαλος. ὃν οἱ μὲν ἀπὸ κινυραδάρεω λέγουσιν υἱὸν, οἱ δὲ ἀναβαξάφου. ὅτε δὴ οὖν αὐβάκης ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατιῶν μῆδος γένος διεπράξατο διά τινος τῶν δυνούχων πορευθέντα σαρδανάπαλον, καὶ μόλις αὐτὸ ἐπιτρέψαι ἐκείνου ἐτελέσαντος ὡς οὖν εἰσελθὼν εἶδεν αὐτὸν ὁ μῆδος ἐν μεμυθωμένον καὶ κεκοσμημένον γυναικεῖ, καὶ μετὰ τῶν παλλακίδων ξαίνοντα πορφύραν, ἀνεβόησέν τε μετ' αὐτῶν καθήμενον τὰς ὀφρῦς γυναικεῖαν δὲ στολὴν ἔχοντα, καὶ κατεξυρημένον τὸν πώγωνα, καὶ κατακεκοσμισμένον. ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος, καὶ ὑπεγράπτο τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἱ μὲν πολλοὶ ὧν δῆτ καὶ λουεῖς ἱστοροῦσιν ὑπὸ τούτου ἀναγκασθέντος εἰς τοιοῦτος αὐτῶν βασιλεύειν, συγκεντηθέντα ἀρρωστεῖν κτήσιλοχος δὲ λέγει εἰς πόλεμον αὐτὸν καταστῆναι, καὶ ἀθροίσαντα πολλὴν στρατιὰν, καὶ καταλυθέντα ὑπὸ τοῦ ἀρβάκου τελευτῆσαι, ἑαυτὸν ἐμπρήσαντα σὺν τοῖς βασιλείοις πυραὶ νήσαντα ὕψος τεσσάρων πλέθρων ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑπτὰ καὶ πεντήκοντα, καὶ ἴσας τραπέζας, καὶ ταύτας χρυσᾶς, ἐποίησε δὲ σὺν τῇ πυρᾷ, καὶ οἴκημα ἑκατὸν πηχῶν ἐξ ξύλων, καὶ ταῦτα κλίνας ὑπεστόρεσε, καὶ κατεκλίθη σὺν ταῦτα αὐτός τε μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακίδες σὺν ταῖς ἄλλαις κλίναις. τοὺς γὰρ θρῆνς ἱδρῶτας καὶ δύο θυγατέρας, ὁρῶν τὰ πράγματα καιρούμενα πρόσπεμφθεὶς εἰς νίνον πρὸς ἣν ἐκεῖ βασιλέα λοὺς αὐτοῖς τειχίλια χρυσίου τάλαντα, ἐπισέρασε δὲ τῷ οἰκήματι δρυκοῖς μεγάλαις, τε καὶ παχείαις, ἔπειτα σὺν κύκλῳ τοῦτο ἔθηκε πολλὰ ξύλα καὶ παχέα ὡς τε μὴ εἶναι ἔξοδον. σὺν ταῦτα τοῦτο ἔθηκε μὲν χρυσίου μυριάδας χιλίας. ἀργυρίου δὲ, μυρίας μυριάδας τάλαντων καὶ ἱμάτια, καὶ πορφύρας, καὶ στολὰς παντοδαπὰς, ἔπειτα ὑφάψαι ἐκέλευε τὴν πυρὰν καὶ ἐκαίετο πέντε καὶ εἴκοσιν ἡμέρας. οἱ δὲ ἐθαύμαζον ὁρῶντες τὸ καπνὸν, καὶ ἐδόκουν αὐτὸν θυσίας ἐπιτελεῖν, ταῦτα δὲ μόνοι ἤδεσαν οἱ δυνοῦχοι. ὁ μὲν οὖν σαρδανάπαλος ἐκ τόπου ἡδυπαθήσας ὡς σὺν γενναίως ἐτελεύτησε. κλέαρχος δὲ τοῦτό τὸ περὶ σῶν βασιλέως διηγούμενος ὅτι τοῖς αὐτῷ πορεύσασιν ἡδύτι βρῶμα ἆθλα ἔπιθεν νοῶ οὐκ ἔχων ἔστω γάρ ἔστιν ὁ λεγόμενος δίμας διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος. ὅθεν ὁ πάντων δυλαιμονέστατος σαρδανάπαλος παρ' ὅλον ἦν βίον ἡμέρας τὰς ἀφλαύσεις, καὶ τελευτήσας, δείκυσιν οὗ τ μνήμασι τύπῳ τοῖς δακτύλοις οἷον καταγέλωτος ἔστιν ἄξια τὰ τῶν ἀθρώπων πράγματα ὄντα ἄξια ὄντα φόφου δακτύλων, ὃν τι ποιήται* ποιούμενος δὶς σὺ χορῷ ἢ ὡδὲ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως, φαίνεται οὕτω οὐκ ἄπρακτος γενόμενος σαρδαπάπαλλος, καὶ γὰρ ἐπιγράπται αὐτῷ τῷ μνήματι· σαρδανάπαλος ἀνακωλυκράξεω ἀγχάλην ἔθηκε καὶ ταρσὸν μὴ ἡμβρη, ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν. ἁμαύτας δ' ἐν τρίτῳ σαθμῶν σὺν τῇ νίνῳ φησὶν εἶναι χῶμα ὑλῶδες, ἵππον καταπαύσαι κύρον σὺν τῇ πολιορκίᾳ ἀναχωννύντα τῇ πόλει. λέγεσθαι δὲ τὸ χῶμα τοῦτ' εἶναι σαρδαπάπαλου τοῦ βασιλεύσαντος νίνου ἐφ' οὗ καὶ ἐπιγράφεσθαι σὺν στήλῃ λιθίνῃ χαλδαικοῖς γράμμασιν, ὅ μετενεχθὲν χιλίων ἔτη μικρὸν ποιήσαντα, εἶναι δὲ

τρυφὴν σαγάριος ἀναφρύν. Νίνου. γράπωνος ὑδυπάθεια. γράπωνος καὶ νικοκλέους ἐπάμιλλος τρυφή.

τοῦδε. ἐπὶ δὲ Σασίλθυπα, καὶ ἄχρι ἑώρου τῆ ἡλίου φῶς, ἔπιον ἔφασαν ἀφροδισίασα εἰδῶς τόν τε χρόνον ὄντα βραχὺν ὃν ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅτι πολλὰς ἔχοντα μεταβολὰς καὶ κακοπαθείας, καὶ ὧν αὖ κατα λίπω ἀναθῶν ἄλλοι ἔξουσι τὰς ἀχολαύσεις, διὸ καὶτὼ ἡμβραν ἡδεμίαν παρέλιπον τῆδε ποιῶν. κλεί τάρχος δ' ἐν τῆ τετάρτη τῶν τοῦδε ἀλέξανδρον γήρα τελευτῆσαι φησὶν σαρδαπάπαλον μετὰ πλὼ ἀπό-
5 πλωσιν τῆς σύρων ἀρχῆς. ἀρισόβουλος δ' ἐν ἀγχιάλῃ ἵν' ἐδιάμαχθ φησὶ σαρδαπάπαλος ἀλέξανδρος ἀναβαίνων εἰς πίρσας κατεσκεύατο πηδύσατο, καὶ ἣν οὐ πόρρω τοῦ σαρδαπάπαλου μνημεῖον ἐφ' οὗ ἑστάναι τύπον λίθινον συμβεβληκότα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοὺς δακτύλους ὡς ἂν ἐπικροτῶντα. ἐπιγράφθαι δὲ αὐτῷ ἀσυρίοις γράμμασι σαρδαπάπαλος ἀνάκτω δαναάξεω παῖς ἀγχιάλην, καὶ ταρσὸν ἔδιδμεν ἡμέρῃ μιᾷ. ἔσθιε, πῖνε, παῖζε. ὡς τἄλλα τούτου οὐκ ἄξια τοῦ ἀφροτήματος ἔοικε λέγειν. οὐ μόνος δὲ ὁ
10 σαρδαπάπαλος διετέθρυπτο ἀλλὰ καὶ ἀνδρόγυνος ὁ Φρὺξ καὶ γὰρ οὗτος ἐπιθήσασθ ἀθηνᾶν ἐσθῆτα, καὶ γυναικὸς οὐ πρεπέστερον ἐκοσμεῖτο, ὡς μυᾶσίωσ φησὶν ὁ τείτῳ βυρώπης. κλείταρχος δ' ὁ πέμπτῳ βίων σάρδεσιν φησὶ τὸν μαριανδυνὸν ἀπὸ τρυφῆς σιτεῖσθαι μὲν μέχρι γήρως ἐκ τοῦ τῆς τιθῆς στόματος, ἵνα μὴ μαστώσεως πονήσειε, οὐ πώποτε δὲ πλὼ χεῖρα κατώτερον τοῦ ὀμφαλοῦ προσενέγκασθαι. διὸ καὶ ἀ-
15 εισοπόλης ξεινοκράτην τὸν χαλκηδόνιον σκώπτων ὅτι οὐρῶν οὐ προσοίσει πλὼ χεῖρα, τῷ αὐλοίω, ἔλεγεν.

χεῖρον δὲ ἀγνὰ καὶ φρὴν δ' ἔχει μιάσματα κτησίασ δ' ἱστορεῖ ἄναξον τὸν βασιλέως ὕπαρχον καὶ τ' βαβυλωνίασ λυμαστεύσαντα, σολῆ χρῆσθαι γυναικείᾳ καὶ κόσμῳ. καὶ ὅτι βασιλέως δούλῳ ὄντι αὐτῷ εἰς τὸ λεῖπον ἀσκήσαντα πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν φάλλουσαι, καὶ ἄλλουσαι γυναῖκες, ἔψαλλον δὲ αὖται καὶ ἦσαν ἐκείνου λειποψυχοῦντος. φοίνιξ δ' ὁ κολοφώνιος ποιητὴς τοῦδε νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἰάμβων,

Ἀνὴρ νίνος τίς ἐγένετ' ὡς ἐγὼ κλύω
Ἀσυρίος ὅς τις εἶχε χρυσίου πόντον (φησίν.
καὶ τἄλλα πολλὸν πλείον' ἢ κασσίνης ψάμμος
Ὃς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' οὐδ' ἴζων ἐλίζητο
οὐ παρὰ μάγοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέσησε
Ὧν τοῦ νόμος ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ φαύων.
οὐ μὴ νυκτὸς ὁ δικασπόλος κεῖνος
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθανεν ἢ κ ἀμυδρῶσαι
Ἀλλ' ἦν ἀρίστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
κόραις, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πυρῶν ὦθεε
Ὡς δ' ἀπέθανεν ὠνὴρ πᾶσι κατέλιπεν ῥῆσιν
Ὅ κου νίνος νεῶ ἔβη. καὶ σημεῖόν δε
Ἔστ' οὐδὲν ὅ τι μὴ κάρηνον ἢ ἀκρωτήριον
ἢ κόραξ ἢ ἀκρὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Ἐστὼ νίνος. πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα
Ἔχω δ' ὁ κόσσον ἔλαισε χὠκόσ' ἤμασε
τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δῖοι σωσελθόντες
Ἐστὼ δ' ἐς ἄδην ἔστε χρυσὸν ἔθ' ἵππων
Σποδὸς δὲ πολλὴ χὠμὸς ἐνφόρος κεῖμαι

Θεόπομπος δὲ ὁ πυτεαδηνήτης φιλιππικῶν ἱστοριῶν γράπωνά φησιν σισώνιον βασιλέα ὑπερβάλλειν ὕδυ παθείᾳ καὶ τρυφῇ πάντας ἀνθρώπους. διὰ γὰρ τὸ φαίακασ ὅμηρος ποιεῖν μεμυθολογηκὼς ἐορτάζοντας καὶ πίνοντας, καὶ κιθαρῳδῶν καὶ ἀκροωμένους, φιαῦτα καὶ ὁ γράπων διετέλει ποιῶν πολλῷ χρόνον, καὶ τοσούτῳ μᾶλλον ἐκείνων παρακεκινηκὼς πρὸς τὰς ἡδονάς. ὥς τε οἱ μὲν φαίακες ὡς φησιν ὅμηρος μετὰ τῶν οἰκείων γυναικῶν, καὶ θυγατέρων ἐποιοῦντο τὸν πότον. ὁ δὲ γράπων μετ' αὐλητρίδων πλειόνων, καὶ ψαλτριῶν καὶ κιθαριστριῶν κατεσκεύαζε τὰς συνουσίασ, καὶ μετεπέμπετο πολλὰς μὲν ἑταίρασ ἐκ πλοταννίου, πολλὰς δέ μου συργοὺς ἐξ ἰωνίασ, ἐτοίμασ δὲ παιδίσκασ ἐξ ἀπαίσης τῆς ἑλλάδος τὰς μὲν ᾠδικὰς τὰς δὲ ὀρχηστρικὰς, ὧν ἐπῆσθ μετὰ τῶν φίλων ἀκούων τ' ἐδέατο καὶ μεθ' ὧν συνουσάζων διέτριβε, χαίρων μὲν καὶ τῷ βίῳ ᾧ τοιούτῳ, καὶ πλοῦτος ὢν φύσει τῶν ἡδονῶν ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὴν νικοκλέους φιλοτιμούμενος. ἐτύγχανον γὰρ ὑπὸ φιλοτίμως ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους, καὶ συνουσάζων ἐκάτερος, αὐτὸς ἥδιον καὶ ἐρρωμενέστερον ποιεῖσθαι τὸν βίον. οἵ γε προῆλθον εἰς τοσαύτην ἄμιλλαν ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν, ὥς τε πυνθανόμενοι παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τάς τε παρασκευὰς τῶν οἰκιῶν, καὶ τὰς πολυτελείασ τῶν θυσιῶν τὰς παρ' ἑκατέρῳ γινομένασ, ἐφιλονείκουν ὑπὸ βάλλεσθαι τοῖς διούβοις ἀλλήλους. ἐσπουδάζετο δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ μακάριστοι. ἐμοὶ τοῦδέ γε πλὼ τοῦ βίου τελευτῶ
45 δυστυχῆσαι, ἀλλ' ἀμφοτέροις βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. ἀνάξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ βασιλέων μεταλλαχαὶ, τοῦδε τὸ γράπωνος τὰ αὐτὰ ἱστορήσας διημαλλᾶσθαι φησὶν αὐτὸν νικοκλεῖ τῷ τ' ἐν κύπρῳ σαλαμῖνος βασιλεύσαντι ἐσπουδακότε τοῦδε τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀποθανεῖν τ' ἀμφοτέρους βιαίως. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῶν φιλιππικῶν θεόπομπος τοῦδε φιλίππου λέγων φησὶν, καὶ φρίτταιος ἐς ὀνόκαρσιν ἀφικνεῖται χωρίον τῆ τ' θρᾴκης, ἄλσος ἔχον τοῦλυ κατεσκευασμένον καλῶς, καὶ πρὸς τῷ διαπεπλῶσθαι
50 κεχαρισμένον, ἄλλως τε καὶ πλὼ θρινὴν ὥραν. ἦν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ κότυος προκεκριμένων ὃς ἁπάντων τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ θρᾴκῃ γεγενημένων μάλιστα πρὸς ἡδυπαθείασ καὶ τρυφὰς ὥρμησεν. καὶ τοῦτο τῶν πλὼ χώραν, ὅπου κατῆλθε τόπους διέσωσεν συσκίους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τοὺς κατεσκεύασεν ἑστιατόρια, καὶ φοίτων εἰς ἑκάστους ὁπότε τύχοι, θυσίασ τε τοῖς θεοῖς ἐποιεῖτο, καὶ σωὴν μετὰ τῶν ὑπάρχων βυλαίμων καὶ μακαρίστος ὤν, ἕως εἰς πλὼ ἀθηνᾶν βλασφημεῖν καὶ τὰ μυστήρια ἐπιχείρησε. διεξεῖται τε

κότυος ξυφὴ ἡ χαβεία, ἡ χάρης. γλισχραλιδῶν, ἡ πεισιστράτου, ἡ πολυκλείους ἢ δυπάθρα. θεμιστοκλέους ἀκρασία, ἀρτέμωνος ξυφή.

ἐξῆς ὁ συγγραφεὺς, ὅτι λεῖπον ἦν πεισιθύσαν ὁ κότυς, ὡς γάμου μελούσης αὐτῷ τῆς ἀθηνᾶς, καὶ βάλλομεν ἢ πεισιθύσας ἀνέμιξε μεθύων πῶ θεὸν, ἤδη δ' ἔκφορων γενόμενος, ἔπεμπέ τινα τῶν δορυφόρων ἐφόμενον ἢ παρακύψοντα ἢ θεὸς εἰς τὸν θάλαμον· ἀφικνουμένου δὲ ἐκείνου καὶ ἐπόντος μηδὲν αἴτιον ἐν τῷ θαλάμῳ, ξύσας ἕτερον ἀπέκτεινε, καὶ ἄλλον δεύτερον ὡδὶ τοῖς αὐτοῖς, ἕως ὁ τρίτος σωεὶς παραγινόμενος ἔφη, πάλαι πῶ θεὸν ἀναμένειν· ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτος ποτε καὶ ζηλοτυπήσας πῶ αὐτοῦ γυναῖκα ταῖς αὐτοῦ χερσὶν αἴτε μετ' ἄνδρωπον, ἀφ' ὧν αἰδοίων ἀρξάμενος· σὺ δὲ τῇ φισκαιδεκάτῃ τῶν φιλιππικῶν, ὡδὶ χαβείου τὸ ἀθηναίου ἱστορῶν φησὶν, οὐ δυνάμενος δὲ ζῆν σὺ τῇ πόλει, τὰ μὲν δι' πῶ ἀσέλγειαν, καὶ δι' τὴν πολυτέλειαν τὴν αὐτοῦ τὴν ὡδὶ ἐν βίον, τὰ δὲ δι' τοὺς ἀθηναίους, ἅπασι γὰρ ἐσι χαλεποὶ, διὸ καὶ ἔλεγε αὐτῶν οἱ σοὶ δοξοι ἔξω τῆς πόλεως κατα βιοῶ. ἰφικράτης μὲν σὺ θράκη· κόνων δὲ σὺ κύπρῳ μόλωνος δὲ σὺ λέσβῳ, χάρης δὲ σὺ σιγείῳ, καὶ αὐτὸς ὁ χαβείας σὺ αἰγὸς πῶ· καὶ ὡδὶ τὸ χάρητος σὺ τῇ πέμπτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ φησὶν, χάρητός τε νωθροῦ ὄντος καὶ βραδέος, καὶ βίαιος, καὶ πρὸς ὀργὴν ἥδη ξῶντος· ὅς γε ὡδὶ μόνον στρατευόμενος αὐλητρίδας, καὶ ψαλτρίας, ἢ πόρνας ἐταίρας· καὶ τῶν χρημάτων ὧν εἰς φορμιῶνα εἰς τὸν πόλεμον, τὰ μὲν εἰς ταύτην τὴν ὕβριν ἀνάλισκε, τὰ δ' αὐτοῦ κατέλιπεν ἀθήνησι, τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ ψηφίσματα γράφουσι, καὶ τῶν ἰδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις· ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθηναίων, οὐδέπω ποτε ἠγανάκτησεν, ἀλλὰ δι' ταῦτα καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἠγάπα τῶν πολιτῶν, καὶ δικαίως· καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον ἐν τρόπον ἔζων, ὥς τε τοὺς μὲν νέους σὺ τοῖς αὐλητριδίοις, καὶ παρὰ ταῖς ἑταίραις διαφθεῖραι, τοὺς δὲ μικρὸν ἐκείνων πρεσβυτέρους, οἵτε τοῖς κύβοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀσωτίαις, ἐν δὲ δῆμον ἅπαντα ὡλέω κατανάλισκειν εἰς τὰς κοινὰς ἐστιάσεις καὶ κρεανομίας, ἵνπερ εἰς τὴν τ' πόλεως διοίκησιν, σὺ δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ τοῦ θεοπόμπου συγγράμματι, ὡδὶ τῶν ἐκ δελφῶν συλη-
θέντων χρημάτων χάρητι φησὶ τῷ ἀθηναίῳ δι' λυσάνορου τάλαντα ἑξήκοντα ἀφ' ὧν ἐλείπνισεν ἀθηναίοις σὺ τῇ ἀγορᾷ, θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς φιλίππου ξένους ὧν ἡγεῖτο μὲν ἁλαῖος ἀλεκτρυῶν ἐπικαλούμενος· ὡδὶ οὖ καὶ ὁ ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς μέμνηται ὅπως

Ἀλεκτρύονα ἐν τοῖς φιλίππου παρκλαβὼν
κατέκοψεν οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον
χαρῆς ἀθηναίων τόθ' ὥσπερ γενναῖος ἦν

Ἀωρὶ κοκκύζοντα καὶ ὡς ἀνώμενον
ἵνα κατακόψας μᾶλλον χρηὸς ἐλείπνισε
τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ δουρείς· ἰδομενῆς δέ φησι καὶ τοὺς πεισιστράτιδας ἱππίαν καὶ ἵππαρχον θύειν θαλίας καὶ κώμους· διὸ καὶ ἵππωνα καὶ ἑτέρους πολλοὺς ἐπὶ πολλάσαι τὸ πλῆθος παρ' αὐτοῖς, ὅθεν βασιλέως αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀρχὴν, καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν πεισίστρατος μετρίως ἐχρῆτο ταῖς ἡδοναῖς, ὡς τ' οὐ δι' οἰκίας χωρεῖσθαι, οὐ δι' οἰκίας κύφοις φύλακας ἐφίστασθαι, ὡς θεόδωμος ἱστορεῖ σὺ τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ· ἀλλ' εἴα ἐν βουλόμενον εἰσιόντα ἀπολαύειν, καὶ λαμβάνειν, ὧν δεηθείη· ὅπερ ὕστερον ἐφύλαττε καὶ μέρων μιμησάμενος ἐκεῖνον. ὡδὶ οὖ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν σὺ τῇ δεκάτῃ τῶν φιλιππικῶν ὁ θεόδωμος φησὶ μέρωνα τὸν ἀθηναῖον σὺ τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καιροῦ καθίστα φύλακα· ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν εἰσιόντες, ὁπωρίζωνται, καὶ λαμβάνωσιν εἴ τινος δέοιντο τῶν σὺ τοῖς χωρίοις· ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν ἅπασι, καὶ λεῖπον ἀεὶ βουτελὲς παρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνδράσι καὶ πρὸς ἀπόρους προσιόντας τῶν ἀθηναίων εἰσιόντας δειπνεῖν· ἐβεβράπευε δὲ καὶ πρὸς καθ' ἡμέραν αὐτοῦ τι διομένους· καὶ λέγουσιν ὡς ὡδὶ ἔχοντο μὲν νεανίσκους δύο ἢ τρεῖς ἔχοντας κόρματα, πρὸς δὲ δίδοναι προσέταττεν, ὁπότε τίς προσέλθοι αὐτῷ δεόμενος, καὶ φα σὶ μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰς φόβρειν, ποιεῖν δὲ καὶ τοῦτο πολλάκις· ὁπότε τῶν πολιτῶν τινὰ ἴδοι ἀκόλως ἠμφιεσμένον, κελεύειν αὐτὸν μεταμφιέννυσθαι τῶν νεανίσκων τινὰ τῶν συνακολουθούντων αὐτῷ. ἐκ δὴ τούτων ἁπάντων ἠυδοκίμει, καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν· ὁ δὲ πεισίστρατος καὶ σὺ πολλοῖς βαρὺς ἐγένετο, ὅπου καὶ ἡ ἀθήνησι τοῦ διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινὲς φασὶν εἰκόνα. περικλέα δὲ ἦν ὀλύμπιον φησὶν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς σὺ τῷ ὡδὶ ἡδονῆς, ὡς ἀπήλλαξεν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα καὶ ἦν μεθ' ἡδονῆς βίον προείλετο, ὥκητε μιᾷ ἀπασασίας τῆς ἐκ μεγάρων ἑταίρας, καὶ τὸ πολὺ μέρος τῆς οὐσίας εἰς ταύτην ἀνηνάλωσε. θεμιστοκλῆς δ' οὔπω ἀθηναίων μεθυσκομένων οὐ δι' ἑταίρας χωμῳδῶν, ἐκφανῶς τέθειπον ζώσας ἑταιρείσων, διὰ τοῦ κεραμικοῦ πομπεύοντος ἑωθινὸς ἤλασεν ἀμφιβόλως δ' αὐτὸν εἶ ρηκεν ὁ ἰδομενεὺς εἴτε ἑταίρας τέθαπται σωεπίζυξεν ὡς ἵππους, εἴτε ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ τὸ τέθειπον· φῶς δ' σὺ τείτῳ μαχιμιακῶν, ὃν θεμιστοκλέα φησὶν σὺ μαχιμισίᾳ τὴν στεφανηφόρον ἀρχὴν ἀναλαβόντα, θῦσαι ἀθηνᾷ, καὶ τὴν ἑορτὴν παναθήναια ὀνομάσαι, καὶ διονύσῳ χοροπώτῃ θυσιάσαντα καὶ τὴν χοῶν ἑορτὴν αὐτόθι καταδεῖξαι· κλέαρχος δ' σὺ πρώτῳ ὡδὶ φιλιππικῶ, ἅ θεμιστοκλέα φησὶν σὺ μαχιμισίᾳ κλίνην οἰκοδομησάμενον πολυτελεστάτην, ἀγαπᾶν ἔφησεν εἰ ἴσην φίλων πληρώσειε. χα-
μαιλέων δ' ὁ ἡρακλεώτης σὺ τῷ ὡδὶ ἀνακρέοντος προθεὶς δ', ξανθὴ δ' σὺ δὺρυπύλῃ μελφοδὶ φέρητος αὐτόμων, τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν ἣν αὐτόμονα διὰ τὸ ζυφρῶς βιοῦντα ὡδὶ φορεῖσθαι ἐπὶ κλίνης· καὶ χ' ἀνακρέων αὐτὸν ἐκπίνειν φησὶν σὺ τούτοις· πρὶν μὲν ἔχων σὸν βορβορίου κάλυμμά τ' ἐς φικωμίδα καὶ ξυλίνους ἀσξαλάλους σὺ ὠσὶ καὶ μελὸν ὡδὶ πλουρῆσι βοὸς νεόπλουτον

Ἀλκιβιάδης. Ἀλκιβιάδης κάλλους: σωφροσύνῃ δὲ ἐκδεδομένος καὶ φάρυγξ. Ἐξάλλαγμα παρρίου στολῆς καὶ παυσανίου ἐκδεδομένος καὶ φάρυγξ.

ἔλλημα κακῆς ἀσωτίας χρῆσθαι πόλοισιν, καὶ ἐθέλοπόρεισιν ὁ μιλέων ὁ ποντικὸς ἀρτέμων κίβδηλον βυρέσεων βίον πολλὰ μὲν εἰ λουτρίῳ θεὶς αὐχένα πολλὰ δ' εἰ χροχῷ· πολλὰ δ' εἰ νώτῳ σκιτίνῳ μάσιγι θωμιχθεὶς· κόμην πώωνά τ' ἐκτετιλμένος, νῷ δ' ἐπιβαίνει* σαλπιστικὸν χρύσια φαρέων καὶ θρέμματα παῖς κύκης καὶ σκιαλίσκην ἐλεφαντίνην φορεῖ γυναιξὶν αὖτως. ὧδε δὲ τοῦ καλοῦ ἀλκιβιάδου σάτυρος ἱστορεῖ. λέγεται φησὶν οὖν εἰ εἰ ἰωνίας μὲν ὢν ἰώνων ἐφάνερο χρυσφορώτατος. εἰ θηβαῖος δὲ σωματικῶν καὶ γυμνασίων τῶν θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον βοιώτιος. εἰ θετταλίᾳ δὲ ἱππορροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν ἀλευαδῶν ἱππικώτατος. εἰ ἐν ἀφύτῃ δὲ καρτερίαν καὶ ἀσφάλειαν ἐπιτηδεύων, εἶπε τοὺς λάκωνας. ὑπορχεῖσθαι δὲ καὶ τὴν τῶν θρακῶν ἀκριβέστατα ἐπίστασθαι. πλὴν δὲ πλὴν δὲ αὐτοῦ γυναῖκα περσῶν ὡς ἔτερος ἔπεμψεν αὐτῇ χλίσους ἀχρειοτάτους. κάλλιστος δὲ ὢν τὴν μορφὴν, κόμην τε εἶχεν ἐν ἀθηναίοις, καὶ ὑποδήματα παρὰ λακεδαιμονίοις ἐφόρει. ἃ ἀπ' αὐτοῦ ἀλκιβιάδεια καλεῖται. ὅτε δὲ χρηματίζοι, πομπεύων εἰ τὰ φορυεῖδη εἰσιὼν εἰς ἐκκλησίαν ἐθαυμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν, διὸ καὶ ἀλκιβιάδειος θέσις ὁ σωκρατικὸς, ὡς αὐτὸς αὐτόπτης γενόμενος τῷ ἀλκιβιάδῃ ἰσχυρὸν αὐτὸν καὶ ἀνδρώδη, καὶ ἀπαίδευτον καὶ τολμηρὸν καὶ ὡραῖον ἐφ' ἡλικίας γενέσθαι φησίν. εἰς δὲ τὰς ἀγορὰς ὁπότε εἴσοιτο, τέσσαρσι τῶν συμμαχίδων πόλεων ὥσπερ θριαμβεύειν ἐχρῆν. σκηνὴν μὲν γὰρ αὐτῷ πορφυρᾶν ἐποίουν ἐφέσιοι. χλαμύδα δὲ τύριοι ἱματίου αὐτοῦ κῶοι παρεῖχον. ἱππεῖα δὲ παρέσχοντο εἰς τὰς θυσίας καὶ λαμπομένας κυζικηνοὶ λέσβιοι δὲ οἶνον παρεῖχον καὶ τὰ ἄλλα τὰ πρὸς πλῆθος ἁβρότητος ἁπάντων. ἀφικόμενος δ' ἀθήνηπρὸς ὀλυμπιάδα δύο πίνακας ἀνέθηκεν ἀλλαχοῦ γραφήν. ὧν ὁ μὲν εἶχεν ὀλυμπιάδα καὶ πυθιάδα στεφανοῦσαν αὐτὸν, ἡ δὲ θατέρῳ νεμέα ἦν καὶ ἡμιθεὸς, καὶ ἐν τούτοις αὐτὸς ἀλκιβιάδης καλλίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ στρατηγῶν δὲ ἦν καλὸς εἶναι ἤθελεν. ἀσπίδα γοῦν εἶχεν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος. πεποιημένην, ἐφ' ἧς ἦν ἐπίσημον ὅπως κεραυνὸν ἠγκυλημένος. ἐπικωμάσας δέποτε ὡς ἄβυδον ὄρθρου ὄντα καὶ πολύσιον σωεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν ἑταίρων εἰς θρασύλλου, πίνων δ' οὖν ἦν, προπίων τῷ θρασύλλῳ τὴν ἡμίσειαν τῶν ποτηρίων τῶν ἐν ᾧ κυλικείῳ προκειμένων, ἐκέλευσε τοὺς ἀκολούθους ἀποφέρειν πρὸς τὸν θρασύλλον. εἰ οὕτω φιλοφρονησάμενος ἦν αὖθις ἀπηλλάσσετο. ὁ δὲ αὖθις τῷ πάνυ ἐλευθερίως καὶ ὁρμητικῶς, λεγόντων τινῶν ὡς ἀγνώμονα εἴη πεποιηκὼς ὁ ἀλκιβιάδης, οὐμὰ δί' ἔφη ἀλλ' εὐγνώμονα ἔχων οὐσίαν ἅπαντα λαβεῖν, τὴν ἡμίσειαν κατέλιπεν. λυσίας δὲ ὁ ῥήτωρ περὶ τῆς συφῆς αὐτοῦ λέγων φησίν· ἐκκλησιάζοντες γὰρ κοινῇ ἄξιος ἦν καὶ ἀλκιβιάδης εἰς ἐλλήσποντον ἔγημαν δὲ ἀβύδῳ δύο ὄντε, μέδοντιάδα τὴν ἀβυδηνὴν, καὶ ξωωκείπην. ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ ἣν οὐκ ἔφασαν ἀλλοθεν γνῶναι ὁποτέρου εἴη ἐπεὶ δὲ ἦν αὐτοῖς ὡραῖα ξωωκοιμῶντο καὶ ταύτῃ· καὶ εἰ μὲν χρῶτο καὶ ἔχοι ἀλκιβιάδης, ἀξιόχου ἔφασκον εἶναι θυγατέρα, εἰ δὲ ἀξίοχος ἀλκιβιάδου. κεκωμῴδηται δὲ καὶ κρατῖνος θυπόλιδος, ὡς καὶ ἀθήλασος πρὸς γυναῖκας εἰ θήλαξιν οὕτως· ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίπω

Τί λυρεῖς, οὐκ οἶκα δ' ἐλθὼν πρὸς σαυτὸν γυμνάσῃς Δάμαρτα. καὶ φερεκράτης δέ φησιν
Οὐκ ὢν ἀνὴρ γ' ἀλκιβιάδης ὡς δοκεῖ Ἀνὴρ ἁπασῶν τῶν γυναικῶν δοκεῖ νῷν

Ἐν σπάρτῃ δὲ ὢν ἔφθειρε τὴν ἄγιδος τοῦ βασιλέως γυναῖκα τιμαιαν ἐπιστολιπόντων δ' αὐτῷ τινῶν ὅτι ἀκρασίαν οὐκεῖχεν σωελθεῖν ἔφη, ἀλλ' ἵνα ὁ γενόμενος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ τε τῆς σπάρτης καὶ μικέλῳ λέγωνται οἱ βασιλεῖς ἀφ' ἡρακλέους ἀλλ' ἀπ' ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν δὲ συμπροθυμήκητο αὐτῷ, τήν τε λαΐδος τὴν κορινθίαν μητέρα τιμαίσφραν, καὶ θεοδότην τὴν ἀττικὴν ἑταίραν. μετὰ δὲ τὴν φυγὴν, κυρίως ἀθηναίους ποιήσας τοῦ ἑλλησπόντου, καὶ πολλοὺς τῶν πεντακισχιλίων πελοποννησίους λαβὼν, ἀπέπεμψεν εἰς τὰς ἀθήνας. κατιὼν τε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα ἐστεφάνωσε τὰς ἀττικὰς τριήρεις βαλλῷ, καὶ μίτραις, καὶ ταινίαις, καὶ ἀσπασάμενος τὰς αἰχμαλώτους ναῦς ἱκρωτηριασμένας εἰς διακοσίας ἱππαγωγούς τε ἄλλων σκύλων, καὶ ὅπλων λακωνικῶν, καὶ πελοποννησιακῶν μεστὰς, εἰσέπλει, ἡ δὲ τεσσαρακοντὴρ ἐφ' ἧς αὐτὸς ἦν πρῶτα μὲν τῶν κλεάνθους τοῦ περικλέους προσέσχεν ἀλουργοῖς ἱστίοις, ὡς δὲ αὐτὸς ἦν καὶ τὰς κώπας ἔλαβον οἱ ἐρέται, χρυσόγονος μὲν ἦν ἡ τεσσαρακοντὴρ, ἐδεδυκὼς δὲ πᾶν πυθικὴν στολὴν καὶ λιπαρὸς ἦν καὶ ὁ θρασύλλος ἐκέλευσε πᾶν ἐκ τῆς σκηνῆς στολὴν ἁμφιεσμένος διὸ καὶ χαρίεντός τις εἶπεν, οὔτ' ἂν δύο λυσάνδρους ὑπενεγκεῖν ἡ πρῶρα, οὔτ' ἂν δύ' ἀλκιβιάδαι ἀθῆναι. ἐμισεῖτο δὲ ἀλκιβιάδης τ' παυσανίου μηδισμὸν, καὶ καθομιλῶν φαρνάβαζον πᾶν πορφυρίδα καὶ βεμβυκλίης. δοῦρις δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, παυσανίαν μὲν φησὶν ὁ τῶν σπαρτιατῶν βασιλεὺς, καταθέμενον ἐν πέλλῃ χρίσωνα πᾶν περσικὸν ἐκδύσασθαι τοῦτο. ὁ δὲ σικελίας τύραννος διονύσιος, ξυσίδα, καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ περόνη μετελάμβανε βακχικόν. ἀλέξανδρος δ' ὡς τῆς ἀσίας ἐκυρίευσεν περσικαῖς ἐχρῆτο στολαῖς. δημήτριος δὲ πάντας ὑπερέβαλεν πᾶν μὲν γὰρ ὑπόδεσιν εἶχε, κατεσκεύασεν ἐκ πολλοῦ δὲ παννύχιος. ἦν γὰρ κατὰ μὲν τὸ σχῆμα τ' ὀρχήσεως ὅλον ἐμβάτης πίλημα λαμβάνων τῆς πολυτελεστάτης πορφύρας, τούτῳ δὲ χρυσοῦν πολλὴν σύφανον ποικιλίαν ὀπίσω καὶ ἔμπροσθεν σκιάς τε χεῖται. αἱ δὲ χλαμύδες αὐτῷ ἦσαν ὄρφνινον ἔχουσαι τὸ φέγγος τῆς χρόας. τὸ δὲ πᾶν ὁ πόλος σύφανο

212 Ἀρχιδάμου ἀσέλγεια, ἰσανύθους τε ζυφή. καὶ φιλαδέλφου. καὶ καλλίου. καλλίου τε πλουσίου ζυφή, καὶ ἀλεξάνδρου τ' μεγάλου

το χρυσοῦς ἀστέρας ἔχων καὶ τὰ δώδεκα ζώδια, μίζα δὲ χρυσοῦ πάσης καυσίαν ἀλουργῆ οὖσαν ἔφιγγιν ἐπὶ τῆ νῶτον φορέουσαν τὰ τελευταῖα κατα βλήματα τῶν ὑφασμάτων. γινομένων δὲ τῶν δημοτελείων ἀθηναίοις, ἐγράφετο ἐπὶ τε προσκηνίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὁ χορὸς νύμφις δὲ ὁ ἡρακλεώτης ἐν ἔκτῳ τῶν περὶ τῆς παιρίδος, παυσανίαν φησὶν, ὁ περὶ πλαταιὰς νικήσας μαρδόνιον τὰ τῆς σκηνῆς ἐξελθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερφανίαν ἐπιπλους, περὶ βυζάντιον διαρρίβων χαλκῷ ἣν ἀνακείμενον κρατῆρα τοῖς θεοῖς τοῖς ἐν τῷ στόματος ἱδρυμένοις ὃν ἔπι καὶ νῦν ἔτι εἶναι συμβαίνει ἐτόλμησεν ἐπιγράψαι ὡς αὐτὸς ἀναθεὶς τόδε τὸ ἐπίγραμμα, διὰ πλοῦ ζυφὴν καὶ ὑπερφανίαν ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ,

Μνᾶμ' ἀρετῆς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι
Παυσανίας ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου
Κλεομβρότου ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.

Ἐζύφησε δὲ καὶ Φαρνάκης ὁ λακεδαιμόνιος ὡς θεόδωμος ἐν τῇ περσικῇ ἱστορίᾳ, καὶ τοῖς ἡδοναῖς οὕτως ἀσελγῶς ἐχρήσατο, καὶ χρίσθαι, ὥς τε πολὺ μᾶλλον διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην αὐτὸν ὑπολαμβάνεσθαι σικελιώτην ἢ διὰ πλοῦτον περσίδα σαρτιάτην. ἐν δὲ τῇ πεντηκοστῇ διοδώρος φησὶν ὡς ἀρχίδαμος ὁ λάκων ἀποστὰς τῆς παιρίου διαίτης σωφρονίκως. διόπερ οὐκ ἠδυνάτο φέρειν οἶκοι βίον ὑπομένων, ἀλλ' ἐσπούδασεν ἀεὶ διὰ ἀρχαίαν ἔξω διατρίβειν, καὶ παραντίνων προσβυσαμένων περὶ συμμαχίας, ἐσπουδάσεν σωτελθεῖν αὐτοῖς βοηθὸς, καὶ ἐκεῖ γενόμενος καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθανὼν, οὐδὲ ταφῆς ἠξιώθη, καίτοι παραντίνων πολλὰ χρήματα ὑποχρεούντων τοῖς πολεμίοις ἀποδοῦναι τε αὐτὸ σῶμα. φύλαρχος δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν θρᾳκῶν φησὶ τῶν καλουμένων κροβύζων βασιλέα γενέσθαι ἰσάνθην ζυφῆ πάντας τοὺς περὶ ἑαυτὸν ὑποβαλλόμενον, ἦν δὲ καὶ πλούσιος καὶ ἡλίκος ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ ἑκκαιδεκάτῃ ἀγυπτίων βασιλεύσαντα, πάντων σεμνότατον γενόμενον τῶν διωκτῶν, καὶ παιδείας ἕνεκα καὶ ἄλλον τὸν αὐτὸν ἐπιμεληθέντα, οὕτως ὀξέως παιδευθῆναι περὶ διάνοιαν, καὶ διαφθαρῆναι ὑπὸ τ' ἀκαίρου ζυφῆς, ὥς τε ἐν πάντα χρόνον ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι, καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὕροι περὶ ἀθανασίαν. καταπεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πολέμους ἡμφίασε, ὡς φησὶ θεόπομπος καὶ κατεῖδεν διά τινων ὑπολαμβάνων τοὺς ἀγυπτίους παρὰ ἐν ποταμὸν ἀρίστους ποιουμένους, καὶ τὰ τυχόντα προσφερομένους ἐπί τε τ' ἄμμου χύδην ἐρριμμένους, εἶπεν, ὦ τάλας ἐγὼ σὺ μὲν δὲ τούτων οὐκ γενέσθαι. περὶ δὲ κάλλιον καὶ τῶν πόντου κολάκων φθάνομεν καὶ πρότερον ἐπόντες, ἀλλ' ἐπεὶ καινῶς ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἐν τῷ περὶ ἡδονῆς ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ, ἄνωθεν ἀναλαβὼν διηγήσομαι. ὅτε ἐν πρῶτον εἰς βοσπορον ἐστράτευσαν οἱ πέρσαι, τότε ὥς φασιν ὀβριβώλης ἀνὴρ δολόμπηνος κύριος ἐγένετο τῶν τε στρατηγοῦ χρημάτων. ἔτυχε γὰρ ἐν τῷ ἀγρῷ ἐκείνου σκηνῶν, καὶ τὰ χρήματα εἰς οἴκημα ἐν θέμενος τῆς οἰκίας. τελευτησάντων δὲ πάντων διέλαθεν ἔχων ὁ δολόμπηνος ἐν χρυσίον. ἐπεὶ δὲ πάλιν ὁ τῶν πορσῶν βασιλὶς ἀπέστειλεν εἰς πὶ ὀβριβώλην στράτευμα, προστάξας ἀπάντων γενέσθαι φίλοσι πὶ πόλιν, εἰκότως ὑπεξέθεντο ὅσοι χρημάτων ἠυπόρουν. οἱ οὖν κατὰ λελειμμένοι τ' τε δολόμπηνος οἰκίας παρ' ἱππώνικον τ' ἡγιλλίου ἐν ἄμμωνα ἐπικαλούμενον ὑπεξέθεντο τὰ χρήματα εἰς τὰς ἀθήνας, καὶ ἀνασκευασάντων ὑπὸ τῶν πορσῶν ἀπάντων τ' ὀβριβίων, κατέχρυσοι τὰ χρήματα πολλὰ ὄντα, ὥς τε ἱππώνικος ὁ ἀπ' ἐκείνου γεγονὼς τε πὶ παρακαθήκην λαβόντος, ἤτησεν ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον ἵν' οἰκοδομήσεται τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ἰδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα εἶναι, καὶ ἔδοσαν ἀθηναῖοι, νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν φίλων μετενέγκαι. τούτων οὖν τῶν χρημάτων ἡγιλλίας κύριος γενόμενος, καὶ πρὸς ἡδονὴν διάσας. φῶτες γὰρ οὐ κόλακες, ἢ τι πλῆθος οὐκ ἐπαίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν, φίλος δὲ δεσπότου οὐκ ὑπερεώρα κεῖνος, ἀλλ' ὅμως εἰς νοῦν αὐτὸν περιέσχεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος, ὥς τε μετὰ γραϊδίου ταρβαίου διατελεῖν ἠναγκάσθαι. καὶ τῶν ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν ἐνδεὴς γενόμενος, τὸν βίον ἐτελεύτησε; ἐν δὲ νικίου φησὶ ῥοῦ πραγασῆσθαι πλοῦτον ἢ ἦν ἰαρομάχου ἵνες ἀπώλεσαν οὐκ ἀθυκλέης καὶ ἐπικλέης οἱ μετ' ἀλλήλων ζῶ προσελόμενοι, καὶ πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς, ἐπειδὴ πάντα κατανάλωσαν κώμον πόντες ἅμα ἦν βίον κατανάλωσαν. περὶ δὲ τ' ἀλεξάνδρου τε πάνυ ζυφῆς, ἔφιππος μὲν ὁ ὀλωΐτης ἐν τῷ περὶ τῆς φαιστίωνος καὶ ἀλεξάνδρου τελευτῆς φησὶν ὅτι ἐν τῷ παραλείσῳ ἔκειτο αὐτῷ χρυσοῦς θρόνος, καὶ κλῖναι ἀργυρόποδες ἐφ' ὧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε μετὰ τῶν ἑταίρων. νικοβούλη δὲ φησὶν ὅτι παρὰ ἐν δεῖπνον πάντες οἱ ἀτωνισταὶ ἐσπούδαζον τρέπειν ἐν βασιλέα, καὶ ὅτι ἐν τῷ τελευταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι μνημονεύσας ἐκ τῆς θυεστίδου ἀναβομέλαο ἠτωνίσατο, καὶ ἦν ἄκρατον προθύμως προπίνων, καὶ τοὺς ἄλλους ἠνάγκαζεν. ἔφιππος δὲ φησὶν ὡς ἀλέξανδρος καὶ τὰς ἱερὰς ἑταίρας ἐφόρει ἐν τοῖς δείπνοις ὁτὲ μὲν πὶ τῷ ἄμμωνος πορφυρίδα, καὶ θοδιχθεῖς καὶ κόρακα καθάπερ ὁ θεὸς ὁτὲ δὲ καὶ τ' ἀρτέμιδος ἐν πὶ τῷ ἁρματος ἐφόρει πολλάκις πὶ πορσικὴν στολὴν ὑποφαίνων ἄνωθεν τῶν ὤμων τό, τε τόξον, καὶ πὶ σκαύλων, ἐνίοτε δὲ καὶ πὶ τῷ ὄρμου, τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν, καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν χλαμύδα τε πορφυρᾶν καὶ χιτῶνα μεσόλευκον, καὶ πὶ καυσίαν ἔχουσαν τὸ διάδημα τὸ βασιλικόν. ἐν δὲ τῇ σωσούσῃ τά τε πέδιλα, καὶ ἐν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸ κηρύκειον ἐν τῇ χειρὶ πολλάκις δὲ καὶ λεοντῆ, καὶ ῥόπα-

λον ὡσαύτως ὁ Ἡρακλῆς· τί οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ καθ' ἡμᾶς ὁ μιμῳδὸς ὁ αὐτοκράτωρ ὃν τῶν ὀχημάτων πε-
ρικείμενον εἶχε τὸν Ἡράκλειον ῥόπαλον ὑπισχνουμένως αὐτῶν λεοντῆς, μὴ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν ἀ-
λεξάνδρου τοῦ ἀριστοτελικοῦ τοσούτοις αὐτὸν ἀφομοιοῦντος θεοῖς, ἀτὰρ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι. ὤρα δὲ ὁ Ἀ-
λέξανδρος καὶ μύρῳ ἀσσυρίῳ, καὶ οἴνῳ διὰ λευκοῦ δὲ ἔπεδον, ἐθυμᾶτο δὲ αὐτῷ σμύρνα καὶ τὰ ἄλλα θυ-
μιάματα, διὰ φημίας τε καὶ σιγῆ κατεῖχε πάντας ἀπὸ δέκα τοὺς παρόντας, ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονι-
κὸς, ἐδόκει γὰρ εἶναι μελαγχολικὸς ἐπὶ ἑκατοντάνοις δὲ ποιήσας τῷ Διονύσῳ θυσίαν καὶ πάντων δαψιλῶς
ἐπὶ τῇ βοίνῃ παρασκευασθέντων καὶ σατραβάτης ὁ σατράπης ἐδέξατο τοὺς ἑταίρους· ἦσαν δὲ πάντες εἴκοσι. ἀθροισθέ-
ντων δὲ πολλῶν ἐπὶ τὴν θέαν φησὶν ὁ Ἡρακλείδης κηρύγματα ἐγίνετο ἀπὸ τοῦ θεάτρου, καὶ τὸ πολυσκιᾶς ὑπε-
ροψίας αὐθαδέστερον, ἄλλων γὰρ ἄλλο τι ἀνακηρυττόντων καὶ στεφανούντων τὸν ἀλέξανδρον εἷς τις τῶν
ὀπισθοφυλάκων ὑπερπεπαικὼς πᾶσαν κολακείαν κοινωσάμενος τῷ ἀλεξάνδρῳ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα
ἀνειπεῖν, ὅτι χορηγὸς ὁ ὁπλοφύλαξ ἀλέξανδρον ἄμμωνος υἱὸν στεφανοῖ χρυσοῖς τεσσαρακοντίοις, καὶ ὅταν ἀθή-
νασι πολιορκῇ μυρίαις παντοδαπίαις, μὴ βοῖς ἴσοις καταπέλτας καὶ πᾶσι βέλεσιν εἰς τὸ πό-
λεμον ἱκανοῖς. χάρις δὲ ἐπὶ τῇ δεκάτῃ τῶν ἐπὶ ἀλέξανδρον ἱστοριῶν, ὅτε φησὶν ἑλεφαντίασιν γάμους συν-
τέλεσεν ἑαυτοῦ, καὶ τῶν ἄλλων φίλων ἐπωνήσατο καὶ δύο βαλάμους κατασκευασάμενος ἐπὶ τῷ αὐτῷ τὸ
πλῆν δὲ ὁ δεκαπηχὺς ἑκατοντάκλινος ἐφ' ἑκάστην κλίνην κεκοσμημένην στολῇ γαμικῇ ἑκκαίδεκα μνῶν ἀργυρῶν ἢ
αὐτοῦ χρυσόπους ἦν· συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ τοὺς ἱλοξένους ἅπαντας μὴ κατακλίνων αὐ-
τὸ πρόσωπους ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις νυμφίοις τὴν τε λοιπὴν διαίταν πεζήν τε καὶ ναυτικὴν μὴ τὰς
προσβείας, μὴ τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐπὶ τῇ αὐλῇ· κατεσκεύαστο δὲ ὁ δεῖπνος πολυτελῶς καὶ μεγαλοπρε-
πῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυτελέσιν. ἐπὶ δὲ ταύτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοφέσιν. τοῦ δὲ
μέσου τὸν σκηνὴν ὑπέκειντο, κίονες εἰκοσαπήχεις περίχρυσοι καὶ διάλιθοι, μὴ πᾶσι ἀργυροῖ· ἐπὶ δὲ ἐπὶ τοῦ
τοῦ βόλου πολυτελεῖς αὐλαῖαι ζωστοὶ καὶ διάχρυσοι κατόναστο ἔχουσαι τοῦδε χρύσους καὶ πε-
ριαργύρους τῆς δὲ αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον στάδιοι τέσσαρες, ἐγίνετο δὲ τὰ δεῖπνα πρὸς σάλπιγγα, τότε
μὲν ἐπὶ τοῖς γάμοις, μὴ ἄλλως δ' αἰεὶ ὅτε τύχοι ἐστιῶν ποιούμενος, ὡς τε πᾶν ἐλθεῖν τὸ στρατόπεδον, ὃ πίν-
τε δὲ ἡμέρας ἐπετελέσθησαν οἱ γάμοι καὶ ἐλευθέρωσαν πάνυ πολλοὶ, καὶ βαρβάρων, μὴ ἑλλήνων, μὴ οἱ
ἀπὸ τῆς ἰνδικῆς· θαυματοποιοὶ δὲ ἦσαν διαπρέποντες, σκύμνος ταραντῖνος καὶ φιλισίδης συρακούσιος, ἡ
ῥακλειτός τε ὁ μιτυληναῖος· μεθ' οὓς ἐπῃνέξατο ἀλέξις ταραντῖνος· παρῆλθον δὲ καὶ φιλοκε-
θαρισταὶ, κρὴς τῖνος μηθυμναῖος, ἀριστώνυμος ἀθηναῖος, ἀθηνόδωρος θήβιος· ἐκιθαρῴδησάν τε ἡρακλει-
τός τε ὁ ταραντῖνος, μὴ ἀριστοκράτης ὁ θηβαῖος· αὐλῳδοὶ δὲ πρῶτος διόνυσος ὁ ἡρακλεώτης, ὑπέρβο-
λος κυζικηνός· παρῆλθον δὲ καὶ αὐλητοὶ οἱ πρῶτοι τὸ πυθικὸν ἤυλησαν εὐθὺς ἐξῆς μετὰ τῶν χορῶν· τιμό-
θεος, φρυνίχου, σκαμωνίδου διόφαντος, ἔτι δὲ βοῦτος ὁ χαλκιδεύς, καὶ ἔκτοτε οἱ πρόσθον καλούμενοι
διονυσοκόλακες, ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν διὰ τὰς τῶν δώρων ὑπερβολάς, ἐφ' οἷς καὶ ἤνθησεν ὁ ἀλέ-
ξανδρος· ὑπεκρίθησαν δὲ τραγῳδοὶ μὲν, θέσπις λὸς καὶ ἀθηνόδωρος καὶ ἀριστόκριτος. κωμῳδοὶ δὲ λύ-
κων, καὶ φορμίων καὶ ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ φασιμήλος ὁ ψάλτης· οἱ δὲ πεμφθέντες φησὶ στέφανοι ἀπὸ
τῶν πρεσβυτῶν καὶ τῶν λοιπῶν τὰ λαόθοων ἦσαν μυρίων πεντακισχιλίων. πολύκλειτος δὲ ὁ λαρισσαῖος
ἐπὶ τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν καὶ ὑπὸ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι φησὶν ἀλέξανδρον, καὶ αὐλητρίδι
καὶ αὐλητὰς ἀεὶ ἕπεσθαι, ὑπὸ τὸ στρατόπεδον, καὶ πίνειν ἄχρι τῆς ἕω. κλέαρχος δὲ ἐπὶ τοῖς βίοις,
τοῦδε λαρέως λέγων τοῦ καθαιρεθέντος ἀπὸ τοῦ ἀλεξάνδρου φησὶν· ὁ πρῶτος βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς
τὰς ἡδονὰς αὐτῷ χωρίζουσιν, ἀπὸ πάντων τῶν ἡδέων ἡττωμένην ἀπέλειξε τὴν βασιλείαν, καὶ καταπω-
νιζόμενος ἑαυτὸν οὐκ ἤσθιε πρότερον ἢ ὅτε σὺν πότοις ἕτεροι λαβόντες αὐτὸν κηρύχθησαν. φύλαρχος δὲ ἐπὶ
τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν καὶ ἀγαθαρχίδης ὁ κνίδιος ἐπὶ τῷ δεκάτῳ τοῦδε ἀσίαν, καὶ τοὺς ἑταί-
ρους φησὶ τοῦ ἀλεξάνδρου ὑπὸ βαλλούσῃ φυφῇ χρῆσθαι. ὧνεῖς ὧν μὴ ἀγώνων, χρυσοῦς ἦλας ἐπὶ ταῖς κρη-
πῖσι, μὴ τοῖς ὑποδήμασιν ἐφόρει· κλεῖτος δὲ ὁ λευκὸς καλούμενος, ὅτε χρηματίζειν μέλλοι, εὐθὺ πορφυρῶν
ἱματίων διαστολὰς τῶν τυγχάνουσι διελέγετο· πορφύρικα δὲ καὶ κραταρῷ φιλογυμνασοῦσιν ἢ
κολούθουν διαφθορὰν σταθμᾶσθαι τοῖς μεγέθεσιν ὑφ' αἷς περιλαμβάνοντες τόπον ἐπὶ ταῖς καταστρωπιδίαις
ἐγυμνάζοντο, ἀκολούθει δὲ αὐτοῖς καὶ ὑποζύγια πολλὰ τὰ τὴν κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν ἐπὶ τῇ παλαι-
στρικῇ χρείαν· λεοννάτου δὲ καὶ μενελάου φιλοκωμήσεις οὖσιν, αὐλητρίδι σταλίων πέντε κατηκολούθουν αἷς
περιστάντες τὰς θήρας ἐκωμῴδουν· τὰς δὲ χρυσᾶς περιστάνους καὶ τὴν χρυσῆν ἄμπελον ὑφ' ἧς οἱ πρῶτων
βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι σμαραγδίνους βόθρους ἐχούσας, μὴ τῶν ἰνδικῶν ἀνθράκων,
ἄλλων τε παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω φησὶν ὁ φύλαρχος φαίνε-
σθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἑκάστοτε γινομένης παρὰ ἀλεξάνδρῳ δαπάνης· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν ἑκατόν.
χρυσοῖ δὲ κίονες ὀκτὼ κατ' ἔχον αὐτὴν οἱ δὲ ὑπερτείνοντες οὐρανίσκοι διάχρυσοι ποικίλμασιν ἐκπεμφθέν-
νοι πολυτελέσιν ἐσκίαζον ἓν ἄνω τόπον, καὶ πρῶτοι μὲν πίνακες πεντακόσιοι μηλοφόροι τοῦδε αὐτῆς
ἐστὸς ἐστήκεσαν πορφυρᾶς καὶ μηλίνας ἐσθῆσιν ὑφασμένοι, μεθ' οὓς τοξόται ἦν ἀριθμὸν χίλιοι
οἱ μὲν φλόγινα σιδηρυκότες οἱ δὲ ὑσσωβόλφ, πολλοὶ δὲ καὶ κυνέας εἶχον τοῦδε βόλακας· προεστήκεσαν δὲ

212 . Σκηνὴ ἀλεξάνδρα. ἢ ἀντίοχων ὑποδοχὴ λαμπρά. γολυκράθυς, σαμίων λαύρα.

Ζευτων ἀργυράσπιδες μακεδόνες πεντακόσιοι. κατὰ δὲ μέσην τὴν σκηνὴν χρυσοῦς ἐστήκει δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος ἐχρημάτιζεν ὁ ἀλέξανδρος, τ' σωματοφυλάκων παντα χόθεν ἐφεστηκότων, ἔξωθεν δὲ κύκλῳ τῆς σκηνῆς τ' τῶν ἐλεφάντων ἄγημα διεσκευασμένον ἐφειστήκει, ἢ μακεδόνες χίλιοι, μακεδονικὰς στολὰς ἔχοντες, εἶτα μύριοι πέρσαι, τό, τε πλὴ πορφύραν ἔχον στλῆθος εἰς πεντακοσίους ἦν. οἷς ἀλέξανδρος ἑδωκε φορεῖν πλὴ στολὴν ταύτην, τοσοῦτων δὲ ὄντων καὶ τῶν φίλων, καὶ τῶν θρασπευόντων, οὐδεὶς ἐτόλμα προσορᾶσθαι ἀλεξάνδρῳ. διοῦπερ ἐγνώσθη τ' πλὴ αὐτὸν ἀξίωμα, ἔγραψε δὲ καὶ τότε ἀλέξανδρος ταῖς κατ' ἰωνίαν πόλεσιν καὶ πρώτοις χίοις, ὅπως αὐτῷ πορφύραν ἀποστείλωσιν. ἤθελε γὰρ τοὺς ἑταίρους ἅπαντας ἀλουργὰς στολὰς, ἀκηγνωσθείσης δὲ τῆς ἐπιστολῆς χίοις, παρῶν θεόκριτος ὁ σοφὸς, νῦν ἐγνωκέναι ἔφη. ὁ παρ' ὁμήρῳ ἐρημίδιον ἦν δ' ἔλε πορφύριος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. ἀντίοχον δὲ τ' γρυπὸν ἐπικαλούμενον βασιλέα φησὶ ποσειδώνιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν. τὰς μὲν δὰφνῃ παν μύρεις ἐπιτελοῦντα στεφανοῦσθαι λαμπρὰς ἐπιτελεῖν. σὰς δὲ μὴν πρῶτον ἀναδώσεις ἐγίγνοντο ὁλομελῶν βρωμάτων, εἶτ' ἤδη καὶ ζώντων χηνῶν καὶ λαγωῶν καὶ δορκάδων. ἀνελίσσοντο δέ φησι καὶ χρυσοῖ στέφανοι τοῖς λειπνοῦσι καὶ ἀργυρωμάτων, στ. ἤθος καὶ θεραπόντων, καὶ ἵππων, καὶ ἡμιόνων, ἐλθ τὰ ἀναβαίνοντα μὲν πλὴ ἡμίονον ἕκαστον πεῖν καὶ λαβεῖν τε πλὴ ἡμίονον καὶ τὰ μὲν τὴν ἡμίονον καὶ ἣν παρεστῶτα παῖδα. σὺ δὲ τῇ καταρτισκαιδεκάτῃ φησὶ τὸ ὁμωνύμου αὐτοῦ ἀποχύτου λέγων ἐσ' ἀρσάκην εἰς μυρίαν στρατεύσαντος φησὶν, ὅτι ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν ὁ χλιὼς, σὰς δὲ χοὰς τ' ἀναλισκομένων καὶ ἐκφαντιζομένων σωρυμάτων, ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἑστιατόρων ὁλομελῆ κρέα χρυσοῦν τε καὶ πτηνῶν, καὶ θαλαττίων ζώων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα ἄμαξαν στληρῶσαι δυνάμενα, καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ ἀθρομένης λιμνίσκων χρυσῶν πλήμασι στλήθη. κλεί τος δὲ ὁ ἀριστοτελικὸς σὺ τοῖς περὶ μιλήτου πολυκράτη φησὶν ἐν σάμου τύραννον γενέσθαι γρυφῆς τὰ παν ταχόθεν σωρεύειν, κώας μὲν ἐξ ἠπείρου, αἶγας δὲ ἐκ σκύρου ἐκ δὲ μιλήτου πρόβατα, ὗς δὲ ἐκ σικελίας· ἄλεξις δ' ὁ γρίτων σαμίων ὥρων, ἐκ πολλῶν φόλεων φησὶ κοσμηθῆναι πλὴ σάμον γενέσθαι τοῦ πολυκράτους κώας μὲν μολοττικοὺς καὶ λακαίνας εἰσαγαγόντος, αἶγας δ' ἐκ σκύρου ἢ νάξου, πρόβατα δ' ἐκ μιλήτου, καὶ τῆς ἀττικῆς, μετεσέλλετο δέ φησι καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγίστοις, πρὸ δὲ τοῦ τυραννῆσαι κατασκευασάμενος στρωμνὰς πολυτελεῖς, καὶ ποτήρια ἐπίφερτα χρῆσθαι δοῖς ἢ γάμον ἢ μείζονας γενέσθαι χὰς θαυμάσιον, ἐκ πάντων οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον ὃν οὐδαμόθεν ἀναγέγραπται γυναῖκα ἢ παῖδα μετεπιμψάμενος, καὶ δι' ὃν τὰς τῶν ἀρρένων ὁμιλίας ἐπεσημήνατο. ὡς καὶ αὐτεραῖ ἀνακρίνοντι ὃ ποιητὴν, ὅτι καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκλεε δ' ὃν θρώσκοντα. πρῶτος δὲ ὁ πολυκράτης, καὶ ναῦς πέξασθαι ἀφ' τ' παρίδος σαμίας ἐνάλιος. κλέαρχος δὲ φησὶν ὡς πολυκράτης ὁ τῆς ἀβρασάμα τύραννος δι' πλὴ πολὺ βίον ἀκολασίαν ἀπώλεσεν ξηλώσας τὰ λυδῶν μαλακὰ ἔθεα τῷ μὴ σύρεσθαι ἀγκῶνι γλυκεῖ προσαγορευομένῳ πλὴ παρὰ τοῖς σαμίοις λαύραν αὐτὸν κατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν λυδῶν ἀνθεσι πάντα ἔπλησε τὰ διαγελθέντα σαμίων ἀνθεα. φύτων δὲ ἡ μὲν σαμίων λαύρα σεντὰς ἦν γυναικῶν δημιουργῶν, καὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρασίαν πάντων βρωμάτων ὄντως σὺ ἔπλησε πλὴ ἑλλάδα. τὰ δὲ σαμίων ἀνδρὶ γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν ἡλλὴν διάφορα. ἔλε δὲ τ' συμπάσης πόλεως σὺ ἑορταῖσί τε καὶ μέθαις καὶ ταῦτα μὲν ὁ κλέαρχος. οἶδα δὲ κἀγὼ παρὰ τοῖς ἐμοῖς ἀλεξανδρόδυσι λαύραν τινὰ καλουμένην μέχρι καὶ νῦν διαμένουσαν σὺ ἣ πάντα τὰ πρὸς τρυφὴν ἐπωλεῖτο. ἀληθὲς δὲ ἦν συβαρίτην φησὶν ἀριστοτέλης σὺ τοῖς περὶ τρυφῆς θαυμασίοις, ὡς τρυφῆς ἱμάτιον τοιοῦτον κατασκευάσαι τὴ πολυτελέστατα ὡς προτίθεσθαι αὐτὸ ἐπὶ λακωνίου σὺ τῇ πανηγύρει τῆς ἥρας ἐς ἣν συμπορεύονται πάντες ἰταλιῶται, καὶ τῶν λευκανῶν πάντων ἐκεῖνο θαυμάζεσθαι, οὗ φασὶ κυριεύσαντα διονύσιον ἦν πρεσβύτερον, ἀποδόσθαι καρχηδονίοις ἐκατὸν καὶ εἴκοσι ταλάντων. ἱστορεῖ δὲ καὶ πολέμων περὶ αὐτοῦ σὺ τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ τῶν σὺ καρχηδόνι πόλεων. περὶ δὲ σμινδυρίδου τοῦ συβαρίτου καὶ τ' τούτου τρυφῆς ἱστόρησεν ἡρόδοτος σὺ τῇ ἕκτῃ ὡς ἀποστολέων ἕνεκα πλὴ μνησθείσης τοῦ σικυωνίου τυράννου θυμαρὸς ἀγαρίστης φησὶν ἀφ' μὲν ἰταλίης σμινδυρίδης ὁ ἱπποκράτος συβαρίτης ὃς ἕνεκα στολέσιον δὴ χιλιοῦς εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο, ἔπιντο γοῦν αὐτῷ χίλιοι μάγειροι καὶ ὀρνιθοθῆται. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ ἢ τίμαιος σὺ τῇ ἑβδόμῃ. περὶ δὲ τ' διονύσιου τοῦ νεωτέρου σικελίας τυράννου γρυφῆς, σάτυρος ὁ περιπατητικὸς ἱστορῶν σὺ βίοις, πληροῦσθαι φησὶν παρ' αὐτῷ θριακοντακλίνους οἴκους ἀπὸ τῶν θυωρυμένων καὶ κλέαρχος δὲ σὺ τῷ τετάρτῳ τῶν βίων γράφει οὕτως. διονύσιος δὲ ὁ διονυσίου ἀπάσης γενόμενος σικελίας ἀλάστωρ εἰς τὴν λοκρῶν πόλιν παρελθὼν, οὖσαν αὐτῷ μητρόπολιν, δῶρεις γὰρ ἡ μήτηρ αὐτοῦ δ' γένος ἦν λοκρὶς στρώσας οἶκον τῶν σὺ τῇ πόλει ἦν μέγιστον ὀρπύλλοις καὶ ῥόδοις, μετεπέμπετο μὲν σὺ μέρει τὰς λοκρῶν παρθένους, καὶ γυμνὸς μετὰ γυμνῶν οὐδὲν αἰσχύνης παρέλιπεν ἐπὶ τοῦ στρώματος κυλινδούμενος· τοιγαροῦν μετ' οὐ πολὺ χρόνον οἱ ὑβριαθέντες, γυναῖκα καὶ τέκνα ἐκείνου λαβόντες κατὰ χεῖρα ἐπὶ τῆς ὁλοῦσης ἦσαν τες, σύνκολάσαντον αὐτοῖς καὶ ἐπεὶ τ' ὕβρεως στλήρεις ἐγένοντο, κατοικτίσαντες κατὰ ὃν τῶν χειρῶν ὄνυχας βελόνας ἀνῆλθον αὐτὰς, καὶ τελευτησάντων τὰ μὲν ὀστᾶ κατέκοψαν σὺ ὅλμοις· τὰ δὲ λοιπὰ κρέα νεμησάμενοι ἐπῆραν πάντες τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν ὅθεν πρὸς πλὴ αὐόσιον αὐραὶ

γέλωτος καὶ λυμβύθρακὴ κόρας ἀμαλθείας. Δημητρίου Φαληρέως ἢ δὶ παιδείας. λευκόλλῳ χρυφῇ καὶ παῤῥασίου τοῦ ζωγράφου.

σιον αφρὸ κατηλείσαν αὐτῶν τὰς σάρκας· ἵν' ἡ χρυφὴ σιν ποιουμένων κατεσκεύη, τὰ δὲ λείψανα κατεπόντωσαν· αὐτὸς δὲ Διονύσιος τέλος μικραγυρτῶν καὶ τυμπανοφορούμενος, οἰκτρῶς ἐν βίον κατέσχεψεν· ὕλαβητέον οὖν τὴν καλουμένην χρυφὴν οὖσαν τῶν βίων ἀκαιροπλὴν, ἃ πάντων τὸ ὀλέθριον ἐγγεγραφὴ πλὴν ὕβρεων· διόσκορος δ' ὁ σικελιώτης ἐν τοῖς περὶ βιβλιοθήκης ἀκρασταντίνους φησὶ κατασκευάσαι γέλωτα καλυμβύθραν πολυτελῆ ἐκ περίμεσον ἔχουσαν σταλίων ἑπτὰ βάθος δὲ πηχῶν εἴκοσιν, εἰς ἣν ἐπαγομένων ὕδατων καὶ κρηναίων ὑδάτων ἰχθυοτροφεῖον εἶναι, καὶ πολλὰς παρέχεσθαι ἰχθῦς εἰς πλὴν χρυφὴν καὶ ἀπόλαυσιν τῷ γέλωτι καθιέντα δὲ καὶ κύκνων πλῆθος εἰς αὐτὴν, ὡς γίνεσθαι ἐπιτερπεστάτην πλὴν θέαν. ὕστερον δὲ αὕτη διεφθάρη καταχωσθεῖσα. λουτρὶς δὲ ἐν τῇ διαίτῃ τοῦ περὶ ἀγαθοκλέα καὶ πλησίον ἱππωνίου πόλεως, ἄλσος τὶ λείκνυσθαι κάλλει διαφέρον, καὶ κατάῤῥυτον ὕδασιν· ἐν ᾧ καὶ τόπον τινὰ εἶναι καλούμενον ἀμαλθείας κόρας, ὃ δὴ γέλωνα κατασκευάσαι. σιληνὸς δ' ὁ καλατιανὸς ἐν τρίτῳ σικελικῶν, περὶ συρακούσας φησὶ κῆπον εἶναι πολυτελῶς κατεσκευασμένον, καλεῖσθαι δὲ μῦθον ἐν ᾧ χρηματίζειν ἱέρωνα τὸν βασιλέα. ἡ δὲ παντοπωλεῖτις τῆς σικελίας πᾶσα κῆπος προσαγορεύεται διὰ τὸ πᾶσαν εἶναι πλήρης διαφόρων ἡμέρων, ὡς φησι καλλίας ἐν ἐγδόῃ τῶν ἱστοριῶν, περὶ δαμοφίλου λέγων τοῦ σικελιώτου, ὃν ὁ λουκιλλος ἐκεινήθη πόλεμος, ὅτι χρυφῆς ἦν οἰκεῖος, γράφει καὶ ταῦτα· χρυφῆς οὖν λοῦλος ἦν καὶ κακουργίας διὰ μὲν τῆς χώρας περικύκλους ἀπήνας περιαγόμενος, καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὡραίους καὶ παραβρομῶν ἀκάτων τὸν κολάκων τε καὶ παίδων στρατιωτικῶν, ὕστερον δὲ πανοικία ἐφυβρίστως κατέσχεψε τὸν βίον ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθείς· δημήτριος δὲ ὁ φαληρεὺς ὡς φησὶ λοῦρις ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν, χιλίων καὶ διακοσίων ταλάντων κατ' οἶκον αὐτὸν κύριος γενόμενος, καὶ ἀφ' ὑπάτων στρατηγὸς ἐπὶ πάντων εἰς τὰς στρατιώτας καὶ πλὴν τῆς φόλεως διοίκησιν, τὰ λοιπὰ πάντα διὰ πλὴν ἐμφυτον ἀκρασίαν ἠφάνιζε, θοίνας τ' καθ' ἑκάστην ἡμέραν λαμπρὰς ἐπὶ τελῶν καὶ πολλῆς τινος σπουδῆς ἐπιτελῶν, καὶ ταῖς μὲν δαπάναις ταῖς εἰς τὰ δεῖπνα τοὺς μακεδόνας ὑπερέβαλε τῇ δὲ καθ' ὑπερβολῇ κυπρίους καὶ φοίνικας, ῥάσματά τε μύρων ἐπιπαν ἐπὶ πλὴν γῆν, ἀθηνά τε πολλὰ τῶν ἐδεφῶν ἐν τοῖς ἀνδρῶσι κατεσκεύαζε διαπεποικιλμένα ὑπὸ δημιουργῶν, ἦσαν δὲ καὶ πρὸς γυναῖκας ὁ μιλίαι σκηπώμεναι καὶ νεανίσκων ὥρατες νυκτερινοὶ καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέμενος θεσμοὺς δημήτριος, καὶ τοὺς βίους τάττων, ἀπομοθετῶν τὸν ἐν τῷ ὑπομνήματι βίον κατεσκεύαζεν· ἐπεμελεῖτο δὲ καὶ τῆς ὄψεως, τήν τε τείχα πλὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ξανθιζόμενος, καὶ παρὰ τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχρίων ἑαυτὸν, ἐβούλετο γοῦν τὴν ὄψιν ἱλαρὸς καὶ τρὶς ἀπαντῶσιν ἡδὺς φαίνεσθαι· ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν διονυσίων, ἣν ἔπεμπεν αὐτὸς ἄρχων γενόμενος, ἦλθεν χορὸς εἰς αὐτὴν ποιήματα *σειρώμενος τῆς σωλέως, ἐν οἷς ἡλιόμορφος προσηγορεύετο, ἐξέχων δὲ βυχινέτας ἡπόμοιρος χαλκοῖς ἀσπίσιν ἐλαμπρύνετο· καὶ ὑπὸ τούτων ἐκαλεῖτο ἥλιος· καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀστέρες· καὶ ὑπὸ τῶν ἀκολούθων ἀστὴρ ἑωσφόρος· καὶ ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων ἑωσφόρος

Ἤυχησε δ' ἀνεμοσκόπος — ἐν τούτοισι κἠ ἄπισα κλύσι λέζω (ορ. ἢ πίπτων
φημὶ γὰρ ὧδε τέχνης εὑρῆσθαι — τόρματα ἦεδε σαφῆ χέρος ὑφ' ἡμετέρης. αὐτὰρ ὁ βλα-

οὖρος ἀμαιμάκετον δ' οὐδὲν ἔγεντο. βροτοῖς. ἀτιζόμενος δέποτε πρὸς καταδέστερον σὺ σάκρῳ τ' αἰαντα κἠ ἀπηθεὶς, σιωαχθεμένων αὐτῷ τῶν φίλων, ἔφη ὡς αὐτὸς μὲν ὀλίγον φροντίζοι. αἴαντι δὲ σιωάχθοιτο λοῦτρον ἀπηνθεότη. ἐφόρει δὲ ὑπὸ ζυφῆς πορφυρίδα κἠ σχέδιον λευκὸν ὃν τ' κεφαλῆς, σκίμπωνί τε ἐσκείζετο χρυσᾶς ἔλικας ἐμπαισμοῖσι, χρυσοῖς τε ἀναστασοῖς. ἐπίσφιγε τῶν βλαυτῶν τοὺς ἀκατωγάς. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην ἀκριβῶς ἐποιεῖτο, ἀλλὰ ῥᾳδίως ὡς κἠ ἄλλην γράφοντα, ὡς ἰσορεῖ θεόφραστος ὁ τῷ π' βύβλου μονίας τὸν ἀπτινόμενος δι' ἐλέγχου ὅτι τ' ὠλίνθῳ ἡρακλέα ἔγραφεν ὡς ὄναρ αὐτῷ τοῦτο φαινόμενος ὁ θεὸς σχηματίζοι αὐτ' πρὸς τὴν τ' γραφῆς ἐπιτηδειότητα ὅθεν κἠ ἐπέγραψε τῷ πίνακι.

οἷος δ' ὠνύχιον φαντάζετο πολλάκι φοίτων — παρρᾶσίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὅ δ' ὄβριν ὁρᾶν

καὶ φιλοσόφων δὲ αἱρέσεις ὅλας τ' ὧδε πῃ φυφὴν αἱρέσεως αὐτε ποιήσαντο, κἠ ἔγε κυρηναϊκὴν ἡδυλογίην ἀπειρίσπου τὸ σωκρατικοῦ πῃ αὐχμὴν λαβοῦσα, ὃς ἀποδεξάμενος πῃ ἡδυπάθειαν, ταύτην τέλος εἶναι ἔφη κἠ ἐν αὐτῇ πῃ εὐδαιμονίαν βεβλῆσθαι κἠ μονόχρονον αὐτῇ εἶν παρακωλήσεως ζοῖς ἀσώζοις οὔτε πῃ μνήμην τῶν γεγονότων ἀχρηίδας κἠ μονόχρονον αὐτῇ εἶν παρακωλήσεως ζοῖς ἀσώζοις οὔτε πῃ μνήμην τῶν γεγονότων ἀχρηίδας πρὸς αὐτὸν ἡγούμενος, οὔτε τὴν ἐλπίδα τῶν ἐσομένων, ἀλλ' οἰ μόνῳ τὸ ἀγαθὸν κείνων τῷ παρόντι, τὸ δὲ ἀπολελαυκέναι, κἠ ἀπολαύσειν οὐδὲν νομίζων πρὸς αὐτὸν, τὸ μὲν ὡς οὐκέτ' ὄν, τὸ δὲ οὔπω κἠ ἄδηλον, ὁ ποῖον κἠ οἱ φυφῶντες πάχρυσι τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιοῦντες. ὁμολόγησε δ' αὐτοῖς τῷ δόγματι, κἠ ὁ βίος ὃν ἐβίωσεν σὺ πᾶσι φυφῇ καὶ πολυτελείᾳ μύρων καὶ ἑταιρῶν κἠ γυναικῶν. λαίδα τοιῶ ἀκαφανδὸν ἔχε τὴν ἑταίραν, κἠ παῖς διονυσίου. πολυτελείαις ἔχαιρεν, καί ζοι πολλάκις σὺβειζόμενος. κἠ σάνδρος γοιῶ φησὶν ὡς κἠ ἀδόξου ποτὲ κλισίαδ' παρ' αὐτῷ τυχὼν, ἤνεγκεν. βρωτῆς τε τοῦ διονυσίου, τί φαίνεζ' ἡ κατάκλισις πρὸς πῃ χρὴς ἔφησε παρακωλησίαν εἶν· ἐκείνη τε γὰρ ἔφησεν ἀδόξει τὴν μοῖραν χωρισθεῖσα ἐμοῦ, χρὴς δὲ πασῶν ἥν σὺδοξοτάτη δι' ἡμᾶς, αὕτη ἡ τὴν μοῖραν κἠ σύνδοξος γίγνου δι' πῃ ἡμετέραν παρουσίαν, χρὴς δὲ ἀδόξει μὴ παρόντος ἐμοῦ καὶ σὺ ἄλλοις δέ φησιν ὁ ἡγήσανδρος. αἱρίστιππος ῥαινόμενος μὲν ὑπὸ τῶν τοῦ διονυσίου θεραφόντων, σιωπῶμενος δ' ὃ ἀνέχεσθαι ὑπ' αὐτῶν ζοῖς δι' ἀλιβυόμενος ἐτύγχανον ἔφη καταλιπὼν πῃ θρασίαν αὖ ἀπῆλθον; διέφρισσον δ' ὁ αἱρίστιππος τὰ πολλὰ σὺ αὐχμὴν φυφῶν, διὸ κἠ ὁ ξενοφῶν σὺ τοῖς ἀχρομνημονεύμασι φησὶν, ὅτι πολλάκις σὺνουσίτει αὐτὸν ὁ σωκράτης κἠ τὴν ἡδοποιΐαν πολάσας τ' ἀρετῆς καὶ τ' ἡδονῆς ἐσῆγεν. ὁ δ' αἱρίστιππος ὧδε τῆς λαίδος ἔλεγεν, ἔχω κἠ οὐκ ἔχομαι, κἠ παρὰ διονυσίῳ δι' ἐνέχεν τοὶ π' τ' ἐκλογῆς τ' φίλων γυναικῶν κἠ μύροις ἐλοῦτο κἠ ἔφασκεν ὕπνον ἡδὺν κακχεύμενον οὐδὲ ἥκιστα σώφρονα διαφθαρήσεζ. κωμῳδῶν δὲ αὐτὸν ἀλεξις σὺ γαλατείᾳ ποιεῖ τινὰ θεράποντα διηγούμενον, περί τινος τ' μαθητῶν τάδε. ὁ δι' αὐτὸς οὗμὸς ὧδὶ λόγους γὰρ πότε

διέφριξε μέρακίσκος εἰὼν καὶ φιλοσοφεῖν — ἐπέθετο κυρηναῖος ἦν
ὡς φησὶ αἱρίστιππός τις σοφιστὴς. δύφυὴς — μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἁπάντων τότε
τοῦτ' ἀκριβασάτε τῶν γεγονότων διαφορῶν — τούτῳ τἀληθὲς διοὺς μαθητὴς γίνεται
ὁ δι' αὐτὸς, καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ — ἐξέμαθε τὴν δ' ἀρτηρίαν σιωήρασεν.

ἀντιφάνης δ' σὺ αὖ ταύτῃ ὧδὶ τῆς τῶν φιλοσόφων φυφορότητος διαλεγόμενος φησὶ

ὦ τὰν καταγνοῖς τίς πότε σὶνούβοι — ὁ γέρων, ἀχρὸς μὲν ὄψεως, ἑλληνικὸς
λευκή. χλανὶς φαιός. χιτωνίσκος καλὸς — γολίδιον ἁπαλόν. βύρυθμος βακτηρία.
βεβαίᾳ χράπιζα τί μακρὰ δεῖ λέγειν ὅλως — αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ πῃ ἀκριβῆ μίαν δοκῶ.

λεισόξενος δ' ὁ μουσικὸς σὺ τῷ χρύτα βίῳ ἀφίκετ' διονυσίου τ' νεωτόρου πρισβεύτας πρὸς πῃ παρεκτίνων φύλιν, σὺ οἷς εἶναι κἠ πολύαρχον φὴν ἡδυπαθῆ ἐπικαλούμενον, αὖθρα π' τὰς σωματικὰς ἡδονὰς ἐσασθακότα, κἠ οὐ μόνον τῷ ὁρᾶν, ἀλλὰ κἠ τῷ λόγῳ, ὄντα δὲ γνώριμον τῷ αὐχύτα κἠ φιλοσοφίας οὐ παντελῶς ἀλλόζιον, ἀπαντᾶν εἰς τὰ τεμένη, κἠ συμπειρατεῖν τοῖς π' τ' αὐχύταν ἀκροώμενον τ' λόγων. ἐμπεσούσης δέποτε ἀπορίας κἠ σκέψεως πρὸς τί τ' ἐπιθυμιῶν, κἠ σ' σωόλον π' τῶν σωματικῶν ἡδονῶν, ἔφη ὁ πολύαρχος ἐμοὶ μὲν ὦ αὖθρου πολλάκις ὧδὶ πέφυκεν ἐπισκοποῦντι κομιδῇ σ' τ' ἀρετ' πύτων κατασκεύασμα, κἠ πολὺ τ' φύσεως ἀφεσκὸς ἦ. ἡ γὰρ φύσις ὅταν φθέγγηζ πῃ ἑαυτῆς φωνὴν ἀκουλουθεῖν κελεύει ταῖς ἡδοναῖς, κἠ ζῆν φησὶν εὖ τὸν νοῦν ἔχοντος. σ' δὲ αὐξετέινειν, κἠ καταδουλοῦσθαι ταῖς ἐπιθυμίαις, οὔτε σώφρονος οὔτε εὐτυχοῦς, οὔτε ξωισέτος ἁδοίαι τίς ποτε ζῆν ἡ τ' ἀνθρωπίνης φύσεως σύστασις. τεκμήριον δ' ἰσχυρὸν ἦ. ὃ πάντας αὐτοὺς ὅταν ὀρέξασθαι ἐπὶ λάβωντι μέγεθος ἀξιόχρεων ἐχούσης, ἐὰν τὰς σωματικὰς ἡδονὰς καταφρονεῖσθαι κἠ τ' ὃ νομίζειν τέλος ἦ. τ' ὀρέξασθαι, τὰ δὲ ἄλλα πάντα ὡς ἐπὶ τὸ πολῶς ἐπεῖν σὺ παρορᾶν τὶ θεῖσθαι χώρα. προφορᾶν δὲ ἔξεστι νῦν μὴ τοῦ πόρων βασιλεῖς, νῦν ἢ κἠ ἔτι τυραννίδος ἀξιολόγου κύριος ὢν τυγχάνῃ. πρότερον δὲ τούς τε λυδῶν κἠ τ' μήδων, κἠ ἔτι ἀσσύριον κἠ τοῦ σύρων οἷς ὄδιν γένος ἡδονῆς ἀζήτητον γενέσθαι. ἀλλὰ κἠ δῶρα παρὰ τοῖς πέρσαις προκεῖσθαι λέγεται τοῖς δυναμένοις ὀρθυρίσκειν καινὴν ἡδονὴν, καὶ μάλα ὀρθῶς. ταχὺ γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἐμπίπλαται τῶν χρονιζουσῶν ἡδονῶν, ὧν ὥσι σφόδρα δυνκεκωμῳδῆσθαι, ὡς τε ἐπεὶ μεγάλην ἔχει δυνάμιν ἡ καινότης πρὸς

δ' μείζω

πολύαρχος ἡδονῆς ὑπερλαλῶν. Σπύσιππος φιλήδονος καὶ ἐπικούρειοι φιλοσόφων διωγμός. Σοφοκλῆς ἡδονῆς εἰσηγητής. 217

ἢ μείζω φανῆναι τὴν ἡδονὴν, οὐκ ὀλιγωρητέον αὐ ἀλλὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν αὐτῆς ποιητέον. διὰ ταύτην γὰρ τὴν αἰτίαν πολλὰ μὲν ὀρθρεῖσθαι βρωμάτων, πολλὰ δὲ πιμμάτων, πολλὰ δὲ ἀρτυμάτων, καὶ μύρων, πολλὰ δὲ ἱματίων, καὶ στρωμάτων, καὶ ποτηρίων δὴ καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν. πάντα γὰρ δὴ ταῦτα συμβάλλεσθαι τινὰς ἡδονὰς, ὅταν ἡ ὑποκειμένη ὕλη τῶν θαυμαζομένων ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ὁ δὴ πεπονθέναι δοκεῖ ὅτε χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν ὀφθαλμῶν τε καὶ ὠανίων ὅσα κὴ κατὰ τὰς ἁπτὰ θαυμαζόμενα τύχασι δοκοῦντα φαίνεται. εἰπὼν δὲ τοὺς ἑξῆς τὰ ὠδὴ τῆς θηραπείας τῆς τῶ πόρων βασιλέως ὄιους καὶ ὅσους ἔχει θηρατυτῆρας, καὶ ὠδὴ τῆς τῶν ἀφροδισίων αὐτοῦ χρήσεως, καὶ τῆς ὠδὴ ἣν χρῶνται αὐτοῦ ὀλμῆς καὶ τῆς βυμορφίας καὶ τῆς ὁμιλίας, καὶ ὠδὴ τῶν θεωρημάτων καὶ τῶν ἀκροαμάτων, βύλεται μονέσατον ἔφη κεῖναι τῶν νῦν ἣν τῶν πάλαι βασιλέα. ὠλεῖσται γὰρ εἰσὶν αὐτῷ καὶ τελειόταται παρεσκευασμέναι ἡδοναί. βύτορον δέ φησι τὸ μέτορον τύραννον εἶναι τίς αὖ καὶ πάρα πολὺ λειπόμενον, ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἡ πᾶσα ὅλη χορηγεῖ, ἣ δὲ διονυσίου χορηγεῖον παν τελῶς αὖ βύτελές τι φανεῖν πρὸς ἐκεῖνο συγκεινόμενον. ὅλη μὲν οὖν ὠδὶ μάχητός ἐστιν ὁ ἡριοῦβος βίος, φανερὸν ἐκ τῶν συμβεβηκότων σύρους μὲν γὰρ μάλοι μετὰ τῶν μεγίστων κινδυνίων ἀφείλαντο τὴν βασιλείαν, οὐκ ἄλλου τινὸς σπεύσαντος ἢ τοῦ κυριβῦσαι τῆς συρίων ἀρχούσας. μήλους δὲ πέρσαι διὰ τοιαύτην αἰτίαν, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις. οἱ δὲ νομοθέται ὁ μαλίζειν βουληθέντες τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, καὶ μηδεμίαν πᾶσαν πολιτῶν ἀφανίζεσθαι, πεφυκόσι τὸ τῶν ἀρετῶν εἶδος, καὶ ἔγραψαν νόμους ὠδὶ σωμάτων καὶ τῶν ἄλλων καὶ ὅσα ἐοίκει πρὸς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν ἀναγκαῖα εἶναι καὶ δὴ καὶ ὠδὶ ἠθῶν καὶ τῆς λοιπῆς διαίτης ὅπως ἂν ὁ μαλὲς. πολεμούντων οὖν τῶν νομοθετῶν, τῷ τῆς εὐεξίας γένει, πρῶτον μὲν ὁ ὠδὶ τὴν δικαιοσύνην ἔπαινος ἠυξήθη, καὶ που τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγξατο δικαιοτάτου δ' ἀνδρὸς ὀφθαλμὸν πρόσωπον, καὶ πάλιν τὸ χρύσεον ὅμμα δ' ἀστὴς δικαιοσύνη. ἀπιθάνη δὲ καὶ αὐδ' τὸ τῆς δίκης ὄνομα, ὡς τε παρ' οἷσι καὶ βωμοὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι δίκης, μετὰ ταύτην δὲ καὶ σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν ἐπεισκώμασαν, καὶ εὐεξίαν ἐκάλεσαν τὴν σὺν ἀπολαύσεσιν ὑπερβολήν. ὡς τε ἦν πειθαρχοῦντα τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν πολλῶν φήμῃ μετεκάλειν ὠδὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς καὶ λοιδορεῖς δέ φησι σὺ τῇ εἰκοστῇ τρίτῃ τῶν ἰσοριῶν ὡς ἦν καὶ παλαιὸν τοῖς δικάσασι ἐπιθυμία τῆς μέθης, διὸ ποιεῖν ἔν ὅμηρον ὦ ἀχαμέμνονι λοιδορούμενον τ' ἀχιλλέα καὶ λέγοντα οἰνοβαρὲς κυνὸς ὄμμα τ' ἔχων καὶ ἦν βαάζον δὲ ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησὶν, ὡς ἀμφὶ κρατῆρα γραπίζασ τε πλησθούσας κέμβα λευκῶν καὶ τ' βαάκχον αὐτοῦ παρ' αὐταῖς ταῖς ἐπιθυμίαις τ' μέθης γινόμενον. φιλήδονος δ' ἦν καὶ σπύσιππος ὁ πλάτωνος συγγενὴς καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς. διόνυσος γοῦν ὁ τῆς σικελίασ τύραννος, σὺ τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ, κατὰ τῆς φιληδονίασ αὐτῶ εἰπὼν, καὶ φιλαργυρεῖ αὐτῷ ὀνειλίζει, καὶ τ' λαθονέασ τῆς ἀρχαδικῆς ὄρωτα ἥλις πλάτωνος ἡνιόχει οὐ μόνος δὲ ἀρίστιππος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ πλὴ κατὰ κίνησιν ἡδονὴν ἀποκάζοντο, ἀλλὰ καὶ ἐπίκουρος καὶ οἱ ἀπ' αὐτ', καὶ ἵνα μὴ τοὺς καταιγισμοὺς λέγω, καὶ τὰ ἐπιτρώματα ἅπερ πολλάκις προφέρεται ὁ ἐπίκουρος καὶ τοὺς γαργαλισμοὺς, καὶ ἀνύγματα, ἃ σὺ τῷ ὠδὶ τέλους εἶρηκε τούτων μνησθήσομαι, φησὶ γάρ· οὐ γὰρ ἔτι λύσαμαι νοῆσαι τἀγαθὸν, ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ τῶν χειλῶν ἡδονὰς ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων· ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ καὶ τὰς διὰ μορφῆς κατ' ὄψιν ἡδείασ κινήσεις· ἢ μικρόδωρος σὺ ταῖς ἐπιστολαῖς φησὶν· ὦ φυσολόγε μόκρατες, πόθι γάσερα ὁ κατὰ φύσιν βαλίζων λόγος πλὴ ἅπασαν ἔχει σωφροσύνην· καὶ ὁ ἐπίκουρος δέ φησιν· ἀρχὴ καὶ ῥίζα πάντων ἡδονὴ ἡ γαστρὸς ἡδονή· καὶ τὰ σοφὰ τὰ πόλισσα ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν· καὶν τῷ ὠδὶ τέλους δὲ πάλιν φησὶ τιμητέον δ' ἀγαθὸν καὶ τὰς ἀρετὰς ἢ τὰ τοιαῦτα ὅπερ ἐὰν ἡδονὴν παρασκευάζῃ, ἐὰν δὲ μὴ παρασκευάζῃ, χαίρειν ἑατέον· σαφῶς ὑσυρὸν ποιῶν σὺ τούτοις τὴν ἀρετὴν τῆς ἡδονῆς ἢ θηραπαίνης τάξιν ἐπίχουσαν, ἢν ἄλλους δέ φησι προσπτύω τῷ ἀγαθῷ, καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν, ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν ποιῇ, καλῶς ἄρα ποιοῦντες ῥωμαῖοι οἱ πάντα ἄριστοι, ἀδικον καὶ φιλήσκον τοὺς ἐπικουρείους ὠθεῖσαν τ' πόλεως λευκίου τὸ ὀρθομίδ' ὑπατεύοντος δι' ἃς εἰσηγοῦντο ἡδονάς· ὁμοίως δὲ ἢ μεσήνιοι κατὰ ψήφισμα ὠθεῖσαν τοὺς ἐπικουρείους. αἰτίοχος δὲ ὁ βασιλὶς καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους τ' αὐτοῦ βασιλείασ, γράψασ τάδε βασιλὶς αἰτίοχος φαῖα· ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ πρότερον, ὅπως μηδεὶς ἢ φιλόσοφος σὺ τῇ πόλει; μηδ' σὺ τῇ χώρᾳ· νῦν θανούμενοι δὲ οὐκ ὀλίγους ἐῶν καὶ τοὺς νέους λυμαίνεσθαι, ὀφθ' ὅ μηδὲν πεποιηκόσι ὑμᾶς ὧν ἐγράψαμεν πρὸ εἰ τούτων, ὡς κὰ οἷσιν λάβῃς πλὴ ἐπιστολῶ, σωτάξον κήρυγμα ποιήσασθ' ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφοι πάντες ἀπαλλάξωντ' ἐκ τῶν δ' πων ἤδη· τῶν δὲ νεανίσκων ὅσοι ἐὰν ἁλίσκωντ' πρὸς τούτοις γινόμενοι δίοπερ κρεμήσοντ' κὴ οἱ πατέρες αὐτ' σὺν αἰτίαις ἔσοντ' ταῖς μεγίσταις κὴ μὴ ἄλλως γένητ'. τ' δὶ ἡδονῆς πρὸ ἐπεικούρου ἐπηγητὴς ἐγένετο σοφοκλῆς ὁ ποιητὴς σὺ ἀθηνῶν τοῦτο εἰπὼν τὰς γὰρ ἡδονὰς

ὅταν προσθῶσιν ἀέρθῃ, οὐ τίθημ' ἐτῶ — ζῶ δ' ἔτι ἀλλ' ἔμψυχον ἠγοῦμαι νεκρὸν
γλυκύτατε γὰρ κατ' οἶκον ἐν βουλῇ μέλα — καὶ ζῶν τύραννον χἠμ' ἔχων, ἐὰν δι' ἀπῆ
τούτων δ' χαίρειν, τἄλλ' ἐτῶ καπνοῦ σκιάς — οὐκ ἂν προιάμην ἀέρι πρὸς τὴν ἡδονήν.

118 λύκωνος περιπατητικοῦ ἡδυπάθεια· ἢ ἀναξαρχου. ὀλιγοδίαιτοι δὲ λακῶνες ἐκφυᾶς.

καὶ λύκων δὲ ὁ ῥοδιοπατητικὸς ὡς φησὶν αἰτίγονος ὁ καρύστιος κατ' ἀρχὰς ἐπιδημήσας παιδείας ἕνεκα ταῖς ἀθήναις, ῥοδὶ συμβολικοῦ κώθωνος, καὶ ᾗ ὅσον ἐνέδει τῶν ἑταιρουσῶν ἐπράττετο μίσθωμα ἀκριβῶς ἐπίστατο, ὕστερον δὲ καὶ τῷ πόδι πάνυ προσὰς, ἐλείπετο τοὺς φίλους ἀλαζονείᾳ, καὶ ᾗ πολυτελείᾳ πολλῇ χρώμενος, χωρὶς γὰρ τῶν παραλαβανομένων εἰς αὐτὰ ἀκροαμάτων, καὶ ἀργυρωμάτων καὶ χρωμάτων, ἃ λοιπὴ παρασκευή, καὶ ἡ τῶν δειπνων ῥοδιουργία, καὶ ὁ τῶν τραπεζῶν καὶ μαγείρων ὄχλος τοσοῦτος ἦν, ὥς τε καὶ πολλοὺς ὀρρωδεῖν καὶ βουλομένους προσιέναι πρὸς πλῆθος διαφθορὰν ἀνεκθέατος, καὶ καθάπερ εἰς πολίτευμα πονηρὸν, καὶ χορηγιῶν καὶ λειτουργιῶν ὡλιγωρῶς ἀναβαινομένους προσάγειν. ἔδει γὰρ ἄρξαι τὸ πλῆθος νομιζομένην ἐν τῷ ῥοδιοπάτῳ ἀρχὴν, αὐτὴ δ' ἦν ἐκ τῆς βουθυσίας τῶν ἐπικειρέων εἰσιέναι ὀβολοὺς ὑποδέχεσθαι μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς τὴν συμβολὴν εἰσενεγκόντας, ἀλλὰ καὶ οὓς παρεκαλέσειεν ὁ λύκων. ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐπιμελῶς σιωπῶντας τῶν πρεσβυτέρων εἰς πλῆθος χολὴν, ὡς τε γίνεσθαι μὴ δι' εἰς ἓν μυερισμὸν καὶ τοὺς στεφάνους ἱκανὸν ᾗ ἐκλεγόμενον ἀργύριον ἱεροποιεῖσθαί τε καὶ τῶν μουσῶν ἐπιμελητὴν γενέσθαι. ἃ δὴ πάντα ἐφαίνετο λόγου μὲν ἀλλόρια καὶ φιλοσοφίας εἶναι, ζυφῆς δὲ καὶ ῥοδιαστάσεως οἰκειότερα. καὶ γὰρ εἰ παρεῖντό τινες τῶν μὴ λωσαμένων εἰς ταῦτα ἀναλίσκειν ἀφ' ὑβρεχείας καὶ τῆς τυχούσης ὁρμώμενοι χορηγίας, ὅ, γε μεθ' ὑκανῶς ἦν ἄθλος, οὐ γὰρ ἵνα συῤῥυέντες ἐπὶ ᾗ αὐτὸ τῆς ἕως τ' ὀρθρίου γενομένης κραπέζης ἀφ' ἁλισώσωσιν ἢ χέειν ὑξοινίας ἐποιήσαντο τοὺς σιωόλους ταύτας οἱ ῥοδὶ πλάτωνα καὶ ξυβύσιππον. ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ θεῖον τιμῶντες ᾗ φυσικῶς ἀλλήλοις συμῥοδοφορόμενοι καὶ ᾗ πλεῖστον σπένδειν αἰδέσεως καὶ φιλολογίας. ἃ δὴ πάντα γέγονε λύτρα παρ' αὐτοῖς ὕστερον, πῶν τε χλανίδων καὶ τῆς πολυτελείας τῆς ἐρημένης. οὐ γὰρ ἔτι γε δοῦλοι πούς ὑπεξαιροῦμαι. ὁ δὲ λύκων ὑπὸ ἀλαζονείας ᾗ ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τῆς πόλεως τόπῳ, ἐν ᾗ κήνωνος οἰκίᾳ ἔχων εἰκοσάκλινον οἶκον ὃς ἦν ἐπιτήδειος αὐτῷ πρὸς τὰς ὑποδοχὰς, ἦν δὲ ὁ λύκων καὶ σφαιρεισὴς ἀγαθὸς καὶ ἐπιδέξιος. ῥοδὶ δὲ ἀναξαρχου κλεάρχος ὁ σολεὺς ἐν πέμπτῳ βίων οὕτω γράφει. τῶν δυναμονικῶν καλουμένων ἀναξαρχῳ δι' ᾗ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν ῥοδιπεσούσης ὑξουσίας, γυμνὴ μὲν ᾠνοχόει παυσίσκη πρόσηβος ἡ προκειθεῖσα διαφθρεῖραι ὥρᾳ τῶν ἄλλων ἀνασύρουσα πρὸς ἀλήθειαν πλῆθος τῶν οὕτως αὐτῇ χρωμένων ἀκρασίαν. ὁ δὲ σιτοποιὸς χειρίλαος ἔχων, καὶ ῥοδὶ ᾧ στόματι κημὸν ἔφριξε τὸ σαῖς, ἵνα μὴ δι' ἰσχὺς ἐπῤῥέῃ, μήτε τοῖς φυράμασιν ὁ ῥίβων ἐμπνέοι. διὸ πρεπόντως αὖτις ἐποίῳ σοφῷ τούτῳ φιλοσόφῳ τὰ ἐκ τῆ ἀναξίλα αὐροποιοῦ ξανθοῖς τε μύροις χρῶτα λιπαίνων. χλανίδας δ' ἔλκων βλαύτας σύρων. βολβοὺς ῥώτων. τυροὺς καπίτων. ὠὰ καλάπίων. κήρυκας ἔχων. χίον πίνων καὶ πρὸς τούβις ἐν σκυταρείοις ἐκπίοισι φορῶν ἐφεσίτα γράμματα καλά. πόσῳ γὰ τούτων βελτίων ὁ γόργιας λεοντῖνος, ῥοδὶ οὗ φησὶν ὁ αὐτὸς κλέαρχος ἐν ᾧ ὀγδόῳ τῶν βίων ὅτι δι' ᾗ σωφρόνως ζῆν ἐν ὀδὸν ὀγδοήκοντα ἔτη ᾧ φρονεῖν σιωεβίωσεν, καὶ ἐπείτις αὐτὸν ἤρετο τίνι διαίτῃ χρώμενος οὕτως ἐμμελῶς καὶ μετὰ ἀλυπήσεως ποσοῦτον χρόνον ζήσειεν οὐδὲν πώποτε εἶπεν ἡδονῆς ἕνεκα πράξας. δημόκριος δὲ ὁ βυζάντιος ἐν ᾧ ῥοδὶ ποιημάτων, γόργιάν φησὶν ὁ λεοντῖνος ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γένοιτ' ἄν ἄριστον τὸ ζῆσαι πλείω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἔφη ᾗ μηδέποτε ἑτέρου ἕνεκα πεποιῆσθαι. ὤχθος δὲ πολλῷ χρόνῳ πλὴ βασιλέαν καὶ πλὴ λοιπὴν ῥοδὶ τ' βίον χορηγίαν διαρκῆ κτησάμενος ὡς τελευτῶντος ἐρώτησεν ὁ πρεσβύτατος τῶν υἱῶν τί πράττων τοσαῦτ' ἔτη διαφυλάξειε πλὴ βασιλέαν ἵνα καὶ αὐτὸς ᾖ μεμοιβ, τὰ δίκαια πράττων εἶπεν πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους καὶ θεούς. καρύστιος δ' ὁ πορφαμινὸς σπουδαιοκοίς ὑπομνήμασιν, κηφισόδωρος φησὶν ὁ ἠναῖος ῥολύδωρον ἐν τῆϊον ἰαμβὸν αὐτῷ πάππῳ συναιτεῖν φιλοτάπιδα ἔχοντα κειμηλίῳ καθάπερ τοὺς στρωματεῖς βυτελῆ, ἐφ' οἷς κατακεῖσθαι, κάλλος τε χαλκοῦς καὶ ποτήρια ὀλίγα, γενόσθαι γὰρ ὀλιγοδίαιτον καὶ ζυφῆς ἀλόδιον. ζωπυρὸν δὲ ἀφ' ἑσπέρας μέχρι δυσμῶν κοιμώμενον μόλις ἐπιθυμία πρὸς ἑαυτὸν ἐπήγειρεν ὅθεν καὶ συγκοιμᾶσθαι λεχεῖς, δι' ᾗ τὰς ἐπιθυμίας ἐμποιεῖν ἐδὴ ᾧ γέρα καθεῖρκται κριμασὸς ὢν πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τούτων. καὶ μέλανθος δὲ ὁ αὐτὸς ζάκυνθον κατατείνων ἀπῆλθε ἐκ τῶν ἀπολαύσεων κνισότερος ὢν τ' ὀδυσσέως μελανθίου. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι πάντα σῶμα διεῤῥάφησαν δι' ᾗ τὰς ἀκαίρους ἡδονάς. οἱ δὲ καὶ εἰς πάχος σώματος ἐπίδωκαν, ἄλλοι δὲ καὶ εἰς ἀναισθησίαν δι' ᾗ πολλὴν ζυφήν. νύμφις γοῦν ὁ ἡρακλεώτης ἐν ᾧ δευτέρῳ ῥοδὶ ἡρακλείας. διονύσιος φησὶν ὁ κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν ἡρακλείᾳ ἰὼς καὶ αὐτὸς τ' πατρίδος τυραννήσας ἐπὶ ζυφῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν ἀλδηφαγίας ἔλαθεν ὑπερσαρκήσας ὥς τε δι' ᾗ πάχος ἐν δυσπνοίᾳ αὖτ' συνισχῆναι καὶ πνιγμῷ. διὸ σωέταξαν οἱ ἰατροὶ καταστυφούσαις βελόνας λεπτὰς ᾧ μήκει διαφρούσας, αἷς δι' ᾗ τῶν ῥοδιδρῶν, καὶ τ' κοιλίαν διοθεῖν ὅταν εἰς ὕπνον τύχη καθύτερον ἐμπεσῶν, μέχρι μὲν ὧν τινος ἐπὶ τ' πεπωρωμένης ἐκ τῆ σίκτος σαρκὸς οὐκ ἐνεποίει πλὴ αἴσθησιν. εἰ δὲ πρὸς καθαρὸν ᾗ κοιλίαν ἡ βελόνη διελθοῦσα ἔλθοι, τό τε διεχείρισε. τοὺς δὲ χρημαλισμοὺς ἐφιεῖτο τοῖς βουλομένοις προλαμβάνειν καὶ βωτὸν τ' σώματος, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη κρύπτῃ ᾗ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχοι διαλέγοιτο τοῖς ἅπασι μνημονεύει δ' αὐτ' καὶ μένανδρος ἥκιστά γ' ὢν λοίδορος ἐν ᾗσὶ τοῖς ἁλιεῦσι δν μῦθον ὑποσημαίνων ὑπέρ τινων φυλάκων ὑβ ἡρακλείκς παχὺς ἀνὴρ ἔκειτ' τῷ σόμα, καὶ πάλιν ἐκφύσειν ὡς τε μὴ πολλῷ ζυφαῖ χρόνον. καὶ ἔπι. ἴδιον ἐπιθυμιῶν μόνος μοι βαίκτος οὗτος φαίνεται εὐβαίκτους ἔχοντα πολλὰς χολάδας κεῖθι παχεῖ

μόλις

γάχος διονυσίᾳ τῷ ἡρακλείᾳ τυράννᾳ, καὶ πτολεμαίου τ' αὐλητοῦ. ἀλέξανδρος καταίσαρχος. ναυκλείδου πάχης καὶ πύθωνος.

μόλις λαλοῦντα καὶ φ πνεύμ' ἔχοντ' ἄφω ἐθίοντα καὶ λέγοντα σὺ πομφ τ' ἡδονῆς
ἀπέβαινε δὲ βιώσας ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα. ὧν ἐτυράννησεν τεία καὶ τεἀκοντα, ἀπάντων τ' πρὸ αὐτοῦ τυράννων πρακτικώτατος καὶ ἐπιφανέστατος διαφερόντως γεγόνει καὶ πτολεμαῖος ὁ ἕβδομος αἰγύπτου βασιλεύσας. ὁ αὐτὸν μὲν εὐεργέτην ἀναγορεύθη ὑπὸ δὲ ἀλεξανδρέων κακεργέτης ὀνομαζόμενος. ποσειδώνιος οὖν ὁ στωϊκὸς σωφρονισθῆναί φησι τῷ ἀφεικανῷ κληθῆναι εἰς ἀλεξάνδρειαν καὶ θεασάμενος αὐτὴν γράφει ἐν ἑβδόμῃ τῶν ἱστοριῶν οὕτως. ἐξ ἧς χρυφὴν διέφθαρτο φ σῶμα ὑπὸ παχύτητος, καὶ μακρὸς καὶ μεγέθους ἦν δυσπερίληπτον εἶναι σωιέζεσθαι, ἐφ' ἧς χιτωνίσκον ἐν δεδυκὼς ποδήρη μέχρι τῶν καρπῶν χειρίδας ἔχοντα, προκόλπιόν τε ποτὶ πιζὸς εἰ μὴ ἐξ ἀπιδώνων. ὅλη δὲ χρυφῆς ἐκ ἦν ἀλλόκριος ὁ βασιλεὺς οὗτος αὐτὸς ὡσπερὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν ὑπομνημάτων διηγούμενος ὅπως τε ἑορτὴν ἐγάγετο τῷ ἐν κυρήνῃ ἀπόλλωνος καὶ ὅπως λεῖπον παρεσκεύασε τοῖς πρὸ αὐτοῦ γενομένοις ἑορτῶν οὕτως. ἀρτεμισία μεγίστη ἐν κυρήνῃ ἑορτὴ ἐν ᾗ ἑορτὴ τῷ ἀπόλλωνος ἐναύσιος δέ ἐστιν διαπίνεται τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἑορτασμένους, καὶ παρεκτίθησιν ἑκάστῳ χρύσεια. ἔστιν δὲ ὅτε, κέραμεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον ὡς εἴκοσιν ἀρτάβας, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμέων ἔγκειται πεπονημένα πολλὰ δὲ ὄντα καὶ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων. ἔτι δὲ θαλαττίων ἰχθύων, παρέχους τὸ ξενικοῦ πλέονα γένη πολλάκις δέ τινος καὶ κιθαρίου ἀκολουθήσαντος προσελθόντα. ἡμεῖς δὲ πεδιεπλόμεθα διαύτα φιάλαις δ' ὁ λαργύρους κατασκευάσαντες, φ τίμημα ἔχουσαν ἑκάστην ἧς προφέρεσθαι δραχμὴν, ἵνα τὸ κατασκευασμένον συὶ ἴσωσκόμῳ καὶ φιάλαις διαχρύσοις ἐσώσαμεν. καὶ παρεκαλέσαμεν ἕκαστον ἐφ' αὐτοῦ καθεσθέντα οἷς ἀπέσταλκεν. εἰς πάχης δὲ ἐδεδώκει καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀλέξανδρος, ὁ πρὸ ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσαν αὐτῷ φησὶ γοῦν πάλιν αὐτοῦ ποσειδώνιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ καὶ παρακοσῇ τῶν ἱστοριῶν οὕτως. ὁ δὲ τῆς αἰγύπτου διωκάσης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν ὅλων, κολακευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν φ αὐτὸν, ἐν πολλῇ δὲ χρυφῇ ζῶνου δὲ παρεῖν οἷός τε ἦν εἰ μὴ δυσὶν ἐπαπειρεσόμενος ἐπορεύετο. εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχήσεις ἀφ' μετεώρων κλινῶν καταλλόμενος ἀνυπόδυτος, σωφρονωτέρας αὐτὰς τῶν ἡσυχικόπων ἐποιεῖτο. ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἑκκαιδεκάτῃ βυρωπακῶν μάχαν φησὶν ἡν κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη πεντήκοντα ἀπολέμητον γενόμενον καὶ χρυφῶντα κατάσαρκον γενέσθαι ἐκ τόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους ἀφπνιγῆναι δ' αὐχένα σώματος καὶ τὸ προσφορέεσθαι φλῆβος χροφῆς. παρὰ δὲ λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἱσορεῖ δὲ τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας νομίζεσθαι, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ἀναισθότατον ἔχων ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας παρεισαμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων καὶ θεώρων δὲ οἱ ἔφοροι ἐν ᾗ ἑκάστην ἡμέραν καὶ τὰ ποδὶ πρὸ αὔλησιν καὶ πρὸ στρωμνὴν τῶν νέων εἰκότως, καὶ γὰρ ὁμοποιοὶ ἦσαν παρὰ λακεδαιμονίοις κρεοσκευασίας ἄλλου δ' οὐδενός. καὶ τῇ δ' ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ ἀγαθαρχίδας ἔφησε λακεδαιμόνιοι ναυκλείδην ἐν πολυβιάλου παντελῶς ὑπερσαρκωθέντα τῷ σώματι καὶ παχὺ δὲ χρυφὴν γενόμενον, καταβιβάσαντες εἰς μέσην πρὸ ἐκκλησίαν, καὶ λυσάνορον πολλὰ ὀνειδίσαντος αὐτῷ ὡς κοινῷ ὡς χρυφῶντι, παρ' ὀλίγον ὀξέβαλον ἐκ τῆς φόλεως ἐπειλήσαντες ἄχρι ποιήσειν ἐμὲ ἐν βίον ἐπανορθώσαντο, ἐπόνησε τοῦ λυσάνορου ὅτι καὶ ἀγησίλαος ὅτε διέτεινε ποδὶ ἐν ἐλλησπόντῳ πολεμῶν τοῖς βαρβάροις, ὁρῶν τοὺς ἀσιανεῖς μὲν σολαῖς πολυτελῶς ἠσκημένους τοῖς σώμασι δ' οὕτως ἀχρείους ὄντας γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε τοὺς ἁλισκομένους ὑπὸ ἐν κήρυκα ἄγειν καὶ χωρὶς πωλεῖν ἐν τούτων ἰμασμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γινώσκοντες διότι πρὸς μὲν ἄθλα μεγάλα πρὸς δ' ἀνδρασι θυτελεῖς ὁ ἀτὼν σωίζηκε, προθυμότερον ταῖς ψυχαῖς ὁρμῶσιν ὑπὲρ τοὺς ἑαυτῶν ἢ πύθων δ' ὁ βυζάντιος ῥήτωρ, ὡς λέων ἱσορεῖ ὁ πολίτης αὐτοῦ, πάνυ ἦν παχὺς τὸ σῶμα. καὶ βυζαντίοις ποτὲ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους, τοῖς πολίταις παρακαλῶν εἰς φιλίαν ἔλεγεν, ὁρᾶτε μὲν ἄνδρες πολῖται οἷος ἐμοὶ δ' σῶμα, ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἐμοῦ παχυτέραν. ὅταν οὖν ὁμονοῶμεν, καὶ δ' τυχὸν ἡμᾶς σημπόδιον δέχεται. ὅταν δὲ στασιάζωμεν οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία. πόσῳ οὖν κρείττων ἐστὶν ἀγαθαρχίδης ὁ τῇ ἑκκαιδεκάτῃ βυρωπακῶν μάχαν φησὶν ἡν κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη πεντήκοντα ἀπολέμητον γενόμενον καὶ χρυφῶντα κατάσαρκον γενέσθαι ἐκ τόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους ἀφπνιγῆναι δ' αὐχένα σώματος καὶ τὸ προσφορέεσθαι φλῆβος χροφῆς. παρὰ δὲ λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἱσορεῖ δὲ τῆς ἑβδόμης καὶ εἰκοστῆς οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας νομίζεσθαι, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ἀναισθότατον ἔχων ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετὴς ἐφαίνετο, γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας παρεισαμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων καὶ θεώρων δὲ οἱ ἔφοροι ἐν ᾗ ἑκάστην ἡμέραν καὶ τὰ ποδὶ πρὸ αὔλησιν καὶ πρὸ στρωμνὴν τῶν νέων εἰκότως, καὶ γὰρ ὁμοποιοὶ ἦσαν παρὰ λακεδαιμονίοις κρεοσκευασίας ἄλλου δ' οὐδενός. καὶ τῇ δ' ἑβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ ἀγαθαρχίδας ἔφησε λακεδαιμόνιοι ναυκλείδην ἐν πολυβιάλου παντελῶς ὑπερσαρκωθέντα τῷ σώματι καὶ παχὺ δὲ χρυφὴν γενόμενον, καταβιβάσαντες εἰς μέσην πρὸ ἐκκλησίαν, καὶ λυσάνορου

230 λεπρί· λεπτὶ ἢ μύρα εἰς πόδα σ'.

ὁ τῆς διαῤῥοίας ποταμὸς ἀξιοχίσεται.

Γρ. ὁ δὲ τοῦ σαννυρίωνος σκυτίνην ἐπικουρίαν τοδὶ δὲ μέλητος αὐτὸς ὁ σαννυρίων ἐν γέλωτι λέγει· ὅπως μέλητον ἦν ἀπὸ λιναίου νεκρόν. ἦν δ' ὄντως μακρόταλος καὶ λεπτότατος ὁ κινησίας· εἰς ὃν καὶ ὅλον ὄραμα γέγραφε τραγῳδίας· Φιλώτην ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν διὰ τὸ ἐν τῇ αὐλοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φιλῶτα λέγειν, παίζων εἰς πλὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη Φιλώτ' ἀχιλλοῦ, ἄλλοι δ' αὖ φασὶν ὡς καὶ ἀριστοφάνης πολλάκις ἐρίνασι φιλύρινον κινησίαν διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντας σανίδα συμποδίζώννυσθαι ἵνα μὴ κάμπτηται διά τε τὸ μῆκος καὶ πλὴν ἰσχνότητα. ὅτι δὲ ἦν ὁ κινησίας νοσώδης καὶ λιμνὸς τἄλλα, λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ φανίου παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ εἴρηκε, φάσκων αὐτὸν ἀφέμενον τῆς τέχνης συνιστάνειν, καὶ ἀπὸ τούτου πλουτεῖν· ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς ὄντως καὶ οὐχ ἕτερος σαφῶς αὐτὸς ὢν σημαίνεται ἐκ τοῦ καὶ αὐδὴ ἀθρόα τις κωμῳδούμενον ἐμφανίζεσθαι, καὶ διὰ τοῦ λόγου τοιοῦτον λέγειν δοκοῦντα. λέγει δ' οὕτως ὁ ῥήτωρ. θαυμάζω δὲ εἰ μὴ Σαρέως φθέγεται ὅλη κινησίου ὅστις ὁ τοιαῦτα περὶ θεοὺς ἁμαρτάνων, ἃ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν, τῶν κωμῳδοδιδασκάλων δ' ἀκούετε καθ' ἕκαστον αὐτῶν, οὐ μετὰ τοῦτο ποτὲ ἀπολλοφάνης καὶ μυσαλίδης καὶ λυσίθεος σωτειρῶν τε μέλαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀγροφρόνων, ἀντὶ νουμηνιακῶν καὶ θαργηλιωνιστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοιοῦμεν θέμενοι, πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις, οὐ μικρὸ ὡς ἔστι διαπρεπόμενοι πλὴ διανοίαν ἔχον ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ νόμων τῶν ἡμετέρων, ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώλετο ὥσπερ εἰκὸς τοὺς τοιούτους. ἄμεινον δὲ ἦν τοὺς πολίτας γινωσκόμενον οἱ θεοὶ οὕτως διέθεσαν ὥς τε τοὺς ἐχθροὺς αὐτὸν βούλεσθαι ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵνα εἰδῶσιν ὅλοι τοῖς λίαν ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις, οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι μείζους ἢ χαλεπωτέρας τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους ἢ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις προσβάλλοντες. τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ κακῶν νομίμως, κοινὸν ἅπασιν ἡμῖν ἐστιν, τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον χρόνον διατελεῖν, ἢ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον, τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς τὰ τοιαῦτα ἄπορα οὕτως ἐξημαρτηκόσιν. τοδὶ μὲν οὖν κινησίου ταῦτα ὁ ῥήτωρ εἴρηκεν· λεπτότατος δ' ἦν καὶ φθινὰς ὁ κωμῳδοποιητὴς ὡς καὶ διὰ τὸ σώματος ἰσχνότητα σφαῖρα ἐκ μολύβδου πεποιημένα ἔχειν τοδὶ τὸ πόδεως μὴ ὑπ' ἀέρος ἀναχθῆναι· πολέμων δ' ὁ τοδὶ γεγραφὼς ἐν τῷ τοδὶ θαυμασίων, ἀρχέστρατον φησὶν ἁλόντα ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ εἰδὼ ξυλὸν ἀναβληθέντα, ὀβολοῦ ὅλκην εὑρεθῆναι ἔχοντα, οὕτως ἦν ἰσχνός, ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ ὡς καὶ παγκράτιος ἰατρῷ μὲν οὐδὲν ὁμίλησεν, ἀρκεσιλάου δὲ ἀκροᾶτο τοῦ φιλοσόφου, καὶ ὅτι σωτειγένετο πολεμαίῳ τῷ βυβλιέτῃ τάλαντα δώδεκα ἐν σίτου ἐν λαμβάνων, ἣν δὲ ἰσχνότατος ἅπασος διατελέσας· μικρόδωρος δ' ὁ σκήψιος ὁ λυτρόπωλος τοδὶ ἀλειπτικῆς ἱστορικὸς ἐν ποιητὴς, οὐ μόνον μικρὸν γενέσθαι τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ λεπτὸν, ἀκρόχορδον δ' οὕτως ὡς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κοινὴν λήκυθον βάλλειν μέγιστον τε διάστημα· τῶν ἐλαφρῶν σωμάτων δὴ τὸ μὴ δύνασθαι ἐν ἀέρι τέμνειν οὐκ ἔχόντων βίαιον πλὴ φοράν· λεπτὸς δ' ἦν καὶ φιλιτωσίδης καθ' οὗ λόγος ἐστὶν ὑπερίδη τῷ ῥήτορι λέγων αὐτὸν εἶναι τῶν πολιτευομένων· ἦν δ' εὐτελὴς τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα ὡς ὁ ὑπερίδης ἔφη· ἄλεξις τ' ὁ θεωρητὴς φησὶν

Ἐρμῆ θεῶν πρόπεμπε καὶ φιλιππίδου — κληροῦχε νυκτὸς ὄμμα τῆς μελαμπέπλου
καὶ ἀριστοφῶν πλάτωνι σὺν ἡμέραις αὐτὸν φησὶν ἰχνότροχον ἀποφανῶ φιλιππίδου
οὕτως σὺν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς — μεγαλοπρεπὴς δὲ ὀργή
ὀλιμὸς ὑμῶν ἦν καλὸν τὸ τὸν δακῶν — φιλιππίδου λεπτότροχον ἀποδείξει νεκρόν

ὅτι δὲ καὶ περιλιποῦσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτῶσθαι, ἄλεξις ὁ μανδραγορίζομένη φησίν.

κακῶς ἔχει σου θὴς ἀκαρὴς νὴ δί' ἐπιφιλιππῶσθαι μὴ σὺ καινῶς μοι λάλει
ὅσωμον τέθνηκε τὸ παλαιπώρου πάθους,

γελῶ οὖν κάλλιόν ἐστι τοιοῦτον πνεῖν πλὴ ἰδέαν, ἢ ὡς φησὶν αὖ φανίας ὁ αἰόλος.

τοῦτον οὖν δ' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος — λεπτὸν καλοῦσι πάντες οἱ ἐπιχώριοι. ἡρακλείδης δέ ὁ ποντικὸς ἐν τῷ τοδὶ ἡδονῆς διανίαν φησὶ τὸν μυροπώλην δι' ὑφὴν εἰς ὄψα τα ἐμπεσόντα, καὶ πολλὰ χρήματα ἀναλώσαντα, ὡς ἔξω τῶν ἐπιθυμιῶν ἐγένετο· λέγει λυπῆς ἐν ταραχεῖται ἐκτέμνειν αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα· ταῦτα πάντα ποιούσης τῆς ἀκολάστου ὑφῆς ἔθος δ' ἦν ἀθήνησιν, καὶ τοὺς πόδας τῶν ὑφώντων ἀλείφειν μύροις· ὡς κηφισόδωρος μὲν ὑροφωνίῳ φησὶν ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρῶτα μύρον — εἶτα νὴ ῥόδινον ἄγαμαι ξανθία — καὶ ποῖς ποσὶν χωρεῖς πρῶτα μοι βάκχαειν.

Εὔβουλος δ' ἐν σφιγγοκαρύωνι θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον ἐν δὲ κύκλωνιν παρθενικὴ ὑφερὰ χλανίδια μαλακὰ κατάβρυπτε τὸν πόδ' ἁμαρακίνοισι μύροισι τέψουσι τὸν ἐμόν· ἐν δὲ προκείδι λέγει τίς πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τὸ τῆς προκείδος κωμῳδὸς, ὡς τοδὶ ἀνθρώπου τὸ κωμῳδὸς τὸν λόγον φιάμενος,

οὐκοῦν ὑποζορεῖτε μαλακῶς τῷ κωμῳδὶ — κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν μελισσίων
ἐρείων ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυσίδα, — ἄπολλον εἶτα χόνδρον αὖ τῷ δαίσετε
γάλακτι χυνὸς ἡράκλεις· μὴ τοὺς φόλας — ἁλέψατ' αὐτοῦ τῷ μεγαλίῳ μύρῳ

Ἀντιφάνης

μύροις ἀλιφόμενοι πόδας. διὰτὶ αὖθη μὲν χεῖρας. καλλίπυγοι. ἡδοιὴ μαινομένων.

Ἀνδροφάνης δὲ ὁ μὲν ἀλκήστιδι ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ χριόμενον τοὺς πόδας. ὁ δὲ μυρεψὸς φησὶ τὴν τε παῖδ' ἀλείμματα γαρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας ἐκέλευσεν ἀλείφειν πρῶτον εἶτα τὰ γόνατα, ὡς θᾶττον ἡ παῖς τῶν ποδῶν ἅψαιτο αὐτοῦ γ' ἐτέλεσε τ' ἀνεπίδησιν. καὶ ὁ Ζακυνθ., ἐπ' οὐ δικαίως ἐμὲ φιλογύνης ἐτὼ
καὶ τὰς ἑταίρας ἡδέως πόσας ἔχω, τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποιεῖς παθεῖν
μαλακοῖς ἡμαλαῖς τε χερσὶ ῥιφθῆναι πόδας γῶς οὐχὶ σεμνόν ὄζει· καὶ ὁ Θορυκίοις
λοῦται δ' ἀληθῶς ἀλλὰ τί ἐκ χρυσοκόλλητου ἡ λιπόδος μύρῳ
λίγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰς χέρας. φοινικίῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τὸ τ. θία
Σισυμβρίῳ δὲ ἢ νέτδρον βραχίονα. μαραθίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς ἢ τὸ κόμην,
Ἐρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ δ' ὐν αὐχένα ἀναξαιρίδης δ' ὁ πρωτοσιλάῳ, μύρῳ δὲ παρὰ πόδα
ρωνος οὗ πρ ἀπίδοτο ἐχθὲς μελανώπω πολυτελοῦς ὁ αἰγυπτίῳ σωκαλέφει τοὺς πόδας καλλι
σράβου καὶ δ' ὐν ὠδὶ θεμιστοκλέους δὲ βίον τηλεκλείδης ὁ πρυτάνεσιν. ἀβρὸν ὄντα παρελίσθωσι κρατῖ
νος τ' ὁ χείρωσι τὸ χρυφὴν ἐμφανίζων τὸ τῶν παλαιοτδρῶν, φησὶν ἀπαλὸν δὲ σισύμβριον ῥόδον ἢ κεί
νον. παρ' οὓς ἐβάκει παρὰ χερσὶ δὲ μῆλον ἔχων σκίπωνά τ' ἠγόραζον. κλέαρχος δὲ ὁ σολεὺς ὁ τοῖς ὁμωπι
κοῖς δεῖ τί φησὶ μετὰ χεῖρας αὖθη καὶ μῆλα καὶ τὰ ῥοιᾶ τα φδρόμεν, φ τδρον ὅτι καὶ δεῖ τῆς τούτων
ἀγαπήσεως ἡ φύσις μηνύει τοὺς τῆς ὥρας ἔχοντας τὸ ἐπιθυμίαν δεῖ τοῦτο οὕτω οἱονεὶ δεῖγμα τῆς ὄψε
ως, τὰ ὡραῖα μετὰ χεῖρας ἔχοισιν, καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς, ἢ δυοῖν χάειν ταῦτα τοῦδε φδροῦσιν, ἀρχή τε
γὰρ βύτυχάς καὶ παράλειγμα τῆς βουλήσεως αὐτοῖς γίγνεται δεῖ τούτων. αἰτηθεῖσι μὲν τῷ προ-
σαγορεύθηναι λοῦσιν δὲ προυφγράφειν ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς μεταδιδόναι τῆς ὥρας· ἡ γὰρ τῶν ὡραίων αἰ
θέων καὶ καρπῶν αἴτησις, εἰς αἰτίδοσιν τῆς τοῦ σώματος ὥρας προκαλεῖται τοὺς λαβόντας, ἢ τὸ τού-
των ὥραν παραψυχὴν καὶ παραμυθίαν τῆς ἐπιθυμίας χαίροντες ἔχου
σιν αὐτοῖς· ἐκ κρούεται γὰρ ὑπὸ τῆς τούτων παρουσίας ὁ τῶν ὁμωμένων πόθος εἰμὶ αἵρα τοῦδε αὐ
τοὺς κόσμου χάειν καθάπρ ἀλλό τι τῶν πρὸς καλλωπισμὸν συμπεπόντων ἔχοισί τε ταῦτα καὶ χαίρα
σιν αὐτοῖς, οὐ γὰρ μόνον στεφανουμένων τοῖς ὡραίοις αἴθεσιν, ἀλλὰ καὶ μετὰ χεῖρας ἐχόντων δ' πᾶν εἶδος
ἐπιθυμεῖται· τάχα δ' ἴσως δεῖ φ φιλοπάλους εἶναι δηλοῖ δὲ τ' τῶν καλῶν ὁρᾶν καὶ πρὸς τὰ ὡραῖα
φιλικῶς ἔχειν· καλὸν γὰρ ὅτι * τὰς ὀπώρας, καὶ φ τῆς ὥρας ὄντως πρόσωπον εἶτε καιροῖσι καὶ αἴ-
θεσι θεωρούμενον· ἢ πάντες οἱ ὁρῶντες οἱ ἐκ χρυφῶντες δεῖ τοῦ πάθους καὶ ὠφελαινόμενοι τοῖς ὡραίοις
ἀβρωόνται. φυσικὸν γὰρ δὴ κὴ φ τοὺς οἰομένους εἶναι καλοὺς καὶ ὡραίους αἰθολογεῖν λέγονται· καὶ
σαπφὼ φησὶν ἰλεῖν αὖθ' ἁμβρόγουσαν παῖδ' ἄγαν ἀπαλήν· οὕτω δὲ βδήρτηνο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε,
ὡς καὶ καλλιπύγου ἀφροδίτης ἱδρὸν ἱδρύσασθαι ἀφ' τοιαύτης αἰτίας· αἱ δὲ ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο
καλαὶ θυγατδρε, αὗται φιλονεικήσασαι ποτὲ πρὸς ἑαυτὰς προελθοῦσαι εἰδὴ πρὸ λεωφόρου, διεκρί
νοντο ποτδρα εἶη καλλιπυγοτδρα, καί ποτε παριόντος νεανίσκου παρδρα πρεσβύτην ἔχοντες, ἐπήλει-
ξαν ἑαυτὰς καὶ τούτῳ, καὶ ὃς θεασάμενος ἐκείνε πρὸ πρεσβυτδραν, ἧς καὶ εἰς ὄψιν ἐμπεσών, ἐλθὼν
εἰς ἄξυν κλινήρης γίνεται, καὶ διηγεῖται τὰ γεγενημένα τῷ ἀδελφῷ· αὐτοῦ ὄντι νεοτδρῳ, ὁ δὲ καὶ αὐτὸς
ἐλθὼν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ θεασάμενος τὰς παῖδας ὁρᾶ καὶ αὐτὸς τῆς ἑτδρας· ὁ δ' ὃν πατὴρ ἐπεὶ πα-
ρακαλῶν αὐτοὺς σὺν δοξοτδρους λαβεῖν γάμους, οὐκ ἔπειθεν, ἄγετ' ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὰς παῖδας αὐτοῖς πεί
σας ἐκείνων τ' παρδρα καὶ ζεύγνυσι τοῖς υἱοῖς. αὗται οὕτω καλοῦντο τῶν πολιτῶν καλλίπυγοι ἐκαλοῦντο ὡς
καὶ ὁ μεγαλοπολίτης κρατίνου ἐν τοῖς ἰάμβοις ἱστορεῖ λέγων Ἦν καλλιπύγων ζεῦγος ἐν συρακούσαις,
αὗται οὕτω ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἱδρύσαντο ἀφροδίτης ἱδρὸν καλέσασαι καλλίπυγον πρὸ
θεὸν ὡς ἱστορεῖ καὶ ἀρχέλαος ἐν τοῖς ἰάμβοις· ἡ μανία δὲ φρυφὴν ἡλίσκειν γενομένην οὐκ ἀκόλως ὁ πανδεικὸς
ἡρακλείδης διηγεῖται ἐφ' ᾧ τοῦδε ἡδονῆς οὕτως γράφων· ὁ ἀξωνδὶς θρασύλαος ὁ πυθοδώρου διετέθη πο-
τὲ πρὸ μανίας τοιαύτης, ὡς πάντα τὰ πολῖτα τὰ εἰς πειραιᾶ καταγόμενα ὑφλαμβάνειν ἑαυτοῦ εἶναι,
κὴ ἀπεγράφετο αὐτὰ κὴ ἀπέστειλε καὶ διῴκει, καὶ κατὰ πολέοντα ἀπιδίχετο μετὰ χαρᾶς τοσαύτης ὅσης
πρᾶξις εἶη τοσούτων χρημάτων κύριος ὤν, καὶ τῶν μὴ ἀπολλυμένων οὐδὲν ἐπιζήτησε, τοῖς δὲ σωζομένοις
ἐχαιρε, κὴ διῆγε μετὰ πολείσης ἡδονῆς ἐπεὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ κρείττων, ἐκ σικελίας ἐπιδημήσας, συλλα
βὼν αὐτὸν παρέδωκεν ἰατρῷ καὶ τ' μανίας ἐπαύσατο διηγεῖτο δὲ οὐδεπώποτε φάσκων κατὰ τὴν βίον
ἡδίω ἄσθαι πολέονα. λύπην μὲν γὰρ οὐ δ' ἣν τιν' οἷόν αὐτῷ παραγίνεσθαι τὸ δὲ τῶν ἡδονῶν πολῆθος ὑπερ-
βάλλειν.

λειθμὸς γαμετῶν. γαμετὰι ζηλοτυποῦσαι παλλακὰς. ἥρωες πολυγύναιοι.

ΝΤΙΦάνης ὁ κωμῳδοποιὸς ἐπαίρει τὴν μόκρατες ὡς ἀνεγίνωσκε τινὰ τῷ βασιλεῖ ἀλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτοῦ κωμῳδιῶν, ὁ δὲ σῆλος ἦν ἀπάντι ἀποδεχόμενος, δεῖ γὰρ ἔφησεν ὦ βασιλεῦ ἦν ταῦτα ἀποδεχόμενον, ἀφ' συμβάλλων τὲ πολλάκις διδεσπυηκέναι, καὶ παρὲ ἑταίρα δ' πολεονάκις ἢ εἰληφέναι καὶ διδωκέναι πολλὰς ὡς φησι λυκόφρων ὁ χαλκιδεὺς ἐν τοῖς πρὸ τῆς κωμῳδίας. ἡμεῖς οὖν ἦν πρὸ δραματικῶν λόγον ἐν ταῦθα μέλλοντες καταπάττειν. ἐγένοντο γὰρ καὶ πρὸ γαμετῶν καὶ ἑταιρῶν πολλάκις λόγοι εὐδόκιμοι ἐκπεπόμενοι τὴν ἰσοτιμίαν, τῶν μουσῶν πλὴν δραπετῶν ἐπικαλεσάμενοι, εἰς μνήμην ἡμῖν ἰέναι τὲ δραματικὸν ἐκεῖνον καταπάλογον, ἐντεῦθεν πλὴν καταρχὴν ποιησόμενος ἐκ δ' ἄγχινοῦ δραπετῶ παρθένιστασο καί μοι σῖαπε, τίνος λόγοι πρὸ αὐτοῦ τὲ δραματος καὶ τῶν δραματικῶν ἐλέχθησαν. καὶ γὰρ τὰς γαμετὰς ὁ καλὸς ἡμῶν ἑστιάτωρ ἐπαινῶν, δρμῆσθαι ἔφη ἐν τῷ πρὸ νομοθετῶν ἰσορρεῖν, ὅτι ἐν λακεδαίμονι εἰς οἰκημά τι σκοτεινὸν πᾶσαι συνεκλείοντο αἱ κόραι συγκλειομένων καὶ τῶν ἀγάμων νεανίσκων, καὶ ἕκαστος ἧς ἐπιλάβοιτο, ταύτην ἀπῆγεν ἄπροικον. διὸ καὶ λύσανδρον ἐζημίωσαν ὅτι καταλιπὼν πλὴν προτέραν, ἑτέραν ἐβούλετο πρὸς γαμεσέραν ἀγαγέσθαι. κλέαρχος δ' ὁ σολεὺς ἐν τοῖς πρὸ παροιμιῶν, ἐν λακεδαίμονι φησὶ τοὺς ἀγάμους αἱ γυναῖκες ἐν ἑορτῇ τινὶ πρὸ νομὴν ἑλκουσαι ῥαπίζουσιν, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ πράγματος ὕβριν φεύγοντες, φιλοσοφῶσί τε καὶ ἐν ὥρᾳ προσίωσι τοῖς γάμοις. ἐν δ' ἀθήναις πρῶτος κέκροψ μίαν ἐνὶ ἔζευξεν αἰδῆν· πρότερον οὐσῶν τῶν συνοδίων καὶ κοινογαμίων ὄντων, διὸ καὶ ἔδοξέ τισι διφυὴς νομοθετῆναι. ἐκ ἐδότων τῶν πρότερον δῆθεν τὸ πλῆθος ἦν πατρία. ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος μέμφεται τὰ αὖ τοὺς πρὸ λιθέντας σωκράτη δύο γαμετὰς γυναῖκας, ξανθίππην καὶ τὴν ἀριστείδου μύρτω οὐ τὸ δικαίᾳ καλουμένου (οἱ χρόνοι γὰρ οὐ συγχωροῦσιν,) ἀλλὰ τοῦ ῥίζου ἀπ' ἐκείνου. ἐσὶ δὲ καλλίθεσίκης· δημήτειος ὁ φαληρεύς. σάτυρος ὁ πρὸ πατητικὸς ἀριστόξενος οἷς τὸ εὐδόσιμον ἀριστοτέλης ἔδωκεν ἰσορρεῖν δ' ἐν τῷ πρὸ συγγενέσθαι ἐὰ μὲν ἅρα συγκεχωρημένον κατὰ ψήφισμα δῆθεν ἐγένετο τὸ τε δῆθεν πολλοῖν ἀνθρώπων, ὡς τὲ ἔξεῖναι καὶ δύο ἔχειν γυναῖκας ἂν βουλόμενον ὅθεν καὶ δὴ τὲ κωμῳδίας ποιητὰς ἀποσιωπῆσαι δῆθεν πολλάκις τὸ σωκράτους μνημονεύοντας· παρέθετο δὲ πρὸ τῶν γυναικῶν ψήφισμα ἱδρώνυμος ὁ ῥόδιος ὅπερ σοι διαπέμψομαι βυπορήσας τὲ βιβλίου. αὐτεῖπε δὲ τοῖς λέγουσι πρὸ τῶν σωκράτους γυναικῶν παῖναί πος ὁ ῥόδιος· παρὰ δὲ πέρσαις ἀνέχεται ἡ βασιλέως τοῦ πλήθους τῶν παλλακίδων. δῆθεν ὡς δι' αὐτὸ τὴν ἀρχὴν τῆς γαμετῆς ἦν βασιλέα. ἔτι δὲ καὶ δῆθεν πλὴν βασιλίδα ὡς φησι λίνων ἐν τοῖς περσικοῖς ἐπὸ τὲ παλλακίδων θρησκεύεσθαι· προσκυνοῦσι γοῦν αὐτὴν, καὶ ὁ πρίαμος δὲ πολλαῖς χρῆται γυναιξὶ, καὶ ἡ ἑκάβη οὐ δυσχεραίνει· λέγει γοῦν ὁ πρίαμος ἐν ἑκάβῃ μύ μοι ἦσθ' ἐκ νηδύος ἅπασαι τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔπεκρυψαν μεγάροισι γυναῖκες. παρὰ δὲ τοῖς ἕλλησιν οὐκ ἀνέχεται ἡ τοῦ φοίνικος μήτηρ πλὴν τὸ ἀμφίονος παλλακίδα. μάλεται δὲ καὶ πρὸ ἐλθὼν ὁ ἔθος ὅτι ὅστις βαρβαρικὸν, οὐ φορεῖ οὐδὲ αὐτὴ ἦν γλαύκης γάμον, ἤδη εἰς τὸ ἀμείνω καὶ ἑλληνικὸν ἐκ δεδιητημένη. καὶ ἡ κλυταιμνήστρα δὲ δῆθεν παθὼν γενομένη, πλὴν κασάνδραν σὺν αὐτῷ ἀγαμέμνονι ἀπέκτεινεν, ἣν εἰς τὴν ἑλλάδα ὁ κρείων ἐπηγάγετο ἐνθάδε γενόμενος βαρβαρικῶν γάμων. θαυμάσαι δ' ἄττις φησὶν ἀριστοτέλης ὅτι οὐδαμοῦ τῆς ἰλιάδος, ὅμηρος ἐποίησε μενελάῳ συγκοιμωμένην παλλακίδα πᾶσι λοὺς γυναῖκα· κοιμῶνται γοῦν παρ' αὐτῷ καὶ οἱ γέροντες μετὰ γυναικῶν νέστωρ καὶ φοίνιξ, οὐ γὰρ ἦσαν οὗτοι ἐκλελυμένοι τοῖς σώμασιν ἐν τοῖς τῆς νεότητος χρόνοις, ἢ δῆθεν μέθης ἢ δ' ἀφροδισίοις, ἢ καὶ δῆθεν τὰς ἐν ταῖς ἀληθαγόραις ἀπειρίας, ὥς τε εἰκότως ἔρρωντο τῷ γήρᾳ. ἔοικεν οὖν ὁ σωκρατικὸς ἀλλεῖσθαι γαμετὴν οὖσαν πλὴν ἑλένην, ἵνα δῆθεν καὶ πλὴν στρατείαν ἥρωσι δι' ἣν πρὸ φυλάττεται τὴν πρὸς ἄλλην κοινωνίαν. ὁ δ' ἀγαμέμνων ὡς πολυγύναιος ἐπὸ θερσίτην λοιδορεῖται. Γλεαί τοι χαλκοῦ κλισίαι πολλαὶ δὲ γυναῖκες Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἀξαίρετοι, ἃς ῥιάχαιοὶ Γρωτίστω δίδομεν· ἀλλ' οὐκ εἰκὸς φησὶν ὁ ἀριστοτέλης ἐς χρῆσιν εἶν' τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν, ἀλλ' εἰς γέρας, ἐπεὶ οὐδὲ ἦν πολλῷ δίνον εἰς τὸ μεθύειν παρεσκευάζετο. ὁ δὲ ἡρακλῆς πολέσας δέξατ' ἐκκλησίαι γυναῖκας, ἵνα γὰρ φιλογύνης ἀνὰ μέρος αὐτὰς εἶχεν, ὡς ἂν στρατευόμενος καὶ κατὰ διάφορα γυνόμενος χωρία, ἐξ ὧν καὶ τὸ τῶν τέκνων αὐτῷ πλῆθος ἐγένετο. σὺ δὲ πὰ μέν τοι γε ἡμέρας πεντήκοντα διεπαρθένευσε δεσίου κέρας ὡς ἡρόδωρος ἱστορεῖ, πολυγύναιος δὲ ἐγένετο, καὶ αἰκιὺς. πρῶτον μὲν γὰρ ἔγημε πλὴν ὁπλῆτος θυγατέρα, μεθ' ἣν τῶν χαλκώδοντος. μίαν. παραλοὺς δ' ἀμφοτέρας φίλοις, σωὴν πολλᾶς χωρὶς γάμων. ἔπειτα πλὴν πιτθέως ἔλαβεν αἴθραν, μεθ' ἣν μήδειαν. θησεὺς δ' ἑλένην ἁρπάσας, ἐξῆς καὶ ἀριάδνην ἥρπασε. ἴσρος γοῦν ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν ἀτθικῶν, καταλέγων τὰς τὸ θησέως γυναῖκας, φησὶ τὰς μὲν αὐτῶν ἐξ ὁμοίων γεγενῆσθαι, τὰς δ' ἐξ ἁρπαγῆς, ἄλλας δ' ἐκ νομίμων γάμων, ἐξ ἁρπαγῆς μὲν ἑλένην, ἀριάδνην ἱππολύτην καὶ τὰς κορκύονος, καὶ σίνιδος θυγατέρας. νομίμως δ' αὐτὸν γῆμαι μελίβοιαν τὴν αἴαντος μητέρα γυναῖκα, ἡσίοδος δέ φησι κλύμενον καὶ αἴγλην, δι' ἣν κλ τοὺς πρὸς ἀριάδνην ὅρκους παρέβη ὡς φησὶ κόρκωψ. φερεκύδης δὲ προστίθησι καὶ φερέβοιαν.

λίγδις πολυγύναιος· ἡ θεσεὺς ἡ φίλιππος. εὐριπίδης φιλοξύνης· καθ' ἑταιρῶν· καθ' ἑταιρῶν ἡ γαμετῆ·
ρίβοιαν· πρὸ δὲ τῆς ἑλούσης καὶ ἐκ φοίασ' ὕρπασεν ἀσκεῖ· μετὰ δὲ πλὴ ἱππολύτην φαίδραν ἔχων· φίλιππος δὲ ὁ μακεδών, οὐκ ἐπήγετο μὲν εἰς τοὺς πολέμους γυναῖκας ὥσπερ λακεδαίμων ὁ ὑπ' ἀλεξάνδρου ἡττηθείς, ἐς πολλὰ δὲ τῶν ὅλων πολεμῶν φιακησάσας πεντήκοντα παλλακὰς, ὡς ἱστορεῖ δικαίαρχος ἐν τείτῳ περὶ τῆς ἑλλάδος βίου· ὁ δὲ φίλιππος ἀεὶ κατὰ φόλεμον ἐγάμει· ἐν ἔτεσι γοῦν ἓξ ἐσχεν ὃις ἐβασίλευσεν, ὡς φησὶ σάτυρος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ, καὶ δέκατον ἐνιαυτὸν ἄγοντι αὐτῷ τῆς θυγατρὸς κλεοπάτρας ἐρασθεὶς ἔγημε δὲ καὶ φίλαν ἀδελφὴν ἀδρόπολιν ἡ μαχάτα· ἀνεψιάσασθαι δ' ἐλλήνων καὶ τῶν θετταλῶν ἔθνος, ἐπαιδοποιήσατο ἐκ δύο θετταλίδων γυναικῶν· ὧν ἡ μὲν ἦν φεραία νικησίπολις ἧς καὶ τὸν ἐγέννησε θετταλονίκην· ἡ δὲ λαρισαία φίλιννα ἧς ἄρριδαῖον ἐτέκνωσε· προσεκτήσατο δὲ καὶ πλὴ μολοττῶν βασιλείαν γήμας ὀλυμπιάδα ἧς ἔσχεν ἀλέξανδρον καὶ κλεοπάτραν, καὶ τὴν θρᾴκην δι' ὅτε
ἤλασεν πρὸς αὐτὸν κιθήλας ὁ τῶν θρᾳκῶν βασιλεὺς, ἄπων μίλαν πλὴ θυγατέρα καὶ δῶρα πολλὰ, γήμας δὲ καὶ ταύτην ἐπεισήγαγε τῇ ὀλυμπιάδι, ὡδὶ πάσας δὲ ἔγημε κλεοπάτραν βραχθεὶς πλὴ ἱππαστράτου μὲν ἀδελφὴν ἀττάλου δὲ ἀδελφιδῆν, καὶ ταύτην ἐπεισάτων τῇ ὀλυμπιάδι ἅπαντα δ' ἐν βίον φυὲ αὐτῷ συνέχειν· εὐθέως γὰρ ἐν αὐτοῖς τοῖς γάμοις, ὁ μὲν ἄτταλος νεωστὶ μέν τοι γνήσιοι ἔφη καὶ οὐ νόθοι βασιλεῖς γενήσονται, καὶ ὁ ἀλέξανδρος ἀκούσας ἔβαλεν ἑαυτὸν μετὰ χεῖρας ἔχει κύλικι τ' ἄτταλον, ἔπειτα κἀκεῖνος αὖθις τῷ ποτηρίῳ, καὶ μετὰ ταῦτα ὀλυμπιὰς μὲν εἰς μολοττοὺς ἔφυγεν, ἀλέξανδρος δ' εἰς ἰλλυριούς· καὶ κλεοπάτρα δὲ ἐγέννησε τῷ φιλίππῳ θυγατέρα τὴν κληθεῖσαν εὐρώπην· φιλογωΐης δ' ἦν καὶ εὐριπίδης ὁ ῥοικτής· ἰδρώνυμος γοῦν ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασι φησὶ οὕτως, ἐφάντος σοφοκλεῖ τινὸς ὅτι μισογύνης ἐστὶν εὐριπίδης, οὐ γε ταῖς γαστρὶ λίαις ἔφη ὁ σοφοκλῆς ἐπεὶ οὐ γε τῇ κλίνῃ, αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες οὐκ εἰσὶ τοιαῦται, οἵασ' καὶ εὔβουλος φησὶν ἐν στεφανοπώλισιν

μὰ δι' οὐχὶ τῶνδε πεπλασμέναι ψευδομύθοις
οὐ δι' ὧπερ ὑμεῖς συνεσμίνω τὰς γνάθους κεχριμέναι
κἂν ᾖ τις τὸν θέρους ἀφ' ὀφθαλμῶν ὑδροῤῥοάν
δύο ῥέουσι μέλανος ἐκ δὲ τῶν γνάθων
ἱδρὼς ἐπὶ φυσχλὴν ἅλοκα μιλτώδη ποιεῖ· ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ θρίχες φουρούμεναι

ἐξάσι πολιὰς ἀπώλεσεν ψευδομύθου· ἀναξίλας δὲ ἐν νεοπτίσι φησίν·

ὅς τις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησε πώποτε — οὐ γνοὺς τὸν ἀμφιβόλου πρᾶον μύωπα τοῦ φράσαι·
τί τ' ἦν ὄφρα καὶ ἄμεικτος ἦν χίμαιρα πυρπνόος — ἢ χάρυβδις ἢ θρίκραιος σκύλλα ποντία κυών
σφῦξ ὕδρα λέαινά θ' ἑξακίνα πινά θ' ἁρπυιῶν γένη — εἰς ὑπερβολὴν ἀφίκτῃ τ' κατὰ πύσου γένος
οὐκ ἐνεῶ αὖτις δ' ἀπαίνετ' ὑπερέχουσι τ' κακῶν. — ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν ψαπφόνα,
ἢ τις ὦπερ ἡ χίμαιρα πυρπολεῖ δοῦ ζαρβάφος — εἷς δὲ μόνος ἱππεύς τις αὐτῆς τ' βίον παρέλθῃ
γαῖα τὰ σκεύη τ' ἕλκων ὤχετ' ἐκ τ' οἰκίας — οἱ σινώπη δ' αὖ σωρόντες ὄχ ὕδρα σωίουσιν νῶ;
γραῦς μὲν αὖτη παρακύφουσα δι' ἡγάθεαν ψηλησίον
ὡς τὰ πολλὰ γ' εἰσὶ ταύτης· ὅτι δι' ψηλάσιον ἡ κακὸν
ἢ δι' ναννὼ τὸ νῶ διαφθεῖραι σκύλλης δοκεῖ·

οὐ δύ' ἀποπνίξασ' ἑταίρους ἓν τεῖχον ἠρύετο
ἔπι λαβεῖν; ἀλλ' ὑξέπεσε πορθμὶς ἐλατίνῳ ψηλάτῃ
ἢ δὲ φρυνὴ τὴν χάρυβδιν οὐχὶ πόῤῥω που ποιεῖ
τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα κατὰ πέπων κ' αὐτῷ σκάφει
ἢ θεανὼ δ' οὐχὶ σειρὴν ὅτιν' ἀποτελμήσῃ — βλέμματ' ἡ φωνὴ γυναικὸς τὰ σιέλη δὲ κοψίχου·
λί' λαβοῦ' ἀψῶς μὴ οὐδὲν ἀλλ' αἰνίγμασιν πιὼν
ὡς ὁρῶσι καὶ φιλοῦσι καὶ σωίουσιν ἑδέως.
εἶτα φησὶ παυσίσκην λίπους τι βάπους μοι γένοιτο· σίμπους ἡ θρόνος
εἶτα δὲ βίπους τίς εἶτα παυσίσκην λίπους εἰδὼ μὴ γοῦς ταῦτ' ἀπῆλθεν οὐθὺς ὦπερ γ' οὐ δι' ἑλεῖν
δόξασ' ἐκείνην σώζεται δ' ἄκων μόνος — οἱ δ' ὁρᾶσθ' προσδοκοῦντες οὐθὺς εἰσὶν ἡρμένοι
καὶ φόρον βύψου πρὸς αἴθραν σιωπεμόν τε δ' οὐδὲ οὖ
ἔθ' ἑταίρασ', ὅσα πρὸ ὅτι θηρεῖ' ὑβωλέστερον·

τοιαῦτα πολλὰ τοῦ λαρισσαίου λέγοντος ὁ λεωνίδης φέτων δ' τῆς γαμετῆς ὄνομα τὰ ἐκ τῶν μαίτων ἀλέξιδος προσηνέγκατο ταυτὶ τῶν ἐπῶν ὧδυς τυχεῖς πεπρακότες
τὸ τοῦ βίου παῤῥησίαν, καὶ τὴν φρυφὴν — γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν αὐτ' ἐλευθέρων
ἔπειτ' εἶχεν προῖκ' οὐχὶ τὸ μὲν πάρεργον — γυναῖκ' ἀγαθὴν καὶ μεσὴν γυναικείασ' χολῆς
ἢ τῶν γὰρ ἀσθρῶν ὅτι πρὸς κείνην μέλει — οἱ μὲν γὰρ συγγνώμην ἔχουσιν ἀδικούμενοι
αὖται δ' ἀδικοῦσι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι, — ὧν οὐκ ἐχρῶ ἀρχουσιν ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῶ
ἀμελοῦσιν, ἐπιορκοῦσιν· οὐ δὲ σὺ κακὸν — ἔχουσι μὴ μέμψιν λέγουσιν ἐκ τοῦ τε ξέναρχος δ' αὖ·
εἰσ' τέσσιν οἱ τέτιγες οὐκ εὐδαίμονες; (πω φησὶν

Ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐ διὰ τοῦτ' ἀν φωνῆς σπάνι.
Ὡς τἀκρὶν ὦ Ζεῦ καὶ μαλακὸν ἡ Κλέμμι' ἔχει
Ἀλλ' οὐχὶ Γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.
Εἶτ' οὐ γυναικὸς ἔστιν οὐνοικώτερον
ἢ μὲν νόμῳ τ' καταφρονοῦσ' οἴκου μέρος
Ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον.
κακῶς ἀπόλοιθ' ὅς τις γυναῖκα διὰ τοῦτ' ἀν
Ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος οἶμαι τῶν κακῶν
Ὦ Ζεῦ πολυτίμητ' εἰ' ἐτώ ποτε κακῶς,
Γάντων ἄριστον κτῆμάτων. εἰ δ' ἐγίνετο,
Μέγα πρᾶγμ' ἂν εὗρες ὡς κλυταιμήστρα κακὴ
Φαίδραν ἂν εὗρες κακῶς τὶς, ἀλλὰ νὴ Δία
Ταχέως γ' ἂν αἱ χρηστὰι γυναῖκων ἐπέλιπον
Τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔστι λέγειν πολλὰς ἔχω.
Κακὴ κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας τ' ἀνόητον,
Οὔπω τ' ἐώσως οὗτος εἰ ἦν κακὸν,
Εἰς πρού πον αὐτὴν ἐώσως ἐκβαλεν κακήν.
Γεγάμηκε δήπου σὺ τί λέγεις ἀληθινῶς
μύσαιρος δ' ἐν ἀρρηφόρῳ, ἢ αὐλητρίδι.
Οὐ γαμεῖς ἐὰν νοῦν ἔχῃς ἧττον καταλιπὼν ἂν βίον
Γεγάμηκα γὰρ αὐτὸς διὰ ταῦτα σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν
Δισδιγμιόν τι πρᾶγμ' ἀπερρίφθω κύβος
Εἰς πίλατος αὐτὴν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων
Οὐλιβυκὸν οὐ διαιτᾶον οὐ τῶν τειρέων τ' οὐκ ἀπόλυται
Τεῖα τἄλλα σιαρία. γάμος δ' οὐδεὶς σίσωθ' ὅλως
Ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅς τις ποτε
Θ' ὁ τέτακας, εἰθ' ὁ μεταγενὴς. καρκῖνος εἶ' ὁ ζαγινὴς σὺ σιμέληξ ἀρχὴν ὦ νύκτες φησί.
Ὦ Ζεῦ τί χρὴ γυναῖκα δρᾶν εἰπεῖν κακὸν
οὐκ αἰθαίνον ταῦτ' δὲ οὐ διὰ τοὶ παρ' ἡλικίαν νέαν ἀγόμενοι γυναῖκας εἰς προῦπτον κακὸν αὐτοὺς ἐμβάλ
λοντες, καί τοι τοῦ μεγαρικοῦ φθόρου παραινέσαντος αὐτοῖς
Οὗτοι σύμφορον ὅστις γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι
Οὐ διὰ κύραν ἔχρισεν ἀρρηξασα δεσμὰ
καὶ Θεόφιλος δὲ σὺ νεοπτολέμῳ ἔφη
Ὦ πόπαξ τ' ἄκαιρος οὐδὲ μικρὸν πείθεται

Φιλέταιρος κωμῳδιασ.
Οὐκ ἐτὸς ἑταίρας ὀρθὸν ὄζει πάντα χῦ
Ἄμφις δ' ἐν ἀθάμαντι.
Γαμετῆς ἑταίρα φλύ γε καὶ μάλ' εἰκότως
Ἢ δ' ὅδιλον ὅλη ἢ ζῇς τρόποις ὠνητέος,
Εὔβουλος δ' ἐν χρυσίλλα.
Ἔγημε, τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ὀρῶ κακῶς
Ὃ δ' οἷ' ἦν γυνὴ κακὴν πεπεισμένος, καὶ προελθὼν
Ἐρῶ γυναῖκα νὴ δί' ἀπολοίμην ἄρα, φησὶν
Κακὴ γυνὴ μάλλον πενελόπεια ἢ
Ἄλκηστιν αὐτὴ θήκα χρηστὴν, ἀλλ' ἴσως
Χρηστὴ τὶς ἦν μού τοι, τίς οἴμοι δείλαιος

Λεισοφῶν δ' ἐν καλωνίδῃ
Θνητῶν, ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἤλικε,
Ἐλάμβανε γυναῖχ' ὁ δ' ὕστερον λαβὼν,
καὶ αὐτὴ φάνης ἐν φιλοπάτορι
γεγάμηκε νῦν ἐτὼ ζῶντα πόλλ' ἀπολιπόντα.

Οὐ γαμεῖς ἐὰν νοῦν ἔχῃς ἧττον καταλιπὼν ἂν βίον
Γεγάμηκα γὰρ αὐτὸς διὰ ταῦτα σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν
Γράμμε σωθεὶς δὲ νῦν ἀληθινόν
Εἰς πίλατος αὐτὴν ἐμβαλεῖς γὰρ πραγμάτων
Τείαι τἄλλα σιαρία. γάμος δ' οὐδεὶς σίσωθ' ὅλως
Ἐν δὲ ἐμπραμάν
Ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅς τις ποτε
Πρῶτος ἦν ὁ γήμας, ἔπειθ' ὁ διὸς ἐθ' ὁ κρίτος, ἐθ'
Θ' ὁ τέτακας, εἰθ' ὁ μεταγενὴς. καρκῖνος εἶ' ὁ ζαγινὴς σὺ σιμέληξ ἀρχὴν ὦ νύκτες φησί.
Ὦ Ζεῦ τί χρὴ γυναῖκα δρᾶν εἰπεῖν κακὸν
Ἄρηθῦν αὖ εἶναι γὰρ γυναῖκ' εἰπεῖν μόνον
οὐκ αἰθαίνον ταῦτ' δὲ οὐ διὰ τοὶ παρ' ἡλικίαν νέαν ἀγόμενοι γυναῖκας εἰς προῦπτον κακὸν αὐτοὺς ἐμβάλ
λοντες, καί τοι τοῦ μεγαρικοῦ φθόρου παραινέσαντος αὐτοῖς
οὐγὼ πιθανὸν πείθεται ὡς ἄκαιρος
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα.
οὐ συμφορὸν νέα ὅστις πρεσβύτῃ γυνὴ
ἐνὶ πιθανὸν πεῖσμ' ἀπορρήξασα δεσμὰ

Ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ὥρμησεν. οὐδεμίαν δ' ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶμαι δεῖν, ὦ φίλοι, ὅτι καὶ οἱ μέ-
γιστοι πόλεμοι διὰ γυναῖκας ἐγένοντο. ὁ Ἰλιακὸς δι' Ἑλένην. ὁ λοιμὸς διὰ χρυσηΐδα, Ἀχιλλέως μῆνις διὰ
βρισηΐδα, καὶ ὁ ἱερὸς δὲ καλούμενος δι' ἑταίραν γαμετὴν Φησὶ δουρὶς σὺ δ' αὐτὸ ἀ ἰσοθέων Θηβαίαν γέ-
νος ἔνομα Θεανὼ χρὴ παθεῖσαν ὑπὸ Φωκέως τινὸς δεινοπαθῆσαι δὲ καὶ οὕτως γενόμενος, ὦ δεινότατε ἔτι φίλιπ
που συμμιχθέντος πίρασ' ἔχειν, τό τε γὰρ εἶλον οἱ Θηβαῖοι τὴν Φωκίδα, καὶ ὁ ἱερὸς δὲ πόλεμος
ὀνομαζόμενος ὡς Φησὶ καλλισθένης σὺ τῷ τοῦδε ἱεροῦ πολέμου, ὅτε κιρραῖοι πρὸς φωκεῖς ἐπολέμησαν, δι-
καίτης ἦν ἁπασάντων κιρραίων τὴν πλάγοντος τὸ Φωκέως Θυγατρὸς μέγιστο, καὶ τὰς ἀρχαίων Θυγα
τρὸς ἐπανιούσας ἐκ τοῦ πυθικοῦ ἱεροῦ δεινότατο δὲ ἔτι ἐάλω καὶ ἡ κίρρα· ἀνεῤῥάπησαν δὲ καὶ ὅλοι δίκοι
δι' γυναῖκας· ἰ φιλίππου τοῦ ἀλεξάνδρου πατρὸς δι' ἣν κλεοπάτραν γάμιν· ὁ ἡρακλέους δι' ἣν
ἰόλης ἐπιναμίαν τ' εὐρύτου Θυγατρός· ὁ θησέως, δι' ἣν Φαίδρας τῆς μίνωος· ὁ ἀχάμαντος, δι' ἣν τε
μῖσσους τ' ὑψέως· ὁ ἰασονος δι' ἣν γλαύκης τῆς κρέοντος, ὁ ἀγαμέμνονος, δι' ἣν κασάνδραν, καὶ ἡ ἐπ' αἰ-
γυπτον δὲ καμβύσου στρατεία ὡς Φησι κτησία δι' γυναῖκ' ἐγένετο, ὁ δ' καμβύσης τὸν θανόμενος τὰς αἰ
γυπτίας γυναῖκας σὺ ταῖς σωουσίαις διαφθεῖραι τῶν ἄλλων, ἔπεμψε πρὸς ἄμασιν τὸν αἰγυπτίων βασι-
λέα, μίαν αὐτῶν πρὸς γάμον τῶν θυγατέρων, ὁ δὲ τῶν μὲν ἑαυτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπονόησας μὴ γυναικὸς
ἔξειν αὐτὴν τιμὴν, ἀλλὰ παλλακίδος, ἔπεμψε δὲ τὴν ἀπρίου θυγατέρα φητῆτιν, ὁ δὲ ἀπρίας ἐκπεπτώ-
κει τῶν αἰγυπτίων βασιλέως, διὰ τὴν γενομένην στάσιν πρὸς κυρηναίους καὶ ἀφῖκτο ἐπὶ ἄμασιδος, καθεὶς
οὖν ὁ καμβύσης τὴν νεητῆτιν καὶ σφόδρα δρεπιαθεὶς ἐκμανθάνει παρ' αὐτὴν τὰ πάντα, καὶ δεινθείσης ἐκ-
δικῆσαι τὸν ἀπρίου τὸν φόνον, πείθει πολεμῆσαι αἰγυπτίοις. λίνων δ' ἐν τοῖς πορσικοῖς καὶ λυγκέως ὁ
ταυκρατίτης ἐν κρίτῃ αἰγυπτιακῶν τὴν νεητῆτιν κύρῳ πεμφθῆναι φασὶν ἐπὶ ἄμασιδος ὑφ' ἧς γενέσθαι
σαι τὸν καμβύσην. ὃν ἐκδικῶντα τῇ μητρὶ ἐπ' αἰγυπτον ποιήσασθαι στρατείαν. δοῦρις δ' ὁ σάμιος τῇ πρώ

Ἔρωτα σεμνώς. Γρ. ἐρῶτος: Ἔρως ὡτηνός.

τον γενέσθαι πόλεμον φησὶ δύο γυναικῶν, ὀλυμπιάδος καὶ εὐρυδίκης, ἐν ᾧ τὴν μὲν εὐρυδίκην μακεδονικῶς καὶ ὡς τολμηρὰν ἀσκηθεῖσαν τὰ πολεμικὰ, μὴ παρὰ κωλύειν τὴν ἰλλυρίδι. ἐνθὴ τούτοις τοῖς λόγοις ἔοικε τοῖς παροῦσι τῶν φιλοσόφων ὡς δὲ τοῦ ἔρωτος τί αὐτοὺς εἰπεῖν, καὶ ὡς δὲ κάλλους, καὶ ἐλέχθησαν λόγοι φιλόσοφοι πάμπολλοι ἐν οἷς τινες καὶ ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου εὐριπίδου ἀσμάτων ὧν ἦν καὶ τάδε παίδευμα δ' ἔρως σοφίας ἀρετῆς τε τέλεσον ὑπάρχειν καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς, καὶ γὰρ ἄλυπον τὸν ἔχων εἰς ἐλπίδ' ἄγει. τοῖς δ' ἀτελέστοις τῶν τῇδε φόνων μήτε σωφρονεῖν χωρεῖς τ' ἀγρίων ναίοιμι κρότων. ᾧ δ' ἔρως προλέτω τοῖσι νέοισιν μή ποτε φεύγειν. χρῆσθαι δὲ ὀρθῶς ὅταν ἔλθῃ. καὶ ἡ κατὰ ζῆν πίνλαρον δὲ ἄλλος τίς ἔφη. εἴη καὶ ἔρᾶν καὶ ἔρᾶσθαι χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν. ἔτερος δέ τις προσέθηκε τῶν εὐριπίδου τάδε.

ὦ σὺ δ' ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων ἔρως
ἢ τοῖς ἔρῶσιν ὢν σὺ δημιουργὸς εἶ
καὶ ταῦτα μὲν ἔρων τίμιος θεοῖς ἔσῃ
ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

ἢ μὴ λίσθοσκε τὰ κακά. (λου τάδε.
μοχθοῦσι μόχθους δυστυχῶς σωσεκπόνει
μὴ ἔρων δ' ὑπ' αὐτοῦ τ' διδάσκεσθαι φιλεῖν
γοητικὸς δὲ ζώγων ἔφη τὸν κιλίκα ὑπολαμβάνειν τ'
ἔρωτα θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθερίας. ἔλι δὲ καὶ ὁ μονοίας παρασκευαστικὸν, ἄλλου δ' οὐδενὸς διὸ καὶ ἐν τῇ πολιτείᾳ ἔφη ἂν ἔρωτα θεὸν εἶναι σωφρονοῦντα ὑπάρχοντα πρὸς τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. ἔτι δὲ καὶ οἱ τούτου πρεσβύτεροι κατὰ φιλοσοφίαν σημεῖόν τινα ἐν ἔρωτα καὶ παντὸς ἀγροῦ κεχωρισμένον ἤθεσαν, δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ γυμνάσια αὐτὸν σωτηρεῖσθαι ἔρμῆ καὶ ἡρακλεῖ τῷ μὲν λόγου τῷ δὲ ἀλκῆς προεστῶτι, ὧν ἀμφοτέρων φιλία τε καὶ ὁμόνοια γεννῶνται. δι' ὧν ἡ καλλίστη ἐλευθερία τοῖς ταῦτα μετιοῦσιν αὔξεται. ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἀπέχοντο σωφρονισμοῦ τινὸς διαλαβεῖν προεστάναι ἐν ἔρωτα, ὡς τε τῆς ἀκαδημίας ἐκ δήλως τῇ ἀθηνᾷ καθιδρυμένης αὐτόθι ἐν ἔρωτα ἱδρυσάμενοι, σωφρονοῦσιν αὐτῷ. θεσπεσίως τε τὰ ἐρωτίδια τιμῶσιν, καθὰ παναθήναια ἀθηναῖοι, καὶ ὀλύμπια ἠλεῖοι, ῥόδιοί τε τἄλλα, καὶ ἐν ταῖς δημοτελέσι δὲ ἀγῶσιν, ὡς ἐπίπαν ὁ ἔρως τιμᾶται. λακεδαιμόνιοι δὲ πρὸ τῶν παρατάξεων ἔρωτι προθύονται, ὡς ἐν τῇ τῶν παρατεταγμένων φιλίᾳ καὶ ὁμόνοια τῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης. καὶ κρῆτες δ' ἐν τοῖς παρατάξεσι τοὺς καλλίστους τῶν πολιτῶν κοσμήσαντες, διὰ τούτων θύουσι τῷ ἔρωτι ὡς σωσικράτης ἱστορεῖ. ὁ δὲ παρὰ θηβαίοις ἱερὸς λόχος καλούμενος συνέστηκεν ἐξ ἐρατῶν καὶ ἐρωμένων πρὸς τοῦ θεοῦ σεμνότητα ἐμφάνων. ἀσφαλομένων θάνατον εὔδοξον αὐτῷ ἀφροῦ καὶ ἐπονειδίστου εἶναι. σάμιοι δὲ ὡς φησὶν ἐρῆσθαι ἐν κολοφωνιακοῖς γυμνάσιον ἀναθέντες τῷ ἔρωτι πρὸ διὰ τούτων ἀγομένῳ ἑορτὴν ἐλευθέρια προσηγόρευσαν. διὸν θεὸν ἀθηναῖοι ἐλευθερίαν ἔτυχον. καὶ οἱ πεισιστρατίδαι ἐκπεσόντες ἐπεχείρησαν διαβάλλειν πρῶτον τὰς περὶ τὸν θεὸν ἐρῶν πράξεις. τούτων λεχθέντων ὁ πλούταρχος ἀπεμνημόνευσε τῶν ἐκ φαίδρου ἀλέξιδος.

γορθυομένῳ δ' ἐκ πειραιῶς ἐπὶ τῶν ἀκτῶν
καί μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι
τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας.
οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος οὔτ' ἀβέλτερος,
πανταχόθεν δ' εἰδὴ τύπῳ πολλ' εἰδη φορῶν
γυναικὸς, ἡ δ' ἄνοια μανίας, ὁ δὲ λόγος
ἀδάμαντος, ἡ φιλοτιμία δὲ δαίμονος.
οὐκ οἶδ' ὅ τ' ἔστιν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι
εὔβουλος δὲ ἁρπρῶς ἐν καμπυλίωνι.
ἢ κηρὸς πλασάσας ὄρνιθ' ὑφ' ἵππον
ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τ' ἐκεῖ
ἀπαλλαγῆναι, τῷ φρόνιμ' ἡδὺ νόσον
τοιοῦτο πρᾶγμα λῆρος ἂν φήσειέ τις.
ὑπὸ τῶν σοφιστῶν μὴ πίτεσθαι ἐν θεὸν
ἐκεῖνον ἄλλως. ἠγνοηκότας δὲ νοῦς

καὶ τ' ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι
τὸν ἔρωτα σωτερμώτατόν γ' εἰπεῖν ὅσοι
ἔστιν γὰρ οὔτε θήλυς οὔτ' ἄρσην, πάλιν
οὔτ' ἀνδρὸς ἔμφρων, ἀλλὰ σωφρονισμός
ἡ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρὸς, ἡ δὲ θηλία
φρονοῦντος, ἡ σφοδρότης δὲ ἀνδρὸς, ὁ δὲ πόνος
καὶ ταῦτ' ἐτῶμα πᾶσι ἀθηναῖοι καὶ θεοὺς
τοιοῦτον ἔγνωσ' εἰ μὴ τ' ὀνόματος.
τίς ἦνο γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
ὡς οὐδὲν ἦλθε πλὴν χελιδόνας γράφειν
ἔστιν γὰρ οὔτε κοῦφος οὔτε ῥᾴδιος
βαρὺς δὲ καμοὶ. πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερὰ
ἄλειφε δ' ἀκροκωτομῶν. λέγεις τ' λόγος
τὸν ἔρωτα. τοὺς δ' ἔρῶντας. αἰτίαν δ' ἔχειν
γραφεῖς, ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸ ζωγραφεῖν.

θεόφραστος δ' ἐν ἐρωτικῷ, χαιρήμονα φησὶν ἦν ῥαγικὸν λέγειν, ὡς ἦν δεινὸν τῶν χρωμένων κρατῆσθαι οὕτως καὶ ἦν ἔρωτα, ὃς μετεωρίζων μὲν ἐστὶν εὐχερὴς ἐπιπεσόμενος δὲ καὶ διαταράττων χαλεπώτατος. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς οὗτος, οὐ κακῶς αὐτοῦ τὰς δυνάμεις διαιρῶν φησὶ δίδυμα γὰρ ἔχει αὐτὸν ἐκτετεῖνεσθαι χαλεπῶν ἦ μὲν ἐπ' εὐθυωρίαν τύχαι ἦ δ' ἐπὶ συγχύσεις ἐστὰς. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητὴς καὶ περὶ τ' ἐρώντων ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ γραμματίᾳ φησὶν οὕτως

τίς οὐχὶ φύσει τοὺς ἐρῶντας ζηλῶ μόνους,
εἶναι πονηρὰ δυναμένους σώμασι
ποιητικοὺς, ἰταμοὺς προθύμους, εὐπόρους,
δ' ἐν ᾧ φιλαώλῳ ὃς φησι τοὺς ἐρῶντας οὐ νοῦν ἔχειν.

*ἔδιδ πρῶτον μὲν σχετευτικωτάτους
μάλιστα προσορᾶν τ' ἀρίστους ᾧ πόθῳ
ἐν τοῖς ἀπόροις βλέποντας ἀθλιωτάτους. θεόφιλος

Ἦ που τίς ἐστὶ τοὺς τρόπους ἀβέλτερος·
Καταλείπει τ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πεθυμεῖν.
Γαῖδος κόρης οὐ νῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν,
Ἥν ἰδεῖν ἥδιον ἐστὶν ἢ τὸ θεωρητικόν,
Ἀεὶ σοφῶν δ' ἐν πυθαγορείῃ.
Ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' ἑκάστοτε ὁρᾶς
Ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν, ὡς δι' ἀλίας ἦν θρασύς,
Ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
Τὰς δὲ πτέρυγας ἀφεῖχε τῇ νίκῃ φορεῖν,
Γρὶ δὲ τοῦ ὁρᾶν ἀμφὶς ἐν διθυράμβῳ φησὶν
Ὡς εἰς ὁρᾶσκης ὅς τις ὡραίων φίλος
Ἄφρων τ' ἀληθῶς· οὔτε γὰρ πείθομαι
Τοῖς εὐποροῦσιν, οὐ λαβεῖν τι βούλεται·
Ὡς ὅς τις ἀκμῆς τῶν γε σωμάτων ὁρᾷ
Τῆς ἡδονῆς εἰς οὐχὶ τῶν φίλων φίλος
Ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν.
Καὶ τὰ ἀφορβλέψασ' εἰς τοὺς τὰ τῆς σοᾶς αἱρουμένους, τὰ ὀρμείου τοῦ κουρείως ἐκ τῶν ἰάμβων προειπών
Ἀκούσατ' ὦ σκάκες ἐμποροι λήρου
Τἀν τοῖς πίναξι πρινὴ τῷ σοφῷ λοῦναι
Ἐναντία πράττοντες οἷς ἔχρω λέγετε
ἀρχηγὸν ὑμῶν τῆς σοφίας ζωῶνα φὴν φοίνικα ἐς οὐδέποτε γυναικὶ ἐχρήσατο. παιδικοῖς δ' ἀεί. ὡς ἀντίγονος ὁ καρύστιος ἱστορᾷ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ. θρυλλεῖτε γὰρ ὅτι δεῖ μὴ τῶν σωμάτων ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ὁρᾶν. οἱ πυθ' μέχρι ὀκτὼ καὶ ἑπτὰ ἐτῶν δεῖν λέποντες σωέχειν τοὺς ὁρωμένους, καί μοι δοκεῖ ἀρίστων ὁ κεῖος ὁ περιπατητικός, οὐ κακῶς ἐρικέναι ἐν τῷ περὶ τοῦ ὁρωμένου ὁμοίων, πρός τινα ἀπτικὸν μέγαν τινὰ κατὰ πλοῦν κλινίαν ἐπιλεκνωύτα ὡς καλὸν, ὦ σῶρος ἦν ὄνομα πλοῖ πρὸς δόλωνά μοι φη
σὶ δοκῶ παρ' ὀλυσσέως ἀπάντησιν εἶδε σὺ μετα φρένειν. Ἦ ῥαΐου τοι μεγάλων δώρων ἐπιμαίεσθ' θυμός. Ἦ γήσατ' ὄρος δ' ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τῶν ἡδυσμάτων φησὶν ὁρᾶν πάντας οὐ τῶν κριῶν οὐδὲ τῶν ἰχθύων, ἀρχομένων γοῦν τούτων οὐδεὶς ἡδέως ἔλι προσφέρεται ἢ κρέασ' οὐδὲ τὸν ἰχθύν. οὐδὲ ἐπιθυμεῖ τῶν ὠμῶν καὶ τῶν ἀνηλώτων, καὶ γὰρ δ' παλαιὸν παίδων ἥρων, ὡς καὶ ἀριστοφῶν ἔφη ὄφιν καὶ ἡλέσθαι τοὺς ὁρωμένους σωέβη παιδικά· πρὸς ἀλήθειαν γὰρ ἡ ἀπόδρ φησὶ κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐρωτικῶν λυκοφρονίδην ἐρικέναι φησὶν, οὔτε παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων τῶν χρυσοφόρων οὐδὲ γυναικῶν ἁβυπόλπων ἡλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ ἡσμιον πιφύκε· ἡ γὰρ αὐλὼς αὐτὸς ἐπιπαίρει, καὶ ὁ ἀριστοτέλης δὲ ἔφη τοὺς ἐρασὰς εἰς οὐδὲν ἄλλο τῶν σωμάτων τῶν ἐρωμένων ἀποβλέπειν ἢ τοὺς ὀφθαλμούς, ἐν οἷς πλὼ αὐλὼ ἡδοικεῖν· σοφοκλῆς δέ που τοῦ ἡλίου τοῦ πελοπος διαλεγομένην ποιήσας πλὼ ἱππολύτῳ δέ
τοιαῦτ' ἐν ὄψει λύπα θηρατηρίαν
Εἶθ' ἅλις ταῦ μὲν αὐτὸς ἕξομαι τάδε
Στάθμιον ἴσον ὀρθοῦται κακῶν.

Ἔρως ἀσφαπὴν τὴν ὀμμάτων ἔχει (μειαν φησὶν
Ἴσον μέζων ὀφθαλμὸν ὡς τέκτονος πάρα
Λῖ κύμνιος δ' ὁ χῖος τὸν ὕπνον φήσας ἐραῖ τοῦ ἐν δύμώνος οὐδὲ καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτειν τοὺς ὀφθαλμούς, ὅπως διαπαντὸς ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς· λέγει δ' οὕτως, ὕπνον δὲ χαίρων ὀμμάτων αὐγαῖς ἀκαπεσσε ταμένοις ἕωσις ἐκοίμιζε κοῦρον, καὶ ἡ σαπφὼ δὲ πρὸς τὸν ὑπερβάλλοντως θαυμαζόμενον πλὼ μορφὴν, καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενον φησὶ τᾶδε κεῖνα φίλος καὶ τὰν ἐπ' ἕωσις ἀμπέτασον χάειν· ὁ δ' ἀνακρείων τί φησὶν· ὦ παῖ παρθένιον βλέπων λίζημαί σευ. σύ δ' οὐκ αἴεις οὐκ ἐδλὼς ὅτι τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἡνιοχεύεις· ὁ δὲ μεγαλοφωνότατος πίνδαρος τὰς δὲ θεῶν ξόανον φησὶν ἀκτῖνας ὅσων μαρμαριζούσας ὁρᾶσθ' ὃς μὴ ἔδω κι λαίνεται, ὃς ἀδάμαντος ἢ σιδάρου κεχάλκωται μέλαιναν ψυχάν· ὁ δὲ τοῦ κυθηρείου φιλόξενου κύκλωψ ἐρῶν τ' γαλατείασ' καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος πλὼ τύφλωσιν πάντα μᾶλλον αὐτ' ἐπαινεῖ ἢ κὴ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε. ὦ καλλιπρόσωπε χρυσοδόσσυχε γαλατεια χαριτόφωνε κάλλος ἐρώτων· τυφλὸς ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος τῷ ἰουκίῳ ἐκείνῳ δὐρύαλε γλαυκέων χαρίτων θάλλος καλλικόμων μελέδημα. σὲ μὲν κύπρις ἄτ' ἀγανοβλέφαρος πειθοῖ ὀδίοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν φρωϊχός τε ἀδὴ τοῦ ῥωΐλου ἔφη λάμπειν ἐπιπορφυρέοις παρῇσι φῶς ἔρωτος· ὑμεῖς δὲ ξυρουμένους τὰ γένεια περιφέρετε· οὐ ἐρωμένους δὲ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' ἀλέξανδρον δύρημένου, ὡς φησὶ ὑμῶν ὁ χρύσιππος ἐν τῷ τετάρτῳ περὶ τοῦ καλοῦ καὶ τ' ἡδονῆς· οὐκ ἀκαίρως δὲ ὡς ἐμαυτὸν πείθω μεμνῆσθαι τ' λέξεως, χαίρω γὰρ πάνυ τῷ ἀνδρὶ διά τε πλὼ πολυμαθίαν, καὶ πλὼ τοῦ ἤθους ἐπιείκειαν· λέγει δ' οὕτως ὁ φιλόσοφος τὸ ξύρεσθαι τ' πώγωνα κατ' ἀλέξανδρον προῆκται τῶν πρώτων οὐ χρωμένων αὐτῷ, καὶ γὰρ τιμόθεος ὁ αὐλητὴς πώγωνα μέγαν ἔχων ἦν λφ· καὶ ἐν ἀθήναις διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρχαῖον τ' πρῶ-

Ξυρᾶσθαι. ὑπόκεισις στωϊκῶν κάλλος. λρεωπαγῖται. βιβλία ὀρωπικά.

τον προσκειράμενον παρωνύμιον ἔχειν κόρσην διὸ καὶ ἀλλεξις ἔφιππου.

Γιπποκουπούμενον ἢν ξυρούμενον ὁρᾶς
Ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται
Ἢ πολυσκιὸν ὄχθον προσαπτῆναι κακόν
Διᾶς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται

Τούτων ἔχει τί θάτερον
Καὶ πόντα δῆ πώγωνι δραῖα σαντία
Τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ὑμᾶς πρὸς θεῶν
Εἰ μή τι ταῦτας αὐτὶ πράττεσθ' ὑπονοεῖς.

Διογένης δὲ ἰδών τινα ἄτως ἔχοντα τὸ γένος, ἔφησεν μή πᾶχεις ἐγκαλεῖν τῇ φύσει ὅτι ἄῤῥασι ἐφύη, καὶ οὐ γυναῖκα. ἕτερον δέ τινα αὖθ' ἱκανῶς ἰδὼν παραπλησίως ἔχοντα καὶ μεμυελισμένον, καὶ τούτοις ἀκολούθως ἠμφιεσμένον, πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί ἐστιν ὁ ἱκανὸς πόρνος νῦν δὲ εὑρηκέναι. τὸ ῥόδον γάρ μου ὄντος μὴ ξύρεσθαι οὐδὲ ὁ ἐπιλησόμενος οὐδείς ἐστιν ὃς οὐ πάντας ξύρεσθαι. τὸν βυζαντίου δὲ ζημίας ἐπικειμένης τῷ ἔχοντι κουρεῖ ξυρὸν, οὐδεὶς ἦπτον πάντες χρῶνται αὐτῷ. καὶ ταῦτα μὲν ὁ θαυμάσιος εἴρηκε χρύσιππος. ὁ δὲ σοφὸς ἐκεῖνος ζηνόδωρος, ὡς φησιν ἀντίγονος ὁ καρύστιος προμαντευόμενος ὑμῶν ὡς τὸ εἰκὸς αὐτοὶ τοῦ βίου καὶ τὸ προσωπου ἐπιτηδεύσεως ἔφη, ὡς οἱ παρακούσαντες αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ μὴ σωθέντες ἔσονται ῥυπαροὶ καὶ ἀνελεύθεροι καθάπερ οἱ τῆς αἱρετῆς παρεκβεκότες αἱρέσεως, ἄσωτοι καὶ θρασεῖς, καὶ δὴ τοιοῦτοι ὑμῶν εἰσὶν οἱ πολλοὶ σωτηριασμοὶ καὶ κακοπινεῖς οὐ μόνον τοῖς ἤθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἕξει. βουλόμενοι γὰρ αὐτὴν αὐτάρκειαν, καὶ τὴν αὐτέλειαν διείσπεσον ἐπὶ ταῖς τῆς φιλαργυρίας θύραις ῥυπαρῶς ζῶντες, καὶ βιβωναρία πολιβαλλόμενοι μικρὰ καὶ τῶν ἄχων ἐμπίπλανται ὦτα καὶ πύματα καὶ κυναίδου καλοῦντες τοὺς ἢ μύρου προσβάλλοντας ἢ μικρῷ μαλακωτέραν ἠμφιεσμένους ἐσθῆτα. οὐδεὶς οὕτω οὕτως ἐστὶ μιλύας πολὺ ἀργύριον ἐποῦσθαι, καὶ βρωμίους περιάγεσθαι ξυρημένους πλὴν ὑπήνην καὶ ἓν ὄρρος φυὰς ἀκολουθοῦντας ἐν τῷ λυκείῳ μιᾷ σοφιστῶν νηλία λεπτῶν ἀσίτων σκυτίνων κατὰ ἓν ἀντιφάνη. ἐπαινῶ δὲ καὶ αὐτὸν ἡ κάλλος, καὶ γὰρ ἐν ταῖς βλανορίαις τοὺς καλλίστους ἐκκρίνασι καὶ τούτους πρωτοφορεῖν αὖθ' ἑρέποισιν, ἐν ἥλιδι δὲ καὶ κρίσις γίνεται κάλλους καὶ ᾧ πρώτῳ τὰ τοῦ θεοῦ φορεῖν τύχη δίδοται, τῷ δὲ δευτέρῳ ἓν βοῶν ἄγειν. ὁ δὲ ῥίζος τὰς θυκλὰς ἐπιτίθησιν. ἡρακλείδης δὲ ὁ λέμβος ἱστορεῖ, ὅτι κατὰ τὴν ἀσάρτην θαυμάζεται μᾶλλον ὁ κάλλιστος καὶ γυνὴ ἡ καλλίστη καλλίστας γεννώσης τὰ ἀσάρτης τὰς γυναῖκας. διὸ καὶ φασὶ τοῦ ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως, γυναικὸς αὐτῷ καλῆς φαινομένης ἑτέρας δὲ αἰσχρᾶς καὶ πλουσίας, ὡς ἀπέκλινεν τὸ πλῆθος, ζημιῶσαι τοὺς ἐφόρους αὐτῶν ἐπιλέγοντας ὅτι βασιλικοὺς ἀντὶ βασιλέων τοῖς ἀσαρτιάταις γυναῖκα προαιρεῖται. δυεῖπίδης τὸ ἔφη. πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τιμᾶσθαι καὶ οἱ παρ' ὁμήρῳ δὲ δημογέροντες, θαυμάζοντες τῆς ἑλένης τὸ κάλλος φασίν.

Οὐ νέμεσις τρῶας καὶ δύκνημιδας ἀχαιοὺς
Τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν
Ἐκπέπληκται γοῦν καὶ αὐτὸς ὁ πρίαμος ἐπὶ τῷ κάλλει τῇ γυναικὸς καίτοι καὶ ἐν γηρᾳ ὑπάρχων. θαυμάζει γοῦν ἐπὶ κάλλει ἓν ἀγαμέμνονα διαὐτὲκ φωκαλὸν δ' οὕτω ἐτῶν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Οὐδ' οὕτω γεραρὸν βασιλῆϊ δὲ αἰδοῖ ἔοικεν (νῶν

καθίστων δὲ καὶ πολλοὶ τοὺς κάλλιστους βασιλέας ὡς μέχρι νῦν οἱ ἀθαύβοι καλούμενοι αἰθίοπες ὥς φησι βίων ἐν αἰθιοπικοῖς, ὡς ἔοικε γὰρ ὁ κάλλος βασιλέως οἰκεῖον ὄντι. θεαὶ δὲ κάλλους ἤρισαν πρὸς ἀλλάδα, καὶ δι' κάλλος οἱ θεοὶ ἀνῃρέψαντο δι' οἶνον χόον ἓν γαννυμήδη κάλλεος εἵνεκα. διο ἰνὰ ἀθαύβοισι μετεῖη λί θεαὶ δὲ τίνας ἁρπάζουσιν οὐ τοὺς καλλίστους; οἷς καὶ σιώπεσιν, ὡς μὲν κεφάλῳ καὶ κλείτῳ καὶ τιθῶνῳ. δημήτηρ ἰασίωνι. ἀφροδίτη ἀγχίσῃ καὶ ἀδώνιδι. δι' κάλλος δὲ καὶ ὁ μέγιστος τῶν θεῶν δι' κράμων χρυσοῦς ὄρχεται, ταῦρος γίνεται, ἅτινος πόρουται πολλάκις ὥστ' ὀρ καὶ ἐὼ αἰγίνῃ σωκράτης δ' ὁ φιλόσοφος ὁ τῶν πάντων καταφρονῶν, τοῦ ἀλκιβιάδου κάλλους οὐχ ἥπτων ὄντ'; ὡς καὶ ὁ σεμνότατος ἀριστοτέλης τὸ φασηλίτου μαθητοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐχὶ καὶ τῶν ἀψύχων τὰ κάλλιστα προκείμεν ἐπαινοῦντες τῶν ἀσαρτιατῶν τὸ ἔθος τὸ γυμνοῦν τὰς παρθένους τοῖς ξένοις. ἐν χίῳ δὲ τῇ νήσῳ καὶ καλίζειν ἥδιστόν ἐστιν ἐπὶ τὰ γυμνάσια καὶ δοὺς δρόμους καὶ ὁρᾶν προσκαλαίοντας τοὺς νέους ταῖς κόραις. καὶ ὁ κωμῳδοῦλης ταύτῃ καὶ τολμᾶς συλέγειν οὐ ῥοδοδάκτυλος οὖσα κατὰ δὴν καρκίνον ἀλλὰ βολίζυνον ἔχων θάτερον σκέλος ἐκείνου τὸ ὁμωνύμου σοι ποιητοῦ πλὴν μνήμιλω φορῶν, ὃς ἐν τοῖς καπηλείοις καὶ τοῖς πανδοκείοις ἀεὶ διαιτᾶται. καί τοι ἰσοκράτους τὸ ῥήτορος ἐν τῷ ἀρεοπαγιτικῷ εἰρηκότος ἐν καπηλείῳ δὲ φαγεῖν ἢ πεῖν οὐδεὶς δ' ἂν οἰκέτης ἐτόλμησε, σεμνύεσθαι γὰρ ἐμελέτων οὐ βωμολοχεύεσθαι. ὑπορρήσης δ' ἐν τῷ κατὰ παιδοκλέους εἰγνήσιος ὁ λόγος, τοὺς ἀρεοπαγίτας φησὶν ἀρισήσαντα τινὰ ἐν καπηλείῳ κωλύσαι ἀνίσαι εἰς ἄρειον πάγον. σὺ δὲ ὦ σοφιστὰ ἐν τοῖς καπηλείοις σῳ ἀναφώρη, οὐ μετ' ἑταίρων ἀλλὰ μετ' ἑταιρῶν μαστροπευούσας θεὰ σαυτὴν οὐκ ὀλίγας ἔχων, καὶ θεὰ φόρων ἀεὶ διαιτᾶ βυβλία ἀριστοφάνους, καὶ ἀπολλοδώρου, καὶ ἀμμωνίου καὶ ἀντιφάνους, ἔτι δὲ γοργίου τὸ ἀθηναίᾳ πάντων τούτων συγγραφόντων θεὰ τῶν ἀθηνῆσιν ἑταιρίδων. ὦ τῆς καλῆς σου πολυμαθίας ὡς κατ' οὐδὲν ἐμμήσω θεόμαθρον ἦν κυρηναῖον, ὃν φησὶ θεόφραστος ἐν τῷ θεὰ δυσεμενίας θεὰ ἰόντα ἐπαγγέλλεσθαι διδάσκειν εὐτυχίαν. βρῶν διδάσκαλε οὐδὲν χρᾶ διαφόρεις ἀμάθειας τ' ἀλείου ὃν θεόφραστος ἐν ᾧ βρῶλι κῷ θεὰ τὸν βρῶτας δεινὸν γεγονέναι λέγει οὐκ ἂν ἀμχρὶ δέ τις σε κὴ πορνογράφον καλῶν, ὡς

138 Ἑταῖραι ὀνομασαι. Ἑταιρῶν σοφίσματα.

αἱρῖτείδην καὶ παῦσανίαν ἔτι τε νικοφάνη τοὺς ζωγράφους. μνημονεύει δὲ αὐτῶν ὡς ταῦτα καλῶς γρα
φόντων πολέμων ἐν τῷ π' τῶν ἐν σικυῶνι πινάκων ὧν τῆς καλῆς πολυμαθίας' ἄσορος φίλοι τῆς Γ γραμ
ματικοῦ τῶδε ὃς οὐδ' ἐγκαλύπτεται ἀλλ' ἀκφανδὸν

τὰ δ' ὐβούλου ἀεὶ ἐκκορκώπων λέγει. κόρεισθον ἦλθον ἡδέως ἐν ταῦθά πως
λάχανόν τι χρώτων ὤκιμον διεφθαρκώς. κἂν ταῦθα κατελύρησα πλὴν ὀζωμίδα.

Καλός γε ὁ τῶν κρειττόνων σοφιστὴς ὁ τοῖς μαθηταῖς διηγούμενος ὅτι ὤκιμον ἐταίρας ὄνομα. καὶ ἄλ
λα δὲ πολλὰ ὠνομάκασιν ὁρώμενα ἀφ' ἑταιρῶν ἔχοντα ἐπιγραφάς. θάλαττα, διόκλειους, φρύνη κράτους κρ
εἰαντώ, ὐβυνίκου ἢ φιλυλλίου αὐτεῖχ, μεταύρου δὲ θαῖς καὶ φανίου ἀλέξιδος ὀπώρα. ὐβούλου κλεψύ
δρα. οὕτω δ' ἐκλήθη αὐτη ἡ ἑταίρα ἐπειδὴ πρὸς κλεψύδραν σπουδάζων ἕως κοιμᾶται, ὡς ἀσκληπιά-
δης ἔφρικεν ὁ τοῦ αφείου ἐν τῷ τοδὲ δημοκρίου τὸ φαληρέως συγγράμματι τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα φά-
σκων εἶναι μὴ τίχην. ἔστι δ' ἑταίρα ὡς αὐτὸ φανὴς φησὶν ἐν ἀγροίκῳ· τῷ γρίφοντι συμφορὰ
εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἶκοι μένα,
διὸ κὴ θρηνῶν τὶς αὐτὸν παράγεται ὑπὸ τιμοκλέους ἐν ἑταίρα. ἀλλ' ἔτυγ' ὁ δυστυχὴς
φρυνίης ὀρχηθεὶς ἡνίκ' ἔπι πλὴν κάπταυρον Σωκλέγειν οὐ φορτ' ἔχειν ὅσα πρόνιον ἔχει
γάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἑκάστῃ τῆς θύρας, ἀπικλείομεν. καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ φορτὶς
ταυτοκλείδης αὐτὸς τιμοκλῆς φησὶν ὑπὸ δὲ φν πανάθλιον
εὔδοξον γράεις ναύνιον, πλάττων, λύκα Γναθαινα, Φρυνίη, πυθιονίκη, μυρρίνη,
χρυσίς· κονναλλὶς, Ἱπποκλεια, λοπαδίον,
τούτων τῶν ἑταιρῶν καὶ ἄμφις μνημονεύει ἐν κουρεδὶ λέτων.
τυφλὸς ὁ πλοῦτος εἶναί μοι δοκεῖ Ὃς τις γε παρὰ ταύτην μὴ οὐκ εἰσέρχεται
γαρὰ δὲ σινώπην καὶ λύκα καὶ νανύιον Ἑταίρας τε τοιαύταισι παγίσι τὸ βίου
Ἔνδον κάθηται ἀπὸ πλουτος οὐδὲ βρέχεται. Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι ἰσοστάσιον
πλὴν ἑταιρικὴν παρασκευὴν καὶ τὰς δι' ἐπιτεχνήσεως κομμώσεις τῶν ἑταιρῶν οὕτως ἐκτίθεται.
Γ' ἄπουσι δὲ πᾶσιν ἐπιβουλὰς ἐπιφλαὰ δ' ὑπορήσωσι ποτὲ ἀνέλαβον καινὰς ἑταίρας πρῶτ' πείρου τ'
εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας ὥς τε μήτε τοὺς τρόπους (τίχης
μήτε τὰς ὄψεις ὁμοίως διατελεῖν οὔσας ἔτι. τυγχάνῃ μικρά τις οὖσα, φιλοῖς ἐν ταῖς κακίσιν
ἐγκεκάπυται. μακρά τις, διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ,
τήν τε κεφαλὴν ὠδὶ φν ὦμον κατα βάλλουσ' ὐβρέχεται,
τοῦτο τὸ μήκους ἀφέλειν οὐκ ἔχει τὶς ἰατρός; Ὑπνέδυσ' ἐρράμμεν' αὐτὴν ὥς τε τὴν δύπυγίαν
Ἀναβοᾶν ζῶν ἰδόντας κοιλίαν ἔχει *σήθιόθ' ταυταισὶ ζώντων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοὶ ὀρθὰ προσθεῖσαι,
τοιαῦτα γοῦν αὐτῶν τῆς κοιλίας
ὡς πρὸς κοντοῖσι ῥύτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον
τὰς ὀφρῦς πυρρὰς ἔχει τὶς ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν κατὰ πλάσιν μεμυθίω
λευκόχρως λίαν τὶς ὅτι παιδρωτ' ἐν τείβεται
καλὸν ἔχει τὸ σώματός τι τανῦν γυμνὸν δείκνυται
εὐφυεῖς ὀδόντας ἔχων, ὐβ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν
ἵνα θεωρῶσιν οἱ παρόντες δ' ὁμῶς κομψὸν φορεῖ
Ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα ὅλῳ τέλους πλὴν ἡμβρίαν
Ἔνδον ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἑκάστοτε
ἡνίκ' ἂν πωλῶσιν αὐτῶν κρανία, ξυλήφιον.
Ὥς τε τῷ χρόνῳ σεσηρέναι αὖτε βούλων ἀῦτε μή.
Ὄψις ὅλῳ τούτων σκυθροποιοῦσι τῶν τε χρῶν Διὸ συμβουλεύωσι θεσπαλῶποι κελόδιφρε τὰς ἐπὶ
τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι καὶ μὴ καταναλίσκειν εἰς οὐδὲν δέον τὰ τῶν ἰῶν κόρματα. ὄντως γὰρ ἄριστα
χωλὸς ὀφᾶς τὸ κρηπιδοποιοῦ πρὸς, οὐ πολλά σε σωφρονήσαντος καὶ διδάξαντος σκύτη βλέπειν ἢ οὐκ
οἶδα κατὰ πλὴν ὐβούλου παννυχίδα τὰς φιλοπλοὺς κόρμάτων παλυβρίαν
γώλους κύπριδος ὐβησκημένας Γυμνὰς ἐφεξῆς ἐπικαίρως τεταγμένας
Ἐν λεπτονήβοις ὑμέσιν ἑστώσας οἵας Ἡ εἰλανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας
Γαρὼν βεβαίως ἀσφαλῶς ἕξεστί σοι Μικροῦ πρίασθαι κόρμαβος πλὴν ἡδονήν.
καὶ ἐν ναννίῳ ὐβούλου τὸ δρᾶμα καὶ μὴ φιλιππιδίου.
Ὅς ἰμς λέχη γ' σκότια νυμφοβλὴ λάθρα Γῶς οὐχὶ πάντων ὄστιν ἀθλιώταβος.
Ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον Γυμνὰς ἐφεξῆς ὠδὶ κόρως τεταγμένας
Ἐν λεπτονήτοις ὑμέσιν ἑστώσας οἵας Ἡ εἰλανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπυφὴ κόρας
μικρὸν πρίασθαι κόρμαβος πλὴν ἡδονῆν Καὶ μὴ λαθραίαν κύπριν αἰσχίστην ὅσων

Υπὲρ τῶν ὀλιγομίθων πορνιδίων. λαὶς γεμερακῦα.

Γασῶν λώκειν ὕβρεως οὐ φθονῶ χάριν.
Στένω ἢ κυλίκων ναύαρχον ὄξε πέμψατο
πολιπόλως ὅσοι βιοῦσι καὶ ἐπουδακόσι πωδὲ τὰς μεγαλομίθους ἑταίρας· καὶ τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν
παυτὶ λέτων. Δεινὰ κοὐκ ἀνέχεται
Ἐν τῇ φλοῖ πράττουσιν οἱ νεώτεροι.
Ἐπὶ ζοῖσι πορνίοισι μάλ' ἔξεσθ' ὁρᾶν
γυναῖκας ἐφεξῆς τ' ἐπικέρως τεταγμένας
λεπτῇ, παχείᾳ· στρογγύλῃ· μακρᾷ· ῥικνῇ·
μὴ κλίμακ' αἰτησάμενον εἰς βῆναι λάβρα
μή' δ' ἐν ἀχύροισιν ἀσπερχθῶσι τέχναις
τοὺς μὴ χρόνους ὄντας ἐπικαλούμενας
καὶ τῶν λέγεσθον ὄντιν' ὀρθῶς βὐτελῶς
ἃς δ' οὔτ' ἰλεῖν ἐς οὐθ' ὁρῶν τ' ἰλεῖν σαφῶς
δεδόκται ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχον
βινεῖν λωΐονται τῶν ῥηθεντείων νόμων.

Καὶ φιλήμων δ' ἐν δελφοῖς προσιζόρων, ὅτι πρῶτος σόλων δὴ πὼ τῶν νέων ἀκμὼ, ἔφησεν ἐν δὴ οἰκημάτων γυώμας πριάμενος καθ' ἡλιν ἑκάστοις ὁ κηλοφώνιος ἱερεῖ, ἐν δί τῳ κηλοφωνικῶν φάσκων αὐτὴν καὶ παυδήμου ἀφροδίτης ἱδρῦσθαι. ἀφ' ὧν ἠργυρίσαντο οἱ προσάσαι τῶν οἰκημάτων. ἀλλ' ὅγε φιλήμων οὕτως φησὶ

Σὺ δ' εἰς ἅπαντας ὄξυθυμος ἀνθρώπους σόλων
δημοτικὸν ὡς ζῶν πρᾶγμα καὶ σωτήριον
μέσην ὁρῶν δὴ τὴν πόλιν νεωτέρων
ἁμαρτάνοντας τ' εἰς ὃ μὴ προσῆκον ἦν
κοινὰς ἅπασι καὶ κατεσκευασμένας
οὐκ ὄξυ σεαυτῷ τυγχάνεις ἔχων ἔχεις
εἰς ὃ βολὸς ἀπώλισθον οὐκ ἐς οὐδὲν εἰς
ἀλλ' εὐθὺς ὡς βούλει συχνὸν βουλεύεσθον
καὶ ἀπωκόκ δὲ ἡ σωκρατικὴ ἐπορεύετο πωλήσῃ καλῶν γυναικῶν καὶ ἐπωλήσυνεν ἀφ' ὧν ταύτης
ἐταιρίδων ἡ ἑλλὰς ὡς καὶ ὁ χαρίεις αἰσιοφάνης παρχομένεται λέτων ἐν πελοποννησιακὸν πόλεμον
ὅτι περὶ κλῆς δὴ ἐν ἀπασάσθαι ὄρωτα, καὶ τὰς ἀφ' παθείσας ἀπ' αὐτ' θεραπαίνας ἀπὸ μεγαρέων,
αἰσχρίστι δ' κατὰ μεγαρέων ψήφισμα δ' λεινόν· πόρνην δὲ σμαῖναν ἰόντες μεγαρόθ.
Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκόπαβοι
ἀντεξέκλεψαν ἀπασάσθαι πόρνας δύο
Ἕλλησι πᾶσιν, ἐκ διῶν λαοσσιῶν· τῶν εἰπὼ μεγαλομίθων ἑταιρῶν ἀποτρέπωσι γραμματικώτα
τε, δι' ὅ τι τὰς μὲν ἄλλας ἐστὶν αὐλούσας ἰλεῖν
λυληζίδας πάσας ἀπόλλωνος νόμον
περὶ τ' πολυθρυλλήτου λαΐδος τάδε λέγει.
Αὕτη δὲ λαὶς ἀργὸς ὄξι καὶ πόπις
μόνον, πεπονθέναι δὲ ταὐτά μοι δοκεῖ
ἐκ τῶν ὀρῶν πεζὸν βατ' ἐσθίουσι καὶ λαπὼς
ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη τότε,
κἄπειτα τῦθ' εἶναι νομίζεται τοδάσ'
αὕτη γὰρ ὁπωσοτ' ἦν νεοπρεπὴς καὶ νέα
εἰδὼς δ' ἂν αὐτ' φαρνάβαζον βαθέον αν'
τὰς ἁρμονίασ τε διαχαλὰ τὸ σώματος
ἐξορχεῖται τε παντεχόσ' ἤδη πομόνη
προσήκης δὲ μὴ γέροντα καὶ νέον
τἀργύριον ἐκ τ' χειρὸς ἤδη λαμβάνει.
μανίᾳ καὶ ἄλλασ ἑταίρασ αὐτῇ συνκαταλέγει δὴ τούτων
τὴν ἐκ κορίνθου λαΐδ' οἶσθα, πῶς γὰρ οὐ
Ἄντικα καὶ τῦθ' ἡ μέτρον ἦν παίγνιον
καὶ θολύτη μάλ' οὐ πρόσωπος καὶ καλὴ
ταῦτά σοι παραινεῖν ἔχω ἑταῖρε μὴ ῥᾳδίως καὶ κατὰ τὴν φιλεταίρου χωνηΐδα.
παῦσαι γέρωντ' ὧν χὺς χρόπους, οὐκ οἶσθ' ὅτι

Ἑλλάδος ἔτωγε τῆς παλαιπώρου πωδὲ
Ἐπὶ πικὰ δὲ καὶ ξυνοχῆς ὠπὶ πυτάθλῳ ζοῖς παρα-
τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν
Ὅπου τ' οὐσῶν μέρακων μάλ' οὐ πρεπῶν
εἰ λιθρούσας σέρνατ' ἀμφιεσμένας
ὧν ὄξιν ἐκλεξάμενον ἥλις ἤδεται
Νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόττῳ, πεπαιτοδρᾷ,
μὴ δὲ δι' ὀπῆς κάπωθεν ἐκλαύσαι σέγης
λῦται βιάζονται γαυρεισίλκουσί τε
ταβρίδια. τοὺς δ' ἀπφαίρια ζοὺς νεωτέρους.
μεθ' ἡμέραν πρὸς ἑσπέραν πάντας ῥόφους
ἀεὶ δὲ τεῤῥεμαίνονται καὶ φοβούμενον
τὰ πῶς ποτ' ὦ δέσποινα πουτία κύπρις
ὁπόταν ἀκαμνηθῶσι προσκωμοῦμενοι.

Ἕλλησι πᾶσιν, ἐκ διῶν λαοσσιῶν· τῶν εἰπὼ μεγαλομίθων ἑταιρῶν ἀποτρέπωσι γραμματικώτα
τε, δι' ὅ τι τὰς μὲν ἄλλας ἐστὶν αὐλούσας ἰλεῖν
Ἐπικράτης φησὶν ἐν αὐτιλαΐδι ἐν ᾧ δραμάτι καὶ πε-
περὶ τ' πολυθρυλλήτου λαΐδος τάδε λέγει.
τὸ καθ' ἡμέραν ἐρῶσα πίνειν καθίειν
τοῖς ἀεργοῖς οὖσι τ' ὦσαν ὦσι νέοι
μετέωρ' ἀναιρπάζοντες ἀφ' τ' ἰσχύος
ἐπὶ ζοὺς νεῶς ἴξουσι πεινῶντες καλῶς
καὶ λαὶς ὀρθῶς γοῶν νομίζοι τ' αὖ τοδάσ'
Ὑφ' ὧν τῶν σατήρων ὧδ' ἀπηγριωμένη
ἐπεὶ δὲ δολιχὸν ζοῖς ἔτεσιν ἤδη φέχει
ἰλεῖν μὲν αὐτ' ὧδ' ἐστὶ καὶ πῦσαι
δέχεται δὲ μὴ σατῆρα μὴ φιώβολον
οὕτω δὲ θανασὸς γέγονεν ὥς τ' ὦ φίλτατε
μνημονεύῃ δὲ τ' λαΐδος μὴ ἀναξανορίδης ὦ γεροντο-
τὴν ἡμέρην ἐν ἐκείνῃ τῇς φίλῃ
νὴ ἐν δί' ἥνθε τό τε λαγίσκιν ἦν δὲ τό τε
ὑπέφαιν' ἐσμεκόν ἦν δ' ὤκιμεν λαμπρὸν πάνυ
οὐκ ἔστιν ἥδιον ἀφροδανεῖν, βιοῦν θ' ἅμα

Ὥσπερ λέγουσιν ἀχαιανεῖν φόρμισιον.
*Θεὸν δ' ἀταξυμιδὲ κρείσκης ἢ μιδὲ
Ἡσιόδης τὸ χρῶμα. πνεῦμα δαίμονες
Ἀτωνίασιν καὶ ἐρχπιθῆναι γε καὶ
Νὴ φὴν δῆτα φὴν μέγιστον. ἔτι πολλὰ τοῦ κωμῳδικοῦ θέλοντος λέγειν, καὶ τ' μάγιρον ἐπιῤῥαπίσαι βουλη-
θέντος αὐφὴν εἰς τιμὴν τοῦ μυρτίλου, φθάσας ὁ μυρτίλος διήχθρευε γὰρ τῷ σύρῳ ἔφη. οὐχ ὧδ' ἐμάγησαν
ἐλπίδες ὥς τε ἐχθρῶν συμμαχίαισ' καλέσαι φησὶν ὁ καλλίμαχος. οὐ γὰρ αὐτάρκεις ἡμεῖς ἀμυνάσθαι ὦ
κωμῳδικὲ ὡς σαφὼς εἰ καὶ ἄγροικος αἰχροεπὼν ἑταῖρος σὺ τῷ σώματι τὴν γλῶτταν φορεῖς κατὰ πάν-
τα ἐφίστασο φιλύρᾳ δοκεῖς γάρ μοι ἐκείνων εἷς εἶναι οὓς ἐδίδαξαν ἀριστερὰ γράμματα μοῦσαι ὥς τις ἔφη
τῶν παρῳδῶν, ἐτὼ γὰρ ὦ πάτροβε σύσσιτοι οὐ κατὰ τὰς μετὰ γένους αὔρασ' ἦν ἀριστάγορου μαίνου-
σον ὑμῖν ὀρχηστρίδασ' εἶπον ἑταίρασ' ὠφαίασ' πρότερον, νῦν δ' οὐχ ὑμῖν ἀγορεύω Ἄρτι χαλεπούσας
σας αὐλητρίδασ' αἵτε τάχιστα Ἀνορῶν φορτηγῶν ὠνοῦ γοιώσατα μισθοῦ ἔλυσαν
Ἀλλὰ τοδὲ τῶν ὄντως ἑταιρῶν ἦν λόγον πεφίκμαι τῶν φιλίαν ἄδολον σωτηρεῖν διωκομένων ἃς ὁ
κωμῳδικὸς ὅλμαι λοιδορεῖν. μόνασ' τὰ τῶν ἄλλων γυναικῶν τῷ τῆς φιλίασ' ὀνόματι προσηγορευμένας
ἢ ἀφ' παρ' ἀθηναίοις καλουμένης ἑταίρασ τῆς ἀφροδίτης τοδὲ ἧς φησὶν ἀθηναῖος ἀπολλόδωρος ὁ
τοῖς τοδὲ θεῶν. οὕτως ἑταίραν δὲ νῦν ἀφροδίτην νῦν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρασ σωάγουσαν.
ἔστι δ' ὅτι φίλασ, καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκας ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ παρθένοι τὰς σωήθεις
καὶ φίλασ ἑταίρασ ὡς ἡ σαπφὼ τάδε νῦν ἑταίραις ταῖς ἐμαῖς τοῦπνα καλῶς ἄεισω καὶ ἔτι λατὼ ἡ
νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταῖραι, καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας ἑταίρασ, καὶ ὁ ὠδὸ σωουσι-
ας μισθαρνεῖν ἑταιρεῖν, οὐκέτι πρὸς ἔτυμον ἀνφέροντες, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐχμονέστερον. καδὸ καὶ
μένανδρος ὁ παρακαταθήκη ἀφ' τῶν ἑταιρῶν, τοὺς ἑταίρους διασέλλων φησὶ
Γεποίκατ' ὄργον οὐχ ἑταίρων ταῦτα δ' ὄντα γράμματα
Τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὔσημον ποιεῖ Ὀρὶ δὲ τ' ἑταιρῶν εὔχημος ὁ ἐμπόλεις τάδε φησὶν
Ἔπειτα γ' εἰσιόντα γ' εἀὶ λυπούμενος Τύχης τις ὑμῶν ἐκολάκευσεν ἤ
Κατεφίλησ' οὐχὶ συμπίσασα τὸ σόμα, Ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ ζῶσι σὺν θεοῖς
Χαιρουσ' ὁμοίως ἧς ἐπαρεμυθήσατο Ἐποίησέτ' ἱλαρὸν εὐθέως ἀφεῖλε πᾶν
Αὐτῷ τὸ λοιπὸν ἀκπλήξειν ἴλεων. ὁ βουλὸς δ' ἐν καμπυλίωνι κοσμίαν ἑταίραν παράτων φησὶν, ὡς δ'
ἐλείπυ κοσμίως οὐχ ὥσπερ ἄλλαι τῶν πράσων ποιούμεναι
Τολύπας ἔσαπτον τοὺς γνάθους, καὶ τῶν κρεῶν Ἀπίβρυκον αἰσχρῶς ἀλλ' ἐνέκυσον μικρὸν
Ἀνεπίτευῶσπερ παρθένος μελησία Ἀντιφάνης ὕστερα οὕτως δ' ὄν λέγω
Ἐκ γειτόνων αὐτῷ καθικούσης ξένος Ἰδὼν ἑταίρασ εἰς ὄρθ' ἀφίκετο
Ἀσῆς ὄρθμου δ' ἐπιῤῥόπου τῇ συσσένων Ἦθος τί χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης
Ὤντως ἑταίρασ αἱ μὲν ἄλλαι τοιοῦτοι Βλάπτουσι τοῖς τρόποισιν ὄντως οὐ καλόν.
Ἀναξίλασ' νεοπτόλεμ. ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσα τοῖς θεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν
Ἐκ τῆς ἑταιρίασ, ἑταίρασ ζωοῦμα Προσηγορεύθη καὶ σὺ νῦν οὐχ ὡς λέγεις
Γόργης ἑταίρασ δ' εἰς ὄρθ' ἀτυχήσας Ἐλευθέρως ἄρ' ὡς ἀληθῶς ὅστις γε νῦν
Λαλῇ τις. ἀσεῖα μὲν οὖν νὴ Δί' ἁλίαλεξις δ' ὑπνῳ παράγει. Ὁ δὲ μέτρως φιλοσοφομφρακίσμος τοιοῦτος οἷ' ἄ-
Διὰ ταῦθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων Ἐνήσατ' ἐπιλάμπειν μεθ' ἡμῶν ὅστις δ' ἦν
Ἵνα μή τι λυπήσειε τὴν ὄρασιν φιλῶν. Καλῶς δὲ π' τῶν ζώντων ἐξίστασο δ' ὅσα πρὸ φησὶν
Ὅταν γὰρ νέος ὢν ἀλλότριον εἰσελθὼν ὅλον εἰθίειν μάθῃ Διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σοι τ' νυκτὸς λόγον.
Ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλῃ βορᾷ

Τὰ αὐτὰ εἴρηκε καὶ αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ τιμάρχου τοδὲ δὲ τῶν ἑταιρῶν καὶ φιλέταιρος ἐν
κωμῳδὶ τάδε φησὶν Οὐκέτος ἑταίρασ ἱδρόν ὅστι παντα χοῦ, Ἀλλ' οὐχὶ γαμετῆς οὐδὲ μοῦ
τῆς ἐλλάδος. Οἶδα δὲ καὶ ἑορτὴν τὴν ἑταιρίδα ἀπομένην ἐν μαγνησίᾳ οὐ δῆτα τὰς ἑταίρασ ἀλλὰ δι'
ἑτόραν αἰτίαν ἧς μνημονεύει ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι γράφων ὧδε. πρὸ τῶν ἑταιρίδων ἑορτὴν σω
τηλοῦσι μάγνητες ἰσορροῦσι δὲ πρῶτον ἰάσηνα. ἦν αἰσῶνος σωσαγάγοντα τοὺς ἀργοναύτας ἑταιρέῳ δὴ
θῦσαι καὶ πρὸ ἑορτῆς ἑταιρίδα προσαγορεῦσαι θύουσι δὲ καὶ οἱ μακεδόνων βασιλεῖς τὰ ἑταιρίδα. πόρ
νης δὲ ἀφροδίτης ἱδρόν ὅστι παρὰ ἀβυδηνοῖς ὡς φησι πάμφιλος. κατὰ χρησμὸν γὰρ τῆς πόλεως δουλείᾳ,
τοὺς φρουροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ ποτὲ θύσαντες ὡς ἰσορρεῖ κλεαίθης ἐν τοῖς μυθικοῖς καὶ μεθυσθέντας, ἑτάι
ρασ πολέονασ προσλαβεῖν, ὧν μίαν κατακοιμηθέντας αὐτοὺς ἰδοῦσαν ἀνελομένην τὰς κλεῖς καὶ τὸ
τεῖχος ἄνοῤῥ βᾶσαν ἀπαγγεῖλαι τοῖς ἀβυδηνοῖς. τοὺς δ' αὐτίκα μεθ' ὅπλων ἀφικομένους, ἀνελεῖν μὲν τοὺ
φύλακασ. κρατήσαντας δὲ τῶν τειχῶν, καὶ γυναμένους ἐγκρατεῖς, τῆς ἐλευθερίασ χαρισθεῖσα τῇ πόρ
νῃ ἀποδιδόντας ἀφροδίτης πόρνης ναὸν ἱδρύσασθ. ἄλεξις δ' ὁ σάμιος ἐν λευτρῷ ὕρων σαμιακῶν φησὶ

ἐν σάμῳ

ἐν σάμῳ Ἀφροδίτην ἣν οἱ μὲν ἐν καλάμοις καλοῦσιν οἱ δὲ ἐν ἐλαφατικαῖς φησὶν ἑταῖραι ἱδρύσαντο Δημοκλείδης ὁ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ Σάμου βουλομένους περιελεῖν ὅτε ἐπολιόρκει τὴν Σάμον Βρυάξιδας καινῶς ἀπὸ τῆς ὥρας. Βύβλινος δὲ ἐν τοῖς Ἐφεσιακοῖς, καὶ ἐν Ἐφέσῳ φησὶν ἱδρύσασθαι ἑταίρας Ἀφροδίτην. Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ. Βρωτικῶν γυναικῶν φησὶν ὁ Λυδῶν βασιλεὺς Ἀδμόνητος τὴν Βρομίην πολυδόντος γενόμενος ἐγχειρήσας αὐτόν τε καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκείνην σῶσαν, ἀλλὰ καὶ τελευτησάσης, σωφρονιστὴν τὸν ἐκ τῆς χώρας Λυδοὺς πάντας, ἔχων μὴ λυπίας τὸ νῶτον ἕλκοντα τῆς ἑταίρας μνῆμα εἰς ὕψος αἴρας, ὡς τε καθορᾶσθαι τοὺς τοῦ τμώλου χώρας, οὗ καὶ ἐπιγραφεῖσα τύχοι καθορᾶν τὸ μνῆμα, καὶ πᾶσι τοῖς τὴν λυδίαν οἰκοῦσιν ἔπος τόδε. Ἡμοιθσέης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ νεαίρας λέγων ἐγνώκασιν ὃν ἀπολλόδωρος εἴρηκε φησὶ τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς εἵνεκα ἔχειν τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας. τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίους καὶ τῶν οἴκου φύλακα πίστιν ἔχειν. καταλέξω δέ σοι καὶ οὐλπιανὸς ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀττικῆς διαλέκτου ἐν τῷ κατὰ Αἰσχύλου περὶ ἑταιρῶν ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς καλῆς κορίνθου. ἐπειδή μοι τὴν αὐτὸ δὴ σοφιστείαν ὠνείδισας. νόμιμον ἦν ἀρχαῖον ἐν κορίνθῳ ὡς καὶ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλειώτης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Πινδάρου, ὅταν ἡ πόλις εὔχηται περὶ μεγάλων, τὴν Ἀφροδίτην συμπαραλαμβάνειν πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς καὶ ἐποίησαν καὶ πρότερον ἐπὶ τῆς Περσικῆς στρατείας ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ τιμαῖος ἐν τῇ ἑβδόμῃ. οἱ κορίνθιαι ἑταῖραι εὔξαντο τὸν σωτῆρα τῶν Ἑλλήνων σωτήρια εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών. διὸ καὶ σιμωνίδης ἀναθέντων τῶν κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ, ἐν ᾧ καὶ γυναῖκα διαμιλλωμένην καὶ τὰς ἑταίρας ἰδίᾳ γράψαντων τὰς τὸ ποιησαμένας τὴν ἱκετείαν, καὶ ὕστερον παρούσας σωθέντας τόδε ἐπίγραμμα.

Ἀ ἡ σωθεῖσ' Ἑλλήνων τὸ καθ' ὑμᾶς πολιητᾶν — Ἔστασεν εὔχεσθαι κύπριδι δαιμονίᾳ
Τοῖς ἡμετέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος — Βρόσμιος Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προσβάλων.

Καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ τελεσθέντων ὧν ἂν ποιῶνται πρὸς δεῦσιν, ἀπάξειν αὐτῇ τακτὰς ἑταίρας. ὑπάρχειν δὲ καὶ τοῦτο τοιοῦτον νομίμου τῷ θεῷ θεόν, ξενοφῶν ὁ κορίνθιος ὑξιῶν εἰς ὀλυμπίαν δοῦναι ἀνάθημα, καὶ αὐτὸς ἀπάξειν ἑταίρας ηὔξατο τῇ θεῷ νικήσας. πίνδαρός τε ἐν μὲν πρώτῳ ἔγραψεν εἰς αὐτὴν ἐκώμουν οὗ ἡ ἀρχὴ βρισολυμπονίκαν ἐπαινέων δίκην ὕστερον δὲ καὶ σκόλιον ἐν τῷ περὶ τῆς θυσίας ἀδὲν ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν βύθεως πεποίηται πρὸς τὰς ἑταίρας, αἳ παραγινομένου τοῦ ξενοφῶντος καὶ θύοντος τῇ ἀφροδίτῃ σωθέντα διὸ φησὶν ἔφη. ὦ κύπρου δέσποινα τὸν δοῦτε εἰς ἄλσος φερβάσδων κοραῖς ἀγέλαν ἑκατὸν γυμνὸν ξενοφῶν τελείας ἐπήγαγε βυχωλαῖς ἰανθεὶς ἤρξαθ' οὕτως τοῦ τέλους. πολύξεινε νεανίδες ἀμφίπολοι πείθουσ' ἐν ἀφνειῷ κορίνθῳ διά τε τὰς χείρας λιβαίου ξανθὰ δάκρυά τε ἡμῖν πολλάκις ματρὸς ἀπὸ βρόντων οὐρανίαν ἱπτάμεναι νύμφαν ἀφροδίταν ὑμῖν αἴρεσθαι ἀπαγορεύσασ' ἐπορεύσασ' ἡμῖν ὧδε ἐπὶ μεγάλων. τῇ ἀφροδίτῃ συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν τὰς ἑταίρας ὡς καὶ εὐξαμένους καὶ πάντας προσεύχεσθαι τῇ θεῷ καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτε δὴ πρὸ ἐλάσθαι πρὸ στρατείαν ἦγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος ἱστορεῖ καὶ τιμαῖος ἐν τῇ ἑβδόμῃ αἱ κορίνθιαι ἑταῖραι εὔξαντο τῶν Ἑλλήνων σωτηρίαν εἰς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἐλθοῦσαι νεών. διὸ καὶ σιμωνίδης ἀναθέντων τῶν κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ, ἐν ᾧ καὶ γυναῖκα διαμιλλωμένην καὶ τὰς ἑταίρας ἰδίᾳ γραψάντων τὰς τὸ ποιησαμένας τὴν ἱκετείαν, καὶ ὕστερον παρούσας σωθέντας τόδε ἐπίγραμμα.

Ἀ ἡ σωθεῖσ' Ἑλλήνων τὸ καθ' ὑμᾶς πολιητᾶν — Ἔστασεν εὔχεσθαι κύπριδι δαιμονίᾳ
Τοῖς ἡμετέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος — Βρόσμιος Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προσβάλων.

Καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ τελεσθέντων ὧν ἂν ποιῶνται

βασ' ὁ δὲ ζαριάδρης τῶν ὑπὲρ αὐλῶνα κατοικίων πυλῶν μέχρι τῆ ταναΐδος· τῶν δὲ ἐπέκεινα τῆ ταναΐδος ὁ μάρτη βασιλεῖ μαραθὼν γυγάτηρ ἦν ὄνομα ὀδάτης ταύτῃ δὲ ἧς ἐν ταῖς ἱερείας γίγραπται ὡς μὴ αὖρα κατὰ φῆ ὕπνον ἰδοῦσα φῆν ζαριάδρην βραδαίη, δ' δι' αὐτῆ ἔδοξε κἀκείνῳ παίδας συμπεσεῖν πρὸς αὐτήν. διετέλεσαν γοῦν ἀλλήλων ἐπιμιμούμενοι διὰ τὴν κατὰ δ' ὕπνον φαντασίαν, ἦν δὲ ἡ ὀδάτις καλλίστη τῆ κατ' ἐκὼ ἀσίαν γυναικῶν, μὴ ὁ ζαριάδρης δὲ ἦν καλός. πέμπουσιν οὖν τοῦ ζαριάδρου πρὸς φῆν ὁμαρτήν, καὶ φιλοτιμουμένου γῆμαι τὸν ἄνθρωπον, οὐ συνεπίθετο ὁ ὁμαρτης διὰ δ' εἶναι ἀρρένων παίδων ὄρφανος. ἤθελε γὰρ αὐτὸν δοῦναι εἰ τῶν τῶδε αὖραν οἰκείων, καὶ μετ' οὐ πολὺ χρόνον ὁ ὁμαρτης συναγαγὼν τοὺς ἐκ τ' βασιλέως δυνάστας μὴ φίλους καὶ συγγενεῖς, ἐποίει τοὺς γάμους οὐ προειπὼν ὅτῳ μέλλοι διδόναι τὴν θυγατέρα. ἀκμαζούσης δ' τ' μέθης εἰς καλέσας τὴν ὀδάριν ὁ πατὴρ εἰς δ' συμπόσιον, εἶπεν ἀκουόντων τ' συνδείπνων· ὑμεῖς ὦ θύγατερ ὀδάτις νῶν ποιούμεθα τοὺς γάμους· τῶδε βλέψασα οὖν καὶ θεωρήσασα πάντας λαβοῦσα χρυσῆν φιάλην μὴ πληρώσασα, δῶ ᾧ θέλῃς γαμηθῆναι· τούτου γὰρ κεκλήσῃ γυνή. κἀκείνη τῶδε βλέψασα πάντας, ποίει διακρύσασα ποθοῦσα τὴν ζαριάδρην ἰδεῖν, ἐπισάλπει γὰρ αὐτῇ, ὅτι μέλλουσιν οἱ γάμοι συντελεῖσθαι. ὁ δὲ στρατοπέδων ἐκ τοῦ ταναΐδος, καὶ διαλαθὼν τὴν στρατοπεδείαν διέβη μετὰ μόνου τῆ ἁρματηλάτου, καὶ νυκτὸς ἐρήμους ἐκ τῆ αὐλῆς διῆλθε διὰ τ' πόλεως διώξας τῶδε τοὺς ὀκτακοσίους σταδίους· τῶν δὲ τῆς κώμης γενόμενος ἐν τοὺς γάμους συντέλουσι καταλιπὼν οὗπερ τόπῳ αὐτῷ ἅρματι τὴν ἁρματηλάτην προῆγεν ἐκδρομικῶς στολὴν στρατιωτικὴν, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἰδὼν τὸν ὀδάριν ἑστηκῶτα πρὸ τοῦ κυλικείου καὶ διακρύουσαν κιρνᾶσάν τε βραδίως τὴν φιάλην, εἶπε τῶν πλησίον τὰς παρ' αὐτὴν ὡς ὀδάτι παρέμβασόν σοι καθάπερ ἐξίωσας ἐτῶ ζαριάδρης, ἡ δὲ καταγνόσασα ξένον ἄνδρα καὶ καλὸν καὶ ὅμοιον ᾧ κατὰ τὴν ὕπνον ἑωραμένῳ, πρόθυμος γενομένη δίδωσιν αὐτῷ τὴν φιάλην καὶ ὃς ἁρπάσας αὐτῆ ἀπήγαγεν ὃν ἐ αἷμα καὶ ἔφυγεν ἔχων τὴν ὀδάτιν. οἱ δὲ παῖδες καὶ αἱ θεράπαιναι σωεισέδραμον τὴν θύραν κατασώπησαν, καὶ κελεύοντες τὸ πατρὸς καλεῖν, οὐκ ἔφασαν εἰδέναι ὅπου πεπόρευται· μνημονεύει δὲ ὁ ἔρως οὗτος παρὰ τοῖς πῆ ἀσίαν οἰκοῦσι βαρβάροις. καὶ τῶδε ἀστῶς ὅτι ζηλωτός· καὶ τ' μῦθον ἔστιν, ζωγραφοῦσιν οὖν τοῖς ἱεροῖς καὶ βασιλείοις ἔτι δὲ ταῖς ἰδιωτικαῖς· οἰκίαις καὶ ταῖς ἑαυτῶν θυγατράσιν οἱ πολλοὶ τῶν δυνατῶν ὄνομα τίθενται ὀδάτιν. ἐ ὅμοιον ἱστορεῖ γενέσθαι καὶ ἀρίστοτέλης οὖν τῇ μασσαλιωτῶν πολιτείᾳ γράφων οὕτως Φωκαεῖς οἱ ἐν ἰωνίᾳ, ἐμπορείᾳ χρώμενοι ἔκτισαν μασσαλίαν· βύξενος δ' ὁ Φωκαεὺς ναύῃ τῷ βασιλεῖ ἔπλει δ' ἐῶ αὐτῷ ὄνομα ἦν ξένος· οὗτος ὁ ναύτης ἐπιτελῶν γάμους τ' θυγατρὸς, κατὰ τύχην παρεγενόμενον τ' βύξενον παρακέκληκεν ἐπὶ θοίνην. ὁ δὲ γάμος ἐγίνετο τόνδε ἐν τρόπον· εἰσῆλθε μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσελθοῦσαν παῖδα, φιάλην κεκραμένην ᾧ βέλοιτο δοῦναι τῶν παρόντ' μνηστήρων, ᾧ δηλοίη, ἔστιν νυμφίον· ἡ δὲ παῖς εἰσελθοῦσα δίδωσιν εἴτε ἀπὸ τύχης, εἴτε μὴ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν τῷ βύξενῳ. ὄνομα δὲ ἦν παιδὶ πάτρα, τούτου δὲ συμπεσόντος καὶ τὸ πατρὸς ἀξιοῦντος ὡς κατὰ θεὸν γενομένης τ' δόσεως, ἔχειν αὐτῇ, ἔλαβεν ὁ βύξενος γυναῖκα, μὴ σωφρονέστατον ὄνομα ἀρίστοξένην, μὴ ἔστι γένος ἐν μασσαλίᾳ, ἀπὸ τ' ἀνθρώπων μέχρι νῦν πρωτεύειν καὶ λόγου μόνον πρῶτος γὰρ ἐγένετο υἱὸς βύξενος μὴ ἀρίστοξένης. δημοκλῆς τε ὥς φησιν ἰδομενεὺς οὐκ ἄρμα ζεύξαμενος ἑταιρῶν πλησθούσης ἀγορᾶς εἰσήλασεν εἰς ἅρμιλλαν, ἔσαν δ' αὐτοῦ λάμια μὴ σιμωνὶς μὴ στατύρα μὴ ναΐνιον οὐ μὴ αὐτὸς δημοκλῆς ἦν ἑταίρας ἦν γεγενημένος ὄνομα ἀβροτόνου ὡς ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ τ' ὁδοιπορικῶν ὑπομνημάτων συγγράμματι. ἀβρότονον θρῄττασα γυνὴ γένος ἀλλὰ τεκέσθαι τὸν μέγαν ἕλλησιν φασὶ δὲ μοσκλέα νεαίθης δ' ὁ κυζικηνὸς ἐν τῇ τρίτῃ μὴ τετάρτῃ τ' ἑλληνικῶν ἱστοριῶν βυτόρπης αὐτ' ᾗ φησὶν υἱόν. κύρος δὲ ὁ τ' ἀδελφὸν ἐπιστρατεύσας ἀχὶ ἑταίραν ὄσαν τὴν φωκαέσθαι τὴν σοφωτάτην καλλίστην νομιζομένην εἶχε συστρατευομένην, ἣν ζηνοφάνης φησὶ πρότερον μὲν τὸν καλαμένην, ἀσωσίαν δὲ μετονομασθῆναι. σωνηκολούθησε δὲ αὐτῷ μὴ ἡμελησία παλλακίς. ὁ δὲ μέγας ἀλέξανδρος οὐθαΐδα εἶχε μὲν ἑαυτ' τὴν ἀτταλικὴν ἑταίραν, τ' ἧς φησὶ κλείταρχος ὡς αἰτίας γενομένης τ' ἐμπρησθῆναι τὰ ἐν περσεπόλει βασίλεια. αὕτη δὲ ἡ θαΐς μὴ μ' τ' ἀλεξάνδρου θαλάττων, μὴ πτολεμαίῳ ἐγαμήθη ᾧ πρώτῳ βασιλεύσαντι αἰγύπτου καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ τέκνον λεοντίσκον μὴ λάγον θυγατέρα δὲ ἀρσινόην, ἣν ἔγημεν εὐεργέτης ὁ σώτερος τ' ἐν κύπρῳ βασιλεύς. μὴ ὁ ἕτερος δὲ τ' αἰγύπτου βασιλεὺς φιλάδελφος δ' ἐπίκλην, ὡς ἱστορεῖ ὁ ἐυεργέτης πτολεμαῖος, ἐν ᾧ τρίτῳ τ' ὑπομνημάτ' πολέμου ἔχων ὁρμωμένας διδύμην μὲν μίαν τῶν ἐπιχωρίων γυναικῶν μάλ' εὐπρεπεστάτην τὴν ὄψιν μὴ κιλικίσσαν ἔτι δὲ ἀγαθοκλέαν καὶ στρατονίκην ἧς ἡ μία μνημεῖον ὑπῆρχεν ἐν τῇ πρὸς ἐλευσῖνι θαλάσσῃ μὴ μύρτιον. μὴ ἄλλας δὲ πολέμου ἐπιρρεπέστερος ὢν πρὸς ἀφροδίσια· πολύβιος δ' ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τ' ἱστοριῶν, κλεινοῦς φησὶ τῆς οἰνοχόους αὐτῷ εἰκόνας πολλὰς ἀσκεσθῆναι κατὰ τὴν ἀλεξάνδρειαν, μονοχίτωνας μὲν ἠρυτὸν ἐχούσας ἐν ταῖς χερσὶν, αἱ δὲ πάλλισται τῶν οἰκιῶν φησὶν ἡ μύρτου καὶ μυρσίδος καὶ ποθεινῆς προσαγορεύονται· καίτοι μυῆσις μὲν ἐστὶν ἀναλυτικὴ μὴ ποθεινὴ, μύρτον δὲ μία τῶν ἀφροδισιακῶν καὶ κοινῶν λεκοσκελίδων τοῦ δὲ φιλοπάτορος βασιλέως πτολεμαίου οὐκ ἀγαθόκλεια ἡ ἑταίρα ἐκράτει ἡ καὶ πᾶσαν ἀνεχρέψασα τὴν βασιλείαν. δύμαχος δὲ ὁ νεαπολίτης ἐν τῇ λυτρᾷ τῶν τῶδε ἀνίβαν ἱστοριῶν, ἱδρώνυμον φησὶ τὸν τυραννήσαντα συρακουσίων ἀγαγέσθαι γυναῖκα τῶν ἐπ' οἰκήματος προεστηκότων πεῖθὼ ὄνομα, καὶ ἀποδεῖξαι βασιλίσσαν. τιμόθεος δ'

ὁ στρατηγὸς

ὃ γε Ἀθηναίων ἐπιφανῶς ἑταίρασ' ἦν ὑὸς θρᾴττης τὸ γένος σεμνῶς δ' ἄλλως τοὺς τρόπους· μετὰ Κάλουσιν δ' αὖ τοιαύτῃ εἰς τὸ σῶφρον, τῶν δὲ τότῳ σεμνυνομένων εἰσὶ βελτίους, ὁ δὲ τιμόθεος ἦ σκωπτόμενός ποτε ὅτι τοιαύτης ἦν μητρὸς, καὶ χαίρειν γε αὐτῇ φησὶν δίδαξ ὅτι διαύτην, κόνωνος ἐμὶ υἱός· φίλεταιρον δὲ ὄν ποργάμᾳ τῆς καινῆς ταύτης λεγομένης βασιλεύσαι τὰ χώρας βόας αὐληδρίδος ἑταίρας, ὃ γένος ἀπὸ παφλαγονίας ἦν φησὶ γενέσθαι καρύστιος ὁ ἰσοριακοῖς ὑπομνήμασιν. ἀριστοφῶν δὲ ὁ ῥήτωρ ὁ ἐν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ ᾖ ἀστὴ γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδέξατο ὑπὸ καλλιάδου τοῦ κωμικοῦ ἐκ χοιρίδος τῆς ἑταίρας παιδοποιησάμενος ὡς αὐτὸς ἰσορεῖ καρύστιος ὁ ῥήτωρ ὑπομνημάτων δημήτριος δ' ὁ πολιορκητὴς οὐδαμοῦ φησὶν ἥρα λαμίας τῆς αὐληδρίδος ἧς ἔσχε καὶ θυγατέρα φίλαν. τὴν δὲ λαμίαν πολέμων φησὶ κατὰ τῆς κατὰ κιθαιρῶνα φοινίκης τοὺς θυγατέρα μὴ εἶναι κλεαίνετος ἀθηναίου κατασκευάσαι δὲ κιτιεῦσιν τὴν προκειμένην τραπέζαν ἥρα δὲ καὶ λεαίνης καὶ αὐτῆς ἑταίρας ἀπίκης ὁ δημήτριος καὶ ἄλλων δὲ πλειόνων. μάχων δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις χρείαις φησὶν οὕτως γ' πορβαλὴν δὲ τ' λεαίνης ἀκμαίαν γ ὁραινομένης οὖ παρά τε τῷ δημητρίῳ οὐμβρούσης φησὶ καὶ πρὸ λαμίαν ὄν βασιλέα βυμελῶς κελκτίσαι ὑπό τε παινεθῆναί τε, ἃ δὲ τότ' ἀπεκρίθη γ ὸς ταῦτα καὶ λεαιναν ἐβούλθ κρᾶτει. ἦν δὲ ἡ λάμια σφόδρα οὖ θικτος καὶ ἀπίκη πρὸς τὰς ἀφκρίσεις. καθάπερ καὶ γνάθαινα πρὸ ἧς ὁρῶμεν· πάλιν δὲ πρὸ τ' λαμίασ', ὁ μάχων οὕτω γράφει· δημήτριος πού ὁ βασιλεὺς γένη μύρων λαμία παρὰ πότον παντοδαπῶν ἐπεδείκνυτο. ἡ λαμία δ' ἦν αὐληδρὶς ἧ σφόδρ' ἀδίως ἔχειν φησί. κνιθῆναί τε φὴν δημήτριον· ἀποδοκιμαζούσης τε πάντα καὶ πάνυ κατεγλιδώσης τῷ βασιλεῖ ναρδον ἵνα δι' αὐτοῦ χεύμενον τῇ χειρὶ τ' αὐλοῖον ἀποτρίψας, καὶ θιτῶν τοῖς δακτύλοις τοῦτό γε λαμία φησὶν ὀσφραίνθαι καὶ εἶσα παρὰ τ' ἄλλα διαφορὰν ὅσην ἔχει· ἐκείνη δὲ γελάσασα ἀλλὰ τοῦτ' ἔφη πάλαι νομίζειν δοκεῖ μοι σα πρότατον πάντων πολύ· δημήτριος δ' εἶπεν, ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς θεοὺς ἀρχαίως τοῦτ' ἔστι λαμία βασιλικῆς. πολέμαιος δὲ ὁ τοῦ ἀγησάρχου ἐν ταῖς ὠδαὶ τ' φιλοπάρχισορείαις, βασιλέων ὁρωμένας ἀκαγράφων φησὶν φιλίππου τ' μακεδόνος αὐξήσαντος φιλίνναν πρὼ ὀρχῆ χρίδα ἧς καὶ γεννῆσαι ἀρίσταιον φὴν μετὰ ἀλέξανδρον βασιλεύσαντα. δημητρίου δὲ τοῦ πολιορκητ', μετὰ τὰς προειρημένας μανίαν αὐτιγόνου δὲ δημῶ ἧς ἀλκυονέα γεννηθῆναι· σελεύκᾳ δὲ τοῦ νεωτέρου μύσαν καὶ νύσαν· ἥρα κλείσθης δὲ ὁ λέμβος ἐν τῇ δίτῃ καὶ διακοσῇ τῶν ἰσορειῶν δημῶ φησὶν ὁρωμένην γενέσθαι τοῦ δημητρίου, ᾧ ἐπιμανῆναι τ' πατρὸς αὐτοῦ αὐτιγόνου, καὶ ἀποκτεῖναι ὀξυθέμιν ὡς καὶ πολλὰ σωτεξαμαρτάνοντα ᾧ δημητρίῳ καὶ ὅτι ἀπέκτεινε τὰς τῆς δημοῦς θρασπαίνας σκελῶν· πρὸς δὲ τ' εἰρημένου τῆς μανίας ὀνόματος ὁ μάχων τάδε φησίν.

Ἴσως δ' αὖ ἀπορῆσαί τις βούλοιτ' ἂν μοι
Τῶν νεωστὶ ἀκροατῶν ἥτις ἀπίκη γυνὴ
Γροσηγορβύετ' ἢ ὁμοίαθη μανίᾳ.
Λίχρον τ' ὄνομα Φρυγιακὸν γυναῖκ' ἔχειν
Καὶ ταῦθ' ἑταίραν ἐκ μέσης τῆς ἑλλάδος
Ἢ πρὸ ἀθηναίων τὴν κωλύσαι πόλιν
Ὑφ' ἧς ἅπαντες εἰσὶν ἐπηνωρθωμένοι
Τὸ μὲν δὴ ὑπάρχον βύθεως ἐκ παιδίσκ
Αὐτῇ μέλι τ' ἦν ὄνομα· ᾧ μὲν μεγέθει
Τῶν τό τε γυναικῶν βραχύτι καταδιεστέρα
Φωνῇ δ' ὁ μιλίας τε κεχρημένη.
Γαύρου δ' οὐ πρόσωπος οὖσα καὶ καταπληκτικὴ
Γολλοὺς ὁρᾶσα ἧ πολίτας ἧ ξείους
Ἐχουσ' ὅπου πρὸ γυναικὸς τίς λόγος
Γούσιχο μανίαν πρὸ μελίτ' ἂν ὡς καλῶ
Ἐφάσκον εἶναι καὶ προσεξεργάζθο
Αὐτῇ φ πολεῖον ἡ μ' ἡ ἀπ' σκώψει τ'
Ῥημάδιον, οὐδὲ ἔχειν μανίαν ἀνεῴκ
Λύτη θ' ὅτ' ἐπαυγάσῃ τίν' ἥ φέροι πάλιν
Ἐπ' ἀμφοτέρων προσέκρθο μανίᾳ τῶν λόγων.
Διὸ τῆς μανίας ἐπίρρημ' ἐκτείνας δοκεῖ
Καλέσαι τίς αὐτὴν τῶν ὁρασῶν μανίαν
Μάλλον φ πορβρυον ἐπεκράτησ' ἢ οὔνομα
Δοκεῖ δὲ λιθιαῖς ὡς ἔοικ' ἡ μανία
Γνάθαινα γ' εἰς τὰ σφόμαθ' ὅτι προῆκται.
Ἐνομοθέτησε τοῦτ' ἔτ' ὢν φιλοῦ
Μετὰ ταῦτα δ' ἡ γνάθαινα πρὸς τὴν μανίαν
Ἐλοιδορεῖθο κἀλέγκι τί ὄντ' παῖ
Εἰ δὲ λίθον εἶχες, ὢν ἔβαλλ' ἂν ἡ μανία
Ἔδωκ' ἄν ἵν' ἔχῃς φησ' ἀποψᾶσθαι πάλαι.
Ὅλ' δ' ἦν καὶ ἀσεία τίς ἀποκείνασθαι, τάδε τοῦτ' αὐτ' μάχων ἀνέγραφεν.
Τῆς μανίας ἦρα λεοντίσκος ποτέ.
Γαμετὴς τρόπον γυναικός· ὢν δ' αὐτήνορος
Ὁ παγκρατιαστὴς κἀ σωτεὶχ' αὐτῷ μόνος
Σφόδρ' ἐμανάκτησεν ἡ δὲ μηδὲν φησί σοι
Μοιχευομένην αἰσθανόμενος, αὐτῷ ὕστερον
Ὁ λυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυοῖν
Τυχὴ μελέτῳ μαθεῖν τ' αἰσθέσθ' ἅμα
λέγουσι τῷ πυγμὴν ποθ' ὢν τοῦ βασιλέως
Γλυγὲν τὶ δωώκτ' ποτ' ἤθελον· αἰσθυμένην
δόντος δ' ἐθὶ τρέψασα, μετὰ μικρὸν λέγει
Μανίαν δημητρίᾳ Ἀνταξιῶσαι δῶρεαὶ κἀυτ' τινὰ
Ἀεί τι λθύσειν ὧν πρόθυμος ἦθ' ἀεί.
Ἀγαμέμνονος παῖ νῦν ἐκεῖν' ἔξεσί σοι
καὶ παρεπιθημίσας ἀθήνησιν ποτὲ,
Εἶναι δοκῶν αὐτόμολος ἄνθρωπος ξένος
Εἰς τόνδε Ἦν συμπαρελιπφῶς ἵνα σ'
Τὴν μανίαν μετεπίμψαθ' ὅσον ἧτησε δοὺς
Ἅπαντά σοι χρέφασιν ἀεὶ πρὸς χάριν
Ἐκ τ' πόλεως τῶν ἐπιχελαῖ ἐθισμένων
Βουλόμενος εἶναι γλαφυρὸς ἀστεῖός θ' ἅμα

144 Μάχωνος·μανία.Γνάθαινα. Μάχωνος Γνάθαινα· Μάχωνος γνάθαινα, ἢ Γναθαίνιον.

Τῆς μανίας δ' αἴρεται παιζούσης σφόδρα
Αὐτὴν ἐπικρούσαι βλόμενος πρὸς τῶν θεῶν
Ἐν τοῖς ὄρεσι τάχιστα θηρίον φέρειν
Μετὰ ταῦτα δ' ὡς εἰσῆλθε πάλιν ἡ μανία
Αὐτὴν γεγονέναι προσβολῆς οὔσης ποτὲ
Ἀπέπεμψε ταύτην, διαλυθοῦσα δ' ἡ ἑταίρα
Οὐχαρὰ σὺ φεύγων ἀπέβαλες πλὴν ἀσπίδα
Ἐν συμποσίῳ δ' ὡς φασὶ παρὰ τὴν μανίαν
Καθὼς ἐπηρώτησε σ' ὅτου δ' ἄλω θέλεις
*Ἄνω μὲν οὖν γε φησὶν ὑπό τι γὰρ δέλοικέ σε

Καὶ ἄλλων δὲ ἑταιρῶν ἀπομνημονεύματα ὁ μάχων συνήγαγεν ὧν οὐκ ἄκαιρον δοκεῖ κατὰ τὴν ἐξῆς μνημονεῦσαι. γνάθαινης μὲν οὕτως

Γαρὰ γναθαίνη δίφιλος πίνων ποτε
Τιμώμενος μάλιστα τῶν ὁρωμένων
Γαρῶν ἔχων δύο χάρ, θασὶ τέτταρα
Ὅλον μάγειρον τὰ μὲν τὰ τοῦτ' αὐλητρίδα,
Γέμψας δὲ αὐτῇ χόνα σεπίρδην θ' ὕα
Φυλαττομένη τε πολὺ μάλιστα δίφιλον
Τὸ μὲν τάειχος εἶπε ταχὺς τ' ἀποφέρειν
Τὴν χόνα δ' εἰς ἣν ἄκρατον σὺ σεῖσαι λοπάρα
Κύαθον προσενεγκεῖν δὶ φίλῳ ποτήριον
Καὶ ἣ παράδοξον καταπλαγεὶς ὁ δίφιλος
Γνάθαιν' ἔχεις ἣν λάκκον ὡμολογουμένως·
Εἰς αὐτὴν αἰεὶ τοὺς προλόγους ἐμβάλλομεν·
Μετὰ τ' γναθαίνης ἀπὸ τύχης ἀπεπαύετο
Τὸν νοῦν εἶχε παντελῶς τάλα τάλαν
Κἀκεῖνος αὐτῆς σωτόμως ἀπεκείρατο
Γαίζων μετά τινων ἡλικιωτῶν σέπεσεν
Ἄνθρωπε φησὶν ἀβέλαρις ἀηδέστερος ὤν·
Γνάθαιν' ἔχοντα ξύλον ἀποτιθείσης πάνυ σοφόν
Εἰ φησὶν ἤδει ἡ γνάθαινα τ' ἔστω
Ἐπεὶ προσίβα τοῖς ἔτεσιν ἡ γνάθαινα κἀ
Εἰς πλὴν ἀγορὰν λέγοισιν αὐτὴν ἀβίναι
Γωλεῖ θ' ἕκαστον εἶτ' ἰδοῦσα κατὰ τύχην
Τὴν θ' ἡλικίαν σφόδρα νέον ὦ πρὸς τῶν θεῶν
Ὁ δὲ μειδιάσας, κύβδ' ἔφη τετωβόλου
Ὄνταγ' ἀνάθηναις χαρικοῖς χρῆσθαι σαθμοῖς
Λοπάδαο σωάλμας τὲ ξωναρτύειν δοκῶν
Ἐπιξωπᾶσθαι βουλομένοις ἂν ἑωθινόν
Γνάθαιναν δ' αὐτῆς εἶπε πρὸς ὄρασιν τινὰ
Σβαρκλῆς ἐωθ' ἑρίφοις φησὶ χειμῶνας ποιεῖ.
Καὶ μέλαιναν λεπτὸν θ' ὡς ἔοικεν ἐμβροχῇ
Ἐσωπῶν εἰς ἄδωνιν, ἀνατώτως δέπως
Αὐτῇ σωσαντήσαντος ἐμβλέψασα τῇ
Δικαιότερον ἦν ὦ τέκνον νὴ τὼ θεώ·
Ἀναπαυόμενον μετὰ τῆς γναθαίνης, ἀξιοῦν
Αὐτῷ παραχεῖν· τήνδε τοῦτ' εἰπεῖν, τάλαν
*Τὰς ὕς δ' νομιῶ καιρὸς ὄσιν ὀβάδι.
Εἰς τὰς ἀθήνας παρεπιδημήσας ξένος
Κρονίοις ἀπιοῦσαν εἶδε πλὴν γναθαίνιον
Τό τ' εἶδος αὐτ' ὄνυς ῥυθμούς τε καταμαθών,
Τῆς νυκτός· ἡ γνάθαινα δ' εἰς πλὴν πορφύραν
Ἔπαξ' ὁ δ' ἄφνω καιρίμην πλήγεις παπαῖ
Μνᾶς πραξαμένη δὲ πέντε τὰς ἀσωνδὰς ποιοῦν
Καλόμενον εἶναι ὃν σαθρᾶπην ἀπεδέξατο

Ἀνισαμένης τὲ πολλάκις εἰς δασύποδα
Μέρακια τί δοκεῖ τῶν ἀγρίων ὑμῖν ποτὲ
Ἡ μανία αὐτόμολος ὦ βέλτιστ' ἔφη
Τὸν αὐτόμολον ἔσκοπε ῥίψασ' αὖθις ἔφη
Ὁ δὲ σρατιώτης ὑπόλιθ σκυθρωπάσας
Μισθὸν παρὰ σοῦ φησὶ λυποῦ φίλτατε
Μὰ τὴν ἀφροδίτην ἀλλ' ὅσοι χρήσας τότε·
Γαρεδέξατ' αὐτῷ τῶν πονηρῶν τίς πάνυ
Ἐλθοῦσ' ἅμα βαλεῖν ἢ ἡήτωρ γελάσασα δὲ
Μίμου προπεσούσης δ' ἐκ σωλιόκιον ἐκ ῥάγης:
Ἐπὶ λεῖπον ὡς λέγοισί σοῖς ἀφροδισίοις
Λήθη δ' ὑφ' αὐτῆς ἐκ τινὸς ἀγαπώμενος
Μύρου στεφάνους ῥαγήματ' εἶρεφον ταινίαις
Καὶ τῶν ἑρστῶν συριακοῦ τινος ξένου
Λιχνωμένη τὰ δῶρα μή τις καταμάθῃ
Μὴ δῶ λίκνον μετὰ ταῦτα κωμωδουμένη
Γρὸς δ' ὦ σανίζειν ὁμολογουμένους ἁλῶν
Τῷ παιδὶ δ' ἐπέταξεν ἐγχέον θ' ὅσον δέκα
Ὑπῤῥηδέως δὲ πλὴν κύλικα τῶν ἄφνω
Νὴ πλὴν ἀθηναῖ ἡδέως ψυχρὸν γ' ἔφη
Ἢ δίειπε τῶν σῶν ῥαμάτων γὰρ ἐπιμελῶς
Μασιγίας' μώλωπας ὑψηλοὺς ἔχων,
Γρίλαμβάνουσα δ' αὐτὴν ὡς ἀηδόνιον
Ἄνδρ' πόθεν ἔχεις ταῦτ' ἔφη τὰ ῥάμματα·
Ὅπ παῖς ποτ' ὢν ἐλάτ' ἐς πυρὰν ποτὲ
Ναὶ πλὴν φίλην δῆμ' ἦρα·δικαίως τε γὰρ
Γαρὰ δεξιᾶς δέα λειπούσης τῆς ἑταίρας ποτὲ
Τῆς δεξιᾶς δέας τῇ μικρὶ, νὴ πλὴν αὖτε μὲν
Τῇ μικρὶ σωελείπετο αὖ οὐχὶ σοὶ γ' ὠάει.
Ἢ δὴ τελέως νυ ὁμολογουμένως σορὸς,
Καὶ ζῦλον ἐφορᾷ καὶ πολυπραγμονεῖν πόσου
Ἐστῶτα κριωπώλιον ἵν' ἀστεῖον πάνυ
Μέρακιον ὁ κωλὸς φησὶ πῶς ἔστης φράσον
Τίς δ' ὁ ἐπιφέψων ἔστιν φησὶ τάλαν
Σφατοκλῆς δειφους προῖκ' ἐλίφου τοῖς γνωρίμοις
Καὶ λίψαν ὑπολειπόμενοι δ' εἰς πλὴν αὖριον
Μακρὰς δὲ πράττειν εἰς τὰ λειπὰ ξυμβολάς·
Σφετυόμενον ὁρῶσα τοδὶ τὰς συμβολὰς
Ἰλοῦσ' ἔφησεν ἡ γνάθαιν' ἰχνὸν πάνυ
Καὶ λιπαρὸν ἔτι δ' ἐπῶν ἐφ' ἥβων βραχύτερον
Τοῦ μέρακίσκου καὶ τυραννικώτερον
Θυγατρὶ μετὰ ταύτης συμπορευομένη λέγει
Λέγοισι ποντικὸν τιμειρακύλλιον
Γρωῒ γενόμενον ὡς τε πλὴν πυγὴν ἅπαξ
Ἔπειτα πλὴν πυγὴν με ναῶ αἰτεῖς, ὅτε
Καὶ γναθαινίῳ λέγω τ' θυγατρὶ λῆς αὐτ' τάδε αἰσχρά-
Σαρᾶπις πάνυ γέρων σεσηπὼς τ' ἐπῶν (φεν·
Μετὰ τ' γναθαίνης ἐξ ἀφροδισίου τινός.
Ἐ πῶν βαίθο μίσθωμα πράσεται πόσου
Καὶ τὰ δόρατ' ἀπο βλέψασα ὁραχμὰς χιλίας
Ζωρᾶς γαύσαι φησὶν εἶναι τὸ σρατιωτικοῦ
Καὶ σῶσον ἡμῖν εἶδον. ἡ δ' ἐπιδέξιον

εἶπεν

Μάχωνος γναθαίνιον. Μάχωνος γναθαίνιον κὴ λαΐς. Μάχωνος γλυκέριον. νικώ. Ἵππη. Φρύνη. 245

Εἶπεν δὲ δὸς ὅσον ἐπιθυμεῖς πάτδρ δίδε μοι
Εἰς νύκτ' ἀφροδίσιος τῷ θυγατρίῳ μου διάλουν.
Καταλελυκήκει τῆς γναθαινίου ὀμδὸν
Τὸν ἀφρόνικον ἡδέως αὐτῆς ἔχειν
Ἐξ οὗ γεγονὸς ἦν ἄῤῥεν αὐτῷ παιδίον
Μίθωμα, λιπαρῶν δὲ καὶ προσκείμενος
Ἀνάτωγος ὢν δὴ κὴ βάσανος παντελῶς
Κατεχάλαζε τῆς γναθαινίου λέπων
Ἐξ ἧς ἀθῆναι παίσαι δ' ὑπ' αὐτῆς πεντάκις,
Ἐκ τῆς κθερίνθου προσφάτως ἀφιγμένος
Λύτὴν μὲν ἀξιοῦν τα μή τε τευχέναι
Ἐν τῷδε δ' ἑτδρους ἀφυσᾶν μαστιγίας.
Γρἰλαμβάνειν δ' οὐκ ἐδόκει μᾶλλον τάλαν
Διὰ τᾶθ' ὑπέμφνα πολὺ λαβοῦσα χρυσίον.
Ἐλάχιστον αὐτοῦ ὠδελάζω τοῦ σώματος
Τὸν ἀφρόνικον οὐ θελήσης παρὰ πόδα
Ὀργιζομένης δὲ δεῖ τὸ μηδὲν λαμβάνειν
Ὑπὸρ ἡφανῶς μοι τὴν θυγατδρα χρωμένην
Γερίλαβε φησὶ καὶ φίλησον ἐθέλει
Τὸν μισθὸν ὠφέλημα τ' εἶναι τὰς τέχνας
Γαμηγύρεως οὔσης ποθ' ἡ γναθαίνιον
Ἔμπορον βράσιν δύ' ἐλῶς ἐπ' ἀσχάβης
Καὶ ῥᾳδίως θρασαίνασ' κὴ νέαν τὴν θὴν μίαν
Κακὸς παλαιστὴς εἰ τύχοι τις τῶν ἀεὶ
Ὃς οὐ λιμώμενος ὅτε παρελθεῖν ῥᾳδίως
Ὁ νικλάτ' ἐμὲ θᾶττον ἐκστῆσαι ποτὲ
Σωφρονίσαι ὀναρίοισι φησὶ κὴ ταῖς ἀσχάβαις
Οὐδέποτε γὰρ τᾶτ' ὄζει σοι πεπραγμένον.
Λαΐδα λέγοισί τἰὼ κορινθίαν ποτὲ
Γυνακίδα καὶ γραφεῖον ὀξυρτημένον
Τί βουλόμενος ἔγραψας εἰκρατυλίᾳ
Τὴν τόλμαν αὐτῆς σὺ γ' εἰπὲ τίς ἔφη δοκεῖς.
Τί δ' αἰσχρὸν εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ.
Κορινθίου τεκράπηχυ καινὸν λιτίδιον
Ἔδοξ' ἔχειν πέμψασα τὴν θρασαινίδα
Θοιμάτιον ὁ γναφεὺς δ' εἶπεν αὖ γ' ἐλαφρίου τεταρτημορίαι φησὶ προσινέγκης τεία
Κόμισαι. δ' κωλύων γάρ ὅτι ἔγραφ' γε. ἡ δ' ἀπήγξατο τάλαινα εἶπεν κακὸν
Ἡ γλυκέριον μέλλει γὰρ ὥσπερ μαινίδης
Ὁ τοῦ σοφοκλέους δημοφῶν δρώμενος
Νέος ὢν ἔτ' αὐτὸς εἶχεν ἐπικαλεῖν δ' αἰξ
Θαλλὸν παρεγενήθη τ' εἰς τὴν ἀττικὴν
Ὑμήττιόν τε φορτιούμενος μέλι
Γυγὴν πάνυ καλὴν ἣν ποτ' ἠξίου λαβεῖν
Φησὶ παρ' ἐμοῦ λαβὼν φίλτατε
Καλλιστοῦς δὲ τῆς ὑὸς καλουμένης
Μητδρακορῶνι δ' ἐπικαλεῖτο ζῦνομα
Διαφδρον ταῦτί γὰρ ἔφησεν ἄλλο πωλεῖν
Ἵππην λέγοισίν πὼ ἑταίραν θεόδοτον
Γυόμενον αὐτὴ δ' ὀφὲ τῆς ὥρας ποτὲ
Γτολεμαίου ἐώθει δὲ συμπίνειν ἀεὶ
Γτολεμαῖε δι-φῶ φησὶ παπίαι σφόδρα
Κοτύλας ἔπειτ' εἰς τὴν μεγάλην * ἔπειθ' ὁ βασιλεὺς λέγει
Εἰς πὼ λευκάνην μὲν ἂν δοκεῖς γάρ μοι πολὼ
Φρωμένην ἐπείρα μοι ἐζῆς πὼ θεσσικήν

Λάκαιβᾶς καὶ πέπειθ' ὅτι*
Ἐν ταῖς ἀθήναις χαλκοτύπος σφόδρ' ὠφυὴς
Οὐκ ἔπιθ' ἑταιρεῖν ὑπομενούσης δηὖ πῶς
Τὸν λίθον κεῖνον. τότε δ' ὄνθος εἰ ἀποδημίαι
Οὐχ ὑπομένουσαν πὼ γναθαίνιον λαβεῖν
Γολὺ δὲ πανήσας ἔχειν αὐτὼ χρυσίον
Ἐν σκυτοτομίῳ τινὶ μετὰ ἑνῶν καθήμενος
Ἐτδρῳ τρόπῳ μὴ συλλαβέσθαι μηδενὶ
Μετὰ ταῦτ' ἀκούσας ἀφρόνικος τὸ γεγονὸς
Γαρὰ τὴν πόδα ταῦτ' ἔλεγε τῇ γναθαινίῳ
Τούδου παρ' αὐτῆς μηδέποτε τᾶ ἀχίματος.
Ἔπειτ' εἰσιέναι φασὶ τὴν γναθαίνιον
Ἄνθρωπον ἄχρι τᾶ στόματος ἠσβολωμένον
Ἐφιλοσόφησά θ' ἵν' ἄκρον ὡς μάλιστα κὴ
Ἔπειτα φασὶ τῆς γναθαινίου ποτὲ
Φιλεῖν καθάπαρ ταῖς πρότδρον ἡμέραις ἀεὶ
*Ἔπειθ' ὅτι πῶς οὐχ ὁρᾶς γναθαιν' ἔφη
Ἢ γραῦς δ' ἀγανακτήσασα τάλαιν' ἔφη τέκνον
*Ἢ δ' εἶπε μὴ παπαῖ πῶς ἔφη μέλλω φιλεῖν
Τὸ κοινὸν ἄῤῥος δωρεὰ θέλον τ' ἔχειν.
Εἰς πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινὰ
Τὰ πάντ' ἔχουσ' ὀνάρια μετ' αὐτῆς ῥίπτ
Ἔπειτ' ἐν αὐταῖς ὠδί τινος σεσηρὸς ὁλοῦ
Ἐν ζῶσιν ἐπιμελῶς ἡπημένων.
Ἀλλὰ σεσωχρῶν εἶπεν ὦ χρισάθλιε
Ἐκ τῆς ὁλοῦ τὰ γύναια ταυτὶ καταβαλῶ
Γναθαίνιον δ' ἔδω τάλαν μὴ δηὖ αὖθρ
Ἐξῆς δὲ καὶ ταῦτ' ἀνεγράφη
Εὐελπίδην ἁλοῦσαν ἐν κήπῳ τινὶ
Ἐχοντ' ἀπόκεινται φησὶν ὦ ποιητά μοι
Ἔῤῥ' ἀίχροποιὲ καταβλακεῖς δ' εὐελπίδης
Αἰχροποιὸς ἡ δὲ γελάσασ' ἀπεκείθη
Ἢ γλυκέριον λαβοῦσα παῤ ὁρᾶσοῦ ἑνὸς
Ἔδωκεν εἰς γναφεῖον εἶτ' ἐπεὶ τέλος
Τὸ μαθαίριον ἔχουσαν ἐκέλευ' ἀποφέρειν
Ἀποτηκανίζειν φησί μοι δ' λιτίδιον.
Τὴν αἶγα νικὼ πρεσβυτέραν οὖσαν ποτὲ
Ὅλιγ' ἂν μέγαν κατέφαγ' ὁρᾶσθαι ποτε
Ὠνησόμενος μέλι χελιδονίας τ' ἰχάλας
Λέγεται δ' ἐκείνῳ τὴν γυναῖκ' ἐμπικάσαι
Ὁ δημοφῶν ἡ δ' εἶπε γελάσασ' οὗ ἵνα σοφοκλεῖ δῶς

Γρὸς τὴν ἑαυτῆς λοιδορουμένης ποτὲ
Διέλυσεν ἡ γναθαινὶ ὁρῶσα θεῖσα δὲ τί
Ἀλλ' Μικκορῶνι θ' ἑτδρ' ἐκείνη μέμφεται.
Ἔχειν ὁρᾶσθαι ἦν ὠδὶ τᾶ χρόνου ποτὲ
Εἰσῆλθεν ὠδὶ κώθωνα πρὸς δ' ν βασιλέα
Λύᾷ, λέγει δ' οἷα ὑστεροῦσα παρὰ πολὺ
Ἀλλ' ἐγχέπωμοι τίς τέ παρασ'
Ἵππῃ πάνυ χρότον φησὶ καταβεβρωκέναι
Κἄπει τὰ αἰτήσασαν αὐτὴν μναῖ μίαν

ὁ μοιεῖχος μέγ' εἶπεν οὐ πρώλω δύο χρυσοὺς λαβοῦσα παρεγένου ξείνῳ τινί;
γερίμιε τοίνυν καὶ σὺ φησὶν ἕως ἂν οὐ βινκιάσω κὴ τοσοῦτον λήψομαι.
νικῶ λέγοντ' ἠὼ αἶγα πύθωνος πινὸς λύπιὼ ποτ' ἀχραλιπόντος βυαρδὶν δι' ἠὼ
γαχεῖαν ἀναλαβόντος εἶτ' ἐς ὕστερον μεταπεμπομένης ποθ' ὡς ἔοικ' αὐτιὼ λέγειν
γρὸς τὸν μετιόντα παῖδα νεῶ πύθωνι ἔφη ἐπεί γε τῶν υἱῶν διάμεσος γίγνομαι ἐμοὶ τὴν αἰδοῖός ἐ- 5
στιν ἀναπεμπέον πάλιν. Μέχρι μὲν οὖν τούτων μνημονεύω τῶν ὑφ' τοῦ μάχωνος εἰρημένων. αἱ γὰρ κα-
λαὶ ἡμῶν ἀθῆναι τοσοῦτον πλῆθος ἤνεγκαν ἑταιρῶν, ὧν ἐπεξελεύσομαι ὅσον γε δυνάμεθα, ὅσον
ὅλον βυαισροῦσα πόλις οὐκ ἔχει ἀνέγραφε δοῦν ἀριστοφάνης μὲν ὁ βυζάντιος ἑκατὸν κὴ ἕξ καὶ πεντή-
κοντα. ἀπολλόδωρος δὲ τούτων πλείους. ὁ γοργίας δὲ πλείονας παρελθεῖν ἀθήναι φάσκοντες ὑπὸ τοῦ ἀριστοφά-
νους μετὰ ἑταιρῶν πολλόνων καὶ πάς δε. μὴ παίροινον ἐπικλιθεῖσαν καὶ λαμπυρίδα κὴ βυφροσυνῶν αὖτη 10
δὲ ἦν γναφέως θυγάτηρ ἄγραφοι δ' εἰσὶν αὐτῶ μείση ἀγάλλις θαῦμαρίον θεόκλεια. αὕτη δ' ἐπικαλεῖτο
κορώνη. λιναιτόκυσος ἄσσα γνάθαινα κὴ ταύτης θυγατρὶδῆ γνάθαινιον κὴ σῆμ. καὶ σιωπερὶς ἡ λύχνος ἐ
πικλινής, καὶ βύκλεια κὴ γραμμαία καὶ θρυαλλὶς ἐπὶ χίμαιρα κὴ λαμπάς. τῆς δὲ γναθαίνης ἦρα δε
νῶς ὡς κὴ πρότερον εἴρηται δίφιλος ὁ κωμῳδοποιὸς ὡς κὴ λῦγκος ὁ σάμιος ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν
ἱστορεῖ. ἐν ἀτῶνι οὖν φησὶ αὐτὴ ἀχθομένησάν τα σφόδρα, ἀρθῆναι ἐκ τοῦ θεάτρου σιωπῇ, κὴ οὐδὲν ἧττον ἐλ 15
θεῖν πρὸς τὴν γνάθαιναν. κελεύοντος οὖν τ' διφίλου πονῆσαι τοὺς πόδας αὐτὸ πὶ γνάθαιναν, ἡ δέ τι γὰρ
εἶπεν οὐκ ἠρεμίνος ἦκε, σφόδρα δ' ἦν βδελυκτος πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἡ γνάθαινα κὴ ἄλλαι δὲ ἑταῖραι μέ-
γα ἐφρόνουν ἐφ' ἑαυταῖς παιδείας αὐτεχόμεναι, κὴ τοῖς μαθήμασι χρόνον ἀπομερίζουσαι. διόπερ κὴ βδε-
λυκτοι πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἦσαν. κατηγορεῖντος γοῦν φησὶ τινὸς γλυκέρα παρὰ φίτον ὡς δια-
φθερούσης τὸν νέας, ὡς φησὶ σάτυρος ἐν τοῖς βίοις ὑποτυχοῦσα ἡ γλυκέρα, πὶ αὐτὴν ἔφη ἔχομεν αἰτίαν 20
ὦ σίλπων. σύ τε γὰρ λέγοισιν διαφθείρειν τοὺς συντυγχάνοντάς σοι ἀωφελῆ καὶ βωπικὰ σοφίσματα διδά
σκοντα ἐμέ τε ὡσαύτως μηδὲν οἷόν διαφέρειν ἐπιρριβομένοις κὴ κακῶς πάσχουσιν ἢ μετὰ φιλοσόφου ζῆν κ'
ἑταίρας. κατὰ γοῦν τ' ἀγάθωνα γυνὴ φ σῶμα δ' ἀργίαν τυχῆς φρόνησιν σὐτὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ. γναθαί
νης δὲ πολλὰς ἀποκρίσεις ἀνέγραψεν ὁ λυκεύς. παρασίτου γάρ τινος ὑπὸ γραὸς ἐρεφομένου, κὴ φ σῶμα
δὲ ἔχοντος χαρισίτως ἔφη ὦ νεανίσκε φ σωμάτιον διάκεισαι. τὶ οὖν οἶδ' εἰ μὴ ἐλθυτροκοίλων, ᾧ λιμῷ αὖ 25
ἔφη ἀπέθανον. παῦσαι νῦν δὲ τ' λάκκου ὀρχουμένη, καὶ εἰς κώδωνα τινὰ ἐμπισοῦσα, ὁ λάκκος ἔφη εἰς φ κώ
δων ἐμπέπτωκεν. ἐπιδοῦσα δέ τινος δεινῶ σ' ψυκτηρίδιῳ μικρὸν κὴ ἀπόντος οὗ ἐκκαιδεκάετης. μικρός
γε ἔφη ὅς τοσούτων ἐτῶν. νεανίσκων δέ τινων παρὰ πόδα σ' αὐτῆς τυπτόντων ἑαυτοὺς, ἔφη πρὸς φ
κπλώμενον, βάδιζε παιδίον. οὐ γὰρ στεφανίτης ἐ ἀτὼν ἐστιν ἀλλ' ἀργυρείτης. ὡς δ' ὁ πὶ μναῖ τῇ θυγατεὶ
δοῦς, αὐτῆς οὐδὲν ἔτι ἔφορα, ἀλλ' ἐφοίτα μόνον. παιδίον ἔφη ὥσπερ πρὸς ἱππομάχον φ παιδοτρί- 30
βην μναῖ δοῦς, οἷά ἀεὶ φοιτήσειν. φρωνίς δὲ πικρότερον ἐπούσης αὐτῇ εἰδὲ λίθον ἔφη ἔχεις ἀποψήσασθαι
αὐσοι ἔδωκα. ἐτύγχανε δὲ ἡ μὲν αἰτίαν ἔχουσα λιθιᾶν ἡ δὲ κοιλίαν προπετεστέραν ἔχειν. τῶν δὲ πινόντων
παρ' αὐτῇ καλλομένων εἰς βολβοφάκην, κὴ τ' παιδίσκης σ' τῷ καθαίρειν εἰς τ' κόλπον ἐμβαλλομένης τ'
φακῶν, ἡ γνάθαινα ἔφη κολποφάκην διανοεῖται ποιεῖν. αὐστρονίκου δὲ τοῦ ῥαψῳδοῦ ἀπ' ἀτῶνος τινὸς σ' ᾧ
δοὺς ἐπιγόνους ὑπεμβρήκει, πάνυ μέλλοντος παρ' αὐτῇ κὴ τοῦ παιδὸς κελεύοντος πὶ γνάθαιναν προανα- 35
λῶσαι ὁλόμενε παίδων ἔφη ποῖον εἴρηκας λόγον. πρὸς δὲ ἀδολέσχην τινὰ δικυούμενον ὅτι παρεγένετο ἀ
φ' ἑλλησπόντου, πῶς δ' φησὶν εἰς πὶ πρώτην πόλιν ἀφῆκες τ' ἐκεῖ. τ' δ' ἐπόντος εἰς ποῖαν εἰς σίγλιον. εἶ-
πεν. εἰσελθόντος δέ τινος εἰς αὐτιὼ κὴ ἰδόντος ἐπί τινος ἀβλεφάρου, ἐπόντος τοῦ ὠμὰ ταῦτα γνάθαινα ἦ ἔφθα
ἴγχαλκα ἔφη παιδίον χαιρεφῶντος δὲ ἀκλήτου δεῖπνον ἐλθόντος, προποῦσα ποτήριον αὐφ' ἡ γνά
θαινα, λάβε ἔφησεν ὑπερφανε, κὴ ὃς, ἐτὼ ὑπερφανος, τὶς δὲ μᾶλλον εἶπεν ἡ γνάθαινα ἐγὼ δὲ καλούμε- 40
νος ὄρχη. νικῶ δὲ ἡ αἰξ ἐπικαλουμένη φησὶν ὁ λυκεὺς παρασίτου τινὸς ἀπαντήσαντος λεπτοῦ ὄξ ἀρρω
στίαις, ὡς ἰχνὸς ἔφη, πὶ τ' οἶδμε σ' ζισὶν ἡμῶν καταβεβρωκέναι ἤτοι τὸν λίκυθον ἔφη ἡ τὰ ὑπόματα.*
μετάνειρα ἡ ἑταίρα δημοκλέους τ' παρασίτου λαγυνίωνος ἐπίκλην, καταπονοῦσα σ' ἐλευνικονίαμαι καὶ
π' σὺ φησὶ σαυτὸν ἔδωκας οὐ φῆφοι εἰσὶν. διαπεσοῦσα δ' αὐτοῦ ἐδὶ τὴν πολήσιον κλίνην πρόσεχε φησὶ μὴ
ἀναχραπῇς. ἔσχεν ἰσορεῖ ἠγήσανδρος. ἀριστόδημος δ' σ' ἐλυτρῷ. γελοίων ἀπομνημονευμάτων. γνάθαιναν 45
φησὶ δύο ἐμισθώσαντο στρατιώτης καὶ μαστιγίαν, ἀκκωγότερον οὖν τὸ στρατιώτου λάκκον αὐτὴν ἐ-
πόνησε, πῶς ἔφησεν ἡ ὅτι δύο ποταμοὶ ἐμβάλλετέ μοι λύκνος καὶ ἐλεύθερος. ἐδὶ δὲ πὶ θυγατρὸς τῆς
γνάθαινης πῶγχῶν βράστων κωμαζόντων καὶ ἀπειλούντων κατασκάψειν πὶ οἰκίαν, σννοχέναι γὰρ δικέλ-
λαν, ἀλλὰ εἰ ταῦτ' ἔχεθ' ὑμεῖς εἶπεν ἡ γνάθαινα, σεσυρμένης φ μίσθωμα αὖ ἀπεστίλατε ἐμμελὲς ἦν
πάνυ ἡ γνάθαινα καὶ οὐκ ἀάστειος φίλεξαθαι, ἥτις καὶ νόμον συναστικὸν σιωίγραψε καθ' ὃν δεῖ τοὺς 50
βράστας ὡς αὐτιὼ καὶ θυγατρὸς εἰσιέναι κατὰ ζῆλον τῶν τὰ τοιαῦτα σιωταξαμένων φιλοσόφων.
ἀνέγραψε δ' αὐτὸν καλλίμαχος σὺ τῷ τείτῳ πίνακι τῶν νόμων καὶ ἀρχὴν αὐτοῦ τήνδε παρέθετο ὃ δ' ὁ
νόμος ἴσος ἐγράφη καὶ ὁμοίως σίχων ῥιχησίων ἐκθεσιρίων. καλλίστιον δὲ πὶ ἐδὶ κληθεῖσαν πῶγχελώνην
μαστιγίας ἐμισθώσατο θέρους δ' ὄντος ἐπεὶ γυμνὸς κατέκειτο τοὺς τύπους τῶν πληγῶν ἰδοῦσα ποθεν δ

οἱ τάλαι

τοι τάλαν εἶπεν. καὶ ὃς παιδὸς ὄντος μου ζωμὸς κατιχύθη ἡ δὲ σκληρὰ μέχρις. μὴ σάβρω τῷ ποιητῇ συνομβρήσαντι καὶ εἰσελθόντι εἰς τὴν οἰκίαν γλυκέρα προσενέγκασα γάλα παρεκάλει φορῆσαι, ὁ δὲ οὐθέλων εἶπεν ἂν γὰρ ἐφεστηκυῖα γραῦς αὐτῷ· ἡ δὲ ἀχρφύσα καὶ τῷ ἡφαίστῳ χρῶ. θαῖς βρασυλλίνος αὐτῆς ἀλαζόνος παρὰ πολλῶν ποτήρια χρυσωμένου, καὶ λέγοντος θέλειν ταῦτα συγκόψαι, ἄλλα δὲ καταστυφάσαι, ἀπολεῖς ἔφη ἐμάσσων τὸ ἴδιον. λεόντιον κατακειμένη μετὰ βρασυλλίνος ἐπεισελθούσης εἰς τὸ συμπόσιον γλυκέρας καὶ τοῦ βρασυλλίνος αὐτῆς ταύτῃ μᾶλλον προσέχοντος κατὰ συγγνώμης ἦν· ὡς δὲ ἐπιστρέψασα ὁ γνώριμος αὐτὴν ἠρώτησε τί λυπεῖται, ἡ ὑστέρα μελυπεῖτο ἔφη πρὸς λαΐδα τὴν κορινθίαν βρασυλλίνος ἀφροδισιάσματα πέμψασα ἐκέλευε παραγίνεσθαι· ἡ δ' οὐ φιλῶ μαι εἶπε πικρός ἐστι. θαῖς πρὸς γραῦν τινα πορευομένην βρασυλλίνος ἐπέ τις αὐτῇ ἠρώτα τὴν πορεύεται εἶπεν, ἀγρεῖ σωφρονοῦσα τῷ πανδίονος. φρονοῦσα σωφρονοῦσα ποτὲ γραῦν ἄρασα φορίνην λάβε εἶπε καὶ κατάγραγε. πέμψαντος δέ τινος αὐτῇ τῶν γνωρίμων οἶνον χρηστὸν μὲν ὀλίγον δὲ καὶ λέγοντος ὅτι δικαίτατος ἐστιν, μικρὸς ὡς πολλῶν ἐστὶν ἔφη. ζωγρουμένου δέ ἐστιν ἐν συμποσίῳ διά τινα αἰτίαν οἱ στέφανοι κρέμανται εἶπεν ὅτι ψυχαγωγοῦσι· μαστιγίου δέ τινος μειρακιευομένου πρὸς αὐτὴν καὶ φαμένου σφόδρα συμπεπωκέναι καθ' ὑπόκρισιν ἐσκυθρώπασεν. ἐπερωτήσαντος δὲ τὴν αἰτίαν ὀργίζομαί σοι εἶπεν, ὅτι πολλὰς ἔχεις. φιλάργυρος δέ τις βρασυλλίνος ὑποκριξόμενος αὐτὴν εἶπεν ἀφροδίσιον εἰ πραξιτέλους· ἡ δὲ σὺ δ' ὄρθος φειδίου· ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν πολιτικῶν οἴδα τινὰς, μνημονεύοντας αὐτῶν ἢ κατηγοροῦντας, ἢ ἀπολογουμένους μνησθήσομαι καὶ τούτων. δημοσθένης μὲν γὰρ ἐν τῷ κατὰ αἰσχρωτίωνος σπάτης μέμνηται καὶ φανοστράτης, καὶ ὠδὴ μὲν τὴν σινώπης ἡ ῥόδινος ὁ κρατίνου ἔκτῳ κωμῳδουμένων φησὶν ὅτι ἄβυδος ἐκαλεῖτο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. μνημονεύει δ' αὐτῆς ἀντιφάνης ἐν ἀρκάδι καὶ ἐν κυπουρῷ. ἐν ἀκεσρίᾳ. ἐν ἀλιευομένῃ. ἐν νεοττίδι, καὶ ἄλεξις ἐν κλεοβουλίνῃ καὶ καλλικράτης ἐν μοιχίωνι. ὠδὴ δὲ τῆς φανοστράτης ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν τῷ ὠδὴ τῶν ἀθηναίων ἑταιρίδων ὅτι φθειροπύλη ἐπεκαλεῖτο ἐπειδὴ πρὶν ὠδὴ τὴν θύραν ἑστῶσα ἐφθείρετο· ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ κατὰ αἰσιαγόραν φησὶν καὶ πάλιν τὰς ἀφύας καλουμένας ἣν αὐτὴν τρόπον ἐκάλεσαν ἑταιρῶν ἐπωνυμίαν αἱ ἀφύαι ὠδὴ ὧν ὁ προειρημένος ἀπολλόδωρος φησίν· σαλγόνιον καὶ αὖθις ἀδελφάς· αὖ ταις ἀφύαις ἐκάλουν τὸ, ὅτι μὴ λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὖσαι, τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον· ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ ὠδὴ ἑταιρῶν, νικοστράτιδα φησὶν ἀφύαν κληθῆναι διὰ τὸ αὐτὸ αἰτίαν· ὁ δ' αὐτὸς ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ μανδιθέου αἰτίας· ὠδὴ γλυκέρας τάδε λέγει ἄττων γλυκέραν τε τὴν θαλασσίδος ζῴου ἔχων ἄδηλον αὐτὴ ἐστὶν ἡ παρ' ἡμῖν πάλω σωφρονοῦσα. ὠδὴ ἧς φησὶ θεόπομπος ἐν τοῖς ὠδὴ τῆς χίας ἐπιστολῆς, ὅτι μετὰ δὴν τῆς πυθιονίκης θαίσαρν, ὁ ἄρπαλος μετεπέμψατο τὴν γλυκέραν ἀθηναίων ἣν ἡ ἐλθοῦσαν οἰκεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν ταρσῷ. καὶ προσκωμῆσθαι ὑπὸ τῶ πολίτου βασίλισσαν προσαγορευομένην ἀπειρῆσθαί τε ὠδὴ πᾶσι μὴ στεφανοῦν ἄρπαλον ἐὰν μὴ καὶ γλυκέραν στεφανῶσιν. ἐρῶσθαι δὲ καὶ εἰκόνα χαλκῆν αὐτῆς ἑστάναι κελεύσαι παρ' αὐτὴν ἑαυτοῦ. τὰ ὅμοια δὲ εἴρηκε καὶ κλείταρχος ἐν ταῖς ὠδὴ ἀλεξάνδρου ἱστορίαις. ὁ δὲ γράψας ἦν ἄγνωστος σατυρικὸν δραμάτιον, εἴτε πίθων ἐστὶν ὁ καταναῖος, ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀλέξανδρος φησὶ,

Καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας ἦν ἄρπαλον — Αὐτοῖσι πόνων ἀγῶνος οὐκ ἐλάττονος
Σίβυ παρακτήσασθαι καὶ πολίτην γενέσθαι — Γλυκέρας ὁ σῖτος ἔστω ἦν· ἔσται δ' ἴσως
Αὐτοῖς ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρράβων. — Λύσιας δ' ἐν τῷ πρὸς λαΐδα, ἐγὼ γνώσιος ὁ λόγος,

τούτων μνημονεύω. φιλύρακός τε ἐπαύσατο πορευομένη ἔτι νέα οὖσα· καὶ σικιώνη καὶ ἱππάφεσις καὶ θεόκλεια καὶ φαμάθη καὶ λαγνίσκα καὶ ἀσθένεια· μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀσθένεια τ' ἀσθένειαν οὐ γὰρ δύεσθαι παρ' οὐδενὶ ἀσθένειαν ἀλλ' ἐγκεγραμμένην ἑταίραν. ἀφὸ δὲ ἀσθενείας καὶ ὅλον δρᾶμα ἐπιγραφόμενον ὡς προεῖπον ἀνίκου ἢ φιλυλλίου ἀσθένεια ὅτι· καὶ ὁ τὸν κατὰ νεαίρας δὲ λόγον γράψας μνημονεύει αὐτῆ· ἐν δὲ τῷ κατὰ φιλωνίδα βιαίων, ὁ λυσίας ἐγνώσιος ὁ λόγος ἡ ναίδος τ' ἑταίρας μέμνηται ἡ ἐν τῷ πρὸς μέδοντα ψευδομαρτυρῶν πόνυμον δ' ὅτι ἦν ἑταίρας· ἦ τ' κύριον ἦν διὰ ὡς ἀντιφάνης εἴρηκεν ἐν ᾧ ὠδὴ ἑταιρῶν αὐτὴν φάσκων κληθῆναι ἤτοι ὅτι σωέπινε παρακινοῦσι καὶ μεμνόσιν, ἢ ὅλη αὐτὴν ἀναλαβὼν ὁ ἀχαρὶς νικοστράτος καὶ ἀποθνήσκων κατέλιπεν αὐτῇ πολιὰ ἐλλέβορον ἄλλο δὲ οὐδὲν καὶ λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ λεωκράτους εἰρωνίδος ἑταίρας μέμνηται ὡς ἑταιρούσης ᾧ λεωκράτει. νικοῦς δ' ὑπερείδης μνημονεύει, ἐν ᾧ κατὰ παυσικλέους· αὕτη δὲ ὅλη αἰξ ἐπεκαλεῖτο προέπομεν δὲ βαλλόν τ' ἁπτηλον ὀξαναλῶσαι. ὅτι δὲ βαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες διόπερ οὐ δεῖς ἀκρόπολιν ἄνεισι ἢ ζῶον οὐ δ' ὅλως ἀθηνᾷ θύεται, δηλοῖ τοῦτο ἄλλος ἔστω λόγος· ἀλλὰ ὅμως σοφοκλῆς ἐν ποιμέσιν ὅτι βαλλοφαγεῖ ἢ ζῶον

Ἑωθινὸς γὰρ πρὶν λιν αὐλητῶν ὁρᾶν — Θαλλὸν χιμαίρᾳ προσφόρων νεὸς φόδα (φησὶν ὅπως
Εἶδον στρατὸν στείχοντα παρ' ἁλίαν ἄκραν — μνημονεύῃ τ' ναυτίᾳ ἡ ἄλεξις ἐν ταραντίνοις ὅπως

Ναύνιον δὲ μάνεται ὠδὴ τῷ διονύσῳ κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς μέθυσον. μένανδρος δ' ἐν ψευδηρακλεῖ φησὶν οὐκ ἐπείρα ναύνιον· ἀντιφάνης δ' ἐν τῷ ὠδὴ ἑταιρῶν προσκύνιον φησὶν ἐπεκαλεῖτο ἡ ναύνιον, ὅτι πρόσωπόν τε ἀστεῖον εἶχε καὶ ἐχρῆτο χρυσοῖς καὶ ἱματίοις πολυτελέσι ἐκδυσα δ' ἦν αἰσχροτάτη. ἦν δὲ κορώνη τ' ναυνίου θυγάτηρ δ' τ' τήθης ἀφορίουσα ἐκ τεττορνείας ὄνομα καὶ νεμιάδος δὲ τ' αὐλητρίδος

248 Ἑταῖραι διάφοροι. Λεόντιον ἐπικούρ. λαΐς. Θεοδότη. Λαΐδος παρὶς ἢ τάφος:

ὑπερέδης μνημονεύει αὐτῶν κατὰ παράκλειτον· ὡδὶ δὲ ἄξιον θαυμάζειν πῶς ὡδὶ εἶδον Ἀθηναῖοι οὕτω προσαγορευομένην πρὸ ὥρης παννυχίδος οὐδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην· κεκώλυκε γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἑταιρούσαις, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις ὥς φησι πολέμων ἐν τοῖς ὡδὶ Ἀκροπόλεως. καὶ ὠκίμου δὲ τῆς ἐμῆς ὡς σὺ φὴς κωύουλκε καὶ ὑπερέδης μέμνηται ἐν τῷ κατὰ αἰρισταγόραν δὲ αὐτόθι λέγων οὕτως,

Ὡς τε λαὶς μὲν ἥδε κοῦσα τῶν πώποτε 5

Διενεωχέναι πρὸ ὁδὸν, καὶ ὠκίμου καὶ μετάνειραν· νικόστρατος δὲ ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς, ἐν παννυχίδι φησὶ λέγων

Ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ πρὸς ἀνδρόπην Ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματ' αὐτὴν κἀλυδίφη καὶ παρ' ὠκιμοῦ χαλκώματα· μιλτιάδης δ' ἐν ἡδυλακῇ τάδε καταλέγει ἑταίρας· χρυσίδα κωρώνην αὐτικύραν ἰοχάδα καὶ ναίνιον ἔχηκας' ὠρίαν σφόδρα· φιλέταιρος ἐν κωμαιγίδι· οὐχὶ κόρκώπη μὲν ἥδη γεγόνει ἔτη τεσσάρια 10

Ἡ δὲ διοπετέους ἀεισὴς τέλεσις ἑστᾶσα μυείᾳ
οὐχὶ λαὶς μὲν τελουτῶσ' ἀπέβαινε ζηνουμένη
Γρὶ δὲ ναίδος σιωπῶ γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει·
τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς λαΐδα
Ἢ Σαράπτρον ἢ θάλασσαν ἢ ζύτων ἕνα
Ἢ ναίνιον ἢ μαλθάκιον.

Θεολύτην δ' ὁδὶν οὐλεῖς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγίνετο
καὶ γαλιῶσα καὶ κωρώσα οὐ λέγω
Θεόφιλος φιλαώλῳ
φρόμενον ἢ μικωνίδ' ἢ σισύμβριον
Ὧν ἐμπολέκουσι ταῖς λίβοις αἱ μαζοπολαὶ 15
τοσαῦτ' εἰπὼν μετὰ τινὸς χρονιλίας ὁ μυρτίλος μή
ποτ' οὖν τοιοῦτον ὑμᾶς οἱ φιλόσοφοι ἔφη, οἱ καὶ πρὸ τῶν ἡδονικῶν καλουμένων αὐτοὶ ἦν τῆς ἡδονῆς τὸν ζῆλον ὑποσκάπτοντες, ὡς που ὁ Ἐρασθένης φησί· καὶ μοὶ μὴ τὰ καλὰ τῶν ἑταιρῶν ἀποφθέγματα πιπράσκετω μέχρι τούτων· ἐπ' ἄλλο δ' εἶδος μεταβήσομαι λόγων καὶ πρῶτον μνησθήσομαι τοῦ φιλαληθεστάτου ἐπικούρου· ὃς τις ἐγκυκλίου παιδείας ἀμύητος ὤν, ἐμακάριζε καὶ τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ὑπὲρ φιλοσοφίαν παιρομένους· διαὐτὰς φωνὰς προϊέμενος· μακαρίζω σε οὕτως ὅτι καθαρὸς παίδευσις αἰτίας ὑπὲρ φιλοσοφίαν ὥρμησας· ὅθεν αὐτὸν καὶ ὁ τίμων φησὶν Γραμματοδιδασκαλίδην ἀνατρόπαιον ζώντων

Οὕτως οὖν ἐπίκουρος οὐλεόντιον εἶχεν ὁρωμένην πρὸ ὑπὲρ ἑταιρείας διαβόητον γενομένην, ἣ δὲ οὐχ ὅτι φιλοσοφεῖν ἤρξατο ἐπαύσατο ἑταιροῦσα πᾶσι τε ζῆς ἐπικουρείοις σωῶν ἐν τοῖς κήποις ἐπικούρῳ δὲ καὶ ἀναφανδὸν ὡς τἀκεῖνον πολλῷ φρονοῦσα ποιούμενον αὐτὴ, τοῦτ' ἐμφανίζειν διὰ τῶν πρὸς βωμαχον ἐπιστολῶν· λαΐδος τε τῆς ἐξ Ὑκκάρων, πόλις δ' αὕτη Σικελική, ἀφ' ἧς αἰχμάλωτος γενομένη ἦκεν εἰς Κόρινθον ὡς ἰσορεῖ πολέμων ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν πρὸς Τίμαιον· ἧς καὶ ἀρίστιππος ἦρε κῆ δημοσθένης ὁ ῥήτωρ· διογένης τε ὁ κύων ἦ καὶ ἀφροδίτη ἢ ἐν κορίνθῳ ἡ μελαινὶς καλουμένη, νυκτὸς ἐπιφαινομένη ἐμνήσθη ὁράστου ἔφοδον πολυτελεστάτου· οὗ περίεδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ αἰρισταγόραν δὲ αὐτόθι· ἀπελλῆς δὲ ὁ ζωγράφος ὅτι παρθένον οὖσαν πρὸ λαΐδα θεασάμενος ἀφ' τῆς πειρήνης ὑδροφορούσαν, καὶ θαυμάσας ἐκ κάλλος, ἤγαγέ ποτε αὐτὴν εἰς φίλων συμπόσιον· ἐλθιασάντων δ' αὐτὴν τῶν ἑταίρων ὅτι αὐτὴ ἑταίρα παρθένον εἰς ἐκ συμπόσιον ἀγάγοι, μὴ θαυμάσητε εἶπεν· ἐτῶ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσαν ἀπόλαυσιν μετ' οὐ δ' ὅλως τελετίαν καλῶ λέξω· ἐκ δ' αὐτῆς καὶ σωκράτης ἐμαντεύσατο ὡδὶ θεοδότης τ' ἀθηναίας ὡς φησι ξενοφῶν ἀπομνημονεύμασιν· ὅτι δὲ καλλίστη ἦν, καὶ ἑτέρα κρείττω λόγου παντὸς ἔχρι ἔλεγε· ἰτέον ἡμῖν ἔφη θεασομένοις πρὸ γυναῖκα· οὐ γὰρ δὴ ἀκούσιον ὅσι κεῖναι τὸ κάλλος· οὕτω δ' ὅλως ἡ λαὶς καλὴ ὡς καὶ τοῦ ζωγράφος ὁρμένους πρὸς αὐτὴν ἀπομιμεῖσθαι τῆς γυναικὸς χοὺς μαζοὺς καὶ τὰ ἕτερα· διαζηλοτυπουμένη δὲ ἡ λαὶς ποτε φρυνίῳ πολλῷ ὁράστου ἔχων ὅμιλον οὐ διακείνουσα πολύσιον ἢ πίνητα οὐ δ' ὑβριστικῶς, αὐτῇ χρωμένους· ἀρίστιππος δὲ ἐκ τάχους σωῶ δὶ μὴ ὁρᾶν αὐτῇ ἐν αἰγίνῃ ζῆς ποσειδωνίοις, καὶ ἐνεφιζόμενος ὑπ' οἰκέτου, ὅτι σὺ μὲν αὐτῇ· τοσοῦτον ἀργύριον δίδως, ἢ δὲ προῖκα διογένει ᾧ κωὶ συγκυλίεται, ἀπεκείνατο ἐκ τῶ λαΐδι χρηστῷ πολλά ἵνα αὐτὸς αὐτῆς ἀπολαύω, οὐχ ἵνα μὴ ἄλλος· τῷ δὲ διογένους ἐπόντος αὐτῷ, ὦ ἀρίστιππε κοινῇ σωοικεῖς πόρνῃ, ἢ κωύιζε οὕτω ὡς ἐκ ἦ πέπαυσο καὶ ὁ ἀρίστιππος ἄρχε μήτι σοι ἄτοπον δοκεῖ εἶναι διόγενες οἰκίαν οἰκεῖν ἐν ᾗ πρότερον ᾤκησαν ἄλλοι; οὐ γὰρ ἔφη· τί δὲ ναῦν ἐν ᾗ πολλοὶ πεπλεύκασιν; οὐδὲ τοῦτον ἔφη· οὕτως οὖν οὐδὲ γυναικὶ σωεῖναι ἄτοπον ὅσιν ἢ πολλοὶ κέχρωνται· νυμφόδωρος δ' ὁ συρακούσιος ἐν τῷ ὡδὶ τῶν ἐν σικελίᾳ θαυμαζομένων, ἐξ Ὑκκάρου φησὶ σικελικοῦ φρουρείᾳ εἶναι πρὸ λαΐδα· σφάτις δ' ἐν μακεδόσιν ἡ παυσανία, κρεινθίαν αὐτὴν εἶν φησὶ δ' ἐκ τούτων· ἐκ δ' ὅθεν αἱ ταῖδες αὗται καὶ τίνος Νῶν μὲν ἦκουσι μεχρόθεν εἰσὶ δὲ κρεινθίαι λαΐς μὲν ἡ μέγα κλέος
Τίμαιος δ' ἐν τῇ τεσσαιδεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν ἐξ Ὑκκάρων καθὰ καὶ πολέμων εἴρηκεν· ἁλῶναι φάσκων αὐτὴν ὑπό τινων γυναικῶν ἐν θετταλίᾳ ὁραθεῖσαν τινὸς παυσανίᾳ θετταλοῦ κατὰ φθόνον καὶ δυσζηλίαν ταῖς ξυλίναις χελώναις τυπτομένῳ ἐν ἀφροδίτης ἱερῷ διὸ καὶ ἐν τέμενος κληθῆναι αὐτοῦσιν ἀφροδίτης· δείκνυσθαι δ' αὐτῆς τάφον παρὰ δῆπνειῷ ἔχοντα ὑπερίαν λιθίνην καὶ ἐπίγραμμα τόδε.

Τῆς δὲ πόδ' ἡ μεγάλαυχος ἀνίκητός τε ὡρὸς ἀλκὴ
Ἑλλὰς ἐδουλώθη κἀλλέος ἰσοθέου
Κεῖται δ' ἐν κλῃδοῖς θετταλικοῖς πεδίοις
θάφθαι πρὸς τῷ κρανίῳ ἀρίστοτέλης δὲ ὁ σταγιρίτης οὐκ ἐξ ὀρτυμίδος τῆς ἑταίρας ἐπαιδοποίησε νικόμαχον,

διαφόρων ἀνδρῶν ἐπιφανῶν. ὁρώμενα. τίνες ἀρσενικῶς. κατάλογος ἑταιρῶν φρυνίη. φρυνίη. 249

νικήμαχον, καὶ σωτῆν ταύτῃ μέχρι θανάτου, ὡς φησὶν ὁ μῆτωρος ἐν τῷ περὶ ἀριστοτέλους πρώτῳ ἐπιμελέως φάσκων τῆς διούσης τετυχηκέναι ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διαθήκαις. ὁ δὲ καλὸς ἡμῶν πλάτων ἠγχαλέκασεν τὴν κωλοφωνίαν ἑταίραν ἠγάπα ὡς καὶ ἆλειν εἰς αὐτὴν τάδε.

Ἠγχαλέκασεν ἔχω πλὴν ἑκ κωλοφῶνος ἑταίρην — Ἧς οὐ ἐπ' ἠυτίδων πικρὸς ἔπεσιν ὁρᾷς.
Ἁλλοίνεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης — Γρωτοπόρου δ' ὄσσης ἵκετε πυρκαιῆς.

Περικλῆς δὲ ὁ ὀλύμπιος ὥς φησι κλέαρχος ἐν πρώτῳ ὁρωτικῶν, οὐκ ἕνεκεν ἀσωτίας τ' νεωτεράσ' ἀλλὰ τῆς σωκράτει τῷ σοφῷ συνηνομένης καὶ πρὸ τηλικοῦτον ἀξίωμα σωτείας καὶ πολιτικῆς ἀνδρείας κτησάμενος, οὐ σωετάρχει πᾶσαν ἑλλάδα. ἦν δ' οὗτος ἀνὴρ πρὸς ἀφροδίσια πάνυ καταφορὴς, ὅς γε καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναικὶ σωῆν, ὡς σπήσιμβρος ὁ θάσιος ἱστορεῖ, κατὰ νοῦς αὐτοῦς αὐτῷ χρόνους γενόμενος καὶ ἑωρακὼς αὐτὴν ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ πρὸς θεμιστοκλέους καὶ θουκυδίδου καὶ περικλέους. αὐτοθένης δὲ ὁ σωκρατικὸς ὁραθεῖσαν φησὶν αὐτὸν ἀσπασίως, ἀφ' ἧς τῆς ἡμέρας εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα ἀπ' αὐτῆς ἀσχάζεσθαι πρὸ ἄνθρωπον μὴ φθονούσης ποτὲ αὐτῇ γραφὴν ἀσεβείας λέγων κατ' αὐτῆς, πλείονα ἐδάκρυσεν, ἢ ὅτε κατ' τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας ἐκινδύνευσεν μὴ κίμωνος δ' ἐλπινίκης τῇ ἀδελφῇ παρανόμως συνόντος, εἶθ' ὕστερον ἐκ δοθείσης καλλίᾳ καὶ φυγαδευθέντος μισθὸν ἔλαβε τῆς καθόλου αὐτῆ περικλῆς ἐν τῇ ἐλπινίκῃ μαχθῆναι. πυθαίνετος δ' ὁ ῥίτιος κατ' αἰγίνης περίπλουν φησὶν ὑπ' ἐπιλαύρου πλὴν πρὸ ὀλέους ἐυνατὸν μελίσσαν ἰδόντα πελοποννησιακῶν ἀθημένην ἀκμπέχονος γὰρ καὶ μονοχίτων ἦν, καὶ ὠνοχόει τοῖς ὁρμαζομένοις. ὁραθεῖσαν γὰρ μαι. πύῤῥου δὲ τοῦ ἠπειρωτῶν βασιλέως ὃς ἦν ῥίτιος ἀπὸ πύῤῥα τοῦ ἐπ' ἰταλίαν στρατεύσαντος ὁρωμένην τίγρις ἠλθωνία. ἦν ὀλύμπιας ἡ τοῦ νεανίσκου μήτηρ φαρμάκοις ἀπέκτεινε καὶ οὐλπιανὸς ὥσπερ ὁρμαιόν τι περὶ λαλοῦντος τοῦ μυρτίλου ἔφη. εἰ ἔχομεν ἀρσενικῶς εἰρημένον ἂν τίγριν φιλήμονα γὰρ οἶδα τοῦτ' εἰρηκότα νεανίσκα

Ὥσπερ σέλβυκος ἀλοὺς ἔπεμψε τὴν τίγριν — Ἣν ἴδομεν ἡμεῖς τῷ σελβύκῳ πάλιν ἐλθεῖ
Τί ἡμᾶς παρ' ἡμῶν ἀπέπεμψαι θηρίον — Τειγέραιναν οὐ γὰρ γίνεται τοῦτ' αὐτόθι

πρὸς ὃν ὁ μυρτίλος ἔφη. ἐπεί πόθ' ἡμῖν ἐμποδὼν ἐγένου κατάλογον γυναικῶν ποιουμένοις, οὐ κατὰ τὸν σωσικράτους τοῦ φανοσθένους οἵους ἢ ὅσον τῶν γυναικῶν κατάλογον γινόμενον τοῦ σαμίου ἢ ἀβδηρίτου, μικρὸν ἀσχολῶν αὐτὸ πλὴν παρὰ σοῦ ἐρέσθαι βούλομαι πεῦσιν φοινικικήν. μάθε οὖν ὅτι ἀρσενικῶς εἰρηκε τὸν τίγριν ἄλεξις ὁ πυρκούνωφ οὕτως — Ἄνοιγ' ἄνοιγε πλὴν θύραν ἐλαύθουσιν — Πάλαι πόθ' ἁπάντων αὐθρίαν' ἀλήθων ὄνος ποτάμιος ἔφασκε. τοῖχος ὁ σελβύκου τίγρις. ἔχων δὲ καὶ ἄλλα μαρτύρια ἀνατίθεμεν τὰ νῦν ἕως ἂν ἀχρωνημονεύσω ἦν πόθεν τῶν καλλιῶν γυναικῶν ἦν κατάλογον. κλέαρχος γὰρ πόθεν ἐπαμινώνδου φησὶν οὕπως. ἐπαμινώνδας ὁ θηβαῖος, σεμνότερον μὲν τούτων, οὐκ ὀψιμόνως δὲ πόθεν τὰς ὁμιλίας ἐσφάλλετο πλὴν γνώμην. εἷς δεωρίη τὰ πραχθέντα αὐτῷ πόθεν πλάκωνος γυναῖκα. ὑπορείδης δὲ ὁ ῥίτιος, ἐκ τῆς παλῴκας οἰκίας ὢν ὑὸν ἀῤῥαβκλῶν, γλαύκιππον, μυρίνην τὴν πολυτελεστάτην ἑταίραν ἀπέλαβε. καὶ ταύτην μὲν οὐκ ἄσει ἔχειν. οὐ πειραιεῖ δὲ ἀριστοκράτην. φίλαν δ' οὐ ἐλευσῖνι. ἦν πολλῶν ὠνησάμενος χρημάτων, ἔχειν ἐλευθερώσας. ὕστερον δὲ καὶ οἰκουρὸν αὐτὴν ἐποιήσατο ὡς ἰδομενεῖ ἴσον ῥεῖ οὐ δὲ τῷ ἐπόδ φρυνίῳ λόγῳ ὑπορείδης ὁμολογῶν ὁρᾶν τῆς γυναικὸς, καὶ οὐδέπω τοῦ ὁρωτος ἁπλῶς λαγμιάνος πλὴν προσειλημένην μυρίνην εἰς πλὴν οἰκίαν εἰσήγαγεν. ἦν δὲ ἡ φρυνίη ἐκ θεσπιῶν κεκομμένη δὲ ἐπόδ οὐθίνου τὴν ἐπὶ θανάτῳ, ἀπέφυγε. διόπερ ὀργισθεὶς ὁ οὐθίας οὐκ ἐπέπεν, ἄλλην δίκην ὡς φησιν ὁρμισσος ὁ δὲ ὑπορείδης σωναγορεύων τῇ φρυνίῃ ὡς οὐδὲν ἦνυε λέγων ὃ δοξοί τε ἦσαν οἱ δικασταὶ καταψηφισάμενοι παρχαπῶν αὐτὴν εἰς ὑμφανῆς, καὶ ἐπορρήξασ' τοὺς χιτωνίσκους, γυμνάς τε τὰς στέρνα ποιήσας, τοὺς ἐπιλογικοὺς οἴκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς ἐπ' ἐῤῥικτόρευσε. δεισιδαιμονήσαί τε ἐποίησεν τοὺς δικαστὰς πλὴν ὑποφῆτην καὶ ζάκαρον ἀφροδίτης ἐλέῳ χρισάμενος μὴ ἀφεῖναι. μὴ ἀφεθείσης ἐγράφη μετὰ ταῦτα ψήφισμα, μηδένα χρὴ κτίζεσθαι τῶν λεγόντων. ὑπέρ τινος μηδὲ βλεφθέντων τὸν κατηγορούμενον ἢ πλὴν κατηγορημένην κρίνεσθαι. ἦν δὲ ὄντως μᾶλλον ἡ φρυνίη καλὴ ἐπὶ τοῖς μὴ βλεπομένοις διόπερ ἀδρότατον ἦν αὐτὴν ἰδεῖν γόμμιν. ἐχάρισκηθ γὰρ χιτώνιον ἀμπέχετο καὶ τοῖς δημοσίοις οὐκ ἐχρῆτο βαλανείοις. τῇ δὲ τῶν ἐλευσινίων πανηγύρει καὶ τῇ τῶν ποσειδωνίων. ἐπόψει τῶν πανελλήνων πάντων ἀποπενθέντος θοιμάτια καὶ λύσασα τὰς κόμας ἐβαινε τῇ θαλάττῃ καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀπελλῆς τὴν ἀναδυομένην ἀπεγράψατο. κἀ πραξιτέλης δὲ ὁ ἀγαλματοποιὸς ὁρῶν αὐτὴν κνιδίαν ἀφροδίτην ἀπ' αὐτῆς ἐποιήσατο κἀ ἐπὶ τῇ τοῦ ὁρωτος βάσει τῇ ἐπὸ τῶν σκηνῶν τοῦ θεάτρου ἐπέγραψεν

Γραξιτέλης ὃν ἔπαρχε δικαίβωσεν ὁρῶτα — Ἐξ ἰλίης ἕλκων αὐχέτυπον κραλίης
Φρυνίη μεθ' ὃν ἐμοῖο δίλους ἐμὲ φίλτατα δι' ἄλλω — Οὐκέτ' οἰσεύων ἀλλ' ἀτενιζόμενος

Ἐκ λογίου τε αὐτῇ τῶν ἀγαλμάτων ἔδωκαν, εἴτε ἦν ὁρῶτα θέλοι λαβεῖν, εἴτε ὃν ἐπόδ ῥιπόδων σάτυρον, ἢ δι' ἐλομένη ἦν ὁρῶτα αἰτήσατο αὐτὸν ἐκ θεσπιῶν. αὐτῆς δι' τῆς φρυνίης οἱ πολυκτίονος ἀποδριάντα ποιήσαντες αἰτήσαντο ἐπόδ φίλιπποι χρύσεον ἐπόδ κίονος πεντελικοῦ κατεσκεύασε δι' αὐτὸν πραξιτέλης, ὃν καὶ θεασάμενος κράτης ὁ κυνικὸς, ἔφη τ' τῶν ἐλλιῶν ἀκρασίαν ἀνάθημα. ἔστηκε δι' καὶ ἡ εἰκὼν αὐτῆ μέσῃ τ' ἀρχιδάμου τοῦ λακεδαιμονίων βασιλέως καὶ τῆς φιλίππου τοῦ ἀμυντοῦ ἔχουσα ἐπιγραφὴν

Φρυνίων ἐπικλέους θεατρική. ὡς φησιν Ἀλκίτας ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν δελφοῖς ἀναθημάτων. ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῇ περὶ ἑταιρῶν, δύο ἀναγράφει φρυνίδας γεγονέναι ὧν τὴν μὲν ἐπικληθῆναι κλαυσιγέλωτα. τὴν δὲ σαπέρδιον. ἱερώνυμος δὲ ἐν ἕκτῳ κωμῳδουμένων τὴν παρὰ τοῖς ῥήτορσι φησὶν ὀνομαζομένην σηκὸν κληθῆναι διὰ τὸ ἀποσπᾶν καὶ ἀποδύειν τοὺς σιωντας αὐτῇ, τὴν δὲ θεατρικὴν ἐπωλοῦτει δὲ σφόδρα ἡ φρυνίων καὶ ὑπισχνεῖτο τειχεῖν τὰς θήβας ἐὰν ἐπιγράψωσι θηβαῖοι, ἀλέξανδρος μὲν κατέσκαψον, ἀλέσησι δὲ φρυνίων ἡ ἑταίρα ὡς ἰσορεπῶν μάλιστα τῷ πλούτῳ τῶν ἑταιρῶν. ἔρηκε δὲ περὶ τὸ πλοῦτον αὐτῆς τιμοκλῆς ὁ κωμικὸς ἐν νεαίρᾳ πρόκειται δὲ μαρτύριον, καὶ ἄμφις ἐν κούρισι. παρίσταται δὲ τῇ φρυνίῳ μάλιστα εἷς ὢν τῶν ἀρεοπαγιτῶν ὡς καὶ σάτυρος ὁ ὀλαΰθιος ὑποκειτὴς πάμφιλη. ἀριστογείτων δὲ ἐν τῷ κατὰ φρύνης τὸ κύριον αὐτὴν φησὶν εἶναι ὄνομα μυῖσκαρίτην. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τ' ἐπιγραφόμενον κατ' αὐτὴν δεῦτερον λόγον, διόδωρος ὁ περγαμηνὸς ἀναξιμένους φησὶν εἶναι. φασὶ πάντως δὲ ὁ κωμικὸς ἐν ἐφεσίᾳ τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς.

φρύνη πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη — πολὺ τῶν ἑταιρῶν κἠ γὰρ ἐν νεοττρᾷ
τῶν τότε χρόνων εἴκ τόν γε ἀκοὴν ἀκήκοα — βλάπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας
τὴν ἡλικίαν εἶλε περὶ τ' σώματος — διέσωσε τὴν ψυχήν.

μόλις ἴστε δὲ ὅτι καὶ δημάδης ὁ ῥήτωρ ὑπ' αὐλητρίδος ἑταίρας ἐποιήσατο δημίαν. ὃν φρυατόμενον ποτὲ ὑπὸ τοῦ σίματος, ἐπισόμισεν ὑποδρείσης ἐπῶν οὐ σιωπήσι μειράκιον μεῖζον τ' μικρὸς ἔχων σ' φύσημα. καὶ σίων δ' ὁ σορυθεντίτης φιλόσοφος ἑταίρας ἦν υἱὸς ὀλυμπίας λακαίνης ὡς φησι νικίας ὁ νικαδὶς ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διαδοχαῖς. σοφοκλῆς δ' ὁ ἰαπωδοποιὸς ἤδη γέρων ὢν ἐράσθη θεωρίδος τ' ἑταίρας ἱκετεύων οὕτω τὴν ἀφροδίτην φησὶ

κλύθιμον οὐχομένου κουροτρόφε. δὸς ἐμοὶ γαμέτην — τὴν δὲ νέων μὴ ἀπάνευθε φιλότητα καὶ εὐνὴν
ἠδ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισιν γέρουσι — ἴσχυς ἀπημβλωτῆ τῶν. νοῦς θεῖος δὲ μενοινᾶ.

ταῦτα μέν ἐστιν ἐκ τῶν εἰς ὅμηρον ἀναφερομένων. τῆς δὲ θεωρίδος μνημονεύει λέων ἐν τινι στάσιμος οὗτος φίλη γὰρ ἡ θεωρίς. ὠδὶ δὲ δυσμενῶς ὧν τοῦ βίου ὡς φησὶν ἡγήσανδρος ἀρχίππην ἠγάπησε τὴν ἑταίραν καὶ τοῦ βίου κληρονόμον κατέλιπεν. ὅτι δὲ γεραιῶ ὄντι τῷ σοφοκλεῖ, σωὴν ἡ ἀρχίππη ὁ πρότροπος αὐτῆς θρασὺς σμικρίνης θρωτώμενος ὑπὸ ἔνος τὶ πράττει ἀρχίππη χαριεντως ἔφη· ὥσπερ αἱ γλαῦκες ὠδὶ τάφον κάθηται. ἀλλὰ μὴν καὶ ἰσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων ἀιδημονέστερος μετάιρας εἶχεν θρωμένην καὶ καλλὴν ὡς λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς· δημοσθένης δ' ἐν νεῷ κατὰ νεαίρας. τὴν μετάιραν τοῦ λυσίου φησὶν θρωμένην εἶναι. ἤπιθ δὲ καὶ ὁ λυσίας λαγίδος τῆς ἑταίρας ἣς ἔγραψεν ἐγκώμιον κέφαλος ὁ ῥήτωρ καθάπερ καὶ ἀλκιβιάδαι ὁ λαΐτης ὁ γοργίᾳ μαθητὴς ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἐγκώμιον ναΐδος τῆς ἑταίρας· τὴν δὲ ναΐδα ταύτην λυσίας ἐν τῷ κατὰ φιλωνίδου γράφων ὧδέ πῃ οὕτω γυνὴ ἑταίρα ναΐς ὄνομα ἦς ἀρχίας κύριος ἦν. ὁ δ' ὑμέναιος ἐπιτήδειος ὁ φιλωνίδης δ' ὁρᾷ φησί. μνημονεύει αὐτῆς καὶ ἀριστοφάνης ἐν τῷ γηρυτάδῃ μήποτε δὲ κἀν ᾧ πωλοῦτῳ ἐν ᾧ λέγει ὁρᾷ δὲ λαῒς οὐ δήπου σὲ φιλωνίδου, γραπτέον ναΐς καὶ οὐ λαΐς. ὁρμίσκος δ' ἐν τῷ περὶ ἰσοκράτους, προβαίνοντα φησὶ τῇ ἡλικίᾳ τ' ἰσοκράτη ἀναλαβεῖν λαγίσκαν, ἑταίραν εἰς τὴν οἰκίαν ἧς ἦς καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγάτριον. μνημονεύει δ' αὐτῆς στράτις ἐν βύβλοις

καὶ τὴν λαγίσκαν τὴν ἰσοκράτους παλακὴν — ἰλεῖν με συνάζουσαν θυναίαν ἔτι,
τόν τ' αὐλοφρύτην αὐτόν. — καὶ λυσίας δὲ ἐν τῷ κατὰ λαΐδος ἐγκώμιος ὁ λόγος,

μνημονεύει αὐτῆς καταλέγων καὶ ἄλλας ἑταίρας ἐν τούτοις· φίλυρα γὰρ καὶ παύσανο πρηνδομίνη καὶ σκιώνη καὶ ἱππάρεσις καὶ θεόκλεια καὶ ψαμάθη καὶ λαγίσκα καὶ ἀνθεῖα καὶ ἀριστόκλεια· δημοσθένης δὲν ῥήτορα καὶ τεκνοποιήσασθαι ἧς ἑταίρας ἔχει λόγος· αὐδὲς γοῦν ἐν ᾧ πρὸς χρυσείου λόγῳ προσαγορεύει τὰ τέκνα ὠδὶ ἐν δικαστηρίου ὡς δι' ἐκείνων ἔλεον ἕξων χρεὶς τῆς μητρός· καίτοι ἔθος ἐχόντων τῶν κειμένων τὰς γυναῖκας ἐπάγεσθαι, ἀλλ' αἰδοῖ τοῦτ' ἐφήσει· φεύγων τὴν διαβολήν. ἀκόλαστος δ' ἦν ὁ ῥήτωρ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ὡς φησὶν ἰδομενεύς. ἀριστάρχου γοῦν τινὸς θρασέως μειρακίου, καὶ δι' αὐτὸν παροινήσαντος εἰς νικόδημον, ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. παραδίδοται δὲ καὶ πρὸς ὄψα καὶ πρὸς νέους καὶ πρὸς γυναῖκας πολυτελὴς τοιγαροῦν καὶ ὁ γραμματεὺς ποτ' αὐτὸς εἶπε, τί δ' ἄνθρωπος πρὸς δημοσθένους λέγειν δύναιτο τὰ γὰρ σὰ αὐτῷ μελετηθέντα ἐκείνῳ μία γυνὴ μιᾷ νυκτὶ συνέχει. ἀναλαβεῖν οὖν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν λέγεται τινὰ κνωσίωνα μειρακίσκον καί τοι γυναῖκα ἔχων ὡς καὶ αὐτὴν ἀναγκάσασαν συγκοιμᾶσθαι ᾧ κνωσίωνι. μυρίνην δὲ τὴν σαμίαν ἑταίραν δημήτριος ἔσχεν ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς διαδοχῆς τελευταῖος καὶ ἑξῆς τοῦ διαδήματος κοινωνὸν ἔσχε τῆς βασιλείας ὡς φησὶ νικόλαος ὁ δαμασκηνός. πτολεμαῖός τε ὁ τὴν σὺν ἐφέσῳ διέπων φρουρὰν υἱὸς ὢν τοῦ φιλαδέλφου βασιλέως εἰρήνην ἔσχε τὴν ἑταίραν ἣ- ἧς ἐκ θρακῶν σὺν ἐφέσῳ ἐπιβουλευομένῳ τῷ πτολεμαίου καὶ καταφυγόντος εἰς δ' τῆς ἀρτέμιδος ἱερὸν συγκατέφυγε, καὶ ἀποκτεναιπων αὐτὴν ἐκείνων ἡ εἰρήνη ἐχομένη πῶν ῥόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱροῦ, ἔρρανε τῷ αἵματος τοῖς δωμοῖς ἕως καὶ αὐτὴν κατέσφαξαν. δανάην δὲ τὴν λεοντίου τῆς ἐπικουρείου θυγατρὸς ἑταιριζομένῳ καὶ αὐτὴν σώφρων ἔσχεν ὁ ὠδὶ τῆς ἐφέσου δι' ἣν κἀκὸς ἐσώθη ἐπιβουλευόμενος

Λεωδὸ λακωλίκης ἡ δέκατε κειμνίοθη ὡς γράφει φύλαρχος ἀλλ᾽ τῆς σωσιφάτης πάδε· ἡ πάρεσβος τῆς λακωλίκης σδεναὴ πιστευομένη ὑπ᾽ αὐτ᾽ τὰ πάντα, λεοντίου δὲ οὖσα τῆς μετ᾽ ἐπικούρου τῦ φυσικοῦ σχολαστάσης θυγάτηρ, σώφρονος δὲ γεγονυῖα πρότερον ὁρωμένη παρηλλουθοῦζα δι᾽ ὃ τε ἀποκτεῖναι βούλεται ἓν σώφρονα ἡ λακωλίκη διαμένει τῷ σώφρονι μηνύουσα τὴν ἐπιβουλήν· ὁ δὲ συλλαβὼν κὴ προσποιηθεὶς συγχωρεῖν τοδὶ ὧν λέγει δι᾽ ἡμέρας παρῆτήσατο εἰς σκέψιν, καὶ συγχωρησάσης νυκτὸς ἔφυγεν εἰς ἔφεσον. μαθοῦσα δὲ ἡ λακωλίκη φ ποιηθεὶ λεωδὸ τῆς λαΐδος κατεκρήμνισε πρὸ ἀνθρωπον οὐδὲν τῶν προγεγενημένων φιλανθρώπων ἐπισυμβαλλομένη τὴν δὲ λαΐδα φασὶν ὡς ἤθελετο φ ἐπιτηδειότατον αὐτῇ κίνδυνον ἀλλὰ κειρομένην λεωδὸ τ᾽ λακωλίκης, οὐδ᾽ ἀποκρίσεως αὐτῇ ἀξιῶσαι· ἀπαγομένην δὲ ἰδεῖ φ ἦν κρημνὸν εἰπεῖν, ὡς δικαίως οἱ πολλοὶ καταφρονοῦσι τοῦ θείου, ὅτε ἐτῶ φ ἦν γενόμενόν μοι ἄνδρα σώσασα διαὐτὴν χάριτα παρὰ φῦ δαιμονίου λαμβάνω, λακωλίκην δὲ φ ἦν ἴδιον ἀποκτείνασα τηλικαύτης τιμῆς ἀξιοῦται· ὁ δ᾽ αὐτὸς φύλαρχος καὶ τοδὶ μύσας ἰσορεῖ σὺ τῇ πατρεσιαδεκάτῃ οὕτως· μύστης σελεύκου τ᾽ βασιλέως ὁρωμένη ἦν, ἥτις λεωδὸ γαλατῶν σελεύκα νικηθέντος καὶ πόλις ἐκ τῆς φυγῆς διασωθέντος, αὐτὴ μεταμφιασαμένη πρὸ βασιλικὴν ἐσθῆτα, καὶ ἀναλαβοῦσα θρασπαινίδος τῆς τυχούσης, συλληφθεῖσα ἀνήχθη μετὰ τ᾽ ἄλλων αἰχμαλώτων, καὶ προσθεῖσα ὁμοίως ταῖς ἑαυτῆς θρασπαινίσιν ἦλθεν εἰς ῥόδον· ἔνθα ἐκφύγασα ἑαυτὴν ἥτις ἦν, πρὸ μισουδάστως λεωδὸ τῶν ῥοδίων τῷ σελεύκῳ διεπέμφθη· δημήτριος δὲ ὁ φαληρεὺς λάμπτρῶς τ᾽ σαμίαδ᾽ ἑταίραδ᾽ θρασθεὶς· ἡδέως δὲ αὐτὴν κὴ λάμπτρῳ προσηγορεύσατο ὥς φησι δίδυμος ἐκαλεῖτο δὲ καὶ χαριβλέφαρος· νικαρέτη δὲ ἡ ἑταίρα θρωμένη ἦν στεφάνου τ᾽ ῥήτορος· λυσίου δὲ τῦ σοφιστοῦ μετάνειρα· ἦσαν δὲ αὗται δοῦλαι καισὶ τ᾽ ἡλίου μετὰ καὶ ἄλλων ἑταιρῶν αὐτείδ᾽, στρατόλας, ἀριστοκλείδ᾽, φίλαδ᾽, ἰσθμιάδος, νεαίρας, ἡ δὲ νεαίρα ἦν στρατοκλείδου θρωμένη κὴ ξενοκλείδου τ᾽ ποιητοῦ καὶ ἱππάρχου τοῦ λεωδοκείου, καὶ φρυνίωνος τοῦ παιανιέως ὃς ἦν δημῶνος μὲν υἱὸς, δημοχάρους δὲ ἀδελφιδοῦς· τὴν δὲ νεαίραν εἶχον ἡμέραν παρ᾽ ἡμέραν διαυτὴν τῶν γενομένων φίλων φρυνίων καὶ στέφανος ὁ ῥήτωρ ὃς καὶ τ᾽ νεαίραδ᾽ θυγατέρα στροβύλην τὴν ὕστερον φανὼ κληθεῖσαν ὡς ἰλίαν θυγατέρα ὀξέδορ φάσκει φ᾽ αἰγιαλεῖ, ὡς φησὶ δημοσθένης σὺ τῷ κατὰ νεαίραδ᾽. ὃς καὶ τοδὶ σπονδῆς τῆς ἑταίραδ᾽ πάδε λέγει· ἀρχὰν δ᾽ ἱεροφαντὴν ὀξελεγχθέντα σὺ φ διασκηνίῳ ὡς ἀσεβοῦντα καὶ θύοντα παρὰ τὰ πάτρια θύματα ἐκθλάσατε, καὶ ἄλλα κατηγορήθη αὐτῦ κὴ ὅτι σπονδῆς τῇ ἑταίρα ἀλώσεις ἐπὶ τ᾽ ἐχώρασ᾽ τῆς σὺ τῇ αὐλῇ ἐλθοῦσι προσαγούσης ἱερὸν θύσειν, νομίμου ὄντος σὺ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἱερεῖα μὴ θύειν οὐδὲ ἐκείνου οὔσης τῆς θυσίασ· ἀλλὰ τ᾽ ἱερείασ· διαδόντος δ᾽ ἑταίρα γέγονε κὴ ἡμελησέν ὡλαπῶν κὸ τοδὶ μαλλεστάτης οὔσης, ἠράθη τὶς νεανίσκος κηλοφώνιος βακχίδα ἔχων θρωμένην τὴν σαμίαν· λόγον οὖν προσενέγκαντος τῦ νεανίσκου πρὸς αὐτὴν, ἡ ὡλαπῶν ἀκούσασα τῆς βακχίδος φ ἡάλλος, καὶ ἀπορέψαι θέλουσα φ ἦν νεανίσκον τῦ πρὸς αὐτὴν θρῶτος, ὡς ἀλιώτατον ἦν, ἤτησε τ᾽ σωσουσίδ᾽ μισθὸν φ ἦν βακχίδος ὅρμον διαβόητον ὄντα· ὁ δὲ σφοδρῶς θρῶν ἠξίωσε πρὸ βακχίδα μὴ τοδὶ ἕλεῖν αὐτὴν ἀπολλύμενον· καὶ ἡ βακχὶς πρὸ ὁρμῆν καταλοῦσα τῦ νεανίσκου ἔσωκε· ὡλαπῶν τε δ᾽ ἄλλον σωσιλοῦσα τ᾽ βακχίδος φ ἦν μὲν ἀπέπεμψεν ἐκείνῃ· ᾧ δ᾽ ὁ μέλησε, καὶ τ᾽ λοιποῦ φίλαι ἐγένοντο, κοινῶς πολιέπουσαι τ᾽ θρασκὴν ἐφ᾽ οἷς ἴασιν θ᾽ ἀγαθεότες ὡς φησὶ μενέπτωρ σὺ ᾧ τοδὶ ἀλαθημάτων παμφίλαν ἐκάλεσαν πρὸ ὡλαγγόνα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἀρχίλοχος τοδὶ αὐτῆς σὺ τούτοις Συκῆ πιφάκη παλλὰς βόσκουσα κηρώνας
Εὐήθης ξείνων δέκρια πασιφίλη. Ὅτι δὲ καὶ μίναυρος ὁ φωκῆς ἦρα γλυκέρασ, κοινόν· σεμεσήνη δέ· φιλήμονος γὰρ ἑταίρασ θρασθεότος καὶ χρυσῆν ὀνομάσαντος δι᾽ τ᾽ γράμμασ, αὐτέγραψε μέναυρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης χρυσῆς· ἀρπαλος δ᾽ ὁ μακεδὼν ὁ τῶν ἀλεξάνδρου πολλὰ χρημάτων συλήσας, καὶ καταφυγὼν εἰς ἀθήνασ, θρασθεὶς πυθιονίκης, πολλὰ εἰς αὐτὸ κατανάλωσεν ἑταίραν οὖσα, κὴ ἀποθανούσης πολυτάλαντον μνημεῖον κατεσκεύασεν, ἐκ φθόρων τε αὐτὴν ὧδὶ τὰς ταφὰς ὡς φησὶ ποσειδώνιος σὺ τῇ λυτθρᾷ κὴ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν, τεχνιτῶν τῶν ἐπισημοτάτων χορῷ μεγάλῳ, καὶ παντοίοις ὀργάνοις καὶ βυφωνίαις παρέπεμπε φ σῶμα· δικαίαρχος δ᾽ σὺ τοῖς ᾠδὶ τ᾽ εἰς ῥοφωνίου καταβάσεως φησί· ταυτὸ δὲ πάθοι τίς ἂν ὧδὶ πὸ ἀθηναίων πόλιν ἀφικνούμενος καὶ ταύτην ἀπ᾽ ἐλθοῦντος τὴν ὁδὸν καλουμένην· καὶ γὰρ σὺ ταύθα κατασὰς οὐ ἂν ἡ τὸ πρῶτον εἰς ἀθήνασ ἀφορώμενος νεὼς καὶ τὸ πόλισμα, ὄψεται παρὰ πὸ ὁδὸν αὐτὴν ὠκοδομημένον μνήμασι δὴ οὐχ ἕτερον οὐδὲ σπουδαιότερον οὐδὲ ὅτι τῷ μεγέθει. ὅστις ἡ κίμωνος ἡ ἰνὸς ἑτέρα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εἶεν μάλιστα μὲν λεωδὸ τῆς φλέως δημοσίᾳ κατεσκευασμένον εἰ δὲ μὴ δεδογμένον κατασκευάσασθαι. πάλιν δ᾽ ὅταν ἐξετάσῃ πυθιονίκης τῆς ἑταίρασ, ἦν τινα χρὴ προσδοκίαν λαβεῖν αὐτόν. διό πομπος δ᾽ σὺ τῇ πρὸς ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ, πὸ ἀρπάλου διαβάλλων ἀκηλασίαν, φησὶν. ἐπίσημον δὲ καὶ διάκοσσον σαφῶς παρὰ τῶν ἐκ βαβυλῶνος, ὃν χρόπον πυθιονίκην πολιέσειλε τελευτήσασαν, ἣ βακχίδος μὴ ἦν δούλη τῆς αὐλητρίδος. ἐκείνη δὲ σινώπης τῆς θρᾴττης τῆς ἐξ αἰγίνης ἀθήναζε μετενεγκαμένης πὸ πορνείαν, ὥς τε γίνεσθαι μὴ μόνον χρίδουλον, ἀλλὰ κὴ δίπορνον αὐτήν. ἀφ᾽ ὧν δὲ παλαιότων ἢ διακοσίων, δύο μνήματα κατεσκεύασεν αὐτῆς, ὃ καὶ πάντες ἐθαύμαζον, ὅτι τῶν μὲν σὺ κιλικίᾳ τελευτησάντων λεωδὸ τῆς σῆς βασιλείασ, καὶ τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίασ, οὐδέπω νεῶ οὔτ᾽ ἐκεῖνος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἐπισταμένων κεκόσμηκε τ᾽ τάφον. πυθιονίκης δ᾽

τῆς ἑταίρας, φανήσεται ἐν μὲν ἀθήναις, ἐν δὲ βαβυλῶνι μνῆμα πολλῶ ὕδη χρόνον ἐπιτετελεσμένον. ἦν γὰρ πάντες ἤδεσαν κοινῆς δὲ πάσης κοινὴν τοῖς βουλομένοις γιγνομένην, ταύτης ἐτόλμησεν ὁ φίλος εἶναι σοῦ φάσκων ἱερὸν καὶ τέμενος ἱδρύσασθαι, καὶ προσαγορεύσειν ἐν ναῶ καὶ ἐν δώμῶ πυθιονίκης ἀφροδίτης, ἅμα τῆς τε παρὰ θεῶν τιμωρίας καταφρονῶν, καὶ τὰς σὰς τιμὰς προπηλακίζειν ἐπιχειρῶν. μνημονεύ[ε]ται τούτων καὶ φιλήμων ἐν βαβυλωνίῳ Βασιλίσσης ἢ βαβυλῶνος αὖ οὕτω τύχη
τὴν πυθιονίκην ἰδίᾳ καὶ ἐν αὖπαλον. μνημονεύει δ᾽ αὐτῆς καὶ ἄλεξις ἐν λυκίσκῳ. μετὰ δὲ τὴν πυθιονίκης τελευτὴν, ὁ αὖπαλος γλυκέρᾳ μετεπέμψατο, καὶ ταύτην ἑταίραν ὡς θεόδωρος ἱστορεῖ. φάσκων ἀπειρηκέναι ἐν αὖπαλον μὴ στεφανοῦν ἑαυτὸν ἐὰν μή τις στεφανώσειε καὶ τὴν πόρνην. ἔστι δέ τις εἰκόνα χαλκῆν τῆς γλυκέρας ἐν ταραντῷ τ᾽ συρίας, οὗ πόρρω καὶ ἐν αὐτὸν ἀνατεθέναι μέλλειν. παρέσχε δέ τι αὐτῇ καρικεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν ταρσῷ, καὶ ὁρᾶν ἐκ τοῦ λαοῦ προσκυνουμένην καὶ βασίλισσαν προσαγορευομένην, καὶ ταῖς ἄλλαις δωρεαῖς τιμωμένην. ἃς πρέπον ἦν τὴν σὴν μητέρα καὶ τὴν σοὶ συνοικοῦσαν, σιωπὴ μαρτυρεῖ δὲ φύτοις καὶ ὁ ἐν ἀγῶνα ἐν σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφὼς, ὅπου ἐδίδαξε διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ ὑδάτου τοῦ ταραντίνου, εἴτε πίθων ἦν ὁ καταναῖος ἢ ὁ βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐδίδαχθη δὲ τὸ δρᾶμα ὕδη φυγόντος τοῦ αὖπάλου ἐπὶ θαλάττης καὶ ἀποστάντος, καὶ τῆς μὲν πυθιονίκης, ὡς τεθνηκυίας μέμνηται, τῆς δὲ γλυκέρας ὡς οὔσης παρ᾽ αὐτῷ, καὶ τοῖς ἀθηναίοις αἰτίας γινομένης τὴν δωρεὰς λαμβάνειν παρὰ αὖπάλου λέγων ὧδε. ἔστι δ᾽ ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυκεν ὀδὲ φίτπωμα ὄρνον ὀξ ἀριστερᾶς δ᾽ ἴδε

Γόργης ὁ κλεινὸς λαὸς ὃν δὴ παλλίδης
Ἐν ταῦθα δὲ τῶν Καρβαρῶν τινὲς μάγοι
Ἔπεισαν ὡς ἀξιοῦσι τὴν ψυχὴν ἄπω
αὖπάλου ἐν τοῖς ἑξῆς ᾧ κυρίῳ καλέσας αὐτὴ φησὶν ἐκ μαθεῖν δέ σου πόθῶν ἄκραν ἀπ᾽ οἴκων κεῖθεν ἀτθίδα
Τίνος τύχαι καλοῦσιν ἢ πράξασά τι
Ἱκανὸν ἐλείπνουν ναῶ δὲ ἓν χερσὶ πᾶν ἐμὸν
καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας ἐν αὖπάλῳ
Σίτου διαπέμψαι κῆ πολίτην γεγονέναι
Λυδοῖσιν ὀλέθρου κοὐχ ἑταίρας ἀρραδῶν

Τοξεύσας κατέγνω δὲ πράγμ᾽ αὐτὴ φυγὴν
Ὁρῶντες αὐτὴν παγκάλως διακείμενον
Τὸ πυθιονίκης· παλλίδην δὲ σὺ ταῦτα ἐκάλεσε τὸ (χθόνα
Ὅτε μὴ ἔφασκον δοῦλον ἐκτᾶσθαι βίον
καὶ ἓν μαράθου ἔαθουσι πυρούς δ᾽ οὐ μάλα
Λυδοῖσι τῶν ἀγῶνος οὐκ ἐλάσσονας
Γλυκέρας ὁ σῖτος οὗτος ἦν, δοκεῖν δ᾽ ἴσως
Ἐνδόξους δὲ ἑταίρας καὶ ἣν ἥλλει διαφθρούσας ἥ-
νεγκε καὶ ἡ ναύκρατις δωρεὰν καὶ τε ἦν ἡ καλὴ σὰπφὼ θρωμένην γνωμένην χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς,
κατ᾽ ἐμπορείαν εἰς τὴν ναύκρατιν ἀπαίροντος δι᾽ τὴν ποιήσεως διαβάλλει ὡς πολλὰ τοῦ χαράξου νοσφισαμένην. ἡρόδοτος δ᾽ αὐτὴν ῥοδῶπιν καλεῖ, ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τ᾽ δωρίκης ἦσιν αὕτη, ἣ καὶ τοὺς πυραμίδος τους ὀβελίσκους ἀνασθεῖσα τοῖς ἀδελφοῖς ὧν μέμνηται κρατῖνος δι᾽ τούτων εἰς δὲ τὴν δωρίκην φ δ᾽ ἐποίησε φ ἐπίγραμμα ποσείλιππος καί τοι ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ πολλάκις αὐτ᾽ μνημονεύσας. ἔστι δὲ τόδε.

Δωρίκα ὁσία μὲν ὁ πάλαι κοσμήσασ᾽ ἑτσμῶν
Ἥ ποτε δὴ χαρίεντα πόδι σέλουσα χάραξον
Σάπφω, αἱ δὲ μέλεσι φίλης ἔτι καὶ μετέουσι
Οὔνομα σὺν μακαρίσσῃ ὁ ναύκρατις ὧδε φυλάξει

Χαίτης ἥτε μύρων ἔμπνοος ἀμπεχόνη.
Σύγχρους ἑρμείνων ἥψαο κιστυβίων.
Ὧδῆς αἱ λιγυκὰ φθεγγόμεναι σελίδες
Ἐς τ᾽ αὖ ἔαν νέλσναῶς ἔφαλος μεγάνη.

Καὶ ἀρχελίκην δ᾽ ἣν ἐκ τ᾽ ναυκράτιος καὶ αὐτὴ ἑταίρα καλή· φιλεῖ γάρ πως ἡ ναύκρατις ὡς ὁ ῥόδοτος φησὶν ἑταίρας ἔχειν τὰς ἑταίρας καὶ ἡ ὀξ ὀρέντου δὲ τῆς ἑτέρας σὰπφὼ τοῦ καλοῦ φάωνος ὀρχηθεῖσα, ποδικτοῦ ἦν ὡς φησι νύμφις ἐν περὶ πλούτου ἀσίας. νικαρέτη δὲ ἡ μεγαρεὶς οὐκ ἀγεννὴς ἐν ἑταίρα ἀλλὰ καὶ γονέων κῆ κατὰ παλλάδιαν ἐπίρασος ἦν. ἡκροάσθη δὲ στίλπωνος τοῦ φιλοσόφου. βιλῖσίχη δὲ ἡ ἀργεία ἑταίρα καὶ αὐτὴ ἔνδοξος, ἔ γένος ἀφ᾽ τῶν ἀρειῶν σώζουσα ὡς οἱ τὰ ἀργολικὰ γράψαντες ἱστοροῦσιν. ἔνδοξος δέ ὅτι καὶ λέαινα ἡ ἑταίρα ἁρμοδίου θρωμένη τοῦ τυραννοκτονήσαντος ἅλις καὶ αἰκιζομένη ὑπὸ τῶν ποδικτοῦ ἀνδρῶν ἦν τύραννον, οὐδὲν ὀξ ὧν ποῦσα ἐκπίθανε τοῖς βασάνοις· ἑρατοκλῆς δ᾽ ὁ ῥήτωρ θρωμένην εἶχε τὴν ἐπικληθεῖσαν λῆμνην ἑταίραν τὴν καλουμένην παρόραμον· διὰ δὲ καὶ δύο δραχμῶν φοιτᾶν πρὸς ἣν βουλόμενον· ὡς φησι χορήγιος ἐν τῷ ποδικτοῦ ἑταιρῶν. ἐν δὲ τούτοις ὁ μυρτίλος μέλλων σιωπᾶν, ἀλλὰ μικροῦ ἔφη ἄνδρες φίλοι ὀξελαθόμην ὑμῖν εἰπεῖν τὴν τε ἀντιμάχου λυδὴν, προσέτι δὲ καὶ τὴν ὁ μώνυμον ταύτης ἑτέραν λυδὴν, ἣν ἡ πάλαι μώθιος ὁ μιλήσιος. ἑκάτερος γὰρ τούτων τ᾽ ποιητῶν ὡς φησι κλέαρχος ἐν τοῖς ὀρωδικοῖς τ᾽ βαρβάρου λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν κατασὰς, ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις ὁ δὲ ἐν μέλει φ καλούμενον ποίημα λυδήν. παρέλιπον δὲ καὶ τὴν μιμνέρμα αὐλητρίδα ναννὼ καὶ τὴν ὀρμησανάκτος τοῦ κολοφωνίου λεόντιον ἀφ᾽ γὰρ ταύτης ὀρωμένης αὐτῷ γνομένης ἔγραψεν ἐλεγειακὰ ὀρία βιβλία ὃς ἐν ᾧ ὀρίτῳ κατάλογον ποιεῖτ᾽ ὀρωτικῶν οὕτως ὅπως λέγων·

Οἵην μ᾽ φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν οἰκτρὸν ἄχρουο
Λιδόθεν ἔπλευσε δὲ καικὸν κἠπείθεα χῶρον
Ψυχὰς οἰχομένων λίμνη δ᾽ ἐκδὴ μακρὸν αὐτῆι
Ἀμνίπλ παρὰ κῦμα μονόζωσον. κιθαρίζων.

Ἀγριόπην θρῆσσαν σειλάμενος κιθαρῇ;
Ἔνθα χάρων ἀκθλῶν ἔλκετ᾽ ἐς ἄκτον
Ῥ᾽ ὦμα δ᾽ ἐκ μεγάλων ῥυομένη δονάκων.
Ὀρφῆς παντοίους δ᾽ ὑπανέπεισε θεοὺς

Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ἐπ' ὀφρύσι μᾶδήσαντα·
Ἐν πυρὶ μὲν φωνῇ τε θοωμένου· ἐν πυρὶ δ' ὄμμα
Ἔνθεν ἀοιδιάων μεγάλους ἀπέπεισεν ἄνακτας
Οὐ μὴν οὐ δ' ἰὸς μίνυς, ἀγήρασον ἔβηκεν
Ὅς τε πολυμνήστησιν ἐλυσίνος παρὰ πίζαν
Ῥ' ἀρίον ὀργίων ἀέμω διαποιπνύουσα
Θημὶ δὲ κὴ βοιωτὸν ἀποπρολιζόντα μέλαθρον
Ἀσκραῖον ἐσικέσθ' ἔχων ἑλικωνίδα κώμην
Γόλλ' ἔπαθεν πάσας δὲ λότων ἀπεγράψατο Σίσλους
Ὑμνων ἐκ πρώτης παιδὸς ἀοιδοχόμενος
Ἤδιστον πάντων δαίμονα μουσοπόλων
Ὧδῆσιν πιυτῆς εἵνεκα πηνελόπης·
Γολλὸν ἀπ' εὐρείης λιπόμενος παλίδος
Καὶ ἀπ' ἀρτήν ἰλίων ἀπτόμενος παθέων
Ἦχον ἀπὸ μαλακοῦ πνοὰς ἀπὸ πεντα μέρα
Κνημοθεὶς κώμους· σίχε σιωπαμίη
Ἐχθρὸν μισήσας διάλ' ἔπεμψεν ἔπη.
Γλισεὶς πακτωλοῦ ῥοὰς ἐπίβη ποταμοῦ
Καλλίον ἴζαον δῆθεν ἀποπρολιπών
Ἱρὰς ἐκ παιδὸς παυσάμενος καμάτου·
Σαπφοῦς φορμίζων ἰμερόεντα πόθον
Τήϊον ἀλγιόων ἄνδρα πολυφραλίη.
Στελομυλῶ πολλαῖς ἄμμιγα λεσβιάσι
Οἰνηρὴν λοῦσιν κεκλιμυλῶ παρίδα
Γολλάκις αἰολικοῦ κύματος ἀντιπέρασ·
Λειποῦσ' ἀγραυλικαῖς ἤδε χορευσάμενος·
Ζόλις ἔπορεν σοφόκλεῖ
Καὶ πάντων μῖσος κτώμενον ἐκ σιωπῶν
Τόξου νυκτερινὰς οὐκ ἀπὸ θεσπεσίας
Λιγείων μέθεπεν δ' ἀρχέλεω ταμίην
Ἀμφὶ βίου συγγῶν ἀπολιάσαντι κιοῶν
Βάκχου κὴ λωτοῦ πισότατον ταμίην
Ὡρυγᾶ ταύτης ἦλθε δὲ πόλεως
Λύδῃς μηλίοις θήκαθ' ὑπὸ προγόνοις
Κωοῖ χάλκειον θῆκαν ὑπὸ ὠλατάνῳ
Ῥήματα καὶ πᾶσαν ῥυόμενον λαλιήν·
Ἀνθρώπων σκολιὴν μαιόμενοι σοφίην,
Καὶ δηνὴ μύθων κῦδος ἔχουσ' ἀρετή
Φαινόμενον· λειὸν δ' ἦλθον ὑφ' ἡνίοχον
Γυθαγόρην, ἐοίκων κομψὰ γεωμετρίης
Βαιῆτ' ὠσφαίρη πάντ' ἀποτασόμενον
Γολλῶν δ' ἀνθρώπων σωκράτη θ' ὁσοφίη·
Ψυχῆς κουροτρόφου ὀξυφόνου αἰτίασ'
Εὗρε λότω πολλὰς ὑράμενος δολόους
Λειὸν ὅτ' ἀπηλαυῆς λαΐδος ἠράσατο
Φύτων· οὐδεμιὸν ὀξεφόρησε βίω·
νος σαπφὼ καὶ ἀνακρέοντα, ἣν μὲν κατὰ κῦρον κὴ πολυκράτην γενόμενον, πλὼ δὲ κατ' ἀλυάττην τ' κροί
σου παιδα, χαμαιλέων δ' ἐν ᾧ ὠδὴ σαπφοῦς καὶ λέγειν τινὰς φησὶν εἰς αὐτὼ πεποιῆσθαι ὑπὸ ἀ-
νακρέοντος τάδε· σφῆρ' ἄρεσθε πορφύρ' ὠιβάλλων χρυσοκόμης ὅρως νεωὶ φοικίλος λαμβάνω· συμπαί-
ζειν προκαλεῖται· ἣ δ' ὅτι χθ' ἀπ' εὐκλείδου λέσβα τὴν μὲν ἐμὴν κόμην, λευκὴ χὴ καταμέμφεται· πρὸς
δ' ἄλλην τινὰ χάσκει· καὶ τὴν σαπφὼ δὲ πρὸς αὐτὴν ταῦτα φησὶν εἰπεῖν· κείνων ὦ χρυσόθρονε μοῦσα εἶνα-
σσες ὕμνον ἐκ τᾶς καλλιγυάικος ἐσθλᾶς ὁ τηΐος χώρασ' ὅσ' ἀείδε τερπνῶς πρέσβυς ἀγλαός· ὅτι δὲ οὐκ
ἔστι σαπφοῦς ὕδωρ ἢ ᾆσμα παντίπου δῆλον. ἐγὼ δὲ κὴ γοῦμαι παίζειν ὅν ὁρμησιάνακτα ὠδὴ τούτου
τοῦ ὅρωτος καὶ χὴ λίβελλος ὁ κωμῳδοποιὸς πεποίηκεν ὡ σαπφοῖ δραμάτιο σαπφοῦς ὁρᾶσθαι ἀρ' χίλο-

χον καὶ ἱππώνακτα. ταῦτα ὑμῖν ὦ ἑταῖροι οὐκ ἀμβρόσιος δοκῶ ἂν ὀρφικὸν ἔπος ποιῆσαι κατὰ λόγον οὐκ ὢν οὕτως ὀρφομανὴς ὡς διαβάλλων με ἔφηκεν ὁ κωμῳδοποιός, ἀλλ' ὀρφικὸς μὲν εἶναι ὁμολογῶ, ὀρφομανὴς δ' οὔ. Τίς δ' ἐς ἀνάγκην δυστυχεῖν σε φαίη ἂν ἐξὸν σιωπᾶν καὶ σιγᾶν κρύπτειν τάδε λίχυλος ἔφη ὁ ἀλεξανδρεὺς ἢ ἀμφιφύων. οὗτος δ' ἐστὶν αἰσχύλος ὁ μὴ τὰ μεσημβριανὰ ἐπισωθεὶς ἀνὴρ οὐ παιδαριώδης. ὑπολαμβάνων οὖν μέγαν εἶναι δαίμονα καὶ δυνατώτατον ἐν ὀρφεῖ, προσίημι τὴ μὴ πιὼ ἀφροδίτην πιὼ χρυσῆν τὰ ὀρφικὰ ὠδὴ νοῶ λαμβάνων λέγω οὐχ ὁρᾶς ὅσην θεὸς

Ἦν οὐ δ' αὖ εἴποις οὐδὲ μερόπειας ἀὴ
Ὅσην πέφυκε καὶ ἐφ' ὅσον διήκεται
λύτην τρέφει σε κἀμὲ καὶ πάντας βροτοὺς
Τεκμήριον δὲ μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς
Ἔρως δὲ λέξω δ' ὅθενος ἦρ τῆς θεοῦ.
Ἐρᾶ μὲν ὄμβρου γαῖ' ὅτε ξηρὸν πέδον
Ἀκαρπον αὐχμῷ νοτίδος οὐδὲν ἔχει
Ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πλησθεὶς ὑμέναν
Ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν ἀφροδίτης ὕπο
Ὅταν δὲ συμμιχθῆτον εἰς ταὐτὸν δύο
φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα
Διῶν βρότειον ζῆ τε καὶ θάλλει γένος.

Καὶ ὁ σεμνόπαις δ' αἰσχύλος ἐν ταῖς δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν ἀφροδίτην λέγουσαν.

Ἐρᾷ μὲν ἁγνὸς οὐρανὸς χθόνα
Ἔρως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν
Ὄμβρος δ' ἀπ' ὠκεανοῦ πίπτων
Ἔκυσε γαῖαν ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
Μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον δημήτριον
Δρόσων δέ τις ὥρα ἐκ νοτίζοντος γάμου
Τέλειος ἔστι, τῶν δ' ἐπ' αὐτῷ παραίτιος.
Ἐν ἱππολύτῳ δ' εὐριπίδου πάλιν ἡ ἀφροδίτη φησίν.
Ὅσοι τε πόντου τὸν μόνων τ' ἀτλαντικῶν
Ναίουσιν ἔσω φῶς ὁρῶντες ἡλίου
τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ προσβόλῳ κράτη
Σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς μέγα.

Νεανίσκῳ γὰρ πιὼ πᾶσαν ἀρετὴν ἔχοντι, ἓν δὲ μόνον δ' ἁμάρτημα προσὸν, ὅτι οὐκ ἐτίμα τὴν ἀφροδίτην, αἴτιον ἐγένετο τῷ ὀλέθρου, καὶ οὔτε ἡ ἀρτέμις ἡ πολιατῶς ἀγαπήσασα, οὔτε τῶν ἄλλων θεῶν ἢ δαιμόνων ἐβοήθησεν αὐτῷ κατὰ τὴν αὐτὴν οὖν ποιητήν.

Ὅς τις ὀρῶτα μὴ μέγον κείνῃ θεόν,
Ἦ σκαιὸς ἐστὶν, ἢ καλῶν ἄπειρος ὤν
οὐκ οἶδε τὴν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν.
Οἶν ὁ σοφὸς ποτὲ ὑμῶν ἀνακρέων πᾶσιν ὅστις ὀλιγόμαχος. λέγει οὖν πιὼ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτινος κεντίας πάλι

Ἠ λιὼ ἀνακρέοντα τέως εἰς ἑλλάδ' ἀγῆγεν
Τὸν ὑγυναικείων μελέων πλέξαντα πότ' ὠδάς
Λύλων αὐτίπαλον φιλοκάρβιτον· ἡλιώ· ἄλυπον.
Συμποσίων ὀρέϊσμα γυναικῶν ἠδρόπωμα
Ἔστ' αὖ ὕδωρ οἶνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσι
οὔποτέ σου φιλότης γηράσῃ οὐδὲ θανεῖται
Γανυμηχίδας θ' ἱμέρας θηλείας χορὸν ἀμφιέπουσιν
γαῖς διαφαμπύσι προπόσεις ὠδὴ δεξιὸν ὦμον
κοπάδου ὑψηλαῖς κορυφαῖς βρομίου ψεκάδεσσιν.
γλάσιξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκροισι καθίζοι

Ἀρχύτας δὲ ὁ ἁρμονικὸς ὡς φησὶ χαμαιλέων. ἀλκμᾶνα γενέσθαι τῶν ὀρφικῶν μελῶν ἢ γεμόνα μὴ ἐκλιπεῖν πρῶτον μέλος ἀκόλαστον ὄντα καὶ πρὸς τὰς γυναῖκας μὴ τὴν ὁμαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατειβάς. διὸ καὶ λέγειν αὐτῶν μελῶν· ὀρῶς με δ' αὖτε κύπριδος ἕνεκα γλυκὺς κατείβων καρδίαν ἰαίνει. λέγει δὲ καὶ ὡς τὸ μεγαλόστρατος συμμέτρως ὀραθεὶς ποιητρίας μὲν οὔσης, ἀναμελήσης δὲ μὴ ὁμῶς πιὼ ὁ μελίαν χοὺς ὀρχὰς προσελκύσασθαι. λέγει δ' οὕτως πρὸς αὐτῆς τὴν θ' ἁλῆαν μοῦσαν ἔλειξε δῶρον μάκαιρα παρθένῳ ἀξανθὰ μεγαλόστρατα· καὶ σπουδαίος δ' οὐ μετρίως ὀρφικὸς γενόμενος, σωέσησι μὴ τὸν τὸν τρόπον τῶν ἀσμάτων ἃ δὴ καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο παιδιὰ μὴ παιδιά. οὕτω δ' ἀγαπώντως ἦν ἡ περὶ τὰ ὀρφικὰ πραγματεία, μὴ οὐδεὶς ἤγετο φορμικοὺς ὀρφικοὺς, ὥς τε καὶ αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ διδασκαλεῖα τῶν τραγῳδῶν τοὺς ὀρφέας. ὁ μὲν ἦν ἀχιλλέως πρὸς πάτροκλον. ὁ δὲ σὺ τῇ νιόβῃ ἦν τῶν παίδων, διὸ καὶ παιδεραστὴν τινὸς καλοῦσι πιὼ δαγωδίαν, καὶ ἐκδέχονται τὰ τοιαῦτα ἄσματα οἱ θεατὴ μὴ ὁ ῥηγῖνος δὲ ἴβυκος βοᾷ καὶ κέκραγεν ἦει μὲν αἴτε κυδώνιαι μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοαῖν ἐκ ποταμῶν ἵνα παρθένων κῆπος ἀκήρατος, αἴτ' οἰναν θάλες αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ὀρνεσιν οἰναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ὀρῶς οὐθὲν μέλαν κατάκοιτος ὥραν τε λέων στερόπας φλέγων θερινῇσίοις βορέαο αἴασιν παρὰ κύπριδος ἀζαλέαις μανίαις ὀρεμνὸς ἐθάμβησε κρατερὸς παιδόθεν φυλάσσει ἡ μὲ τόδ' ἀφρόεις· καὶ πίνδαρος δ' οὐ μετρίως ὢν ὀρφικὸς φησίν· εἴη καὶ ὀρᾶν καὶ ὀρῶν χαρίζεσθαι μὴ κατὰ καιρὸν μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ λίωκε θυμὲ πρᾶξιν. διόπερ καὶ ὁ τίμων αὐτοῖς σλοῖς ἔφη ὥρη ἐραῦ, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ πεπαῦσθαι καὶ μὴ ἀκμάζειν ἐς τ' αὖ ἐκεῖνο τίς φθέγξηται κατὰ φὴν αὐτὸν ἄριστον φιλόσοφον ἡ νίκη ἐχρῆν λαμβάνειν νεῶ ἄρχεται ἡλιώδης. μνησθεὶς δὲ καὶ τῶ τενεδίου θεοξένου ὁ πίνδαρος ὃς ἦν αὐτοῦ ὀρώμενος, τί φησί. χρῆν με κατὰ καιρὸν ὀρώτων ὀρέπεσθαι θυμὲ σιὼ ἡλικία. τᾶσδε θεοξένου ἀκτῖνα σ' προσώπου μαρμαριζούσας ὀράκης ὃς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἰξ ἀδάμαντος ἢ σιδάρῳ κεχάλκευτ' μέλαιναν καρδίαν ψυχρᾶ φλογὶ πρὸς δ' ἀφροδίτας ἀτιμαθεὶς ἑλικοβλεφάρου, ἢ πιὼ χρήμασι μοχθίζει διαίως ἢ γυναικείῳ θράσει ψυχρὰν φορεῦντ' πᾶσαν ὁδὸν θραπεύων ἀλλ' ἐπὶ δ' ἔγχελυ τᾶς, κηρὸς ὡς διαχθεὶς ἐλεκραὶ μέλιστον τήκομαι. δὺτ' αὖ ἴδω παίδων νεόγυον ἐς ἥβαν σὸ δ' ἄρα καὶ τενέδιω πεπιθὼ τ' ἔμε μὴ χάρις ἰὼν ἀγλαὸ ἴλαξ. ὅλως δὲ τοὺς παιδικοὺς ὀρῶτας τῶν ἐπὶ ταῖς ἡλείαις προκεί-

νουσι πολλοί. παρὰ γὰρ ταῖς ἄλλαις ταῖς δυνομουμέναις φύλεσιν ἐνδὺ τ' ἑλλάδος ἀσφαλῶς ὁδὸς τόδε τὸ ἔθος. κρῆτες γοῦν ὡς ἔφην καὶ οἱ ἐν βυβοίᾳ χαλκιδῆς τοδὶ τὰ παιδικὰ δαιμονίως ἐπόθωται. ἐχεμύθης γοῦν ἐν τοῖς κρητικοῖς. οὐ φύλια φασὶν ἁρπάσαι τ' γανυμήδην ἀλλὰ μίνωα. οἱ δὲ προειρημένοι χαλκιδῆς παρ' αὐτοῖς φασὶν ἁρπασθῆναι φὴν γανυμήδην ἔνδο τῷ διὸς καὶ τόπον λειπνεύτις ἁρπάγιον καλοῦσιν ἐν ᾧ καὶ μυρσίναι διάφοροι πεφύκασιν ἢ τὴν πρὸς ἀθηναίους δι' ἔχθραν διελύσατο μίνως καὶ πόρ ἐνδὺ θανάτῳ παιδὸς συσσᾶσαν θησέως βραχθείς, ἢ πιὼ δυγατόρα κύτῳ γυναῖκα ἔδωκε φαίδραν ὡς ζῆνις ἢ ζηνόλις φασὶν ὁ χῖος ἐν τῷ τοδὶ τῆς παρίδος συγγράμματι. ἱδρώνυμος δὲ ὁ τοδὶ πατρικὸς περισσουδάσοισι φησὶ γενέσθαι. ἐν τῶν παίδων βρῶτας ὅτι πολλάκις ἡ τῶν νέων ἀκμὴ καὶ φ πρὸς ἀλλήλους ἐταιρικὴν συμφρονῆσαν πολλὰς τυραννίδας καθεῖλε. παίδων γὰρ παρόντων βρᾶσις πᾶν ὁτιοῦν ἔλοι τ' ἂν παθεῖν, ἢ λειτοῦ δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ τοῖς παιδικοῖς. βρῶτα γοῦν ἔλεξεν ὁ σωτακχᾶς θήβηθεν ἔνδο ἐπαμινώνδου ἱδρὸς λόγος. καὶ ὁ κατὰ τῶν πεισιστρατιδῶν θάνατος ἔνδο αἱρμοδίῳ καὶ ἀριστογείτονος γενόμενος. τοδὶ σικελίαν δ' ἐν ἀκράγαντι ὁ χαρίτωνος καὶ μελανίππου μελανίππως δ' ἦν τὰ παιδικὰ ὥς φησιν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἐν τῷ τοδὶ βρωτικῶν. οὗτοι φανέντες ἐπιβουλεύοντες φάλαρίδι καὶ βασανιζόμενοι ἀκμαζόμενοί τε λέγειν τὸν σωκρατικόν, οὐ μόνον οὐ κατεῖπον ἀλλὰ καὶ τὴν φάλαριν αὐτὴν εἰς ἔλεον τῶν βασάνων ἤγαγον, ὡς ἀπολύσαι αὐτοὺς πολλὰ ἐπαινέσαντα. διὸ καὶ ὁ ἀπόλλων ἡθεὶς ὑπὸ τούτων ἀπαλλαγὴν τοῦ θανάτου τῷ φαλάριδι ἐχαρίσατο, ἔνδο ἐμφήνασ' οἷς τὼν θανομένοις τὴν πυθίαν ὅπως αὐτῷ ἐπιθῶνται ἔχρησέ τε καὶ τοδὶ τῶν ἀμφὶ ζῆν χαρίτωνα προτάξας τοῦ ἑξαμέτρου ἢ πεντάμετρον καθάπερ ὕστερον καὶ διονύσιος ἀθηναῖος ἐποίησεν ὁ ἐπικληθεὶς χαλκοῦς ἐν οἷς ἐλεγείοις ὅτι δὲ ὁ χρησμὸς ὅδε Εὐλαίμων χαρίτων καὶ μελανίππως ἔφυ Θείασ' ἀγαπητοὺς ἐφαμερίοις φιλότατος. διαβόητα δ' ἔτι καὶ τὰ ἐνδὺ ἡρακλείῳ τῷ ἀθηναίῳ γενόμενα ὃς μειράκιον ὢν μορφὴν ἐπιμανίλου καθαίροντος πὼ ἀπὸ κὼν ἀνδρωπείῳ αἵματι διά τινα μῖσος παλαιὰ ὡς ἰσορρεῖ νεανίης ὁ κυζικηνὸς ἐν λευτρῷ τοδὶ τελετῶν, εἰκὼν αὐτῷ ἐπέδωκεν ὁ κρατῖνος ἔνδο τ' ἀριστόμαχος. ὧ καὶ ἐπαπέθανεν ὁ βρᾶσις ἀριστόδημος, λύσιν τ' ἔλαβε φ λευκόν. διὰ τοῦτο τοὺς τοιούτους οὕτω βρῶτας οἱ τύραννοι, πολέμιοι γὰρ αὐτοῖς αὖται αἱ φιλίαι δ' παρέπαυον ἐκώλυον τοὺς παιδικοὺς βρῶτας πάντα χθὲς αὐτοῦ ἐκκόπτοντες ἀσὶ δὲ οἱ καὶ τὰς παλαίστρας ὥστε βρ αὐτὰ τείχισματα ταῖς ἰδίαις ἀκροπόλεσιν ἐπιμπρᾶσάν τε καὶ κατέσκαψαν ὡς ἐποίησε πολυκράτης ὁ σαμίων τύραννος. παρὰ δὲ σπαρτιάταις ὡς ἄγνων φασὶν ὁ ἀνδρομαϊκὸς, πρὸ τῶν γάμων ταῖς παρθένοις ὡς παιδικοῖς νόμος ὅδιν ἐμιλεῖν μὴ γὰρ ὁ νομοθέτης σόλων ἔφη μηρῶν ἐμέρων καὶ γλυκροῦ σόματος, αἰσχύλος τε καὶ σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν ὁ μὴ μυρμιδόσιν Σέβας δὲ μηρῶν, ἅγιον ἁκ ἐπιδώσωσω Ὦ δυσχαρίστε τ' πυκνῶν φιλημάτ'. ὁ δ' αὖ κλεισθένης ἐθνικὸν ἔνδο ἐποίησε τὸν ἀχιλλέως ἔρωτα πατροκλείᾳ καὶ νεοπτολέμῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀθλητικοῖς ἀγῶσι τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύεται, ἐν τοῖς παγκρατίοις ἐν ἀκράγαντι ὁ χαρίτωνος καὶ μελανίππου μελανίππως δ' ἦν τὰ παιδικὰ ὥς φησιν ἡρακλείδης ὁ ποντικὸς ἐν τῷ τοδὶ βρωτικῶν. οὗτοι φανέντες ἐπιβουλεύοντες φάλαριδι καὶ βασανιζόμενοι ἀκμαζόμενοί τε λέγειν τὸν σωκρατικόν, οὐ μόνον οὐ κατεῖπον ἀλλὰ καὶ τὴν φάλαριν αὐτὴν εἰς ἔλεον τῶν βασάνων ἤγαγον, ὡς ἀπολύσαι αὐτοὺς πολλὰ ἐπαινέσαντα. διὸ καὶ ὁ ἀπόλλων ἡθεὶς ὑπὸ τούτων ἀπαλλαγὴν τοῦ θανάτου τῷ φαλάριδι ἐχαρίσατο, ἔνδο ἐμφήνασ' οἷς τὼν θανομένοις τὴν πυθίαν ὅπως αὐτῷ ἐπιθῶνται ἔχρησέ τε καὶ τοδὶ τῶν ἀμφὶ ζῆν χαρίτωνα προτάξας τοῦ ἑξαμέτρου ἢ πεντάμετρον καθάπερ ὕστερον καὶ διονύσιος ἀθηναῖος ἐποίησεν ὁ ἐπικληθεὶς χαλκοῦς ἐν οἷς ἐλεγείοις ὅτι δὲ ὁ χρησμὸς ὅδε Εὐλαίμων χαρίτων καὶ μελανίππως ἔφυ Θείασ' ἀγαπητοὺς ἐφαμερίοις φιλότατος. διαβόητα δ' ἔτι καὶ τὰ ἐνδὺ ἡρακλείῳ τῷ ἀθηναίῳ γενόμενα ὃς μειράκιον ὢν μορφὴν ἐπιμανίλου καθαίροντος πὼ ἀπὸ κὼν ἀνδρωπείῳ αἵματι διά τινα μῖσος παλαιὰ ὡς ἰσορρεῖ νεανίης ὁ κυζικηνὸς ἐν λευτρῷ τοδὶ τελετῶν, εἰκὼν αὐτῷ ἐπέδωκεν ὁ κρατῖνος ἔνδο τ' θριψαμένης. ὧ καὶ ἐπαπέθανεν ὁ βρᾶσις ἀριστόδημος, λύσιν τ' ἔλαβε φ λευκόν. διὰ τοῦτο τοὺς τοιούτους οὕτω βρῶτας οἱ τύραννοι, πολέμιοι γὰρ αὐτοῖς αὖται αἱ φιλίαι δ' παρέπαυον ἐκώλυον τοὺς παιδικοὺς βρῶτας πάντα χθὲς αὐτοῦ ἐκκόπτοντες ἀσὶ δὲ οἱ καὶ τὰς παλαίστρας ὥστε βρ αὐτὰ τείχισματα ταῖς ἰδίαις ἀκροπόλεσιν ἐπιμπρᾶσάν τε καὶ κατέσκαψαν ὡς ἐποίησε πολυκράτης ὁ σαμίων τύραννος. παρὰ δὲ σπαρτιάταις ὡς ἄγνων φασὶν ὁ ἀνδρομαϊκὸς, πρὸ τῶν γάμων ταῖς παρθένοις ὡς παιδικοῖς νόμος ὅδιν ἐμιλεῖν μὴ γὰρ ὁ νομοθέτης σόλων ἔφη μηρῶν ἐμέρων καὶ γλυκροῦ σόματος, αἰσχύλος τε καὶ σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν ὁ μὴ μυρμιδόσιν Σέβας δὲ μηρῶν, ἅγιον ἁκ ἐπιδώσωσω Ὦ δυσχαρίστε τ' πυκνῶν φιλημάτ'. ὁ δ' αὖ κλεισθένης ἐθνικὸν ἔνδο ἐποίησε τὸν ἀχιλλέως ἔρωτα πατροκλείᾳ καὶ νεοπτολέμῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀθλητικοῖς ἀγῶσι τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδεύεται, ἐν τοῖς παγκρατίοις

Σοφοκλῆς φιλομείρακ. Σοφοκλῆς ὑπὸ μειρακίου λωποδυτούμενος. Ἀναθήματα σωρευθέντα παιδικοῖς.

Ἀριστοκλείδης ὁ τῶν ζωνῶν βίῳ γράφει οὕτως. Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος

λγαλμάτων ὁρᾶται· καὶ ζῶα ἀνθρώπων ὁρᾶσθαί φησι. Δελφὶν, καὶ ἐλέφας παλαιστής. Γρύπος καὶ ὗς.

μετὰ ποντίνων γυναῖκας παρθένους τὰς εὐδοξοτάτας καὶ ἡλλίσας διανήσασ' ὡς ἱστορεῖ λοῦρις ὁ σάμιος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν περὶ ἀγαθοκλέα ἱστοριῶν. κάτω δὲ κατὰ πλὴν ἐπικράτους αὐτὴ λαΐδα ὁρῶτικὰ μεμάθηκα πάντα παντελῶς σαπφοῦς μέλη τοῦ κλεομένους λαμπρίδου. ὑμεῖς δὲ ὦ φιλόσοφοι κἂν ἐρασθέντες ποτὲ γυναικῶν ἐν ἀνοίᾳ λάβητε ὡς ἀλωίαζον δεῖν· τυχεῖν μάθετε παύονται οἱ ὁρῶτες ὥς φησι κλίαρχος. τῇ τε γὰρ περὶ πλὴν πυρρίνην χαλκῆ βοὶ βοῦς ἐπανέβη, καὶ γραμμικὴ κωὶ καὶ περὶ στερᾷ καὶ χνὶ τῇ μὲν κύων, τῇ δὲ, περὶ στερᾷ τῇ δεχὰν προσῆλθον καὶ ἐπεπόθησαν. φασὶ τῶν δὲ τοῖς τοιούτοις ἁλωιάπων ἀπέσησαν· καθάπερ κλείσοφος ὁ σηλυμβριανὸς, οὗτος γὰρ τὸ ἐν σάμῳ παρθένου ἀγάλματος ὁρᾶσθεὶς κατέκλεισεν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ ὡς πλησιάσαι πλησιάσων, καὶ ὡς ἡλωάπει δι' ὑπὸ ψυχρότητα καὶ δ' ἀντίτυπον τοῦ λίθου, τηνικαῦτα τῆς ἐπιθυμίας ἀπέσησε καὶ προβαλλόμενος τὸ σαρκίον ἐπλησίασε. τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει ἄλεξις ὁ ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι γραφὴν λέγων ὡδὶ γεγένηται δ' ὡς λέγουσί πού σάμῳ

τοιοῦθ' ἕτερον λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης — Ἄνθρωπος εἰκατέκλεισε τε αὐτὸν τῷ νεῷ. καὶ φιλήμων τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησὶν, ἀλλ' ἐν σάμῳ μὲν τοῦ λιθίνου ζώου ποτὲ

Ἄνθρωπος ἠράσθη τις εἰς τὴν νεών — κατέκλεισεν αὐτόν. κτησικλείους δέ ἐστιν ὄρνιθα δ' ἀγάλματος φησὶν ἁλιεὺς ὁ μυτιληναῖος ἐν τῷ περὶ ἀγαλματοποιῶν. πολέμων δὲ ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον ἑλλαδικὸν ἐν δελφοῖς φησὶν ἢ ἐν τῷ πινάκων θησαυρῷ, παῖδες ἐσὶ λίθινοι δύο ὧν τοῦ ἑτέρου δελφοὶ φασὶ τῶν θεωρῶν ἐπιθυμήσαντά τινα συγκατακλεισθῆναι. καὶ τῆς ὁμιλίας ἀπολιπεῖν στέφανον. φωραθέντος δ' αὐτοῦ ἐν θεὸν χρωμένοις τοῖς δελφοῖς σωτάξαι ἀφεῖναι τὸν ἄνθρωπον δίκας γὰρ αὐτῷ μισθόν. καὶ ἄλογα δὲ ζῶα ἀνθρώπων ἠράσθη σικυώνιόν μέν τινος βασιλικοῦ οἰνοχόου ἀλεκτρυών. ἐμαλέτερο δὲ ὁ μὲν ἀλεκτρυὼν κένταυρος ὁ δὲ σικυώνιος ἦν οἰκέτης τοῦ βιθυνῶν βασιλέως, ὡς ἱστορεῖ νίκανδρος ἐν ἕκτῳ περὶ ἑτεροιουμένων. ἐν ἀγείῳ δὲ παιδὸς ἠράσθη χὴν ὡς κλέαρχος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ ὁρωτικῶν, ἦν δὲ παῖδα ἦτορ θεόφρασος ἐν τῷ ὁρωτικῷ ἀμφίλογον καλεῖσθαι φησὶ καὶ φ γένος ὠλσίον εἶναι. ὁρμείας δὲ ὁ τοῦ ὁρμοσθένους σάμιος δι γένος ὁρᾶσθῆναι λακύδου τοῦ φιλοσόφου.

Ἐν δὲ λιβυκαλίᾳ φησὶ κλέαρχος οὕτως ὁρᾶσθῶναι παῶν παρθένου, ὡς καὶ ἐν βίον ἐκλιπούσῃ σωαποθανεῖν. δελφίνα δ' ἐν ἰασῷ παιδὸς ὁρᾶσθῆναι λόγος ὡς ἱστορεῖ λοῦρις ἐν τῇ ἑνάτῃ· ὁ δὲ λόγος ἐσὶν αὐτῷ περὶ ἀλεξάνδρου καί φησιν οὕτως· μετεπέμψατο δὲ καὶ τὸν ἐκ τῆς ἰασοῦ παῖδα περὶ γὰρ πλὴν πόλιν ταύτην διονύσιος τὴν ἦν παῖς· ὃς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκ παιδαίων ἀπαρχομένους ἐπὶ πλὴν θάλατταν ἐκολύμβα. δελφὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ πελάγους ἀπήντα καὶ ἀναλαμβάνων ἐπὶ τὰ νῶτα ἔφερεν ἐπὶ πλεῖστον νηχόμενος, καὶ πάλιν ἀφικνούμενος εἰς τὴν γῆν, φιλανθρωπότατον δέ ἐστι καὶ σωετώτατον τῶν ζῴων ὁ δελφὶς χάειν τε ἀφροδίσιον ἐπισάμενον. φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ δυοκαιδεκάτῃ κόιρανος φησὶν ὁμιλήσιος ἰδὼν ἁλιέα τῷ δικτύῳ λαβόντας δελφῖνα καὶ μέλοντας κατακόπτειν ἀργύριον δοὺς καὶ παρασκάμενος ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος. καὶ μετὰ ταῦτα ναυαγίῳ χρησάμενος, περὶ μήκωνον καὶ πάντων ἀπωλομένων μόνος ἐπὶ τὸν δελφῖνος ἐσώθη ὁ κόιρανος· τελευτήσαντος δὲ αὐτοῦ γηραιοῦ ἐν τῇ παλαίστρᾳ, καὶ τῆς ἐκφορᾶς παρὰ πλὴν θάλατταν γινομένης κατὰ τύχην ἐν τῇ μελήτῳ, ἐν τῷ λιμένι πλῆθος δελφίνων ἐφάνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μικρὸν ἀπωτέρω τῶν σωεκπομπευόντων ὃν κόιρανον ὡσεὶ σωεκφερόντων, καὶ συμπαραπλεόντων τὸν ἄνθρωπον. ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ φύλαρχος διὰ τῆς εἰκοστῆς, ὅσην ἐλέφας φιλοσοφίαν ἔσχεν εἰς παιδίον. γράφει δ' οὕτως· τούτῳ δὲ τῷ ἐλέφαντι σωεφέρετο θήλεια ἐλέφας· ἣν νίκαιαν ἐκάλουν· ᾧ τελευτῶσα ἡ τοῦ ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὐτῆς τεσσαρακοστὸν παρακατέθετο ἀποθανούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, λεπτὴ τις φιλοσοφία γίνεται τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον, οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον δρέφος ὑπέμενεν ὁ δὲ ἐμὴ βλέποι δὲ παιδίον ἤχαλλεν. ὅτ' οὖν ἡ τροφὸς ἐμπλήσειεν αὐτὸ τοῦ γάλακτος ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν τοῦ θηρίου ἐτίθει αὐτὸ σὺν σκάφει· εἰ δὲ μὴ ἔτυχε ποιήσασα τροφὴν οὐκ ἐλάμβανεν ἡ ἐλέφας καὶ μετὰ ταῦτα δ' ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς καλάμους λαμβάνων, καὶ τὰ παρατιθέμενα χορτάσματα, καθεύδοντος τοῦ βρέφους τὰς μάλα ἀπισόβει, ὅτε δὲ κλαίοι τῇ προβοσκίδι πλὴν σκάφην ἐκίνει καὶ κατεκοίμισεν αὐτό. τὸ δ' αὐτὸ ἐποίει, καὶ ὁ ἄρρην ἐλέφας πολλάκις. ὑμεῖς δὲ ὦ φιλόσοφοι καὶ τῶν δελφίνων καὶ τῶν ἐλεφάντων ἐστὲ κατὰ πλὴν γνώμην ἀγριώτεροι, εἴ τε ἀνημερώτεροι, καί τοι ὁρμείου τοῦ κυπέως σὺν τοῖς συμποτικοῖς ὑπὲρ μνήμασι βοῶντος καὶ λέγοντος περὶ ἀφροδισίων ἁρμοστὴν εἶναι σὺν τῷ οἴνῳ μνείαν ποιεῖσθαι καὶ γὰρ πρὸς ταῦτα ἡμᾶς ὅταν ὑπὲρ πίωμεν ἐπῤῥεπεῖς εἶναι. καὶ σὺ ταῦθ' οὓς μὲν ἡμέρως τε καὶ μετρίως αὐτοῖς χρωμένους, ἐπαινεῖν δεῖ, τοὺς δὲ θηριωδῶς, καὶ ἀπλήστως ψέγειν· καὶ εἰ διαλεχθεὶς ὑπὲρ πότου περὶ συλλογισμῶν διαλέγοιντο, ἀλλοκρίως ἂν αὐτοὺς ὑπολάβοι τίς ποιεῖν τοῦ παρόντος καιροῦ· καὶ ὁ ἡλὸς ἡγεμὼν μεθυσθείη ἄν· οἱ δὲ βουλόμενοι σωφρονικοὶ εἶναι σφόδρα μέχρι τινὸς διατηροῦσιν ἐν τοῖς πότοις τὸ ζητεῖν, εἶθ' ὅταν παρασύῃ τὸ οἰνάριον, πλὴν πᾶσαν ἀχημοσύνην ἐπιλέλησνται. ἐκ πρώτου ἐγένετο ἐν τῶν ἀριστείδου θεωρῶν πρὸς ἀντίγονον παραγινομένων. ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν σφόδρα σκυθρωπῶς καὶ βαρυχημόνως ὡς ἦν τὸ, οὐχ ὅλιγων τινὰ προσβλέποντες, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλήλους· ὡς δὲ ὁ πότος προέβαινε καὶ

εἰσῆλθεν ἄλλα τε ἀκροάσματα καὶ αἱ θετταλαὶ αὖται ὀρχηστρίδες καθάπερ αὐτοῖς ἔθος ἐστὶν ἐν ταῖς διαζώσφαις γυμναὶ ὠρχοῦντο, οὐκ ἔτι κατεῖχον αὐτοὺς οἱ ἀθροβυστ ἀλλὰ ἐκ τῶν κλινῶν ἀφώρμων καὶ ἐβόων, ὡς θαυμαστόν τι θέαμα θεώμενοι, καὶ μακαρίου ἦν βασιλέα ἀπενέγκασθαι, ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ ῥᾴστων ἀπολαύειν, καὶ ἕτερα τούτοις παρασκευάσασθαι πάνυ πολλὰ τῶν φορτικῶν ἐποίουν. τῶν φιλοσόφων δέ τις συμπόνων ἡμῖν εἰσελθούσης αὐλητρίδος, καὶ οὔσης δίχρωτος παρ' αὐτῷ βουλομένης τῆς παιδίσκης παρακαθίσαι, οὐκ ἐπέτρεψεν ἀλλὰ σκληρὸν αὐτὴν εἰσῆγεν. εἶθ' ὕστερον πωλουμένης τῆς αὐλητρίδος καθάπερ ἔθος ἐστὶν ἐν τοῖς πόλεσι γίνεσθαι ἐν τῷ ἀγοράζειν πάνυ νεανίσκος ἦν, καὶ τῷ πωλοῦντι ἄλλῳ τινὶ θᾶττον προσθέσθαι ἠμφισβήτει καὶ οὐκ ἔφη αὐτὴν πεπρακέναι καὶ τέλος εἰς τυμμὰς ἦλθεν ὁ σκληρὸς ἐκεῖνος φιλόσοφος, καὶ ἐν ἀρχῇ οὐδ' ἂν παρακαθίσαι ἐπέτρεπεν τῇ αὐλητρίδι· μή ποτε αὐτὸς ἐστὶν ὁ πορφύριος ὁ ὠδὶ τῆς αὐλητρίδος διαπυκτεύσας· φησὶ γὰρ αὐτίγονος ὁ καρύστιος ἐν τῷ ὠδὶ ζήνωνος· γράφων ὧδε· ζήνων ὁ κιτιεὺς πορφυρίου παρὰ πότον αὐλητρίδιον περιμένου, διοκνοῦντος εἰσαγαγεῖν πρὸς αὑτόν, δεῦρο φησὶν αὐτὴν οἰκεῖν οἰκίαν, σωφρονιστήριον, σωφέλκυσε φησὶν παιδίσκην, καὶ συγκατέκλεισε τῷ πορφυρίῳ. ἴδιον δὲ καὶ πολύξενον ἀθηναῖον μαθητὴν θεοφράστου φησὶν ἐπικαλούμενον τυρβίωνα, ὅτι τῶν αὐλητρίδων τὰ ἱμάτια ὠδὶ ἔδυνεν. ἐπαινοῦσι δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς ὠδὶ τοὺς μουσικοὺς ὡς δῆλον ποιεῖ παρμενίων ἐν τῇ πρὸς ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ· ἦν ἐπέστειλεν αὐτῷ μεθ' ἡδυσμάτων ἐλεῖν καὶ τῆς ἀποσκευῆς τὸ λαρέου ἐγκρατῆς γενέσθαι. καταριθμησάμενος οἷον τὰ αἰχμάλωτα γράφει καὶ ταῦτα· παλλακίδας δύο μουσουργοὺς τοῦ βασιλέως φιαλοσάλπιγγα ἐνθουσιαστήν· ἀνδράποδα στεφανωπλόκους ἓξ καὶ πεντήκοντα· ἀλλοποιοὺς διακόσιους ἑβδομήκοντα ἑπτά· χυτρεμφοὺς ἐνθουσιαστήν· μαλακουργοὺς τρεῖς καὶ δέκα πολυμαλλοποιοὺς ἑπτακαίδεκα· οἰνοχόους τοὺς ἑβδομήκοντα μυροποιοὺς πεντήκοντα, καὶ ὑμῖν δὲ ὦ ἑταῖροι λέγω ὅτι οὐδέν ἐστιν ὀφθαλμῶν οὕτως εὐφραντικὸν ὡς γυναικὸς κάλλος· ὁμοίως τὸ φαγικοῦ χαιρήμονος οἰνοῖς ὠδὶ παρθενίων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐθεᾶτο, φησὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι·

Ἔκειτο γοῦν ἡ μὲν λευκὸν εἰς σελήνάφως
τῆς δ' αὖ χρόα λαγόνα τὴν ἀριστερὰν
ζῶσαν γραφὴν ἔφηνε χρῶμα δ' ὄμμασι
ἄλλη δ' ἐμύρτα καλλίχειρα ὠλένας
ἡ δὲ κλαγόντων χαλκίδων ὑπὸ πτύχας
ὦρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ὁρᾷς
ἴων τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πόρᾳ
πέπλων οἰκίας εἴδωλον εἰσομόργνυται.
λάμψασι μαλθακοῖσιν ὀξέπεινον αὐχένας.
Ἐπικατάφορος δ' ὢν ὁ ποιητὴς οὕτως καὶ ἐπὶ τὰ αὖθι τὰ ἀλλυσιδόα φησὶν

καὶ σώμασι μὲν ὄψις κατεργάζεο
λίθους δ' ἐπερρύθμιζεν ἡ πώτα ζέν
κόμαι δὲ χειροχρῶτες ὡς ἀγάλματος
ξανθοῖσιν αἰθέριος σκηρύφων φορούμενοι.

στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ
ἐρύθημα λαμπρῷ προσλιβᾶσα χρώματι.
λύγδισι ξοσφύχοισιν ἐκπεπλασμένοι

ἐν δὲ τῇ ἰδίᾳ ἔαρος τέκνα προσηγόρευε τὰ αὖθι αὐθημερὸν τέκνα ἀόρους πίεις ξεχρώσαντες· τὸ δὲ κονταύρῳ ὅπερ δρᾶμα πολύμερον ἐστιν, λειμῶνος τέκνα. σὺ θεν μὲν αὐτῇ εἰς ἀπείρονα σκοτὸν, ἀνθέων ἀλόχων ἐσκότευσαν ἡδοναῖς θηρωμένων τὰ λειμῶνος τέκνα. σὺ δ' ὅλο

χορῶν ὄρασις κλαυθμὸς σὺ αὖ τῷ δὲ παῖς.
κόμαισιν ὡρῶν σώματ' ἀνθεῖ ῥόδα
καὶ σὺ θυέσσι ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κείνοισιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ
πολλῷ δ' ὁ πώρων κύπριδος εἰσορᾷ παρῶν

γρόσῃσι δὲ βαλβρὸς ἐκγραφεὶς ἀμάρακος
φαίνουσα μαζὸν λελυμένης ἐπωμίδος.
ἔλυσε· γυμνοῖς δ' αἰθρίος θεάμασιν
λευκὸν μελαίνης ὄργον αὐταύγεισκιᾶς
ἄλλη προσαμπέχουσα θήλεων αὐχένα
ἔφαινε μηρὸν κἀξεπισφραγίζετο
ὑπωμίδι δ' ἔπιπτον ἐλεφαντόπηκτοι
κρόκαι δ' ὀλισθεῖς εἰς ὑφάσματα
γρόσῃσι δὲ βαλβρὸς ἐκγραφεὶς ἀμάρακος

Ἐπικατάφορος δ' ὢν ὁ ποιητὴς οὕτως καὶ ἐπὶ τὰ αὖθι τὰ ἀλλυσιδόα φησὶν

στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ
ἐρύθημα λαμπρῷ προσλιβᾶσα χρώματι.
λύγδισι ξοσφύχοισιν ἐκπεπλασμένοι

ἐν δὲ τῇ ἰδίᾳ ἔαρος τέκνα προσηγόρευε τὰ αὖθι αὐθημερὸν τέκνα ἀόρους πίεις ξεχρώσαντες· τὸ δὲ κονταύρῳ ὅπερ δρᾶμα πολύμερον ἐστιν, λειμῶνος τέκνα. σὺ θεν μὲν αὐτῇ εἰς ἀπείρονα σκοτὸν, ἀνθέων ἀλόχων ἐσκότευσαν ἡδοναῖς θηρωμένων τὰ λειμῶνος τέκνα. σὺ δ' ὅλο

χορῶν ὄρασις κλαυθμὸς σὺ αὖ τῷ δὲ παῖς.
κόμαισιν ὡρῶν σώματ' ἀνθεῖ ῥόδα
καὶ σὺ θυέσσι ῥόδ' ὀξυφεγγῆ κείνοισιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ
πολλῷ δ' ὁ πώρων κύπριδος εἰσορᾷ παρῶν

γρόσῃσι δὲ βαλβρὸς ἐκγραφεὶς ἀμάρακος
φαίνουσα μαζὸν λελυμένης ἐπωμίδος.
ἔλυσε· γυμνοῖς δ' αἰθρίος θεάμασιν
λευκὸν μελαίνης ὄργον αὐταύγεισκιᾶς
ἄλλη προσαμπέχουσα θήλεων αὐχένα
ἔφαινε μηρὸν κἀξεπισφραγίζετο
ὑπωμίδι δ' ἔπιπτον ἐλεφαντόπηκτοι
κρόκαι δ' ὀλισθεῖς εἰς ὑφάσματα
γρόσῃσι δὲ βαλβρὸς ἐκγραφεὶς ἀμάρακος

Ἐπὶ πάλλει δὲ, ἔπι γὰρ γέρων ἀοιδὸς κελαδεῖ μυκμοσιῶν κατὰ τὴν βύρριχην διαβύντοι γεγόνασι γυναῖκες θαρμυλία τε μελησία τε καὶ τετταρεσκαιδεκαετὴς ἀνδράσιν ἐναμίθηνυσα καὶ ἡ εἰδὼς πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ, ὡς φησὶν ἱππίας ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ σωκατωγή. δίνων δ' ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν πορνικῶν τὴν πρώτης σωτάξεως· φησὶν ὅτι ἡ βαγάζου, ἥτις ἦν ὁμοπάτειος ξβρέξη ἀδελφὴ ὄνομα αὐτοῦ τις καλλίσκη ἦν τῶν ἐν τῇ ἀσίᾳ γυναικῶν, καὶ ἀθλαστοτάτη· φύλαρχος δ' ἐν τῇ ἐνεακαιδεκάτῃ τῶν μώσων φησὶ τὴν ὀξυαρχου παλλακίδα πάσας γυναῖκας ὑπερβεβληκέναι κάλλει. ταύτην δ' ἀπιστάλκει δῶρον ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεὺς σατίρα τῇ βασιλέως γυναικί. θεόπομπος δ' ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ πεντηκοστῇ τῶν ἱστοριῶν ξενοπείθειαν τὴν λυσανδρίδου μητέρα, πασῶν τῶν κατὰ πελοπόννησον γυναικῶν γενέσθαι κάλλιστα. ἀπέκτειναν δὲ αὐτὴν λακεδαιμόνιοι καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς χρυσίν, ὅτε καὶ ἦν λυσάνδρίδαν ἐχθρὸν ὄντα, ἀγησίλαος ὁ βασιλεὺς καταστασιάσας φυγαδεῦσθαι ἐποίησεν ὑπὸ λακεδαιμονίων. καλλίσκη δ' ἐν καὶ πάντῃ κάλλιστα ἡ κυπρία ὠδὶ ἧς φησὶ φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν ἱστοριῶν ὅτι παρ' ὀλυμπιάδι οὔσαν τῇ ἀλεξάνδρου μητρὶ ἥτει πρὸς γάμον μόνιμος ὁ πυθίωνος, καὶ

ἐπεὶ

γωναῖκες ἁλίσκεσθαι. Ἀτῶν ἁλίσκ. Πολυμάθεια. Φιλόσοφοι ἐξελαυνόμενοι.

ἐπεὶ ἂν ἀκόλαστος ἡ γυνή, ἔφη ὁ Λυκοῦργος, ὦ πόνηρε τοῖς ὀφθαλμοῖς γαμεῖς, καὶ οὐ τῷ νῷ. καὶ τὴν κατάγουσαν δὲ πεισίστρατον ἐπὶ τὴν τυραννίδα ὡς Ἀθηνᾶς πεῖραν εἶδος ἔχουσαν καλὴν φησὶ γενέσθαι, ἥλως καὶ τῇ θεῷ ἐοικυῖαν τὴν μορφήν. στεφανόπωλις δ' ἦν καὶ αὐτὴ ἐξέδωκε πρὸς γάμου κοινωνίαν ὁ πεισίστρατος ἱππάρχῳ τῷ ἡρῷ ὡς κλείδημος ἱστορεῖ ἐν ὀγδόῳ νόστων. ἐξέδωκε δὲ καὶ ἱππάρχῳ τῷ ἡρῷ τὴν παραβιασθεῖσαν αὐτῷ γυναῖκα φύην τὴν σωκράτους θυγατέρα (καὶ χάρμου τοῦ πολεμάρχησαντος θυγατέρα ἔλαβον ἱππίας τε καὶ ἱππαρμοστὴν ἔθηκαν οὗτοι) τῷ μετὰ αὐτὸν τυραννοῦσαντι σωσίγενι δι' ὃν φησι φύλαρχος ἐν χάρμου τοῦ ἱππίου γενέσθαι καὶ ἐν πρὸς ἀκαδημίᾳ ὄρυγα ἱδρύσασθαι πρῶτον ἐφ' οὗ ἐπιγέγραπται ποικιλομάχαι ὄρυγος οἱ ἐν δ' ἱδρύσαντο βωμὸν χάρμος αὐτὶ σκιερῆς τοὐρμασι γυμνασίου ἡ σόδος δ' ἐστὶ τείτῳ μελαμφύλιος, ἡν ἐν βυβλίοις χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν. οὐ πρεπεῖς γὰρ αὐτὸ θηλύνεσθαι γυναῖκας, ὡς καὶ θεόφραστος εἴρηκε καὶ νυμφόδωρος δ' ἐν τῷ τὰ ἀσιατικὰ περιόδῳ, καλλίονας φησὶ γίνεσθαι γυναῖκας τῶν παντα χοῦ γυναικῶν ἐν πενέστῃ τῇ ῥωμαϊκῇ νήσῳ. δίδασι δὲ καὶ τοὺς ἁλμους γυναικῶν ἀγῶνά ποτε διατιθέντα. τοὺς οὖν ἰσορεῖ νικήσαντας ἐν τοῖς ἀρηϊφίλοις. διαθεῖναι φησὶν αὐτὴν κύψελον πόλιν κτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ τοὺς δὲ ἀλφειὸν εἰς ἣν κατοικήσαντας παῤῥασίων τινὰς τέμενος καὶ βωμὸν ἀνασῆσαι δήμητρος ἐλευσινίας. ἧς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ ἐν τοῦ ἁλμους ἀγῶνα ἐπιτελέσαι καὶ νικῆσαι πρῶτον αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἡρολίκην. ἐπιτελεῖται δὲ καὶ μέχρι νῦν ὁ ἀγὼν οὗτος. καὶ ἀγωνιζόμεναι γυναῖκες χρυσοφόροι ὀνομάζονται. θεόφραστος δὲ ἀγῶνα ἁλμους φησὶ γενέσθαι παρὰ ἠλείοις καὶ νῦν κεῖσθαι ἐπιτελεῖσθαι μετὰ ἀσωνοδὴς λαμβάνειν τὰς νικήσαντας ἆθλα ὅσα, ἅπερ ἀνακτίθεσθαι φησὶ διονύσιος ὁ λευκτρικὸς τῇ ἀθηνᾷ. ἐν δὲ νικήσαντα ταινιούμενον ὑπὸ τῶν φίλων καὶ πομπεύοντα, ἕως τοῦ ἱεροῦ παραγίνεσθαι. ἐν δὲ στέφανον αὐτῇ δίδοσθαι μυρίνην ἰσορεῖ μυρσίλος ἐν ἱστορικοῖς παραδόξοις. σπαρτοῦ δέ φησιν ὁ αὐτὸς θεόφραστος καὶ κείσεις γυναικῶν ὑπὸ σωφροσύνης γίνεσθαι καὶ οἰκονομίας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς. ἐτέρωθι δὲ ἁλμους. ὡς δέον καὶ ἐνταῦθα πιμάσθαι καθάπερ καὶ παρὰ πενεστίοις καὶ λεσβίοις. τοιαύτην δὲ τύχης ἢ φύσεως εἶναι πιμώ. δέον προκεῖσθαι σωφροσύνης. ὁ δ' ἁλμος γὰρ οὕτως καλὸν. εἰ δὲ μή, κίνδυνον ἔχειν ἐπ' ἀνηλασίαν.

τοσαῦτα τὴν μυρτίλαν ἐξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων αὐτὴν ὑπὸ τῆς μνήμης θαυμασάντων, ὁ κυνοῦλκης (ἔφη,
πολυμαθημοσύνης τῆς, οὐ καινὸν τὸν ὑλέα. Ἴασων ἔφη ὁ ἄθεος ἀλλὰ μὴ ἡράκλειτος ὁ θεῖος φησὶ· πολυμαθίην νόον ἔχειν οὐ διδάσκει· ἡσίοδον γὰρ ἂν καὶ πυθαγόραν καὶ ξενοφάνην καὶ ἑκαταῖον ἐπαῖσαι. ὁ δὲ τίμων δ' ἔφη αὐτὴν
πολυμαθημοσύνης τῆς οὐ καινὸν ἄλλο (πλατυσμὸς

τί γὰρ ὄφελος τῶν τοσούτων ὀνομάτων ὦ γραμματικὲ πάντας ἐπτεῖσθαι μᾶλλον ἢ σωφρονῆσαι διωκομένων τοὺς ἀκούοντας· καὶ ἐὰν μή τις σου πύθηται, πίνθος ἦσαν οἱ ἐν ἦν λούριον ἴασον ἐγκαταλειθέντες, οἱὸς καὶ λυτόρου ἴσως ὄρεις ὄνομα· καὶ οὐδὲ ταῦτ' ἐκ τῶν σησιχόρου, ὁρλὴ γὰρ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀκάτου ἀργείου λιοπόρπιδος· οὔθος γὰρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν ὀδυσσείως ἑταίρων ἔχοις ἂν οὕτως εὐρύθμως καταλέξαι τὰς προσηγορίας· καὶ τίνες οἱ ἀπὸ τοῦ κύκλωπος αὐτῶν καταβρωθέντες ἢ ἀπὸ τῶν λαιστρυγόνων καὶ ἐόντες κατεβρώθησαν· ὅς τις οἶδεν οὐδὲ τοῦτ' οἶδας καὶ σιωπῶς φυλάρχου μνήμην ποιούμενος, ὅτι σὺ ταῖς κίραις πόλεσιν οὔτε ἑταίρας, οὔτε αὐλητρίδας ἰδεῖν ὅτι· καὶ ὁ μυρτίλος· πόθεν δὲ ποῦ εἴρηκεν ὁ φυλάρχος κατέχων γὰρ αὐτοῦ πᾶσαν τὴν ἱστορίαν. ἐπόντος δὲ σὺ τῇ τετάρτῃ καὶ εἰκοστῇ, ὁ μυρτίλος ἔφη εἶτ' οὐκ ἐγὼ δικαίως πάντας τοὺς φιλοσόφους μισῶ μισοφιλολόγους ὄντας οὓς οὐ μόνον λυσιμάχης ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων ὡς ὁ κρῆτικος φησὶν ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν ἀλλὰ μὴ ἀθηναῖοι. ἀλέξις γοῦν ἐν ἵππῳ φησὶν

τοῦτ' ἔστιν ἀκαδημία τὸν ξενοκράτη (πολλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ δημήτριον

καὶ τοῖς νομοθέταις δέ τις τοὺς τοὺς τῶν λόγων
Ὡς φασι λωΐτμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις

Ἐς κόρακας ἀεῖρεν φασὶν ἐκ τῆς ἀττικῆς καὶ σοφοκλῆς δέ τις ψηφίσματι ἐξέλασε πάντας φιλοσόφους τῆς ἀττικῆς· καθ' οὗ λόγον ἔγραψε φίλων ἀριστοτέλους γνώριμος ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ σοφοκλέους δημοχάρους πεποιηκότος τὸν δημοσθένους ἀνεψιόν· καὶ ῥωμαῖοι δὲ οἱ πάντα ἀρίστοι ἐξέβαλον τοὺς σοφιστὰς τῆς ῥώμης ὡς διαφθείροντας τοὺς νέους ἔπειτ' οὐκοῦν δῆλον ὅπως κατεδείξαντο ἐμφανίζει δ' ὑμῶν νὴ φ αὐόκτου ἀνάξιος ὁ κωμῳδοποιὸς ὁ κοδρατιανὸς ὧν λέγων οὕτως·

οἶμοι φιλοσοφεῖς ἀλλὰ τούς τε φιλοσόφους Ἐν τοῖσι δ' ὄρχοις ὄντας αὐόκτους ὁρῶ Εἰκότως οἶμαι πολλαὶ τῶν πόλεων καὶ μάλιστα ἡ λακεδαιμονίων, ὡς καὶ μαυλέων φησὶν, ὁ τῷ αὐτὶ σιμωνίδου, οὐ προσίενται οὔτε ῥητορικὴν οὔτε φιλοσοφίαν ἀφ' ἃς ὁ τοῖς λόγοις ὑμῶν φιλοτιμίας καὶ ὁρισμοὺς καὶ τοὺς ἀκαίρους ἐλέγχους. δι' οὓς σωκράτης μὲν ἀπέθανεν, ὁ πρὸς τοὺς εἰς τὰ διαιτητήρια διακληρουμένους διαλεγόμενος αὐτὸν τοῦ δικαίου κλεπτίστατους ὄντας· ἀπέθανε δὲ ὑφ' ἁπάντων τούτων θεόδωρος ὁ ἄθεος, καὶ διαγόρας ἐφυγαδεύθη, ὅτε καὶ πολέων ναυαγίῳ ἐχρήσατο. θεότιμος δ' ὁ γράψας τὰ κατ' ἐπικούρου βιβλία, ὑπὸ ζήνωνος τοῦ

ἐπικουρείου ἤξαυτης δὲ εἰς αἰκρίδην ὡς φησι δημήτριος ὁ μάγνης ἐν τοῖς ὁ μωνύμοις. συσκλόντι δὲ ἐπεῖν κατὰ δὲν σολέα κλεαρχον οὐ καρτδρικὴν βίον ἀσκεῖτε κωικὴν δὲ τῷ ὄντι ζῆτε καί τοι τὸ ζώου φύ-
του σὶ τέπαρσι πλὼ φύσιν ὠδε πλὼ ἔχοντες. ὧν πρ ὑμεῖς τὸ χείρω, μβρισάμενοι τηρεῖτε, ἀαθήσει τε
ἢ πρὸς ὅσφρησιν ἢ πρὸς ἃ οἰκεῖον καὶ ἀλλότειον θαυμαστὸν τότε σωανθρωπίζον· ἢ οἱ κερὸν εἶν ἢ
φυλακτικὸν τοῦ τῶν δ δρώντων βίου, πάντων ὠδε πότατον. ὧν οὐδέτδρον πρόσεστιν ὑμῶν τοῖς φν κυ- 5
νικὴν βίον μιμουμένοις, οὔτε γὰρ σωανθρωπίζετε οὔτε διαγινώσκετε οὐδεὶς ἀ τῶν ὁ μιλούντων ἀαθήσει
τὸ πολλῶν ὑστριοῦντες ἀρτῶς καὶ ἀφυλάκτως ζῆτε. λοιδόρου δὲ καὶ παμφάγου τὸ ζώου πιφυκότος, ἔπ
δὲ ταλαιπώρου καὶ γυμνοῦ φν βίον, ἄμφω ταῦτα μελετᾶτε, καὶ ἀκολογικὴ βορὶ πρός τε τούτοις
ἀοίκοι καὶ ἀείσιοι διοῦντες ἔξω ἀπάντων, ἀλλότειοι μὴ ἀρετῆς μάταιοι δ εἰς φ τοῦ βίου χρήσιμον δὲν γαρ
ὄντι τῶν ἀκαλουμένων φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτδρον. τίς γὰρ ἢλπισεν αἰσχίνην δν σωκρατικὸν φιοῦντον γε 10
γενῆσθαι τοὺς τρόπους ὁ ποῖον φησὶ λυσίας ὁ ῥήτωρ σὶ φ τοῖς τῶν συμβολαίων λόγοις· ὃν ἐκ τῶν φορμέ-
νων ὡς αὐτοῦ διαλόγων θαυμάζομεν ὡς ἐπιεικῆ καὶ μείτειον ὠδὲν εἰ μὴ ὡς ἀληθῶς τὸ σοφοῦ σωκράτους
ὄντι συγγράμματα. ἐχαρίσθη δὲ αὐτῷ ὑπὸ ξανθίππης τῆς σωκράτους γυναικὸς μετὰ φν ἐκείνου θαύα
νων ὡς οἰαμφὶ δν ἰδομενέα φασίν. ἀλλ' ὅγε λυσίας σὶ τῷ ἐπιγραφομένῳ λόγῳ οὑτωσὶ πρὸς αἰσχίνην τὸν
σωκρατικὸν χρέους· ἀπομνημονεύσω δ' ἐτὼ εἰ καὶ πολλά ὄντι τὰ λεχθέντα δι' φν βρεσθον ὑμῶν δν πο- 15
λλοὶ ὦ φιλόσοφοι. ἄρχεται δ' οὕτως ὁ ῥήτωρ· οὐκ ἄρ ποτ' ὠόμην ἄνδρα δν δικαστὴν, αἰσχίνην τολμῆσαι οὕ-
τως αἰσχρὰ δ' ἱκανὴν δικάσασθαι νομίζων οὐκ ἄρ' ἀσφαλίως αὐτὸν ἐτόλμων ταύτης συνηφαντωδεστέραν ἀξιοῦ-
ρεῖν. οὗτος γὰρ ὦ ἄνδρες δικασταὶ ὀφείλων ἀργύριον ὠδὶ τεισὶ δραχμαῖς σωσίμῳ τῷ τραπεζίτῃ καὶ ἀ
εισῳγέτωνι προσελθὼν πρὸς ἐμὲ ἐλέγε μὴ ὠδεῖ δίκην αὐτὸν δι' τὰς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα.
κατασκευάσομαι δὲ ἔφη τέχνην μυρεψικήν· ἀφορμῆς δὲ δέομαι καὶ δίσω δέσοι σύνεσθε ὀβολοὺς τ μνᾶς 20
τόκους· καλόν γε τὸ τέλος τῆς βουλομένοις τῷ φιλοσόφῳ ἡ μυρεψικὴ τέχνη· ἀκόλουθός τε τῇ σωκρά
τους φιλοσοφίᾳ, ἀνδρὸς τὸ καὶ πλὼ τοιαύτην χρῆσιν τῶν μύρων ἀποδοκιμάσαντος· σόλωνες δὲ τὸ νομο-
θέτου οὐ δ' ἐπιφέποντος ἀνδρὶ τοιαύτῃ προῖσθαι τέχνης· διὸ καὶ φορβὲ κράτης σὺ ὕπνῳ ἢ παννυχί-
δι φησὶ κατα μυροπωλεῖν τὶ μαθὼν πάνδε χαλῶ καθήμενον
ὑ φιλῶς ὠδὲ σκιαλίῳ κατεσκευασμένον σωέδριον
οὐ τοῖς μειρακίοις ἐλάλει δ' ἡμδράσ' εἰθ' ἑξῆς φησὶν αὐτὶ κ' οὐλεὶς οὔτε μαγείραιναν εἶδε πώποτε
οὐ μὴν οὐ δ' ἰχθυοπώλαιναν ἐκάστω γὰρ γένει
ἁρμόζοντα δεῖν εἶναι καὶ τὰ τῆς τέχνης.

Ἐξῆς δὲ τούτοις ὁ ῥήτωρ τάδε λέγει· πεισθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ τοιαῦτα λέγοντος καὶ ἅμα οἰόμενος ὄφελον
αἰσχίνην σωκράτους γεγονέναι μαθητὴν καὶ ὠδὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς λέγον τας
λόγους οὐκ ἄν ποτε ἐπιχειρῆσαι οὐδὲ τολμῆσαι ἄνδρ' οἱ πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἀνθρωποι ἐπιχει-
ροῦσι πράττειν, καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν καταδρομὴν αὐτοῦ ποιησάμενος, ὡς ἐδανείσατο, ὡς οὔτε τόκους
οὔτε ἀρχεῖον ἀπεδίδου καὶ ὅλως ὑπόδικος ἐγένετο γνώμῃ δικαστηρίου δρ' μὴν καταδικασθεὶς καὶ ὡς ἀ-
ναχωρήσας οἰκέτης αὐτοῦ σιγματίσας, καὶ πολλὰ ἄλλα κατειπὼν αὐτοῦ, ἐπιλέγει ταῦτα. ἀλλὰ γὰρ ὦ
ἄνδρες δικασταὶ οὐκ εἰς ἐμὲ μόνον τοιοῦτός ὄστιν ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ κεχρημέ-
νους· οὐχ οἱ μὲν ἡμέτεροι οἱ ἐγγὺς οἰκοῦντες παρ' ὧν προπόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι δικάζονται αὐ
τῷ συγκλείσαντες τὰ ἡμπορεῖα. οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ δεινὰ πάσχουσιν, ὥς τ' ἐκλιπόντες τὰς
αὐτῶν οἰκίας, ἐτέρας πόρρω μισθοῦνται, ὅσους δ' ὁράους συνείλεκται τὰς μὲν ὑπολοίπους φορὰς
οὐ κατατίθησιν, ἀλλὰ τοῦτον μὲν ὀλίγον ὡς τοῦτο σμίκρον διαφθείρουσι. τοσοῦτοι δὲ ὠδὶ πᾶσι οἰ-
κίαις ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ἅπαντες τὰ ὀφειλόμενα δρχονται, ὥς τε οἴεσθαι τοὺς παριόντας ἐπ' ἐκφο-
ρὰν αὐτοὺς ἥκειν τούτου τεθνεῶτος, οὕτω δ' οἱ σὺ τῷ πειραιεῖ διάκεινται ὥς τε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶ-
ναι δοκεῖν εἰς φν ἀσρίαν πόλιν, ἢ τούτῳ συμβάλλειν· πολὺ γὰρ μᾶλλον ἃ ἂν δανείσωνται αὐτοῦ νομί-
ζει εἶναι ἢ ἃ ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν· ἀλλὰ γὰρ οὐ πλὼ οὐσίαν κέκτηται ὁρμαίου τοῦ μυροπώλου πλὼ
γυναῖκα διαφέρασ' ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυῖαν, ἣς ὁρᾶ προσοικοδομούμενος οὕτω διέθηκεν ὥς τε φν μὴ
ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πόρρω ἐποίησεν· αὐτὸν δὲ αὐτὶ καπήλου μυροπώλιον ἀπέδειξεν· οὕτως ἐ-
ρωτικῶς φ κόριον μετεχειρίζετο τῆς ἡλικίας· αὐτῆς ἀπολαύων ὡς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι ἔσου ἐ-
λάττους ἦσαν ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους, καί μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ὁ μὲν οὖν βίος τοῦ σοφι
στοῦ τοιοῦτος. ὁ μὲν οὖν λυσίας ὧ κωιοῦλκε οὕτως ἐτὼ δὲ κατὰ φν ἀρίστην ἂν φρονικὸν ποιητὴν τὰ δ'
οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος κατα παύσω τ πρὸς σὲ καὶ τοὺς ἄλλους κωμικοὺς σὲ ταῦτα λέγον.

ΑΓΕΛΑΣΤΟΙ. ΓΕΛΩΤΟΠΟΙΟΙ.

Ὀνόμασον ἑταῖρε πρόκρατες μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀφ' ὅτ', πὺς πλείονας
ἀκράτου ποιῶντας θορυβώδεις γίνεσθαι. ὅνος σε φθείρει μελισσῆς ὅς τε καὶ ἄλλους
βλάπτει ὃς αἰ μὲν χανδὸν ἕλῃ μὴ δ' αἴσιμα πίνῃ οἶνος καὶ κοίταυρον ἀγακλυτὸν εὐρυ-
πώνα ὤλεσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεθυσθείς πειρίθοιο ἐς λαπίθας ἐλθών· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας
ἄασεν οἴνῳ Μαινόμενος ἠϊκὴ ὄρεξε δόμοις ἐνὶ πειρίθοιο. καπόνος γοῦν τ' οἶνος ἐς φῶ
μα ὡς φησὶν ἡρόδοτος ἐπανατρέπει καὶ ἐπὶ μὴ μαινόμενα· κλέαρχος τε ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν κορι θίοις φη
σὶ εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἐνῆσκε μόρα σ' Ἀλλεῖν σωφέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν (σὺν
τὸν ἄκρητον, ἡμῶν οὐδὲ εἷς ἔπινεν αἰ νῶ δὲ πρότροπόν γε τοῦ πόνου πῶ ἡδονὴν
προλαμβάνοντες, ὑστεροῦμεν τἀγαθοῦ. Ξενοφῶν δὲ ἦν ἀγῶνα σίλαον μέθης μὲν ἀπέχεσθαι ὁ-
μοίως ὡς ἐν χρῆναι καὶ μανίας· σίτων δ' ὑποκρούεσθαι ὁμοίως κἀγώ φησ, ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς γε οὔτε τῶν πλεῖον
πινόντων ὄντες τῶν ὀξυόνων γινομένων, πλησθούσης ἀγορᾶς ὠδὶ τὰ μουσικὰ ταῦτα ὀρχούμενα συμπόσια.
καὶ γὰρ ὁ φιλιππίδης τὰς αὐλητρίδας πάλιν ἐνὸς ἐπείληπτο ἐπόνος ἔξοινος οὐκ εἰμί. λέγων ὁ δ' ἔξοινος
φῦ καὶ ὃς παρ' ἀλέξιδι ἐν εἰσοικιζομένῳ ἔξοινος ἐποίει ταῦτ' ἔφη. ἐπεὶ δὲ ἑνάσης ἡμέρας μετὰ τοὺς παρ' ἡ
μῶν καινοὺς ἀεὶ λεπτομύθους λόγους, καὶ ἀκροάματα ἑνάστοτε διάφορα, ἐπεισάγει ὁ λαμπρὸς ἡμῖν ἐ-
στίατωρ λαρίνσιος ἔπτε καὶ γελωτοποιούς, φόρε λέγω μή πῃ ἡμεῖς πρὸ τούτων καί τοι γε οἶδα καὶ
ἀπάχαρσιν τ' σκύθην ἐν συμποσίῳ γελωτοποιῶν εἰσαχθέντα ἀγέλαστον διαμείναντα πᾶσι κου δ' ἐπεισα-
χθέντος, γελάσαντα φάναι· ὡς οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστιν ὁ δ' ἄνθρωπος ἐπιτηδεύσει· κἠ δυεῖ πίθηκος δὲ
ἐν τῇ δεσμωτηρίῳ μελαίνιππος ἔφη.
Ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τὸ γέλωτος οὕνεκα Ἀσκοῦσι χαίτας κὀρτόμους· ἐγὼ δ' ὅπως
Μισῶ γελοίους οἵτινες μὲν ὠδὶ σοφῶν Ἀχάλινὸν ἔχουσι στόματα· κἠς ἀνδρῶν μὲν οὐ
Τελοῦσιν ἀριθμὸν ἐν γέλωτι δ' εὖ πρεπεῖς. Οἰκοῦσι δ' οἶκους καὶ τὰ ναυσολούμενα, Ἐσω δόμων
σώζουσι Γαρμανίσκος δὲ ὁ μετὰ πόντιος ὡς φησὶ σημοῦ ἐν πέμπτῳ ἡλιάδος κἠ γένει καὶ πλούτῳ
πρωτεύων, εἰς γροφωνίου καταβὰς κἠ ἀνελθών, οὐκέτι γελᾶν ἐλωάθη καὶ χρησμοῦ δεομένῳ πῶδὶ τοῦ
τοῦ, ἢ πυθία ἔφη· ἔρημα μὲν γέλωτος ἀμείλιχε μειλιχίοιο Δώσεισθι μήτηρ οἴκῳ πῶ ἔξοχα τῖτε
Ἐλπίζων δ' αὖ ἐπανελθὴν εἰς τὴν πατρίδα γελάσειν, ὡς οὐδὲν ἦν πλέον, ὁ μενος ἴδῃ πατρίδα ὀρχεῖται
ποτὲ κατὰ τύχην εἰς ὄηλον καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν νῆσον θαυμάζων, ἦλθε κἠ εἰς τὸ λητῷον, νομίζων
τὸ ἀπόλλωνος μικρὸς ἄγαλμά γε θεωρήσειν ἀξιόλογον· ἰδὼν δὲ αὐτὸ ξύλινον ἄμορφον παραδόξως ἐγέλα
σεν, καὶ φὴν τοῦ θεοῦ χρυσμὸν ξυμβάλλων, καὶ τ' ἀρρωστίαν ἀπαλλαξεῖς, μεγαλωστὶ πῶ θεὸν, ἐτίμησεν.
ἀναξανδρίδης δ' ἐν γέροντομανίᾳ κἠ εὑρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι ῥᾳδθύμαθον κἠ παλαιμήδην λέ-
γουσιν οὕτως· καί τοι πολύ γε πονοῦμεν φὴν ἀσύμβολον εὑρεῖν γελοῖα λέγειν ῥᾳδθύμαθος κἠ παλαιμήδης· γε-
λωτοποιοῦν δὲ μέμνηται ξενοφῶν ἐν τῷ συμποσίῳ. φιλίππου μὲν πῶδὶ οὐ κἠ οὐπω σὶ λέγει. φιλίππος δ'
ὁ γελωτοποιὸς, κρούσας πῶ θύραν ἔπι τῷ ὑπακούσαντι εἰσπεῖσαι ὅς τίς τε εἴη καὶ διὰ τί κατάγελος
εἴη. σωσικθυασμένος δὲ ἔφη παρεῖναι πάντα τἀπιτήδεια, ὥς τε κἠ διαφθεῖραι τἀλλότρια, καὶ τ' παῖ
δας δὲ ἔφη πάνυ πιέζεσθαι διά τε τὸ φορεῖν μηδὲν καὶ διὰ τὸ ἀνάριστον εἶναι. ἰωσηλόχος δ' ὁ μακεδὼν ἐν
τῇ πρὸς λυγκέα ἐπιστολῇ, γελωτοποιῶν μέμνηται μαθηρογένους κἠ σφάτωνος τοῦ ἀττικοῦ. πλῆθος δ' ἦν
ἀθήνησι τ' σοφιστῶν τοιούτων. ἐν γοῦν τῷ διομείῳ ἡρακλείῳ συνελέγοντο ἑξήκοντα ὄντες τὸν ἀριθμὸν,
κἠ ἐν τῇ πόλει δὲ ὠνομάζοντο ὡς οἱ ἑξήκοντα τοῦτ' ἔστιν κἀπὸ τῶν ἑξήκοντα ὀρχοῦμαι. ἐν δὲ συβίοις ἦσαν
κἠ λιμένων τὸ ὁ καρχηδὼν κἠ λεπτίνης. ἔτι τε μασθλείτων κἠ μιλησίων ὁ μενος ὃς φησι τὴν λεφάνης, ἐν ᾧ πῶδὶ τοῦ
ἄστεος. τοσαύτη δὲ αὐτῶν δόξα τῆς ῥᾳθυμίας ἐγένετο, ὡς καὶ φίλιππον ἀκούσαντα τὸν μακεδόνα, πέμ-
ψαι τάλαντον ἵν' ἐγγραφόμενοι τὰ γελοῖα πέμψωσιν αὐτῷ. ὅτι δὲ ἦν πῶδὶ τὰ γελοῖα ἐσπουδακὼς ὁ βα
σιλεὺς οὗτος, μαρτυρεῖ δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. φιλόγελως δ' ἦν καὶ δημήτριος ὁ πολιορ
κητὴς ὡς φησὶ φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν ἱστοριῶν; ὅς γε πῶ λυσιμάχου ἀρχὴν κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν δια-
φθεῖραι ἔλεγεν, ἐβιάσατο γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλλάβους τόν τε βίθυν χλευάζων καὶ ἐν πάει μ
μεγίστοισ' ὄντας παρὰ τῷ λυσιμάχῳ καὶ πινάσ' ἑτέρους τῶν φίλων. παρὰ δ' αὐτοῦ πευκέστας καὶ με-
νέλαους ἕλε δὲ ὀξυθέμιδας. ταῦτα δ' ἀκούων ὁ λυσίμαχος ἐπὼ ποίνω ἔφη πόρνῳ ἐκ φρυγικῆς σκηνῆς
οὐκ ἐώρακα βδιοῦσι τὴν αὐλητρίδα λαμίαν λέγων, ἀπαγγελθέντος δὲ καὶ τούτου, λάσωλαβὼν ὁ δὴ
μήτειος ἔφη ἀλλ' ἢ παρ' ἐμὸν πόρνη σωφρονέστερον τῆς παρ' ἐκείνῳ πηνελόπης ζῇ. ὅτι δὲ καὶ σύλλας ὁ
τῶν ῥωμαίων στρατηγὸς, φιλόγελως ἦν, προείρηται. λεύκιος δὲ αἴλιος καὶ αὐτὸς ῥωμαίων στρατηγή-
σας ἰλλυριοὺς κατεπολέμησας, καὶ αἰχμάλωτον ἀγαθὸν γένιον, ἦν τῶν ἰλλυριῶν βασιλέα, σὺν τοῖς τέ
κνοις, ἀπῆγε· ἐπιτελῶν τοὺς ἐπινικίους, ἐν τῇ ῥώμῃ, παντὸς γέλωτος ἄξια πράγματα ἐποίησεν. ὡς πο-
λύβιος ἱστορεῖ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ. μεταπεμψάμενος γοῦν τοὺς ἐκ τῆς ἑλλάδος ἐπιφανεστάτους τεχνίτας

καὶ σιλωνὴν καταστυάσας μεγίστην ἐν τῷ κίρκῳ, πρώτους εἰσῆγεν αὐλητὰς ἅμα πάντας· οὗτοι δ' ἦσαν θεόλωρος ὁ βοιώτιος, θεόπομπος. ὄρμῑ ππος ὁ λυσίμαχος, οἱ ἐνθ' ἐπιφανέστατοι ἦσαν. βύκνους δὲ στήσας ὠδὴ δ' προσοίνιον, μετὰ τὸ χορεῦσαι αὐλεῖν ἐκέλευσεν ἅμα πάντας. τῶν δὲ διαπορουμένων τὰς κρόσεις, μετὰ τῆς ἁρμοζούσης κινήσεως, προσσίμψας οὐκ ἔφη καλῶς αὐτοὺς αὐλεῖν, ἀλλ' ἀτονίζεσθαι μᾶλλον ἐκέλευε· τῶν δὲ διαπορούντων, ὑπέλειξέ τις τῶν ἐγβεβλουχώντων ἐπισκέψαντας ἀπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς καὶ θρεῖν ὡσανεὶ μάχην· ταχὺ δὲ σωνοήσαντες οἱ αὐληταὶ καὶ λαβόντες οἰκίαν παῖς ἑαυτῶν ἀσελγέστατος, μεγάλην ἐποίησαν σύγχυσιν· συσκέψαντες δὲ τοὺς μέσους χορεύς πρὸς τοὺς ἄκρους, οἱ μὲν αὐληταὶ φυσῶντες, ἀδιανόητα καὶ διαφθείροντες τοὺς αὐλοὺς ἀπῆγον ἀπὸ μέρους ἐπ' ἀλλήλους. ἅμα δὲ βύτοις, ἐπικτυποῦντες οἱ χορεὶ καὶ σωεπεισιόντες τὴν σκηνὴν, ἐπεφέροντο τοῖς ἐναντίοις, καὶ πάλιν ἀνεχώρουν ἐκ μεταβολῆς. ὡς δὲ καὶ πλείστων τις τῶν χορευτῶν ἐκ τοῦ καιροῦ σκαφεὶς ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς ἣν ἐπιφερόμενον αὐλητὴν, τότ' ἤδη κρότος ἦν αἴσιον ἐγένετο, καὶ κραυγὴ τῶν θεωμένων. εἰ δὲ βύτων ἐκ παρατάξεως ἀτονιζομένων, ἤρχεται δύο εἰσίπτοντε μετὰ συμφωνίας εἰς τὴν ἀρχαῖον καὶ πύκται τέσσαρες ἀνέβησαν ὠδὴ τὴν σκηνὴν μετὰ σαλπιγκτῶν καὶ κυβιστητῶν. ὁμοῦ δὲ πάντων πάντων ἀτονιζομένων, ἄλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον. ὠδὴ δὲ τῶν ῥαπτῶν φησὶν ὁ βδλύβιος, ὅτι ἐὰν ἐπιβάλωμαι λέγειν δόξω πολλὰ διαχλυάζειν· ταῦτα τοῦ αὐλητικοῦ διεξελθόντος καὶ πάντων ἀναγκασάντων, ὠδὴ ταῖς ἀποικίαις ταύταις θέαις, ἐγένοντό τινες λόγοι καὶ ὠδὴ τῶν κατὰ μέρος ἀλλήλων, καὶ ἐζητεῖτο εἰ μνήμη τίς καὶ ὠδὴ βύκνων ἐγένετο παρὰ τοῖς παλαιοτέροις, ὠδὴ γὰρ βαυμαζομένων ἤδη προειρήκαμεν. καὶ ὁ μάγνης ἔφη διόνυσος μὲν ὁ σπωπεὺς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ὁμωνύμῳ, μνημονεύει κηφισοδώρου τοῦ πλαίου διὰ τούτων· κηφισόδωρον φησὶν ἐπικαλούμενον πλαίον ἵνα σὺν ἀθήναις γενέσθαι τὴν σχολὴν εἰς ἔτος ἕκαστον μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον. ἔστιν σὺν τυχόντα πρὸς ὃ σίμον ἀναχρήσειν ἢ συγκαθεῖναι τῇ ὠδῇ τῇ βακτηρίᾳ· μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ νικόστρατος ἐν σύρῳ·

κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ δῖ' ἀλίαν ἦν πλαίον φασὶ στενωπὸν εἰς στενὸν ξῆσαι τινὰς
ἀγκαλίδας ἔχοντας ὥς τε μὴ παρελθεῖν μηλίαν
γαντᾶλέοντος δὲ μνημονεύει θεόγνητος ἐν φιλοδεσπότῳ·
ὁ παντᾶλέων μὲν αὐτὸς αὐτοὺς ἐδύσους. τοὺς δ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλαίαν ἡδονὴν
ἀπεκραιπάλα τὸ πλεῖστα τοῦ γελάσαι χάριν ἰλλίαν τιν' αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν.

καὶ χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν πέμπτῳ ὠδὴ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἡδονῆς, ὠδὴ τ' παντᾶλέοντος τάδε γράφει· ὁ δὲ πλαίος παντᾶλέων, τελευτᾶν μέλλων ἑκάστοτε τῶν υἱῶν κατ' ἰλίαν ἐξεκάπτησεν φύσας μόνῳ αὐτῷ λέγειν ὅπου κατορωρύχοι δ' χρύσιον, ὡς τε μάτην ὕστερον κοινῇ σκάπτοντας αὐλίσθαι ἐξηπατημένους. οὐκ ἀφῃρεῖ δὲ ἡμῶν δ' συμπόσιον οὐδὲ τῶν φιλοσκωπούντων, ὠδὴ δὲ τοιούτου τινὸς πάλιν ὁ χρύσιππος ἐν τῷ αὐτῷ γράφει· φιλοσκώπτης μέλλων ἐκπνεῖν τοῦ δημίου σφάπτεσθαι, ἐπεὶ ἔφη θέλειν ὥσπερ ὁ κύκνειον ᾄσας ἀφανεῖν. ὠδὴ ῥέψαντος δ' ἐκείνου ἔσκωψεν ἐκ τῶν τοιούτων πολλάκις ὁ μυρτίλος σκωφθεὶς καὶ ἀγανακτήσας εἶπεν καλῶς λυσίμαχον δ' βασιλέα πεποιηκέναι· τελεσφόρον γὰρ οὐκ ὢν ὑπάρχων αὐτοῦ ἐπειδὴ ἔσκωψε ποτὲ ἐν συμποσίῳ τὴν ἀρσινόην, γυνὴ δὲ ἦν τοῦ λυσιμάχου, ὡς ἐμετικὴν οὖσαν ἐπῶν, κακῶν κατάρχειν τὴν δ' ἐμοῦσαν εἰσάπαν· ὁ λυσίμαχος ἀκούσας, ἐμβληθῆναι αὐτὴν ἐκέλευσεν εἰς χαλεάγραν, καὶ δίκην θηρίου φθορόμενον καὶ ῥιφόμενον, οὕτως ἐποίησεν ἀφανεῖν· σὺ δὲ ὦ αὐλητὰ ἐν τῇ χαλεάγρᾳ ζητεῖς, ἔχεις παρὰ ὑποδείκτῃ τῷ ῥήτορι. ὅπου δὲ, σὺ ζητεῖ, καὶ ταχὺς δ' ὁ αἰγυπτίων βασιλεὺς ἀγησίλαον σπάψας, ἦν λακεδαιμονίων βασιλέα ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ συμμαχήσων, ἦν γὰρ βραχὺς τὸ σῶμα, ἰδιώτης ἐγένετο· ἀποστάντος ἐκείνου τῆς συμμαχίας· ἦ δὲ σπάψις τοῦτ' ἦν· ὥδινεν ὄρος· ζόλης δ' ἐφοβεῖτο· τὸ δ' ἔτεκεν μῦν. ὅπερ ἀκούσας ὁ ἀγησίλαος καὶ ὀργισθείς, ἔφη· φανήσομαί σοι ποτὲ καὶ λέων· ὕστερον καὶ αἰρισταμένων τῶν αἰγυπτίων ὡς φησι θεόπομπος καὶ λυκέας ὁ ναυκρατίτης ἐν τοῖς αἰγυπτιακοῖς οὐδὲν αὐτῷ συμπράξας ἐποίησεν ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς φυγεῖν εἰς πέρσας. πολλῶν οὖν πολλάκις ὄντων τῶν ἀνομαστῶν, καὶ τῶν αὐτῶν οὐκ ἀεὶ, ἐπειδὴ πολλοὶ ὠδὴ αὐτῶν ἐγένοντο λόγοι τὰ ὀνόματα τῶν ἐπόντων παραλειπῶν, τῶν πραγμάτων μνησθήσομαι. ὠδὴ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μὲν ἰὼς ἔφη δ' μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ μαρσύᾳ διασύροντα πρὸ αὐλητικοῦ εἰρηκέναι ὠδὴ τῆς ἀθηνᾶς· τὰ μὲν ἀθαύματα ὄργανα ἔῤῥιψέ τε ἰδρᾶς ἀφ' χερὸς, εἰ πί τε ἔῤῥετε αἶσχος σώματι λύμα· ἐμὲ δ' ἐτῶ κακότητι λίθωμι. πρὸς ὃν ἀντιλέγων ἄλλος ἔφη, ἀλλ' ὄγε σεμνύντος τελεσθεὶς τῷ μελανιππίδῃ ἀντικορυσσόμενος ἐναργῶς ἔφη· ὁ δὲ λόγος ὅτι ὠδὴ τῆς ἀθηνᾶς οὐ σοφὸν σοφὰ λαβοῦσαν οὐκ ἐπίλπομαι νόῳ θρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον λίαν ἀθαναῖ δυσόφθαλμον αἶσχος ἐκφοβηθεῖσαν, αὖθις ἐκ χερῶν βαλεῖν νυμφαγενεῖ χειροκτύπῳ φρεὶ μαρσύα κλέος· τί χαρίεν δυπράτοιο κάλλεος ὀξὺς ὄμως ἔπειρεν, αἰ γὰρ παρθενίαν ἀγανὸν ἢ ἄπαυ δ' ἀπίνειμε κλῶ θω, ὡς οὐκ ἂν βλαβηθείσης πλὴ αἰσχρότητα τ' ἔλλας δι' πλὴ πρθενίαν ἐξῆς τε φησὶν, ἀλλὰ μάταν ἀναχόρευτος ἄδε ματαιολόγων φήμα προσέπτακε· ἑλλάδα μασοφλων σοφὰς δ' φθόνον βροτοῖς τέχνας ὄνιδος· μὴ

ταῦτα

περὶ ἀθηνᾶς ἱππούσης τοὺς αὐλούς. ξωναυλία ᾠδὴς ὀνομασία. διάφοροι ᾠδαί. 263

ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν, λέγει τὰν δ' ὦδὶ θειοτάταν βρομίῳ παρέδωκε σιμᾶς δαίμονος ἀρδὴν πνεύματι λοπτὸν σὺν ἀγλαΐᾳ κυτᾶτι χειρῶν κόμψῳ* δὶ κἀν τῷ ἀσκληπιῷ ὁ τελεσὴς ἐδήλωσε πλὴν τῶν αὐλῶν χρέαν οὐ φύτοις ἢ φρύγα καλλιπόων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα αὔδονος ἔρος πρῶτος λοὐειδὸς αὐτὶ παλαιοῦ μούσης. νομαίολον ὀρφναὶ πνεύματος οὖπτον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις. πρατίνας δὲ ὁ φλιάσιος, αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μαθοφόρων κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας, ἀγανακτεῖν τινὰς ἐπὶ τῷ τοὺς αὐλητὰς μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς. καθάπερ ἦν πάτριον. ἀλλὰ τοὺς χορεύοντας συναύλειν τοῖς αὐλητάις, ὃν οὕτω εἶχε θυμὸν κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων ὁ πρατίνας ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ὑπορχήματος. τίς ὁ θόρυβος ὅδε. τί τάδε τὰ χορεύματα. τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπιδιονυσιάδα. πολυπάταγα θυμέλαι ἐμὸς ἐμὸς ὁ βρόμιος. ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν. ἐμὲ δεῖ παταγεῖν. αἰὲν ὄρεα ἐασύμενον μὴ ναίδων. διά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος τὸν ἀοιδὸν καπτᾶς* ἐπτέρυξ βασίλεια. οὐδ' αὐλὸς ὕστερον χορευέτω. καὶ γὰρ ἐθ' ὑπηρέτης κωμῶν μόνον πυραμάχοις τὸ πυγμαχίαισιν ἔων θεατὰς εἰς πάροινον ἔμμεναι στρατηλάτας. παῖε δ' ἐν φρυγίου ποικίλου προανέχοντα φλέγε θὴν ὀλοσαλοκάλαμον λαλοβαρυοπαραμελορυθμοβάταν θυπαχρυπάνω δέμας πεπλασμένον* νυνιδόνα δίσοι δεξιὰ κὴ πόλος διαφορά.* θειαμβοδιθύραμβε καὶ σοχαίτ' ἄναξ ἄκουε τὰν ἐμὰν δώριον χορείαν. ᾠδὴ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας· ἐπεὶ πολλάκις καὶ αὐτὴ ἡμᾶς συναυλίᾳ ἔθελγεν, ἐξ ἴσου σὺν ἐμπολὴ φησίν. κοινωνεῖ γὰρ ὦ μειράκιον

Ἦν τοῖσιν αὐλοῖς μουσικὴ κἀν τῇ λύρᾳ — Τοῖς ἢ μετρίοισι παιγνίοις ὅταν χρῇ δὲ

Συναρμόσωσι ζῶσι συνοῦσι φὴν χρόνον — Τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται πλὴν δὲ συναυλίαν

τί ποτ' ἐστὶν ἐμφανίζει σημεῖος ὁ δήλιος σὺν πέμπτῳ δηλιάδος γράφων οὕτως. ἀγνοουμένης δὲ παρὰ πολλοῖς τῆς ξυναυλίας, λεκτέον ἥν τις ἀτῶν συμφωνίας ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδουμένου. ἀτείως δὲ αὐτὴν αὐτὴ φαίνης φανεραὶ ποιεῖ σὺν τῷ αὐλητῇ λέγων.

Γοίαν φράσον γὰρ ἥδε πλὴν συναυλίαν — Ταύτην ἐπίστασαι γὰρ ἀλλ' ἥκουσας ἔτι

Μαθόντες ὡς τε τοὺς αὐλοὺς σύ τε αὐτὴ τελετῇ ψεθείθαμεν συντυχάνδς αὐλῶν πέραινε δέξεται δὲ Ἄλλα σοι ἡ δυτικὴν ἔστιν οὐ χωρὶς πάλιν συνῳδὰ οὐ προβλημάθοις σημαίνεται ἕκαστα. λίβυα δὲ ὃν αὐλὸν προσαγορεύουσιν οἱ ποιηταὶ φησὶ δοῦρις σὺν δυτρῷ. τῶν δὲ ἀγαθοκλέα ἐπειδὴ σειρὴν τῆς ὃς δοκεῖ πρῶτον εὑρεῖν πλὴν αὐλητικὴν, λίβυς ἦν τῶν νομάδων ὃς καὶ κατηύλησε τὰ μητρῷα πρῶτος. αὐλήσεων δ' εἴδη ὀνόματα ὡς φησὶ χρύφων σὺν δυτρῷ ὀνομασιῶν. αὖδὲ κῶμος, βουκωλιασμὸς, ἀγγραῦ, περάκωμος, ἐπίφαλλος, χορεῖος, καλλίνικος, πολεμικὸν, ἡδύκωμος, σκωνοτόρβη, θυρωκτικὸν, ἐπ' αὐτῷ καὶ κρουσίθυρον, κνισμὸς, μόθων, ταῦτα δὲ πάντα μεθ' ὀρχήσεως ηὐλεῖτο, καὶ ᾠδὴς δὲ ὀνομασίαι καταλέγει ὁ χρύφων τάς δὲ ἰμαῖος, ἢ ἐπιμύλιος καλουμένη, ἣν παρὰ τοὺς ἀλέοντας ἤδον, ἴσως ἀφ' ἡ ἰμαλίδος, ἰμαλὶς δ' ὅτι παρὰ δωρειεῦσιν ὁ νόσος καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλέτων, ἢ δὲ τῶν ἰσοργοώτων ᾠδὴ ἔλινος ὡς ἐπίχαρμος σὺν ἀταλαίταις ἰσορεῖ. ἡ δὲ ταλασιουργῶν ἶουλος, σῆμος δὲ ὁ δήλιος σὺν τῷ ᾠδὴ παιάνων φησί. τὰ σράγματα τῶν κειθῶν αὐτὰ καὶ αὐτὰ προσηχόρδυον ἀμάλαο, σωαυροειδέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γινόμενα δέσμην οὖλους καὶ ἰούλους. καὶ πλὴν δήμητρα, ὁ τὲ μὲν χλόην ὁ τὲ δὲ ἰουλώ. ἀπὸ τῶν δὲ τῆς δήμητρος βρεμάτων τούς τε καρποὺς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὖλους καλοῦσι καὶ ἰούλους δημήτρουλοι καὶ καλλίουλοι τελεῖσον οὖλον ἰὴ ἰοῦλον ἰή. ἄλλοι δὲ φασὶν βριουρτῶν εἶναι πλὴν ᾠδὴν αἱ δὲ τῶν πηνουσῶν ᾠδαὶ, καταβαυκαλήσεις ὀνομάζονται. ἦν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς ἑώραις τίς ἐπ' ἠριγόνῃ ἦν καὶ αὐλῆτην λέγουσιν ᾠδὴν. ἀριστοτέλης γοῦν σὺν τῇ καλοφωνίων πολιτείᾳ φησὶν, ἀπέθανε δὲ καὶ χαῖς ὁ θεόδωρος ὕστερον βιαίῳ θανάτῳ. λέγεται δὲ γενέσθαι χρύφων τίς ὡς ἐκ τῆς ποιήσεως δῆλον ἐστίν. ἐπὶ δὲ τῇ νυῒ αἱ γυναῖκες ἄλουσιν αὐφοῦ μέλη ᾠδὴ τὰς ἑώρας. ἡ δὲ τῶν θερισῶν ᾠδὴ, λυβιστὶ καλεῖται, καὶ τῶν μαθητῶν δέλις ἦν ᾠδὴ τὰν ἐς τοὺς ἀγροὺς φοιτώντων ὡς τηλεκλείδης φησὶν σὺν ἀμφικτύοσι, καὶ βαλανείων ἄλλαι, ὡς κράτης σὺν τόλμαις, καὶ τῶν πιοσουσῶν ἄλλη τὶς ὡς ἀριστοφάνης σὺν θεσμοφοριαζούσαις καὶ νικοχάρης σὺν ἡρακλεῖ χρηστῷ, ἦν δὲ καὶ τοῖς ἠρυμένοις τῶν βοσκημάτων ὁ βουκωλιασμὸς καλούμενος. δίομος δὲ ἦν ὁ βουκόλος σικελιώτης ὁ πρῶτος βυρῶν τὸ εἶδος. μνημονεύει δ' αὐτοῦ ἐπίχαρμος σὺν ἀλκυόνι καὶ σὺν ὀδυσσεῖ ναυαγῷ. ἡ δ' ὦδὴ τοῖς θανάτοις καὶ λύπαις ᾠδὴ, ὀλοφυρμὸς καλεῖται. αἱ δὲ ἴουλοι καλούμενοι ᾠδαὶ δήμητρι καὶ φερσεφόνῃ πρέπουσιν. ἡ δὲ εἰς ἀπόλλωνα ᾠδὴ φιλλιλιὰς ὡς τηλέσιλλα παρίστησιν. οὐπίγγοι δὲ εἰς ἄρτεμιν, ᾔδοντο δὲ ἀθήνῃσι καὶ οἱ χαλκώνδου νόμοι παρθένιον ὡς βρομίῳ φησὶν σὺν ἕκτῳ ᾠδὴ νομοθετῶν. ἀριστοφάνης δ' ἐν ἀπικαῖς φησὶ λέξειν, ἰμαῖος ᾠδὴ μυλωθρῶν, σὺν δὲ γάμοις, ὑμέναιος. σὺν δὲ πένθεσιν, ἰάλεμος. λίνος δὲ καὶ αἴλινος οὐ μόνον σὺν πένθεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' εὐτυχεῖ μολπῷ καὶ τὰ ἐν βυζαντίδι. κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ βραϊκῶν, νόμον καλεῖσθαι τινὰ φησὶν ᾠδὴν ἀπ' ἠειφανίδος γράφων οὕτως. ἠειφανὶς ἡ μελοποιὸς μεγάλκου κωμικοτοιοῦτος βραθεῖσα ἐθήρευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις. φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρεῖας ἐπεξῄει δρυμούς, ὡς μῦθον ἔχει τοὺς λεγομένους ἐνοῦς δρόμους ὥς τε μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀσοργίᾳ διαφθείροντας, ἀλλὰ καὶ τῶν θηρίων τοὺς ἀνημβρωταίζους συνδακρῦσαι τῷ πάθει λαβόντας αἰθησιν βρωτικῆς ἐλπίδος. ὅθεν ἐποίησέ τις καὶ ποιήσασα περιῇ καὶ

τὰ πρὸ βρημίαν, ὡς φασὶν ἀκριβοῦσται, ἢ ἄδουσα ἡ καλούμενον νόμιον ὃ ὃ βρομιακὸν ἀπὸ βρόμιου τοῦ διονύσου. ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ ᾠδεῖ μουσικῆς ἥδου φησὶν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες, καλύκην τινὰ ὠδὴν. σημειοῦται δὲ ταύτην ποίημα ἐν ᾧ καλύκη τίς ὄνομα βρῶσα βύβλου νεανίσκου, βύβλεται τῇ ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ. ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτὴν, ἐγένετο δὲ ἐπ' πάσης ᾠδῆς λαμπρόν. σωφρονικὸν δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς ἐν τῇ παρθένου ἦθος, οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ νεανίσκῳ, ἀλλ' ὑχμένης εἰ γαμοῖτο γυνὴ τὸ βύβλου γενέσθαι κουειλία, ἢ εἰ ζῶσα μὴ γαμοῖτο, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου. ἐν δὲ τοῖς κατὰ βραχὺ ὑπομνήμασιν ὁ ἀριστόξενος ἴαμβικλος φησὶν αὐλῆσαι λύκλῳ βραθεῖσαν ὑπὸ ρεῖθρον· ἡ δὲ ἀπέθανε, καὶ γίνεται ἐπ' αὐτῇ παρθένοις ᾠδῆς ἀετῶν ἥτις αὐλῆσαι λύκη φησὶ καλεῖσθαι. νύμφης δ' ἐν πρώτῳ ᾠδεῖ ἡρακλείδης, ᾠδεῖ μαρυανδυνῶν δικνούμενος, φησίν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ᾠδῶν εἶδος καταναύσειεν ἄν τις, ἃς ἐκεῖνοι κατά τινας ἐπιχωριαζομένην παρ' αὐτοῖς σωτήρειαν ᾄδοντες ἀνακαλοῦνταί τινα τῶν ἀρχαίων προσαγορεύοντες σῶρον· σῶρον δὲ λέγουσιν ὑὸν γενέσθαι ἀδρὸν ὠμὸν φανοῦς καὶ πλουσίου. ᾧ δὲ καλλει καὶ τῇ κατὰ πλὼ ἀκμὴν ὥρᾳ, πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκεῖν. ὃν ἐφεστῶτα ὄρνισι ἰδίοις, καὶ βαλόμενον τοῖς θεραίζουσι δρυῶναι πεῖν βαλίζοντα ἐφ' ὕδωρ ἀφανισθῆναι, ζητεῖν οὖν αὐτὸν ἀφ' ἑπτὰ χώρας μετὰ τινος μεμελῳδημένου θρήνου, καὶ ἀνακλήσεως, ᾧ καὶ νῦν ἔτι πάντες χρώμενοι διατελοῦσι. τοιοῦτος δ' ὅστις καὶ ὁ παρ' αἰγυπτίοις καλούμενος μανέρως. οὐκ ἀπολίποντο δὲ ἡμῶν τῶν συμποσίων οὐδὲ ῥαψωδοί· ἔχει γὰρ τοῖς ὁμήρου ὁ λαρήνσιος ὡς ἄλλος οὐδεὶς ὢν λῆρον ἀφαίνειν ἡδύνασθαι ἐν μακεδονίᾳ βασιλεύσαντα, ᾠδεῖ οὗ φησὶ καρύστιος ἐν ἰσομοιρικοῖς ὑπομνήμασιν ὅτι οὕτως ἦν φιλόμηρος ὡς διὰ στόματος ἔχειν τῶν ἐπῶν τὰ πολλὰ καὶ ἰλιὰς ἦν αὐτῷ καὶ ὀδύσσεια ἰδίως γεγραμμέναι· ὅτι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ῥαψωδοὶ καὶ ὁμηρισταὶ ἀρίσταρχος εἴρηκεν ἐν τῷ ᾠδεῖ χορῶν. οὗ δὲ νῦν ὁμηριστὰς ὀνομάζομεν πρῶτος εἰς τὰ ἥρωα παρήγαγε δημήτριος ὁ φαληρεύς· χαμαιλέων δ' ἐν τῷ ᾠδεῖ σκηνῆς χορῶν καὶ μελῳδηθῆναι φησὶν οὐ μόνον τὰ ὁμήρου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἡσιόδου καὶ ἀρχιλόχου ἔτι δὲ μιμνέρμου καὶ φωκυλίδου. κλέαρχος δ' ἐν τῷ προτρεπτικῷ παραγράφων, τὰ αὐτὰ λόχου φησὶν ὁ δημωνίδης ὁ ζακυνθίος ἐν τοῖς ἡρῴοις ᾠδῇ δὲ φέρουσι καὶ ἠθμένος ῥαψῳδεῖν. λυσανίαν δ' ἐν τῷ πρώτῳ ᾠδεῖ ἰαμβοποιῶν μναθῶνα φησὶ ῥαψῳδὸν λέγειν ἐν τοῖς διείξεσι, τῶν σιμωνίδου τινὰς ἰάμβων ὑποκρίνεσθαι. τοὺς δ' ἐμπεδοκλέους καθαρμοὺς ἐρραψῴδησεν ὀλυμπάσι πλεομένης ὁ ῥαψῳδὸς ὡς φησὶ δικαίαρχος ἐν τῷ ὀλυμπικῷ. ἀσῶνα δ' ἐν τῷ τρίτῳ ᾠδεῖ τῶν ἀλεξάνδρου ἱερῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ φησὶν, ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ὑποκρίνασθαι ἡγήσανδρον κωμῳδὸν τὰ ἡρῳδότου. ὁμήρου δὲ τὰ ὁμήρου καὶ οἱ καλούμενοι δὲ ἱλαρῳδοὶ οὓς νῦν τινὲς σιμῳδοὺς καλοῦσιν, ὡς ἀριστόκλης φησὶν ἐν πρώτῳ ᾠδεῖ χορῶν τῷ τὸν σίμον διαπρέψαι μᾶλλον τῶν ἀπὸ τοῦ ἱλαρῳδεῖν ποιητῶν σωτηχῶς ἡμῖν ἐπιφαίνονται. καταλέγει δὲ ὁ ἀριστόκλης καὶ βύρδιν ἐν τῷ ᾠδεῖ μουσικῆς γράφων ὧδε· μαγῳδὸς· οὗτος δέ ὅστιν ὁ αὐτὸς ᾧ λυσιῳδῷ. ἀριστόξενος δέ φησι τὸν μὲν ἀοιδὸν καὶ γυναικεῖα πρόσωπα ὑποκρινόμενον μαγῳδὸν καλεῖσθαι. τὸν δὲ γυναικεῖα, ἀοιδοὺς λυσιῳδόν· τὰ αὐτὰ δὲ μέλη ἄδουσι καὶ τἄλλα πάντα ὅστιν ὅμοια. ὁ δὲ ἰωνικὸς λόγος τὰ σωτάδου καὶ τὰ πρὸ τούτου ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα, ἀλεξάνδρου τε τοῦ αἰτωλοῦ καὶ πύρητος τοῦ μιλησίου, καὶ ἀλέξου καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. καλεῖται δὲ οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤκμασε δὲ ἐπὶ τῷ εἴδει τούτῳ σωτάδης ὁ μαρωνίτης ὡς φησὶ καρύστιος ὁ πρεσβεύσας ἐπὶ τῷ πτολεμαίου συγγράμματι, καὶ ὁ τοῦ σωτάδου υἱὸς ἀπολλώνιος. ἔγραψε δὲ καὶ οὗτος ᾠδεῖ τῶν τοῦ πατρὸς ποιημάτων σύγγραμμα ἐξ οὗ ὅστι καιρὸν παρρησίαν τοῦ σωτάδου κακῶς ἐπόντος λυσίμαχον τὸν βασιλέα ἐν ἀλεξανδρείᾳ. πολεμαῖον δὲ τὸν φιλάδελφον παρὰ λυσιμάχῳ καὶ ἄλλους τῶν βασιλέων ἐν ἄλλαις τῶν πόλεων διόπερ τῆς διούσης ἔτυχε τιμωρίας. ἐκπολεμοῦντα γὰρ αὐτὸν ἀλεξανδρείας, ὡς φησιν ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν, καὶ δοκοῦντα διαπεφυγέναι τὸν κίνδυνον, ἐρήκει γὰρ εἰς τὸν βασιλέα πτολεμαῖον πολλὰ δι' ἃ καὶ τότε, ὅτε τὴν ἀδελφὴν ἀρσινόην ἐγεγαμήκει εἰς οὐχ ὁσίην ζυμπλοκὴν τὸ κοῖλον ὠθεῖς. πάφος οὖν ὁ τοῦ πτολεμαίου στρατηγὸς ἐν καύνῳ τῇ νήσῳ λαβὼν αὐτὸν, καὶ εἰς μολυβδῆν κιβωτίδα ἐμβαλὼν, καὶ ἀσκαλωνα εἰς τὸ πέλαγος κατεπόντωσε. διαύτη δ' ὅστιν αὐτοῦ ἡ φθίσις. θεοδώρου τοῦ φιλίνου ἦν πατὴρ εἰς ὃν ταῦτα ἔγραψεν· ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ ῥῆμα τῆς ὀπισθοτονίας, ἐκ διαστροφόρου φάραγγος ὀξέως βρονταῖον ἠλέμαινον· ὁ κοινὸν αἰροτῆρ γέρων χαλᾷ βοῦς· σιμόθοος δὲ τῶν τοιούτων ὅστι ποιητῶν ὁ ἱλαρῳδὸς καλούμενος· οὐδὲν γὰρ φλυαρεῖται· χρῆται δ' ἐσθῆτι λευκῇ ἀνδρεία καὶ στεφανοῦται χρυσοῦν στέφανον, καὶ τὸ μὲν παλαιὸν ὑφ' ἡμάσιν ἐχρῆτο ὡς φησιν ὁ ἀριστόκλης· νῦν δὲ κρηπῖσι· ψάλλει δ' αὐτὸς ἄρρην ἢ θήλεια· ὡς καὶ ᾧ αὐλῳδῷ, λίδονται δὲ ὁ στέφανος ᾧ ἱλαρῳδῷ καὶ ᾧ αὐλῳδῷ οὐ ᾧ ψάλτῃ οὐ δὲ ᾧ αὐλητῇ. ὁ δὲ μαγῳδὸς καλούμενος τύμπανα ἔχει καὶ κύμβαλα καὶ πάντα τὰ ᾠδεῖ αὐτὸν σύστημα τὰ γυναικεῖα· φλυάζεταί τε καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἔξω κόσμου ὑποκρινόμενος ποτὲ μὲν γυναῖκα, καὶ μοιχοὺς καὶ μαζοπόνους ποτὲ δὲ ἄνδρα μεθύοντα καὶ εἰδὼ κῶμον παρεσκευόμενον πρὸς πλὼ βρομίῳ φησὶ δὲ ὁ ἀριστόξενος πλὼ μὲν ἱλαρῳδίαν σεμνὴν οὖσαν παρὰ πλὼ φαγῳδίαν εἶναι, πλὼ δὲ μαγῳδίαν, παρὰ πλὼ κωμῳδίαν. φλάκης δὲ οἱ μαγῳδοὶ καὶ κωμικὸς ὑποθέσεις λαβόντες, ὑπεκρίθησαν κατὰ πλὼ ἰδίαν ἀπαγγελίαν καὶ διάθεσιν, ἔχει δὲ ζωῶδες ἡ μαγῳδία ἀφ' ἧς τὸ οἰονεὶ μαγικὸν προφέρεσθαι, καὶ φαρμάκων ἐμφανίζειν

δικηλισταί· κακκεργοὶ φωνῶν θηβαῖοι· αὐτοκαύδαλοι· φαλλοφόροι ἀμοιβαῖς· ἀμοιβὴν κιθαρῳδός·
ἐμφανίζειν διωνύμως· παρὰ δὲ λακεδαιμονίοις κωμικῆς παιδιᾶς ἦν τις τρόπος παλαιὸς, ὡς φησι σω
σίβιος οὐκ ἄγαν σωσυβαῖος ἄττα δὴ κἀν τούτοις· τὸ λιτὸν τ' ἀπαρτῆς μεταδιωκούσης· ἐμεμέτο γάρ τις οὐ
δὲ τελευτῇ λέξει κλέπτοντας ἵππους ἢ πώραν ἢ ξενικὸν ἀστρὸν τοιαυτὶ λέγοντας ὡς ἄλῃξις σὺ μαστροπεύει
ζομένη δι' ὑμῶν παρείσηκεν

Ἐὰν ἐπιχώριος ἀστρὸς ἔπῃ φυβλίον — Τούτῳ δ' ὅτε πίσσαν ἔωθεν κατατρώγουμεν οὐθέως.
Ἐὰν δὲ πίσσαν καὶ φυβλίον θαυμάζομεν, καὶ πάλιν ἐὰν μὲν σευτλίον παρείδομεν
Ἐὰν δὲ πευτλίον ἀσμένως ἠκούσαμεν· — Ἐκαλοῦντο δὲ οἱ μετέπειτα πῶ τοιαύτην παιδιὰν παρὰ τοῖς λάκωσι δικηλισταὶ, ὡς αὖ τις σκυθοποιοὺς ἔφη καὶ μιμητάς· τὴν δὲ ἔφοδον τῶν δικηλιστῶν πολλαχῇ κατὰ τόπους εἶσι προσηγορίαι. σικυώνιοι μὲν γὰρ φαλλοφόρους αὐτοὺς καλοῦσιν, ἄλλοι δὲ αὐτοκαβδάλους
οἱ δὲ φλύακας· ὡς ἴσως παλαιοὶ· σοφιστὰς δὲ οἱ πολλοὶ θηβαῖοι δὲ κατὰ πολλὰ ἰλίως ὀνομάζειν εἰώθασιν ἑταιρικούς. ὅτι δὲ καινουργοῦσι κατὰ τὰς φωνὰς οἱ θηβαῖοι σχεδὸν ἐπιδείκνυσιν ὁ φοινίσσαις δι' οὗτων
Ξωύετ' οὐδὲν πᾶσιν θηβαίων πόλις — Οὐδὲν πότ' ἀλλ' οἱ πρῶτα μὲν πῶ σκῆπτα
Ὁππτηθοπίλαν ὡς λέγουσιν ὀνομάζετε — Τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὀρτάλιχον ἦν ἰκρὸν δὲ σακτὰν
Φλέφυρα δὲ τὴν γέφυραν τῦνα δὲ τὰ σῦκα, κωπιλάσας δὲ τὰς χελιδόνας
Τὴν σῦθεσιν δ' ἄκθολον ἢ γελᾶν δ' ἐκκρεμάσθεμεν — Νεακατάπυστον δ' ἦν πνεοκάλυπτον· σῆμος δ' ὁ ἥλιος
σὺν τῷ ᾠδὴ παιᾶνα οἱ αὐτοκαύδαλοι φησὶν καλούμενοι ἐστεφανωμένοι — κιττῷ χόσην ἐπίρρανον ῥήσεις·
ὕστερον δὲ ἴαμβοι — Ὠνομάσθησαν αὐτοί τε καὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν· οἱ δὲ ἰθύφαλλοι φησὶ καλούμενοι,
προσωπεῖον μεθυόντων ἔχοντες καὶ στεφάνους ταῖς χερσὶν ἀθηνᾶς ἔχοντες· χιτῶσι δὲ χρῶντο μεσολεύκοις καὶ πορφυρίζουσι ταραντῖνον καλύπτον αὐχοῦς μέχρι τῶν σφυρῶν, σιγὴ δὲ διὰ πυλῶνος εἰσιὸν
τις ὅταν κατὰ μέσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέφουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες ἀνάγετε βύρυχωρείαν ποιεῖτε τῷ θεῷ ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος διὰ μέσου βαλίζειν· οἱ δὲ φαλλοφόροι φησὶ προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπόλιον δὲ ἐξ ὀρπύλλου ᾠδὴ ἀθήμενοι, καὶ παιδέρωτας ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται στέφανόν τε θασσωΐων καὶ κιττοῦ, αὐληκάς τε ᾠδὴ βεβλημένοι, παρδύχοντι οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς χορείας βαίνοντες σὺν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες
Σοὶ βάκχε τάνδε μοῦσαν ἀγλαΐζομεν — Λῶιον οὖν ῥυθμὸν ἔχοντες αἰόλῳ μέλει
καὶ μαὶ ἀπαρθενεύθην οὔτι ταῖς πάρος — κεχρήμεθα κανώδεσιν ἀλλ' ἀκήρατον
κατάρχομεν ἦν ὕμνων· εἶτα πρὸς ἔχοντες ἐπῴαζον οὓς αὖ προείλοιντο· τάδην δὲ ἔπραττον. ὁ δὲ φαλλοφόρος ἰθὺ βαλίζων κατασκληθεὶς αὐθάλῳ ἐπεὶ δὲ σὺ ταῦτα τ' λόγου ἐς μὲν, οὐκ ἄξιον ἡγοῦμαι παρελιπεῖν τὰ ᾠδὲ ἀμοιβέως τοῦ καθ' ἡμᾶς κιθαρῳδοῦ αὐδρὸς τεχνίτου κατὰ νόμους τῆς μουσικῆς· οὕτως ἦν τὸ βράδιον ἥκων ἐκεῖ δ' συμπόσιον ἡμῶν ὡς ἔμαθεν παρά τινος τῶν οἰκετῶν ἀφελεπνύσαντας, ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν ἕως παρελθὼν ὁ σόφων αὐτῷ μάγειρος γενόμενον ἐφθέγγετο ὡς πάντας ἀκούειν τὰ ἐξ αὐλῆς ἔπη βυβύλου.
Τί δ' πόνηρ' ἔσηκας σὺ πάλαιας ἔτι — Λλλ' οὐ βαλίζεις· τῆς δὲ γενναίως πάλαι
Διεσπαρκται θρμὰ χνίσκων μέλη — Διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα.
Κατηλόηται γαστὸς σὺ μέσῳ κύκλος — Κατησίμωται πάντα τ' ἀκροκώλια
Ἐνωγάλλισαι σεμνὸς ἀλλαῖος τόμος. — Γαρυτάζωκται τευθὶς ἐξωπτημένη·
Γαρεκκέκλασται στέρν' σὺν ἢ δίκῃ — Ὥστ' ἐπεὶ βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν
Ἔπειγ' ἐπί γε μὴ πόθ' ὡς λύχος χανών — καὶ τῶν λαμπρῶν ὕστερον συχνὸν δράμης
Γαὐτὸ βίον ἡμῖν κατὰ ἦν ἴδισον αὐτῇ φαίην, ὃς σὺ τῷ φιλοθηβαίῳ φησὶν ἥ, τε γὰρ σιωπώμενος
Τῆς σῆδον οὕνεκ' ἔγχελυ βοιωτίᾳ — Τμηθεῖσα κοίλοις σὺ βυθοῖσι κακκάβης
Χλιαίνετ' αἰρεῖ θέξεται παφλάζεται — Γρυσπάεθ' ὥς τε μιλαὶ ἐν χαλκοῖς ἔχων
Μυκτῆρα σ' εἰσέλθοι τίς ἐξελθὼν πάλιν — Εἰκῆ τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοὴν
λέξεις μάγειρον ζῶντα· πλησίον δέ γε ταύτης ἄστις ἡμβραν καὶ νύχ' ὅλην.
κεστροῖς λεπαθεὶς καὶ παθεὶς χρωθεὶς σταφεὶς ὁμοῦ τί πρὸς τέλος μόρος ὁρόμου πόρων
Ἢ ξεῖ κεκραπὼς παῖς δ' ἐφέσηκεν ῥαιῶν — Ὃ ξὺν λίβυς τε καὶ λὸς ἐξηρασμένος
Λκτῖσι θείαις σιλφίου παρασατεῖ — Εἴτ' οὐκ ἐπῳδοὺς φασὶν ἰσχύειν τινὲς
Ἐπὼ γὰρ ἤδη χρεῖς ὁρῶ μαστωμένους — Σοῦ ταῦτα συσσρέφοντος· ἤτε σιώνομος
Τῆς κουφονώτου σῶμ' ἔχουσα σκῆπτρα — Ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη·
Τευθὶς μεταλλάξασα λευκαγῆ φύσιν, — Σαρκὸς πυρωθεὶς ἀνθράκων ῥαπίσμασι
Ξανθαῖσιν ὡραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται — Δεῖπνα προφήτην λιμὸν ἐκκαλουμένη
Ὥστ' εἰσιδεῖν μὲ μέλλει χώρει δεῖ γὰρ ἡδυσκότας — Γάχειν ἐὰν δὴ καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέον,
καὶ ὃς πάνυ ἐμμελέστατα ἀπαντήσας αὐτῷ ἀνεφώνησε τὰ ἐκ τ' κλεαρχαγιθαρῳδοῦ τάδε
Γόγγρῳ τε λευκῷ πᾶσι τοῖς κολλώδεσι — Βρόχειζε τούτοις γὰρ ζέφεται ὁ πνεύμων καὶ δ' φα-
ναίριον ἡμῶν περίσαργον γίνεται, κρότου δ' ἐν δὴ τούτοις γενομένου καὶ πάντων ὁμοθυμαδὸν αὐτὸν καλε-

166 μουσικῆς ἐκώμιον ἁρμονίαν. Διαφορὰ μουσικῆς κατὰ τοὺς τρόπους τῶν χρωμένων.
Διάφοροι ἁρμονίαι πρὸς τὰ ἤθη τῶν χρωμένων.

τούτων εἰσελθὼν καὶ πιὼν ἀνέκλαβόν τε τὴν κιθάραν εἰς τοσοῦτον ἡμᾶς ἦσεν, ὡς πάντας θαυμάζειν τήν τε κιθαρίσιν μετὰ τῆς τέχνης ταχίστην οὖσαν, καὶ τῆς φωνῆς τὴν εὐμέλειαν, ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐλάττων εἶναι νομίζεται τοῦ παλαιοῦ Ἀμοιβέως ὃν φησὶν Ἀριστέας ἐν τῷ ᾠδῇ κιθαρῳδῶν ἐν Ἀθήναις καθικομένα, καὶ πολὺ σοφώτερον τοῦ θεάτρου οἰκοῦντα ὅτε ἐξέλθοι ἀσύμενος τάλαντον ἀττικὸν τῆς ἡμέρας λαμβάνειν.

Περὶ δὲ μουσικῆς τῶν μὲν τάδε λεγόντων ἄλλων δὲ ἄλλα γέ σημβαίνει, πάντων δ' ἐπαινούντων τὸν παιδιὰ ταύτην, Μασύριος ὁ πάντα ἄριστος καὶ σοφὸς, οὐ γὰρ νόμων ἐξηγητὴς οὐδενὸς ἀλλὰ τρόπος, καὶ περὶ μουσικὴν ἐν διαφέρων ἀεὶ ἀπέπεται γὰρ καὶ τῶν ὀργάνων ἔφη, ὁ μὲν κωμῳδοποιὸς βύπολις ἄνδρες φίλοι φησὶ καὶ μουσικὴ πράγμ' ὄρθ' βαθύπη καὶ καμπύλον,
λέγει τε καινὸν ἐξευρίσκειν τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις, διόπερ καὶ ἀνάξιλαος ἐν ὑακίνθῳ φησὶν
ἢ μουσικὴ δ' ὥσπερ λιβύη πρὸς τῶν θεῶν λέγει καινὸν καθ' ἑκάστου τὸν τίκτειν θηρίον.

Μέγας γὰρ ὦ μακάριοι κατὰ σὸν θεόφιλον κιθαρῳδὸν θησαυρός ὄρθ' καὶ Κέλαινος ἡ μουσική. ἅπασι τοῖς μαθοῦσι παιδιὰ δοκεῖ τε καὶ γὰρ τὰ ἤθη παιδιὰν καὶ τοὺς θυμοειδεῖς καὶ τὰς γνώμας διαφόρους ποιεῖ. κλεινίας γοῦν ὁ πυθαγόρειος ὡς χαμαιλέων ὁ ποντικὸς ἰσορεῖ, καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἤθεσι διαφορῶν ἔπότε σωφέβαινε χαλεπαίνειν αὐδὲν δ' ὀργὴν, ἀναλαμβάνων πρὸ λύραν ἐκιθαρίζε, πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν αἰτίαν, ἔλεγε προαύτομαι, καὶ ὁ ὁμηρικὸς δὲ ἀχιλλεὺς τῇ κιθάρᾳ κατεπραύνετο, ἣν αὐτῷ ἐκ τῶν ἁρπαγέντος λαφύρων μόνην ὁμήρος χαρίζεται, κατασκέλλει γὰρ πυρῶσις αὐτοῦ θυμηδίαν. μόνος γοῦν ἐν ἰλιάδι ταύτῃ χρῆται τῇ μουσικῇ, ὅτι δὲ καὶ νόσους ἰᾶται μουσικὴ, θεόφραστος ἱστόρησεν ἐν τῷ ᾠδῇ ἐν θουσιασμοῦ. ἰσχιακοὺς φάσκων ἀνόσους διατελεῖν ἐὰν παυλήσι τὶς τοῦ τόπου τῇ φρυγιστὶ ἁρμονίᾳ. ταύτην δὲ πρῶτην ἁρμονίαν φρύγες πρῶτοι εὗρον καὶ μετεχειρίσαντο. διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς ἕλλησιν αὐλητὰς, φρυγίους καὶ θρασυλλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν ὅτος ὅστὶν ὁ παρὰ ἀλκμανῖ σάμβας καὶ ἄδων καὶ τῆλος, παρὰ δὲ ἰωσῶνακτι κίων καὶ κώδαλος καὶ βάβυς ἐφ' ὧν καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸ τοῦ χείρου αὐλούντων, καὶ κίων ἡ βάβυς αὐλεῖ. ὁ δ' ἀριστόξενος πρῶτον εὑρεσιν αὐτῆς ὑάγνιν δὲ τῷ φρυγὶ ἀκτίθησιν. ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικὸς ἐν τρίτῳ ᾠδῇ μουσικῆς οὐδ' ἁρμονίαν φησὶ δεῖν καλεῖσθαι πρῶτον φρύγιον καθάπερ οὐδὲ πρῶτον λύδιον. ἁρμονίαι γὰρ εἶναι τρεῖς τρία γὰρ ἢ γενέσθαι ἑλλήνων γένη. δωριεῖς αἰολεῖς ἴωνας. οὐ μικρὰς οἶμαι οὔσης διαφορᾶς, ἐν τοῖς τούτων ἤθεσιν, λακεδαιμόνιοι δὲ μάλιστα τῶν ἄλλων δωριέων τὰ πάτρια διαφυλάττουσι. θεατικοὶ δὲ οὗτοι γὰρ εἰσὶ πρῶτον ἀρχὴν τοῦ γένους ἀπολοῦσι μεταδόντες, παρακτικώτερον ἀεὶ ποιοῦνται τοῦ βίου πρὸς ἀπωγήν. ἰώνων δὲ ὁ πολὺ πλῆθος ἀλλοίωται διὰ τὸ συμπεφορῆσθαι τοῖς ἀεὶ διατρίβουσιν αὐτοῖς τῶν βαρβάρων. πρὸς οἶμαι ἀπωγὴν τῆς μελῳδίας· ἣν οἱ δωριεῖς ἐποιοῦντο, δωριστὶ ἐκάλουν ἁρμονίαν, ἐκάλουν δὲ καὶ αἰολίδα ἁρμονίαν ἣν αἰολεῖς ἥδον. ἰασὶ δὲ πρὸ τὴν ἔφασκον ἣν ἦκουν ἀδόντων τῶν ἰώνων. ἡ μὲν δὴ δώριος ἁρμονία τὸ αὐθρῶδες ἐμφαίνει καὶ τὸ μεγαλοπρεπὲς, καὶ οὐ διακεχυμένον οὐ δ' ἱλαρὸν, ἀλλὰ σκυθρωπὸν, καὶ σφοδρὸν, οὔτε δὲ ποικίλον οὐδὲ πολύχρονον· τὸ δὲ τῶν αἰολέων ἦθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ ὀγκώδες, ἔτι δὲ ὑπόχαυνον, ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἱστοριοφοίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις, οὐ πανοῦργον δὲ, ἀλλὰ ἐξημερωμένον καὶ τεθαρρηκός. διὸ καὶ οἰκεῖον ἐν αὐτοῖς ἡ φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικὰ, ἡ πᾶσα ἡ ᾠδὴ πρὸ ἁπλᾶ ἀνεσις. διὸ καὶ ᾠδὴ ἐχρῆτο τῷ ὑποδωρίου καλουμένῃ ἁρμονίᾳ. ἦθος. αὕτη γάρ ὄρθ' φησὶν ὁ ἡρακλείδης ἦν ἐνάλιον αἰολίδα, ὡς καὶ λάσος ὁ ἁρμονοδὸς ἐν τῷ εἰς πρὸ ἁρμόνιον διθύραμβον ὑμνῳδεῖται οὕτως διάμαζαμένα πω κόραν τὸ κλυμένοιο ἄλοχον μελίβοιαν ὕμνον ἀείσω ἀοιδὸν αἰολὶ διάμβαρύβρομον ἁρμονίαν. ταῦτα δ' ἄδουσι πάντες ὑποδώρια τὰ μέλη. ἐπεὶ ἔων δ' μέλος ἐστὶν ὑποδώριον καὶ τὰ μέλη εἰκότως αἰολίδα φησὶν εἶναι πρὸ ἁρμονίαν ὁ λάσος. καὶ πρατίνας δέ που φησὶν Μὴ σιώπων μέλος μήτ' αὐλημένην ἰασὶ οὖσαν ἀλλὰ τὰν μέσαν νέων Λέρναν αἰόλιζε τῷ μέλει σὺ δὲ τοῖς ἑξῆς σαφέστερον φησὶν πρέπει τοῖς παισὶν ἀοιδαὶ λαβράκταις αἰολὶς ἁρμονία. πρότερον μὲν ἔων ὡς ἔφην αἰολίδα αὐτὴν ἐκάλουν ὕστερον δὲ ὑπόδωριον. ὥσπερ οἶμαι φασὶν οἱ τοῖς αὐλοῖς τε τάχα νομίσαντες αὐτὸ πρὸ τὸ δώριον ἁρμονίαν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὁρῶντας αὐτοὺς ἐν ὄγκον καὶ τὸ προσωπεῖον καὶ τὴν καλὴν ἀκολουθίαν σὺν τοῖς τῆς ἁρμονίας ἤθεσιν ὑπὸ δώριον ἐνάλεσαν, ὡς δ' προσεμφορὲς τῷ λυδιστὶ, ὑπόλυδιον, καὶ δ' μὴ λυδιστὶ μὲν, ἐγγὺς δὲ τούτου λέγομεν ὑπόλυδιον, οὕτως καὶ ὑποδώριον τὸ μὴ πάνυ δώριον. ἐξῆς ἐπισκεψώμεθα δ' τῶν μιξολυδίων ἦθος ὃ διαφαίνουσιν οἱ ἴωνες ἐπὶ ταῖς τῶν σωμάτων διαιρέσεις βρονθυόμενοι καὶ θυμοῦ πλήρεις, δυσκατάλλακτοι. φιλόνεικοι. οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδὲ ἱλαρὸν ἐνδιδόντες. ἀσωρίαν καὶ σκληρότητα ἐν τοῖς ἤθεσιν ἐμφανίζοντες. διόπερ οὐδὲ τῆς ἰαστὶ γένος ἁρμονίας οὔτε αὐθηρὸν οὔτε ἱλαρόν ὄρθ', ἀλλὰ αὐστηρὸν, καὶ σκληρὸν, ὄγκον δὲ ἔχον οὐκ ἀγεννῆ. διόπερ καὶ τῇ ἰαστὶ προσφιλὴς ἡ ἁρμονία· τὰ δὲ τῶνδε ἰώνων ἤθη ῥυθμοφρώτατα, καὶ πολὺ παρακλαττον τὸ τῆς ἁρμονίας ἦθος. φασὶ δὲ πύθερμον τὸν τήϊον ἐν ᾧ γένη τῆς ἁρμονίας αὐτὸ τοῦτο, ποιῆσαι σκαιὰ μέλη. καὶ διὰ τοῦτ' ἐστὶν ὃν ποιητὴν ἰωνικὸν ἰασὶ κληθῆναι τὴν ἁρμονίαν. οὗτός ὄρθ', πύθερμος οὐ μνημονεύει ἀκόλουθος ἰωσὼναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὕτως· χρυσὸν λέγει πύθερμος ὡς οὐδὲν τἆλλα· λέγει δ' οὕτως ὁ πύθερμος οὐδὲν ἦν ἀρα τἆλλα πλὴν χρυσός· οὐκοῦν καὶ κατὰ

ἔξειν ἦν λόγον πιθανόν ὅτι ἢ πύθοῤμεν ἐκεῖθεν ὄντα, ποιήσασθαι τὴν ἀπωγὴν τῶν μελῶν ἁρμόττουσαν τοῖς ἤθεσι τῶν ἰώνων. διόπερ ὑπολαμβάνω οὐχ ἁρμονίαν εἶναι τὴν ἰαστὶ τρόπον δέ τινα θαυμαστὸν ἁρμονίας. καταφρονητέον οὖν τῶν τὰς μὲν κατ' εἴδους διαφορὰς οὐ δυναμένων θεωρεῖν, ἐπαινούντων δὲ τὴν τῶν φθόγγων ὀξύτητα καὶ βαρύτητα, καὶ τὰ μεμιγμένων ὑπερμιξολύδιον ἁρμονίαν καὶ πολλὰ ὑπερταύτης ἄλλην. οὐχ ὁρῶ δ' οὔτε τὴν ὑπερφρύγιον ἴδιον ἔχουσαν ἦθος· καί τοι τινὲς φασὶν ἄλλην εὑρηκέναι καινὴν ἁρμονίαν τὴν ὑπερφρύγιον. δεῖ δὲ πρῶτον ἁρμονίαν εἶδος ἔχειν ἢ πάθους ἢ ἤθους καθάπερ ἡ λοκριστί· ταύτην γὰρ οἱ μὲν τῶν γνωρίμων κατὰ συμμωνίδην ἢ πίνδαρον ἐχρήσαντο ποτὲ καὶ πάλιν κατεφρονήθη. ζητεῖν οὖν πρῶτον καθάπερ ἐξ ἀρχῆς ἐπόμενον ἐστὶν ἁρμονίας ὅσαι καὶ τὰ ἔθνη· τὴν δὲ φρυγιστὶ καὶ πρὸς λυδιστὶ παρὰ τῶν βαρβάρων οὔσας, γνωσθῆναι τοῖς ἕλλησιν ἀφ' ὧν συμπελοπιδῶν κατελθόντων εἰς πρὸς πελοπόννησον φρυγῶν καὶ λυδῶν. λυδιστὶ μὲν γὰρ αὐτῷ συμπελοῦθησαν, διὰ δὲ τὴν σύντονον εἶναι τὴν λυδίαν, φρύγιος δὲ οὐχ ὅπως ὁμοτόνους τοῖς λυδιστὶ εἰσὶν, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτῶν ἦρχεν ὁ τάνταλος. ἴσως δ' ἂν καὶ τῆς πελοποννήσου παντὸς, μάλιστα δὲ τὰ λακεδαιμόνι χώματα μεγάλα ἀναλοῦσι τάφους τε μετὰ πέλοπος φρυγῶν. μαθεῖν οὖν τὰς ἁρμονίας ταύτας δεῖ ἑλληνας παρὰ βούτων διὸ καὶ τελεστὴς ὁ σελινούντιος φησὶν πρῶτοι παρὰ κρατῆρας ἑλλήνων τὰ αὐλοῖς συμπαθοὶ πέλοπος μακρὸς ὀρείας φρύγιον ἀείσαν νόμον. τοὶ δ' ὀξυφώνοις πηκτίδων ψαλμοῖς κρέκον λύδιον ὕμνον. οὐ παραλειπέον δὲ πρὸς μουσικὴν φησὶν πολύβιος ὁ μεγαλοπολίτης ὡς ἔφορος ἱστορεῖ ὠδῇ ἁπάντη καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις. οὐδὲ τοὺς παλαιοὺς κρητῶν καὶ λακεδαιμονίων, αὐλὸν καὶ ῥυθμὸν εἰς ἣν πόλεμον αἱ τῆ σάλπιγγος ἐκεῖ νομιστέον εἰσαγαγεῖν, οὐδὲ τοὺ πρώτους ἀριφράδους εἰς πρὸ ὅλην πολιτείαν τὴν μουσικὴν παραλαβεῖν. ὥς τε μὴ μόνον ἐν παισὶν ἀλλὰ καὶ ἐν νεανίσκοις γενομένοις ὡς ἑξήκοντα ἐτῶν, κατ' ἀνάγκην σώζοφον ποιεῖν αὐτὸ τἆλλα τοῖς βίοις ὄντας αὐτηροτάτους. παρὰ γοῦν ἀριφράδων οἱ παῖδες ἐκ νηπίων ἄδειν ἐθίζονται κατὰ νόμον τοὺς ὕμνους καὶ παιᾶνας οἷς ἕκαστοι κατὰ τὰ πάτρια τοὺς ἐπιχωρίους ἥρωας καὶ θεοὺς ὑμνοῦσι. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς τιμοθέου καὶ φιλοξένου νόμους μανθάνοντες, χορεύουσιν κατ' ἐνίαυτὸν τοῖς διονυσιακοῖς αὐλητικοῖς ἐν τοῖς θεάτροις. οἱ μὲν οὖν παῖδες τοὺς παιδικοὺς ἀγῶνας, οἱ δὲ νεανίσκοι τοὺς τῶν ἀνδρῶν, καὶ παρ' ὅλον δὲ τὸν βίον ἐν ταῖς συνουσίαις ταῖς κοιναῖς οὐ δεῖ τῶν ἐπεισακτων ἀκροαμάτων, ὡς δεῖ τῶν αὐτὰ μόρια ἅδειν ἀλλήλους προστάττοντες καὶ τῶν μὲν ἄλλων μαθημάτων ἀρνητέον τὴν μὴ ἐλλείπειν, οὐδὲν αὐτοῖς αἰσχρὸν ὄντι· τὸ δὲ ἅδειν αἰσχρὸν περὶ αὐτοῖς νομίζειν, καὶ μὴν ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ μὴ τάξεως ἀσκοῦντες, ἔτι δὲ ὀρχήσεις ἐκπονοῦντες, μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δεξιότητος κατ' ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυνται ταῦτ' οὖν αὐτοὺς ἔθισαν οἱ παλαιοὶ, οὐ χρυφῆς καὶ ᾠδυσίας χάριν, ἀλλὰ θεωροῦντες τὴν ἐμάστου κατὰ βίον σκληρότητα, μὴ τὴν τῶν ἡδῶν αὐσκειαν ἥτις αὐτοῖς παρέπεται διὰ τὴν τοῦ ᾠδικοῦ ψυχρότητα καὶ συντονότητα, τὴν κατὰ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν διὸ καὶ συνεξομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι· διὸ καὶ κατὰ τὰς ἐθνικὰς διαστάσεις πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρομεν ἤθει καὶ μορφαῖς μὴ χρώμασι πρὸς δὲ τούτοις συνόλους τινὰς καὶ θυσίας ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ κατεῖδισαν. εἶτα δὲ χοροὺς παρθένων ὁμοῦ μὴ παίδων πρέπειν δοκοῦντες τῇ τοῦ φύσεως ἀτόλμου, διὰ τῆς τῶν ἐθισμῶν κατασκευῆς ἐξημεροῦν καὶ πραΰνειν. ὧν κινηθεὶς ὁλιγωρήσαντες, εἰς τέλος καὶ τοῦ σκληροτάτου παρὰ πολὺ τῆς ἁρμονίας ὁμοῦ τῷ τόξῳ καὶ τῇ ἄδρα ἔχοντες, πρὸς μὲν αὐτὰς τὰς ἀλλήλοις παραβιβὰς καὶ φιλοτιμίας ὁρμήσαντες, τέλος ἀπειθείσθησαν οὕτως, ὡς μέγιστα ἀσεβήματα παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι, καθ' οὓς δὲ καιροὺς τὴν μεγάλην σφαγὴν ἐποιήσαντο, εἰς ἃς τε πόλεις αἱρεθεῖσαι κατὰ τὴν λίοδον εἰσῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες παραχρῆμα ἐαυτοὺς ἐξεκήρυξαν, μαντινεῖς δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν καθαρμὸν τῆς πόλεως ἐφήσαντο, σφάγια συναγόντες κύκλῳ τῆς χώρας ἀπάσης. ἀγὼν δ' ὁ μουσικὸς ἔφη ἓν σύρακα ἦν ἐν ταῖς ὀρχήστραις ἡμιώμενον τοῖς διονυσίοις φρύγιον ποιεῖν ὁλμὴν τοῖς αἰθαναμένοις. ἔστ' δ' ἀρχαῖον ἡ μουσικὴ ἐπ' ἀνδρείαν προσφορὴν. ἀλκαῖος γοῦν ὁ ποιητὴς ἔτι καὶ ἄλλος μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν κατὰ ποιητικὸν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται· μᾶλλον τοῦ δέοντος πολεμικὸς γενόμενος· διὸ καὶ ὠδὴ τοῖς βιοῦσι συμπαθούμενος φησίν· μυρμαίρει δὲ μέγας δόμος χαλκῷ· πᾶσα δ' ἀρεικεκόσμηται στέγη· λαμπραῖσι κωπαῖσιν· κατ' αὖ λευκοὶ καθύπερθεν ἵππιοι λόφοι νεύουσιν κεφαλαῖσιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλκεαι δὲ παστάλοις κρυπτοῖσιν ᾠδὶ κείμεναι λαμπραὶ κνημῖδες ἀρῆος ἰοχαροσελεῖς θώρακές τε νέῳ λίνῳ κοῖλαί τε κατασπίδες βεβλημένον παρ' δὲ χαλκιδικαὶ σάδαι· πὰρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ κυπασίδες· τῶν δὲ κεῖσι λαθέσθαι· ἐπεὶ δὴ πρῶτισα νῶιν ὅρμον ἔσαμεν τόδε· καί τι μᾶλλον ἴσως ἥρμοστε τὴν οἰκίαν ὅλην εἶναι μουσικῶν ὀργάνων, ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρείαν ὑπελάμβανον εἶναι μεγίστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν· καὶ ταύτην τὰ πολλὰ προσνέμειν οὐ τοῖς ἄλλοις. ἀρχίλοχος οὖν ἀγαθὸς ὢν ποιητὴς πρῶτον ἐκαλλώπισατο δ' ἀνδρωθῆναι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων ἀδύτερον δὲ ἐμνήσθη τῶν ᾠδῶν τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ λέγων. Εἰ μὲν δ' ἐτὼ θρᾴττων μὲν σκυλίοιο κἄκκιος. καὶ μασίων ὄρχατον ἄδρον ἐπισάμενος. ὁμοίως δὲ καὶ ἀνάχυλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων ἐν τῇ ποιητικῇ, οὐδὲν ἧττον ᾠδὴ τ' τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν ποιήσας

268 ΓΟΙΚΤΑΙ μᾶλλον αὐσηρείᾳ ἢ ποιητικῇ σεμνυνόμενοι. ΜΟΣΙΚΗΣ δὲ χρήσιμον. ὀρχήσεις.

ἄλκην δ' ὐδόκιμον μαραθώνιον ἄλσος ἀέξει καὶ βαθυχαίτης μῶδος ἐπισάμενος

Διόπερ καὶ οἱ αὐσηρότατοι λακεδαιμόνιοι μετ' αὐλῶν σρατεύονται κρῆτες δὲ μετὰ λύρας, μετὰ δὲ συρίγγων καὶ αὐλῶν λυδοὶ, ὡς ἡρόδοτος ἱσορεῖ. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν βαρβάρων τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται μετ' αὐλῶν καὶ κιθαρίσαντες τὰ σαντία τὰς ψυχὰς. θεόπομπος δ' ὁ πασαρχηθὴς ἕκτῃ τῶν ἱσοριῶν γέγραπται φησὶ κιθαρίσας ἔχοντες, καὶ κιθαρίζοντες τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται ὅθεν ἔοικε καὶ ὅμηρος διατηρῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν ἑλλήνων κατάσασιν λέγει. φόρμιγγος θ' ἣν λαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην ὡς καὶ τοῖς βίῳ χρωμένοις χρησίμης οὔσης τῇ τέχνῃ. ἣν δ' ὡς ἔοικε δεῖον νενομισμένον. πρῶτον μὲν ὅπως ἕκασος τῶν εἰς μέθην καὶ πλήρωσιν ὁρμημένων ἀκρὸν λαμβάνῃ τῆς ὕβρεως καὶ τὸ ἀκόσμιάσ τὴν μουσικήν. εἰθ' ὅτι πρὸ αὐθάδειαν πράττει. πολλαιρουμένη γὰρ τὴν συγγένειαν ποιεῖ πρᾶσσε καὶ χαρᾶ ἐλευθέριον ὄφιν καὶ ὅμηρος εἰσήγαγε τοὺς θεοὺς χρωμένους ἐν τοῖς πρώτοις τῆς ἰλιάδος τῇ μουσικῇ. μετὰ δὲ τὴν πρὸ τὴν ἀχιλλέα φιλοτιμίαν διετέλεσε γὰρ ἀκροώμενος φόρμιγγος πρὸ καλλέος ἣν ἔχ' ἀπόλλων μουσάων αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ. παύσασθαι γὰρ ἕλε τὰ νείκεα καὶ πρὸ σάσιν καθάπερ λέγομεν. ἔοικασιν οἶμαι οἱ πολλοὶ πρὸ ἐπισήμην ἀκροᾶσθαι ταῖς σπουδαίαις ἐπανορθώσεως χάριν καὶ ὠφελείας. ἀλλὰ μὴν οἱ ἀρχαῖοι καὶ προσελάβοντο ἔθεσι καὶ νόμοις τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους ἅπαντας ἐν ταῖς ἑσιάσεσιν. ὅπως καὶ διὰ τούτων τηρῆται τὸ καλὸν καὶ σωφρονικὸν ἡμῶν. ἁρμονίων γὰρ ὄντων τῶν ἀσμάτων προσγενόμενος ὁ τῶν θεῶν λόγος, ἀποσημαίνει ἐν ἑκάσοις τόπον. φιλόχορος δὲ φησὶν ὡς οἱ παλαιοὶ σπένδοντες οὐκ ἀεὶ διθυραμβοῦσιν, ἀλλ' ὅταν σπένδωσιν ἐν μὲν διόνυσον ἐν οἴνῳ καὶ μέθῃ. τὸν δ' ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. ἀρχίλοχος γοῦν φησὶν ὡς διονύσου ἄνακτος καλὸν ἆσμα μέλος δίδαξ. διθύραμβον οἶνῳ συγκραννωθεὶς φρένας, καὶ ἐπίχαρμος δ' ἐν φιλοκτήτῃ ἔφη. οὐκ ἔσι διθύραμβος οὐχ ὕδωρ πίνῃς. ὅτι μὲν δὴ οὐχ ἡδονῆς χάριν ἐπὶ φλαύου καὶ δημοτικῆς ἡ μουσικὴ προῆλθε καταρχὰς εἰς τὰς ἑσιάσεις, ὥσπερ σοῖοι νομίζουσιν φανερὸν ἐκ τῶν εἰρημένων. λακεδαιμονίοι δὲ εἰ μὲν ἐμάνθανον τὴν μουσικὴν οὐδὲν λέγοισ' ἄν, ὅτι δὲ κρίνειν διώανται καλῶς περὶ τέχνην, ὁμολογεῖται παρ' αὐτῶν, καὶ φασὶ χρὶς ἤδη σεσωκέναι διαφθειρομένην αὐτὴν, καὶ πρὸς γυμνασίαν δὲ καὶ ὀξύτητα διανοίας συμβάλλεται ἡ μουσικὴ, διὸ καὶ τῶν ἑλλήνων ἕκασοι καὶ τῶν βαρβάρων οἱ γινωσκόμενοι τυγχάνουσι χρώμενοι. οὐ κακῶς δὲ λέγοισιν οἱ περὶ δάμωνα ἐν ἀθηναίοις ὅτι καὶ τὰς ᾠδὰς καὶ τὰς ὀρχήσεις ἀνάγκη γίνεσθαι κινουμένης πῶς τῆς ψυχῆς καὶ αἱ μὲν ἐλευθέριοι καὶ καλαὶ ποιοῦσι διαύτας. αἱ δ' ἐναντίαι, τὰς ἐναντίας. ὅθεν καὶ ὁ κλεοσθένους, ὁ σικυωνίων τυράννου χάρεσι καὶ σημεῖον διανοίας πεποιημένης ἰδὼν γὰρ ὡς φασι φορτικῶς ὀρχησάμενον ἐκ τῶν τῆς θυγατρὸς μνηστήρων, ἰπποκλείδης δ' ἦν ὁ ἀθηναῖος ἀπορχήσασθαι ἐνυάμων αὐτὴν ἔφησε νομίζων ὡς ἔοικε καὶ πρὸ ψυχὴν τὰνδρὸς εἶναι διαύτην, καὶ γὰρ ἡ ὀρχήσει, καὶ πορεία, καλὸν μὲν εὐχημοσύνη καὶ κόσμος μέχρον δὲ ἀταξία καὶ φορτικόν. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐξ ἀρχῆς σωέταττον οἱ ποιηταὶ τοῖς ἐλευθέροις τὰς ὀρχήσεις καὶ ἐχρῶντο τοῖς σχήμασι σημείοις μόνον τῶν ἀδομένων. τηροῦντες ἀεὶ δ' εὐγενεῖς καὶ ἀνδρώδεις ἐπ' αὐτῶν, ὅθεν καὶ σωρχήματα διαῦτα προσηγόρευον. εἰ δέ τις ἀμέτρως διαθείη πρὸ σχήματοποιΐαν καὶ ταῖς ᾠδαῖς ἐπιτυγχάνων μηδὲν λέγοι κατὰ τὴν ὄρχησιν, οὗτος δ' ἦν ἀδόκιμος. διὸ καὶ ἀριστοφάνης ἢ πλάτων ἐν ταῖς σκιωαῖς ὡς χαμαιλέων φησὶν εἴρηκεν οὕτως. ὡς τ' εἴτις ὀρχοῖτ' εὖ, θέκμ' ἦν. νῷ δὲ σρῶσιν οὐθὲν ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι σάδην ἑσῶτες ὠρύονται. ἦν γὰρ δ' τῆς ὀρχήσεως γένος τὸ ἐν τοῖς χορείοις εὔσχημον τότε καὶ μεγαλοπρεπὲς, καὶ ὡσανεὶ τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἀπομιμούμενον. ὅθεν καὶ σωκράτης ἐν τοῖς ποιήμασι τὸν καλλισα χορεύοντας ἀρίσους φησὶν εἶναι τὰ πολέμικα λέγων οὕτως. οἱ δὲ χορείοις καλλίσα θεοὺς τιμῶσιν ἀρίσοι ἐν πολέμῳ ἀγαθὸν γὰρ ὥσπερ ἐξαπλισάσθαι τὴν ἦν ἡ χορεία, καὶ ἐπίλειξις ἀμένον τὸ λοιπῆς εὐταξίας. ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιμελείας. ἀμφίων δὲ ὁ θηβαῖος ἐν λυκείῳ ᾠδὴν τὴν ἐλικώνιον μουσεῖον ἄγων φησὶν ἐν ἐλικῶνι παίδων ὀρχήσεις μὴ ᾠδῆς παρεσκευάσθαι ἀρχαῖον ἐπίγραμμα τόδε.

Ἀμφότερ' ὀρχεύμην τε καὶ μέλποιμι διδάσκων
εἰ μὲν δὲ βακχείας σικυώνιος ἦρχε θεοῖσι
Ἄνδρασ', ὁ δ' αὐλητὰς ἦν. ἄνακτος φιλαλοῖς
τᾷ σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀπικεῖσθ' γέρας.

Οὐ κακῶς δὲ καὶ ἠξίωσαν ὁ αὐλητὴς ἐπιβαλλομένου τινὸς τῶν μαθητῶν αὐλεῖν μέγα καὶ σφόδρα μελετῶντος, παιτάξαι εἰπεῖν οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ δεῖ κείμενον εἶναι ἀλλὰ ἐν τῷ δεῖ. τὸ μέγα ἔσι δὲ καὶ τῶν ἀρχαίων δημιουργῶν ἀγάλματα τῆς παλαιᾶς ὀρχήσεως λείψανα, διὸ καὶ σωέσι τὰ κατὰ τὴν χειρονομίαν ἐπιμελεσέρως. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ἐξήκουσα γοῦν καὶ ταύτῃ κινήσεις καλὰς καὶ ἐλευθερίους ἐν τῷ δεῖ τὸ μέγα παραλαμβάνοντες καὶ τὰ σχήματα μετέφερον ἐν τεύθεν εἰς τοὺς χορεύοντας ἐκ δὲ τῶν χορῶν εἰς τὰς παλαίσρας, καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ τῶν σωμάτων ἐπιμελείᾳ ᾠδὴ ἐποιοῦντο τὴν ἀνδρείαν καὶ πρὸς τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἐγυμνάζοντο μετὰ τῆς ᾠδῆς ὅθεν ἐκινήθησαν αἱ καλούμεναι πυρρίχαι. καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς ὀρχήσεως αἱ πολλαὶ παρονομασίαι αὐτῶν ὡς παρὰ κρησὶν ὀρσίτης καὶ ἐπικρήσιος. τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν ὡς μνημονεύει κρατῖνος ἐν νεμέσει καὶ κηφισόδωρος ἐν ἀμαζόσιν, ἀριστοφάνης τ' ἐν κενταύρῳ καὶ ἄλλοι πλείονες, ὕσερον μακτρεσμὸν ὠνόμασαν, ἣν καὶ πολλαὶ γυναῖκες ὠρχοῦντο, ἃς καὶ μαρτυρίαις ὀνομαζομέναις δίδασι τὰ δὲ σασιμώτορα καὶ ποικιλώτορα καὶ πῶ

ὄρχησιν ἀπολουσέραν ἔχοντα, καλεῖται δάκτυλοι ἰαμβικοὶ μολοσσικὴ ἐμμέλεια κόρδαξ. σίκιννις. πυρ-
σική. Φρύγιος. νικηφορισμὸς θρᾴκιος. καλαβρεισμός. πυρρίχη σικελική. ἔστι δὲ ὄρχησις ἡ χρησάμε-
νοι οἱ περὶ Πολέμωνα, ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου ἀδελφὸν ἀείλιον. ὡς ἰσορεῖ μαρσύαν ὁ Δίτιμος. μακε-
δονικῶν. μανιώλεις δ' εἰσὶν ὀρχήσεις κορυνοφόρος καὶ μέδιμνος καὶ θόρμαυξις ἣν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώ-
ταις ἡ καλουμένη ἄθεμα. ταύτην δὲ ὠρχοῦντο μετὰ λέξεως τοιαύτης μεμυμένοι καὶ λέγοντες. ποῦμοι
τὰ ῥόδα. φοῦμοι τὰ ἴα ποῦμοι τὰ καλὰ σέλινα. παρὰ δὲ συρακουσίοις καὶ χιτωνέα ὁ ἀρτέμιδος ὄρχησίς
τίς ἐστιν ἴδιος καὶ αὐλησις. ἦν δέ τις καὶ ἰωνικὴ ὄρχησις παροίνιος. καὶ πρὸ ἀγελικὴν δὲ πάροινον ἥκει-
ον ὄρχησιν. καλεῖται δέ τις καὶ ἄλλη ὄρχησις, κόσμου ἐκπύρωσις ἧς μνημονεύει μένιππος ὁ κωμικὸς
ἐν τῷ συμποσίῳ. καὶ γυμνοπαιδίαι δ' εἰσὶν ὀρχήσεις γυμνὸς καὶ μαχητισμὸς ἀφ' ὁπλιτικός τε καὶ σόβαι ἔτι δὲ μορφα
σμὸς καὶ γλαύξ. καὶ λέων, ἀλφίτων τε ἐκχύσεις καὶ χρεῶν ἀφορητὴ καὶ σοιχεῖα καὶ πυῤῥίχη. μετ' αὐλῶν
δὲ ὠρχοῦντο τὴν τοῦ κελδυσοῦ, καὶ τὴν καλουμένην πινακίσκα. σχήματα δ' ὄρχησεως ξιφισμός. καλα-
θισμὸς καλλακίδης, σκώψ. σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκώψ τῶν ἀχρησκοφώτων τί σχῆμα ἄκραν πρὸ χεῖρα ἔχον
τὸ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει αἰσχύλος ἐν θεωροῖς καὶ μὴν παλαιῶν τῶν δέ σοι σκωπευμάτων.
καλλαβίδων δ' οὐ πόλις ἐν κηλαξι καλλαβίδαο δὲ βαίνει. σησαμίδας δὲ χύδην θαυμασγρίς. κατειδὲς. σκο
πός. χὴρ κατὰ πρηνὴς χερσί. μικρὸν ποδισμός. ξύλου παράληψις. ἐπαγωνισμός. καλαθισμός. σφόβι-
λος. καὶ τελεσιὰς δ' ὄρχησίν ὄρχησις καλουμένη, σφαιρωτικὴ δ' ὄρχησίν αὕτη ἀπό τινος αὐλητοῦ τελεσίου καλουσα
τουμένη μεθ' ὅπλων ἣν πρῶτον αὐτὴν ἐκείνου ὠρχησαμένου. ὡς φησὶν ἱππαγόρας ἐν ᾧ πρώτῳ περὶ τῶν
καρχηδονίων πολιτείας. καλεῖται δ' ἡ μὲν σατυρικὴ ὄρχησις, ὡς φησὶν ἀριστόκλης ἐν ὀγδόῳ τῶν περὶ χο
ρῶν σίκιννις. καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί. τινὲς δέ φασι σίκιννόν τινα βάρβαρον εὑρετὴν αὐτῆς γενέσθαι. ἄλ
λοι δὲ κρῆτα λέγουσι· τὸ γένος ἦν σίκιννον. ὀρχησταὶ δ' οἱ κρῆτες ὡς φησιν ἀριστόξενος. σκάμμων δ' ἐν πρώ-
τῳ περὶ ὁπλιτικῶν σίκιννιν αὐτὴν εἰρῆσθαι ἀφ' ἧς τὸ σείεσθαι, καὶ πρῶτον ὀρχήσασθαι πρὸ σίκιννιν ἱερῶσ-
που. πρώτη δὲ εὑρηται ἡ περὶ τοὺ πόλεμον κίνησις τῶν ὅπλων τῶν χειρῶν. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς πόλεμον μᾶλ-
λον ἐγυμνάζοντο ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς κωμικοῖς. οἱ δὲ κρῆτες κωμικητικοὶ διὸ καὶ ποδώκεις. εἰσὶ δέ τι
νες οἳ καὶ φασὶ πρὸ σίκιννιν ποιητικῶς, ὠνομάσθαι ἀφ' ἧς κινήσεως ἦν καὶ οἱ σάτυροι ὀρχοῦνται τὰ χυ-
τάτην οὖσαν. οὐ γὰρ ἔχει πάθος αὕτη ἡ ὄρχησις διὸ οὐδὲ ἀναλαύει σωτέσκηκε δὲ καὶ σατυρικὴ πάσα φύσ-
σις δ' παλαιὸν ἐκ χερῶν, ὡς καὶ ἡ τότε χαρωδία. διόπερ οὐδὲ ἔχουσι τὰς ἐχεῖς χρεῖς δ' εἰσὶ τῆς σκινικῆς
ποιήσεως ὀρχήσεις χαρακική, κωμική, σατυρική. ὁμοίως δὲ καὶ λυρικῆς ποιήσεως τρεῖς πυῤῥίχη γυμνοπαι
δική, ὑπορχηματική, καὶ ἔστιν ὁμοία ἡ μὲν πυῤῥίχη, τῇ σατυρικῇ. ἀμφότεραι γὰρ σχῆμα τάχους, πολεμικὴ
δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ πυῤῥίχη. σὺν ὅπλοις γὰρ αὐτὴν παῖδες ὀρχοῦνται τάχους δὲ δεῖ ᾧ πολέμῳ εἰς τὸ διώκειν
καὶ εἰς τὸ ἀπεωθεῖσθαι φεύγειν, μὴ δὲ μένειν μὴ δ' αἰδεῖσθαι κακοὺς εἶναι. ἡ δὲ γυμνοπαιδικὴ παρεμφε-
ρὴς ὅλη τῇ χαρικῇ ὀρχήσει, ἣν τις ἐμμέλειαν καλεῖται σὺν ἑνὶ τρόπῳ δὲ ὀρχεῖται σ' βαρυθυμίᾳ σεμνόν. ἡ δ' ὑπορχη
ματικὴ τῇ κωμικῇ οἰκειοῦται· ἣν τις καλεῖται κόρδαξ. παιγνιώδης δ' ἐστὶν ἀμφότεραι. ἀριστόξενος δέ φη-
σι τὴν πυῤῥίχην ἀπὸ πυῤῥίχου λάκωνος τὸ γένος τὴν προσηγορίαν λαβεῖν. λακωνικὸν δ' εἶναι μέχρι καὶ
νῦν ὄνομα τὸ πύῤῥιχον, ἐμφανίζει δ' ἡ ὄρχησις πολεμικὴ ὡς λακεδαιμονίου σ' ὕβριμα· πολεμικοὶ δ' εἰ-
σὶν οἱ λάκωνες, ὧν καὶ γυμνοὶ τὰς ἐμβατήρια μέλη ἀναλαμβάνουσιν, ἅπερ καὶ σόλια καλεῖται, καὶ αὐλοὶ
δ' οἱ λάκωνες σὺν τοῖς πολέμοις τὰ τυρταίου ποιήματα ἀπομνημονεύοντες σύρυθμον κίνησιν ποιοῦνται. φι-
λόχορος δὲ φησὶ κρατήσαντας λακεδαιμονίους μεσηνίων διὰ πὼ τυρταίου στρατηγίαν, σὺν ταῖς στρατεί-
αις ἔθοις ποιήσασθαι αὐ διαπορεύσωνται καὶ πρωΐσωσιν, ἄδειν καθ' ἕνα τυρταίου. κεῖνον δὲ ὃν πολέ
μαρχον καὶ ἄθλον δίδοναι τῷ νικῶντι κρέας. ἡ δὲ πυῤῥίχη παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν οὐκ ἔτι παρα-
μένει, καὶ ἐκλιποῦσης δὲ αὐτῆς, συμβέβηκε τοὺς πολέμους καταλυθῆναι· παρὰ μένοις δὲ λακεδαι-
μονίοις παραμένει προγύμνασμα οὖσα τοῦ πολέμου. ἐκμανθάνουσί τε πάντες σὺν τῇ ὥρᾳ ἀπὸ πέντε ἐ
τῶν πυῤῥιχίζειν ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς πυῤῥίχη διονυσιακή τις εἶναι δοκεῖ, ἐπιφερεστέρα οὖσα τῆς ἀρχαίας· ἔχου
σι γὰρ οἱ ὀρχούμενοι θύρσους ἀντὶ δοράτων, προΐενται δ' ἐσ' ἀλλήλους καὶ ναρθήκας, καὶ λαμπάδας
φέρουσιν, ὀρχοῦνταί τε τὰ πρὸς διόνυσον καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἐν λοὺς, ἔτι τὰ πρὸς τὸν πυθικὸν τὸν κτέον
δ' ἀπὸ τῆς πυῤῥίχης τὰ κάλλιστα μέλη, καὶ τοὺς ὀρθίους ῥυθμούς, ἔοικε δὲ ἡ γυμνοπαιδικὴ τῇ καλουμένῃ
αὐλοπάλλῃ παρὰ τοῖς παλαιοῖς γυμνοὶ γὰρ ὀρχοῦνται οἱ παῖδες πάντες βύρυθμους φορὰς τινας ἀπο τέ-
μνοντες καὶ σχήματα τινὰ τῶν χειρῶν κατὰ δ' ἀπαλὸν, ὡς τ' ἐμφαίνειν θεώρημά τι τῆς παλαίστρας καὶ
τὸ παγκρατίου κινοῦντες βύρυθμως τοὺς πόδας. φόρμοι δ' αὐτῆς οἰκοφορικοὶ, καὶ οἱ βακχικοὶ, ὅς τε
καὶ πρὸ ὄρχησιν ταύτην εἰς ἣν διόνυσον ἀναφέρεσθαι. ἀριστόξενος δέ φησιν ὡς οἱ παλαιοὶ γυμναζόμενοι
πρῶτον σὺν τῇ γυμνοπαιδικῇ εἰς πρὸ πυῤῥίχην ἐχώρουν πρὸ τὸ εἰσιέναι εἰς δ' θέατρον, καλεῖται δ' ἡ πυῤῥί
χη καὶ χειρονομία. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ ὅλη, σὺν ἧς ἄλλων ὁ χορὸς ὀρχεῖται φησὶ γοῦν ὁ βακχυλίδης οὐχ ἕσρας
ὄρχον οὐ δ' ἀμβολᾶς· καὶ πίνδαρος δέ φησιν λάκαινα μὲν παρθενίων ἀγέλα. ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ
τῷ πινδάρῳ οἱ λάκωνες. καί ἔστιν ὑπορχηματικὴ ὄρχησις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. βέλτιστοι δέ εἰσι τῶν χρό-
νων οἵ τινες καὶ ὀρχοῦνται. εἰσὶ δὲ οἵδε. προσωδιακοί. ἀποσολικοί. οὗτοι δὲ καὶ παρθένιοι καλοῦνται, καὶ

μουσικῆς ἀρχαίας ἐικόμεν. ὁ μὲν τρίχορδος ἀρχαῖα μουσική.

170 ὁ δὲ βύβις ὅμοιος, ἀφεσιλίτην καὶ σιλόνυσον, καὶ ἔστι παιδικὸν ὅτε μὲν, ὅτε δὲ οὔ· εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι σαμβυκαῖ καὶ φαῦλαι ὀρχήσεις. ὁ μὲν κόρδαξ παρ' Ἕλλησι φορτικός. ἡ δ' ἐμμέλεια σπουδαία. καθάπερ καὶ ἡ παρὰ κιθαρίσταις κίθαρις, παρὰ σικυωνίοις τε ὁ ἀλητὴρ, οὕτως ἡ μὲν εὐθάκη καλεῖται ἀλητὴρ, ὡς ἀριστόξενος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ συγκρίσεων. καὶ ᾠδὴ μὲν ὀρχήσεως τοσαῦτά μοι ἐῤῥήθη περὶ τοῦ παρόντος λελέκται. τὸ δὲ παλαιὸν ἐτηρεῖτο ᾠδὴ τὴν μουσικὴν τὸ καλόν, καὶ πάντ' εἶχε καὶ τὰ πρὸς τέχνην, ἣν οἰκεῖον αὐτοῖς νόμον. διόπερ ἦσαν ἴδιοι καθ' ἑκάστην ἁρμονίαν αὐλοὶ μὲν ἑκάστοις αὐλητῶν ὑπῆρχον αὐλοὶ, ἑκάστῃ ἁρμονίᾳ πρόσφοροι· σὺν τοῖς ἄσμασιν, πρόνομος δ' ὁ Θηβαῖος πρῶτος ηὔλησεν ἀπὸ τῶν αὐλῶν τὰς ἁρμονίας· νῦν δὲ εἰκῇ καὶ ἀλόγως ἅπτονται τῆς μουσικῆς, καὶ πάλαι μὲν ἐπὶ παρὰ τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμεῖν σημεῖον ἦν κακοτεχνίας, ἔθεν καὶ ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος κροταλιζομένῳ ποτέ τινος τῶν αὐλητῶν, διαῤῥίβων αὐτὸς ἔτι σὺν ᾧ ὑποσκινίῳ πήγνυτ' εἶπεν δῆλον ὅτι μέγα κακὸν γέγονεν, ὡς οὐκ ἄλλως σὺν τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμήσαντος. οἵδε δέ τινας τῶν ἱστορήσαντας ὡς ἀντιγενίδου ἐπόντος, καὶ οἱ καθ' ἡμᾶς δὲ τέλος φιλοῦνται τῇ τέχνης πλὴν παρὰ τοῖς Θεάτροις εὐημερίαν. διό που ἀριστόξενος σὺν τοῖς συμμίκτοις συμποτικοῖς, ὅμοιον φησὶ ποιούμενον ποσειδωνιάτας τοῖς σὺν τυρσηνικῷ κήλωσι καθιέναι· οἷς συμβέβηκε τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς Ἕλλησιν οὖσιν ἐκ βαρβαρῶσθαι τυῤῥηνοῖς ἢ ῥωμαίοις γεγονόσι, καὶ τὴν τε φωνὴν μεταβεβληκέναι, τά τε λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων. ἄγειν τε μίαν τινὰ αὐλοὺς τῶν ἑορτῶν τῇ Ἑλληνικῶν ἔτι καὶ νῦν, σῴζοντες ἀναμιμνήσκονται τῶν ἀρχαίων ἐκείνων ὀνομάτων τε καὶ νομίμων, ἀλληλοφυρόμενοι δὲ πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποδακρύσαντες, ἀπέρχονται, οὕτω δὴ οἶμαι φησὶ καὶ ἡμεῖς ἐπειδὴ καὶ τὰ θέατρα ἐκ βεβαρβάρωται, καὶ εἰς μεγάλην διαφορὰν προελήλυθεν ἡ πάνδημος αὕτη μουσική, καθ' αὐτοὺς γενόμενοι ὀλίγοι ἀναμεμνησόμεθα οἵαν ἦν ἡ μουσική· ταῦτα μὲν ὁ ἀριστόξενος. κἀμοὶ δὲ δοκεῖ φαίνεται φιλοσοφητέον εἶναι καὶ περὶ μουσικῆς, καὶ γὰρ πυθαγόρας ὁ σάμιος τηλικαύτην δόξαν ἔσχεν ᾠδὴ φιλοσοφία, καταφανὴς ὤν ἐκ πολλῶν οὐ παρέργως ἁψάμενος μουσικῆς, ὡς γε καὶ τὴν τῶν πάντων οὐσίαν δι' μουσικῆς ἀποφαίνειν συγκειμένην· τὸ δὲ ὅλον ἔοικεν ἡ παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων σοφία τῇ μουσικῇ μάλιστα εἶναι διδομένη. καὶ διαφέρειν τῶν μὲν θεῶν ἀπόλλωνα τῶν δὲ καὶ μὲν θεῶν ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἐκεῖνον, καὶ πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέχνῃ ταύτῃ, σοφιστὰς ἀπεκάλουν. ὥσπερ καὶ αἰσχύλος ἐποίησεν, εἶτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν· ὅτι δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν οἰκεῖόν τα διέκειντο οἱ ἀρχαῖοι δῆλον καὶ ἐξ ὁμήρου ὃς δηλονότι καὶ μελοποιικὸν πᾶσαν ἐαυτοῦ πλὴν ποίησιν ἀφορᾶν τὸν πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους, καὶ λαγαρούς, ἔτι δὲ μειούρους· ξενοφάνης, δὲ καὶ σόλων, καὶ θέογνις, καὶ φωκυλίδης· ἔλεγε δὲ περίανδρος ὁ κυψέλιδος ἐλεγειοποιὸς καὶ τῶν λοιπῶν οἱ μὲν προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελῳδίαν, ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῇ τάξει τῶν μέτρων· καὶ σκοπεῖν ὅπως αὐτῶν μηθεὶς ἀκέφαλος ἔσται, μήτε λαγαρὸς μήτε μειούρος· ἀκέφαλοι δέ εἰσιν οἱ ἐκ τῆς ἀρχῆς πλὴν χωλότητος ἐπειδὴ νῦν ἁπάντων τε καὶ ἑλλήνων ἦν ἔθος

ἐπίτονος τετάνυσο βοὸς ἴφι κταμένοιο (τα ἔχοντες·
λίφα δ' ἀρ' αἰνείαν ὑὸν φίλον ἀγχίσαο·

μειούροι δέ εἰσιν οἱ ἐκ τῆς ἐκβολῆς· οἷον ῥῶσθε δ' ἐρρί-
καλὴ γὰρ ἀσπὶς πέλεται θεοῖς δέμας ἐοικυῖα·

διετήρησαν δὲ καὶ μάλιστα τῶν ἑλλήνων λακεδαιμόνιοι τὴν ᾠδὴν μουσικὴν πλεῖστον αὐτῇ χρώμενοι· καὶ συχνοὶ παρ' αὐτοῖς ἐγένοντο μελῶν ποιηταὶ, τηροῦσί γε καὶ νῦν τὰς ἀρχαίας ᾠδὰς ἐπιμελῶς· πολυμαθεῖς τε εἰς ταῦτα εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς. ἔθεν καὶ πρατίνας φησὶ λάκων ὁ τέττιξ δύτω χορεῖς χορόν, διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν προσαγορεύοντες οὕτως τὰς ᾠδὰς, πλουτάτων πρύτανιν καὶ μέλεα μελιπτοτάτα μοῦσαν, ἀρχὴ γὰρ τοῦ βίου σωφροσύνης καὶ αὐστηρίας μετέβαινον ἀσμένως ἐπὶ τὴν μουσικὴν ἐχούσης τι κηλητικὸν τῆς ἐπιστήμης, εἰκότως ἂν ἐγίνετο χαίρειν τοῦ ἀκροωμένους· ἐνάλιον δὲ καὶ χορηγοὺς φησὶν ὁ βυζάντιος δημήτριος τὸ τετάρτῳ περὶ ποιημάτων οὐχ ὥσπερ νῦν· τοὺς μισθωμένους τοὺς χορεύειν ἀλλὰ τοὺς καθηγουμένους τοῦ χοροῦ, καθάπερ καὶ τοὔνομα σημαίνει, καὶ τὸ χρησμουσεῖν καὶ μὴ παραβαίνειν τοὺς ἀρχαίους τῆς μουσικῆς νόμους· σημαίνει δὲ τὸ μὴ παλαιὸν φιλομουσεῖν τοὺς ἕλληνας. μετὰ δὲ ταῦτα γενομένης ἀταξίας, καὶ χρησάντων ᾠδὴν ἁπάντων τῶν ἀρχαίων νομίμων, ἥτε προαίρεσις αὐτῇ κατελύθη, καὶ δὴ ποτε μουσικῆς φαῦλοι κατεψεύσθησαν. διὸ ἕνιος τῶν χρωμένων, αὐτὶ μὲν πραότητος, πολυτροπίαν μαλακίαν· αὐτὶ δὲ σωφροσύνης, ἀκολασίαν· καὶ ἄπεσιν· ἔσται δ' ἴσως τοῦτο μᾶλλον, καὶ ᾠδὴ πολὺ πλέον προσχήσεται, ἐὰν μή τις ἀγάγῃ πάλιν εἰς τὸ συμφανὲς πλὴ πάντιον μουσικήν· ἦν παλαιοῦ γὰρ καὶ τῶν ἡρώων τὰς πράξεις, καὶ τῶν θεῶν τοὺς ὕμνους, δι' ᾠδῆς ἐποιοῦντο ὅμηρος τοιῶ φησὶν ἐῶ ἀχιλλέως ἄειδε δ' ὀρακλέα αὐδρῶν ἡρώων· καὶ ἦν φήμιον δέ φησιν ὅτι πολλὰ βροτῶν θελκτήρια οἶδεν· ἔργ' αὐδρῶν τε θεῶν τε τά, τε κλείουσιν ἀοιδοί· τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐσώζετο ὡς φησὶ λίνων ἐν τοῖς πδρσικοῖς· τὴν τοῦ κύρου τοῦ πρώτου αὐδρείαν, καὶ ἣ μέλλοντα πόλεμον ἔσεσθαι πρὸς ἀσυρίαν προεῴδοντο οἱ ᾠδοί· ὅτε γὰρ φησὶν ἠγάσατο πλὴ εἰς πέρσας ἀφορμὴν ὁ κύρος ἐγκλίνῃ δ' αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τῶν ῥαβδοφόρων, εἶθ' ὕστερον ἐπὶ τῶν ὁπλοφόρων καὶ ἀπλήθην· οὕτω χωλοῦντος οὕτω τοῦ ἀσυρίους μετὰ τῶν φίλων, τότε ἀζάρης ὄνομα οὗτος δ' ἦν τῶν ᾠδῶν ὁ εὐ-

σαμβύκη· μάγαδις· ἀρίσταρχος μάγις· μάγαδις·

δοξόταζος ἥλιον εἰσηλυθὲις τά τε ἄλλα τῶν ἐθισμένων, καὶ τὸ ἔσχατον εἶπεν, ὡς ἀφεῖται ἀεὶ τὸ ἕλος θηρίον μέγα βρασύτονον ὑὸς ἀγρίου, ὃ ἂν κυκλοῦται τῶν καθ' αὑτὸν τόπων πολλοῖς μετ' ὀλίγων ῥᾳδίως μαχεῖται. δρομίνα δὲ τὸ ἀξυάγους ποῖον θηρίον, ἔφη κύρου δ' ἐν πέρσαι νομίσας ὃν ὀρθῶς αὐτὸν ὑπώπτευσε, καὶ μεταπεμψάμενος οὐδὲν ἤνυσεν. ἐγὼ δὲ ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν τοῦδε μουσικῆς αὐλῶν ἀκούων κόμβα καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν τὰ ἐκ φιλαούλα φιλεταίρου ἐπειπών.

ὦ ζεῦ καλόν γ' ἐστὶν ἀποθανεῖν αὐλήσαντα. τούτοις οἱ ἄθλου γὰρ μόνοις ὑπῆρχε
ἀφροδισιάζειν ἐστὶν, οἱ δὲ νεῦς φρόπους. ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρίαν.
εἰς δ' ὑπῆθον φέρουσι τὸν τερψιλέον. μετὰ δὲ ταῦτα ζητήσεως γενομένης τοῦδε σαμβύ-
κης ἔφη ὁ μαστούριος ὀξύφθογγον εἶναι μουσικὸν ὄργανον τὸ σαμβύκη, διειλέχθαι τε τοῦδε αὐτοῦ βύβ-
ριώνα φησὶν αὐτὸν ἐποποιὸν τὸ τῷ τοῦδε ἰαθμίων χρῆσθαι φύσας αὐτῷ πάρθους καὶ τριγλοδύτας τερ-
πόρλῳ ὄντι, ἱσορεῖν δὲ τοῦτο πυθαγόραν τὸ τῷ τοῦδε τῆς βρυθρᾶς θαλάσσης. καλεῖται δέ τι καὶ τῶν πολιορ
κητικῶν ὀργάνων σαμβύκη. οὗ τό, τε ἄμμα καὶ τὸ κατασκευὴν ἀποδείκνυσι εἴπων τὸ τῷ πρὸς ἄπαλον πε
ρὶ ὀργάνων· καὶ ἀνδρέας ὁ παναρμόνιος τὸ τῷ τριγωνοειδῶ τρίτῳ τῶν σκελικῶν τῶν κατὰ πόλιν, ὡς ἀπὸ
δύο ὄντων προσάγοιτο τοῖς τῶν ἐναντίων τείχεσι, καλεῖσθαί τε σαμβύκην, ἐπειδὴ ὅταν ὑξαρθῇ γίνεται
ἁμαξιαίως καὶ κλίμακος τὸ ποιούμενον· ὅμοιον δέ τι ὄργανον καὶ ὁ τῶν σαμβύκης· μόνος δὲ τὸ πρώτῳ μηχανικῶν
ῥωμαικὸν ἔστιν λέγει τὸ μηχάνημα, καὶ ἡρακλείδην τὸν ταραντῖνον εὑρεῖν αὐτοῦ τὸ εἶδος· πολύβιος δὲ τὸ
τῇ ὀγδόῃ τῶν ἱστοριῶν· μαρκέλλος φησὶν δυσχρησούμενος τὸ τῇ συρακουσῶν πολιορκίᾳ. τὸ τῶν ἀρχιμή
δους καταστασμάτων, ἔλεγε ταῖς μὲν ναυσὶν αὐτοῦ κυκλίζειν ἐκ θαλάσσης ἀρχιμήδην· τὰς δὲ σαμ-
βύκας ἁρπίζομένας ἐκ πόντου μετ' αἰχμῆς ἐκ πεπωκέναι· ἐπόνθος δ' ἐμὲ τούτοις ἀμελιᾶναι, ἀλλὰ
μὴν ὦ ἑταῖρε μαστούριε πολλάκις καὶ αὐτὸς τὸ διανοίᾳ γένομαι μουσικῆς ὢν ὁρᾶσθαι τοῦδε τ' μαγάδιδος κα
λαμίνης, πότερον αὐλῶν εἶδος ἢ κιθαρίσεως ἐστίν· ὁ μὲν γὰρ ἥδιστος ἀνακρέων λέγει που. ψάλλω δ' ἑκατηβο-
λαῖσι μάγαδιν ἔχων ὡς λύδιος ἁπτίς· ἴων δ' ὁ χῖος τὸ ὀμφάλη, ὡς τοῦδε αὐλῶν λέγει δηλῶ τούτων
λυδός τε μάγαδις αὐλὸς ἡδύαθω βοᾶς ὁ δὲ ὑξηγούμενος ἰαμβεῖον ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς, ὃν
μάτιν ἐκάλει παναίτιος ὁ ῥόδιος φιλόσοφος δηλῶ ῥᾳδίως καταμανθάνεσθαι τ' τῶν ποιημάτων διανοί
ας, γένος αὐλοῦ φησὶν εἶναι τὴν μάγαδιν, οὔτ' ἀρίστοξένου τοῦτ' ἐπόντος τὸ τοῖς τοῦδε αὐλητῶν, ἢ τὸ τοῖς πε
ρὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων, ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἀρχίστρατου· ποιήσαι γὰρ καὶ οὗτος τοῦδε αὐλητῶν καὶ θεόφραστος
οὐδὲ φίλλις ὁ δήλιος· ξυγγέγραφε γὰρ καὶ οὗτος τοῦδε αὐλητῶν καὶ θεόφραστος. ζύφων δὲ τὸ διαλόγῳ πε
ρὶ ὀνομασιῶν λέγει οὕτως. ὁ δὲ μάγαδος καλούμενος αὐλὸς καὶ πάλιν μάγαδις τὸ ταυτῷ ὀξὺ καὶ βαρὺν
φθόγγον ἐπιλέγειν ταῦτα. ὡς ἀλεξανδρίδης τὸ ὁπλομάχῳ φησὶ μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἄμασιν καὶ
μέγαν τὴν τοιαύτην οὐλὴν ἄλλος λωΐσεται ἀρλύσασθαι καλὲ μαστούριε ἢ σύ, καὶ
ὡς ἔφη λίδυμος ὁ γραμματικὸς τὸ τοῖς πρὸς ἴωνα ἀντιξηγήσεσιν ἑταῖρε ἀμελιᾶνε μάγαδιν αὐλὸν ἀκάλ
λητον κιθαριστήριον, οὗ μνημονεύει ἀριστόξενος τὸ πρώτῳ τοῦδε αὐλῶν φρύσεως· λέγοντα πέντε γένη εἶναι αὐ
λῶν παρθενίους παιδικούς· κιθαριστηρίους· τελείους, ἢ ἐλλείπειν σὺν δεῖ παρὰ δ' ἴωνι ἐν τῷ σωσθένειον
ἵν' ἡ μάγαδις αὐλὸς ὁ προσαυλούμενος τῇ μαγάδι· ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανον ὄξυ ψαλτικὸν, ὡς ἀνακρέων φη-
σὶ λυσῶν τε θύρημα δι' ὃ καὶ τὰς λυδὰς ψαλτίδας φησὶν εἶναι ὁ ἴων τὸ τῇ ὀμφάλῃ δηλῶ τούτων,
ἀλλ' αἱ λυδαὶ ψάλτριαι παλαιθετῶν ὑμῶν ἀοιδοὶ ἐν ξυνὸν κοσμήσατε.
θεόφιλος δ' ὁ κωμωδικὸς τὸ νεοπτολέμῳ καὶ ἐν τῇ μαγάδι διαψάλλειν μαγαδίζειν λέγει τὸ τούτοις
γονῆρον υἱὸν καὶ πατρὸς ἔστι μαγαδίζειν. ὠδὴ φορυῦ καὶ θημιλίους
οὐλὲς γὰρ ὑμῶν ταῦτ' ἄσεται μέλος· βυσφορίων δ' ὁ τῷ τοῦδε ἰαθμίων παλαιὸν μὲν φησὶ τὸ ὄργα
νον εἶναι τὸ μάγαδιν μεταχειρισθῆναι δ' ὀψέποτε καὶ σαμβύκην μεταονομασθῆναι. πλεῖστον δ' εἶναι τὸ
ὄργανον τὸ μίτυλήνης ὡς ἡ μία τῶν μουσῶν ἔχουσαν αὐτὸ λεσβοθέμιδος ποιηθῆναι ἀρχαίας ἀγαλ
μα τοιοῦ· μλέαγρος δ' ὁ χῖος τοῖς τοῦδε τε χιτῶν τὸ πηκτίδα ἣν τὴν αὐτὸ εἶναι τῇ μαγάδι σαφῶς φησὶν βυ
ρεῖν. ἀριστόξενος δὲ τὸ μάγαδιν καὶ τὸ πηκτίδα χωρὶς τοῦ ἁπτοῦ δηλῶ ψαλμοῦ παρέχεσθ τὸ χρείαν δι'
ὃν καὶ πίνδαρον εἰρηκέναι τὸ τῷ πρὸς ἱέρωνα σκολιῷ· τὸ μάγαδιν ὀνομάσαντα ψαλμὸν ἀντίφθογγον,
δηλῶ δ' δύο χορῶν ἅμα καὶ δηλῶ παισὶν ἔχειν τὴν σωφρόνειαν ἀνδρῶν τε καὶ παίδων. καὶ φρυνῖχος δ' ὁ φοινίσ
σαις ἐρίκε
ψαλμοῖσιν ἀντίστασις ἀείδοντες μέλη
καὶ σοφοκλῆς τὸ μυσοῖς πολὺς δὲ φρυξ φρίγιος ἀντίστασις γε
λυδῆς ἐφύμνει πηκτίδος συγχορδία. διαπορεῖ δὲ τινὶ ὅπως τ' μαγάδιδος οὔσης κατὰ ἀ
νακρέοντα, ὁ δὲ γὰρ φησι τὰ πολύχορδα ἐφθῆναι μνημονεύων αὐτῆς ὁ ἀνακρέων λέγει· ψάλλω δ' ἑκα
τὸν χορδαῖσι μάγαδιν ἔχων ὡς λύδιος καὶ ὁ μὴ ποσειδώνιος φησὶ ζίων μελῳδῶν αὐτὸν μνημονεύειν φρυ-
γίου τε καὶ δωρίου καὶ λυδίου ταῦτας γὰρ μόνας ἦν ἀνακρέοντα κεχρῆσθαι ὧν ἐπὶ χορδαῖς ἑπτὰς
πρανομένης ἑκάστοις φασὶν ψάλλειν αὐτὸν ἕπεσι χορδαῖς ᾧ ἀρτίῳ χρησάμενον ἀριθμῷ τὸ μίαν ἀφε-
λόντα, ἀγνοεῖ δὲ ὁ ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαῖον ἐστὶν ὄργανον ἡ μάγαδις σαφῶς πίνδαρον λέγοντος ἐν τοῖ-
πάνυσον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ λυδοῖς πηκτίδι ἦν βαρβίτον. ἔτι δὲ πάνυσος ποτ' ὁ λέσβιος

μάγαδις. καρνείων. θέσις. τερπάνδρα. λυκόρις χρόνοι μάγαδις. κρεμβαλίζω. τόνις. ξίπας. ὄργανα.

οὗρε πρῶτος ὠνὰ λέπνοισι λύδιον ψαλμὸν αὐτίφθογγος ὑφηλὰς ἀκούων πηκτίδος· πηκτὶς δὲ καὶ μάγαδις
ἕταιρον, καθά φησιν ὁ ἀριστόξενος, καὶ μοναύλιος ὁ σικυώνιος, ὠνὶ τοῖς ᾠδοὶ τεχνιτῶν· κἠ πλὴ σαμβυκὴ δέ
φησιν οὗτος ἥτις ἐστὶν ἀνακρίνομεν προσβυτέρα, πρώτην χρήσασθαι τῇ πηκτίδι. ὅτι δὲ κἠ τὸ πάνδορος
ἀρχαιότροπος ἀνακρίνεται, δῆλον ἐκ πυθῶνος, τὰ καρνεῖα πρῶτος πάντων τὸ πάνδορος νικᾷ, ὡς ἐλλά
νικος ἱστορεῖ, ὠνὶ δὲ τοῖς ἐμμέτροις καρνεονίκαις κἠν οἷς κατάλογάδην ἐγένετο δὲ ἡ θέσις τῶν καρνείων κα
τὰ πλὴ ἑκατὸν καὶ ὀγδοηκοστὴν ὀλυμπιάδα ὡς σώσιμος φησὶν ὠφ' ᾧ ᾠδοὶ χρόνων. ἱερώνυμος δ' ὠφ' ᾧ ᾠδοὶ κιθα
ρῳδῶν, ἔπαθλόν ἐστι πέμπτον ᾠδοὶ ποιητῶν, κατὰ λυκοῦργον δ' ἐνομοθέτην, τὸν θρὸ πάνδορον φησὶ γενέσθ,
ὃς ὕστερος ᾠδὸ πάντων συμφώνως ἱστορεῖτ μετὰ τὸ ἰφίτου τὸ ἡλείου τὴν πρώτην ἀριθμηθεῖσαν τῶν ὀλυμπίων
θέσιν διαθεῖναι. θυφορείων τε ὠφ' ᾧ ᾠδοὶ ἰαθμίων τὰ πολύχορδα φησὶ τῶν ὀργάνων ὀνόμασι μόνον παρελ
λάχθαι παμπάλαιον δ' αὐτῶν εἶναι πλὴ χρῆσιν. διόγνητος δὲ ὁ τραγικὸς διαφορεῖν πηκτίδα μαγάδιδος
λέγων οὕτως ὠν τῇ σεμέλῃ

καί τοι κλύωμεν ἀσιάδος μεθυφόρους — κυβέλας γυναῖκας παῖδας ὀλβίων φρυγῶν
τυμπάνοισι κἠ κομβοῖσι κἠ χαλκηκτύπων — βόμβοις βρεμούσας αὐτὶ χερὸς κυμβάλων
σοφὴν θεῶν ὑμνῳδὸν ἰαχὸν θ' ἅμα — Ἣ λύωδε λυδὰς βακχίας τε παρθένους
γοταμῶ παροικοῦσα λυτμωλίων θεὸν — ἀφνόσκιον ἡσυχᾶλσος ἀρτέμιν σέβειν
ταλμοῖς φρυγώνων πηκτίδων τε πρωσικῶν — ἀντιζύγοις ὁλκοῖς κρεκάσασα μάγαδιν ἔνθα περσικῶ

νόμῳ ξανωθεὶς αὐλὸς ὁμονοεῖ χορούς. καὶ φίλλις δ' ὁ δήλιος ὠν δηλυτρόφῳ ᾠδοὶ μουσικῆς, διαφορεῖν
φησὶ πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτως φοίνικός τ', πηκτίδες, μαγάδιδες, σαμβύκαι, ἴαμβοι, κἠ φρύγια κλε
ψίαμβοι σπιδαφοὶ, σπιτάχορδα, ὠ οἷς γὰρ φησὶ τοὺς ἰάμβους ᾄδον. ἰαμβύκας ἐκάλουν, ὠ οἷς δὲ παρελο
γίζονθ τὰ ὠ τοῖς μέτροις κλεψιάμβους. μαγαδίδας δὲ τὰ δι' ὀκτὼ παισῶν, καὶ πρὸς ἴσα τὰ μόρια τῶν ᾠδῶν
των ἁρμοσμάτων ἄλλα δ' ἦν παρὰ ταῦτα κἠ γὰρ βάρβιτος ἡ βαρμὸς καὶ ἄλλα πολέονα. τὰ μὲν ἔγ-
χορδα. τὰ δὲ σύριγξ κατεσκεύαζον. ἦν γάρ δή τινα καὶ χωρὶς τῶν ἐμφυσωμένων καὶ χορδαῖς διειλημμέ
νων ἕτερα φόφου μόνον παρασκευαστικά, καθάπερ τὰ κρέμβαλα. πρὸ ὧν φησὶ δικαίαρχος ὠ τοῖς πε
ρὶ τοῦ ἑλλάδος βίου ἐπιχωριάσαι φάσκων ποτὲ κατ' ὑπερβολὴν εἰς τὸ προσορχεῖσθαί τε καὶ προ-
σάλλειν ταῖς γυναιξὶ, ὄργανα τινὰ ποιήσασθαι τῶν ὅτε τὶς ἅπτοιτο τοῖς δακτύλοις, ποιεῖν λιγυρὸν φόφον. δηλοῦ
σθαι δ' ὠ τῷ τ' ἀρτέμιδος ἄσματι. οὗ ἐστὶν ἀρχή· ἀρτεμισοί με τὸ φρὴν ἐφ' ἥμερον ὕπνον ἰσᾶσαι τὸ ὄφρ
ᾗδε δ' ἄλλα χρυσοφαῆ κρέμβαλα χαλκοπάραια χερσίν· ὀρθοστάτους δ' ὠ θεοῖς τὸ τούτοις κρούειν, κρεμ
βαλίζειν ἔφησαν ὠ τούτοις. λεπάδιον δ' ἐστὶ φῶν ἀποκόπτοντες κρεμβαλίζουσι. λίδυμος δὲ φησὶν ἐκθέ-
σθαι λύρας αὐτὶ τῆς λύραν κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκρούοντας σύρυγμον ἔχον τινὰ ἀρτεμεῖν τοῖς ὀρ-
χουμένοις. καθάπερ καὶ χρισοφαῆ ὠ βαφαῖς φαῆναι. ἀρτέμων δ' ὠφ' ᾧ πρῶτος ᾠδοὶ διονυσιακοῦ ἐπι-
σήμους. τιμόθεον φησὶ τ' μελήσιον παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαι ᾧ χορδοτόνῳ συσήμαλι χρήσασθαι τῇ μα
γάδιδι, διὸ καὶ παρὰ τοῖς λάκωσι βυθιούμενον ὡς παραφθείρει πλὴ ἀρχαίαν μουσικὴν, καὶ μέλοντός τι
νος ἐκτέμνειν αὐτοῦ τὰς ᾠδοπλὰς τῶν χορδῶν, λεῖξαι παρ' αὐτοῖς ὑπάρχοντα ἀπολλωνίσκον πρὸς πλὴ
αὐτὴν συῶταξιν ἰσόχορδον λύραν ἔχοντα, καὶ ἀφεθῆναι. λουσεῖς δ' ὠ τῷ ᾠδοὶ φρατωδίας ὠνομάσθαι
φησὶ πλὴ μάγαδιν ἀφ' μάγδιος θρακὸς γένος. ἀπολλόδωρος δ' ὠ τῇ πρὸς τὴν ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν αὐτὶ
γραφῆ, ὃ νῦν φησὶν ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν, ὁ δὲ κλεψίαμβος κληθεὶς ὅτι δὲ ὁ τεί
ρωνος καὶ ὁ ἔλυμος καὶ ὁ σπιτάχορδος ἀμαυρότερα τῇ χρέᾳ καθέστηκε. καὶ ἀλκμὰν δέ φησι μάγαδιν δ'
ἀφθῆναι. σοφοκλῆς δ' ὠθαμύρᾳ πυκτὰς δὲ λύρας καὶ μαγάδιδες τάτ' ὠν ἕλλησι ξόανα δυμελῆ. τελε-
σὶς δ' ὠνομαίῳ δηθυράμβῳ πεντάχορδον φησὶν αὐτὴν εἶναι δι' τούτων, ἄλλος δ' ἄλλας κλαζομενίεις
κοβατόφωνον ὀρθίζειν μάγαδιν ὠ πενταρράβδῳ χορδὴν ἀριθμῷ χεῖρα καμπύλαυλον ἀνασσοφῶν τά
χος. οἶδε δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον, ᾧ τῶν βρακῶν οἱ βασιλεῖς ὠ τοῖς δείπνοις χρῶνται ὡς φησιν νικομήδης ὠ
ᾧ πδοὶ ὀρφέως. φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον ἔφορος καὶ σκάμνων ὠ τοῖς ᾠδοὶ εὑρημάτων, ἀπὸ φοινίκων, εὑρε
θέντα, ταύτης τυχεῖν τῆς προσηγορείας. σῆμος δὲ ὁ δήλιος ὠ τῷ πρώτῳ δηλιάδος δι' ὃ ἐκ τοῦ ὠ δή-
λῳ φοίνικας τοὺς ἀγωνιστὰς αὐτοῦ ὀρχήσασθαι, τῇ σαμβύκῃ πρώτην φησὶ χρήσασθαι σίβυλλαν ὡς
σκάμνων ὁ προειρημένος. ὀνομασθῆναι δ' αὐτὴν εὑρεθεῖσαν ἀπὸ σάμβυκός τινος κἠ ᾠδοὶ τῆ τρίποδος
δὲ καλουμένου ὄργανον δὲ καὶ τοῦτον μουσικὸν ὁ προειρημένος ἀρτέμων γράφει οὕτως. ὅθεν πολλὰ τῶν ὀρ
γάνων οὐ δι' ἐγχρονέ φασι γινώσκεται. καθάπερ ὁ πυθαγόρου τοῦ λακωνικοῦ τρίπους. ὀλιγοχρόνιον γὰρ
πλὴ ἀκμὴν ἔχων, καὶ διὰ τὸ δοκεῖν ὀρθῶδης εἶναι κατὰ πλὴ χειροθεσίαν, ἣ δι' ἣν δή ποτ' οὖν αἰτίαν σιω-
τόμως καταλυθεὶς διαλέληθε τοὺς πολλούς. ἦν δὲ παραπλήσιος μὲν δελφικῷ τρίποδι, κἠ τοιοῦτον
εἰστῆθεν ἔχων, πλὴ δὲ χρῆσιν τριπλῆς κιθαίρας παρεῖχε. τῶν γὰρ πολλῶν ἑστώτων ἐπί τινος βάσεως δύο
τροφου, καθάπερ αἱ τῶν ᾠδιάκτων λίφρων καταστηθύζονται θέσεις, τὰς μέσας φρεῖς χώρας τὰς ἀ-
πὸ ποδὸς ἑωθὲ πόδα διεστώσας, εἰς τεῖνον χορδὰς ὑποβεβὶς ἐκάστη πῆχυ καὶ κάπο προσαρμόσας χορδο
τονίᾳ, καὶ ἦν ἐ πάνω κόσμον κοινὸν τῶ λέβητος, κἠ τῶν παρηρτημένων εἰ ἴων ἀπολοὺς, ἐξ ὧν κἠ πλὴ φα
τασίαν ἔχειν ἀστείαν, κἠ τ' ἦχον προσίεσθαι ἀσρότερον. διείρεται δ' ἐκάστης χώρας ταῖς ἴσαις ἁρμονίαις

τὴν τε

τρέπους· ὑρεταὶ διαφόρων ἐν μουσικῇ· μοχθηρῶν ἀσμάτων ποιηταί. ἔσεται ἐν αὖς
οἱ διασῶται τοῖς λοιποῖς ὑπηρέτουν.

τήν τε σωρυχὴν, καὶ λυδιστὶ, καὶ φρυγιστὶ, καὶ καθεζόμενος αὐτὸς ἐπί τινος λίφρου τοῦτ' ἐποίει· τὸν μὲν συμμέτρως ἔχοντα τῇ στάσει· διέρασε διὰ μέσου βοῶν τὸν μοχλὸν πρὸς τὴν ἐπιβολὴν, καὶ τῇ ἑτέρᾳ χρησόμενος τῷ ἀριστερῷ, καθ' ὃ ποίαν αὖ πρώτην ἔρκτο τῶν ἁρμονιῶν μετέσχεφε τῷ ποδὶ τὴν βάσιν βύσσοχον οὖσαν, καὶ πρὸς ἑτέραν· οὕτω δ' ὀξέως ἔσω τὴν χεῖρα προσῆγεν αὐτῷ τὰ συστήματα ἡ τῆς βάσεως βυκινητικὴ ποδὶ φανομένη, ἢ τὴν χειροδεσίαν εὐθὺ τοσοῦτον ἀφίστη καρτερῶν, ὡς τὰς μὴ ξυνορᾶν γινόμενον, ἀλλὰ δι' ἧς μόνον κέλευε νομίζειν τειῶν κιθαριστῶν ἀκούειν διαφόρως ἁρμοσμένων, καὶ ὅτι ὄργανον θαυμαστὸν ἰαχυρῶς, μετὰ τὸν ἐκείνου βίον ἐξέλιπεν βυθέως. πρῶτος δὲ Φιλῶν κιθαρίσαι πρῶτον Φρυνὶς μιτυλήναιος εἰσαγαγὼν ἀγωνίσμα ἐν Ἀργείοις τῇ ἑλληνίᾳ γενόμενον κατὰ ἀντίοχον καὶ νικήσαντα ἐν κορκύρᾳ. Φιλόχορος δ' ἐν τετάρτῃ Ἀθηίδος λυσανόρου φησὶν ὁ σικυώνιος κιθαριστὴς πρῶτον μετάσχοι τὸν Φιλοκιθαριστικὴν μακροὺς τοὺς τόνους ἐν τείνασ', καὶ πολὺ φωνὴν βαρύτονον ποιήσας, καὶ πολὺ σύστολον κιθάρισιν, ἣ πρῶτοι οἱ ποδὶ ἐπίγονον ἐχρήσαντο, καὶ ποδιελῶν πολὺ σωφρονίαν τὴν ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς Φιλοῖς κιθαριστοῖς, χρώματα τε βύχροα πρῶτος ἐκιθάρισεν καὶ ἰάμβους καὶ μάχασιν ἣν καλούμενον συρεγμόν· καὶ ὄργανον μετέλαβε μόνος τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ τὸ πρᾶγμα αὐξήσας, χρὸν ποδιεσήσατο πρῶτος· λίωνα δὲ ἦν χῖον ἐν τῷ διονύσου ἀγωνιστὴν πρῶτον κιθαρίσαι, μιναῖχμος· πημάχος δ' ἐν τοῖς κυπριακοῖς σησανόρου λέγει ἦν σάμιον ὠδὴν ποιῆσαι πολὺν αὐξήσαι πρὸ τέχνῃ, καὶ πρῶτον ἀδελφοῖς κιθαρῳδῆσαι τὰς καθ' ὅμηρον μάχας ἀρξάμενον ἀφ' τῆς ὀδυσσείας, ἄλλοι δὲ πρῶτον φασὶ παρ' ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι τὰς ὁμωτικὰς ᾠδὰς ἀμήτορα ἦν ἐλευθερναῖον οὗ καὶ τοὺς ἀπογόνους ἀμήτορας καλεῖσθαι. ἀριστόξενος δέ φησιν ὥσπερ τῶν ἑξαμέτρων τινὲς ὠδὴ ἦν γελοῖον παρῳδὰς βύρον, οὕτω καὶ τῆς κιθαρῳδίας πρῶτος οἰνώπας ὃν ἐξήλωσαν πολύλευκτος τε ὁ ἀχαιὸς καὶ διόφαντος ὁ κωλοφώνιος· καὶ μοχθηρῶν δὲ ἀσμάτων γεγόνασι ποιηταὶ ποδὶ ὧν φησὶ φανίας ὁ ἐρεσιος ἐν τῇ πρὸς τοὺς σοφιστὰς γραφῶν οὕτως· τελχὶς ὁ βυζάντιος ἐπὶ δὲ ἀφρίας ποιηταὶ μοχθηρῶν ὄντες νόμων, πρὸς μὲν ἦν ἴδιον χαρακτῆρα τῆ ποιήσεως βύχροων· τῶν δὲ τραπάνυου καὶ φρωτίδος νόμων οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἠλαύνουν ἐπιφαῦσαι. τῇ ἀρχαῖα μνημονύει ἄλεξις ἐν ἀκροβάτῃ οὕτως· χρόνικος ὁ ποιητὴς ἐστὶ, τίνων ποιητὴς ἀσμάτων σιμῶν πάνυ πρὸς ἦν ἀρχαῖον οὗτος ἡμῖν ὁρμᾷ κρείττων· καὶ ἀναξανορίδης ἐν ἡρακλεῖ

ὁ μὲν γὰρ βύφυὴς τὶς εἶναι φαίνεται — ὡς δ' ὕρυθμος λαβὼν τὸ μελετητήριον
εἶτ' ἐχολίασε ῥιμέως ἐν παιπαὶ — μεσὸς γενόμενος πρὸς ἦν ἀγῶνα βούλομαι
κωλωνίσας πέμψαι ὁ ἀπωνιούμενον — ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστὰς ὦ φίλε,

ὁ δὲ τοὺς εἰς χορὸν ἀναφορμένους ποιήσας πῶλους, γυνησίππου τινὸς μνημονύει παιγνιαγράφος τῆς ἱλαρᾶς μούσης λέγων οὕτως· ταῦτ' οὐμὰ δία γυνήσιππος οὐ δ' ὁ κλεομένης ἐν σοφίᾳ κατεγλυκάνατο· καὶ ὁ τοὺς ἱλεώτας δὲ πεποιηκὼς, φησὶν· ἦν ξηνοχόρου τε καὶ ἀλκμᾶνος σιμωνίδου τε ἀρχαῖον ἀείδειν· ὁ δὲ γυνήσιππος ὕδιν ἀκούειν, κεῖνος νυκτερινὰ βύρεμοι χῖς ἄεισμα τ' ἐκαλεῖσθαι γυναῖκας ἔχοντας ἰαμβύκην τε καὶ τείτωνον· κρατῖνος ἐν μαλθακοῖς, τίς ἄρ' ὧδ' ἀμαθὴς ἔστ' ὦ γυνήσιππε ἐτὼ πολλῇ χολῇ ὄιο μαι μηδὲν οὕτως μωρὸν εἶναι καὶ κενόν· σκώπτει δὲ αὐτὸν εἰς τὰ ποιήματα καὶ ἐν βουκόλοις·

ὅς οὐκ ἔδω κ' αὐθωῦπ σοφοκλέα χορὸν, — τῷ κλεομάχῳ δὲ ὃν οὐκ ἂν ἠξίουν ἐτὼ
ἐμοὶ διδάσκειν οὐ δ' ἂν εἰς ἀσῶνια· ἐν δὲ ταῖς ὥραις· ἴσως δὲ καὶ γραπωλίδα
ὁ κλεομάχου διδάσκαλος μῦ τ' παρατιλλίων — ἔχων χορὸν λυδιστὶ μουσῶν μέλη

γοννρά· τηλεκλείδης δ' ἐν βίς τερέσι καὶ ποδὶ κοιχίδα ἀνασχέφεσθαι φησὶν αὐτόν. κλέαρχος δ' ἐν λευτόρῳ ὁμωτικῶν τὰ ὁμωλικὰ φησὶν ἄσματα καὶ τὰ λοκρικὰ καλούμενα, οὐδὲν τῶν σαπφοῦς καὶ ἀνακρέοντος διαφέρειν. ἐν δὲ τῷ ἀρχιλόχου καὶ τῶν ὁμήρου ἐπικλίσεων τὰ πολλὰ δίχα τ' ἐμμέτρου φωνῆς ἐστὶ τῶν ὁμωτικῶν ἐπισολῶν γένος ὁμωλικῆς τινὸς διαλόγου ποιήσεως ὕδιν. τοσαῦτα τ' μᾶσουσείᾳ διεξελθόντος, ποδὶ ἦν ἔχθησαν ἡμῖν καὶ αἱ λύτραι καλούμεναι ζάπεζαι πολλάκις ἡμῖν διδόμεναι, οὐ μόνον ταῖς τῶν κρονίων ἡμέραις, ἐν αἷς ῥωμαίων παισὶν ἔθος ὕδιν ἐστὶ τοὺς οἰκέτας αὐτοὺς τὰς τῶν οἰκετῶν ἀναδεχομένους λίθυρ γίᾳ. ἑλληνικὸν δὲ τοῦτο τὸ ἔθος· ἐν κρήτῃ γοῦν τῇ τῶν ὁρμαίων ἑορτῇ τὸ ὅμοιον γίνεται· ὡς φησι καρύστιος ἐν ἰσοσικοῖς ὑπομνήμασιν· θυωχουμένων γὰρ τῶν οἰκετῶν οἱ δεσπόται ὑπηρετοῦσι πρὸς τὰς διακονίᾳ· καὶ τῶν κοινῶν τε ἀσχολίζουσι, καὶ οἱ κύριοι τοὺς λούλους ἐστιῶσιν, ὡς αὐτὸς φησὶ καρύστιος· βύρρωσος δ' ἐν πρώτῳ βαβυλωνιακῶν τῷ λόφῳ φησὶ μηνὶ ἑκκαιδεκάτῃ, ἄγαθῆ ἑορτὴν σακέας προσαγορευομένην ἐν βαβυλῶνι ἣ ὁμοίας πέντε, ἐν αἷς ἔθος ἐστὶν ἄρχεσθαι τοὺς δεσπότας ὑπὸ τῶν οἰκετῶν, ἀφιέναι τε τὰς οἰκίας αὐτῶν ἐλευθέρους καὶ ὁμοίαν τῇ βασιλικῇ, οὐ καλεῖσθαι ζωγάνην· μνημονύει τ' ἑορτῆς καὶ κτησίας ἐν λευτόρῳ πορσικῶν· κῶοι δὲ τοὐναντίον ὁρῶσιν· ὡς ἰσορεῖ μᾶκαρβλὶς ἐν ῥίτῳ κωακῶν· ὅταν γὰρ τῇ ἥρᾳ θύωσιν λοῦλοι οὐ παρχήνονται ὠδὴ τὴν θυωχίαν, διὸ καὶ φύλαρχον ἐρηκέναι

σοφοὶ οἱ μοῦνοι μὲν ἐλεύθεροι ἐσὶ βροτοὶ — ἀνδράσι πρὸς κείνοισιν ἐλευθέρων ἅμαρ ἔχοντες

274 Σατουρνάλια πλώρια. λιθότροι ῥάπιζαι. ἐπιδορπίσματα. τραγήματα.

Δούλων δ' οὔτις πάμπαν ἐστίᾳ οὐ δίκαιον, Βάκων δ' ὁ σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ οὕτω τοῦτο ἐποίησεν· ἀλλὰ καὶ τὰ Σατουρνάλια ἑορτὴν ἑλληνικωτάτην φάσκων αὐτὴν παρὰ τοῖς παλαιοῖς πλώρια καλεῖσθαι γράφων οὕτως· θυσίαν κοινὴν τοῖς πλοηγοῖς γινομένης ἀναγκαῖόν μοι δοκεῖ τῷ πλοηγῷ ἄεθλα ὧν ὄνομα ἦν πίλωρος, διότι τὰ τῇ ἀϊμονίᾳ σεισμῶν μεγάλων γινομένων ἀρχὴν τὰ τέμπη ὄρη ὀνομάζομεν καὶ διότι διὰ τῆς διαστήματος ἐρρύησαν τῆς λίμνης ὕδωρ, ἐμβάλλοι εἰς τὸν πηνειὸν ῥεῖθρον· καὶ τὴν πρότροπον λιμνάζουσαν χώραν ἅπασαν γεγυμνῶσθαι, καὶ ἀναξηραινομένων τῶν ὑδάτων πολλὰ θαυμαστὰ τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι· ἀκούσαντα οὖν τὸν πλοηγὸν τὴν ῥάπιζαν ἀσθενῶς αὐτῷ κεκοσμημένην τῷ πλώρῳ παραβεβλῆσθαι, καὶ τοὺς ἄλλους δὲ φιλοφρονουμένους ἔμασον φορεῖν, ὅ, τι ἔχοι παρ' αὐτῷ βέλτιστον· καὶ παρατεθεῖναι ἐπὶ τὴν ῥάπιζαν τῷ ἀπαγκίλαντι, καὶ αὐτὸν τὸν πλοηγὸν προθύμως διακονεῖν, καὶ τῶν ἄλλων φύσει ἀξιώματι ὄντας ὑπηρετεῖν, καὶ ὅτι εἰκὸς ὁ καιρὸς παρέπιπτε· διόπερ φασὶν ἐπὶ τὴν χώραν καταίσχυντον ἀφορμὴν τῆς τότε γινομένης ἑορτῆς καὶ θύοντας ἐπὶ πλωρεῖ λαπίζασθαι τὰ λαμπρῶς κεκοσμοῦντας προτιθέναι, καὶ οὕτως φιλανθρωπον πρὸς παντηγυρεῖν σωτηρίαν, ὥστε καὶ τοὺς ξένους ἅπαντας ἐπὶ πρὸς θοίνην παραλαμβάνειν, καὶ τοὺς δεσμώτας λύειν, καὶ τοὺς οἰκέτας κατακλίνοντας μετὰ πάσης παῤῥησίας ἐστιᾶν διακονοῦντων αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν, καὶ τὸ σύνολον ἔτι καὶ νῦν θεατὰς μείζονι ἑορτὴν ἄγοντας προσαγορεύειν πλωρείαν. πολλάκις οὖν ὡς ἔφην τῶν φιλούντων ἡμῖν παραλειφθέντων, ἐπιδορπισμάτων ἔφη τὶς τῶν παρόντων

λίθροτά πως φρονοῦσιν σοφώτατοι — τί γὰρ ποθεῖ ῥάπιζα, ᾧ δ' οὐ δεῖται,
γλύφης μὲν ὄψων ποντίων πάρεισι δὲ — μόχων τέρψαι σάρκες χηνείας τ' ὄρνις,
καὶ πιτὰκ καὶ κρότητα τῆς ξουθοπτέρου — γελαίῳ μελίσσης ἀφθόνως διδυμίᾳ
φησὶν ὁ βυζαντίδης ἀνήρ· καὶ ὡς ὁ βυβοῦλος δ' ἐνόλισίᾳ ἔφη,
ἐν ᾧ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλῶσεται — ἐν ταῖς ἀθήναις οὐκ ἀκλητὸς ἔρχομαι
γοῦν ἰλίδες ἄπιοι· μῆλα· μαρτύρομαι ῥόδα — μέσπιλα χόρια χαδόνες ὀρέβινθοι λίκαι
*γυος πυρεία τε μύρτα κληρωτήρια — ὑάκινθος ἀρίνου κλεψύδραι· νόμοι γραφαί.

Μέλλοντος δ' οὖν τοῦ ποντικοῦ λέγειν τοῦτο ἐκάστου τῶν παρακειμένων· οὐ πρότροπον γε ἔφη ὁ λπιανὸς ἀκουσόμεθα τοῦτο ἕως ἂν τοῦτο τῶν ἐπιδορπισμάτων εἴπῃ καὶ ὁ ποντικός· φαγήματα κράτης φησὶ φιλοσοφίαν λέγειν τὰ φιλαργύρως οὕτως·

γλαυκώτες ἐπιδορπίσματ' ὠὰ σίσαμα — ὅλην λέγων τὰν ἐπὶ λίποι πλὴν ἡμβρακίαν·
καὶ λίφιλος τὰ πλησία· — τράγημα μυρτίδες γλαυκοῦς ἀμυγδαλαῖ
ἐγὼ δὲ ταῦτ' οὐκ ἂν γ' ἐπιδορπίζομαι· — σώφιλος τὰ παραπάτα θήκη
ἦ δύ γε μὲν' ἀσβολῶν δεῖν ἐλλιῶν ἀεὶ — συνάγειν τὸ πρᾶγμα χρεία οὐχὶ δύο
κυάθους ἀεὶ βάσαντες ὑπόχυτα κωμάσαι — γρὸς πλὴν ταναγρικὴν λεῖ γὰρ ἴν' ἐκεῖ
κατακλιθεὶς ἐπιδορπίσῃ τὰς ὀνείας μαπύας. — γλάτων δὲ τῷ ἀτλαντικῷ μεταδόρπια τὰ καλεῖτε
τούρις· πάντα τὰ βυώδη ἐφαίνετο δεῖν ἡγεῖσθαι καὶ ὁ ἐμέτορον δὲ καρπὸν πλεῖστον ἔφερε, καὶ ἀκροδρύων πλῆθος καὶ ὅσα παραμύθια ἡδονῆς μεταδόρπια. φύφων δέ φησι τὸ παλαιὸν πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας ἐπὶ τῶν ῥαπίζων κεῖσθαι τὴν ἐπάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλά τε καὶ ποικίλα ἐπεισφέρεσθαι διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι. φιλύλλιος δὲ ὁ φρεωρύχου φησὶ καὶ τῶν λιθοτρόων ῥαπίζων λίγων ἀμύγδαλα καρύα ἐπιφορήματα· καὶ ἄρχιππος ὁ ἡρακλεῖ καὶ ἡρόδοτος ὁ τῇ πρώτῃ· καὶ ἐπιδορπίσασθαι δ' ἔλεγον τὸ ὁ ῥαγεῖν καὶ ἐπιδάπτεσθαι, ἄπτερ ἄρχιππος ὁ ἡρακλεῖ μισῶν ἐπιφορήματα καλεῖ διὰ τούτων ἑτέροις ἐπιφορήμασι γέμουσα καὶ ἡρόδοτος ὁ τῇ πρώτῃ σιτίοις δὲ ὀλίγοισι χρέονται· ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖς· ὃ μέν τοι κατὰ τὴν παροιμίαν, λεγόμενον ἀβυσσηνὸν ἐπιφόρημα, τέλος πίθον καὶ σαμμένιον, ὡς ἀριστείδης φησὶν ὁ τείῳ· τοῦτο δὲ παροιμιῶν· διόνυσιος δὲ ὁ τοῦ φύφωνος ὃ μὲν παλαιὸν πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τῶν ῥαπίξων κεῖσθαι τὴν ἐπάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ ποικίλα ἐπιφορεῖσθαι, διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι· φιλύλλιος δὲ ὁ φρεωρύχω τὰ ἐπιφορόμενα μετὰ δὲ δειπνῆσαι λέγων ὧδε, ἀμύγδαλα καρύδια ἐπιφορήματα γλάτων δὲ ὁ μελιτεῖ ἐπιῥαπίζωματα αὐτὰ καλεῖ, οἷ τὰ ἐπὶ τοῖς δείπνοις ταῖς ῥαπίζαις βρώματα λέγων οὕτως.
εἰ πί μοι ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιῥαπιζωμάτων. ὁ γὰρ θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ καὶ τέφαγεν

Ἀριστοτέλης δ' ὁ τῷ ὧδε μέθης, τὰ ῥαγήματα φησὶ λέγεσθαι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ῥωγάλια γὰρ ἐπιδορπισμὸν εἶναι· πίνδαρος δ' ὄξιν ὀπὸν λείπου δὲ λέποντος γλυκὺ ῥωγάλιον καὶ ὧδε παῖ δ' ἄφθονον βορᾶ, ὄντως γὰρ κατὰ τὴν βυζαντίδην ἀποβλέψαντά ὄξιν εἰς τὰ παρακείμενα εἰπεῖν, ὁρᾷς τὴν βυῥάπεζον ὡς ἡδυσμένος, ὅτι γὰρ ἦσαν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ λιθότροι ῥάπιζαι, πολυτελῶς μεμβριμνημέναι, παείσηι πίνδαρος ὁ ὀλυμπονίκαις ὧδε τῆς πέλοπος κρεουργίαν δικνούμενος ῥαπίζαισι δ' ἀμφὶ λιθότατα κρεῶν σέβεν διεσθέσαν δ καὶ φάγον ἐμοὶ δ' ἄπορον γαστρίμαργον μαχαιρῶν πίνειπεῖν· οἱ δὲ παλαιότεροι ἁπλῶς ῥαπίζαι ἔλεγον, ὡς ἀρχεῖος ὁ ἀφαίστῳ σατυρικῷ, βοίνιον δὲ πρῶτον τόρνομεν πάρεσι δὲ

τραγήματα. φιλοξένου λιβύδραι τράπεζαι.

Τὸ λιβύδρον τῷ μηκυλήσεις τρόπῳ
Ὑδωρ δὲ νίψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν λίσῃ
Μύρῳσε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας,
Καὶ τράπεζαν ἐκφορῶν ἐπαίρεται.

Ἀριστοφάνης σφηξίν· ὕδωρ κατὰ χειρὸς τὰς τραπέζας εἰς φρέαρ. ἀλλ' ἐστίν ὅτε καὶ μέθης παραπλησίως ἡμῖν λιβύδρας τραπέζας ἐπαγορεύει διὰ ταῦτα· ἔστι δὲ οὗτον ὅλον διαφθεῖραι τράγημα ῥόμβος τος νομιζόμενον, ὅσον ἔδεσμα χαλαλίου. ἔστιν γὰρ πολυτελὲς τοιοῦτο τοῖς ἐλλησιν· ἐπεὶ οὐ τράγημασι τὰ ῥόμβματα παρατίθενται· διόπερ οὐ καλῶς ἔοικεν εἰπεῖν ὁ πρῶτος λιβυδράων προσαγορεύσας τράπεζαν, οὕτως γὰρ ἐπιδορπισμὸς τραγηματισμός τίς ἐστι καὶ λεπτὸν ἕτερον παρατίθεται τραγήματα· δικαιότατα δὲ ἐν πρώτῳ τῆς τροφωνίου καταβάσεως φησὶν οὕτως· ἔγκειτο δὲ πολλὴν δαπάνην ἐν τοῖς λεπτοῖς παρέχουσαν λιβυδρὰ τράπεζα προσγίνεται· καὶ στέφανοι καὶ μύρα καὶ ῥυμιάματα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· ἐλίδρυε δὲ καὶ ὠὸν ἐν τῇ λιβυδρᾷ τραπέζῃ ὕασθρ καὶ λαπάθα καὶ κίχλαι κοινῇ μετὰ τῶν μελιπήκτων εἰσεφέρετο· ὡς αὐτοφάνης ἐν λεπτινίσκῳ φησὶν οὕτως,

Οἶνον θάσιον πίνοις αὖ ἅπτις ἐγχέαι
Μαλακωτὰς στρόβακι δ' ἂς μέλιτι προσαπάζειν δία
δὲ κατὰ πίνοι μ' ἄν ἄλλου· δή τινος ἐν δὲ ὁμοίοις·

Εἶτ' ἐπεισῆλθε χορεία τις τράπεζαν λιβυδρᾶν
Ἄμφις δ' ἐν γυναικομανίᾳ
Αἰβοῦ τυχεῖν ὅτι σαφῶς· ἅπαντες· δῖνος ἡδύς· ὡσαὶ· σησαμοειδὲς μύρον
Στέφανος· αὐληρὶς ὦ θλοσκόρεω
Ἀναξανδρίδης ἀγροίκοις· ὡς δ' ἐστεφανώθη ἡ τράπεζ' ἐπήχθη
Τοσαῦτ' ἔχουσα βρώματ' ὅσα μὰ τοὺς θεούς
Οὕτω παρέζων χρηστῶς οὐκ ἔζων τότε·
Λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρὸς μηδὲ μῶς· καλῶς ἔχει λάβ' ὦ γαθὲ
Οὐδὲν χεῖρον παῖς· ἐπιτίθει ὦδὶ πλὴν τράπεζαν καρύα καὶ τράγημα·
Εὔβουλος νυμπυλίωνι·

Τραγημάτων δ' ἔσθ' ἡ τράπεζά σοι τόλεα
Ἄλεξις πολυκλεία· ἑταίρας δ' ὄνομα πολύκλεια·
Τοῦ συμποσίου γὰρ διαζίβην ὑβρυέ πως ἡρῴους ἔ-
Καὶ ὁμοίως· τὸ δ' αὐτὸ δρᾶμα, καὶ ὡς ἀντιδότου φέ (ρει)
Τραγήμασιν δὲ χαίρω μᾶλλον οὐ πάνυ
Τοῖς νυμφίοις μετοῦσι πλὴν νύμφην λέγεις
Τούτοισι χαίρω τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις

Ὄψοισι καὶ ζωμοῖσιν ἥδομ' ὦ θεοί· ἀπίων δὴ καὶ διόλωρος ὡς φησὶ πολέμων ἐπίκλην φησὶ καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ λεπτὸν τράγηματα ἔφιππος ἐφήβοις· χόνδρος μετάτ' εἰσῆλθεν μύρον αἰγύπτιον
Φοινίκου σίκος τις ὑπανεώγνυτο, Εἶτ' ἄτεια τράγηματα ἦκε πυραμοῦς ἄμυς ὠόν· ἐνάτομεν ναύτα· ταῦτα ἐτεχνάομεν· ἐκ μασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς· ὅσ' εἴχομεν καὶ γὰρ παραμασύλτας τινὰς παρασόσκομεν· καὶ ἐν κύλιξι, καὶ κατὰ σ' λεπτὸν κόκκος βρέσιν θος κύαμος· χόνδρος· τυρός· μέλι· σησαμίδες· βράχης ἐρυγμός· μυοῦς· πυραμίδες· μῆλον· καρύον· γάλα· καυναβίδες· κόγχαι· κυλός· διὸς ἐγκέφαλος· ἄλεξις φιλήσιῳ· τράπεζαν ἀπονίψασθαι δοτέον· προσοισέος στέφανος μύρον ωονδὲ λιβανωτὸς ἔρχεις τραγήματα· δοτέον ἔτι πολυκηώτος ἀπίον· ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ κυθήριος φιλόξενος ἐν τῷ λεπτῷ λιβυδρῶν τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παρακειμένων ὀνόμασι, φέρε καὶ τούτων ἀκροτελευτήσωμεν τὰς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας λιπαραυγεῖς πορφυρίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν ἀσύφορον γεμούσας· τὰς ἐφυμβρίοι καλέουσι νῦν τραπέζας ἀθανάτοι δὲ τ' ἀμαλθείας κέρας, τοῖσι δ' ἐν μέσοισι ἐγκαθιδρύθη μέγα χάρμα βροτοῖς λευκὸς μυελὸς γλυκερὸς λεπτοῖς ἀράχναις ἐναλιγκίοισι πέπλοις συγκαλύπτον ὄλμον αἰχμάς· ὑπὸ μὴ κατίδῃς μολογμένες πῶν λιπῶν ταῖς ἀκάνθαις ξηρὸν ἐν ξηροῖς χρισταίου παλιρρύθμοισι παταῖς· τ' ὀνόμασαν μυλός· χερσὶν δ' ἐπίθεντο σόμον μαλαραῖς
τὰν δεξαμενὴν ὅτι καὶ λίθῳ τις ἀζανὸς καλέοντι τράγηματα· ἐπεὶ τ' ἐπίνεμον ἐν κατάκναπτον μυγὸς πέ
Φρυγμῶν· πυροβρομολβρέσινθα ἀκάνθους· *μέκτει τανδυτρώγας παντ' ἀάμικτον *ἀμπυκιχροϊδικτίχας· παρεγίνετο τοῦτις ταύτην ὁ κολλῳμανὴς τοξαισι λεοξανθεπίπαν κατυρὸς χοιρινισάρκα δὲ κύκλῳ τὰ ὁμοφλωκτὰ ἀκρίθμα καὶ μελίπηκτα τετυγμένα ἀφθόνως ἀσαμόφλωκτα· τυρακίνας τε γάλακτι καὶ μέλιτι συγματα φυρτόσης ἄμυλος· πλατάνιστα· σαμόρυτον δὲ καὶ ζεσιλαιοπάγη πλατύνθης ἀσαμόπαστα πέμματα καὶ βρεβιθοκνακοσυμμιγῆσα παλλαῖς θάλλοντες ὥραις ὠά τε ἀμυγδαλίδες τὰν μαλακόφλοια ὧν τε φάκαισι παισὶν ἀδυῖδη καρύα· ἄλλά τε ὅσα πρέπει παρὰ θοίνᾳ ὀλβιόπλουτον· πόσις δ' ἐπόραινεν κόπαδοί τε λόγοι τε πυκινάς· σεβαπικὴν ἐλέχθη κομψὸν ἀθυρμάτων, καὶ ἐθαύμασαν αὖθ' ἕπεται λῶσαν· ταῦτα καὶ ὁ κυθήριος φιλόξενος ὃν ἐπαινῶν ἀντιφάνης ἐν τῷ τεταγωνιστῇ φησὶν

Γολύγ' ὅτι πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
Ἰδίοις ἢ κοινοῖσι χρῆται παντα χοῦ,
Ὡς οὐ κέκραται θεὸς εἰ ἀνθρώποισιν ἦν
Οἱ νῦν δὲ κεγρόγλυκτα ἢ κρηναῖα καὶ
Γοιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλόζια μέλη. γλακούντων δὲ ὀνόματα πολλῶν καταλεξάτων ὅσον μέμνημαι, τούτων σοι καὶ μεταδώσω. οἶδα δὲ καὶ καλλίμαχον εἰ ἔφ τῶν παντοδαπῶν συγγραμάτων πίνακι, ἀναγράψαντα γλακούντα ποιητικὰ συγγράμματα αἰγίμιου καὶ ἡγησίστρατου καὶ μητροβίου. ἔτι δὲ Φαίδου. ἡμεῖς δὲ ἃ μετεγράψαμεν ὀνόματα γλακεωτῶν ὧν σοι καὶ μεταδώσομεν, οὐχ ὡς τ' ἀλκιβιάδου πεφευγότος σωκράτει, ὃν ξαν θίππης καταγελασάσης οὐκοῦν ἔφη οὐδὲ σὺ μεθήξεις ζώου. ἔσχε δὲ ἱστόρησεν αὐτὸ πάτρος εἰ τῷ πρώτῳ γλῶσσῶν. ἐπὶ δὲ φιλογλάκωσις ἂν οὐκ αἰσχρὸν εἶδον ἦν θεῖον ἐκεῖνον ὄζυβελον ζόμενον γλακεωῦται. μνημονεύων οὖν ὁ κωμικὸς γλάτων εἴρηκεν εἰ τῷ ποιητῇ οὕτως. Μόνος δ' ἄθυρος ἄγλαδχνος εἰσαωλίζομαι Ἀγλάκεωτος ἀλιεαίωτος, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ κώμης ἀμνήμων εἰμί. ὃν γλακοῦντα φησὶ καλεῖσθαι δημήτριος ὁ σκήψιος εἰ δωδεκάτῳ τοῦ κατὰ σωκράτη ζωϊκοῦ διακόσμου τῶν ὑπὸ γλάνιδων θηρῶν φάσκων αὐτὴν ἀπίχειν σταλίους ἓξ, γλαυκαστέον δὲ λέγοντας γλακοῦς τὴν ὀνομασικήν. σωκράτης γοῦν ἐκ τοῦ γλακέως ὡς τυρέως τυροῦς σησαμέως σησαμοῦς. εἴρηται δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἄρτος. ὅλυροι δὲ καλοὺς γλακοῦντας εἰ παιρίῳ τῷ ἑλληνοπόντου φαγεῖν δύσιν, οἱ ἐπισημήσαντες μαρτυρήσουσιν. ἀλέξις γοῦν πεγλάσθαι λέγων φησὶν ἐκ πάρου. λέγει δὲ οὕτως εἰ τῷ ἐπιγραφομένῳ ἀρχιλόχῳ

Ἢ νῆσος ἣν τυχὴ ναίων πάρον ὅλος πρόσβυ Ἣ νῆσος ἥ μισα φορεῖ χωρὰ δύο τῶν σωκρατικῶν
κόσμον μὲν μακαρέαι λίθον, νυκτοῖς δὲ γλακοῦντας.

Ὅλυροι δὲ καὶ οἱ σάμιοι διαφέροντες εἰσὶ γλακεωῦται, σώπατρος ὁ φλυακογράφος φησὶν εἰ βακχίδος μνησῆρσι Γλακεωτοποιὸν ὠνομασμένῳ σάμον. ἐγχύτων δὲ γλακεωύτων μνημονεύει μένανδρος

μὴν εἰ φθονηρακλεῖ
Οὐκ ἔστι καυδύλους ποιεῖν οὐ δ' ὅσια σύ. Εἴωθας εἰς ταυτὸν καρυκεύειν μέλι
Σεμιδάλινον ἅπαντα γοῦν τἀναντία Νεῶν δύσιν ὁ μάγειρος γοῦν ἐγχύτω ποιεῖ
Γλακεωῦτας ὁπόταν χόνδρον ὀφεῖ καὶ φορεῖ Μετὰ δ' ἀτέριχος ἔστα θηρεῖον καὶ βόρυς
Ἢ δημιουργοὺς δ' αὖ τι παρατεταγμένη κρέα δι ὀπτὰ καὶ κίχλας. βύζυγος δ' εἰ ἀναλυπόμενη
μὴν τέπαρας ἀραπίζας τῶν γυναικῶν εἶπας, ἐξ δὲ τῶν ἀόρων.
Τὸ δὲ λεῖπον εἰ τελὲς καὶ μηδὲν ἐλλιπὲς Λαμπροὺς γίνεσθαι βουλόμενος τοὺς γάμους.
Οὐ παρ' ἑτέρου λεῖπυθέσθαι. πάντα δ' αὐτόπτης ὁρῶ
Τῶν μὲν ἐλαῶν ἄφελε πάνθ' ὅσα βούλῃ γένη, Εἰς δὲ τὰ κρέα μόχον ἔλαβες δ' ἐλφακα
Χοίρους λαπτὰς, ὡς ἀλαζὼν ὁ κατάρκτος. Θεῖα. τυρόν. ἐγχύτους. παῖ σρόμων. καύδυλον
Ὡς τ' ἀμύλιον δ' πέρασ' Ὕψος τῆς ἁραπίζης. πήχεων ὅσι δύο
Ὡς τε τὸ λεπτοῦντ' ἐπαίρειν αὖ τι βόλβῃ λαβεῖν. Ἄμης. γλακοῦντος γένος, αὐτιφάνης

Ἄμητες ἄμυλοι. μέλανος ὑποβολιμαίῳ φησὶν ἄμητα χρεί τοῦ καὶ εἰς πίτνειν τινά. Ἴωνες δὲ ὡς φησὶ σείληνος εἰ ταῖς γλώσσαις, ἄμην αὐτὴν καλοῦσι. καὶ τοὺς μικροὺς ἀμητίσκους. τὴν λεκλείδης, αὐτόμαται δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς ἣν φαρυγγείσι πέτονται. διακόνιον. φορεῖ κράτης ἀπὸ τῆς ἀγλυσίας διακόνιον ἐπιθέσθαι ἀμφιφῶν τ' ἔχων. ἀμφιφῶν γλακοῦς αὐτέμιδι ἀνακείμενος, ἔχει δὲ κύκλῳ καὶ μᾶζαν λαίδια. φιλήμων εἰ πτωχῷ κρόδια αὐτέμι φίλη δέσποινα τ' τόν σοι φορῶ. ὃ πότνι' ἀμφιφῶντα μὴ φθονήσῃς μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ ἡ φίλος εἰ ἐνάτῃ. φιλόχορος δὲ ἀμφιφῶντα αὐτὸν κλιθῆναι, καὶ εἰς τὰ τῆς αὐτέμιδος ἱερὰ φορεῖσθαι ἔπι δὲ καὶ εἰς τὰς τελεσθούς, ἐπεὶ εἰ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπὶ πλεῖστα λαμβάνεται ἡ σελήνη διὰ τοὺς δυσμοὺς τοῦ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, καὶ ὁ οὐρανός. ἀμφιφῶς γίνεται. βασυνίσας. σημῶς δ' εἰ λουτρῷ δηλιάδος, εἰ τῇ τῆς ἐνάτης φησὶ νίκων τῇ ἱερεῖ ζεύουσι δῆλοι τοὺς βασιλίας καλουμένους. ἔστι δὲ ἔφθον πύρινον ταῖς σιῶ μέλιτι, καὶ τὰ καλούμενα κόκκωρα ἰδὰς καὶ καρύα τεία σρεπτοὶ καὶ νέκλατα. τούτων μνημονεύει δημοσθένης ὁ ῥήτωρ εἰ τῷ κατὰ κτησιφῶντος περὶ τοῦ στεφάνου. ἐπίχυτον. νικῶ χάρης εἰ χειροχάσορσιν. Ἐτῶ μὲν αὖρυς μάζαν ἀθαρίην ἅλφιτα κόλλικας
ὀβελίαν καὶ μελιτοῦταν ἐπιχύτους Γλαυκίνην γλακεωῦτας, διονυσαλίδαο ταγηνίδαο. πάμφιλος δὲ φησὶν ἀγηνίτην καλούμενον ἐπίχυτον φησὶ καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἀτηγανίζου ἱστορήσας, εἰ δύρις μνημονεύει οὐκ ἀπαξ τε καὶ λακωνικῶς καταβρύκων οὐ τηγανίδα σησαμοῖσι φαρμάκων οὐ δ' ἀπανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων. Κρῆτον. γλακοῦς. αὖρος ἐν ἀργείοις παρὰ τῆς νύμφης πρὸς ὃν νυμφίον φέρουσι, ὁπόταν δ' εἰ αὔθρᾳξι καὶ καλοῦνται ἐπ' αὐτὸν οἱ φίλοι, παρατίθεται δὲ μετὰ μέλιτος ὡς φησὶ φιλήτας εἰ ἀτάκτοις. Γλυκίναν. ὁ δι' γλυκέος καὶ ἐλαίου γλακοῦς παρὰ κρησίν. ὡς φησὶ σίλλυκος εἰ γλώσσαις. Ἐμπέπαν. ὁ αὐτὸς φησὶ πύρινος αὖρος κοῖλος καὶ σύμμετρος ὅμοιος. ταῖς λεγομέναις κρησίν, ἃς ἃς εἰ τίθενται τὰ δι' ἂν πυρὸν σησαμίζόμενα γλακεωῦλια. ἐπειδὴ πίμμάτιον ἑψόμενον εἰ ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο μελιτούμενον. μνημονεύει αὐτῶν καὶ σησίχορος δι' ὑπον. χόνδρον τε καὶ ἐγκεῖλαν ἅλμάτε πίμματα

πίμελκτα καὶ μέλι χλωρόν· μνημονεύει αὐτῶν καὶ ἐπίχαρμος καὶ σὺν τοῖς χειρογάστορσι νικοφῶν· ἀριστοφάνης δ' ἐν δηναΐσι, καὶ φιλιππίδης Φησὶν αὐτὸν εἶναι σὺν τούτοις μάθαρμα εἶναι ἐγκεδοπώλου. Φρῦνιχος δ' ἐν κρανταπάλοις ταῦτ' ἔχων ἐν ταῖς ὁλοῖς ἁρπαζέπωλος τὰς ἐγκέλαδος· ἐπικύκλιος· γλακοῦς τις παρὰ συρακουσίοις οὕτω καλούμενος· ἢ μέμνηται αὐτῶν ἐπίχαρμος ἐν γᾷ καὶ θαλάσσῃ·

Γοῦρος ὅτι γλακηοῦς εἶδος, ὁ σόλων ἐν τοῖς ἰάμβοις φησὶ

γίνουσι καὶ ζώγοισιν οἱ μὲν ἵππια.
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι, κεῖθι δ' οὔτε πιμάτων
λάπτειν οὐδέν, ἀλλ' ἀθρώποισι γῆ
φύρει μέλαινα πάντα δ' ἀφθόνως πάρα.
κυρεβάδα· γλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς ἀθηναῖος παρ' ἀλκμᾶνος, ὁμοίως καὶ σωσίβιος ἐν τείτῳ γλακὶ ἀλκμᾶνος τῷ ἁμαθοφλεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς· χρῆσθαι δ' αὐτοῖς λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἑστιάσεις γλακὶ φορεῖν τὰ αὐτούς ὅταν μέλλωσιν ἅλλεσθαι ἢ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς παρθενίου αὐτοῖ τῷ χορῷ ἀκόλουθοι. κερμωνίτης γλακοῦς ποιὸς ἐξ ἀμνῶν γινόμενος ὡς ἰαχρόκλης ἐν τῷ γλακούντων ἀναγράφει. σταιτίτας· γλακοῦς πριὸς, ἐκ τέκτος καὶ μέλιτος· μνημονεύει ἐπίχαρμος ἐν ἥβας γάμῳ. ταῖς δ' ὕδωρ ὑγρὸν εἰς τήγανον ἐπιχεόμενον μέλιτος ὠὴ βαλομένου, καὶ σησάμης καὶ τυροῦ ὡς ἰαχρόκλης φησίν. χαρίσιος. τοῦ μνημονεύει ἀριστοφάνης ἐν δαιταλεῦσιν. ἐπὶ δὲ νῷν πέμψω γλακηοῦ βέαν ὁρᾶν χαρίσιον. βούβουλος δ' ἐν ἀγκυλίωνι, ὥσπερ ἄρτου αὐτοῦ ὄντος οὕτως εἶπε· βεβπλήσας ἀρτίως πέπουσα δ' ἐν χαρίσιον.

Ἐπίπαστον· γλακούντων δεσμάτιον ὠὴ τῷ λέπτῳ ἐσθιόμενον ὡς φησι φιλήμων ἐν τῷ γλακὶ ἀττικῶν ὀνομάτων ναός· ἄρτος γλακοωπώδης ἐξ τυροῦ καὶ ἐλαίου κατασκευαζόμενος. τωθία. τὰ ψαθύρια· φρῦνιχος κρανταπάλλοις· λήψει δ' ἐν ἄλου κρανταπάλλον φριγβόλου καὶ ψωθία. ἀπολλόδωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος καὶ θεόδωρος ἐν ἀττικαῖς γλώσσαις, ἃ ἄρτου τὰ ἀποψαυόμενα ψωθία καλεῖσθαι, ἅπτεσθαι ὀνομάζειν ἀπαχρήστους. ἴφιον· πιμάλιον λεπτὸν ἐξ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον· μνημονεύει αὐτοῦ ἀναξιπόλις οὕτως ἠρεσήσαμεν ἰτείου λεπτὸν ἀπόκλασον· οἶνου δ' ἕπον ἡδύν. σοφοκλῆς ἴειδι ἐὼ δὲ πεινῶ σ' αὖ πρὸς ἰτεία βλέπω. μόραι τὰ μελιτώματα· φιλήτας ἀτάκτοις· ἀμόρας φησὶ καλεῖσθαι μελιτώματα δ' ἔστι πεπεμμένα. ταγηνίτης· γλακοῦς ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένος, μνημονεύει μάγνης ἢ ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας κωμῳδίας· ἐν διονύσῳ ἀυτοδρῷ, ταγηνίας ἤδη τετάκασι χλιαροὺς σίλλοντας ὅταν αὐτοῖς ἐπιχέῃς μέλι, καὶ κρᾶτινος ἐν νόμοις, καὶ δρόσον βάλλων ἔωθεν χλιαρὸς ταγηνίας· ἔλαφος γλακοῦς ὁ τοῖς ἐλαφηβολίοις ἀναγλαζόμενος· ἐξ σαιτὸς καὶ σησάμου. νασὸς γλακοῦντος εἶδος ἔχων ὄψιν καρυκίας· χόεια ῥώματα ἐξ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα. λμορβίτης· γλακοωπὸς εἶδος παρὰ σικελοῖς· οἱ δὲ παισὶ γλακούντα παρὰ κώοις ὡς φησὶν ἰαχρόκλης· σησαμίδες ἐκ μέλιτος καὶ σησάμου πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου σφαιροειδῆ πίμπλκτα· οὐ πόλις κήλαξιν ὃς χαίρων μενομίζει καλ' ἀβίλαρ δὲ βαίνει, σησαμίδας δὲ χέλει· μῆλα δὲ χρέμπτεται· ἀντιφάνης δελφαλίωνι· σησαμίδας ἢ μελίπηκτα ἢ τοιοῦτόν τι· μνημονεύει αὐτῶν καὶ ἔφιππος ἐν κύδωνι πρόκειται δ' μαρτύριον· μυλλοί· ἡρακλείδης ὁ συρακούσιος ἐν τῷ περὶ θεσμῶν, ἐν συρακούσαις φησὶ τοῖς παντελείοις τῶν θεσμοφορείων ἐκ σησάμου καὶ μέλιτος κατασκευάσθαι ἐφθὰ καὶ γυναικεῖα ἃ καλεῖσθαι κατὰ πᾶσαν σικελίαν μυλλοὺς καὶ γλαφορεῖσθαι ταῖς θεαῖς.

Ἐχῖνες λυγκεὺς ὁ σάμιος ἐν τῇ πρὸς διαγόραν ἐπιστολῇ ἐκ παραλλήλου τιθεὶς τὰ κατὰ πλὼ ἀττικὴν ἐξαιρέτως γενόμενα τοῖς ἐν τῇ ῥόδῳ, γράφει οὕτως, τῇ δὲ γλακὶ ἐν ἄμπτα δύξεν ἦν καινὴν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς διονυσίου εἰσάγουσα γραπίζης ἐχῖνον ὑπὸ οὐ νῷ μὲν ἐγὼ κεφαλαίου παραγινομένου δέ σου καὶ σωστενθέντος κατὰ τοὺς ἐν ῥόδῳ νόμους ἀναμαχησάμενος πειράσομαι γλαφὼ γλακὶ θεῖναι λόγον.

κοτυλίσκοι· ἡρακλέων ὁ ἐφέσιος γλακοῦντάς τινας φησὶν οὕτω καλεῖσθαι τοὺς ἐκ τείου μόρους τῆς χίνης γινομένους. χοίρειαι· τούτων μνημονεύει ἰαχρόκλης ἐν τῷ γλακούντων καὶ τοῦ πυραμοῦντος καλουμένου διαφορὰν λέγων τῆς πυραμίδος καλουμένης· γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων καὶ μέλιτι δεδευμένων· αὗται δὲ ἄθλα τίθενται ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρυπνήσαντι μ. χρύσιππος δὲ ὁ τυανεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ἀρτοκοπικῷ εἴδη γλακούντων καὶ γένη τάδε ἀναγράφει ταραντῖνον, κρασιανὸν, σικελικὸν, κλοῦσσον, ἡδύσια, μαρυπὸν, πλίκιον, γουπᾶνον, μοντιανὸν, σῶρον φησὶ μάξης ἐξ οἴνου καὶ ἁλῶν ἐκ τυροῦ. ἡδυσικώτατον γὰρ γίνεται. κλοῦσσον κοιλιανὸν, κροῦστον τουπᾶνον. κρῦστον ταβωνιανόν. μουστάκια. ἐξ οἰνομέλιτος μουστάκια σησάματα κροῦστον πύρινον. γωνιλλωσσίον, παυλιανὸν, ἐκ τυροῦ δέ φησι πίνειν γλακούντα τάδε. ἔγχυτος· σικιβάϊτα σου βίτυλος· γίνεται δὲ καὶ ἐξάλικος σου βίτυλλος· σπάρτα καὶ οὖδος ἐκ τυροῦ γίνεται, λούκουλλοι, ἀργυροφύφικ· μακλίβος· κίρκης, αἰξάφασ· κρούστο γλακοῦς· γίνεται δὲ φησι· καὶ ὀρυζίτης γλακοῦς· ὁ δὲ φθοῖς οὕτω γίνεται τυρὸν ἐκ πίσσας ῥίβε καὶ ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκεον διάθες ἐπίβαλλε μέλι καὶ σελίνου σπέρμα, καὶ συμμάλαξον εἰς σῦ· ἡφαιστος δὲ ὀρυάλος ὁ λεγόμενος παρὰ ῥωμαίοις οὕτω γίνεται θεῖσι μακεδονικὰς γλωσσὰς ξέσον, καὶ ἐμβαλὼν οἶνον εἰς θυείαν ῥίβε τὰς θεῖσι καὶ. εἶτα σὺν χυλὸν ἐκ πίσσας σελίνιον συμφύρασον αὐτῷ, καὶ συμπιεῖν ἐάσας μετ' ὀλίγον, ῥίψον αὐτὸν ὡς προσβαλὼν ἀ-

λίγου σέατος χοιρείου καὶ πίσδει, καὶ πάλιν τείψασ', ἕλκυσον λάγανον καὶ λειάνασ' ἐκ τεμὼν κατάτεμνε, καὶ ἕψε εἰς ἔλαιον θερμότατον εἰς ἠθμὸν βαλὼν τὰ κατακεκομμένα, ἄλλα τ' ἀλακοώτων γένη; ὀσφακίτης ἀπακίτας. ἄμυλον. τυροκόσκινον. τυρὸν ἐκ πίσσης καλῶς θὲς εἰς ἄγγος, εἶτ' ἀπάνω κόσκινον χαλκῶ ἐπιθεὶς, πίεζε τὸν τυρὸν, ὅταν δὲ μέλλῃς προσφορὰν βάλε μέλιτος αὖ ταρισθέν ναι. ἐὰν δέ σοι παρῇ κόσκινα μικρὰ ἐπίβαλε εἰς αὐτὰ σπόγγους, καὶ ἕως ἐκρεῖν ἢν ὄρρον, καὶ ὅταν σοὶ δόξῃ πεπηγέναι, ἀράσ' ἢ σπόγγους μετάβαλε εἰς ἀφυρώματα. ἢ ἔσται ἡ ὄψις ἀῤῥωδεστέρα ἐὰν δὲ μὴ ᾖ κόσκινα φλαβελλίοις καινοῖς χρῶ, ἐν οἷς ἢ πυρὶ πίζεται, καὶ γὰρ αὐτῶν ποιεῖ χρείαν. κοπτοβλακοῦς δ' ἀπήτην δέ φησι βλακοίντηρον ποιοῦσιν ὅπερ ὀνομάζουσι γάστριν. γίνεται δὲ οὕτως καύσας θάσσα καὶ σπογγιὰς ἢ ἀμύγδαλα, ἔπι δὲ μάκωνα, ὃν φρύξασ' θραύπευσον καλῶς, καὶ εἰς ξυείαν καθαρὰ τείψον ἐπιμελῶς συμμείξασ τε τὴν ὀπώραν μάξον μέλιτι ἡψημένῳ προσβαλὼν πίπερι σπλέον καὶ μάλαξον. γίνεται δὲ μέλαν διὰ τὴν μάκωνα διαβλατύνασ ποίησον τετράγωνον. ἔστα σήσαμον λευκὸν τείψασ, μάλαξον μέλιτι ἡψημένῳ, καὶ ἕλκυσον λαγάνια δύο, καὶ σπόδου ὑφηάπτω καὶ ἢ ἄλλο ἐπάνω ἵνα ἢ μέλαν εἰς μέσον γίνηται. βυρύθμισόν τε αὐτό. ταῦτα καὶ ὁ σοφὸς πεμματολόγος χρύσιππος. ἀρπακρατίων δὲ ὁ μενδήσιος ἐν τῷ σοδὶ σπλακούντων, πλὴν παρὰ ἀλεξανδρῆσι καλουμένην παγμαρπίαν καλεῖ. ἔτεια δ' ὅδι ταῦτα σιτεύει μικρὰ μετὰ μέλιτος ἑψόμενα καὶ μετὰ πλὴν ἕψησιν σφαιροῦν σιτευόντα περιδεῖται βύβλῳ λεπτῇ σὺν ἕνεκα τοῦ συμμένειν. πόλτου δὲ μνημονεύει ἁλκμὰν οὕτως ἤδη παρέξει πυαλίου τε πόλτον, χίβρον τε λευκὸν, κνείνας τ' ὀπώραν. ὅδι ἢ πυαλίον ὡς φησι σωσίβιος, παντοδρμία δὲ γλυκεῖ ἡψημένη. χίβρον δὲ οἱ ἔφοροι πυρόν. κνείνας δὲ ὀπώραν λέγει ἢ μέλι, καὶ ἐπίχαρμος δὲ οὕτως λέγει σὺ γᾶ καὶ θαλάσσῃ θὲν τὸν ἔψην ὄρβιον, καὶ τῶν καλουμένων δὲ μελικηρείδων μνημονεύει φορβεκράτης σὺν αὐτοῖς οὕτως, ὡς πὸρ τῶν αἰγιλίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρασ λεχεσίπτων καὶ τούτων ὁ σοφὸς οὐλπιανὸς ἔφη, πόθεν ὑμῖν ὦ πολυμαθέσταθοι γραμματικοὶ, καὶ ἐκ ποίασ βιβλιοθήκης ἀνεφάνησαν οἱ σεμνότατοι δέρεις συγγραφεῖς χρύσιππος καὶ ἀρπακρατίων, διαβάλλοντες καλῶν ὀνόματα. φιλοσόφων τῇ ὁμωνυμίᾳ. τίς δὲ καὶ ἡμέναν ἑλλήνων ὀνόμασεν, ἢ τίς ἀμύλου μνημονεύει, ὁ παντήσαντος δὲ αὖθ' τοῦ λαρησίου καὶ ἐπόγγος πλὴν μὲν ἡμέναν οἱ τὰ εἰς ἐπίχαρμον ἀναφερόμενα ποιήματα πεποιηκότες οἴδασιν, καὶν τῷ χείρωνι ἐπιγραφομένῳ οὕτως λέγεται καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρὸν ἡμένασ δύο. τὰ δὲ ψευδεπιγράμματα ταῦτα ὅτι πεποιήκασιν ἄνδρες εὔδοξοι χρυσόγονός τε ὁ αὐλητὴς ὡς φησι δρίστοξενος ὁ ἐξ ὀδῶ πολιτικῶν νόμων τὴν πολιτείαν ἐπιγραφομένην. φιλόχορος δ' ἐν τοῖς περὶ μαντικῆς ἀξιόπιστον ἢν εἴτε λοιπὸν γένος, ἢ σικυώνιον, ὃν κανόνα καὶ τὰς γνώμασ πεποιηκέναι φησὶν, ὁμοίως δὲ ἰσορεῖ καὶ ἀπολλόδωρος. ζοῦν δὲ ἀμύλου μνημονεύει τηλεκλείδης ἐν στερροῖς οὑτωσὶ λέγων,

φιλῶ γλακοῦντα θερμὸν, ἀχράδασ οὐ φιλῶ,
Χαίρω λαγῶις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις.

κηπῖνά τινα καλεῖτε, ὁρῶ δὲ ἑκάστῳ κειμένην ἐπὶ τῆς ζαπίζης, λέγεται ἡμῖν ὦ λύχνοι πῆς τ' ὀνόματος ζούρου τῶν ἐνδόξων μνημονεύει καὶ ὁ δημόκειος ἔφη. ἢ μὲν θαλάσσιον πράσον κοίπλιν φησὶ καλεῖσθαι διονύσιος ὁ ἰτυκαῖος ἐν γεωργικῶν. τ' δὲ ἡμῖν παρακειμένου μελιπήκτου, μέμνηται κλέαρχος ὁ σολεὺς ἐν τῷ σοδὶ γραφῶν. οὑτωσὶ λέγων σκύθην καλοῦντα λέγειν ὅμοια ἐπεῖν. τέρετρον, χύτρα, λυχνεῖον. ἀκταία, βάθρον, σώγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὅλμος, λήκυθος, σουγεὶς, μάχαιρα, φυβλίον, κρατὴρ, ἀρχίς, καὶ πάλιν ὄψων οὕτως. ἕλγος, φακῆ, τάριχος ἰχθῦς, γογγυλὶς, σκόροδον, κρέας, ζυννίον, ἅλμη, κρόμμυον, σκόλυμος, ἐλαία, κάππαρις, βολβὸς, μύκης. ἐπί τε τῶν γαμμάτων ὁμοίως ἅμης. βλακὸς. σπίλτος. τέλειον. ῥοδῶν. βρέβινθος. σησάμη. κηπῖνον. βόρυς. ἰχὰς. ἄπιος. πῦρ σίκα. μηλέα, ἀμύγδαλα ταῦτα μὲν ὁ κλέαρχος. ὁ δὲ φλυακογράφος σώπατρος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ πύλαι δράματι φησὶν, τίς δ' ἀκριβέστερον μάκωνος θῦρι κηπῖνας ἢ κνικοπύρους ἡδυνάς γραμμάτων ἔμεξον ἀπέχεις ὦ κλέαρχε λογιστὰ οὐλπιανὲ τὴν κηπῖνην ἧς συμβουλεύωσοι ἀπαθίειν, καὶ ὃς οὐδὲν μελήσας ἀπελόμενος ἔπαθε, γελασάντων δὲ πάντων, ἔφη ὁ δημόκειος, ἀλλ' οὐκ ἐαθίειν σε προσέταξα κλέαρχε ὀνομάζοντα, ἀλλὰ μὴ ἐαθίειν, σ' ἀπαθίειν οὕτως εἶπεν ὁ φλυᾶ ὁ κωμῳδοποιὸς. θεόπομπος, παῦσαι κυβεύων μικρὸν καὶ χῆς ἐλίδιχρῶ ἢ λοιπὸν κοιλίαν κλῆραν ἔχεις τὰ πεῖρατα τῶν ἰχθυδίων ἀπάθιε (θις
ἢ φυὲξ ἀρίστου δεῖν εἰς βουλίαν ταύτην πόκις καὶ ῥᾴδιον ἔσται τὴν οὐσίαν

χρῶνται δὲ τῷ ἀπαθίειν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφ' ἵππος ἐαθίειν, ὡς ὁρμᾶσθαι σὺν στρατιώταις. οἶμοι τάλασ' δέκνυε δέκνυ ἀπαθίδμου πλὴν ἀκοήν. ἐνδὲ δύτῳ ἐλεγχεὶς ὁ σύρος καὶ δηχθεὶς σφόδρα, ἀλλὰ μὴν ἔφη παρέχεται ἡμῖν ἐνδὲ τῆς ζαπίζης καὶ ζιπάκια. ἄπερ ἔνεστιν παρὰ τίνι κεῖται, δώσω σοι οὐ χρυσοῦς δίκας στατῆρας κατὰ ἢν ποντικὴν λεκάνην, ἀλλὰ τουτὶ ἢ ἔκπωμα, σωπήσαντος δημοκείου καὶ ἐπεὶ ἀπορεῖς ἔφη ἐγώ σε διδάξω νίκανδρος μὲν ὁ κολοφώνιος σὺν τοῖς θηριακοῖς μνημονεύων αὐτῶν φησὶν ζιπάκι ἀκρεμόνεσιν ἀμυγδαλέοισιν ὅμοια, γράφεται δὲ καὶ ἀστάκια ἀμύγδαλα ὄντα πίφανα. καὶ ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀφ' ἵππος σοᾶς, ἐν τρίτῃ τῶν ἰσοριῶν γράφει οὕτως. φορεῖ δὲ καὶ ἢ πυρσίου ἡ χρασία καὶ ἡ συεία καὶ ἢ καλούμενον σισάκιον ὃ δὴ καὶ βοηθρυώδη ἢν καρδὸν ἀφίησι λευκόφλοιον ὄντα, ἢ μακρὸν περιμφορὴ τοῖς δακρύοις, ἃ δὴ ῥαγῶν φόπον, ἀλλήλοις ἐπιβάλλῃ. τὰ δ' ἔδον ἔγχλωρον καὶ τὸ

κωνείου

κόνναρον. παλίουρος. ἄπια. ἀμαμαλλίδες. ἐπιμελίς. σίδη. φοίνικες.

κωνείου τῶν ςεφάνων ἥδιον μὲν εὔχυμον. βύσση δὲ μᾶλλον. οἱ δὲ τὰ γεωργικὰ συγγράψαντες ἀδελφοὶ
ἐν τῷ τρίτῳ γράφουσιν οὕτως, καὶ πὼ μελίαν καὶ τὴν τορμίνθου, ἃ δὴ νῦν πιστάκια οἱ σύροι καλοῦσιν.
καὶ οὗτοι μὲν δὴ τὰ πιστάκια ταῦτα ὠνόμασαν. ὁ δὲ νίκανδρος δασέως φιστάκια, ποσειδώνιος δὲ βιστάκια. περιβλέψασθαι οὖν καὶ τούτοις τοὺς παρόντας, καὶ τυχὸν ἐπαίνου, ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν ἄλλων πάν-
5 των τῶν παρακειμένων λελέξεταί μοι, ἵνα μετῆς πολυμαθίας ἀγαθῆτε. ὁρῶ δὲ πρότερον τοὐδὶ τὰ ῥηθὲν ἀλεξανδρεῦσι καλουμένων κονναρων, καὶ παλιούρων, μνημονεύει δὲ αὐτῶν ἀγαθοκλῆς ὁ κυζικηνὸς ἐν τρίτῃ τῶν τοὐδὶ τῆς παιρίδος, λέγων οὕτως, κδραωνοῦ δὲ σκήψαντος εἰς ἣν τάφον ἀπεβλάστησεν ἐκ τῆς σήμαντος δεντρίον, ὃ ἐκεῖνοι κόνναρον ἐπονομάζουσι. ἔστι δὲ τὸ δεντρίον μεγέθει μὲν πτελέης καὶ πύκνης, οὐ
θέν τι μεῖον, ἀκρέμονας δ' ἔχει βαμεὰς καὶ δολιχοὺς καὶ ἐπ' ὀλίγον ἀκανθώδεας, τὸ δὲ φύλλον τορόν καὶ
10 χλωρόν. τῇ φυῇ τοὐδιφορὲς, καρποφορεῖ δὲ λὶς τὸ ἔτος ἑρίς τε καὶ φθινοπώρου. γλυκὺς δὲ πάνυ ὁ καρπός. μέγεθος κατὰ φαυλίην καὶ ἐλαίην, καὶ πὼ σάρκα καὶ τὸ ὀστέον ταύτῃ προσεοικέναι. διαλλάσσει δὲ τῇ τοῦ χυμοῦ ἡδονῇ, καὶ ῥώγεται ἔνια χλωρὸς ὁ καρπὸς καὶ ἐπεὶν αὐανθῇ, ποιοῦσιν ἐξ αὐτοῦ ἄλφιτα. καὶ πατέοντι πρῶτα οὐ μάξαντες οὐδ' ὕδατι λύοντες ἀλλὰ φαύλως ὁκοῖά περ πίφυκεν, καὶ δυεῖ πίδακε ἐν
κύκλωπι φησὶν παλιούρου κλάδον θεόφραστος δ' ἐν εἰκοστῇ πρώτῃ φυτικῶν, μνημονεύει αὐτῶν, καὶ δι'
15 ἕλος ὁ σίφνιος ἰατρὸς ἐν τῷ τοὐδὶ τῶν προσφορημένων τοῖς ὑγιαίνουσι, καὶ τοῖς νοσοῦσι. τούτων δὲ πρῶτον ἐμνήσθην αὐθρες φίλοι, οὐχ ὅτι ἡμῖν παράκειται νῦν, ἀλλ' ὅτι πολλάκις ἐν τῇ καλῇ ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῶν ἀλυτρῶν ῥαπεζῶν παρακείμενα ἔλαβον, καὶ ζητηθέντος ἐκεῖ τοῦ ὀνόματος ἐνθάδε τῷ βυβλίῳ ἐν τυχὼν, ἀπελεξάμην. ἑξῆς οὖν λέξω τοὐδὶ τῶν παρακειμένων ἀπίων ἐπεὶ ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἡ πιλοπόννησος ἀ-
πία ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐπιδαφιλεῖν ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ, φησὶν ἴσως ἐν τοῖς ἀργολικοῖς. ὅτι δὲ τοὺς ἀπίους
20 ἐν ὕδατι εὐσέφορον ἐς τὰ συμπόσια, ἄλεξις ἐν βρυτίοις παρέσκευον διὰ τούτων, ἴδοις ποτὲ πεινοῦσιν ἀν-
θρώποις ἀπίους παρακειμένους

Ἐν ὕδατι πολλῷ, πολλάκις δήπου, τίς ὃν — οὐ κοῦν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει
Τῶν ἐπινευσόντων τὴν πεπαιτάτην ἀεὶ, — δηλονότι. αἱ δ' ἀμαμαλλίδες οὐκ εἰσὶν ἄπιοι, ὡς τινες
οἴονται, ἀλλ' ἑτερόν τι καὶ ἥδιον καὶ ἀπύρηνον. ἀριστομένης ἐν διονύσῳ φησὶν, ὁ χῖος οὐκ οἶδ' ὡς ἀμαμαλλί-
25 δαο ποιεῖ ὅτι δ' ἔστιν ἕτερον τ' ἀπίου καὶ ἥδιον αἰσχυλίδης παρέσκευεν ἐν τρίτῳ γεωργικῶν τοὐδὶ κέως οὗτος τῆς νήσου λέγων γράφει οὕτως, ἀπίους ἡ νῆσος φορᾷ κρατίστας κατὰ τὰς ἐν ἰωνίᾳ καλουμένας ἀμαμαλλίδας. εἰσὶ γὰρ ἀπύρηνοί τε καὶ ἁβρόπυροι καὶ γλυκεῖαι. ἄεθλιος δ' ἐν πέμπτῳ ἔρων σαμίων ἐγνώκασι τὰ συγγράμματα, ὁμομαλλίδας αὐτὰς καλεῖ, πάμφιλος δ' ἐν τοῖς τοὐδὶ γλώσσης καὶ ὀνομάτων. ἐπιμελὶς φη-
σὶν ἀπίου γένος, ἐκλιφῶν δ' ἐν τῷ τοὐδὶ γεωργικῶν, φωκίδας φησὶν εἶδος ἀπίων εἶναι. ῥοῶν δὲ σκληροκάρ-
30 κων. τῶν γὰρ ἁπυρήνων ἀριστοφάνης ἐν γεωργοῖς μνημονεύει, καὶ ἐν ἀγήρῳ τοὐλλῳ ἀλβύρου καὶ ῥοάς. ῥοίδιον μέντοι ὡς ἔοικεν ἡ ὑποκοριστικόν. ἀντιφάνης ἐν βοιωτίᾳ. ἐοικέναι δ' ἀγροῦμοι τῶν ῥοιῶν τῶν σκληροκάρκων. ἐπίλυκος φιλοκλίσιω, μῆλα καὶ ῥόας λέγεις. ἄλεξις μυησῆροι. ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. σίδας δὲ ὅ τε τὰς ῥοιὰς καλοῦσι βοιωτοὶ ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐπταικαιδεκάτῃ τῶν βύρωπικῶν οὕτως γράφει. ἀμφισβητούντων ἀθηναίων πρὸς βοιωτοὺς περὶ τῆς χώρας ἣν καλοῦσιν σίδας, ἐπαμινώνδας δικαιολο-
35 γούμενος δι' αἴφνης ἐκ τῆς ἀριστερᾶς μεταλαβὼν κεκρυμμένην ῥοάν, ἀνῆρε τοὺς πῶς ἐκείνην καλοῦσιν. ἐπόντων δὲ ἐκείνων ῥοάν, ἀλλ' ἡμεῖς εἰπεσίδαν. ὁ δὲ τόπος τοῦτ' ἔχει δ' φυτὸν ἐν αὐτῷ πολὺ ἐφ' οὗ πάνυ δι' ἀρχῆς εἴληφε προσηγορίαν καὶ σίδηρος, μιναῦρος δ' ἐν αὐτὸν τιμωρούμενόν, ῥοίδια αὐτὰς ὠνόμασεν διὰ τοῦτον, μετ' ἀρίστου γὰρ ὡς ἐμυδράλασ' ἐτῶ παρέθηκα, καὶ τῶν ῥοιδίων ἐρῶμεν. λέγεται δέ τι καὶ φυτὸν ἐν αὐτῷ δίδη ὅμοιον ῥοιᾷ γινόμενον ἐν τῇ τοὐδὶ ὀρχόμενον λίμνῃ ἐν αὐτῷ ᾧ ὕδατι, οὗ τὰ μὲν φύλλα
40 τὰ πρόβατα ἐσθίει, ὁν δὲ κλασὸν αἰγὸς ὡς ἴσορεῖ θεόφραστος ἐν τετάρτῳ τοὐδὶ φυτῶν γίνεσθαι λέπων καὶ τῷ νέαλῳ ὁμοίωμόν τι αὐτῇ ἀθυρίζων. φοίνικος δ' ξενοφῶν μὲν ἐν ἀλυτρῷ ἀκαβάσεως φησὶν ἐν δὲ σῖρος πολὺς καὶ δίνος φοίνικων, καὶ ὄλμον καὶ ἕλμινθον ἀφ' ὧν αὐτῶν, αὖτις δὲ αἱ κάλαμοι τῶν φοινικέων, οἷαι μὲν ἐν τοῖς ἕλλησι. δεῖν ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀφῃρέμεναι ἦσαν ἀπόλε
κτοι θαυμάσιοι τὸ κάλλος, καὶ τὸ μέγεθος. ἡ δὲ ὄψις ἀλέκτρου οὐδὲν διέφερε τὰς δὲ πίνακας ξηραίνοντες,
45 γράμματα παρετίθεντο καὶ ἦν παρὰ πότον κόσμος μὲν κεφαλαλγὲς δέ. ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ ἀλυτρᾷ τοὐδὶ βαβυλῶνος λέπων φησὶν. εἰσὶ δὲ αὐτόθι φοίνικες πεφυκότες ἀνὰ πᾶν τὸ πεδίον, οἱ τοὺς μὲν καρπο φόροι ἐκ τῶν, καὶ σῖτα καὶ οἶνον καὶ μέλι ποιέοντες, τοὺς συκέων δὲ τρόπον θεραπεύουσιν. τῶν τ' φοινίκων ὃς αἴρεσ νας καλέουσι, τοῦτον τ' καρπὸν περιδέουσι τῇ σιβαλαιφόροισι τ' φοινίκων, ἵνα πεπαίνηται ὀψὲ μὴ βά
λανον ἐν λιμνῶν καὶ μὴ ἀποῤῥέῃ ὁ καρπὸς τ' φοίνικος. ἥνας τ' δὲ φορέουσιν ἐν ᾧ καρπῷ οἱ αἴρενες, καθάπερ
50 οἱ ὅλωθι. τὰ πρατόλησια τοῖς π' τ' ἡρόδοτον, ἰσορεῖ π' τοῦ ἐν λιβύῃ καλαμένα λωτοῦ αὐτόπτης γενόμενος ὁ μεγαλοπολίτης πολύβιος ἐν τῇ δωδεκάτῃ τ' ἱστοριῶν λέπων οὕτως. ἔστι δὲ τὸ δένδρον ὅλως τὸ μέγα βαχὺ ὁ καὶ ἀκανθῶδες ἔχει δὲ φύλλον χλωρὸν πρατόλησιον τῇ ῥάμνῳ μικρὸν βαθύτερον, καὶ πλατύτερον. ὁ δὲ καρ
πὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ὅμοιός ὅστιν καὶ τῇ χρόᾳ καὶ ᾧ μεγέθει ταῖς λευκαῖς μυρτίσι ταῖς τετελδωμέναις. αὐξανόμε
νος δ' ᾧ μὴ χρώματι γίνεται φοινικοῦς ᾧ δ' μεγέθει ταῖς σφονδύλαις ἐλαίαις πρατόλησιος, πυρῆνα δ' ἔχει τελέως

280 Φοίνικες. λωτός. Φοίνικες νικολάειοι. ἰχάδες. Ἰχάδες αἰγιλίδες. χελιδόναι. πτερά-
σαι. βόζυς. σκφυλαὶ γενναῖαι.

μικρόν. ἐπὰν δὲ πεπανθῶσιν, καὶ ἂν μὲν τοῖς οἰκέταις μιᾷ χόνδρου κόψαντες σάπουσιν εἰς ἀγ-
γεῖα. ἢν δὲ, τοῖς ἐλευθέροις ὀξελθόντες τὸ πυρῆνα σωτιθέασιν, ὡσαύτως καὶ σπύονται ταῦτ᾽. ἔστι δὲ φοι-
βρῶμα παρασιτικὸν σύκῳ, καὶ φοινικοβαλανῷ, τῇ δὲ βύσσῳ ἐλάττιον. γίνεται δὲ καὶ οἶνος ὀξ αὐτοῦ βρε-
χομένου, καὶ ῥιζομένου δ᾽ ὕδασι, κατὰ μὲν τὴν χύσιν ἡδύς, καὶ ἀπολαυστικὸς οἰνομέλιτι χρηστῷ παρα-
σιτικὸς, ᾧ χρῶνται χωρὶς ὕδατος, οὐ διαρκοῦσι δὲ πλέον δέκα μίαν ἡμερῶν, διὸ καὶ ποιοῦσι κατὰ βρα-
χὺ πρὸς πλῆν χρείαν. ποιοῦσι δὲ καὶ ὄξος ὀξ αὐτῶν. μελανιστὸς ὁμιλῶσιν ἐν ταῖς διαναίσιν, Φοίνικος
φησὶ καρπὸν οὕτως ὀνομάζειν τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν. τῶν γὰρ ἀϊδίων οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρους,
μορφὰς εἴδους οὐδὲ τὰν αὐτὰν γυναικίαν ἔχειν ἀλλ᾽ ἐν ἁρμάτεσι διφρούχοις ἐγυμάζοντο. * ἄνθυλλα σι-
δία πολλάκις ἤκουσα φασὶ τὸ πτερόμενα, ἰδρόδακρυ λίβανον βυώλιες τὸ φοίνικος ἡδοσίαν τὸ καπῦσαι
τόδε τὰ συρίσματα, καὶ ἀρίστελιν ἐν ᾧ περὶ φυτῶν οὕτως, φοινίκων ἀόρχων οὓς τινες βυνούχους καλοῦσιν, οἱ δὲ ἀπυρήνους. φοίνικα δὲ τὸν καρπὸν καὶ ἐλαΐκος κέκληκεν ἐν τῇ εἰς ἄμμωνος ἀναβάσει, ἐπι-
μήκη τὸ σύγγραμμα, καὶ φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν ἀταλάντοις. περὶ δὲ τῶν νικολάων καλουμένων φοι-
νίκων, τοσοῦτον ὑμῖν εἰπεῖν ἔχω. τῶν ἀφ᾽ τὸ συρίσματος καταγομένων, ὅτι ταύτης τῆς προσηγορίας ἠξιώ-
θησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτοκράτορος σφόδρα χαίροντος ᾧ βρώματι νικολάου τὸ δαμασκηνοῦ ἑταίρε
ὄντος αὐτῷ, καὶ πέμποντος φοίνικας συνεχῶς, τῶν ἀφ᾽ τὸ περὶ πάτου δ᾽ ὧν ὁ νικόλαος τὴν ἰσορίαν συνέ-
γραψε πολλήν. Ἰχάδες. σφόδρα τῶν ἰχάδων ἐθαυμάζοντο αἱ ἀττικαί. διόνυσος φησὶν ἐν τοῖς πορι-
κοῖς φησὶν παρεπίπτουσι δ᾽ ὑπὸ τὴν ἀκρόπολιν τῆς βασιλέως ὅσα ἡμῖν βρώματα φορεῖ, ἧς ἄρχει βασιλὶς ἀφ᾽
ἑκάστου ὅσον ἀπαρχὴν, ξενικῶς δὲ οὐδενὶ οὔτε βρώματι, οὔτε ποτῷ ὥφελεν ὃ ὀξ ἀρχῆς τοὺς βασιλεῖς χρῆ-
σθαι ὅσιον καὶ νόμος τις ὕστερον ἐγένετο. εἰσενέγκαντός γάρ ποτε τῶν βυνούχων τινὸς ἐν τοῖς λοιποῖς φαγέ-
μασιν ἰχάδας ἀπίκιος, ἠρώτησαν ποτα παὶ εἶεν. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο ὀξ ἀθηνῶν, τοῖς ἀστρασταῖς ἐκέλευσεν ὠ-
νεῖσθαι, ἕως αὐ ὀξουσία γένηται αὐτῷ λαμβάνειν ὅταν ἐθέλῃ, καὶ μὴ ἀστράζειν. λέγεται δὲ ἐν βυνοῦχον
ἐπιτηδὲς ἔχειν ποιῆσαι, ἵνα αὐτὸν ὑπομίμνῃσι τῆς ὠδῆς τὰς ἀθηνᾶσι στρατείας. ἄλεξις δὲ ἐν κυβερνήτῃ
φησὶν. εἰσέβαινον ἰχάδες ἐν παράσημον τῶν ἀθηνῶν, καὶ ῥύμου δισμαὶ τινές. λυγκεὺς δ᾽ ἐν τῇ πρὸς Ἐν
κωμικὴν πόσει δ᾽ ἔστιν ἐπιστολὴν ἐν οἷς φαγικοῖς φησὶ πάθεσιν βυειπόδην νομίζω σοφοκλέους οὐδὲν διά
φορήν, ἐν δὲ ταῖς ἰχάσι τὰς ἀπικὰς τῶν ἄλλων πολὺ προέχειν. καὶν τῇ πρὸς διαγόραν δὲ ἐπιστολῇ γράφει
οὕτως. ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονίοις ἰχάσιν ἀντιπαρατιθεῖσα τὰς βερενικιαρίδας καλουμένας τῷ μὲν
ὀνόματι καρβαριζούσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲν ἧττον ἐκείνων ἀττικιζούσας. φοινικίδης δ᾽ ἐν μεσουμένῃ φη
μύρτων λέγοισ᾽ καὶ μέλιβος ἐκώμια καὶ τῶν προπυλαίων ἢ τέταρτον ἰχάδων (σίν.
τούτων ἐγευσάμην κατασκλύσας οὐθέως καὶ τῶν προπυλαίων, κοὐδὲν ἦν τούτων ὅλως
γρὸς τὴν ἀταξίαν συμβάλλειν τῶν βρωμάτων. ἐν τούτοις τηρητέον καὶ τὴν τὸ ἀταγλῶσος μνήμην.
φιλήμων δ᾽ ἐν τῷ περὶ τῶν ἀττικῶν ὀνομάτων αἰγιλίδας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰχάδας, αἴγιλα
δ᾽ εἶναι δῆμον τῆς ἀττικῆς ἀφ᾽ αἰγίλου τινὸς ἥρωος ὀνομασθέντα, χελιδονίας τε καλεῖσθαι τὰς ἐρυθρο-
μελαίνας ἰχάδας. θεόπομπος δ᾽ ἐρύνην. τὰς πτερασίας ἐπαινῶν ἰχάδας φησὶν οὕτως.
μάζαι πλαθῶσιτες ἰχάδες πτεράσαι. οὕτως δὲ ἦσαν πρὸς ἀπόλαυσιν πᾶσιν ἀνθρώποις αἱ
ἰχάδες, οὕτως γὰρ κατὰ τὸ ἀριστοφάνη, οὐδὲν γὰρ οὕτως γλυκὺ τέρον τῶν ἰχάδων. ὡς καὶ ἀμῖφοχά-
την τῶν ἰνδῶν βασιλέα γράψαι ἀπέχω, ἀξιοῦντα φησὶν ἡγήσανδρος πέμψαι αὐτῷ γλυκοῦ ἢ ἰχά-
δας καὶ σοφιστὴν ἀγοράσαντα. ἢ ἂν ἀπέχειν ἀπιγράψαι, ἰχάδας μὴ καὶ γλυκοῦ ἀκροστελοῦ μόνοι,
σοφιστὴν δ᾽ ἐν ἕλλησιν οὐ νόμιμον πωλεῖσθαι. ὅτι δὲ ἢ πιφωσμένας ἰχάδας ἥδιον, φοβερὸς ἐκράτης λεί-
κυυσιν ἐν ἡθεμονικοῖς λέγων οὕτως, Ἀλλ᾽ ἰχάδας μοι πρόιλε τῶν πιφωσμένων. καὶ μετ᾽ ὀλίγα
δὲ οὐκ ἰχάδας οἴσεις τῶν μελαινῶν; μαθαλίδι δ᾽ ἐν τοῖς μοσριανδινοῖς ἐκείνοις βαρβαρικὴν χύδην καλοῦσι
τὰς μελαίνας ἰχάδας. ὅθεν δὲ καὶ πάμφιλον ἐρινεότατα προσηγόρευσε γένος ἰχάδων. βόζυς δὲ
ὅτι μὲν κοινὸν ὄνομα. σκαφυλῆς δὲ μέμνηται καί τοι δοκιμώτατος τὸ ὀνόματος ἀσαφεστέρους εἶναι, κράτης δ᾽
ἀλυτροφώ ἀττικῆς διαλέκτου ἐν τοῖς ὕμνοις τοῖς ἀρχαίοις φάσκων, αὐτὴ τοῦ βόζυος πλὴν σκαφυλὴν κεῖσθαι
ὀξὺ τούτων. αὐτῆσι σκαφυλῇ σιμελαίνῃσι κημόωντες. ὅτι δὲ καὶ παρ᾽ ὁμήρῳ ὄζει παντὶ ὄνομα. πλάτων δ᾽
ἐν ὀγδόῳ νόμων καὶ βόζυς καὶ σκαφυλὰς ὀνομάζει ὀξὺ τούτων. ὃς αὖ ἀγροίκου ὀπώρας γύσηται βο-
ζύων εἴτε καὶ σύκων, πρὶν ἐλθεῖν πλὴν ὥραν τὴν τὸ φυγὰν ἀρκτούρῳ σωφρονεῖν, εἶτ᾽ ἐν τοῖς αὐτοῦ χωρί-
οις εἴτε καὶ ἐν ἄλλων, ἰόντι μὲν ὀφειλέτω τῷ ὀρυσσομένῳ σπαρχὰς ἓ αὖ ἐκ τῶν αὐτῶν ὀρέπειν, ἰόντι δὲ καὶ τῶν
γειτόνων μηδὲν, ἰόντι δὲ ὀξ ἄλλων, δύο μόρια τ᾽ μιᾶς. ὃς δ᾽ αὖ τὴν γενναίαν νῦν λεγομένην σκαφυλὴν τὰ γεν-
ναῖα σῦκα ἐξονομαζόμενα, ὁπωρίζειν βούλεται, ἰόντι μὲν ἐκ τῶν οἰκείων λαμβανέτω, ὅπως αὖ ἐθέλῃ, καὶ ὁ
πόταν βούληται καρπούσθω, ἰόντι δὲ ὀξ ἄλλων μὴ πείσας ἑπόμενος ᾧ νόμῳ τῷ μὴ κινεῖν. ὅ, τι μὴ κατέθετο
ὁ ἐκεῖνος ἀεὶ ζημιούσθω. ταῦτα μὲν ὁ θεῖος πλάτων. ἐγὼ δὲ πάλιν ζητῶ τίς ἡ γενναία σκαφυλὴ, καὶ πό-
τε τὰ γενναῖα σῦκα ὥρα ὧν ζητεῖν ὑμῖν ἕως ἐγὼ τοίνυν τῶν ἐξῆς παρακειμένων διεξέλθω. ἢ ὁ μᾶσσύριος ἔ
φη, μὴ δ᾽ ἀναβάλλεσθαι εἰς τ᾽ αὔριον εἰς τ᾽ ὀψὲ. γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος ὡς καὶ ἀρχίλοχος

πάρελθε

γρισίτειον· φασιανικοί. Τὰώνως πλῆθος ἐν ῥώμῃ· μελεαγρίδες.

πάρελθε γενναῖος γὰρ εἰς, ἢ τὰ ἐπιγεγενημένα· ὁ γὰρ ἀριστοτέλης μὴ ἐμβολάδας ἀπίους ὀνομάζει τὰς ἐγκαταρισμένας· δημοσθένης δὲ ὧδε κτησιφῶντος, σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων ξενοφῶν δὲ οἰκονομικῷ φησὶ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεσθαι τὰς σταφυλάς· οἴδασι δὲ μὴ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ σωζομένους βότρυς· οὐβούλος γοῦν κατακολλωμένῳ φησὶν, ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε, μὴ λίθου πυκνάς· μὴ βότρυς ζώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνας συχνούς· ὁ δὲ τὸν χείρονα πεποιηκώς, τὸν εἰς φερεκράτην ἀνακφορόμενον φησὶν λ μυγδάλας μὴ μῆλα καὶ μυμαίκυλα, καὶ μύρτα καὶ σέλινα καὶ ἐξ οἴνου βότρυς, καὶ μυελόν· ὅτι δὲ ἐν ταῖς ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὁπῶραι πᾶσαι, μαρτυρεῖ καὶ ἀριστοφάνης ἐν ὥραις· τί δ' ἂν παράδοξον ἰσορεῖν δοκεῖ ἀέθλιος ὁ σάμος ἐν πέμπτῳ σαμίων ὡραίων λέξεων σῦκον καὶ σταφυλὴ καὶ ὁ μομιλὶς μὴ μῆλα καὶ ῥόδα· διὸς τοῦ σιαωζ ἐγένετο· λυγμὸς δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ πρὸς διαγόραν ἐπαινῶν τὸν κατὰ πὼ ἀτικὴν γνόμιον νικοστράτειον βόζιω καὶ αὐτθεὶς αὖθις τοὺς ῥοδιακοὺς φησὶν· ὃν δ' ἐκεῖ καλοῦμεν ῥόδον, νικοστρατίῳ τὸν ἰωσσώνιον αὐτικρέφουσι βόζιν, ὃς ἀπὸ ἑκατομβαιῶνος μηνὸς, ὥσπερ ἀγαθὸς οἰκέτης διαμένει τὴν αὐτὴν ἔχων δύνοιαν, ἐπεὶ δὲ πολλάκις ὑμῖν εἴρηται πόθι τε ἥρεων, καὶ ὀρνίθων μὴ πόθι στερεμλίων, ὄφελον καὶ κάτω λέξεως ὅσα ἐκ πολυαναγνώσεως, εὑρεῖν ἠλιωνήθην παρὰ τὰ προφερόμενα· πόθι σφρίον οὕτως ὄνομα εὑρεῖν ἐρεμνίον παρὰ μῦς ἀόρῳ ἐν παλλακῇ μὲν ἐπίμενας, προσέχει· ἀγόρακάσι πόθι στέρια λέπων, ὁμοίως νικόστρατος ἄβρα ταῦτ' ἀξιῶ εἶτ' ὀρνιθάρειον ἢ πόθι στέριον τὸ ἀγόριον· ἀνεξανδρίδης ἐν αὐτοδώνῃ, γρίστεια γὰρ ἐστάτων μὴ στρουθία γρίστερον δὲ φρύνιχος φρατωλοῖς· πόθι στέριον δὲ αὖθις λ λάβε φρυνβόλου φασιανικός.

Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐν ὀνοκασθενάτῳ τῶν ὑμνημάτων πόθι τῶν ἐν ἀλεξανδρείᾳ βασιλείων λέπων, καὶ πόθι τῶν ἐν αὐθεῖς ζώων ζεφομένων φησίν. τά τε τῶν φασιανῶν οὓς τεττάωνας ὀνομάζουσιν, οὓς οὐ μόνον ἐκ μηλείας μεταπέμπονται, ἀλλὰ καὶ νομάδας ὀρνιθας ὑποβαλὼν, ἐποίησε πολυπλῆθος, ὡς καὶ σιτεῖσθαι. ἡ γὰρ βρῶμα πολυτελὲς ἀποφαίνουσιν· αὐτὴ δὲ λαμπροτάτου βασιλέως φωνὴς οὐδὲ φασιανικοῦ ὄρνιθος ποτὲ γεύσασθαι ὡμολόγησεν, ἀλλ' ὥσπερ τι κειμήλιον ἀκακείμενον ἔχει· θύσε δὲ τὸν ὄρνιθας. εἰ δὲ ἑωράκει ὡς ἡμῶν ἐκάστω εἷς ὄζος παρακείμενος, χωρὶς τῶν ἤδη κατηναλωμένων, προσανεπληρώκει αὐταῖς πολυθρυλλήτοις ἰσορείαις τῶν ὑπομνημάτων τούτων τῶν ἑκατὸν τεσσαράων, καὶ ἄλλην μίαν· ἀριστοτέλης δὲ ἡ θεόφραστος ἐν δευτέροις ὑπομνήμασι τῶν φασιανῶν φησὶν, οὐ κατὰ λόγον ἡ ὑπερβολὴ τῶν ἀρρένων, ἀλλὰ πολλῷ μείζων, εἰ δ' ὁ προειρημένος βασιλεὺς μὴ τῶν ταώνων πλῆθος ἑωράκει, τῶν κατὰ πὼ ῥώμην, καταπεφύγει ἂν ἴδη πὼ ἱερὸν σύκλιβον, ὡς λέπω τὸν ἀδελφοῦ πάλιν τῆς βασιλείας ἐξελαμένος. τοσοῦτον γὰρ ὅσον τὸ πλῆθος τούτων τῶν ὀρνίθων ἐν τῇ ῥώμῃ, ὡς δοκεῖν προμεμαντευμένον ἦν κωμῳδοποιὸν αὐτῇ φάναι ἐν στρατιώτῃ ἢ τύχωνι ἐρικόναι τάδε,

τὸν ταὼν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεύξας ἤγαγεν μόνον σοφόν ὄν
τὸ χρῆμα πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων. Χρηστὸν ἄνθρωπον δ' γ' οὐκ μόνον ζητῶν ἔλῃς
Ὅστε τὴν πύθου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας. ἀλεξὶς δ' ἐν λαμπάδι καταφαγεῖν αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον, οὐδ' ἂν γάλακτος ἔχων λαγοῦ μὰ πὼ γῆν καὶ τάὼς κατήθιον· ὅτι δὲ καὶ πιθασοὺς εἶχον αὐ· δῆλον ἐν ταῖς δικίαις στρατῆις παρεῖσθαι ἐν πανσαμίᾳ, διὰ τούτων
πολλῶν φλυάρων καὶ τάὼν αὐτάξια οὓς δόσκε ὑμεῖς οἶκα τῶν ὠκυπόρων.
Ἀνεξανδρίδης ἐν μελιλώτῳ· οὐχὶ μανικὸν ἔστιν ἐν οἰκίᾳ τρέφειν
τάὼς ἔξὸν ζωύχους δύ' ἀγάλματ' ἀγοράσαι. Ἀνάξιλαος ὀρνιθοκόμοις
καὶ πῶς ὠδὴ πύθοις ἰθασοὺς οἰμώζων ταὼς. Μηνόδοτος ὁ σάμιος ἐν τοῖς περὶ τῶν κατὰ τὴν ἱερὸν τῆς σαμίας ἥρας φησὶν· οἱ ταὼὶ ἱεροί εἰσι τῆς ἥρας, καὶ μή ποτε πρώϊοι, καὶ ἐγένοντο καὶ ἐφάφησαν ἐν σάμῳ καὶ ἐν τεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν, ὡς καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες ἐν τῇ περσίδι, μὴ αἰκαλόμεναι μελεαγρίδες ἐν τῇ αὐτωλίᾳ· διὸ καὶ αὐτῇ φάνης ἐν τοῖς ὁμοπατρίοις φησὶν,

Ἐν ἡλίου μὲν φασι γενέσθαι πόλει φοίνικας, ἐν ἀθήναις δὲ γλαῦκας, ἣ κύπρος δ' ἔχει
γελάσας διαφόρους, ἡ δ' ἐν σάμῳ Ἥρας δ' χρυσοῦν φασὶν ὀρνίθων γένος
τοὺς καλλιμόρφους μὴ πόθι βλέπτους ταώς. διόπερ καὶ ἐν τῷ νομίσματος τῶν σαμίων ταὼς ἐστιν. ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν μελεαγρίδων μνησθῆναι λέξομέν τι καὶ ἡμεῖς πόθι αὐτῶν. κλύτος ὁ μελήσιος ἀριστοτέλους δὲ μαθητὴς, ἐν τῷ πρώτῳ πόθι μελήτου, γράφει περὶ αὐτῶν οὕτως· περὶ δὲ τὸν ἱερὸν τ' παρθενίου ἐν ἄβρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄρνιθες μελεαγρίδες· ὁ δὲ τόπος ἐστὶν ἑλώδης ἐν ᾧ πέφυκεν), ἔστι δὲ ἄεργον πρὸς τὰ ἔγγονα τὸ ὄρνεον, καὶ ὀλιγωρεῖ τῶν νεοττῶν, ὡς τε ἀνάγκη τοῖς ἱερεῦσιν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν. ἔχει δὲ τὸ μὲν μέγεθος ὄρνιθος γενναίου τὴν δὲ κεφαλὴν μικρὰν πρὸς τὸ σῶμα καὶ ταύτην φαλῆν, ἐν αὐτῇ δὲ λόφον στέρνινον σκληρὸν στρογγύλον ὑπέχοντα τῆς κεφαλῆς ὥσπερ πάτταλον, καὶ τὸ σῶμα ξυλοειδές. πρὸς δὲ ταῖς γνάθοις ἀπὸ τοῦ στόματος ἀρξάμενόν αὐτὶ πώγωνος μακρὰ σάρκα, καὶ θρυθρωτέραν τῶν ὀρνίθων, πὼ δὲ τοῖς ὄρνισιν ὠδὴ τῷ ῥύγχει γινομένην ἣν οἵνοι πώγωνα καλοῦσιν οὐκ ἔχει· διὸ καὶ τὴν κολοβόν ἐστι. ῥύγχος δὲ ὀξύτερον καὶ μεῖζον ἢ ὄρνις ἔχει, γράφηλος μέλας· παχύτερος, καὶ βραχύτερος τῶν ὀρνίθων, τὸ δὲ σῶμα ἅπαν ποικίλον, μέλανος ὄντος τοῦ χρώματος ὅλου πτίλοις λευκοῖς καὶ πυ-

281 μελεαγρίδες. ἔψησις. φλογίδες. σιμωνίδου ἀιχροκορδύλια ὄρνιθος στατοί. δελφάκια. ἐκρέτεια λακεδαιμονίων καὶ ὕβρεις εἰς τοὺς ἅλωτας.

κνοῖς διαλιμμένον μέλασι φακῶν, οὗτοι δ' εἰσὶν ἐν ὄρομβοις οἱ κυκλίσκοι μέλασι τὸ ὅλου χρώματος. διὸ καὶ ποικιλίαν τινὰ οἱ ὄρομβοι παρέχονται, τοῦ μὲν μέλανος ἔχοντος λευκότερον δὲ χρῶμα, τοῦ δὲ λευκοῦ μελάτερον. τὸ δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας αὐτοῖς πεποίκιλται λευκῷ περιονύχισι σχήμασι πυρωτόδεσι, καὶ παραλλὰξ κειμένοις. σκέλη δὲ ἄκανθρα, ὅμοια τοῖς ὀρνιθίοις, παραπλήσια δ' εἰσὶν αἱ θήλειαι τοῖς ἄρρεσιν. διὸ καὶ δυσδιάκριτόν ὅτι τὸ τῶν μελεαγρίδων γένος. τοιαῦτα καὶ ὁ τῶδε παντηλικὸς φιλόσοφος τῶδε τῶν μελεαγρίδων ἱστόρησεν, ὁπτῶν δελφάκων δὲ μνημονεύει ἐπικράτης ἐν ἐμπόρῳ. ἐπὶ δὲ τῆς δίπτυχα μάγειρον οὔτε σκελία καυχήσεται

τρέφειν δ' ἰούντον ἀρτάμων κατ' ἰχθύων οὐκ ἂν λιοῦσθαι δελφάκων ἐπὶ κρέα.
κάλλιστ' ὀπτᾶται πυρὸς ἀκμαῖς ἀνθισμένα. ἄλειξις δ' ἐν φρενῆρες.
τελοβολητέον ἀστεῖον πάνυ ὕειον ὀπτὸν καὶ θρῖον ἁβρὸν λυχνοτόρου

Ὅταν δὲ προσφθόρων. ἀθηναῖοι δ' ὡς φησὶ φιλόχορος ταῖς ὥραις θύοντες οὐκ ὀπτῶσιν, ἀλλ' ἕψουσι τὰ κρέα, παραιτούμενοι τὰς θεὰς ἀπέργειν τὰ τῶδε σκελῆ καύματα καὶ τοὺς αὐχμούς. μετὰ δὲ τὴν συμμίφρουθρμασίαν, καὶ ὑδάτων ὡραίων, ἐκτελεῖν τὰ φυόμενα. πῶς μὲν γὰρ ὀπτῆσιν ἐλάττους παρέχεσθαι ὠφελείας πῶς δὲ ἕψησιν οὐ μόνον τὴν ὠμότητα τῶδε μαιρεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ σκληρὰ μαλάττειν δυνάσθαι, καὶ τὰ λοιπὰ πεπαίνειν. ἔτι δὲ θυμοειδέστερον καὶ ἀκαυλωτότερον πεπαίνει τὴν τροφήν. διόπερ ἐφθὸν ἐποπτᾶν οὐ φασὶν δεῖν, οὐδ' ἑφέψειν, ᾧ μὲν γὰρ αὐάλυσιν ἔχειν δοκεῖ τοῦ βελτίονες ὡς φησὶν ἀριστοτέλης. τὰ δὲ ὀπτὰ τῶν ἑφθῶν ὠμότερα καὶ ξηρότερα. τὰ δὲ ὀπτὰ κρέα καλεῖται φλογίδες. σφάττω γοῦν σὺ καλλιστάλης δ' ἡρακλείους φησὶν αὐτίκα δ' ἤρασε μάχη θρασύ τε πάν θ' ἅμα, καὶ ἀρχὴ πᾶσι σὺν ἡρακλεῖ γαμοῦντι. τὰ δαισθέλα χείρων ἀκροκώλια

Μικρῶν ταύρων ταξιαίρων φλογίδες, αἱ δολιχαί τε καὶ πρόμοι φλογίδες τῶδε δὲ πολλῶν τὸ λεῖον καὶ λίγνιμὲ πολεόνων ἐρημένων ὑφ' ἡμῶν, ἀλλ' οὐ παραλείψω δ' ἱστορηθὲν ὑφ' ἡγησάνδρου σὺν φῖς ὑπομνήματα φησὶ γὰρ ὅτι σάμιοι πολιοῦσαντες εἰς σύβαριν, καὶ καταχόντες τὴν. σιρῖτιν χώραν, πολλῶν ἀκαπνῶν, καὶ ποικιλοφόρων, ἐκ πολαγέντες ἔφυγον, καὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς, ἀπέπλευσαν. τῶδε δὲ λαγῶν καὶ μυῶν λείων φησὶν ὁ αὐτὸς τῶδε σιμωνίδου, ὡς λειπνῶν παρὰ τῷ ἰδρῶτι ὁ σιμωνίδης οὐ παρατιθέντος αὐτῷ ὡδὶ πῶς ὀράπιζαν ἢ βάπτ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωοῦ, ἀλλ' ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ ἰδρῶνος, ἀπεκλίασεν οὐδὲ γὰρ οὐ δ' οὐρὺς πρὸ ἐὼν ὀξίκεφος λεῦρο. Ὅντως δὲ ὦ ὡς ἀληθῶς ἤμβλιξ ὁ σιμωνίδης καὶ αἰχροκορδὴς ὡς χαμαιλέων φησὶν ὁ συρακούσιος γοῦν τοῦ ἰδρῶνος ἀποτέλλοντος αὐτῷ τὰ καθ' ἡμέραν λαμπρῶς, πωλῶν τὰ τῶλεῖα ὁ σιμωνίδης τῶν παρ' ἐκείνου πεμπομένων, ἑαυτῷ μικρὸν μέρος ἀπετίθετο. βρομίου δέ τινος πῶ αἰτίαν, ὅπως ἅπαντες ἰδρῶνος μεγαλοπρέπεια καταφανὴς ἦ καὶ ἐμὴ κοσμιότης. Οὐθαλὸς δὲ τηλεκλείδης μνημονεύει ὁ ἑταίροις οὕτως, Ὡς οὖσα θηλυδέ-
κητος οὐθαρ φορῶ, Ὑπογάστριον δ' αὐτὸ ὠνόμασεν ἀντίδοτος ὁ μεμψιμοίρας ἐπὶ τῶν δὲ ὀρνίθων μὲν μνημονεύει μάκρων ὁ ταῖς παρῳδίαις οὕτως

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἐγέλασαν ἐπῄνεσάν τ' ἔπος τοὔτῳ Σιτευτὰς ὄρνιθας ἐὼ ἀργυρέοισι πίναξιν
Ἄρτιχας οἰκτίσσ' λαγάνοις κατὰ νῶτον ἐΐσας Δελφάκων τε σιτευτῶν ὁ φλυακογράφος σώματος

ὁ βακχύλιδος γάμῳ οὕτως. ἔπου κλίβανος ἦν πολυδέλφαξ σιτευτὸς ἕλυξε. δελφάκια δὲ αἰχίνης ἔρικεν ὁ ἀλκιβιάδῃ οὕτως. ὥσπερ αἱ καπηλίδες τὰ δελφάκια φέρουσιν. ἀντιφάνης δ' ὁ φυσιογνώμικῷ, ἢ γοῦν ἐκεῖναι τὰ δελφάκια πρὸς βίαν χορτάζουσιν, καὶ ὁ προσφερτικῷ δὲ, αὐτὶ δελφακίων φέρεσθαι. δέλφακα δὲ ἀρσενικῶν ἔρικε πλάτων ὁ ποιητὴς, δέλφακα θερμότατον. σοφοκλῆς ὕβρει. ἐθέλειν ἐθέλω τ' δέλφακα. κρατῖνος ὀδυσσεῦσι δέλφακας μεγάλους. θηλυκῶς δὲ νικοχάρης. ἔφη κύουσαν δέλφακα καὶ δῦπολις χρυσῷ γένει οὐκ ἀλδήσιον δέλφακα. ὁδὸν δ' εἰσία καὶ μέλανα λῷ, καὶ πλάτων ἰοῖ. πρόσφορε δ' ὀδυρο δὴ πῶ κεφαλὴν τῆς δέλφακος. θεόπομπος πηνελόπῃ, καὶ πῶ ἰδραὶ ἡμῶν σφάττουσι δέλφακα. χηνῶν δὲ σιτευτῶν καὶ μόχων θεόπομπος ὁ τελσκαιδεκάτῳ φιλιππικῶν. καὶ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἑλληνικῶν ὁ δὲ ἐμφανίζῃ τῶδε πῶ γαστέρα τῶν λακώνων ἐγκρατὴς, γράφει οὕτως. καὶ οἱ θάσιοι ἐπεμψαν ἀγησίλαῳ προσόντι πρόβατα παντοδαπὰ καὶ χοῦς δὲ πεφαγμένους. πρὸς τούτοις δὲ καὶ πίμματα, καὶ τὰς μὴ χοῦς ἔλαβε τὰ δὲ πίμματα καὶ τὰ ῥαγήματα πρῶτον μὲν οὐδὲ ἔγνω. κατεγέλυπτο γοῦν, ὡς δὲ κατεῖδεν, ἀποφορὰν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, εἰπὼν οὐ νόμιμον εἶναι λακεδαιμονίοις χρῆσθαι τούτοις τοῖς εἰδέσμασι, λιπαρούντων δὲ τῶν θασίων δότε φησὶ φέροντες ἐκείνοις, λέξασ' αὐτοῖς χοὺς ἅλωτας. εἰπὼν ὅτι τούτους δὲ οἶδα φθείρεσθαι φρόνοντας αὐτὰ πολὺ μᾶλλον, ἢ αὐτὸν ἢ τοὺς παρόντας λακεδαιμονίων. ὅτι δὲ τοῖς ἅλωσιν ὑβριστικῶν πάνυ ἐχρῶντο λακεδαιμόνιοι, καὶ μύρων ὁ πριωνίδης ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ μεσηνιακῶν γράφων οὕτως. τοῖς δ' ἅλωσι πᾶν ὑβριστικὸν ὄργον ἐπιτάττουσι πρὸς πᾶσαν ἄγαν ἀτιμίαν. καιῶν τε ἕκαστον φορεῖν ἐπάναγκες. ὥρισαν καὶ διφθέραν τῶδε εἰσελθεῖν, πλοκάς τε τεταγμένας λαμβάνειν κατ' ἀναγκαιότατος χωρεῖς, ἵνα μή ποτε λουλύειν ἀφορμὰς πρὸς δὲ τούτοις ἕλκος τῶδε δραμαζοιεν πῶ οἰκείως ἐπιφάνειαν, ἐπίδηκαν ζημίαν θανάτου, καὶ τοῖς κεκτημένοις ἐπετίμουν ἐμὴ ἐπικό-

χνίζειν. πετασὼν ἢ πίρναι. σράδωνος ἁλικία. τυρεί. τυροί. ἀποβράγμα. κάδμος μάκιρο:. Μαίσων μάκιρος ωονδᾶς προϊσάμενος. 183

ποιεν τοὺς ἀβρυμένους, κὴ παραδόντες αὐτοῖς πλὼ χώραν ἔταξαν μοῖραν ἣν αὐτοῖς ἀνοίσουσιν ἀεί. χνίζειν δὲ εἴρηται ἰδὶ τῶν ἀπλούντων. λίφιλος σιωπείδι ἐχνίασας, ποιοῦσι δὲ πάντες οἱ παρατιμοθέῳ. ἐπεὶ δὲ καὶ πετασῶνος μέρος ἑκάστω κεῖται ἣν πίρναν καλοῦσι, φέρε τὶ εἴπωμεν καὶ ωδὶ αὐτᾶς, εἴτις τοῦ ὀνόμαδος μνημονδύει, κάλλισται μὲν γὰρ αἱ γάλλαι, καὶ οὐκ ἀπολείπονται δὲ αὐτῶν οὔτε αἱ ἀφ' κιθύρας τῆς ἀσιατικῆς οὔτε αἱ λύκιαι. μνημονδύει δὲ αὐτῶν σράδων ὁ Ῥίτιος γεωγραφουμένων ἀνὴρ οὐ πάνυ νεώτερος. λέγει γὰρ αὐτὸν ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς αὐτῆς πραγματείας ἐγνωκέναι ποσειδώνιον ὄντα ἀφ' τῆς σοᾶς φιλόσοφον οὗ πολλάκις μεμνήμεθα συγγενομένου σκιπίωνι τῷ πλὼ καρχηδόνα ἑλόντι. γράφει δ' ὧν ὁ σράδων οὕτως. ὁ ἰσπανία πᾶς τῇ ἀκυτανίᾳ πόλις πομπάδων, ὡς αὖ ἔποι τὶς πομπηΐου πόλις, ὁ ἢ πίρναι διάφοροι σωτίθενται ἀφ' κουρικαῖς ὁπάμελλοι. ἁλιπάσων δὲ κριῶν μνημονδύει ὁ τὸ κωμωδίας ποιητὴς ἀρισοφάνης ὁ διονύσῳ ἁλίπασα ταῦτα παρατίθημί σοι, καὶ ὁ γόησιν

ὅ σράκων ἁλίπασον ἀεὶ ἦν βδράποντ' ἐωθίδν, Ἐπεὶ δὲ καὶ σικελίας αὔχημα ζοφαλλὶς ἥδε ἔσι φίλοι, λέξωμέν τι καὶ ωδὶ τυρῶν. φιλήμων μὲν γὰρ ὁ ἐπιγραφομένῳ σικελικῷ

Ἐϊὼ πρότερον μὲν ὤμην τὴν σικελίαν Ἐν τῇ τ' ἀφόρακζον αὐτὸ φὺς τυροὺς ποιεῖν

καλοῦς. ἔτι τε ταῦτα προσετίθην ἀκεκοὼς Τυρὸς σικελικὸς ὅλη κράτιστος ἦν

λίτε ωδὶ σεραὶ σικελικαὶ ἱμάλια ποικίλ' ἐλέγοι τίς σικελικὰ

Σκεύη μὲν εἶν καὶ κτήματ' ὤμην φέρειν, Καὶ ὁ ῥομιλικὸς δὲ τυρὸς εὔδοξός ὅστι ωδὶ οὗ φησὶ δη μήτριος ὁ σκήψιος ὁ λαυτοτρώγ ῥωϊκοῦ οὕτως, τῆς ἀχαΐας πόλις ῥομίλεια ωδὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἴγιος ἥδιστος, οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον ὁ προσαγορευόμενος ῥομιλικὸς, οὗ καὶ σιμωνίδης μνημονδύει ὁ ἰάμβῳ οὗ ἡ ἀρχὴ πολλὰ μὲν δὴ προεκπονῆ τηλέμβροτε γράφων

Ἐν ταῦτα μέν τοι τυρὸς ἐξ ἀχαΐας Τρομίλιος θαυμαστὸς ὃν κατήγαγον βυρῖπίδης δ' ὁ κύκλωπι ὀπίκιν καλεῖ τυρὸν ἦν σριμμὼ ἦν πηγύμενον τῷ τῆς συκῆς ὀπῷ,

καὶ τύρος ὀπίας ὅστι καὶ διὸς γάλα. Ἐ πεὶ δὲ ωδὶ πάντων εἶπον τῶν παρακειμένων ἀποῤῥάγμα πεποίημαι ἦν ζομιλικὸν καταπαύσω ἦν λόγον, ἦ γὰρ λείψανον, τῶν ῥαγμάτων καὶ ῥωξίμων ἀποῤῥάγμα εἴρηκεν οὔπολις, σκώπτων γὰρ διδυμίαν τινὰ ἀποῤῥάγμα αὐτὴν εἴρηκεν ἁλώπεκος, ἤριώς μι κραὴ ἦ σῶμα, ἢ ὡς καθήμην καὶ πανοῦργον ὡς φησὶν ὁ ἀσκαλωνίτης δωρόθεος. τοὺς δὲ λεπτοὺς τῶν τυρῶν καὶ ωλατεῖς, κρῆτες θαλείας καλοῦσιν ὡς φησὶ σέλβυνος, οὓς ἐν θυσίαις πισὶν ἀναγίζουσιν, πυρεφθῶν δὲ μνημονδύει, οὕτω δὲ καλεῖται ἦ πρῶδον γάλα. φιλιππίδης ἐν αὐλοῖς

Τοὺς δὲ πυρεφθοὺς, κὴ τὰ λάχανα ταῦτ' ἔχων, Καὶ ἴσως πάντα τὰ διαῶτα ἐπιλεπίδας ἔλεγον

μακεδόνας. κώθωνος γὰρ ἡδύσματα. ταῦτα πινά. ἔτι τὸ οὐλπιανοῦ διαλεγομένου ἐπιλῶς εἰς ἐκείνων τὸ σοφιστῶν μαγείρων ἐκήρυσε μῦμα, καὶ πολλῶν ξενιζομένων ὠδὶ τῷ κηρύγματι, οὐ γὰρ ἐδείκνυεν ὁ σιγματίας ὅ, τι ἦν, ἔφη ἀγνοεῖν μοι δοκεῖτε ὦ ἄνδρες δαιταλεῖς, ὅτι κάλλιμος ὁ τοῦ διονύσου πάππος μάγειρος ἦν, σωπησάντων δὲ κὴ ὠδὶ τούτῳ πάντων. εὐήμερος ἔφη οἰκῶς ἂν τῷ τείτῳ τῆς ἱδρᾶς ἀναγραφῆς τῶθ' ἱσορεῖ, ὡς σιδωνίων λεγόντων ἔνδον, ὅτι κάλλιμος μάγειρος ὢν τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ λαβὼν πλὼ αὐλητρίδα καὶ αὐτὴν οὖσαν τοῦ βασιλέως ἔφυγε σὺν αὐτῇ ἐπὶ δὲ φθύξομαι ἐλεύθερος γενὼς, οὐδὲ τὰ αὖ εὕροι τίς ὑμῶν ἄδηλον μάγειρόν τινα ἐν κωμωδίᾳ, πλὴν παρὰ ποσειδίππῳ μόνῳ, δοῦλοι δ' ὀφ' ποιοὶ παρῆλθον ἔνδεκα πρώτων μακεδόνων τοῦτ' ἐπιτηδευσάντων ἢ δι' ὕβριν ἢ δι' ἀτυχίαν τῶν αἰχμαλωτισθεισῶν πόλεων, ἐμάλουν δ' οἱ παλαιοὶ ἦν μὲν. πολιτικὸν μάγειρον μαίσωνα. τὸν δ' ἐκ τόπου τέτιγα. χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἦν μαίσωνα ἀφ' τοῦ μασᾶσθαι οἴεται κεκλῆσθαι, ὃν ἐν ἁμαξῇ καὶ πρὸς γαστέρα νεανικότα ἀγνοῶν ὅτι μαίσων γέγονε. κωμωδίας ὑποκριτὴς μεγαρόθι γένος, ὃς καὶ τὸ προσωπεῖον εὗρε τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον μαίσωνα. ὡς ἀρισοφάνης φησὶν ὁ ζυζαύτιος ἐν τῷ ωδὶ προσώπων, εὑρεῖν αὐτὸν φάσκον, καὶ τὸ τοῦ θρασώνιδος πρόσωπον καὶ τὸ τοῦ μαγείρου, καὶ ἑκάτερα, καὶ τὰ τούβις πρέποντα σκώματα. καλεῖται μαισωνικὰ, μάλιστα γὰρ εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοὶ τινες ὡς παρὰ μεναάνδρῳ ἐν ἐπιτρέποισι, καὶ φιλήμωνι δέπου φησὶν.

Σοφὴ ἁρπὴ ἐν οὐ μάγειρον, εἰς πλὼ οἰκίαν Εἴληφ' ἁπλῶς γὰρ οὐδὲ σὺ μὰ τοὺς θεοὺς

ὧν λέγει σωτίμε καινὰ ῥήματα Γεωφισμένος γάρ ὅστις δὲ μαίσωνα πολέμων ἐν τοῖς

πρὸς τίμαιον ἐκ τῶν ἐν σικελίᾳ φησὶν εἶναι μεγαρέων, καὶ οὐκ ἐκ τῶν νισαίων, ἀλλ' ὅγε ποσίδιππος ωδὶ δούλων μαγείρων ἐν ἀποκλαομένῃ φησὶν

Ταυτὶ μὲν οὖν ποιῶ ταῦτα, συμβαίνει δέ μι Νὴ μοι διακονοῦντι παρὰ δᾴδιππον

λαστέον, οὐχ ἁλώσομ' ἐκ φθόρων κρέας. καὶ ἐν σωτρόφοις,

Ἐ βαδίζοθ' ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὤν Λεῖπος ἦν πότερον οἷν ἀφίσια

καθ' ἁγορὰν θρυλλίζομαι. Ἐ πρίαθ γὰρ ὡς ὁμότεχνος μεγαλεμος.

οὐδὲν οἶν ἦν παράδοξον ἐν καὶ ζυζικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαίτροι μάγειροι, προῖσαν γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν. διόπερ μίναιθρος ὁ κόλακι, ἦν τοῖς πλαδισταῖς διακονούμενον μάγειρον ἐν τῇ τῆς πανδήμου ἀφροδίτης ἑορτῇ φιέται ταυτὶ λέγοντα.

184 Ἀξίωμα μαγειρικῆς. ὀρθῶς θύειν. τιμῶσι δὲ Ῥωμαῖοι σφαγάζοντες. κήρυκες Ἀθηναίου μάγειρος. Ἀθηναίου μάγειρος.

Σπονδὴ λίθου σὺ πλάγχ' ἁγνὰ λουθῶν. ποῖ βλέπεις
Σωτηρίαν φορῶ πλείω* ὥσπερ ὠνὴ καλῶς θύειν θεοῖς ὀλυμπίοις θύομεν.
Ὀλυμπάσι πάσεις λάμβανε τὴν πλώτην σὺ τούτῳ δίδυμαι σωτηρίαν
Ὑγίειαν ἀγαθὰ πολλὰ τῶν ὄντων τε νῦν ἀγαθῶν ὀπάσαι πᾶσι ταῦτ' εὔχόμεθα.

Καὶ παρὰ σιμωνίδῃ δέ φησιν ἕτερος χὠσαφεὶς* σαρκῶς ἐμέσυ λακρέα εἰδὼς τί καὶ γὰρ οὐ καλῶς ἐπίσα μεν ἐμφαίνει δ' αὐτῶν τὴν ἐμπειρίαν, καὶ ἡ πρὸς ἀλέξανδρον ὀλυμπάδος ἐπιστολὴ προσφερομένη μάγειρον αὐτῇ πρίασθαι θυσιῶν ἔμπειρον ἡ μήτηρ φησί· πίλιγναν τ' μάγειρον λάβε παρὰ τῆς μητρὸς οὗτος γὰρ οἶδε τὰ ἱερὰ σου τὰ πατρῷα πάντα ὅν τρόπον θύεται, καὶ τὰ αἰρετά. θυμασιῶ καὶ τὰ βακχικά, καὶ ὅσα τε ὀλυμπιὰς προθύεται οὗτος οἶδε μὴ οὖν ἀμελήσῃς, ἀλλὰ λαβὲ, καὶ ἀπόστειλον πρὸς ἐμὲ ταχίστην. ἔτι δὲ σιμωνίδου καὶ ἡ μαγειρική, μαθεῖν ἔστιν ἐκ τῶν ἀθήνησι κηρύκων, οἵδε γὰρ μαγείρων, καὶ βουσὶν ἐπιτεῖχον τάξιν ὡς φησὶ κλείδημος ἐν πρώτῳ γονίας· πρώτῳ, ὁμήρός τε τὸ ῥίζειν εὐθὺ τὸ θύειν τάσσει. τὸ δὲ θύειν εὐθὺ τοῦ λαιστὰ μεταθρέπια θυμιᾶν. καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν ὅλον ὠνόμαζον ἔθυον δ' οἱ κήρυκες ἄχρι πολλοῦ βουθυτοῦντες φησὶ καὶ σιβυάζοντες, καὶ μυλλοῦντες ἔτι δ' οἰνοχοοῦντες, κήρυκας δὲ αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ κρείττονος ὠνόμαζον. ἀναγέγραπται τε οὐδαμοῦ μαγείρω μισθὸς, ἀλλὰ κήρυκι, καὶ ἀγαμέμνων δὲ παρ' ὁμήρῳ θύει Καστιβόων, φησὶ τ' ὁ ποιητὴς

Ἦ καὶ ἀπὸ στομάχοιο φόνῳ τὰ μὲν κλείει χαλκῷ, καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας
Θυμοῦ δεδυομένους ἀπὸ τ' μένος ἔλλιπε χαλκός καὶ θρασυμήδης ὁ τοῦ νέστορος υἱὸς ἀνάλκιδος πλέκτω
κόπτει δ' ἐν ὤμοιν. ἐπεὶ δὴ ῥ' ἤρασ' ὀνείστῳ ἐκ ἑλώσατο, σωτεπόνουν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοί· οὕτως εὖ
δοξον ἰῶ καὶ μέγιστον ἡ τῆς μαγειρικῆς τέχνης ἀξίωμα. καὶ παρὰ ῥωμαίοις δὲ οἱ τιμηταὶ, μεγίστη δ' αὕτη
ἀρχὴ πλὴ τοῦ πορφύρου οἱ δεδυκότες, καὶ ἐστεφανωμένοι πλέκει τὰ ἱερὰ κατάλλον. οὐ παρδότως
δὲ παρὰ ὁμήρῳ καὶ τὰ ὄρκια μὴ τὰ ἱερόθυτα κήρυκες κομίζουσιν ὡς παλαιᾶς οὔσης καὶ προσηκούσης αὐτῆς τ' λειτουργίας. ἔκπωρ δὲ πρὸ τί ἄρυ δύο κήρυκας ἔπεμπε καρπαλίμως ἀρνας τε φορῆν πρίαμον τε καλέσαι, καὶ πάλιν Αὐτὰρ ὁ τὰ θύσιον προΐει κρείων ἀγαμέμνων τῆσδ'
ἐὐθὺ λαφυρὰς ἰέναι ἢ δ' ἄρ' ἐκέλευσεν ὀπάζειν. καὶ τὰ θύσιος δὲ θεῷ σὰ λίγμιος αὐδήν
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παείσατο ποιμένι λαῶν, Ἐν δὲ δῷ πρώτῳ τῆς ἀτθίδος καὶ δήμος φῦλον ἀφαίνῃ μαγείρων ἐχόντων δημιουργικὰς τιμὰς, ὃς καὶ ἐν πλήθος ἀρίζειν ὄφελλεν ἦν. οὐκ ἀπεικότως ἢ ἡ ἀθηνῶν σὰ σαμέθραξιν ὡς φησὶν ἰόβας μάγειρον ἐσάγει φυσιολογοῦντα δι' οὗτων.

Οὐκ οἶδ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη Γρὸς βύσεβέα πλεῖστα προσυνήνεχθ' ὅλως
Τοιοῦτόν ὄζει σῦρ πάνυ γε βαρβαρε τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου
Ἢ μᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχερεῦς Ἀλληλοφαγίας ἦγ' ἐς τάξιν ζυνὰ
Καὶ τουτονὶ πολιῆψεν ὄντωνι βίον Ζῶμεν τίνα τρόπον πρόσεχε. κἀτῶ σοι φράσω
Ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν Γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος
Ἐσθιὸν ἱερεῖον πρῶτος ὤπτησε κρέα Ἴσως δ' ἦν ἁπαλὸν κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν
Αὐτῶν μὲν οὐκ ἐμάσσατο τὰ δὲ βοσκήματα Θύοντες ὤπτων, ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς
Ἐμπειρίαν πιὼν ἔλαβον ἀρχῆς γενομένης Ἐπιπολαιότερον τιν' ἦψεν πλὴ μαγειρικῶ τέχνην
Ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρόσθεν μεμνημένοι Τὰ πολλὰ ζῶσι θεοῖσιν ὠπτῶσι θεοί
Λάσιον οὐ προσάγοντες οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω Εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι
Ὡς δ' ἤρισ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας Προσάγουσιν ἤδη τῶν ἱερῶν γραμμάτων
Τὰ πάτρια διατηροῦντες, ἅπερ ἡμῖν μόνα Ἅπασιν ἀρχὴ γέγονε τῆς σωτηρίας.
Τὸ προσφιλὲς τεχνᾶν. διά τε τῶν ἡδυσμάτων Ἐπιπολαιότερον αὖ ἔξεν πλὴ μαγειρικῆς τέχνην.
Καινὸς γὰρ ὅδε οὐρεσὶ παλαίφατος. Μετὰ ταῦτα γαστρὸς τὸν ὠθυλευμένον
Προϊόντος ἐσηνέκατ' ἤδη τοῦ χρόνου Ἀκριβῶς ὁρίσιον οὐ τὰ κρέα ἔμπνικτον διέλαβεν
Ὁρικθ μικτίω δ' ἐπίσρασ' ὑποκρούσας Ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν οὐ δ' ὁρώμενον
Λάχανον τάειχες. πολυτελὲς χόνδρον μέλι Ὡς πολὺ δὴ τὰς ἡδονὰς ἃς νῦν λέγω
Ἀπεί χ' ἕνασος τοῦ φαγεῖν αὖ ἔλε νεκρόν. Αὐτοῖς ἅπαντες ἠξίουν συζῆν. ὄχλος
Ἠθροίζετ' ἐγένοντό θ' αἱ πόλεις οἰκούμεναι Διὰ πλὴ τέχνην, ὅπερ εἶπα πλὴ μαγειρικῆ.
Ἄνθρωπε χαῖρε τοῦτο πόλεως ὦ δεσπότη Καταρχὰ μὲν ἡμεῖς οἱ μάγειροι. θύομεν
Σπονδὰς ποιοῦμεν ὦ μάλιστα τοὺς θεούς Ἢ μὲν ὑπακούειν, δεῖ δ' ἡμᾶς ταῦθ' εὑρίσκειν
Τὰ μάλιστα σωτείνοντα πρὸς ἣν ζῆν καλῶς Ὑπὲρ εὐσεβείας ὅτ' ἄφες. παῦσαι. λέγων
Ἢ μαρτὸν ἀλλὰ δεῦρο σωτέθιέ μοι Τάτ' ὄδον εὐπρεπῆ πόει λαβών.

Καὶ ἄλεξις δ' ὁ λαβυρινθίῳ δηλοῖ ὅτι ἡ μαγειρικὴ τέχνη ἐπιτήδευμα καὶ ἐλευθέρων πολίτης γάρ τις οὐκ ἀπεικὸς ἐν αὐτῷ λείκυται ὁ μάγειρος, καὶ οἱ τὰ ὀψαρτυτικὰ δὲ συγγράψαντες ἡρακλείδης τε καὶ γλαῦκος ὁ λοκρὸς οὐχ ἁρμόττειν φασὶ πλὴ μαγειρικῶ ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέρων ἐκ σεμνύῃ δ' ἡ πλὴ τέχνῃ καὶ ὁ νεώτερος κρατῖνος ἐν τοῖς γήρασι λέγων. ἐν θύμῃ δέ τ' ἦς ὡς γλυκὺ

Ἀξίωμα μαζδεικῆς. μύμα. μαπΐύη. μαπΐύη. 285

Ὄζει καπνὸς τ' ἀζ βρόχε τ' ὀνωδέστερος, οἰκεῖ τίς ὡς ἔοικεν ἐν τῷ χάσματι
λιβανωτὸ πώλης ἢ μάγειρος σικελικὸς γαραπλησίαν ὀσμὴν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς. καὶ ἀθ
Ἀμφάνης δ' ἐν δυσπρά τῳ ἐπαινῶν τοὺς σικελικοὺς μαζ ἐρους λέγει σικελῶν δὲ τέχναις ἠδυωθεῖσαι σαυ-
τὸς δίκθιμματίδες. καὶ μύανθρος ἐν φάσμαλι. ἐπὶ σημαίνεσθαι αὖ ἡ σκευασία καθαρίος ἢ καὶ ποικίλη.
ποσίλιπος ἐν ἀναβλέπουλι.
Ἐν τῷ μάγειρον ἀνάλαβὼν ἀκήθα τὰ τῶν μαζ ἐρων πάντα καθ' ἑκάστου καμὼ,
Ἀντιδρολαβοῦντος ἐλέγομεν ὡς οὐκ ἔχει ῥῖνα κριτικῶ πρὸς ζύμην ὅλ' ὅτι σόμα
γονῆρὲν ὁ δὲ τὴν γλῶσσαν εἰς ἀχήμονα σ' πυῆυ μάσ' σιά τε τῶν ἡδυσμάτων
κάθαλθος καὶ τόξους χαυσικὸς πρὸς ναυσικὸς καπνὸν οὐ φορῶν οὐ πῦρ οὐ φορῶν δ' ἐκ τ' πυρὸς
Εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον ὧν εἰς οὗτοσί. Διὰ τῶν μαχαιρῶν τῷ πυρὸς ἐλήλυθεν.
Ἀντιφάνης δ' ἐν φιλῶλισί πῶ σοφίαν τῶν μαγείρων ἐμφανίζων φησὶ
Οὐκοῦν ἐμὲν γλυκηδὸν ὥσπερ ἄλλοτε ἐλεῖν σ' ἄλμη φησί, ζόδὲ λαβράκιον'
Ὁ πᾶν ὅλως ἦν γαλεὸν, σὺ ποδιμματὶ ζέσθαι τόδ' ἐγχέλυον ἄλασ' ὠείγανον,
Γ' σῶρ. ὁ γόγγρος, ταυτὸν ἡ βατὶς, χλόη γρόσεσι θώνου τέμαχος ὀπτὴς εἰς κρέασ'.
Ἐρέφιον ὀπτὸν θάτερον τἀναντία. Ὃ σπλῶ σισάχθων ἥσις ἀχρεῖ μοὐτοσί.
Λοιπίμων δ' ὀφαρτυπῶν ὀνόματα καταλέγει βάπων σὺ βύργέτας οὕπως.
Εὖ γ' ὡσὶ βιῶναι τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν οὔ δ' ἀναγραμμε θ' ἀλλὰ καίεται λύχνος
καὶ βιβλίον ταῖς χερσὶν καὶ φροντίζομεν τί σοφὸν καταλελοιπέναι ἢ τὶς ἡμῶν ἀκτίδης
Ὁ χῖος ἢ τῦνδαρικὸς ὁ σικυώνιος Ἢ ζωπύρινος αὐτὸς εὕρηκασ' δέ τι
τὰ μέγιστα πόσα ταῦτα τοὺς τεθνηκότας. Ἐτὼ δὲ ζῶντονὶ βρῶμα ὑμῖν αἴσρυθ' φίλοι ἡ μύμα
φορῶ. ὡδὶ οὖ ἀρτεμίδωρος ὁ ἀρίσοφάνους σὺ ὀφαρτυπικοῖς γλώσσαις φησὶν ὅτι σκευάζεται ἐκ κριῶν
καὶ αἵματος πολλῶν ἀρτυμάτων σωσεμβαλλομένων. ἐπαίνετος δ' ἐν ὀφαρτυπικῷ λέγει ταῦτα. μύμα δ' ἐ
παντὸς ἰδρείου καὶ ὄρνιθος. χρὴ δὲ ποιεῖν τὰ ἄπαλα τῶν κρεῶν μικρὰ σωτεμόντα καὶ τὰ σπλάγχνα
καὶ ἡ σῦτδρον, καὶ ζ' αἷμα διαβρύσαντα καὶ ἀρτύσαντα ὄξει, τυρῷ ὀπτῷ, σιλφίῳ, κυμίνῳ, θύμῳ γλω
ρῷ καὶ ξηρῷ, θύμβρας, κορεάνῳ γλωρῷ τε, καὶ ξηρῷ καὶ γ' θύῳ, καὶ κρομμύῳ καθαρῷ πεφωσμένῳ, ἢ
μύκωνι, καὶ σαφίδι, ἢ μέλιτι, καὶ ῥοᾶς ὀξείασ' κόκκοις. εἶναι δέ σοι ἡ αὐτὸ μύμα καὶ ὄψον. ἐσαῦτα κὴ
ζούτου κατακόψαντος, οὐ μόνον τὰ προειρημένα ἀλλὰ κὴ ἅμας ἄλλος ἐπεισῆλθεν πῶ μαπΐύην καμίζων,
ὡσῶρ ἐς καὶ ζητήσεως γινομένης, καὶ τῶ οὐλπιανοῦ ἐπόντος τὰ ἐκ τῶν ὀφαρτυπικῶν γλωσσῶν τ' προ
ειρημένου ἀρτεμιδώρου. ἀμιλιανὸς δ' ὠρο. θέφ ἔφη τῷ ἀσκαλωνίτῃ σύγγραμμα ἐκδεδόσθαι ἐπιγραφό-
μενον ὡδὶ ἀπιφάνους καὶ ὡδὶ τ' παρὰ τοῖς μεσωτόποις κωμικοῖς μαπΐύης, ἣν θετ' παλῶν φησὶν εἶναι
βύρκμα. ἐπιχωριάσαντε καὶ ταῖς ἀθήναις κατὰ τὴν μακεδόνων ἐπικράτειαν. ὁμολογοῦνται δὲ οἱ θετ' πα-
λοὶ πολυτελέστατοι τῶν ἑλλίων γεγενῆσθαι. ὡδί τε τὰς ἑσθῆτας κὴ πῶ δίαιταν ὅπῳ αὐτοῖς αἴτιον
ἐγένθο καὶ τῷ κατὰ τ' ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν ζοὺς πέρσας ἐζηλωκόσι πῶ τούτων ῥυφὴν καὶ πολυτέλει-
αν. ἱστορεῖ δὲ καὶ ὡδὶ τῆς πολυτελείασ' αὐτῶν καὶ κράτινος ἐν τῇ πολιτείᾳ αὐτῶν. ὠνομάσθη δὲ ἡ ματ-
τύη ὡς μὲν ὁ ἀθηναῖος ἀπολλόδωρος φησὶν ἐν ᾧ πρώτῳ τῶν ἐτυμολογουμένων, ἀπὸ τῷ μασᾶσθαι, ὥσπερ
καὶ ἡ μαστίχη καὶ τὰ μάλιστα, *καὶ ἡμεῖς δὲ φαμὲν ἀπὸ ζοῦ μάπ' ἀφ' οὗ καὶ ἡ μάζα αὐτὴ ὠνομάσθη, καὶ ἡ
παρὰ κυπρίοις καλουμένη μαγὶς, καὶ ἡ ῥυφᾶν καθ' ὑπερβολὴν ὑπερμαζᾶν. καταρχὰς μὲν οὖν πῶ δη
μοτικὴν κὴ κοινὴν ταύτην ῥοφὴν τὴν ἐκ τῶν ἀλφίτων μάζαν ὠνόμαζον, κὴ μάπειν δ' παρασκευάζειν αὐ-
τῶ, ὕστερον δὲ ποικίλλοντες πῶ ἀναγκαίαν ῥοφὴν ἀκολάστως καὶ ὡδιβρῶς μικρὸν παρεκβάντες ζοῦ
νομα τῆς μάζης ματτύην ὠνόμαζον πᾶν δ' πολυτελὲς ἔδεσμα. δ' δὲ ματτύζειν τ' παρασκευάζειν αὐτὰ, εἴ
τε ἰχθῦς εἴη, εἴτε ὄρνις, εἴτε λάχανον, εἴτε ἰδρεῖον εἴτε μύτιον. δῆλον δὲ σῆλον ὅθεν ὄξ οὗ καὶ ὁ ἀρτεμίδω-
ρος παρίθθο μαρτύριον ἀλέξιδος. σωσεμφῆναι γὰρ βουλόμενος ὁ ἄλεξις πῶ ἀκολασίαν τῆς παρα-
σκευῆς, προσέθηκε τ' λέπεσθαι ἔχει δ' ἡ σύμπασα ἐκλογὴ οὖσα ἐκ τῶ διεσκευασμένου ὁράματος ὃ ἐ
πιγράφεται δημήτριος, τοῦφον λαμβοῦσαι δ' τὰ πισαλμιόν Σκευάζε δ' οὕτως πρό-
πόσει πίνετε λέπεσθε μαπΐύάζετε. τῷ δὲ λέπεσθαι χρῶνται οἱ ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελγοῦς καὶ φορτι-
κῆς δ' ἀφροδισίων ἡδονῆς, κὴ ὁ ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς ὀφαρτυπικαῖς γλώτταις τὴν ματτύην ἀφροφάινει κοι
νὸν εἶναι πάντων ὄνομα τῶν πολυτελῶν ἡδυσμάτων γράφων οὕτως, εἴτις τῆς ὄρνιθος ματτύης. ἐσφά-
χθω μὴ ὀλίγ τῷ σόμαθος εἰς τὴν κεφαλὴν, ἔστω δὲ ἕωλος καθάπερ ὁ πέρδιξ, ἐαὶ δὲ θέλης ὡς ἔχει τοῖς πόροῖς
ἐαῦ τετιλμένην. εἶτα ἡν ζόπον ἐκθεὶς τῆς ἀρτύσεως, καὶ τ' ἐψήσεως, ἐπιφόρει σὺν ζὺς κὴ νομάσας παχεῖαν
ἔψε καὶ νεοσσοὺς τῶν ἤδη κεκκυζόντων. ἐαὶ δὲ θέλης παρὰ φῶτον χρῆσθαι, εἰ γ' ὀξελῶν τὰ λάχανα εἰς ζυ
βλίον καὶ τῆς ὄρνιθος τῶν κρεῶν ἐπιθεὶς, παρατίθει. τῷ θόρους αὖτὶ τοῦ ὄξους τῆς ὀμφακος ἐμβαλὼν εἰς
ἡνζωμὸν ὡς ἔχει νοῦς ζόρυς ἐπειλαὶ δὲ ἐφθὴ γένηται, ἔξελε μιξὰ τῷ βοτρυλίου πρὸ τῷ ἡ γίγαρτον
ὀξαφεῖναι. εἶθ' οὕπως ἡ λάχανον καταπέρυπτε οὕπως μαπΐύοις ἐν τοῖς ἁλίσοις, ὅτι μὲν οὖν κοινὸν ἦν ζοὔνο-
μα τῶν πολυτελεστάτων ἐδεσμάτων, φανερόν. ὅλι δὲ καὶ ὁ χρόπος τῆς ῥιαώτης θυωχίασ' ὁμοίως ἐλέγο

μάχων σικυώνιος· μαπτύη.

Ὁ φιλήμων φησὶν οὐ αἰσχρὰ ζημίᾳ γυμνωθῆναι φυλακὴν ἐπιτάξαι καὶ δῆσαι τειχῶν τοπικῶν μαπτύης ἐμφανέστατον. καὶ οὐ ἀθροφόνῳ πιεῖν τὸν ἡμῖν ἐγχέατω, καὶ μαπτύην ποιῆσαι θᾶττον, ἄλλως δ' οὐ πυρακώνῳ ἀμφιβόλως εἴρηκεν, ἕως δ' ἔτι πειθαὶ ἀχρόλουμένους λάβω. ἀνέκραγον οὐσῶσαι τὸν ἡμῖν μαπτύην, ὥσπερ αὖ ἐφ' ἑλλοπόνου ἔλεγον. πιθανὸν δὲ καὶ ἰδίως ὑπὸ τῶν ἐθισμάτων ἀναφορήν. μάχων δ' ὁ σικυώνιος τῶν μὲν κατὰ ἀπόλλοδωρον δύο καρύστιον κωμῳδοποιῶν ἕνα ὄντα καὶ αὐτὸν οὐκ εἰδέναι φησὶν ἀθήνησι τὰς κωμῳδίας τὰς ἑαυτοῦ ἀλλ' οὐδὲ ἀλεξανδρείᾳ. εἷς δ' ἀγαθὸς ποιητὴς ἔτι καὶ μετὰ τοὺς ἑπτά· διόπερ ὁ γραμματικὸς ἀριστοφάνης ἐσπούδασε συγγράσαι αὐτῷ νέος ὤν. ἐποίησε δὲ καὶ οὗτος οὐ δραμαῖα ἀγνοίᾳ παντὶ

ἦ δῆλον οὖν ὅτι μοι τῆς μαπτύης
κατελίσθαξαν ἡμῶν ἔτι πάντες οἱ θεοὶ
τοῦτ' ἔτι πρῶτοι μακεδόνες τοῖς ἀττικοῖς
οὐκ οἶδα πλὴν ὅτι γε μουσικωτάτου τινὸς

ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ὠδὴ πᾶσιν εἰσεφέρετο, νικοσθένης φησὶν οὐ ἀπελαυνομένῳ, μάγειρος δ' ὅδ' ὁ δηγούμενος, ὡς λαμπρὰ καὶ βύτακτον παρεσκεύασεν βιωχίαν. προδιηγησάμενός τε ὅτι ἦν ἡ ἀρίστου καὶ ἡ δεῖπνον, καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέσεως, ἐπιφέρει. δύο γὰρ αὗται δύο σφόδρα. ἀλλὰ μὴν τῇ μαπτύῃ

οὕτω διαθήσω τὰ μὲν ταῦθ' ὥστ' οἶδ' ὅμοι
θερίον δὲ καὶ καύδυλον, ἢ τούτων τί τῶν
ἄλλος δέ τις φησὶ τὸν ἐφόδιον μαπτύην πολαίριον
διόνυσος δ' οὐ ἀκονιζομένῳ μάγειρός δ' ὅδ' ὁ λέπων,
ὥστ' αὖ τινὶ τοῦτ' αὖ τούτοισι ποιῶν μαπτύην
ἄκων τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν νεκρῶν ὡς ἦν νεκρόν.
ἐξὸν ἀχρεῖον εἶναι δ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

οὐκ οἶδα πλὴν ὅτι γε μουσικωτάτου τινὸς
σπεύδων ἅμ' εἰσῆλθε καὶ διαμαρτὼν μίαν
φιλήμων οὐ πεπωκὼς
ποιοῦντα καὶ διδόντα μαπτύας ἐκεῖ.

μόλπις δ' ὁ λάκων τὰ παρὰ τοῖς σπαρτιάταις ἐπαίκλεια ὁ σημαίνει τὰς ἐπιδειπνίδας, μαπτύας φησὶ μέγεθος παρὰ τοῖς ἄλλοις. ὁ δὲ κωμικὸς μνήσθη τοῦ ἐπιγραφομένου ἀρκεσιλάῳ γράφει δ' ὅτως πόρος ἦν ἐπικωμασάντων τινῶν καὶ μαπτύην ἐκέλευσεν εἰς φόρβειαν λάκαινά τις. καὶ θυέλλης ὑποφέρεται πολλὰ καὶ χνία. ὅπερ καὶ χρυφὴ πλακοῦντος. ἃ δὲ τοιοῦτον δεῖπνον οἱ μὲν ἀττικοὶ προσηγόρευον ἐπιδόρπισμα. οἱ δὲ δωριεῖς ἔπαικλον, τῶν δ' ἄλλων ἑλλήνων οἱ πλεῖστοι ἐπίδειπνα. τοιούτων καὶ πολλὰ τῆς μαπτύης λεχθέντων ἔδοξεν ἀπρεπὲς εἶναι μὴ χορὸν ἐπεισάγειν ἤδη καὶ διελύθημεν οὕτως.

ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΔΕΙΠΝΟΣΟΦΙΣΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΚΟΤΤΑΒΩΝ.

Ἴμοι τὸ νεόρρυτον ὕμνωδον μέλος Ἀντηνορός τε τῶν Φρυγὸς λοιπὸν θεὸς κατὰ δὲν
πάνσοφον εὑρεπίδην, ἑταῖρε τιμόκρατες οὐκ ἂν δυναίμην ἀχρεμνημονεύτως ἔτι σοι τῶν πολ
λάκις λεχθέντων ἐν τοῖς πανδαισυσταῖς τούτοις συμποσίοις διά τε τὴν ποικιλίαν καὶ
τὴν ὁμοιότητα τῶν ἀεὶ καινῶς προσευρισκομένων, καὶ γὰρ καὶ πανδὶ τάξεως τῶν πανδο
φορῶν πολλάκις ἐλέχθη, καὶ πανδὶ τῶν μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπιτελουμένων, ὅπερ καὶ μόλις
ἀνακεκράγομαι. ἀπόνοος γοῦν τῶν ἑταίρων τὰ ἐκ τῶν λακώνων πλάτωνος ἰαμβεῖα.

Ἄνδρες δεδειπνήκασιν
εὖγε· τί οὐ φέρων σὺ τὰς φαπίδας ἐκφορεῖς,
κἄπειτ' ἐγὼ δὲ παρακηρύσσων
τὸν κόπαβον παροίσω
ἤδη προχείρους εἶναι
ἤδη παραχέον βαλίζων
στέφανον δ' ἔπειθ' ἑκάστῳ
νεόκρατα δεῖς ποιεῖτω
τὸν λιβανωτὸν ἐπιπλεῖς
καὶ σκολιὸν ᾄσει
αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορείσκη
τοῖς συμπόταισιν ἁβρὸν
ἢ τὴν δὴ πρὸς αὖ μέλος ἰωνικόν.

ἤδη χορδὴ πάντες,
ἐγὼ δὲ λίχνον παραχέων εἰσέρχομαι.
σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέασ'
τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχέτω
καὶ προσαναφυσᾶν τὸ μέρος
αἰγύπτιον καὶ τ' ἴουλον.
δώσω φόρων τῶν ξυμποτῶν
καὶ δὴ κέκραται
εἶπ. ποῦ δῆτ'; ἤδη γέγονε, κἀπίνοντες ἤδη πορρέω
κόπαβος δ' ὑποδέχεται θύραζε
καρικὸν μέλος μελίζεται
τείνων εἶδον ἔχουσαν
μετὰ ταῦτ' οἶμαι καὶ πανδὶ κοπάβων ζήτησις ἵνα
κἀπὸ τῶν ἀρχοκοπαβιζόντων, οὓς οἰνθείς τις τῶν παρόντων ἰαμβῶν εἶναι φύτων, οἱ ἀπὸ βαλανείου καθαίρεσθαι
ἕνεκα τοῦ σομάχου πίνοντες ἄμυστιν ἀποβλύζουσιν, ἔφη οὐκ εἶναι παλαιὰν ταύτην παράδοσιν, οὐδὲ ἀλλοίαν τινὰ τῶν ἀρχαίων, ταύτῃ τῇ καθαίρσει χρησάμενον. διὸ καὶ βρασίσσᾶν ὀνομάζειν τὴν ἰουλίκτην αὐτὴν πανδὶ

Εὕρεσις κοπάβων. κοπαβίζειν. κοπάβιον κατακτόν.

τῶν καθόλου πραγματείαν ἐπιμαῖν τοῖς ὄζουσι ποιοῦσι, βλαπτικὸν ὀφθαλμῶν ἐπιχείρημα δεικνύειν, καὶ τῆς κάτω κοιλίας ἐπαχτικόν. πρὸς ὃν οὐλπιανὸς ἔφη ὄρα ἀκλητίαθι καλέοντός σε χαρωνδᾶς οὐ γὰρ κακῶς τινὲς τῶν ἑταίρων ἡμῶν ἐλέχθαι, εἰ μὴ ἰατροὶ ἦσαν οὐδὲν ἂν ἦν τῶν γραμματικῶν μωρότερον. τίς γὰρ ἡμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι οὐκ ἦν οὗτος ὁ ἀποκοπάβισμὸς ἀρχαῖος εἰ μή τι σὺ καὶ τοῦ ἀμπελίου ἀποβλύζειν ὑπολαμβάνεις. ἐπεὶ ἐῶ ἄπειρος εἶ τῆς διαίτης θεωρίας, μάθε παρ' ἐμοῦ ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοπάβων εὕρεσις σικελική ἐστι παιδιά· ταύτην πρῶτον εὑρόντων Σικελῶν, ὡς κριτίας φησὶν ὁ καλλαίσχρου ἐν τοῖς ἐλεγείοις ἐν οἷς τοῦτον. κόπαβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονὸς ἐκπρεπὶς ὄργον
ὃν σκοπὸν ἐκ λατάγων τόξα καθιστάμενα. Δικαίαρχος ὁ μεγίστου Ἀριστοτέλους μαθητὴς ἐν τῷ περὶ ἀλκαίου καὶ τῶν λατάγων φησὶν εἶναι Σικελικὸν ὄνομα· λατάγη δέ ἐστι τὸ ὑπολειπόμενον ἀπὸ τοῦ ἐκποθούμενος ποτηρίου ὑγρὸν, ὃ σμικρὸν ἐμβληθὲν τῇ χειρὶ ἀΐσσειν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοπάβειον. κλέπτορες δὲ οἱ τῇ τοῦ γλωττῶν πραγματείᾳ λατάγων διαταλοῦς καὶ ῥοδίους ἐν ἀπὸ τῶν ποτηρίων κότταβον λέγειν. κόπαβος δ' ἐκαλεῖτο ὅτε θέμενον τοῖς νικῶσιν εἰ τῷ ὄπτῳ ὡς βυζιπίθης παρέσησιν εἰ οἰνεῖ
γυκτοῖς δ' ἔβαλλον βακχίου τοξεύμασι κἀρχέγερνες. ἔβαλλον δὲ στέφη (λέγων ὅτως
ἐπῶ τε τάγμην ἅθλα κοπάβων δίλους. ἐκαλεῖτο δὲ κόπαβος, καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἔβαλλον
τὰς λατάγας ὡς κρατῖνος εἰ νεμέσει λέκυθοι· πλάτων δ' ἐν δὶς καὶ κωμῳδῶ παιδιᾶς εἶδος παροίνιον ἦν κόπαβον γίνεσθαι ἀποδίδωσιν εἰ ἧς ἔχίσαντο, καὶ τῶν σκυφείων οἱ δυσκυβοῦντες. λέγει δ' οὕτως.
γρὸς κόπαβον παίζειν ἕως ἂν σφῶν ἐτῶ τὸ λεῖπον ἐσκυφάσω πάνυ βούλομαι ἀλλ' ἄγε μοι ἡ
στάλιξ θυείαν παῖς τὸν φόρβειον θυείαν ἧς ὕδωρ ποτήρια παράθετε. παίζωμεν δὲ ῥοδὶ φιλημάτων ἀγωνῶς οὐκ ἐῶ,
κ παίζειν πίθεσθαι κοτταβίσασι σφῶν ἐτῶ τὰς δ' ἐγὼ τὰς κρηπίδας ἃς αὐτὴ φορεῖ
καὶ ἦν κότυλον ἦν ὃν βαβαιάξ οὐκοῖσι* μείζων ἀτωνισὴς ἰσθμιάδος ἐπέσχεται.
ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτοὺς τινας κοπάβους. ἔστι δὲ λυχνία ἀναγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα. θὔβλος βελλεροφόντης τίς ἀλλάξοιτο τὸ σκίλους κάτω θέμοι ἄνω γὰρ ὥσπερ κοπάβειον αἴρομαι ἀπὸ φαίης δ' ἐν ἀφροδίτης γονάς
τὸν δὴ λέγω σὺ δ' οὐ σωίεις κόπαβος τὸ λυχνίον. ἔστι πρόσεχε ἦν νοῦν ὠκὺ μὲν
γράτε νικητήριον περὶ τοῦ; γελοῖον κοπαβιεῖτε. τίνα τρόπον
ἐτῶ διδάξω καθ' ὅσον ἂν ἦν κότταβον ἄφες δ' ἐπὶ πλὼ πλάσιπα ποίαν
τοῦτο τὸ πικέμενον ἄνω μικρὸν πινακίσκιον λέγεις
τοῦτ' ἔστι πλείστιξ οὗτος ὁ κρατῶν γίνεται. γῶς δ' εἴσεταί τις ἦτορ γ' αὐτύχημόνον
λύτης ὠδὶ τ' μάνην πισεῖται καὶ φόφος ἔστι πάνυ πολὺς πρὸς θεῶν ᾧ κοπάβω
γρόσεσι καὶ μάνης τίς ὥσπερ οἰκέτης. καὶ μετ' ὀλίγα ᾧ δεῖ λαβὼν δ' ποτήριον δεῖξον νόμῳ
Αὐληπικῶς δὲ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους, οἰνόν τε μικρὸν ἐγχέαι καὶ μὴ πολλῷ
Ἔπει τ' ἀφήσεις πίνακα τρόπον δίβυρο βλέπε τοιοῦτον ὦ πόσειδον ὡς ὕψοι σφόδρα,
οὕτω ποιήσεις ἀλλ' ἐτῶ μὲν σφενδόνη οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτὸς ἀλλὰ μάθανε
ἀγκυλοῦντα δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρ' εὐρύθμως γέμπειν ἦν κόπαβον ὡς δικαίαρχος φησὶν ἡ πλάτων δ' ἐν τῷ δι' ὧ κακουμένῳ παρκηλθέται δ' ἐς ἡρακλεῖ μὴ σκληρὰν ἔχειν πλὼ χεῖρα μέλοντα κοτταβίζειν. ἐκάλουν δὲ ἀπὸ ἀγκύλης τὴν τοῦ κοπάβου πρόεσιν ὅθεν ἦ ἀπανκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοπαβισμοῖς οἱ δὲ ποτηρίου εἶδος πλὼ ἀγκύλην φασὶ βαχχυλίδης ἐν ἐρωτικοῖς οὕτε πλὼ ἀπ' ἀγκύλης ἴσπι τοῖς δὲ τοῖσι νεανίαις λευκὸν αὐτείνασα πῆχυ. καὶ αἰσχύλος δ' ἐν ὀσολόγοις ἀγκυλιβοὺς λέγει κοτ
τάβους ὅθεν φύπων
Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἤσσονα σ' Ὑβρεις ὑβρισμοὺς οὐκ αἰνέσους ἐμοὶ
Ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος ἀεὶ τοῦ μὲν κ' ἄρα τοῦ δ' ἀγκύλη τοῦ κόσσαβός ἐστι σκοπὸς
Ἐκ τερμόνων ἠβῶσα χεῖρ' ἐρίετο ὅτι δὲ ἆθλον προὔκειτο τῷ δὴ προεμένῳ τ' κότταβον
προὔρηκεν μὲν καὶ ὁ αἰτῖ φάνης. ὠὰ γάρ ἐστι καὶ ῥαγήματα ὁμοίως δὲ διεξέρχονται κηφῖ-
σόδωρος ἐν ζοφωνίῳ καὶ ἡ ἁλιάς ἢ διόκλης ἐν κύκλωψι καὶ δυσπόλις, ὃν μέμνηται τε ἐν τοῖς ἰάμβοις· ἃ ἣ
καλούμενον κατακτὸν κοττάβιον τοιοῦτόν ἐστι, λυχνίον ἐστὶν ὑψηλὸν ἔχων ἐν μάνην καλούμενον ἐφ'
οὗ πλὼ καταβαλλομένην ἔλει πισεῖν πλάσιπα ἐν τεύθρα δ' ἐπίπλων εἰς λεκάνην ὑποκειμένην πλησιάσαν ᾧ
κοττάβῳ, καί τις ἦν ἀκριβὴς εὐχειρία τῆς βολῆς. μνημονεύει δὲ τοῦ μάχης νικοχάρης ἐν λάκωσιν. ἕτερον δέ
ἐστιν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ· αὕτη δ' ὕδατος πληροῦται ἐπινέεται τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα καὶ ἐφ'
ἃ βάλλοντες τὰς λατάγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν· ἀνῃρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω κατα
δύσας ἀμφιάσ' ἀποκοττα βίζουσιν, ἢ μανία. φορ' ὀξύβαφα καὶ καυθαρους καὶ ἦν ποδονιπτῆρα
ἐγχέασα ὕδατος. κρατῖνος ἐν νεμέσει· τῷ δὴ κοττάβῳ προθέντας ἐν παιζικοῖσιν νόμοις
τὸ κινέου ὀξύβαφον βάλλειν μὴ τῷ* πόντῳ δὲ βάλλοντι νέμω πλεῖστα τύχης. ὃ δ' ἆθλον αἰσχοφάνης δὲ αι
ταλθυσιν Ἔγνωκ' ἐτῶ δὲ χάλκιον τοῦτ' ἔστι κοττάβιον ἱστάναι καὶ μυρρίνας. ὁρμιῶσας μοίρας.

188 κοπαβίων ἆθλον φίλημα. κόπαβος σκελοῖς ὠδὶ ποιοῦσιν. Διονύσιος ὁ χαλκοῦς. στέφανοι τῶν ῥόδων διαλυόμενοι.

χλανίδες δοῦλαι καταβέβληνται. θώρηκα δ' ἅπας ἐμποδὼν ἄται· κνημίδες δὲ ὠδὶ σφυρὸν ἀρθροῦν ται. βλαύτης δ' οὐδεὶς ἐτόλμα λύκης ἑάβδον δ' ἕψει πὼ κοπαβικὴν ἐν ταῖς ἀγυιαῖς κυλινδομένην μανὴς δ' οὐδὲ λαταγῶν ἢ τὴν τάλαιναν ὠλάσιλγ' ἵδοις παρὰ ἔνεσ σοφέα τῆς κιναίδου τοῖσι κορύμασιν οὖσαν. ἀχαιὸς δ' ἐν λίνῳ ὠδὶ τῶν σατύρων λέγων φησὶ

ῥιπτοῦντες ἐκβάλλοντες ἀγυιώτης τόμου
λέγοντες ὦ κάλλιστον ἡρακλεῖ λάταξ

τοῦτο δὲ λέγοντες παρ' ὅσον τῶν ὁρωμένων ἐμέμνηντο, ἀφισάμενοι ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κατάβους· διὸ καὶ σοφοκλῆς ἐν ἀχῳ, ἀφροδίσιαν εἴρηκε πὼ λάταγα ξανθὴ δ' ἀφροδίσια λάταξ παιδὸν ἐπικύπτῃ δόμοις. καὶ ὕστερον ἐν τῷ ἐπιθαλαμίῳ. πολὺς δὲ κατάβων ἀρχιμὸς κύπριδος πρόσωδον ἀχεῖ μέλος ἐν δόμοισιν. καὶ καλλίμαχος δέ φησιν

πολλοὶ καὶ φιλέοντες ἀκόντιον ἦκαν ὁρᾶσθαι

οἰνοπόται σκελὰς ἐκκυλίκων λοπάδας

Ἦν δέ τι καὶ ἄλλο κοπαβίων εἶδος προτιθέμενον ἐν ταῖς παννυχίσιν οὗ μνημονεύει καλλίστρατος ἐν παννυχίδι ἢ τούτων. ὁ δὲ ἀγρυπνήσας ἦν πυραμοῦντα λήψεται

τὰ κοπάβια καὶ τῶν παρουσῶν ἣν θέλῃ φιλήσει ἐγίνετο δὲ καὶ πεμμάτιά τινα ἐν ταῖς παννυχίσιν ἃ καὶ πλεῖστον ὅσον χρόνον διεκρύπνουν χορεύοντες, καὶ διωνομάζετο τὰ πεμμάτια τό τε χαρείσια ἀπὸ τῆς τῶν αἰωρουμένων χαρᾶς· μνημονεύει δὲ αὐτοῦ λος ἐν ἀκυλίῳ νι λέγων οὕτως καὶ γὰρ πάλαι πέπῃ τὰ νικητήρια. εἶθ' ἑξῆς φησὶν ἅζεπόθησα ἀπ' ὤς πέπουσα ἦν χαρείσιον. ὅτι δὲ καὶ φίλημα ἦν ἆθλον ἑξῆς λέγει ὁ αὐτοῦ λος.

εἰ σὺν γυναῖκες νεῶ ὅπως πὼ νύχ' ὅλην
ὅσσω δὲ νικητήριον ᾖσεις ποιήσω

ἐν τῇ δηκάτῃ τῷ παιδίου χορεύσετε
καὶ μῦλα πέντε κἀπὶ φιλήματ' ἐνέκα.

ὅλως δὲ ἐστεφανοῦσθαι παρὰ τοῖς σκελιώταις ὁ κόπαβος, δῆλον ἐκ τοῦ μὴ οἰκήματα ἐπιτήδεια τῇ παιδιᾷ κατασκευάζεσθαι, ὡς ἰσορρεῖ δικαίαρχος ἐν τῷ ὠδὶ ἀλκμαίωνος· οὐκ ἀπεικότως οἶμαι οὐ δ' ὁ καλλίμαχος σκελιὸν πὼ λάταγα προσηγόρευε· μνημονεύει τῶν λαταγῶν καὶ τῶν κοπάβων καὶ ὁ χαλκοῦς καλούμενος διονύσιος ἐν τοῖς ἐλεγείοις διὰ τούτων

κόπαβον εἶθα δέ σοι φίλον ἐστέφανε οἱ δυσέρωτες
κόρυκον οἱ δὲ παρόντες ἐπείρετε χεῖρας ἅπαντες
ὅμμιχλε βακτίσασθε τὸν ἀϊδέα ἦν κατακλινῆ
εἰς ὅσσον αἱ λάταγες χωρεῖον ἐκτὸς ἔτανται

ἐπὶ τούτοις ὁ αὐλητὴς ἤτει πεῖν μεγάλῃ κύλικι ἐπιλέγων τοῖς ὁμιλοῦσι

λέπαδόν τι φίλον
εἰρεσίην χλώσης ἀρτιμνόμενος εἰς μέσον αἶνον
φαίακος μαστῶν ὀρέτας ἐς σέλματα πίμπει·

τοῦ δ' αὖθι ξυμποσίου δεξιότης τὸ λόγον,
κατὰ τὴν νεώτερον κρᾶτῆρον ὃς ἐν ὀμφάλῃ φησὶ
γίνεν μὲν ὄντα ἦν καλῶς βύλαιμον
κρεῖττον μάχαι δ' ἄλλοισι κἠ πόνοι μέλοι.

πρὸς ὃν ὁ κωβύλης ἀεὶ ῥᾳδίως ἀντικορυσσόμενος, καὶ οὐδέποτε τὸ φιλονεικεῖν παυόμενος, ἧς ἔχε πρὸς αὐτὸν, ἐπεὶ θόρυβος κατεῖχε τὸ συμπόσιον ἔφη. τίς οὗτος ὁ τῶν συρβηναίων χορὸς, καὶ αὐτὸς δ' ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν μεμνημένος τινῶν ὁρῶ, ἵνα μὴ ὁ αὐλητὴς βρωθῇ ἐκ τῶν ἀρχαίων τοῖς ὁμηρίδαις μόνοις ἀνακαίσας τὰ κοπάβια

λίγελίαν ἀγαθῆς δεῦρ' ἴτε παῖδες,
τιὼ ξυίσιν παρ' ἐμοὶ καὶ τάδε μανθάνετε

εἰς πὼ παροῦσαν ζήτησιν ἐπιτήδειον ὄντα. ὁρῶ γὰρ καὶ τοὺς παῖδας ὅσα φέροντα ἡμῖν στεφάνους κἠ μύρα διατὶ διωλέσονται τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύωντι οἱ στέφανοι, ὅτι ὁρῶσιν. δῆλον γὰρ ὡς παῖδες τὰ καλλιμάχου ἀναγνώσκοιεν ἂν γράμματα, ὧν ὅτι κἠ δῆλον ἐπιζητοῦντος μαθεῖν· εἰπόντος τοῦ κυρηναίου τάδε ῥόδα φυλλοβολεῖται· τῶν δ' ἐνόντων ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγίνοντο χαμαί. σὸν οἷον ὅσιν ὦ μουσικώτατε πὼ χλιετῆμου ταύτην ζήτησιν· ἀπολύσασθε δημόκειτε, καὶ διατὶ οἱ ὁρῶντες στεφανοῦσι τὰς τῶν ὁρωμένων θύρας· καὶ ὁ δημόκειτος, ἀλλ' ἵνα κἀτὼ φησὶ μνημονεύσω τοῦ χαλκοῦ φίντου καὶ ἐρίβοιος διονυσίου, χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλεῦσαι ἀθηναίοις χαλκῷ νομίσματι χρήσασθαι καὶ τὸ λόγον ἔχον ἀνέγραψε καλλίμαχος ἐν τῇ τῶν ἐρετικῶν ἀναγραφῇ λέξω τι καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ἐλεγείων σὺ δὲ ὦ θεόδωρε ἔχε γὰρ σὸν ἐκ κύρου ὄνομα δέχου τήνδε προπινομένων πὼ ἀπ' ἐμοῦ ποίησιν· ἐτὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω σοὶ πρώτῳ χαρίεντ' ἐπιβράσας χάριτας

καὶ σὺ λαβὼν τό τε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι

Συμπόσιον κωμῶν καὶ σὸν δῆμος.

φὴς δ' ἔν δεῖ τι τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύηται ὁ στέφανος ὁρᾶν λέγονται· πότερον ὅτι ὁ ὁρῶς τῶν ὁρώντων ἤθους διαιρεῖται τὸν κόσμον. διὰ δὲ πρὸς πὼ ἐπιφανοῦς κόσμου διαιρέσιν, φερεκτόν τινα φησὶ κλέαρχος ἐν πρώτῳ ὁρωτικῶν, καὶ σημεῖον νομίζοισι τῷ κἠ ὃν τοῦ ἤθους κόσμον διαιρεῖσθαι τὸν προσώπους· ἢ καθάπερ ὠδὶ τῆς μανδρικῆς ἄλλα πολλὰ κἠ δῆλον σημαίνονται ζήνοβ· ὁ γὰρ ἐκ τ' στεφάνου κόσμος, οὐδὲν ἔχων μόνιμον σημεῖον ὅτι πάθους ἀσεβαίου μὲν καλλωπισμός δ'. τοιοῦτος δ' ἐστὶν ὁ ὁρῶς οὐδεὶς γὰρ μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ὁρᾶν ὄντων καλλωπίζονται ἐμὴ ἀρὰ ἡ φύσις οἱονεί τι θαυμάσιον δικαίως ἐραβδεύουσα τῶν πραγμάτων ἔφασεν, οἴεται δεῖν τοὺς ὁρῶντας μὴ στεφανοῦσθαι πρὶν κρατήσωσι τοῦ ὁρᾶσθαι.

στέφανοι τῶν ὀρῶντων λυόμενοι. θύραι τῶν ὀρωμένων στεφανούμεναι. ἰσότης στεφάνων. 289
Ναυκράτίτης στέφανος. καὶ λύγινος.

ἔνθα δ' ἔξεστιν ὅταν καταδραθόμενοι ἴδῃ ὀρώμενον, ἅπαλλαττῶσι τῆς ἐπιθυμίας. τὴν ἀφαίρεσιν οὖν τοῦ στεφάνου σημεῖον τοῦ ἔτι διαπωνίζεσθαι εἶναι ποιούμενα. ἢ ὁ ὀρῶς αὐτὸς οὐκ ἐῶν καθ' αὑτοῦ στεφανοῦσθαι, καὶ ἀνακηρύττεσθαι ἴδῃ μὲν. ὃν στέφανον τοῦδε αἱρεῖσθαι τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν λίθοις σιν ἄνθησιν μηνύων. ὅτι ἡττῶν τοῦδε αὐτοῦ. διὸ ὀρᾶν οἱ λοιποὶ τοὺς φιούτους φασίν. ἢ ὅτι λύεται μὲν πᾶν δεδεμένον, ὁ δὲ ὀρῶς στεφανουμένων ἐνῶν δεσμός ἐστι. οὐθεὶς γὰρ ἄλλοι τῶν δεδεμένων τοδὲ στεφανοῦσθαι ἀπάζουσι πλὴν οἱ ὀρῶντες, τὴν τοῦ στεφάνου δὴ λύσιν σημεῖον τοῦ τοδὲ ἴδῃ ὀρῶντα δεσμοῦ, νομίζοντες ὀρᾶν φασὶ τοὺς τοιούτους. διὰ δὲ πολλάκις τοὺς ὀρῶντας διὰ τὸ ποίησιν ὡς ἔοικε στεφανουμένους τοδιαιρεῖν αὐτῶν ἐν στέφανον ἀπισχέφομεν τῇ ὑπονοίᾳ δ' πάθος ὡς οὐκ ἄν ποτε τοῦ στεφάνου τοδιαιρέοντος, εἰμὴ ἥρως. ἢ ὅτι ἀναλύσεις τοδὲ μόνους μάλιστα τοὺς ὀρῶντας, καὶ καταδεδεμένους γίνονται. τὴν δὲ τοῦ στεφάνου ἀνάλυσιν καταδεδεμένων τινῶν εἶναι νομίζοντες, ὀρᾶν φασὶ τοὺς τοιούτους. καταδέδενται γὰρ οἱ ὀρῶντες εἰ μὴ χρὰ διὰ δ' καταστέφθαι τῷ ὀρῶντι τοὺς ὀρῶντας οὐκ ἐπίμονος αὐτῶν ὁ στέφανος γίνεται, χαλεπὸν δ' ὠδὶ μεγάλῳ καὶ θείῳ στεφάνῳ μικρὸν καὶ ἐν τυχόντα θεῖναι Στεφανοῦσι δὲ τὰς τῶν ὀρωμένων θύρας, ἤτοι τιμῆς χάριν καθάπερ ἔνιος θεοῦ τὰ πρόθυρα στεφανοῦσιν αὐτῷ. ἢ οὐ τοῖς ὀρωμένοις, ἀλλὰ τῷ ὀρῶντι ποιούμενοι τὴν τῶν στεφάνων ἀνάθεσιν, τοῦ μὲν ὀρῶντος ὃν ὀρώμενον ἄγαλμα τούτου δὲ ναὸν ὄντα τὴν οἴκησιν, στεφανοῦσι τὰς τῶν ὀρωμένων θύρας. ἢ μᾶλλον ὑφ' ὧν οἴονται καὶ πρὸς ἀλήθειαν τὸν τῆς ψυχῆς κόσμον ἐσκυλεῦσθαι τούτοις καὶ τὸν τοῦ σώματος κόσμον ἔξω τοῦ πάθους ἐξαγόμενοι καὶ σκυλεύοντες ἑαυτοὺς ἀνακτίθεσι. πᾶς δ' ὁ ὀρῶν οὐχ ὁρᾷ μὲν; μὴ παρόντος δὲ τοῦ ὀρωμένου, οὐκ ἐμποδὼν ποιεῖται τὴν ἀνάθεσιν. ὅθεν λυκοφρονίδης ὃν ὀρῶντα ἐκεῖνον ἀπόλον ἐφίησε λέγοντα. τὸ δὲ ἀνατίθημί σοι ῥόδον καλὸν νόμιμα, καὶ πίλλα καὶ κωμεῖν καὶ τὴν ἑταιρικὴν λογχίδα ἐπεί μοι νόος ἄλλος κέχυται ὠδὶ τὰν χαρίεσσαν φίλαν παῖδα καὶ καλάν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἰδρώταδος πλάτων ἐν ἑβδόμῳ νόμων πρόβλημά τι προβάλλει στεφανωτικὸν ὃ πρέπον ἄξιον ἐστὶν ἐπιλύσασθαι, οὕτως λέγοντος τοῦ φιλοσόφου. μύλλων δὲ ἔγωγε διανοοῦμαι καὶ στεφάνων πλείοσιν ἅμα καὶ ἐλάττοσιν ἁρμοττόντων τῶν ἀριθμῶν τῶν αὐτῶν ὁ μὲν πλάτων οὕτως εἶπεν. ἔστι δ' ὃ λέγει τοιοῦτον οἷον βούλεται ἀριθμὸν εὑρεῖν ᾧ ἕως τοῦ τελευταίου εἰσελθόντος ἴσους πάντες ἕξουσιν ἤτοι μῆλα ἢ στεφάνους. φημὶ οὖν τὸν ἑξήκοντα ἀριθμὸν εἰς ἓξ συμπόσας διαιρεῖσθαι πλὴ ἰσότητα πληροῦν. δῆλον γὰρ ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐλέγομεν μὴ σωφλεπνεῖν τῶν πέντε γε πλείους, ὅτι δέ γε ἡμᾶς ψαμμακόσιοι εἰς μὲν δῆλον. ὁ δὴ οὖν ἑξήκοντα ἀριθμὸς εἰς ἓξ τοὺς συμπόσας πληρωθέντος τοῦ συμποσίου αἴρεται οὕτως, εἰσῆλθεν εἰς τὸ συμπόσιον ὁ πρῶτος καὶ ἔλαβε στεφάνους ἑξήκοντα. ἐπεισελθόντι δὲ τῷ δευτέρῳ δίδωσι τοὺς ἡμίσεις, καὶ ἑκάτὸν γίνονται τριάκοντα, καὶ τρίτῳ ἐπεισελθόντι δι' ἦθος σωφλαιρούμενοι τοὺς πάντας ἑξήκοντα ἔχουσι. τετάρτῳ πάλιν ὁμοίως κοινωνήσαντες, εἴκοσι πέντε γίνονται. πέμπτῳ δὲ, ἓξ δώδεκα καὶ τῷ ἕκτῳ ἓξ δέκα. καὶ οὕτως ἰσότης ἀναπληροῦται τῶν στεφάνων. ταῦτα εἰπόντος τοῦ δημοκρίτου ὁ σύλλπιανὸς ἀκροβλέψας πρὸς τὸν κωμῳδοποιοῦ φάσμα

Ἐπαρίστερα ἔμαθες ὦ πόνηρε γράμματα — Ἀντὶ σοφοῦ σου τὸν βίον τὰ βυβλία
Γε φιλοσόφη καὶ γὰρ εὐρανίῳ λαλῶν — οἷς οὐδὲν ἔστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων

πόθεν γάρ σοι καὶ ὁ τῶν συρβηναίων ἐπῆλθεν χορός. τίς τῶν ἀξίων λόγου μέμνηται τοῦ μουσικοῦ τούτου χοροῦ, καὶ ὅσου πρότερον ἔφη ὦ οὗτος διδάξεσθαι πρὶν ἂν τὸν ἄξιον παρὰ σοῦ λάβω μισθόν. οὐ γὰρ ἐγὼ τὰς τῶν βυβλίων ἀκαίρους ὥσπερ σὺ ἀναγινώσκων ἐκλέγω. ἀλλὰ τὰ χρησιμώτατα καὶ ἀληθῆς ἄξια. ὠδὶ τούτοις ὁ σύλλπιανὸς δυσχεραίνει ἀπεβόησε τὰ δὴ ὑπονοίας ἀλέξιδος. οὐ δὲ σὺ τειβαλλοῖς ταῦτα γ' ἐστὶν ὄνομα οὗ φασὶ τὸν θύοντα τοῖς κεκτημένοις δείξαντα ἱλεῶν. τὰ αὐτὰ ἰαμβεῖα φαίνεται κἠ παρ' ἀπιφαίνει σὺ πω. καὶ ὁ κωμῳδοῦλκος, ἐπεὶ τοδὲ στεφάνων ζητήσεις ἤδη γεγόνασιν, ἐπέ ἡμῖν τίς ἐστιν ὁ παρὰ τῷ καθίζοντι ἀνακρίνοντι ναυκράτίτης στέφανος ὦ σύλλπιανέ. φησὶ γὰρ οὗτος ὁ μελιχρὸς ποιητὴς Στέφανους δ' ἀνὴρ φρὴς ἕκαστος εἶχεν Τοὺς μὲν ῥοδίνους τὸν δὲ ναυκράτίτην

καὶ διατὶ παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ λύτω τινὲς στεφανοῦνται. φησὶ γὰρ σὺ τῷ διδυτόρῳ τῶν μελῶν. μέγιθος δ' ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μιοῦσθ' ἑπεισδὴ στεφανοῦνται τῇ λύγῳ κἠ φρύγα πίνει μελιηδέα. ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄζηλος. πρὸς δεσμοὺς γὰρ καὶ πλέγματα ἡ λύγος ἐπιτήδειος. ἐπεὶ οὖν ἡμῖν τι τοδὲ ζητήσεως ἀξίων ὄντων καὶ μὴ ὀνομαζομένων φιλότης σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ ἀναζητεῖν προσποιουμένου, ὁ δημόκειτος ἔφη ἀρίσταρχος ὁ γραμματικώτατος ἑταῖρος ἀγνοούμενος τὸ χωρίον ἔφη, ὅτε καὶ λύγοις ἐστεφανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι τέναγος δὲ ἀγροίκων εἶναι λέγει στέφωμα πλὴ λύγου, καὶ οἱ ἄλλοι γε ἀγνοοῦνται ἀπροσδιόνυσά τινα εἰρήκασιν τοδὲ τοῦ προκειμένου. ἐτὼ δ' αὐτυχὼν τῷ μιωδόντου τοῦ σαμίου συγγράμματι, ὅπερ ἐπιγράφεται τῶν κατὰ πλὴ σάμον συνόδων ἀναγραφή, εὗρον τὸ ζητούμενον, ἀλμήτην γάρ φησι πλὴ βυρυθέως ἐξ ἄργους φυγοῦσαν ἐλθεῖν εἰς σάμον. θεασαμένην δὲ τὴν τῆς ἥρας ἐπιφάνειαν, καὶ τῆς οἰκοθεν σωτηρίας χαρισήιον βουλομένην ἀφοσιοῦναι, ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἱδρύσασθαι τοῦ ἱδρυσαμένου καὶ ναῶ ὑπάρ-

λύχνος στέφανος σαμίων. Ἠ φασίων. τὰ λόγια συγγράμματα σφετεριζόμενος.
ἔθνος, πρότερον δὲ ὑπὸ λελέτων καὶ νυμφῶν κατοικούμενον, τούς δ' ἀρχαίους πυθομένους καὶ χαλεπαίνοντας, πεῖσαι χρημάτων ὑποχύσει τυρρηνοὺς ληστικῷ τε βίῳ χρωμένους ἀφικέσθαι ἐπὶ βρέτας πεπεισμένους τοὺς ἀρχαίους ὡς ἐκ θεοῦ γένοιτο, πάντως τι κακὸν πρὸς τῶν τὴν σάμον κατοικούντων ἢ ἀλμήτη πείσεται. τοὺς δὲ τυρρηνοὺς ἐλθόντας εἰς τὸν ἡραίτην ὅρμον, καὶ διαβάντας, εὐθέως ἔχεσθαι τῆς πράξεως. ἀθύρου δ' ὄντος τότε τοῦ νεώ, ταχέως ἀπελέσθαι τὸ βρέτας καὶ διαθεμένους ἐπὶ θάλασσαν εἰς σκάφος ἐμβαλέσθαι, λυσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ πρυμνήσια καὶ τὰς ἀγκύρας ἀπελομένους, ἐρισθέντας τε πάσῃ χρωμένους ἀπαίρειν οὐ δοκεῖσθαι. ἡγησαμένους εἶναι θεῖον τοῦτ' εἶναι πάλιν ἰδρυθέντας τῆς νεὼς δ' βρέτας, ἀφροδίσθαι παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ φασὶ αὐτῷ ποιήσαντας τοιάδε ἀπαλλάττεσθαι τῆς δὲ ἀλμήτης ἑωθεν δηλωσάσης ὅτι τὸ βρέτας ἠφανίσθη, καὶ ζητήσεως γενομένης, εὑρεῖν μὲν αὐτῷ τοὺς ζηθωῦντας ἐπὶ τῆς ἠϊόνος, ὡς δ' αὐθαιρέτοις καρασὶ ὑπονοήσαντας αὐτόμαθον ἀποδιδράσκειν, πρός τι λύγου θωρακίου ἀποδείσθαι καὶ τοὺς βύμακας τῶν κλάδων ἐκπατέρωθεν ἐπισχασμένους πολεμῆσαι πάντοθεν. πλὴ δὲ ἀλμήτην λύσασαν αὐτὸ ἁγίσαι καὶ σῆσαι πάλιν ἐπὶ τοῦ βάθρου καθάπερ πρότερον ἵδρυτο. διὸ περ ἐξ ἐκείνου καθ' ἕκαστον ἔτος, ἀποκομίζεσθαι τὸ βρέτας ἐς πλὴ ἠϊόνα καὶ ἀφανίζεσθαι. δοκεῖ τε αὐτῷ παρατίθεσθαι, καὶ καλεῖσθαι τὸ νεατὴν ἑορτὴν ὅλε σωτόνως σωέβη τοδὲ ἁληφθῆναι τὸ βρέτας ὑπὸ τῶν πλὴ πρώτην αὐτῆς ζήτησιν ποιησαμένων. ἱσορεῖται δ' ὑπ' αὐτῶν ἐκείνου τὸν χρόνον τῶν καρῶν δεισιδαιμονίᾳ τοδὲ ἁλόντων, ἐκδὶ τὸ μαντεῖον τῆς θεοῦ παρχγενομένους ἐς ὕδλαν, καὶ τῶν θανομένων τοδὲ τῶν ἀπηντημένων, θεασθαι δ' ἀπόλλωνα φρικώδη αὐτοὺς ἀποδυόμενον τῇ θεῷ δι' ἑαυτῶν ἑκούσιον καὶ χωρὶς δυχρόους συμφορᾶς, ἵν' ἐκ τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἀφώρισεν ὁ ζεὺς τῷ προμηθεῖ χάριν τῆς κλοπῆς τοῦ πυρὸς λύσας αὐτὸν ἐκ τῶν χαλεπωτάτων δεσμῶν, καὶ τίσιν ἑκούσιον ἐκ λυπρᾶς κειμένην λοιδορίας θελήσαντος ταύτην ἔχειν ἐπιτάξαι ἣν καθηκούσιον τῶν θεῶν ὅθεν οὐτ' ἐκείνου τὸν δεδηλωμένον στέφανον τῷ προμηθεῖ τοδὲ γενέσθαι καὶ μετ' οὐ πολὺ λυθῆς βύρσης τηθεῖσιν ἀνθρώποις ὑπ' αὐτοῦ κατὰ πλὴ τὸ πυρὸς δωρεάν. διὸ περ καὶ τοῖς καρσὶ κατὰ τὸ παρχαιότατον ἔθος παρεκελεύσατο στεφανώμασι χρωμένοις τῇ λύγῳ, καταδεῖν τὴν ἑαυτῶν κεφαλὴν τοῖς κλάδοις οἷς αὐτοὶ κατέλαβον τὸν θεὸν, καταλύσαι δὲ καὶ τἄλλα γένη τῶν στεφάνων ἐπίταξε χωρὶς τῆς δάφνης. τὴν δ' αὐτὸς ἔφη τοῖς τὴν θεὸν θεραπεύουσι μένοις ἀπονέμειν δῶρον, τοῖς τε χρηθεῖσιν ἐκ τῆς μαντείας κατακολουθήσαντας αὐτοὺς ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι καὶ δίκην αὐθωχίας ἀποδιδόντας τῇ θεῷ πλὴ προσήκουσαν. ὅθεν τοὺς καρασὶ ὑπακοῦσαι βουλομένους τοῖς ἐκ τοῦ χρηστηρίου, καταλύσαι τὸς ἔμπροσθεν ἐθισμένους στεφανώσεις. αὐτούς τε κατὰ πόλιν θεὸν ἐπιφέρεσθαι φορεῖον ἣν καὶ ναΐδιον διαμένοντα τῆς δάφνης στέφανον. μιμνοῦσθαι δ' οἴονται ἐπιπεσόντι τῆς κατὰ τὸν λύγον στεφανώσεως καὶ τοῖς ἐπὶ ποιοῖς τὸ τοῖς ἐπιγράμμασιν ποιητὴς ὑπάρχων ἐπιχώριος, καὶ πλὴ ἐπιχώριον ἱστορίαν ἠγαπηκῶς τὸ πολέσι. λέγει δ' οὕτως.

οὐκ ἐθέλω φιλόθηρε κατὰ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ ἀρούρης
σαίνεσθαι ξεφύρου πνοιῇσι τορπόμενος
ἐγγὺς γὰρ προμόλου δέμνιον ὀρθοπίης.
οἶνος καὶ μουσῶν ἡ χαρίεσσα λύρη
μέλπωμεν νήσου θεσσότιν ἡμετέρης

ἀρχεῖμοι κοίτη μὲν ἔπω πολυρρήσι χαμεύνα
καὶ λύγος ἀρχαίου καρῶν σέφος, ἀλλὰ φορείσθω
θυμῆρες πίνοντες ὅπως διὰ βύκλεα νύμφην
ἐν κύτοις γὰρ ἀμφιβόλως ἐρικῶς ὁ νικαίνετος πό-

τορον σφωμνῆς οἷκεν ἡ στεφανώσεως ἀρκεῖται τῇ λύγῳ, τῷ λέγειν αὐτὴν τῶν καρῶν ἀρχαῖον σέφος, πρόδηλον καθίστησι τὸ ζητούμενον. σωέβη δὲ πλὴ τῆς λύγου στεφάνωσιν, καὶ μέχρι τῶν κατὰ πολυκράτη χρόνων ὡς αὖθις ἐπήσθεσε τῇ νήσῳ σωκαθεδρᾶσθαι. ὁ γοῦν ἀνακρείων φησί· μεγάθης ὁ φιλόφρων δῆκα δὴ μήνυθ' ἑπεὶ δὴ στεφανοῦται τῇ λύγῳ καὶ χρύσα πίνει μελιηδέα. ταῦτα ἴσασιν οἱ θεοὶ ὡς πρῶθος αὐτὸς σὺν τῇ καλῇ ἀλεξανδρείᾳ εὗρον κτησάμενος τὸ τοῦ μηνοδότου συγγραμμάτιον, καὶ ἐπιλεξάσθαι πολλοῖς ἐξ αὐτοῦ τὸ παρὰ τῷ ἀνακρέοντι ζηθούμενον. λαβὼν δὲ παρ' ἐμοῦ τὸ πᾶσι κλοπὴν ὀνειδίζων ἡ φασίων ἐξιδιοποιήσατο πλὴ λύσιν, καὶ ξύγγραμμα ἐξέδωκεν ἐπιγράψας τοδὲ τὸ παρ' ἀνακρέοντι λυγίνου στεφάνου, ὅπερ νῦν σὺν τῇ ὁμῇ εὕρομεν παρὰ τῷ αὐτιμοττύρᾳ δημοτείῳ, τοιοῦτος δέ τις καὶ ὁ ἡφαισίων συγγραφολὶς, καὶ τοδὲ τὸν καλὸν ἡμῶν αὐθρωπον ἐγένετο, ἐκδόντος γοῦν τούτου πέντε μὲν βυβλία τοδὲ τῶν παρὰ θεοφράστῳ σὺν τοῖς τοδὲ ἠθῶν καθ' ἱστορίαν καὶ λέξιν ζηθυμένων, ἕκτον δὲ τοδὲ τῶν σὺν τοῖς ἠθικοῖς νικομαχείοις ἀριστοτέλους σὺν νοίασ' ἀμφιλαφῶς παραθεμένου καὶ τοδὲ τοῦ παρὰ αὐφῶντι τῷ γραπτοδοπείῳ τοληξίωσου καὶ τοῆσα ὅσα καὶ τοδὲ αὐτοῦ τὸ αὐτιφῶντος ἐπόντος, σφετεριζόμενος καὶ ταῦτα, ἐπέγραψέ τι βυβλίον τοδὲ τὸ παρὰ ξενοφῶντι σὺν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν αὐτιφῶντος ὠθεῖν ἴδιον προσεξευρών, ὥσπερ καὶ τῷ τοδὲ τοῦ λυγίνου στεφάνου. μόνον γὰρ τοῦτ' ἴδιον εἴρηκεν, ὅτι φύλαρχος σὺν τῇ ἐδόμῃ τῶν ἱστοριῶν οἶδε τὴν κατὰ λύγον ἱστορίαν, καὶ ὅτι οὔτε τὰ νικαίνετου οἶδεν οὔτε τὰ ἀνακρέοντος ὁ συγγραφολὶς. ἀπέλειξέ τις καὶ διαφωνοῦντα αὐτὸν κατ' οἶκον τῶν ἱστορηθέντων παρὰ μηνοδότῳ. δύναται δέ τις λέγειν τοδὲ τῆς λύτου ἀτολούστερον ὅλε ὁ μεγάθης τῇ λύγῳ στεφανοῦται ὡς παρακμάζοντος

Ἀριστοτέλους σκολιὸν οὐ παίαν. παιᾶνες. καπυραὶ ᾠδαί. κολάβρων ποιητής. Βυρσηναίων χορὸς παρῳδοί.

κεμάδης ΛΕΙΠΕΙ. Ἐκ τοῦ δελφίνους πάντες γόνυ πεπτηότες ἐμὸν κωμάζοντι θεὸν, καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντες. φύσεων λεχθέντων ὁ δημόκριτος ἔφη, ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ λύκος τοῦ πολυμαθεστάτου γραφεὺς ἀριστοτέλους εἰς δρέμπαν ὢν ἀταρνέα, οὐ παιᾶνά ἐστιν ὡς ὁ τὴν τῶν ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος δημόφιλος εἰς αἰσῶπε παρασκευασθεὶς ὑπὸ βύρρου μέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ᾄδοντος σὺν τοῖς συναιτίοις ὁ σκυβρασεὺς ὁν δρέμπαν παιᾶνα. ὅλως δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ᾆσμα, ἀλλὰ τῶν σκολιῶν ἐστι καὶ αὐτὸ εἶδος ἔστιν ὃ ἐξ ἀρχῆς τῆς λέξεως φανερὸν ἡμῖν ποιήσω. ἀρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ θήραμα κάλλιστον βίῳ, σὰς ὠδὲ παρθενίας μορφᾶς, καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐλλάδι πόλεμος, καὶ πόνους πλῆναι μαλεροὺς ἀθάνατος. τοῖον ὦδε φρενὶ βάλλεις καρπὸν ἀθανάτου χρυσοῦ τε κρείσσω κἠ γονέων μαλακαυχῆ. διὸ θὔπνου. σεῦ δ' ἕνεκεν ὁ διὸς ἡρακλῆς, λήσας τε κούρους πολλὰ κἀπέπλησαν ὄρνισι σὰν ἀγρεύοντες λιμάκιν. σοῖς δὲ πόθοις ἀχιλλεὺς αἴας τε ἀΐδαο δόμους ἦλθον, σᾶς δ' ἕνεκε φιλίου μορφᾶς καὶ ἀταρνέος ἕρσοφος ἠελίου χέρσωσεν αὐγάς. τὸ γὰρ ἀοίδιμος ὄρνισι ἀθάνατόν τε μὴν αὐξήσουσι μοῦσαι μνημοσύνης θυγατέρες διὸς ξενίου σέβασ' αὔξουσαι φιλίασ τε γῆρας βεβαίασ'. ἐτώσιον οὐκ οἶδα εἴπης ἰκηκτιλεῖν σὺ τούτοις λιμάκτεται παιωνικὸν ἰλίωμα. σαφῶς ὁμολογοῦντος τοῦ γεγραφότος, τετελευτηκέναι δ' ὧν ὄρνιν δι' ὧν εἴρηκε σᾶς γὰρ φιλίου μορφᾶς ἀταρνέος ἕρσοφος, ἠελίου χέρωσεν αὐγάς. οὐκ ἔχει δ' οὔτε τὸ παιωνικὸν ἐπίρρημα, καθάπερ οἱ εἰς λύσανδρον ἢν ἁρπάτην γραφεὶς ὄντως παιᾶνά φησι λούειν σὺ τοῖς σαμίων ἐπιγραφομένοις ὕμνοις, ἄδεται σὺ σάμῳ παιᾶνά δ' ἐστὶ καὶ ὁ εἰς κρατερὸν ἢν μακεδόνα γραφεὶς ὃν ἐπεκτίναθ' ἁλεξῖνος ὁ διαλεκτικὸς ὥς φησιν ὄρνιθοσοφιστὴς ὁ καλλιμάχιος σὺ τῷ πρώτῳ ὠδῶν αἰσωπείων. ᾄδεται δὲ καὶ οὗτος σὺ ἀδελφοῖς λυείζοντος γέ τινος παιδὸς, καὶ ὁ εἰς ἀγήμονα δὲ ἢν κηφισόδοτον ἀλκυόνης παστάδα, ὃν ᾄδουσι κηφισόδοτοι ἔχει δ' ἡ παιωνικὴν ἐπίφθεγμα. παρέθετο δὲ αὐτὸ πολέμων ὁ ὠδοποιητὴς σὺ τῇ πρὸς ἀραίθιον ἐπιστολῇ, καὶ ὁ εἰς πολέμαιον δὲ ὃν πρῶτον αἰγύπτου βασιλεύσαντα παιᾶνά ἐστιν ὃν ᾄδουσι ῥόδιοι, ἔχει γὰρ δ' ἡ παιὰ ἐπίφθεγμα ὥς φησι γεωργὸς σὺ τῷ ὠδῇ τῶν σὺ ῥόδῳ θυσιῶν, ἐὼ ἀπιγόνῳ δὲ καὶ δημητείῳ φησὶ φιλόχορος ἀθηναίους ᾆδειν παιᾶνα. ποιησάντων πολλῶν καὶ τὸ ὄρμον λέους προκειμένους ἀλλὰ μὴν κἀὼ ὁ χρισόπολις σὺ τῇ ἀγρολογίᾳ, ἀμὴ κατέψευσται ὁ λόγος φησὶν οὐ γὰρ ἀΐποτε ὄρμεια ᾄδειν ὡς ἀθανάτῳ προαιρούμενος, ὡς θνητῷ μνῆμα κατεσκεύαζον, καὶ ἀθανατίζειν πὼ φύσιν βουλόμενος ἐπὶ τοῖς ἀΐδιμοις ἀτιμίας ἐκόσμησαν. διαὼ τὰ λέγοντος τοῦ δημοκρίτου ὁ κωὠὺ λυκος ἔφη τί με αἰνέμυασας κενῶν κυλίκων κατὰ ἢν σοφὸν φίλωνα δέον μηδὲν τῶν σπουδῆς ἀξίων λέγειν τί τοῦ χάρροντος παρόντος οὐλιπιανοῦ οὗτος γὰρ τὰς καπυρωτάτας ᾠδὰς ἀσπάζεται μᾶλλον τῶν ἐσπουδασμένων, διαιεῖσιν αἱ λοκρίδες καλούμεναι μοιχαί τινος πὼ φύσιν ὑπάρχουσαι, ὡς καὶ ἡδέως τι πάσχειν μὴ προσδῶς ἄμμε ἱκετεύω πρὶν κἠ μόλωσι κεῖνον αἰσῶπον, μὴ κακὸν μέγα ποιήσῃς. καί με τὴν δηλάκραν. ἀμβᾶσα καὶ ἤδη δ' ὡς διὰ τὰς θυείδος. οὐκ ἐσορᾷς. ὠιούτων γὰρ ἀσμάτων αὐτοῦ πᾶσα σπλήρις ἡ φοινίκη σὺ ᾧ καὶ οὗτος σπλήρει καλαμίζων. μετὰ τῶν θὺς κολάμβρους καλουμένους σιωπηθέντων, ἔρηται γὰρ ὦ καλὲ οὐλπιανὲ θαῦμα. καὶ ὄγε σικήλιος δημήτειος σὺ τῷ δεκάτῳ τοῦ ὡραϊκοῦ διακόσμου φησὶν οὕτως. κτησιφῶν ὁ ἀθηναῖος ποιητὴς τῶν καλουμένων κολάβρων, ὃς καὶ ὁ πρῶτος μετὰ φιλέταιρον αἰξασ πέργαμου ἄπαλος διηκεν καθεσάκει βασιλικῶν τῶν σπλήρει πὼ ἀπολίδι ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος συγγραφὴς καὶ τῷ σπυρακαυδεκάτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας μνησιπτολέμου φησὶ ποτὲ τοῦ ἰσοδιογράφου τοῦ παρὰ αἰτιόχῳ τῷ προσαγορευθέντι μεγάλῳ σπλῆρον ἰσχύσαντος ἰὸν γενέσθαι σέλευκον, ἐν τῶν ἱλαρῶν ἀσμάτων ποιητὴν, ὧν πρὸ σμικρὸν ἄδειν ἐώθασιν. καὶ τὸ παιδοφιλήσω. πολύμοι κάλλιον ἢ γαμεῖν. παῖς μὲν γὰρ παρεὼν κἀν πολέμῳ, μᾶλλον ἐπωφελεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα ἀποβλέψασ εἰς αὐτὴν ἔφη, ἀλλ' ἐπειδή μοι ὀργίζῃ ὄρχεσαί σοι λέξων ἦν συρβιωναίων χορὸν ὃς ἰὼς ἐστίν. καὶ ὁ οὐλπιανὸς οἶει γὰρ ἔφη κάθαρμα θυμοῦσθαί με ἐφ' οἷς εἴρηκασ ἢ κατ' ὀλίγον σοι πεφρονωκέναι κύον ἀηδιές, ἀλλ' ἐπεὶ διδάσκειν με τὲ παγγέλη σπουδάς σοι ποιοῦμαι οὐ τειακοντούτιδασ σὺ δὲ μόνον διδάσκω τὴς ὁ συρβιναίων χορός. κλέαρχος ὧλῶστε σὺ δευτέρῳ πὼ δὲ παιδείασ οὕτω σοὶ φησὶν λέπτεται ἰὼς ὁ συρβιναίων χορὸς ὧν ἔφασον δ' ὁδηγῶ ἑαυτῷ κατᾶσαι δεῖ προσέχοντα οὐδὲν τῷ προηγημένῳ καὶ διδάσκοντι ἢν χορὸν, ἀλλ' αὐτὸς πολὺ φύτων ἀτακτότερός ὅστις θεατὴς. καὶ κατὰ δὲν παρῳδὸν μάκρωνα

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι — Εὔβοιός τε κἠ ὀρμογένης διοί τε φίλιστοι
οἱ μὲν δὴ τεθνᾶσι καὶ ἐν ἀΐδαο δόμοισι — Ἔστι δὲ τὶς κλεόνικος ὃν ἀθανάτων λάχε γῆρας.
οὔτε ποιητάων ἀδαήμων οὔτε θεάζων — Ὧ καὶ τεθνηῶτι λαλεῖν πόρε περσεφόνεια.

Σὺ δὲ καὶ ζῶν καλὲ οὐλπιανὲ πάντα μὲν ζητεῖς λέγεις δὲ οὐδὲ σὺ καὶ ὡς ἰὼς ἡδέως ἔφη τῶν ἐπῶν ὦ καλέμου ἑταίρε ἕως ἔτι ἐμεμένομεν ταῖς σπουδαῖς, καὶ ὁ κωὠὺλικος πολλοί τινος παρῳδῶν ποιηταὶ γεγόνασιν ὧ ἑταῖρε εὐδοξότατος δὴ βύβιος ὁ πάριος γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ φίλιστον, οὗτός ἐστιν ὁ καὶ ἀθηναίοις λοιδορησάμενος, καὶ σώζεται αὐτοῦ τῶν παρῳδῶν βυβλία τέσσαρα. μνημονεύει δ' αὐ-

391 Γαρῳδοί. λυχνοκαυτία, καὶ λύχνων ὀνομασίαι. λύχνων ὀνομασίαι.

"τοῦ τ' ἰμῶν οὐ τῷ πρώτων τῶν σιλλῶν πολέμων δ' οὐ τῷ δωδεκάτῳ τῶν ὠδὲ τιμαίου, ὠδὲ τῶν τὰς παρῳδίας γεγραφότων ἱστορῶν, τάδε γράφει· καὶ ἐν βοιωτοὶ δὲ καὶ ἐν εὐβοῖον τοὺς τὰς παρῳδίας γράψαντας, λογίους αὐ φήσαιμι δ' ἂ παίζειν ἀμφιδεξίως, καὶ τῶν προγενεστέρων φωτῶν ὑποδέχθαι ἐπιγεγονότας. εὑρεπὴς μὲν οὖν τὸ γένους ἱστορικὰ τὰ Φατίου ἐν ἰαμβοποιοί. λέγει γὰρ οὕτος οὐ τοῖς ἑξαμέτροις

Μοῦσά μοι εὐρυμέδοντ' ἄλλοις πὴ ποντοχάρυβδιν
τὴν ἐγκασσιμάχαιραν ὃς ἐθίει οὐ κατὰ κόσμον
Ἔννεφ' ὅπως ψηφῖδι κακὴ κακὸν οἶτον ὄλητε.
βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θὶν ἁλὸς ἀφυγέβιο

κέχρηται δὲ καὶ ἐπιχάρμος ὁ συρακούσιος σύνηθι τῶν δραμάτων ἐπ' ὀλίγου, καὶ κρατῖνος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητὴς σὺν θυνοίλαις καὶ τῶν κατ' αὐφνὰς ἡμῶν ὁ θάσιος ὃν ἐνεφίλουν φακῆν· λέγει γοὺν οὕτως ἐς δὲ θάσον μέλθόντα μετωρίζοντες ἔβαλλον
γολλοῖσι σπέλθοισι, καὶ ὃ δέ τις ἐπὶ παρασὰς
ὃ πάντων ἀνδρῶν βδελυρώτατε τίς σ' ἀνέπεισεν
ἐς ναλὴν κρηπῖδα ποσὶν τοῖσιν δ' ἀνιχθῆναι τοῖσι δ' ἐπὼ πᾶσι μικρὸν μιὰ τῇ τ' ἔπος εἶπον,
μνῆμ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι,
καὶ σπάνις ἢ πολλοὺς θασίων εἰς ὀλκάδα βάλλῃ ἐς κούρων βδελυρῶν ὀλλῴτων τ' ὀλλυμένων τε
λυσιτρῶν οἳ καὶ νεῶν κίθι νακῶν νακιδίαφλοῦσιν οἷς καὶ ἐπὼ μιὰ τοῖσιν τὰ χρηΐζων ἐπίθησα
λύθις δ' οὐκ ἐθέλω κρόδος ἀποίσομεν εἰς θασίους δὲ
μηδὲν ποιμαίνων κλυτὸν ἀργυρον ἐπυαλίξω, μήλης μοι κατὰ οἶκον ἀχαιάδων νεμεσήσῃ,
γυσομυλίνης ἀλόχου φ' ἁνὰ ἀχαικὸν ἄρτον ἀνοίκοις καί ποτε τὶς εἴπῃσι μικρὸν τηροῦντας ἰδοῦσα
ὡς φιλίων ὁρμὴν παρ' ἀθηναίοισιν ἀείσας γωτήκην τ' ἔλαδεν δραχμὰ σοὶ δὲ μικρὸν ἐπίμψω.
ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι παρείστατο παλλὰς ἀθήνη
χρυσῆν ῥάβδον ἔχουσα καὶ ἤλασεν εἰπέ τε φωνῇ
δεινὰ παθοῦσα φακῆ βδελυρὰ χωρεῖν φ' ἁτῶνα, καὶ τό τε θαρσήσασα, μὴ ἤεισον πολὺ μᾶλλον.

γεποίηκε δὲ παρῳδίας καὶ ὁ μῆτωος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής. τούτων δὲ πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἀτῶνας τοὺς δυμελικοὺς ἡμῶν καὶ παρ' ἀθηναίοις οἰκήσειν, ἄλλας τε παρῳδίας, καὶ τὴν γιγαντομαχίαν· γέγραφε δὲ καὶ κωμῳδίαν εἰς ὃν ἀρχαῖον τρόπον ἂν ἐπιγράφουσι φιλίννην· ὁ δὲ εὔβοιος πολλὰ μὲν εἴρηκεν ἐν τοῖς ποιήμασι χαρίεντα; ὠδὴ μὲν τῆς τῶν βαλανείων μάχης.
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησιν. ἣ δὲ τ' λοισθρουμένου κουρέως τῷ κδραμεῖ τ' γυναικὸς χάειν
μὴ δὲ σὺ φν δ' ἀναθὸς πὸρ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην
μὴ δὲ σὺ πηλείδη. ὅλε δὲ ἓν τις ὠδὴ αὐτοὺς σὺν ἔξα παρὰ τοῖς σικελιώταις ἀλέξανδρος αἰτωλὸς ὁ ῥαδαμανθυδιδάσκαλος ποιήσας ἐλεγεῖον ῥόδον ὄνομα δηλοῖ·

ὡς ἀναθὸν λεῖος λάσιαι φερέες ἤλασαν ἔξω γαρίδος ἀρχαίων ἦν ὁ δ' αὖ ἐρ προγόνων
εἰλὼς ἐκ νεότητος ἀεὶ ξείνοισιν ὁμιλεῖ ξεῖνος μὲν μύρμου δεῖσε φύσα κρονίων

γαυδομανεῖ σιὼ ὄρωλι πόπιω ἴσον ἔγραφε δ' ὧν ἥρως παρ' ὁμηρείην ἀγλαΐην ἐπάων
γιστυγάση φωραδσαν ἀεισάμενος ἤ τίνα γλούνην φλοίων ἀθήρη σιὼ καθθαι μονίη
τοῖκ συρηκοσίοις καὶ ἔχων χάειν ὡς δὲ βοιωτοὺς ἔκλυεν εὐβοίω τορέψεται οὐ δ' ἐλίφην

γολλῶν οὖν ἐφάσκοντι τούτων λεγομένων ἐπεί ποτε ἔσω ὁρᾶν ἁπτε λάμβανεν ἡμᾶς, ὁ μὲν λις ἔλεγε, παῖ λύχνειον· οἱ δὲ λυχνία· οἱ δὲ λοφνίαν οὕτω καλεῖσθαι φάσκων τὴν ἐκ φλοιοῦ λαμπάδα· ὁ δὲ πανὸν ἄλλος δὲ φανόν· ὁ δὲ λυχνοῦχον· ὁ δὲ λύχνον, καὶ λίμυξον δὲ λύχνον ἕτερος, ἄλλος δὲ ἐλαίνην· ὁ δέ τις ἐλάφαν, τὰς λαμπάδας οὕτω φάσκων καλεῖσθαι παρὰ τὴν ἔλκη, οὕτω δ' ἐπεῖν γεαύθην σὺν τῶν ὠδὴ ἄτ τάλον ἱστορικῶν, καὶ ἄλλος ὅλε δήποτε ὡς τάραχθαι γίνεσθαι οὐ φν τυχόντα τῶν ὠδὴ κύριος ἱστέων πάντων λεγομένων· σιλλωδὸν μὲν γάρ τις φν γλωσσοράφον ἔφασκον ἀθηναίους λέγειν τὰς λαμπάδας φανούς· τιμαχίδας δὲ ὁρόδιος, δίλυχνον δ' φανὸν καλεῖσθαι, οἵ φασιν οἱ νυκτοδυόμενοι τῶν νέων ἔχοισιν οὓς οὔθι ἐλάφους καλοῦσιν· ἀμειρὶς δὲ γράβιον φν φανόν· σίλλικος δὲ οὕτως ὀνομάζεται ταύτην πὼ λέξιν· γράβιον ὅτι φ πρίνινον ἢ δρύϊνον ξύλον ἔστορ ἐθλασμένον καὶ κατακεκαυμένον ὀνομάζεσθαι καὶ φάνειν τοῖς ἁλοιπορεῦσιν, θεοδωρίδας δὲ καὶ ὁ συρακούσιος ὃ καὶ ταύροις δηθυράμβω φασὶ πᾶσαι δ' ὧδὴ γραβίαν ἔσαζεν οἱ

τῆς δ' ὠδῆς ἡ ἥρωπος πολλὴ προεστὼν λάβε ῥιόδοντα καὶ λυχνοῦχον ἐποφόρει,
ἔτω δὲ δεξιᾷ γε τὸν δ' ἔχω τινὰ σιδηρόπευκον ἁλίων θηρῶν μέλος κρατῆρα

λύχνων ὀνομάσαι. καὶ δῆλαι. Ἴη παιών.

Κράτινος τὲ Φωσφόρου λύχνου σκέλασι. ἄλεξις μέλιωνι
Ὁ πρῶτος θύρων μεσὰ λυχνούχου ᾠδὴ πατεῖν
Ἐν δὲ Θεσφορίτῳ ὁ αὐτὸς ἄλεξις
Ἦ μὴν ὅτι τηνικαῦτα μεθύων ᾠδὴ πατῷ
τοιοῦτος ἦσθ' ὁ γλυκύτατος ἥλιος.
Φοῖς μὲ λύχνον ἄλλοι δ' ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι πλὴν λαμπάδος, οἱ δὲ πλὴν ἐκτεινῶν ξύλων τετμημένων
δέσμιον. μέναδρος ἀνεψιοῖς
Ὁ φανὸς ὅτι μεσὸς ὕδατος οὗτοσί,
τελώτατος ὁ κάπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων
Ἀντ' ὄξους ἀπέπεμψ' ὁ κατάρατος λοὺς ὕδωρ. φιλιππίδης συμπολεύσας,
Ὁ φανὸς ἡμῶν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ σύ
Φορεκράτης δ' ἐν κρατάλλοις, πλὴν ναῦν λυχνίαν καλουμένην λύχνιον κέκληκεν ἀπὸ κύπων τὴς τῶν
λυχνείων ἐργασίας τυρρηνική. ποικίλαι γὰρ ἦσαν αἱ παρὰ τοῖς τυρρηνοῖς βρυασίαι, φιλοτέχνων ὄντων
τῶν τυρρηνῶν. ἀριστοφάνης δ' ἱππεῦσι τῶν δ' ἀκοντίων σωσθωῦτες ὀρθὰ τεῖα λυχνείῳ χρώμενα. λίφιλος δ' ἐν ἀγνοίᾳ Ἅψαντες λύχνον λυχνεῖον ἐζητοῦμεν βυφορείων δ' ἐν ἰσορικοῖς ὑπομνήμασι δῆνύσιον φησὶ τὴν νεώτερον σικελίας τύραννον τὸν μὲν πρυτανεῖον ἀνθεῖναι λυχνεῖον δωδεκάμυξον καίειν τοσούτους λύχνους, ὅσος ὁ τῶν ἡμερῶν ἐστιν ἀριθμὸς εἰς τὸν ἐνιαυτόν. βρύμιος δ' ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν ἰάμβοις τὸ στρατιωτικὸν λυχνεῖον δωδέκατον οὕτως ὀνομάζει ἐν δὲ φορμοφόροις δράματι τῇ δ' ὀξυόντι δεξιᾶς λυχνίδιον. πανὸς δ' ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον, καὶ σωσιδιμένον. τούτῳ δὲ ἐχρῶντο
λαμπάδι. μέναδρος ἀνεψιοῖς ἐπῶν Φανὸν λύχνον λυχνοῦχον ὅτι πάρεισι φῶς Μόνον πολὺ
ποιεῖ. λίφιλος στρατιώτῃ. ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατος ὅτι μεσὸς πρότερος δὲ τούτων αἰσχύλος ἐν ἀναμέμνονι
μέμνηται ἐχρῶντο δ' αὐτῷ ὡς λαμπάδι. Ξυλολυχνούχου δὲ μέμνηται ἄλεξις καὶ τάχα τούτῳ
ὅμοιόν ὅτι τῷ παρὰ θεοπόμπῳ ὀβελισκόλυχνος. φιλύλλιος δὲ τὰς λαμπάδας, δέλτας καλεῖ. οὐ παλαιὸν δ' ὕρημα λύχνος. φλογὶ δ' οἱ παλαιοὶ τῆς τε σανδὸς καὶ τῶν ἄλλων λύχνων ἐχρῶντο. κοιμίσαι
λύχνον κλείταρχος φησί.

καὶ πλάτων νυκτὶ μακρᾷ· ἐν ταὐθ' ἑῶ ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει λύχνον δίμυξον, μνημονεύων τὲ δι
μύξου λύχνου καὶ μετὰ γένυς ἐν φιλοθύτῃ, καὶ φιλωνίδης ἐν κωθωρνοις· κλείταρχος δ' ἐν ταῖς γλάσσαις λοφνίδα φησὶ καλεῖν ῥοδίους πλὴν ἐκ τὲ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου λαμπάδα, ὅμηρος δὲ τὰς λαμπάδας δετὰς ὀνομάζειν καιόμεναί τε δὲ ταί, τάς τε χρεὼ ἐσύμενός πορ. Ἐλαίην δ' ἥλαμπας καλεῖται ὡς ἀμερίας φησίν. νίκανδρος δ' ὁ κολοφώνιος ἐλαίην τὴν τῶν καλάμων δέσμην. λύχνα δὲ οἱ δετὰ ὡς ἐρίηκεν ἡρόδοτος ἐν βυτάκῃ ἱστοριῶν. λυχνοκαυτίαν δὲ ἣν οἱ πολλοὶ λέγουσι λυχναψίαν κικιδόρος ἐν ὑγιεῖ. καὶ ὁ κνήσυλλος ἀεί ποτε τῷ οὐλπιανῷ ἀποκορυσσόμενος ἔφη ἐμοὶ δὲ παῖ δωρόθεπνε ἀσσαρίου καν δήλασι πρίω, ἵνα ἡμῖν κατὰ τὴν καλὴν ἀγάθωνα ἀναφωνήσω τάδε τὸ ἡλίου ἀριστοφάνους
Ἐκφόρετε πύτισσ' ἀγαθωνα φωσφόρους καὶ ταῦτ' εἰπὼν οὐρανὸν ὑπήλασ' ὑπόλεον τόφω βάσιν, Ὑπεξῆλθεν ἐκ συμποσίου ὑπνηλὸς καρύκης γενόμενος· τῶν δὲ πολλῶν τὸν ἐν παιῶν ἐπιφθεγγομένων ὁ πονηριανὸς ἔφη· κλέαρχος ὁ σολεὺς οὐλπιανὸς ὢν δοῦτορος τῶν τὸ σοφοῦ ἀριστοτέλους μαθητῶν, τὸ
τῷ προτόρῳ ᾠδὴ παροιμιῶν πλὴν λέπτω φησὶν ἐκ χαλκίδος τῆς εὐβοίας ἀφικνούσας εἰς δελφοὺς
ἀπόλλωνα καὶ ἄρτεμιν γενέσθαι παρὰ τὸ πλησίον πύθωνος ἀπέλαιον, καὶ φορμίου τὸ πύθωνος ἐν αὐτοὺς, ἐλέπτω τῶν παίδων τὸν ἕτερον ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχουσα προσβᾶσα τῷ λίθῳ πλὴν ἐπικειμένῳ λάῳ τῷ ποδὶ τῆς χαλκῆς εἰρασμένης λητοῦς, ὃ τῆς πότε πράξεως μίμημα γενόμενον ἀνάκειται, ᾠδὴ πλὴν πλάτανον ἐν δελφοῖς, εἶπεν ἴε παῖ, τυχεῖν δὲ τόξα μετὰ χεῖρας ἔχοντα τὸν ἀπόλλωνα. τὸ
δ' ὅδιν ὡς ἂν εἴποι τις ἄφιε παῖ, καὶ βάλλε παῖ διότορ ἀπὸ τούτου λεχθῆναι φασὶ τὸν ἴε παῖ καὶ ἴε παιῶν οἱ δὲ παρεγκλίνοντές τε πλὴν λέξιν καὶ ὕδη τοῖς λεγομένοις ἀλεξητήριον. τινὰ παροιμίαν φασὶν, ἴη παιών, καὶ οὐχὶ ἴε παῖ. πολλοὶ δὲ καὶ ὕδη τοῖς τέλος ἔχουσιν ἐπιφθεγγόμενοι. τὴν παροιμίαν ὡς οὐχ ἁπλῶς ἐφύμνιον φασὶν οὕτως τὸν δηλον λελόμενον ἴη παιών· ὅθεν δὲ τὸ λίαν ἡμῖν εἶναι σωνηθὲς λανθάνειν
ὃν παροιμίαν οἱ δὲ τὸ τοιοῦτον λέγοντες οὐχ ὡς παροιμίαν. τὸ δὲ ὑφ' ἡρακλείδου τὸ ποντικοῦ λεχθὲν φανερῶς πίπλασται ὕδη ποτὲ δὴ τρῶτον εἰς τεῖς ἐπεῖν τὸν θεὸν οὕτως ἴη παιών, ἴη παιάν. ἐκ ταύτης γὰρ τῆς πίστεως τὸ τείμετρον καλούμενον ἀπτίθησι τῷ θεῷ φάσκων τοῦ θεοῦ τὸ θεόπροπον εἶναι
τῶν μέτρων. ὅτι μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν λεγομένων ἴη παιών, ἡρῷον ἔπεται. βραχέων δὲ

λιχθεισῶν ἰαμβεῖον, οἷόν δι ἔστιν δῆλον, ὅτι καὶ ἦν ἴαμβον ἀναθετέον αὐτῷ βραχειῶν γὰρ γινομένων ἐκ δύο τὰς ἀπασῶν τελευταίας συλλαβὰς εἰς μακρὰν ποιήσει τις, ὁ ἰωωνάκτιος ἴαμβος ἔσται μετὰ ταῦτα ἤδη μελλόντων καὶ ἡμῶν ἀΐεσθαι, ἐπεισῆλθον παῖδες φόρτιν ὁ μὲν τις δυμιατήριον ὁ δὲ

ἔθος δὲ ἦν ἀνάστασι τῷ λείπουσι μὴ φείσασι φ λοιπὸν τῷ ἀκράτου ᾧ διδόντι παιδὶ ἐκπιεῖν διδόναι. γαμαῖχε εἰς ὑγίειαν ἐποίησε τόνδε ἀρίφρων ὁ σικυώνιος. Ὑγίεια πρεσβίστα μακάρων. Μετὰ σοῦ ναίοιμι φ λειπόμενον βιοτᾶς σὺ δέ μοι πρόφρων σώοικος ἔπης. Εἰ γάρ τις ἢ πολύπου χάρις ἢ τεκέων. τᾶς ἰβλαίμονός τ' ἀνθρώποις βασιλήϊδος ἀρχᾶς, ἢ πόθων οὓς κρυφίοις ἀφροδίτης ἄρκυσιν ἁρβύομεν, ἢ ἔστις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τόδ' ἆμις, ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφανται, μετὰ σεῖο μάκαιρα ὑγίεια τέθηλε πάντα καὶ λάμπει χαρίτων, ἔαρ. Σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐλαίμων.

Ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ σράματι λέγει οὕτως κρεανομοῦσαι καὶ ἦν ἐκ τυρρηνίας οἶνον σιὼ ὀκτὼ λαμβάνειν ἐπίσταμαι.

ταῦτα φίλτατε μικρᾶτες κατὰ τὴν πολάπωνα οὐ σωκράτους νέου καὶ καλοῦ παίγνια, ἀλλὰ τῶν λεπτοσοφιστῶν σωσυδάσματα. κατὰ γὰρ τὸν χαλκηδόνα διονύσιον τὸ κάλλιον ἀρχομένοις ἢ κατὰ παυομένοις ἢ τὸ πιθανόταγον.

ΤΕΛΟΣ.

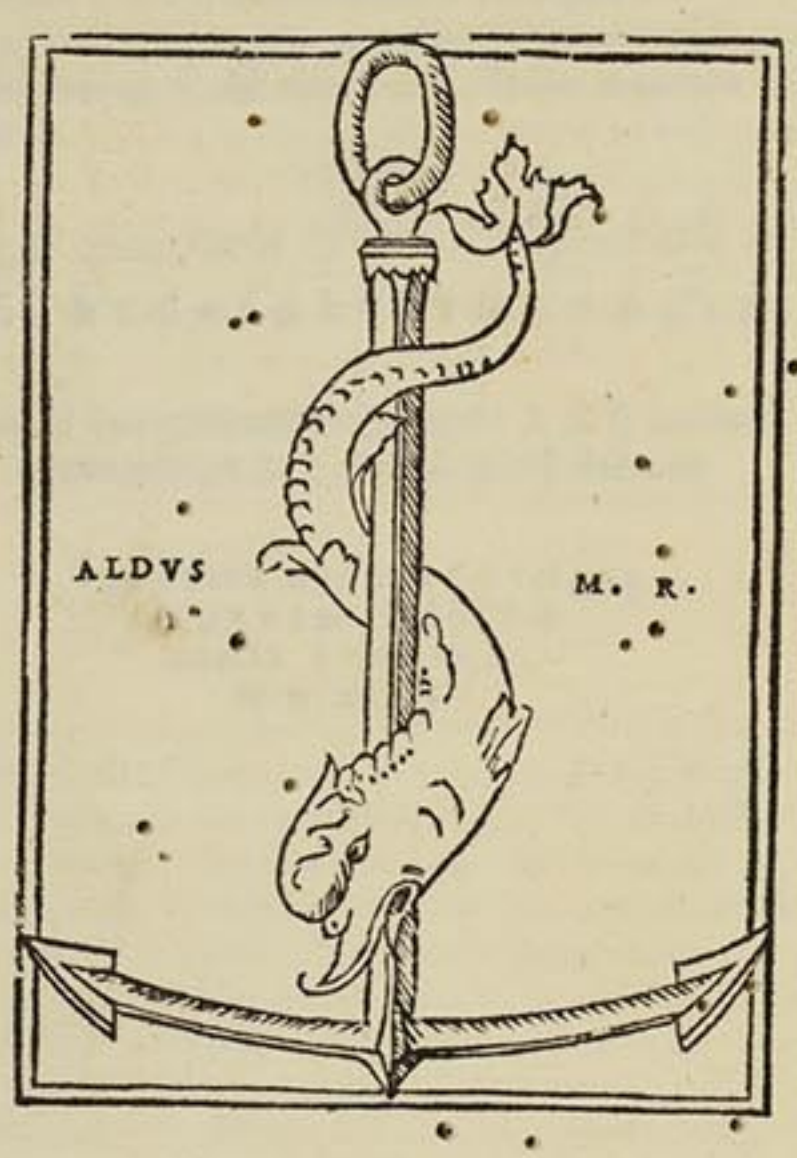
Collegij Societatis Jesu Heiligenstadij Anno 1595

A B a b c d e f g h i k l m n o p q r s t.

Omnes sunt quaterniones, exceptis A & B qui sunt quinterniones. & t ultimo qui est duernio.

VENETIIS APVD ALDVM, ET
ANDREAM SOCERVM
MENSE AVGVSTO.
M·D·XIIII·

ALDVS
M. R.

BIBLIOTECA

BIBLIOTECA NAZIONALE DI SAN MARCO
ALDINE
72
VENEZIA